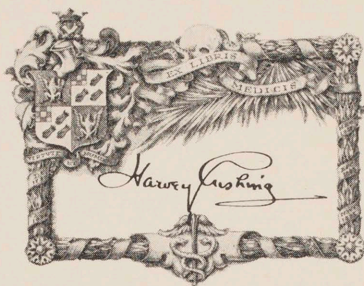

EX LIBRIS
MEDICIS
Harvey Cushing

– exceedingly rare –

Serapion. Breviarium medicinae
[Venice. Renaldus of Nijmegen]
1479

a–b	in 8s	1st leaf blank
c	6	
d–i	8s	with hh 8
k	6	
l	8	
m	6	
n	8	
o–p	6	
q–t	8	

150 ff. 1st blank

nastale . i .
fistule . i .
pustule . i . scabie q(ue) fi[illegible]
i(n) capite puer(orum)

Ioannis filij Serapionis medici

ave desperata dal celo consignata

ave desperata

[illegible] [illegible]

+ ad faciendū: vt dens cadat ex ore
sine dolore./

pone ī granitate dentis modicū pulueris coralli: et
dens cadet: et caue ne tangat alios dentes./

Blacte bisontie . a. k. 273.
Baelium - a k 191
Betonica . a k 241
Bulbus a k 251
Budhegi - a k 213
Bytyrias . . a . k. 260.
Baurach - a k. 266.
Butiru - a k 277.
Borax - a k 270
Balaustia - a k. 214.
Basilicon a . k. 181
Bdeliu iudaicu a k 232

Itrum a k. 163
Cera a k 165
Capilli ve. - a . k. 163
Cassia fistula a . k. 166
Cammomilla a k 168
Caulis a k 170
Coriandru a k 171
Cinis sarmtorum uitis a k. 272.
Cuscuta a k 174
Cortices ligni a k 177
Celtica a k 177
Celidonia . a . k 236.
Cipressus a k 178
Cardamomu a k 180
Cachille a k 180
Cicer - - a - k - 183
Castanea a k 187
Camdorisiu a . k. 182.
Corallus - - a k 187
Cordo . a k. 188.
Cifilio . i. palma. a . k. 191.
Comma - a . k. 192.
Cuonia - a k 194
Cauda equina a . k. 195.
Colla - - - a k 195
Cerasa - - - - a k 196
Cotula . a . k. 199
Crocus - . a . k. 202.

Cestron . i. betonica a. k. 241.
Ciperus a k 207
Crocus ortulanus a k 210
Culcasia a k 210
Cucumer asininus a. k. 210.
Calamus aromat. a k 211
Canaps - - a k 211
Cinus lig ficus a k 211
Cheiri - . a. k 212
Cataputia a k 213
Cucumer a k 217
Citrullus a k 217
Crisomilla a k 218
Cucurbita a k 218
Ciclameri a k 221
Cinamomu a . k. 223.
Coras e spes ipicia . k. 224.
Centaurea a. k. 239.
Colloquintida a. k. 227.
Ciminu a. k. 229.
Cassia lignea a k 234
Curcuma a k 236
Calamentu a k 238
Cardumeni a k 239
Costus a k 240
Colofonia . a . k. 241.
Cammedafne a k 245
Camphora a k 248
Cicuta a k 248
Cepe a k 250
Carsitis }
Ciparisias } a k 252
Caritias }
Condisi - a k. 253.
Cerusa a . k. 258.
Colcothar a k. 260.
Calcantu a . k. 261 .
Centu capita . a . k. 186.
Cataputia minor . a . k. 254.

Cos a k 261	Esula / Epatica a k 256
Chimolea a k 264	Elacteriu
Calx a k 267	Eruca a k 213
Cancer a k 271	Epithimuu a k 221
Conchiliu a k 272	Ebulus a k 228
Cantarides a k 272	Elleborus a k 244
Coagulum a k 273	Enula a k 246
Castoreu a k 273	Euforbiu a k 250
Cutisarietis a k 275	Elioscopos
Cerebrx a k 275	Erugo eris
Caseus a k 277	Emathites a k 269
Coro tyri a k 278	Erinus a k 272
Cornu a k 281	Extremitates a k 276
Caput a k 281	Epar a k 276
Capilli a k 281	Erismon a k 251
Culcul a k 213	
Cinis a k 256	Rumtu a k 169
	Furfur a k 169
Adi a k 169	Fermentu a k 170
Dorsisaam a k 169	Fex uini a k 173
Dracontea a k 175	Foliu a k 178
Dactilus a k 181	Filix a k 178
Dulb .i. platanus a k 196	Fistici a k 179
Dragagatu a k 214	Fu a k 179
Daucus a k 223	Fumus pini
Diptamu	Fumus terre a k 181
Daphnidos	Faseoli a k 183
Doronicu a k 245	Faba a k 186
Dend a k 251	Ficus lupi a k 192
Dendrodes	Fenu grecu a k 202
Dabre	Fum thuris
Dicroas	Feleng a k 209
Dentes	Fagre a k 209
Dirdar a k 188	Ficus a k 211
	Fumus a k 223
Dera	Feniculus a k 241
Emblici a k 186	Fum resine
Eupatoriu a k 182	Fausel a k 248
Epatica a k 190	Fungi a k 250
Endiuia a k 196	Ferrum a k 263
Ebanus a k 198	Flos salis
Efemerion	

LVNARIO & PRONOSTICO

IANVARIO

1 incerto
2
3 tepesta/ uana
4 sirocho o piogia
7
8 sirocho o ponet
9 sirocho piogia
10 sirocho inoleto
11 aspera tepesta
12 incerto
13 uentosa tepesta
14 uentosa tepesta
15 incerta tepesta
16 sirocho libero
17 co piogia
18 co tepesta
19
20
21
22 piogia
23
24 mostra tepesta
25
26
27
28 sirocho libero
29 pluuioso
30
31 mostra tepesta

FEBRARO

1 Leuate alcun uoti
2 sirocho o gradin
3 uenti
4
5 uetosa tepesta
6
7
8 uentosa tepesta
9
10
11 Leuante
12
13 freddi gradi
14
15 alcu uolt tepesta co te
16
17 siro o po, co piogia o gradine
18
19
20 ueti tetrionali
21 fredo o piogia
22 uane tepestate
23 uetosa tepesta
24
25
26
27
28

Marzo

1 sicoco alcuna 9 gradie
2 venti septetrionali
3
4 faunonio ponete z sirocho
5
6
7 uento de fra
8
9
10
11
12
13 septetrioti
14 sirocho o uento d fra
15 tempesta
16 maltempo
17 ponete o maestro
18
19
20
21 ueti 7tetrionali
22
23 pioue o neue
24 tempesta
25
26
27
28
29
30
31

Aprile

1
2
3
4 ponete siroco z gradie
5
6 mal tempo
7
8 siror ~~mali~~ po tepestate
9
10 alcuna uolta tepestate
11
12
13 po maltempo
14 po tepesta quetie
15 piogie icostante

Aprile

16
17
18 po piogia
19
20
21 piogia o gradi
22 siror humido
23 tepestate
24
25
26
27
28 siroco z piogia
29
30 tempestate

MAIO

1 ueti septetriti
2
3 tempestate
4
5 piogia
6 tempesta
7 ponente
8 ponete o maestro piogia
9
10
11
12
13 tempesta
14
15 siroco leuante
16 d humido
17
18 siroco leuante piogia
19
20
21 7tetrionali piogia
22
23 po tempesta
24
25
26 7tetrionali
27
28
29
30

IVNIO

1 tempesta uetosa
2 piogia
3
4
5
6
7 ponete o maestro
8
9
10 ponete alcuna uolta
11 piogia legera
12
13 Comecia el calor
14
15
16
17
18 tepesta z mutatione de tempi
19
20
21
22
23
24 po ponete z calor
25
26
27
28
29 tepesta uetosa
30

IVLIVS

1 ponete o sirocco
2
3
4
5
6 calore
7
8
9 Tempesta
10
11
12
13
14
15
16 tempesta
17
18
19
20 ponente
21
22
23 tempesta

Iulio

24 ponete o siroc°
25 caligin calda
26
27
28 tempesta
29 tempesta
30

Augusto

1
2
3
4 tempesta
5
6
7 nebuloso calore
8
9
10
11
12
13 tempesta
14 tempesta
15
16
17
18
19
20 alcuni tepesta g toni
21
22
23 tepesta e piogia
24
25
26 piogia
27
28
29
30 alcuna uolta male tempo
31 male tempo

Septembre

1
2 caldo
3
4
5 ponete o maestro
6

Septebre

7 tempesta
8
9
10
11 ponete o siroc°
12
13 tempesta
14
15
16
17 ponete o siroc° o levante
18 ponente o maestro o siroc° co pioge
19
20
21
22 tepesta piogia
23
24
25
26 piogia
27 ponete o siroc° g piogia
28 tempesta
29
30

Octobre

1
2 tempesta
3
4
5 tempesta
6 uento di tera
7
8
9
10 ponete o siroco co piogia
11
12
13 siroc° g piogia
14
15
16 tepesta g poca piogia
17
18
19
20 tempesta
21
22 siroco
23
24
25 tepesta
26 tempesta

Octobre

27
28 fredo g giacio
29 uetoso giorne
30 tepesta
31

NOVEMBRE

1 piogia
2
3 piogia
4
5
6 siroc° o ponente
7 tepesta Levante
8 tepesta
9 siroc° o levante con
10 poco piogia
11
12 Incerto
13
14
15
16 siroc° o ueto de terra gra piogia
17 uet° d tra o siroc°
18 tempesta
19
20 ueto d tra freddo
21 maletpo piogia
22 tempesta
23
24
25 male tempo
26
27
28
29
30 ponete o siroc° con piogia

DECEMBRE
1 Incerto el piu piacevole
2
3
4
5
6 tempesta
7 siroc° piogia
8
9
10
11 maest° o borea
12 siroc° co piogia
13 maltempo
14
15
16 tempesta
17 mutation d'uenti
18
19
20
21
22 tempesta
23
24
25
26 tempesta
27
28 maltempo
29 tempesta
30 tepesta uetosa
31

Pronostici del sole

El sole nel nascere suo puro, & nō
feruente, significa el di sereno.

El sole nel nascer suo pallido,
significa grandine.

El sole nel nascer suo cocauo,
significa piogie.

El sole nel ponersi dentro uno sacco
de nuber, oscure, significa inquella
nocte piogie grandissime

El sole nel nascer suo & nel apparir suo sereno,
significa magiore serenita.

Nube rossegiante auanti il leuare del
sole, significa venti

Nube negre miste cō le altre rossegianti
significano piogie

Nube conglobate auanti il leuar del sole,
significa aspra tempesta,

Nube ch se chiudono dentro lo sole
qndo se leua, Sig.ca torbida tepesta.

Quāto piu dentro se lo chiudono & meno
lo lassano lucere tanto piu torbida
tempesta significa

Quāto piu spesso serra el tondo de le nube
tāto piu crudele sara la tepesta

Le nube ch nel leuar del sole lo chiudeno
dentro & sono rossegiante sig.ca gran
dissima tempesta.

nel leuare del sole parte uerso mezo di: parte uerso septetrione disparse benchè circa lo sole serenita fosse nõ dimeno significa piogie & uento

Nube repulsate da leuante a ponente sig^ca serenita

Qndo li ragi del sole apparero auanti de ipso sig^ca aqua & uento

Qndo li ragi nel leuar del sole se destendeno p le nube & lo sole resta mezo quasi uacuo significa piogia

Qndo nel leuare del sole li ragi nõ escono fora illustri benchè nõ habimo alcuna nube sig^ca piogia

Qndo li ragi tãto nel leuare qnto nello ponere del sole sono cosiegianti significa piogia

Qndo li ragi nel ponere del sole traheno ad se alcuna nube significa nel di poi aspra tempesta

Qndo uederai circa el sole uno circulo ch lo cinge da la pte ch se aprira da qlla uenera el uento. tanto nello leuar qnto nelo ponere de ipso sole. Et qnto piu sera negro el circulo tãto piu sera grande el uento da qlla pte sera aperto:

Ma se lo circulo equalmẽte tucto insieme se disparge significa da tucte serenita

Pronostici dela luna

Se le corna de la luna nõ pareranno nõ pareranno innanti lo 4to di poi la uolta & e el uento ponente significa esser male tempo p tucto el mese

Se inte pmo di appar la luna lo corno basso uerso mezo di serra alquanto obscuro sig^ca piogie ante la piena

Se lo altro corno septetrionale se mostrara obscuro significa piogie da poi la piena

Se il lo mezo circulo de ipsa luna parera negro sig^ca piogie in la piena

Se ambe le corne pareranno grosse sig^ca grande tẽpesta

se lo corno ptentrionale serra acuto sig^ca uento de terra

Se lo meridionale significa sirocho
L uno & laltro corno directo sig.ca la nocte uentosa
Se qndo la luna appare se monstra pura & necta
significa serenita
Se la luna se mostra rubicondta significa venti
Se la luna se monstra negra Sig.co pioggie
Se dui o tre circuli caliginosi rigori o infrutti
significano maior tempesta
La luna XVI troppo fiamegiante sig.ca aspera tepesta

Pronostici dele quattro tempora

Se la primauera o uero la estate sarà humida & aquosa
lo autunno sera sereno & nō uentoso
Se lo autunno e sereno: La inuernata sarà uentosa
Li Ragi dele stelle acuti significa serenita
Le stelle ch pareno cadere dal cielo significa ch presto
serra vento
Vna picola nube essendo el cielo sereno, sig.ca ch p̄sto,
sarrà uento tempestoso
Fulmini o folgori o troni da leuante & ponente
& da septetrione significano grande pioggie &
tempeste

finis

ovorcia

Tractatus primus breuiarij Joannis filij Serapionis medici. Inquit Joannes.

Incipiamus cū auxilio dei ⁊ bonitate inspiratõis eius librum abbreuiatū in causis egritudinū ⁊ significationibus eaꝝ ⁊ ipsaꝝ curationibus. Huius autem tractatus capl'a sunt .xxxij.

Capl'm primū ē de caluitio: ⁊ alopitia: ⁊ tyria.

Egritudies iste a duabus eueniunt causis sicut optim' nos docuit Gal'. Quaꝝ vna ē priuatio humiditatis que nutrit capillos. Et secūda humiditates extranee corrupte que aggregant' in radicibus capilloꝝ. verūtamē caluitium quod ex priuatiõe humiditatis nutritiue fit curatiõē non habet. Et hoc quidē est simile eis que plātātur ⁊ plātis que exsiccātur quare non redeūt ꝓpter priuatiõē terre sue. At vero alopitia: ⁊ tyria veniunt ex corruptiõe humoꝝ. Et tyria quidē est difficilioris sanatiõis q̄ alopitia. Sed sunt vtraq̧ generis vnius q̄n cōsideras sollicite causā faciētē vtrāq̧ euenire. Et non dissentiunt nomina vtroꝝūq̧ nisi ex parte figure. Quod est quia tyria non apparet in capite ⁊ reliquo corpore nisi sicut serpēs. ⁊ euelūt cortices ei sicut cū excoriat' serpens. Alopitia vero non nominatur taliter nisi q̄m accidit vulpib' semper. Et quādo diligēter attēdis causam facientem euenire vtrāq̧ simul inuenis ambas vnius speciei. sed sunt diuerse in actiõe: ⁊ nomine. In actiõe quidē q̄m tyria est difficilior ad sanādum q̄ alopitia. Sed in nomine q̄m hic nominat' tyria ex figura serpētis: ⁊ spolio cutis eius. Et nominat' alopitia q̄m accidit vulpibus multotiens.

De curatiõe alopitie. Quādo nos cognoscimus humorē faciētē euenire alopiciā

ex colore cutis: et ex etate: et tempore: et regione: et que sunt similia illis. Oportet vt incipiamus cum medicinis solutiuis: et post illud cum rebus que conferunt loco. Ubi gratia. Si color cutis trahit ad nigredinem: et etas est etas eorum qui sunt .xl. annorum: et regio: et tempus sunt frigida et sicca: et quod super complexionem vincit est humor melancolicus: aut color cutis trahit ad albedinem: et etas est etas decrepitorum: et regio: et tempus sunt frigida pauce humiditatis. et complexio declinat ad frigus et humiditatem tunc oportet vt fiat solutio cum confectione rufi facta cum coloquintida. quod est quia educit flegma et humorem melancolicum. Et si color cutis trahit ad citrinitatem: et etas est etas iuuenum: et tempus et regio sunt calida et sicca: et vincens super complexionem est humor colericus: tunc oportet vt sit solutiuum cum pillulis de aloe factis cum coloquintida: et mastice: et scamonea: et absinthio. Et si vincens super illum qui habet alopitiam est sanguis curabimus ipsum in primis cum extractione sanguinis. deinde cum solutione humoris facientis euenire alopiciam. deinde cum mundificatione capitis per gargarismum: et res que masticantur multotiens sicut yerapigra: et cortices radicis cappari: et stafisagrie permixte dissolute cum sirupo acetoso facto cum coloquintida: aut cum aceto eius. et si infundatur in aceto ysopus: et calamentum montanum: aut fluuiale: aut alhasse erit melius. deinde redimus post illud ad locum depilatum et curamus ipsum cum fricatione si euentus eius est ex colera citrina cum panno lini. Et si euentus eius est ex humore melancolico: aut flegmatico cum sepe squille: aut aliis. deinde vtemur post illud medicis compositis quas narrabimus post hanc horam apud nostram rememoratione de medicis compositis. Medicine autem simplices que rectificant hanc egritudinem: et quibus linitur sunt euforbium quando calefacit calefactione vehementi: et post ipsum in calefactione ruta montana. et post ipsum synapis et spuma que aggregatur in circuitu arundinum in maribus que nominantur liminisitan⁹: et adrie: et adriklon: et sulphur: et spuma maris: et spuma baurach: et baurach rubeum armenum lene et frangibile pauce terrestreitatis et aspitatis: et ellebori duo albus et niger: et semen eruce: et oleum laurinum: et spuma maris. et est quinque specierum. Et melior earum est illa que dicitur mellifion. Et illa que similatur lane quecunque istarum est combusta aut incombusta. sed melior earum est que est combusta. Et curamus etiam cum pice humida: et kitran: et stercore muris: et adipe vrsi antiqui. Et confert iterum adeps adaboba: et adeps luporum: et adeps leopardi: et adeps anatis: et omnis adeps subtilis complexionis. Omnia enim ista submerguntur vsque ad concauitatem cutis et perueniunt ad radices capillorum. Et confert etiam quando super ipsum linitur et fricatur cum ea amigdala amara combusta cum cortice suo extrinseco: et incensum infusum in aceto aliquot diebus in sole. et sepha combusta: et cortices auelanarum combusti: et pastum columbarum: et arsenicum rubeum: et vrine fullonum: et fex que remanet in lampade postquam extinguitur: et ruta ortulana sicca: et aristol. longa et rotunda: aut cepa squille: aut cepa acuta: et alba. et commisce cum eo quod est ex istis medicis fortioris caliditatis. et non fit securitas quando comburat cutem aliquid de ceroto humido facto ex cera et oleo aliquo. et fit substantia eius substantia subtilis. et confice quod ex ea est debile non penetrans cum oleo laurino: aut pice humida: aut oleo balsami. Et vtere omnibus medicinis istis in hora in qua aer sit calidus: aut linias in sole. et si hora fuerit hiemps tunc lineas in balneo: Et necesse est tibi post abrasionem loci vt frices ipsum. nam si videris eum rubere post fricationem paruam tunc scies quod nocumentum eius est facilis curationis et velocis sanationis. Oportet ergo vt vtaris in ea ex istis medicinis illa cuius virtus debilior est. Et quando vides ipsum non rubere nisi post fricationem multam tunc scias quod est difficilis curationis longi spacii. Oportet ergo vt vtaris in ea ex istis medicinis illis que sunt fortiora. Iste ergo sunt medicine simplices quibus fit iuuamentum in hac egritudine. Medicine composite que conferunt alopicie sunt iste. Modus linimenti conferens alopicie facte ex colera citrina. Oportet vt incipias et frices locum cum spuma maris: aut cum panno spisso de lino: aut lana donec rubeat locus. deinde tere stercus maris et confice ipsum cum aceto et line ipsum aut permisce nitrum et spumam maris cum adipe vrsi et line eam: aut combure radices yrundinum cum corticibus amigdalarum extrinsecis duris et tere eas et confice ea cum aceto et line ea. Linimentum ad alopiciam venientem ex humore melancolico rade locum in primis rasione limpida. deinde scalpella ipsum et confrica eum et scalpella eum cum cepe acuta: aut ruta siluestri: et oleo balsami: aut confice

pĩretrũ: ⁊ semen eruce cum oleo. ⁊ line ipsuz
aut permisce sceba armenuz: ⁊ cortices aue
lane: ⁊ amigdal. amar. combuste cum bau-
rach armenum. terantur ⁊ soluantur cum
oleo laurino ⁊ liniantur. Linimẽtum con
ferens alopitie euẽienti ex humore flegma-
tico. Frica locum in primis cum cepa muris
aut aliis. deinde line ipsuz cuz euforbio cuz
ruta montana: ⁊ sinapi permixtis cuz oleo
laurino: aut kitram. Linimentum aliud.
℞. montane rute: ⁊ euforbium: ⁊ baccaruz
lauri omĩuz añ. ℥. iij. sulfuris incõbusti: elle
bori albi. amboꝝ añ. ℥. i. s. cere: ⁊ oleum laur.
aut olei antiqui permisce medicinas siccas
cum cera: ⁊ oleo permixtione que non sit te
nuis ita ꝙ soluatur neq̧ spissa ita ꝙ siccetur
immo sit tẽpata ⁊ administretur.

Capl'm secũduz de casu capilloꝝ.

C Asus capillorum fit quando rarifi
catur cutis ⁊ non currit substantia
que peruenit ad radices capillozuz.
Et propter illud fit intẽtio in curatiõe eius
alia ab intẽtiõe in curatiõe alopitie. Quod
est quia intentio alopitie est vt remoueatur
humiditas corrupta cohartata in cute ita vt
non corrũpat materiam capilloꝝ. Et inten-
tio in curatione casus capillorum est attra
ctio materiei ab interioribus ad partem cu
tis. ⁊ inspissatio superficiei eius mollifacte.
⁊ intentio eius donec sit equalis inter rarifi
catum ⁊ spissatum. Quod est quia quando
est spissa valde prohibet capillos nasci. Et
illud de ꝓprietate cuius est vt faciat illud.
nam est laudanũ: ⁊ oleuz masticinũ. Quod
est quia aggregat duas ꝓꝑetates que vtre
q̧ sunt necesse in hac egritudine cum equali
tate. scilicz caliditatem temperatam qua fit
attractio materiei capilloꝝ. Et preparatio
sicut in coriis est scilicz materiei. Et ꝓpter il
lud quando miscetur cum oleo ⁊ inungitur
cum eo caput confortat capillos. Jam er
go apparz quia necesse est vt administretur
ante administrationez medicine fricatio ca-
pitis: ⁊ acceptio plurimoꝝ capillozuz. Et si
prosperatur tempus ⁊ non timetur vt con-
sequatur eum aer frigidus oporz vt radan
tur capilli penitus quia fricatio non est pos
sibilis nisi hoc modo. Similiter linimẽtum
quoniã cutis fit calida ⁊ acquirit qualitatez
porozũ. Quod est quia cutis est sicut est ter
ra: ⁊ humiditas sicut semen: ⁊ capilli sicut se
ges. Hec aũt egritudo accidit multotiẽs
conualescẽtibus ab egritudinibus quoniaz
eoruz caliditas innata est diminuta: ⁊ eoruz
materie sunt euacuate. Et quãdoq̧ accidit
absq̧ egritudine precedente eam. At ve-
ro cui accidit illud causa egritudinis prece-
dentis indiget vt vtatur regimĩe subtili per
quod significo cautelam ⁊ rectificationem
cibariorum: ⁊ vsus linimentoꝝ tm̃. Nos
autez iam vidimus multos sanatos ab hac
egritudine conualescentes absq̧ medicinis
sanatione integra. Antiqui vero compo
suerunt huic occasioni ex medicinis sicut di
ximus illud de cuius ꝓprietate est vt faciat
acquirere cuti soliditatem temperatam pre
ter ꝙ infrigidetur. Quod est quia medicine
que stipticitatez faciunt fortem vehementez
est necesse vt infrigident ⁊ ꝓhibeant cibum
a membro cuius capilli cadunt quare prohi
bent ei nutrimentuz suum ꝓpterea ꝙ mem
bruz non nutritur nisi per hoc qd̓ digeritur
quod est sub eodez cibo per caliditatẽ. Cum
ergo ĩfrigidatur minuitur caliditas eius er-
go non digeritur digestione bona quoniam
minuitur nutrim̃tuz eius. Jam ergo col
ligitur ex hoc ꝙ illud quod oporz cõmisceri
cum laudano. ⁊ est oleuz arborum masticis.
⁊ non inuẽitur nisi in insula cipri. Quoniaz
in ipso sunt due virtutes que sunt in lauda-
no ipso. prima scilicet virtus est caliditas at
tractiua sicut ostẽdimus. Et altera eius vir
tus est cõfortatiua: ⁊ aggregatiua. Et post
ipsum est oleum mirtinuz: ⁊ oleum cruduz.
Quod est quia Galienus dixit in libro de
speciebus qui est decez tractatuũ. Ego non
sum expertus: neq̧ puto ꝙ sit medicamen
in casu capilloꝝ melius q̄ medicamen com-
positum ex laudano ⁊ oleo facto ex mastice
Et oportet quando vis radere capillos vt
custodias ipsum a frigore: ⁊ vt linias ipsum
dum est spissum. Et si non radis capillos ⁊
subtiliter indages acceptionem eius tunc
oportet vt sit linimentuz subtile. Quod est
quia non oportet vt dimittas capillos do-
nec prolongẽtur omĩno nisi postq̄ curatur
egritudo ⁊ confortantur capilli. Quod si ca
sus capillorum fuerit multus: ⁊ fuerit cutis
rara valde non errabis si permisceas cum
laudano loco olei masticini oleuz mirtinuz
⁊ permisce in quibusdã horis oleuz de spica
quando etas est etas decrepitoꝝ: ⁊ tempus

est hiemis. Et oleum aromaticū quo vtuntur mulieres decorate sicut oleum alchool: ⁊ etiam oleum aliud. Oportet autez vt vtamur istis solis preter ꝙ misceamus cum eis aliquid aliud nisi laudanū dissolutū. Quod est ideo quia ipsa penetrāt propter species que sunt in eis. Et Galienus quidem dixit. Mihi autem sufficit vt vtar in curatione egritudinis huius hoc linimento cuius precessit rememoratio cum regimine subtiliatiuo. verūtamen quidam medicoruz composuerunt medicinas ad casum capillorum. quarum necesse est me rememorari. Incipiamus igitur in primis cum oleo ꝓportionato adabris. Medicamen ad casum capillorum. Infunde laudanum in aceto in quo sit stipticitas ⁊ teratur ⁊ fūdatur super ipsum vice vna oleum mirtinum: ⁊ alia vice vinum donec veniat in substantiam mellis. ⁊ est necesse vt permisceas de capillis veneris ita ꝙ sit equale medietati ponderis laudani. ⁊ precipe infirmo vt vtatur cum oleo mirtino in balneo ⁊ etiam absqꝫ balneo ⁊ postea fricas locum cum panno grosso lini donec rubeat. Et si tēpus fuerit hiemps ⁊ videris caput frigiduz in cōplexione sua tunc permisce cum eo oleum de spica: aut etiam aliud oleum subtile in substantia aromaticum acuti odoris. Oleum autē ad casum capillorum archigenis. ℞. grana iuniperi duo numero: laudani: absinthij: partes equales. tere ea ⁊ pone ipsa in ligatura panni: ⁊ infunde ea in oleo quinqꝫ diebus ⁊ inunge caput cum eo. ꝓhibet nāqꝫ casum capilloꝝ: ⁊ non generatur ex eo caliditas. Medicamen ad casum capillorum caritiz. Reci. capillo. veneris: ⁊ laudani: amboꝝ partes equales. tere vtrūqꝫ ⁊ permisce ea cum vino: ⁊ etiam cum oleo mirtino.

Caplm tertium de sabaphati humida. ⁊ est egritudo similis fauositati.

Scias ꝙ sabaphati humida accidit in cute que est supra caput. ⁊ est ex genere apostematum aggredientium a natura. ⁊ deriuat͛ hoc nomen ꝓprium saphati ex accidente ꝓprietatis sequentis eam. Quod est quia accidunt cum ea quedam foramia parua tenua valde ex quibus foraminibus resudat aqua ⁊ etiam venenuz subtile. in quo est viscositas parua. Hec autez egritudo est similis egritudini que cognominatur fauositas. verūtamen foramina que accidunt in capite in fauositate sunt latiora ꝙ sunt foramina que accidunt in saphati. Et quod est in fauositate ex humiditate est simile melli. Saphati autem generatur ex humiditate permixta cum veneno subtili mordicatiuo: aut ex humore grosso melancolico. Venenum autem quoniaz est subtile mordicatiuuz necessario perducit in primis ad pruritum. ⁊ in transitu dierum propter continuitatem pruritus qui ignit locum generatur ex eo apostema. ⁊ accidunt ex eo foramina in quibus est materia. Melius ergo ⁊ conuēientius est vt euacuentur humores facientes eam euenire cum euacuatione capitis per gargarismuz: ⁊ ventosas cum flobotomia. Deinde linimentum post illud. ⁊ ante illud euacuetur corpus sicut narrauimus in alopicia. Quod est quia cum hec egritudo sit aliquod apostematum est extractio significationum eius sicut extractio significatōnuz apostematū. Quis est quia si est cuz sanguine sunt significationes eius rubedo: ⁊ durities. ⁊ expulsio sensus: ⁊ dolor: ⁊ caliditas: ⁊ inflatio. Et si est ex colera sūt significatōes eiꝰ caliditas: ⁊ rubedo quā cooperit citrinitas: ⁊ est vehemētia doloris: ⁊ est etiam velocitas deambulationis apostematis. Et si hec egritudo est ex flegmate tunc sunt significationes eius albedo: ⁊ mollities: ⁊ ꝙ locus compressionis digitoruz remanet profundus: ⁊ ꝙ neqꝫ est dolor. Et si egritudo est ex colera nigra tūc sunt significatōes eius durities vehemens: ⁊ ꝙ eger priuatus est sensu. Et illud accidit ex colera nigra ſm plurimum. quare curatio eius est magis difficilis. Si ergo sanguis est faciens euenire hanc egritudinem tunc oportet vt primo incipiamus cum flobotomia vene cephalice. Et confert etiam flobotomia vene extense intra duo supercilia. Et etiam confert incisio duaꝝ arteriaꝝ que sunt post aures. Et etiam ventose que fiunt ex duabus lateribus colli. Et postea illo facto administramus solutiuuz nature.

Et si viderimus ꝙ faciens euenire egritudinē sit colera citrina tunc euacuabimus corpus cum aqua mirabola. ⁊ cum pillulis factis ex scamonea: aloe: ⁊ absinthio. Et si humor faciens egritudinem est melancolia tunc oportet vt euacuetur corpus cum

pillulis de yera: ⁊ confectione rufi. Et si
humor est flegma tunc euacuet corpus cuz
pillulis factis cum aloe: ⁊ mastice: ⁊ cum pil
lulis cochijs. Nō si egritudo fuerit par-
ua: ⁊ debilis tunc ea que oportz administra
re in ea fm plurimuz sunt medicine que con
ferunt ipsi loco infirmo ex linimentis. Et
medicine que conferūt humori grosso: ⁊ me
lancolico: ⁊ humori viscoso flegmatico faci-
entibus euenire hanc egritudinem sunt me
dicine que euacuāt: ⁊ sunt cū illo resolutiue
Et propter partem mordicatiuam inuentaz
in materia oportet ne sint medicine que lini
untur exterius mordicatiue valde siue acu-
te vt non addant super acuitatem veneni ⁊
mordicationem eius: ⁊ vt addant in effusio
nem eius Nos autem inuenimus illud
in aceto vini quāuis ipsum sit ex medicinis
que incidunt flegma: resoluūt: ⁊ cōfortant: ⁊
abstergunt rem que currit. Quod est quia
in ipso sunt virtutes diuerse. scilicet quali-
tas calida parua: ⁊ qualitas frigida multa
subtilis. Et oportet vt non sit in aceto quo
vtimur in hac egritudine vt incidat humo-
res melancolicos grossos: ⁊ flegmaticos sa
por vinosus immo vehementis acetosita-
tis. quoniā quando vincens est super ipsuz
vinositas est acutius ⁊ calidius: ⁊ minoris
infrigidationis. quare calefacit membrum: ⁊
attrahit materiam. ⁊ quando est vehemētis
acetositatis non acutū infrigidat: ⁊ incidit:
⁊ subtiliat: ⁊ confortat absq; calefactione.

Cum ergo vis vti eo in sabaphati opor
tet vt conficias cum eo aliquid de medicinis
mineralibus. Et oportet vt in primis incipi
as cuz medicinis debilibus valde. precipue
quādo est cum egritudine dolor. Et confert
huic egritudini vt liquefiant ⁊ soluātur cuz
aceto marmora inuenta in luto asabraba.
quod dicitur chymolea: ⁊ terra cretensis: ⁊
tuchia: ⁊ merdasengi: ⁊ climia argēti. Nō
si non quieuerit egritudo cum his medici-
nis tunc oportet vt curetur cum medicami
ne facto cum cartis albasari adustis. quod
conficiatur cum aceto vini: ⁊ liniatur cuz eo
locus postquā raduntur pili. Quod si inue
nis in hoc medicamine facto cum cartis ex
acuitate plus q̄ oportet pmisce cuz eo mer-
dasengi: aut equaliter sit temperatuz in ope
re. At si vis vt minuatur virtus eius parū-
per pone de merdasengi minꝰ pondere eius
Et si vis vt minuatur virtus eius multum
pone de merdasengi plus q̄ de pōdere eiꝰ:

Galienus vero dixit in libro qui nomina
tur almeimur. Cum non inueni in quibusdā
villis medicamē factum cum cartis adustis
vidi cartas non aptas ad aliquid proiectas
in domo infirmi. Combussi ergo eas ⁊ con-
feci cum aceto vini. ⁊ liniui super locum. ⁊
precepi viro vt veniret ad me post diem. ⁊ il
lud ego feci quia sciui q medicamen tarda-
retur quare indigebat expectatione quoni
am caro eius erat dura. Cum ergo fuit ma-
ne venit ad me. vidi itaq; eum iam appropin
quasse sanitati. non ergo visum est mihi vt
permutarez ipsum ad medicamen aliud ab
ipso. sed dedi consilium ei vt vteretur illo eo
dem medicamine. ⁊ vidi eum post diem iam
sanatum sanatione integra. Et ex medi-
cinis quas laudauerunt medici est hoc me-
dicamen. Medicamen factum cum cartis
ad sabaphati humidā. ℞. tubal eris plum
bi combusti: aut eris cōbusti abluti loco eius
sarcocol℈: cartarum combustarum: omium
añ. ℥. i. sulphuris cui non appropinquauit
ignis. ℨ. iij. terantur iste medicine ⁊ confici-
antur cum aceto ⁊ administrētur. Hoc quoq;
medicamen confert vlceribus que fiunt in
carne molli. sicut que in duobus ynguinibꝰ:
⁊ duobus titillicis: ⁊ que illis sunt similia.

Aliud ad sabaphati. Marmoris: luti as
sabrabi: ⁊ sulphuris quod non inuēit ignis:
partes equales sumātur cum aceto. ⁊ teran
tur: ⁊ fricetur in balneo ⁊ abluātur cuz aqua
calida. Et hoc quidem medicamen admini-
stratur in balneo: ⁊ absq; balneo. Medi
camen aliud compar ei in iuuamēto. Quan
do incipis ⁊ abluis locum egritudinis cum
aqua vsnē fullonū tunc accipe cinerem pen
tadattili combusti: ⁊ colloqntida equaliter ⁊
permisce vtraq; cum aceto acetoso ⁊ line il
lud. Aliud medicamē cuius pprietas est
vt operetur in sabaphati. ℞. resine pini: ba
laustie: partes equales terantur ⁊ confician
tur cum aceto ⁊ oleo rosaruz. ⁊ liniatur cum
eis: aut cineris aneti: aristologie rotūde: ba
laustie: gallarum: gumme pini: omiuz equa-
liter. pmisceatur illud cum aceto: ⁊ oleo mir-
tino ⁊ administretur. Aliud medicamen.
Recipe merdasengi: ⁊ venaꝝ tinctoꝝ: par-
tes sumantur equales terantur ⁊ confician
tur cum oleo mirtino. ⁊ aceto: ⁊ administren
tur. Medicamen aliud. Recipe corian-
drum siccuz: ⁊ testa furni cōbusta: ⁊ alchāna

de mecha: conficiātur cum aceto: ⁊ liniatur.
Aliud. ℞. guers: ⁊ vene tinctorum: permisceātur cum equalitate cum oleo rosaꝝ: ⁊ liniantur. Aliud medicamen ex gis que iam experta sunt. Sumātur galle non perforate ⁊ comburantur in sartagine: ⁊ fundatur desuper butirum recens. deinde terantur galle ⁊ nutriātur cum aceto. ⁊ liniantur. Oportet vero vt coles butirum cum cribello a fece sua ⁊ a superfluitatibus suis. Et facias caputpurgiū cuꝫ eo in capite oīm mense tribus diebus. ⁊ hoc confert pueris multotiens. Alij vero addunt cum gallis mirtum siccam. Et etiam quidam alij addunt salem. Medicamen aliud conferens vlceribus que accidunt capitibus infantiū: ⁊ sunt preter sahaphati. Recipe mardasengi: scorie argenti: amigdalarum amararuꝫ: celidonie: oīuꝫ añ. partes equales. terātur ⁊ conficiantur cum aceto vini: ⁊ oleo rosaꝝ: ⁊ liniantur cum eo. Medicamen aliud. Recipe mardasengi: scorie argēti: celidonie: cambil: permisceantur cum equalitate: ⁊ conficiantur cuꝫ aceto: ⁊ oleo rosaꝝ: ⁊ liniatur cuꝫ eo. Aliud medicamē ad sahaphati humidam conferens valde. Abluatur locus egritudinis cum aqua oleādri. deinde line ipsuꝫ cum hoc medicamine. ℞. tubel eris: mirre: oīuꝫ añ. ʒ. ij. farine thuris: aluminis iameni: oīuꝫ añ. ʒ. iiij. aristologie rotunde: colcotar: cineris aloes arabici: omnium añ. ʒ. i. terantur ⁊ conficiantur cum aceto: ⁊ administrentur. Medicamen aliud. Recipe aristologie longe: scorie argenti: amigdalaruꝫ amaraꝝ: terantur ⁊ cōmisceantur cum oleo rosaꝝ ⁊ cum aceto: ⁊ administrētur.

Capl'm quartuꝫ de furfuribus qui fiunt in capite.

f Cias ꝙ furfures qui accidunt in capite sunt corpora subtilia parua tenua. sicut furfures qui cadūt de superficie capitis. ⁊ fiūt absq; materia que appareat sicut apparet in pustulis que fiūt extra caput in sahaphati: ⁊ vlceribus ex quibus egrediuntur humiditates multe ꝓpter materiā que apparet. Et posuimus nomen sordidationis ⁊ excoriationis sup eos absq; cursu ⁊ exitu. quoniam excoriatio est ex rebus siccis. sꝫ cursus ⁊ exitus sunt ex rebus currentibus. Hec autez egritudo accidit ab humore: aut a veneno malo. Et generatur a duabus causis. Quaꝝ vna est vt sit complexio capitis calida exiens a natura sua mala generans furfures ⁊ humores remanentes cum dispositione sua in natura. Et fortasse generantur ex superfluitate humorum calidorum quando effunduntur ad caput. Et non est intentio in curatiōe huius egritudinis nisi resolutio horum vaporum.
Oportet ergo vt administremus in eis medicinas que resoluunt ⁊ abstergunt. Et incipiamus in primis cum rectificatione corporis si videmus ipsum repletum. ⁊ est illud quod influit humores ad caput. euacuabimus ipsum a quocūq; humore qui vincit super ipsum. Et ego sum precipiēs vt teneas te cum hoc regimine in reliquis egritudinibus. Quod est quia cōsidero semper in dispositione corporis ex repletione ex quo humore est. ⁊ euacuamus ipsum aut per flobotomiam: aut per medicinam solutiuam: aut per vomitum: aut per oīa illa. Hic eniꝫ est canon curatiōis. Oportet ergo vt obseruemus in primis ne in illo superflui simus.
Quod si in corpore toto non fuerit repletio tunc oportet vt mundificemus caput ⁊ euacuemus ipsum cum ventosis ⁊ scarificatione. Et deinde cum gargarismis Et si necessitas vocat ⁊ prosperatur tempus flobotomamus cephalicaꝫ. deinde redimus ad ipsum locum infirmum ⁊ incipimus administrare medicinas debiles precipue quando furfures non accidunt nisi ex mutatiōe complexionis capitis tm̄. quoniam non indigemus in illo euacuatōe corporis. Nam aqua malue elixate rectificat si abluatur caput ⁊ fricetur fricatione bona. Et quod currit hoc cursu est aqua sicle contrite expresse non decocte cum sale: aut acetum: ⁊ farina ciceris: ⁊ altea: ⁊ farina lupinoꝝ: aut fabe: aut aqua ordei: cum altea ⁊ sale: aut aqua decoctiōis fenugreci: ⁊ radices liquiricie: aut mucilago psilij cum altea: aut aqua iterioris melonis: aut aqua decoctiōis capilloꝝ veneris. Et fortius istis est fel tauri: ⁊ aqua decoctionis coloqntid: ⁊ sal albassari: aut baurach: ⁊ grana alben. Quidaꝫ vero permiscēt cum istis medicinis quaꝝ precessit rememoratio aliquid de medicinis ꝑparatiuis. sicut acetum quādo volunt cōfortare mēbruꝫ ita vt nō recipiat venenum quod currit ad ipsum cum velocitate si repercutiat ipsum ⁊ expellat a

se. Et propter illud addit Arghigenes infra in narratione sua quam narrauit medicamen quod cōmiscetur cum calcadis. Et dixit. Oportet vt vtatur hoc medicamine ſm hunc moduz ita vt non redeat egritudo post administrationez eius. Et iste est modus medicamis. Ablue caput ⁊ frica ipsum in primis cum aqua decoctionis fenugreci: aut cum succo sicle cum nitro. deinde line ipsum cum marmore luti viride confecti cuz aceto: ⁊ etiaz cum felle tauri. Et demuz post horam vnam ablue ipsum cum spuma baurach: ⁊ calcadis: equaliter commixtis cum aceto bono vini.

Capitulum quintum de pediculis que fiunt in capite: ⁊ in toto corpore.

Inquit Joannes. Scias ꝙ generatio pediculorum multorum que accidit subito quibusdam in capitibus eorum non accidit nisi ex humiditatibus calidis. verūtamen caliditas eoruz non peruenit ad quātitatez veneni calidi ex quo generātur furfures. Jam eniz scitur ꝙ causa generans pediculos est in cōcauitate cutis vbi est possibile vt generetur in ea animal sicut hoc in manifesto cutis in quo diximus generari furfures. Necessario igitur oportet vt medicine cum quibus linitur locus post euacuationem cum flobotomia ⁊ medicamine sint medicine vehemētioris siccitatis ⁊ extractioris ⁊ attractioris ex profundo q̄ȝ ille cuz quibus curantur furfures. Canon enim compositionis earum est iste. Medicationes vero eoruz que probate sunt experimēto sunt ſm ꝙ certi sumus super eius expositionem. Oportet postquaz mūdificatur caput cum gargarismis ex pillulis solutiuis vt abstergatur ⁊ fricetur cum oleo ⁊ liniatur locus cum huiusmodi medicinis. Recipe stafisagrie: partes duas. arsenici rubei: baurach amboꝝ aā. partem vnaz terantur ⁊ cribellentur ⁊ conficiantur cum aceto ⁊ oleo ⁊ fiat inunctio cum eo. Medicamen aliud. Recipe. ellebori albi: stafisagrie: baurach: eq̄liter tere ⁊ pmisce ea. ⁊ ea pmisce cū oleo: ⁊ administra ea ī balneo. Aliud medicamen. Recipe sinapis: arsenici rubei: argenti viui: omīū aā. partes equales. ⁊ aggrega ea cuz oleo ⁊ line. Et post illud ablue eos cum aqua decoctiōis mirti: ⁊ rosaꝝ: ⁊ seha. Medicamen aliud. Rx. argētum viuum ⁊ permisce solum cum quocūq̄ oleo vis: ⁊ line in balneo. Medicamen aliud. Recipe açederach partes q̄nq̄. condisi partem vnam. permisce vtrāq̄ cum oleo de oleandro: ⁊ inunge eum eo in balneo. Et si egritudo est in reliquo corpore tunc confert ei post mūdificationez cum extractione sanguinis: ⁊ medicamīe solutiuo introitus balnei semp. Et precipe vt abluātur cum aquis salsis albaurachiati in primis vt mundētur cutes eoꝝ. Et post illud cū aqua dulci bona donec liniantur cutes eorum ⁊ curantur in hora in balneo hoc linimento. Modus linimenti ad pediculos qui generātur in corpore. Recipe aloes arabici: mirre: baurach: memite: arsenici rubei: oīuz aā. partes equales. terantur cum oleo aliquo ⁊ conficiātur ⁊ liniantur cum eo. deinde abluatur caput cuz aqua in qua decocte sunt mirtus: ⁊ rose: ⁊ seha. ⁊ p̄cipe ei vt caueat sibi a cibis grossis: difficilis digestionis: mali humoris: tarde penetrationis. Et caue eos proprie a comestione ficuum siccarum. Quod est quia de natura earuz est vt generent pediculos.

Capitulum sextum de soda accidente ex adustione solis: ⁊ extuatione.

Oportet in primis vt narremus descriptionez sode: ⁊ diffinitiōez eius. Deinde exponamus esse eius. Dico ergo ꝙ soda est vt addatur motus duaꝝ arteriaruz que sunt in duobus temporibus ex materia mala. ⁊ est pcussio quedam. Cuz ergo est in duabus arterijs que sunt in duobus temporibus nominatur soda. Et quando est in craneo nominatur dolor verticis. Et quando est in medietate capitis nominatur emigranea. Percussio igitur non accidit nisi ꝑpterea ꝙ arterie motus addit̄ ⁊ fit fortis. quare ostēditur in se ipa ⁊ magnificatur ⁊ facit dolere mēbra que cōtinuātur cuz ea ⁊ vicinātur ei. Omīs ergo pcussio nō fit nisi ꝑpter arteriam ⁊ in oīni loco in quo est arteria puēit pcussio. ⁊ in quo nō est arteria nō accidit pcussio. In soda aūt accidēte ab adustiōe solis. Dico ꝙ adustio est caliditas stās que accidit ī capite ex solis estu. Quod est quia oīuz hoīm capita igniūtur q̄n morātur in sole adurēte tp̄e longo. ⁊ nō remanet caliditas in oībus eis ſ; ipsa alleuiat̄ ⁊ quiescit statim. in q̄busdaz eoꝝ ante ablutiōez in

balneo: ⁊ in quibusdaz eoꝝ post ablutionez.
Quando ergo stat ⁊ consequitur ⁊ vide
tur ꝙ egritudo iam figitur in capite ƀm ge
nus acquisitionis ⁊ adeptiōis nominās eam
adustionem. Et accidit soda iterum ex mali
cia complexionis calide tm̄ absq; excitatio
ne solis scilicet quando permutatur comple
xio capitis ad caliditatem additam. ⁊ fortas
se eleuātur cum illa ad caput vapores ⁊ hu
mores. precipue quando est multitudo hu
moꝝ contenta in corpore toto. Et est quaz
noīant secta arasistratis repletionem. quia
complexio capitis iam est permutata ad ca
liditatem: ⁊ sunt cum ea iterum vapores. ve
rūtamen non sunt cuz soda vapores immo
permutatio complexionis capitis ad calidi
tatem additam super illud quod est per na
turam. Et propter illud fit curatio quando
est absq; vaporibus ⁊ cum vaporibus cura
tio vna. quoniam non intendimus nisi recti
ficationem complexionis tantū capitis. quo
niam isti vapores non sunt sicut materie ca
lide tm̄ que faciunt sodam immo permutāt
complexionem capitis. quoniam isti vapo
res exspirant ⁊ non figuntur. Et propter il
lud fit ꝙ sermo eius in capitulo septimo nō est
nisi in soda accidente ex mutatione comple
xionis calide cum materia que comprehen
ditur in cerebro. Propter illud ergo quod
administratur in malicia complexionis cali
de tm̄ est infrigidatio. ⁊ in illa que est cuz ma
teria euacuatio. Deinde dixit Joannes
Curatio harum duarum specierum. scilicet
malicie complexionis absolute ⁊ eius que
est cum vaporibus apud inceptionē est cum
rebus quarum virtus est virtus infrigidati
ua absq; expulsione. Et melius est id quod
in natura est subtilius. Et propter illud non
est aliquid plus conferens in principio q̄
oleum rosarum. quod bene factum est quan
do infrigidatur infrigidatiōe bona. ⁊ supra
caput funditur ⁊ proprie super verticem ca
pitis. Quod est quia iste locus propter mol
litiem complexiōis retis circūdantis ipsum
⁊ subtilitatis ossis eius: ⁊ mollitiez eius. Et
significo per rethe circūdans algēgemati: ⁊
panniculuz secūdinum. Inquit. ꝓpter mol
liciem algēgemati peruēit ex ipso caliditas
medicinarum ⁊ frigiditas earum ad interio
ra cuz velocitate. Propter illud ergo quā
do vis infrigidare caliditatem accidentem
ex sole. aut est tibi necesse vt calefacias mē
bra que iam īfrigidata sunt est locus q̄ue no
minatur mater capitis adiuuās in applica
tione curationis tue. Oleum vero rosaꝝ
quod est melius est quando accipitur oleum
de oliuis viridibus immaturis absq; sole. ⁊
sunt rose que infundūtur in eo multe. ⁊ non
administretur oleum rosaꝝ antiquuz immo
quod factuz est in illo anno. Quod est quia
quādo antiquatur ingrossatur ⁊ minoratur
infrigidatio eius quoniaz exsiccatur ⁊ acui
tur. Quare resoluūtur ex eo virtutes eius
quas habet per naturam. scilicet ex confor
tatione ⁊ infrigidatione. Et ƀm hanc semi
tam confert in soda calida oleum violaruz
quando fit sicut diximus. Similiter oleum
de nenufare: ⁊ oleum acceptum ex extremi
tatibus salicis recētibus. Et oportet vt ad
ministremus oīa ista infrigidata. Et est
necesse vt scias q̄titatem infrigidationis ex
ignitione corporis: ⁊ ex q̄titate vehementis
adustionis. Et addas in cōsideratiōe: ⁊ aspe
ctu: ⁊ dispositiōe etatis infirmi: ⁊ complexio
ne aeris: ⁊ his similibus. Et oportz vt admi
nistretur oleum infrigidatuz cum aqua: ⁊ ni
ue. Quod est quia expellit vapores qui ele
uantur ad caput ⁊ inclinat eos ad inferiora
precipue quando admiscetur cum aceto vi
ni. Nam de eius cōsuetudine est vt submer
gatur vsq; ad profundum. Et oportet vt sit
q̄titas aceti quarta olei quando volumus
ꝙ infrigidet cum equalitate. Et si volumus
additionem in infrigidatione ponimus ace
ti duas partes. Et non est necesse vt sit ace
tum acutum quoniā in eo est caliditas que
dam immo oportet vt sit acetosum valde.
Illud enim infrigidat sicut narrauimus nu
per. Et fortasse cogimur permiscere cum eo
aquam semperuiue: aut aquam portulace:
aut aquam salicis: aut mucillaginem psilij:
aut aquam cucurbite: aut aquam virge pa
storis: aut aquam rosaꝝ: aut aquam grana
toꝝ. precipue quando granatuz est acetosuz
quoniam est vehementioris infrigidationis
q̄ relique species granatorum. Et confert
iterum aqua citrulli: ⁊ aqua agreste: ⁊ suc
cus solatri. Et est necesse vt caueas tibi a
succo papaueris: ⁊ mandragore propter ve
hementiaz stupefactionis vtriusq; si non co
gat causa vehementie vigiliarū vti vtrisq;.
Et quando completur intentio ꝓpter quaz
administratur succus papaueris: ⁊ mandra
gore tunc oportet vt prohibeamur ab admi

nistratione vtriusq̃. ꝛ proprie quando vincit super corpus repletio. Quod est quia quã do materia est multa ꝛ prohibemus eam ab effusione redit ad membra principalia ꝛ cor rumpit ea. Quãobrem necesse est vt prohi beatur quando est repletio multa immo in cipiamus ꝛ euacuemus. Deinde post illud quando minuitur repletio infrigidemus ꝛ prohibeamus ab effusione. Quod si cum adustione fuerit inspissatio lacertorum ꝛc. tunc non oportet vt presumamus vti medi cinis vehemẽtis frigoris valde. sed vtimur loco earum oleo camomillino recenti. Si vero non inueniatur recens miscebimus cuꝫ eo. ℥. iij. aut plures de oleo rosaceo. Quod est quia ex oleo camomillino antiquaꝭ non infrigidat penitus. ꝛ cum illo partes eius subtiles iam resolute sunt. quare ingrossa tur ꝛ infrigidatur. Propter hanc ergo cau sam miscemus ei oleum ro. minus aut plus ẜm ꝙ vocat ad illud necessitas vt sit contra rium proprietatibus que inuente sunt in o leo camomillino antiquo. Huiusmodi autẽ oleum conueniens est corporibus que non indigent infrigidatione multa sicut corpora mulierum: et castratorum: et puerorũ: ꝛ om nis cuius caro est humida: et est albus: ꝛ nõ consueuit stare ad soleꝫ. Et quando necesse est nobis soluere naturam administramus decoctionem passularum et prunorum ꝛ ta marindorum: et cassiafist. et tereniabin. Et si consentit virtus adiungimus ad istas me dicinas mirob. citrino. Et confert ex cibo quod est frigidum: sicut cucurbita et crisolo canna: et lactuca: et bliẽ. et que sunt illis si milia. Et si non est febris cibamus pullis in firmum et duraricĩ. Et confert si natura est ad siccitatem decliuis aqua prunorũ in ma ne super ieiuniũ: aut aqua cucurbite: aut a qua granatorum: aut aqua citrolꝭ. Et si est lenis tunc aqua agreste: et syrupus de ribes et aqua acetositatis citri. Et si est cum mali cia complexionis caliditas ꝛ in corpore ma teria aggregata. scilicet sint humores non salui immo mutati qui sunt iaꝫ corrupti tũc propter illud nominat eos materiam. Cum ergo colliguntur in membro corrumpũt ip sum: et abhorret eos. Quare dolet propter illud quoniam sunt inconuenientes ei. Et si accidat ex illo soda administramus medi cinas quas narrabimus in capit'lo septimo deo dante.

Capitm. vij. de soda accñte ex malicia cõplonis calide cũ materia.

Oportet in primis vt euacuem⁹ ma teriam vincentem. Et si fuerit vin cens sanguis: phleubothomabim⁹ cephalicam si consentiunt virtus et etas et hora et regio: et que sunt illis similia. Et si non consentiunt illa administrabimus ven tosas in collo. Cum ergo remouetur causa et nolumus euacuare materiam ex propin quioribus locis: euacuamus cum ventosis quod iam collectum est in capite tantũ. Et administrabim⁹ ventosas in hora alia a po stremo duarum crurium. scilicet suꝑ duos calcaneos in principio egritudinis quando volumus attrahere materiam ad contrari um partis ad quam declinat superfluitas. Naꝫ si soda est in duobus supercilijs sicut dixit Ypocras in quinto capitulo suorꝫ am phorismorum. Si ille qui patitur sodam in postremo sui capitis phleubothomet venã que est inter duo supercilia confert ei. Quõ est. quia hoc est pertransiens propterea ꝙ cor mittit sanguinem in duabus arterijs ad caput. Et si epar mitteret ad ipsum illud nõ pertransiret. Et si illud quod vincit suꝑ so da quod est in duobus temporibus est cole ra citrina est necesse vt euacuemus illud cũ decoctione mirobala. et prunis: et tamarin dis: et scamo. que assata est in citõio aut ma lo. Et modus eius est vt sumatur citonium et cauetur caput eius et extrahatur quod ẽ in eo ex granis. Deinde proijciatur scamo. in concauitate citonij. Deinde cooperiatur super ipsum caput eius: et stringatur cum acu vel ligno quod sit vt acus: et inuoluaꝭ super ipsum massa. Deinde dimittaꝭ in fur no acuitas ignis cuius iam sit fracta super laterem: et dimittatur donec coctum sit cito nium. et signum eius est vt aduratur massa Nam huius medicine predicte proprietas est vt solutione educat coleram citrinã val de. Et hec est decoctio alia. Recipe mi robalano. citrinorũ: absinthij romani: fumi terre: passulꝭ. enucleatarũ: omnium ana par tes equales. Decoquantur et bibatur de a qua eius quantitas medietatis libre. Quod si declaretur tibi ꝙ cum colera citrina misce atur flegma compositum cũ ea: tũc adiũge pillas ad illud fcãs ex aloe ꝛ spẽb⁹ vt spica: pip cinãomũ ꝛ silia. ꝛ da ẽt pillas de yera.

Quod si indiges re fortiore ista tunc da ei pillulas Gal. que dicūtur cochie. ⁊ quod est pluris iuuamēti q̄ ipsum est medicamen factum cum aloe. quod quidam nominant si cara. et eius intentio est amara idest pigra: Quandoq̄ ergo dabis eam solam: ⁊ quādo q̄ cum decoctiōe quam narrauimus. Et potus eius completus est aureus ⁊ diminuta medietas aurei. Et media intra has duas ⁊ f̄m q̄titatem etatis: ⁊ f̄m q̄titatez corporis est f̄m q̄ videtur medico rectum esse Qr si soda non quiescit ⁊ in capite est grauitas ⁊ dolor dabis ei infusionē de aloe. ipsa eniz est iuuatiua in hac dispositione. Et modus eius est vt sumatur endiuia recēs ⁊ teratur ⁊ extrahatur aqua eius preter q̄ super eam fūdatur aqua ⁊ bulliatur: ⁊ coletur libra vna ⁊ proyciatur super ipsum de aloe bono q̄titas vncie ⁊ ponat̄ in vase vitreo in sole diebus aliquot ⁊ detur ex eo quod est inter. ℥.i. vsq̄ ad. ℥.iij. f̄m q̄titatem virtutis: ⁊ etatis: ⁊ complexionis: ⁊ que sunt illis similes. vt non excoriet: vel scindat: vel vesicet anum. ⁊ vt non faciat accidere punctionem permisceatur cum potione vna ex eo pondus medietatis. ʒ. dragaganti postq̄ teritur multuz bene Quando ergo mūdificatur corpus tunc precipe infirmo vt plurimum sessionis eius sit in domo boni aeris ⁊ rorata: ⁊ ponātur in ea extremitates salicis: ⁊ ros. ⁊ extremitates mirti: ⁊ assesafran. ⁊ ponatur super caput infirmi oleum rosatum infrigidatum cum pauco aceto: aut aqua agreste: aut oleum salicum: aut oleum violarum: aut oleuz nenuf duor. quor vnuz sit permixtuz cum aqua rosarum: ⁊ pauca canfore. Quod est quia res iste expellūt materiā ⁊ infrigidāt. Et si tu non vis nisi extinctionez t̄m scilicet quando vis expellere superfluitatem quoniam iam alleuiata est: ⁊ non vis nisi infrigidare t̄m administra aquaz citri: vel endiuie: ⁊ aquam portulace: ⁊ aquam sempuiue: ⁊ salicis: ⁊ aquam virge pastoris: ⁊ rasuram cucurbitis. vnūquodq̄ eorum per se: et permisceatur cum aliquo ex oleis infrigidatis. Et si tibi est necessariū vt facias caputpurgiuz tunc oportet vt admīstres ex istis oleis que diximus nuper. Et quando de oleo seminis cucurbite dulcis miscetur cum lacte puelle iuuat. Si autez cum istis medicinis non quiescit soda ⁊ sunt in capite vapores multi cobartati embroca sup illud quod resoluat illos vapores. sicut aqua camomille. cum qua commixta sunt viol. sicca. ⁊ ros. ⁊ folia nenufa. ⁊ ordeum contritum excorticatuz: ⁊ que sunt illis similia. Et si cum illo sunt vigilie adiunges ad istas medicinas cortices papaueris: ⁊ semen lactuce. Si autem non quiescit cuz istis medicinis inunge super caput lac mulieris: aut lac caprarum. Et si virtus fuerit debilis ⁊ infirmus febriens caue ab administratione lactis. nam lac quando prohibet sup̄fluitates a resolutione inspissatur. quare extinguit ꝑpter illud caliditatez innatam ⁊ debilitat eam. q̄obrem infirmi debilitas additur ꝑpter illud. Oportet ergo vt vtamur loco eius emplastro facto cum flore camomille: ⁊ farina ordei: ⁊ altea: ⁊ corticibus papaueris: ⁊ violis siccis: ⁊ cimis nenufa. ⁊ ro. cum oleo de nenufa. ⁊ oleo viol. ⁊ ponatur super tēpora. Linimētuz. Sandali albi: ⁊ acatia: ⁊ aloes: ⁊ canfora. sumantur ⁊ cōficiatur illud cum aqua lactuce: aut cum aceto vini: aut cum succo mandra. Et in eo q̄ diximus de curatione soda accidente ex malicia cōplexionis calide que est cum materia est sufficientia ei quam vult dn̄s.

Cap̄lm octauuz de soda accidēte ex malicia complexionis frigide absq̄ materia.

Aquit Joānes. Sicut soda facta ex adustione solis non fit nisi cum permutatiōe complexionis capitis ad caliditatem additam: ⁊ vapores calidos: similiter soda euēiens a frigiditate aeris nō fit nisi ꝑpter mutationez complexionis capitis ad frigiditatem additam: ⁊ vapores frigidos. Et sicut illa non est difficilis sanationis. similiter soda accidens ex frigiditate aeris non est difficilis ad sanandū ꝑpterea q̄ est malicia complexiōis t̄m. ⁊ precipue quādo soda accidens non accidit nisi ꝓpinque. Sufficit enim nobis in curatione eius oleum rutaceum calefactum quando funditur super verticem capitis. Qr si indigueris superflua calefactiōe tunc permisce cum oleo euforb. Et confert etiam oleum de lilio. Et ꝯfert etiam oleum de alacuen: ⁊ oleum costinum: ⁊ oleum sambucinū: ⁊ oleum de ben: ⁊ oleum narcisicinū. De oleo autem balsami dixit Galienus in libro decē tractatuuz. Ego ꝓbaui ipsum multotiēs ⁊ non inueni ipsum conferre in egritudinibus que indi

gent calefactione iuuamētuz apparens. Et
sicut diximus esse iuuamētuz olei de ruta: si
militer est oleum laurinum: ⁊ oleum amara
cinũ. Quod est quia vsus est ex eo sicut esti
matur multotiēs in curatiōe multoꝝ ⁊ iuua
ti sunt cum eo. Quod si cum malicia com
plexiōis frigide est materia frigida tunc est
necesse vt admīstrem⁹ illud qd̄ nūc narrabo.

Capl̄m nonuz de soda accidente de mali
cia complexiōis frigide cum materia.

Ntentio in curatione huius egritu
i dinis est vt incipiamus cuz euacua
tione materie frigide ex ipo mēbro
Qꝫ si materia multiplicata est in corpore to
to euacuabim⁹ eam in primis cuz medicinis
solutis que euacuāt chimũ frigidũ sicut sũt
pillule stomatice: ⁊ pillule de aloe: ⁊ pillule
de yera: ⁊ pillule cochie. Si aũt humor est
multus tunc sint pillule facte ex mirob. ni
gris: ⁊ epithimo: ⁊ agarice: ⁊ salis inde: ⁊ po
lipodio: ⁊ elleboro nigro: ⁊ lapide lasuli: ⁊
que sunt illis similia. Et si materia est in ca
pite solo tunc oportet vt administremus in
primis gargarismata semp cum eo qd̄ sub
tiliat. sicut est yerapigra cōfecta cuz syrupo
acetoso squillitico: ⁊ synape: ⁊ pyretro: ⁊ ori
gano: ⁊ cortice radicis cappari confecta cuz
melle dissoluto cum aqua calida. Et confert
etiam multis hominibus yera arastos qñ ad
ministrat̄ dissoluta cuz aceto squillitico ⁊ bi
bitur. ⁊ fricatio gingiuaꝝ: ⁊ dentiuz cum ea:
⁊ oris est bona: ⁊ gargarism⁹: ⁊ similiter ye
ra archigenes. Et post subtiliatiōez admini
stramus euacuatiōez cũ pillulis ⁊ yeris ma
gnis. Et melius quod bibitur ad mundifica
tiōez capitis stomachi est infusio cum aloe
quādo fit ƀm hunc modum. Modus in
fusionis de aloe mũdificātis stomachũ ⁊ cō
ferentis ad sodam. ℞. mirob. nigroꝝ: ⁊ bel
li. ⁊ embli. ⁊ rad. apij. ⁊ feni. ⁊ squinanti: ⁊ ci
maꝝ squinati: ⁊ capitũ lilij: omniuz añ. ʒ. x. spi
cis: ⁊ masticis: ⁊ calami aromatici: oīum añ.
. ʒ. iij. succaha: ⁊ bedeguard amborũ añ. ʒ. v.
coloq̄ntidō interioris. ʒ. ij. coquātur illa cum
. v. lb. aque donec remaneat ex ea lb. i. ⁊ cole
tur: ⁊ ꝓijciatur super eam. ℥. i. aloe scoterīsis
⁊ ponatur in sole ⁊ detur ex ea apud neces
sitatē. ℥. i. aut. ij. cum pōdere medietati. ʒ. de
dragaganto: ⁊ medietati. ʒ. de masticis ƀm il
lud quod tolleratur virtus: ⁊ etas. Qꝫ si
materia non est in corpore toto neqꝫ in capi
te imo in stomacho solo donec euaporet va
porēs frigidos ad caput. Et signa signi
ficantia illud sunt frigus quod inuenit infir
mus in stomacho suo cuz malicia digestiōis:
⁊ ventositatibus: ⁊ sonis: ⁊ nausea: ⁊ vomi
tus: ⁊ inflatio. Et oīa accidentia que signi
ficant stomachum infrigidatũ tunc oportet
vt cōuertas studium cum curatōe ad stoma
chum ita vt mundifices ipsum per vomituz
cum aqua calida in qua decoquitur anetuz:
⁊ sal: ⁊ mel: ⁊ faseoli rubei: ⁊ semen atriplici:
⁊ calamentuz: ⁊ nux vomica: ⁊ cancar: ⁊ sal
masse: ⁊ mel colatum: ⁊ comestio rafani cru
di ⁊ decocti. Si autē non quiescit egritu
do cum istis rebus damus ei yeram archi
genis: ⁊ yeram Ha. ⁊ cōfert etiam yeralogo
dion. Et oportet vt demus ex istis medicis
semel vel bis si indigemus illo. Et quod da
mus ex eis oportet vt sit cum decoctiōe epi
thimi: ⁊ passulis enucleatis. post mundifica
tionem autem si stat egritudo ⁊ non resolui
tur administramus embrocas factas ex mel
liloto camo. ⁊ sansuco: ⁊ sisimbrio: ⁊ folijs
lauri: ⁊ secha: ⁊ que sunt illis similia. ipsa eīz
resoluunt. materiam: ⁊ confortant caput.
Quod si indiges emplastro tunc fac ipsum
ex medicinis quas diximus de oleo: de lilio
⁊ oleo: de costo: ⁊ oleo. de keyri ⁊ oleo sisami
no. Si autem non quiescit cum istis re
bus tunc oportet vt flobotomes duas arte
rias que sunt in duobus tēporibus: aut au
feras vtrasqꝫ ⁊ non pertransit vt flobotome
tur in hac materia frigida cohartatũ in istis
arterijs. Cum ergo flobotomamus vtrasqꝫ
remouet̄ materia ⁊ effunditur ad locuz san
guis bonus ⁊ remanet in arterijs. Mate
ria autem mala in vtriusqꝫ arterijs fit sicut
fermētũ corrũpēs quod effunditur ad eam
ex cibo. In materia autez calida non ꝑtran
sit vt flobotomia fiat qm̄ materia non forsi
tan remanet cohartata in arteria. Et non
dixi non forsitan remāet cohartata nisi qm̄
iam ꝑtransit vt fiat flobotomia in ea in pri
mis. Et si post flobotomiam indiguerimus
cauterio cauteriçabimus eos super matrez
capitis: ⁊ tēpora: ⁊ posteri⁹ caput. Habē
tibus autē hanc egritudinē confert ex cibis
qui est laudabilis humoris: velocis digestio
nis. Et est necesse vt custodiātur a multipli
catiōibus vinoꝝ. ⁊ ꝓprie quod ex eis est an
tiquũ odoriferꝝ. Quod est quia vinoꝝ istoꝝ
vapor colligitur in capite velociter: ⁊ facit
dolorem vehementem.

Capitulū decimum de soda generata ex ventositatibus grossis.

Inquit Johānes. si soda est ex ventositatib⁹ grossis ꝛ signū illi⁹ est ꝙ sequit hñtē eā tensio ꝛ attractia absq̄ grauitate: ꝛ sequtur etiā eū sonit⁹ et ledit ipm aer frigid⁹. Oꝫ ergo vt ꝯsiderem⁹ illud. Nā si ventositas gñans egritudinē est in stomacho ꝛ caput dolet dolore ei⁹: mūdificabimus ipm p vomitū ꝛ potū yere. ꝛ post illud dabimus oleū de amig. dul. ꝛ amig. ama. cū aqua in qua decoquūꝶ radix apiȷ: radix feniculi: et squinātū: ꝛ anisum: ꝛ mastix: ꝛ fenugrecū: et ameos: ꝛ cordumeni: ꝛ que sunt istis similia Si vero necārtū est oleū de cherua dabim⁹ ipm in potu ꝑter ꝙ stet cum infusione aloes quā dixim⁹ in eo ꝙ ꝓcessit et infusiōe de yera quā narrabo tibi. Mod⁹ infusiōis ꝺ yera que ꝯfert ad sodā antiquā. Rec. radicū apiȷ: radicū fe. ꝛ radicū squinātiː oīm añ. ʒ. x. calamēti mōtani: ꝛ aristo. longe. ꝛ sucaba: ꝛ bedeguard: oīm ana. ʒ. v. mirob. nigroꝝ. ʒ. vij. epithimi cretēsis. ʒ. v. masticis. ʒ. iij. spice. ʒ. ij. casie lig. ꝛ ameos: ꝛ calami aro. oīm ana. ʒ. iij. agarici. ʒ. v. sticados. ʒ. vij. passulaꝝ enu. ℥. iij. Decoquaꝶ illud cū septē lb. aque donec remaneat ex ea lb. i. ꝛ coleꝶ ꝛ ꝓiciaꝶ sup ipam. ℥. i de yera pigra: ꝛ ponaꝶ in vase vitreo in sole: ꝛ deꝶ de ea in hora necītatis. ℥. i. aut. ij. cū pōdere. iij. ʒ. olei de cherua. Hoc aūt medicamē administraꝶ in hac egritudine ꝓcipue qñ mā est in stomaco absq̄ ꝙ sit in capite. Infusio aūt de aloe est capiti melior: ꝛ licet vt non administreꝶ infusio de yera etiā in hoc capitulo quod est ante hoc. veruntñ in hoc est melior qñ materia est in stomacho. Et si indigēt hñtes hāc egritudinē ꝯfectōibus dabim⁹ ei sagçeneā aut hōrusiā: aut mitridatū: aut medicamē de musco amaꝝ: aut medicamā de musco dulce. Qꝫ si vētositas fuerit coartata i capite ꝓcipiem⁹ eis vt assiduēt itroitū balnei post mūdificatōem cū yera: ꝛ administratiōe embroce facte cū camo: ꝛ mellilloto: ꝛ origāo: ꝛ folijs lauri: ꝛ seba: ꝛ sansuco: ꝛ aneto: ꝛ que sunt illis silia. Et ꝯfert post mūdificatōnem species caputpurgioꝝ resoluentiū ventositates quādo soluitur cum aqua sansuci ꝛ fit caputpurgiū cū ea. iuuat. n. et odoramētum castorei et musci est iuuatiuum valde quādo administratur assidue. et silr flores odoriferi sbtiles calidi.

Caplm. xi. de soda gñata ex potu vini.

Elias ꝙ vinū vehemētis caliditatis generat sodaꝫ ꝑpter illud qȝ facit accidere de vaporibus calidis q̄ implēt vētres cerebri. ꝛ fortassis accidit ab humoribus calidis ꝛ vaporib⁹ qui eleuātur ad caput absq̄ potu vini. Et intētio quidem in curatiōe huius sode est euacuatio cause facientis ipsam scilicꝫ vapores calidos qui peruēiūt in capite cuꝫ eo de cuius ꝓꝓetate est remouere eos sicut est decoctio. Et qm̄ isti vapores calidi indigēt reb⁹: indigēt reb⁹ infrigidātibus eos post euacuatōeꝫ. sicut est oleum ro. ꝛ que sunt ei similia ꝑter qȝ sit vehemētis frigoris quādo funditur sup caput tunc iuuat. ꝛ trāquillitas: ꝛ somnus: ꝛ quies habētibus fe. iuuatiua sunt. Et si remaneat in stomacho aliquid ex vino ꝛ accidit ex eo nausea dabim⁹ infirmo aquā tepidā cuꝫ secaniabin. ꝛ ꝓcipimus ei vt euomat ꝛ fundemus sup manus eius ꝛ ipsius pedes aquā calidam in qua decocte sunt camo. ꝛ viola ꝛ fricabimus inferiora pedū fricatiōe cōtinua cuꝫ sale ꝛ oleo viol. Et nos quidem non faciemus illud nisi vt attrahamus vapores a capite. Quando ergo administrauerimus has res tunc oportet vt abluātur ꝛ nutriantur cibo laudabilis humoris qui non calefaciat similes istis. sicut ordeum: ꝛ sorbitio facta ex candarusio. ꝛ est ordeum romanū. verūtamē hoc nō est apud nos. Oportet ergo vt vtamur loco ei⁹ sorbitōne facta ex frustis samatiː aut cuꝫ amillo ꝛ pane infuso in aqua infrigidat eniꝫ ꝛ hūectat: ꝛ cibētur etiā ouis sorbilibus sol. Et accipiāt ex oleribus lactucam qm̄ est laudabil humoris infrigidātis ꝛ caules. nam ipsi destruūt ebrietatē. ꝛ lentes excorticate nutriūt nutrimētū laudabile eis ꝛ ꝓꝓrie quoꝝ nature sunt leues. Et vtātur ex potibus ꝺm oēs dispositōeꝫ aque. Et qñ in hominibus est cuius stomachus mollificatur ex aqua damus ei aquaꝫ granati pontici: aut aquam agreste: aut rob ribes: aut rob acetositatis citri ꝑmixtuꝫ cum aqua frigoris. Et ex fructibus recētibus poma: muça: ꝛ pira: ꝛ citonia. ꝛ est necesse vt pergāt in mane ad balneū ꝛ fundatur sup capita eoꝝ aqua calida dulcis multotiens. Cum ergo egrediūtur ex balneo dormiant ꝛ dimittanꝶ quiescere per horam. deinde egrediātur balneum secūdo postea nutriātur cibo quo nutriti fuerunt in die ꝑmo. Si ergo minuatur dolor eoꝝ ꝛ nō expectāt a potu aque igenia

ꝓpter mollicieṁ stomachi eoꝝ vt des eis in potu quosdā potus vinosos ꝑmixtos cum aqua multa. Et cōfert eis ex cibis adurarīcis: ꝛ pulla: ꝛ caro edi: ꝛ pisces adrabi. Et fit decoctio haꝝ reruꝫ absq; vino: ꝛ almuri. Jam ergo manifestū est ꝙ melius in regimine illoꝝ ꝛ regimine cuius caput patitur sodam dam ꝑseuerat egritudo in augmēto ꝛ vehemētia est vt vtātur quiete: ꝛ trāquillitate. Cum ergo minuit egritudo ꝛ incipit quiescere ambulent in locis cōuenientibus. Qui ergo eoꝝ indiget calefactiōe ꝓpter frigiditatem quam inuenit in locis calidis. Et qui indigēt extinctiōe in locis frigidis ꝛ exercitentur cum ambulatiōe ante cibum ꝛ exercitatiōe multa: ꝛ post cibum exercitatiōe parua. Et oportet vt comedāt multuꝫ: neq; exercitētur in successione comestiōis: sed post tres horas: aut plus. Qꝫ si remanēt ex estuatiōe ꝛ ex humoribus qui eleuātur ad caput residuum aliquot annexū poris strictis: ꝛ remanet ꝓpter illud residuuꝫ ex soda scilicꝫ soda que fit ex caliditate ꝛ materia tūc melius est vt elōgeris ab oleo rosaꝝ ꝛ admistres in primis oleum camo. tepidū. deinde oleum de lilio. ipsum eiꝫ est iuuatiuū in hac egritudine.

Capl'm. xij. de soda accidēte ex casu aut percussione super sinciput.

ſ Cias ꝙ ꝑcussio aut casus non sunt facientes euenire sodam nisi mediāte apostemate eueniente ab vtrisq;. Et euentus quidē apostematis non est ex casu aut ꝑcussione tm̄ immo accidit q̄nq; ex casu non apparēte scilicꝫ effusiōe materieꝝ sicut accidit ipsum in reliquis mēbris. Et qn̄ percussio est causa vlceri: aut attritiōi: aut dolori sunt vie multe ex quibus attrahimᵘ viam medicatiōis. cuius exēpluꝫ est ꝙ ꝑcussio fortasse vlcerauit locum: aut attriuit eum: aut euenit ab ea dolor tm̄. Significat ergo per illud sup illud quod accidit. Erit ergo curatio nostra eius vnde vlcerauit alia a curatione nostra ipsius vnde attriuit. Et similiter est curatō nostra eius vnde fecit accidere dolorem alia a curatōe nostra quā adhibemus illis duabus spēbus: ꝛ vniuscuiusq; haꝝ trium curatio nostra quā adhibemur fit diuersa. Quod est quia vlcus fortasse fit sordidū: ꝛ fortasse est limpidū. Curatio ergo eius est quod est sordidū: alia est a curatōe eiᵘ quod est limpiduꝫ. Et similiter attritio fortasse est fractura. ꝛ fortasse est fasdi. ꝛ fortasse est disruptio in cute. Et cuiusq; haꝝ curatio alia est a curatōe alterius. Et similiter dolor fortasse est vehemēs quare indiget eo qd̄ sedat ipsum cum stupefactōe ꝛ medicinis. ꝛ fortasse est debilis dolor quare indiget eo qd̄ rectificet ipsum ꝛ infrigidet eum tm̄. Et hec quideꝫ egritudo qn̄ est in ipso loco in quo cadit percussio. ꝛ ƀm plurimū vsq; ad loca ꝯtinuata cum eo. Et qn̄q; accidit in huiusmodi ꝛ inuenimus illud inuētōe manifesta multotiēs qn̄ dolet pars capitis ꝑ egritudinē sicut ista vt cōmunicet ei caput tuuꝫ. Quod est quia panniculus vestiēs gengemati ꝛ cutis sparsa super ipsum exterius sunt cōtinui ꝛ ꝑmixti simḱ. ꝛ sunt extensi super caput totū. Si igitur pueit ex apostemate aliquid ad istos maculat algēgemati ꝓpter cōmunicatiōeꝫ huius pāniculi cū tunica retali dura per mediatiōeꝫ retis circūdātis in matre capitis. Non ergo fit euacuatio in huiusmodi egritudine de difficultate vehemēti. Et quando homo cadit ex loco alto forte accidit vt disrūpatur aliqua ex partibus cerebri aut retis que dicitur secūdina. Et soda que accidit in ea est difficilis sanatiōis. Et melius in hac egritudine qn̄ non ꝓhibet etas ꝛ ꝑsentit virtus est vt incipiamus in hac egritudine cuꝫ flobotomia. Quod si ꝓhibuerit nos ab illo iste cause aut quedaꝫ causaꝝ euacuabimus per clistere donec egrediatur res cohartata illic ꝛ attrahātur huores de ꝓpetate quoꝝ fit vt currāt ad supiora scilicꝫ ex loco ꝑcussionis. qm̄ illic qn̄ apostematur est necesse vt perueniat res corrupta ex ꝑcussiōe aut ex humoribus qui effundūtur ad illum locuꝫ. Clistere igitur euacuat illud euacuatiōe meliori qm̄ inferius est lōgior locoꝝ ꝛ cōtrariū in rectitudine quare attrahit materiā ad parteꝫ cōtrariā parti egritudīs. Et post illud si velamen retale durum fuerit detectuꝫ fundemus sup illud oleū rosaꝝ tepidū tm̄. Quod si non fuerit detectū ꝛ algēgemati fuerit sana addemus oleum rosaꝝ ꝛ parū aceti ꝛ appropiquabimus ipsum matri capitis vt pueniat ad velamē durū retale. Qꝫ si apostema fuerit cuꝫ dolore recedamus ab aceto. quod est quia si cum apostematibus que fiūt in cute capitis ꝛ pāniculo circūdāte sup algēgemati non fuerit dolor magnus tunc possibile est vt quiescat cum oleo rosaꝝ ꝑmixto cum pauco aceto. Qꝫ si fuerit cum eis dolor ꝛ

apostemata sunt magna tunc excusat oleuz rosaꝝ soluz tepidū: aut oleum sisaminū. Qꝫ si cum illo fuerit vigilie tunc oportet vt fricetur caput cum oleo camo. ⁊ oleo viol. ⁊ pmisceas vtrūq; simul bꝫ modos diuersos multotiēs. Et significatur super q̄titatē partiū vtriusq; pmixtiōis ex magnitudine apostematis: ⁊ ex cōplexiōe īfirmi: ⁊ ex etate eius tūc cuius exēpluz est. quia qn̄ apostema est magnū velocis additiōis scias φ caliditas est fortis ⁊ φ materia est multa. ergo addes in oleo frigido ⁊ minues ex oleo calido. Et similr̄ qn̄ infirmi est calida cōplexio minue ex oleo calido. Et si etas eius est etiaz etas iuuētutis minue etiaz ex eo. Qꝫ si caput est indigēs cōfortatōe ꝓpter debilitatē que euenit ei: aut mollificatiōez: aut consequit̄ inde nocumētuz neruoꝝ qui ꝓcedūt ex eo: aut timeas φ cōsequat̄ illos neruos ⁊ vis cōfortare ipsum tunc oportet vt facias eis medicinas calefactiuas calefactōe parua vt faciāt penetrare medicinas faciētes stipticitatē: ⁊ infrigidātes: ⁊ cōstringētes. Et sit cōpositio eius ex aqua mirti recētis: ⁊ cipresso: ⁊ extremitatib⁹ alletil: ⁊ oleo de lilio: ⁊ re pauca de vino odorifero: ⁊ melliloto: ⁊ mirra: ⁊ calamo aromatico: ⁊ bolo armeno: ⁊ alumine iameni: ⁊ laudano. Qꝫ si pmisceat̄ intellectus infirmi cum hoc administrabimus hoc emplm̄. Modus emplastri. ℞. farine ordei partē .i. furfuris samidi partē .ß. altee q̄rtam partē. cōficiemus ea cuz aqua extremitatū alechil: ⁊ oleo rosaꝝ: ⁊ re modica ex aceto. ⁊ calefaciemus emplm̄ ex eo. Qꝫ si apostema est ex genere almessare scilicꝫ vt sit velocis additiōis ⁊ sit illud ⁊ faciemus colericuz tunc cōfert patiēti ipsuz post flobotomiā vt det̄ ei aqua solatri: ⁊ aqua alkekēgi: ⁊ aqua endiuie: ⁊ cassiafistul. ⁊ aqua ordei: ⁊ aqua cucurbite. Et cōferūt eis ex cibis malue elixate: ⁊ lactuca: ⁊ atriplex: ⁊ olus iamenicus: ⁊ cucurbite. Et si non fuerit febris ꝯfert vitellum oui: ⁊ caro volucris. Et penitus oportꝫ vt sit cibus eoꝝ totus ex eo quod est lipidū qđ non generet sup̄fluitates. ⁊ ꝓprie si fuerit illic febris. Et si īdiget linimēto tūc oportet vt administret̄ in principio qđ expellat ⁊ resoluat. sicut sandali rubei: ⁊ kaufel: ⁊ sief memithe: ⁊ acatia: ⁊ bolus armenus: ⁊ çafaran: ⁊ marmoꝛ qui dicitur chimolea: ⁊ lens non excorticata: ⁊ litium. aggrega illud cuz aqua solatri: ⁊ arnoglosse: ⁊ aqua coriandri: ⁊ virge pastoris: ⁊ portul. Cum ergo appropiquat vt descēdat indiget medicinis cōpositis. tunc sicut sunt camo. mellilotū: ⁊ fenugrecuz: ⁊ radix altee: ⁊ alachuen alba: ⁊ que sunt illis similia. Qꝫ si cum illo fuerint vulnus paruū tunc ipsum saluabit cuz vaporatiōibus quas administrabimus sup caput. ⁊ sint calide nature ⁊ calide per accidēs. ⁊ sunt ille que sunt cuz vino: ⁊ ruta: ⁊ oleo mirtino. Et si plaga est magna quā sequit̄ eruptio sanguinis cōfert ad illud puluis factus cuz aloe. ⁊ cōfert scissure que fit in mēbris: ⁊ abscindit eruptiōez sanguis. Et iste est modus eius. ℞. aloes arabici: ⁊ sarcocol. amboꝝ an̄. ℥. i. farine thuris. ℥. ij. sanguis draconis. ℥. ß. Quidā vero ꝓiciūt oīa ista cū equalitate. Et quidā putāt φ non est differētia inter farinā thuris: ⁊ inter thus cōtritū. tunc oportet vt scias φ nos nominamus farinā thuris furfuris thuris. qui cribellat̄ cuz cribellis amplis quibus pmiscētur partes subtiles valde corticus thuris qui ꝑparat plus Et oportꝫ vt administret̄ iste puluis ita vt pulueriçet̄ aliqua vice siccus: ⁊ alia vice ꝯficiatur cū albumine oui. Qꝫ si vulnus fuerit magnū donec appareat os ⁊ fuerit in eo venenū tunc oportet vt lauetur venenuz in primis cum vino pontico calefacto ⁊ abstergatur locus cuz lana leni. Qꝫ si apparet φ os sit fractū tunc non est possibile vt redeat ad dispositiōez naturalē. Oportet ergo vt ingenie t̄ in re eius cuz rebus que sient ei statiōe incarnatiōis. ⁊ est vt calefacias oleuz rosatū ⁊ fundas ipsum sup locū eius ⁊ cōnectas duo labia fissure que est in cute aut pāniculo ad inuicē. ⁊ suas ea cuz filo çete grosso: aut lini: ⁊ post futurā administra hūc puluerem cuius p̄missa est rememoratio ⁊ pmisce cuz vino pontico: aut albugine oui ⁊ line ex eo super pannū lini ⁊ annecte sup locum dolentē post futurā ⁊ cōstringe locum cōstrictione bona. Et soluat̄ in omibus duobus diebus ⁊ fac cum eo illud donec resoluātur apostemata ⁊ conglutinet̄ percussio.

Caplm̄. xiij. de vertigine.

c Um vertigine fit dolor: aut ꝓpter illud quod est ei. i. capiti ꝓpriū in se ipso: aut ꝓpter cōitatē suam adꝗdam mēbra. sicut egritudo stomachi. Et cognoscit̄ qđ est per cōicatiōez ex malicia digestiōis ⁊ ex dolore qui est in stomacho ⁊ ex destructōe desiderij: ⁊ ōbilitate aīe: ⁊ nausia

⁊ ex cōmotōe doloris q̄n̄q;: ⁊ quiete eius alia
vice. Ille āt qui est ꝓpter illud qd̄ appro
priat̄ ei in se ipso cognoscit̄ ex assiduatione
doloris: ⁊ grauitate: ⁊ vocibus: ⁊ tinnitu qui
accidūt in duabus auribus: ⁊ ex tenebrosita
te visus sempiterna. Et ex hoc ꝙ patientes
eam vertiginem patiuntur ex qualibet cau-
sa. ⁊ cadunt precipue si ꝑseuerat super eo il
lud. ⁊ non dolet nisi q̄m̄ chimus qui est in ca
pitibus eoꝝ. igit̄ ꝓpterea ꝙ accidit humori
flegmatico annexo cum vasis cerebri: aut il
li qui est in stomacho apud cohartatiōez va
poris qd̄ facit ipsum acquirere febrez. Cum
ergo non resoluūtur vapores ꝓpter grossi
tudinē suam: vel multitudinē suam redeunt
⁊ reuoluūtur ⁊ fiunt fortes dolores eoꝝ q̄m̄
vidēt res reuolui. Materia vero ex qua
fit vertigo sunt vētositates grosse: crude: te
nebrose. Et ipse aut sunt retēte in cerebro. ⁊
quādo mouētur coartant spūz animalē: aut
eleuant̄ a stomacho: aut ex reliquo corpore:
⁊ faciūt hanc eandem opatiōez. Et eleuatio
eoꝝ in reliquo corpore: aut est in duabus ar
terys que sūt post duas aures. ⁊ hoc cogno
scitur extēsione haꝝ duaꝝ arteriaꝝ que no
minat̄ carotides. ⁊ sunt ille que sunt in col-
lo ab eo ꝙ sequit̄ ceruicez. ⁊ cognoscit̄ illud
extentiōe spondil̄. ⁊ eleuātur etiaz ex stoma
cho ⁊ cognoscit̄ q̄m̄ magnificat̄ iste dolor ex
parte malicie digestionis: ⁊ ex nausea: ⁊ alca
facā. Et fortasse accidit vertigo ex humore
rigido qui annexus est cerebro. Inquit Jo
annes aut ex hūoribus colericis. Et diffe-
rentia quidē est intra egritudinē vertiginis
⁊ sodam ꝙ soda non quiescit velociter: ⁊ ver
tigo quiescit velociter. De curatiōe verti
ginis. Oportet vt tu ꝯsideres vnāquāq; oc
casionē que faciunt hanc egritudinē ꝫm q̄ti
tatem eius quod apparet. Et est quia si hu
mor faciens egritudinē est frigidus oportz
vt cures ipsaz ita vt custodias eum ⁊ calefa
cias ipsum. ⁊ precipe infirmo vt odoret assi-
due euforbiuz. ⁊ sit illud post euacuatiōez: ⁊
castoreū: ⁊ nigellā: ⁊ muscū: ⁊ sansucū: ⁊ que
sūt illis similia. Et iuuātur etiā cuz eo quod
masticat̄: ⁊ cuz gargarismis mūdificātibus
caput. Si aūt vētositates sunt grosse cō
fert ex eis aqua decocta cum camo. ⁊ sanso
ra: ⁊ est abrotanuz: ⁊ mellilotū: ⁊ origanuz: ⁊
sceba: ⁊ sansucus: ⁊ folia lauri: quādo iclinā
tur super aquā hanc. Qꝫ si hūores calidi
fuerint causa vertiginis euacuabimus eos
cum decoctiōe duoꝝ mirobal̄. ⁊ pil̄l. de yera.
Et si sunt indigētes extractiōe sanguis cō
fert in primo flobotomia vene cephalice. qd̄
est quia sanguis fortasse multiplicat̄ in cor
poꝝ: ⁊ est malus. ⁊ facit accidere in capite
egritudinē ex genere catarroꝝ calidoꝝ. qua
re accidit in capite cū vertigine egritudo ex
sanguine. Cum ergo flobotomat̄ cephalica
confert duabus egritudinib⁹ simul. sicut cō
tingit vt conferat in apoplexia ⁊ paralisi si-
mul. ⁊ in febre tertiana etiaz q̄n̄ cum eis acci
dit egritudo ex sanguine q̄m̄ egritudo san-
guinea digerit materiaz vertiginis ⁊ trahit
eam secum. Et si non indigēt extractiōe san
guinis tunc cum ratiōe media inter calidu
⁊ frigiduz iuuātur. ⁊ post illud odorēt rosas
semp: ⁊ extremitates mirti recētis: ⁊ acetuz
acutum: ⁊ viol̄ recētes: ⁊ nenufa. Et confert
huic egritudini in quibusdā horis clistere le
ne quod attrahit materias ad inferiora. ⁊ si
at clistere si egritudo est calida ex rebus le-
uibus. Et si est frigida curamus eam cuz cli
steri in quo est acuitas parua. ⁊ post illud si
non quiescit egritudo ⁊ viderimus eam lon
gam difficilis resolutiōis ꝑpellemus ad eam
yeram Hal̄. aut yeram archig̃. ⁊ ex eis que
cōferūt iuuamētuz magnū est infusio de alo
es. Cum ergo est egritudo vertiginis cum
dolore ⁊ est eleuatio ventositatis in duabus
arterys que sūt post duas aures in eo ꝙ ap
paret de cute tunc q̄n̄ incidūtur iste due arte
rie iuuatur infirmus. veꝝ homo fortasse di-
ceret. vnde scimus ꝙ vētositas ꝑuēit in dua
bus arterys que sunt in apparitiōe cutis: ⁊ il
lis que sunt in ceruice. Dico ergo ꝙ quādo
imponis manū tuaz sup duas arterias que
sunt post duas aures sentis vtraq; ꝑcutere
percussiōez vehemētez. Scias ergo ꝙ vēto
sitas in eis vtrisq; eleuat̄. ⁊ declarat̄ etiam
visui q̄m̄ ipse sūt plene. ⁊ si ligas vtrasq; cū
ligamēto quod nominat̄ flobotomalē. Inq̄t
Joannes nam q̄n̄ administrat̄ ligamentuz
quiescit dolor parum. ⁊ si ꝓicis sup vtrasq;
medicinas stipticas sicut gallas balaustias
et aloen arabicum: ⁊ acatiam: ⁊ opium ꝑmi-
xtuz cum aceto alleuiat̄ dolor parūp ⁊ quie
scit. Si aūt non cōfert aliquid eoꝝ que dixi
mus tunc scias ꝙ ista vētositas non eleuat̄
in duabus arterys que sunt in ꝓfūdo. ⁊ tūc
oportet vt multiplices in administratiōe me
dicinaꝝ solutiuaꝝ. Capl̄m. xiij. de so
da que accidit cū dolore alicuius mēbri.

Portet ꝙ curetur soda que accidit
o per cōmutatiōez cerebri cuz q̄busdā
mēbris ita vt intēdamus in primis
cuz sūmo studio ad mēbrum cui cōicat cere-
brū in egritudine si est stomachus: aut epar:
aut splen: aut mēbꝝ aliud a mēbris r̄siduis.
quod est quia epar ⁊ stomachꝰ qñ in eis am-
bobus aggregātur hūores mlti aut humor
vnus multus emittūt vapores ad cerebrū: ⁊
faciūt euēire sodā. Splen vͦ non facit sicut
facit stomachus aut epar nisi sit ꝙ multipli
catur in eo melācolia ⁊ fundaᷓ ad stomachū
quare facit splen euēire vaporē ad cerebruz
mediāte stomacho ꝰm hanc viam. Mēbra
aūt reliqua iam ꝑtrāsit vt emittāt vapores
⁊ euēlat ꝑpter illud soda. Et ꝑpter hāc cāz
quādo studemus de esse hoꝝ mēbroꝝ ⁊ cura
mus ea ⁊ redeūt ad dispositōez sanitaᷓ eoꝝ
quiescit soda. ⁊ si post illud necesse nobis fue
rit solliciti erimus de capite ⁊ curabimꝰ ipm
cum curatiōibus quaꝝ ꝑcessit rememoratio
ꝰm q̄ntitatē eius qđ vincet ex hūoribus.

Caplm. xv. de dolore algēgemati.

Cias ꝙ hec egritudo fit aut in pāni
f culo continēte craneū capitis defo
ris: aut in pāniculo secūdino qui est
inter craneū in eo ꝙ est inter ipsuz ⁊ inter ce
rebrū. hec āt egritudo aut est ꝑpria cerebro
tm̄ quādo est causa faciens eam accidere in
capite. aut accidit per cōitatē quorūdā mem
broꝝ cū cerebro sicut stomachi. Et scitur q̄a
est in pāniculo secūdino ex eo ꝙ sentit infir-
mus quasi radices oculoꝝ trahātur ad inte
riora. Qꝛ si nō sentit infirmus simile illi tūc
scies ꝙ egritudo est in pāniculo ꝯtinēte cra
neum d̾foris. Si aūt quiescit in hora ⁊ exa-
cerbaᷓ in hora tūc est ex stomacho. Et si sen
tit infirmus extensiōez absq̄ grauitate neq̄
percussiōez scilicz dolorē pūgitiuū tūc scias
ꝙ causa faciēs accidere hanc egritudinē est
vētositas. ⁊ ventositaᷓ quidē causa fortasse
est a capite ⁊ fortasse a stomacho. qđ est q̄a
in doloribus qui fiūt ex vētositate sentit in-
firmus quasi mēbra sua tendātur. Si aūt in
firmꝰ sentit grauitatē ⁊ dolor est pūgitiuus
⁊ ꝑcutit tunc illud significat apostema san-
guineū. ⁊ est illud qđ dicitur flegmon. qđ est
quia huius speciei doloris algēgemati cau-
sa est sanguis. Cum ergo corrūpiᷓ in hoc lo
co facit accidere apostema ⁊ fit sicut aposte
ma qđ fit in reliquis mēbris qñ fundiᷓ ad ea
materia sanguinea. Si autē non fuerit gra
uitas neq̄ ꝑcussio vehemens ⁊ fuerit mordi
catio tm̄ tunc qđ facit accidere egritudinez
sunt hūores acuti mordicatiui. Et si fuerit
cuz grauitate rubedo faciei tūc causa faciēs
illud est sanguis significo per illud ꝙ vincit
sanguis ⁊ addit sup q̄ntitatez naturalē. Fit
ergo illud causa huius egritudinis preter ꝙ
effundaᷓ ad locum ⁊ corrūpaᷓ in eo. Qꝛ si in
uenis grauitatē solā absq̄ caliditate ⁊ rube
dine tūc causa est vnus humoꝝ grossoꝝ ter
restriū scilicz melācolia ⁊ spēs eiꝰ. Si au
tem egritudo est ex mltitudine humoꝝ tūc
oportet vt euacueᷓ in ꝑmis corpus ab hūo
re vincēte sup ipsuz: aut per extractiōez san
guinis: aut per solutiōez nature. Si ergo re
pletio est in capite solo tunc oportet vt inci
piamus cū curatiōe capitis. Et si humores
coartati in eo sunt frigidi ⁊ humor frigidus
est flegmaticus tunc ipsi aut attrahūtur ex
caliditate que est in capite attractōe: aut ge
nerātur ex debili generatiōe. Aput illud er
go oportet vt ministres mūdificatiōez cum
medicinis solutiuis. ⁊ embroces super ipm
aquā in qua d̾cocte sint medicine in quibus
non est caliditas multa. ⁊ ꝯfortes caput qm̄
iam debilitatū est ⁊ factū est aptuz vt effun
dātur ad ipsuz materie. Cum ergo cōforta
ueris ipsuz non recipiet materias ⁊ abscide
tur effusio eaꝝ. Et fiat ꝯfortatio eius cū re
bus que ipsum rigidū efficiūt ⁊ cōstringent
ipsuz quare rigidū fit. ⁊ mūdaᷓ ab eo supflui
tas ⁊ ꝯstringūtur cursus eius. non ergo col
ligiᷓ in eo materia. Medicine aūt que con
fortant ipsum sunt sicut camo. ⁊ mellilotū: ⁊
ro. ⁊ flos squināti: ⁊ mēta recens: ⁊ que illis
sunt similia. Et qñ preterijt sup administra-
tiōez tuam quā administras hanc medicinā
tēpus paruū tunc oportet vt admisceas cuz
his medicinis quaꝝ r̄mēoratio ꝑcessit aliq̄d
ex medicinis fortis caliditaᷓ sicut sisimbriū
⁊ amaracū: ⁊ calamētuz cāpestre: ⁊ fol. lauri
⁊ calamꝰ aro. ⁊ que sunt illis silia. donec re-
soluaᷓ qđ remāsit etiā ꝯfortatōe eius. Et
si humores sint acuti colerici mordicatiui ex
colera ex spēbus eius tunc oportet vt effun
das sup caput acetū vini acuti cum oleo ro.
Et cōfert etiā decoctio papaueris si fundaᷓ
sup caput. Et q̄nq̄ misceaᷓ aliq̄d ex medici-
nis resolutiuis sicut sunt camo. ⁊ mellilotū:
⁊ qui sunt illis similia. Qꝛ si humores sunt
grossi ⁊ nō sunt digesti tunc ego innuo tibi ne
ꝑpes in admistratōe medicinaꝝ resolutiaꝝ

ꝛ euacuãtiuꝫ q̄m humores adhuc sunt ĩma turi crudi ꝛ indigesti. Cuꝫ ergo egritudo est sic nõ conuenit vt euacues eos. ꝛ ꝓprie si egritudo est ex melãcolia aut flegmate. Et quãdo sunt indigesti tunc oportet in ꝑmis vt digeras eos ꝛ subtilies ipsos donec sunt apti ad euacuatiõeꝫ. Quando vero egritudo est ex sanguine aut ex colera citrina nõ indiget subtiliatiõe q̄m isti duo sũt calidi nõ grossi ꝛ nõ minorat̃ caliditas ꝛ ingrossat̃ supfluitas nisi per flegma ꝛ melãcoliã: q̄m in eo q̇d resoluit est. Cum ergo sbtiliauerim⁹ vtrũq; tũc non ꝓpemus vt emplastremus ꝛ administremus exterius q̇d resoluit supfluitates caliditas quare timet̃ q̄n calefit locus ꝙ effundat̃ ad ipsuꝫ materia. veꝝ oportꝫ vt euacuet̃ in ꝑmis post digestiõeꝫ: ꝛ sbtiliationeꝫ. Deinde redeamus tunc ad illud q̇d remãsit in loco ꝛ ponamus sup ipsuꝫ õforis q̇d r̃soluat ipsum ꝛ faciat ipsuꝫ expirare. sicut sunt medicine que fiunt cuꝫ nitro ꝛ sinapi. Cum ergo declinat egritudo tũc oportet vt administremus fricatõeꝫ capitis ꝓprie in balneo ꝛ radamus caput infirmi in ꝑmis. ꝛ administremus medicinas obtarmicas. ꝛ icipiam⁹ cum ea ex eis que est pauce acuitat̃. Cuꝫ ergo fuerit in hora vltima admiñstrẽtur acute.

Capl̃m. xvi. de emigranea.

Fit qñꝫ egritudo parua dolorosa in medietate capitis. ꝛ fortasse est in latere sinistro. ꝛ fit fortis in cõmissura extensa in lõgitudine capitis. ꝛ forte accidit ẜm plurimũ cũ perioda. Huius vero egritudinis causa est eleuatio vaporis humoꝝ aut ꝓpt̃ multitudinẽ eoꝝ q̄uis sint tẽpati. aut ꝓpt̃ caliditatẽ eoꝝ: aut ipoꝝ frigiditatẽ q̄uis sint pauci. Et ex eis sunt qui sentiunt dolorẽ in lacertis tẽpoꝝ suoꝝ quasi tẽdãtur hoc vero inuẽis in paucis eoꝝ. Et in q̇busdaꝫ eoꝝ sunt qui sentiũt dolorẽ vehemẽtem adeo donec ipsi nõ tolerãt vt cadãt sup eos man⁹ oĩo. Causa aũt in illo est quia hec occasio est egritudo pãniculi cõtinẽtis craneũ capitis ṗter ꝙ cutis sit vacua a dolore. Eleuatio aũt hoꝝ vapoꝝ ꝛ hũoꝝ fit in venis ꝛ a laurida: aut in arterijs: aut in vtrisq; simul. ꝛ fortasse expellũt mẽbra que sunt intra craneuꝫ scilicꝫ cerebrũ ꝛ velamina supfluitates que sunt in eis ad exteriora. ꝛ fortasse eleuãtur ad caput ex reliquo corpore vapores ꝛ hũores mali. Et ꝓpt̃ hoc q̄n vis curationeꝫ emigranee oportet vt inquiras in p̄mis an oportet te ꝑmittere flobotomiaꝫ: aut medicinam solutiuã. q̇d est quia si est ex sanguine oportꝫ vt flobotomes. ꝛ si est ex alio oportꝫ vt inquiras ex quo humore est. ergo euacua eum cum eo q̇d cõuenit ei ex medicinis solutiuis. ꝛ si est ex aliquo hũore ꝛ accidit cuꝫ eo caliditas ꝛ inflatio tũc est flobotomia iuuatiua etiã. ꝛ q̄n administras illud intẽde post illud ad curatiõeꝫ capitis ita vt frices medietateꝫ infirmã cum pannis fricatiõe tẽpata ꝛ ꝓprie locũ lacerti tẽporis rotũdi donec calefiat. ꝛ oportet vt facias hoc ante horã periodi febris. ꝛ post illud administra medicinas que ꝓferũt emigranee. ꝛ attẽde eos ꝛ cõsidera naꝫ si sentiũt caliditatẽ vehemẽteꝫ in hora doloris admĩstra medicinas infrigidãtes ꝛ si sentiũt frigus tũc administra medicinas calefaciẽtes. ꝛ ꝑmisce cuꝫ vtrisq; simul medicinam confortãteꝫ cerebruꝫ.

Capl̃m. xvij. de litargia. ꝛ eius intẽtio est obliuio: ꝛ subeth.

Quandoq; accidit cerebro apostema ex hũore flegmatico putrido faciente euenire febrẽ. ꝛ accidit ex illo obliuio ꝛ subeth. quod est quia subeth nõ accidit nisi q̄m febris nocet actiõi partis sensibilis que est illic adeo donec non recipit passionẽ neq; euigilat. ꝛ obliuio non accidit nisi q̄m pars qua fit ymaginatio leditur per febrem quare non accidit. Et intẽtio quidẽ obliuionis est quia non recipit res que sunt in seruatiõe neq; accipit eas. Et pulsus quidẽ illoꝝ quibus accidit hec egritudo est cõicans pulsui illoꝝ qui hñt apostema pulmonis in lenitate: ꝛ vndositate: ꝛ magnitudine: ꝛ mollicie q̇d est quia due egritudines simĩ scilicꝫ apostema cerebri cõicãt in apostema pulmõis: ꝛ apostema cerebri cõicãt in tribus rebus. quaꝝ vna est in cõplexiõe mẽbroꝝ: secunda in causis: ꝛ tertia in significatiõibus. Cõicatio vero in cõplexiõe mẽbroꝝ est q̄m ambo sunt simĩ leuia hũida. Sed in causis q̄m ambo sunt ex hũore flegmatico. In significatiõib⁹ vero q̄m accidit in vtrisq; simul scilicet ꝙ apostema q̇d est in pulmone etiã est ex hũore flegmatico q̄re eleuat̃ ex eo vapor ad interius cerebrũ ꝛ accidit ex eo subeth. Differẽtia vero inter pulsuꝫ habẽtiuꝫ apostema cerebri: ꝛ inter pulsuꝫ hñtiuꝫ apostema pulmõis est. quia est plus tardus ꝛ rarus ꝛ plus frigidus cuꝫ apostema q̇d est in cerebro sit lõginquũ a corde. qua ꝓpt̃ ordinat̃ pulsus infirmi in eo ꝛ minorat̃ febris

eius etiā. In apostemate aūt pulmōis ꝓpē
ꝓpinquitatē suā ad cor mutatᷣ ordo pulsus
Cum ergo vis curatiōez subeth: ⁊ alienatio
nis oportet vt cōsideres in eis que dixerūt
antiqui scilicz in virtute: ⁊ arte: ⁊ acquisitāe:
⁊ etate: ⁊ cōplexiōe: ⁊ regiōe: ⁊ que illis sunt
similia. vbi grā. Si vides extractionez san-
guinis ⁊ ista oīa sunt ꝯuēientia tunc opor
tet vt flobotomes venam. Si aūt non sunt
conuēientia neqꝫ habitudo facit necessariaz
extractiōez sanguinis tunc oportet vt admi
nistres clistere acutum attractiuū forte do-
nec reflectātur vapores ad inferiora. ⁊ opor
tet vt sit scratus ifirmi in domo vndiqꝫ clau
sa tēpati luminis. ⁊ quādo euacuatᷣ corpus
totum tunc oportet vt exbibeas medicinas
que ꝓhibent vapores ascēdere ad caput ex
corpore ⁊ resoluūt quod iam cōprehēsuz est
in eo. Et ex eis que rsoluūt resolutōe bona
est oleum rosaꝝ bonum ꝑmixtuz cum aceto
pauco. ⁊ ꝓprie in principio egritudinis. Et
ꝓpterea ꝙ materia cōtēta in cerebro est fle-
gmatica oportet vt misceantur cum aceto: ⁊
oleo aliquid de medicinis de ꝓpetate quaꝝ
est subtiliare ⁊ calefacere. sicut castoreū: ⁊ ca
lamētuz fluuiale: aut albasce: aut menta. qđ
est quia iste medicine cōfortāt caput ⁊ calefa
ciunt ipsum. ⁊ oportet vt abstergātur extre-
mitates scilicz manus ⁊ pedes cum oleo ali
quo cum nitro: aut piretro: ⁊ semine vrtice.
⁊ confert etiam acetum squilliticū qn̄ abster
gitur super extremitates. ⁊ fortasse admini-
stratur cepa squille ipsius qn̄ abstergitᷣ sup
extremitates contrita dissoluta cum aceto.
⁊ oportet vt emplastrētur cuz ea pedes ⁊ co
xe ⁊ crura. Illud eniz cōfert illis qui ꝓfun-
dantur in sonno graui. ⁊ est subeth. quod est
quia de ꝓprietate huius medicine est vt exci
tet illos qui ꝓfundi fiūt in sonno graui. ⁊ est
almu sbith. quādo cum ea abstergūt manus
eoꝝ ⁊ ipsoꝝ pedes. ⁊ oportz vt odorēt patiē
tes hanc egritudinē albasse: ⁊ calamītuz flu
uiale: ⁊ calamētuz mōtanuz: contrita mixta
cuz aceto. ⁊ da eis mel mūduz dissolutū cuz
aceto squille donec facias ipsuz lubricare in
vuulas eoꝝ. ⁊ si est possibile fac eos garga
riçare cum yera pigra confecta cum secania
bin facto cum aceto squille. In illis autē in
quibus ꝓlōgatur hec egritudo a quibus ac
cidit tremor in manibus ⁊ pedibus suis. naz
hoc accidit in huiusmodi egritudine quādo
debilitatur ⁊ ꝓlongatur. ⁊ debilitatᷣ virtus
que penetrat in neruis qui sunt ex neruis
cerebri. ⁊ debilitatur virtus que est in neruis
spondiliū. ⁊ debilitatur caliditas īnata. In
frigidantur per illud corde manuū ⁊ peduz
qm̄ sunt lōginque a corde quare accidit mol
lificatio ⁊ tremor. ⁊ similiter accidit tremor
ex potu: ⁊ senibus etiam quādo magnifican
tur. Et similiter accidit paraliticis scilicz tre
mor assiduus quādo suspēdūt manus suas
⁊ quiescūt super aliquod preter ꝙ suspēdāt
eas. Ille autem que mouētur ꝗuis ponan
tur super aliquid. naz ille motus est spasma
ticus tunc oportet vt des eis quasi. iij. aurᷣ.
de castoreo ⁊ radatur caput ⁊ pōatur super
ipsum quod calefaciat ipsum. sicut sal: ⁊ mi-
lium: ⁊ que sunt illis similia. Et oportet vt
ponas euacuatiōez semper per clistere: ⁊ qđ
ꝓuocet vrinam: sicut form̄ similes auelanis
ex seminibus: ⁊ que sunt illis similia. Cum
ergo incipit egritudo declinare tunc oportz
vt administretur equitatio: ⁊ balneū: et regi-
men subtile.

Caplm̄. xviij. de cathachijs. ⁊ est frigus. ⁊ est egritudo que accidit
in cerebro similis apoplexie: ⁊ epilēsie.

Uius egritudinis nomen est cōge-
b latō. scilicz ꝙ homo stat oculis aper
tis non mouēs eos ⁊ ascas. ⁊ rema
net sachassen ꝭm habitudinez vnam donec
euadit. Inquit Joannes. Hec egritudo fit
multotiēs in ventre postremo cerebri quan
do opilatur ex humore frigido ⁊ sicco. Et
ꝓpter hanc causam fit ꝙ dolet cum eo ven-
triculus anterior cerebri. Et accidit cum eo
destructio sensus ⁊ motus volūtarij. Et in
hora in qua accidit homini hec egritudo re-
manet ꝭm dispositiōez ꝭm quam erat. quod
est si est sedens: aut stans: aut dormiēs: aut
est scribens: aut facit aliquā aliam actionez
tunc ipse inuēitur remanēs ꝭm illam formā.
Et pulsus illoꝝ quibus accidit hec egritu-
do cōmunicat pulsui eoꝝ cui cōmūicat egri-
tudo obliuiōis ⁊ subeth in magnitudine sci
licet in ꝗtitate. verūtamē est maior in tardi-
tate ⁊ amplitudine scilicz in leuitate. sed est
expāsus. quod est quia causa faciens vtrāqꝫ
est vna eadem scilicet ex parte ꝙ ambo sunt
frigidi qm̄ ex humore flegmatico. ⁊ hec scili
cet congelatio est fortis qm̄ ex melācolia cui
est difficilᷣ alteratio. ꝓpter illud ergo est tar
de sanationis. Et itez humor in ea scilicz in
subeth est leuis qm̄ est flegma ⁊ est hūidus
⁊ in coagulatōe humor est siccus. Et oportz

vt curētur illi per clistere ꝓpꝛ́e si egritudo est debilis. ⁊ si est fortis precipe eis vt accipiant yeram: ⁊ salem indum: ⁊ agaricum: ⁊ turbith cū mēsura q̄titatis medicine: ⁊ ſm q̄titatē virtutis ⁊ cōplexiōis: ⁊ etatis: ⁊ aliorū. Qꝛ si indiget patiēs hanc egritudinē apud declinatōēʒ eius extractōe sanguinis flobotomamus eum ex vena cephalica. ⁊ si est debilis ventosabimus eum super duo crura: ⁊ super duos calcaneos. deinde dabimus ei decoctōēʒ agarici: ⁊ epithimi cuʒ polipodio: ⁊ sticados. Si autē acciderint vigilie ponemus super caput oleuʒ violarū decoctū cuʒ aqua camomille: ⁊ melliloti: ⁊ aneti: ⁊ viole sicce: ⁊ papaueris: ⁊ seminis lactuce. ⁊ dabimus ex medicinis que sunt velocis digestionis subtiliatiue.

Capl'm. xix. de subeth vigilatiua.

(h)Ec egritudo fit in cerebro quādo aggregātur in eo flegma ⁊ colera citrina simul. Cum ergo vincit flegma fit subeth vt putatur de illo cui accidit id q̄a est dormiēs gemit. ⁊ quādo vincit colera apiunt oculi eorū ⁊ nō claudūtur ⁊ vigilāt sicut illi qui habent demoniū ex apostemate cerebri calido. quod nominat̄ karabitus. ⁊ alienantur ⁊ aufertur intellectus ⁊ ꝯsequit̄ eos agitatio. Et pulsus eorū qui habēt hanc egritudinē est similis pulsui habētiuʒ apostema cerebri in velocitate ⁊ spissitudine ⁊ magnitudine. ⁊ similat̄ pulsui habētiuʒ egritudinē obliuionis ⁊ subeth in velocitate ⁊ spissitudine. Et differentia inter vtrosq; est quia est maior pulsu eius qui habʒ apostema cerebri ⁊ latior ⁊ breuior causa flegmatis. Et ꝓpterea q̄ euentus huius egritudinis est ex duobus humoribus cōpositis. quorū vnus est flegma: ⁊ alter colera. oportet vt curatio eius sit ex medicinis cōpositis. Illud qđ ꝯfert in inceptione huius egritudinis est clistere. Qꝛ si magis vincens est flegma tunc oportet vt administret̄ in clisterijs res cum quib⁹ est acuitas ⁊ excitatō. Et si colera est magis vincēs admistrabimus in clisteri ⁊ alijs medicinis de ꝓprietate cuius est extinguere ⁊ infrigidare. Et dico sermonē abscindēteʒ q̄ omīs curatio huius egritudinis non est necesse vt sit nisi ex curatiōe egritudinis obliuionis ⁊ egritudis apostematis cerebri que est ex emplastris: ⁊ linimētis: ⁊ gargarismis: ⁊ alijs medicinis solutiuis.

Capl'm. xx. de apostemate cerebri quod nominatur karabitus. ⁊ est sirsem.

(s)Cias q̄ egritudo karabit⁹ est egritudo calida que est ī cerebro ex apostemate facto in eo ex humore colerico citrino. ⁊ accidit cum eo ꝑmixtio intellectus. Et quādo accidit in cerebro nō oportet vt iudicet̄ quia est in ipso cerebro imo in velamine duro continēte ipsuʒ. quod nominatur miriga. ⁊ est illa ex quo nascitur vuea tunica ⁊ secūdina. quod est quia nos scimus q̄ omī mēbro in quo fit tēsio accidit apostema sed non est in natura cerebri vt recipiat tensioneʒ ꝓpterea quia est humiduʒ currens. ⁊ similiter non est in natura ossis vt recipiat tensioneʒ ꝓpterea quia est frigidū ⁊ siccum ⁊ durum valde. Est ergo necesse vt non accidat tēsio nisi mēbris que sunt inter id quod est in fine duriciei: ⁊ inter id quod est in fine lenitatis. sicut sunt panniculi: ⁊ ligamēta: ⁊ nerui: ⁊ lacerti: ⁊ caro: ⁊ que sūt illis similia. Hec ergo egritudo est ex apostemate calido quod fit in panniculo duro coopiente cerebrū noīato miringa. ⁊ fortasse leditur etiā cerebrū cum eo. ⁊ fortasse leditur ⁊ cerebruʒ ipsum per neruos qui sunt in panniculo in quo ipsuʒ est inuolutū qn̄ dolet dyafragma ⁊ fortasse est etiā cum dolore stomachi ⁊ acuitate febriū incēsiuarū que dicūtur causon. verūtamē nulla harū egritudinuʒ quas nuper diximus sunt qn̄ dolet cerebruʒ cum dolore dyafragmatis: aut dolet cum dolore stomachi dicitur non vere karabitus sed ꝑmixtio intellectus. Et si accidit ei hec egritudo vere sequit̄ eam ꝓculdubio vigilia. ⁊ fortasse sonnus est agitatus donec ipsi saliūt in sonno ⁊ clamāt. Illi vero quos cōsequit̄ hec egritudo ex sanguine corrupto adusto malo dolent cum risu. Et illos quibus aduēit hec egritudo axirxen ex hūore colerico ꝯsequit̄ perfidia sicut ꝯsequit̄ illos qui īfirmātur ex colera nigra. ⁊ fiunt sicut demoniaci ⁊ ꝑmiscent̄ preter q̄ quiescāt. ⁊ oculi eorū sunt turbati sicut sanguis. ⁊ abstergūt eos semp in hora inflāmatiōis ⁊ siccātur. ⁊ in hora fluūt lachrime. ⁊ ligua exaspatur ⁊ denigrat̄. ⁊ patiūtur fluxū sanguinis ex naribus. ⁊ ymaginātur quasi ipsi colligāt atomos: ⁊ quasi ipi mūdent herbas. ⁊ inuadit eos febris acuta conclusa toto spacio egritudinis ipsorū. ⁊ est eorū anhelitus altus. ⁊ eleuātur duo latera. ⁊ ꝓprie qn̄ est axirxen cuʒ dolore velaminis cōicātis cerebri. quod noīatur dyafragma.

Dolent ergo cum dolore cerebri ꝓprie scilicet quando egritudo est in panniculo subtili qui sequitur cerebrum. verum quando est egritudo in pāniculo duro qui sequitur craneū tunc dolor procedit a cerebro parūper ⁊ appropinquat craneo ad exteriora scilicet karabitus verus ⁊ est sirsen. Apparet enim in facie eorꝫ caliditas sanguinea ⁊ ꝓprie in uenis ⁊ ꝓfundātur oculi ⁊ eminent. Et est in radicibus eorum dolor vehemens. ⁊ in illis cuꝫ quibus est egritudo in velamine quod nominatur apparitio horuꝫ accidentiuꝫ est minor quoniaꝫ egritudo elōgatur a cerebro ⁊ appropīquat craneo. ⁊ dolor super gēgeniam pungit plus. ⁊ pulsus est durus ꝓpter extensiōeꝫ que sequitur apostema. ⁊ est paruus ꝓpter duriciem ⁊ debilitatē. ⁊ est velox consequens propter coleram citrinam. ⁊ in ipso est rotūditas quedam propter naturaꝫ cerebri. Et nominatur hec egritudo karabitus quoniaꝫ nocet carnemis. ⁊ est consilium ⁊ certitudo. Oportet ergo vt in omībus in quibus euenit hec egritudo extrahat̄ sanguis cum velocitate si virtus est sana ⁊ non est illic ꝓhibens quod prohibeat. Quod est quia iuuamētuꝫ huius est plus ꝙ reliquorꝫ iuuamentorꝫ ⁊ magis festinuꝫ ꝙ omē quod in ea administratur. Qꝫ si ꝓhibeatur infirmus dare tibi manū suaꝫ ꝓpter amissioneꝫ intellectus tunc ingenia in extractione sanguinis ex vena que est inter duo supercilia. Deinde pone super caput acetum ⁊ oleum rosarꝫ puruꝫ donec expellat vapores ⁊ ꝓhibeat eos eleuari ⁊ confortet cerebruꝫ donec non recipiat vapores ⁊ infrigidet ipsuꝫ. Qꝫ si fortior fiat dolor ⁊ consequātur ipsum vigilie ⁊ permixtio intellectus tunc embroca super caput aquā dulcem bonam in qua decocte sunt camomille: ⁊ viol'. sicca. ro. ⁊ nenufar: ⁊ ordeuꝫ excorticatū: ⁊ rasure cucurbite: ⁊ papauer nigrū: ⁊ papauer album: ⁊ semen lactuce. ⁊ post illud inunge caput cum oleis frigidis ⁊ humidis. sicut sunt oleum violarꝫ: ⁊ oleum nenuf. ⁊ oleum de semine cucurbite dulcis. Si autem remanent amissio intellectus: ⁊ vigilie: ⁊ permixtio postquā administraueris illud tunc redi ad mulgenduꝫ super caput. Qꝫ si virtus fuerit debilis tūc administra lac caprarum. Et oportet vt consideres domum in qua sedet infirmus ⁊ facias ne aer sit in ea grossus: neqꝫ sit calidus immo sit temperatus in complexione. ⁊ non sint in domo forme: neque picture: vel figure. Quod est quia ipse cōmouent ⁊ conturbant. Et sint in domo etiam quidam ex eis quos diligit infirmus: ⁊ loquatur ei verba lenia ⁊ subtilia. Et in quibusdam horis moueatur natura cum clisteri leni: ⁊ detur ei in potu aqua ordei decocti cum aqua cucurbite: ⁊ aqua granatorꝫ dulciuꝫ: ⁊ syrupus violarꝫ: ⁊ syrupus nenufar. ⁊ syrupus rosarꝫ factos cum çucaro. ⁊ sit cibus lactuca elixa: ⁊ atriplex: ⁊ malua: ⁊ cucurbite: ⁊ olus iamenuꝫ: ⁊ citrullus: ⁊ cucumer: ⁊ mes. idest parui faseoli: ⁊ lens excorticata. Qꝫ si infirmus ꝓhibetur ab istis cibis dabis ei in potu sauich ordei idest sira ordei: ⁊ sauich cucurbite: ⁊ sauich siliginis. Si autem videris egrum iam sanum ⁊ febrem iam quiescere ciba ipsum ex vitellis ouorum: ⁊ piscibus paruis aradrachi ⁊ adurāti: ⁊ pullis alterigi. ⁊ da in potu vinum cōmixtuꝫ semper cui non est sapor. ⁊ hoc est diminute caliditatis ꝓpter victoriaꝫ aquositatis super ipsuꝫ ⁊ ꝓprie si est consuetus bibere ipsum. Si aūt vrina eius ꝓhibetur. quod est quia hoc accidens sequitur hanc egritudinē tunc funde super duo emūctoria aquam calidam in qua decocta sunt camomille ⁊ inunge eum cum oleo in quo decocta sunt anetum: ⁊ camomille. Et est necesse vt custodiatur post sanationem ab hac egritudine a corruptiōe cibor: ⁊ adustione solis: ⁊ venenis idest dolebus venenosis.

Capitulꝫ. xxi. de mania. ⁊ est spēs demonū.

m Anie auteꝫ intentio est terrefactio: sed melancolie intētio est submersio in melācolia. Inquit Joannes. Manifestum est ꝙ hec egritudo non fit nisi aut ex colera que aduritur: aut ex humore melancolico qui acuitur ⁊ aduritur. Et differentia quidem inter istas duas: ⁊ inter carabitum est ꝙ iste fiunt absque febre. ⁊ cuꝫ illo fit febris. quoniam materia eius est coartata putrida. Mania vero sequūtur vigilie semper: ⁊ saltus: ⁊ sonnia mala: ⁊ pulsus paruus durus. Paruitas vero est ꝓpter debilitateꝫ. sed duricies est ꝓpter siccitatē. Quod est quia melācolia quando vincit desiccat reliquuꝫ corpus. Indurātur ergo tūc corpora venarum. Quāobreꝫ pulsus fit durus quoniam duricies pulsus non cōpletur

nisi per hoc ꝙ corpus arterie est durum nec lene ꝛ inobediens tactui. Et est necesse vt sit plus nostri study in hac egritudine cum capite ꝛ radamus ipsum ꝛ fundamus effusione semper super ipsum aquam in qua decocta sunt viola sicca: ꝛ recens: ꝛ etiam folia nenufari: ꝛ folia salicis: ꝛ rosa pauca: ꝛ etiaꝫ ordeum excorticatum: ꝛ rasure cucurbitis: ꝛ semen citrulli: ꝛ folia lactuce: ꝛ etiam semen eius: ꝛ papauer nigrum: ꝛ album: ꝛ etiaꝫ aliquid de cimis camomille: vel flore mandragore. Et sic oportet vt administres illud quãdoqꝫ in mane ante cibum: ꝛ etiam quandoqꝫ in vesperis. Et si est necesse vt fiat caputpurgium fac sic scilicꝫ cum oleo violaruꝫ: ꝛ cum oleo de nenufari: et cum oleo de semine cucurbite dulcis. ꝛ misceatur etiam cum quocũqꝫ oleo fuerit oleuꝫ de amigdalis dulcibus cuꝫ lacte mulieris que nuper peperit.

Q si administretur res iste p̄dicte ꝛ non quiescat egritudo: ꝛ remaneat siccitas in cerebro tũc est necesse vt mulgeatur super caput lac mulieris: aut lac caprarum cum administratione embrocarꝫ in quibus precessit sermo. Et sit aqua tepida. deinde curetur cum caputpurgijs ꝛ postea illud ingenietur vt prouocetur sonnus vt remaneat virtus embroce ꝛ caputpurgiorꝫ in cerebro. Et iaceat infirmus donec quiescat virtus animalis eius in domo temperati aeris: ꝛ sedeant cuꝫ eo aliqui ex quibus verecũdetur ꝛ etiaꝫ quos timeat vt non agitetur. quoniã quãdo agitatur ꝛ clamat ꝛ permiscetur fit fortior excitatio humoris ꝛ febris ꝛ calefit ꝛ exsiccatur ꝛ additur egritudo egritudini cum additione siccitatis humoris. Et oportet vt fricentur membra inferiora scilicet duo pedes ꝛ etiam duo crura cum oleo de nenufari: ꝛ cum oleo violaruꝫ ꝛ strigantur coxe ꝛ crura vt trahatur materia inferius. Et si accidunt vigilie tunc detur in potu syrupus nominatus dyacodion purus solus: ꝛ cum syrupo granatorꝫ: aut etiaꝫ aqua granatoruꝫ: aut aqua cucurbite: aut syrupus de piris. Et oportet vt alienetur asecaniabin quoniam est desiccatiuus. ꝛ etiaꝫ demus ei aquaꝫ ordei cum çucaro. Q si constringatur natura administremus clistere lene factum ex camomillis: ꝛ violis siccis: ꝛ ordeo excorticato: ꝛ feniclen: ꝛ altea: ꝛ alchasech: ꝛ cum oleo sisamino recente: ꝛ penidijs çucaro rubeo: ꝛ salis masse. Et postea postꝗ quiescit egritudo parũper ꝛ humectatur cerebrum tunc oportet vt administramus flobotomiam: ꝛ post illud soluimus naturaꝫ cum decoctione mirobol. ꝛ nutrimus si est illic caliditas cuꝫ cucurbitis: ꝛ citrullis: ꝛ atriplice: ꝛ olere iameno: ꝛ almes: ꝛ lactuca elixata in caçola cum oleo amigdalarꝫ dulcium. Et si non est illic caliditas in corpore tunc nutriatur infirmus cum pullis: ꝛ aduraríci: ꝛ carne hedi: ꝛ cum pedibus caprarum: ꝛ vitellis ouorum: ꝛ cum piscibus recentibus aradrachi. Et quando inuenis ypostasim in aqua postquaꝫ fuerit natans aut pendens in medio tũc illud significat declinatiõeꝫ egritudinis ꝛ diminutionem eius. Oportet ergo vt des ei in potu ex vino quod sit antiquuꝫ ꝛ hoc si sit permixtum valde. ꝛ ꝓprie ei qui consueuit bibere ipsum.

Caplm. xxij. de melancolia.

s Cias ꝙ melãcolia est aliquid ex demonio in eo absqꝫ febre ex humore melancolico: ꝛ per nigredineꝫ suam ꝛ suam tenebrositatẽ ebulit spiritus animalis. Et accidit ei ymaginatio quam ymaginatus fuit visus ex tenebrositate extrinseca. Inquit Joannes. Et non accidit id nisi quando retinetur in capite iste humor. Et fortasse accidit quando spargitur iste humor in corpore toto. Et fortasse accidit ex apostemate calido quod est in stomacho ꝛ calefacit sanguineꝫ ꝛ ponit ipsum melancolicum: ꝛ eleuat vapores grossos melancolicos. Huius autem habitudinis tertie ꝓprietas est scilicet vt nominet eam ꝗplures inflãmationem mirachiam. Significationes vero harum trium scilicet specieruꝫ ꝭm cõmunitatem sunt tristicia: ꝛ timor: ꝛ destructio sermonis. Et ista accidẽtia fortasse sunt hore in hac egritudine. Et fortasse accidunt propter alias causas multas. ꝛ quibus non est necesse penitus vt fiat timor. Quidaꝫ autem illorum quibus accidit hec egritudo desiderãt mortem valde. Non autem oportet vt ãmiremur si cõmunicat colera nigra super originem anime rationalis si accidit timor ꝛ tristicia: ꝛ timeat mortem. Quod est quia nos videmus in dispositiõibus extrinsecis a corpore quia non est aliquid terribilius ꝗ tenebra. Et ꝓpter illud quando spargitur aliqd ex tenebris sup partẽ rationaleꝫ

lucidam anime tunc necessario fit vt timeat homo semper. Quod est quia res que fortasse accidit nobis extrinsecus quãdo communicat rei tenebrose super aerem cõtinentem nos ipsos est illa que accidit illi qui habet humorem melancolicuz deintus quãdo colera nigra peruenit ad cerebrum: aut vapor eius. Sunt autem significatiões alie que fortasse accidunt illis qui expauescunt mortem: aut desiderant eam. Et sicut illis qui putant se facturos vasa fictilia: ꝛ qui similantur gallis. ꝛ sicut illis qui timent ex nigredine. ꝛ sicut illis qui timent ꝙ celum cadat super eos. Causa vero earum dispositionum ꝛ accidentium cum veritate est incõprehensibilis: ꝛ ẜm ꝓbabilitatem est possibile vt dicatur super eam illud in quo est excusatio. Et fortasse est ex diuersitate humoris melancolici qua vsi sunt infirmi: ꝛ qua regebantur in hora sanitatis eorũ: aut ex ymaginibus aliquibus que ymaginate fuerunt.

Et significatiões super victoriam huius humoris in corpore toto est ariditas corporis nigredo coloris: ꝛ spissitudo capillorum in capite ꝛ corpore toto. Et non inspissantur nisi propter caliditatem vehementem a qua est adustio ꝛ victoria melancolie: ꝛ regimen generans humorem melancolicum: ꝛ retentio rerum que euacuabantur in sanitate sicut emoroydes. ꝛ est genus albucfir in quo currit sanguis melãcolicꝰ in hora absq; hora: ꝛ eruptio sanguinis: ꝛ sanguis menstruus. Et signa que significãt ꝙ humor coartatus est in cerebro solo sunt defectibus signorum que diximus. Et vsus cogitationis: ꝛ tristicia: ꝛ aspectus assiduus ad terram: ꝛ nigredo capillorũz capitis: ꝛ spissitudo eius solius absq; corpore. Illis autem ex illis quibus est humor in stomacho ꝛ accidit ructus accidus: ꝛ multitudo sputi: ꝛ rugitus: ꝛ dolor spatularum: ꝛ sputum flegmatis: vel vomitus decliuis ad caliditatem.

De curis melancolie. Oportet vt incipias a flobothomia vene cephalice: aut fusce ꝛ aperientur apertiõe ampla donec euacuetur cum subtili quod est in eis grossum. Et si sunt vene iuncture subtiles tunc oportet vt flobotomes saphenam. ꝛ ꝓprie in mulieribus. ꝛ est hoc causa attractiõis menstrui et necessitas vero euacuationis sanguinis ĩ hac egritudine est: et non est iuuamentũ per eam paruum: quoniam materie que sunt in corpore euacuantur sicut dixit diuinus ypocras in libro suo de cibis ꝙ conuenientia cursus materierum est vna: et similiter conuenientia spirituum est vna. Et ꝙ omnia mẽbra dolent ad inuicem. Computauit ergo nobis Ypocras per sermonem suum ꝙ conuenientia cursus est vna super nutrimentum quod currit ex epate: et reliquis venis ad reliqua membra. Sed per sermonem suum conuenientia spirituum significauit super spiritum animalem qui currit ex corde in arterijs: Sermo vero eius ꝙ quedam dolent cum ex quibusdam significat super sensum qui currit ex cerebro in neruis ad reliqua membra. Et post euacuationem sanguinis rege infirmum diebus paucis cum cibis temperatis: laudabilis humoris: sicut est caro hedi: ꝛ arietum iuuenum: et pullorum: et durarigi: ꝛ pisces recentes aradrachi. Et lactuca: et endiuia: et atriplex: et cucurbita: et malua: ꝛ olus lamenum: et vitellus oui. et que illis sunt similia. Et oportet vt caueant ab omnibus cibis grossis generantibus humorem melancolicum: sicut est lens et caulis: et melongia: et caseus antiquus: et caro vaccina: et caro camelina: et omne salitum ex piscibus ꝛ carnibus. Et confert ei ex potibus si non est caliditas vinum subtile album quod nõ est vetus. Et oportet vt custodiatur a vino grosso veteri nigri coloris. Et si est illic caliditas et vrina est rubea: da eis in potu secaniabin de çucchare. Et redi post illud ad medicinas que euacuant hunc humorem: et incipe cum faciliore ex eis sicut est yerapigra: et epithymum: et parump scam̃. et pulpa colloquintide. Et compone eas ẜm quantitatem virtutis et etatis et aliorum. Et postea si non excusat ista euacuatio regemus eum cũ rebus humectantibus. Deinde mundificemus eũ secundo cum decoctione epithymi ꝛ agarici. Quod est quia hoc regimen conuenit ei in q̃ iste humor est acutus ex adustione colere: et est complexio calida. Si autem humor ẽ terrestris grossus frigidus tunc munda stomachum per vomitum: et moue ipsum cum potu aque calide vbi decocta sint anetuz sal et calamentum fluuiale et nux vomica: et semen atriplicis et cancarset: et semen raphani. Et ciba illum in primis ex raphano decocto cum secaniabin facto cum aceto squillitico. Et si adiuuat virtus habundantius ponemus elleborũz cum raphano: ꝛ infundimꝰ

ipm in secanlabin. Et post mundificationem
stomachi dabimus ei quasdam pillulas que
mundificant humorem melancolicum ex eis
que diximus in compositione medicinarum.
Et accipiantur in omni ebdomoda semel. et
damus eis in diebus trifaram cum yera pi-
gra et epithimo: et sit quantitas trifere tres
.ʒ. et ex yera medietas .ʒ. et ex epithimo pon
dus .ʒ. vnius. Et post mundificationem cum
istis medicinis euacuandus est cum medici-
nis humectantibus calefacientibus corpus
sicut cum aqua casei: cum sale indo: ⁊ epithi-
mo: et mirab. nigris: et zucharo. Et damus
has medicinas plus habentibus corpora de
bilia super quos timetur ex medicinis forti-
bus. Si autem stat egritudo post istas e-
uacuationes et viderimus accidentia demo
nij et melancolia quod nocet infirmo facim⁹ ipz
quiescere quantitate decem dieruz. Deinde
redimus ad medicinas fortiores istis et prop̄e
yeram Gal. Quod est quia de proprietate ei⁹
est mundificare humores qui mixti sunt i re
the. nec est cum angustia: nec cum eleuatōne
Et yeram ruffi: et yeralogodiō: et vnaqueq;
detur cum decoctione epithimi et mirab. ni-
grorum et kebulo. et polipodij: et sticados: et
passularū enuclearatarū: et salis indi. Cum er
go euacuas cum istis medicinis et vides in-
firmum iam redire ad naturam suā parump.
Et significatur super illud ex diminutōe ti-
moris et tristicie consuesce administratōnem
huius medicine so. ipsiusmet super fiduciam.
Nam quando tu assiduas administratōnem
huiusmodi medicinarum: tunc necesse est vt
redeat ad sanitatem integram. Nam si das
yeram semel aut bis: ⁊ vides quod accn̄tia egri-
tudinis non minuuntur redi ad euacuatōes
factas cum lapide lazuli. Medici autez an-
tiqui dabant in hac egretudine elleborum ni
grum: et fortasse dabant illum decoctū cum
aqua. Et fortasse dabant illum contritum: et
quotiens nolebant solutionem addebant in
potu eius vt tardaret in stomacho ⁊ soluerz
plus. Et fortasse miscebāt ipm cu medicinis
alijs donec euacuaret huius humorē inquit
Johannes. Medici vero nostri temporis
recedunt ab eo propter vehementiā que acci
dit illi qui accipit ipm. Elegit ergo lapidem
lazuli loco eius ⁊ est necesse vt conuertamus
studium nostrum ad cor donec confortemus
ipm: ⁊ destruamus timorem qui accidit infir
mo. Quapp necesse est vt ꝯsiderem⁹ ꝯplexioez
cordis post mundificatōem. Et si viderim⁹
ipm declinare ad caliditatem dam⁹ ei vnam
medicinarum que confert tremori cordis ac
cidenti ex caliditate ex eis que sunt fixe i cu
ratione doloris cordis. Et si viderimus ipz
decliue ad frigus dabimus ei tyriacaz quasi
aureum vnum cum vino in quo infusa ē ar-
noglossa. Et confert etiam medicamem de
musco dulce ⁊ amarum. ⁊ damus vnūq̄dq;
eorum cum aqua olei quod nominatur bed
heraz inbia. Et damus ei iterum ex hoc ole
re quod comedit ex eo ⁊ sit multum. Et si
accidant eis vigilie administramus embro-
cas significatas in curatione manie in capi
tulo. xxi. Et si indigent aliquo fortiore illis
faciemus embrocas ex pedibus capraruz et
capitibus caruz: ⁊ mulgemus super capita
eorum lac semper. Et si fecerimus illud et
non confert infirmo aliquid non est necesse
vt abscidamus spem: sed redeamus ad me-
dicinas quas diximus multotiens. Quod
est quia humor est frigidus siccus praue re-
solutionis.

Capitulm. xxiij. de epilepsia ⁊ ē sisarra.

Pilepsia non est nisi spasmus cor
e poris totius. verum tamen non est
semper: ⁊ est cum nocumento actio-
num membrorum pncipalium. Et fortasse
accidit cum lesione cerebri prop̄e. Et forta ve
accidit cum lesione stomachi: et in quibusdā
membris cum lesione aliorū membrorum si
cut manuū ⁊ pedum. Paulus vero alegēti
dixit se vidisse hanc egritudinē accidisse ex
matrice: ⁊ illud fuit in muliere pregnante: et
postq̄ ipa pepit quieuit egritudo. Generat
autem hec egritudo sm intentōem Gal. ex
humore qui opilat meatus vētriculoꝝ cere-
bri. Humor vero iste grossus sm plurimū ē
viscosus flaticus: ⁊ fortasse est in modico de
cliuis ad colerā nigrā: ⁊ sm snīaz Ari. nō ge
nerat nisi ex vētositate grossa q̄ opilat mea
tus vētriculoꝝ cerebri: ⁊ phibet ipam subtili
tatem penetrare ⁊ dare mēbris motū ppter
illud ergo epilepsia accidit subito ⁊ qescit subi
to. Quod est quia vētositas est velocis motus.
Sequit aūt illos qui hāc hn̄t egritudinē
grauitas capitis: ⁊ debilitas visus: ⁊ tardi-
tas sensus: ⁊ citrinitas faciei: ⁊ agitatio mo
tus lingue. Et illos qbus accidit hec egritu
do pp stōm sequit salt⁹ ꝯtinu⁹ i stō ⁊ trēor et
mordicatio. ⁊ pprie qn̄ nō cibāt aut minorat
cibus eoruz: ⁊ hora qua accidit eis egritudo.

hec cadunt subito. ⁊ accidit eis spasmus in mēbris eorum. et tremor: ⁊ cōmotio. ⁊ fortasse accidit eis vociferatio ⁊ extendunt eam. Significatio autē annexa reliquis speciebus huius scilicet egritudinis est spuma egrediens ex ore. Quod est quia spuma est humiditas permixta cum ventositate. Et fit spuma ex tribus causis. Primo aūt ex motu vehementi. sicut est illa que apparet in mari. ⁊ in hac egritudine propter necessitatem motus. Secundo aūt ex caliditate accidente. sicut facit olla. Tertio aūt ex caliditate ⁊ motu. sicut est illa que apparet in equis quando mouentur ⁊ currunt. Iste ergo sunt cause faciētes eam. Causa autē materiei scilicet materie spume per quam cum motu ⁊ caliditate fit spuma est ipsa humiditas. Illis autē quibus aduenit hec egritudo ex membris alijs accidit vt manifestam emittant eructuationem propter incensum humoris mali ⁊ accēsionem eius ad caput. Et incipiunt enunciare de eo qđ timent sibi accidere. Sicut significauit puer quē dixit Galienus in libro diagamustica. Et eius intentio est de illo qui accidit hec egritudo ex crure suo. Ipse enī dixit scilicet ꝙ ipse sentiebat eum ascendere ad cerebrum suum. ⁊ hoc quidem fit quando sunt in interioribus horum membrorum opilatio ⁊ constrictio. Cum autem non penetrat in eis spiritus animalis redit sāguis qui est in eis ad mortem. Propter illud ergo conculcatur ⁊ ascendunt ex eo ad cerebrum humores frigidi ⁊ sicci. Et sicut accidit illis in quibus aggregatur sperma multum: aut etiam sanguis menstruus quare accidit eis epilensia: ⁊ precipue pueris ex proximo genitis propter multitudinem humiditatis cerebri eorum ⁊ etiam debilitatē ipsorum mēbrorū.

Hec autem egritudo multis nominatur nominibus ex quibus est fedimiu quoniam accidit plus pueris et epilensia. quoniam facit spasmum: ⁊ constringit motus: ⁊ sensus: et diuinatio. Unde putant ꝙ ipsa sit ex parte demonum. vnde nocet membris principalibus. Et herchulea ex nomine herculis superbi quasi sit propter magnitudinem eius.

Si ergo sit ille quem inuadit hec egritudo puer sugens lac tunc non oportet vt elaboretur in dando ei aliquid quo curetur. Quod est quia etas eius quando eleuatur et confortatur caliditas eius permutatur ab illa. Testificat̄ super illud Ypocras vbi dicit in libro affo rismoꝝ. ꝙ pueri scilicet qui habent egritudinē epilensie euadunt ab ea cum permutatione dispositionum in etatibus: ⁊ tēporibus: ⁊ regionibus: ⁊ regimine.

Et ꝙ si hec egritudo accidit ante pubertatē tunc ipsa permutatur. Et si accidit eis qui consequūtur viginti quinq̄ annos tunc ipsi moriūtur in ea. Oportet ergo vt sit plurimum nostri studij in regimine lactantis. Nam si fuerit lac eius subtile īgeniabimus in eo quod reducet ipsum ad equalitatem. si fuerit grossum reducemus eum ad temperatum etiam. Et est necesse vt elongentur a coitu. Quod est quia coitus subtiliat lac. ⁊ ponit odorem eius alterum. Et si accidat vt impregnetur erit lac eius tunc paruū. Et vtatur exercitio. et proprie ante cibum. deinde post ipsum. Et nutriatur cibo laudabilis humoris. Et bibat vinū quod non sit valde antiquum quando sitit. et est ei conueniens et secaniabin cum aceto squillitico.

Et oportet vt caueat sibi ab oleribus ⁊ proprie ab apio. Quod est quia natura eius est cōmouere hanc egritudinem. Puero vero faciemus caputpurgium ex confectione que nominatur seliche cum aqua sansusi: ⁊ cum aqua assebenegi. ⁊ proprie in capite mensis: ⁊ in hora in qua patitur epilensiam.

Et si infirmus iam cōsecutus est etatem in qua possibile est vt moueatur cum exercitio et tunc precipiatur infirmo vt scilicet vtatur exercitio temperato ante cibum. Et sit cibus eius ex pane cuius fermentū sit bonum. et massa eius: ⁊ decoctio ipsius. Et sit in eo sal temperate. Et sit panis factus in furno. Et si in natura pueri sit multitudo caliditatis tunc precipiemus ei vt comedat de coriādro humido modico cum lactuca. Quod est quia de consuetudine eius est ꝙ ipsum prohibet vapores eleuari ad caput. Nam cautela in hac egritudine est bonitas multa. Si autem declinauerint ad aliquid reliquorum oleorum tunc absoluemus eis vt comedāt siclam: ⁊ fumum terre: et endiuiam: ⁊ cum hoc lactucam. Et ex volātibus aduragi: ⁊ pullū: ⁊ carnē perdicū: ⁊ aues paruas: ⁊ turtures natas in illo tp̄e: Et ex quadrupedibus oportet vt prohibeas eos ab ipsis ⁊ precipue a porcis ⁊ cum hoc etiam a vaccis. Et si vincit desiderium aut vocat necessitas tunc absoluim⁹ eis paru n

in omi spacio. Et sit ex carne anothdi scilicet paruo⁊ ex hac carne ⁊ animaliũ. Si autem accidat infirmo malicia digestionis: ⁊ inflatio in stomacho administrentur in cibo cum coquitur piper:⁊ cinamomuz: ⁊ anisum:aut sinapi.quãuis incisio in eis sit oportet tamen vt abstineat quoniam implet caput vaporibus multis quos generat. Si autez desiderant aliquid ex piscibus accipiant qui ex eis sunt paucarum supfluitatuz: ⁊ qui inueniũtur in locis petrosis. ⁊ non sit illud semper sed raro. A fructibus autez oportet vt fugiat ille qui est in hac egritudine. Si autem vincat desiderium tunc accipiat ex eis parum in medio comestionis ⁊ post comestionem olerum. Et custodiantur a fructibus siccis.⁊ proprie a nucibus:⁊ datilis. ⁊ vtantur fisticis: ⁊ passulis. ⁊ alienentur a vino quoniaz replet caput vaporibus multis quos impellit. Rob autem quoniam confortat stomachũ ⁊ confert digestioni non est negandu3 quin vtatur cum equalitate.Et custodiantur ab ablutione assidua precipue post cibum. ⁊ custodiantur iterum apud exitum eorum ex balneo ne bibant aliquid ⁊ precipue vinum purum. Nihil enim istis est nocibilius isto. Et non oportet etiaz vt occurrant aeri frigido post balneum immo expectent parũper donec quiescat caliditas ⁊ auferatur cõtinuatio anhelitus. deinde redeant ad consuetudines suas ⁊ etiaz in operationibus suis. Et sumant in primis secaniabin factum cum aceto squilli. Si autem illud non contingit tunc sume syrupuz de absinthio. hic enim iuuatiuus est stomacho valde. ⁊ mũdificat supfluitates que aggregãtur in eo mundificatione multa. Hoc ergo ⁊ eius simile regimen est quo oportet vti ille qui epilẽsie egritudinẽ habz. Medicine autem quibus oportet ipsum curari sunt ille quas dicam vnaz post aliam. In principio ergo ⁊ in hora periodi scilicet quãdo cõmouetur hec egritudo tunc oportet vt cõmoueatur os cum penna: aut voluat etiã cum digitis postquaz inũxerit eos cuz oleo de lilio:aut cum yera pigra.⁊ faciat illud vt incidat flegma coartatum in stomacho. Si autez non sit facilis vomitus per illud tunc administramus aquam calidam in qua decocta sunt anetum:⁊ sal:⁊ calamẽtuz: ⁊ nuxmuscata: ⁊ cancarçed: ⁊ rafani semen. Et postmoduz postquaz quiescit periodus si tũc est repletio multa ⁊ etiam multa caliditas tunc oportet primo ꝙ incipiamus cum flobotomia. ⁊ si non tollerat illud tunc ventosabimus eum super duo crura et administrabimus post illud medicinas subtiliatiuas. Et si fuerit hyemps dabimus in potu decoctionez ysopi. Quod est quia ideo quia confert iuuamentuz multum. Et ego scio iam multos sanatos cum eo solo. Quod est quia incidit humiditates viscosas.⁊ non dimittit in stomacho aut in pectore aliquid ex supfluitatibus. ⁊ ipsum euacuat quasdam eo⁊ per vrinam: ⁊ quasdam eorum per ventris solutionem. Et damus ex eo solo: ⁊ etiam cuz secaniabin facto cum aceto squillitico. Si autem superfluitas est subtilis tunc damus ei decoctioẽz absinthij. ⁊ ſm vnam descriptionem est bona ei cum secaniabin squillitico.⁊ redimus post illud ad mundificationez humoris. Si ergo fuerit melancolicus scilicet vincens super complexionem eius melancolia ⁊ fuerit digestus tunc administrabimus ei cum decoctione epithimi: ⁊ etiam agarici: ⁊ cum mirabolanis nigris:⁊ cum mirabolanis kebul. ⁊ polopodij: ⁊ fumo terre: ⁊ cum yera pigra:⁊ turbith: ⁊ etiam sticados. ⁊ sumatur ex ea multotiens. ⁊ precipue si eoruz complexio est calida. Et si eger fuerit flegmaticus scilicet vincens super ipsum humo⁊ flegmatic⁹.quia iam digestus est ⁊ cum hoc est subtiliatus tunc oportet vt nos demus ei pillulas stomaticas.nam sunt ei maxime conuenientes. ⁊ etiam demus ei pillulas galleni que vocantur cochie. Et conferunt etiam iste medicine scilicet. ℞. pulpe coloqntide: sticados: castorei. omĩuz añ. ℥.i. yere pigre.℥.iiij. agarici.℥.ij. turbith.℥.i. terantur ⁊ cribellentur ⁊ conficiãtur ⁊ fiant ex eis pillule ⁊ administrẽtur. Sitqꝫ dosis ex eis ꝙ est inter.℥.i. vsqꝫ ad.℥.iij. eius cuius virtus est sana: ⁊ in etate iuuẽtutis. ⁊ detur eis yera quãdo miscentur cum omĩ potione eius epithimi cretẽsis duo daulch:⁊ coloqntide quod sit equale ei. Si autem illud non excusat tunc dabimus ei yeram gal. ⁊ yeralogodion cuz decoctiõe mirabolano⁊ nigrorum: ⁊ epithimi: ⁊ polipodij: ⁊ passula.enucleata. ⁊ sticados: ⁊ salis indi. Et post administrationem horum conueniens est vt administrentur gargarismata cum yera pigra mixta cũ aceto squillitico: ⁊ ysopo sic.⁊ piretro:⁊ sinap: ⁊ corticib⁹ radicũ cap. ⁊ origani.

Et post illud est conueniens ad premissiones conseruationis sanitatis vomitus. et ipse confert post comestionem raphani et ciborum salsorum et vere dulcedinis. Et confert etiam vomitus post ebrietatem. Quod si causa fuerit ex membro alio sicut manibus et pedibus tunc oportet vt studium impedamus ei. Cum ergo euacuauerimus in primis cum medicinis que mundificant flegma et coleram nigram ponemus super locum emplastrum ex medicinis ex quarum proprietate est vt calefaciant et attrahant et subtilient donec sudet locus etc. et currat ex eo humiditas multa. et huius quidem facit alletaragi. et post studium cum istis rebus administra vomitum: et solutiones ventris: et gargarismata. et exercitetur infirmus etiam in stadio. et domet proprie membrum infirmum. Si autem fuerit antiqua mala tunc oportet vt administremus in curatione eius medicinas de proprietate quarum est vt subtilient et confortent valde sicut medicamen solutiuum in quo cadit eleborus niger. quod est quia multotiens mundificat superfluitates viscosas per vomitum. Nam ego scio multos de quibus desperauerunt medici sanatos etiam hoc regimine tantum. Et post id est necesse vt demus semper aliquid de confectionibus solutiuis mundificatiuis. sicut est tyriaca: et metridatum: et yera ruffi: et confectio hermetis. Et ex eis que conferunt proprie est hoc medicamen. Rx. siseleos au. ij. baccarum lauri tantundem. aristologie: radicis cappar. peonie. omnium an. au. ij. castorei trociscorum squille. an. au. i. conficiantur cum melle despumato et da eis omni die ex eo cum aqua mellis: aut secaniabin facto cum aceto squillitico. verumtamen medicine iste multe complexionis sunt non inuente. Sed ex medicinis simplicibus inuentis etiam est piretrum. teratur et misceatur etiam cum melle et detur ex eo coclearium vnum omni die. ipsum enim est magni iuuamenti. Et radix peonie maxime confert pueris qui patiuntur epilensiam. et est iuuamentum magnum sicut Gal. illud testificatur. Et existimat quod vidit puerum super quem cum fuerit suspensa hec radix non passus fuit epilensiam quasi octo mensibus. Post hoc vero spacium desperexerunt eum quare cecidit ab eo ergo redit ei egritudo subito. deinde suspensa est super ipsum secundo quare recessit egritudo.

Inquit Gal. Volui ergo vt verificarentur apud me illud. Accepi ergo medicinam ex collo pueri quare rediit iterum ei egritudo statim: Suspendi ergo in collo eius statim partem magnam recentem huius speciei quare recessit ab eo egritudo omnino. Dico ergo forsan se resoluentur ex hac specie partes que currunt et attrahunt eum odoratu versus corpus et sanant membrum lesum: aut alteratur qualitas aeris ab hac specie et recipit virtutem eius. Cum ergo odorat fumum eius infirmus facit huiusmodi operationem.

Caplm. xxiiij. de apoplexia.

[S]cias quod apoplexia accidit quando leditur origo neruorum et leduntur cum ea membra corporis omnia quare destruitur motus eorum et ipsorum sensus cum nocumento operationum omnium membrorum principalium. Causa autem huius egritudinis est flegma frigidum grossum implens ventriculos cerebri et prohibens spiritum animalem penetrare. Et scitur quod huiusmodi humor coartatur in ventriculis cerebri principalibus in hac egritudine non sanatur sanatione integra sed redit ad paralisim. Quod est quia si esset in non principalibus ventriculis sicut est epilensia natura mundificaret eam velociter. Propter illud ergo diuersa fit epilensia ab apoplexia. quoniam apoplexia fit ex opilatione completa integra communicante super cerebrum scilicet in reliquie vasis eius et in panniculis eius omnibus. quare accidit priuatio motus. Epilensia vero est ex opilatione non integra que figitur in meatibus neruorum omnium. quapropter accidit corruptio motus. Egritudines vero duo communicant in causa et loco. verumtamen quoniam causa apoplexie est materia multa. et est egritudo difficilis. et quando est diminuta est debilis. et cognoscitur difficilis a debili ex ipso infirmo. quod est quia si est nocumentum in ea paruum est debilis: et si est magnum est difficilis. Et continuatur cum hac iterum egritudine hesitatio sicut aduenit sanis quando profundi fiunt in somnis. Difficili vero non est sanatio. quod est quia perducit mortem. Debili vero si accidat vt sanetur tunc ipsa sanatur cum contractione alicuius partium corporis. Et Ypo. quidem iam dixit in libro afforismorum quod apoplexia que est difficilis non soluitur. et debilis est difficilis resolutionis. Illorum ergo quos possibile est sanari quocumque modo est dispositio oportet vt soluatur

tur nature in hora cum clisteri acuto donec
attrahatur materia ad inferiora. deinde ape
riatur os ⁊ intromittat̃ in ipsum digitus:
aut penna submersa in oleo: aut yera donec
habeat volũtatez vomendi cum velocitate.
Et postq̃ habet volũtatez vomẽdi detur ex
tyriaca auř. i. aut cõfectiõe anacardina cum
aqua mellis: aut cum aqua anisi ⁊ masticis. ⁊
ꝯfert iteꝝ mel faui qñ lambit ex eo solo. Ca
put vero oportet vt calefiat cũ ferro ignito
suspẽso sup̱ ipsuz: aut gariofilis calefactis:
aut mace ⁊ iel. ⁊ vtatur hoc regimĩe qd̃ dixi
mus vsq̃ ad diem q̃rtũdecimũ. ⁊ detur infir
mo post illud oleum de kerua cũ aqua de ra
dicibus que cõuenit huic egritudini: ⁊ yera
pigra. ⁊ cõfert oleum alkelekelẽgi: ⁊ oleum
quod dicitur alkedhi cuz aqua de radicibus
qñ administrat̃ ꝰm dispositiõez quã diximꝰ.
Et detur in oibus tribus diebus ex pillulis
que mũdificant humorẽ flegmaticũ. ⁊ postq̃
dãtur in potu iste medicine ⁊ olea cõueniũt
yera gal. ⁊ yeralogo. ⁊ yera archige. ⁊ yera
tenduttitos. Et cõferũt iterũ gargarismata
cuz medicinis que attrahũt flegma sicut ye
ra pigra facta cuz aceto squillitico: ⁊ stafisa
gria: ⁊ piretro: ⁊ cortices radicis cappar̃: ⁊ si
napis. Et cõferũt ex cibis istis aqua ciceris
qñ coquit̃ cum pullis: ⁊ issidabegi qñ coqui-
tur cum passeribus ⁊ canabit. Et cõfert eis
ex potibus syrupus de melle factus cuz spe
ciebus ⁊ handican. Et cõfert eis vinũ odori
feꝝ antiquũ: ⁊ açibibi: ⁊ vinũ de passis factũ
cuz melle mũdo. Cum ergo resoluit̃ egritu
do intromittat̃ in balneũ ⁊ inũgat̃ cuz oleo
de balsamo: ⁊ oleo de eufor. Et confert iteꝝ
oleũ anetinũ: ⁊ oleũ costinũ qñ vnũquodq̃
istoꝝ soluz admĩstrat̃ ⁊ cum castoreo ⁊ pire-
tro cõtritis.

Caplm. xxv. de paralisi-

p

Ropterea q̃ qñ soluit̃ apoplexia
redit ad paralisiz. visuz est nobis q̃
ipsa sequat̃ eam. Et oportet vt scia
mus q̃ natura diuisit cerebrũ in duas par-
tes scilicz anterius eius tm̃ sicut lineã rectã
Cum ergo accidit aliq̃d ex accidẽtibus ⁊ no
cet lateri vni efficit latus reliquũ per opatio
nez suã naturalẽ absq̃ nocumẽto. Et ꝓpter
illud creati sũt duo oculi: ⁊ due nares: ⁊ duo
vasa cerebri: ⁊ duo testiculi: ⁊ que illis sunt si
milia. Ego tamẽ iam elegi ne ꝓlongẽ. Cuz
ergo vincit humor viscosus super duo vasa
cerebri tũc nõ accidit cuz illo nisi apoplexia
sicut diximus in illis que sunt premissa. Si
aũt resoluat̃ hoc ⁊ declinet humor ad latus
debilius sequit̃ illud egritudo paralisis. pro
pter illud ergo mollificãtur nerui omẽs. ner
uos vero qui in altero existũt latere nõ cõse
quit̃ nocumẽtuz. Oportet ergo in principio
huius egritudinis ne administrẽtur ex me-
dicinis que euacuãt violẽter qm̃ humor non
est digestus ⁊ est adhuc in ꝓncipio. Sed cu-
retur cum clisteri ⁊ decoctione: ⁊ yera pigra
cõfecta cum melle. ⁊ sumat in potu omĩ die
medicinã que calefacit ⁊ subtiliat sicut tyria
cam ⁊ metridatũ. ⁊ sumat vnãquãq̃ eaꝝ cuz
aqua in qua decocta sunt anetũ: ⁊ ameos: ⁊
anisuz: ⁊ mastix: ⁊ cordumenũ: ⁊ semẽ rute.
⁊ faciat illud ebdomada vna donec appare-
at digestio. ⁊ post illud soluat̃ cũ pillulis de
tapsia: aut de pillulis que dicũtur soluere si
ne angustia scilicz que sũt cũ turbith: ⁊ aga
rico: ⁊ yera: ⁊ similibus. ⁊ etiã cum pillul̃ egi
ptijs: ⁊ pillulis fetidis: ⁊ pill̃. anala. ⁊ garga
riçet in hora post horã cuz medicamine de si
nape. in quo sunt piretrũ: et cortices radicis
cappar̃: ⁊ yera archige. dissoluta cum aceto
squillitico. Et cõfert etiam eis stafisagria: ⁊
mastix: ⁊ gũmi granoꝝ viridis quod noĩat̃
ratemgi idest colofonia: ⁊ gũmi gariofi. Re
gatur cum illo vsq̃ ad diem q̃rtũdecimuz. ⁊
post illud detur oleum de keruba: aut oleuz
alkelekelẽge cũ medicinis quas dicã. De
coctio ad paralisim cõferẽs cum auxilio dei
℞. radicuz apij: ⁊ radicuz feniculi: ⁊ squille
oiuz añ. ʒ. x. radicũ squinãti: ⁊ medicine que
dicũtur curcuhen. oiuz añ. ʒ. vij. seminis feni
culi: ⁊ semis apij: ⁊ anisi: ⁊ cẽtauree minoris:
⁊ piretri: ⁊ çinçiberis cõtriti. oiuz añ. põdus
. ʒ. iij. ameos: ⁊ costi: ⁊ aradraui virugi cõtri-
ti. oium añ. ʒ. iiij. nigelle. ʒ. ij. cordumeni: ⁊ se-
minis rute: ⁊ setaragi indi. oiuz añ. ʒ. v. casto
rei. ʒ. i. coque eam cum. vij. lb. aque donec re
maneat ex ea lb. s. deinde cola ⁊ da infirmo
. ℥. iij. cuz oleo de keruba: aut oleo alkeleke
lengi: aut oleo indo noiato calufar. Et con-
fert clistere acutum quãdo adhibetur in ho
ra post horam. ⁊ est cõposituz ex aneto: ⁊ ca
momil. ⁊ sansuco: ⁊ sinape: ⁊ melliloto: ⁊ car
tamo contrito: ⁊ semine lini: ⁊ furfure. ⁊ ficu:
⁊ pulpa collo: ⁊ keruba contrito: ⁊ fenugre-
co: ⁊ centaurea minor: ⁊ oleo olei antiqui. ⁊
muri: ⁊ melle mũdo: ⁊ que sunt illis similia.
Et in fine yera gal. ⁊ yeralogo. ⁊ yera theo
donitos: ⁊ confectio anacardina ꝰm q̃ detur
ex ea ꝰm assiduatiõez q̃tuz est auelana cum

aqua aneti: aut anisi: aut masticis. Oportet
aut vt lateris mollificari spōdiles ꝓpe dorsi
inūgantꝛ cuz oleo de spica: aut oleo costino.
ꝛ qn̄qꝫ misceꝛ cum vnoqꝫ amboꝝ castoreuz
ꝛ eufoꝛ. ꝛ piretrū cōtritū. Et vtātur ex cibis
issidhabegi cum pillulis: ꝛ aqua ordei cū pas
seribus: ꝛ canabit: ꝛ aqua ciceris cuz oleo de
nucibus cuz sinape. Et potet vinū antiquū
valde: ꝛ aquā mellis factā cū medicinis que
nominaꝛ candanicō. Cū ergo declinat egri
tudo lauētur ꝛ precipe eis vt vtātur vomitu
hora post horā. Et ad sūmū scias ꝙ illud
qd̄ iuuat eos est oīe regimē vehemētis sic-
citatis: ꝛ paucitas potus aque: ꝛ inūctio ex-
siccatiua. Caplm̄. xxvi de destructiōe
seruationis ꝛ memorie.

Ec egritudo ƀm plurimū fit ex ma
b licia cōplexiōis frigide ꝛ hūide que
humectat cerebrum ꝛ ꝓhibet figi in
ipso formas que ꝛ memorātur sicut cera que
multū liquida est non recipit sigilluz ꝛ raro
ex siccitate sicut accidit luto qn̄ est vehemē-
tis siccitatis ꝙ nō recipit sigillū. Accidit
aūt illis qui hanc patiūtur egritudinē ex hu
miditate sōnus multus: ꝛ grauitas capitis:
ꝛ multitudo hūiditatis que currit ex cerebro
semp. ꝛ accidūt illis q̄bus aduēit illud ex sic
citate vigilie assidue: ꝛ exsiccatio alchaiassit
ꝛ palati. Q: si hec egritudo nō fuerit in par
te capiꝰ postrema tm̄ immo in parte media
etiā faciet accidere ignorātiaz ꝛ amētiā sicut
accidit apud vltimā senectutē vicētez. Si
aūt egritudo est ex frigore ꝛ hūiditate tunc
incipias cum attractiōe materiei ad inferio
ra per clistere acutum. ꝛ sit status infirmi in
domo multi luminis tēperati aeris. illud eīz
est melius in resolutiōe. ꝛ euacua cum yera
pigra cum castoreo: ꝛ pulpa coloq̄ntide: ꝛ pi
retro. ꝛ post illud euacua cum eo qd̄ est forti
us hoc sicut est confectio theodoric: ꝛ yeralo
go. ꝛ yera gal. ꝛ yera rufi. ꝛ post illud cuz ꝯfe
ctione anacardina: ꝛ electuario anacardino
est enim iuuatiuū in huiusmodi egritudine.
ꝛ post illud liniaꝛ caput cuz castoreo dissolu
to cum aceto cum oleo de lilio. ꝛ administra
baurach solum vt exsiccet hūiditatē ꝛ resol
uat eā. Et si indiget fortiori hoc administra
bimus ei emplm̄ ex sinape: ꝛ ruta cāpestri: ꝛ
castoreo: ꝛ eufoꝛ. Et cōfert ei iteꝝ emplm̄ qd̄
nominaꝛ sinapismꝰ. ꝛ eius intētio est factuz
ex sinape. ꝛ ꝑmi vtātur in mēbris que frigo
re vehemēti infrigidata erant aut mollifica
ta qn̄ volebāt euigilare caliditatē naturalez
que est in eis. ꝛ mouebāt virtutes naturales
que sunt in eis ꝛ reducebāt sensuz qui iaz de
structus erat. ꝛ post illud abluaꝛ caput assi-
due cū aqua in qua decocta sunt camo. ꝛ ane
tum: ꝛ sinsibriū: ꝛ calamētuz fluuiale siccū: ꝛ
maiorana: ꝛ marmacor: ꝛ calamu saro. ꝛ que
sunt illis similia. Et administrētur in horis
medicine que attrahūt hūiditates ad os si-
cut medicamē qd̄ fit cum sinapi: ꝛ piretro: ꝛ
stafisagria: ꝛ radice cappari: ꝛ que sunt illis
similia. Et iteꝝ cum yera cōfecta cū secania
bin squillitico. ꝛ olfaciāt semp muscū: ꝛ nucē
muscatā: ꝛ gariof. ꝛ mac. ꝛ sansuc. ꝛ marmo-
corā: ꝛ seba. ꝛ ciba eos cū aqua ciceris: ꝛ issi-
dabegi. cum aceto ꝛ sale ꝛ porris nabati. ꝛ su
māt in potu vinū antiquū odoriferū ꝛ aquaz
mellis. Si autez fuerit egritudo ex malicia
cōplexiōis frigide ꝛ sicce tunc est necesse vt
cureꝛ cuz regimine calido ꝛ sicco scilicz in ci
bo: ꝛ euacuatiōibꝰ cōuenientibus: ꝛ embrocis
cum aqua camo. ꝛ mellilotí: ꝛ viole sicce. in
qua decocti sunt pedes capraꝝ. ꝛ inūgatur
caput assidue cuz oleo de lilio: ꝛ de narcisso:
ꝛ de alkeiri citrino.

Caplm̄. xxvii. de spasmo.

Nquit Joannes. Scias ꝙ spasmꝰ
i est motus īuolūtarius egrediens a
natura quē in mēbris volūtarijs ac
cidere facit. aut repletio: aut euacuatio. Et
cognoscimus illud velociter qn̄ sciemꝰ qua
liter fiat motus eius naturalis. qm̄ omis la
certus qn̄ annectiꝛ cū mēbro qd̄ mouet non
attrahit ipsuz nisi versus caput suū scilicet
ad neruuz connexū cum eo. ꝛ iste est motus
volūtarius. Cuz ergo implētur lacerti aut
nerui adherētes ei qui vēiunt ad eos cū vir
tute motiua alicuius hūoris tunc ipsi tēdun
tur sicut vter ꝛ que sunt illis similia. Cuz er
go dilatātur minuiꝛ eoꝝ lōgitudo ꝛ mouen
tur motu īuolūtario. Iste ergo est spasmus
ex repletiōe. Ille vero qui fit ex inanitione
scilicz ex siccitate fit sicut fit ī corijs que adu
rūtur igne an exsiccanꝛ caliditate aliqua qn̄
exsiccaꝛ hūiditas que est in lacertis aut ner
uis. ꝓpter illud ergo accidit vt exsiccentur
mēbra ꝛ cōtrahātur ꝛ spasmētur ꝛ tendātur
ꝛ ꝯtrahātur in lōgitudine ꝛ latitudine simꝛ.
Hec aūt dispositio secūda nō subito sed suc
cessiue accidit ƀz trāsitū dieꝝ ꝛ ī ꝯplexiōe sic
ca. ꝑma ergo accidit cito ꝛ mollificāꝛ mēbra
stati in cōplexiōe hūida ꝛ in frigiōibꝰ hūidis.

Illius aũt cui aduẽit hec egritudo ex re
pletõe curatio est possibilis ⁊ facilis ita vt in
cipiamus in primis ⁊ euacuemus repletiõez
cum pillulis calefacientibus sicut medicine
quas descripsimus in sermõe de paralesi. de
inde demus ei in potu oleuz de kerucha cuz
aqua radicũ: aut oleum qḋ cõmiscet cuz me
dicinis ⁊ vocat kelkelẽgi. ⁊ locus spasmat⁹
inũgat abstergẽdo cum oleo de spica: ⁊ oleo
de lilio. Que aũt ex egritudine est cui⁹ cau
sa est euacuatõ scilicz siccitas est difficilis sa
natiõis. ⁊ fortasse non sanatur. Sed q̈cũq̧
modo sit dispositio oportet vt vngãtur mẽ-
bra spasmata cum oleo de ruta: aut oleo de
cucumere asinino. ⁊ admĩstret oleum de ke-
ruba. ⁊ faciant eum sedere in tina in qua sit
aqua tepida in qua decocte sunt anetũ ⁊ ca
mo. ⁊ mellilo. ⁊ harmel: ⁊ que sunt illis simi
lia. Et cõfert etiã empl̃m cuz eufor. Mo
dus emplastri facti cuz eufor. ℞. olei de oli
uis antiquis lb. i. cere rubee. ℥. ij. liquefiat ce
ra cum oleo ⁊ puluericet desup de eufor. re-
cẽti trito. ℥. i. ⁊ misceat ⁊ reseruet in hora ne
cessitatĩ ⁊ inũgat locus spasmatus cum eo.
Ipsuz eniz est multi iuuamẽti. Et cõfortet
infirmus cuz cibis calefaciẽtibus velocis di
gestiõis. Et sumat in potu vinuz subtile ve
locis penetratiõis.

Capl̃m. xxviij. de gibbositate.

h Ec egritudo plurimũ accidit infan
tibus. ⁊ q̈tũcũq̧ sunt minores faci
lius est vt ipsi euadãt ab ea. Cuz er
go ptrãseũt septẽ annos aut nõ sanãtur pe
nitus aut appropiquat sanitati nam mẽbra
iam exsiccãtur ⁊ solida fiunt. Hanc vero
egritudinẽ precedũt febris acuta ĩsepabilis
⁊ vigilie ɔtinue: ⁊ fletus: ⁊ siccitas nature: ⁊
citrinitas coloris: ⁊ siccitas oris: ⁊ duoꝝ la-
bioꝝ: ⁊ amboꝝ scissio: ⁊ nigredo lingue: ⁊ ex
tensio cutis: ⁊ soliditas vel durities eius. ⁊
vrina est subtilis. Cum ergo apparẽt iste si-
gnificatiões tunc administra embrocas cuz
lacte asine ⁊ lacte capraꝝ. ⁊ ꝓprie sup caput
⁊ sup spõdiles dorsi. ⁊ pone sup caput lanã
quaz lanã inũxisti in lacte asine ĩbibitã oleo
viol. ⁊ pone caputpurgiũ ex lacte mulieris
lactãtis puellã ꝓpinqui partus cuz oleo de
nenuf. aut accipe semẽ cucurbite dulcis ⁊ si
samũ cõditũ vel nutritũ cum violis ⁊ amig
dalis dulcib⁹ excorticatĩ. ⁊ tere ⁊ extrahe ole
um ex eis ⁊ pmisce cum lacte ⁊ funde in na-
sum. Q si non sanat gibbositas cuz hoc re
gimine tunc administra embrocaz cuz aqua
tepida in qua decocta sunt camo. ⁊ viol. ⁊ si
sami: ⁊ lactuca: ⁊ nenufa. ⁊ intromitte in tinã
que sit plena oleo sisamino calefacto et hu-
mecta linguã eius cũ mucillagine psilij: ⁊ se
mine citonij: ⁊ oleo viol. ⁊ succo granatĩ dul
cis. ⁊ pone super caput empl̃m ex farina or
dei: ⁊ altea: ⁊ viola sicca: ⁊ oleo sisamino. Ex
eis aũt que bibũtur ⁊ ɔferũt si adiuuat etas
⁊ natura est cõstricta est aqua decoctiõis fi-
cuum: ⁊ passulaꝝ enucleataꝝ cum cassiafi. ⁊
oleo de amigdal dulcibus. Est eiz vehemẽ
tis abstersiõis ⁊ mũdificatiõis: ⁊ clistere etiã
lene. Si aũt natura non est sicca ⁊ febris est
stans ɔfert aqua ordei facta in qua decocta
sunt frusta cucurbite. Si aũt non est febris
cõfert ei bibere lactis asine q̈titatẽ. ℥. iiij. cũ
oleo de amigdal dulcibus: ⁊ çucaro postq̧
corpus est mũduz a supfluitatib⁹ qñ corp⁹
non bibit ⁊ in corpore est malus humor. Et
si remanet post solutiõz febri aliquid siccita
tis. i. spasmi in q̈busdã mẽbris tũc oportz vt
administremus embrocã semp cum aqua te
pida dulci sup mẽbrũ infirmũ. deĩde oportz
vt curemus qḋ iam collectũ est in loco solo
in hora cum aqua in qua decocta sunt fenu
grecũ: ⁊ semẽ lini: ⁊ mellilotũ: ⁊ radix altee: ⁊
radix lilij: ⁊ que sunt illis similia. Et confert
etiã lac multũ recẽs qñ mulget sup ipsuz: ⁊
est calidũ. ⁊ post illud cuz aliquo de oleis hu
mectãtib⁹. ⁊ fiat ei empl̃m ex adipe porci nõ
salito: ⁊ cera rubea: ⁊ adipe anatis. ⁊ medulla
vacce: ⁊ iliati dissoluti: ⁊ adipe cerui: ⁊ medul
la cruris eius. Et sint partes adipis porci
tres. et cere rubee: ⁊ adipis anatis: et medul
le vacce: ⁊ medulle cerui: ⁊ cruris eius oĩuz
partes due. iliati liquefacti pars ⁊ media. de
coquãtur oĩa cuz oleo narciscino q̈titate ne
cessitatĩ. ⁊ vngat ex eo mẽbrũ ⁊ ponat super
ipsuz iliati nõ salitũ diebus aliq̈bus. Et con
fert iterũ valde hoc medicamen. ℞. amidũ
⁊ adipẽ porci recẽtẽ: ⁊ medullã vacce: ⁊ iliati
liq̈facti que aggregentur cũ eq̈litate: ⁊ terat
amilluz ⁊ cribellet sup ea postq̧ liquefiũt. ⁊
abstergit locus cũ manu aut pãno donec lo
cus rubet. aut sumãtur feces semis lini nõ
expressi: ⁊ feces sisami scilicz alkebs non ex
pressi oĩm añ. partes. ij. ⁊ fenugreci triti pars
vna buliãt paulatiz cũ lacte asine ⁊ ꝓijce su
per ipsum oleum sisaminum: ⁊ illiaci liquefa
ctum ⁊ cõmisce ea bene ⁊ fac emplastrũ cum
eo ⁊ est tepidum.

Capl'm.xxix.de acrinis.ꝛ est tortura.

Ec egritudo accidit ex humore fri
b gido ꝛ humido qui opilat originem
neruoꝝ qui defert sensum ad lacer-
tos mādibule. ꝑpter illud ergo nō est inter
curatiōez eius ꝛ curatōez paralisis differen
tia magna. ꝛ oportꝫ vt administrētur in hac
egritudine gargarisma ꝛ caputpurgium in
duas nares. ꝛ sint gargarismata cū piretro
ꝛ macropipe:ꝛ çinçibere:ꝛ sinape:ꝛ sumach
ꝛ granad acetosis:ꝛ stafisagria: aut medica-
men factum cum haste:ꝛ calamēto cāpestri:
ꝛ yerapigra:aut yera sola confecta cū aceto
squilli. Et est necesse vt admīstrētur garga-
rismata multa. post euacuatiōez reliqui cor-
poris cuꝫ pillulis que mūdificant humorē fle
gmaticū ꝛ yeris magnis sicut yera:vel yera
archig. ꝛ yera Hal. Et confert post mūdifi
catiōez vaporatio cum aqua in qua decocte
sunt origanū:ꝛ piretruꝫ:ꝛ ruta:ꝛ schea: ꝛ fo
lia lauri:ꝛ sinapis:ꝛ camomilla:ꝛ mellilotū:
ꝛ sansucus: ꝛ marmacur: ꝛ que sunt illis si-
milia. Et fundat' in aures vnum caputpur
gioꝝ que cōferūt in hac dispositiōe cū aqua
radicis lilij: aut cum aqua sansuci: aut cum
aqua assedenigi:aut aqua almamat'. Qui-
dam aūt administrāt etiam fel pardicis cum
succo lilij recētis. Et alij faciūt caputpurgiū
ex felle gruis cum aqua herbe que nominat'
auricula muris. Et alij accipiunt ex medici
na que nominat' sisimindinis. ꝛ hic est gibel-
nech. sed accipiūt ex ea dissoluta cribellata
cum oralli pōdus viscillius ꝛ dissoluūt ipaꝫ
cum aqua distillatiōis scilicꝫ aqua in qua est
subtilitas ꝛ colatur bene ꝛ faciūt caputpur
giū subito. Si ergo soluitur egritudo bene
est. ꝛ si non facimus ei caputpurgiū secūdo
ꝛ si non dissoluit' egritudo ꝛ infirmus est fri
gide cōplexiōis ꝛ tēpus est hyemps adiūgi
mus etiā ad illud oleum de keruba cū aqua
de radicibus: ꝛ yera pigra: ꝛ vtātur assidue
asinech: ꝛ fricatiōe gingiuaꝝ:ꝛ dentiuꝫ:ꝛ la
bioꝝ īterius intus in latere mollificato ꝛ ac
cipiant in ore suo nucē muscatā: aut mirob.
et inūge mādibulā infirmā cuꝫ oleo balsami
aut oleo costino: aut alben: aut algalia. Et
antiqui quidē precipiebāt in hac egritudine
ꝛ in paralisi vt abstergeret' caput totuꝫ ꝛ tē
pora ꝛ duo supcilia ꝛ spondiles dorsi infir-
me partis cuꝫ aceto vini albi forti tepido in
quo decocte sunt hasce ꝛ calamentuꝫ donec
submergat' vsqꝫ ad ꝑfundū corporis ꝛ resol
uat ꝛ incidat humores grossos viscosos qui
sunt in eo. Et quādo extēditur tempus mo
uemus sternutatiōez cum medicinis acutis
attractiuis sicut est ciclamē:ꝛ piper cōdisi:ꝛ
que sunt eis similia. Medicamen quod mo
uet sternutatōez ꝛ confert torture ꝛ paralesi
ꝛ reliquis infirmitatibus frigidis que fiunt
in capite exptum. ℞.piretri au'.ij. condisi
au'.iij. oleandri supra fumū tribus diebus
au'.iij. origani:carui: ꝛ aristo.lon.ꝛ san.dra.
oiuꝫ aā.au'.ß.carpobal.au'.i.ß. terātur oīa
ꝛ cribellētur cuꝫ oralli: ꝛ insufflet' in ambas
nares. Medicamen quod mouet sternu
tatōez conferēs torture ꝛ paralesi ꝛ apople
xie ꝛ epilensie ꝛ destructiōi seruatiōis ꝛ mū-
dificat cerebrū valde. ℞.condisi.ʒ.vij.pipe
ris albi ꝛ nigri:ꝛ castorei:oīuꝫ aā.ʒ.ß.rute cā
pestris.ʒ.ij.aloes.ʒ.i.ß. ꝛ sinapis.ʒ.ij.ꝛ.ß. ni-
gelle.ʒ.ij. terātur ꝛ cribellētur cuꝫ oralli ꝛ in
suffletur ex eo in nasum parum. Aliud
sternutationeꝫ faciens ad torturam. ℞.ca
stor.ꝛ pulpe collo:ꝛ pipis albi.oīm aā.au'.i.
condisi au'.ij.terātur ꝛ cribellētur ꝛ insufflē
tur in naribus:ꝛ cōficiātur etiam cum aqua
sansuci ꝛ fiant pillule magne ꝛ fiat ex eo ca
putpurgiū cum aqua herbe que dicit' auricu
la muris.

Capl'm.xxx. de stupore.

Cias ꝙ stupor non accidit nisi quā-
f do ꝓhibꝫ virtutē sensibilē penetra
re a cerebro in neruos aliquid. ꝛ nō
fit nisi qñ accidit opilatō ꝑpter humorē aut
apostema. Inquit Joannes. Aut qm̄ ner-
uoꝝ coartat' ꝛ cōstringit' penetratio. Si er-
go non sunt eis penetratiōes ꝓhibet spūm
aīalem a penetratiōe sicut ꝓhibet puluis ꝛ
caligo ꝛ fumus radiū solis penetrare in ae
re. ꝛ sicut ꝓhibēt ipsuꝫ limus ꝛ fex penetra
re in aqua. ꝛ non accidit hoc nisi qñ sb̄a eius
fortasse ingrossat'. ꝛ grossitudo eius non fit
nisi ꝑpter hoc ꝙ inspissat' necessario ex fri-
gore: aut quia fit solida vel indurata ꝛ coar
tatur ꝑpter aliquā rem. sicut ligamentū aut
os quod remouet' de loco suo ꝛ coartāt ipm
aut per apostema: aut qñ nutritur hūoribus
grossis viscosis. Et qm̄ vincens in hac egri
tudie est humor frigidus viscosus tūc opor
tet vt administrent' res que calefaciūt resol
uūt ꝛ subtiliāt. Euacuamus ergo in primis
cum pillulis de tapsia: aut cum pillulis feti
dis:ꝛ que sunt illis similes. ꝛ post mūdifica-
tiōez administramus potum aque de radici-
bus cum oleo de kerua ꝛ oleo alkekelengi.

Et ista quidez sunt que cōueniūt huic dispo sitiōi. ꝛ vtātur balneo abstergēdo. ꝛ inūctiōe loci stupefacti mlta cū oleo siccionio: ꝛ oleo de eufor. ꝛ oleo de costo cuz castoreo cōtrito ꝛ piretro. Si aūt indiget iteratōe dabimus ei yeram gal. ꝛ yeralogo.

Capłm. xxxi. de tremore.

Tremor fit ex debilitate virtutis deferentis membra ꝛ non fit semp immo qn̄ vult virtus deferens mēbra mouere mēbruz: ꝛ debilitaꝛ mēbruz. Et fit illud aut ꝓpter lesionē animalē: aut ꝓpter lesionē corporeā. Lesio aūt animalis est ira: ꝛ angustia: ꝛ timor: ꝛ alia ex his que sunt illis similia. Cause aūt cuiuſqꝫ eaꝝ sunt multe ꝛ non coartat eam valde qn̄ inuēitur ex istis accidētibus res parua. Nos vero dicemus causas. quaꝝ vna est que facit accidere huiusmodi egritudinē multū. ꝛ est timor. Et sicut faciūt motus: ꝛ balneū calidū qn̄ supfluunt. ꝛ illud fit ꝓpter illud qđ cōsequiꝛ hoiez ex lupis: aut ex transitu cauerne alte: aut ex rege. Ex lesiōibus vo corporis eis sunt que resoluūt virtutez ꝛ imprimūt in ipsam in primis: ꝛ faciūt accidere tremorez. sicut malicia cōplexiōis frigide absqꝫ materia. sicut illud quod accidit decrepitis ꝛ eis qui bibūt aquā frigidaz: aut natant in ea: ꝛ eis qui multiplicant potum vini. ipsum enī facit calefactionem: deinde infrigidationez. Et ex eis sunt que faciūt hoc per accidēs. sicut opilatio ex humoribus grossis viscosis. Quod est quia hoc ꝓhibet vtutes motiuas. ꝛ sunt vise ipsis sane penetrare in neruos. ꝓpter illud ergo sunt per accidēs. Et isti quidē humores aut adherēt neruis cōnexiōe vehemēti adeo donec virtus non potest eradicare eos sed currit ex eis res parua ad lacertos ad neruos: ꝛ non potest extēdere lacertos. ergo tunc accidit tremor: aut non sunt annexi cōnexione vehemēti. ꝛ pōt virtus per acuitatez motus sui eradicare eos. deinde fiunt illis motus qui dicūtur stupefacti mollificati. Quod est quia per acuitatē motus vtutis expelliꝛ ex neruis ad lacertos ꝓpinquos ꝛ facit accidere motuz. Cum ergo currit secūdus humor ad locū ꝓhibet virtutē a motu donec aduēiat ei secūdo ꝛ mūdificet ea. Tremorē aūt qui fit ex lesiōibus animalib9 curamus cum expulsiōe causaꝝ faciētiuz ipsum. Et illum qui fit ex lesiōibus corporeis curamus in primis dando in potu pillulas resolutiuas subtiliatiuas mūdificatiuas. sicut sunt pillule de sataragi. i. tapsie: ꝛ pillule fetide: ꝛ pillule facte cum castoreo: ꝛ ipsaꝝ descriptōes sunt in antidotario. deinde cōueniūt post illud oleum de keruba: ꝛ oleuz de alkekelēgi. vtraqꝫ enī cōferūt qn̄ accipiūtur cum vino in hora post horā. ꝛ castoreū etiā soluz cum oppoponaco cū aqua mellis. Et si indiget yeris magnis dabim9 ei yeram archige. ꝛ yeralogo. Et est necesse vt inūgaꝛ locus cum oleo rutaceo: ꝛ cum oleo de eufor. ꝛ oleo costino: ꝛ oleo siccionio. Tremorē aūt qui accidit ex multitudine potus vini curamus in primis cum ꝓhibitiōe a vino. deinde post illud ꝯfortamus cerebrū cum oleo rosa. ꝛ aceto: ꝛ oleo mirtino cuz oleo de salicib9: ꝛ florib9 palme.

Capłm. xxxij. de saltu.

Saltus fit ex ventositate grossa vaporosa que ingrediꝛ in mēbruz ꝛ facit ipsuz accidere. Sed significat qꝫ est ex humore grosso illud quod testificatur. Quod est quia saltus fit ex vētositatib9 vehemētis frigoris in corporibus frigidis flegmaticis: ꝛ in tēporibus frigidis: ꝛ in regiōibus que similātur istis. Qua ꝓpter non est inter curatiōez huius egritudinis: ꝛ inter curatōez tremoris differētia. Et oportꝫ vt ipa administreꝛ in hac egritudine. Jam ergo inuenimus sup curatiōez doloꝝ accidētiuz cerebro ꝛ neruis qui oriūtur ex eo cuz sermōe collectiuo.

Completus est hic tractatus primus:

Incipit tractatus secūdus aggregatōis Joānis filij serapiōis. Et sūt capła. xxvij.

c

Incipit caplm primuz secũdi tractatus de obtalmia.

Scias ꝙ obtalmia est apostẽa calidũ quod fit in pãniculo qui noiaẜ coniũctiua. ⁊ est tunica extrinseca in oculo. Et habet tres spẽs. quaꝝ vna nominaẜ tarkinisis.⁊ eius intẽtio est eleuatio que accidit in oculo ex causa extrĩseca. sicut fumo ⁊ sole ⁊ puluere ⁊ que illis sũt similia. Et secũda noiaẜ a noutelinie.⁊ hec est vehemẽtior prima ⁊ difficilior. Et accidit ex duabus causis.aut a causa extrĩseca qñ aliqua causaꝝ accidit que faciũt accidere spẽm pmaz.⁊ est difficilis fortis. Aut ex causa intrinseca qñ currit aliqd ex materia ad pãniculũ coniũctiuũ sicut accidit in reliqs mẽbris.Et causa illius est debilitas mẽbri recipiẽtis materiam scilicet oculi:⁊ virtus mẽbri expellẽtis eam ⁊ est cerebrũ. Et differẽtia inter hanc ⁊ primaz est quia pma quiescit qñ quiescit causa que facit eam accidere. Et spẽs tertia obtalmie est maior mltuz ꝙ secũda.⁊ nominaẜ kermnsil.⁊ eius intẽtio est apostema calidũ quod fit in palpebris donec forte coopit oẽs duas orbitas cum totalitate sua sicut coriũ. Et sequũtur eam oĩa accidẽtia que sequũtur apostema mẽbroꝝ.scilicz iflatio:⁊ dolor:⁊ duricies:⁊ rubedo que apparẽt in ipis oculis.⁊ implẽtur vene nalde cuz cooptura palpebraꝝ.⁊ fortasse iuersaẜ ad exteriora:⁊ fit difficilis motus eoꝝ. ⁊ est albedo oculi altior nigredine ipsius. Et qñ oculus est mẽbruz multe lesiõis multi sensus non oportet vt fatigemus ipsuz in pncipio cum medicinis immo oportz vt administremus in pncipio flobotomiã cephalice ex latere egritudinis.Et si vocat necessitas serabimus eum in die secũdo.⁊ non facimus hoc nisi vt attrahamus materiã que currit ad oculos ab ipsis.⁊ post illud damus decoctiõez duoꝝ mirob. ⁊ prunoꝝ:⁊ passulaꝝ:⁊ tamarind. ⁊ fumiterre cuz yera pigra:⁊ turbit.Et accipiãt de hac decoctiõe multotiẽs donec mũdificẽtur corpora eoꝝ mũdificatiõe bona. Qꝫ si cuz caliditate fuerit hũiditas aggregata in capite etiã tũc non est maius iuuamẽtuz ꝙ infusio de aloes Et oportet vt sumaẜ cuz aqua pluuiali:aut aqua ẽdiuie:aut aqua solatri. Si ergo quiescit illa acuitas cõferũt etiã pillule de aloe:⁊ pillule cochie. Et post mũdificatiõez sufficiẽtez oportet vt redeamus ad oculos ⁊ distillemus in eos in pncipio egritudinis albumen oui subtilẽ nocte tota aut die tota si est possibile. Quod est quia hec curatio sedat valde ⁊ facit quiescere infirmũ.Et si ledit infirmũ aliqd hũiditatis mordicatiue sedat eã ⁊ abstergit ipsam.Et ꝫm hanc similitudinez cõfert lac mulieris qñ distillaẜ in oculo solũ ⁊ cuz sief albo. Si aũt fuerit materia adhuc currẽs tunc oportebit vt ponamus sup oculos emplm ex folijs solatri: aut virge pastoris:aut arnoglosse: aut endiuie:aut portulace:⁊ folijs rãni: aut folijs vitis recẽtibꝰ cum folijs citonij: ⁊ piri recẽtibꝰ.ex vnoqꝫ istoꝝ per se ⁊ qñ misceẜ cuz farina ordei:⁊ oleo ro. Et cõfert hoc multũ qñ mutaẜ statim ⁊ abluat facies cuz aqua ro.aut cũ aqua vehementis frigoris mixta cum pauco aceto. Et cõueniens etiaz est aqua pluuialis:⁊ aqua decoctiõis papauer.Et ad sũmũ cõferũt in pncipio medicine faciẽtes stipticitatẽ que phibẽt materiã.Cum ergo sequiẜ egritudo declinatõez miscemus cuz istis medicinis res solutiuas sicut est vitellus oui qñ misceẜ cuz oleo ro.⁊ poniẜ sup oculos.Aut coriãdruz humiduz:⁊ farina ordei:⁊ mellilotũ:⁊ cime camo. ⁊ viola sicca:⁊ que sunt illis similia.Si autẽ apostema fuerit in palpebris remanẽs non est negãduz qñ liniaẜ circa oculos etiã cum

linimēto ex licio indo: ⁊ memith: ⁊ aloe: ⁊ sandalis rubeis: ⁊ acacia: ⁊ gūmi: ⁊ opio: ⁊ faufel cū aqua virge pastoris: aut aqua solatri. Q: si dolor ⁊ pcussio fuerint difficiles dissolvemus linimētū ⁊ resolvemus ipsū cū succo mādragore: aut lactuce. precipue in pncipio egritudinis: ⁊ in declinatiōe scilicz qn̄ digerit materia. ⁊ illud est in hora in qua comedit pulvis comestiōe vehemēti. Facimus ergo eis alcohol cum sarcocolla nutrita cū lacte mulieris: aut cū lacte asine qn̄ miscetur cum amilo: ⁊ çucaro. Et post paululū qn̄ minuit materia ⁊ ē vltimū egritudinis facimus ei alcohol cum hoc medicamine postq̄ miscemus in eo memithe: ⁊ çafarani par. Quod est quia iste medicine cum stipticitate que est in eis digerit etiaz ⁊ resoluūt qd̄ remāsit ex supfluitate in ipso mēbro. ⁊ hoc medicamen est pulvis citrinus. Et oportet vt consideremus cōpositiōez eius bene. nam si fuerit stipticitas in eo plus subtilia ipsum cum albumine oui: ⁊ lacte. Et si est stipticitas in eo diminuta ⁊ apparet digestio multa tunc oportet vt inspissef. ⁊ bm plurimū in die pmo minuif egritudo qn̄ adhibētur iste medicine. Propter illud ergo nominaf hoc medicamen mututimur scilicz in die suo cōferēs.

Capl'm. ij. de sanguine diuiso in oculo.

e In hoc non est nisi sparsio sanguis que fit in tunica coniūctiua ex diuisiōe sanguis in venis que sunt in ea ⁊ fit ppie ex pcussiōe. ⁊ raro etiā fit ex exitura que apitur. Et curamus qd̄ fit ex pcussione per hoc q distillamus in oculū statiz sanguinē pulli colūbini de ala cuius euellif penna. Distillaf ergo ille sanguis qui egreditur in pēna in oculū duz est calidus. Alij aūt administrāt etiā sanguīez assifeni: ⁊ turturis distillātes ipsū solum calidū: ⁊ cū luto armeno: ⁊ aliquātulo ex marmore inuēto in luto viridi. Et alij administrāt arsenicū rubeū: ⁊ terrā sigillatā. Et cōfert etiā albugo oui qn̄ distillaf. Et curaf etiā cū lacte mulieris calido. Jam vero expti sūt multi sief quod nominaf dinarion qn̄ ex eo distillaf in oculo. Illud aūt quod accidit ex exitura que aperitur curamus cum sief albo ⁊ sief allabari.

Capl'm tertiū de vngula.

f Dicias q vngula est additō neruialis in tunica cōiūctiua incipiēs a lacrimali maiori. Et dilatatur vsq3 ad nigredinē oculi. Et qn̄ magnificaf valde cooperit pupillā ⁊ phibet visum. Q: si vngula induraf ⁊ magnificaf ⁊ preterijt ei tempus longū tunc eius curatio est cum medicinis acutis que abstergūt. sicut es adustum: ⁊ sal armoniacus: ⁊ calcadis: ⁊ radix lilij. Et confert etiaz manifeste sief quod dicitur ptinere ad cesarē. i. basilicū bonū acutū ⁊ rufeuini.

Capl'm q̄rtuz de febel.

f Febel est repletio existens in venis ex sanguine grosso donec inflaf vt vter ⁊ rubent ⁊ ingrossanf. ⁊ bm plurimū est cū ea materia ⁊ pruritus. Et oportet vt euacuef repletio cū extinctōe sanguinis ⁊ medicamīe solutiuo ⁊ tunc admīstrenf in oculis lenificātes res cōuēientes. Et iste sunt sicut medicine que subtiliāt grossitiem apostematis ⁊ euacuant repletiōez. Et non oportet vt administrentur medicine fortes valde qn̄ egritudo acuitur velociter immo in pncipio. Et cum pmanet egritudo recēs oportet vt administref alcohol cū sief rubeo acuto: ⁊ sief viridi. Et ad sūmum cōfert huic egritudini anteq̄ pfirmef medicine simplices ⁊ cōposite que cōferūt obtalmie antique ⁊ scabiei ⁊ egritudinibus alijs que indigent subtiliatiōe ⁊ euacuatiōe. nam egritudo hec qn̄ antiquaf nō est in ea aliquid magis iuuatiuū q̄ collectio.

Capl'm q̄ntuz de scabie.

f Dicias q spēs scabiei sunt quattuor ex quibus etiā est que nominaf disfuris. ⁊ eius intētio est pruritus. Et secūda tuicutis. ⁊ ei' intētio est aspitas. Et tertia sucufuris. ⁊ eius intētio est ficus. Et quarta tulusuis. ⁊ eius intētio est exsiccatio vel soliditas. quia est sicut pili ex vehemētia soliditatis sue. Prima ergo nō generaf in eo qd̄ apparet de cōcha deintus. ⁊ sequūtur eam pruritus: ⁊ rubedo. Et in secūda fit pruritus plus q̄ prime. ⁊ cum ea est dolor ⁊ grauitas. Et pprietas ambaꝝ simul est q ipse humectāt oculū. Et tertia est fortior ⁊ vehementior q̄ secūda ppter illud multiplicaf in ea. ⁊ est pruritus adeo donec fiant in conche pfundo fissure similes ficui. Et q̄rta est durior tertia: ⁊ pluris pruritus ⁊ vehemētior ⁊ tardior. Et curatio duaꝝ spēꝝ pmaꝝ cū medicinis acutis que abstergūt sicut sief viride: ⁊ rubeū acuta. Et si accidat vt sit cum scabie obtalmia ⁊ nos miscemus cū medicinis que pueniūt scabiei medicinas que conueniunt obtalmie. Q: si scabies fuerit cum

vlceribus: ꝛ pruritu: ꝛ acuitate administrabimus medicinas quiescere facietes vt sedentur pruritus materiei ꝛ vlceratio. Qꝫ si egritudo iam plõgatur ꝛ egreditur ad duas species alias tunc oportet vt fricẽtur cõche cuz çucaro: aut cuz ferro. ꝛ quidaz fricãt scablez cum kifur.

Capl'm. vi. de casu piloꝝ palpebraꝝ.

Casus piloꝝ palpebraꝝ sũt due species. Fortasse eiꝫ cadẽt ꝓpter hũiditatem acutam donec aplũtur pori ꝛ cadunt capilli. Et fortasse fit ex alopicia. Et fortasse cadunt cuz grossitudine cõcharꝫ scilicet ex spissitudine eaꝝ donec nõ sit possibile vt generẽtur in poris eoꝝ pili rubedine eaꝝ ꝛ ipsaꝝ dolore. Prime autez speciei cura est mũdificatio capitis in primis. deinde linimẽtuz cuz medicinis acutis acrimoniam habẽtibus in finẽ. Et secũdaz curamus in principio cum medicinis sedãtibus. deinde facimus alcobol de lapide qui asportaẜ de armenia nominato armenus. Quod est quia est medicina cõueniẽs casui piloꝝ quãdo est ex humore calido. qm̃ quando recedit cum humore calido reddit mẽbruz ad cõplexionez suam naturalez. Et ẜm hoc fit ortus piloꝝ in conchis ꝛ nutrimẽtuz eoꝝ ꝛ ipsoꝝ confortatio.

Capl'm. vij. de pilis additis qui nascũtur in conchis.

Pili additi qui nascũtur in conchis fiunt ex multitudine hũiditatis putride que aggregaẜ in capite ꝛ oculo. Est ergo necesse vt mundemus caput in primis. ꝛ deinde faciamꝰ alcobol oculo cum medicinis acutis que abstergũt. sicut basilicon: ꝛ abrussenei: ꝛ sief rubeuz acutuz: ꝛ sief viride. Et confert multũ hoc medicamẽ. ℞. fellis ericij sicci: ꝛ sanguis eius añ. partem vnam: ꝛ fellis cameleon. ꝛ est animal habens fel partẽ vnam: castorei partẽ vnaz. teratur totum: ꝛ cõficiẽdo fiant ex eo forme similes squamis piscium. Et quãdo eradicas pilum ex oculo ex radice sua pone corticem vnum cum sputo hominis qui non comedit aliq̃d ꝛ line cuz eo: ꝛ annecte loco hora vna. dolor eniz alleuiatur: ꝛ pilus non nascitur. ꝛ si vis vt annectãtur cum palpebris tunc annecte eos cum aloe: aut sarcocolla: aut cum gũmi: aut cum draga gãto: aut cuz armoniaco: aut thure quod solutum est cum albumine oui. Alij autem perforãt palpebrã apud radices piloꝝ ꝛ intromittũt in eis acuz paruam subtilẽ ꝛ intromittũt illos pilos in eaꝫ ꝛ suunt cum palpebra ꝛ figitur donec ꝓlongatur ꝛ equatur. Qꝫ si fuerint illic lachrime multe. qm̃ de cõsuetudine eius est vt sint in hac egritudine facimus ei alcobol cuz russene: ꝛ sief filijs viridi. Et conueniens est etiã sief duoꝝ mirobolanoꝝ: ꝛ sief rubeum acutum. quod diximus in antidotario.

Capl'm. viij. de pediculis qui nascũtur in palpebris.

Pediculi nascunẜ in palpebris ex caliditate egrediente a natura que miscetur cum hũiditate putrida: ꝛ expellit eam natura ad palpebras. Est ergo necesse in primis vt ingeniemur in mũdificatione capitis cuz pillulis de aloe: ꝛ cochijs: ꝛ gargarismis cũ yera pigra. Et abluamus caput post mundificatiõez a pediculis cum aqua marina: aut cum aqua salsa. deinde liniamus locum palpebraꝝ cum hoc linimento. ℞. aluminis iameni: ꝛ stafisagrie. ambor uz añ. partẽ vnaz aloes: ꝛ baurach. oĩuz añ. partẽ mediã. teratur totum ꝛ cribelletur ꝛ conficiaẜ cum aceto squillitico: aut faciamus alcobol duobus oculis cuz stafisagria ꝛ baurach contritis.

Capl'm. ix. de aqua q̃ descẽdit in oculuz.

Scias ꝙ accidit inter tunicã vueaz: ꝛ humiditatez grandineã. scilicet in foramine pupille egritudo que dicitur assuechume. ꝛ eius intẽtio est coartatio aque. ꝛ est hũiditas grossa que coagulatur in ipsa pupilla ꝛ ꝓhibet grandineaz a cõicatione in lumine egrediente. Hec aũt egritudo quãdo firmatur cognitio eius est facilis. In inceptione vero cognosciẜ per significatiões. Quod est quia infirmus videt quasi culmices paruos volare intra oclos suos: aut rem similez pilis: aut aliquid ex radijs solis. Cuz ergo cõfirmatur egritudo destruiẜ visus ex toto qm̃ lumẽ non potest incedere in pupilla. Non aũt sunt omes dispositiones aque equales. Quod est quia ex ea est clara subtilis bona. Et hec est cõueniẽs ad hoc vt perforatio abscindaẜ ex ea que est falsa turbida grossa. ꝛ hec non pforãdo abscinditur. Et scimus an valeat abscisio cum pforatõe an nõ. Quod est quãdo nos coopimus vnũ duoꝝ oculoꝝ ꝛ aspicimus ad oculum sanuz ꝛ videmus ꝙ iam dilatatur foramẽ pupille eius scimꝰ ꝙ quãdo pforãdo abscidiẜ aqua que est in eo redit visus. Et si non dilatatur

foramen pupille tunc visus non redit quoniam oculus apertus quādo non dilatatur tunc significat illud opilatiōez in foramine nerui in quo est lumen. Et quādo nos sollicite studemus sup curatiōez aque que pforando absciditur adhibemus in primis purgatiōez corporis totius ꝛ capitis dando in potu pillulas de aloe. ꝛ deinde cum pillulis de pigra. ꝛ postea cum pillulis cochie. Et si indiget medicinis magnis tūc dabimꝰ ei absqꝫ mora vnaz yeraꝝ magnaꝝ ꝛ precipue quādo materia est fortis ꝛ corpus est tollerans: ꝛ non imprimūt in eo pillule. deinde mūdificamus caput post illud cuz gargarismis de yera. ꝛ redimus post illud ad oculum ꝛ facimus ei alcohol cum sief alistificiton. ꝛ est rubeum lene. Et confert etiam multuz sief de fellibus scilicet ex omī felle animalis ex volatilibus ꝛ alijs quādo miscetur cum melle: ꝛ succo feniculi est iuuatiuū valde. Et scias ꝙ fellibus est natura subtiliatiua. ꝛ fella volatilium sunt fortiora: ꝛ postea reliqua fella. Et si necessitas vocat stabis super curationez cum cautela ꝛ cum custodia.

Capłm. x. de subrucati. ꝛ est vt non videat homo penitus in nocte.

Subrucati ē passio que accidit ei qui videt in die: ꝛ qn̄ occidit sol debilitatur visus eius: ꝛ in nocte non videt aliqd. ꝛ hoc fit ex grossitudine spūs animalis ꝛ multitudine supfluitatuz in eo sicut fit illis qui vident de longinquo ꝛ non vident ex proximo sicut accidit ſm plurimuz decrepitis. Et curamus huiusmodi curatiōez vniūsalem cum flobotomia ex corpore: ꝛ ex duabus venis que sunt in duobus lacrimalibus. ꝛ post illud euacuamꝰ stomachū cum medicamīe solutiuo ꝛ administramus clistere. deinde cum gargarismis conuenīentibus ꝛ cum medicinis faciētibus sternutationez. postea cum alcohol subtiliatiuis que abstergunt sicut medicine ꝓbate sunt expimento ad hanc egritudinē. ꝛ sunt macropiper: ꝛ piper: ꝛ cambil. de vnoquoqꝫ sit pars vna ꝛ teratur totum ꝛ cribelletur ꝛ fiat alcohol cum eo assidue. Et est cōueniens iteꝝ medicamen quod est exptum ad hanc egritudinē. Et est vt assetur epar hyrci: ꝛ colligatur aqua que currit ex eo ꝛ fiat colliriū cum ea sola. ꝛ cum pipere albo trito ꝛ cribellato. Cuz ergo assatuz est epar precipe infirmo vt curuet super ipsum aptis oculis donec recipiat vaporem qui eleuatur ex eo. deinde comedat epar qm̄ iuuamētuz huiusmodi est mirabile ꝛ supra illud quod dicitur.

Capłm. xi. de vlceribus que generātur in oculo.

Uias ꝙ q̄uis vlceꝝ que generātur in oculo sint septē species quatuor tamē eaꝝ sunt in supficie tunice corneę: ꝛ tres in ꝓfūdo eius. Prima ergo species ex eis que accidit in supficie eius nominatur adus. ꝛ eius intētio est albomi. ꝛ eius color est similis fumo. ꝛ ipsa accepit locū magnuz ex nigredine oculi. Et secūda vocatur diafilion. ꝛ eius intētio est caligo. ꝛ est ꝓfundior ꝙ̄ prima: ꝛ plus alba: ꝛ minor. Et tertia nominaꝛ achimon. ꝛ fit sup coronā nigredinis. ꝛ non accipit de albedine nisi locuz paruuz. Et sunt ei duo colores. Quod est quia ille qui ex eis vtrisqꝫ est extra coronaz est rubeus. ꝛ ille qui est intra coronam est albus. Quod est qm̄ quod ex vlceribus est inter coronā est in corona. ꝛ quod est extra est in coniunctiua. Et omīa vlcera que in coniūctiua sunt sunt rubea sicut illa que sunt in cornea ꝛ sunt omīa decliuia ad albedinem. Et quarta nominatur abafe. ꝛ eius intentio est diruptio. ꝛ est similis lanositati. Triumaūt que sunt in ꝓfundo eius. Prima nominaꝛ bitrion. ꝛ eius intentio est grana. ꝛ est ꝓfunda: calida stricta. Et secūda nominatur cucume. ꝛ eius intentio est ꝓfunduz. ꝛ est latior ꝙ̄ prima: ꝛ minus ꝓfunda. Et tertia nominaꝛ akifume. ꝛ eius intentio est diruptio. ꝛ est equalis illi que est in tunica extrinseca in nomine scilicet in ꝓfundo. ꝛ est vlcus sordidum hn̄s escaram ꝛ saniem multaz. Et ſm plurimum quando remanet ex eo humiditas ab oculo ab intrinseca corrosione que accidit in tunicis suis. Ulcera vero ista indigēt medicinis que abstergūt donec eradicēt ex eis supfluitatem que ꝓhibet cōsolidatiōez eoꝝ. Oportet ergo vt ꝯsideremus si materia acuta adhuc currit ad oculum tunc euacuemus corpus ꝛ caput. ꝛ incipiamus in primis cum extractiōe sanguinis. Quod est quia in extractione sanguinis est iuuamētuz magnū: vel reliquis egritudinibus alijs que sunt ex repletiōe. Et post illud administramus decoctiōez duoꝝ mirabolanoꝝ: ꝛ yera pigra. Et si cum vlcere est dolor distillamus in oculos albumē oui subtile cum sief albo. Quod est quia albumen oui subtilis est ꝛ leniens. Et cōfert lac mulieꝝ quādo habēt filias quādo

mulgetur in eis: ⁊ quando distillatur in eis. Oportet ergo vt admistremus in eis quod abstergit ⁊ exsiccat. sicut aqua mellis multe aque: ⁊ mucilago fenugreci. Et si ꝓhibeat sanies ab egressiōe administrabimus res que extrahūt eam sicut mirram: ⁊ mellilotum: ⁊ mucilago: seminis lini. Cum ergo declinat vlcus administrabimus quod replet ipsum. sicut plumbuz vstum: ⁊ olibanuz: ⁊ cerusa: ⁊ amilum: ⁊ marmor inuētuz in luto viridi. Et ex eis que cōferūt valde est sief alubar quādo soluitur cum lacte ⁊ distillatur in oculuz ipsuz. Et si materia iam absciditur ⁊ sanies iam remouetur tunc oportz vt administrentur medicine stiptice non acute: neqꝫ mordicatiue ꝑcipue si iam eminet ex vuea aliquid Quod est quia curatio eminentie oculi. scilicet vuee oportet vt fiat ex eo quod constringit ⁊ aggregat.

Capłm. xij. de egritudinibus que generātur in auribus.

e Egritudinū que in auribus fiūt. alia est cuius causa est malicia cōplexionis tm̄. Et alia est cuius causa est opilatio. Et alia est que fit ex vētositatibus grossis quibus nō est penetratio. Et alia est que fit ex apostemate. Et alia est que fit ex vlcere quod est in foramīe auditus. In pluribus autem hoꝝ accidunt ꝓpter illud dolores in mēbro de supfluitate sensus. Significatur autez dolor qui accidit ex apostemate ex hoc ꝙ est dolor cum percussiōe: ⁊ extensione: ⁊ grauitate: ⁊ inflatiōe. Et fortasse accidit cum illo febris. Et ille qui accidit ex opilatione que fit ex humoribus grossis viscosis cognoscitur ex grauitate capitis: ⁊ ex regimīe frigido ⁊ humido quod precessit.

Et super illud quod accidit ex malicia cōplexionis foraminis auditus ipsius significatur ex causis que precesserūt euz scilicz ꝙ sentit īfirmus. Quod est quia si sentit inter aurem suam inflationez: ⁊ fuit vsus rebus que generāt humores calidos. ⁊ etas: ⁊ tempus: ⁊ regio: ⁊ que sunt illis similia. Confirmantur istis tunc illa significāt maliciā complexiōis calide ex qua fit dolor. Et si sentit frigiditatez in loco: ⁊ fuit vsus regimine frigido: ⁊ relique cause fuerūt cum hac forma que significant frigiditatē tunc dolor est in malicia cōplexionis frigide. Et si egritudo est in locis quos consequitur visus ex aure tunc nos non indigemus signis que significent illud cū intellectu. Et si egritudines sunt in loco absente a sensu tūc nobis inest vt significemus super illud per intellectuz. Quod est quia si nocet egritudo actioni ita vt audiat voces ⁊ tinnitus. preterea ꝙ videatur ex eo ꝙ apparet causa nocens tunc neruus ipsius auditus est infirmus. Et si infirmatur auditus cum aliquo membroꝝ que sunt in facie tunc causa efficiēs est in cerebro Et grauitas etiam auditus ⁊ opilatio fortasse incidunt in hora ex partibus auris qn̄ accidit in eis opilatio ex apostemate: aut soliditate: aut carne addita. Et fit opilatio in aure etiaz ex sorditie in ea: ⁊ ex aqua que cadit ex natatione: aut lapide subtili: aut quibusdam plantis: aut ex paruis animalibus que ingrediūtur in eam. Et dolent etiam in hora ex opilatiōe que est in neruo qui descēdit ad vias ex cerebro quādo opilatur ex humore grosso qui currit ad ipsuz: aut vētositate grossa. Curatio ergo cōmunis in reliquis egritudinibus que fiunt in auribus est euacuatio totius corporis cum extractione sanguinis: ⁊ cuz medicamine soluēte humorem vincentez: ⁊ regimine conuēiente quod rectificat humorem vincentem. Et oportet vt mundificemus caput cum gargarismis. Et si vocat necessitas dabim⁹ infirmo quasdaz yeras magnas. sicut yeralogodion: ⁊ yera archigenis. Ipse enim vtreqꝫ conferunt cerebrum. Et moue sternutatiōez cum medicinis acutis. ⁊ ꝓprie si in auribus est opilatio ex hūoribus grossis: aut vētositate grossa aggregata in ea. Et si accidat cum illo dolor tunc oportet vt admistremus medicinas que mūdificant ⁊ incidunt absqꝫ mordicatiōe vehementi. sicut baurach quādo miscet̄ cuz melle: ⁊ pauco aceto: ⁊ distillatur in aurem. Et ex eis que conferunt etiam est vt sumatur fel capraꝝ ⁊ soluatur in aliquo oleoꝝ calidoꝝ. Et fundatur etiam in aurem aqua coloqntide campestris calefacta: aut oleuz de rafano: aut oleuz de amigdalis amaris. Et confert etiam ad dolorem auris accidentez ad opilatiōez succus assedenegi recētis. Et si opilatio fuerit precedens ⁊ cum ea non est dolor vehemens tunc oportet vt adhibeantur medicine acute que mūdificant ⁊ mordicant valde. sicut dracontea: ⁊ sauina: ⁊ que illis sunt similia. Si autem opilatio venerit absqꝫ dolore penitus ⁊ accideret tarditas auditus tunc admistrabimus trociscos factos cū elleboro. Et iste est eoꝝ modus. Recipe

ellebori albi auꝛ.ij. baurach auꝛ.xvi. gafarani auꝛ.iij. tere quod aggregatum est: ⁊ confice ipsum cum melle et fac ex eo trociscos. ⁊ solue eos in aceto: ⁊ distilla eos in aurē. Et ex illis iteꝝ que conferunt est radix ellebori nigri quando teritur cum baurach armeno cuꝫ aceto: ⁊ miscetur cum melle: ⁊ distillatur in aureꝫ. Et fel tauri cum succo sicle: ⁊ aqua infusionis absinthij calida confert. Q si causa doloris est malicia cōplexiōis frigide ⁊ est quia cōqueritur de frigiditate in aure: ⁊ non cōqueritur de inflāmatione immo inuenit tensioneꝫ ⁊ delectatur in rebus calidis: ⁊ leditur a rebus frigidis. Est ergo tunc necesse vt adhibeamus res que sunt sicut oleum de spica: ⁊ oleum rutaceum: ⁊ oleum lauri: ⁊ oleum de lilio: ⁊ oleuꝫ de narcisco: ⁊ oleum camomille: ⁊ oleum anetinuꝫ: ⁊ oleuꝫ de sceba: aut petroleū album: aut oleum de keruba: aut galbanuꝫ liquefactuꝫ tepiduꝫ cuꝫ oleo de keiri: ⁊ que sunt etiam illis similia. Et confert etiaꝫ oleum de scorpiōibus quādo funditur in aurem quādo accipitur cum toto ⁊ ponitur in eam. Si autē currit ex aure aliquid veneni confert ei oleum de kanape. Et si est ex malicia cōplexionis calide tunc est necesse vt effundatur in eam albugo oui tepida: aut lac mulieris habentis filias cum vino: ⁊ sief conferētiuꝫ doloribus. sicut sief album quod factum est ad dolorem oculoꝝ. Q si dolor fuerit difficilis quē non est possibile tollerare tunc oportet vt soluatur aliquid de opio cum quibusdaꝫ oleis humectantibus ⁊ infrigidātibus. ⁊ fundamus ipsum in aurem: aut soluamus parum de filonio cū albugine oui subtili ⁊ calefaciamus ipsuꝫ ⁊ fundamus in aure vt soluamus parum. Et confert oleum rosaꝝ solum: ⁊ cum aceto pauco: ⁊ oleuꝫ de salicibus: aut oleuꝫ de nenufarꝛ: aut quidam succi infrigidantes sicut succus solatri: aut coriandri humidi.

Q si in aure est apostema calidum ⁊ accidit dolor tunc si est exterius tunc remouetur cū velocitate. Et si est interius tunc non est facilis immo difficilis valde ꝓpter substātiam mēbri ipsius: ⁊ ꝓpter ꝓpinquitateꝫ suaꝫ cum cerebro. Quis si vadit ad collectionem saniei tunc iam minuitur vehemētia eius ⁊ difficultas ipsius. Et si non aggregatur in ea sanies tunc spes euadēdi ab ea est pauca Et qn̄ totū apostema est intra foramē auris ⁊ vehemētis caliditatis ⁊ inflāmatiōis. ⁊ adiuuant etas: ⁊ virtus. tunc oportet vt flobotomemus venam cephalicā. Q si ꝓhibꝫ ab illo aliquid extrahemus sanguinē cum ventosis. deinde soluemus natura cuꝫ decoctiōe duoꝝ mirabolanoꝝ cuꝫ yera ⁊ fundemus in aurem succuꝫ rasure cucurbite solum: ⁊ cuꝫ oleo rosaꝝ. Et ex eis que cōferūt est etiam sief memithe cum aliquāto opij. teratur ⁊ fundatur in aurē cuꝫ lacte mulieris. Si autem apostema calidū non est vehemētis inflāmatiōis sufficit in eo oleum rosaꝝ solū: aut cuꝫ re parua aceti. Et etiaꝫ sief memithe teritur cuꝫ aceto ⁊ funditur in aurē. Et ſm hanc similitudinē est om̄e quod fit cum memithe: ⁊ gafarani. Si aūt minuitur apostema ⁊ non est illic febris: neq; inflāmatio vehemēs. ⁊ tēpus: ⁊ etas: ⁊ regio non sunt cuꝫ vehemēti caliditate tūc oportet vt accipiamus de vnguēto basilicon partē paruā ⁊ liquefaciamus eam si est tēpus hyemis cuꝫ oleo de spica. ⁊ si est estas cuꝫ oleo rosaꝝ. ⁊ fundamus vnguētuꝫ ipsum: ⁊ est tepidū. ⁊ terminus tēporis eius est vt sit suaue qn̄ tangitur non ꝓhibēs. ⁊ hoc est quo oportꝫ nos vti in reliquis medicinis quas p̄misimus ad hoc mēbrum. Quod est quia non oportet vt approximemus aurem rei frigide. qm̄ nocꝫ nocum̄to mꝉto. et si apostema ē apparēs tūc oꝫ vt curetur cuꝫ emplꝰo facto ex farina ordei ōcocta cū rob. Et ꝯfert iteꝝ hoc emplꝰm. ℞. farinā fabaꝝ: ⁊ camo. ⁊ viol. siccā: ⁊ farinā ordei: ⁊ alteā: ⁊ mellilotū. ꝯficiatur cū aqua: ⁊ oleo viol. ⁊ calefiat cuꝫ eo emplꝰm: aut sumatur cū aq̄ solatri: ⁊ oleū sisaminuꝫ ⁊ buliāt. deīde pulueriçetur sup̱ vtrūq; farina tritici ⁊ fiat emplꝫ cū eo. Medicamē aliud qō maturat apostēata q̄ sunt in auribus ⁊ r̄soluit ea. ℞. aque caul. ⁊ oleū de lilio ⁊ ferueāt paululū. deinde pulueriçetur sup̱ vtrūq; farina faba. ⁊ ꝑmisceatur ⁊ administretur. Q si apā aggregatōeꝫ fac̄ saniei ⁊ fit vlcus tūc administra in p̄mis mēithe trituꝫ ⁊ buliat cū lacte mulierꝛ: aut ꝯfice sarcocollā cū melle ⁊ fac ex ea liciniū ⁊ administra. Et vnguētū basilicō liq̄fiat cū melle ro. ⁊ īfūdatur in aurē. aut accipe olibanū: ⁊ mirrā: ⁊ alumis paꝝ: ⁊ mel soluātur cuꝫ aceto pauco ⁊ fūdātur in aurē. Et administretur aloes ſm hūc modū. s. q; resoluitur aut cū aceto: aut cū oleo. Si aūt currit: aut exiuit sanies multa fetida cū aqua tunc accipiatur scoria ferri ⁊ teratur cū aceto ⁊ dimittatur in sole donec īspissetur ⁊ fūdatur in aurē. ⁊ si egritudo iam p̄cessit: tunc opꝫ vt administretur

medicamē factū cū çinçar ⁊ distillet in aurē.
Et modus faciendi ipsuz est. vt çinçar: ⁊ mel
⁊ acetum sumātur cum equalitate: ⁊ coquan
tur donec inspissent sicut mel: ⁊ administre-
tur. Quidam vero faciunt ipsum s̄m alium
moduz. Medicamē conferens auribus
ex quibus sanies currit fetida: ⁊ aqua: ⁊ vl-
ceribus que sunt in eis. Et dicitur hoc medi
camen egiptiū bonum iuuatiuū. ℞. mellis
.ʒ. viij. aceti vini. ʒ. vi. çinçar. ʒ. ij. ꝓiciat mel
in vas stagnatuz ⁊ accipiatur spuma eius. ⁊
deinde fundatur super ipsum acetuz: ⁊ deco
quatur donec inspissetur. deinde pulueriçet
super ipsum çinçar: ⁊ conficiat bene ⁊ admi
nistretur ex eo cum licinio: aut soluatur cuz
aceto ⁊ fundatur in aurez. De surditate.

Surditas si est inueterata: ⁊ iam preces-
sit lesio nerui auditus tunc egritudo cura-
tiōez non habet. Et si egritudo est antiqua
que accidit post natiuitatē tunc curatio eius
erit difficilis: ⁊ fortasse non sanatur. Et si
accidit a ꝓpinquo tēpore: ⁊ est ex colera ci-
trina que calefacit ⁊ inflāmat: tunc curatio
eius est facilis. Et si accidat ab humoribus
crudis grossis qui aggregantur in ꝓfundo
foraminis auditus tunc non est egrediens a
spe sanatiōis. ⁊ ad sūmuz fortasse est diffici-
lis sanatiōis ⁊ croica. Et curetur illa que
accidit ex colera que emittit vaporem ad su
periora cum euacuatione eius. Et hec eua-
cuatio fortasse est ꝓpter naturā quare quie-
scit infirm⁹ ab egritudine. Sicut dixit Ypo
cras in quarto tractatu libri affori smoꝝ. sci
licet ꝙ illi qui euacuant humorez colericū si
accidat ei surditas quiescit euacuatio. Et il
li qui habent surditatez si euacuāt humorez
colericuz recedit surditas eoꝝ. Colera autē
euacuatur in hora cuz medicinis que soluūt
naturam: ⁊ ꝓuocant vrinam sicut yera. Et
pillule facte cum aloe: ⁊ scamonea: ⁊ pulpa
coloqntide: ⁊ masticis. Et post euacuatiōez
cuz medicina solutiua administret regimen
tēperatuz humectans. qm̄ colera citrina est
sicca quare indiget humectatiōe: ⁊ ablutiōe
cum aqua dulci. Et ꝓhibeatur infirmus ab
omī quod generat colerā que facit accidere
egritudinez. Et si egritudo est ex humo-
ribus grossis crudis qui annexi sunt in fora
mine auditus tunc curatio eius est cum me
dicinis subtiliatiuis ⁊ incisiuis cum garga-
rismo assiduo cum yera ⁊ regimine subtilia
tiuo. Et oportet etiaz vt administret effusio
aque in balneis sup aquas quaꝝ vincit sal-
sedo cum aqua salsa. Et ex eis que cōferunt
etiam est castoreū quādo funditur in aurem
cum oleo anetino: aut succus rute cum mel
le: aut fel capre cuz galbano: aut reliquę me
dicine que subtiliāt cum virtute: ⁊ aperiunt:
⁊ incidut. De tinnitu. Tinnitus: ⁊ vo-
ces que fiunt in auribus: aut fiunt ex debili
tate mēbri audiētis. sicut accidit illis qui sa
nātur ex egritudine: aut ex acuitate sensus
aut ex caliditate que expectat: aut ex vēto-
sitate grossa que aggregatur: ⁊ coartatur: ⁊
resoluitur in radice nerui auditus. Et tibi
quidem inest vt distinguas inter istas dispo
sitiones per illud quod iam precessit de regi
mine īfirmi ⁊ dispositiōe s̄m quā est. Quod
est quia si infirmus vsus fuit gulositate ⁊ se
cuta est eum malicia digestionis aliquotiēs:
⁊ comedit cibos qui generāt inflatiōez mul-
tam: tunc voces aut sunt ex ventositatibus
inflatiuis: aut ex humoribus. Nam si acci-
dunt in hora: ⁊ quiescūt in alia: tunc sunt ex
vētositatibus. ⁊ si sunt assidue s̄m hanc for
maz tunc sunt ex eleuatiōe humoꝝ crudoꝝ.
Super voces autem ⁊ tinnitus qui accidūt
ex causis alijs significatō est facilis. Quod
est quia si voces fiunt ꝓpter crisim que ex-
pectatur tunc non oportet vt curetur cum
aliquo. Si autem sunt ex acuitate sensus ⁊
bonitate ipsius tunc ꝑmisce grana pini cuz
castoreo cuz equalitate: ⁊ tere vtraqꝫ cuz ace
to: ⁊ fac tepidū: ⁊ distilla in aurez. Et si egri
tudo fit ex debilitate que est post egritudi-
nem scilicet cōualescētiaz tunc ablue aurez
cum decoctōe absinthij. deinde funde in euz
acetuz cum oleo rosaꝝ: ⁊ elleboꝝ nigrū cuz
aceto. Si autem voces sunt ex ventositate
inflatiua tunc tere euforbiuz cum oleo ama-
ricino: aut cum oleo de alchāna: ⁊ calefac ea
⁊ distilla ipsa in aurem: aut castoreum cum
oleo rutaceo. Et administret s̄m hanc for-
mam. Et si voces sint ex coartatōne humo-
rum crudoꝝ grossoꝝ tunc administra nitrū
tritum cum aceto ⁊ aggregatum cum melle
⁊ calefiat: aut elleboꝝ album: ⁊ castoreum: ⁊
crocum cum equalitate. terātur ⁊ misceātur
cum aceto: ⁊ oleo sisamino ⁊ calefiant ⁊ di-
stillentur in aurem. Et confert iterū hoc
medicamen ad grauitatem auris auditus ⁊
voces in aurem. ℞ecipe elleborum album
auf. i. castorei danicos. iij. nitri ⁊ est baurach
rubeum. iiij. cararit ⁊ mediuz. permisce bene

⁊ vtere eo cum aceto sicut administrrantur
relique medicine aurium. Medicamen
aliud. ℞. condisi: ⁊ croci. amboꝝ añ. auř. i.
baurach auř. iij. teratur totum ⁊ fiant ex eo
trocisci ⁊ soluatur cuȝ vino ⁊ administrẽtur.
Medicamen ad dolorem auriuȝ. ℞. el
kaibar colati. ℥. i. ⁊ fundať super ipsum ole-
um de keiri. ℥. iij. ⁊ olei de amigdalis ama-
ris. ℥. ß. ⁊ ferueant donec liquefiant alek. ⁊
misceatur cum oleo ⁊ reserueť ipsuȝ in vase
vitreo ⁊ distillẽtur in aurem in mane ⁊ sero
tres gutte. Aliud medicamẽ ad dolorem
auris ⁊ tinnitũ. ℞. mellis lubne. ʒ. iiij. ⁊ fun
datur super ipsum. ℥. i. ex oleo de keiri. ⁊ ca
lefiat super ignem ⁊ ponatur in caurati vi-
tri ⁊ distilletur ex inde in aureȝ apud necessi
tateȝ. ⁊ quãto plus antiquatur est magis iu
uatiuuȝ. Aliud medicamẽ ad doloreȝ au
rium. Sumať fel tauri ⁊ fundatur sup ipm
oleum de keiri quod sit equale ponderi eius
⁊ ferueat ƀm spaciuȝ suauiter donec adura
tur fel ⁊ remaneat oleuȝ. deinde coletur ⁊ re
seruetur in vase vitreo ⁊ distilletur in aureȝ
ex eo gutta vna. De eruptiõe sanguinis
ex aure. Si est ƀm semitaȝ crisis nõ opor
tet vt retineas ipsum qn̄ est sanguis malus
corruptus nisi si addatur ⁊ multiplicet qm̄
apud illud timetur ex eo vehementia fortis
tunc enim oportet vt retineatur cum rebus
quas dicemus. Et si accidit ex causa alia
scilicet vlcere: aut ex percussione: aut ex re
que incidit venaȝ tunc est necesse vt curetur
per instillatõeȝ ⁊ liciniuȝ cum medicinis que
retinent sanguinẽ. sicut est decoctio gallaꝝ:
⁊ rãni cuȝ aceto: ⁊ succo virge pastoris: ⁊ ar
noglosse: ⁊ sief memithe: aut acatia: aut que
illis sunt similia. Et si times ꝙ coaguletur
sanguis tunc accipe succuȝ porri ⁊ permisce
cum aceto ⁊ distilla in aurem donec non ex-
siccetur sanguis ⁊ corrũpat instrumẽtuȝ au
ditus: aut madefac in illo licinium ⁊ admini
stra. De sordicie que cõgregatur in auri-
bus. Oportet vt mũdifices sordicieȝ cuȝ
cordumeno: ⁊ nitro tritis ⁊ permixtis cum fi
cubus siccis quaꝝ grane sunt ablata ⁊ sunt
condite. Et fac eis licinium longuȝ ⁊ intro-
mitte ipsum in aures ⁊ extrahe licinium in
om̄ibus duobus diebus aut tribus. ⁊ tere ni
trum ⁊ suffletur in aurem. deinde distilletur
in ea acetum. ⁊ deinde ablue eam cum aqua
calida cum qua mixtum sit nitrum postquaȝ
egreditur que distillata fuit in eam. deinde

accipe tubel eris ⁊ tere ipsam cum arsenico
rubeo cuȝ equalitate: ⁊ aggrega id oĩno cuȝ
melle ⁊ solue illud cum aceto ⁊ distilla id. ⁊
post paululuȝ ablue illud cum aqua calida:
aut etiã cum aqua mellis. De vermibus
qui nascuntur in duabus auribus. Uer-
mes qui nascũtur in duabus auribus inter-
ficit succus capparis quãdo distillatio fit ex
eo cum aceto in aurem: ⁊ succus corticis ra
dicis mori: ⁊ aqua folioꝝ persici: ⁊ elleborus
albus tritus cum aceto ⁊ vino ⁊ funditur in
aurem: aut succus abrotani: ⁊ calamenti flu
uialis. Et iteꝝ quãdo scamonea teritur cuȝ
aceto ⁊ funditur in aurem confert. Et inter-
ficit etiaȝ vermes succus bassea: ⁊ almarma
cor: ⁊ absinthiuȝ: ⁊ rafanus cum capparis: ⁊
baurah: ⁊ aristologia lõga. teritur ⁊ insuffla
tur in aurem. Et iste etiã medicine sunt con-
uẽientes in reliquis animalibus paruis qn̄
ingrediũtur in aurẽ. De auribus que cor
rũpuntur ex re que cadit in eas. Confert
ad aquam que cadit in aurem succio cuȝ can
nula: ⁊ oleum de amigdalis: ⁊ auellanis qn̄
distillatur post succioneȝ. Et lapillos qui ca
dunt in aures: ⁊ reliqua corpora parua acci
pitur stilus subtilis capitis ⁊ inuolui super
ipm lana ⁊ submergiť in elki: aut gũmi: aut
glutinio: aut pice: aut alia ex rebus que ad-
herent ⁊ egrediũtur cuȝ eo. Et si tibi quideȝ
possibile est accipere illud cuȝ tenaculis par
uis est illud rectum. Et si non aggrediť cuȝ
istis rebus tunc oportet vt ponas in nasum
aliq̄s res sternutatiõeȝ ꝓuocãtes. Et strin-
ge os: ⁊ nasum ⁊ inclina aurem ad latus le-
suȝ ⁊ pone palmaȝ eius super aurẽ. Quod
est quia quãdo nos facimus illud aggrediť
res que submersa est ⁊ elongata in aure cuȝ
expulsione ⁊ motu vẽtositatis. Si aũt non
aggrediť cum hoc tunc funde in aurem ole
um multuȝ calidum. Quod est quia fortasse
aggredieť cuȝ humiditate que fluit ex aure
id quod fixuȝ est in ea ex eo ꝙ liniuit oleuȝ.
⁊ quotiẽs facit ex illo aliquid oportet vt ad-
hibeas cautelaȝ cõpletã vt non accidat apo
stema ⁊ perueniat infirmus ad dispositiõeȝ
spasmi. Curatio aurium que ledũtur ex
vẽtositatib' grossis. Et cõfert illis quoꝝ
aures ledũtur ex vẽtositatibus grossis. va-
pores aque in qua decocta sunt anetuȝ: ⁊ ca
momilla: ⁊ mellilotum: ⁊ folia lauri: ⁊ cala-
mentuȝ: ⁊ origanum: ⁊ sansucum quando tu
facis feruere ista in cucuma ⁊ ponis in eam

ānulaȝ arūdinis ⁊ cooperis in circuitu can
nule. Et ponit infirmus aurem suam super
foramen cannule donec egreditur totus va
por ad aureȝ. ⁊ post illud distillas in aurem
oleum rafani calefactum: aut oleum aliud
ex illis que ad hanc conueniunt dispositiōeȝ.

Et confert etiaȝ hoc medicamen. Medi
camen cōferens auribus in quibus figūtur
vētositates ⁊ dolēt. Decoque asseferen aut
sansucū: aut oleuȝ de lilio ⁊ ꝓyce in illud ex
castoreo auꝛ. i. ⁊ distilla ex illo in aurē. Aut
permisce succuȝ rute siluestris cum melle ⁊
funde in aurē. Aut accipe amom̄ ⁊ tere ip̄m
⁊ adiūge ad ipsum mel ⁊ funde illud in aurē
dum est tepidū. Si aūt in auribus est tin
nitus terimus gariofil. mascul. quātitatē. ȝ.
. ȝ. cum pōdere dauik illius de musco ⁊ adiū
gimus vtraqꝫ cum aqua sansuci ⁊ vino ⁊ di-
stillamus ex eo in aurem. Aqua cōferēs
ad dolorē auris qui accidit infantibꝰ. Opor
tet: ꝙ scias ꝙ dolores infantiū ƀm plurimuȝ
non accidūt nisi ex humiditate. ⁊ accidit eis
etiaȝ simile ei quod accidit viris ex egritudi
nibus ƀm minus. Et illud quod ꝯfert infan
tibus quibus accidit dolor auris est maiora
na: ⁊ ruta quas bulimus in oleo rosa. ⁊ distil
lamus in eam postqꝫ mūdificamus aurem ⁊
abstergimus cum radio ⁊ coto: aut sumatur
origanū ⁊ misceatꝛ cum eo sal gēme paruȝ ⁊
proiciat ex eo vir qui non gustauit aliqd in
os suum super ieiuniū ⁊ masticet illud bene
⁊ spuat in aurē infantis. ⁊ soluatꝛ aliquid ex
sale: ⁊ lacte mulieris ⁊ fundatꝛ in aurem.

Ca. xiij. de egritudinibꝰ q̄ accidūt in naso

Ccidit egritudo in instrumēto odo
a ratus ⁊ corrūpit ipsum aut ex egri
tudine que accidit in ventriculis an
terioris cerebri: aut ex egritudine que accidit
in ipsis naribus. Et qn̄ est corruptio in ven
triculis anterioris cerebri. tūc aut est ex ma
licia cōplexiōis que accidit in his locis: aut
ex mltitudine humoꝝ corruptoꝝ qui aggre
gātur in eis. Et egritudinū que fiūt in ipsis
naribus. Alia est que ꝓhibet odoratū tota-
liter. sicut opilatio que accidit in duobus os
sibus fixis in quibus sunt duo foramīa que
penetrāt ad palatum ex coartatiōe humoꝝ
grossoꝝ viscosoꝝ qm̄ est ex eis qui nocȝ odo
ratui parūper ƀm plurimuȝ. Et fortasse no
cet totaliter sicut apostēa quod fit in duabꝰ
naribus. ⁊ est in figura sua sicut caro aīalis
polipi multoꝝ pedum. ⁊ nascitur in vtrisqꝫ
carnositas egrediens a natura. Quod est
quia hoc apostema si non est multū adeo do
nec transeat terminū ⁊ opilet duo foramina
duaꝝ narium non destruit odoratū. Et ex
eis est quod destruit odoratū totum per se ⁊
ꝓpter accidētia que sequūtur ipsuȝ fortasse
corrūpit ipsum totum sicut vlcera putrida
que sunt in duabus naribus ex humiditate
acuta currēte ad eas. Quod est quia si acci
dat vtrisqꝫ vt generetur in eis caro addita
que opilat duas nares aut magnificetꝛ putre
do vtrisqꝫ donec difficilis fiat odoratus qui
attrahitur deforis tunc vtraqꝫ destruūt odo
ratum. Cum ergo corrūpitur odoratus to-
taliter tunc oportet vt inquiratꝛ de instrumē
to vocis si est corruptuȝ cum odoratu adeo
donec loquatur infirmus cuȝ naribus suis.
tunc corruptio est in odoratu solo. qm̄ corru
ptio eius est ex lesione ventriculoꝝ cerebri
anterioris. Et oportet vt cognoscas cau-
sam ꝓpter quam ledūtur vētriculi anterio
ris cerebri quādo significatꝛ per significatio
nes que significāt maliciā complexiōis cere
bri. Quod est quia si significāt ꝙ ipsa est ca-
liditate scilicȝ quādo febrit caput: ⁊ facies in
flāmatur: ⁊ leditur a caliditate: ⁊ delectatur
frigiditate tunc est egritudo ex malicia com
plexionis calide. Et si significatꝛ contrariuȝ
illius tunc est ex malicia cōplexiōis frigide.
Et si est etiam cum euacuatiōe supfluitatū
multaꝝ subtiliuȝ grauitas tunc non ledun-
tur ventriculi anterioris cerebri nisi ex mali
cia cōplexiōis cum materia calida precipue
si rubet color infirmi cum inflatiōe in parte
anteriore. Si autē est ibi grauitas preter ꝙ
euacuetꝛ ex supfluitatibus aliquid oportet
vt rememoretꝛ an sint ipse supfluitates que
euacuātur non liquide immo cōgelate cru-
de grosse: ⁊ tunc est egritudo ex materia fri
gida. Egritudines autē que sunt in duo-
bus foraminibus duaꝝ nariuȝ ⁊ cōsequitur
eas visus cognitio non est difficilis. Et si
fluxus sanguinis narium fuerit cum signifi
catiōibus crisis tūc oportet vt numeremus
ipsum ex signis crisis. Et si est eruptio ex
multitudine repletionis sanguinis: aut est
ꝓpter acuitateȝ ipsius ⁊ tunc oportet vt si-
gnificetꝛ sup illud ꝑ significatiōes que signifi
cāt simile illiꝰ. Et nos dicemꝰ illud in caplo
. xxv. huiꝰ tractatus qn̄ loquemur de sputo
sanguinis. De curatiōe egritudinis que
accidit in naribus. Si corruptio odoratꝰ

est ex malicia complexionis que consecuta
est ventriculos anterioris cerebri tunc opor
tet vt administremus ea que contraria sunt
malicie cõplexionis. Et si est corruptio eius
ex humore qui iam aggregatus est in istis
locis tunc oportet vt incipiamus in primis
cum euacuatiõe humoris corrupti ex corpo
re toto cum medicinis conferentibus ad id
Deinde administremus in ea gargarismata
de pprietate quorum est vt trahãt superfluitatẽ
vincetez cum rebus que sunt cõuenietes ad
id. Et si corruptio odoratus est ex opila-
tiõe que accidit in duobus ossibus fixis z hu
moribus grossis qui inspissant in eis tũc ad
ministra medicinas sbtiliatiuas incisiuas. si
cut ille que administrãtur in catarro: z cori-
za. nisi quia oportet vt sint hec fortiores illis
medicinis que adhibẽtur catarro: z corize. si
cut vrina cameli que sufflat in nasuz sicca. z
in hora fit caputpurgiũ. z ex ea cuz aqua au
ricule muris: aut cũ aqua sicle. In egritudi
nibus aũt alqs que fiunt in naso z corrũpũt
odoratuz. sicut vlcus quod nominat famus
fetidus: z emoroides administrãtur iste res
quas dicã post. Modus medicinarum que
cõferũt vlceribus putridis que fiũt in naso:
z carni addite que nascit in eo. Scias q vl
cera putrida que fiunt in naso indigẽt medi
cinis que exsiccẽt z mũdificẽt fetorez eorum. si
cut est succus de kerua hũidus qñ funditur
in nasuz: aut teris kerua siccuz z exsufflas
ipsuz in nasuz: aut ellebor albũ cum nastur
tio equali mẽsura. terat z cribellet z exsuffle
tur in nasuz. z pluris iuuamẽti illo est. quod
narro tibi. Et est vt abluas duas nares in
primis cum vino. deinde exsuffla in vtrisque
mirre trite aluminis iameni põdus. ʒ. ij. z ar
senici: z mirre ambor añ. ʒ. iiij. gallar cõbu-
star: eris vsti ambor añ. ʒ. i. aggrega illud z
tere z cribella z vtere bm q premissuz est ex
modo ita vt abluas duas nares cũ vino odo
rifero. Si aũt idiges re que sit acutior hoc
multũ tunc administra alcalidicõ. Aut hoc
medicamine. ℞. calcados: z colcotar calcis
z çinzar: z çegi: z alumis iameni partes equa
les. terãtur totũ z cribellẽtur z pulueriçent
z administret cũ licinio: aut exsufflet in eas
z est siccũ. Medicamẽ aliud cõferẽs egri
tudini que similat animali multorum peduz: z
carni addite que nascit in naso sup qtitatẽ
z necessitatẽ. ℞. tubel eris aur. viij. calcanti
aur. vi. elleb. nigri aur. ij. arsenici rubei aur.
iiij. tere ea simul z exsuffla in nasum ex eis
aut confice ea cum vino z line cum eis licini
um z pone ipsum in nasum. Aliud medi-
camen ad vlcera putrida que fiunt in naso.
℞. çegi: z calcanti mirre omniũ añ. aur. vij.
calcados aur. vi. aluminis iameni: z gallarum
z tubel eris: z aristologia rotũda. omnium añ.
aur. iiij. thuris aur. i. aceti lb. i. z ʒ. viij. deco
quatur totũ in vase eneo donec fiat in essen
tia mellis: z administret in licinio. Me-
dicamẽ aliud cõferens vlceribus que fiunt
in naso. ℞. ceruse lb. i. merdasengi. ʒ. iij.
plumbi vsti. ʒ. iij. ablue ea z tere ipsa z nutri
ea cũ vino z oleo mirtino z vtere eis. Cu
ratio fluxus sanguinis ex naribus. Scias
q fluxus sanguinis nariũ si est obediẽs bm
semitã crĩis tunc non oportet vt abscindas
ipsum nisi multiplicet z debilitet virtutez z
veniat cuz difficultate z timeatur ex eo per
ditio tunc eniz oportet vt abscindas eum sta
tim. Si autẽ non fit bm semitã crĩis immo
ppter multitudinẽ sanguinis: aut acuitatẽ
eius: aut ex causa alia preter illaz tunc opor
tet vt retineas ipsum statim cum rebus reti
nentibus sanguinez. Et q cõueniens est ad
illud ex medicinis est aqua salicum: z aqua
succi ypoqstidos: z est barba hyrci: z cãfora:
z aqua cucumeris amari cum cãfora: z aqua
albedarogi etiam cum cãfora: z succus arno
glosse cum terra sigillata: z cãfora: z succus
virge pastoris: z bolus arme. z camfora. Et
post caputpurgiũ ponantur in duas nares
duo licinia ex licio submersa: z in enclaustro
multi açegi super que puluericate sint galle
non pforate que sunt aduste z extincte cum
aceto. Et bm hoc administrẽtur alumẽ iame
num: z lana cõbusta. z iterum terra sigillata: z
alumen: z succus barbe hyrci: z cãfora qñ in-
sufflãtur in nares abscindũt fluxum sangui
nis narium. Et iterum calcadis tritus infusuz
aceto quãdo linitur super liciniuz z ponitur
in nares cõfert. Et galle quãdo terũtur z ad
ministrãtur bm hunc moduz conferũt. Et li-
cium indum cõbustuz: z stercus asini quãdo
super ipsuz roratur acetũ z est calidũ z odo
ratur z exprimit z fundit succus eius in na
res. Et lapis molaris quando ignitur z ro-
ratur sup ipsuz acetũ z attrahit vapor eius
naribus cõfert. Et cõfert iterum farina thuris qñ
accipit ex ea pars vna cũ medietate ptis alo
es z miscet cum ea albugo oui z sbmergunt
in eo duo licinia: z ponuntur in duas nares.

Et abscidit sanguinez abscisiõe forti hoc medicamine. ℞ colcbotar: ⁊ tele aranee: ⁊ cegi: partes equales. terãtur ⁊ aggregẽtur in licinio lini ⁊ ponãtur in nasum. Si autez non abscidit fluxus sanguinis narium post administratiõez hax rex tunc administra spongias infusas cũ aqua frigida ⁊ pone eas inter duo supcilia: ⁊ sup matrẽ capitis. ⁊ pone super duo tẽpora: ⁊ caput emplm̃ factuz ex spẽbus frigidis stipticis. sicut sunt extrema salicis: ⁊ rãnus: ⁊ vitis: ⁊ pira: ⁊ citonia: cum rosis recẽtibus si sunt inuẽte cõfecta cũ aceto forti cum farina ordei pauca: ⁊ aliquãtulo altee. ⁊ liniant inter duo supcilia ex bolo armeno: ⁊ succo barbe hyrcine cum aceto: ⁊ farina lentis: ⁊ balausti. ⁊ modico cãfor. ⁊ modico opy cum aceto. Et si non abscindit fluxus sanguinis nariuz ⁊ remanet fm habitudinez vnã tunc administrent ventose ex ceruice. Quod est qa qñ euacuat a postremo capitis attrahit materia ad illam partez ⁊ abscindit fluxus sanguinis narium. Et conferũt itex vẽtose qñ ponũtur super duo crura ⁊ sup duo calcanea. Si ãt necessitas vocat ⁊ non ꝓhibet aliquid tunc oportet vt administret flobotomia ex cubito qui sequit narẽ ex qua est fluxus sanguinis. Et fm hanc intentiõez cõferũt fluxui sanguinis nariũ ventose que ponũtur sub mirach vẽtris. Qz si fluxus sanguinis nariũ est ex duabus naribus tunc ponãtur vẽtose sup duo latera mirach. Et si est ex nare vna tunc ponant ventose sup latus qd̃ consequit ipsam. Qz si aliquis dixerit quare ponũtur vẽtose super splenẽ qñ currit sanguis ex latere sinistro: ⁊ sup epar qñ est cursus eius ex latere dextro cuz vtrisq3 nõ sit instrumũtuz in quo cõicent. Respõdemus dicẽti de hoc ⁊ dicemus nos non ponimus eas super latus ex quo currit sanguis nisi qñ locus est rarus: ⁊ ad locum raruz est facilior attractio q̃ ad aliuz. Et cõfert cum istis rebus oĩbus quas diximus cõstrictio manuũ ⁊ pedũ ⁊ fricatõ eox. Quod est quia qñ materia declinat v̄sus extrema ⁊ implẽtur vene que illic sunt sanguie euacuant vene que sunt supra: ⁊ quiescit fluxus sanguis nariũ.

Caplm̃. xiiij. de egritudinib⁹ que fiũt in lingua. ⁊ de curatõe eax.

Corruptio que accidit ligue fortasse est in sba eius. ⁊ fortasse est in sensu gustus. Et iam scit illud qd̃ ego dico ille qui aspexit i libro anothomie. Quod est quia nerui non descẽdũt ad faciez nisi ex parte anteriori cerebri ⁊ ad mẽbra que sunt sub facie in collo: ⁊ ad iferiora. Et illi qui sũt in facie oẽs sunt illi quibus fiũt sensus. Et illi qui sunt in facie ipa sunt qui nõ sunt causa motus. qñ non sunt cum duricie. ⁊ oĩs duri origo est ex posteriore. ⁊ est causa motuuz non molles qui sunt ex anteriore. ⁊ veniunt ad ea mẽbra nerui ex parte posteriore cerebri. Et ex hac eadẽ est origo paris septimi neruox qui descẽdũt ad lacertos lingue. ⁊ cũ eo fiũt motus eius voluptarij. Et sicut corruptio que accidit motui lingue nõ est nisi ex pari septimo similiter sensus eius etiaz corrũpitur ex parte tertia. quaz noiant actores anothomie neruos molles. Et isti sicut sciuistis descẽdũt. ⁊ diuidunt in pãniculo cõprehẽdẽte linguã: ⁊ dat ei sensuz. Et nõ dat par istud tertiũ sbe lingue soli sensuz immo dat pãniculo cõtinẽti ipsaz. ⁊ dat ligumur: ⁊ palate: ⁊ gingiue: ⁊ extremitati vuule. Qd̃ est quia sensus gustus ꝑueñit ad illud qd̃ est illic. Qz si dixeris hoc par neruox qd̃ dat ei sensuz quare non dat ei motuz. Dicemus q̧ hoc par neruox lene non potest seruire motui qñ sensus idiget neruis mollibus: ⁊ motus indiget neruis duris. Qua ꝓpter non possunt isti nerui qui nascunt ex pari tertio mouere linguã qñ motus eius sunt mltifor mes. scilicz locutio: ⁊ masticatio: ⁊ deglutio. Propter illud ergo idiguit vt acciperet ex pari septẽ neruos. qñ isti sũt duriores ⁊ fortiores. Et par tertiuz est molle vt sit ꝑparatuz sensui eius qd̃ gustat cum velocitate qñ venit sup id. Quod est quia fm q̃titatẽ mollicie i sensati ⁊ duritiei eius oportz vt sit sentiens etiã. Egritudinũ vero aliax que fiunt in lingua apud illũ non est difficilis cõprehẽsio qui seruat illud qd̃ diximus paulo ante in egritudinibus que fiũt in oculis: ⁊ auditu qñ mollificat ⁊ spasmat sicut reliqua membra. ⁊ alteratio cõplexiõis lacertox eius nõ ꝓhibz motus eius. sicut egritudines mẽbroruz similiũ partiũ. Egritudines aũt officiales: ⁊ oĩa que accidũt in ea: aut in lacertis eius ex eis que alterãt motus eius: aut sensus eius est egritudo officialis. qñ est in mẽbro officiali. Egritudines ergo sunt apostema caliduz: ⁊ vlcera que noiant alcola: ⁊ melãcolica: ⁊ apostema molle. scilicz apostema sãguineuz: ⁊ qd̃ est ex sãguie: ⁊ colera est apostẽa durx: ⁊ apostẽa molle ẽ ex flegmate.

De curatiõe egritudinuȝ que fiunt in lin
gua. Quãdo in ipsa lingua est apostema
calidũ ⁊ declarat tibi ꝙ corpus est repletuȝ
tunc administra flobotomiã cephalice in pri
mis. Et si vocat necessitas ad incidẽduȝ du
as venas que sũt sub lingua incide eas. Et
post illud administra medicamẽ solutiuũ vt
abscindat humor nocẽs ꝙ si apostema non
quiescit cũ istis rebus vtere gargarismo cuȝ
succo solatri: aut virge pastoris: aut corian
dri humidi. Si autẽ non quiescit apostema
cuȝ istis rebus tunc accipe etiã gargarismũ
ex decoctiõe lentiũ: ⁊ rose sicce: ⁊ radicis li-
quiricie: ⁊ corticis granatorũ: ⁊ aqua ordei.
Q si apostema fuerit melãcolicũ durũ tũc
non oportȝ vt fiat flobotomia immo admini
stra medicamẽ solutiuũ. ⁊ post illud admini
stra gargarismũ cum lacte asine: aut cum la
cte capraꝝ calido: aut cum aqua mellis: aut
cum aqua decoctiõis liquiritie: ⁊ fenugreci:
⁊ ficus sicce. Si aũt in apostemate est molli
ficatio tunc administra in primis potũ pilu
laꝝ sex que nominant cochie. Et detur pi-
gra donec mundificet caput ex sup̃fluitate
flegmatica: ⁊ ex hũiditatibus. Et post illud
da yeras magnas. sicut yera gal. ⁊ yeralo.
⁊ yera archig. Si vero necessitas vocat ad
hoc vt accipiat oleuȝ de kerua cuȝ aqua de
radicibus: aut medicamẽ nõduȝ nominatuȝ
falaath. Et ex eis que ꝯferũt iuuamẽtũ ma
gnuȝ etiaȝ sunt gargarismata assidua post
euacuatiõeȝ cum yera pigra: ⁊ sinapi: ⁊ stafi
sagria: ⁊ çinçibere ⁊ origano: ⁊ cortice radicũ
cappari: ⁊ illis similia.

Capitulum. xv. de alcola.

I igitur in ligua fiat cola: ⁊ etas est
cõueniẽs tunc incipe in primis cuȝ
flobotomia vene. Si aũt nõ est pos
sibile: aut non ꝯsentit etas tunc euacua cuȝ
ventosis: ⁊ post illud solue naturã cum deco
ctiõe mirabo. duoꝝ. Et admone infirmũ vt
teneat in ore suo res que acetositatẽ faciunt
⁊ stipticitatẽ: ⁊ stringunt sicut rob de moris
siluestrib⁹: aut aqua vbi decoctũ est sumac:
aut mirtus: aut folia oliuaꝝ hũida: aut aqua
fructus rãni: aut aqua decoctiõis lentiuȝ: ⁊
balaustiaꝝ: aut rosatã aquã solam: aut litar
giriũ coctũ cum aceto: aut fructũ tamarisci
decoctũ cum aceto: aut folia alcanne de me
cha que decocta sint cũ aqua rosaꝝ: ⁊ aqua
granatoꝝ acetosaꝝ: aut d̉coctio gallaꝝ nõ
perforataꝝ qm̃ sunt crude que non sunt ma
ture quare sunt fortiores ⁊ vehemẽtiores sti
pticitatis: ⁊ pforate sunt que consecute sunt
maturitatẽ. Administra ergo eas cum corti
cibus granatoꝝ. Iste ergo sunt medicine
simplices. Et cõponũtur etiã ex istis me
dicine alie bone: ⁊ sunt iste. Medicamẽ con
ferẽs ad cola cada. ℞. semẽ rose: ⁊ sumach
tursi: ⁊ amili: ⁊ seminis portul. ⁊ lentiũ excor
ticaꝝ: ⁊ spodij: ⁊ sandali albi: ⁊ folioꝝ alcãne
⁊ balaustiaꝝ: ⁊ admisceat cum ea omiuȝ añ.
partes equales. terãtur ⁊ cribellẽtur cuȝ cã
fora: ⁊ administrat. Et iste medicine existen
tes frigide administrẽtur in ore ad infrigidã
duȝ ⁊ ad mũdificãduȝ ⁊ ad cõfortãduȝ ipsuȝ
⁊ resoluãt materiã que remansit in eo: ⁊ hoc
est post euacuatiõeȝ. Medicamẽ aliud.
℞. sief memithe: spodij: arnoglosse sicce: ca
pita rosaꝝ: ⁊ semẽ rose: ⁊ mirabolanoꝝ citri
noꝝ: ⁊ balaustiaꝝ: ⁊ folioꝝ oliuarũ siccaꝝ: ⁊
fructus tamarisci oiuȝ añ. partes equales.
teratur ⁊ cribellet ⁊ misceat cuȝ eo de alumi
ne iameni: ⁊ administret. Aliud medicamẽ
ad cola alba. ℞. celidonie: ⁊ mirabolanoꝝ
citrinoꝝ: ⁊ spodij: ⁊ balaustie: ⁊ cardamomi:
partes equales. terat: ⁊ administret. Me-
dicamẽ aliud ad cola nigra: ⁊ putredini que
fiũt in ore. ℞. folioꝝ oliuaꝝ siccaꝝ: ⁊ folio
rum rãni: ⁊ acatie oiuȝ añ. ʒ. xx. aluminis ru
bei: ⁊ colcotar: ⁊ çegi oiuȝ añ. ʒ. iiij. radicũ li-
lij. ʒ. v. ordei. ʒ. iiij. çafarani. ʒ. i. teratur ⁊ ad-
ministret. Medicamẽ aliud ad herpetẽ
hestiomenũ qui fit in ore. ℞. calidicon idest
trociscus fact⁹ de arsenico. ʒ. vi. salis armo-
niaci: ⁊ radicũ lilij amboꝝ añ. põdus. ʒ. i. tera
tur ⁊ administret. Aliud medicamẽ ad co
la nigra: ⁊ putredini oris. ℞. arsenici rubei
⁊ piretri partes equales. teratur: ⁊ cõficiat:
⁊ administret. Medicamẽ aliud cõferẽs
ad herpetẽ hestiomenũ: ⁊ ad sanguineȝ qui
currit ex ore. ℞. calidicon: ⁊ suridicon am-
boꝝ añ. partẽ vnã. misceãtur ⁊ fricẽtur cum
eo os. ⁊ abluat post illud cuȝ aceto mirtino
aut aceto vini cum quo decoctũ est fructus
tamarisci.

Capitulum. xvi. de numero dentiuȝ: ⁊ figura eoꝝ: ⁊ iuuamẽto eoꝝ: ⁊ de egritudinib⁹ q̃ fiũt in eis: ⁊ de curatõe eoꝝ.

Scias ꝙ dẽtes sũt. xxxij. ex quibus
in superiori mãdibula sunt. xvi. ⁊ in
mãdibula inferiori totidẽ ƀm formã
eãdeȝ. Quatuor ergo hoꝝ q̃ sũt in anteriori
parte sunt lati. ⁊ radix cuiusq; eoꝝ est vna. ⁊
dicũtur incisiui. ⁊ iuuamentuȝ eoꝝ est ꝙ ipsi

incidunt cibos molles quãtitate necessitatis.
Et duo sunt ab vtrisq lateribus eorum quorũ
capita sunt acuta: ꝛ eorũ radices sunt late: ꝛ
radix cuiusq eorum est vna: ꝛ dicũt canini: ꝛ
iuuamentuz eorum est ꝙ ipsi frangunt cibos
duros: ꝛ nominant canini per similitudinem
suam cum dentibus caninis. Quod est quia
dẽtes canini omnes sunt ieb.i.acuti vt canini.
Et quoniam plurimũ cibi eorum nõ sunt
nisi ossa que indigent fractura. Et quinq ab
omni latere lari nominant molares a mola.
ꝛ radices supiorũ sunt habẽtes tres ramos
ꝛ eorum qui sunt inferius sunt hñtes duos.
Et radices superiorũ sunt plures radicibus
inferiorũ: quoniam superiores sunt suspẽsi
pendentes: ꝛ inferiores sunt super fundamẽ
to fixo. Et duo dentes postremi in pluribus
hominibus sunt habentes quatuor ramos de
super: ꝛ tres inferius. ꝛ iuuamentũ eorum p
hoc ꝙ ipsi molant cibos et atterunt eos. Et
ppter illud nominãt molares et nõ sũt facti
duales ꝛ quadrupli plures numero q̃ canini:
nisi quia administratio eorum in cibo qui
incisione est plus q̃ administratio illorum in
eis qui indigent fractura. Et facti sunt molares
plures numero ppter multitudinem necessitatis
vsus in cibis eoruz. Iste sermo in
numero dentiũ ꝛ iuuamento eorum ꝛ ipsoruz
figura est sufficiens. Et oportet vt redeamus
nunc ad sermonem de egritudinibus q̃
fiunt in eis. Et ex eis sunt que sunt cognite
vnicuiq sicut foramen ꝛ nigredo et fractura
que accidit in eis: ꝛ vt non tollẽt frigida neq
calida: sed accidit eis ex vtrisq aut ex vna earum
egritudo aliqua. Et ex eis sunt que ñ
sunt apparentes: sicut dolor dentiũ in seipis
ex apostemate algumur.i. carniũ que sunt i
gingiuis aut apud neruos qui consolidant
in radicibus dentiũ. Quod est quia quando
est in istis neruis egritudo imaginant multi
hominũ ꝙ dolor sit in ipo dente ꝛ cognoscit
hoc ex dente quando eradicat: quoniã si remaneret
aliquid doloris post eradicationem
dẽtis tũc significat ꝙ apostema est in neruo
diminuto doloris quando eradicat molaris
quoniam algumur non extendit extensione
egrediente a quãtitate cũ qua cadit pcussio:
ꝛ lesio nocet ex sua continuitate cum osse ppter
quod est tensio: ꝛ quoniã iam fit locus ad
quietem ꝛ amplitudinẽ: et quoniam res que
conferunt ei veniunt ad ipm. Quod est quia
non est possibilis curatio dentium in neruo
quando apostematur neruus dum remanet
dens in eo: quoniaz algumur sunt inuolute
super ipm sicut cautela ꝛ dens est in facie eius
ab interiore. Si aũt virescũt dentes et recipiunt
viriditatẽ in toto corpe suo: tũc nõ est
mirandũ si consequit eos quod est sile apostemati.
Et verificant quidã medici hoc ppe
ex hoc ꝙ dentes nutriunt ꝛ addunt ꝛ crescũt
longitudine vite hominis. Quod est q̃a hoc
est apparens in dentibus remanentibus ꝛ dentibus
eradicatis. Quod est quia crescunt et
augmentant plus q̃ reliqui dentes et significatur
ꝙ dentes augmentant semp. verum
tamen quod addit in eis atterit semp et minuitur
ex eis p hoc ꝙ ipsi molũt cibaria. Cũ
ergo non sit possibilis vt augmẽtent pter q̃
nutriant tunc necesse est vt accidant eis due
egritudines contrarie aut ex diminutiõe nutrimenti
quod aggregat in eis ꝛ macrescũt:
aut ex additiõe eius. Diminutio aũt eius facit
eos ꝯseq̃ vehemẽtiorẽ siccitatez valde. Et si
est vt iam sint puati nutrimento ppter illud
fiunt etiã macri minuti ꝛ extenuati. Ex additione
aũt nutrimẽti accidit egritudo que
configurat egritudini que quando accidit in
membris carnosis nominat apostema. Et rerum
que conferũt huic egritudini intẽtio est
rerum q̃bus curat apostema ꝛ est apostema
ꝛ est euacuatio supfluitatis cuius ps resoluitur
ꝛ ps eius expellit. Maciei aũt ꝛ subtilitati
que accidũt ex diminutiõne nutrimenti
eorum non est curatio ꝛ necessario tũc mollificant
ꝛ cadũt quoniã radices eorum sunt molles
valde: ꝛ non est hoc quoniã dentes atterunt
sed commissure in quibus sunt cõpositi
ꝛ minuunt h egritudo. ergo necessario accit
decrepitis causa siccitatis que accit neruis
quare non retinent dentes. Et ex eis sunt q̃
bus antecedit macies: ꝛ ex eis que tardãtur
ꝛ ex eis quibus accidit vehementia eius. et
ex eis quibus accidit diminutio eius. Et egritudo
que figuratur apostemati que accidit
iuuenibus ppe oportet vt ingeniet decrepitis
quod adiuuet eos super egritudinẽ hãc
cum confortatione algumur: ꝛ nominat hec
caro continens radices dentiũ ppe ꝛ retinet
eam quoniã algumur etiam confert in fixione
radicũ eorum: ꝛ perforatio que fit in dentibus
tunc accidit ex humiditate acuta mordicatiua
que currit. Iam ergo apparet ꝙ curatio
dentium qui corrodunt ꝛ in quibus accidit
pforatio est etiaz cum alleuiatõe huorum

mali qui currit ad eos. Iste ergo chimus si est diminutus in quãtitate sua tũc ipa diminuit in ipso loco suo p medicinas cõpositas ex medicinis exiccatiuis: ꝛ ego narrabo illas quibus indigemus ex eis post paululũ. Et si iste humor est multus in quãtitate sua tũc est necesse vt sit sollicitudo de capite toto vt minuas ipm ꝛ destruas eum. Et si caput est graue tũc humor malus est in reliquo corpe ergo oportet vt administremus mundificationem corpis totius ꝛ mundificatiõem eius. Causa aũt in fractura dentiũ qui frangũtur est mollicies eorum. Est ergo necesse vt curemus eos cum medis faciẽtib' stipticitatẽ. Et dentes etiã qui virides sunt oportz vt curemus cum medicinis exiccantib': quoniam ipi non recipiũt hanc egritudinẽ nisi ex hũiditate mala que currit ad eos propter illud. Ergo est necesse vt faciamus cum illis sicut est illud quod fecimus cum eis qui pforant. Et quãdo egritudo ipa est in ipo corpe eorũ aut in neruis qui veniũt ad vnũquodqꝫ eoꝝ tunc indigemus medicinis fortibus valde si volumus vt refrigeremus aut resoluam' p pter illud. ergo facimus plures harũ medicinarum cum aceto forti. Si autez dolor est in algumur est ꝑpter apostema quod accidit in eis: tunc oportet vt faciamus ita cum eo.

De dolore algumur calido. Quãdo descẽdit ex capite aut eleuatur ex stomacho algumur materia acuta: tunc oportz vt sit studiũ in his duobus membris vt non accidat additio in egritudinẽ quãdo curam' algumur ꝛ dentes ipos cum attractiõe supfluitatũ materiei. ꝑpter illud ergo oꝫ quãdo vincit sanguis vt flobotomem' in initio venã cephalicam: ꝛ si est necesse vt incidas duas venas q̃ sunt sub lingua: tunc incide eas in fine egritudinis ꝛ quãdo ꝓlongat: ꝛ euacuas vltimũ quod tu potes: ꝛ si remanet aliquid in ipo loco cuius ablatiõem vis ꝓcede sup abscisionẽ illius: ꝛ post illud administra medicamẽ solutiuũ deponẽs chimũ vincentẽ: ꝛ sit plurimũ studij tui mundificatio stomachi cũ medicãte amaro cũ aloe: ꝛ post illud administra medicinas que mundificãt caput ꝛ sunt gargarismata donec mundificet materia q̃ currit ad eos. Cum ergo administrauerim' ex medicamine illud quo indigem' curabim' algumur ipas cum medicinis que refrenãt ꝛ extiguũt ꝛ expellũt ꝛ que stringũt mollificatiõem scꝫ quãdo cum ea est fluxus sanguis aut aliqd aliud: aut quod abscindit quod egreditur ex algumur est sicut mirtus humida. Quod est quia h quãdo teritur ꝛ rorat sup ipam vnum cum quo sit põticitas pauca ꝛ colat ꝛ tenet i ore est medicamen ꝯueniẽs egritudini quam diximus. ꝛ ꝫm hanc dispõnem sunt folia oliuarum humida quãdo fit cum eis sife illius: aut aqua solatri: aut aqua virge pastoris mixta cum aceto de granis mirti: aut aqua ro. recenti: aut cum sumac: aut cum aqua in qua coctus sit fructus tamarisci: aut corticis granatorũ: ꝛ mirtus: ꝛ folia oliuarũ: ꝛ ro. sicca. ꝛ galle cuꝫ aqua in qua decocte sint balaustie ꝛ lentes excorticate: aut succus foliorũ rãni: ꝛ alienbut: ꝛ est genus ramni. aut succ' sempuiue aut decoctiõis floris squinãti cũ granis siluestribus: ꝛ sunt grana alkilkilati: ꝛ cupule glandiũ: aut acetũ in quo cocta sit nux cipressi ꝛ folia eius ꝛ sauina. Si autẽ illõ quo indigemus sit extinctio tm̃ absqꝫ ꝑparatiõne aut expulsione: aut incisiõe rei currẽtis tũc conuenit oleũ ro. aut oleũ de citonijs: aut oleum de mastice: aut oleum onfancinũ quod sumat in ore. Si aũt accidit i algumur post quietẽ apostematis bothor ꝛ excoriatio: tunc oportet vt medicinet cuꝫ calidicõ ꝫm hoc vt abluat os cum eo post administratiõem eius cum aceto. ꝛ si acetũ est de granis mirti ẽ cõueniens: ꝛ h quidẽ extrahit multũ ex capite ꝛ cõferũt etiã assuruitichã iuuamẽtũ magnũ quãdo administrat. Mod' assuruitichã quo vsi sumus nos conferentes ad dolorez molariũ ꝛ herpetẽ estiomenũ extiguit algumur. Recipe corticũ granatorũ. ℥. xxx. balaustie ꝛ gallarũ ꝛ aluminis iameni ꝛ piretri aã. ℥. x. sumac. ℥. xv. sal indi. ℥. v. summa medicinarũ est. vij. terant ꝛ administrent. Medicamen conferens ad corrosiõem que accidit in ore ꝛ constringit dentes molares. Recipe mirobala. citrino. ꝛ gallarum viridium: ꝛ radices granati acetosi: ꝛ rose sicce: et ramic: ꝛ sumac tursi: ꝛ fructus tamarisci: ꝛ granatorum siluestrium ꝛ sunt alkilkil omnium ana partes equales. summa est. vij. terãtur ꝛ cribellent ꝛ administrẽtur. Aliud quod confert corrosiõi que fit in ore ꝛ materiei sanguinee que egreditur ex algumur ꝛ dentib'

Recipe aluminis combusti ꝛ extincti cum aceto partem. i. salis masse partes. ij. sumac tantũdem terantur ꝛ administrẽtur. Aliud ad mollificatiõem algumur et dentes qui mouẽtur. Recipe balaustie: corticũ ꝑnatoꝝ

ana auř.vi.arsenici ru.⁊ citrini:⁊ alumis ia-
meni:ana auř.iij. rose ⁊ sumac amborū auř.
viij.spič nar.mellis ⁊ floris squinãti oim: añ
auř.x.teranť ⁊ administrenť. ⁊ summa medi
cinarū est.ix. Si ergo in algumur sunt fistu
le tunc oportet vt mundificeť in ꝑmis algu-
mur cum calidicon:postea super eas ponať
ex hoc medicamine sicco super commissurã
dentium. Medicamen siccuz ad fistulas
que fiunt in gumur. Recipe radič lilij:et pi-
retri ana.ʒ.i.aluminis ⁊ balaustiarū:⁊ galla-
rum non perforatarū:⁊ sumac: omniū añ.ʒ.
ij.terantur ⁊ administrētur. summa medicia
rum est.v. Aliud ad dentes q̃ viridi fiunt
Recipe vstorum tritorum contritiōe multa
℥.iiij.piperis.ʒ.iiij.amomi.ʒ.iij.folij.ʒ.ij.gipsi
combusti.ʒ.viij.teranť ⁊ administreť.summa
medicinaꝝ est.v. Dentifritiū mamol.i.factū
regi qui ita vocabať conferens commissuris
dentiū abstergit humiditates:⁊ sbtiliat gsli-
tudinem:⁊ resoluit ventositates: ⁊ ē ex arte
gabrielis. Recipe salis gemme.l.viij. ciperi
mundati.l.ij.sseba.℥.iiij. aristologie rotūde
℥.ij.teranť ⁊ cribellenť simul: ⁊ conficiantur
cum melle mundo et syrupo de lilio q̃ntitate
necessitatis in confectiōe sua. ⁊ kitran boni
clari.℥.i.fiant trocisci ex eis et comburãtur.
redit enim post combustiōem trociscorum ad
duas tertias ⁊ teranť ⁊ cribellenť:⁊ sumatur
çinçiberis.℥.iiij.spume maris.℥.i.carmesigi
lb.i.suc.cassie lignee ana.℥.i.misceanť.sum-
ma medicinarum est.ix. exceptis alkitran ⁊
melle ⁊ syrupo de lilio. Dentifritiū aliud
Gabrielis abstergens dentes. Recipe cipū
album mundatū teratur ⁊ cribelleť ⁊ inuol-
uatur in vino antiquo ⁊ syrupo de lilio:⁊ cō-
ficianť cum melle ⁊ fiant trocisci sbtiles ⁊ ex
iccentur in furno aut super patellaz:et caue
ne comburanť. Cum ergo exiccantur bene
⁊ rubent tunc remoue eos donec infrigiden
tur.deinde tere illud ⁊ accipe ex eo.℥.i.⁊ sa-
lis gemme.ʒ.iii.⁊ spume maris tantūdem:et
fructus tamarisci.ʒ.v.xiloaloes crudi quãti
tatē q̃ aromaticeť ⁊ administra Aliud quod
abstergit dentes:mundat eos:⁊ strigit ipos
Gabrielis. Recipe squinanti pondus.ʒ.v.
piretri.ʒ.iiij.salis.ʒ.x.farine ordei.ʒ.xij.ꝓhi
ce salem super farinaz ⁊ confice illud cū mel
le ⁊ combure illud:⁊ postea tere ⁊ ꝓhice sup
illud piretrū ⁊ squinantū contrita ⁊ cribella
ta ⁊ vtere eo. Aliud dealbans dentes et
constringens algumur ⁊ est nigrum quod cō
posuit filius masague. Recipe cineris arun-
dinis.ʒ.xxx.salis albi torrefacti:spuma ma-
ris amborū ana.ʒ.xx.granorū albel excorti-
catorū.ʒ.viij. xiloaloes aromatici combusti:
ʒ.x.piretri.ʒ.x.aristologie rotūde.ʒ.viij.terã
tur ⁊ cribellenť ⁊ absterganť cum eo dentes.
summa medicinaruz est.viij. Aliud quod
algumur stringit ⁊ abscindit sanguinem qui
currit ex eis ⁊ est rubeū ex compositiōne filij
masague. Recipe cupularū glandiū ⁊ capi
ta granatorū ⁊ balaustiarū:⁊ salis torrefacti
⁊ fructus tamarisci:⁊ gallarū nō ꝑforatarū:
que fuere combuste ⁊ extincte cum aceto et
granatorū silvestriuz ⁊ sunt grana alkilkil.
ana.ʒ.x.mirtillorū ⁊ armec ⁊ est medicina in-
da similis cinamomo:ana.ʒ.x.tere ⁊ cribella
cum orali ⁊ ponanť super algumur. summa
medicinarū est ix. ⁊ fiat collutio oris post cū
aceto de mirto cum aqua ro. Cum ergo vis
vt bene faciant abscisiōem sanguis qui cur-
rit ex algumur:tunc ꝑmisce cum pōdere.ʒ.v
huius medicine.ʒ.i.de calidicō.et vtere eo.

Aliud quod dentes abstergit solum. Re
cipe salis masse et confice cum melle mundo
⁊ ponatur in folijs fici si sunt inuenta aut in
carta ⁊ comburatur ⁊ accipiať ex ea pars et
ex fructu tamarisci trito ⁊ cribellato pars.ʒ.
terantur ⁊ misce ⁊ administreť. Et si vis vt
absterganť dentes bene tunc accipe cortices
granatorū ⁊ eos tere ⁊ confice cum aq̃ mirti
⁊ coque illud in furno donec siccetur:et post
tere illud et ꝓhice ex eo super medicinas q̃s
diximus ⁊ vtere eo. Curatio dentiuz qui
moti sunt:⁊ dolent ex frigiditate. Si est ꝑ
cussio dentiū ⁊ algumur ex frigiditate inue-
nis in eis corrosiōem tunc oportet vt ponas
in ipo foramine altit aut aliud aut saççeneã
aut tiriacam aut mirram aut kitrã aut stora
cem cum gummi papaueris aut beçard cuz
semine iusquiami.aut tere stafisagriã et po-
ne eam in foramine solum:aut tere nigellam
cum aceto forti ⁊ pone super illud. Si autē
in loco corrosionis sunt vermes tunc accipe
semen porri ⁊ iusquiami ⁊ aggrega illud cuz
cera ⁊ pone super ignem: et precipe infirmo
vt aperiat os suum super fumum illius. Si
autem dolet cum dolore vehementi qu ē non
tolleret:tunc pone in foramine filonium ro-
manum ⁊ opium solum.et confert dentibus
⁊ algumur cum quibus est dolor piretrū de-
coctum cum aceto forti quando cuz eo dolēt
dentes:⁊ radix capparis quando fit cum ea

simile illius confert: aut decoquantur folia capparis cum aceto forti donec minuatur ex eo medietas: et teneat in ore suo semp ex eo. et spolium serpentis quando elixatur cum aceto et abluitur os cum eo confert. et piretrum et aristolo. quando decoquūtur cum quantitate. ʒ. ij. aceti. et ʒ. i. vini et teneatur in ore confert illud. Aut sumantur baurach ru. et piretrum ana et opij cum quarta pte aggregentur et ponantur super illud. Aut stafisagria et radix aneti et costus cum equalitate. terantur et cribellentur et conficiant cuz mel le et ponantur in gumur. Aut lac almeçereō et piper. conficiantur cum succo solatri et ponantur super locum: aut accipiatur gingi. et decoquatur cum aceto et melle: et conterātur contritione bona: et ponatur in foramine dentium corrosorum: et liniatur super dentes de foris. Hoc enim conseruat dentes corrosos absq3 dolore. et confert ad dolorem dentium et molarium medicamen quod dicit faritica et est medicamen conferens ad dolorem molarium. Recipe piperis. ʒ. x. piretri stafisagrie amborum ana. ʒ. iiij. baurach armeni. ʒ. vi. terantur et administrentur. summa medicinarum est. iiij. De dentibus qui mouentur et cura eorum. Scias q plus mouent dentes in decrepita etate ex parte siccitatis vehementis et q ipi non recipiunt nisi parū iuuamenti ex rebus de pprietate quarū est vt stringant algumur ex medicinis facientibus stipticitatem: et fortasse mouentur dentes ex percussione: et fortasse mouentur absque percussione. et ego non tendo ad partem in sermone meo nisi quia nerui consolidati in radice cuiusq3 dentium quando submerguntur pter humiditatem multā mollificantur: et pter illud mundificantur cum medicinis exiccatiuis. et precipimus ei quem medicamus ne loquatur multum neq3 comedat aliquid durum: immo sint cibaria eius cibi molles. Et sufficiens ex medicinis que conferunt dentibus est hoc. m. confortās dētes motos. Si motio dentiū est ex magnitudine. i. senectute aut ex percussiōe accidūt eis et vis firmare eos et confortare ipos tunc tere mirram et tuciām et alumen iameni et amilum cum quantitate equali: et annecte illō super eos aut aluminis et çegi amborum añ partem. i. et aggrega ea cum alkitran donec fit eius essentia ceroti humidi: et line ipsum circa dētes et dimitte illud donec currat fila:

Aut accipe sumac et corticē granatorū et nucleos mirob. ci. et ro. siccas et such et cupias gladiū et balaustias: et gallas: et fructus tamarisci: et aluis cū eqlitate terantur et admisceantur et administrent. Si autem motio dentium est pter humiditatem que submergit neruos consolidatos tunc permisce cum medicinis quas diximus corticē radicis capparis: et yerapigra: et piretrum: et que sunt illis similia illa confortant dentes motos.

Et iterum medicamen quod dixit. G. in. x. tractatibus in medicinis ppositis est hoc Medicamen conferens dentibus qui mouentur et est id quo vsus sum. Reci. ramos capil. vene. vel virgarum lb. ij. et s. aluminis iameni. ʒ. iij. spice medicinalis. ʒ. ij. folij: piperis al. amborum ana. ʒ. i. piretri aur. qnq3. summa medicinarum est. vi. tere ea et pmisce ea simul et annecte ea ad gumur cum radicibus dentium. Si autem non firmantur cuz hoc tunc oportet vt cauterięentur eorum radices: et stringantur cum catenulis auri et argenti. De congelatione dentium:

Congelatio non est nisi stupor dentium ex rebus que infrigidant et stipticitatem faciunt. Quod est quia accidit ex cibarijs acetosis bibitis vel comestis aut ex humore simili ei qui est ffus faciens stipticitatem retētus in ore stomachi et peruenit ad dentes p meri. Et confert ad illud portulaca quando masticatur et semen eius quando infunditur in aqua calida et colatur et tenet homo in ore suo et nux contrita quando fricantur cuz ea dentes. et similiter cum fricantur dentes cuz auellanis: et statim quiescet. et oleum recens quando accipitur in hora sua ex torculari et oleum viol. quando calefit parump: et accipitur ex eo in ore et alkalimbat et cera colata aut cera que inuenitur in cetubis vini. et conferunt etiam ex medicinis aristolo. longe. et bacce lauri: et fex olei decoctis et lac almeçereon: et squilla: et que sunt illis similia.

Capitulum decimumseptimum de vuula et curatione eius.

V Vule autem diuerse accidunt egritudines. Nam quando extenuatur nominatur eius egritudo in memis et eius intentio est corda ex cordis. et quando in ea est apostema calidum tunc bm diuersitatem locorum in quibus est illud apostema

nominatur nominibus diuersis: Quod est
quia si apostematur tota tunc egritudo ī ea
nominatur feunis: ⁊ intentio eius est ꝑpen-
dicularis pus. ⁊ si apostematur caput ei⁹ sub
tile tm̄ nominatur egritudo tunc satacli ad
catamis quando resoluitur materia illa ad
aliquam vuulam. ⁊ fortasse peruēit catamis
ad sataculi quando aggregatur tota mate-
ria ad caput vuule ⁊ completur figura sata-
culi: sed deterior hac est que nominatur ca-
tamis. Curatio apostematis algumur.

Res que conferunt apostemati vuule in
istis speciebus sunt ille que conferunt apo-
stemati algumur quando accidit in vuula a-
postema calidum. Oportet ergo vt sit medi
cina qua medicatur stiptica sbtiliatia donec
ꝓhibeat sua stipticitate defensiōem materie
rum ⁊ sbtilitate sua euacuetur quod est retē
tum in apostemate. Et faciunt quidā simile
huic gargarismata cum rob cortic̄ nuc̄: aut
cum rob de moris siluestribus. ⁊ ꝯfert etiaz
rosa decocta cum corticibus granatorum et
gallis ⁊ sumac ⁊ lentibus excorticatis ⁊ fru
ctu tamarisci quando cū ea fit gargarismus
Si autem in flōne est inflatio multa: tūc oz
vt fiat gargarismus cum aqua solatri ⁊ cas-
siefistule: aut cum aqua virge pastoris: aut
cum succo fructus ramni. Et ex eis que con
fortant vuulam confortatione bona est hoc

Medicamen conferens vuule ⁊ eleuās
eam ⁊ stringit ⁊ colligit eam vltimū expimē
tum. Recipe balaustiarū duas partes: alu-
minis iameni partem. i. terantur ⁊ cribellent
⁊ misceantur cum aliq̄ntulo cāfore et croci et
ministretur super vuulā duz sunt sicca sicut
ponuntur super gumur. Et confert etiā sal
armoniacum pulueriçatū super instrumētū
quod dicitur eleuans vuulam ⁊ nō p̄sumas
super eam faciendo violentiā. Quod est q̄a
non est vt excitetur apostema in vuula cum
digitis ⁊ non attrahat vehementiaz doloris
ꝑdentes. Si autem apostemetur multū do
nec fiat annexa omnibus eis que sunt in cir
cuitu eius et impleātur loca ex multitudine
administratōis harum medicinaꝝ stipticaꝝ
tunc est necesse vt administret sedantia leni-
entia sicut amilum ⁊ mucilago granatorum
citoni. ⁊ gummi drag̃. ⁊ sarcocollā ⁊ mucilla
ginem psillij ⁊ semen altee ⁊ que sunt illis si
milia. Cum ergo peruenerit ad statum acui-
tas apostematis tunc pmisce in rebus quas
diximus mirram ⁊ crocū ⁊ ciperū aut cimas
squinanti ⁊ vsnee ⁊ darsesaan: ⁊ fiat garga-
rismus ex decoctōe eorū: ⁊ fiat iterū cuz de-
coctione liquiri. ⁊ rosarū cum melle. ⁊ quan-
do sbtiliatur vuula ⁊ euacuat quod nomina
tur vna ex toto: tunc oportet vt incidas eam
si indiget incisione. Scōz vero aliud ab isto
non oportet vt incides eam penitus. Quod
est quia sequitur eum cuius est difficultas ⁊
est super timorē magnū quādo incidit ante
hanc horam ad minus peruenit eruptio san
guinis ꝑdens.

Capitulum decimūoctauū de egritu-
dinibus sinantiarum.

Cias ꝙ anhelitui et voci sunt due
s vie. s. propria que est amplitudo epi-
gloti ⁊ cōis cōicans inter eā ⁊ cibuz
⁊ est amplitudo palati: ⁊ fortasse ē apostema
in vtrisq̄ earum quare ꝓhibet ventum pene
trare. sequit ergo vocem raucedo ⁊ nomina
tur egritudo p̄focatōis. Quod est quia huic
dispositōi sunt due mutatōes. s. due cause p̄-
misse ex quibus est quod accidit ī apostema
tibus que fiunt in lacertis epigloti et palati
Et ex eis ꝑpter sepatōem spondiliū q̄ sunt
in collo ad interiora. verum tm̄ que accidit ex
recessiōe spondiliū nō accidit in omni hora.
et ꝭm plurimū nisi infantib⁹ ex debilitate li-
gamentorū que sunt in eis. ꝑpter illō ergo
sunt confidētes de sanatōe eoꝝ quod accidit
ex apostematib⁹ in lacertis epigloti ⁊ palati
tūc si apostema est in lacertis extrinsecis cu
iusq̄ horū membrorū malitia eius est minor
Et si est in lacertis intrīsecis est vehemētior
Et apostema quod fit in lacertis intrinsecis
epigloti vocat caunicha: ⁊ est vehemētius et
difficilius spēbus alijs: et fortasse interficit
velociter ꝑpter abscisiōem anhelitus ⁊ p̄fo-
catōnes que sequūt ipm. Apostema autē qō
fit in lacertis extrinsec⁹ noiat cauricūcha. et
illud quod fit in lacertis palati extrinsecus
nominat farisūcha. ꝭm quātitatē ergo diuer
sitatis locorū in q̄bus fit flegmon siłr diūsa
sunt noia eorū. Accidēs tm̄ cōe est cōstrictio
anhelitus ⁊ dolor. ⁊ ex eis etiā sunt q̄ sequit
febris ⁊ dilatatio anhelit⁹ ⁊ cauitas oculi: et
egressio lingue etiā. Et hec egritudo etiā est
cois in reliquis egritudinib⁹ p̄focationū qn̄
vehemētes sunt. Ex accidētib⁹ eis ē vt sit
os aptū ⁊ nō pn̄t deglutire aliq̄d ⁊ accit eis
illud ꝑp mēbrū nutriēs ⁊ ꝑpter mēbrū dans

Quod est quia declaratū est hocante in
hora deglutiēdi ꝙ lingua est illud qd̄ defert
cibū ⁊ potū: ⁊ est illud quod dat ad meri ꝓpt̄
ergo illud apud difficultatē mot⁹ lingue ꝑꝑ
ꝯstrictōem apostematis nō pōt efficere cō-
plemētū huius. Et iterū meri qn̄ coartatur
ex apostemate ꝯstringit̄ caput eius ⁊ nō re-
cipit aliquid ꝓpter illud. ergo oꝫ vt n̄ possit
deglutire: sed qn̄ studēt in deglutiēdo ascen
dit ad nares eorū cū conant̄ sꝫ ipos in deglu
tiendo. Quod est quia potum ⁊ cibū qn̄ stu
dent in expellēdo ad interiora nō recipit ipꝫ
meri qn̄ est ꝯstrict⁹ ꝓpter illud ergo ingre-
ditur in duob⁹ foraminib⁹ que sunt in palato
⁊ ascendit ad duas nares ⁊ loquunt̄ ex dua
bus narib⁹. Quod est q̇a sermo est ꝑ linguā
⁊ lingue fit difficilis motus ꝓpter apostema
Est ergo necesse vt descēdat vox in duobus
foraminibus que sunt in supiori ꝑte palati ad
duas nares qn̄ volūt loqui. Et in ipsis est de
quo despat̄: ⁊ ille est in cui⁹ ore appꝫ spuma
Curatōnem ill⁹ cui⁹ est hec dispō iam sciui-
stis ⁊ declaratū est vobis ꝙ euētus apostēa
tum cum q̇bus sunt ꝑcussio ⁊ dolores est ex
effusiōe sanguis calidi. Et sciuistis iterū q̇a
oꝫ vt sedet̄ iste sanguis qui effundit̄ in ꝓnci-
pio egritudinis vt nō sit rediēs ⁊ nō ꝑuēiat
ad mēbrū nobili⁹ illo ⁊ magnificet̄ nocumētū
ꝓpter illud ergo in ꝓncipio hui⁹ egritudinis
opꝫ vt administrem⁹ flōiam cephalice ꝓpter
qd̄ euacuam⁹ eā vt̄r: ꝫ euacuam⁹ paꝝ ⁊ post
parū. Qd̄ est quia euacuatōes in q̇bus eua
cuat̄ parū post paꝝ plus attrahūt supfluita
tes ex mēbris infirmis: ⁊ extractio sanguis
vt̄r facit accidere sincopi ⁊ vehemētiā ⁊ p̄fo
catōes magnas p̄cipue qn̄ attrahit̄ materia
ad membrū. Et iteruꝫ qn̄ plures eorū q̇bus
aduenit egritudo p̄focatōis ꝓhibent̄ a cibo:
tūc oꝫ vt debilitet̄ virt⁹. Et post illud si non
sentit diminutōem apostematis ⁊ si inuenis
apostema adhuc ꝓhibere deglutōem et cur-
sum ventositatis tūc nō oꝫ vt ansieris sed in
cide duas venulas que sunt sb̄ lingua ⁊ non
tardes illud vsq₃ ad diē post illū: ꝫ fac illud
in ipo die tuo ⁊ post illud vtere clisteri donec
trahas supfluitates que iam declinauerunt
ad guttur ad ꝯtrariū ꝑtis ad quā declinaue
rūt. Et fit clistere ꝯpositū ex medicinis in
quibus est aliquid acuitatis sicut colloquin-
tida ⁊ camomilla ⁊ mellilotū ⁊ anetū ⁊ fur-
fur ⁊ baurach ⁊ oleū sisami. ⁊ sal ⁊ çuccharū
rubeū. ⁊ sit istud qn̄ nō est febris. ⁊ si ē illic fe.
tunc est necesse vt fiat illic clistere cum medi
cinis lenib⁹ sicut camo. ⁊ viol̄ sicca: ⁊ ordeuꝫ
excorticatū: ⁊ sisimbriū: ⁊ altea: ⁊ oleū sisami
nū: ⁊ penidh: ⁊ sal masse. Si aūt pn̄t degluti
re aliquid euacuam⁹ eos desuꝑ etiā ex aqua
solatri cum cassiefist. ⁊ ponam⁹ quātitatē illi
us ꝫm quātitatē virtutis ⁊ etatis. ⁊ post hoc
damus aquā ordei cum est nccāria: ⁊ est ne-
cesse vt decoquam⁹ cum ordeo lētes excorti
catas. Quod est quia extinguūt acuitatem
sanguinis: ⁊ iste est mod⁹ ei⁹. Modus aq̄
ordei cum lentibus corticatis. Sumat̄ or-
dei. ꝑ. ij. ⁊ lentis. ꝑ. i. et post illud redimus ad
curatiōem cum gargarismis qui conueniūt
huic loco statim et incipim⁹ et admistramus
res que sedant sicut aqua solatri: aut virge
pastoris: ⁊ aqua decoctionis lentiū excortica
tarum ⁊ rosarū: ⁊ rad ē liquiri. ⁊ balaustie: ⁊
etiaꝫ ꝯfert sandal̄ rub ⁊ faufel: qn̄ vnūq̇q₃
eorū attrahit̄ ⁊ decoquit̄ ⁊ fit gargarism⁹ cū
eo. ⁊ meli⁹ illo est rob mori: et admistram⁹ ex
ipo parū in ꝓmis deinde cōpositū: ⁊ melius
isto est medicamē quod fit ex moris siluestri
bus ⁊ ex fructu ramni: ex quo nos facimus
rob sil'e ei quod facimus ex moris: ⁊ est meli
us q̄ rob de moris: qm̄ est vehemētioris sti-
pticitatis q̄ ipm ⁊ fortioris et est infra illud
quod fit ex corticib⁹ nucū qm̄ h̄ est meli⁹ reli
quis medicinis que administrant̄ in apostēa
tibus gutturis ⁊ oris ⁊ fortius. Et oportet
ꝙ scias ꝙ hoc medicamē facit stipticitatem:
⁊ sb̄mergitur vehementer ⁊ inuiscat̄ in post
⁊ non sepatur ab eis velociter sicut facit tin
ctura manus quando excorticat nucē humi-
dam donec ipa non lauatur cum rebus for-
tis abstersionis. ⁊ si non sb̄mergitur virtus
eius in manu non esset difficile eradicare il-
lam ⁊ abluere ipm. ⁊ quoniam submergitur
scimus ꝙ est subtilis nature. Inquit S.
in libro de spēbus in rob de corticib⁹ nucum
Quia postq̄ verificaui esse eius inueni ipm
melius reliquis medicinis que fiunt in apo-
stematibus gutturis ⁊ sinantijs: ⁊ postq̄ de
coxi ipm cum melle ⁊ gustaui ipm non inue-
ni ipm horribile: diuisi ipm in. iiij. partes. ꝓie
ci ergo in ꝑte eius semp. aliquid ex medicis
stipticitatē faciētibus: ⁊ in ꝑte secūda ꝑmis-
cui mirrā ⁊ crocū: ⁊ in ꝑte tertia ꝑmiscui dra-
gag̃. ⁊ baurach: ⁊ quartā dimisi puram qm̄ ē
dulcis ꝯueniēs pueris ⁊ viris qui non inse-
quunt̄ intellc̄m integrū ⁊ mulieribus et rob
de citonijs ⁊ piris de çatur ⁊ rob de vino qn̄

fit ƀm hanc semitā est medicamē conueniēs
apostematib⁹ que fiūt in ore et sic indiget in
inicio medicinis que repellunt omne qd̄ cur
rit sibi in eo quod est.s.post horā augmenti ⁊
horam status medicinis ꝯmixtis ex duabus
spēbus.s.eis que expellūt ⁊ confortāt ⁊ que
resoluūt ex eis sicut aqua coriandri hūi:⁊ aq̄
solatri:⁊ aqua cassiefist.⁊ est necesse vt sit ma
gis vincens ⁊ plus in horis augmenti medi
camen stipticū:⁊ in horis statu medicamē re
solutiuū:⁊ in hora declinatōis quod resoluit
tm̄. Quod est quia quando stat ⁊ absciditur
quod currit est necesse ꝙ administreť qd̄ ma
turat:sicut rob solum ⁊ decoctio ficuū sicca
rum:aut decoctio mellilotí:⁊ radic̄ liquiritie
aut lac multum calidum: ⁊ cassiafi.dissoluta
cum aqua furfuris simile. Et ex eis que con
ferunt ꝓprie est aqua mellis quando decoq̄
tur in ea aliquid de calamēto montano. Et
hoc medicamen iterū. ℞ecipe balaustie ro
se ⁊ salis armoniaci aluminis iameni añ pō
dus.ʒ.i.piretri ⁊ cubebe amborū añ.ʒ.ß.gal
larum ⁊ spodij ⁊ croci ana dauich.ij.rob.℥.i.
rob de moris.℥.iij.ꝑmisceātur ⁊ fiat garga
rismus cum eo. Et confert hoc medicamen
etiam apostematibus radicis inguinū:⁊ cuꝫ
ꝑuenit ad resolutiōem ⁊ quiescit acuitas ei⁹
⁊ non currit ad membrum apostematum ali
quid ex materia:tunc est necesse vt misceanť
cum vino ex rob que diximus ex medicinis
resoluentibus sicut sulfur ⁊ stercus canis al
bi qui comedit ossa. Et confert medicamen
factum cum armel quod nominant quidam
dyarundinis solum quādo cum eo liniť exte
rius:⁊ quādo cum eo misceť stercus canis et
hominū:⁊ succus cucumeris asinini:⁊ misce
tur cum vnaquaq̄ꝫ illarū medicinarū aurum
ex confectiōe medicinarū quas diximus ad
gargarismū. Si vero abhorreant q̄dam ster
cus hominis ꝓpter fetorem suum:tunc suffi
cit succus cucumeris asinini et stercus canū
quando teritur solum ⁊ infunditur in illis ⁊
linitur cum eo guttur de foris confert in eo
iuuamentum magnum. Verūtamen huius
modi linimentum non oportet vt administre
tur nisi in declinatione. Q si exasparatur pa
latum vt accidat in eo caliditas ⁊ inflatio tē
fac gargarismum cum lacte multo calido cū
oleo rosa. Hoc ergo regimen est curatio pre
focationum.

Ca.xix. de catarris qui descendunt a
capite ⁊ curatione eorum.

CAusa autem catarrorū qui descen
dunt ad duas nares ⁊ os est cerebꝝ
quando inuenit ip̄m caliditas et fri
giditas sicut corpus in mutatōe sue ꝯplexio
nis ⁊ impletur sicut membrū officiale. Et si
cut diarria est egritudo que accidit in stoma
cho causa malitie digestiōis. similiter accidit
vnaqueq̄ꝫ egritudinu quas diximus ⁊ descē
dit ad os solum materia:⁊ nominať materia
que descendit ad nares kukumē:et materia
que descendit ad epiglotū raucedo ⁊ asperi
tas. Et scim⁹ ꝙ catarr⁹ ex caliditate ē ignis
rubificans facies ⁊ nares et caliditas vehe
mens ⁊ acuitas eius que currit et sb̄tilitas
eius. Illis aūt q̄bus accidit hec egritudo
ex frigore accidit tensio partium anteriorū
capitis ⁊ eminentia duorū supciliorū ⁊ opi
latio foraminis quod est in naso in osse fixo
donec ip̄m non odorant odoratu bono neq̄ꝫ
loquitur sermone manifesto. Et si descendit
materia ad pectus sequiť eam tussis ⁊ sputū
quandoq̄ꝫ eim sequiť humidū indigestum:et
quandoq̄ꝫ viride:⁊ fortasse sequiť cum cona
mine emūgendi sanguinis. Curatio
catarrorum ex caliditate.

Et curamus catarros ex caliditate q̄ ac
cidit in ꝑncipio ex vapore aque in q̄ decocte
sint violť sicca ⁊ ordeū excorticatum ⁊ papa
uer ⁊ camo.⁊ accipiat in mane ⁊ vespe diaco
dion ⁊ est syrupus qui fit ad tussim: ⁊ vtatur
sorbitione que fit ex amilo ⁊ ordeo excortica
to ⁊ faba cum aqua pluuiali: ⁊ puluerizētur
sup ea drag̃.triiū:⁊ aliquid ex oleo amigdať
dul.⁊ penid.⁊ fit etiā iuuamētū cum tri. quā
do decoquiť cum penidijs:⁊ oleo de amigda
lis dul. et similiter aqua furfuris que fit ƀm
hunc modū.⁊ si est necessitas accipiēdi aquā
ordei fiat ƀm illud. Et conferūt ex oleribus
atriplex ⁊ malua et cucurbita si caliditas est
multa cum oleo amigdať.dul.⁊ si non est ca
liditas tunc decoquať cuꝫ pullis ⁊ durarigi
⁊ bibant scir⁹ violť.⁊ iuleb. ⁊ aquā granato
rum dulcium aut rob. Et quando in palato
⁊ epigloto est asperitas multa: tunc est nccē
vt narremus res facientes glutinatōem se
dantes sicut pillule ex gummi drag̃.⁊ amilo
⁊ succo liquirl.et semine citonij ⁊ psillio. Et
quando volumus ꝓhibere illud quod currit
tunc nos infundimus furfurem aceto vini ⁊
ponimus ip̄m super prunas:⁊ precipim⁹ in
firmo vt naribus attrahat vaporem qui ex
ip̄o eleuatur: aut accipiat ip̄m cum çuccaro

albo aut cum rosis siccis. aut rosa acetū sit per lapidem ignitū z precipe infirmo vt naribus attrahat vaporem qui eleuatur ex eo Et conferunt etiam attractio naribus aque ro. sp. z fabe iterum z ordeum quando infundantur aceto z fumigatur cum eis conferūt catarro qui est ex caliditate. Curatio catarrorum qui accidūt ex frigiditate.

Necesse est vt curemus catarros qui accidunt ex frigiditate in primis cum vapore aque in qua decocta sunt camo. z mellilo. et sansucus z sisimbriū: z damus ei in sorbitione que fit cum aqua furfuris z tritici et confecta cum oleo de amigdalis z melle mūdo. in fine quando volum⁹ abscindere catarros euaporamus eos cū storace siccā aut thure aut xiloaloe non aromatizato: aut sandaraca. Et magis iuuatiuum hoc toto est attractio cum naribus odoris nigelle torrefacte in panno lini ligate. Si autem descendit ad pectus materia z facit accidere tussim: curemus eam cum rebus que conferant tussi accidenti ex frigiditate.

Ca. xx. de speciebus tussis.

Scias q tussis non accidit plurimū nisi ex humiditate que currit. et hec quidem humiditas aut est de sursū aut venit de inferioribus. Que autem est de sursum a cerebro est. Que autem est ab inferioribus est ex membris que nutriūt: aut ex membris respirantibus. z accidit quandoq tussis absq humiditate currente ad pectus: immo ex sfōne qui fit in gibbositate epatis: quoniā ipa impellit z opprimit velamen. Et quando coartatur velamen: coartat z pect⁹ z constringitur. Et quando ambo coartant simul accidit tussis. Et fortasse accidit tussis absq his duabus rebus. scilz quando sentit canna pulmonis sonitum mordicationem z asperitatem sicut acetum facit quoniam acetum facit accidere tussim absq medio. Uerū tamen quando aduenit canne pulmonis ex eo asperitas accidit tussis quoniam quando offenderit virtus in humiditatem accidit ex eo tussis. Et accidit tussis etiam ex malicia cōplonis non recte z hest fra. s. quando facit accidere tussim. Quod est qz plurimū tussis nō accidit nisi ex hūiditate. Cū ergo dixi q tussis accidit ex malicia cōplois nō recte: nō significaui q hoc fit in membris pectoris immo plurimum fit in lacertis qui sunt i medio costarū quatuor expansarū. Et ex eis declaratur quod est velocioris sanatōis. Et quādo sentis anhelitū tūc possibile est tibi significatio sup vnāquāq specierū tussis bm hūc modū. Quod est qz si accidit causa malicie cōplois tūc si est ex caliditate tūc qui hz eam sfōnem vehementē in instris anhelitus. Et accidit in facie rubedo quā sequit vehemēs sitis z desiderāt extinctōem z iuuant vento vel attractōe aeris frigidi. Et quod spuitur est decliue ad colerā in colore suo z suo sapore. Et si est ex frigiditate tūc facies ē plūbea z non sentit illic caliditas neq sitis. z nocent eis res frigide z cōferūt calide. Ita cognoscitur ergo malicia complexionis simplicium. Compositarū vero ex compositione harū simpliciū. Et complexio que cognoscitur ex malicia simplici cognoscit ex multitudie ei⁹ quod egredit cum tussi: et ex eo quod sentit ex grauedine. Si aūt calida aut frigida: tūc ex significatōibus quas dixim⁹ paulo ante. Materiā autem que descendit a capite cognoscimus p sonitū z mordicatōem que accidit in vuula z pulmonis canna. Curatio tussis ex caliditate.

Qn si tussis est ex caliditate: tūc narro in pncipio syrupū diacordiō purum solum z est syrupus qui fit ad tussim z cum aqua ordei i qua cocte sunt sebesten. deinde damus post illud violas conditas cum zucchero z cū decoctione yopi facto cum papauere albo et nigro z ordeo z fabis excorticatis cum oleo amigdalarū z peniō. z si vocat necessitas. s. quando est caliditas magna cū materia sanguinea flobotomamus venam basilicam. et etiam conferūt eis ex cibis qui sorbent sicut sorbitōnes que fiunt ex fabis z aqua ordei z papauere albo: z oleo de amigdalis dulcib⁹ z penedijs: z quod fit ex atriplicibus z crisolocanna: z maluis cum oleo de amigdal dul Et sorbitio facta ex tri. donec resoluant materie que remanserunt non est diminuti iuuamenti. Si autem non est febr tunc nos absoluimus etiam sorbere vitellum oui qm in eo est caliditas pua: tunc ipe resoluit. Et cōueniunt ex potibus scir⁹ violarum z iuleb: z aqua zucchari quoniā in hac est caliditas pua: tunc ipa sbtiliat z abstergit: z rob: z aqua granatorum dulcium: z succio canne mellis: z abstergendo inungatur pectus de foris cū cera colata et liquefacta cum oleo viola. et drag. contrita.

Curatio tussis ex frigiditate.

Illud qđ narro ē aqua ysopi qñ cū ea de
coquit̃ prassiū cū viol̃ ꝯditis cū melle ⁊ oleū
de ḡnis pineaꝝ ⁊ oleo de fistič. ⁊ vtat̃ ēt sor-
bitōe fcā ex tritico ⁊ alkessue ⁊ melle mūdo:
⁊ oleo de amigdalis dul. ⁊ cibēt̃ isfidabegi et
carne hedi caulibus coctis ⁊ sicla ⁊ maluis. ⁊
sit pot⁹ eoꝝ cū decoctiōe melł ⁊ aq̄ passulaꝝ
⁊ rob. ⁊ vngat̃ pect⁹ cū oleo de lilio aut oleo
de narcisco cū cera recēte ⁊ drag̃. trito. Et si
in cāna pulmonis est hūitas tūc opꝫ vt vta-
mur in curatōe illi⁹ reb⁹ que abstergūt sicut
sorbitio q̄ fit ex fabis ⁊ melle: ⁊ sorbitio q̄ fit
ex caulib⁹ ⁊ porris: ⁊ medicine facte cū helka
limbat ⁊ cinamomo ⁊ pipe ⁊ beçard ⁊ cassie-
lig. ⁊ radice liliȷ ⁊ mirra ⁊ thure. Raucedo
aūt vocis q̄ accit ex supfluitate hūitatis cā
ne pulmonis opꝫ vt curet̃ cū reb⁹ faciētibus
glutinatōem: ⁊ misceat̃ cū eis aliq̄d ex medi-
cinis q̄ abstergūt. Reliq̄ v̓o tussis q̄ accidit
ex malicia ꝯplx̄onis absq; materia nos cura
m⁹ eā cū reb⁹ ꝯtrariȷs malicie ꝯplx̄ois absq;
materia. Ca. xxi. de aberis
⁊ est assossati ⁊ pleuresis.

s Cias ꝙ pleuresis est flegmō velaīs
ligātis viscera qđ coopit costas de-
intus. Et oꝫ vt scias ꝙ pect⁹ ē cōpo
sitū ex. xxiiȷ. costis. ⁊ inter istas costas sunt
lacerti q̄dā positi ad ꝯstrigēdū pect⁹ ⁊ dilatā
dū ip̄m. Cū ḡ apat̃ velamē ligās qđ coopit
costas has ⁊ lacertos q̄ sunt int̃ eas noiat̃ h̄
egritudo calurit⁹ ⁊ ē pleuresis. qñ v̓o apa ē
in lacertis tūc q̄dā noiant caluriū nō verum
Sꝫ distigui͂t int̃ veꝝ ⁊ nō veꝝ ꝑ istas signi-
ficatōes. qđ ē qꝛ si ē cū dolore pūgitiuo ordi-
nato tūc pleuresis ē vera q̄m velamē est ner
uosum in natura sua sentiēs ex q̄ ē pūctio ⁊
dolor: ⁊ dolor pūgit in hac egritudie velamē
Est ḡ ille q̄ extēdit̃ ex cētro ꝰm rotūditatem
ad t̃minū ⁊ cētrū ei⁹ ē fixū locatū. Et signifi
catōes q̄ sūt ꝓp̄e ei sunt ex tussi ⁊ dolore cuꝫ
pūctura ⁊ fe. acuta ⁊ ꝯstrictōe anhelit⁹ ⁊ do-
lore clamoso. Et si extēsio est vsq; ad loca q̄
sunt in circuitu loci in q̄ ē tūc nō ē locati cētri
⁊ dolor ē inordinat⁹. s. diu̓sus a dolore velaīs
ꝑꝑ diu̓sitatē sit⁹ ꝑtiū velamīs. Qđ ē qꝛ ꝑtes
ei⁹ extēse sunt sup costas: ⁊ ille q̄ sūt s̃r loca
q̄ sunt int̃ eas sunt molles carnose et nō sūt
neruose. Cū ḡ apa ē in ꝑtib⁹ annexis cū co-
stis tūc dolor ē ꝰm duos modos. s. ꝰm semitā
cōem flōnis ⁊ nō dixit flōneꝫ nisi ꝰmone cōi
q̄m velamē coartat̃ ex costis. Qñ v̓o ē in la-
cert̄ q̄ sunt int̃ costas tūc nō dolet nisi ꝰm se
mitā flōnis simplicis tm̄. Si aūt dolor est cū
ꝑcussiōe absq; pūctura: ⁊ ē fixus in loco vno
costaꝝ tūc pleuresis ē nō vera. Qđ ē q̄a ꝑ-
cussio nō accit nisi vbi sunt arterie multe: Et
sig̃t sup illud tibi. s. sup pleuresim verā etiaꝫ
pulsus arteriaꝝ. Qđ ē qꝛ si ē serrin⁹ durus
tūc sig̃t ꝙ apa ē in velaīe ⁊ si ē eq̄lis ñ vehe
mētis duriciei tūc sig̃t ꝙ ē in lacert̄ q̄ sūt int̃
costas. Qđ ē qꝛ pulsus dur⁹ fit aut ex tēsiōe
aut ex siccitate aut ex frigiditate: ꝭ in pleu-
resi fit pulsus dur⁹ ex tēsiōe. qđ ē qꝛ corpora
neruosa qñ dolēt ꝑꝑ apa extēdūt̃ tēsione ab
eq̄litate egrediēte. silr̃ velamē vł ligamē in-
trās q̄m ē neruosum mouet̃ motib⁹ mult̄ ꝑꝑ
neruos duros q̄ sunt in eo. Et qñ apat̃ extē
dit̃. ḡ extēdūt̃ arterie q̄m ort⁹ eaꝝ est in eo et
exit⁹ eaꝝ ē cū eo. Et iteꝝ si ascēdit in sputo
aliq̄d sig̃t illō qđ ē ex ḡssitudine hūoꝝ nocē
tis ⁊ viscositate ei⁹. ⁊ qñ res ē ꝰm hoc tē si nō
ascēdit in initio cū sputo aliq̄d tūc ncc̄e ē p⁹
paululū vt ascēdat. in illa autem q̄ nō ē ve-
ra nō ascēdit in sputo aliq̄d penitus. ⁊ qñ tu
tāgis mēbꝝ dolorosum cū digito tuo ⁊ sētit
infirm⁹ dolorē scilicet quando locum doloro
sum comp̄hendit sensus: tunc est in lacertis
qui sunt inter costas ⁊ est pleuresis que non
est vera. Et significatur super humoreꝫ no-
centem ex colore qui accidit in sputo. Quod
est quia si est rubeus tunc est ex sanguine. si
est rubeus clarus aut citrinus tunc est ex co
lera. ⁊ si est albus tunc est fl̃aticus. ⁊ si est de
cliuis ad nigredinē tunc est mł̃ic⁹. Pleure-
sim aūt verā sequūtur. iiȷ. accn̄tia. s. ꝯstrictō
anhelit⁹ ⁊ tussis ⁊ dolor pūgitiu⁹ ⁊ fe. acuta.
Constrictio autem anhelitus ꝑ coartatōem
ꝭ tussis ꝓpter humiditatē que currit: ⁊ dolor
pūgitiuus ꝓpter extensiōem: ⁊ fe. ꝓpter ca-
liditatē que venit ad cor. Et terminus q̄dem
crisis pleuresis vere est in die. xiiȷ° aut. xx°.
die ꝓcul dubio cuꝫ sputo. Et pleuresis que
non est vera: non resoluitur per sputum in
istis diebus: sed peruenit ad sputum saniei
sicut dixit Ypo. in q̄nto capł̃o amphoꝝ. ꝙ il
li quos inuadit pleuresis si nō resoluitur in
. xiiȷ. diebus ꝑueniunt ad aggregatōem sa-
niei. Si enim non mundificat̃. xl. dieb⁹ tunc
ip̄a peruenit ad ptisim sicut testat̃ Ypocras
in eodem capł̃o libri āphorismorū. Et dicit
etiaꝫ illi in quorum pectoribus aggregatur
sanies ex pleuresi si spuunt in. xl. diebus a
die qua accidit eis principium sputi saniei q̄
escit ab eis: et sic non redeunt ad ptisim.

Quod est quia sanies corrodit pulmonem
ꝓpter putrefactiōem que accidit ei ꝑ spatiū
tpis. Et pmus ordinū pleuresis difficilis
resolutōis est vt nō sit in ea sputū. ⁊ 2ᵒ vt sit
in ea sputū sbtile. ⁊ 3ᵒ in qua apparēt matēie
grosse. ⁊ 4ᵒ in qua est sputū tpatū marcidū.
Et qm̄ sm plurimū nō accidit pleuresis nisi
ex sanguie colerico. s. ex materia calida. Qd
est q velamē ligās nō recipit nisi huiusmo
di materias calidas ꝓpterea q stringit ⁊ di-
latat multū ⁊ ignit ex motu ⁊ ꝑueniūt ad ipz
iste materie velociter. tc oz vt flobotomem⁹
venā basilicā dū ꝑmanet egritudo in ascen-
siōe. Et dū materia ꝑmanz currēs trabam⁹
ipam ad locū ꝯtrariū ei ex dorso ad longitu
dinē. Si aūt egritudo iā ꝯfirmata est et ab-
scisum est qd currebat. tūc ncc̄e est vt flōem⁹
ex latere doloroso. Et oz vt administret flo¹a
quādo dolor iā ascēderit ad duas furculas: ⁊
post illud dam⁹ infirmo decoctōem de iuiub
⁊ sebestē ⁊ passis ⁊ papauere albo ⁊ drag. cū
violis ꝯditis cū zucharo ⁊ oleo de amigdal
dulcib⁹. s. die vno: et post illud aquam ordei.
Qd est q nutrit ꝑter q ledat infirmū ⁊ non
nocet virtuti ei⁹ qm̄ nō est sup ipm ex eo ab-
horatio ⁊ cū abstersiōe q̄ est in ea alleuiat as
censiōem. Et post diē q̄rtū qn̄ icipit sputum
in ascēsiōe oz vt addāt in decoctōe radix liq̄
ritie: ⁊ capil. ve. ⁊ fic⁹: ⁊ si est natura sicca sol
uimus eā cū cassief. sola aut cum decoctōne
quā dixim⁹. Et soluim⁹ eā iterū cū violis sic
cis ⁊ penidijs aut zucharo. Et ꝯfert in hac
egritudine etiā cristere lene ꝓpͤ qn̄ extēdit
dolor vsq ad ypocōdriā. Et ꝯfert in ꝑncipio
vt vngat exteri⁹ ceroto facto ex cera alba et
oleo viol. ⁊ drag. cōtrito. Et administrēt i fine
egritudinis vaporatōes ⁊ emplm ex camo-
milla ⁊ farina ordei ⁊ radice altee ⁊ viol. sic-
ca aut humida ⁊ drag. ⁊ radic liqritie cū oleo
lilij ⁊ oleo viol. Et ꝯfert ei q̄ hanc hz egritu
dinē ex cibis qui est hu. et ca. vt adiuuēt sup
ascensiōem sputi: sicut sorbitio subtilis que
condit cum melle si non est feb. aut febris de
bilis pauca. Et confert iterū aqua furfuris
cum penidijs ⁊ oleo de amigdalis dulcibus
⁊ malue ⁊ atriplices et que sunt illis similia
quando coquūtur et fit potus ex aqua mel-
lis. sedat enim dolorem: ⁊ abstergit valde: et
nutrit corpus quando non grauant ipm cibi
⁊ adiuuat super penetratōem eius. si autem
consequit eos ex aqua mellis sitis causa ca
liditatis vehementis que est in eis tc ꝓhibe
cos ab ea ⁊ da eis quod non igneat eos ⁊ in
quo fit caliditas parua sicut syrupus violaz
aut iuleb. ⁊ confert eis syrupus diacordion
nominatus purus: ⁊ ꝓpͤ si aduenīūt eis vi-
gilie ⁊ materia est currens ad pectus.

Caplm. xxij. de distinctiōe inter pleuresiz
⁊ apostema epatis.

q Uando dicit infirmus tibi quia sen
tit dolorē in locis in quib⁹ sunt coste
dorsi non ꝓperes vt putes quando
tangis illum q habeat pleuresim. Quod est
quia pulsus arteriarū in apostemaṫib⁹ epa-
tis non est similis pulsui qui est in pleuresi
in aliqua dispositone: sicut non assimilatur
res que euacuat. Cum ergo nō euacuatur
ex materia aliquid per quod significet: tunc
oportet vt inuestiges almirach cum tactu.
Si ergo non inuenis in ipa apostema appa
rens scilicet in concauitate epatis tūc possi-
bile est vt sit apostema in gibbositate epatis
in parte que est sub costis dorsi tantum. pre-
cipe ergo infirmo tunc vt respiret vehemen
ter. Si ergo sentit aliquid graue quod sit
suspensum in locis que sunt supra illud sci-
licet supra costas apud suspensoria epatis.
aut sit retentū in circuitu eius: tunc non est
egritudo in velamine ligante. Quod est q̄a
fortasse accidit constrictio anhelitus quando
est apostema in hoc loco epatis propter co-
hartatōnem velaminis: ⁊ mouet tussim mo-
tu ꝑuo. Et significatio certa in huiusmodi
rebus et reliquis egritudinibus non est nisi
pulsus. Cum ergo extenditur tempus acci-
dunt ista accidentia. scilicet color lingue ⁊ co
lor reliqui corporis. Et in egritudinibus pe-
ctoris additur tussis. Cum ergo extenditur
tempus tunc proculdubio ascendit cuz tussi
sputum et constrictio anhelitus preter q le-
datur aliquod ex instrumentis anhelitus q̊
modo est possibile vt sit. Uerum tamen acci
dit in hora quando non est in eis aliquid lesi
onis. verum tamen propter attractionē ve-
laminis ad inferiora aut cohartatiōem eius
accidit ꝯstrictio anhelit⁹.

Capitulum vicesimūtertiū de pipl'onia
⁊ est apostema pulmonis.

p Eripl'onia non est nisi flegmon pul
monis. Flegmon autem non est ni
si apostema calidum: et sm pluri-
mum non fit nisi successione catarrorum an
tiquorum aut squinantiarum pleuresis aut

egritudinis alterius que sit sicut iste. et fit hoc scilicet quando peruenit materia que expellitur in huiusmodi egritudinibus ad pulmonem et diuisiones eius. v. Et remanet in eis et corrumpitur et putrefit propter cobartationem eius: aut in diuisionibus eius omnibus aut in quibusdam earum. Et fortasse colligitur hec materia in pulmone ipso absque his egritudinibus predictis. Et consequitur cui accidit hec egritudo constrictio anhelitus et febris acuta incensiua: et grauitas in loco et reliquo corpore. et tensio pectoris. et exiccatio in intellectu. et terror et inflatio in facie donec exuberantes sint vene eius. et rubedo in duobus pomis maxillarum ex excitatione vaporis sanguinei calidi qui eleuatur ex pulmone. Et non rubent ex alijs membris faciei: nisi quia caro eorum est rara recipiens excitationem velociter. Illi autem qui ceciderunt iam in egritudine alia: et permutant ad hanc egritudinem: oportet vt excipiatur ab extractione sanguinis: et proprie si egritudo est antiqua et fuerunt flobotomati in egritudine prima. Illis autem cum quibus incepit hec egritudo conuenit in primis flobothomia: deinde mollificatio ventris cum medicamine aut clisteri leui. deinde damus eis aquam ordei cum oleo amigdalarum dulcium: et penidiorum. Cum ergo sedatur caliditas paulatim confert eis sorbitio facta cum aqua ordei et candarusi: et est ordeum sine cortice: vel cui non est cortex cum melle et amigdalis amaris. et quando incipit sputum confert iterum decoctio ysopi in qua decoquantur radices lilij celestis: et ponatur super costas et pectus in primis cerotum: et in fine quando quiescit caliditas quedam quiete inungatur abstergendo cum cera et retenigi et butiro. et ad vltimum res que conueniunt pleuresi conueniunt huic egritudini.

Capitulum vicesimumquartum de asmate et preparatione anhelitus.

Illi qui habent asma absque febre assimilantur illis qui incendunt cum velocitate et vehementia deriuatur ergo nomen asmatis ex actione illorum. Et accidit ei hec egritudo ex humore viscoso qui adheret canne pulmonis: et preparatio anhelitus est huius generis scilicet quod opilat meatus aeris: et est vna specierum anhelitus scilicet quia est diuersa ab anhelitu asmatis et ab anhelitu sanorum. Et fit etiam quando implentur vene grosse que sunt in pulmone humore grosso et flatico donec putrescit et ignitur. Et oportet vt scias quod canna pulmonis quando descendit ad pectus diuiditur in venas grossas que sunt calidiores natura eius. Cum ergo inuoluitur cum eis caro rara completur cum eis pulmo: et iste sunt thesauri venti. quapropter etiam quando occupat locum venti substantia alia constringitur anhelitus et accidit pectori et collo toti preparatio recta. Quod est quia patientes hanc egritudinem timent quod cadant quedam partes corporis super quasdam quare prefocantur quoniam ipsi iam sciunt experimento quid accidat in hoc ex corruptione. Rectificant ergo pectora sua et colla sua donec preparatur eis anhelitus. propter id ergo nominatur hec egritudo directio anhelitus ex hoc quod non preparatur ei qui habet egritudinem anhelitus nisi quando est directus sedens. Illos ergo qui habent preparationem anhelitus iuuat ex regimine quod mundificat superfluitates pulmonis et calefacit ipsum cum equalitate. hoc ergo fit cum fricatione et exercitio et cibis quos ego dicam et alia que ego dicam. In primis. ex fricatione autem confert eis que sicca est scilicet que fit manibus et pannis asperis. Illa autem que fit cum oleo non vtaris multum: sed cum quantitate que sufficiat ad leniendam fricationem tantum. Et si accidit eis in hora terror et permixtio intellectus necesse erit nobis precipere eis vt vtantur oleo. Et confert eis iterum fricatio cum pumice et nitro: et fricemus eos cum hoc vehementer quando quiescunt a labore et perueniunt ad ablutionem. Exercitatio autem fit in primis tarda: deinde fit clara pungitiua. Quod est quia motus velox in principio facit accidere asma et permixtionem Et secundum plurimum cum exercitati sunt cibentur et prohibeantur ab ablutione: et precipue in hyeme: et ab omni re que calefacit et humectet etiam. Quod autem conuenit ex cibis est panis calidus coctus super quem puluerizatum est anisum aut nigella aut ciminum aut ararek antiquum. Et ex oleribus nasturcium: raphanus: origanum: calamentum terrestre et montanum: et sinapis.

Et ex carne caro leporum et ceruorum et gazellorum. Caro autem vulpis et pulmo eius in naturis suis sunt contrarij huic egritudini. Et similiter pulmo eritij. Et confert eis ex piscibus marinis aradradk. Et ex volatilibus perdix et coturnix et galli: et omne quod non est pingue: et cuius pastus non est ex paludibus et carectis. Ex granis autem et omne quod inflat oportet vt custodiatur. Quod est quia excitant constrictionem anhelitus. Et sit id quod bibitur vinum antiquum odoriferum Mel autem et omne quod bibit qui habet asma oportet vt sit pauce caliditatis. Et confert etiam eis ne bibant successione cibi immo expectetur post comestionem multum. deinde addant in potu aliquid post aliquid non totaliter. Et confert eis ex somno quod eis acquirit quietem temperatam: immo minus temperato an non vides quod sani non sunt in hac egritudine quando plus vtuntur somno fit eis fortior constrictio anhelitus precipue quando dormiunt et post comestionem parum. Et est necesse vt solliciti simus etiam de natura ita vt currat in euacuatione secundum consuetudinem suam in omni die et in hora post horam soluatur superfluitas paulatim. propter id ergo oportet vt precipias eis quatenus vtantur cibis lenitatem facientibus. Et proprie iure gallorum antiquorum quoniam ipsum lenificat absque nocumento: et volubili: et sicla cum cartamo et capparibus cum sale: et ouis et karakis antiquis. et oportet vt ista aut alios comedant cibos. Si autem natura per istos cibos non lenitur tunc proice in aquam ordei aliquid de euforbio et da infirmo vt sorbeat. Est enim magni iuuamenti in hac egritudine. et epithimi etiam quantitas duorum aureorum cum rob. et vnge pectus cum oleo de lilio abstergendo: et oleo laurino et cera pauca: et oleo anetino: et oleo rutaceo: et omni oleo calido delectabilis odoris. Et ex medicinis in omni die aristologie rotunde quantitas .ʒ.ß. cum aqua aut secaniabin: contrita cum ruta humida dissoluta cum aqua. Et confert etiam radix hegereasen et est alfesire: aut radix ferestestem quando accipitur ex vnoquoque amborum dauich .iiij. et medius cum aqua: aut extremitates alleba secundum hunc modum: aut infundatur semen vrtice cum aceto. Et detur infirmo ex aceto quod sorbeat. Aut accipe ex semine nasturcij .ʒ.ij. et distilletur super ipsum oleum de amigdalis dulcibus et da infirmo.

Aut permisce squillam adustam cum melle et da ei in potu ex radice fudanikos .iij. et medium cum sekengemin squillitico: et tere baccas lauri et da in potum cum aqua: aut da in potu cum decoctione centauree maioris in magnitudine egritudinis: et minoris apud quietem egritudinis. Et si vis tere vtraque simul: et confice eas cum melle dispumato: et da eas sicut elactuarium sorbile. et si vis fac ex eis pillulas et da ex eis ad gluttiendum. et da eis potu etiam decoctionem ysopi sicce et prassij: et radices lilij celestis: et radicis liquiricie: et camedreos: et folij indi: et alhasse: et calamenti campestris cum oleo de nucleis pini: aut oleo de amigdalis amaris. et da ei etiam alkalimbat vt degluttiat illud homo cum piretro pauco: et beçard: et armoniaco: et oppopo. Est enim iuuatiuum valde si non accipiatur assidue. Quod est quia nocet neruis. et vtere permutatione medicinarum. scilicet non presumas super medicinam vnam. Et ex eis que confert est vomitus post comestionem rafani: et si est cum elleboro iuuat valde. Et si misereris ex nocumentis pectoris dabis extremitatem eis: et iuuantur habentes hanc egritudinem ex rafano in quo infixe sunt radices lilij. Si autem non obedit infirmus in acceptione medicinarum quas diximus administra clistere acutum factum de centaurea et cucumere asinino: et que illis sunt similia. Et res multi iuuamenti sunt cum cucumere asinino et euforbio. Et epithimi aut agarici iuuamentum non est sicut medicinarum solutiuarum tantum: sed conferunt etiam in modo alio. Et oportet vt euacuetur quem inuadit hec egritudo in omni mense bis aut ter cum his medicinis: et dicam eas nunc.

Modus pillularum que abstergunt pectus et soluunt. Recipe agarici dragmas tres. radicis lilij celestis: prassij amborum ana dragmas duas. mirre dragmam vnam. turbith dragmas quinque. yere dragmam vnam colloquintide et sarcocolle amborum ana dragmam vnam. summa medicinarum .viij. Terantur et cribellentur et conficiantur cum rob. Dosis eius est .ʒ.ij. cum aqua calida.

Mathathe ad asma et ad constrictionem anhelitus subtiliat humores grossos. Recipe squille assate dragmas tres. radicum lilij dragmas duas. prassij dragmam vnam. ysopi sicce .ʒ.i. mirre: croci amborum ana .ʒ.ß. summa vi. medicinarum. terantur et cri. et conficiantur cum melle.

Modus medicine ad alma ⁊ tussim an-
tiquam. Recipe sulphuris non adusti: ⁊ se
minis rute: ⁊ aristologie longe: ⁊ absinthij: ⁊
armoniaci: omnium ana partē .i. summa me
dicinarum est quinq̨. terantur ⁊ cribellentꝛ et
bibantur. Aliud ad asma ⁊ stricturā anhe
litus. Recipe raunt ⁊ aristologie longe: et
farine fenugreci: ana. ʒ. iiij. mirre. ʒ. ij. rubee
ʒ. i. croci pondus. ʒ. i. ꝑmisceantur et da eis.
summa est. vi. Suffuꝛ exptum ad asma ⁊
ꝑparatiōe₃ anhelitus. Recipe sisami. ʒ. xxx
penidiorū. ʒ. xx. ysopi. ʒ. vij. nasturcij. ʒ. xxx.
summa est. iiij. terantur ⁊ cribellentꝛ ⁊ misceā
tur cum penidijs ⁊ accipiantꝛ. Aliud. Re
cipe folij indi ⁊ sseba armeni ⁊ camepitheos:
⁊ ysopi ⁊ prassij omnium ana. terantur ⁊ mi-
sceantur cum melle ⁊ detur. summa quinq̨.
Aliud. Recipe pulmonis lupi sicci. ʒ. v.
calamenti montani. ʒ. iiij. seminis apij ⁊ folij
amborum ana. ʒ. viij. amomi ⁊ piperis ambo₄
ana. ʒ. iij. seminis iusquiami. ʒ. ij. tere medici-
nas ⁊ confice cum lacte almeçereon ⁊ frica ⁊
da in hora somni. Methace conferens
asmati ⁊ ꝑparatōi anhelitus. Recipe pinea
rum super quas est ratanice multū recentiū
⁊ decoquaꝛ cū prassio ⁊ misceantꝛ cū aqua ea
rū in qua decoctū sit mel mundū cū equali-
tate: ⁊ decoquaꝛ donec inspisseꝛ ⁊ fiat ei eēn-
tia mellis ⁊ grossior ea. Et confert etiam al
mathate factū ex fenugreco ⁊ ficub⁹ ꝺm hūc
modū. Abluaꝛ fenugrecū ⁊ decoquaꝛ super
prunas donec fiat ei essentia mellis. Et con
ferunt etiā iste euaporatōes ad asma. Reci
pe arsenici ⁊ sulfuris ana: ⁊ aggrega cum se
po renū ⁊ ꝑcipe infirmo vt recipiet vapore₃
ꝑ embotū. Aliud ad asma antiquū ⁊ dici
tur ꝙ confert statim. Recipe arsenici ⁊ ari-
sto. partes equales: terātur ⁊ conficiātur cū
butiro vaccino ⁊ fiant inde forme sikes auel
lanis ⁊ administrētur. Aliud ad tussi₃ sic-
cam. Recipe stercorꝭ leporū: et farine ordei:
⁊ corticū fisticorū ⁊ arsenici ana. teratur vnū-
quodq̨ ꝑ se ⁊ ꝯficiaꝛ cū vitello oui ⁊ fiāt ide
trocisci quo₄ vnusquisq̨ sit sicut. ʒ. i. ⁊ siccēꝛ ī
sole ⁊ suffumigeꝛ ex eis trib⁹ vicib⁹. Aliud
sumaꝛ aloes ⁊ suffumigeꝛ cū eo et attrahat
narib⁹ ipm infirm⁹ ꝑ embotū ⁊ deglutiat ip₃
Aliud ad asma ⁊ pleuresi₃ ⁊ tussi₃ cū spu
to saniei. ℞. storacis hūide ⁊ belkelimbat ⁊
arsenici rubei galbani masticis an̄: ꝑmisceāꝛ
⁊ ponātur sup ignē donec euaporet vapor ⁊
suffumigeꝛ os ⁊ pect⁹ ⁊ pulmo.

Ca. xxv. de sputo sanguis.

s Cias ꝙ sanguis qui ascendit ad os
alius est cui⁹ assensio fit ex ptib⁹ vē-
tris ⁊ stomachi: ⁊ ali⁹ ex instris anhelitus: et
ali⁹ qui descēdit a capite ⁊ palato: ⁊ discerniꝛ
inter istas spēs ꝑ sensum dolo₄ ⁊ locū ei⁹ et
dispōem ascēsiōis sanguis ipi⁹. Quod ē q₂
sanguis qui ascēdit a stō et ptib⁹ vētris non
fit ascēsio nisi cā vomit⁹ cū dolore ipiusloci
Et qui ascēdit ex instris anhelit⁹ nō ascēdit
nisi cū tussi ⁊ dolore instrō₄ anhelit⁹. Et ille
qui descēdit ex palato cū rascatōe: et ille qui
ascēdit ex mēbris anhelit⁹ aut ex pulmone:
aut ex pectore. verū tn̄ ille qui ascēdit ex pe-
ctore est niger ꝯgelat⁹: ⁊ ille qui ascendit ex
pulmone si est ex vlcere in carne pulmonis:
si ex sanie calīa q̄ vlcerauit carnē pulmonis
et nō fit adhuc sanies est san. spumosus de-
cliuis ad albedinē. Quapp ei⁹ malicia ē ma
gna qm̄ sequiꝛ eū sputū saniei ⁊ ptisis. Et si
eius ascēsio est ꝓpter lesionē venarū q̄ sunt
in pulmone ipo est clar⁹ sbtilis calidus. Ve
narū aūt egritudines sunt eruptio: corrosio:
⁊ aptio. Eruptio autē fit aut ex multitudine
sanguis: aut ex ei⁹ acuitate. Et sup illū qui
fit ex multitudine san. significaꝛ ex repłone
⁊ etate ⁊ natura ⁊ regiōe ⁊ reliquis dispōni-
bus calidis ⁊ humidis: et ascēsiōe eius sbito
ex multitudine ipi⁹: ⁊ ex eo ꝙ vsus est infir-
mus ante regie calo: ⁊ ex multitudine ablu-
tionū calā₄ ⁊ ex facilitate euōis ei⁹ ⁊ ex tole
rātia infirmi ex delectatōe ei⁹ absq̨ dolore q̄
sequaꝛ eū neq̨ febris. Illud aūt cui⁹ ascēsio
fit ex acuitate sanguinis ex regie qd̄ ꝑcessit
cū reb⁹ q̄ assilantꝛ ei ⁊ ex etate ⁊ silib⁹ ei: et ex
supfluitate calitatis naturalis ⁊ sbtilitate q̄
est in eo ⁊ corrosiōe q̄ accidit qm̄ est ex hūore
acuto: verū ex sanie cognosciꝛ illud ex ꝑces-
siōe vlceris qd̄ accidit aut catarro acuto aut
apostēate qd̄ resudat saniē in pect⁹ aut in ve
lamē ligās. Et significaꝛ etiā sup illō ex mł
titudine re₄ calā₄ q̄ generāt hūorē acutum
colericū. Et ex hoc ꝙ nō fit ascēsio san. sbito
neq̨ młta ꝟ in tpe lōgo: ⁊ aliqd post aliqd: et
ex febre ⁊ dolore qui sequiꝛ ipsum. Apertio
autem accit propter tensionem necessariam
⁊ hoc quidē fit: aut ꝓpter frigiditatē egredi
entē ab equalitate. quod est quia infrigidat
vehemēter donec supfluit. quare aggregan
tur partes vene aggregatōe vehemēti. ⁊ ac
cidit ꝓpter illud solutio cōtinuitatis: aut ex
motu aliquo magno. Et accidit illud ex vo

ciferatiõe magna que precessit: aut casu: aut
saltu. vnde euacuatur multũ ⁊ sequit ipsum
ſm plurimũ apostema. De curatiõe sputi
sanguinis. Si sputũ quidẽ sanguinis est
ex eruptiõe scilicz ex aptiõe ⁊ amplificatiõe
tunc curatio eius est per opilatiõez orificij in
strumẽti quod ampliatũ est ⁊ mollificatũ. Et
si est ex ruptura. scilicz ex solutiõe cõtinuita
tis tunc cum annexiõe eius. Et si est ex cor-
rosione eius tunc oportet etiã vt generetur
caro in loco qui corrosus est. ⁊ vt orificiũ in-
strumẽti cõglutinet cum medicinis stipticis
⁊ cũ medicinis que cõponũtur ex medicinis
desiccatiuis preter ꝙ mordicẽt. ⁊ ex medici-
nis quibus est cõglutinatio. sicut terra sigil-
lata: ⁊ lutũ quod noiatur stella. quod appor
tatur de ciuitate semus. Quãdo eiz misce-
tur cuz medicinis faciẽtibus stipticitatẽ ⁊ fi
at vt nascatur caro in locis que corrosa sũt
cum cibis generãtibus hũorem laudabilẽ: ⁊
cuz medicinis que faciũt nasci carnẽ. In
primis ergo cõueniẽs curatio sputi sangui
nis, ex hmõi spẽbꝰ est cõpositio medicinarũ
quibus curatur. In sermone aũt secũdo in
sputo sanguis ex pulmone: aut pectore: aut
ex canna pulmonis ꝓprie miscẽtur cuz his
medicinis quas diximus. Medicine acute
subtiles in quibus est vehemẽtia cõtrarieta
tis egritudinibus quas diximus scilicz eru-
ptioni: ⁊ rupture: ⁊ corrosiõi. ⁊ etiaz ꝑmisce-
antur vt ꝑueiãt ille medicine quas diximus
Quod est quia medicine stiptice viscose qm̃
opilant vias in quibus currũt ⁊ indigẽt vir
tute que alleuiet vias ipsaꝝ ⁊ dirigat eas ⁊
faciat eas penetrare. Quãdo vero ascensio
sputi est ex partibus materiei: ⁊ stomachi: ⁊
vẽtris: ⁊ intestinoꝝ. tũc nõ est nobis necessi
tas ꝑmixtiõis medicinaꝝ hmõi. Sed indi-
gemus genere alio quod sit eis cõtrariũ. sci
licz ꝙ in illis sunt virtutes quibus fit appa
ritio: ⁊ amplificatio: ⁊ penetratio. ⁊ in istis
sunt virtutes que aggregant ⁊ cõstringũt ⁊
prohibent a generatiõe vel penetratiõe. Et
sicut sunt medicine que infrigidãt donec stu
pefaciũt sensuz ⁊ attrahũt infirmo sonnum
in quo fit ꝓfundus. illud eiz est iuuatiuũ val
de in hac egritudine. De curatione sputi
sanguinis ex eruptiõe sanguinis ex capite:
aut ex instrumẽtis anhelitus. Flobotoma
mus venaz basilicã titilicarẽ: ⁊ extrahimus
sanguinẽ bis. ꝑmo die bis: ⁊ in secũdo bis. ⁊
hoc si cõsentit virtus: ⁊ que illis similant. de
inde euacuamus humorẽ vincẽtem. Et post
mũdificatiõez ꝑcipimus infirmo vt vtatur
trãquillitate ⁊ non expiret vehemẽter neq̃
clamet. Et qñ spuit sanguinẽ si nõ est tussis
precipimus ei vt bibat acetũ cõmixtũ ꝙ euo
mat donec abluat sanguis cõgelatus ⁊ re-
soluat ⁊ abscindat multitudo ascẽsiõis eius
Si aũt est tussis vehemẽs sedamꝰ eaz cum
gũmi: aut drag. ⁊ que sunt illis similia. Et fa
cimus iacere infirmũ taliter ꝙ in ea r̃cipiat
altuz scilicz vt sit caput eius parũper ad su
periora ꝑparatũ ita ꝙ non cadant pectoris
partes sup se ad inuicez ⁊ coartẽtur quare
accidit motus tussis ⁊ ꝓhibeãtur a cõsolida
tione vlceꝝ. Q si fecerimus hoc ⁊ non ab-
scindit assensio sanguis admĩstramus medi
cinas stipticas que abscindũt illud. sicut bo
lus armenꝰ: ⁊ terra sigillata: ⁊ carabe: ⁊ alu
men iame. cõbustuz: ⁊ succus barbe hyrcine:
⁊ balaustie: ⁊ capita granatoꝝ: ⁊ galla: ⁊ spi
na asseleius: ⁊ rob: ⁊ sumac: ⁊ ro. ru. ⁊ acatia:
⁊ cupule glandiũ: ⁊ succus alleuerit: ⁊ coral
lus: ⁊ cornua cerui adusta: ⁊ sedenigi: ⁊ por-
tulaca: ⁊ arnoglossa: ⁊ virga pastoris: ⁊ reli-
que medicine que simillãtur his. Et dabimꝰ
istas medicinas si non est febris neq̃ aposte
ma in aliquo visceꝝ cum syrupo põtico faci
ente stipticitatẽ. Si ãt fuerit illic febris: aut
flegmõ dabimus illud cum decoctiõe quarũ
daz medicinaꝝ stipticaꝝ. sicut citonia sorba
⁊ pira: aut grana mirti: ⁊ fructus rãni: aut fo
lia eius: aut folia vitis: ⁊ que sũt illis similia
in virtute. ⁊ sit cibus diminutus in q̃titate
valde: ⁊ in q̃litate stipticus viscosus vt sit
scilicz in eo aliq̃d stipticitatis: ⁊ aliq̃d visco-
suz qm̃ non ꝑtrãsit vt sit res vna stiptica vis
cosa. Et si sanguis fuerit descẽdẽs a capite
ad palatũ tunc ponemus sup caput ⁊ inter
duo supercilia res stipticas ⁊ infrigidantes
quas diximus ante ꝙ ipse abscindũt fluxuz
sanguis nariuz. Et si fortis sit fluxus san-
guinis ⁊ nõ abscindit ꝑmutamus ipsum ad
locũ ꝓpinquũ naribꝰ scilicz cũ gargarismis
donec ad palatũ: ⁊ os descẽdit. Qui aũt ex-
spuũt sanguinẽ ex instrumẽtis anhelitꝰ opz
vt emplastremus pectus eoꝝ cũ emplastris
stipticis ꝓhibẽtibꝰ. sicut emplastra que fiũt
ex corticibꝰ granatoꝝ: ⁊ farina thuris: ⁊ gal-
la: ⁊ alkabe: ⁊ sauic ordei: ⁊ balãstie: ⁊ bolus
armenꝰ: ⁊ luto semis: ⁊ puluere molẽdini: ⁊
folijs rãni: ⁊ folijs citonioꝝ: ⁊ folijs mirti: ⁊
piroꝝ: ⁊ vitis: ⁊ que sunt etiam illis similia.

Et ponamus super pectus res īfrigidātes
cum spōgys. scilicz quas hoīes nomināt fru
stuz ouis infusus in aceto: ⁊ aqua rosaꝝ fa-
cta cum aliquo ex oleis stipticis sicut oleum
de citonys: ⁊ oleum mirtinū: ⁊ oleum rosaꝝ:
⁊ oleum de floribus dattiloꝝ: ⁊ oleum de ar
bore masticis. Si aūt eruptio est ex acuitate
sanguinis tunc euacuatio sanguinis parua
est coueniēs infirmo in ꝑncipio egritudinis.
Et post illud administramus qd̓ infrigidat
⁊ humectat. sicut aqua ordei: ⁊ aqua cucurbi
te infrigidatiua: ⁊ aqua psilij: ⁊ medulla cu-
cumeris: ⁊ que sunt illis similia. Curatio
sputi sanguinis accidētis ex ruptura: vel sci
sura. Et illi qui exspuūt sanguinē causa
rupture. Si ruptura est ꝓpter frigiditatez
egredietem ab equalitate non est necesse vt
flobotomef. Et similiter illi qui ex spuūt san
guinē ꝓpter catarros non oportet vt flobo
tomef donec ꝑmaneat catarrus acutus. Et
non est necesse ei qui spuit sanguinez ex ru
ptura vt curetur nisi cum rebus tēꝑatis in
calefactiōe sicut spica: ⁊ cinamomo: ⁊ mirra:
⁊ costus: ⁊ cortices thuris: ⁊ crocus: ⁊ bede-
guard: ⁊ decoctio radicū altee: ⁊ radicū cen-
tauree grosso: ⁊ rāno: ⁊ mastice: ⁊ que sunt il
lis similia. Et si est sputū sanguinis in prin
cipio sue inceptōis cōfert ei aqua mēte quā-
do miscenf cum eo medicine stiptice ꝓhibē
tes. sicut bolus armenus: ⁊ terra sigillata: ⁊
carabe: ⁊ alumē cōbustuz: ⁊ spodiū: ⁊ ro. ru. ⁊
cornu cerui adustū: ⁊ balaustie: ⁊ cupule glā
diuz. Et est necesse vt bibātur cuz aqua plu
uie. Et si est possibile vt sit totus potus infir
mi potus ex aqua pluuie est melius. ⁊ preci
pe ei vt bibat ipsam solam. ⁊ precipe ei vt bi
bat eam qn̄ infunditur in ea bolus armenus
⁊ spodiū. ⁊ loco aque pluuie aqua ro. Sit ⁊
decoctio granoruz mirti: aut aqua citonioꝝ
immaturoꝝ scilicz que exprimunf manu sta
tiz preter ꝙ fiat. ⁊ inūgamus pectus abster
gēdo cuz ceroto ex oleo ro. ⁊ aqua mirti. Et
apud sonnū damus eis ex hoc medicamine
℞. acatie: balaustiaꝝ: ⁊ rosaꝝ rubeaꝝ: ⁊ suc
ci barbe hyrcine: ⁊ cupulaꝝ glādiū: ⁊ corticū
thuris oīum an̄. terant ⁊ cribellenf. ⁊ dosis
est. ʒ. iij. cū aqua sumac. Et si ruptura est cau
sa motus vehementis ex casu: aut ex saltu:
aut ex vociferatiōe non est flobotomia ne-
gāda ꝓpter necessitatē attractōis materiei
a mēbro leso. Postea administramus me-
dicinas stipticas ꝓhibentes quas diximus
ante. De sputo sanguinis ex corrosione.
Et illos qui spuūt sanguinē ex corosiōe
iuuat in ꝑncipio attractio sanguis de vena
basilica si non ꝓhibet ab illo aliquid. deinde
lenificatio nature ꝓter ꝙ soluimus eos cuz
his medicinis. scilicz cum aqua prunoꝝ: ⁊ te
reniabin: ⁊ violaꝝ: ⁊ cassiafi. cuz iuiubis: ⁊ se
besten. Et si adiuuat virtus soluimus eos
cum ablubleb: ⁊ penide. ⁊ cōfert etiā clistere
lene. ⁊ post euacuatiōez damus aquā ordei
cuz aqua in qua decocti sūt cācri. Et si egri
tudo est acuta valde decoque aquā ordei cū
aqua cucurbite loco aque. Si aūt non quie
scit acuitas per ista ⁊ non abscindif cursus
sanguinis administramus medicinas alias
sicut aqua arnoglosse sola: ⁊ cum terra sigil
lata: aut aqua portulace cum karabe: ⁊ bolo
armeno. ⁊ adiūgimus succuz virge pastoris
⁊ non huiusmodi eruptioni cōmuni sed oīm
egritudine ex sanguine: ⁊ acuitate: ⁊ calidi-
tate vehemēti cum terra sigillata. Et cōfert
etiaz aqua radicū arūdinū humidaꝝ qn̄ da
tur ex ea. ʒ. i. Et cōfert etiā assedenici cū suc
co virge pastoris: aut aqua arnoglosse: aut
aqua portulace. Ille aūt qui non spuit san
guinē multū damus ex terra sigillata: ⁊ asse
denigi quasi. ʒ. ij. cū aqua tepida tritis sicut
puluis. Et cōfert etiā hoc medicamē scilicet
sedenegi: ⁊ lutū. Illis aūt qui incipiūt spue
re saniem qm̄ exsiccat vlcus in quo est sanie
es ⁊ sanat ipsum. ⁊ inūgatur pectus eius qui
spuit sanguinem cum ceroto ex cera alba: ⁊
oleo ro. ⁊ aqua virge pastoris: ⁊ aqua cucu.
Trocisci andromaci ad sputū sanguinis
℞. acatie auī. iiij. rosaꝝ sicca. balaustie auī.
viij. gūmi arabici auī. ij. dragagātuz auī. i.
fructus granati siluestris. ⁊ est alkilkilatum
auī. viij. cōficiātur cū aqua pluuiali ⁊ detur
sūma est. v. Medicina gal. ad saniem ꝓ
fundā in pectore. ⁊ vlcera: ⁊ apostemata que
sunt in vuula: ⁊ in parte lingue: ⁊ canna pul
monis qn̄ gargarismus fit cum eo. ⁊ qn̄ datur
cum aqua pluuiali: aut aqua frigida: ⁊ reli-
quis que accipiūt ipsum cuz aceto cōmixto.
Et dosis sit q̄titas auelane: ⁊ ei qui mingit
sanguinē: ⁊ ꝓuocat mēstrua qn̄ bibif: ⁊ sup-
ponif in matrice. ℞. mirre. ʒ. i. croci. ʒ. ß. spi
ce inde. ʒ. i. cinamomi. ʒ. ß. thuris. ʒ. ß. pipe
ris nigri auī. iiij. lilij celestis: ⁊ rosaꝝ rubeaꝝ
amboꝝ an̄. ʒ. ij. acatie auī. iiij. Sūma. xi. me
dicine terātur ⁊ cribellētur ⁊ cōficiātur cum
melle despumato. Cū ergo volueris facere

gargarismū solue ex eo quod sit equale tribus auelanis cū aqua aut lacte aut decoctōe alcaib. ꝛ administra illud. Medicamē aliud ad sputū san. ꝛ fluxū ex ore: ꝛ ad dolorez stomachi ꝛ singultū vehemētē. ℞. cinamo. cassiteli. ꝛ opy ꝛ mirre oīm ana aur. iiij. leucopipis: macro. becard: iusquiami: croci: añ aur ij. summa. ix. teran. ꝛ cri. ꝛ ꝯfi. cū melle. dosis aur. i. cū eo quod ꝯuenit ex potib⁹. Aliud ad sputū san. ex corruptōe aut ruptura aut corrosione: ꝛ est exptū. ℞. spodij: ro. ru. boli ar. ꝛ terre sigil. ꝛ ssedenigi: oīm ana. ʒ. x. corallí: carabe: margaritaꝝ nō pforataꝝ: oīm ana ʒ. v. gummi ꝛ dragagā. amborum ana. ʒ. vi. papa. ni. ꝛ se. portulace: ꝛ se. malue: ro. ru. se. arnoglosse: cornu cerui ꝯbusti: oīm ana. ʒ. vij acacie ꝛ succi barbe hircine: ꝛ succi liquiricie oīm ana. ʒ. v. amili torrefacti. ʒ. vi. summa. m. xx. teran. ꝛ cri. ꝛ def in potu ex eo. ʒ. iij. cū aq plu. Aliud ad sputū san. ℞. corallorū et carabe ꝛ ssedenigi oīm ana pte. i. terre sigil. ꝛ balaustie ꝛ gūmi oīm ana ptes. ij. sūma est vi. teran. ꝛ cri. ꝛ def ex eo ꝗtitas coclear ij cū rob granatoꝝ. Aliud ad hmōi egritudinē ℞. terre sigil. ꝛ corallorū: ꝛ rosaꝝ ru. oīz añ ʒ. ij. karabe ꝛ gūmi ꝛ amili oīm ana. ʒ. i. teraſ ꝛ def ex eo aur. iij. cū vino de robub stipticitatē facienti. summa. vij. Aliud ad sputuz san. ℞. coralloꝝ: balaustie: ꝛ acacie: ꝛ ssedenigi abluti: ꝛ laudani: oīm ana. ʒ. i. gūmi. ʒ. ij. summa. vi. teran. ꝛ ꝯfi. cū albuie oui. ꝛ detur totū in potatōe vna cū aqua cucu. amari cōmixta cū aceto. Aliud ad idē. ℞. thuri. ʒ x. gūmi. ʒ. vij. terre sigil. ʒ. v. summa. iij. teraſ ꝛ dent cū aqua arnoglosse. In admistratōe horū que diximꝰ est sufficientia ad illum qui spuit sanguinem.

Ca. xxvi. de ptisi.

Species ptisis sunt due. vna caruz est que fit a materijs descēdentibꝰ a capite. ꝛ altera ē que incipit ex egritudine ipa que fit in pl̄one ipō. ꝛ ƀz plurimū est inceptio eius a sputo san. ꝛ ꝓpe qñ disrūpit aliquid ex interioribꝰ pulmonis. ꝛ accidit qñ recipit pulmo materiā ex mēbris alijs excepto capite sicut pectore corde velamine et spatul̄. Et ꝯplones quidē que hāc velociter recipiūt egritudinē ƀm q antiqui dixerunt sunt ꝯpōes eoꝝ quoꝝ pectora sunt stricta qbus nō est ꝯcauitas ita q sint spatule illorū stricte denudate a carne ꝛ eminētes retro sic ale. quapp noīanſ alati. Et sitr illis corpibꝰ quoꝝ capita impletur vaporibus ꝛ ꝓducunt eos ad instra anhelitꝰ et paraſ ptisis. Qz si aggregant in ea due ꝓpetates. s. malicia cōplonis pectoris et debilitas capitis est illud plus ppatū ad dispōem ptisis. Et suscipiūt etiā ptisim corpa illa quoꝝ colla sunt longa ꝛ quorū gule sunt eminētes ꝛ quoꝝ pectora sunt stricta. ꝛ non accidit hmōi egritudo illis quorū spatule sunt ꝯformes pectoribꝰ eoruz nō annexe cū eis: ꝛ sunt carnes eorū et ossa ipoꝝ grossa: ꝛ nō sunt gule ipoꝝ eminentes nisi raro ita q nō accidit eis sputū san. nisi p accñs necēm. Cū ergo sunt vlcera in instris anhelitꝰ: tūc aut fiūt in pectore ꝛ sunt faciloris curatiōis: ꝛ raro ꝓueniūt ad vehemētiā fortē. Si aūt in pulmone eoꝝ curatio ē difficilior ꝛ multū ꝓueniūt ad vehemētiā fortem scz scissurā. Quod est qz pectꝰ pp paucitatez instroꝝ suoruz fit egritudo que accidit in eo pauci umoris valde: ꝛ malicia est minor. ꝛ ꝓpter amplitudinē eiꝰ resoluūſ materie q̄ currūt ex vlcere in eo plus ꝛ meliꝰ. ꝛ ppterea q carnositas sua est plꝰ recipit ꝯsolidatōez velociter. pulmo vero est ecōtrario illiꝰ. Qd ē qz instra eius sunt multa ꝛ nō est in eis spacium multū: ꝛ caro eiꝰ est pauca ꝓpter sbam vene grosse que est in eo. pp illud ergo si nō ꝯglutinaſ vlcꝰ qd fit in eo cū sanguie suo ꝓuenit ad ptisim ꝛ nō est ei curō. Qd est quia locꝰ in quo est vlcꝰ indiget q matureſ illud qd est in apate. Cū ergo digeriſ nō ē possibile q resoluaſ qd currit ex eo absq tussi ꝛ tussis ꝯmouet ꝛ ꝯcutit ꝛ excitat dolorē: ꝛ dolor facit accidere saniē multā: ꝛ sanies apat locū ꝛ apa iterū indiget maturatōe ꝛ que sunt illſ sikia. Fiunt ergo pocissimi malicie sp cū reuolutōibꝰ. ꝛ ptisis qdem q̄ ƀm hāc existit dispōnem nō est curō qm medie q̄ ꝯueniūt ei nō ꝓueniūt ad vlcera q̄ fiūt in pulmone: sicut ꝓueniūt ad ea q̄ sunt in stō ꝛ nō puenit virtꝰ i eo nisi ƀm semitā penetratōis nisi postq debilitanſ ꝛ mollificanſ in trāsitu suo per loca multa ꝛ mutatōem suā in eis ꝛ sunt os ꝛ palatū ꝛ meri ꝛ stomachus ꝛ ex eo ad intestina minuta ꝛ laurich q̄ sunt in epe et sunt meseraice ꝛ ad venas ꝑuas que sunt in epe ꝛ laurich q̄ sunt in pfundo ꝯcauitatis epis: et ad alias q̄ sunt in gibbositate eiꝰ ꝛ venā magnā pfundā q̄ oſ alguerich ꝛ cor ꝛ pulmo: ꝛ etiā qm̄ pulmo moueſ motu assiduo ꝓt q q̄escat oīo cū anhelitu. Mēbris vero q̄ ꝯsolidatōe indigēt necīa est trāquillitas: ꝛ etiam qm̄ ad

pulmonē resudāt humiditates multe. Et cō
sequit̄ illū cui hec accidit egritudo fe. assidua
minuta ⁊ extenuatio corpis ⁊ post spaciū ar
cuant̄ vngues eiꝰ qm̄ petit caro q̄ est sb̄ eis ⁊
cadūt capilli ꝑ diminutōem nutrimēti ⁊ ꝓpt̄
corruptōem supfluitatis ⁊ m̄ltitudinē fetorē
odorē eiꝰ q̄ ascēdit in tussi ⁊ ꝓpe qn̄ ponit̄ sup
prunas: ⁊ h̄ sigt̄ debilitatē v̄tutis digiue q̄ ē
in mēbro ī quo est vlcꝰ. ⁊ qn̄ extēdit̄ tp̄s seq̄t̄
ip̄m dissolō nature ⁊ destructio appetitꝰ ⁊ il-
lud est ex debilitate v̄tutis retētiue ⁊ illud ē
ex destructōe v̄tutis q̄ influit desideriū. ⁊ ad
vltim res q̄ ꝓus ascēdebat in tussi abscindit̄
⁊ hoc accit etiā in inceptiōe male ⁊ ꝓue ptis
⁊ q̄ ꝯūtit̄ ad vehemētiā ⁊ maliciā. sigt̄ ḡ tc̄ ꝙ
materia est indigesta. s. cruda et īmatura qn̄
nō egredit̄. Cū ḡ accit infirmo in statu egri-
tudinis hoc tūc sigt̄ ꝓpinq̄tatē mortē. Qō ē
q2 v̄tus in statu egritudis debilitat̄ adeo do
nec non pōt mūdificare supfluitates ⁊ corrū
punt̄ vie anhelitꝰ. ꝯsequit̄ ḡ eos ꝑfocatio ꝑꝑ
saniē ⁊ hūitatē que egredit̄ cū spūto ⁊ mors
sbito veniēs. De illis q̄ hn̄t ptisim cū febre
ncc̄e est vt solliciti simꝰ donec extinguat̄ cali
ditas fe. ⁊ sanet̄ vlcꝰ. ⁊ causas q̄s exigūt iste
due habitudines sunt ꝯrie in q̄busdā dispōi-
bus qn̄ ꝯditio fe. est vt exigat illud qō hūe-
ctat ⁊ infrigidat ꝑꝑ illud qō seq̄t̄ eā ex exte-
nuatōe ⁊ vlcꝰ indigēt eo qō exiccat. ⁊ qō ē in
pulmone indiget eo qō calefacit. ⁊ iterū ꝓpt̄
lōgitudinē loci oꝫ vt bn̄ ꝯsideres. ⁊ qn̄qꝫ ad-
iūge ex medis duas spēs sit̄ ⁊ qn̄qꝫ approꝑa
vnāquāqꝫ ambaꝝ cū eo qō ꝯuenit ei. Et est
ncc̄e vt scias in ꝑmis ꝙ vlcera q̄ fiūt in pul-
mone qn̄ accn̄t ab hūore malo ⁊ corrodūt̄ pe
nitꝰ nō curant̄. Qō est q2 indigēt tpe longo.
qō est q2 aut exiccāt̄ ex toto ⁊ indurāt̄ q̄re nō
sanāt̄ aut corrodunt̄ loca ꝓpiqua egritudini
donec corrūpit̄ pulmo totꝰ. Et sitr̄ vlcꝰ qō fit
ī eo absqꝫ corrosiōe. s. apa. ip̄m. n. si medicat̄
postq̄ ꝑterijt ei tp̄s lōgū nō penitꝰ sanat̄, im
mo possibile est vt alleuiet̄ ita vt nō magni-
ficet̄ neqꝫ excedat locuꝫ neqꝫ corrodat̄. Et si
medicet̄ in inceptōe sui aduētꝰ sanat̄ integre
Oꝫ ḡ vt caueāt q̄ sunt in hac egritudine ne
tussiāt ⁊ studeāt ne currat ex capitibꝰ eorum
ad pectꝰ ip̄oꝝ aliq̄d. Et hoc quidē fit tribus
rebus. vt sunt euacuatio ⁊ potꝰ mediaꝝ faci
entiū glutinatōem ⁊ viscosaꝝ. et sollicitudo
de capite ⁊ pone euōem cū flota vene ba. ex
latere cuiꝰ dolor est plꝰ. Et si currit ex capi-
te aliq̄d flōamꝰ cephalicā: deinde soluimꝰ pꝰ

illud cū medicīs pauce q̄ cuitatis sicut medi
camē ꝯpositū ex turbit ⁊ aloe abluto cuꝫ aq̄
pluuiali ⁊ succo liquir̄. Si autē nō ē fe. neqꝫ
caliditas vehemēs dabimꝰ ei etiā pilłas fa-
ctas ex spēbꝰ cuꝫ albenesed b̄m ꝙ accipit̄ ex
vnaquaqꝫ eaꝝ pōdꝰ. ʒ. vniꝰ. terat̄ ⁊ ꝯficiat̄ cū
aqua pluuiali aut cū rob ⁊ fiāt pilłe magne
Si aūt ꝓhibuerit nos debilitas ⁊ vehemen
tia fe. ab his pilłis damꝰ ei hanc decoctōem.
℞. cassief. ʒ. v. violaꝝ siccaꝝ. ʒ. vij. passulaꝝ
mūdataꝝ. ʒ. xx. iuiubaꝝ. ḡ. xx. sebesten. xxx.
oīo decoquāt̄ cū tribꝰ lib. aque donec remane-
at medietas libre ⁊ decoq̄t̄ ⁊ ꝓiciat̄ sup illō. ʒ
xx. ex tēniabi deiñ colet̄ ⁊ det̄ illō dōec bibat
illud. Modꝰ mathathe ad illū q̄ hꝫ ptisiꝫ
⁊ lenit naturā. ℞. cassief. mūdate ex ḡnis l.
5. sebestē. l. i. iuiubaꝝ. l. 5. passularū carascent
mūdataꝝ. l. 5. decoquāt̄ cū li. v. aq̄ donec rema-
neat tertia. deinde colet̄ ⁊ ꝓiciat̄ de penidijs
bonis sup illud. l. i. ⁊ oleo de amigō. dul. tria
. l. ⁊ decoquāt̄ lento igne donec coagulētur ⁊
misceant̄ in eo viol̄. tritaꝝ ⁊ cribellataꝝ tria
. l. ⁊ misceat̄ ⁊ pone in vase vitreo ⁊ detur ex
eo ꝑ q̄ntitatē v̄tutis cū aqua de iuiubis. Si
aūt aborrēt potū mediaꝝ admistrabimꝰ cri-
stere leue sicut illud qō fit cū ordeo excorti-
cato ⁊ viol̄ sicc̄ ⁊ camo. ⁊ sebestē ⁊ basse ⁊ al-
tea ⁊ oleo sisamino ⁊ çuccaro ru. post mūdi-
ficatōem cū decoctōe mediaꝝ viscosaꝝ faci-
entiū glutinatōem oꝫ vt admistremꝰ sibi ex
cibis sorbitōem factā ex amilo ⁊ ordeo excor
ticato ⁊ fabis cū draḡ. aut granis citoniorū
decocta cū cācris ⁊ det̄ ad sorbēdū cū pōde-
re. ʒ. iij. olei de se. cucur. dul. Si aūt in pecto
re est hūitas multa ⁊ iā q̄escit caliditas facie-
mus sorbitōem ex risi ꝯtrito et decoquāt̄ cū
aqua furfurē cū melle pauco. Si aūt ī pecto
re est aspitas ⁊ in gutture est raucedo damꝰ
ei aque arnoglosse nō decocte. ℥. i. 5. cū oleo
de se. cucur. pōdere auī. ij. ⁊ olei viol̄. pōdere
ʒ. 5. ⁊ olei de se. cucur. dul. pōdere auī. i. ꝑmi-
sceant̄ ille medie ⁊ sumāt̄ in mane ⁊ post du
as horas aut tres det̄ aqua ordei cū viol̄ cō
ditis cū çuccaro ⁊ oleo de amig. dul. ⁊ ex sor
bitōe quā diximꝰ que fit cū cācris: ⁊ accipiat̄ ī
sero psilliū ⁊ gūmi ⁊ bolū armenicū cū muci
lagine citonioꝝ. ⁊ si est illic spūtū l̄ san. dabi-
mus ex istis trociscis. Modꝰ trociscorū
qui ꝯueniūt ad spūtū san. ⁊ ptisim. ℞. terre
sigillate. ʒ. iij. amili rosarū amboꝝ ana. ʒ. iiij.
carabe ⁊ granoꝝ mirti amboꝝ ana. ʒ. vi. seis
oleris ⁊ cācrorum adustoꝝ amboꝝ ana. ʒ. x.

corall. ⁊ dragag. ⁊ spodiȷ ⁊ sedenigi oīm ana ʒ. v. gūmi arabici ⁊ succi liq̄ricie amborū añ ʒ. vij. summa ē. xliiȷ. terā. ⁊ cribel. et ↄficiātur cū aqua portulace aut cū aqua rosarū recentiū ⁊ fiāt trocisci ⁊ dētur in potu cū aqua citrolli aut cū aqua pluuie. ⁊ sit cibꝰ ex portulaca decocta cū cucurbita aut lētibꝰ excorticatis cuz arnoglossa. ⁊ sit potꝰ eiꝰ ex aq̄ pluu: aut aqua in qua infusa sunt bo. ar. ⁊ gūmi et spodiȷ ⁊ det in potu iuleb etiā: ⁊ sumāt in ore suo sp̄ gūmi aut bo. ar. ⁊ inungat pectꝰ cū ceroto ⁊ oleo ro. ⁊ aqua olis aut aq̄ vge pas. si aūt fortis est tussis ⁊ vincit siccitas in pectore scz ariditas ⁊ aspitas q̄ accñt ꝓm ptimū cuz tussi tūc det eis ex isto loboc Mathathe ad illū q̄ hz ptisim ⁊ tussim. ℞. fabaꝝ excor ʒ. i. s. amil ⁊ drag̃. ⁊ gūmi oīum añ. ʒ. s. succi liq̄ricie ʒ. ij. se. altee ʒ. i. papaueri al. ʒ. i. amigdal. dul. excor. ʒ. ij. se. cito. excor. ⁊ se. citrolli excor. ⁊ se. cucur. dul. excor. añ ʒ. s. se. cucumeris excor. ʒ. i. passu. decoc. mūda. cū oleo de amigō. ⁊ oleo viol. ʒ. i. s. summa ē xiij. terātur sicca ⁊ cribel. ⁊ terā. amigō. ⁊ pas. bene donec fiāt sicut vngꝰ ⁊ misceat siccis et ↄfi. cū rob ⁊ melle taberçed ⁊ det ex eo sp̄. Et si dñdit ex capite aliq̄d acutū tūc da eis diacodion hoc. Modꝰ diacordiō ↄferēs hñtibꝰ ptisim ex cuiꝰ capite dñdit mā acuta. Re. papa. al. ʒ. i. papa. ni. ʒ. i. s. radic̄ liq̄ricie fricate ʒ. ij. ⁊. s. se. citoniorū et seis altee amborū añ ʒ. i. s. drag̃. ʒ. s. gūmi. ʒ. s. summa ē vij. īfundant medie iste in q̄nq̄ lib. aq̄ pluuia: die et nocte: deinde coquat donec remaneat medietas ⁊ colet ⁊ sumat ex melle taberçed lib. i. ⁊ ex rob l. i. ex peniō. l. s. ex mucil. psilliȷ l. s. colatur totū cū lēto igne donec fiat eēntia mellis ⁊ det ex eo in diluculo cū aqua ordei ⁊ in vespis apud sōnū accipiūt in ore suo ex istis pil. Modꝰ pilarū ad illū q̄ hz ptisim et tussim. Recipe se. holeri ʒ. vi. draga. gummi amborū ana ʒ. iij. se. citrolli excor. ʒ. iij. ⁊ seis cucur. dul. excor. ⁊ se. citoniorū amborū añ. ʒ vij. succi liq̄ricie ʒ. v. summa est. vij. terā. ⁊ cri ⁊ misceātur cū mucila. se. citonio. ⁊ fiāt ex eo pille ⁊ accipiāt sb̄ ligua. ⁊ si vomūt sāguinē ex pectore cū difficultate tūc da eis decoctōnē ysopi hanc cū viol. Decoctio ysopi ad illū q̄ hz ptisim ⁊ tussim. Recipe iuiubaꝝ g̃. xxx. sebestē xx. g̃. ficuū albarū. v nūo. capil ve. ʒ. x. radic̄ liq̄ricie excorticate ʒ. xx. passul mūdatarū ʒ. xx. ⁊ decoquāt in tribꝰ libris aq̄ donec remaneat ex ea lb. i. ⁊ colet ⁊ det ex ea ʒ. iiȷ. cū. ʒ. i. de viol ↄditis ⁊ cibet ex tri. decocto cū aq̄ furfuri sitr cū oleo de amigō. dul. ⁊ peniō. ⁊ granatis dul. ⁊ cānis çuc. ⁊ ficubꝰ albis ⁊ maluis ⁊ iuiubis ⁊ sebesten ⁊ q̄ sunt illis sitia. Et si nō est illic fe. tūc magis iuuatiuū qō administrat est lac. ⁊ antiq̄ q̄dē ꝑcepe-rūt vt bibat q̄ hz hāc egritudinē ex mamilla mulieris. qō est q᷑ plꝰ aliȷs lactibꝰ cōueniēs ē ⁊ ex eis q̄ extra sunt est lac asine ⁊ post illō est caprarū. ⁊ qm̄ oē lac est velocis alt'atiōis ⁊ ꝓpe q̄n aer est calidꝰ tūc opz vt bibat ex eo dū est calidꝰ apud exitū eiꝰ a mamil. Si āt das lac caprarū oz vt des ex eo q̄ttitatē medie lb. vl cū drag̃. ⁊ çuccaro aut cū almathathe qō dixi ꝰan. Curatio ptis absq̄ febre.

Illi q̄s ↄseq̄tur ptisis absq̄ fe. spuūt sp̄ ⁊ ascendūt in sputo eorū res ḡsse ⁊ viscoe similes glutini piscū. Quapp oz vt narremꝰ eis ea q̄ abstergūt ⁊ sb̄tiliāt scz decoctio ysopi in q̄ sunt ysopꝰ sicca ⁊ prassium ⁊ kesine ⁊ radix liȷ celestis cū oleo de amigdal. dul. et amaris ⁊ olo de granis pini: ⁊ post illā accipiāt sorbitiōez ex tritico fracto ⁊ excorticato cū oleo de fenugreco ⁊ amilo: ⁊ sint tritici ꝑtes tres: ⁊ fenugreci ꝑs vna: ⁊ amili ꝑs media. aggreget illud ⁊ decoq̄tur et misceat cū melle mūdo ⁊ oleo de amigdal ⁊ dtur ex eo

Et ↄfert etiā istud loboc methathe ad illū q̄ hz ptisim ⁊ tussim absq̄ febre: et ad illū qui hz asma. Recipe fenugreci. ʒ. i. se. lini. ʒ. i. s kestie ʒ. s. grano. coti. ʒ. s. succi liq̄ricie ʒ. ij. radic̄ liliȷ celestis. ʒ. i. summa. vij. terā. ⁊ cri. ⁊ liniāt cū oleo de granis pini ⁊ ↄficiātur cū melle dispūato ⁊ det Cōfert itez ad ptisī absq̄ fe. istud loboc fcm̄ cuz caulibꝰ. Loboc de caulibꝰ qō sb̄tiliat hu. viscosos. Recipe aque cauliū li. iij. mellis mūdi li. i. decoquat totū lēto igne donec finiat aqua cauliū ⁊ remanet mel. deinde sumat fistici excorticati ⁊ terat bene ⁊ misceat ⁊ detur ex eo pōdꝰ. ʒ. v. cū lacte asine aut lacte mulieris aut lacte capraꝝ postq̄ decoq̄tur cū q̄ttitate medie libre aque cū pōdere. ʒ. ij. keysim. ⁊ si vocat necessitas dabimꝰ etiā ei amathate fcm̄ ex squilla ⁊ cū lacte asine: ⁊ ad vltimū ꝓm q̄ttitatē ḡssitudinis eiꝰ qō egredit in sputo: ⁊ ꝓm q̄ttitatem ꝓuatōis caliditatis oz vt dētur medie scz calide q̄ sb̄tiliāt ⁊ mūdificāt: ⁊ est ncc̄e vt empl'et pectꝰ emplo ex medis in quibꝰ est virtꝰ exsiccatiua: sicut aloes ⁊ acacia ⁊ nux cipssi et almigat ⁊ sandaraca ⁊ ramich ⁊ medulla cauliū ↄbustorū ⁊ elkalimbat ⁊ oleum mirtinuz

et rosarū ⁊ que sunt illis similia.

Ca. xxvij. de exituris que fiūt ī pectore.

Antes q̄ retinet in raritate pectoris
⁊ fortasse accit in duob⁹ laterib⁹ pec
toris ⁊ fortasse accit in vno ⁊ aggre
gatur illō in pectore: fortasse accit ex egritu-
dine pulmōis qn̄ in eo est vlc⁹ qō nō resoluit
et fortasse accit ex dubellati qō fit ī pectore
⁊ aggregat saniē: ⁊ fortasse accit ex flegmōe
qō fit in velamie ligāte. Et cognoscit illa q̄
fit ex egritudine pulmonis ⁊ velamis ligāti
qn̄ sunt due egritudines ex diminutōe ei⁹ qō
resoluitur ex vtrisq̄. Illi⁹ aūt q̄ accit ex du-
bellati qō fit in pectore inceptio euēt⁹ cog̊sci
tur ex grauitate q̄ accit ⁊ tēsiōe. Cū g̊ extēdi
tur tp̄s accn̄t cū ea dolores ⁊ fe. minute. Et
cū ꝑuenit ad statū vehemētia ei⁹ sequūt eos
fe. acute ⁊ ꝯstrictio anhelit⁹: ⁊ sentiūt tussim
p̄ter ꝙ expuāt aliq̄d cui sit q̄ntitas. ⁊ illō ē ex
g̊ssitudine mēi ⁊ viscositate ei⁹ scʒ ex vehem̄
tia putrefcōis ei⁹ ⁊ igneitatis ipi⁹ ⁊ ex spissi-
tudine velamis ꝯtinentis pulmonē ⁊ debili
tatē v̊tutis infirmi scʒ qꝛ nō ꝑmittit velamē
ꝑꝑ spissitudinē suaʒ vt resoluat sanies neq̄
vt maturetur ⁊ neq̄ infirmo est virt⁹ q̄ expel
lat illō qō resoluitur ꝑꝑ illō ꝯstrigitur anhe
lit⁹ ei⁹ et in hora eruptōis saniei accn̄t ēt tre-
mor vehemēs ⁊ rubedo duarū maxillaꝝ ꝑꝑ
caliditatē q̄ est in pulmone et ex tussi. digiti āt
q̄uis sit ꝯsuetudo eoꝝ in egritudib⁹ crōicis
vt infrigidētur multū tn̄ remanēt ī his egri
tudinib⁹ cali ⁊ p̄cipue extremitates eoꝝ ⁊ nō
est illud exteri⁹ īmo interi⁹ scʒ in loco multe
carnis ⁊ hūitatis in eis. Cū g̊ extēdr̄ ēt tp̄s
inflātur pedes eorū. qō est qꝛ pedes fūt mē-
bra longiqua ab origine vite. s. cordis et ab
eis incipit mors. deinde destruit desiderium
eorū ꝑꝑ destructōem v̊tutis nutritiue in eis ⁊
destructōem v̊tutis nālis toti⁹: ⁊ post erupti
onē dubellati si sanies est pauca tunc ipa ꝑ
sputū eūatur: ⁊ si est multa corrūpit ꝑ lōgitu
dinē sue more loc⁹ in quib⁹ est ipa ꝯtēta. ꝑꝑt
illud g̊ fortasse expellit eā natura ad vētrem
⁊ fortasse expellit eā ad ꝑtes vesice ⁊ currit
in tnstris in quib⁹ cōicāt illa mēbra pectoris
s. neruis ⁊ venis ⁊ meatib⁹ quib⁹ cadit inter
mēbra ꝯtinuatio ⁊ cōicatio. qō est qꝛ in ꝓmis
currit vena ꝓfunda et est algumur ad ep. et
ex eo post illō qn̄ declinat ad venas q̄ defe
rūt cibū ex stō ⁊ intestīs ad ep ꝑuēit ad stōm
⁊ intestina: ⁊ si declinat ad venā q̄ defert aq̊si
tatē ab epe ad renes ꝑuenit ad vesicā: et est
tūc salubri⁹ in euōe ⁊ ꝓpinqui⁹ ad euasiōem.
Qō est qꝛ vrina adiuuat sup cursum ei⁹ q̄re
fit euacuatio ei⁹ ꝯtinua pl⁹ q̄ in stercore ⁊ e-
uacuatio ei⁹ ex ꝑte vētris ē difficit resol̊ois
ꝑꝑ seipam absq̄ adiutorio medici. Et si ifir
matur post eruptōem acc^a q̄ dixim⁹ ⁊ addūt
ad ea accn̄tia alia tūc est eruptio eius mala.
Et oʒ vt sit ex mēte tua cōsideratio ei⁹ quod
ascēdit cū sputo ⁊ sollicitudo ⁊ discernendo
saniē a flate cū aspectu in ꝓmis ⁊ cū odore.
deinde cū ꝓiectiōe ipi⁹ sup prunas donec fe-
teat odor ei⁹ et cū ꝓycis illud in aq̄ possibile
est tibi vt scias quid est. qō est qꝛ fla natat et
eleuatur sanies residet ⁊ descēdit. Si autē
sanies sit in latere vno aut duob⁹ lateribus
tu cognoscis ex sensu infirmi. qō est qꝛ si sen
tit inflōem ⁊ adustōem ⁊ tēsiōem cū equali-
tate ⁊ grauitate ī pectore toto: ⁊ qn̄ flectitur
sup vnūquodq̄ duorū laterū suorū ē sensus
ei⁹ cū forma vna tūc sanies est in duob⁹ late
ribus: ⁊ si sentit res istas in latere vno ⁊ qn̄
flectitur sup lat⁹ aliqō sentit g̊uedinē quādā
quasi suspēsum aliquod in latere supiori: tc̄
sanies est in latere vno et fortasse cog̊scitur
illud ex voce currēte. qō est qꝛ possibile ē qn̄
ꝑmutatur infirm⁹ vt audiatur ex pectore ei⁹
vox quedā. Et oʒ vt narrem⁹ ad illū in cui⁹
pectore est sanies coartata in ꝓmis res que
digerūt ⁊ maturāt sicut calefactio cū euapo
ratōe ⁊ emplis que fiūt cum farina ordei qn̄
ponūtur sup pect⁹ tepida: ⁊ ingeniū vt mun
dificetur pect⁹ cū euaporatōne ⁊ calefactōne
ex manifesto ⁊ misceātur cū eo etiā fic⁹ sicce
decocte ⁊ res pue ⁊ kelkalimbat ⁊ fim⁹ colū
bin⁹ ⁊ nitrū ⁊ altea. quod est qꝛ ista resoluūt
⁊ sbtiliāt: ⁊ post illud narrem⁹ illud qō bibat
nā si est caliditas multa dabim⁹ ei aquā ordei
cū melle ꝓpauco aut sorbitōem que fit ex ficu
bus siccis cū sicla ⁊ farina ordei. Et si stōus
est fortis ⁊ nō est caliditas vehemēs detur de
coctio ysopi ⁊ albasse et prassij cū ficubus et
melle ⁊ conferūt in antecessiōe eruptōnis cō
mestio piscīū salitoꝝ ⁊ pillule de aloe que su
mūtur apud sōnū ⁊ vapor ysopi aut alkasse
aut storacis quādo ꝓhicitur super prunas et
apit os suū infirm⁹ ⁊ attrahit illud. Vomit⁹
aūt quo quidā vti ꝯsueuerūt oʒ vt caueatur
apud eruptiōem saniei. quod est qꝛ fortasse ē
causa ad p̄focatōem ꝓpe qn̄ illud quod rūpi
tur est multū. Cū ergo sanies incipit ascen-
dere tūc nos administramus res que abster
gunt ⁊ mūdificāt ⁊ sunt ex medīs simplicib⁹

scilicet currētes aquose que non sunt ꝑfecte
ꝯposite sicut decoctio ysopi cū melle aut de-
coctio prassij cū aqua mellis: aut decoctō ra
dicis lilij celestis cū melle: ⁊ def ex cibis q̄ est
pur⁹ sicut panis infusus in aqua: aut canda
rusi ablutū decoctū cuȝ aqua mellis ⁊ ouis
quorū decoctio nō ꝯfirmaf: ⁊ sorbitio ex aq̄
ordei. Et si vlcus est difficilis mūdificatiōis
tūc da eis aquā mellis solā ⁊ cū amilo: et oꝫ
vt decoquaf aqua mellis valde et auferatur
spuma ei⁹: ⁊ oportet vt decoquāf cū ea due
radices aut tres ex radicibus lilij tritis ⁊ ra
dix liquiricie. Et ex eis que ꝯferūt etiam est
succus liquiricie quādo terif ⁊ miscef cū sisa-
mo ⁊ semine lini quod iam torrefactū est pa-
rum ⁊ dragag. ⁊ gūmi ⁊ peniō. ⁊ faria kesne
rubei cum ꝑmissiōe in eius effusiōe ⁊ torrefa
ctione ipsius ⁊ excoriatōe ei⁹ ⁊ ipi⁹ decoctiōe
⁊ fiat ex eo quasi sorbitio cū lacte et mulso.
Quod est q2 facit iuuamētū valde ad mūdi
ficatiōem apatū ꝓfundorū. Si aūt ꝓhibeaf
ex eo infirm⁹ tunc dam⁹ cum eo ex candaru-
sio equale medietati eius. ⁊ si ꝓhicis in sorbi
tione. iij. amigdal. ama. est maxim̄i iuuam̄ti
Et ex medicinis ꝯpositis administra alma-
thathe factū cum squilla ⁊ factū cū alkesne
⁊ spēs medicinarū multarū conformiū istis
medicinis. Et ex eis etiā que ꝯferūt ē alma-
thathe quod fit cum granis pini puis et ma
gnis que mundāt ⁊ amigdal dulcib⁹ ⁊ amari
excorticatis ⁊ semine lini quod iā torrefactū
est parū ⁊ amilo cū equalitate ⁊ ꝯficiaf cum
melle dispumato. Et si coxeris mel bene do
nec inspisset ⁊ piecceris in ipm̄ medicinas q̄s
dixim⁹ aut qualdā earū pmixtas cum ea et
dedef infirmo erit iuuatiuū. Q2 si miscuerit
cum eo aliquid ex pipere non erit malum et
da illud ante cibum ⁊ post cibum. Et empla
pectus ex emplo facto ex semine lini et pul-
uere farine ⁊ decoctōne fenugreci: et emplo
facto ex altea ⁊ radice lilij cum sisamo ⁊ que
sunt illis similia. Et post declinatōem egri-
tudinis administra cerotū factum ex butiro
⁊ oleo laurino: ⁊ si est cum sanie coartata in
pectore ⁊ materia resudans ex loco alio scili
cet ex capite aut ex spatulis: aut ex pulmo-
ne: aut ex alio: tunc administra res que ꝓhi-
bent hanc egritudinē: sicut bolus armenus:
⁊ succus arnoglosse: ⁊ sedenigi: ⁊ que sunt il
lis similia. Et permisce cum eis ex medicis
que mundificāt: sicut ysopus ⁊ succus liqui
ricie aut mel. Et confert ad mundificandas
materias coartatas in pectore etiam mitri-
datum: ⁊ melius eo est tyriaca facta cum car
nibus viperarū si non est febris ⁊ corpus nō
est vehemētis extenuatiōis. vltim⁹ vero ter-
minus in euacuatōne saniei coartate in pe-
ctore est vsq3 ad consumptiōem quadragita
dierū: ⁊ qui ptrāsit illum ꝑuenit eius res ad
ptisim sicut est sermo antiquorū. Quod est
quia in ꝓlixitate sue more corrodit pulmonē
⁊ corrūpit ipm̄. ⁊ si sanies est multa adeo do
nec non euacuaf per sputuȝ tunc est necesse
vt per cauteriū euacuef cauteriçando pect⁹
ꝑter q3 euacuef illud totaliter: sed parū post
paruȝ. Si ergo sanies est que currit ex cau
terio est alba tempate essentie ⁊ nō est vehe-
mentis fetoris tunc speraf eis sanatio: et si
est ecōtrario illius est de eo desperatio. Et
post cauteriū ⁊ euacuatiōem saniei oportet
vt ponatur super pectus totū res ꝯfortans
⁊ sup locum cauterij res quibus curatur lo-
cus adustionis ignis. Cib⁹ autē ⁊ potus ip-
sorum qui sunt in hac egritudine oportet vt
sit sicut cibi eius qui habet tussim. Et nos q̄
dem iam diximus eos in capitulo tussis. ve-
rum si sanies euacuaf cum sputo tunc opor
tet vt sit plurimū regiminis cum loboca de
lectabilibus facilis acceptōis ⁊ non sit sicut
medicina horribilis a quibus fugit natura.
Si autem euacuatio saniei est cū cauterio
tunc oportet vt infirmo fiat alleuiatio vltia
in cibo suo ⁊ suo potu: et tribuaf ei desideriū
suum ꝑcipue quod non nocet ei: et sumat in
potu potus odoriferos confortātes: et non
irascatur vt sit quietus trāquillus non com
motus.

Ca. xviij. de egritudinibus cordis.

s

Cias q3 ex egritudinib⁹ que accidūt
in corde est egritudo que aduenit ei
in seipo: ⁊ ex eis est egritudo que ad
uenit ei ex alio. Egritudines autem que ad
ueniūt ei in seipo aut sunt quibus penit⁹ nō
est sanatio: aut sunt ex eis que medicātur et
sanātur. Et ille quibus non est sanatio: aut
interficiūt velociter festināter: aut in tempe
longo. Et genera egritudinū que accidunt
cordi ex parte que sunt ei ꝓprie in seipo sūt
tria sicut reliquo accidūt corpori: ⁊ sunt egri
tudo similiū partiū: et egritudo instrumētal
⁊ solutio ꝯtinuitatis. Egritudines aūt simi
lium partiū sunt sicut syrurgic⁹: et est tertia
ps ethice: ⁊ eius intētio est frangēs incidēs.
⁊ sicut mutatio ꝯplōis absq3 ordine ⁊ est illa

que fit in hora sincopis ex malicia ꝯplonis.
Egritudines autē instrñales que accidunt ei
sunt sicut almesira ⁊ flegmō et apāta dura ꝗ
fiūt in pāniculo cōtinēte ipm ⁊ humiditas q
ꝯtinet in eo. Solutio aūt ptis est sicut fora-
men quod ꝑuenit ad interiora eius. que vēo
ex istis tribus sanant̄ sunt ille que sunt simi
lium priuum: ⁊ ille que accidūt ex mutatione
cōplonis inordinata. reliqua vero gnā duo
sunt ex eis quib⁹ non est sanatio ⁊ ex eis ve
hemētius interficiēs cū velocitate ⁊ almesi-
ra ⁊ flegmō. Et que ex eis interficit absq; ve
locitate vehemēti est spēs tertia ethice. Et
de cōsuetudine quidē foraminis quod cordi
accidit ẜm plurimū est quod accidit bellato
ribus: ⁊ quādo ꝑuenit ad interiora cordis ex
latere sinistro: tunc īterficit cū infusione san
guinis stati. Si aūt cadat incisio in pte cor
dis im̄: tunc statim īterficit cū aṗe in ore suo
aut in mane. Apata aūt ⁊ almesira ꝗ fiunt
absq; cā apparente ꝑcedit sincopus que no
minatur ꝓprie alfueid: ⁊ hec quidē sincopis
qn̄ accidit multotiens subito attrahit mortē
velociter ⁊ cor infirmatur cū egritudine alte
rius sicut egritudo eius ex stō aut matrice:
aut in quibusdaꝫ mēbris cōmunicantibus ei
ꝓpt̄ egritudinē. illis aūt qbus nō ē sanatio
⁊ ꝓprie ꝗ interficiunt velocit̄ nō est necesse
vt medicētur. Et ille ꝗ īterficiūt post spaciū
medicātur cū reb⁹ cōfortatiuis: ⁊ cū rebus ꝗ
subtiliant: ⁊ ex cibis subtilibus: ⁊ potibus
odoriferis odoribus bonis ⁊ rebus ꝗ dilatāt
⁊ letificant vt iuuet̄ infirm⁹ vt viuet: saltim
spacio paruo. In speteb⁹ aūt sincopis: que
accidit cū dolore quorūdā mēbrorū. oportet
vt sit studiū nostrū de mēbro qd̄ est cā egritu
dinis ⁊ rectificatione ei⁹ cū reb⁹ ꝗ conueniunt
ei ꝑter qd̄ tardius in cōfortatiōe cordis etiā.
Si aūt sincopis ē cū lesione in seipso ꝓprie
tunc curabimus ipm cū reb⁹ quas describe-
mus in sermōe de spēbus sincopis in tracta
tu sexto.

De caphacā cordis.

Caphacā cordis ē motus cū saltu. s. neces
sarius: ꝗ fit ī corde ex multitudine replonis
sanguīs: aut hūitate que cōtinet̄ in pānicu-
lo cōtinente ipm aūt apāte: ⁊ hoc quidē si ē
calidū. s. sanguineū: aut vincit sup ipm cole
ra attrahit mortē velocit̄. ⁊ si est grossū durū
melācolicū sequit̄ ipm sincopis alfueid: et h̄
attrahit p⁹ spaciū mortē. Si accīt āt alcafa
can ex hūiditate que cōtinet̄ in pāniculo ꝓ-
hibet illos qui hāc hn̄t egritudinē ab eo do-
nec moueat̄ cor ī hūiditate. q: ē q: hec hūidi-
tas qn̄ cōtinet̄ intra panniculū ꝓhibet cor a
dilatatiōe. Oportet ḡ vt vtat̄ cui⁹ ē hec for-
ma medicinis resolutiuis sicut castoreo ⁊ ca
lamēto mōtano ⁊ que sunt illis silia. Et ille
cui aduēit hec egritudo ex replone curatur
ꝑ flōmiā in primis: deinde cū reb⁹ cōfortati
uis ⁊ regie iuuatiuo. et cōfert etiā tyriaca et
mitridatuꝫ ⁊ diamuscū dulce ⁊ amarū ⁊ con
fectio fcā cū margaritis nō ꝑforatis ⁊ cōfe-
ctio de seba: ⁊ que noiat̄ selithe qn̄ vnūqdq;
eorū dat̄ cū vino odorifero aut cū aqua al-
betherābina qm̄ hoc ol⁹ cōfortat cor ⁊ cōfert
mlie.

Medicamen ad timorem ⁊ alchafacan.
℞. boragis siece cōtrite pōdus. ℥. i. çedoa-
rie ⁊ doronici amborū an̄ ʒ iiii. terant̄ ⁊ cōmi
sceant̄ ⁊ det̄ ex eo oī mēse trib⁹ vicib⁹ in pri-
cipio eius ⁊ medio ⁊ fine ipsi⁹ quātitatis ʒ. i.
cū vino puro: ⁊ det̄ in potu medicamē qd̄ di
ximus cū hoc deinde vinū ad caphacā ex ca
liditate. i. ex replone sanguinea.

Aliud. ℞. corallorū ⁊ charabe ⁊ marga
ritarū nō ꝑforatarū ⁊ buglosse ⁊ aluīs ⁊ boli
ar. oium an̄ aur. i. galie bone aur. i. zucari ta-
berçed aur. ii. terant̄ vnūquodq; coꝝ ꝑ se ⁊
det̄ dos eius aur. i. cū aqua ro. aut aq̄ frā.

Aliud ad caphacan. ℞. buglosse cipi an̄
ʒ. i. charabe ⁊ coralꝉ ⁊ margaritaꝝ nō ꝑfora-
taꝝ ⁊ bederābia ⁊ cimaꝝ alferemamisach ⁊
aluīs cōbusti oiuꝫ an̄. ʒ. iii. boli armenici ⁊ se.
coriandri omnium ana. ʒ. v. terant̄ ⁊ cri. ⁊ de
tur ex eo pond⁹ aur. i. cū rob citri.

Trocisci ad caphacā ⁊ caliditatē cordis.
℞. spodii. ʒ. iiii. xiloaloes idi ⁊ gallie āborū
an̄. ʒ. ij. cardamomi ⁊ garlofiloꝝ āboꝝ an̄ pō-
dus. ʒ. i. cāfore. ʒ. ß. draga. ʒ. iii. terant̄ ⁊ cribel
lent̄ ⁊ cōfi. cū aqua alteriabin ⁊ fiāt trocisci
ex eis. sitq; ois trociscus. ʒ. i. ⁊ det̄ cū eo qd̄
cōuenit ex potibus suma. vii. Diamuscuꝫ
ad caphacan ex colera nigra ⁊ mūdificat ca
put ⁊ stōm. ℞. folii indi ⁊ folii romani ⁊ ciꝑi
⁊ feremamisak ⁊ ameos memita ⁊ se. apii et
anisi ⁊ vsnee oium ana. ʒ. iiii. carabe ⁊ coralli
⁊ margaritaꝝ nō ꝑforataꝝ oium an̄. ʒ. v. alo
es. ʒ. x. succi absci thi. ʒ. vii. epithi. ʒ. viii. cro
ci ⁊ mirre an̄. ʒ. iii. betherābina. ʒ. vii. musci. ʒ
ii. ⁊ ꝑmisce ea ⁊ vtere eis. Dosis ei⁹ ē. ʒ. i. cū
decoctiōe absinthii. Medicina ad capha
can ex frigiditate. ℞. karabe ⁊ castorei ābo
rum an̄. ʒ. i. corticis citri exsiccatoꝝ. ʒ. ß. semis
alferememisak. ʒ. ß. terā. ⁊ cri. ⁊ det̄ cū succo

albederābina ē eni iuuamē benedictū.

Medicina ad caphacan ex frigiditate. ℞. karabe ⁊ corali amboꝝ ana. ʒ. ſ. terā. ⁊ cri. ⁊ dentur cum aqua corticū citri. Medicina ad caphacan ⁊ epilepsiā ⁊ timorē. ℞. macur. spice ⁊ ciamomi ⁊ ʒedoarie ⁊ doronici omniū ana. ʒ. ii. folioꝝ citri siccoꝝ. ʒ. i. ſ. tera. ⁊ cribilet ⁊ detur cum vino in quo infusa est buglossa ī initio oīs mēsis. dos hui⁹ medicīe est. ʒ. i. ſ. ⁊ ex vino. ℥. ii. Aliud ad caphacā ⁊ epiliam ⁊ timorem. ℞. spic ⁊ ciamomi ⁊ folii indi ⁊ in descriptione alia gariof. cipi oīuz ana. ʒ. i. mar. ʒ. ſ. xiloaloes crudi. ʒ. ſ. teratur ⁊ cribellet ⁊ detur ex eo cum miua.

Aliud ad caphacā ex colera nigra soluit humorē melancolicum. ℞. mirob. nigroꝝ ⁊ kebul. ana. ʒ. ſ. epithi crethenſ triti cribellati. ʒ. ſ. ⁊ misceantur iste medicine cum quattuor dagnanich ex diamusco amaro ⁊ detur cum vino odorifero. Aliud ad caphacan. ℞. mēte sicce ⁊ karabe cōbusti ⁊ keil oīum ana. ʒ. ii. gar. ʒ. i. terant ⁊ cribelēt. ⁊ det ex eo pondus. ʒ. ii. cum aqua maloꝝ. Aliud ad caphacā. ℞. carabe. ⁊ coralli ⁊ allūis cōbusti oīum ana. ʒ. iii. ʒedorarie ⁊ doronici oīum ana. ʒ. ſ. musci danich margaritaꝝ nō pforatarum ⁊ spice. ana. ʒ. i. ʒucari. ʒ. x. teran. ⁊ cri. ⁊ detur ex eo ʒ. iii. cuz siro. de abscinthio. erit enim iuuatiuū si deus voluerit.

Cōplet⁹ ē tractat⁹ secūd⁹ libri iohis filii serapiōis.

Incipit tractatus terti⁹ de aggregatione iohānis filii serapionis: ⁊ sunt capitula. xxxii.

Capitulū primū de stō ⁊ ventre: ⁊ egritudinibus. que fiunt in vtrisq̄.

n

Ostra quidē intētio est in hoc tractatu vt de egritudinib⁹ que in ventre fiūt vel que ī mēbris fiunt nutritiuis loq̄mur. Et eoꝝ primum est os stōi in ordine suo ⁊ opatōne sua ex suis lesionibus. In ordine quidē suo qm̄ est eoꝝ superius. Et in opatione sua qm̄ est mutans cibum in primis. Et in suis quidē lesionibus quoniā attrahit vehementiā lesionis velociter pꝑter multitudinē sensus sui ⁊ pꝑter pꝑpinquitatē suam ad cor. Et stōus quidē in duas diuidit sectiones. s. os stōi: et cōcauum eius ⁊ inter vtranq̄ est differentia in substātia ⁊ actiōe qm̄ os stōi est plures habens numeros ⁊ plures sensus. In actione quidē qm̄ quāuis ambe diuisiones simul has duas effigiant actiones. s. appetitiuā ⁊ digestiuam. nam magis pꝓprium interiori parti stomachi est digestio: ⁊ magis pꝓprium ori ei⁹ est appetitus ⁊ interiori eius est etiam appetitus. verū tn̄ est minor appetit⁹ ori stōi ⁊ os stōi digerit: verū tn̄ minus q̄ interior pars. Hoc tamē mēbrum īfirmatur egritudinib⁹ multis cōiter ⁊ pꝓprie. Cōes autē sunt sicut

reliquoꝝ membroꝝ similium partiũ ⁊ officia
lium ⁊ solutio impartis. Et accidũt in eo cali
ditates q̃n infirmatur p maliciã complõnis.
Nõ aũt accidit in eo ex egritudinibus offici
alibus est sicut flegmon aut apostema flati-
cum quod dicit molle aut apã melicum: aut
almesira aut solutio cõtinuitatis sicut icisio
aut foramẽ. Et iste egritudines quidẽ cõicãt
stõ ⁊ alijs mẽbris. Que vero stõ ⁊ ori ei⁹ sunt
ꝓprie sunt destructõ digõnis ⁊ diminutio di
gestionis: ⁊ malicia digestionis: ⁊ destructio
appetitus. ⁊ appetit⁹ caninus: ⁊ singultus ⁊
nausia ⁊ vomitus ⁊ quibusdã aduenit sinco-
pis ꝓportiõata asued ⁊ ad os stõi ⁊ ꝓportio
nata ad stõm ꝓpter lesionẽ oris stõi ⁊ cõseqͣt
eos spasmus ⁊ subeth ⁊ epilia ⁊ guesugues
i. inquietudo. Et nos quidẽ iam vidim⁹ quos
dam febrientes quos cosecutus est spasmus
subito ꝓpter quod appareat in eis aliqua si-
gnificationũ quibus signauerit illud. postq̃
ergo euomuerũt coleram euaserunt statim.
Et quidẽ ex eis qui infirmant hac egritudie
euomũt humiditatẽ decliuẽ ad nigredinem
⁊ quidã euomunt quod similat succo porri et
quibusdã aduenit subeth ex grauitate cõme
stoꝝ maloꝝ ⁊ nõ consequitur eos malicia vi
sionis ⁊ subeth tñ sed consequitur eos gue
sugues ⁊ pmixtio intellectus ex hũore malo
q̃ agregatur in orificijs stõi eoꝝ. Uerũ tamẽ
oẽs iste egritudines nõ accidũt nisi quando
alia ledunt mẽbrã. ⁊ leditur stõus lesione eo-
rum. Proprie aũt ei⁹ nõ sunt nisi vt destru
antur sensus ⁊ corrũpãtur cõmesta quando
natant in eo. qð est q2 de cõsuetudine come-
stoꝝ est vt firment in cõcauitate stõi ⁊ ꝓprie
q̃n sunt tarde corruptionis nõ corrũpuntur
Et egritudo que accidit mulierib⁹ nomiata
katarta: ⁊ est appetitum comedendi lutum ⁊
carbones: ⁊ que sunt illis similia plurimum
accidit cũ lesione mẽbri. Et fortasse putrefit
aliq̃d i stõ: ⁊ facit accidere paucitatẽ delecta
tionis ⁊ nausiã donec ille cui aduenit illud n̄
cõtineat sciam exponẽdi illud quod accidit
illi cui aduenit illud ⁊ fortasse adheret in stõ
humor in panniculo intrinseco eius similis
glutino. ⁊ facit accidere sincopim: ⁊ fortasse
natat in interioribus eius ⁊ attrahit vomitũ
Accidentia aũt egritudinũ que fiunt in ven
tre ⁊ stõ sunt ista. cognitionẽ aũt cuiuscunq̃
coꝝ nos dicemus ꝓprie vnam post aliam.

Capitulum secundũ de malitia ꝯplõnis stõi ⁊ ventris calide.

Accidentia que sequunt malitiã com
a plõnis stõi ⁊ ventris calide sunt ve-
hementia sitis ⁊ inflatio ⁊ delectatõ
ex rebus frigidis ⁊ leditur contrarijs eius.
Quapropter si est cũ humore colerico mun
dificamus eũ in primis cum medicamine so-
lutiuo colere ⁊ extrahimus ipm cuz vomitu
ꝺm declinationẽ humoꝝ ⁊ ꝺm tolerantiã in-
firmi. q2 est q2 si humor est cõtentus in stõ ⁊ i-
firmus est assuetus vomitu mundificamus
eũ vomitu ⁊ mouemus eũ post comestionez
piscium retentiũ ⁊ potus aque ordei cum se
caniabin. ⁊ si est in cõcauitate stõi ⁊ infirmo
nõ est consuetudo in vomitu vtimur medica
mine solutiuo: ⁊ damus ei ex iera pond⁹. ʒ. i.
⁊ ex mirob. citrinis pondus. ʒ. ij. ⁊ cõficiatur
vtrunq̃ cum secaniabin ⁊ damus ipm cũ de
coctione absincthij que decocta est cũ ficub⁹
⁊ tamarindõ ⁊ fumo terre ⁊ passulis mũdatis
⁊ rebus decliuibus ad amaritudinẽ ⁊ damus
ex hoc medicamie multotiens donec mundi
ficetur stõus ex colera. Si aũt colera fundit
ad stõm ex epate ⁊ reliquo corpe euacuamus
eũ post flomiã vene ex aqua casei cum seca-
niabin mirob. citri. ⁊ scamonea assata in cito.
⁊ sale indi ⁊ çuccaro ⁊ nutriatur cũ cibis hu-
midis frigidis sicut sunt coturnices ⁊ pdices
decocte cũ aqua granatoꝝ acetosoꝝ ⁊ agre-
sta aut pullis qui fiunt ꝺm hũc modum ⁊ da
mus i potu secaniabin çucari ⁊ aquã grana
toꝝ acetosoꝝ: ⁊ aquã decoctiõis prunoꝝ. q2
si egritudo ẽ ex malicia ꝯplõnis calide absq̃
materia cõfert eis lac vaccinũ de quo ẽ buti
rum extractum solũ ⁊ cũ istis trociscis. Tro
cisci ad malitiã cõplõnis stõi ⁊ ventris calide
⁊ febrem ⁊ inflationẽ ⁊ sitim. ℞. spodij san-
dal. al. ⁊ se. cucur. dul. ⁊ se. cucumeris: ⁊ se. ci-
trulli ⁊ se. portulac. oĩum ana. ʒ. v. rosarũ sic
carum. ʒ. vij. cãfore. ʒ. i. ber b. aut succi eius. ʒ
vi. boli ar. ʒ. iij. sũma ẽ. x. terant ⁊ cri. ⁊ confi
ciant cũ aqua portulace aut cũ aqua cucur.
⁊ informent trocis: ⁊ det ex eis cum lacte de
quo extractum est butirũ sel. cũ aqua agre-
ste aut cum acetositate citri aut cuz rob de ri
bes. ⁊ ponat sup os stõi de foris empl̃n hu
mectatiuum sicut empl̃n qð fit ex rasura cu
cur. aut portul. aut salicib⁹ et adtalub ⁊ san-
dal. ⁊ cãfora ⁊ aqua ro. ⁊ que sunt illis siĩa. ⁊
comedat medullã cucur. ⁊ citro. ⁊ granata a-
cetosa alsekelegi ⁊ pruna ⁊ que sũt illis siĩa
Et ad vltimũ oꝫ q2 regant cũ oĩ quod infri-
gidat ⁊ humectat.

Capitulũ tertium de malicia complõnis
stõi ꝛ ventris frigide.

Uod si ledatur stõus ex frigiditate
absq; materia: dam⁹ ei ex tiriaca põ
dus.ʒ.i.cũ vino antiquo aut sagçe-
neã cũ miua aut omozusiã cum aq̃ mẽte aut
mitriõ. cũ aqua masticis ꝛ spic̃ ꝛ squinanti
aut diamuscũ amarũ factum cũ aloe ꝛ absin
thio ꝛ si ẽ materia frã mundificamus eã ãte
oẽm rem cũ vomitu post cibos subtiliatiuos
sicut sunt pisces saliti raphan⁹ ꝛ damus eis
ĩ potu pillas stõaticas: aut pill. de aloe: aut
pil. de spẽbus ꝛ post mundificationẽ damus
oleũ de kerua cũ aqua de radicib⁹ ꝛ ieram.
et si ꝓhibet ex illo aliq̃d damus ei oleum de
amigd. dul. ꝛ amaris cũ aqua de radicib⁹ aut
cũ omozusia. Et ex eis que ꝯferũt etiã ẽ hoc
medicamẽ ꝛ administret p⁹ mundificationẽ.

Medicamẽ ad stõm lesũ ꝛ infirmũ ex frigi
ditate. ℞. mastic̃ ꝛ trocíscoꝝ de rob oĩuz ãn
ʒ.iii. karabe ꝛ mẽte sicce marmacur ꝛ xiloalo
es crudi oĩum ana.ʒ.ii. agrega illud totum ꝛ
tere ꝛ cribella ꝛ da ex eo coclearíũ i. Et bibat
post ipsaz miuã aut vinũ odoriferũ aut aquã
anisi ꝛ mastic̃ aut aquã decoc. gar. ꝛ ex eis q̃
ꝯferũt sunt sir⁹ de absinthio ꝛ diaciminum
ꝛ cõfectio de pipibus ꝛ çinçi. cõditũ ꝛ mirob
keb. cõditi cũ melle ꝛ spẽbus et nutriat cum
aq̃ cicer. ꝛ caneueri ꝛ auibus puis ꝛ bibat vi-
nu antiquũ odoriferũ ꝛ alcadidicon ꝛ aquaz
mellis cũ spẽb⁹ ꝛ vinũ passũ qd̃ fit ex pass s
ꝛ melle: ꝛ ponãt sup stõm exteri⁹ res calide
boni odoris sicut scir⁹ de lilio ꝛ almeisusem
cũ ãbra ꝛ musco ꝛ xiloaloes crudo ꝛ que sũt
illis similia. Et vaporet stõus de foris cũ aq̃
gariofiloꝝ ꝛ macis ꝛ nucis mus. ꝛ beil: ꝛ que
sunt illis similia: ꝛ inunge ipm cũ oleo sãbu-
cino: aut oleo de ben aut costino aut oleo de
lilio ꝛ reliquis que sunt illis silia ex medicis

Capitulũ quartũ de flegmõe qd̃ fit ĩ stõ.

Tere q̃ in curatiõe ei⁹ ĩ primis post
v flõiam reb⁹ infrigidãtib⁹ ꝛ pmisce cũ
eis aliq̃d de aromaticis q̃ stipticitatẽ
faciũt ꝛ stringũt. ꝛ flõma in primis venã ba-
silicam si nõ ꝓhibeat illo aliq̃d: ꝛ p⁹ illud da
aquã solatri ꝛ aquã endiẽ solã ꝛ cũ cassiaf. et
accipiat ex eis vsq; ad diẽ septimũ vel octa-
uum. ꝛ adde paꝝ de aqua feni. sup duas p̃di
ctas ꝛ aquã apij cũ pondẽ.ʒ.ß. tro. de ro. et si
calitas adhuc ẽ multa ꝛ apa inflãtuz: tũc nõ
oz vt addas has medicĩas ß da aquã solatri
ꝛ endiuie tm̃ cũ tro. de ro. ꝛ aliq̃d de succo ab
sinthij ꝛ mastic̃. ꝛ nutriat eũ vsq; ad diẽ septi
mũ cũ mess excorticatis ꝛ atriplicibus ꝛ sar-
mach ꝛ cucur. cũ oleo onfãcio: ꝛ cũ oleo d a-
migd. dl. ꝛ p⁹ septimũ ciba eũ cũ sicla ꝛ mess
ꝛ iuleb ꝛ da in potu iuleb in iceptiõe ꝛ aqua
granatoꝝ ꝛ p⁹ maturationẽ egritudinis se-
niacabin. Et fiãt empla initio ex reb⁹ fris si
cut sũt solatrũ ꝛ arnoglossa ꝛ rasura cucur.
cũ farina oz. ꝛ folijs salicis cũ viol siccis: ꝛ q̃
sunt illis silia ꝛ pmisce cũ eis p⁹ septimũ ci-
mas camo. ꝛ melli. ꝛ absinthij ꝛ spice ꝛ radic̃
altee ꝛ sand. ru. ꝛ faufel ꝛ crocũ ꝛ baccas lau
ri. Et de cõsuetudine Ha. q̃dẽ fuit vt vteret
ĩ apãtib⁹ stõi semp ceroto facto ex aloe ꝛ ma
stice ꝛ cera ꝛ oleo balsami ꝛ ipse quidẽ accipi
ebat ex cera aur. vij. ꝛ liquefaciebat eã i esta
te cũ oleo rosaꝝ: ꝛ in hieme cũ oleo balsami
ꝛ sit oleũ.℥.i. Cũ q̃ infrigidatur pmisce cũ eo
de aloe ꝛ mastice cõtrita: ꝛ acc̃. ex eis aur. i. ꝛ
in hora additionẽ puã. Si aũt est debilis do
nec nõ cõtineat cibũ: adde etiã in emplo qd̃
confortet ꝛ est aur. i. de rob agrestis exsicca-
ta ꝛ ꝓiciat ĩ primis in ceroto. deinde p⁹ illõ
medicine relique. deinde succ⁹ absin. ꝛ mi-
sceat loco succi rob agreste ꝛ in hora vtrosq;
Et oz vt sit quantitas cere ꝛ olei balsami ſꝫ
quãtitatẽ medicinaꝝ que cadũt in eo. Cuz q̃
aggregant ex medicinis alijs aur. iij. pone ce
rotũ ℥.iiij. ꝛ.ß.℥.ij. ex cera: ꝛ.℥.ij. ex oleo bal
sami. Cũ ergo apa antiquat ꝛ indurat tunc
vtere ex oĩbus coloribus medicinaꝝ eo in q̃
sit aliquid aromaticitatis ꝛ ex medicinis leni
entibus ꝛ resoluẽtibus secũdũ similitudinẽ
complõnis empli facti cum mellilote. nam ꝓ
mixtiões huius empli sunt melanconice qñ
conueniens est apãti viscerũz: ꝛ que sunt sub
mirac oĩum quando alteratur parũper do-
nec fiat vt vna cõmixtionum eius conferat
apãti epatis: ꝛ altera conferat apãti stoma-
chi aut splenis aut lacertoꝝz qui sũt supra
ventrem. Et ego quidem aggregaui omnes
istas descriptiones in permixtionibus em-
plastrorum.

Capitulum. v. de nausea ꝛ vomitu.

Ausea et vomitus accidunt ex ma-
n teria que coartat aut quantitate sua
sicut cibus multus super illud quod
tolerat virtus: aut in qualitate sua sicut mã
qñ est acuta mordificatiua horribilis aut ace
tosa aut colica: aut in genere suo toto qñ est
multa mala: ꝛ qñ cõtinetur in iterioribus stõi
facit accidẽ vomitũ preter q̃ nutriat infirm⁹

precipue qñ ē multa ⁊ qñ ē ānexa viscosa in
rugis stōi:⁊ tunc fit ex eo nausea. Et hoc eo
dē aut generaẜ in ipso stō aut ꝓuenit ad ipm
ex mēbris aliis. qñ aūt nausea est cū debilita
te virtutis: tunc nos minuimus in primis ex
quātitate eius qđ recipit ex cibo: aut muta-
mus q̄litatē eius: deinde redimus ad confor
tandū stōm cū rebus cōtrariis malicie cōple
xionis ex q̄ debilitaẜ virtus. ꝙ si nausea ⁊ vo
mitus est ex hūore malo retēto in stō. si ē flā-
ticus soluimus ipm administrando quietē ⁊ sō
num ⁊ ꝓhibitionē a cibo: ⁊ administramus res
calefacientes que digerūt. Si aūt est crudus
cū eo qđ diximus: administramus etiā res inci
siuas subtiliatiuas. Et si est ex colera aut
melia curamus ipm cū eo qđ est subtiliꝰ ⁊ mi
nus coartans. s. cū vomitu sepost potū aq̄
ordei. ⁊ semel pꝰ potuʒ aque calide. Illos āt
in q̄bus humor ē vehementis viscositatis et
grossitudinis nos post subtiliationē ⁊ incisi-
onē mundificamus cū pill. de aloe. Et qñq̄
accidit ꝙ debilitas nō ē in stō tm̄: sed in corpe
etiā vt ipellaẜ ad ipʒ aliquid qđ expellat ꝓpẜ
supfluitatem suā vice aliqua inferius cū so-
lutione qñ stōus est fortior ventre ⁊ vice aliq̄
expellaẜ ad ipm qđ expellat sursum qñ intē
tio ē cōtraria illius.

Capitulum sextum: de eructuatione.

e Ructuatio ꝓpter euacuationē ven
tositatis inflatiue fit ⁊ significat aut
hūorē flāticū ex quo gñaẜ: aut debi-
litatē stōi. ⁊ hꝰ q̄dē etiā accidit ex hūore egre-
diente a nā qui vicit in stō: aut ex malicia cō
plōnis tm̄. ⁊ qñ euō est absq̄ eq̄litate tūc ipa
ipellit cibū in stō: ⁊ ꝓhibet ipm recipe digōeʒ
⁊ qñ ꝓhibeẜ ex toto accidit in stō inflatō ⁊ no
cumentū magnū: quāobrē est necesse qñ eru
ctuatio ⁊ ventositas sunt absq̄ eq̄litate vt
sedes ipm cū destructione cāe que facit ipsū
acccidere: ꝙ est: q2 si ē flātica euacuamus eaʒ
cū medicinis quas diximus ante. ⁊ si ē ex de
bilitate virtutis curamus maliciā cōplōnis
q̄ facit ipm accidē cū eo quod est cōtrariū ei
Cū ergo ꝓhibeẜ ventositas ab exitu: admi-
nistramus res soluētes iflationē sicut anisū
⁊ aloes ⁊ folia rute ⁊ carui ⁊ calamētū ⁊ cimi
nū ⁊ mēta ⁊ ameos ⁊ mastix ⁊ gaẜ. ⁊ que sūt
his similia.

Caplm septimū de singultu

s Ingultus ē motus quē facit nā i re
liq̄s ꝑtibus stōi qñ vadit ad expellē
dos hūores q̄ nocēt ei ⁊ nō obediūt
ei ille res ad expellēdū. Et singultus quidē
accidit: aut ex euōne aut replōe: aut ex mor
dicatione. aut ex malicia cōplonis frē. Re-
pletio aūt accidit ex multitudine comestiōis
aut ex hūoribus qui inspissanẜ in corpe stōi.
Et euō fit aut a medicina que multiplicat in
solone aut expulsione egredīēte ab eq̄litate
aut ꝓhibitiōe longa a comestis. Et mordica
tio fit aut ex hūore colerico q̄ generaẜ in stō
aut effundiẜ ad ipm: aut ꝓpter rē calidā acu
tam quā suscipit hō ex potu ātiqui vini puri
aut acceptionē cōfectionis diapipeon aut ꝓ
pter corruptionē cibi ⁊ malitiā cōplōnis frē
fit aūt ꝓpter gulositatē sicut accidit pueris
aut ꝓpter substātiā stōi ipsius sicut aduenit
decrepitis ⁊ illis q̄ infirmāẜ ex egritudinibꝰ
cronicis. Et accidit singultꝰ etiā ex ꝑte alia
qñ in epate ē flegmon magnū ⁊ facit accidē
in stō egritudinē.

Curatio singultus.

Necesse est in primis vt cureẜ singultꝰ q̄
est ex repletione cum vomitu: ⁊ silr singultꝰ
qui ē ex mordicatione. nā qñ est ex hūore cō-
tento in stō si natat ad supiora tunc euacuaẜ
cū vomitu post cōmestionē raphani ⁊ potuʒ
aque calide que iam bullierit cū aceto ⁊ sale:
⁊ si ē submersus in rugis stōi euacuamꝰ cum
potu ierepigre ⁊ pill. de aloe: ⁊ pill. de ẜpēbꝰ
Et si singultus ē ex malia cōplōnis frē: tunc
oʒ vt curemus ipm cū rebus calefacientibꝰ
subtiliātibꝰ q̄ ex eis emplanẜ ⁊ i potu sumūẜ
aut cū motu necessario. s. motione cū siti. res
aūt calefacientes subtiliātes sūt sicut semen
apii ⁊ macis ⁊ ciminū ⁊ anisū: ⁊ ginç. ⁊ cala-
mentū ⁊ asar ⁊ spica aristotil. ro. ⁊ acaẜ. ⁊ ca
stor quod accipiẜ cum aceto squille. Cōfert
etiam hoc medicamen. ℞. castoř. ʒ. s. costi a-
mari tm̄dem petroselli macedonici. ʒ. s. su-
matur cum aqua sisimbri aut decoctione ca
lamenti ⁊ anisi ⁊ mastic̄. Et ex eis que confe
runt: etiam est cortex fisticus rubeus exteri-
or qñ coquitur cum radice squināti cū equa-
litate ⁊ bibitur ex vtrisq̄: ⁊ ſm hunc modum
quando accipiẜ petro. ⁊ ciperi ⁊ cimi. carme-
oiuʒ añ. ʒ. ii. ⁊ datur pō. eius auẜ. i. cuʒ aqua
sisimbrii aut decoctione calamēti mastic̄. aut
detur sisimbrii pondus. ʒ. ii. ⁊ cimi car. ʒ. i. cuʒ
vino puro. Conferunt etiam cortices atila
quādo exsiccāẜ ⁊ teranẜ ⁊ danẜ ex eis pōdꝰ
auẜ. i. cū aqua. Et si generaẜ in stō ex vētosi-
tatibꝰ grossis q̄ sūt ex multitudīe gulositatis

damus infirmo rutam siccam ꝛ se. eius cum
vino. qḋ si cū ventositate est hūiditas: damꝰ
ei nitrū cū aqua mell. et si euenit singultus
est ex humoribus grossis confert ei squilla
qñ accipit cū vino: hec aūt oīa que diximus
nociua sunt illis quibꝰ aduenit singultꝰ ex
euōne. qḋ est qꝛ ipsi indigent eis que sunt cō
traria illis. Illis aūt stōcis quibꝰ nocet hu-
mor colericus: ꝛ facit eis accidere singultum
cōuenit in primis mūdificatio hūoris cū vo
mitu pꝰ potum aque calide ꝛ secaniabi ꝛ pꝰ
ipm aqua ordei cū aq̄ granatoꝝ dulciū ꝛ aq̄
cucur. Et si singultꝰ est ex siccitate tūc damꝰ
in ꝑmis aquā calidā cū oleo de amigdal dul
cibus ꝛ oleo viol. deinde dat eis aq̄ ordei et
cucur. ꝛ aqua citrol. ꝛ mucilago psilii ꝛ muci
lago se. citonioꝝ cū oleo de amigd. dl. ꝛ oleo
de se cucur. dul. ꝛ ad vltimū administrat res
humectantes interiꝰ ꝛ exterius in hac dispo
sitione. Et si singultꝰ est ex flōne qui est i epa
te: tūc incipimus in primis cū flōia vene ba-
silice titilicaris. deinde damus aquā solatri ꝛ
aquā endiuie cū cassiaf. ꝛ si ē illic inflatio da
mus etiā aquā ordei cū secaniabi: ꝛ ponimꝰ
suꝑ epar empla que cōueniūt flōnie q̄ fit in
epate sicut emplm factū ex duobꝰ sandalis et
sempuiua. Capitulū octauū de inflati
one que accidit in stō.

V Entositates fūose q̄ vocāt inflatiue
ēt generāt i ꝑtibꝰ vētri qñ resoluūt
res vētose ꝛ comesta d̄ ꝓpetate q̄ꝝ
est illud, infirmū qm̄ sūt ex caliditate parua
qḋ ē qꝛ fritas pura ñ generat fumū qm̄ ipa ñ
subtiliat ꝛ calitas vehemēs vicit cibū ꝛ sub
tiliat ipm ꝛ ꝓhibꝫ resolui in fumū: si cibꝰ ipe
nō ē ex illis ex quibꝰ possibile ē gñari fumuꝫ
tūc eni gñat vētositates nocētes dimiute q̄
morant hora pua donec ipsi euacuant eru-
ctuatiōe vna aut duabꝰ. Ad ventositates
aūt islatiuas cōueniūt medicine subtiliatiue
calefactiue qñ terūt cū oleo de spica ꝛ colāt
ꝛ fundunt in clisteri: ꝛ ille sūt sicut ciminuꝫ ꝛ
feniculū ꝛ se. apii ꝛ petro. ꝛ carui ꝛ anisū ꝛ ke
isim ꝛ siseleos ꝛ macis ꝛ q̄ sūt illis silia. Et si
in mēbris officialibꝰ ē frias: decoq̄ in oleo ali
q̄ rutā ꝛ nigellā ꝛ baccas lauri ꝛ castor. ꝛ si ē
illic aliq̄d apātis ꝓhice medicias calidas ve
hemētis caliditatis ꝛ decoq̄ in oleo loco rute
anetū ꝛ ꝑmisce cū eo adipē anseris ꝛ galline
ꝛ nō oꝫ vt narreꝰ istas res nisi apāta magna
ꝑuis etiā apātibꝰ. Cōuenit etiā euaporatio
deforis cū milio calefacto: ꝛ ex eis que sanāt
inflationē ꝛ pūctionē ex ventositatibus est
elm diaspinaton factuꝫ ex seibus qñ sumit
in potu cū vino ꝛ tiriaca saggenea ꝛ midri-
datū ꝛ diaciminū ꝛ diapipereō ꝛ cōfectio dia
calamēti: ꝛ ꝑm hūc modū admistra decoctio
nē anisi. ℞. anisū ꝛ mastic̄ ꝛ origanū ꝛ ari-
stol. ro. Ista eni sanāt ex dolore accidēte ex
oppilatione ꝛ grossitudine vētositatū cruda
rū. ꝛ cōfert iteꝝ suffuf qḋ fit ex semie aneti ꝛ
ameos ꝛ seie rute ꝛ calamēto sicco ꝛ castoreo
Illos aūt quibꝰ aduenit inflatio ex colera
nigra iuuat vaporatio q̄ fit cū aceto in quo
decocta sunt poliū ꝛ camo. ꝛ anetū ꝛ sansucū
ꝛ se. rute ꝛ baccus lauri ꝛ dauc̄. ꝛ se. apii.

Capitulū nonū de destructione appetitꝰ

D Estructio appetitꝰ ꝛ eiꝰ diminutio
fiūt: aut ex malicia cōplōnis stōi: aut
ex aliq̄ hūoꝝ qui cōtinet in eo. Et si
gnificat suꝑ maliciā cōplōnis calide ꝑ sitiꝫ ꝛ
eructuationē fumosā ꝛ inflationē stōi ꝛ ama
ritudinē oris. Et significat malicia cōplōnis
frigidi ex contrario istoꝝ accidentiū. qḋ ē qꝛ
ipsi nō sitiūt nec tolerāt res frās ꝛ accedit eis
eructuatio accetosa. hūor aūt qui retinet in
stō si ē subtilis colericꝰ mordicat stōm: ꝛ facit
accidere nauseā ꝛ siti. Et si ē grossus visco-
sus nō facit aliud nisi nauseā q̄ ē cōis duabꝰ
dispōnibus sil. Et si hūores sūt retēti in īte
rioribꝰ stōi ipsiꝰ tūc faciūt vomitū. Et si sunt
āneri aut retēti in rugis stōi faciūt nauseam
ꝛ nō faciūt vomē nisi sint in stō suꝑfluitates
cibi. Illis aūt quoꝝ appetitꝰ destruit ꝓpt
hūores grossos frōs. oꝫ vt deinde ex eo qḋ
cōmedit ꝛ bibit illud in q̄ est abstersio ꝛ mū
ficamus eos ꝑ vomitū suꝑius aut ꝑ solutōꝫ
inferiꝰ. Si aūt sunt retēti euacuamꝰ eos ꝑ
potū ierepigre ꝛ pillile de spēbus ꝛ pille de
aloe. ꝛ pꝰ mūdificationē damꝰ eis ad rectifi
cationē malicie cōplōnis electuariū diacinū
aut cōfectionē diapipeon aut mirob. ke. cōdi
tos çinç. conditū ꝛ secacul ꝛ citra cōdita ꝛ ex
eis q̄ cōferūt ē sirupꝰ d̄ absin. Quoꝝ aūt de
struit appetitꝰ ex humoribꝰ colericis calidis
vtunt in ꝑmis in curatione eoꝝ rebꝰ que tē
perāt ꝛ extinguūt. deinde euacuamus cū mi
rob. citrinis ꝛ fumo terre ꝛ decoctiōe absint.
ꝛ damus ei electuariū diacitoniten cum sca-
moñ. Et si nō indigemus ea multiplicabimꝰ
ex aloe: ꝛ post illud damus ad cōfortandum
stōm decoctōꝫ absin. ꝛ spic̄. ꝛ ro. ꝛ fūo terre ꝛ
passulaꝝ cum cassia fist. et trifera miori cum
modico xiloaloes crudo ꝛ mastice contrito

In illis quoꝝ̄ appetitus destruit̄ ꝓp debili-
tatē v̄tutis que influit desideriū qm̄ v̄tutes
oēs debilitātur ꝑ maliciā ꝯplōis mēbroꝝ in
quibꝰ sunt humores mali opꝫ qn̄ scimꝰ quali
tatē malicie ꝯplonis vt curemꝰ eā cū rebꝰ cō
trarijs ei. Nā si est acuta curamus eā cū eo
quod accipit̄ cū aceto scꝫ endiuia ꝛ fumo ter
re ꝛ lactuca ꝛ aqua granatoꝝ̄ acetosoꝝ̄ et
aqua agreste ꝛ acetositas citri ꝛ que sunt ilꝭ
similia. Et si est frigida curamꝰ eā cum vino
antiquo ꝛ miua ꝛ cappar̄ que infundūtur in
aceto ꝛ melle ꝛ alcādicon ꝛ oliuis que infun
dūtur in aceto et aniso: ꝛ si vocat necessitas
damꝰ ei ꝯfectōem diapipeon ꝛ ꝯfectōem dia
calamēti fluuialis. Et ex eis que cōferūt est
tyriaca ꝛ mitridatū Cōfert etiā medicamē
Gal. de quo dicit̄ ꝙ ꝯfortat stōm ꝛ rectificat
ipm̄: ꝛ ꝯfert illis quoꝝ̄ destruit̄ appetitus et
nō digerit cibos suos ꝛ ego dicā ipm̄ in anti
dotario. Et oꝫ vt scias ꝙ destructio appeti-
tus est significatō magna in reliquis egritu
dinibꝰ cronicis. Et oportet vt scias ꝙ fortio
res significatōes ꝛ plures earū in debilita-
te virtutis que desiderat est vt dicat infirmꝰ
ego desidero quicꝗ̄ ꝛ dicatur vt p̄paretur ei
Cū ergo gustat illud vituperat ipm̄ ꝛ non su-
scipit ex eo significat tibi finē destructionis
appetitꝰ vt nō desideret̄ aliquid penitꝰ: ꝛ iam
accidit etiam hoc in potu.

Cap. x. de canino appetitu.

n Ominat̄ hec egritudo appetitus ca.
ex noīe canū qui desiderāt ꝛ cōedūt
multū diūsum cuꝫ fame absꝗ̄ sacie-
tate. Accidit aūt ex malicia ꝯplōis oris stōi
frē aut ꝓp humorē acetosum q̄ aggregatur:
aut ex vacuatōe multiplicata q̄ accidit reliq̄
corpi. Et hoc quidē fit aut ex debilitate v̄tu
tis retētiue a retentōe cibi ꝛ ꝓp illō expellit̄
aut ex difficultate caliditatis q̄ finit ipm̄ et h̄
caliditas nō est in ore stōi imo in reliquo corpe
Quod est qꝛ sequit̄ appetituꝫ qui accidit ex
malicia ꝯplōis frē in stō aut hūore retēto in
eo solo nature supflua. Illi aūt cui accit ex
multitudine euōis nō sequit̄ sil̄e illiꝰ ꝛ damꝰ
illis etiā cū rebꝰ que rectificāt maliciā ꝯplo-
nis facientē accidere egritudinē cibos pigues
ꝛ vinū mltū sufficiētis calefactōis ꝛ vinum
quod fac̄ accidere sil̄e huic ꝛ rosatū ꝛ rubeū
in colore suo p̄ter ꝙ sit in sapore suo stiptic̄.
Et illis quibꝰ accidit hec egritudo ex maliā
ꝯplōis frigide aut hūore acetoso in vīo cuiꝰ
ille est modꝰ iuuamētū ē magnū sicut testat̄
illud ypo. in cap. secūdi libri amphoꝝ ꝙ po
tus vini resoluit famē: ꝛ est ncc̄e vt sumāt in
inceptōe cibi cibos pigues grossos calefaci-
entes ꝛ reliqui cibi eoꝝ̄ fiāt cum piguedine
multa ꝛ nō sit in eis acetositas neꝗ̄ stiptici-
tas: deinde p̄cipiamꝰ eis bibere ex vino qd̄
diximꝰ anteꝗ̄ sitiāt ēt. qd̄ est qꝛ hec egritudo
alleuiat̄ cū huiꝰ regīe et qn̄ medicat̄ etiā tpe
lōgo sanat̄: ꝛ si accidat cū hac egritudine so
lutio nature ꝯfert elm̄ alcançi.

Ca. xi. de bolismo ꝛ est fames supflua

s Cias ꝙ bolismus ē fames magna
ꝛ eius intentio est vehementia ꝑua
tiōis cibi et pauptas membroꝝ̄ sm̄
ꝙ significat sup illud deriuatio eius nomis
Quod est qꝛ lismꝰ est fames ꝛ bu est dictio cꝰ
intētio ē mltitudo et magnitudo accepta ex
his et est eleuatio. h̄ aūt egritudo ꝛ appetitꝰ
caninꝰ cōicat: qm̄ pauptas ꝛ diminutio cibi sūt
inuēte sil̄: ꝛ diuerse fiūt in hoc ꝙ virtꝰ appeti
tus est sana in illa ꝛ mēbra sunt repleta ꝛ v̄-
tus in hac est deposita ꝛ inferior facta: et ap-
petitꝰ est in casu ꝛ ꝯtinuant̄ cū eo etiā dimi-
nutio ꝛ siccitas ꝛ frītas ꝛ debilitas. Ill̄ aūt
quibꝰ accidit hec egritudo in itineribus vel
quocūꝗ̄ modo ꝯsequat̄ eos oꝫ vt ꝯfortētur
nature cū aqua frā cū roratiōe ꝛ aqua rosa.
infrigidate sup faciē eoꝝ̄ et demꝰ eis i potu
res bonas odoriferas ꝛ delectabiles sicut vi
num antiquū odoriferū in quo ꝯmixta sunt
canphora ꝛ xiloaloes ꝛ syrupus almesusen
ꝛ suffumigemꝰ eos sp̄ cum xiloaloe aroma.
ꝛ ambra: ꝛ ponamꝰ sup iūcturas eoꝝ empl̄a
ex aqua ro. ꝛ aqua mirti ꝛ syꝰ de lilio ꝛ cāfora
ꝛ musco ꝛ croco ꝛ xiloaloe ꝯtrito ꝛ gallia et
rob ꝛ que sunt illis similia. ꝛ stringamus ma
nus eoꝝ ꝛ eoꝝ̄ pedes ꝛ excitemus eos pun
gendo duas mādibulas inferiores ꝛ tēdēdo
capillos eoꝝ̄. Cū ergo ꝯualescūt a sincopi
da ei panē infusum in vino ꝯmixto cum ali-
quo ex eis que ꝯfortāt velociter: ꝛ oꝫ vt cu-
remꝰ eos post illud studiose cū cibis ꝯueniē
tibus donec ꝯfortet̄ debilitas eoꝝ.

Ca. xij. de tartara ꝛ est desideriū ꝯmeden
di lutum ꝛ carbones ꝛ similia.

s Cias ꝙ hoīes n̄ desiderāt cibos ma-
los nisi qn̄ adhēt in rugis stōi sr̄fluitas
mala: ꝛ plimū q̄dē accit h̄ ꝯplō mala
mlieribꝰ qn̄ ipgnant̄: ꝛ noīat̄ h̄ egriꝰ tartara
ꝛ desiderāt mliēs acetositates ꝛ pōticitates
ꝛ fortasse desiderāt res q̄ vocāt̄ acrimonia ꝛ
fortasse dsiderāt rs malas sic̄ lutū ꝛ ostraca

⁊ vasorum fictiliuꝫ frusta aut carbones aut
alia ex rebus extraneis ⁊ ꝯseq̄tur eas hᶜ egri
tudo vsq̄ ad mēsem secūdū aut tertiū et al-
leuiatur illud in mēse quarto quādo ꝑs hu-
moris eūatur ꝑ vomitū ⁊ ꝑs eius digeritur
⁊ ꝑs eius nutrit embrionē. Et iā accidit hec
egritudo in viris qn̄ venit hmōi humor ad
orificia stōꝝ eoꝝ.iā ergo remouet̄ du⁹ in hoc
ꝙ curatio eoꝝ est cū mundificatiōe illi⁹ scilꝫ
cū vomitu ⁊ potu medicine soluētis illō qd̄
est in stomacho ⁊ vētre sicut est solo cum pil
lulis de yera ⁊ pill̄is de aloe ⁊ pill̄is de spē-
bus. Et ꝯfert etiā hoc medicamē. Mo
dus decoctōis ad eū qui comedit lutū ⁊ cui⁹
corrūpit̄ stomach⁹ ⁊ cui⁹ citrinat̄ color ⁊ time
tur sup ipm de ydropisi ⁊ est alistita. ℞.cu
pularū glandiū.ʒ.viij.aloes.ʒ.xvi.herbe eu
patorij.ʒ.vi.radic̄ squinanti.ʒ.iiij. mirre.ʒ.ij.
summa.ʒ.v. terātur oīa ⁊ decoquātur cū du
abus libris aque donec remaneat medietas
⁊ detur in potu omni die tertia lib. Deco
ctio alia ad appetitū luti. ℞.cupularū glā-
diū.ʒ.ij.passularū mūdatarū.ʒ.vij.anisi.ʒ.ij
mirob.nigroꝝ belliricoꝝ et emblicoꝝ oīm
ana.ʒ.v.scorie ferri ꝯtrite infuse in aceto acu
to ⁊ exiccate ⁊ torrefacte sup patellā.ʒ.x.sū-
ma est.vij. decoquātur cū vino bono pōtico
ʒ.viij.⁊ equali ei in aqua donec remāeat me
dietas coletur ⁊ detur ieiuno septē diebus.
Medicina incidēs desideriū comedendi
lutū. ℞.cardamomi maioris ⁊ minoris ⁊ cu
bebe oīm ana p.i. çuccari taberçed q̄ntū de
oībus ⁊ detur ex eo in ieiunio aur.i.cū aqua
tepida. Aliud ad hunc modū.cimini car-
meni ⁊ ameos amboꝝ ana p.i.detur ex eo ī
ieiunio ꝙ masticetur masticatōe bona et de-
glutiāt aquā ei⁹ ⁊ ꝯfert ⁊ in vespis.

Ca.xiij.de multitudine sitis.

Ccidit in hora desideriū admirādū
a bibēdum aquā sblimis admiratōis
qn̄q̄ qn̄ est in rugis stōi hūor malus
ꝯtent⁹ in eo aut salsus aut ex colera aut ex
ebulitōe hūitatis in stō.quod est q2 os stōi fa
cit accidere sitim pl⁹ q̄ȝ reliq̄ mēbra et p⁹ ipm
vēter ⁊ post ipꝫ meri ⁊ post ipm pulmo et p⁹
ipm eꝑ ⁊ post ipm intestinū ieiunū. Et oꝫ vt
studiū et sollicitudo sit in paucitate sitis qn̄
est ex exiccatōe stomachi ⁊ locoꝝ in quibus
currit hūitas ab ore ad stōm:⁊ oꝫ vt p̄cipia-
mus p̄ꝑatōem fieri in somno.Et de hōibus
sunt qui sitiūt in somno ꝓpter calitatē ꝯme
stoꝝ ⁊ eoꝝ curatio est in potu aque frigide.

Et quidā desiderāt potū rerū horribiliū sa-
poꝝ ꝓ q̄ntitate malicie ꝯplōis vincētis sup
eos sicut desiderāt cibos malos. Inq̄t G.
Uidi quosdā cecidisse in sitim ꝯtinuā ⁊ mor
tui sunt in ea qm̄ ipi ꝯmederūt viꝑas sitim
faciētes:et alij ex messorib⁹ infirmati sūt hac
eadē infirmitate qm̄ ipi biberūt vinū in quo
mortua est viꝑa:⁊ alij qm̄ ipi biberūt vinum
antiquū ⁊ inebriati sunt:⁊ ali⁹ qm̄ voluit to-
lerare sitim:⁊ alij qm̄ aqua defecit in nauib⁹
ex qua bibebant. Illis aūt qui p̄sumpserūt
aquā maris bibere ceciderunt in sitim pl⁹ q̄ȝ
alij:⁊ quidā ꝓpterea q2 solute sunt nē eoꝝ ⁊
fortes facti sunt eoꝝ pūctiōes mortui sunt
an̄ alios.Et cognoui viꝝ cui aduēit fe.cau-
son ⁊ ipe nō abstinebat̄ a potu aque fr̄e ⁊ fe.
erat in augmēto ⁊ nō satiat⁹ ē dōec mortu⁹ ē
Et ad vltmum sitis fit aut ex cal̄itate aut ex
siccitate aut ex vtrisq̄ sit̄ aut ex hūore salso
putrido q̄ aggregat⁹ ē in stō. Si g̊ ē ex cal̄i-
tate tūc sanat̄ ex reb⁹ acetoꝭ sic̄ secaniabi de
çuccaro ⁊ aq̄ granatoꝝ acetosoꝝ ⁊ aq̄ pomo
ruꝫ acetosoꝝ aut prunoꝝ aut piroꝝ aut rob
de ribes ⁊ q̄ sūt ill̄ sil̄ia.Et si ē ex siccitate tc̄
ē ncc̄e vt admistret̄ aq̄ fr̄a ⁊ aq̄ ordei ⁊ aq̄ cu
cur.⁊ psilliū ⁊ q̄ sūt ill̄ sil̄ia. Et si ē ex cal̄ita-
te et siccitate sil̄ tūc curō ei⁹ est cum aq̄ fr̄a et
aq̄ citrolli ⁊ aq̄ lactuce ⁊ aq̄ ordei ⁊ cucur. et
faciam⁹ pillulas ex sēīe lactuce ⁊ citroll̄ ⁊ se
mine portulace ⁊ dragagāto ⁊ radice liqui-
ricie ⁊ damus vt sumāt in ore ⁊ fricemus ca-
put cū oleo ro.cui⁹ infrigidatio vltime facta
est ⁊ infrigidētur pedes etiā ⁊ ē ncc̄e vt sit in
frigidatio amboꝝ si aer sit calid⁹ cū aq̄ vehe
mētis frigoris:⁊ si est frigid⁹ cū decoctiōe v-
troꝝq̄.Et oꝫ vt scias ꝙ curō sitis q̄ accidit
ex siccatōe meri ē sōn⁹.Et q̄ accit ex cal̄ita-
te vigil̄ ⁊ inq̄etudo ⁊ cui⁹ cā est cal̄itas cordis
⁊ pulmonis attractio aeris fr̄i vl̄ succio cuꝫ
narib⁹ ⁊ illi⁹ cui⁹ cā est humor salsus putrid⁹
in stō potus aque frigide.

Ca.xiiij.de malicia complexionis.

Cias ꝙ malicia digestōnis non fit
s nisi aut ex egritudine in virtute di-
gestiua aut ex errore qui ē de foris.
virt⁹ aūt digiua nō leditur nisi aut ex sb̄a sui
ipi⁹ ꝑꝑ maliciā ꝯplōis aut ex quibusdā egri
tudib⁹ officialib⁹ sicut almessire aut extuatō
ne aut inflatiōe sicut apa flāticū aut flegmō
⁊ apa ta mel̄ica ⁊ que sunt illis sil̄ia. Et error
qui extra corpus est aut est ꝑꝑ supfluitates
in stō aut ex ꝯmestis aut ex temporib⁹ anni.

Et oz vt scias ꝙ oīs malicia ꝯplōis que fit
fortioris dissoluit v̓tutē. Si ğ est caƚa corrū-
pit comesta ita vt ex qͥbusdā eoꝝ odoretur
odor rācid⁹ aut lutosus aut liosus. Et ex q-
busdā eoꝝ odoreť odor fetorī pisciū aut ali-
qd putrefcōis ex̄nee horribiƚ. Et accit illꝭ qui
hn̄t hāc egritudinē sitis supflua. ⁊ si malia di-
gōis est ex malia ꝯplonis fr̄e tūc nō fit sitis
neqꝫ fe. ⁊ remanet q̄litas comestoꝝ ita ꝙ nō
resoluiť neqꝫ alterať penit⁹. Qꝛ si imꝑmat i
eis virt⁹ digestiua paꝝ accit eructatio ace-
tosa ⁊ cā ei⁹ aut fr̄itas stōi aut fƚa retētū i eo
aut mƚtitudo ei⁹ q̄ sumiť ex cib aut ex fr̄itate
eoꝝ. ⁊ ista oīa debilitāt virtutē innatā sic qn̄
tu ponis sup ignē pua ligna mƚta aut ligna
hūida q̄uis sint pauca extiguiť. Si āt illō
idē qō comediť est pauce caƚitat ⁊ ē īflatiuū
tc̄ veter replebiť vētositatib⁹ fumoꝭ ⁊ malia
ꝯplois caƚe aut fr̄e seq̄ť malia digōis festine
De ꝓꝓetate vo huie ⁊ sicce nō ē vt cū eis sit
lesio stōi siti donec destruať opatio ei⁹ absqꝫ
tpe lōgo: ꝭ in hmōi hūitate accit ydropisis. I
siccitate aūt aut decrepita etate accidit ma-
rasmos: ⁊ ei⁹ intētio est extenuatio cū siccita
te. Et in oīb⁹ istis egritudinib⁹ q̄ accn̄t i eo. s.
officialib⁹ nō ꝓhibeť virt⁹ digia nisi a cōple-
mēto sue opois tm̄: ⁊ fortasse accit malia di-
gōis ꝑter ꝙ ledať stōus in aliq̄ aut ex multi
tudine ꝯmestoꝝ ⁊ bibitoꝝ ⁊ exitu eoꝝ ab eq̄
litate: aut pp q̄litatē eoꝝ: aut ex hͦ ꝙ ꝯmedr̄
nō i sua hora: aut pp exitū suū ab ordīe: aut
p insōnietatē ꝉ inq̄etudinē. verū tn̄ ꝑuatō di-
gōnis qn̄ accit ex malia q̄litat sue nō fit nisi
cū corruptōe: ⁊ siƚr etiā pp exitū eoꝝ ab ordi
ne ⁊ ꝯueniētia hore. ⁊ significo p exitū eorū
ab hora sicut qn̄ hō ꝯmedit citonia ⁊ ḡnata ⁊
⁊ ꝯmedit post vtraqꝫ oƚa ꝯdita cū oleo et al-
muri ꝭ vt nō sit hora suscipiēdi ea ꝯueniēs si
cut si ꝯmedat hō in mane an̄qꝫ digerať cib⁹
ꝑm⁹ ⁊ an̄qꝫ exerciteť hō hora pua. corruptio
aūt qm̄ ꝯmesta qn̄ sunt caƚa coƚica tc̄ eructu
atio ē fumosa: ⁊ si sunt fr̄a fƚatica eructatō
ei⁹ est decliuis ad acetositatē: ⁊ siƚr qn̄ in stō
sunt supfluitates siƚes istis: et siƚe huic eidē
admistram⁹ etiā in egritudib⁹ stōi ipi⁹ ad illō
si qō alterať ex ꝯmestis in stō ē ad fūositatē
ꝑter ꝙ accidat illō ex ipa nā eoꝝ: tc̄ cā faciēs
hāc egritudinē ē caƚitas: ⁊ si ē acetosa tc̄ fri-
tas. veꝝ tn̄ ego non scio de hmōi an cā sit ex
malia ꝯplois aut ex hūore malo retēto i ore
stōi ita vt demus infirmo cibaria ꝯ̄ria p nām
eoꝝ ad illū modū corruptōis: ⁊ ꝑcipim⁹ ei vt

euomat ea: ⁊ sic qō dam⁹ ei si nō sit alteratio
nisi ad fūositatē panis aut candarusi: ⁊ si est
acetosa dam⁹ ei mel. qō ē qꝛ si cā est malia cō
plois absqꝫ hūore inuēis panē ⁊ cādarusi: et
qn̄ euāť cū vomitu icipit iā alterari q̄dā alte
ratiōe: ⁊ si est ex hūore vides ea delibuta illo
hūore. si āt ille hūor ē suspēsus in rugis stōi
tūc ncc̄e ē vt seq̄ť eū nausia. nā si ē calid⁹ seq̄
tur ipm sitis: ⁊ si ē fr̄us seq̄tur desideriū cibi. ⁊
oz vt ꝯsideres an in epe sit lesio ex egritudi-
ne ⁊ q̄ spēs sit illi⁹ egritudis: ⁊ siƚr etiā inq̄re
de eē splenis. ita ğ fit corruptio ꝯmestoꝝ: ⁊
ita coḡsciť. tarditas ğ digōis nō fit nisi qn̄ ci
bariū qō ꝯmedr̄ ē difficiƚ digōis mƚtū i ꝯpa
tōe ad v̓tutē stōi: aut in ꝯpatōe ad sōnū. ⁊ qn̄
destructio digōis ē appēs māifesta tūc scias
ꝙ virt⁹ digiua q̄ ē in stō ē debiƚ debilitate cō
pleta ꝓꝓ mƚtitudinē ꝯmestoꝝ ⁊ qꝛ ꝑtrāseunt
eq̄litatē aut pp vehemētiā fr̄itat. Si ğ cor-
ruptio v̓tut digiue ē cā malie digōis: tūc oz
vt ꝯfortem⁹ eā. ⁊ si cā est egritudo officialis:
tūc ipa qn̄ curať ⁊ sanatur redit virtus dige
stiua: ⁊ si est ex malicia digestiōis ex ꝯmestis
horribilib⁹ nociuis tunc ncc̄āria est ꝓhibitio
ab eis ⁊ vti loco eorū eis que sunt in ꝯtraria
Et si est ex multitudine eorū: tūc necesse est
vt minuam⁹ ex eis. et oz vt intelligas simile
huic eidē in reliq̄s egritudib⁹. qō est qꝛ in or-
dine eorū oz vt in ꝑmis administreť illud qō
est velocis digestōis: deinde post illō quod ē
cōfortatiuū. Et si est ꝓpter hūores fr̄os qui
natāt vt fƚa: tūc oz vt euacues eos p vomi-
tū post ꝯmestōem rafani ⁊ potū aque calide
in qua sunt anetū ⁊ sal ⁊ calamētū cū secani
abin squillitico. Et si humores sunt suspēsi
in rugis stōi eos euacuam⁹ dādo i potu pilƚ
sicut sunt pillule de yera ⁊ pillule de aloe et
pillule de spēbus. ⁊ ministram⁹ post mūdifi-
catōem quod rectificat maliciā ꝯplois frigi-
de sicut ꝯfectio diapipion ⁊ ꝯfectio diacala
mēti ⁊ eƚm alcalidicō ⁊ diaciminū ⁊ eƚm dia-
citonicē. ⁊ conferūt etiā syrup⁹ de absinthio
⁊ da post illud ad confortādū stōm triferā mi
norē cū mastice ⁊ xiloaloe ⁊ trocis. de ro. ⁊ ca
rabe ⁊ aniso cū miua. Si aūt humores sunt
coƚici acuti tūc oz vt mūdificētur post vomi
tū cum aqua calida ⁊ aqua ordei cū secania-
bin ⁊ pot⁹ decoct. mirob. ci. cū fumo terre et
absin. Si aūt nō sunt coƚici acuti ⁊ sūt ğssi:
tūc nos dem⁹ decoctōz absinthy solā ꝉ cū ye
ra: et si stōus post euōem coƚici hūorī idiget
ꝯfortatōe dam⁹ ei lac vaccinū postqꝫ decoqͣť

in eo mēta ⁊ apium ⁊ cortic̄ citri ⁊ sisimbrij.
deinde ꝯcutit̄ in mane bn̄ ⁊ extrahit̄ butiruȝ
ex lacte ⁊ dat̄ ex eo qd̄ bibat s̄m q̄ntitatē vir
tutis ⁊ q̄ntitatē digōnis cū tortell' ⁊ gallia et
xiloaloe crudo. Si aūt cū puritate digistōis
sit solutio nature ⁊ descēsus hūoris colerici
⁊ sitis multa damus ei elēm diaspmatō aut
suffuf qd̄ dicit̄ miclete ⁊ est suffuf de granis
granatoꝝ cū syrupo de citonijs puro. Si āt
illud qd̄ euacuat̄ cū assellatiōe nō ē colericū
⁊ stomach' est f̄rus et est in eo sonit' dam' ei
elēm alcāçi cū aqua q̄ currit ex vena ferri. et
ꝯfert etiā hoc medicamē. Medicamē ad
ꝯfortādū stōm post euōem. ℞.granoꝝ gra
natoꝝ assoꝝ.ʒ.x.tarathith.ʒ.iij.gallie bone et
cardamomi oīm ana.ʒ.i. granoꝝ mirti.ʒ.iij.
masticis.ʒ.i.cipi.ʒ.ij.summa est.vij.terā.⁊ cri
⁊ det̄ ex eo pōd'.ʒ.ij. ex medis cū syrupo de
citonijs. Si aūt cū lenitate nature sunt ven
tositates ⁊ sonit' tūc ꝯfert elēm hoc. Suffuf
ad solōem nature cū vētositatib' ⁊ sonitū.
℞.granoꝝ granatoꝝ acetosoꝝ torrefacto-
rū.ʒ.xxx.granoꝝ mirti.ʒ.xxv. cipi ⁊ calami
aromatici ⁊ cimi carmeni infusi in aceto aut
aqua agreste aut aq̄ sumach torrefacti ⁊ gal
lie ⁊ tarathith ⁊ bdellij arabi oīm ana ʒ.v.curt
ʒ.iiij.summa est.ix.terā.⁊ crib.grosse ⁊ det̄ ex
eo.ʒ.iij.cū vino antiquo aut mina. Aliud
ad maliciā digōnis ⁊ ꝯfortat stōm et stringit
naturā. ℞.gallie ⁊ masticis ⁊ çiçi. ⁊ ameos
oīm ana.ʒ.v. sumach.ʒ.x.ḡnoꝝ ḡnatoꝝ.ʒ.x

Ca.xv.de spēbus vomitus.

v Omit' autē fit s̄m semitā crisis aut
absq̄ crisi. Et q̄ est ex eo s̄m semitā
crisis aut est laudabilis qn̄ est causa
euasiōis ab egritudie aut ilaudabilis qn̄ fit
ecōtrario illi'. Qui aūt ē absq̄ crisi aut ē ex
multitudine ꝯmestiōis ⁊ pot' aut ex fetore ci
boꝝ ⁊ eoꝝ ranciditate: aut ex supfluitatibus
malis in stō q̄ sunt colice aut acute aut fl̄ ti
ce aut f̄re aut mlice ḡnate in stō ipo. naȝ ipe
sunt ꝯtinui nocumēti. illi āt q̄ accit ex supflui
tatib' q̄ effūdūt̄ ad ipm ex mēbris alijs n̄ sūt
ꝯtinue lesiōis ꝫ q̄escit stōus in hora dōec ag
gregat̄ in eo. vōit' vo q̄ s̄m semitā crif accit
nō ē nccē vt abscidet̄. si āt mlt̄iplicat̄ tūc est
nccē vt abscidam' ipm cuȝ eo qd̄ fit ꝯtriū cāe
qd̄ fec̄ ipm accidē. Qd̄ ē qꝛ si ē ex cola citria
⁊ nā ē sicca tūc oꝫ in pmis vt liniat̄ cū clistēi
facto' ex camo.⁊ viol' sicut basech ⁊ ordeo ex
corticato ⁊ sebestē ⁊ altea ⁊ siregi ⁊ pentō: et
çuccaro donec trahat̄ materia ad inferiora.

deinde damus in potu post illud aquā pru-
norū ⁊ tamari.⁊ si nā nō est sicca tūc damus
syrupū de mal' purum aut aquā agreste aut
rob citonioꝝ aut rob de ribes aut rob de ci-
tris. Et hāc decoctōem ℞.ḡnoꝝ ḡnatoꝝ
aceto.ʒ.xx.masticis.ʒ.i.decoq̄t̄ cū lib.aq̄ do-
nec remaneat medietas ei' ⁊ colet̄ et pyciat̄
sup ipm de xiloaloe crudo cōtrito.ʒ.i.gallie
bone.ʒ.i.⁊ dam' ex ea in potu. Si ḡ nō absci
dit̄ vomit' p hoc tūc coq̄ corticē filic̄.ru.⁊ da
in potu ex decoctōe ei' cū pauca gallia. Q
si nō abscidit̄ p hoc dam' aquā extremitatuȝ
cimaꝝ vitiū ipaꝝ vt masticet. Et si nō absci-
dit̄ etiā p hoc ⁊ virt' est fort̄ flōtoma venā ba
silicā titillicarē donec sedet̄ acuitas colere ⁊
ebullitio ei' ⁊ inflatio ipi' ⁊ q̄escat. Et quidē
cōfert ex cibis si est fe. decoctio q̄ fit ex aqua
sumac cū coriādro hūido ⁊ sicco cū oleo ab-
luto.⁊ iteꝝ aq̄ agreste ⁊ aq̄ acetositatis citri
⁊ aq̄ ḡnatoꝝ acetosoꝝ.⁊ ꝯfert etiā alferusca
ti ⁊ est qd̄ fit ex berberi. Si aūt nō ē feb. de
coq̄t̄ cū reb' q̄s dixim' aduracti: et pone sup
stōm de foris emplm̄ qd̄ fit ex aq̄ citoniorū ⁊
aq̄ maloꝝ ⁊ aq̄ piroꝝ ⁊ aq̄ ro.⁊ aq̄ mirti hūi-
di ⁊ almessusen ⁊ rob ꝯtritif ⁊ san.al.⁊ gallia
⁊ ramich ⁊ laudano ⁊ xiloaloe pauco crudo
⁊ cāphora ⁊ croco ⁊ q̄ sunt illis silia. Q si
vomit' est ex flate ⁊ nō est mult' neq̄ ꝯtinu'
donec ledat naturā tūc est necesse vt mūdifi
cet̄ stōach' si est flegma retētū in interiorib'
ei' cū vomitu post potū aque calide in q̄ de-
cocta sunt anetū ⁊ sal ⁊ calamētū cū secani-
abin squillitico. Si āt ē adherēs suspēsum i
rugis stomachi erit mūdificatio cū potione
yerepigre aut pill'.de spēb' ⁊ post mūdifica-
tionē confortet̄ stomachus ex mina et aqua
malorū cum vino antiquo ⁊ rob granatorū
facto cum melle mundo. Et confert etiam
hec decoctio. Recipe granorū granatorū.ʒ.
xxx.⁊ mēte ⁊ sisimbrij omniū ana: baccatē p
uam decoquantur cum duabus libris aque
donec remaneat medietas.⁊ coletur ⁊ proij-
ciatur cum eo xiloaloes crudi et gallie am-
borum ana.ʒ.media. et detur vt bibat ipam
semper. Et confert etiam hoc. Recipe gra
norum granatorum acetosorū ⁊ mente et si-
simbrij ⁊ foliorum citri recentium ⁊ cortic̄ ei'
omnium ana dragmas decem.cimini carme
ni dragmas quatuor.decoquatur et coletur
⁊ proijciatur in ea pondus.ʒ.i. mirach bone
et detur in potu mane et sero. Et syrupus
de absinthio est etiam iuuatiuus valde.

Quod est qꝛ mūdificatōne sua ꝯfortat. Et ꝯfert etiā huic dispōni diamuscū amaꝝ ⁊ electuariū de citonijs: ⁊ cibet cū decoctōe facta cū aqua granatoꝝ acetoſoꝝ aut granis eoꝝ aut coriadro sicco ⁊ cimino ⁊ calamēto ⁊ ruta ⁊ spica ⁊ garī. ⁊ ciamomo: ⁊ ponaꝛ sup os stōi sp emplm fcm̄ spēb' calīs sic gallia ⁊ calam' aro. ⁊ spica ⁊ mastix ⁊ croc' ⁊ absinthiū ⁊ xiloaloes aro. ⁊ garī. ⁊ alsemir in aliquo alsemir ⁊ est alkeil ⁊ vinū vet' odoriferū ⁊ sy' de lilio ⁊ muscus ⁊ que sunt illis silia. Curatio vomitus accn̄tis ex colera nigra.

Et vomit' q̄dem qui accidit ex ea si nō multiplicaꝛ ei' nocumētū sup naturā: nō opꝫ vt abscidaꝛ. ⁊ si multiplicaꝛ opꝫ vt abscidaꝛ ita vt attrahaꝛ in ꝑmis infeṙi' cū clisteri in q̄ sit acuitas pua ⁊ ponaꝛ sup splenē ⁊ os stōi exteri' emplm factū ex melliloto ⁊ mirto ⁊ laudano ⁊ visnee cū vino pontico. deinde deꝛ in potu syrup' fact' ex aqua granatoruꝫ in qua decocta sunt mēta aut fact' cū fructib'. Et ad vltim curam' nos vnāquāqꝫ spēꝝ vomit' ex colera nigra ꝓm q̄titatē mēi facientis ipm accidere. Qui ergo est ex adustōe colē citrine curam' eū cū reb' q̄s dixim' in capto de vōitu ex colera citrina. ⁊ sitr oꝫ vt regaꝛ ille cui accidit ex adustōe ſtatis. Cū ergo abscindiꝛ vomit' oꝫ vt administreꝛ ea q̄ securitatē faciūt ex aggregatiōe hui' hūorī i stō dādo i potu sp infirmo decoctōes factas ex mirob. ni. et kebu. ⁊ epithimo ⁊ sale indo ⁊ agarico. Cūꝫ ergo in splene etiaꝫ est egritudo administra flobam de vena basilica titillarī ex manu sinistra ⁊ medicinas q̄ rectificāt splenē.

Caplm. xvi. de vomitu sanguinis.

Cias ꝙ vomit' san. non fit nisi aut ex epe ⁊ ptrāsit vt fiat ab vtrisqꝫ et egrediaꝛ sanguis ex ambob' aut pp rupturā aut pp corosiōem aut eruptōnem. Ruptura vero fit aut ex cā intriseca aut extriseca. ⁊ extriseca sicut pcussio aut recalcitratio aut suspiratio ꝉ carnis ꝯstrictio aut casus aut tēsio aut salt' aut vociferatio. Et intriseca est qn̄ materia est mlta et vas in quo aggregaꝛ est leue sbtile aut durū valde. Et corosio q̄dem fit aut pp supfluitatē acutam aut ex humore salso ⁊ bauracbio. Eruptio fit aut pp vehemētiā mot' vtutis expulsiue aut ex debilitate vtutis retētiue orificiorum vasoꝝ: aut ex mltitudine ei' qd est in venis. Istis ergo dispōib' ꝯfert in inceptōne flobam vene basi. deinde qd retinet sanguiem sicut trocisci facti ex carabe aut vn' trociscoꝝ predictoꝝ in sputo san. Et illud qd abscidit sanguinē vehemēter est aq̄ arnoglosse: aut vge pastorī cū bolo ar. ⁊ terra sigill. ⁊ iterū aqua plu. qn̄ in ea infundiꝛ bol' armenic' ⁊ spodiū ⁊ ꝯfert etiā ꝉ.m. Medicia ad vōitū san. ℞. gūmi arab. ʒ. xv. carabe ʒ. v. coriādri sicci ⁊ coralꝛ ⁊ spodij ⁊ ro. ru. ⁊ se. portulace et balaustie succi barbe hircine ⁊ amili oīm ana. ʒ. x. cornu ceruini adusti ⁊ acacie ablute oīum an̄. ʒ. vij. bo. ar. ⁊ terre sigil. amboꝝ an̄. ʒ. vij. alumis iameni. ʒ. iij. ⁊ quidā addūt opij. ʒ. ij. summa est. xvi. terā. ⁊ crib. ⁊ deꝛ ex eo. ʒ. iij. cū aqua plu. aut aqua portuꝛ. et sit cib' lens excoꝛ. ⁊ decocta cuꝫ aqua agreste aut aq̄ sumach ⁊ cū ꝯintar ⁊ ponanꝛ sup ep ⁊ stomacū empla infrigidātia stipticitatē facientia qn̄ abscindūt ascensiōem sanguinis.

Ca. xvij de solōe vētris q̄ est ꝓm ordinē.

Ortasse soluiꝛ natura qn̄qꝫ velociꝛ ⁊ qn̄qꝫ tarde ⁊ qn̄qꝫ ipulsiōib' multis in nūo qn̄qꝫ ipulsiōib' diminuti numeri. Et fortasse euacuatur cibus digestus et fortasse euacuaꝛ corrupt' ex eo qd currit ad vētrē desup ⁊ ex eo qd gn̄aꝛ in ipo. q̄ndo aūt euacuatō est sup ꝯsuetudinē tūc est aut pp grauitatē mltitudinis ei' qd recipiꝛ sup stōm aut qn̄ mordicat stōm acuitate sua et vadit pp illud ad expellēdū illud: aut pter viscositatē ciboꝝ ⁊ lubricitatē eoꝝ ⁊ ꝓpe qn̄ ambulat qui accipit ipos successiōe susceptionis eoꝝ aut ex debilitate eoruꝫ qn̄ cibaria sunt diminuta a ncc̄itate sunt supfluitates eoꝝ diminute etiā. ⁊ si fuit grossa pōtica tardaꝛ in descēsiōe ⁊ nō est tarditas euōis supfluitatis ⁊ an̄cessio ei' pp debilitatē stōi ⁊ itestinoꝝ tm̄: ꝫ pp debilitatē lacertorū q̄ sunt sup stōm ⁊ pect' etiā ⁊ supfluitas est minor i ꝯparatōe q̄titatis ꝯmestoꝝ qn̄ illud qd ex eis aduenit ad mēbra est additū sup q̄titatē et ē pl' q̄titate ꝯmestoꝝ. Aut ex diminutōe eius qd venit ad mēbra corpis. aut pp illud quod currit desup ad ptes vētris. Et euōes continue q̄dē fiūt aut pp debilitatē aut mordicationē. Et nos q̄dē iā multotiēs diximus sup debilitatē instroꝝ stōi qꝛ fit ex malicia ꝯplonis. Et mordicatio fit aut ex vtute venenosa q̄ est in ꝯmestis aut ex corruptōe eoꝝ aut pp supfluitatē acutā q̄ currit ad stōm aut generaꝛ in eo sicut accit i excoriatiōe ⁊ vlcerib' malis aut ex mollificatōe lacertoꝝ ptinētiū anū. accidit enim assellatio absqꝫ volūtate et

augmentatˀ sup̄fluitas sup̄ quātitatē quādo
p̄uenit ad epar res p̄ua ex hūiditate succi ci
boꝝ ⁊ exsiccatur ex cōtrario illiꝰ: ⁊ fit descē-
sus sup̄fluitatis cū virtute aut p̄pter multi
tudinē currētis ad stōm ⁊ stimulantis eū sup̄
euōnem. aut p̄pter debilitatē virtutis reten
tiue q̄ ē in stō: aut ex virtute illiꝰ expulsiue q̄
est in stō ⁊ intestinis. ⁊ fit cōtrariū illiꝰ ex cāis
que sunt ꝯrie istis. ⁊ possibile est vt retineatˀ
natura ex aeris frigiditate.

Capitulum. xviij. de lubricitate stōi.

ſ Cias q̄ lubricitas stōi nō ē nisi egri
tudo vētris ⁊ intestinoꝝ q̄ accidit vt
lubricent cōmesta velocit̄ p̄ter quod
alterantˀ penitꝰ nec qualitate sua, nec ipsoꝝ
sb̄a. fortasse eni accidit p̄pter vlcera que sūt
in facie ventris ⁊ intestinoꝝ egressa ab hūo-
re colerico acuto ⁊ similia alcola. i. pustulis q̄
accidūt in ore pueroꝝ sil̄r qn̄ trāseunt come
sta p̄ loca in q̄bus sunt vlcera: tunc qn̄ coar-
tantˀ ex eis coguntˀ expellere ea velocit̄ p̄pt̄
quod recipiunt aliq̄d alteratiōis oīno. ⁊ for-
tasse est p̄pter debilitatē stōi ⁊ intestinoꝝ q̄
accidit p̄pter maliciā cōplōnis sicut diximꝰ
añ. ⁊ malicia complōnis accidit p̄pter quali
tatē simplicē aut cū materia. qn̄ āt lubricitas
intestinoꝝ ē ex vlceribus: tūc sentitˀ cum illo
mordicatio. ⁊ qn̄ est ex debilitate: tūc euō fit
absq̄ mordicatione qn̄ descensus hūoris fa
cientis vlcera est cū sup̄fluitate. nam lubrici-
tas intestinoꝝ sanatˀ per cōmesta ⁊ bibita fa
cientia stipticitatē velociter. ⁊ si nō descendit
p̄uenit infirmus ad excoriationē intestinoꝝ
⁊ qn̄ lubricitas intestinoꝝ ē ex debilitate vir
tutis: aut mēbra q̄ diximus sunt suscipiētia
egritudinē: tunc ipsa ē dispō mala difficilis
dissolōnis: p̄pter illud ergo fit qō p̄ducit ad
idropisim qn̄ in eo est aliq̄d retentū ex hūo-
ribus ⁊ nō fit idropisis successione lubricita
tis intestinoꝝ nisi qn̄ accidit vt nō alteretur
cibꝰ neq̄ penetret imo corrūpatˀ ⁊ humectetˀ
quare impletˀ venter velociter qn̄ nō euātur
Et ex significationibꝰ laudabilibꝰ in lubrici-
tate intestinoꝝ est oxiremia sicut testatˀ ypo.
in cap. vi. li. affōꝝ. q̄ qn̄ in lubricitate intesti-
norū antiq̄ accidit ructꝰ accidus nō existens
ante est signū laudabile. q̄ si egritudo est ex
malitia complōnis calie cū materia ex cole-
ra damus infirmo aquā agreste ⁊ aquā malo
rū ⁊ aquā granatoꝝ ace. ⁊ aquā piroꝝ pōti-
coꝝ ⁊ ex eis que cōferūt etiā sūt rob de citris
⁊ rob de ribes vnūq̄dq̄ per se ⁊ cū trocis. de

spodio fcis cū se. acetose ⁊ pꝰ hec detˀ eis aq̄
sauic ordei decocta cū milio. ⁊ si elongatˀ eis
egritudo damꝰ lac vaccinū de quo extractū
est butirū ⁊ bolū ar. ⁊ terra sigil. spod ⁊ cara-
be ⁊ ros. ⁊ balaustie ⁊ corīb ⁊ teratitb: ⁊ que
sūt illis sil̄ia: ⁊ sit lactis vaccini quātitas me
die libre: ⁊ ex medicinis. ʒ. v. ⁊ fiat empl̄m stō
⁊ almirach oībus cuꝫ empl̄is infrigidantibꝰ
stipticitatē facientibus sicut citōia ⁊ extremi-
tates mirti ⁊ mala ⁊ rosa ⁊ balaustia ⁊ gallia
sand. ⁊ crocus ⁊ xiloaloes crudo ⁊ ramich ⁊
laudanū ⁊ que sunt illis sil̄ia. ⁊ cibetˀ infirmꝰ
ex milio decocto cū oleo abluto ⁊ lētibus ex
corticatis decoctis cū aqua agreste aut aqua
sumach: aut aq̄ granatoꝝ ace. ⁊ acetositate
citri ⁊ folijs citri ⁊ apio ⁊ coriādro sicco. ⁊ si
egritudo ē ex malicia complōnis sola absq̄
mā damꝰ ei lac vaccinū de quo extractū est
butirū cū spodio: ⁊ est de sc̄ie acetose ⁊ ber-
berū. Et cōfert etiā lac capraꝝ qn̄ decoquitˀ
cū aqua plu. donec finiatˀ aqua ⁊ remaneat
lac ⁊ sit lactis med lib. ⁊ aq̄ med. lib. ⁊ sit lac
capraꝝ ɓm modū alium. sumatˀ aūt lact. dul.
capraꝝ ɓm modū lib. 5. ⁊ aq̄ sumach quartā
lib. ⁊ aquā agreste quartā lib. ⁊ decoque ea
cū lapidibus calefactis aut ferro ignito: do-
nec depeat ex eo medietas coletˀ ⁊ misceatur
cū eo aqua granatoꝝ acetosoꝝ. ʒ. iij. ⁊ detˀ et
empl̄etˀ stōus ⁊ venter cū empl̄o ex lēticula
stag. ⁊ rasura cucur. ⁊ faria ordei ⁊ balaustie
⁊ rose ⁊ gall̄. ⁊ que sūt illis sil̄ia. ⁊ detˀ i hora
sōni aque agreste. ℥. iij. cū. ℥. i. de rob. cito. cū
psilioꝝ se. ace. torrefacte ⁊ gūmi arabica ⁊ bo
lo ar. ⁊ spodio. Et ad vltimū scias q̄ oē qō
cōfert ad excoriationē cōfert huic egritudini
Si aūt egritudo est ex flāte aggregato i stō
⁊ intestinis cōfert ei vomitus pꝰ comestionē
raphani ⁊ reliquoꝝ cibarioꝝ que dicūtˀ agri
monia ⁊ administrantˀ res calefactiue subtilia
tiue sicut tiriaca ⁊ sagçenea ⁊ mitridatum ⁊
omorusia cū vino antiq̄ odorifero. Et cōfe-
rūt etiā scirꝰ de abscinthio ⁊ calidicon ⁊ inu-
mia ⁊ secaniabi squillitico. ⁊ cōfert iterū etm
alçansi ⁊ empl̄etˀ stōus ex laudano ⁊ cipo et
mastič ⁊ squianto ⁊ calamo aro. ⁊ gallia ⁊ xi-
loaloes ⁊ nuce mus. ⁊ gar: ⁊ aniso ⁊ aq̄ mirti
⁊ aqua sansuci ⁊ aqua sumach ⁊ syro. de lilio
⁊ que sunt illis sil̄ia ⁊ ciba ip̄m cū canabir ⁊
cū p̄uis auibus decoctis cum aceto ⁊ apio et
corticibus citri ⁊ sisimbrio. Et si ē lubricitas
intestinorum ex debilitate virtutis retētiue
que ē i stomacho aut itestinis: tūc cōfortamꝰ

debilitatē eius cū eo qd̄ ꝯstringit: ⁊ dam⁹ ex
medicis fc̄is cū gallia ⁊ ramich ⁊ calamo aro
⁊ cipis ⁊ mastice ⁊ se. apij ⁊ cimino carmeno
infuso in aceto ⁊ seie mirti ⁊ gallia ⁊ balau-
stia ⁊ granis granatoꝝ ⁊ dam⁹ ex eo. ʒ. iij. cū
minua ⁊ si vocat necessitas damus elm̄ de si
liquis cū aq̄ rāni hūidi: aut medicamē factū
cū sumach qn̄ bibiẗ cū aqua xilocaracte hūi
de: aut suffuẗ ex granis granatoꝝ cū rob de
citonijs puro. ⁊ elm̄ de cidonijs: ⁊ elm̄ alcāçi
qn̄ bibiẗ vnūqd̄qꝫ eoꝝ cū rob de mirto. ⁊ ꝯfe
runt etiā trocis. de balaustijs ⁊ trocisci fc̄i de
barba hirci. Et ponāẗ exteri⁹ aq̄ mirti aut ro
sa. ⁊ almesusen ⁊ citonia ⁊ pira trita bene cū
gallia ⁊ ramic: ⁊ xiloaloe ⁊ croco ⁊ galẗ. ⁊ ro-
sis ꝯtritis ⁊ balaustie ⁊ calam⁹ aro. ⁊ cipi ⁊ ꝯ
ireti ⁊ vinū ponticū. Et ꝯfert etiā emplm̄ fa
ctuꝫ de absinthio: ⁊ iste modus ei⁹ linimētū
ad diarriā ⁊ fortitudinem nāe. ℞. absinthij rōani
℥. i. infundat in vino pontico nocte vna et
misceaẗ cū eo ī mane succ̄ folioꝝ mirti ⁊ lau-
danū ⁊ ramich ⁊ submergaẗ in ea pān⁹ lini
⁊ suffumigeẗ cū xiloaloes aromatiçato ⁊ po
naẗ sup stōm ⁊ viscera: postqꝫ linis ea cū lini
mento. ℞. olibañ. masticis acatie alūis ia-
meni aloes apij corticis radicis mādragore:
se. iusquiami oium añ. ʒ. iij. sauic ordei ⁊ rosa
rū ⁊ sumach ⁊ gallie ⁊ balaustie ⁊ succi barbe
hirci: ⁊ gallaꝝ viridiū ⁊ memithe ⁊ litij oium
ana. ʒ. i. terāẗ bñ ⁊ cōficiātur cū aceto ⁊ aqua
mirti recētis: ⁊ si nō ē calitas line mirach cū
vino ⁊ meisusten ⁊ line illō sup mirach totū
ante ⁊ retro supra stricturā dorsi ⁊ ditte do-
nec cadat ꝑ seipm̄. Et ex eis q̄ ꝯferūt etiā ē
emplm̄ factū ex fungo arboris: ⁊ accipe ēpla
q̄ ꝯueniūt huic morbo ex eis q̄ dicem⁹ in tra
ctatu postero hui⁹ libri. De cibis aūt damus
ea q̄ stringūt ⁊ stipiciratē faciūt sic lētes ex-
corticate decocte cū aq̄ agreste aut cū aq̄ ci-
tonioꝝ et maloꝝ acetosoꝝ cū iumar palm̄.
aut miliū cū oleo ōphācino aut acetosa mol
lita aut decoctione factā cū passuẗ ⁊ granis
granatoꝝ q̄ nōiant almeroigi. ⁊ si nō ē in fe.
decoquamus ei coturnices ⁊ pullos cū istis
rebus quas narrauim⁹. Et cōfert etiā vsus
ex cotnice fartita cū cimio carmēo ⁊ sumach
⁊ granis granatoꝝ ⁊ apio ⁊ ruta ⁊ coriandro
sicco ⁊ que sunt illis silia ⁊ decoquanẗ cum
aceto. Et ꝯfert iteꝝ riçi ōcoctū cū oleo ⁊ pul
uiçereẗ sup ipsum sumach ⁊ si forte sit infir-
mo comedere huiusmodi dabis ei tortellas
tritas absqꝫ succo ⁊ sauic granoꝝ granatoꝝ

⁊ sauich de mespilis ⁊ sauic de nabai ⁊ da in
potu rob de citonijs puris ⁊ rob de mirtho⁹ ⁊
ꝯfert etiā rob de ribes purū ⁊ rob de acetita
puꝝ. Et ꝯfert etiā bibere syr⁹ de fructib⁹ fc̄is
ex cito. piris ⁊ malis ⁊ çabahur ⁊ nabac ⁊ ne
spiẗ ⁊ granis mirti ⁊ sumach.

Capitulū. xix. de colerica passione.

Cias q̄ colerica passio est hesitatio
s comestoꝝ q̄ nō digerunẗ. hoꝝ autē
comestoꝝ que nō digerūẗ. alia sunt
q̄ mouenẗ ad supiora. alia q̄ mouenẗ ad infe
riora. Et huius quidē egritudis inceptio fa-
cilis est tolerātia donec qn̄ euānẗ comesta q̄
corrupta sunt fit fortior dolor in fine qm̄ mor
dicatio accidit in stō ⁊ intestis ⁊ ledūẗ ⁊ sunt
dolores ꝓpꝛij in stō ⁊ dolent īrestina ꝯiuncta
cū eo ꝑ cōitatē ⁊ euānẗ comesta q̄ corrūpunẗ
⁊ sunt acetosa corrupta. ⁊ in eis ē amaritudo
ꝑua donec ipsa mordicāt et mēi etiā ꝑ vomi
tum quē faciūt accidē ⁊ mordicaẗ intestinuꝫ
rectuꝫ ꝑ euōneꝫ. Cū ḡ euānẗ comesta sequū
tur ea euōnes aquose pure ⁊ colerice ⁊ acci-
dūt inq̄etudo ⁊ angustia ⁊ nausia: fortasse. n.
extenuaẗ corp⁹ ⁊ euāẗ ex eo qd̄ sitaẗ loture
carnis ⁊ odoraẗ ex eo odor açeumatis: ⁊ cum
hac extenuatōe pulsus mollificaẗ necessario
⁊ submergunẗ tipora ⁊ minuiẗ nasus ⁊ ꝑmu
taẗ pulchritudo faciei totius ad dispositiōeꝫ
mortis ⁊ infrigidāẗ nasus ⁊ pedes: ⁊ accidit
sudor frigid⁹ ⁊ spasmus in manib⁹ ⁊ crurib⁹
Et ad vltimū accidūt illis oia q̄ accidūt eis
sup q̄s multiplicaẗ medicamē solutiuū. Et
hec q̄dē egritudo ē acuta ⁊ nō hꝫ itermissiōꝫ
īmo expetit iuuamētū medici prudētis for-
tis quē nō terrēt accidētia mala q̄ apparent
qd̄ ē q2 totū qd̄ sumiẗ expelliẗ voitu: ⁊ sitis ī
huiusmōi egritudine ē accidēs difficile ⁊ non
est possibile vt deẗ ex potib⁹ quātitas neces-
sitatis vsqꝫ q̄ sedeẗ sitis qm̄ hora q̄ bibiẗ ex-
pelliẗ vomitu. ⁊ accñs laboriosū: ī ea etiā sūt
vigiẗ. ⁊ si dormit infirm⁹ iuuaẗ iuuamēto ma
gno: ⁊ resoluiẗ egritudo ex toto. Et hec q̄dē
egritudo plurimū aduenit infantib⁹. viris āt
⁊ decrepitis si aduenit ꝑuenit cū eis ad vehe
mētiā ⁊ ꝓpꝛie illis q̄ꝝ lacerti grossi sūt hūidi
⁊ coopit eos rubedo. qd̄ ē: q2 ꝓpꝛie illis sūt q̄
sūt ꝑpati ad extenuationē ⁊ liq̄factionē car-
nis. Et plurimū q̄dē accidit colica passio in
estate. in autūpno vero ē mala valde ⁊ ī hie
me raro. Et colica q̄dē passio q̄ fit ex corru-
ptiōe digōnis vice vna p⁹ aliā ē bone dispo-
sitiōis. Et illa q̄ accidit p⁹ ꝓuationē digōnis

digōnis multotiēs ē difficilis ꝛ ꝓꝓrie sup il-
lū cui accidit raro. ꝛ qn̄ colerica passio est vt
nō digerat cib⁹ sicut diximus tūc oꝫ vt vo-
tu expellat qđ corruptū est. ꝛ fortasse mouet
nā ad vomitū donec abstergit os stōi. qđ ē q2
hoc est iuuamentū resoluēs pūctionē ꝛ mor
dicationē etiā ꝓpter remotionē cāe que facit
accidē egritudinē qm̄ res extranea q̄ gñatur
ex cibo qui corrūpit facit accidere vomitum
sicut medicina q̄ dat ad vomitū ꝛ attrahit ꝛ
asportat a corpe. ꝓpter illud g̊ totus vomit⁹
fit ꝓpter vomitiōꝫ sicut illis q̄ bibūt elleboꝝ
si bibāt aquā in q̄ decoq̄t baurach ꝛ vomunt
fedat vomit⁹ eoꝝ qm̄ vomit⁹ q̄ attrahit res
q̄ aggrediunt in vomitu abluit ꝛ egredit et
sufficit dare in potu istis aquā calidā multā.
qn̄ aūt euacuat⁹ ē cib⁹ q̄ corrupt⁹ ē oꝫ vt ab-
scindat ꝛ cognoscit hoc inq̄tū illud qđ eūat
est viscosum colericū vel amaꝝ. ꝛ stōus spas
matur ꝛ attenuat corp⁹ ꝛ minorat pulsus ꝛ
est ꝯsequēs nō ꝫm eq̄litatē. Et ꝓpter illđ oꝫ
vt coopiat venter ꝛ calefiat ꝓpter dolorem
ꝛ ꝓpter oppssiōe ꝛ inūgant etiā lacerti ꝛ po
natur sup ventrē etiā emplm qđ sumit ex ci
tonijs ꝛ cabi ꝛ misceant cū eo flores vitis ꝛ
barba hirci ꝛ acatia ꝛ sumach ꝛ balaustie ꝛ
cortices granatoꝝ ꝛ sauic de ordeo: ꝛ det in
potu aq̄ granatoꝝ acetosoꝝ ꝛ aq̄ citonioꝝ ꝛ
aq̄ piroꝝ pōticoꝝ ꝛ aq̄ maloꝝ macianoꝝ vel
mōtanoꝝ. Et si desiderāt aquā da eis ex aq̄
fria q̄titatē. ℥. i. s. postq̄ infūdūt in ea flores
vitis aut rose recētis ꝛ spodiū paucū aut tor
telt. aut sauic de granis granatoꝝ. Et ex oi-
bus oꝫ vt detur parū ita vt nō grauet. Si āt
nō q̄escit vomit⁹ da rob granatoꝝ cū aq̄ mē-
te pauca ꝛ gallia ꝛ ingenia vt dormiat infir-
mus p⁹ potū hoꝝ in domo tpati luis ꝛ aeris
Et si das aliq̄d frigidū: tūc da ex eo parum
ita vt nō ledat stōm ꝛ virtutes nāles. ꝛ si ex-
petant aquā calidā iuuātur plus. ꝙ si egritu
do ē ex illis q̄ nō resoluūtur ꝛ ſpgitur pulsus
ꝛ magnificatur frig⁹ ꝛ multiplicatur sudor ꝛ
singult⁹: dam⁹ ei ex vino qđ ē forte ponticū
odoriferꝝ delectabile parū cū aq̄ de citonijs ꝛ
medulla panis. ꝛ si ē possibile sorbeat illud
calidū paulatī. ꝛ si ledit eos sitis: da eis fari
nā sauic ordei cū aqua granatoꝝ: ꝛ si vomit⁹
nō stat tūc oꝫ vt ponas in ꝑmis in īferiori p-
te ventris sup sum̄ vel sup vmbilicū cum tu
das cibū vētosans. Si aūt nō moratur sup
ventrē ipm: tūc pone ipsas intro duas spa-
tulas: ꝛ p̄cipe infirmo vētosis sup ipm stati-
bus vt dormiat: ꝛ nō ponas eas multū vt nō
igneatur locus sed eradica eas ꝛ muta eas
donec euētetur loc⁹ ex obuiatiōe aeris ꝛ qn̄
multiplicatur mora cibi ī stō mollifica attra-
ctionē vētosaꝝ paulatī. nā si huiusmōi solo
ē iuuatiua. s. roratio aq̄ si cogimur pueīre ad
eā ꝛ iacere ꝛ res delectabilis q̄ attrahit sōnū
ꝛ mot⁹ sup lectos ꝛ loco dormiēdi si est illud
ex eis q̄ delectant īfirmū ꝛ ꝯpssio delectabil
ꝛ olfat⁹ rosaꝝ ꝛ mirti ꝛ vinū ꝛ mala citonia
ꝛ pira. Et iteꝝ ēpla dormire facientia. ꝙ si for-
tior sit solo nāe: tūc pmisce amilū torrefactū
cū decoctōe papaueris ꝛ gallie. Spasm⁹ āt
qui accidit in manib⁹ ꝛ pedib⁹ ꝛ crurib⁹ oꝫ vt
tu sedes cū pannis q̄s submerge in lacte ca-
lido ꝛ pone eos sup lacertos in q̄b⁹ ē spasm⁹
ꝛ line eos etiā cū ceroto hūido ꝛ ledūtur ēt
a spasmo lacerti duaꝝ mandibulaꝝ. Et oꝫ
vt lineas eos cū oleo calido. ꝙ si īfirmus ab
horret cibaria donec ipse nō accipiat etiā sa-
uic: tunc oꝫ vt des eis fruct⁹ q̄s masticet ꝛ e
lige ex eis illos q̄ sūt plus pōtici ꝛ maioris aq̄
sitatis sic̄ sunt mala acetosa ꝛ nespila ꝛ ça-
barur ꝛ citonia ꝛ pira ꝛ vua appēsa ꝛ q̄ ſuā-
tur cū succis vue ꝛ masticēt cū eis etiam ra-
mos ei⁹ ꝛ si comedūt etiā ex eis q̄ dixim⁹ nō ē
negandū: ꝛ qn̄ ꝯfortātur parūp abluātur in
die tertio ꝛ sitr dam⁹ eis paulatī donec rede
ant ad ꝯsuetudinē.

Capitulum. xx. de diarria.

Diarria accidit qn̄ ī corpe ē repletio
multa ꝛ adeo donec qn̄ hō cibatur n̄
digeritur cib⁹ in stō ꝛ intestinis sic̄
oꝫ: ꝛ n̄ est possibile vt penitret ad mēbra cor-
poris ꝓpter repletionē quā dixim⁹. qua ꝓpt
qn̄ ē multitudo hūiditatis expellitur ad īfe-
riora. ꝛ repletio q̄ ē ī corpe finit p resolutiōꝫ
Et hec quidē egritudo recipit curationē statī
verūtn̄ vomit⁹ etiā ꝓpe nālis sanat diarriā
cronicā sicut dixit antiqu⁹ ipo. phs. inq̄t. n.
q̄ hꝫ diarriā antiquā qn̄ accīt vomit⁹ p seipsā
diarria recedit.

Capłꝫ. xxi. de soloe nāe cū mā ex cerebro

Et hec ē mā alia q̄ fūditur ad ꝯcaui-
tatē vētris q̄ multi medicoꝝ moder
noꝝ nō cog̊scūt. ꝛ ē illa quā dicemus
nūc. Descēdūt. n. ab īteriori pte cerebri rami
ad mūdificādū supfluitates cerebri. nā ex eis
sūt q̄ descēdūt ad duas nares ꝛ ex eis sūt q̄
descendūt ad epiglotū. dū g̃ cerebꝝ pmanet
saluū: tūc supfluitates q̄ nascūtur in eo sunt
pauce ꝛ nō sentitur eoꝝ euō. Cum g̃ leditur

gn̄ant̄ ex eo sup̄fluitates mlt̄e qn̄q; ꝗ descen
dit ad nares qn̄q; ad epiglotū: ⁊ ex epigloto
fortasse ad pectus ⁊ pulmonem: ⁊ fortasse ad
stōm: ⁊ ventrē. Et ex eis vtrisq; ad intestina
⁊ hūectat̄ sup̄fluitas ⁊ dissoluit virtutē ĩ spa
cio tp̄is. ⁊ si generat hec egritudo egritudies
ptisis p̄uenit cū eis ad mortez. Et curō huiꝰ
egritudis est vt nō currat aliq̄d ex capite sil̄e
huic. Capl̄m. xxij de egritudinibꝰ stōi
ex effusione mēi.

T hec ē mā alia q̄ dr̄ materia effusa
e ad ꝯcauitatē vētris ⁊ ipsa ꝓlongat̄
⁊ nō seq̄t̄ eā febris nc̄c̄o: neq; descen
dit in eis vtrisq; res multa sed p̄ua subtilis
colerica: ⁊ nō acc̄it illud in die multotiēs. Ex
tenuatio aūt ⁊ reliq̄ accidētia: q̄ sequunt̄ so-
lutionē nāe sūt cōia reliq̄s istis egritudinibꝰ
Et vr̄ q̄ huic egritudini sūt due cāe q̄ꝝ vna
est ex corruptiōe hūoꝝ q̄ sūt ĩ corp̄e: ita q̄ nō
ē possibile vt nutriāt corpꝰ sed redeūt ⁊ cur-
rūt ad ventrē ⁊ ĩtestina s̄m assiduatiōez pau
latim. Et cā altera sunt ĩcerta ĩ vētre ⁊ ĩtesti
nis sicut vlcera q̄ accidūt ori pueroꝝ multo-
tiens. ⁊ dicūt̄ alcola. Et differētia ĩter hanc
egritudinē: ⁊ ĩter tegma ē. q2 cā huiꝰ egritudi
nis ē ĩ ĩtestinis ⁊ ⁊ cā tegmatis ē ml̄titudo co
mestoꝝ ⁊ corruptio eoꝝ ⁊ ꝓpter illud ꝗ ē hec
egritudo lōga ⁊ tegma acutū. ē ꝗ necesse in
hac egritudie vt rectificet̄ corruptio hūoruz
⁊ curēt̄ vlcera eoꝝ ĩtestinoꝝ: ita vt mūdifice
mꝰ ea cū aq̄ mel̄t. ⁊ q̄ sūt eis sil̄ia. deinde sane
mus ea cū rebꝰ exsiccatiuis.

Capl̄m. xxiij. de exuberatione ventris.

T est soł̄o vētris accidēs ĩ ĩtestinis
e s̄m semitā reuolutōis stōi ⁊ hec ē mā
alia q̄ effūdit̄ ⁊ dr̄ exuberatio vētris
⁊ ē egritudo faciēs paxismū ĩ diebꝰ eq̄lis nu
meri. ⁊ descendit ex ea: ⁊ pūctio nō sanat̄ du
obꝰ diebꝰ: aut tribꝰ. deinde stat ⁊ cūat̄ sicut
vēter sanoꝝ diebꝰ multis: ⁊ plus eiꝰ ē. xx. di
es. deiñ facit paxismū materia ē q̄ fundit̄ ex
capite s̄m illā formā. Et cā huiꝰ egritudis ē
qn̄ totū eiꝰ qō penetrat nō finit̄ ĩ nutritione
corp̄is: neq; ĩ euōnibꝰ assiduis q̄ eueniūt ei ac
cidit vt aggregēt̄ in eo sup̄fluitates ⁊ reple
ant̄ alauīt. ⁊ hec ipsa sup̄flu[i]tas vbicūq; ac-
cidit vt aggregēt̄ in corp̄e expellit̄ ⁊ p̄uenit
ad euōez. Hūꝰ ꝗ p̄manet hn̄s hāc egritudinē
stās s̄m hoc idē regimē nec curat̄ vomitu ne
q; cū euōnibus. Aliꝭ sūt hore eq̄les. q̄ ē q2
aggregatio sup̄fluitatis ē ex comestis eq̄libꝰ
⁊ quātitas euōnis eq̄lis in tp̄e eq̄li. q̄ si in re
gimine ⁊ euōne sit mutatio: tūc accidit vt ab-
breuiet̄ spaciū: aut ꝓlonget̄ s̄m quātitatem
declinatiōis: finitiōis: vel fetoris rei q̄ mutat̄
velocitate repl̄tonis corp̄is: aut tarditate eiꝰ

Capitulū. xxiiij. de materia q̄ effundit̄ ad
ꝯcauitatē ventris lōge more.

T hec ē egritudo alia stōi longa: ⁊ h̄
e ē qn̄ hō comedit ad sacietatē ⁊ dige-
rit̄ cibꝰ digōne integra minuit̄ caro
eiꝰ ⁊ debilitat̄ virtꝰ eius de die in diē ⁊ stōus
eiꝰ euāt̄ quātitate eiꝰ q̄ nutrit̄ aut diminuti
one p̄ua qm̄ orificia istrumētoꝝ q̄ descēdūt
ad stōm ⁊ ĩtestina corrūpunt̄ aliq̄ spēꝝ apāl
mel̄ici. ꝓpter illud ꝗ nō ē possibile cibos pe-
netrare ĩ corpꝰ q̄uis ꝯpleat̄ eiꝰ digō sed pe
netrat cū vino tm̄. comesta vero euāt̄ ĩferiꝰ
Est ꝗ necesse tūc vt dent̄ ĩfirmo cibi de ꝓp̄e
tate q̄ꝝ ē ap̄ire orificia instrōꝝ in ĩtestinis q̄
sunt sup̄iꝰ. Si aūt ē opil̄o in ĩtestinis inferi
oribꝰ: tc̄ nos curamꝰ ea cū clisteri acuto p̄ter
qō r̄mouet̄ extēuatio corp̄is: qm̄ si bn̄ feceri
mꝰ curōez pꝰ paululū ꝯfortat̄ corpꝰ ⁊ vestit̄
⁊ grossatur. Capitulū. xxv. de egritu-
dine alia in ꝯcauitate vētris.

I nuenimus egritudinē aliā q̄ est in
i ĩtestinis ⁊ hoc ē q̄ putat ĩfirmꝰ q̄ il
lud qō est sub mirach eiꝰ ex visceribꝰ
ē frīm: ⁊ q2 nō ē cal̄m ꝓculdubio ⁊ inflat̄ ven
ter eiꝰ ⁊ descēdit fex eiꝰ paulatī ⁊ pꝰ laborez
⁊ fortasse descēdit cū ea frustū flātis sil̄e mu
co. Et cā eiꝰ ē gn̄atio flātis in ĩtestis absq; e-
gritudinibꝰ. Clistere q̄dē in hac egritudine ē
iuuatiuū multū qm̄ abstergit: ⁊ ĩcidit flegma
mutat ꝯplōnez intestinoꝝ: ita q̄ nō generat̄
in eis flegma pꝰ illud.

Capl̄m. xxvi. de excoriatiōe intestinoruz
vel dissenteria.

E xcoriatio accidit qn̄ currit virꝰ acu-
e tū ad ĩtestina ex vlceribꝰ q̄ sūt supra
ea. Et hoc q̄dē currit: aut ꝓpter hūo
rē malū in corp̄e qm̄ ꝯfortat̄ nā ⁊ expellit qō
annexū est cū sanguine ex chimis extraneis
aut ꝓpter debilitatē virtutis faciētis sangui
nē q̄ ē ĩ epate aut ꝓpter illud qō currit ⁊ liq̄
fit ex corp̄e ⁊ resudat ad ista mēbra. s. ad inte
stina: ⁊ fortasse rūpunt̄ in ĩtestis etiā vene ꝓ
pter multitudinē sanguis: sicut emoroidis.
Et dr̄ia q̄dē ĩter hoc ⁊ emoroidas ē q̄ ĩ emo
roidibꝰ nō ap̄iunt̄ vene nisi q̄ sunt in ano: ⁊ ĩ
hoc ap̄iunt̄ vene q̄ in rotūditate ĩtestinorum
aut in ĩtestino recto versus caput eiꝰ sup̄iꝰ
⁊ dr̄ hoc q̄dem quod fit ex debilitate epatis.

excoriatio sanguinea et significabit sup vnā quāq; eaꝝ egritudinū qñ ꝯsideras sup quātitatē corpis ipsi⁹. ꝙ ē: qꝛ si vicit in corpe hūoꝛ mal⁹ ꝛ sepaꝛ ab euōne nāli ꝛ sentit mordicationē quādā ꝛ ꝑcedūt ex ea i inceptōe euōes horribiles: tūc ꝓpter hūorē malū ē h excoriatio. ꝛ si icipit cū colera citrina: tūc malicia ei⁹ ē resolubilis: ꝛ vehemētia ei⁹ ē minoꝛ. ꝛ si incipit cū ea colera nigra: tūc nō ē ei sanatio sic iudicauit Ypo. in. c. vij. libri affoꝝ ꝙ excoriatio cū colera nigra ē mortalis. ꝙ ē: qꝛ ē cum cancro in itestis ꝛ i excoriatōne q accidit ex effusionib⁹ corpis euāꝛ ex eo vir⁹ diuersoꝝ coloꝝ ꝛ sbe ꝛ odoris: ꝛ ē qd euātur fetidū valde ꝛ ē sile in sba sui pinguedis liqfacte i ola ꝛ nō ē aquosū: neq; eqle neq; in eo ē grossitudo: imo ē totū equale ad inuicē sile: ꝛ qñ prolongaꝛ egritudo fit sba ei⁹ ꝓpter adustionē sicut sba fecis vini. Et iteꝝ fe. ethica q ē cum ptisi seqꝛ illū q est i hac egritudine: ꝛ nō forti tā sētit eā. Cū ḡ mutaꝛ sba effusionū ꝛ coloꝛ eaꝝ ꝛ ipsaꝝ odoꝛ ad naturalē tūc manifestū est ꝙ egritudo iā declinat ꝛ minuiꝛ: ꝛ plures etiā qbus aduenit excoriatio ex apāte epatis euadūt ꝛ nō euadūt qb⁹ aduenit illud ex debilitate epatis. Inqt Ga. ego cognoui multos ex illis q ifirmati sūt hac egritudine mortuos fuisse ex puitate cognitionis medicoꝝ de reb⁹ qbus necesse ē vt medicenꝛ. Q ē: qꝛ ꝓpter acuitatē ei⁹ qd euātur cum eo fortasse euāꝛ cū ea res oleagina. Cū ḡ extendiꝛ corpus euānꝛ etiā curati itestinoꝝ. i. frusta subtilia itestinoꝝ: ꝓpter illud ḡ cū medici curāt illud curōne ei⁹ in cui⁹ itestis sunt vlcera tm̄ ꝛ recedūt a curōe epatis: tūc ipsi sūt cā morti eius. Et qm̄ ples medicoꝝ nō pnt discernere egritudies ꝓpter qs fit assellatio sanguinis tūc oꝫ vt denudem⁹ ſmon in illo. Dico ḡ ꝙ sanguis euāꝛ ex emoroidib⁹ appentib⁹ non decipit apud infirmū. ꝛ sanguis q descēdit de sup fortasse descēdit in inceptōe subito ꝛ fortasse ꝑcedit ipm euō colere ō ꝯsuetudie cui⁹ est ſm plurimū: vt accidat ꝛ euō rei alterius ex veneno qd mordicat ꝛ abradit. Si aūt est descensus multi sanguinis subito ꝑter qd ꝑcedat ipm euō sicut hic: tūc scias ꝙ aliqd instrumtoꝝ iā corruptū est ſm semitā studij nē qi ipsa expellat qd grauat sup eā. Q est: qꝛ mot⁹ hui⁹ euōnis sanguis ē vehemēs ꝛ qescit velociter: ꝛ cū h etiā destruiꝛ vehemētia appetitus infirmi sicut ꝯsueuit accidere qñ euō est ex debilitate: ꝛ fortasse accit raro euō

hui⁹ in iceptiōe egritudis epatis vīrus subtile sile ablutioni aialis ex ꝓximo tpe decollati. ꝛ fortasse accidit i iceptōe egritudis epatis vt accidat euō subito qñ replo aggregaꝛ in corpe debilitate pauca in epate. Et p⁹ tēpus iceptionis egritudis ꝯsequiꝛ ifirmū destructio appetitus ex toto. Nūq; eni euātur hūoꝛ bon⁹ in colere ꝛ sba nō mult⁹. ꝛ qñq; cū colera citrina ꝛ curati pinguedis intestinoꝝ. Deide etiā p⁹ hoc euāꝛ sic fex san. qñ epar est male dispōnis in hora sua: ꝛ p⁹ hoc cum euōibus ꝓprie qñ cū eis ē colera euātur aliqd ex ptibus intestinoꝝ: ꝛ sicut ea q dicūꝛ alcoratati qm̄ ex acuitate ei⁹ qd euātur excorianꝛ facies intestinoꝝ itrinsece. Cū ḡ abradunꝛ ptes magne ex huiusmōi intestis egrediunꝛ: donec possibile sit hōi noīare eas carnē. tunc egritudo ē mortalis sicut dic Ypo. qm̄ nō ē possibile vt nascaꝛ caro in huiusmōi vlcerib⁹ neq; vt ꝯsolidenꝛ ꝛ cognosciꝛ excoriatio alia q noīaꝛ sanguiea ex h ꝙ sanguis euāꝛ absq; doloꝛe: ꝛ ex hoc ꝙ euāꝛ a principio vsq; ad statū sanguis sol⁹. Si aūt euāꝛ a principio colera: deinde icipiūt p⁹ illud intestina ꝛ choꝛata eoꝝ: deiñ sanguis: ꝛ in fine sanies: tūc ē excoriatio ex colera. Q est: qꝛ qñ colera descendit ad intestina: tunc ipsa in ꝑncipio ptrāsit ꝛ euāꝛ tm̄. Cū ḡ extenditur tps in trāsitu eius abradit pinguedinē itestinoꝝ. deinde tangit colera sbam itestinoꝛum ipoꝝ ꝛ excoriat ea ꝓpter illō ḡ euāꝛ sanguis paulati: ꝛ aliqd ex ptibus itestinoꝝ ꝛ infrigidat qñ colligit vlcus saniē: euāꝛ sanies. Et iteꝝ si ē euō sanguis cū reuolubilib⁹ tūc excoriatio ē sanguinea. Et si extenuaꝛ corpus totū ꝛ nō nutriꝛ tūc excoriatio ē sanguinea Et si nō extenuaꝛ corp⁹ tūc excoriatio ē colerica. ꝛ si sentit infirm⁹ doloꝛē in epate: tūc ē sanguinea. ꝛ si sentit doloꝛē in intestinis ē colerica. Et qm̄ dissinteria. s. vlcus ē in intestis gracilib⁹ ꝛ grossis: tūc oꝫ vt scias differētiā inter illā q est i grossis. Q ē: qꝛ appens modicū ex sba ei⁹ ꝙ euāꝛ sciꝛ: ꝛ ex hora euōnis ꝛ ex dispōne cōmixtionū eoꝝ veꝝ ex sba qdē ei⁹ qd euāꝛ taliter oꝫ vt sit positū si euāꝛ aliqd ex leni: tūc necesse ē vt ꝯsideres h. naꝫ si est magnū multū: tūc ē ex itestinis grossis ꝛ si ē minutū: tūc ē ex itestinis gracilibus ex hora aūt euōnis sue ē: qꝛ si sētit aliqd doloris in vmblico: ꝛ stati euānꝛ supfluitates q faciunt accidere doloꝛē: tunc doloꝛ ē in iferioꝛib⁹ intestinis ꝛ si euānꝛ post spacium longuꝫ tūc

dolor ē in supiorib⁹. Ex pte vero pmixtionis
eoꝝ ē: qꝛ sanguis pmixt⁹ ē cū corātati intesti
noꝝ: ⁊ ꝙ excoriaꝛ ex eis pmixtū ē cū fece p-
mixtione decēti: tūc vlcus ē in ītestinis supi-
orib⁹ qm̄ pmiscenꝛ longitudine viaꝝ suaꝝ ū.
ꝙ si nō ē ī hoc pmixtū cū fece: tūc vlc⁹ ē ī īte
stinis īferiorib⁹. Et iteꝝ si ascēdit cuꝫ cortice
de pinguedine aliq̄d de illo: tūc vlc⁹ ē in inte
stinis grossis: ⁊ si nō ē in ea aliq̄d de illo: tunc
est in ītestinis gracilib⁹ qd̄ ē qꝛ ī ītestinis gra
cilib⁹ ꝓpter supfluitatē caliditatis locorum
suoꝝ pinguedo ē pauca: ⁊ illud ē ꝓpter ꝓpi
quitatē suā cū epate ⁊ in īferiorib⁹ ꝓpter hu
miditatē suā coagulaꝛ pinguedo pl⁹ ⁊ si sen
tiꝛ inferi⁹: tūc ē in grossis. ⁊ ē necesse vt ꝯsi-
derem⁹. nā si ē aliq̄d adhuc qd̄ currat ad inte
stina abscindim⁹ cām ei⁹. Si aūt cā ei⁹ ē ma
licia ꝯplōnis in reliquo corpe euāmus in pri
mis hoc. Et si ē cā apā epatis aut in q̄busdā
viscerib⁹ reliq̄s: oꝫ vt curem⁹ illud cū rebus
q̄ ꝯferūt. ⁊ silr̄ si ē in epate debilitas. ⁊ ꝓpter
illud descendit vir⁹ ad intestina ē studiū no-
strū de epate ipso cū rectificatiōe malicie cō
plōnis faciētis euenire illud: sicut oꝫ vt ab-
scindam⁹ illud qd̄ effūdiꝛ ⁊ resudat ⁊ currit
ex corpe p destructionē cāe faciētis illud. cū
ḡ abscindimus qd̄ currebat totaliter: tūc oꝫ
vt redeam⁹ ad curationē illoꝝ vlceꝝ q̄ sūt in
intestinis. Incipiam⁹ ḡ ⁊ ꝓhibeam⁹ infirmū
si possibile ē duob⁹ dieb⁹ a cibo aut plus ꝭm
quātitatē virtutis. Et si fe. dimittit: tūc per
tres dies aut q̄ttuor admīstram⁹ lac decoctū
℞ ē: qꝛ ē medicamē ꝯueniēs ad excoriatiōꝫ
⁊ reliq̄s mās calidas q̄ sunt in ꝯcauitate vē-
tris: ⁊ oꝫ vt decoq̄m⁹ ip̄m ita vt ꝓiciamus in
ip̄m lapides ignitos: donec ꝯsumaꝛ aquosi-
tatis multitudo q̄ ē in ip̄o ⁊ meli⁹ lapidibus
sunt frusta ferri igniti qn̄ ꝓiciunꝛ in lac. ℞
est: qꝛ in ferro ē q̄litas faciēs stipticitatē ꝯfor
tans. ⁊ oꝫ p⁹ illud vt deꝛ eis panis infusus ī
aq̄ granatoꝝ acetosoꝝ: deīde sorbitio ē spis
sa fcā cū lacte: ē enī cib⁹ iuuatiu⁹ ⁊ medicamē
magnū. Si aūt remanet mā q̄ effundiꝛ redi
ad res ꝯstrictiuas: ⁊ eaꝝ spēs sūt tres. ꝙ est
qꝛ ex eis sunt q̄ faciūt illud: ita ꝙ stringant ⁊
ingrossant hūiditatē q̄ currit ex eis p hoc ꝙ
stipticitatē faciūt ⁊ repcutiūt ⁊ strīgūt corpa
apta sup̄ quod necc̄m est et ex eis per hoc ꝙ
exsiccāt. ꝙ ē: qꝛ sorbitō spissa fcā ex cādarusi
o nutrit cū q̄ntitate necessitatis ⁊ stringit ⁊ ī-
ḡssat. et oꝫ vt accipiāꝛ iste res cū adipib⁹ gal
line ⁊ āseris loco olei: ⁊ melior istis ē adeps

capraꝝ: ⁊ melior eoꝝ ē adeps hirci. ꝙ ē: quia
virt⁹ in eo ē exsiccatiua. ⁊ pl⁹ hoc ē ī iuuamē
to sorbitio q̄ fit cū millo ⁊ puluerīçaꝛ sup eā
gūmi torrefactū. Et ꝯfert etiā sorbitio facta
ex sauich ordei. ⁊ silr̄ q̄ fit ex decoctione pa-
pauēris albi cō modico amili torrefacti: ⁊ ꝭm
hāc semitā sorbitio fcā ex adhorati ⁊ mod⁹ fa
ciēdi eā est vt sumaꝛ sumach ⁊ infundiꝛ ī aq̄
pluuiali die ⁊ nocte: deinde exprimaꝛ exp̄ssi-
one vehemēti ⁊ ꝓiciaꝛ in hāc aquā adhorati
⁊ dimitte donec humecteꝛ: deinde frica eam ī
manib⁹ tuis fricatiōe vehemēti donec resol-
uaꝛ ex ea aliq̄d ex p̄ssione. deinde cola exp̄s-
sionē: ⁊ remoue ab ea grossū milij ⁊ decoque
exp̄ssionē: ⁊ tu moue eā cū ligno aneti. nam
ip̄a īspissaꝛ velociter: donec fit sicut glutinū
deīde condi eā cum sale pauco torrefacto et
oleo aut pinguedine: ē enī delectabilis. ⁊ fit
sorbitio iuuatiua ex pane sicco q̄ ꝯficiꝛ in pa
nē in alexādria ⁊ fortasse fit cū aceto pmixto
⁊ fortasse fit cū infusione xilocaracte aut cuꝫ
decoctiōe alcalbāt cū aq̄ sumac. ⁊ oꝫ vt deco-
quaꝛ cū oi sorbitione ex istis citonia ⁊ nespi
lia ⁊ alçabaror ⁊ pira: ⁊ fortasse misceꝛ cū eis
aliq̄d ex cera. Si aūt nō ē febris: tunc oꝫ vt
decoquaꝛ cū sorbitiōe fcā cū riçi pedes. ⁊ ex
eis q̄ ꝯstringūt etiā est lens que decoq̄ꝛ bis:
⁊ decoquaꝛ cū ea etiā arnoglossa ⁊ ꝯdiꝛ cuꝫ
aceto egiptio cū oleo pauco. ⁊ cibus sit ex tri
qd̄ decoquaꝛ cū portulaca. ⁊ ꝯferūt ex oleri-
bus alijs acetosa ⁊ caules q̄ decoquūꝛ bis ⁊
in carnib⁹ quidē nō ē magnū iuuamentū. si
aūt ꝓlongaꝛ egritudo administra eas neces
sario ⁊ elige carnes siluestres sup carnes a-
lias. ⁊ elige carnes volatiliū sup carnes ābu
lantiū: ⁊ carnes ambulantiū sup illas q̄ sunt
in aq̄: ⁊ elige cū oibus istis eas q̄ sunt leues
veloc̄is digōnis: ⁊ ex eis in q̄b⁹ ē aliq̄d stipti
citatis sicut caro coturnicū ⁊ pdicū ⁊ turtuꝝ
ex illis q̄ sunt inter aues. et caro leporum et
gaçeloꝝ et ceruoꝝ et arietū cāpestriū ex īter
ābulātia sicut alcheçige ⁊ alseibat ex īter pi-
sces ⁊ elixanꝛ cū aceto cōmixto ⁊ ꝓiciāꝛ cū
eis grana mirti. ⁊ qd̄ ꝯfert ex teguebil. ⁊ ouū
etiā si elixaꝛ cū aceto ⁊ comeditur exiccat na
turā q̄ est in stō. ⁊ si misceaꝛ cū eo aliquid ex
medicinis q̄ ꝯueniūt ad excoriationē ⁊ diar-
riā ⁊ decoq̄s eā sup ignē lenē quietū qui non
hēat fumū iuuat iuuamēto magno. ⁊ illō qd̄
ꝯuenit ⁊ ꝯfert est vt misceanꝛ cū istis rebus
rob de agresta et sumach et galle et cortices
granatoꝝ ⁊ mora lemia ⁊ balaustie ⁊ barba

hirci: ⁊ que sunt illis similia. ⁊ oportet vt ca-
ueatur a fructibus. Q si stomachus abhor
ret istas res: absolue eis vt comeadnt cito-
nia: pira: et mala: ⁊ nespila: et siliquas anse-
rinas: et nabati: et çabaror: et granata stipti
citatez faciētia: ⁊ vuā que reseruatur in olla
⁊ nabach siccam: et glandes et castaneas.
Et ex potib⁹ confert eis in ꝑncipio egritudi
nis aqua: ⁊ ꝓprie aqua pluuie: aut aqua fon-
tium: ⁊ in fine egritudinis ⁊ ꝓpe quādo debi
litatur virtus ⁊ mollificat stomach⁹ sirupus
de citonijs pur⁹ ⁊ sirup⁹ fact⁹ ex fructib⁹ stipti
citatē facientib⁹. Q sinō est febris neqꝫ ca-
lor dam⁹ eis aliquid ex vino stiptico nigro cō
mixto: ⁊ oportet vt sollicit⁹ sis de esse medi-
cinarū studio vehementi ita vt recipiātur in
hora sua. quod est quia medici dant medicias
que constringūt in ꝑncipio egritudinis: et h
est error. Et similr quādo dimittūt infirmuz
donec qñ debilitatur ⁊ forti⁹ fit vlcus tunc ꝑ
perat absqꝫ ꝓficuo ad medicinas de ꝓpreta-
te quarū est vt ꝯstringāt: ⁊ sicut dicit ꝓūbiū.
bonū consiliū post ꝯsummatiōem litis. Qñ
aūt vlc⁹ est in intestinis supiorib⁹ tūc non est
ꝯueniēs nisi vt admistres in ꝑmis quod bibi
tur ex medicinis puris simplicib⁹. deinde p⁹
illud si vocat nccitas admistra medicias cō-
positas. Et ego narrabo ex vnoquoqꝫ duoꝝ
generū quod iam ꝓbatū est experimento.
Dico ergo ꝙ psilliū ⁊ gūmi ⁊ bol⁹ armenus
qñ assantur ꝯfert iuuamētū manifestū qñ su
mūtur. ʒ. iij. cū sirupo de citonijs puro. Et h
medicamē est iuuatiuū vlceꝝ que sunt in in-
testinis gracilib⁹ valde. Reci. psillij: ⁊ semen
maru. ⁊ semē portulace: ⁊ se. arnoglosse: ⁊ se.
malue: ⁊ se. acetose: ⁊ se. altee: oīum ana. ℥. i.
spodij ⁊ marmoris inuēti in luto viridi ⁊ gū
mi ⁊ amili oīm ana. ℥. ij. bol. ar. ℥. vij. summa
est. xij. assent bñ sup sartaginē ⁊ da ex eo pō
dus. ʒ. v. cuz aqua arnoglosse aut aqua virge
pastoris: aut aqua portulace: aut cū mucila-
gine psillij: aut cū aqua in qua infundūt gūi
cū bolo ar. aut cū aqua pluuiali: aut cuz rob
puro mirti. Et si est illic febris d'tur etiā tro
cisci de spodio facti cū sēie acetose: aut cum
rob de agresta puro: aut cū rob de malis pu
ro: ⁊ in vespis accipiāt psillij assati. ʒ. ij. et cū
rob armeno ⁊ oleo ro. Et si indigēt medicis
cōpositis conferūt trocisci facti de balaustia
aut facti cum curth: ⁊ trocisci diascramitō: et
sunt trocisci d̄ seminib⁹ ⁊ fructus rāni ⁊ cime
eius etiā ⁊ aqua decoctōis cupulaꝝ glandiū
⁊ decoctio radicis altee: ⁊ est iuuatiua valde
Et ſm hunc modū fruct⁹ mori immatur⁹ qñ
exiccatur ꝯstringit fortiter. Et ex eis que cō
ferūt excoriatōi est ramich etiā. Sed quādo
est vlc⁹ in intestinis inferiorib⁹ tūc cristere est
magis iuuatiuū ⁊ est ncc̄e ne admistres ipm
sicut venit: sed qñ nccitas vocat ad illud. nā
si est excoriatōe pūctio vehemēs ⁊ solo san-
guinis nō oportet tūc vt clistericetur nisi cū
eo quod sedat mordicatōem: ⁊ ex eo qd adhe
ret ⁊ retinetur cū facie intestinorū intrinseca
ita vt sit eis sicut velamē ⁊ ꝓhibeat ea tangi
ab humorib⁹ mordicatiuis acutis qui descen
dūt ad ea ex eis que faciūt silia istis est clistē
Clistere ad solutōem vētris. Recipe rici
psici ʒ. xxx. ordei excorticati. ʒ. xx. rosarū sic
carū. ʒ. x. adipis renū caprarum absqꝫ sale. ʒ.
xx. coquātur cū trib⁹ libris aque donec coqn
tur rici ⁊ ordeū ⁊ coletur ex eis quātitas t. et
clistericetur cū ea: ⁊ est ncc̄e si est illic inflatō
vt misceatur cū ea olei ro. quātitas. ℥. s. Si
aūt nō est illic febris neqꝫ inflatio tunc absqꝫ
oleo. Clistere ad excoriatōnem. Recipe
sauich ordei: ⁊ rici psici abluti multotiēs am
borū ana. ℥. i. balaustie ⁊ granorū mirti ⁊ ro-
sarū siccarū oīm ana. ʒ. v. cupulaꝝ glandiū. ʒ
iij. foliorū mirti hūorū. ʒ. xx. decoquātur cuz
trib⁹ libris aque donec remaneat tertia. Co-
letur ex ea lib. s. ⁊ misceatur cum ea aqua fo
liorū psillij humidorū: aut aqua arnoglosse
tertiā lib. i. ⁊ ꝓiciatur in ea vitellus oui assa
ti liquefacti cū quātitate. ℥. i. olei ro. puri: et
ex marmore inuēto in luto viridi trito cribel
lato cum orali pondus. ʒ. i. ⁊ coralli combusti
in vrceolo nouo lutati capitis in concauita-
te furni contriti ⁊ cribellati cum orali. ʒ. s. ce-
ruse plumbi ⁊ carte combuste: ⁊ plumbi com
busti abluti ⁊ succi barbe hirci ⁊ amili et san-
guinis draconis contriti ⁊ cribellati cū orali
omnium an. ʒ. s. aggrega ea omnia et cliste-
rica cum eis frigidis. Si autem descensus
est sanguinis absqꝫ punctione ⁊ absqꝫ febre:
tunc administra succi arnoglosse quantitatē
medie libre cum albumine oui non decocti et
boli armeni et amili torrefacti paulatī: ⁊ suc-
ci barbe hirci et ceruse plumbi: omnium tri-
torum et cribellatorum cum orali ana. ʒ. s. cō
ficiantur cum succo arnoglosse: et succo vir-
ge pastoris quantitate t. cum acacia: et san-
guinis draconis: et gummi torrefacti cōtriti
et cribellati omnium ana. ʒ. s. aut cum aqua
portulace cum luto lacune ⁊ amilo et carab.

ꝛ merdaſēgi ꝯdito ꝛ vitello oui ꝛ oˡ'o ro. aut
ſolue criſtere cū aqua ordei decocti cuꝫ oleo
roſa. ꝛ bolo ar. ꝛ que ſunt illis ſiˡa. ꝛ caue qn̄
cliſterizas ne ingrediaꝛ cū cliſteri ventus ita
vt ſit ꝯpreſſio tua ſup inſtrm̄ cliſterizandi cū
digitis tuis vice vna nō vicibus multis. et
anteq̄ꝫ intromittas canulā: inunge ipſam: ꝛ
inunge anū oleo ro. multo. ꝛ poſtq̄ꝫ tu cliſte-
riças calefac anū cū re calida multū que pre
miſſa ē ad illud. Quare eſt: q2 hec opatio eſt ma-
gis iuuamēti in retinēdo illud cuꝫ quo cliſte
riçaꝛ: ꝛ ſint res cū q̄bus calefiūt pāni aut la
na qui iam ſubmerſi ſunt in decoctione rei fa
cientis ſtipticitatē: ſicut rānus ꝛ mirtus ꝛ gal-
le ꝛ cupule ꝛ balauſtie. ꝙ ſi in īteſtinis ē her-
pes eſtromen⁹: ꝛ qḋ deſcendit ē ſanies abſq̄ꝫ
ſanguine: tūc neceſſe ſunt medicine acute ad
urentes. ꝛ ſi herpes eſtromenus eſt in eo qḋ
appet de corpore qn̄ videt ipm̄ prudens de
curatione vulnerū: tūc finit tēpus cū admi-
niſtratione medicinaꝝ: deīde cauteriçat ipm̄
poſt illud imo qn̄ ꝯſiderat magnitudinē egri
tudinis: elegit eni ſtatim qḋ ꝯuenit ei ex iu-
uamētis. Similiter qn̄ eſt herpes aſtromen⁹ in
inteſtinis: oꝫ vt adminiſtres medicinas adu-
rentes: q̄ cauteriçant ſtatim: qm̄ ſi vlcus ma-
gnificeꝛ ꝛ fortius fit nō cōfert adminiſtratio
haꝝ rerū. Medicinas aūt de quaꝝ ꝓprieta
te eſt: vt hanc efficiant opatiōnē: nūc deſcri-
bamus. Trociſci de arſenicis qui ꝓijciun
tur in cliſteri ad illū qui hꝫ excoriationem qn̄
currit ex eis ſanies ſola cā herpetis eſtro-
meni in inteſtinis. ℞e. cuiuſq̄ꝫ duoꝝ arſeni-
coꝝ. ʒ. iij. calcis nō extincte. l. ʒ. carte combu-
ſte. ℥. i. acacie. ℥. vij. ſucci barbe hirci. ℥. ij. te-
re cribra ꝛ confice cum aqua arnagloſſe ꝛ fi-
ant trociſci ꝛ ſiccenꝛ in vmbra. ꝛ ſumatur ex
eis qḋ ſit inter. ʒ. ʒ. vſq̄ꝫ ad. i. ꝛ miſceatur cum
rici pſico abluto multotiens ꝛ exiccetur ꝛ te
ratur ꝛ cribelleꝛ cum aqua paſſularum trito
rum cum granis ſuis ꝛ ſoluatur cum aqua ꝛ
coletur quantitas medie libre: ꝛ cliſteriçetur
cum ea: aut cliſteriçetur cum ſucco plantagi
nis: aut aqua decoctionis ſumach ꝛ mirti hu
midi ꝛ corticis granatoꝝ ꝛ roſaꝝ ſiccarum ꝛ
cupularum: ꝛ que ſunt illis ſimilia. ꝙ ſi dolor
eſt in inteſtinis inferioribus ꝛ ſuperioribus
ſimul cum iam accidat hoc multotiens: ꝛ for
taſſe accidit per leſionē ipſorum in ſeipſis: ꝛ
fortaſſe accidit per coicationem eorum in le
ſione alioꝝ: tunc nō eſt neceſſe: vt ſis ꝯtent⁹
cliſteri ſolo: imo da in potu infirmo illud per

quod iuuetur. quādo vero vlcus eſt in inte-
ſtino recto ſolo vbi poſſibile eſt ſicut peruent
re ad ipſum facei huius aſſicfet. Sic fac ad cor
roſionem inteſtinorum ꝛ abſciſionē ſanguis
ab ano. ℞ecipe ſanguinis draconis ꝛ gūmi
arabici torrefacti ſucci barbe hircine ꝛ aca-
cie ꝛ boli armēi ꝛ marmoris luti viridis ꝛ ce-
ruſe plūbi ꝛ merdaſengi nutriti ꝛ amili torre
facti ꝛ cornu cerui combuſti oīuꝫ ana. ℥. i. car
te combuſte. ʒ. v. chimie argentei. ʒ. vij. terāꝛ
ꝛ conficiantur cum aqua arnogloſſe aut aq̄
portulace ꝛ fiant ex eis forme glandiū ꝛ ſup
ponantur ꝛ conferunt etiam empl'a facta cū
citonijs ꝛ acaſb ꝛ corticibus granatorum ꝛ a
catia ꝛ balauſtijs ita vt coquantur cuꝫ aceto
ꝛ miſceatur cū eis ſauic ordei ꝛ rob de agre-
ſta ꝛ roſe ſicce: ꝛ que ſunt illis ſimilia. ꝛ qui-
dam etiam accipiunt ex trociſcis conferenti
bus ad hāc egritudinem trociſcū. i. ꝛ ſoluunt
ipſum cū aqua mirti: ꝛ liniunt illud ſuper lo
cum leſum ſicut ſunt trociſci ſtelle. ꝛ confert
etiam eis empl'm de petra laçuli poſituꝫ ſup
dorſum. Capitulū. xxvij. de tenaſmone.

Quando fit deſiderium forte homis
ad conamen egrediendi: donec extē
datur inteſtinum rectum ꝛ anus ex
cenſione vehementi: ꝛ eſt quod egreditur in
initio pingue mucoſuꝫ ꝛ apparent in eo chu
ratatum etiam. deinde apparent in fece pun
cta ſanguinis parua: ꝛ ſanguis permixtus
cum fece ipſa: tunc hec egritudo eſt in inteſti
no recto: ꝛ nominaꝛ tenaſmon: ꝛ accidit aut
ex ſuperfluitatibus acutis que effunduntur
ꝛ currunt ad hoc inteſtinū ex inteſtinis ſupe
rioribus ꝛ acuitate ſua nocent ꝛ ſtimulant ſu
per ſolutionem ventris aſſiduā aut ex apo
ſtemate quod eſt in hoc īteſtino ꝛ ꝓpter gra
uitatem ſuam facit accidere corroſionēꝫ pro
uocantem ad aſſellandum ſuperfluitatem.
In curatione vero illius oportet: vt atten-
das tres intentiones. ſ. prohibitionem eius
quod currit ex humore ꝛ reſolutionem apo-
ſtematis ꝛ ſedationem acuitatis ꝛ equatio-
nem eius. propter illud ergo oportet vt inci-
pias cum rebus que ponuntur ſuper mirach
ꝛ duo emunctoria: ꝛ radices duarum coxarū
calefacientibus in bora ꝛ oleo roſ. permixto
cum aliquantulo vini: ꝛ ſimiliter fac cum eo
quod eſt inter duos teſticulos ꝛ anum. ꝛ pro
hibe infirmum die vno: aut duobus diebus
a cibo. donec finiantur cauſe mēi. deinde da
poſt illud parum cibi ſicut panis infuſus in

lacte mulso decocto. Q̄ ē: q̄r quādo tu facis
hoc euacuas superfluitates colericas corrū
pentes: ⁊ quod remanet in corpore tempera-
tur. ⁊ conueniens est etiam sorbitio que fit ex
rigi ⁊ cādarusi. Si autem natura est soluta
administra milium. Q̄ si firmatur egritudo
oportet vt medicetur locus ipse cum iuuati
uis sicut est clistere factum ex aqua ordei cū
qua coquatur rigꝫ ⁊ grana mirti ⁊ balaustie
⁊ cupul̄ ⁊ rigi persicum ⁊ mirtus humida cuꝫ
vitello oui assati ⁊ oleo rosa. cerusa ⁊ amilo:
⁊ marmore inuento in luto viridi. Q̄ si san-
guis currit ex ano melancolicus: tunc per-
misce cum eis succum barba hirci ⁊ acatiam
⁊ bolum arme. ⁊ clisteriça cum eis: ⁊ lauetur
infirmus cum aqua in qua decocta sunt folia
mirti recentia ⁊ rose ⁊ balaustie ⁊ cupule. Si
autem est illic apostema ⁊ tensio vehemens
calefac oleum sisaminum: ⁊ funde ipsum ī cli
stere ⁊ precipe infirmo vt expectet super cli-
sterē horis multis. Q̄ est: quia hoc resoluit a
postema ⁊ dolorem. ⁊ cōfert etiam calefactio
ex decoctione fenugreci ⁊ se. lini ⁊ malue cū
radice altee. Q̄ est: quia resoluit apostema
⁊ similiter facit empl̄m factum de caulibus
decoctis cum vitello oui ⁊ oleo ro. Si vero
cū apostemate est aliquid inflāmationis: tūc
oportet vt ponatur empl̄m ex solatro cum
oleo ro. ⁊ vitello oui: aut decoquantur rose ⁊
lētes excorticate ⁊ solatrū ⁊ sedeat infirmus
in ea: ⁊ fiat ex istis rebus etiam emplastrum
quando teris eas multum ⁊ decoquis eas et
permisces vitellum oui ⁊ oleum ro. cum eis
⁊ facias empl̄m cum eis: ⁊ galle quando te-
runtur ⁊ coquuntur: ⁊ fit ex eis empl̄m forte
ad fl̄onem ani ⁊ exitum eius: ⁊ est necesse vt
decoquas gallas si tu indiges constrictione
pauca cum aqua: ⁊ si indiges ꝯstrictione ve
hementi tunc cū vino pontico. Et si in ano ē
apostema melancolicū: tunc administra hoc
medicamen.

Medicamē ad apostemata
dura ī ano. ℞ecipe merdasengi mirti ⁊ plū-
bi adipem anatis ⁊ galline omniū ana. ʒ. iiij.
croci. ʒ. i. ⁊ vitellos duorum ouorum olei ro.
quantum necesse est permisceatur ⁊ admini-
stra. Si autem cum illo est inflatio vehemēs
tunc rectifica linimentum ƀm hunc modum
linimentum ad apostemata ⁊ scissuras acci-
dentes in ano ⁊ sedationeꝫ caliditatis suma
tur plumbum vstum ablutum cerusa plum-
bi merdasengi nutriti vitelli duorum ouorū
oleum rosarum parum terantur ⁊ in morta-
rio: donec fiat emplastrum ⁊ lineatur cum eo
⁊ quidam addunt in descriptione: marmor in
uentum in luto viridi ⁊ scoriam argenti: ⁊ alij
accipiunt marmor solum ⁊ ponunt ex eo em
plastrum ƀm hūc modum. Q̄ est: quia ipsi
ponunt marmor super sartaginem ⁊ rorant
super ipsam aquam solatri: ⁊ conficiunt illō
cum oleo ro. ⁊ vitello oui ⁊ faciunt empl̄m
cum eo. Si autem anus egreditur ⁊ fiunt in
eo vlcera postq̄ꝫ abluitur cum vino facienti
stipticitatem: aut cum decoctione medicina-
rum facientium stipticitatem sicut sunt gal-
le ⁊ cupule ⁊ balaustie ⁊ coctio granatorum
⁊ rose: ⁊ que sunt illis similia. tunc admīstra
hō medicamen.

Medicina siccatiua ad exi
tum ani in quo fiunt vlcera. ℞ecipe plumbi
vsti abluti. ʒ. viij. florum rosarum ⁊ sumach
omniū ana. ʒ. iiij. mirre. ʒ. ij. teratur totū ⁊ pul
uerizet̄ siccum. Et confert hoc medicamē qñ
ponitur in ano. sietf quod ponitur in ano et
abscidit tenasmō. ℞e. mirte corticis thuris
croci opiuꝫ galla capita granatoꝝ balaustie
gūmi torrefacti terant̄ ⁊ cribel. cū orali ⁊ con
ficiat̄ cū aqua mirti: ⁊ fiat ex eis sietf sic glan
des ⁊ intromittat̄ in anum. Et si in ano fue-
rint scissure absq̄ꝫ caliditate ⁊ inflatiōe admi-
nistra hoc empl̄m ꝓbatū. Emplꝫ ad fixuras
q̄ fiunt in ano absq̄ꝫ caliditate. ℞e. medulle
vaccine. ʒ. i. picis rōane. ℥. s. ceruse plūbi mer
dasēgi mirti oīuꝫ aā. ʒ. vij. cere albe colate. ℥
i. olei ros. ℥. iiij. liq̄fiat cera ⁊ pix ⁊ pix ⁊ me-
dulla cū oleo ro. deiñ ꝓijciat̄ in eas merdasē
gi ⁊ cerusa postq̄ꝫ cribellas ea cū orali ⁊ ꝑmi-
sce ea ī mortario ꝑmixtiōe multa. ⁊ ꝯfert etiā
hō medicamē. ℞e. vsifur ⁊ balaustie ⁊ ceruse
⁊ merdasengi ꝑtes eq̄les misceāt̄ cū oleo ro
⁊ administret̄. ⁊ ꝯfert ēt hō. ℞. medulle vaccīe
⁊ cameli eq̄les ꝑtes liq̄fiāt ⁊ iungāt̄ cū eo. et
si necē ē media q̄ bibit̄ ī hac egritudīe ex eis
q̄ retinēt nāꝫ: tc̄ rectiꝰ ē suffuf micblete factū
cū nasscio albo frixo: aut cimio cāmēo īfuso
ī aceto die ⁊ nocte ⁊ se. lini ⁊ se. porri frixis ⁊
mastic̄ ⁊ mirob̄ nigris ī patella decoct̄ cū bu
tiro vaccīo. ⁊ fiat etiā hō suffuf mō alio. Suf
fuf ad tenasmō. ℞. mirob. belliricoꝝ ⁊ ēbli.
oīꝫ aā. ʒ. i. buliat totū cū ebulitiōe cū aq̄ de ci-
tōījs: deiñ exiccet̄ ⁊ frigat̄ sup patellā: donec
exiccet̄ ⁊ terat̄ ⁊ sumat̄ ex se. porri frixi aut
nastercio frixo ⁊ mastice oīꝫ. ʒ. s. boli ar. ℥. i.
sūma est. viij. terantur ⁊ dent̄ ex eo. ℥. iij. cuꝫ
siropo de citonijs. ⁊ etiā fit ƀm hūc modū su
mant̄ mirob̄ keb̄. mundatoꝝ. ʒ. xx. infundāt̄

in vino pontico die et nocte et exiccentur. et sumant seis lini et semis almari frixoꝝ oim ana. ʒ. x. nasturcij frixi. ʒ. v. summa est. iiij. terātur ⁊ cribel. et ꝯfi. oia cum aqua mu ti būl de ⁊ fiant trocisci sbtiles et ponant in furno vt panis donec exiccet ⁊ non ꝯburat ⁊ extra he eos ⁊ tere ipos: ⁊ da ex eis. ʒ. iij. cum vino aut cum aqua. Qꝫ si desideriū assellandi est assidue ꝑter ꝙ infirm⁹ aliquid deponat, tunc rectificatio illi⁹ est ignis sulphuris. Et opoꝛtet vt sedeat infirm⁹ sup sedē pfoꝛatā et ponat anū sup foramē: ⁊ stringat in circuitu sedis ab omni latere aliquid quod sit vt paries vt nō ascēdat aliquid ex fumo ad nares aut ad os: ⁊ ponat sb sede testū igneū aut prune ⁊ pulueriçet desup sulphur tritū donec eleuetur fumus multus ⁊ ingrediat anū. Et ex hōibus sunt qui ꝯficiūt sulphur cū adipe renum caprarū: ⁊ cū pinguedine de gibbo cameli. Qꝫ si tenasmon figitur diebus multis ꝯfert ei clistere cū aqua oliuaꝝ salitarū ⁊ oꝫ vt clisteriçentur cū eo due tertie lib. vnius et post euacuatōem administretur.

Caplm. xxviij. de emoꝛoidibus.

Emoꝛoidarūꝫ tres sunt spēs ex eis eim sunt longe similes verrucis: et ex eis sunt que sunt late et rotunde ⁊ coloꝛ earū est coccine⁹ ⁊ sīlantur vue: et ex eis sunt que sīlantur moꝛo ⁊ deterioꝛes oīm spērum harū sunt ꝑme ⁊ ꝓpe que sunt ꝓpinquioꝛes in suo situ cāne veretri. Quod ē qa emoꝛoide quādo apānītur opilāt cursus vrine: ⁊ ille que sunt retro nō nocent multū. Et iterū illarū que sunt extra anū aut in oꝛificō ei⁹ nocumētum est leui⁹: ⁊ ille que sunt intra anū sunt difficilis curōis qm̄ nō est facile earū tact⁹ vel sensus sicut illaꝝ q̄ sunt exteri⁹: neqꝫ tangūt eas medic̄e sicut opꝫ. Et ꝗ ncce vt apiātur emoꝛoides opilate. s. ex quib⁹ non egreditur sanguis donec eūetur quod est in locis de sanguine malo. quod est quia quādo nos facim⁹ hoc sedatur doloꝛ: ⁊ qm̄ volumus apire eas ponim⁹ sup eas aliqd acutū ⁊ apitiuū sicut succus arboꝛis mariē. i. artanite. ⁊ succus cepe acute: ⁊ dam⁹ in potu infirmo mirob. ꝯditos: ⁊ mirob. nigros frixos cū butiro vaccino. Et ꝯfert etiā aqua poꝛoꝝ q̄ndo bibitur cū oleo nucū: ⁊ sit qd̄ bibitur ex aqua poꝛoꝝ q̄titas. ℥. ij. ⁊ ex oleo. ʒ. ij. Et ꝯferūt etiā pille de bdellio qm̄ bibūtur ⁊ trifera minoꝛ ⁊ miclete. Et ꝯfert etiā hoc medicamē ℞. mirob. nigroꝝ frixoꝝ cū butiro vaccino ⁊ seis feniculi ⁊ amboꝝ ana ptē. i. terāt ⁊ crib. ⁊ misceātur cū eis quod sit eis equale de nasturcio et detur ex eo oī die coclear. i. cū vini mixti q̄titate. ℥. i. aut sumātur scoꝛie ferri trite cribellate. ʒ. iij. ⁊ nasturcij. ʒ. ij. ⁊ detur dum ieiun⁹ est qui sumere debet cū quātitate. ℥. i. aque poꝛri ⁊ pōdere. ʒ. ij. olei nucis: ⁊ fiat empl̄m loco cū poꝛris elixatis ⁊ mollitis cū butiro vaccino: ⁊ suffumiget an⁹ cū radice capparis cū sese poꝛri: ⁊ radix colloq̄ntide ꝯfert cū aqua poꝛri. Suffumigiū gabrielis ad emoꝛoidas. Sumatur radicis capparis ⁊ apiū ⁊ oleander ⁊ albacul ⁊ aniudē ⁊ lilium et fruct⁹ anacardi: ⁊ ꝯficiātur cū oleo sisamino ⁊ fiāt trocisci ⁊ sit ois trocisc⁹. ʒ. i. et sumatur sterc⁹ cameli ⁊ ꝯburat ⁊ ponatur sup ipm trociscus vn⁹ ⁊ ponatur sup ea lilirell⁹ pfoꝛatus ⁊ ponatur infirm⁹ sup ipm in mane et vespe donec exiccētur ⁊ cadāt.

Aliud ad emoꝛoidas. ℞ecipe radicum capparoꝛum: et radicis squille: et colloquintide: et semen marubij: ⁊ sarcocolle partes equales. terantur ⁊ cribellentur et suffumigetur sub ano. ipse enim cadent. Suffumigium ad habentes exituras in emoꝛoidibus ℞ecipe sinapis albi. venarū tinctarū: radidicis capparis: et radicis colloquintide: radicis armel: chali tinctoꝛū: vsnen: semen marubij: sarcocolle: partes equales: terantur ⁊ cribellētur ⁊ suffumigent cum eo.

Aliud suffumigiū ad emoꝛoidas cū quibus currit sanguis. ℞ecipe turbit: arsenici rubei: anacardi: omnium ana partē vnam. teratur vnūquodqꝫ per se et cribelletur et misceatur et cōcauetur fouea cuius profunditas sit vnius palmi: ⁊ ꝓbiciātur super eam iste medicine: ⁊ accipiatur later ⁊ fiat foramē in medio eius: et ponatur super caput fouee et sedeat infirmus super foramen equaliter.

Aliud suffumigium ad emoꝛoidas et exitum ani. ℞ecipe radicis capparis: ⁊ radicis colloquintide: et radicis armel: et fructus anacardi: et hermodactiloꝛum: et euforbij: partes equales. Terantur grosse et ponantur super prunas et suffumigetur cum eis. aut sumatur sarcocolle: et arsenici: et corticum thuris: et ratenici: et lignum moꝛi: et spolium serpentis equaliter. Terantur et cribellentur grosse et ponantur super prunas: et suffumigetur cuꝫ eo ⁊ suffumigetur cū fructu anacardi solo. nam ipe cadent aut suffumigetur cum bdellio. Si autem in ano est

dolor p⁹ exitū eius fac sedere infirmū ī vino
aldhedin: ipm eni sedat hūc dolorē sedatiōe
mirabili q̄ ptrāsit narrationē: ⁊ oꝫ vt inūgat
locus semp cū oleo de nucleis crisomilorum
⁊ oleo de nucleis psicoꝝ. Emoroidib⁹ aūt
ex q̄b⁹ currit sanguis sup mēsurā ꝯfert ses-
sio in decoctione medicinaꝝ facientiū stipti-
citatē sicut mirt⁹ hūala ⁊ fruct⁹ rāni ⁊ balau
stie et cupule ⁊ gall. ⁊ allumē ⁊ q̄ sunt illis si
milia: ⁊ sūat in potu ex his pill. Pill. ad
emoroidas ex q̄bus fluit mult⁹ sanguis. ℞
mirob. nigroꝝ ⁊ belliricoꝝ ⁊ emblicoꝝ oīum
añ. ʒ. x. limaciaꝝ ꝯbustaꝝ ʒ. vij. karabe. ʒ. iij. ce
gi. ʒ. ij. bdellij. ʒ. xx. sūma ē. vij. terant ⁊ cribel
⁊ fiāt pill. ex eis ⁊ det ex eis pond⁹. ʒ. ij. aut
iij. cū aq̄ frā aut vino. Et ex eis q̄ pbata sūt
est hui⁹ med. ad emoroidas: et ei q̄ assellat ex
sanguine semp. ℞e. tubel ferri se. porri ame
os oīum añ. ʒ. ij. fruct⁹ capparis sicc⁹. ʒ. iiij. te
rāt ⁊ cribel. potio eius pond⁹. ʒ. i. cū aq̄ porri
quātitate ℥. i. ⁊ aq̄ calide q̄titate. ij. ℥. ⁊ ꝯfert
ad sanguinē iuuamentū sufficiēs hoc medi-
camen. Pill. ad emoroid. ex q̄bus currit
sanguis. ℞e. mirob. nigroꝝ bel. emblici ana
ʒ. v. cegi pond⁹. ʒ. i. bdellij. ʒ. ij. soluat bdelliū
cū aq̄ porri ⁊ ꝯficiant medicie ⁊ fiāt pill. et
det ex eo pond⁹. ʒ. ij. Cibi aūt ꝯuenientes si
euō sanguis ē supra mensurā: oꝫ vt sint pau
ci stipticitatē facientes ex eis ex q̄bus nō sūt
supfluitates: sicut rici ⁊ miliū ⁊ candarusiuꝫ
⁊ verreigi ⁊ cū passul. cōtritis cū kersenati ⁊
granis granatoꝝ ⁊ oleū de nucib⁹ ⁊ aq̄ por-
roꝝ: ⁊ q̄ sunt illis silia. Et qui hꝫ emoroidas
aptas: tūc ē cibus ꝯtrari⁹ istis sicut res que
mouēt sanguinē ⁊ opp̄mūt ipm. ⁊ conferunt
istis etiā res q̄ puocant sanguinē menstruū
Et si volum⁹ incidere emoroidas tunc ē ne-
cesse vt stringam⁹ eas cū filo sete aut cū filo
lini fortis ⁊ dimittat ex eis vna sicut p̄cepit
nobis Ypo. in ca. vi. libri affōꝝ: qꝛ q̄ ex emo-
roidib⁹ antiq̄s si nō seruat vna ex eis timet
sup eū ex idropisi aut ptisi. ⁊ q̄dā icidūt eas
cū medicinis acutis: ⁊ quidā incidūt eas cuꝫ
ferro.

Caplm xxix. de spēb⁹ punctionis.

Punctio q̄dē accidit ex mordicatiōe
supfluitatū acutaꝝ: aut ex supflui-
tatib⁹ grossis viscosis: aut ex vento
sitatib⁹ inflatiuis q̄ tendūt. In pūctione q̄
accidit ex supfluitatib⁹ acutis: nō oꝫ nisi vt
euacuent supfluitates in p̄mis: deide admi-
nistrēt p⁹ illud res eq̄les sicut psiliū cū oleo
ro. Illa āt q̄ accidit ex hūorib⁹ viscosis gros
sis: oꝫ vt curet cū rebus subtillatiuis sicut na-
sturciū cū oleo. Illa aūt q̄ accidit ex vento
sitatib⁹ grossis oꝫ vt curet cū subtiliatiuis si
cut semē rute ⁊ ciminū ⁊ carmenū ⁊ ameos
⁊ bacca lauri: ⁊ q̄ sunt illis silia.

Caplm. xxx. de ascaridib⁹ ⁊ lumbricis et
vermibus.

Causa generās ista est nā. Qꝛ est: qꝛ
vbicūq̄ inuenit mām q̄ ꝯuenit gene
rationi possibile ē ei vt generet ex ea
illud de ꝓpetate cui⁹ ē susceptio eius ꝑpter
illud ḡ qđ inuenit mām in itestinis ꝯuenien
tē generationi lūbricoꝝ ⁊ ascarid. ⁊ vermiuꝫ
nō ꝓhibet igredi ea in generationē ⁊ cā mēt
est flā. qꝛ ē: qꝛ sanguis etiā nō ꝯuenit nāe aīa
lium: verū tn̄ nō est de ꝯsuetudine ei⁹ vt effū
dat ad intestina: donec ex eo fiunt lūbrici: ⁊
q̄ sūt silia eis. Due aūt colere q̄m̄ ābe sūt sic
ce nō ē de ꝓprietate eoꝝ vt generent al. ꝑpt
illud ḡ generāt lūbrici ⁊ ascarides ⁊ vermes
In illis in q̄bus ē colera pauca sicut sūt pu
eri: ⁊ illi quoꝝ ē fex alba aggregāt eis ex gu
lositate ⁊ paucitate digōnis ⁊ comestione ci
boꝝ grossoꝝ frigidoꝝ in q̄bus sūt supfluita-
tes multe semp. Et cā p̄ma ē putredo ⁊ sani
or vel verior hoc sermōe ē caliditas ex putre
dine. ⁊ ex istis spēb⁹ sūt q̄ sūt longi ⁊ rotūdi
⁊ ex eis pui ⁊ lati graciles. Generatio aūt lū
bricoꝝ longoꝝ rotundoꝝ ē in itestinis graci
libus. s. duodeno ⁊ ieiuno ⁊ reuoluto gracili
Lati aūt generant in itestinis grossis. s. or-
bo ⁊ intestino colon. Parui vero ⁊ graciles
in itestino recto ⁊ ē almubabat. Et cognosci
tur vnaq̄q̄ haꝝ spēꝝ ex eo qđ egredit. Qꝛ
ē: qꝛ lati ex eis ⁊ graciles euāt cito ab ince
ptione sue generatōis: ⁊ illud ē ꝑpter q̄ttuor
cās: quaꝝ vna ē ꝑpter ꝓpinq̄tatē loci ī quo
sunt cū ano. ⁊ scđa ē ꝑpter latitudinē loci. et
tertia ꝑpter puitatē aīalis ipsi⁹. s. ascariduꝫ
⁊ vermiū puoꝝ silium vermib⁹ q̄ fiūt ī aceto
Qꝛ ē qꝛ res pua remouet velociter ex loco
āplo. Et q̄rta ē debilitas hui⁹ ipsius aīalis
ita qꝫ nō pōt inuiscari corpi intestinoꝝ ⁊ tene
ri cū eo. Longoꝝ aūt rotundoꝝ cā istis cāis
ꝯria ē verū euō eoꝝ nō fit apud generatiōeꝫ
eoꝝ. Oportet ḡ vt cognoscam⁹ ea ex accidē-
tib⁹ q̄ sequūt eā. Qꝛ est: qꝛ sequunt generati
onē eoꝝ mordicatio ⁊ nausea ⁊ pūctio acci-
dens in istis accidentibus. attamen in istis
accidentib⁹: nō est accidens sufficiēs ad signi
ficādū ea. qꝛ ē: qꝛ possibile ē vt sint ista accidē
tia etiā ex hūorib⁹ colericis retentis ī itestis

ppter illud ꝙ̄ idigem⁹ eo qḋ verificemus co gnitionē ei⁹ ex eo qḋ pcessit gn̄ationē eorum ꝛ ex eo qḋ ē ſtās. Ex eo qḋ pcessit gn̄ationē eoꝝ ē qn̄ pcedat paucitas digōnis ꝯtinua et appetitus mult⁹ ꝛ gulositas ꝛ assiduatio ci boꝝ grossoꝝ multoꝝ. Et ex eo ꝙ ē ſtās ē qn̄ accidit ei pūctio ꝛ mordicatio ꝛ nausea. ꝛ qn̄ extēdit nocumētū a lūbricis fit pulsus pu⁹ ꝛ ꝗetus: ꝛ ifrigidat qḋ appet ex corpe ꝛ ſtri dēt dētib⁹ et abſtingūt labia ſp ꝛ retinet eoꝝ anhelit⁹ ꝛ euomūt. Et qn̄qꝫ ascendūt lūbrici ad ſtōm ꝛ egrediunt p vomitū. Et illi ꝗ hn̄t tenasmon sentiūt desideriū assellandi apud caput itestini recti. Et qn̄ lūbrici nō generā tur nisi ex hūore grosso frō hūido. Oportet vt cibet ꝗ hꝫ hāc egritudinē cibo subtili calo sicco ꝛ sit qualitas illi⁹ cibi si possibile ē q̄li tas necans ascarides ꝛ vermes ꝛ lumbricos Et q̄litas alia abstergens ꝛ leniēs ventrem qn̄ iterfecti sūt vermes: vt nō remaneāt in in testis: imo expellat eos: ꝛ ſm hāc formaꝫ oꝫ vt sint medicine etiā subtiliatiue ꝛ calefacti ue ꝛ siccatiue: ꝛ iterficiētes lūbricos ꝛ expel lētes eos p clistere ꝛ empl̄a ꝛ suppositoria ꝙ̄ attrahūt: ꝛ exire faciūt lūbricos. qḋ āt attra hit ꝛ exire fac ē dulce aut vnctuosū qḋ eua cuat eos: qn̄ ipsi nō obediūt euōni duꝫ pma nēt in vita: sed tenēt in itestis ſm dispōnem cui⁹ dissolō difficilis ē. quapropter necesse ē vt interficiāt in pmis: aut ponas eos iter mor tuos ꝛ viuos. Et nō iterficiunt ſm plurimū nisi cū reb⁹ amaris. In iterfectōne aūt lum bricoꝝ longoꝝ rotūdoꝝ sufficiūt abscinthiū ꝛ sceba: ꝛ epitimū ꝛ mēta: ꝛ lupini amari: aut aq̄ eoꝝ: ꝛ calamētū fluuiale ꝛ cordumeni ꝛ se mē caulis: ꝛ pprie de basara: ꝛ nigella: etiaꝫ qn̄ comedit ꝛ bibit ꝛ qn̄ ponit supra ventrē d foris: et folia psici qn̄ terūtur ꝛ ponūt sup vmbilicū: ꝛ rubea: ꝛ basse: ꝛ cipi: ꝛ radix lilij celestis. ꝛ cartami qn̄ accipit cū decoctiōe pe troseli: ꝛ decoctōne corticū granatoꝝ dulciū ꝛ acetosoꝝ: ꝛ aq̄ salicū: ꝛ costus amar⁹: ꝛ cimi nū: ꝛ capraꝝ: ꝛ corticis radicis mori: ꝛ ꝙ̄ sunt illis sīlia. Habēs aūt vermes puos clisteri çet cū aq̄ de kerua ꝛ alkitrā ꝛ decoctione al calcadis ꝛ cētauree qn̄ clistericat cū vnoq̄qꝫ eoꝝ p se ꝛ cōiunctis. Et ꝓfert etiā aq̄ oliuaꝝ salitaꝝ qn̄ clistericat ex ea cū almuri: ꝛ clistē factū cū decoctōe abscinthij qn̄ clistericat ex ea cū oliuis salitis: ꝛ alsiefꝫ: ꝛ facti ex sale: ꝛ nitro: ꝛ pulpa colloq̄ntide sūt iuuatiua valō Ascarides aūt idigent medicis fortib⁹ valō

sicut sūt siraes ꝛ cost⁹ amar⁹ ꝛ cortices radicē mori ꝛ berēgi ꝛ cābil: ꝛ ista ē ꝯpositio eorum.

Medicina ad lūbricos. Rec. costi amari ℨ. iij. nigelle. ℨ. ij. medulle alberengi. ℨ. iij. sira ce. ℨ. iij. cābil. ℨ. v. turbit. ℨ. x sūma ē ℥. vi. terā tur ꝛ crib. ꝛ det ex eo pōd⁹ ℨ. iij. cū lacte mul to recenti aut cū aceto aut muri: ꝛ añq̄ biba tur h medicamē maneat ꝗ vult ipm bibere ie iunus ꝛ in mane diei sui accipiat ipsum.

Ad vltimū Re. ei⁹ qḋ ē interi⁹ alberengi: ꝛ turbit sira es: ꝛ salis indi oīum añ. ℨ. ij. costi a mari. ℨ. vi. terāt ꝛ crib. ꝛ det ex eo pond⁹. ℨ. v cū lacte recēti multo. Aliud ad hanc egri tudinē. Re. sceba lupinoꝝ alberēgi excorti cati sirac cambil oīum añ. ℨ. v. turbit. ℨ. x v. te. ꝛ cribel. ꝛ det ex eo pond⁹. ℨ. v. cū lacte recen ti multo. Medicamē aliḋ solone educēs lūbricos absq̄ angustia. Re. radicē emile re centē terat ꝛ exꝓmat aq̄ ei⁹ ꝛ det ex ea ℥. iij ipsa nāq̄ extrahit lūbricos.

Caplm. xxxi. de ileos ꝛ est gen⁹ colice.

e Gritudo ileos accidit qn̄ opilāt ite stina gracilia: aut ex apāte: aut ex stercore duro: aut ex hūiditate gros sa ꝛ viscosa. Inq̄t Ga. possibile ē vt grossi tudo ꝛ apā mlicū ꝛ coartatio saniei ꝯstrigāt intestinoꝝ meatū: ita vt nō descēdat in eo ali ꝗd inferi⁹ ꝙ̄ ꝙ illud ex hūiditate accidat ē lō ginquū: qn̄ ſtōs dū ſm dispōnem nālē per manet attrahit desup a meri ꝛ expellit ꝛ fac currere inferi⁹. Cū ꝙ̄ egredit a nā ascēdit ad ipm etiā aliqd ab inferiorib⁹. ꝙ ē qꝛ clistē for tasse ascēdit ad vētrē mltotiēs: ita ꝙ vomitu expellit sterc⁹. ꝛ nō ambigimus nos qn̄ ſtōꝫ in huiusmodi dispōne nō attrahit qḋ ascēdit ab intestinis ad ipm: imo rcipit id qḋ ascēdit ab itestinis nisi necessario. ꝙ ē qꝛ de nā inte stinoꝝ ē vt faciāt currere qḋ ꝯtinet i eis infe ri⁹. Cū ꝙ̄ ē egritudo aliq̄: ꝛ incipit ab inferio rib⁹ motus fortis: nūc fex retēta in itestinis vadit versus supiora. ꝙ ē qꝛ aliqd humorum qn̄ vadit versus anū: ꝓhibet ipm aliqd re dit ad supiora. ꝛ silr qn̄ ꝓhibet etiā exit⁹ vē tositatis: etiā redit ad supiora: ꝛ p hui⁹ acci dētia fit mot⁹ itestinoꝝ horribilis. ꝛ fortasse etiā accidit mot⁹ eoꝝ ppter aliqd malicie cō plexionis. s. vt destruat ꝛ fiat ileos ex huius causa scilicet ex malicia complexionis etiaꝫ fit hec egritudo pdens ꝛ inter oēm egritudi nē ꝙ̄ accidit ꝛ ꝓpe fetida ꝛ nō noiat fetida nisi qn̄ i ea vomit ifirm⁹ sterc⁹: ꝛ sitꝫ qn̄ ē ābe lit⁹ ei⁹ fetib⁹: aut ē totū corp⁹ fetidū. ꝙ est qꝛ

vidi iā egritudinē accidisse multotiens ꝛ nō
euasisse ī ea nisi raro. Et noīaꝭ hec egritudo
hudurusas qn̄ appet aliq̄d apātib⁹ in itestis
gracilibus: ita ꝙ q̄i iā disrūpiꝭ cū corda. Si
aūt hec egritudo est ex apāte qđ fit flegmon
tunc incipiamus a flēia vene deinde demus
aquā solatri ꝛ aquā alkekengi ꝛ aquaꝫ allu-
bleb cū oleo de amig. dul. ꝛ cassiaꝭ. Et si apā
ē frigidū dam⁹ in potu īfirmo oleū de kerua
cū aq̄ de radicib⁹ ꝛ cassieꝭ. ꝛ ponāꝭ de foris si
apā ē calidū emplā īfrigidātia expellētia sic
emplꝫ factū de ro. sand. ꝛ saukel ꝛ sieff memi
the ꝛ farine ordei: ꝛ q̄ sūt illis silia. Et si ē fri
gidū emplam⁹ ipm de camo. ꝛ melli. ꝛ folijs
caulis ꝛ folijs lauri ꝛ semine lini ꝛ fenugre
ci. Et si ē ex hūore flātico grosse damus eis
pillās de aloe ꝛ serapino ꝛ de iera. deiñ oleū
de kerua aut oleū de alcaliga cū aq̄ ð radici
b⁹. Et si ē ex stercore duro: tūc icipim⁹ cū ad-
mistratōe clisteris lenis ꝛ ꝓpremim⁹ solutiōꝫ
ventris cū sieff. ꝛ dico smonē sufficiētē nos
administram⁹ oia q̄ ꝯferūt illi q̄ hꝫ egritudinē
colicā. Illis vero ī qb⁹ nō euāꝭ cibi ex ve-
hemētia vomit⁹ daꝭ ciminū car. cū sumach
ꝛ scirupo de granatis fcō cū mēta.

Capitulū. xxxij. de egritudinib⁹ colice.

Egritudines q̄ accidūt in itestinis ex
colica nō accidūt nisi aut ex apātib⁹
q̄ sunt ī eis aut ex hūorib⁹ acuꝭ mor
dicatiuis fm̄ aliquē modorū difficiꝭ dissolo
nis fixis ī eis aut ex vētositatib⁹ grossis va
porosis retētis in eis: ꝛ accipim⁹ cōia q̄ ꝯti-
nuanꝭ ī hac egritudine ꝛ renū sunt nausea
vomit⁹ dolores: retētio magna nāe ꝛ vētosi
tates q̄ꝝ vie sunt vt egrediantꝭ supi⁹ ꝛ īferi⁹
verūtñ ista accidētia in hāc egritudie sūt ve
hemētiora ꝛ pl⁹ ꝯsecutiua q̄ꝫ ipia sūt ī dolore
renū ꝛ nō figiꝭ dolor in loco vno sed pmutaꝭ
pmutatōe ꝛ in dolore renū sūt debiliora ꝛ sūt
in loco vno vrina ē etiā in pricipio egritudis
clara aq̄sa deiñ p⁹ illud fit grossa ꝛ hꝫ sedim.
ꝛ in fine fit ī ea arenosū sedimē ꝛ ꝓprie qn̄ ē
dolor colice ex apāte qđ ē phlegmon: tūc enī
necessario seq̄ꝭ ipꝫ febris ꝛ dolor grauis ꝛ sē
sus inflātionis ꝛ sitis ꝛ sequūꝭ ista accidētia
etiā illū q̄ hꝫ hāc egritudinē ꝓpꝭ hūores mor
dicatiuos cum dolore mordicatiuo ꝛ siccita-
te in lingua ꝛ sentit cū acuitate vrine. Et si hˢ
egritudo ē ꝓpter flā grossū vitreū aut vēto-
sitatē ꝛ inflationē: tūc accidēs cōe in ea ē fri-
giditas inferioꝝ ꝛ dolores cronici grossi ꝓpꝭ
hūoris ipsi⁹ frigiditatē ꝛ tensionē mēbrorū

in qb⁹ ē ꝯtēt⁹. Et ꝓprie si ē ex hūore grosso
viscoso: tūc ē cū grauitate tēsio. Et si ē ex vē-
tositate vaporasa ꝛ īflatiōe tūc ē tēsio absq̄
grauitate. ꝛ si expellit nā fecē declaraꝭ ꝙ in
ea sunt vētositates ꝛ fortasse natat supra a-
quā ꝛ silanꝭ ī sba sua stercori vaccīo. Est ḡ ne
cesse si ē egritudo hˢ ex flōne vt fiat flēia siñ
ꝓhibeat aliq̄d ab ea. ꝙ si phlegmō pua pōe
extractionē sanguis ex iūctura ꝛ si ē magna
donec difficilis fiat vrina cū lesiōe ex mēbro
ex q̊ euāꝭ: tūc oꝫ dt ponam⁹ extractionē sā-
guis ex vena q̄ ē sup duos calcaneos etiā et
p⁹ hˢ pota infirmū cū aq̄ solatri ꝛ aq̄ alkeken
gi ꝛ aq̄ granatoꝝ ꝛ aq̄ folioꝝ altee cū cassieꝭ.
ꝛ clistericeꝭ cū aq̄ ordei ꝛ oleo camo. ꝛ admi-
nistra de foris emplm̄ ex viol̄ hūidis ꝛ folijs
altee ꝛ folijs solatri ꝛ folijs alkekengi postq̄ꝫ
terunꝭ multū ꝛ miscenꝭ cū violis siccis ꝛ al-
tea ꝛ farina ordei ꝛ floribus camo. ꝛ melli. ꝛ
oleo viol̄. puro ꝛ q̄ sūt illis silia. Si aūt egri
tudo ē ex hūorib⁹ acutis īgentabim⁹ in euōe
hūoris mordicatiui ꝛ in eq̄tione ꝛ inūctione
ꝛ īcipiam⁹ dare ī potu aquā ordei ꝛ p⁹ illā cū
oleo ī q̊ sūt decocta fenugrecū altea ꝛ pigue
do anatis recēs. Si aūt hūores sūt mali val
de ꝛ sūt retēti in īteriorib⁹ ītestinoꝝ damus
īfirmo scamoneā cū pill. de aloe. ꝛ si sūt sub
mersi fixi in rugis tūc aleꝭ ierapigra ꝛ cibeꝭ
cū reb⁹ īfrigidātib⁹ calefciuis ꝓpꝭ acuitateꝫ
hūoꝝ ꝛ nō ē ex eis q̄ alteraꝭ velociter. Illis
aūt qb⁹ aduēit colica ex hūorib⁹ grossis fris
aut ex ventositatib⁹ ꝛ inflatiōe tūc oꝫ vt cu-
renꝭ cū reb⁹ icisiuis subtiliatiuis pauce cali
ditaꝭ ꝛ clistericeꝭ ex vētositatib⁹ grossis cū
clisteri fcō ex oleo subtili in q̊ decoquūꝭ sēia
resolutiua vētositatū exsiccatiua sic ciminū
ꝛ semē rute: ꝛ se. apij ꝛ anisi ꝛ carui: ꝛ q̄ sūt illꝭ
silia. Et si ē necesse vt coleꝭ in q̊ decocte sunt
medicīe ꝛ liq̄fiat cū eo pinguedo anatis: aut
pinguedo gallie ꝛ nō sint salite neq̄ ātiq̄. ꝛ si
nō ꝯfert hˢ oleū ꝛ remanet dolor. itera cristeꝝ
cū hˢ oleo ꝛ pmisce cū eo castoreuꝫ aut eufor-
biū ꝛ sit qđ accipiꝭ ex oleo ℥. ix. ꝛ ex castoreo
ꝛ euforbio quātitas fabe ꝛ min⁹ ꝛ quidā pmi
scent cū hoc clisteri serapinū ꝛ asam ꝛ gūmi
balsami ꝛ oleū rute ꝛ decoctio alhasce ꝛ ane
tiqn̄ clisterizaꝭ ex ea cū oleo de ruta ē iuuati
uū valde. ꝙ est q̄ sedat dolorē ꝛ resoluit ven
tositatem. ꝙ si propter difficultatem doloris
non penetrat clistere administramus loco
clisteꝝ. sieff facta ex pulpa colloquintiđ. ꝛ sa
le ꝛ melle ꝛ baurach ꝛ se. rute: ꝛ inungaꝭ cū

oleo rutaceo fricādo añq̄; imittatꝭ. ⁊ adīstra-
empłā de milio ē.n. iuuatiuū valde: ⁊ da i po
tu desup oleū de kerua cū ierapigra aut cū
aqua decoctiōis aneti ⁊ fenugreci ⁊ anisi ⁊
masticis ⁊ scis apij ⁊ ameos ⁊ cordumēi ⁊ se.
rute ⁊ dauci ⁊ ficuū siccaꝝ mundataꝝ ⁊ que
sūt illis sīłia. Et soluāt nē eoꝝ in oib⁹ dieb⁹
trib⁹ cū potiōe cū pilł. de serapino ⁊ pilł fcis
cū neremisch. ⁊ ꝯferūt etiā iste pilł. Modus
pilłaꝝ ad dolorē colice ex vētositatib⁹ gros-
sis ⁊ ex hūore grosso frō vētoso. ℞. serapini
⁊ bdelij oppopnacis ⁊ secacul: ⁊ semi. apij et
se. ameos ⁊ se. cordumeñ. ⁊ se. rute. çinçi. ⁊ se.
aneti macropipis oium añ. ʒ. x. ierepigre tur
bith oium añ. ʒ. x. colloq̄ntide. ʒ. vij. mirob.
citꝭ. ʒ. v. se. altee ʒ. iiij. terantꝭ ⁊ cri. ⁊ resoluātꝭ
serapinū ⁊ bdelliū ⁊ oppoponacū cū aq̄ rute
⁊ ꝯficiuntꝭ cū eis reliq̄ medicine ⁊ fiāt pilłe et
dentꝭ ex eis ʒ. iij. cū aq̄ anisi. ⁊ cibi q̄ ꝯueniunt
sibi sūt q̄ subtiliāt ⁊ ex eis magis iuuatiuū ē
oleū qm̄ resoluit ventositates valde veꝝ oꝫ
vt detꝭ ex eo qñ nō ē febris neq; calitas. ⁊ ex
eis q̄ ꝯfert valde ē ꝺcoctio fcā cū canabith ⁊
isidabehl q̄ fit ex gallo āntiq̄ farcito cū aniso
⁊ ameos ⁊ apio ⁊ ruta ⁊ aneto ⁊ porris que
sunt illis similia. ⁊ confert etiam decoctio fcā
ex decoctione prunoꝝ de senij. q; si dolor est
ex hūorib⁹ grossis viscosis tūc nos incipim⁹
⁊ dam⁹ in potu res īcisiuas subtiliatiuas hu
moꝝ sīc oleū de kerua cū aq̄ de radicib⁹ sub
tiliatiuis calefactiuis cū tera. Deide euām⁹
cū clisteri acuto sicut ē illō qō fit ex cētaurea
colloq̄ntida camo. ⁊ mellilo. ⁊ hasebl tritis
oibus ⁊ aneto ⁊ fenugreco ⁊ se. lini ⁊ ficubus
⁊ furfure ⁊ bdellio ⁊ oppoponaco ⁊ serapino
⁊ oleo de kerua ⁊ oleo de spica ⁊ felle thauri
no ⁊ melle ⁊ almuri. ⁊ ꝯfert etiā decoctio cu-
cu. asinini qñ miscetꝭ cū almuri ⁊ melle ⁊ cli-
steriçatꝭ cū eo. Si vero nō minuitꝭ dolor faci
em⁹ sedē infirmū i tina aq̄ in q̄ decocta sunt
camo. ⁊ melli. ⁊ seusarā ⁊ amaracū ⁊ anetū et
folia lauri ⁊ caules: ⁊ inungim⁹ locū dolentē
cū oleo de spica ⁊ camo. aut oleo ꝺ ruta aut
oleo de lilio. Si aūt accidit colica ex stercoꝛ
sicco. tē oꝫ vt īcipiam⁹ dādo cibos hūectatio
nis. Deinde moueam⁹ solꝭoeꝫ stercoris cum
clisteri ex aq̄ cū q̄ decocta sunt camo. ⁊ altea
⁊ sebestē ⁊ oleū sisaminū ⁊ penidij ⁊ sal cōtri
tū ⁊ nitꝝ: ⁊ dam⁹ ei in potu decoctionē factā
cū passulis mūdatis ⁊ ficub⁹ ⁊ sebesten ⁊ cas
siafis. cū ierapigra ⁊ oleū de kerua. ⁊ ex eis q̄
ꝯferūt p nām ad reliq̄s dolores colice qñ nō

ē apā ē stercus adbib albū qñ bibitꝭ ⁊ qñ su-
spenditꝭ de foris ⁊ bibitꝭ etiā solū cū vino aut
aq̄ ⁊ cū turbit ⁊ aniso silꝭ ⁊ suspenditꝭ cuꝫ filo:
lane qō fit ex lana arietis quam ꝯtriuit adib
aut pauco ex corio cerui.

Finitus est tractatus tertius breuiarij Io-
hannis filij serapionis.

Incipit tractat⁹ q̄rtus qui hꝫ capłā. xxx.

Capitulum primū de debilitate epatis.

Ebilitas fit in epate ꝓpter
aliq̄d malitie ꝯplōnis q̄ vin
d cit aut in sb̄a eius aut in in-
strīs suis: aut in materijs re
tētis ī instrīs suis. Et epatis
quidē sūt .iiij. virtutes. s. illa
q̄ attrahit succositatē ciboꝝ postq̄ꝫ digerunť
in stō ⁊ intestinis ⁊ illa q̄ retinet eā donec al
terať. ⁊ illa que ponit eā fecē ⁊ alteratā ad sā
guinē. Et illa que abstergit sup̄fluitates ge
neratas in eo. Si aūt debilitať virtus attra
ctiua fex fit mollꝭ ⁊ si stōus est debilis tūc fex
descendit indigesta. Et si corrūpiť virtus re
tētiua que ē in eo ⁊ fit q̄ꝫ humor nō tardať in
epate spatio quod necessariū ē in digōne ei⁹
ꝑuēit ad mēbra indigest⁹ ⁊ accidit exiccatio ī
toto corꝑe. Et qn̄ corrūpiť virt⁹ imutatiua tē
qn̄q̄ꝫ imutať cibus qui uenit ad epar ad qua
litatē horribilē. Et qn̄q̄ꝫ remanet ſm naturā
suaꝫ spacio longo ꝑter qd̄ recipiat digōnem
Et qn̄q̄ꝫ digeriť media digōne. Et deterior
haꝝ reꝝ triū ē hītudo ꝑma: qd̄ est q: sanguis
alterať ad dispōnē qua fit mal⁹: ⁊ ꝑuenit ad
corruptionē cōem. ⁊ scd̄a est minoris corrupti
onis q̄ꝫ ꝑma. Et tertia est minoris corruptio
nis q̄ꝫ ille ābe ⁊ cū ea ꝑuenit cibus ad speciē
rufedis ex spēbus sanguis. Et sequūť duas
spēs p̄cedentes euacuatio ⁊ vomit⁹ specieꝝ
multaꝝ diuersoꝝ coloꝝ. Et sequiť tertiā spe
ciē euacuatio similis loture carnis aīalis ex
ꝓpinquo tp̄e decollati. Et qn̄ corrūpiť virt⁹
expulsiua que ē in epate ꝑuenit ad membra
sanguis immūd⁹ ⁊ sequūť ipm̄ malicia ꝯplō-
nis ⁊ accidētia alia q̄ accidūt q̄re corrūpitur
qd̄ apparet de corꝑe. Et malicia quidē ꝯplō-
nis: aut ē calida: aut fria: aut hūida: aut sicca
aut cōposita ex istis q̄ttuor. verū tn̄ si ē cali-
da: tūc ipsa gignit sanguinē ⁊ cōburit ipsum
⁊ cōsequunť illud liq̄factio ⁊ excoriatiōes ⁊
principiū illi⁹ ē liq̄factio in hūorib⁹ ⁊ p⁹ hoc
caro epatis ipsi⁹ excoriať: ⁊ liq̄fit ⁊ eūať ex
ꝑte stōi colera vehemētis fetoris ⁊ grossitu-
dinis ⁊ est pura in colore suo: ⁊ accidit vomi-
tus coleric⁹ ⁊ destructio appetit⁹ cibi penit⁹
⁊ sitis vehemēs ⁊ fe. fortis. Si aūt ē fria tūc
ipsa ponit sanguinē grossū difficilē in cursu
suo: ⁊ solo q̄ venit ex stō nō ē cōsecutiua neq̄ꝫ
multa neq̄ꝫ ferida: ⁊ est appetit⁹ cibi vincens
⁊ sitis dīnuta ⁊ ī pⁱcipio ē infirm⁹ nō febrieť
Cū g° extendunť dies inuadit euꝫ febris qn̄
corrūpiť sanguis q̄ est ī epate. Malicia aūt
ꝯplōnis sicce pōit hūores siccos valde gros
sos ⁊ pōit corp⁹ totū fuscū siccū ⁊ ponit fa
ciē mutatā ⁊ inspissat fecē ⁊ minorat eā: qd̄ ē
q: fex descēdit in huiusmodi dispōne sicca et
sequiť illud sitis. Malicia aūt cōplōnis frē
hūide sequiť ꝯriu haꝝ cāꝝ. qd̄ ē q: nō fit cuꝫ
ea sitis neq̄ꝫ fex ē sicca nꝫ apꝑet in corꝑe fu-
sc⁹ color nꝫ extenuatio neq̄ꝫ facies mutať: ſꝫ
pōit hūores aquosos subtiles valde. ⁊ ꝑpť
illud fit fex etiā hūida. Jta g° oꝫ vt significeť
suꝑ maliciā complōis simpliciū que vincunt
suꝑ ep. Suꝑ cōpositas aūt si accipis p̄tes
significatiōes ex illis quas diximus pri⁹ possi-
bilis ē tibi signo cū istis eisdē signis qn̄ ꝯpo
nunť. Nunc vero redeam⁹ ad rememoratiōꝫ
rectificationē haꝝ complōnū qn̄ corrūpunť
Dico g° necc̄e est: vt sint nobis due intētiōes ī
curōne malicie ꝯplōnis q̄ sunt in ep̄e. s. ꝯtra-
rietas spēi ex q̄ vincit malitia ꝯplōnis ⁊ con
fortatio epis ipsi⁹. Et ꝑma q̄dē ꝯpleť cū eis
q̄ sunt ꝯria cāe inuētē. Et scd̄a cū medicinis
bonoꝝ odoꝝ q̄ miscenť in reb⁹ q̄ administranť
interi⁹ ⁊ exteri⁹. qd̄ est q: sicut diximus multo
tiēs: nō oꝫ vt sit studiū nr̄m in destruēdo cāꝫ
que facit corruptionē tm̄: sed etiā ad ꝯseruā-
dam subtilitatē ipsi⁹ mēbri lesi ⁊ ꝓprie qn̄ le
diť aliqd̄ mēbrū principale: aut illud cui est
opario cōis sicut ep in cōitatib⁹ aūt oꝫ vt cō
sidereť huiusmōi accidētia. Jn ꝑmis vero tē
si ē lesio epis ꝓpter malitiā cōplōnis calide
tūc administram⁹ res īfrigidātes extinguētes
caliditatē ipsā exteri⁹ ⁊ interi⁹. Et dem⁹ īfir
mo aquā ordei ⁊ reliq̄s spēs endiuie ⁊ ꝓprie
amarā ex eis. qd̄ est: q: quāuis in hac nō sit
calitas appens: tūc cū eo ē aptio opilōni suf
ficiēs: ⁊ hͦ est illud qd̄ ē necessariū in oīb⁹ egri
tudinib⁹ epis. ⁊ cōfert etiā lactuca ⁊ olus ia
menū ⁊ crisolocāna ⁊ sicla qn̄ fit cū aceto ⁊ si
virt⁹ ē debilis ⁊ īdiget sup̄fluitate cibi tūc da
ei carnē coturnicis ⁊ galline ⁊ caueať ab oī
decoctiōe in q̄ cadūt tuguebil calidū ⁊ spēs
q̄ ꝓ cōdimēto ponunť. et cōueniūt ei ex pisci
bus aradirathi. ⁊ ex fructib⁹ granata ⁊ mala
citonia ⁊ vua ⁊ açarurb ⁊ pira: sed deť ex eis
paꝝ qm̄ multotiēs nocet administratio ei⁹ qd̄
expellit semꝑ. Et ponať suꝑ epar exterius
empl̄m factum ex extremitatibus vitis ⁊ fo
lijs rosarum ⁊ semꝑuiua ⁊ mirto hūida et q̄
sūt illis silia. sꝫ ꝯmisceať cū eis aliq̄d ex folio
⁊ mastice ⁊ spica odorifera cū cera ⁊ oleo de
citōijs ⁊ oleū factū cū arbore masticis ⁊ oleo
mirtino ⁊ oleo alcala id est de florib⁹ dattili.

Ita ergo est curō malīe ꝯplōis calīe epis. et
si vicit sup ep malia ꝯplois frē: tē oꝫ vt dētᷣ
panis infusus ī vīo ⁊ cādicō ⁊ caules ðcocti
tribꝰ vicibꝰ ⁊ ꝯdiātᷣ cū tagnebil: ⁊ dētur ex car
nibꝰ qð ē velocis digðis sic ꝑdix ⁊ pue aues ⁊
Ex piscibꝰ āt oꝫ vt pēitꝰ ꝓhibeātur ⁊ silr ab
oībꝰ fructibꝰ. Malīe āt ꝯplōis sicce aut hu
mide q̄ sī in epe opꝫ vt medicētᷣ cū reglbꝰ ꝯfe
rētibꝰ ⁊ eligātᷣ ex eis res de ꝓꝓetate q̄ꝝ est vt
hūectēt ⁊ exiccēt ꝑter ꝙ appꝫ calefcio eaꝝ et
infrigidatio ⁊ hᷣ in icepiōe. nā ipe cū magnifi
cātur faciūt cadē in ydropisim carnosaꝫ. ⁊ hᷣ
qñ ꝓlōgātᷣ pueīt ad marasmos: ⁊ eiꝰ intētio ē
eminētia vmbilici pp qð ǧ fcē sī vtreq simul
q̄bꝰ ñ ē curō: ⁊ si curātᷣ tē hūida ꝓpinq̄oꝛ ē ad
sanādū q̄ sicca ⁊ ꝫm sīlitudinē hꝰ oꝫ vt cogi-
tes in curōe malīe ꝯplōnis ꝯpositaꝝ. ꝙ ē qꝛ
qñ tu excipis cū silibꝰ caus̄ q̄s dixīmꝰ possibi
le ē tibi vt resistas vnicuiq speꝝ malīe ꝯplō
nis ꝯpositaꝝ cū prudētia et cognitione.

Ca. ij. de apātibus que accñt in epate.

Postematū q̄ accñt in epe alia sūt
a q̄ sūt in gibbositate eiꝰ ⁊ alia q̄ fiunt
in ipiꝰ ꝯcauitate. veꝝ tñ si apa ī gib
bositate eiꝰ ē tē facilᷣ eiꝰ cognitio ꝑ tactū p̄ci
pue qñ apata sī mag̃ ⁊ lacerti q̄ sūt sup̄ ven
trē sī repleti. Et si ē ī ꝯcauitate eiꝰ tē cog̊scitᷣ
ꝑ accñtia q̄ sequūtᷣ ipm ⁊ sī ǧuitas ī latē dex
tro ⁊ tussis pua ⁊ ē coloꝛ ligue ī ꝓnᵒ rubeus
deiñ in fine denigtᷣ ⁊ destructio sōni ⁊ sitis q̄
nō sedatᷣ ⁊ vōitꝰ colīe rubee qui assilatᷣ vitello
oui. deiñ fit vt erugo eris: ⁊ cū illo accīt do-
loꝛ donec infirmi mirach totū attrahitᷣ sursū
⁊ fortasse ꝯseq̄tur doloꝛ vsq ad furculā ⁊ ex-
tēditᷣ inferiꝰ vsq ad ēminū ẏpocūdrioꝝ. ista
ēt accñtia sī coīa apatibꝰ q̄ fiūt ī gibbositate
epis qm̄ apata q̄ fiūt ī gibbositate epis disti
guūtᷣ ab apatibꝰ q̄ fiūt ī ꝯcauitate ipiꝰ qm̄ do
loꝛ fit in eis fortioꝛ apð ābelitū: ⁊ excitat tus
sim plꝰ ⁊ extēditᷣ doloꝛ in eis vsq ad furculā
dextrā plꝰ dðec q̄si extrahatᷣ exteriꝰ. Et apata q̄
fiūt in ꝯcauitate epis diūsa fiūt ab illis q̄ sūt
in gibbositate epis ꝑ destructōem appetitꝰ ⁊
ꝑ nauseā ⁊ vōitū colere ⁊ vehemētia sitᷣ. ⁊ ad-
ueniūt hꝰ accñtia q̄ diximꝰ ei ī cuiꝰ epe est al-
messire cū fe. vehemēd calītad in cētia et siti
vehemēti. Si āt apata calīa sī in epe ꝑter ꝙ
ep sit debile tē vēter ꝯstrigitᷣ. Si āt apa ē cū
debilitate epis aut debilitate stōi ñ ꝯstrigitᷣ ⁊
nō fiūt apata illa ī carne epis sola īmo fiunt
ēt ī pāniclᷣo ipso sr̄ ipꝫ ⁊ ī lacerd q̄ sī sup̄ ipꝫ.
Sed dr̄ia ē int ea ꝑ figurā apad ipiꝰ ⁊ q̄litatē

dolorᷣ. Nā apata que fiūt in lacerd q̄ sunt in
epe nō sunt elōgata. nā si sunt in lacerd extē
sis in lōgitudie ē eoꝝ extēsio in lōgitudie. et
si sūt in lacerd obliq̄s ⁊ lacerd q̄ sūt in latitu
dine: tē extēsio eoꝝ ē ad latꝰ aut in latitudie.
⁊ apatum q̄dē q̄ in epe sī figura ē decliuis ad
rotūditatē. ⁊ silr si apa ē in carne eiꝰ tē doloꝛ
ē ǧuis. ⁊ si ē ī pāniculo q̄ sr̄ ipm ē ⁊ istris q̄ sī
in eo tē doloꝛ ē acutꝰ. Et in apātibꝰ epad ca-
lidis in ꝓncipio si vtꝰ ē fortᷣ ⁊ corpꝰ ē repletū
indigēs euōne ⁊ ꝯsentit sr̄ illō etas ⁊ hora ⁊
tp̄s ⁊ ꝯsuetudo: tē flōma basilicā ex iūctura
dextra. ⁊ pꝰ illō mēsura regimē cū studio. qð
ē qꝛ nccitas regis certi cū sit ep apātū qm̄ in
digꝫ tē cibis ⁊ potibꝰ ⁊ medis de ꝓꝓetate q̄ꝝ
ē vt apiāt. ⁊ illa q̄ sunt ꝫm hūc modū sunt vi
scosa: īmo in sb̄a sua sbtilia ⁊ ī q̄litate sua sī
mordicatia. q̄ āt sunt ꝫꝫ hūc modū mordicāt
mēbꝝ apatum: ⁊ stimulant ipm ꝓpter illud ǧ
vocat nccitas ad medias sbtiliatiuas in q̄bꝰ
nō ē mordicatio et aq̄ mellᷣ ē hᷣ mō. veꝝ tñ tu
scis ꝙ oē dulce opilat splenē ⁊ ep. illud ǧ ad
qð pueīt regimē sanū ē aq̄ ordei. ꝙ ē quia ab
stergit ⁊ nō mordicat ⁊ ex medis secaniabin
aq̄ aūt ǧnatoꝝ ⁊ maloꝝ ⁊ reliq̄ q̄ stipticitatē
faciūt tē ipa sunt ex eis q̄ opilāt os stōi. s. ea
in q̄bꝰ ē stipticitas ⁊ pōticitas qm̄ ꝓhibēt co-
lerā euacuari tūc addūt in apāte epis ⁊ ꝓꝑe
qñ ē in ꝯcauitate eiꝰ. ꝙ est qꝛ oē qð mordicat
aut oē qð opilat facit accidere superfluitatē
corruptōis qñ apa ē in ꝯcauitate epis ꝫ qñ ē
in gibbositate eiꝰ tē corruptio ē mīoꝛ q̄ sit in
dispōibꝰ q̄s diximꝰ qm̄ res q̄ sumūtᷣ alterantᷣ
añq pueniāt ad gibbositatē epis ⁊ qñ apa ē
in gibbositate epis tē ꝯfert ēt aq̄ ordei q̄ndo
dñdit. ⁊ iuuamētū reꝝ q̄ ꝓuocāt vrinā cū eq̄li
tate nō ē puū: sic aq̄ in q̄ decocte sūt radices
apij. Si vō doloꝛ ē cū inflātōe vehemēti: tunc
accipiat infirmꝰ aquā solatri ⁊ aquā endiuie
cū secaniabī. Cū ǧ extēditᷣ tp̄s et maturatur
apa: tē admistra in curōe apātū q̄ sunt ī gib-
bositate epis q̄ ꝓuocāt vrinā cū vtute sic asa
rū ⁊ fu: ⁊ dr̄ ꝙ ē spica rōna ⁊ petro. ⁊ centau
rea ⁊ cime sq̄uināti ⁊ mac. ⁊ succꝰ eupatorij ⁊
absinthij ⁊ camepith. ⁊ reliq̄ q̄ ꝯformātur eis
⁊ currūt hᷣ cursu ⁊ trocisci de berberis: et ad-
mistra ei ī ꝯcauitate epis cꝰ est apa res q̄ sol
uūt nām ⁊ ꝑmisce in cibis eorū qð fit sic sicla
⁊ lubleb ⁊ admistra apud declinatōem egri-
tudis medias fortes sicut aloes ⁊ agaricū ⁊
turbit. ⁊ mirob. citri. ⁊ q̄ sūt illᷣ silia. Et opꝫ vt
euacues ēt ꝑ clistere et admistra in initio ex

eis aquā mell'in q̄ pmixta sunt sal ⁊ nitrū et
in descensione egritudis si remāsit ex apāte
epat aliq̄d factū durū vt lapis pmisce in cli-
steri medicias fortes valde sicut isopū ⁊ cala
mentū ⁊ colloquinti.⁊ centaureā minor. Q̄
ē:q2 lapideitas remanet i epate aut i splene
qn̄ negligat medic⁹ eē vtriusq3 ⁊ dat ifirmo
cibaria viscosa:aut nō dat ei qd̄ apiat:aut ab
stergat.⁊ pōe sup ip̄z exteri⁹ ēpl'm ⁊ cerotuz
ↄposita ex medicinis resolutiuis ⁊ medicinis
factis cū spēbus ↄglutinationē facientibus
⁊ incipe in p̄mis cū ceroto ex oleo ro.⁊ ēpl'is
q̄bus fit hec eadē virt⁹ sicut empl'm factū cū
duobus sandalis ⁊ cū sempuiua ⁊ p⁹ matu-
rationē admistra cerotū ⁊ empl'a fortia val-
de ⁊ sit mā rex quas exteri⁹ admistres in ice
ptione farina ordei ⁊ ca sb ⁊ citonia ⁊ mastix
⁊ absciuthiū ⁊ rose ⁊ camomill'.⁊ mellilotū ⁊
semen lini ⁊ cera ⁊ oleū purū ex oleo ro.⁊ o-
leo de citonijs:⁊ in fine egritudis admistra
storacē ⁊ lilium celestē ⁊ mirrā ⁊ asax ⁊ vine
⁊ polium cū oleo de lilio celesti ⁊ oleo de spi
ca ⁊ oleo ca.⁊ oleo anetino.⁊ oleo narcissino
⁊ oleo de lilio albo. Si aūt remāserit i epate
aliq̄d lapideitatis:tūc o3 vt curemus ip̄m cū
eo quod dicemus p⁹ paululū. Almesite qd̄
fit in epate ⁊ est apā calidū ↄmūita hox eox-
dem iuuamentox est ↄueniens.⁊ bm ppziet a
tē almesire est in ↄcauitate epatis: tūc o3 vt
admistrent' medicine q̄ euacuēt coleram cuz
facilitate:⁊ si est in gibbo ei⁹:tūc o3 vt admi-
nistrent' res q̄ puocant vrinā cū facilitate.ꝙ
est:q2 qn̄ fe.sit fortis in infirmis cū istis medi
cinis o3 ne cibent' cū eis que sunt appentis
caliditatis.⁊ o3 vt dent' ex eis cibi infrigidā
tes q̄ non faciūt opilationē sicut aqua ordei
⁊ que sunt illis similia.

Capitulū tertiū de lapideitate epatis.

S Cias ꝙ de pprietate apātum mel'co
rū que fiūt in epate ē vt medicent' in
p̄ncipio eū emplis mollificatiuis cū
quibus pmixte sūt medicie cū q̄bus medicāt'
apāta epatis sanguiea. Cū ḡ extendit' egri
tudo dieb⁹ multis ⁊ figit' duricies nō ē possi
bile curare eā sicut dicit Ga.in tractatu suo
ad glauconē. Q̄ ē:q2 ex necessitate est vt se
quat' huiusmodi duriciē idropisis. Ex ill'
q̄ hac egritudine infirmant' sunt qui moriūt'
velociter pprer sofonem nāe: qm̄ qn̄ opilan
tur orificia venax que deferūt cibū ex ↄca-
uitate epat ad latera ei⁹:tunc cibus necessa-
rio descēdit ad inferiora ventris.⁊ ex eis sūt
qui moriunt' spacio longo tpis.⁊ in curōne il
lox q̄ sanant' modus ē:vt apiat' meatus epa
tis ⁊ abstergam⁹ eos: Q̄ est q2 illud sup qd̄
signat intētio ē ꝙ in curōne hui⁹ egritudinis
est indigentia hui⁹ tm̄. Et qm̄ mēbra in q̄bus
est lapideitas ex humorib⁹ viscosis grossis
fixis sunt in corpibus suis fortia: tunc neces
sariū est vt egritudo sit frā:⁊ nō sunt necesse
in ea nisi res que subtiliāt ⁊ incidūt grossitu
dinē humox ⁊ resoluūt illud qd̄ subtiliatur
⁊ ille sūt sicut medicie calide subtiles. Et
modus terti⁹ cū istis reb⁹ ē vt mēbx in quo
est lapideitas sit prepatū vt medicie iste q̄s
diximus in ip̄m penetrāt. et hoc fit qn̄ pmi-
scent' ei res mollificantes.ꝙ est:q2 mēbrū in-
duraf' vt lapis:si non est p̄patum receptioni
opationū medicinax subtiliū:tunc nō resol
uūnt medicine ex eo nisi illud qd̄ ē subtile ex
mā faciente accidere lapideitatē statim cum
approximāt ei iste medicine. grossū aūt non
indurat nisi sicut lapis super quē accenditur
ignis ⁊ remanet ⁊ n̄ soluit' penit⁹ pprer vi-
ctoriā virtut siccitat sup lapidē. verū tn̄ isti
modi sūt cōes reliq̄s mebris. Et in epate p-
prie nō o3 vt sit magis vicens in medicinis
ↄposit ei nisi ꝙ calefacit ⁊ subtiliat qm̄ epar
nō est nisi sicut res generata ex hūiditate co
agulata. ⁊ mā mediciax q̄b⁹ ↄplent' itētiōes
q̄s diximus iā dixim⁹ in eo qd̄ p̄missū est de
smone nr̄o ⁊ dicem⁹ etiā ea nūc ad remotōz
eius. Scias ꝙ ex medicis subtilib⁹ q̄ sub
tiliāt grossitudinē ⁊ apiūt ⁊ abstergunt sunt
herba absciuthij ⁊ grana alben:⁊ sisinbriū. ⁊
crocus: ⁊ mastix ⁊ grana alfrigdi:⁊ radix ru
bee:⁊ radix pionie ⁊ succus eupatorij.ꝙ est:
quia ipse etiam confortat ep:⁊ oleū de spica
⁊ oleum de mastice:⁊ radix centauree mino-
ris quādo bibit':⁊ qn̄ pōit' exteri⁹:⁊ radix ar
noglosse:⁊ folia ei⁹ sicca ⁊ meli⁹ ē illo semen
ei⁹:⁊ corticis radicū lauri qn̄ bibit' ex eis cuz
vino odorifero q̄titas aur.5.⁊ decoctio lupi
nox amarox ⁊ farina eox qn̄ ponit' exterius
⁊ radix bpētarie ⁊ aliada.ꝙ ē:q2 stergit ⁊ mū
dificat oia viscera ⁊ subtiliat oēs humores
grossos ⁊ viscosos ⁊ polium: ⁊ raūt seni ⁊ la
ctuca ⁊ camedreos.nā ip̄e icidit grossitudinē
hūox ⁊ agaric⁹ etiā apit ⁊ mūdificat: camo-
mila qn̄ ponit' de foris resoluit cū facilitate
plus q̄ reliq̄ medicine. ⁊ ex medicinis ↄposi
tis q̄ ↄferūt ē medicamē de lacca ⁊ attanasia
diacurcuma ⁊ diacostū.⁊ o3 vt scias ꝙ nō est
in oib⁹ ↄfcōibus qd̄ ↄferat malicie ↄplōnis

calide ⁊ nō ꝯferūt nisi malitie ꝯplōis hūide
vel frē aut ꝯposite ex vtrisqȝ. Si aūt ī eis ē
qḋ ꝯferat malie ꝯplōis calē:tūc nō ꝯfert nisi
ei sup quā vincit hūiditas:⁊ ē pauce calitat.
⁊ ꝯfert istis īfirmitatib⁹ oleū ḋ kerua ⁊ deco
ctio eupatorij:⁊ oleū amig.dul.⁊ amararū cū
aq̄ de radicib⁹. Medicie aūt q̄ exteri⁹ po
nūt:⁊ mollificāt duriciē:sūt sicut bdellium ⁊
medulla:⁊ adipes q̄ assimilant eis:⁊ est necesse
vt misceant cū istis medicis mollificatiuis
medie q̄ ꝓuocāt vrinā:sicut dauc⁹:⁊ ē se.dau-
ce siluestris:⁊ anisū ⁊ feni.⁊ petro.⁊ se.apij:⁊
siselios:⁊ mirra:⁊ reliq̄ medie q̄s diximus āte
Et ꝯferūt etiā res q̄ ꝯfortāt stō⁊ ⁊ ep:sicut ex-
tremitates nitri ⁊ rose:⁊ olea q̄ fiūt ex eis.

Capitulū.iiij de exituris q̄ fiūt in epate.

Qn̄do ī epē ē exitura:fac necessaria
q collectio saniei eruptionē. Cū ḡ mi
nistrat aptio cū ferro ē ī ea vehemē
tia magna ⁊ ē possibile. Oportz ḡ vt admini
stret sup eruptionē:ita vt misceat ī eplis fa
rina ordei:⁊ fic⁹ decocte ⁊ fim⁹ colūbo⁊ ⁊ ni
trū:⁊ precipiat īfirmo vt comedat mel deco
ctū:⁊ fic⁹ siccas cū isopo ⁊ calamēto ⁊ bibat
aquā ordei aut farine ordei aquā decoctā cū
melle:⁊ accipiāt semp res q̄ ꝓuocāt vrinā do
nec descēdat sanies versus renes ⁊ vesicam
pl⁹ q̄ euō ei⁹ cū sokone vētris nālis ⁊ vomitu
Et ꝓpter illud oz:vt accipiat ī oī qḋ ē int di
es ex decoctiōe albase ⁊ isopi aut coctiōe ca
lamēti:aut decoctiōe cētauree:aut decoctiōe
prassij:⁊ h̄ medicamē ē ei ex eis q̄ experta sūt ⁊
ꝓbata. Medicamē ꝯferēs illis q̄ hn̄t du-
bellati. ℞. tarasacon sicce pōō.ʒ.i.se.alma-
ra.ʒ.i.s.fenugreci ꝯtriti.ʒ.i.misceāt cū.ʒ.iiij.
lactis asine aut capre:qḋ sit mulctū stati cuz
pōdere.ʒ.iij.çucari. Si aūt ꝯstringit nā tūc
leni eā cū pil̄ de aloe aut cū clisteri. Cū ḡ e-
rūpit sanies:tūc si decliat euō ad renes vel
vesicā:tūc caue ab eis q̄ faciūt eā exire vsus
vesicā multū:⁊ caue ab oī qḋ fac̄ māz acutā
vt nō ledat vesicā ⁊ ledant mēbra p lesionez
ei⁹. Sz accipit se.cucumeris ⁊ citro⁊ excorti
cati.⁊ radicis liq̄ri.⁊ draga.⁊ penid.⁊ q̄ sunt
illis silia.⁊ vtant cibis mollib⁹ tpate ꝯplōis
sicut mel qḋ decoctū ē cū mēsura ⁊ pmixtū est
aliqḋ de amilo ⁊ lacte cui⁹ aquositas ē extra
cta ⁊ sorbeat oua:⁊ cibet malis elixatis cum
decoctiōe ordei mūdi a corticib⁹:qḋ noiatur
cādarusiū ⁊ aq̄ ordei:⁊ in hora p⁹ horā vtat
etiā melle decocto ⁊ vīo dulci:⁊ comedat ha
bēs hāc egritudinē pisces aradrachi puos ⁊
carnem auis deliciose mollis carnis. Et si e
uacuatur sanies ad ventrē ⁊ itestina:tūc oz
vt comedat ex cibis q̄ nō ꝯstringūt nām neqȝ
hūectant multū sicut cādarusiū cū sirupo ḋ
malo antiq̄:aut sirupo de citonijs fcō cū mel
le ⁊ oua recētia elixata stati ⁊ lac capra⁊ de-
coc.⁊ tri.⁊ sorbitio tpata. Et si eruptio ē ī pā
niculo epis:⁊ euāt sanies ī loco q̄ noiatur pi
toneon:⁊ ē loc⁹ distinguēs int mēbra supio-
ra ⁊ iferiora:⁊ sūt mēbra in loco ī q̄ aggrega
tur aq̄ ī idropisi:tūc ncc̄itas vocat admistrā
dū ferrū ⁊ faciendū aptionē puā sup radicē
coxe dextre q̄ noiat taguen:⁊ emūctoriū vsqȝ
ad ꝓfundū:donec apiat pannicul⁹ distin
guēs int mēbra supiora ⁊ iferiora q̄ noiantur
pitoneon. Cū ḡ egredit sanies curam⁹ epar
cū emplis ⁊ regimib⁹.loci aūt pforatiōis cu
ra ē cū emplis ꝯsolidatiuis.

Capitulū de opilatione que fit in epate.

Opilatio q̄ fit ī epate:cā nō ē nisi hu
o mores grossi viscosi q̄ aggregātur
⁊ coartātur ī extremitatib⁹ instro⁊
diuerso⁊ in epē vene q̄ noiat porta:⁊ sequit
ex accidētib⁹ grauitas ⁊ dolor absqȝ febre.cū
ḡ aggregat in epē vētositas grossa cui nō ē
exitura:⁊ ē opilō:tūc penetratio abscindit et
ꝓhibetur.⁊ agregatur repletio ī mesaraicis ⁊
sūt vene graciles q̄ euāt ex epē ī ꝯcauitate
ei⁹:⁊ sequtur hic etiā vehemētia apātis priuz
in q̄bus aggregatur aut putrefactio hūo⁊ꝫ
q̄ multiplicāt ⁊ sequtur eā qn̄ putrescit ⁊ apān
tur fe.ꝓculdubio.ꝓpter illud ḡ oz vt sollici-
tudo sit de epē supfluo studio cū reb⁹ q̄ eua
cuāt viscositatē hūo⁊:⁊ subtiliāt grossitudi-
nē hūo⁊ ⁊ abstergūt ⁊ mūdificāt:⁊ nō cuz eo
tm̄ q̄ ī potu sumitur.s̄ cū eo qḋ exteri⁹ pōit
Medicine āt simplices q̄ ī potu sumūtur
ī hui⁹ egritudie:⁊ ꝯferūt sicut secantabi fcām
cū aceto sq̄lle:⁊ eupat.cū decoctiōe lupina⁊
amara⁊:⁊ decoctio corticis cappari.⁊ radicis
sq̄nāti:⁊ radicis feni.⁊ radicis caparo⁊:⁊ li-
liū celeste ⁊ mastix ⁊ anisū ⁊ rauet feni:⁊ lac
ca:⁊ rubee:⁊ fenugrecū.⁊ cassia lignea passe
mūdate:⁊ fic⁹ cū oleo de amig.dulc.⁊ amar.
⁊ agaricū vero cū succo eupatorij nō ē mino
ris aptionis ⁊ mūdificatiōis q̄ ea q̄ diximus
⁊ sic herba absintbij:aut succ⁹ ei⁹:⁊ poliū:⁊
radix rubee:⁊ spica:⁊ succ⁹ cētauree minoris
⁊ gētiana:⁊ acetū sq̄lle:⁊ sirup⁹ fcūs ex eo.
Et ex medicis aūt ꝯpositis q̄ ꝯferūt sūt dia
lacca ⁊ diacurcuma:⁊ ꝯfectio fcā cum epate
adilb q̄ nomiatur atanasia. Et qn̄ volumus

mūdificare ep ꝛ apire vias strictas q̄ sūt in eo pter qḋ calefaciam⁹ ipm aut ifrigidemus tūc icipiam⁹ cū medicamie bono qm amaritudo vicit i eo valde: ꝛ i medicamie qḋ sbmergitur fcō cū camepiteos ē h eadē vt⁹. ꝙ ē:q2 h ēt ē amaꝝ. nō ḡ mirū si ꝓfert camepitheos malie ꝯplōis epis cū accipitur ex eo cū radice ēdiuie amare. Et medicamē fcm̄ cū spica ro. ē iuuatiuū valde ꝛ ei⁹ pmixtio. ℞. spice rōane ptes.ij. absciṅthij ptē.i.terā.ꝛ cri.ꝛ cōficiātur cū melle dispumato ꝛ admistretur. Spice vō nō ē vt⁹ fortis i his egritudibus imo possibile ē ꝙ curetur cū ea ep qḋ ifrigidatū ē ꝛ iduratur:ꝛ nō ē iuuatiuū trocis.de absciṅthio ꝛ trocis.de raued:ꝛ trocis. ḋ lacca ꝛ trocis.de aniso:qn̄ bibūtur iuuamētū puuz Et ex eis q̄ ꝓferūt etiā ē ꝯfectio ḋ raued qn̄ accipitur cū aq̄ petrose.ꝛ qdā dāt i potu lac camele cū medis q̄s dixim⁹ h ꝙ sit past⁹ camele feniculū ꝛ apiū ꝛ ēdiuia ꝛ sceba ꝛ camoalacobē alba ꝛ radix squāti.ꝛ ꝓfert etiā soło nāe cū ierapigra ꝛ absciṅthio ꝛ polip.ꝛ agarico qn̄ accipit cū aniso ꝛ se.apij ꝛ masticis et asaro.ꝛ ē nccē qn̄ vis vti his medicis solutiuis vt addas eis q̄sdā medias q̄ puocāt vrinā. Et ꝓferūt opilōi vehemēti pcedēti extractio sāguīs etiā qn̄ fit flōia ex tūctura dextra ꝛ exhibit cū mēsura flōie.ꝛ ꝓferūt exteri⁹ epla fcā cū farīa lupinoꝝ:ꝛ poiio:ꝛ rubea:ꝛ leia puocātia vrinā.ꝛ descriptō in curōe opilōis est illud qḋ dixim⁹.

Capitulū.vi. ḋ malicia habitudinis:ꝛ principio idropisis.

s Cias ꝙ malicia hitudis ē hitudo q̄ dā q̄ ē i iceptiōe idropisis:ꝛ h hitudo ē ista quā sequūtur accidētia q̄ narrabim⁹. Et pmū qḋ appꝫ ex eo ē iflatio i corpore toto ꝛ ꝓpe i digitis manuū ꝛ peduū:ꝛ ēt in facie. deiñ fit color faciei ꝛ toti⁹ corpis decliuis albedinē:ꝛ p⁹ illud etiaꝫ accit malicia digōnis ꝛ vehemētia appetit⁹ ꝛ mollificatur corpus totū ꝛ iflat ꝛ fit q̄si massa fermētata ꝛ iflat:ꝛ accidit soło nāe inordinate. fortasse eni nā soluit sup mēsurā:ꝛ fortasse strīgit ex toto:ꝛ minorat sudor ꝛ vria:ꝛ seq̄tur illḋ ḡuitas mot⁹ ꝛ pigricia ꝛ gnāt i vētre vētositates multe:ꝛ accit vētas multa i mirac:ꝛ iflatio i duob⁹ testiculis ꝛ calitas etiā in gingiua:ꝛ cū illo fit difficilis ꝯsolidatio vlcerū si accit:ꝙ fiāt in corpe vlcera ꝓpt corruptiōz hūoꝝ retētoꝝ in eo:ꝛ corruptiōez hūitatū q̄ attrahūtur ad eo. Curō ḡ malie hitudinis ē nō iuenta i reb⁹ euāntib⁹:sicut ipsa ē i alteratiuis. ꝙ ē:q2 illi cū q̄b⁹ ē malia hitudis ex emoroidib⁹ de ꝯsuetudie q̄ꝝ ē vt accidāt p⁹ icisionē cū ferro multotiēs.ꝛ illi q̄ elongant a sanitate donec aggregat i corpib⁹ mā multa mala:oꝫ vt flōmētur ꝛ euētur sanguis bꝫ mēsurationē i trib⁹ dieb⁹ aut q̄ttuor. reliq̄s aūt ab illis nō exhat penit⁹ sanguis si nō ē nccītas ꝯtingēs ꝓpt aggregationez mē in corpe:ꝛ nō facit necessariū illud ctas ꝛ tēpus ꝛ regimē ꝛ vtus:ꝛ q̄ sunt illis siꝉia. Et ē nccē illis q̄ꝝ pcessit rememoratio, vt vtant euōe cū ierapig̃ añ extiōne sanguīs:ꝛ post ipaꝫ. ꝙ ē:q2 exhit rē terribilē nāe pl⁹ q̄ꝫ exhat rem ꝓpaꝫ nāe:ꝛ tibi inē vt administres etiā reliq̄s medicīas alias solitiuas.ꝛ nccē ē p⁹ euōnez vt administres etiā res exiccatiuas soluētes hūiditatē in mēbris. Et ꝓfert i h multū ablutio cū aq̄s salsis ꝛ aluīosis ꝛ nitrosis ꝛ sulphureis ꝛ exercitiū tpatū ꝛ descensus i mānsionib⁹ ꝓpinq̄s mari. Et ꝓfert eis pl⁹ q̄ꝫ oēs res:vomit⁹ añ cibū:ꝛ iuuāt etiā cū clisteria-cuto liq̄factiuo. Et oꝫ vt ꝯūtamus pl⁹ studiū nostrū ad ꝓhibendū ꝙ nō aggregent in corpore ifirmi aliq̄d ex supfluitatib⁹:imo administremus sēp qḋ soluit hūiditates extneas cū pil. fcīs ex pulpa colloq̄ntiḋ. ꝛ polip. ꝛ agaric.ꝛ epithio.ꝛ scam̄.ꝛ aloes:ꝛ reliq̄s que euānt hūiditates extneas. Curatio tertia q̄ ꝓfert huic hitudini ꝓpe ē quā diximus. Et nos dicemus expōnē in bmōe sup idropisim

Capitulū.vij.de idropisi.

i Dropisis fit aut ex epate qn̄ forte fit frigus eius:aut ex sanguie frō q̄ aggregat in reliq̄ corpe.ꝛ fit etiam ex multitudie frigiditatis mēbroꝝ alioꝝ de ꝓpetate q̄ꝝ ē vt ifrigidēt corp⁹. verūtñ ep ifrigidat:aut ex apāte cirotico:ꝛ ē apā mlicū:aut ex mutatiōe magna q̄ seq̄t ꝯplōnē sbito sic ꝯseq̄tur illū qui bibit aquā multā frām malā nō in sua hora subito. nā illud ē ex eis q̄ ifrigidāt mēbra:q̄re ifrigidat ep p cōitatē eoꝝ Et mēbra q̄dē q̄ ifrigidāt venas q̄ sūt in gibbositate ei⁹ in pmis ꝛ mutat ep totū cū illo spacio tpis lōgi:ꝛ sūt sic pulmo ꝛ⁹ velamē et renes:aut ifrigidāt venas:q̄ sūt i ꝯcauitate ei⁹:ꝛ sūt sic splen:ꝛ stōs ꝛ itestina. nā de cōsuetudie eoꝝ ē vt ledāt:qn̄ venit ex eis frās ad ep bm inequalitatē Et fit idropisis etiam ex euōne san. supflua qn̄ ifrigidat ep frigore supfluo ꝛ debilitat sic sanguis mēstruoꝝ cursus qn̄ ē egrediēs ab eq̄litate. Et q̄ euātur ex emoroidib⁹ qn̄ ē supflue quātitas ꝛ aliq̄tiēs

fit ex egritudib⁹ acutis: vez illud nõ fit absq̄
medio. cū ğ mediū ē egrediēs ab eq̄litate: do-
nec accidat ī epē corruptio ꝯplōnis calide et
sicce sup mēsurā: tūc ipm dissoluit v̄tutē ei⁹
ꝛ accīt idropisis. Spēs v̄o idropisis sūt
tres. ꝛ vna q̄dē eaz fit ex multitudie hūidi-
tatis q̄ aggregat̄ in pitoneon: ꝛ ē velamē qd̄
ē īter supiora mēbra ꝛ īferiora: ꝛ īter īcestina
Et alia fit ex vētositate: q̄ repl3 illa loca. Et
in tertia corp⁹ totū videt̄ sic corp⁹ mortui qd̄
iā inflatū ē. Et pma haz noiat̄ asclites: ꝛ se-
cuda tipanites: ꝛ tertia iposarca. Et in oīb⁹
spēb⁹ idropisis īflatio pedū ē accidēs cōe: et
illud q̄m caliditas inata ieis ē debilis: ꝛ non
expellūt̄ vapores ad illud qd̄ appet de cor-
pore. ꝓpter id ğ fit qd̄ venit ad pedes ƀ3 mo
dū cibi: ꝛ resoluit̄ ibi ꝛ mutat̄ ad supfluitates
malas. ꝙ si dixeris q̄re nō īflāt̄ manus: dice
m⁹: q̄m man⁹ sūt ꝓpinq̄ cordi: ꝛ q̄m cor ē fōs
caloris nālis: tūc iuuāt̄ a calore nāli: ꝛ nō cō
seq̄t̄ eos hec corruptio. ꝛ nobis ē vt dicamus
q: hec ē cā alia: ꝛ ē q: man⁹ sūt facilioris mot⁹
q̄ pedes. ꝓpt̄ ğ multitudinē suoz motuū re
soluit̄ qd̄ effundit̄ ad eas: ꝛ hē cā tertia. Et
ē q: ꝺ ꝓpetate vapoz grossoz ē vt descēdat
nā īferi⁹. ꝓpt̄ illud ğ ponūt pedes īflatos. et
diarria ē accidēs cōe ī idropisi q̄ accīt ī locis
vacuis viscez q̄n accīt eis apā. Et si ledūt̄ p
apāta: tc̄ ē egritudo idropisis. Et h̄ fit ex du
ab⁹ h̄itudinib⁹ cā hoz locoz: aut q̄n ī eis est
malia ꝯplōnis p̄ue: ꝛ sign̄t illud dolores qui
sūt locati in vmbilico ꝛ vētre: ꝛ anchis: ꝛ nō
resoluunt̄ potu medicinaz: neq̄ euōe: aut ꝓpt̄
apā mēicū: qd̄ fit in eis: ꝛ seq̄t̄ ipm diarria. ꝙ
ē: q: cibi q̄n nō ꝑueniūt ad ep ꝓpt̄ coartatio
nē accidentē eis ex apātib⁹: ꝛ repletione ve-
naz q̄b⁹ fit penetratio: tūc ex nc̄citate q̄n ci-
b⁹ ğuat sup īcestina expellūt ipm stati ad in
feriora. Et adiuuat sup illud mordicatio que
generat̄ ex corruptiōe hoz ciboz. Idropisis
aūt q̄ fit ꝓpt̄ apā epis sequūt̄ motio tussis: ꝛ
in alio paucitas eius qd̄ egredit̄ de sputo. et
diminutio ī eo qd̄ descendit ex fece: ꝛ siccitas
Si aūt cū tussi sit sputū: ꝛ fetor: tunc sperat̄
de īfirmo: sic dixit Ypo. in tractatu. vij. libri
affōz. ꝛ iste ē ƀmo ei⁹. In oī idropico cui ac-
cidit tussis despat̄. ꝙ ē: q: h̄ sign̄t: q: pulmo iā
replet⁹ ē istis materijs. ꝓpt̄ illud ğ moriunt̄
velociter: q̄m āhelit⁹ eoz ꝯstringit̄ ꝛ ꝑfocāt̄
Et dr̄a īter idropisim q̄ accidit ex epē: ꝛ īter
spēm q̄ fit ex locis vacuis viscez ē q̄m infla-
tio q̄ fit ex epē descēdit sub digitis q̄n tāgis

eā sup mollicie: ꝛ remanet loc⁹ ei⁹ submers⁹
ꝛ p⁹ paululū redit ad h̄itudinē suā pmā: ꝛ n̄
ē altera ƀm h̄. ꝙ ē: q: cā inflatiōis illic ē phle
gma: ꝛ h̄ cā ei⁹ ē vētositas. In idropisi āt q̄
fit ꝓpt̄ mēbra āhelit⁹: ꝛ tussi: ē accidēs ꝓpꝫ
ꝛ īflatio cruriū etiā: ꝛ ꝓpe ī idropisi q̄ fit ex
pulmōe. In oīb⁹ aūt spēz idropisis: si ē ī ali
q̄ viscez apā. tūc nc̄cē ē vt sit studiū nostrū
in pmis ꝯuersū ad rectificationē apātis cū
reb⁹ q̄s diximus ī p̄cedētib⁹: ꝛ administrem⁹ e-
pīa: ꝛ potiōes q̄ ꝯueniūt: donec resoluat̄ apā
ꝛ maturet̄. ꝙ si ī aliq̄ ex viscerib⁹: nō ē aliqd
apātis: ē studiū nr̄m ī rectificatiōe egritudis
ipi⁹ ꝛ administram⁹ ī spēb⁹ idropisis cōit̄ res
euacuatiuas: desiccatiuas: ꝛ īcisiuas interi⁹
ꝛ exteri⁹. Et idropisi asciti ꝓpe: si nō ē possi
bile administrare medicinas: aut q̄m tēp⁹ nō se
tit: aut q̄m infirm⁹ terret̄ ex eo tūc oz vt ad-
ministrem⁹ curōez cū ferro ƀm ꝯsensū tpis ꝛ e
tatis ꝛ possibilitatē v̄tutis: ꝛ nō euēm⁹ aquā
vice vna: ƀ paulati donec nō debilitet̄ virt⁹
In idropisi aūt carnosa: si inceptio tm̄ ē ꝓ-
pt̄ abscisionē sanguis: q̄ currit ex emoroidi-
bus: aut ꝓhibitōe san. mēstrui: aut ex cā alia
ex cāis repōis san. tūc oz vt ꝓperem⁹ stati
cū extractiōe san. Et sic in igne q̄n ꝓyciūt̄ su
p ipz multa ligna hūida ꝛ appropinq̄t vt ex
tiguat̄ ē res magis iuuatia remouere ligna
ab eo: sitr̄ ī calitate inata q̄n appropinq̄t vt
extinguat̄ ꝓpter multitudinē san. vehemē-
tis frigoris: e magis iuuatiuū extractio san.
in q̄cūq̄ hora fuerit āni q̄n possibile ē. p⁹ ex-
ctionē v̄o san. oz vt administremus oēs spēs
euōnis alias: q̄m supfluitates vincētes sunt
fixe in oībus mēbris corpis: ꝛ sūt indigētes
reliq̄s spēb⁹ euōnis. Et p⁹ illud ē necesse vt
administrem⁹ solonem vētris vel expulsionē
vrine: ꝛ gargarismata: ꝛ resoloes reliq̄ corpo
ris toti⁹. q̄lr aūt sit necesse vt administret̄ vna
q̄q̄ haz rez: ꝛ cui materie ꝯueniat illud: ego
distinguā nūc: ꝛ īcipiā a regie. Dico ğ ꝙ ex-
ercitiū ꝯuenit in istis īfirmis pl⁹ q̄ oēs res
cū vectatiōe absq̄ labore vehemēti: īmo sit
īfirm⁹ iacēs sup illud qd̄ vehit̄ acubat⁹ nō se
dens: ꝛ p⁹ h̄ āmbulet sup terrā paz: ꝛ sit terra
sup quā īcedat plana ꝛ multiplicet̄ ī ea pul-
uis aut arena: ꝛ sint cū īfirmis q̄ assidue inū-
gāt fricādo crura eoz: ꝛ reuoluāt manū suā
sup ea ī fricatiōe q̄ fit inūgendo crura sua cū
manib⁹ suis etiā q̄m hūiditates grosse q̄ sūt
in eis subtiliant̄ hac opone: ꝛ resoluūt̄: ꝛ est
necesse medicāti prudēti: vt mēsuret q̄ntitatē

motuū ⁊ q̄litatē eoꝝ ſm q̄titatē v̄tutis ⁊ for-
titudis ⁊ ꝙ tollerat īfirm⁹ ⁊ ſm q̄titatē neccī-
tatꝭ. Deide redeat p⁹ exercitiū ad admīſtratō
nē calefactōis ꝙ ē qꝛ ī ea ē idropiſ iuuamētū
magnū. Si āt ſol ē calid⁹ tūc oꝫ vt eligaꝶ ca-
lefactio cuꝫ eo qḋ ē qꝛ calefactio ei⁹ penetrat
vſq; ad pfūdū corporꝭ cū eq̄litate donec exic
cat q̄dā hūitates ⁊ attrahit q̄ſdā eaꝝ ad ſ̄fi
ciē corpis ⁊ ſbtiliat q̄ſdā eaꝝ ⁊ pōſt eas veloc̄
reſolōis ⁊ viuificat corp⁹ ⁊ euigilat v̄tutē aīa
lē q̄ ē ī ipō cōpe ⁊ augm̄tat calitatē īnatā qm̄
v̄tus ſolis facit illud in reliq̄s corpib⁹ ī q̄b⁹ eſt
vita qḋ ē qꝛ ipā facit naſci plātas ⁊ nutrit eaſ
maturat fruct⁹ ⁊ gn̄at chimos ⁊ ꝓpt̄ illḋ facit
redire corpa ī q̄b⁹ ē debilitata v̄tus īnata ad
ſanitatē ⁊ ī loco iq̄ ſedet ad ſolē nō fiet v̄etuſ
⁊ ſit hora ī q̄ caleſiūt apō curſū ſolꝭ ſ̄r caput
⁊ oꝫ vt caput ſit tectū ⁊ dimittāt reliq̄ mēbra
nuda detecta ⁊ oꝫ vt fiat illḋ ſup arenā mariſ
⁊ ſit īfirm⁹ iacens ſup illā ⁊ coopiaꝶ reliquū
corp⁹ ei⁹. Qḋ ē qꝛ arena qn̄ calefacit calitate
ſolis ⁊ ſiccat ⁊ ſugat hūitatē ſicͭ ſpongia. Cū
ḡ currit ex eis ſudor ex calefactōe tūc oꝫ vt
iungaꝶ vice vna cū oleo aliq̄ ⁊ vice alia teraꝶ
nitꝝ rubeū ꝯtritū aſſatū cū ſale aſſato ⁊ pul-
uerizeꝶ ſup corp⁹. Qḋ ē qꝛ calefactio in bal-
neo hūectat ⁊ facit acq̄rē hūiditatē ⁊ mollicīē
veꝝ nō indiget q̄ ē ī hac egritudīe niſi calefa
ctione ⁊ exiccatōe nō q̄ hūectet ꝓpt̄ illḋ ḡ ne
ceſſe eſt vt vtaꝶ ablutōe cū aq̄ calida ſalſa qn̄
indiget q̄ete ex labore exercitij aut anguſtia
calefactōis. Admiſtratio āt ablutiōis cū aq̄
marꝭ facta ⁊ natatō ī ea fit p⁹ diminutōꝫ egritu
dis. Nā cū admīſtratōe haꝝ reꝝ duplicaꝶ iu
uamentū magnū ⁊ ī ablutōe cū aq̄s ī maꝝ re
ſoluūꝶ egritudīes idropicoꝝ qn̄ ꝯſeq̄ꝶ egri-
tudo t̄minū ſuū. Et oꝫ vt ī extr̄mis eligāꝶ ca
lidiores eaꝝ ⁊ fortōres ſicͭ ille ī q̄b⁹ ē baurach
aut alūīs. Et ex cib̄ deꝶ eis illi q̄ ſūt velocis
digōis ⁊ q̄ nō ḡuāt ſup ſtōm ⁊ alleuiaꝶ eoꝝ ꝯ
ſceſſus p̄t qḋ alt̄eꝶ ad aq̄ſitate velocit̄ ſicͭ pa-
nis furni ī q̄ ſūt q̄dā reſoluētia vētoſitates ſi
cut ſe. fēniculi aniſi apij ⁊ ameos. Et ꝓhibeaꝶ
a comeſtiōe panis multi. Qḋ ē qꝛ panis ei⁹
q̄uis fiat bon⁹ t̄n nō ē poſſibile vt abſtrahaꝶ
ab eo ḡſſitudo tritici ⁊ opilatō ei⁹ ꝓpt̄ illḋ ḡ ſi
poſſibile ē ſit comeſtio eoꝝ cū mēſura ⁊ pōdē
⁊ nō abbreuiet̄ ī illo ⁊ comedāt ipꝫ cū aq̄ cice
rꝭ. Si āt voluūt ꝯmedē aliq̄d ex olērib⁹ abſol
uanꝶ eis cāpeſtria ex eis calia ſicͭ ſūt ſiſerū .i.
creſſones ⁊ calamētū ⁊ olus qḋ dꝶ dabrime
⁊ folia carui ⁊ folia bauce apij ⁊ reliq̄ olēa ca
lida ſbtilia. Et ꝑtīſit ī q̄b⁹dā horꝭ etiā vt ac-
cipiāt ī hora ex ſpagꝭ ⁊ ſicla aliq̄d ex maluis
⁊ porros ⁊ kefolor ⁊ ſūt radices porroꝝ ana-
bati ⁊ vt comedūt de auib⁹ ſiluēſtrib⁹ ſicͭ ſūt
coturnices ꝑdices ⁊ turtures ⁊ canebir ⁊ q̄ ſ̄t
ſiſ̄es illis. Et vt accipiāt ex aīalib⁹ q̄ āmbulāt
ſicͭ ſūt hedi ⁊ gazelli p⁹ q̄ decoq̄nꝶ iſta cū qui
buſdā reb⁹ q̄ ſubtiliāt ⁊ ex teguebil ſi deſide-
rat īfirm⁹ vt comedat ea aſſata n̄ ē ī illo malū
Et cibēꝶ ex iure piſciū aradrabi puoꝝ ī iure
v̄o piſciū hoꝝ nō eſt aliq̄d de ſupfluitate p⁹ q̄
ꝓyciūꝶ ī decoctōe aniſū cinamomū ⁊ pip̄ et
ꝓhibeanꝶ a comeſtiōe ḡnatoꝝ ⁊ ꝓpe illi qui
hn̄t idropiſim tipanitē. Et comedant ex nu-
cleis fiſticoꝝ raro ⁊ ex vua ⁊ dactiꝭ tarde vice
aliq̄. De vino āt nō oꝫ vt vtāꝶ aliq̄ re ante ci
bū nꝫ cū ipō ſꝫ expectāt p⁹ comeſſionē ſpatō
longo deide bibant paꝝ vice vna ex decoctio
antiq̄ claro mūdo. Qḋ ē qꝛ h⁹mōi vinū vrinā
ꝓuocat ⁊ ꝯſuat v̄tutē ⁊ augmētat calitatem
īnatā ⁊ abſcidit ſitī. Et ē medicamē magnū
idropicͭ meli⁹ oīb⁹ reliq̄s medicis ita ḡ oꝫ vt
ſit regimē idropicoꝝ. Et oꝫ nūc vt redeam⁹
ad res q̄ ꝯueniunt eis ordinabo ḡ eos. Dico
ḡ ꝙ ex iuuamēꝭ nobilib⁹ ī ꝑncipio h⁹ egritudi
nis ē vomit⁹ ⁊ oꝫ vt admīſtreꝶ ſm modos di-
uerſos qn̄ꝫ .n. admīſtraꝶ an̄ cibū ⁊ qn̄ꝫ poſt
cibuꝫ ⁊ qn̄ꝫ poſt cibū ⁊ magis ꝯueniēs ē q̄ fit
poſt comeſtionē raphani. Et opꝫ vt admini-
ſtreꝶ aſſidue ī ꝑncipio egritudīs an̄ agrega-
tionē hūitatis ⁊ multitudinē eaꝝ ⁊ an̄q̄ debi
liteꝶ v̄tus: ⁊ anteq̄ attrahaꝶ mirach ad inferi
ora reſiſte ei cū vomitu. Qḋ eſt qꝛ hūitates qn̄
multiplicāꝶ tūc fit difficiꝭ vomit⁹ ⁊ nō poſſūt
res que reſoluūt ſoluē egritudineꝫ ꝓpt̄ illud
ḡ neceſſe eſt vt redeam⁹ ad res que euacuant
aquaꝫ ſecundum ꝙ ex eis ſunt que educunt
ſupfluitates extraneas cū vrina ⁊ ex eis cuꝫ
ſolutione vētrꝭ. Et medicie ſimplices q̄ edu-
cunt aquā ſolutōe vētrꝭ ſūt ſucc⁹ herbe q̄ no
minaꝶ anſir ⁊ ē alcharrif. Qḋ ē qꝛ euacuat h̄
idropicū cū v̄tute qn̄ bibit ex eo q̄titateꝫ .iiij.
ꝫ ⁊ .5. ⁊ ꝯferūt folia ei⁹ ēt qn̄ ponūꝶ d̄foris ſu
per loca īflata eleuata. Et opꝫ vt ponāꝶ dum
ſūt hūida. Qḋ ē qꝛ reſoluūt hūitatē ⁊ ſtringē
⁊ ſpiſſāt corpa q̄ mollificata ſūt. Et cōfert a-
pud hāc diſpōeꝫ aq̄ oleris q̄ noiaꝶ kacule qn̄
ſumiꝶ ex eo quātitas .5. lib. cū zuccaro albeſir
Et ꝯfert ēt olus qḋ noiaꝶ midarne in calefa
ctōe īteſtini ⁊ ē almezereō ⁊ aqua alkekengi
Et alij vtunꝶ ſucco radicū lilij celeſtꝭ ⁊ tubel
eris ⁊ qn̄ accipiꝶ ex eo pōd⁹ .ʒ.i. cū vino bono

pmixto euāt aquā euōe sufficiēti ƀz hūc mo
du. ⁊ silr fac es vstū. ⁊ oz vt sit qō accipit ex
tubel eris q̄titas. iiij. daguanich vsq; ad. ʒ. ⁊
q̄ ē forᵭ accipiat aur. ex eo ƀ sit nociua ambo
stō. q̄pp oz vt ꝯficiāt a nocte cū q̄busdā rebꝰ
ꝯferentibꝰ stō. ⁊ succꝰ collōqntide qn̄ accipit
euāt euōe vehemēti. ⁊ silr scam̄. ⁊ silr vinuz
dulce in q̄ infundit colloqntida. ⁊ ex eis que
minuūt aquā citrinā ydropicī ē almeçereon
qn̄ infundit in aceto ⁊ exiccat ⁊ accipit cū eo
sabrē cū quātitate necitat. ⁊ euforbiū qn̄ ac-
cipit ex eo aur. i. cum melle decocto dispūto
minuit aquam citrinā ⁊ stā silr armo. etiā qn̄
accipit ex eo q̄i. ij. aur. cū melle et serapiū ēt
⁊ semē vrtice qn̄ excorticat ⁊ ꝯterit ⁊ ꝯficit
cū melle dispūto ⁊ deglutit. ipm eī diminuit
aquā ydropicī vez oz vt nō tāgāt liguā ⁊ e-
piglotū vt non adurat. Et iā dixerūt q̄dā me
dicoz q̄ caro erinj ꝯfert hn̄tibꝰ ydropisi car
nosam qn̄ exiccat ⁊ terit et bibit ex ea. ⁊ oēs
iste res q̄s narrauimꝰ euānt istā aquā ydrop
cū solone nē. Ille āt q̄ ꝓuocāt vrinā sunt
sicut calamētū qn̄ decoqtur cū aq̄ aut aqua
mellis ⁊ bibit ⁊ asaꝝ ⁊ ameos ⁊ petroselinū
⁊ radix apij ortulani ⁊ siluris ⁊ spagꝰ ⁊ dau-
cus ⁊ meu ⁊ fu ⁊ acorꝰ ⁊ spica inda ⁊ spica ro
⁊ poliū ⁊ camepitheos ⁊ siseleos ⁊ se. feni. ⁊
q̄ sunt illis silia. ⁊ ē necē vt ꝑmutēt ad inuicē
q̄ ē qr illō qō ꝯsueuit hō accipe mltotiēs fit
sicut cibꝰ ⁊ oz vt terāt iste medie mltū q̄tuz
possibile ē. q̄ ē qr qn̄ accipiūt ƀm hāc habitu
dinē sunt faciliores penetratōis ⁊ ꝓuētionis
ad loca lesa donec submergunt in eis. Iste ḡ
medie sunt simplices. Et ꝯponūt ex istis
medis simplicibꝰ medie alie iuuatīe ydropi
cis valde ex q̄bꝰ sunt q̄ fiūt pilīe: ⁊ ex eis sūt
ꝯtrite: ⁊ ex eis sunt ꝯfectōnes: ⁊ ex eis q̄ su-
mūt cū lacte camelaꝝ. Ex pilīs āt ꝯuenietibꝰ
istis ydropicī sunt pilīe philagrij ⁊ pilīe de se
rapino. ⁊ meliores istis sunt pilī bierē: ⁊ pilī
q̄ dn̄r bessaie: ⁊ pilīe sirac arcūtiros ⁊ eiꝰ itē-
tio ē rex medicoꝝ ⁊ reliq̄ pilīe q̄ ꝯuēiūt huic
hitudini ex illis q̄ sīt fixe in tractatu postrēo
hꝰ libri. ⁊ illa q̄ ꝯferūt ex ꝯfcōibꝰ sūt dialacca
maior ⁊ minor: ⁊ ꝯfectio inda q̄ noiat kelkelē-
gi ⁊ atanasia. Et ꝯfert ex istis medis cōtrita
medicamē aliud qō scripsit philagriꝰ. Rec.
tubel eris ⁊ folioꝝ almeçereō ⁊ anisi oīm an̄
ptē. i. terat ⁊ det ex illis cuiꝰ vtꝰ ē debil aur. i.
⁊ eiꝰ cuiꝰ vtꝰ ē forᵭ aur. i. s. Modꝰ aliꝰ. Re.
corticī eris pōdꝰ. ʒ. i. s. terat ⁊ misceat cum me
dulla panis fiāt pilīe et deglutiāt ipm enim

extrahit aquā cū virtute. Modꝰ aliꝰ. Re.
eris vsti pōdꝰ ʒ. i. ⁊ tria folia rute ⁊ fimi colū
bini pōdꝰ ʒ. i. ⁊ aliq̄d sal masse ⁊ det i potu h̄
totū cū vino. Si āt infirmꝰ nō recipit ⁊ ꝓlon
gat egritudo ⁊ non obedit damꝰ ei lac came
laꝝ diebꝰ mltis postq̄ ꝑcipimꝰ infirmo vt ab
stineat a cibo ⁊ potu si ē ei possibil. ⁊ damus
ei cū lacte camelaꝝ ēt aliq̄d de vrinis earum
cū mirob. citri. ⁊ aniso ⁊ apij seīe ⁊ sal indo ⁊
q̄ sunt illis silia. Cū ḡ potabimꝰ eos ƀm hoc
tribꝰ diebꝰ dabimꝰ ei potōem ex pilī de sera-
pino. Qz si vtꝰ ē debil ⁊ nō pōt accipe pilī d̄
serapino neq; tolerat infirmꝰ mltitudinē me
diaꝝ ⁊ euōem multā damꝰ ei lac camelaꝝ cū
pōdere. ʒ. i. de serapino. Et q̄dā admistrāt in
ydropisi ⁊ ꝓꝑe in carnosa potū vrinaꝝ cap-
rū cū spica ro. Et q̄dā admistrāt in solutōne
vētris medicamē qō noiat leteḍemedach: et
eiꝰ intētio est almibil. ⁊ exteriꝰ admistra ēpla
de ꝓꝑetate q̄ꝝ ē vt resoluāt qō est in visceri
bus ⁊ leniāt oīa mēbra q̄ sunt in cōcauitate
corpis totiꝰ ⁊ resoluāt hūitates q̄ sunt in pā
niculo sicut emplm fcm̄ de gūmis pini ⁊ ra-
çieniti ⁊ nitro ⁊ adipibꝰ vacce ⁊ cū armōiaco
⁊ farina thuris: ⁊ q̄ sunt illis silia. Et ꝯferūt
etiā limacie incōbuste qn̄ terūtur cū cocleis
suis ⁊ ponunt sup ventrē ydropicoꝝ ita vt
adhereāt annexiōe qua sit difficile auellere
eas ipa nāq; exiccāt exiccatōe sufficiēti. Et
oz vt dimittant donec cadāt p se. et sunt qui
liniūt ydropicos stercore vaccino solo cū se
caniabin ⁊ ꝑcipiūt eis vt iaceāt in sole. ⁊ q̄dā
vtunt linimento cū stercore capraꝝ solo aut
cū medis alijs. Qz si in epe est aliq̄d apātis
tūc oportet vt fiat emplm cum herba absin-
thij ⁊ granis alben ⁊ spica ⁊ croco ⁊ extremi
tatibus vitis ⁊ mastice ⁊ mellilоto ⁊ camōil-
la ⁊ oleis aromaticis. Et si in reliq̄s est mem
brum lesum fiat ei emplm cū se. lini et fenu-
greco ⁊ farina git ⁊ passulis mūdatis ⁊ faria
fabarū ⁊ que sunt illis silia. Et qm̄ infirmi
sunt q̄ nō tolerāt admistratōem mediarū so
lutiuaꝝ et ꝓuocātiū vrinā minuētiū aquam
ydropicoꝝ ⁊ eligūt sup potū medie beçel vē
triū suoꝝ tūc ē necē vt loq̄mur in hoc paruz
ex mlto. nos iā vidimꝰ mltos q̄bꝰ factuz fuit
beçel ⁊ nō euasisse ex eis nisi paucos. Et ipi
qm̄ post beçel vsi fuerunt potu ⁊ exercitio ⁊
erāt vtutes coꝝ ēt remanentes ⁊ corpa non
erāt extenuata mltū. pp illō ḡ euaserūt sicut
puto. q̄pp nō oz vt admistret albeçel nisi in
corpibꝰ q̄ꝝ virtꝰ est fixa ⁊ sanitas coꝝ est ƀm

quãtitatẽ necẽitatis sufficiẽs et nõ descẽdũt
ad extenuationẽ ⁊ maliciã ſm ꝙ necessariũ
ẽ ⁊ administret a begel in illis cũ cautela vehe
mẽti qñ curam⁹ eos: ⁊ facim⁹ eos cognoscẽ ve
hemẽtiã q̃ ẽ i begel ⁊ timorẽ i q̃ ẽ mors.

Capitulũ. viij. de illis q̃ hñt idropisim cũ febre.

s I idropisis ẽ cũ fe. nõ oꝫ vt admini
stres q̃ calefaciũt: neq̃ exteri⁹ sup vi
scera: neq̃ cũ cibis ⁊ potib⁹: imo ẽ ne
cesse: vt des ĩfirmo aq̃ solatri: ⁊ aq̃ alkekelen
gi: ⁊ aq̃ apij: ⁊ aq̃ alzeikile cũ lacca abluta: et
raued seni: ⁊ croco: ⁊ mirob ci. Et ꝯferũt pro
ꝑe spẽs endiuie amare: ⁊ nõ oꝫ vt i potu su
mãt ꝯfectiões calefaciẽtes: neq̃ medias so
lutiuas multe caliditatis: qm̃ ipse ꝯfortãt fe.
⁊ ꝯfortãt siti ⁊ adurũt viscera ⁊ apãra. ꝙ ẽ: qꝛ
idropisis q̃ fit ex egritudib⁹ acutis nõ ptrã
sit vt sit nisi cũ apãte sanguineo qđ noiatur
flegmõ. ꝑpter illud ĝ nõ ẽ ei sanatio: qm̃ nõ
ẽ possibile nobis vt calefaciam⁹ in ea: neq̃ vt
infrigidem⁹. ꝙ ẽ: qꝛ res q̃ ĩfrigidãt nocẽt idro
pisi: ⁊ q̃ calefaciũt addũt i nutrimẽto ignei
tatis. ꝑpter illud ĝ ncce ẽ: vt curem⁹ illos cũ
reb⁹ tpa: postq̃ nos resistim⁹ ei: qđ ex vtrisq̃
ẽ mat⁹. nã si fe. ẽ mag vicẽs administram⁹ res ĩ
frigidãtes. ꝙ ẽ: qꝛ de ꝓpetate fe. ẽ qñ sedat ⁊
fit calitas nãlis eq̃lis vt fiat fortis mutatiua
virt⁹ gñatiua sanguis: ⁊ generat san. lauda
bile: q̃re sanat ꝑpter illud idro. febris eni nõ
ẽ possibilis vt destruat nisi p illud qđ resistit
ei. et idro. nõ q̃escit penit⁹: donec q̃escat i pri
mis calitas ex̃nea: qm̃ calitas etiã qñ ꝓloga
tur possibile ẽ vt sit cã gñatiõis idropisis. iã
ĝ oꝫ vt ꝯsideres oẽs cãs q̃ ꝑcesserũt ⁊ fuerũt
⁊ etiã ex eis q̃ sũt ꝑñtes. cũ ĝ stas sup corru
ptionẽ ꝯplõnis vicentis tũc ꝑsume sup cura
tionẽ ei⁹. ⁊ ñ audias ꝯsiliũ q̃rũdã q̃ ꝯueniũt
in h: ꝙ nõ oꝫ vt calefiãt oẽs idropici: h eni ñ
ẽ vex. ⁊ ego cognui multos ex illis q̃ ĩfirmati
sũt idropisi ex caliditate: ⁊ curati sũt cũ cura
tiõe infrigidãtiũ. ⁊ iã certificatũ ẽ ei q̃ ꝯside
rat illud cũ ĩtelligẽtia ꝙ illud ẽ possibile vt
sit ita. nã si ẽ eq̃le ⁊ fixio virtutis ẽ cã sanati
onis: tũc manifestũ ẽ ꝙ corruptio ꝯplõnis ẽ
cã debilitatis virtutis. ⁊ qñ accĩt i epẽ calitas
egrediẽs ab eq̃litate: tũc corrũpit virt⁹ eius
mutatiua: ⁊ nõ mutat cib⁹ ad sanguinẽ: sicut
oꝫ q̃re, accidit tũc idropisis. qñ vo curam⁹ cu
rõne extinguẽte: donec redeãt mẽbra oĩa ad
eq̃litatẽ ⁊ refrenat caliditas a nã: tũc gñatur
ĩ epẽ sanguis ꝯueniẽs ꝑter qđ ꝓhibeat ipm
aliq̃d. iã ncce ẽ sic dixi vt laborem⁹ semp q̃te
n⁹ ſtem⁹ sup cãm facientẽ egritudinẽ. h. n. ẽ
vnũ iuuamẽ ex canonib⁹: ⁊ canões artis y.
nõ destruũt ⁊ ꝯria nõ sanant nisi ꝯria.

Capitulum. ix. de ictericia.

i Ctericia nõ ẽ ẽ nisi victoria colere ci
trine i toto corpe: ⁊ non vicit hic nisi
aut qñ nõ mũdat ab eo corp⁹ ſm ꝙ
ẽ ncce. aut qñ ipsa gñat sup illud qđ ẽ ncce.
aut ex aggregatiõe duax rex sil. Et cã ꝑma
nõ ẽ nisi: aut ex egritudĩe q̃ accĩt i epẽ: aut in
felle. ꝙ ẽ: qꝛ ep qñ apãt: aut iducat sic lapis:
aut opilãt meat⁹ ei⁹: donec opilãt mãe mea
tus q̃b⁹ mũdificat fel coartat ipsos: tũc ne
cessario qñ pmiscet sanguis cũ felle: ⁊ effũdi
tur sãguis ꝯmixt⁹ cũ felle ad oĩa mẽbra cor
poris accĩt ex eo ictericia. ⁊ fortasse totũ cor
pus fellis ledit: ⁊ fortasse accĩt i vno meatuũ
ei⁹. s. aut i meatu supiori q̃ recipit colerã ab e
pate: aut iferiori in q̃ descẽdit fel ad ĩtestina.
⁊ vnusq̃sq̃ eox ledit: aut ꝑpt debilitatẽ q̃ cõ
seq̃t eũ ex malicia ꝯplõnis: aut ex aliq̃ re a
postematis: qđ accĩt i eo ⁊ ꝓhibet a penetra
tiõe. ꝙ ẽ: qꝛ meat⁹ supior qñ debilitat: tũc opi
lat: donec ñ attrahat colerã ab epẽ: ⁊ mũdet
ipm: tũc fel apud ipm pmiscet cũ sanguine ⁊
spgit i reliquũ corp⁹. Et ſm hãc formã etiaꝫ
in meatu iferiori qñ nõ expellit fel ad ĩtestia
ſm ꝯsuetudinẽ nãlẽ: tũc ipm reddit ad supio
ra cũ acuitate ⁊ figit in reliq̃ corpe: ⁊ in ipso
corpe fellis fortasse accĩt qđ accidit in vesica
recipiẽte vrinã qñ iplet sup mensurã. ꝙ ẽ: qꝛ
qñ ipm extẽdit ex multitudine fellis qđ ag
gregat in eo mollificat adeo donec non põt
expellere colerã ad ĩferiora: ſ redit ad supio
ra ꝯrio rei nãli. ⁊ iã accĩt ictericia ex dolori
b⁹ splenis etiã. ꝙ ẽ: qꝛ splen qñ apãt: aut de
bilitat donec nõ põt attrahere melãcolicas
supfluitates ad se: tũc ille supfluitates pmi
scet cũ sãgue: ⁊ i alio spgũt p reliq̃s venas
⁊ ꝑueniũt ad oĩa mẽbra: ⁊ accidit ictericia.
ꝙ si accidit etiã apud mũdificatõeꝫ colere ci
trine egritudo aliq̃ vasi mũdificãti accĩt icte
ricia pmixta ex colere citrino ⁊ nigro: hec est
ĝ res colere qñ nõ euatur ꝑpt debilitatem
mũdificãtis. Cã aũt q̃ facit ipm gñari ẽ: aut
ex pl⁹ q̃ ncce sit ẽ: aut ex aliqua lesiõe i epẽ:
aut i venis: aut i vtrisq̃ sil: aut ꝑpt aliq̃d qđ
ꝑuenit ad vtraq̃ sil de foris. ꝙ ẽ: qñ ẽ i toto
epẽ malicia ꝯplõis vehemẽtis calide ⁊ sicce
aut i venis: aut i vtrisq̃ sil donec mutet san
guis q̃ ẽ i vtrisq̃ ad colerã: tc accĩt necessario

ictericia ex sanguīe colerico q̄ effūdiť ad mē
bra. ꝙ aūt accĩt de foris: tūc ip̄m: aut ē ex eis
q̄ cōmedūť: aut ex medis: aut ex veneno. ꝙ
ē: qꝛ de ꝓꝓ̄etate cibarioꝝ dulciū ⁊ vnctuoso
rū ē: vt alterenť velociť ad colerā. Et ꝫ hāc
formā sūt medie caľe acute: qñ accipiūť assi-
due. ꝫ venenū qñ ꝑuenit ad corpꝰ corrumpit
oēs hūores: q̄ sūt ī eo: ⁊ mutat eos ad acuita
tē venenosam. verūtñ totū ꝙ narrauimꝰ de
istis rebꝰ semꝑ nō facit ictericiā nisi ꝫm viam
accidētis: ⁊ hec ē cā tertie ictericie. ⁊ ē: qꝛ for-
tasse ictericia: accĩt ꝫm viā crisis ꝑter ꝙ sit cā
eiꝰ aliq̄d eoꝝ q̄ narrauimꝰ: qñ expellit nā co
lerā ad extiora corpis: ⁊ facͫ accidere hāc icte.
Si aūt accĩt hec icte. ī ꝑncipio egritudis: il-
lud ē malū valde: sic dixit ipo. ī tractatu q̄rto
li. affōꝝ. ⁊ hic ē ꝫmo eiꝰ. ictericia fcā ī fe. ante
septimū diē mala valde. sed si appeat icteri-
pꝰ digōnē: tūc ipa sigt ꝯsūmationē egritudis
⁊ mūdificationē corpis: ⁊ v̄tutē nāe. Et tibi ī
est vt cog̃scas dr̄iaz iter vtrāqꝫ ꝫ hūc modū
qm̄ qñ accĩt icte. in fe. ⁊ resoluiť fe. apud apti
onē eiꝰ stati: tūc crisis ē bona: ⁊ qñ remanet
fe. pꝰ apitionē eiꝰ: ⁊ nō resoluiť: tūc icte. nō ē
nisi ꝫm viā accidētis: ⁊ nō ꝫm modū crisis. et
icteri iteꝝ q̄ accĩt ex flōne ī epē: aut ī duobꝰ
meatibꝰ mūdificātibꝰ fel sequūť g̃uitas ī la
tere dextro ⁊ fe. icte. v̄o q̄ accĩt ex opilōne: fe
q̄ť ꝓculdubio g̃uitas: ꝫ fe. fortasse accĩt cuꝫ
ea: ⁊ fortasse nō. Et siľr qñ ē ī latere dextero
ebulitio absqꝫ g̃uitate: tūc sigt corruptionem
ꝯplōnis illoꝝ mēbroꝝ. verūtñ oēs iste spēs
icte. q̄s diximꝰ fiūt subito: illa v̄o accĩt ex ma
licia ꝯplōnis venaꝝ aut ex cibis q̄ sumūtur
addiť ꝫm dies paulatī. Tibi g̊ iest vt dr̄iaz fa
cias īter ictericiā q̄ fit ex epē: ⁊ inter illā q̄ fit
ex felle: qñ diligenť ꝯsideras vrinā ⁊ stercus
ꝙ ē: qꝛ si tingiť egō cū felle: tc̄ nō ē egritudo
ī felle: ⁊ ī meatibꝰ eiꝰ sed ī epē. ꝙ si egō est al
ba: tūc sigt lesionē duoꝝ meatuū mūdifican
tiū fel. ⁊ si vrina ē remanēs ꝫm colorē suū na
turalē: tūc nō ē egritudo ī epē. ꝙ si color vrīe
ē colericꝰ acutꝰ: tūc sigt lesionē epis etiā vri
na decliuis ad nigredinē sigt dolorē splenis
Et egō etiā fcā ī ictericia ex splene nō ē mul
te albedis. ꝙ ē: qꝛ nā ꝯstringiť: ⁊ exiccať mul
tū ī his cāis. Curō icte. ⁊ si ictericia ē ꝫ se
mitā crisis: tūc nō ē vehemēs nc̄citas curōis
cū medis. ꝙ ē: qꝛ sufficit ī curōne eiꝰ ablutio
cū aq̄ calida dulci tꝑata: ⁊ iunctio abstergē
do cū aliq̄ ex oleis resoluētibꝰ s̄btilliantibus
sic ē oleū camo. ⁊ oleū anetinū: ⁊ oleū d̄ lilio

Si aūt ictericia ē ex alio mō: tunc si accĩt cā
apātis calidi facti ī epē: tūc ē nc̄e vt extra-
hať sanguis ex vena basilica titillari manus
dextre. ꝙ ē: qꝛ nō ē magis iuuatiuū ī apāte e
patis sic extractio sanguis: ⁊ pꝰ illud accipi
at aquā solatri: ⁊ endiuie: ⁊ cuscute cū secani
abin. Cū g̊ appeat digō ī vrina tūc oꝫ vt ac-
cipiat ex aloe bōo cū aq̄ oleꝝ q̄ diximꝰ: ⁊ suc
co eupatorij q̄titatē v̄o vniuscuiusqꝫ eoꝝ oꝫ
vt discernas ꝫm q̄titatē v̄tutis: ⁊ ꝯfert etiaꝫ
aq̄ ordei cū q̄busdā rebꝰ q̄ ꝓuocāt vrinā cuꝫ
facilitate sic radix apij: ⁊ aq̄ mellis subtilis.
Et ponať suꝑ eꝑ exteriꝰ ēpl̄m ex duobꝰ san
daľ: ⁊ ēpl̄m ex semꝑuiua. Si āt cā g̃natiōis
icte. ē malicia ꝯplōnis ī epē: ant ī venis. aut
in vtrisqꝫ siľ: tūc attrahiť sanitas ad maliciā
ꝯplōnis cū rebꝰ q̄s firmauimꝰ ī ꝫmōe super
eꝑ euētur colera cū decoctiōe mirob. citri. et
fumo terre: ⁊ absceintbij: ⁊ piroꝝ tamariđ: et
herbe eupatorij: ⁊ radicis apij: ⁊ feniculi: et
passulaꝝ mūda. ab īteriorībꝰ suis: ⁊ agarici:
⁊ turbit: ⁊ ierapigre: ⁊ saľ indo: ⁊ reliq̄s q̄ sūt
illis siľia. ⁊ ꝯfert etiā potꝰ aq̄ casei coagulati
cū secaniabī qñ accipiť cū mirob. ci. ⁊ saľido
⁊ çucaro albusar: ⁊ pꝰ illud vtať balneatiōe
⁊ medis q̄ ꝓuocāt vrinā. Si aūt ictericia est
ex opilatōe epis: tc̄ oꝫ vt admistreť res que
abstergūt ī ꝑmis: ⁊ opiūt opilationē epis: si
cut sūt trocisci de aniso: ⁊ semē apij: ⁊ amigđ
amare: ⁊ assaꝝ: ⁊ absinthij postqꝫ misceť cuꝫ
eo turbit: ⁊ agaric. ⁊ saliđ. ⁊ fiūt ex eis pilľe:
⁊ sumūť. ⁊ nutriūť ex cibis ⁊ potibꝰ q̄ currūt
h̄ cursu: ⁊ īcidūt: ⁊ subtiliāt grossitudinē hu-
moꝝ. ⁊ pꝰ illud admistreť medicamē q̄đ euēt
colerā. In illis aūt q̄ iuuāť potu medicinaꝝ
solutiuaꝝ oꝫ vt iteres dādo eis ī potu medi
camē q̄đ sit magis vltimū illo medicamīe vi
ce scđa. ⁊ sit forte apitiuū. ⁊ oꝫ vt euēs eos se
cūdo ꝫm q̄titatē quā tolerat v̄tus: ⁊ ꝯfert in
hac spē ictericie etiā vomitꝰ. fortasse enī apꝑi
tur opiľo ꝑ vomitū laboriosū quē facit acci-
dere vomitꝰ. ⁊ ꝯfert eis q̄bꝰ accĩt ictericia ex
opilōne cappar ꝯditus cū aceto qñ ꝯmedū
tur: ⁊ feniculū: ⁊ sicla: ⁊ apiū: ⁊ carnes silue-
striū aīalium accepte cū aceto squille ⁊ ani-
sum ⁊ ciminū. ⁊ bibať vinū subtile: q̄đ ē me-
diū iter antiquū ⁊ recēs: qm̄ recēs generat o
piľoez: aut hūores grossos: ⁊ fortasse āntiquū
ꝯuertiť ad colerā velociť. ⁊ oꝫ vt caueat in oī
regimine suo a sacietate ⁊ paucitate digōis
Colera aūt qñ multiplicať ex susceptiōe ci-
boꝝ: aut ex medis calidis colericis: tunc oꝫ

vt euães ꝓpam cũ medis solutiuis: ꝛ cũ regie
ꝑpato Illis autẽ quibus aduenit ictericia
ex corruptione ꝯplõnis calide: oꝫ vt nutriãᷓ
ex cibis que infrigidant: ꝛ humectant cũ eq̃-
litate: sicut aq̃ ordei. ꝙ est: qꝛ significat equa-
litatem: ꝛ sunt cum ea absturtio ꝛ aptio: ꝛ nõ
opilat: ꝛ precipue quãdo misceᷓ cum ea ali-
quid ex aceto. ꝛ confert etiam illis aqua cu-
cur. assate quãdo bibitur: ꝛ endiuia siluestris
ꝛ pisces aradradhi decocti cum aceto ꝛ apio
ꝛ ꝫm hanc dispositionẽ carnes pulloꝝ: ꝛ co-
turnices decocte cum aqua agreste: ꝛ aq̃ gra
natoꝝ acetosoꝝ cum apio ꝛ medulᷓ. citro. qñ
ꝯmeditur: aut cuꝫ medulla cucu. ꝛ ẽ ꝯueniẽs
panis illi qui habet ictericiam cui fermenta-
tio bona est preter ꝙ sit mundus: vt sit dige-
stio eius velox: ꝛ non corrumpatur. Et ꝯfert
eis ex carnibus: caro ericij: ꝙ est quia prouo
cat vrinam: hoc est ergo regimẽ eius qui hẽt
ictericiam. Et confert eis ex medicinis illud
in quo est virtus que subtiliat ꝛ aperit: ꝛ pro
uocat vrinam: ꝛ illud quod est cum hac ꝓpri
etate ex medicinis simplicibus ex eis que cõ
ueniunt illi qui habet ictericiam absq̧ febre
est gentiana: ꝛ apium: ꝛ costus: ꝛ aristoᷓ. et
polium: ꝛ centaurea: ꝛ artemisia: ꝛ similia.
Illis autem qui habent ictericiam cũ febre
ꝯferunt etiam acetosa: ꝛ endiuia: ꝛ solatrum
ꝛ semẽ attriplicis: ꝛ succus absinthij: ꝛ radix
rubee: ꝛ capilᷓ vene. Et iuuamentum horum
omniũ in ictericia est iuuamentum magnuꝫ.
Et similiter etiaꝫ conueniunt folia raphani
ꝛ aqua eius: ꝛ nõ est infra ea iuuamento: et
rasura cornu ceruini quãdo bibitur ex ea põ
dus. ʒ. i. cum quantitate. iij. ℥. vini permixti
conferunt ictericie iuuamentum magnum: ꝛ
amigð. amaris cum aqua ordei: ꝛ sulfur quã-
do teritur ꝛ puluerisatur ex eo in ouo nemẽ-
breste: ꝛ sorbetur iuuat. In emplis autẽ que
administrantur in latere dextro: oportet vt
proiciatur ex herba absinthij: ꝛ cime squinã
ti. ꝙ est: quia resoluunt apostemata: ꝛ aperi-
unt opilationes. Medicine autem solu-
tiue que conueniunt ad ictericiam sunt sicut
aloes scame. ꝛ succus cucu. asini. agaricus
ꝛ elᷓus niger: ꝛ mirob. ci. ꝛ similia illis. Si ãt
vicit colera nigra: tunc cõueniunt eis epithi
mum: ꝛ lapis armenicus: ꝛ mirob. ni. ꝛ poli-
podiũ: ꝛ similia illis. Et componuntur ex eis
pillule iuuatiue: sicut ille quas narro. Mo-
dus pillulaꝝ ictericie conferentiũ valde. Re
agarici. ʒ. vij. ierepigre cuscute. ana. ʒ. vij. mi
rob. citri. semeñ atriplicis ana: ʒ. v. epithim. ã
ꝛ mirob. nigrorum ana. ʒ. iiij. salis indi: ꝛ se-
minis raphani: ꝛ scam: ana. ʒ. iij. anisi: ꝛ semiñ
apij: ꝛ seminis feniculi: ana. ʒ. ij. sũma medici
naꝝ est. xiij. medicine terantur ꝛ cribellẽtur
ꝛ conficiantur cum aqua pluuiali: ꝛ aqua fo
liorum raphani non decoctorum: ꝛ fiant pil-
lule similes piperi: ꝛ sumuntur: sitq̧ dosis põ
dus. ʒ. iij. aut plus paruꝫ ꝫm virtutem sumẽ
tis. Et si mundificatur corpus a colera: ꝛ nõ
est in epate ꝛ felle egritudo ꝛ remanet in ocu
lis: ꝛ reliquo corpore citrinitas: tunc oportꝫ
vt curemus cutẽ cum oleis resolutiuis: ꝛ ab
stersiuis sicut oleum lauri: ꝛ que sunt illis si-
milia. ꝛ exhibeamus ablutionem cum aqua
dulci. Citrinitatem vero oculorum cum me
dicinis fortibus que submergũtur in aliquo
que funduntur in naso cuꝫ quibus fit caput
purgium: sicut succus arboris marine: ꝛ ata
nasie: ꝛ succus cucu. asinini: qñ resoluiᷓ vnꝰ
q̃sq̧ eoꝝ ꝑ se: ꝛ misceᷓ cũ lacte: ꝛ fit cũ eo ca-
putpurgiũ. ꝛ ꝯfert etiã succꝰ sicle. ꝙ ẽ: qꝛ oẽs
eradicãt citrinitatẽ: ꝛ euãnt colerã grossã an
nexã capiti: ꝛ mouet eã.

Caplm. x. ð egritudibꝰ splenis ꝛ curatio
nibus eius.

[S]ctias ꝙ i splene etiã fiũt egritudĩes
mᷓlice diuᷓse: sicᷓ fiũt i epẽ. ꝙ ẽ: qꝛ accĩt
i eo debilitas i hora: ꝛ apã i alia: ꝛ sᷓ
ei q̃tuor v̓tutes sicᷓ i epẽ. vna ẽ eaꝝ q̃ attrahit
san. mᷓlicũ ab epẽ. Et scða v̓tꝰ digerẽs hunc
san. q̊ nutriᷓ. Et tertia eiꝰ v̓tꝰ ẽ q̃ expellit su
ꝑfluitates mᷓlicas ad stõm. Et q̃rta v̓tꝰ q̃ reti
neᷓ mlia ꝛ san. g̊ssus q̊ effũdiᷓ ad ipm: donec
recipiat digõem. dũ g̊ v̓tutes iste ꝑmanẽt re
manẽtes ꝫm dispõem suã nãlẽ: tũc corpꝰ mũ
dificaᷓ a suꝑfluitatibꝰ mᷓlicis: sicᷓ oꝫ. ꝛ splẽ ẽt
ẽ sanũ: nec ẽ egritudo i eo. ꝛ qñ debilitaᷓ vna
eaꝝ: tcᷓ nocumẽtũ igrediᷓ suꝑ oponẽ q̃ ꝯpleᷓ
ꝑ eã. ꝙ ẽ: qꝛ si debilitaᷓ v̓tꝰ attractiua q̃ ẽ i eo
tũc effũdiᷓ san. mᷓlicꝰ ab epẽ ad totũ corpus
ꝑter qð fit imũdꝰ. ꝛ ꝓpter illud denigraᷓ color
eiꝰ: ꝛ accĩt ab eo icte. nig̃ sicᷓ diximꝰ i ꝫmõe su
ꝑ icte. ꝛ si debilitaᷓ v̓tꝰ mutatiua q̃ ẽ i eo: tũc
ꝫm q̃titatẽ q̃ mutaᷓ eiꝰ hũoꝛ mᷓlicꝰ q̊ effũdiᷓ
ad ipm sũt accidẽtia i corpe. ꝙ ẽ qꝛ si ẽ decli-
uis ad acetositatẽ: facᷓ accidere v̓tutẽ appe-
titus cibi qñ fũdiᷓ ad os stõi: ꝛ si aduriᷓ, facit
accidere tristiciam mᷓlicaꝫ: ꝛ fortasse facᷓ acci-
dere subũsiõꝫ stõi: ꝛ, fortasse facᷓ accidẽ accidẽ
tia alia multa: qñ sũt ei dispõnes multe. v̓tus
aũt retẽtiua q̃ ẽ i eo qñ debilitaᷓ: tũc sequiᷓ

illud euõ hũoꝛis mlĩci idigesti: qñq; p vomi-
tũ cũ nausia ⁊ qñq; p solõez vẽtris ꝺm declĩ
natiõez supfluitatis ⁊ q̃titatẽ eiꝰ. ⁊ ista q̃dez
accidẽtia accidũt etiã ex vehemẽtia virtutis
expulsiue qñ expellit nã hũoꝛem hũc ⁊ euãt
ipm ꝺm semitã mũdificatiõis. ⁊ qñ multipli
caꝛ in coꝛpe sup mẽsurã sic dixímꝰ: qꝛ accidit
in epate qñ expellit sanguinẽ ad mũdificati-
onẽ: ⁊ discerniꝛ ĩtra virũq; p supfluitates q̃
ꝯtinuenꝛ cũ eis q̃s fac̃ accidẽ nã: ⁊ p facilita
tẽ tolerãtie eiꝰ q̇ hꝫ hãc egritudinẽ: ⁊ iteꝝ per
maliciã euõnis ipsaꝝ. debilitas aũt v̉tuĩ ex
pulsiue faciẽtis solõez vẽtris q̃ ẽ ĩ eo fac̃ ac-
cidẽ diminutiõz appetitꝰ. ꝙ ẽ: qꝛ supfluitas
mlĩca effundiꝛ ad os stõi ex splene p nãm do
nec excitet appetitũ ⁊ ꝯmouet ipm. ꝓpꝛ illõ
ꝫ qñ abscindiꝛ ista supfluitas: debilitaꝛ ap-
petitꝰ. Apãta aũt q̃ fiũt ĩ splene nõ sunt ꝺm
plurimũ nisi dura lapidosa ꝓpꝛ g̃ssitudinem
hũoꝛ q̇ venit ad ipsũ: ⁊ foꝛtasse fit ĩ ipso etiã
flegmõ. ꝙ ẽ: qꝛ ĩ eo sũt arterie multe ꝯtinẽtes
sanguinẽ calidũ valde: ⁊ iã extẽdiꝛ ⁊ coarta
tur splẽ ⁊ oppꝛimiꝛ etiã ex vẽtositate ĩflatiua
q̃ ꝯtineꝛ ĩ eo ⁊ sigꝛ ĩ ꝑmis sup apãta q̃ fiũt ĩ
splene p tactũ ꝓpe. ꝙ ẽ: qꝛ ꝓpꝛ duriciẽ ipsoꝝ
ꝯseq̇ꝛ ea tactꝰ velociꝛ: ⁊ ĩ q̇busdã hoꝛis ex do
loꝛe q̇ accĩt ĩ furcula: ⁊ ĩ spatula sinistra. ꝙ ẽ:
qꝛ qñ dolet velamẽ. i. diafrag̃ ꝓpꝛ doloꝛẽ sple
nis qñ tũica cõicat ĩ doloꝛe: qñ doloꝛ ꝑuenit
ad furculã ⁊ spatulã qñ ꝑuenit ad tunica ad
doloꝛẽ ꝺm viã cõitat. q̃ ꝓpꝛ oẽs q̇bꝰ ĩ splene
coꝝ accĩt doloꝛ ꝓpꝛ apã magnũ spirãt ĩspi-
ratiõe veloci ⁊ frequenti ĩtercisa sic pueri qñ
ploꝛãt. ꝙ ẽ: qꝛ pectꝰ qñ dilataꝛ moueꝛ cũ eo
splen apãtũ. ꝓpꝛ illud ꝫ doleat etiã ⁊ ꝓpter
illud q̇escit pectꝰ ĩter illud q̃dez tranq̃llitate
spacio q̇dã qñ addit in dilatatiõe: donec ĩple
aꝛ qõ diminutũ ẽ ex eo. ꝓpꝛ illud ꝫ duplicaꝛ
attractio aeꝛ. Et cognoscũꝛ apãta fcã ĩ sple
ne ex g̃uitate q̃ accĩt ĩ latẽ sinistro vbi ẽ splẽ
ꝙ si apã ẽ flõn: tũc accĩt ebulitio ⁊ doloꝛ extẽ
siõe ⁊ g̃uitate. Et si apã e mlĩcũ ẽ absq; ebuli
tiõe: ⁊ neq; ẽ caliditas: neq; doloꝛ: ĩmo accĩt g̃
uitas ĩ duricie fixa. cõitas aũt splenis ad ep
ĩ doloꝛe qñ dolet fac̃ accidẽ etiã sic diximꝰ añ
Et vẽtositas q̃ ĩflat splenẽ ⁊ apãt ipm ⁊ op
ꝑmit eũ cog̊sciꝛ ĩ alia ꝯtrarietatũ oppꝛimẽtez
tactũ ꝑhꝫ ꝙ apã expellit tactũ ⁊ tẽsionẽ ve-
emẽtẽ ex absq; g̃uitate. Curatio. Si aũt
sũt egritudines q̃ fiũt ĩ epẽ ⁊ splene siꝛ siles
ꝓpꝛ silitudĩes hoꝝ mẽbroꝝ. s. vnꝰ coꝝ eoꝝ
cũ altero: tũc signes ãboꝝ ꝺm plurimũ: non

sũt nisi signes vne: ⁊ curõ etiã eadẽ ꝯfert v-
trisq;. verũtñ oꝫ vt medie q̇bꝰ curaꝛ splen sit
vehemẽtioꝛis foꝛtitudis qñ nutrimẽtũ eiꝰ ẽ
g̊ssiꝰ nutrimẽto epis qñ ꝯpaꝛ cũ epate: ⁊ ꝓpꝛ
illud sũt ples medie q̇bꝰ medicaꝛ splen ama
re donec agãt ĩ ipso sumũꝛ cũ aceto: ⁊ misce
tur cũ eis etiã genꝰ stipticoꝝ donec ꝯseruēꝛ
opo mẽbꝛi. ꝙ ẽ: qꝛ de ꝯsuetudine splenis ẽ vt
attrahat sibi fecẽ sanguis ab epẽ. qñ g̊ ñ põt
trahere fecẽ sanguis effundiꝛ sanguis ad re
liquũ coꝛpꝰ p̃ter qõ coleꝛ: ꝓpꝛ illud g̊ ncc̃e ẽ
vt effũdaꝛ sanguis ad reliquũ coꝛpꝰ: ⁊ ꝯbue
tur v̉tꝰ eiꝰ: donec attrahat qõ ꝯuenit ei ⁊ assi
mulaꝛ ei ex cibo: ⁊ p hãc opõnẽ ĩpgiꝛ sãguis
ad reliquũ coꝛpꝰ ⁊ colatꝰ ẽ iã: ⁊ ẽ possibile ei
vt expellat vẽtositates q̃ generãꝛ ĩ eo ad vẽ
trẽ donec egrediãꝛ p solõez vẽtris cũ supflui
tatibꝰ ciboꝝ. Si aũt spleni accĩt oppilatio
tũc oꝫ vt admĩstrenꝛ res q̃s diximꝰ ĩ curõne
opilõnis epis: ⁊ addamꝰ res foꝛtes valde ⁊
ꝺm hãc foꝛmã oꝫ vt facias etiã ĩ coꝛruptione
ꝯplõnũ simpliciũ ĩ eo: ⁊ ẽ ncc̃e vt admĩstre-
mꝰ ĩ eo illas res q̃s diximꝰ ĩ ꝺmone sup ep
ipm: ⁊ addamꝰ ĩ v̉tute eaꝝ. In curõe aũt
apãtũ calidoꝝ q̃ fiũt ĩ splene oꝫ vt ĩcipias a
flõia vene basilice titillari manꝰ sinistri: deiñ
infirmo demꝰ ĩ potu aquã solatri: ⁊ apij: ⁊ a-
quã extremitatũ salicis: ⁊ aquã tamarisci: et
aq̃ folioꝝ algarab: ⁊ endiuie cũ extremitati-
bꝰ cappaꝝ hũiđ. ⁊ secaniabin. ad vẽtositates
aũt g̊ssas q̃ coartãt splenẽ: ⁊ apostemat ipm
⁊ ĩ flegmone qõ fit ĩ eo oꝫ vt ĩcipiamꝰ ab vn
ctiõe cũ oleo de abscinthio: deiñ ponamꝰ sup
ipm ẽplm qõ fit ex alũie ⁊ sulphure ⁊ nitro ⁊
elklibat: ⁊ pice: ⁊ opponace: ⁊ soliciti simꝰ vt
sit virtꝰ stiptica põtica vicẽs magis ĩ rebꝰ q̇
bus vtimur ĩ curõne: ⁊ sit virtꝰ resolutiua mi
noꝛ. Si aũt apã ẽ lapideũ: tũc ẽ necesse vt sit
virtꝰ resolutiua medicĩe q̃ vtimur magis vi-
cẽs ⁊ stipticitatẽ faciẽs minꝰ ꝙ aũt nã sit hec
nã ex medicis simplicibꝰ ẽ vt flos salis. hoc
aũt sanat lapideitatẽ splenis: qñ cũ eo fit ẽ-
plastrũ de foꝛis. ⁊ ꝯfert etiã apãtibꝰ mollibꝰ
⁊ vẽtositatibꝰ grossis vaparatio ex furfure
cũ aceto ⁊ aneto cocto. ꝙ ẽ: qꝛ nã furfuris est
vt resoluat qõ ẽ ĩ splene resolõni mirabili: ⁊
mundificat grossiciem eius. Et confert etiã
vapoꝛatio facta cum aceto vini foꝛtis in quo
decocta sunt ruta ⁊ calamentum fluuiale ⁊
vsnee: ⁊ baurach. Et ex eis que conferunt
valde est vapoꝛatio cum aceto in quo deco-
cta sũt folia cappaꝝ recẽtia: ⁊ caules: ⁊ folia

agni casti: ꝛ nux cipssi: ꝛ fruct⁹ tamarisci: ꝛ q̄
sūt illꝭ silia. Si vo nō ē calitas ꝓijciāꝭ i eua
poratiōe armoniacū ꝛ bdelliū. ꝛ p⁹ illud ad-
mistrēꝭ ēpl'a fcā ex ficub⁹ decoctis cū aceto
ꝯtritꝭ ꝛ ꝑmixtis cū melliloto: ꝛ ruta: ꝛ nitro.
ꝛ ꝯfert ad vētositates ꝓpe fcās i splene vē-
tose q̄ ponūꝭ sup splenē: ꝛ i eis flāma ignis:
ꝛ attrahūt valde cū vehemētia. ꝛ ꝯfert etiam
ad pūctiōes vētositatꝭ sub splene h̄ mō: ꝛ mo
d⁹ ei⁹ sumaꝭ nasturtij albi. ʒ. xxx. terāꝭ: ꝛ cri.
ꝛ ꝯficiāꝭ cū aceto vini fortis: ꝛ fiāt ex eo tro
cisci sbtiles ꝑui: ꝛ sint i furno vt panis aut su
ꝑ patellā donec exiccēꝭ: ꝛ nō ꝯburāꝭ: deiñ te
rāꝭ ꝛ cribel. ꝛ ꝯmisceāꝭ cū eis granoꝝ agni
casti. ʒ. x. ꝛ fruct⁹ tamarisci. v. ꝛ scolopēdrie. ʒ
vij aggregēꝭ ꝯtrite ꝛ cribellate: ꝛ denꝭ ex eis
ʒ. iij. cū secaniabī lapideitas aūt fcā i splene
i hac dispōne nō fit nisi ex sanguie grosso ag
gregato i apāte: ꝛ nō ē possibile vt euētur ve
locit ꝓpꝭ grossitudinē suā neqꝫ fit facilis ei⁹
resolō: ꝛ ꝓpter illō idigēt medis q̄ resoluēt
ꝛ subtiliēt ꝛ icidāt ꝑter qd̄ i eis sit calitas ap
parēs. ꝙ ē: qꝛ aggregatio hūoꝝ ānexi cū eo
ꝛ grossitudo ei⁹ nō fit forꝭ: ꝛ nō vincit nisi ex
ꝯtrarijs illi⁹ ꝛ multiplicaꝭ ei⁹ exiccatio. naꝫ
ille hūoꝛ viscosus addiꝭ ꝛ igrossaꝭ ꝛ ex medi
dicia exiccaꝭ: ꝛ ꝓpꝭ illud dixim⁹ ꝙ nos misce
m⁹ i medis i qb⁹ vtimur ad splenē duas spēs
silꝭ. i. amarā: qꝛ ē calida ꝛ sicca. ꝛ ꝑmiscēꝭ cum
istis medis alie qm̄ sūt ꝯueniētes i rectifica-
tiōe eoꝝ: donec fiat ex eis ēpl'm ꝛ vnguētum
sic pix ꝛ galbanū ꝛ ratienigi: ꝛ cera: ꝛ q̄ sūt il
lis silia. in aceto aūt ꝛ secaniabin fcō ex eo iā
ꝑcessit ƀme: ꝛ nō admistram⁹ i ꝑmis acetuꝫ
ꝛ secaniabin i curōne splenis lapidei nisi qm̄
de ꝓꝑetate āboꝝ ē sbtiliare: ꝛ icidē ꝗssitudi-
nē hūoꝝ ꝛ viscositatē ꝑter qd̄ calefiāt. ꝛ nō ē
nccē vt sim⁹ ꝯtēti sup illud q̄ curam⁹ splenē
durū cū medis fortib⁹ de foris tm̄ sit curam⁹
eū etiā iteri⁹. ꝙ ē: qꝛ tolerat illud facile absqꝫ
angustia ꝛ nocumēto. ꝛ medīe simplices que
sūt hac ꝓꝑetate sūt cortex radicis capparū
scolopēdria: ꝛ fruct⁹ tamarisci: ꝛ extremita-
tes ei⁹ ꝛ salicis: ꝛ se. agni casti: ꝛ acoꝛ⁹: ꝛ succ⁹
cētauree minoris ꝛ camedreos: ꝛ camepithe-
os: ꝛ armoniacū: ꝛ decoctio lupinoꝝ amaro
rū. ꝙ ē: qꝛ oīa ista qn̄ ꝑmiscēꝭ cū aceto sq̄liti
co: aut cū secaniabin sqllitico ꝛ accipiūꝭ ꝯfe-
rūt spleni lapideo iuuamētū manifestū mul
tū. Et ꝯfert etiā h̄ medicamē qd̄ noīaꝭ calfa
duchir: ꝛ ē ꝓssiū: ꝛ ꝯfert etiā almil siluestre: ꝛ
fruct⁹ tamarisci: ꝛ botim: ꝛ ꝓssiū qn̄ accipiꝭ vꝭ

decoq̄ꝭ cū aq̄ i q̄ extīguiꝭ ferrū ignitū ferra-
rij ipsa. n. resoluit duriciē splenis valde. ꝛ fa
cit silꝭe illi⁹ etiā h̄ aq̄ qn̄ sumiꝭ ex ea sola. ℥.
v. ꝑmixta cū aceto. ꝛ splenē delet etiā came-
dreos. ꝛ ex eis q̄ ꝯferūt etiā ex medis ꝯposit̄
sūt trocisci d̄ capparib⁹. Et qdā trocisci q̄ cō
ferūt huic mō q̄s descripsim⁹ i tractatu postre
mo hui⁹ libri: ꝛ tyriaca diatessaron: etiā cum
hac decoctiōe. Decoctio ad spleneticos ꝛ ē
iuuamētū valde. ℞e. se. agni casti: ꝛ fructus
tamarisci: ꝛ flores alaulaik: quod ē extremi-
tas eius: foliorum capparum ꝛ fructus eius
ꝛ calamenti fluuialꝭ: ꝛ herbe eupatorij: ꝛ ab-
scinthij: ꝛ scolopēdrie: aā. ʒ. x. rubee. ʒ. v. lacte
ʒ. iij. rauet seni. ʒ. iiij. nucis cipssi. ʒ. xx. sūma ē
xij. decoq̄ꝭ cū aceto forti: ꝛ coleꝭ: ꝛ deꝭ ex eo
℥. ij. sup ieiuniū. Decoctō alia ad apāta q̄
fiūt i splene. scolopēdria sola decoq̄ꝭ cū suc
co folioꝝ tamarisci: ꝛ da i potu: aut aq̄ i q̄ de
cocta ē axeula: ꝛ deꝭ i potu. aut accipe axeu
lā: ꝛ ablue eā cū aq̄ bis aut ter. deiñ ꝓijciatur
i olla: ꝛ decoq̄ꝭ cū aq̄ bn̄: ꝛ coleꝭ ex illa aq̄ ꝗ
titas. lꝭ. s. cū. ij. ℥. secaniabin: ꝛ deꝭ i potu: aut
sumaꝭ radix cappar̄. ꝛ radices agni casti: ꝛ i
fūdāꝭ ābe i aceto de vino forti die ꝛ nocte. de
inde exiccenꝭ: ꝛ denꝭ ex eo. ʒ. iij. oī mane cuꝫ
secaniabin. Et ex eis q̄ ꝯferūt ē iuuamētuꝫ
magnū ē h̄ medicamē. Medicamē ad sple
nē. ℞e. scolopēdrie. ʒ. v. polij. ʒ. iij. rauet senꝭ
ʒ. ij. croci. ʒ. i. succi absinthij. ʒ. ij. spodij: ꝛ lacte
aā. ʒ. iij. sūma ē. vij. terāꝭ ꝛ cribelꝭ. ꝛ deꝭ ex eo
pōd⁹. ʒ. ij. cū secaniabin. Si ḡ resoluiꝭ lapi-
deitas splenis cū istis reb⁹ q̄s dixim⁹ qn̄ ad-
mistram⁹ eas ƀm ꝙ oꝫ: ꝛ sanaꝭ nō idigemus
admistratōe medicinaꝝ fortioꝝ eis. ꝛ si rema
net duricies i splene: tūc oꝫ vt ponāꝭ super
splenē vētose cū scarificatōe: ꝛ flōmeꝭ algui
degi latē sinistri. ꝛ ꝯfert etiā cauteriū qn̄ cau
teriçam⁹ ip̄m i. v. locis aut sex: ꝛ custodimus
locū cauterij spacio lōgo: vt nō ꝯsolideꝭ. illi
aūt q̄ expectāt sup h̄ nō idigēt curōe alia. ꝙ
si ifirm⁹ nō suffert ignē fac stare medicīas a-
cutas loco cauterij: sic sūt ēpl'a fcā cū sinapi
ꝛ corticib⁹ radicis eupatorij ꝛ corticis radicis
cappar̄: ꝛ nitro ꝛ calce q̄ nō ē exticta: ꝛ ace-
to: ꝛ his silia. Et iā ꝓbatū ē expimēto i cura
tiōe lapideitatis splenis h̄ medicamē eiā. et
ē mod⁹ ei⁹ sumaꝭ tabula tarseco ƀm mēsurā
splenis: ꝛ liniaꝭ melle faui: ꝛ pulueriçeꝭ sup
ip̄m sinapi nō ꝯtritū ꝛ fiat cū eo ēpl'm spleni
ꝛ dimite illō dū tolerat ifirm⁹ ꝛ expectet sup
ip̄m: deiñ ablue ip̄m cū aq̄ tepida. Si aūt nō

resoluit lapideitas p edministratõez h⁹ medie
tc oz vt oem⁹ eis lac camelarũ cũ his pillul.
Pille q̄ dãt splenetic cũ lacte camelarũ
℞.yerep.mirob.ci.turbit añ.ʒ.x.agarici et
folioꝝ algarab siccorũ ana ʒ.vij.scolopẽdrie
fcus tamarisci añ.ʒ.v.polij anisi armoniaci
bdellij añ.ʒ.iij.salis indi.ʒ.ij.summa ẽ.xij. te-
rãtur medie sicce ꝛ infundatur armoniacũ ꝛ
bdelliũ cũ aceto vini ꝛ terãt ꝛ ꝯficiãt cum eo
medie ꝛ fiãt ex eis pille ꝛ dẽtur ex eis.ʒ.ij cũ
lacte camelaꝝ.ꝛ oz vt sit past⁹ camele apiũ ꝛ
feniculũ ꝛ folia algarab: ꝛ folia tamarisci: et
radix squinãti ꝛ sceba et q̄ sunt illis silia. Et
cibi q̄ ꝯueniũt lapideitati facte in epe ipi cõ-
veniũt lapideitati in splene etiã verũ tñ diũ
si fiũt in mltitudine ꝛ paucitate. Si aũt ma
gnificat opilatio adeo donec nõ sit possibile
spleni vt attrahat fecẽ q̄ ẽ in sanguie ab epe
tc appz yctericia nigra qñ remanet illa fex i
sanguie ꝛ nõ attrahit.nã spgit in corp⁹ totũ
cũ sanguie ꝛ gñat ictericiã nigrã. pp illud g
remẽoremur ei⁹. Medicamẽ aliud cõfe-
rẽs lapideitati splenis. ℞.clime piretri spic
terre thuris añ ptẽ.i.terã.ꝛ cri.ꝛ decoquãtur
cũ aceto ꝛ ponat sup splenẽ ꝛ sumat i pmis
ex cera.ʒ.ij.ꝛ ex oleo ꝛ aceto q̄tũ ncce est. de
coquãt ꝛ inũgat ex eo lat⁹ sinistrũ ꝛ ponatur
sup ipm ex medicaie decocto cũ aceto super
tarsen: liniat sup ipam ꝛ ponat sup splenez
q̄titate hore vni⁹.deiñ remoueat ꝛ coopiat
infirm⁹ donec sudet.deiñ sedeat in tina. nam
qñ tu facis illud tribus diebus tunc ipe min
git sanguiem et sanatur.

Capitm.xi.de yctericia nigra.

e Et qm yctericia nigra nõ accit etiaz
nisi ex lesiõe epis tc ẽ ncce vt ingra
mus in pmis vnde ẽ nob vt sciam⁹
q yctericia nigra qñq accit ex lesiõe epis et
splenis. Dico g q nos scim⁹ illd ex istis signi
bus.q ẽ qz si yctericia ẽ vehemẽd nigredinis
tc ẽ ex egritudie spleis.ꝛ si est ei⁹ nigredo le
nis tc ẽ ex lesiõe epis. Et signes secũde sũt
q si egritudo ẽ nigra vehemẽd nigredis: tũc
egritudo ẽ i splene. ꝛ si ẽ pauce nigredis tũc
ẽ ep lesuz q ẽ qz fex sanguis nõ euãt nisi ex
epe ꝫ ex splene nõ euãt nisi hũor mlic⁹. pp il
lud g ẽ egritudo i dolorib⁹ spleis vehemẽtioꝛ
nigredis. Et sig tertia ẽ qz si splẽ ẽ dur⁹ les
sigt q yctericia nõ accit nisi ex eo. ꝛ si nõ est
dur⁹ neq lesus tc ep ẽ cã facies yctericiam.
Et ẽ h alia spẽs yctericie ꝛ ẽ illa q̄ ẽ ꝯposita
ex colera citrina ꝛ mlia: ꝛ fit qñ istam embra
duo sunt silr lesa.s.ep ꝛ splẽ.et qm iã ośsa est
dria int yctericiã nigrã factã ex lesiõe spleis
ꝛ factã ex lesiõe epis nc dicam⁹ de curõe ei⁹.

De curõe yctericie nigre. Hui⁹ q̄dẽ ycte-
ricie spẽi cura ẽ in inceptõne cũ fliõia vene q̄
noiat basilica man⁹ sinistre: ꝛ p⁹ illõ solue e-
os cũ decoctõe fcã ꝫ hũc modũ. ℞.mirob
citri.mũdatoꝝ.ʒ.xx.ꝛ mirob.nig.ʒ.x.kebul.ʒ
vij.apij radic feniculi añ.ʒ.x.fũi tre.ʒ.vij.fru
ct⁹ cappar scolopẽdrie añ ʒ.v.ellr nigri.ʒ.i.po
lipo.ʒ.iiij.passulaꝝ mũdataꝝ enucleatarũ.ʒ.
xx.pruna.xxx.nũo.iuiubaꝝ nũo.xx. tamari
doꝝ.ʒ.xx.summa ẽ.xiiij.medie.coquãt cũ.v.
lb.aq̄ donec rẽaneat lb.i.ꝛ pĩciãt desup dũ
ẽ cala epithi cretẽs.ʒ.v.ꝯfricet mãib⁹ ꝛ colet
ex ea lb.s.cũ.ʒ.i.yerepi.ꝛ aur.i.de agarico et
eq̄lr de turbit. Et ẽ ncce vt euẽm⁹ eos mlto-
tiẽs.ꝛ si aliqd pĩbet potare illud ex debili-
tate vtus aut alijs pĩbẽtib⁹ ꝛ ẽ illic fe.ca.su-
pflua dam⁹ aquã solatri ꝛ aquã endiuie ꝛ cus
cute ꝛ feniculi ꝛ apij ꝛ extremitatũ algarab:
ꝛ aquã folioꝝ cappari recẽs: ꝛ aquã foliorum
rafani ꝛ algarab ꝛ secaniabi. Si ãt nõ ẽ illic
calitas tc oz vt dem⁹ lac camelarũ p⁹ euõem
sufficiẽtem cũ decoctõe pdcã ꝛ suscipiat lac
cũ mirob.ni.epithio ꝛ sal indo et agarico. q
si lac nõ adsit tc oz vt dem⁹ aquã casei ipi⁹ cũ
medis pdcis: ꝛ fiat aq̄ casei ipi⁹ cũ secaniabi
accepto ex radicib⁹ apij ꝛ radicib⁹ feniculi: et
radicib⁹ squinãti ꝛ aniso ꝛ polio ꝛ scolopen-
dria ꝛ fructu tamarisci ꝛ fructu capparorũ: ꝛ
se.feniculi: ꝛ se.apij.ꝛ q̄ sunt illis silia. et nu-
triam⁹ eos cũ pillis factis cum aceto apio ꝛ
carnib⁹ hedi decoct cũ aceto ꝛ capparib⁹ ꝯdi
tis cũ aceto ꝛ melle mũdo: ꝛ bibãt secaniabi
fcm qd narrauim⁹ ꝛ ponat sup splenẽ de fo-
ris vnũ ex emplis ꝯueniẽtib⁹ huic speciei ꝛ
nos dicemus ea in tractatu postremo.

Ca.xij.d apãtib⁹ q̄ fiũt i rẽib⁹ ꝛ vesica.

s Scias q apãta facta in renib⁹ seqtur
dolor in locis vacuis ꝫm hoc tñ q si
apa est in sba renũ carnosa sentitur
cum eo grauitas in loco.ꝛ si apa est in pãni-
culo ꝯtinente eos aut in ꝯcauitate ipoꝝ aut
in vijs vrine q̄ pcedũt ex eis tũc dolor ẽ acu
tus et seqtur illõ q infirm⁹ nõ põt stare rect⁹
neq ambulare. Et si est ibi motus volunta-
rius aut non volũtarius sicut sternutatõ aut
alius ex illis que sunt eis similes: tunc cla-
mat infirmus ꝛ ꝯq̄ritur ꝛ non fit ei facile dor-
mire super ventrẽ suũ imo plimũ qetis eius
est in resupinatõe sup dorso. q ẽ qz mẽbro ꝛ

apātoꝝ:qes ē vt sint acubitata: ⁊ qeta vt nō
sint suspēsa. Et ꝑpt̄ id plurimū qetis eoꝝ ē
in re supinatiōe sup dorso suo. Et dolor q̄ ac
cidit ex apostemate renū: quandoqꝫ extēdit̄
vsqꝫ ad ep: ⁊ quandoqꝫ tenditur vsqꝫ ad an-
chas: ⁊ vesicā: ⁊ virgā. ꝙ ē: q2 si apā ē in rene
dextero: qm̄ ē ꝓpinqu⁹ epati exn̄s i cor qd̄ ē
int̄ extremitates ei⁹ sensus doloris in q̄ ē ep
Et si apā ē i rene sinistro: tūc plurimū extē-
dit̄ dolor v̄sus iferiora: ⁊ qn̄ apān̄t ābo simꝉ:
tūc ꝑuēit dolor ꝑ cōitatē cū eis vsqꝫ ad vias
vrine: q̄ ex eis vtrisqꝫ oriunt̄: ⁊ ex illo loco ꝑ-
uenit dolor ad vesicā in q̄ aggregāt̄: ⁊ iteruz
qn̄ vesica apātur: dolet cū ea v̄ga ānexa col
lo ei⁹: ⁊ nō forsitan descensus hui⁹ doloris sē
tit̄: ⁊ nocumētū ei⁹ ad hūc locū sēp neqꝫ fre-
quēt: imo intercisim ipsum: ⁊ dolēt cū ea etiā
anche: ⁊ infrigidantur extremitates mem-
broꝝ: ⁊ ꝓp̄e cruriū ⁊ pedū. vrina aūt i princi
pio fit s̄btilis: ⁊ aq̄sa: ⁊ tingit̄: ⁊ i fine rubet. ⁊
qn̄ apāta renū sunt vehemētia: ⁊ velocis la
pideitatis: tūc ex eis sūt in q̄b⁹ nō ē oīno cu-
ratio. s̄ firmāt̄: ⁊ ꝓlōgātur: ⁊ liq̄faciūt corp⁹
⁊ extenuāt ipm. Cū g̊ ꝑueniūt corpa ad hāc
habitudinē s̄btiliātur anche: ⁊ liq̄fiūt: ⁊ spas
mant̄: ⁊ debilitant̄ crura: ⁊ ex eis sūt q̄ ꝑue-
niūt ad collectionē saniei. ⁊ nos narrabimus
s̄monē sup collectionē saniei i renib⁹ p⁹ hoc
paꝝ. Et cog̊scunt̄ apāta fcā i vesica ex do
lore q̄ accīt in loco: ⁊ ex coartatiōe q̄ sentit̄ in
āchis: ⁊ pectine: ⁊ ex iflāmatiōe vehemēti et
voitu speꝝ colere nō ꝑmixtaꝝ: ⁊ ex difficul
tate vrine sequēte illud: ⁊ ex asmate: ⁊ siti ve
hemēti: ⁊ frigore manuū ⁊ pedū: q̄ forsitan n̄
calefiūt: ista q̄dē accidētia fiūt in iuuenibus
s̄m plurimū: ⁊ eis q̄ sūt ifra eos sic̄ eoꝝ etas
i q̄b⁹ nō nascūt̄ i pectine pili: ⁊ q̄ sūt ifra illō
sic̄ etas adolescētiū: ⁊ an̄ illō paꝝ h̄ duo mē-
bra qn̄ apānt̄. s. renes ⁊ vesica: fe. ⁊ soda: ⁊ vi-
gil. ⁊ rubedo oculoꝝ: ⁊ faciei: ⁊ ledi a reb⁹ ca
lidis: ⁊ cibis: ⁊ potib⁹: ⁊ medis. Curō apātū
q̄ fiūt i renib⁹ ⁊ vesica. In ꝑncipio q̄dē si est
repletio sanguis multi i corpe: ⁊ v̄t⁹: ⁊ etas
⁊ tēp⁹: ⁊ q̄ sūt illis silia: ꝯsentiūt sup illud: tc̄
oꝫ vt flōme⁹ venā cā apātū caloꝝ accidētiū
his duob⁹ mēbris. i. renib⁹ ⁊ vesice: ⁊ p⁹ eua
cuationē san. nō sufficit: vt sciamus demon-
stratōz ex mēbris lesis tm̄ s̄m ꝙ oꝫ nos facē
s̄ ex diuersitate doloris q̄ accīt i vtrisqꝫ etiā
ꝙ ē: q2 illis duob⁹ mēbris sit̄ ē v̄t⁹ oponis q̄
mūdificat supfluitates aq̄sas ꝑmixtas san
gui q̄ ē i venis. ꝑpt̄ id g̊ nccē ē: vt declaret̄ q̄

lit̄ sit h̄ aq̄sitas retēta i venis q̄ sūt in corpe
toto. nā si ē caꝉa ꝓhibem⁹ ab administratione
medicinaꝝ q̄ ꝓuocāt vrinā: ⁊ mūdificāt. Euā
āt supfluitatem est cōe iuuamētū reliq̊ cor-
pori. veꝝ medicie caꝉe q̄ ꝓuocāt vrinā: ⁊ eua
cuāt supfluitates sūt nociue renib⁹: ⁊ vesice
valde. ꝙ ē: q2 vrina trāsit ꝑ hec duo mēbra ne
cessario: q̄ ꝑpt̄ nocumētū eueniēs ex acuita
te haꝝ medicinaꝝ est mai⁹ q̄ꝫ iuuamētuz qd̄
seq̄t̄ mūdificationē eaꝝ. Apāta aūt ex q̄bus
fiūt dolores i istis mēbris: nūq̄ꝫ fiūt nisi ex sā
guine q̄ resudat i eis. Est g̊ nccē vt ꝓcedam⁹
⁊ inq̄ram⁹ de sanguie q̄ ispissat̄ in ipso apāte
An apā qd̄ ē i istis mēbris: qm̄ ē ex sanguie
q̄ ispissat̄ i ipso apāte. an sit s̄btilis colericus
an grossus m̄lēcus. an viscosus flātic⁹. an sit
vacu⁹ ab istis q̄litatib⁹: s̄ sit spēs ei⁹ nālis re
manēs s̄m hitudinē suā nālē. ⁊ p⁹ illō oꝫ vt
ꝯsiderem⁹ i q̄ꝫtitate: ⁊ multitudine spissitudi
nis ei⁹ ⁊ paucitate ei⁹. ꝙ ē: q2 si ē subtilis i q̄-
litate sua: ⁊ i q̄ꝫtitate diminut⁹: ⁊ ē ei⁹ spissi-
tudo pauca: tūc euātur cū pauco medicamie
velocit̄ aut ꝑpt̄ illō: qd̄ fac nā ꝑ se tm̄ absqꝫ
media. Et si ē m̄lt⁹ g̊ssus vehemētis spissitu
dis: tūc idigēt medis q̄ subtiliāt. ⁊ apiūt cuz
v̄tute. veꝝ p̄les medicinaꝝ q̄ sūt cū h̊ mō sūt
caꝉe. Et administratio mediciaꝝ calidaꝝ velo
cit̄ exiccat apāta. ꝑpt̄ illō g̊ oꝫ: vt eligat̄ me
dicia q̄ subtiliat: ⁊ icidat absqꝫ mordicatiōe ⁊
labore: donec euacuētur membra apāta: ⁊ h̊
ē sic̄ aq̄ mell ex q̄ cū tu ꝑmisces illō qd̄ sumit̄
ex ea s̄ꝫ quātitatē spēi apātis: ⁊ multitudinē
ei⁹ lucris illō: de q̄ ē studiū absqꝫ labore ⁊ de
trimēto. Quātitatē v̄o ei⁹ qd̄ bibit̄ oꝫ te po-
nē ꝑ mēsurā spēi q̄litatis hūoris mali ꝑmixti
cū sanguie. ꝙ ē: q2 nā ifirmitas fac necessariā
ꝓhibitionē ab eo qd̄ bibit̄ ex toto: donec re-
maneāt mēbra apāta trāq̄lla q̄eta: qn̄ nō trā
sit sup ea aliq̄d oīno: cū nō sit aliq̄d magis iu-
uamētū eis: neqꝫ recti⁹ q̄ꝫ h̊. Cū g̊ opatio bo
rū mēbroꝝ sit iuolūtaria: ⁊ ꝑpt̄ illō nō sit pos
sibile ꝓhibē eā: ⁊ eq̄re ea: donec q̄escāt: tc̄ oꝫ
vt inq̄ram⁹ de hūore retēto in venis. nā si ē
aq̊sus minuim⁹ ex potu qd̄ possibile ē: ⁊ redi
m⁹ ad reliq̄s curōes q̄ administrāt̄ cū reb⁹ q̄ sē
extrīsec⁹: ⁊ si ē i vēis hūor mal⁹ retēt⁹ i eis a
cut⁹ mordicatiu⁹: tc̄ oꝫ vt det̄ ex eo qd̄ bibit̄
ꝙ sit multū ꝯueniēs. ꝙ ē: q2 hūor suꝑflu⁹ acu
t⁹ mordicatiu⁹ qn̄ miscet̄ cū eo qd̄ bibit̄ m̄lto
ꝯueniēti ē nocumētū qd̄ ex eo ꝓuenit mēbris
apātis paꝝ. dam⁹ g̊ i hac hora ēt ꝑpt̄ maliciā
hūoꝝ sorbitiōz subtilē equātē maliciā hūoꝝ

ſedantem acuitatē eius. Et ponim⁹ illud qḋ bibitur ꝓꝑe aquā clarā: ꝛ reliq̃ regia ponim⁹ ẜʒ ꝙ exigit apā calīn ꝛ fe. Et facim⁹ illḋ vſqꝫ ad horā digōnis. Cū ġ videm⁹ apā iā muta tū: dam⁹ medias ꝓuocātes vrinā. Et ſi indi get nā ſolōne vētris: tūc nō oꝫ vt liniam⁹ eā cū medis ſolutiuis. vex̄ oꝫ vt ſit plurimum euōnis cū cliſteri lenitiuo. ꝛ facim⁹ ẜ cliſtere cū aq̃ in q̃ decocta ſunt altea: ꝛ malua: ꝛ ſem lini ꝛ fenugrecū: ꝛ oleū ſiſaminū. ꝛ ꝯfert etiā aq̃ ordei: qñ cliſterizatur ex ea cū oleo cū q̃ꝫtitate q̃ nō ledātur mēbra leſa neqꝫ grauet īteſtina. Cū ġ lenitur nā: pone ſup locū leſuꝫ lanā inunctā cū oleo calō in q̃ decoctū ē anetū. aut oleū ī q̃ decocta ē altea. Et empl̄a oꝫ vt fiāt ex faria q̃ ꝺcocta ſit cū aq̃ mellis. Et p⁹ maturationē etiā oꝫ vt miſceātur cū ēpl̄is alfaſſora: ꝛ poliū: ꝛ camedreos: ꝛ camepithe os ꝛ ſq̃nantū: ꝛ ſint ex farina q̃tuor partes ꝛ ex medis q̃s dixim⁹ ps. i. ꝛ decoq̃tur farina cū vino dulci: aut aq̃ mellis. Et oꝫ ſi apā ē in ipſis renib⁹ vt ponam⁹ empl̄m ꝛ reliq̃s curatiōes poſteri⁹ ꝓꝑe. Et ſi apā ē in veſica: tc̄ anteri⁹. Et qñ egritudo ꝑtrāſit dies primos ꝛ appet ī ea criſis laudabil̄: tūc qñ adminiſtratur ī ea ea q̃ ꝯueniūt vria ē ġſſa multa: ꝛ ē in ea ſedimē bonū. ꝛ ſi vria nō ē ẜm hūc moduꝫ ꝛ formā: imo ē tenuis aq̃ſa clara lūioſa: tunc ſcias ꝙ egritudo ē difficil̄ curōis: ꝛ qꝛ extēditur dieb⁹ mult̄: ꝛ nō ꝯūtitur eē ei⁹ ad ſcilꝫ oſſi aut ad cancx̄. apāta. n. lapidea huiuſmōi ad ex mł̄ia: ꝛ ad vltimū ꝑueniūt ad collectionē ſaniei ꝛ virus: aut ad lapideitatē.

Capitulū. xiij. de exituris factis ī renib⁹

e T ſig̃tur ſup coartationē ſaniei ī renib⁹ ex tēſiōe q̃ ē in locis vacuis: et ſequūt̄ eā dolores ancax̄: ꝛ qñ iacet vel curuatur ifirm⁹ ſup faciē ſuā ſentit ġuedinē ī teſticulo ſupiori q̃ ireſ ġuis ſic ſuſpenſa in eo: ꝛ accīt ein fe. erratica ꝛ iordiata. Et ſeq̃tur illud iflāmatio multa vehemēs ꝛ horripilō: ꝛ vrie color ē color ignis ieq̃lis. Cū ġ maturatur exitura: ꝛ diſrūpitur: ꝛ minuūtur iſta accidētia q̃ dixim⁹ dimiutiōe: cui⁹ ſignificatio neceſſario ē coġſcēda. nā ſi apā ē ſaluū illud coġſcitur ex albedie ſaniei q̃ euātur ex eo ꝛ mūdificatiōe ei⁹ ꝛ eq̃litate ġſſitudis eiuſ ꝛ ꝙ nō ē odoris fetidi ꝛ dolor ꝛ fe. tūc q̃eſcūt q̃ete ꝯpleta. Aptio āt ſi ē ex eo qḋ ſeq̃tur veſicā: tūc facilior ꝛ velocior ad mūdificatiōeꝫ ſaniei: ꝛ vt ifirm⁹ toleret eā. ꝛ ſi nō erūpit ſanies verſus veſicā: imo ad iteſtia: ꝛ ſic hoc ē deti⁹ ꝑmo: ꝛ difficli⁹ ſup ifirmū ī ẜ vt tolēt euōem ſaniei. verū tñ ē facilior illa q̃ apit̄ ad loca vacua ꝛ minoris malie ꝛ facilior ī euōe ſaniei ꝛ deti⁹ ẜ toto: ꝛ difficilior ē vt remaneat ſanies ī renib⁹ ꝛ nō euētur. ꝛ ē neceſſari⁹ tūc ī euōe ei⁹ prudēs aut cū cauterio: aut cū īciſiōe. Curō exiturax̄ factax̄ ī renib⁹: oꝫ vt adiuues nām cū toto igenio ſup maturationē exiture ꝛ aptionē ei⁹ cū medicis q̃ adminiſtrātur itriſec⁹ ꝛ extriſec⁹: ꝛ dam⁹ res que maturāt ꝛ aggregāt ſanië: ꝛ p⁹ maturatiōeꝫ admiſtram⁹ res de ꝓꝑetate q̃x̄ ē vt apiātur ꝛ mūdificēt ſaniē cū vria. ꝛ illa q̃ ꝯferut ī iceptiōe ſūt vaporatiōes ꝯtinue cū ſpōgys ꝛ ēpl̄a fcā cū farina ꝛ ſicla ꝛ decoctiōe ficuū cuꝫ aq̃ melliſ. Si aūt vis addē ī ṽtute empl̄i pl⁹ ẜ pmiſce ī eo abſcithiū ꝛ radicis lily celeſtis ꝛ almezeron: ꝛ dētur itriſec⁹ medicie q̃ ꝓuocant vrinā ſic ſemē agnicaſti ꝛ acor⁹. ꝙ ē: qꝛ ẜ duo adiuuāt ad eruptionē ꝛ euōnē ſaniei cū vrina. ꝙ ſi nō diſrūpitur exitura cū iſtiſ reb⁹ tūc oꝫ vt admiſtrem⁹ cliſtere acutū: ꝛ nō tardem⁹ etiā ī admiſtratiōe vaporationū ꝛ emplox̄ q̃ dixim⁹ p⁹ q̃ꝫ addim⁹ ī ṽtute eox̄ aſſiduitate admiſtratiōis eox̄. Cū ġ diſrūpitur apā: tc̄ admiſtra medias de ꝓꝑetate q̃x̄ ē vt mūdificēt ſaniē cū vria ſic aq̃ decocta fei. ꝛ apy. ꝛ qñqꝫ ſeq̃tur collectionē ſanei iflatio vehemēs q̃ ē ī locis ꝛ abſcindit̄ ꝑpt̄ illud euēt⁹ ſaniei ꝛ curſus ei⁹. ꝙ ē: qꝛ calitas īſpiſſat ſaniē ꝛ īdurat eā ī modū lapidis q̃re ꝓhibet eā currë: tūc ġ oꝫ vt admiſtreſ cliſtē qḋ ſedeat ꝛ īfrigidat iflātiōꝫ ſic aq̃ ordei ſbtil̄ ꝛ lac ꝛ ſeſſiōe ī aq̃ calia. ꝙ ſi euātur ſanies tota: tūc oꝫ vt ſolicitiſſim⁹ de eē vlceris: donec ſigillet̄ ſigillatiōe forti velocit̄. nā ſi cadat tarditas fit egritudo cui nō ē curō.

Capitulū. xiiij. de vlceribus que fiunt in mēbris vrine.

v V Lcera q̃ fiūt ī mēbris vrie: aut fiūt ī renib⁹: aut ī veſica: aut ī vijs vrie: et ſequūt̄ ex accidētib⁹ cōib⁹ eis vt currāt cū vria ſanguis mult⁹ ꝛ ſanies ꝛ accīt eis difficultas vrie: donec ꝓhibetur id qḋ currit ſi aūt abſcidatur illḋ qḋ currit: erit īt̄ iſta accidētia ꝓꝑe dria ī ſitu ꝛ opone ꝛ ſpēb⁹ ſolōis vētris ꝛ ṽtute. In ſitu q̇dē qñ ſi vlc⁹ ē ī renib⁹ ē ſēſus doloris poſti⁹ ī āchis ꝛ alcatra. ꝛ ſi vlcus eſt in veſica verſus duo emūctoria: tc̄ dolor ſentit̄ anteri⁹ verſus pectinē. Et ſi ē in vijs vrine: tūc dolor ē in medio. Differentia aūt ī opone ē qñ ſi dolorē ſequit̄ difficultas vrine ꝛ diſtillatō ei⁹: tūc vlceratio ē in veſica

aut in vijs vrine. Et si descensus vrine ē ſm
eq̄litatē absq; lesione ⁊ sine difficultate: tūc
vlcꝰ est in renibꝰ. In spē aūt eiꝰ ꝙ euacuaꝛ
qm̄ si vlcus ē in renibꝰ egrediunꝛ cū gr̄ia la
mine ⁊ fila carnea ⁊ vrina ē eq̄lis in grossitu
dine. Et si vlcꝰ ē in vesica egrediūꝛ cū eo cor
tices siles pāniculis ex vesica cū vrīa fetida
Et si ē in vijs vrine: tūc cortices q̄ descendūt
cū ipsa vrina sūt sine odore fetido. Et discer
nunꝛ iste spēs ꝑ virtutē. nā vesica sentit rez
sensu forti: ⁊ renes sentiūt sensu debiliori pa
rū: ⁊ vie vrine sensu medio. ꝓpter illud ḡ etiā
sunt dolores q̄ fiūt in vesica acuti vehemētes
tēsi. ⁊ illi q̄ fiūt ī renibꝰ ſm formā aliā ab hac
sz q̄i sētiūt dolorē cū ḡuitate: ⁊ illi q̄ sūt ī vijs
vrīe sūt siles doloribꝰ q̄ fiūt ī vesica. dolores
vō q̄ accidūt ex vlcēibꝰ ī q̄bꝰ sūt: sūt leuiores
eis ⁊ mīoris tēsiōis. Sāguis aūt q̄ currit cū
vrina. ⁊ si mīgiꝛ in successiōe egritudis q̄ pre
cessit: tūc siḡt ꝙ ī mēbris vrine ē aliq̄d ex her
pete estromeno. Q̄ō si accīt subito ⁊ absq;
cā manifesta: tūc si cursus eiꝰ est multꝰ siḡt e
ruptionē quorūdā instrumētoꝝ: q̄ sunt in re
nibus. ⁊ si cursus eiꝰ ē aliq̄d pꝰ aliq̄d siḡt ap
tionē orificioꝝ venaꝝ: ⁊ possibile ē etiā vt sit
euō sanguis ⁊ saniei ī vrina ꝓpter eruptiōz
saniei in q̄busdā mēbris suꝑioribꝰ ⁊ cognosci
tur ex h̄. vn̄ est exitꝰ sanguis vel saniei ꝑmi
xtoꝝ cū vrina ꝑmixtione vehemēti. Sanies
aūt vel sanguis q̄ currit absq; vrīa: siḡt ꝙ vl
cus est ꝓpinquū canali virge: aut in ipsa vir
ga: aut in vesica: sed discerniꝛ inter ista ꝑ sen
sum doloris. Et oz vt scias ꝙ vlcera q̄ sunt ī
vesica sunt difficilis curōnis: ꝓpter illud q̄ō
currit ex sup̄fluitate aquosa salsa semꝑ ⁊ illa
q̄ fiunt in renibꝰ sunt facilis curōis. Q̄ꝛ ē: q̄r
de sb̄a renū ē: vt fiat sanatio vlceris: q̄ō acci
dit eis velociter qm̄ ē carnosa: ⁊ ille q̄ fiunt ī
vesica sunt difficilioris sanationis q̄ꝫ ista ꝓ-
pter assiduationē eiꝰ q̄ō currit ex sup̄fluita-
tibus q̄s diximus: ⁊ qm̄ sb̄a corꝑis vesice est
neruosa: ⁊ vlcus in mēbris neruosis ē diffici
lis sanatiōis valde qm̄ difficilis generaꝛ ca
ro vlceris in eis: ⁊ q̄n ḡnaꝛ caro vlceris ī eis
difficilis ē ꝯsolidationis. Curō vlceris q̄ fit
in mēbris vrine. In īceptiōe q̄dē oz vt mūdi
ficeꝛ vlcus mūdificatiōe sufficiēti cū medicis
de ꝓprietate quaꝝ est vt abstergant ⁊ mūdi
ficēt saniē ⁊ sordes aggregatas in eis. dein̄
ꝑmutemꝰ ad res faciētes detumescere ⁊ sti
pticitatē īducētes īcarnatiuas. ⁊ silr̄ si vlcus
est saluū sufficit etiā vt curō ⁊ mūdificatio fi

at cū rebꝰ lenibꝰ sic̄ se. malue cū melle: aut se.
melonis cū aq̄ mellis aut mel ipm̄: aut se. al
tee cū aq̄ mellis: aut mel ipm̄ ꝑmixtū: aut cū
decoctione quarūdā medicinaꝝ ꝓuocantiū
vrinā cū eq̄litate vel cū q̄ete sic̄ decoctio fcā
cū radice apij fe. squinātī: aut aq̄ feniculi: aut
aq̄ sq̄nāti. Si aūt sufficiūt iste curōnes sicut
oz: da cū aq̄ melꝛ capilꝛ veñ ⁊ vitello oui q̄ō
sit dissolutū cū decoctiōe dulci ⁊ alkalibat pꝰ
q̄ꝫ dissoluiꝛ cū aq̄ ⁊ colaꝛ: aut petroselinū cū
vino suauis odoris. Et ex eis q̄ mūdificant
huiusmodi vlcera cum sup̄fluitate virtutis
sūt radices lilij celestis q̄n terūtur ⁊ accipiū
tur cū aq̄ melꝛ ⁊ silr̄ ꝑrassiū ⁊ isopꝰ sicca dā
tur ſm hāc formā. Q̄ꝛ aūt ꝯfert vlceribꝰ sal
uis est ēpl̄m factū ex farina ordei ⁊ thure et
oleo de alkāna: ⁊ oleo de arbore masticis et
ēpl̄a q̄ fiūt cū farina alkesne decocta cū vīo
⁊ melle: aut rosis siccis ⁊ lētibꝰ ⁊ melle: aut
ex granis mirti q̄busdā rebꝰ q̄s diximꝰ. Q̄ꝛ
ē: q̄r oīa ista ꝓhibēt putrefactionē vlceꝝ. Et
est necesse vt ponas ēpl̄m sup alcātī: ⁊ super
loca vacua dū vlcꝰ remanet ita ꝙ nō ꝯsolida
tur. ⁊ si īfirmꝰ nō tolerat ꝓhibitionē a come
stiōe tūc ciba ipm̄ cū carnibꝰ auiū mōtanaꝝ
q̄ nō sūt pingues: ⁊ sunt frixe aut assate. Ad
mūdificationē vlceꝝ: aut ꝯuenit sorbitio fcā
ex farina alkesne q̄ ē abstersa ⁊ pilꝛ fcē ſm
hūc modū. ⁊ ꝯferūt iuuamēto nō pauco sor
bitio fcā ex ordeo ⁊ amillo ⁊ farīa adarmate
decocta cū lacte: ⁊ tri. decocta cū pinguedīe
gallie. ꝙ si vlcꝰ ē malū. nā ⁊ sciꝛ illud ex fece
q̄ egrediꝛ ex eo ⁊ ex viriditate eiꝰ ⁊ ex fetore
eiꝰ q̄ō egreditur ex eo ex inq̄etudīe īfirmi et
paucitate tolerātie ipiꝰ vel expectatōe eiꝰ et
paucitate iuuamēti eiꝰ cū medicis ⁊ vehemē
tia doloris apud euōnē: tūc ipm̄ indiget du-
obꝰ generibꝰ curōis cū medis ītrisecꝰ ⁊ extrī
secꝰ. q̄ꝝ vna ē vehemēs mūdificatiōis ⁊ exic
catiōis: ⁊ alt̄a ex illis q̄ fac̄ stipticitatē ⁊ sicci
tatē q̄ ꝓhibēt vlcꝰ ꝑābulare ad loca multa. ꝓ
pter illō ḡ oz: vt demꝰ ex rebꝰ q̄ bibūtur. s. al-
kesne cū vino dulci: ⁊ de foris admistremꝰ ē-
pl̄a ex farina alkesne decocta cū vino ⁊ mel
le. ⁊ ꝯfert vlceribꝰ q̄ ꝑābulāt ⁊ spḡūtur etiaz
clisteriū de quo diximꝰ ante ꝙ ꝯfert rasure
intestinoꝝ. Ex cibis aūt oz: vt demꝰ illos q̄
sūt tꝑati extinguētes: sicut aq̄ ordei ⁊ olera
tꝑata sic̄ sūt malue atriplices portulaca cu-
curbita cucu. batheca matura ⁊ lactuca co-
cta: ⁊ q̄ sūt illꝛ silr̄. Et pꝰ mūdificatōez saniei
⁊ purificatōez vlceris bonā oz vt admistrēꝰ

res ꝯfortantes q̃ incarnãt ꝯglutinant vlcera. ꝛ da in potu rob de agresta ꝛ succum barbe hircine ꝛ terrã sigillatã ꝛ corallũ ꝛ reliqͥs medicinas q̃ habẽt virtutẽ stipticitatẽ faciẽtẽ incarnatiuã: ꝛ pmisce cũ eis amiluz ꝛ dragagantũ ꝛ se. bateke ꝛ semẽ altee: donec perueniant ad ꝓfundũ cũ facilitate ꝛ ꝯfert etiã ad illud cortices radicũ mãdragore ꝛ papauer nigrũ ꝛ semẽ iusqͥamĳ ꝛ opĳ ꝛ propꝛie si currit ex vlcere aliqͥd veneni ꝛ dolorẽ vehemẽs valde. ꝛ oꝫ vt misceaꝛ cũ eis vna: ꝛ vna ex medicis illis acutis velocis penetratiõis vt pueniat ad loca lesa cũ agilitate ꝛ facilitate: ꝛ vt nõ ledanꝛ cũ eis mẽbra in q̃b⁹ penetrant: ꝛ iste medicine sunt sicͭ semẽ apĳ ꝛ daucus ꝛ petro. ꝛ reliq̃ que sunt eis silia. Et ex medicis ꝯposit͛ ꝯferũt in illo ꝓpꝛie trocisci diascoriõ ꝛ trocisci andromachi: ꝛ trocisci asclepiadõ. ꝛ h̄ medicamẽ quod narro. Medicamen ad vlcera accidẽtia in mẽbris vrine ℞. se. baroke citrolꝛ. ꝛ cucũeris: ꝛ cucur. dulcis excorticatoꝝ oium se. papaueris al. ꝛ nigri ꝛ gũmi: ꝛ agmidalas ꝛ draga. ꝛ amilũ: ꝛ se. portulacͤ. ꝛ se. malue: ꝛ se. altee: ꝛ latuce ablute ꝛ raunt seni: oiꝫ añ. ʒ. v. spod. ʒ. vĳ. boli ar. ʒ. x. granoꝝ pini magnoꝝ ꝛ puoꝝ excorticatoꝝ: ꝛ se. alkekengi mõtani: añ. ʒ. iĳ. succi liq̃ritie ꝛ çucari tabercet ꝛ psilĳ ana. xx. teraꝛ relique medicĩe. deiñ misceaꝛ cũ eis psilium ꝛ çucarũ: ꝛ denꝛ ex eis. ʒ. v. cũ rob: aut cũ iuleb. ꝛ si bibaꝛ cũ lacte asine ẽ magis iuuatiuũ Et si vlcera sunt in canali virge: tũc oꝫ vt inicłaꝛ i ea aq̃ plãtagis cũ oꝫo viol: aut ex sieff albo fcõ ad dolorẽ oculi postq̃ dissoluiꝛ cuz lacte mulieris aut albuĩe subtili. Si aũt accidant in vesica: aut in canali virge vlcera ꝓpinq̃ tpis: inicim⁹ cũ hũiditatib⁹ q̃s diximꝰ ematite ꝛ cimoleã aut cerusã: aut merdã sengi ꝯditũ: aut calcẽ ablutã. Si g̃ vlcera sũt ãtiq̃ indigẽt mũdificatiõe. ꝯfert g̃ eis vt initiẽꝛ trocisci andromachi: aut trocisci facti cũ cartis ꝯbustis: postq̃ dissoluunꝛ cũ aq̃ ordei aut cũ lacte mulieris. Si aũt accidat eruptio sanguinis ex vesica inice in virgã succum arnoglosse: aut aquã vge pastoris: aut aquã portulace: aut aquã i q̃ decocta sũt sumac ꝛ mirt⁹ ꝛ rose ꝛ pone desup exteri⁹ bolũ armenicuz ꝛ terrã sigil. ꝛ gũmi arab. ꝛ se. portulace ꝛ draga. ꝛ balaustias: ꝛ rosas ꝛ cornu ceruinũ adustũ ꝛ succũ barbe hircine aut quosdã tro. abscindentes sanguinẽ inice in virgã. Et ꝯferũt etiã isti trocis. quos dicem⁹ iuuamẽto magno. Trocisci ad sanguinẽ q̃ currit cũ vrina ℞. alũis iameni. ʒ. i. draga. ʒ. iĳ. gũmi. ʒ. iĳ. s. san. dra. kalausteri ãboꝝ. añ. ʒ. i. sũma ẽ. v. ꝯficianꝛ cũ aq̃ portulacͤ ꝛ admĩstrenꝛ. Trocisci ad sanguinẽ q̃ currit cũ vrina alĳ ꝯferẽtes ad hãc egritudinẽ. ℞. draganganti se. papaueris luti lacune succi barbe hircine gũmi prunoꝝ nigroꝝ carabe oiꝫ equalr. sũma ẽ. vi. terranꝛ ꝛ ꝯficianꝛ cũ aq̃ arnoglosse ꝛ denꝛ ꝛ sedeant in aq̃ in qua decocte sũt herbe stipticitatẽ faciẽtes sicͭ mirt⁹ hũida balaustie ꝛ galꝛ ꝛ nux cipressi ꝛ ro. sicce ꝛ corticͤ granatorum ꝛ radix rãni: ꝛ q̃ sunt illis silia. Et pone sup duo emũctoria emplm ex lẽtib⁹ excorticatis ꝛ citonĳs ꝛ malis piris stipticis ꝛ galꝛ ꝛ granis mirti: terranꝛ oẽs iste medicĩe bñ ꝛ misceanꝛ cũ eis rose pulueriçate: ꝛ papauer tritũ ꝛ ꝯficianꝛ cũ aq̃ mirti hũide ꝛ fiat ex eis emplm. Si aũt nõ tolerat infirm⁹ grauitatem emplꝛ fac ei linimentũ ɜm hũc modũ. ℞. sumac ꝛ radicis rãni ꝛ pruna siluestria decoq̃ntur: sicͭ oꝫ. Cũ g̃ remanet aq̃ paꝝ cola ipsam ꝛ ꝓiice sup ipꝫ gũmi tritũ ꝛ balaustie cũ rob de agresta ꝛ acatia ꝛ amilũ donec fiat sicͭ sꝭa mellꝛ: ꝛ liniaꝛ sup duo emunctoria ꝛ pectinẽ semp ꝛ alcati: ꝛ quotiẽs desiccaꝛ primũ: põe desup linimentũ. Si aũt indigeãt corpora illoꝝ q̃ hñt vlcera in mẽbris vrine euõne tunc oꝫ: vt vtanꝛ vomitu: ꝛ nõ ẽ necesse vt liniaꝛ nature illoꝝ nisi cũ cibis tm̃. Et si est necesse vt sup eos nõ sit difficilis vomitus: tũc qñ indigent eo multũ sumãt ex cibo ꝛ vtanꝛ ex eo illo q̃ ꝓuocat vomitũ: sicͭ res dulces vnctuose adeo donec nõ ingrosseꝛ vomitus sup eos cũ g̃ volũt vomere: tũc nõ multiplicenꝛ ex cibis: sed oꝫ vt sumanꝛ ex eis illi q̃ excitãt vomitũ: sicut res dulces vnctuose ꝛ bateca matura. Si aũt illud nõ est inuentũ: tũc sumaꝛ semẽ bateke: ꝛ teraꝛ ꝛ misceaꝛ cũ melle ꝛ decoquaꝛ: ꝛ deꝛ eis ex ipso: ꝛ p⁹ hoc sumãt in potu decoctionẽ multe dulcedis. Et ego nõ narro laudẽ vomitus ꝓpter euõnez replõis visceꝝ tm̃: imo puto ꝙ quãdo vtiꝛ eo homo assidue sanaꝛ ex vlcerib⁹ que fiũt in renibus velociter sanatiõe ꝯpleta: ꝛ ex dolore alio sicͭ est in eis. Et oꝫ vt sibi caueãt ab oibus motibus q̃tũ possibile ẽ. Q: est: q2 nõ est i renib⁹ oibus mai⁹ nocumentũ vlcerib⁹ quoꝝ necessaria ẽ ꝯsolidatio q̃ idiget ꝯsolidatiõe q̃ motus. q̃propter quã adherent trãquillitati ꝛ q̃eti sananꝛ ex eis. Et oꝫ vt nõ vtanꝛ coitu penit⁹. ꝙ est: q2 coit⁹ oibus spẽb⁹ vlceꝝ ẽ nocu⁹

Qz est: q̄ coit⁹ oib⁹ sp̄eb⁹ vlcez ē nociuus ꝛ
ꝓpe vlcez: q̄ sūt in renib⁹: ꝛ qn̄ extēdit̄ tēp⁹
ꝛ q̄escit fe. ꝯpleta ꝛ ī carnat̄ vlcus: tūc sumāt
carnes edi: ꝛ galline: ꝛ si desiderāt aliquid ex
fructib⁹ siccis aut hūidis: tūc sumāt ex illis
amig. dulc. torrefact. cū melle ꝛ grana pini ꝛ
passulas ꝛ fisticos: ꝛ auellanas: ꝛ alcabs ꝛ ca
ueāt sibi a ficub⁹ siccis cautela ꝯpleta. ꝙ est:
q̄ in eis ē ṽtus q̄ fit absterssio: q̄re timet̄ sup
vlcera ex eis vt nō alteret̄ sup ea ꝛ ꝓhibeāt
ip̄a īcarnari: ꝓpter illud g̊ sūt male: ꝛ sumāt
ex fructib⁹ recentib⁹ mala ꝛ pira ꝛ alçabarur
ꝛ citonia ꝛ melones: ꝛ citrullos maturos: ita
g̊ oz vt curent̄ vlcera q̄ sunt in mēbris vrine
Sermo de mō genez lacē q̄ ꝯueniūt illis
egritudinib⁹: ꝛ iā ꝑuenim⁹ ad loquēdū sup
lac: cū sit numeratū ex reb⁹ q̄bus curātur vl
cera q̄ fiūt in his mēbris: ꝛ ē magis iuuamen
tū curōibus oib⁹: ꝛ gl'osioris potionis: ꝛ ho-
norabili⁹: ꝛ iuuamētū cū eo: ꝛ lucz eius ē pl⁹
Et dico ꝙ ordines generū lactis sūt tres. v-
nū eoz ē subtili⁹ sicut lac asine: ꝛ aliō ē gros
si⁹ eo: sicut lac vacce. Et tertiū ē mediū int̄ h̄
duo: sicut lac capraz. Si aūt videris vlcus
qō ē in istis mēbris īdigere mūdificatōe ꝛ co
gnoscit̄ illud ex reb⁹ q̄ euāt̄ cū vrina: tc̄ ē ne
cesse vt demus īfirmo lac asine. ꝙ ē: q̄ ē ve-
hemētis mūdificatiōis vlcera: ꝛ ē pl⁹ q̄ꝫ illa
q̄ parāt: vt alleuietur eoz ꝯsolidatio ꝛ tēpe
rat cū illo supfluitates q̄ currūt ad ea q̄ recti
ficāt eas: ꝛ ꝓpinquū etiā huic ē in ṽtute lac
eq̄z. ꝙ ē q̄ sba hui⁹ etiā ē sba sbtilis. Et si vl
cus nō īdiget medicis mūdificātib⁹: ꝛ corp⁹
ē extenuatū: ꝛ īdiget vt viuificetur cibo: tūc
est nccē: vt dem⁹ lac vaccinū. ꝙ ē: q̄ cū hoc ꝙ
nutrit corp⁹ nutrimento sufficiēti ꝛ viuificat
ip̄m: fit facile regimē ei⁹: ꝛ ordinatio ei⁹: ꝛ im
piguat ip̄m: ꝛ tēpat supfluitates q̄ ī mēbris
currūt in q̄bus sūt vlcera: ꝛ sedāt acuitatem
inuētā in eis. Et si necessitas vocat ad āba s
res sit: ita vt sit corp⁹ ei⁹ īdigēs viuificatiōe
ꝛ vlcus sit īmundū: ē nccē vt det̄ lac capraz
cū sit mediū īter duo genera lactis: ꝛ sit pos
sibile vt faciat opationē in vtrisq̄: ꝛ oz an̄q̄ꝫ
demus lac: vt sit studiū nostrū in mūdificati-
one corpis cū reb⁹ q̄ nō nocēt: ꝛ exiccēt vlc⁹
Cū g̊ dam⁹ ip̄m nō oz vt dem⁹ aliq̄d ex cibis
aut ex medicis: donec digerat̄ digōne ꝯple-
ta ꝛ descēdat a stō: ꝛ quātitas lactis oz vt sit
iiij. ʒ. vel. v. ꝛ plus ei⁹ sit. ix. ꝛ dem⁹ cū eo q̄s-
dā medicias q̄s diximus an̄: q̄ ꝯueniunt ad
mūdificationē: ꝛ ad īcarnationē vlcez sicut
sūt dragagāti: ꝛ gūmi: ꝛ amilū: ꝛ coralli: ꝛ ca
rabe: ꝛ se. citrolli: ꝛ malue: ꝛ q̄ sūt illis sitia. ꝛ
misceam⁹ cū eis etiā aliq̄d ex medicis velo-
cis penetratōis: donec faciāt ea penetrare si
cut sūt anisū: ꝛ semē apij. ꝛ dauc⁹. ꝙ si tarda
tur lac in stō: ꝛ nō penetrauerit velocit̄: tunc
oz: vt dem⁹ cū eo aliq̄d salis. Capitulū
xv. de duritie que fit in renibus ꝛ curōe eius
Uando accidit in renib⁹ apā mīcū
q f. lapideū duz: tūc nō ē in eo dolor: ī
mo sentit īfirmus grauedinē vehe-
mentē suspensā ī rene infirmo: ꝛ ē plurimuz
illi⁹ grauedīs retro ꝛ a pte iliōz: ꝛ seq̄t̄ huius
mōi dispōnes debilitas ī duob⁹ crurib⁹: ꝛ stu
por duaz anchaz. vrina ṽo q̄ euātur ex istis
ē ꝑue q̄ꝫtitatis sbtilis in q̄litate īdigesta. ꝙ ē:
q̄ renes qn̄ debilitant̄: ꝛ coartant̄ meat⁹ qui
sūt in eis nō attrahitur aq̊sitas ex venis sic̄
oz: ꝛ qō attrahit̄ etiā nō alterat̄: sic̄ alteraba
tur ꝓus: ꝓpter h̊ g̊: qn̄ penetrat aq̊sitas cuz
sanguine ad mēbra facit euenire in eis molli
ciē: ꝛ ꝓncipiū idropisis. Et ꝓpt̄ h̊ oz vt cure
m⁹ huiusmōi cū rebus q̄ leniūt duriciē ꝛ re-
soluūt apā paulatī: ꝛ accipiam⁹ in curōe eo-
rū cerotū quē dixim⁹ an̄. ꝛ admistram⁹ etiaz
vaporatiōes fricādo: sic̄ oz. ꝛ ē necesse vt ad
mistrem⁹ etiā cristere lenitiuū: ꝛ dem⁹ eis ex
illis q̄bibūt̄ ex medicis illa q̄ ꝓuocāt vrinaz
paulatim: ꝛ facile: ꝛ q̄ete. Et ad vltimū oz vt
curem⁹ eos cū reb⁹ q̄s dixim⁹ an̄: donec eua
cuāt ab idropisi.
Caplm: xvi. de debilitate renum:
Cias ꝙ āplitudo meatuū in q̄b⁹ va
f dit aq̊sitas q̄ currit ad renes donec
ipsi attrahūt eā: facit ꝙ nō possūt eā
colorare: īmo īgredit̄ cū eo aliq̄d sanguinis:
aut hūiditatis alteri⁹. Illi. n. nō sentiūt do-
lorē: ꝛ si ē: est ꝑuus valde: ꝛ descēdit cū aq̊si
tate aliq̄d sanguīs: ꝛ descēdūt cū eis hūidita
tes alie g̊sse: ita ꝙ qn̄ vrīa descendit in q̄bus-
dā horis: residet: ꝛ eleuat̄ sup eā aliq̄d simile
spume maris. Et h̊ fit qn̄ vene sūt salue. Si
autem alauerid sunt debiles: tūc nō residet
in vrina aliq̄d nec appet digō in ea: ꝛ cā ī illo
est: ꝙ cib⁹ nō ꝑmiscet̄ cū potu: ꝛ non alterat̄
ad sanguinē: ꝓpter debilitatē ṽtuē mēbroz
corpis q̄ sūt sup renes: ꝛ fortasse expellit nā
huiusmōi supfluitates ex toto corpe ꝛ ex e-
pate ad renes ꝯm viā mūdificatiōis: ꝛ nobis
īnē: vt distiguam⁹ int̄ h̊ ꝛ h̊: ex eo ꝙ seq̄t̄ eua
cuatiōez de tranq̄llitate aūt difficultate: ꝛ ēt
ex h̊ ꝙ corp⁹: aut extenuat̄: aut n̄ extenuat̄:

Q2 ē: q2 si euāturvrina mixta cū huiusmodi
supfluitatibꝰ ſm ſemitā mūdificatiōis: tūc se
qͥt euōnem eiꝰ iuuamentū magnū: ⁊ trāqͥl-
litas: ⁊ remotio inqͥetudis. Si aūt ē descen
sio eiꝰ ꝓpter āplitudinē meatuū ⁊ debilita-
tē renū in seipsis: tūc accīt ꝯriū illiꝰ. Si aūt
euō q̄ fit ex opone nāe q̄ mūdificat corpꝰ: tūc
nō debilitat: ⁊ extenuat cū ea corpꝰ: ⁊ fit ſm
plurimū cū reuolutiōibꝰ determiat̄ sicut fit
illud in aptiōe orificioꝝ venaꝝ q̄ sūt i ano q̄-
rū cā ē debilitas renū. nā corpꝰ extenuat̄ ꝑ
has pꝰ tēpꝰ longū: ꝑcipue qn̄ ē ꝙ euātur ex
eis sanguis nō ſm ordinē. gl'osior ḡ curatio
debilitationis renū ē trāqͥllitas ⁊ qͥes. ꝙ ē:
q2 motꝰ debilitat meatꝰ: ⁊ excitat illud quod
currit. Et oꝫ etiā vt accipiāt ex cibis illos q̄
sunt stiptici: sicut pira: citonia: ⁊ çabarur: ⁊ al
bus: ⁊ alketh: ⁊ letes: ⁊ rigi: ⁊ reliq̄ q̄ sunt illis
silia. Et sit potꝰ eoꝝ decoctū vinū nigrū pō-
ticū. Et ꝓhibeant̄ ab oībꝰ q̄ ꝓuocāt vrinaꝫ
penitꝰ: ⁊ a coitu etiā: qm̄ rarificat poros. Et
medicēt̄ itrīsecꝰ: ⁊ extrīsecꝰ cū rebꝰ faciētibꝰ
stipticitatē ꝓhibētibꝰ sanguinē q̄s diximꝰ in
euōne sanguis. ⁊ sint ea q̄ bibūt: sic succꝰ vir
ge pastoris cū bolo ar. ⁊ gūmi: ⁊ ponātur suꝑ
pectinē: ⁊ emūctoria de foris emplꝫ ⁊ linimē
ta fcā cū sauic: ⁊ alkeso: ⁊ citonys: ⁊ succis fa
cientibꝰ stipticitatē retinentē sanguinē: sicut
illud qđ fit ad diarriā ⁊ sputū sanguis: ⁊ i fi-
ne sumat i potu etiā lac ouinū. Q2 ē: q2 ē iu
uatiuū i regie corpoꝝ extenuatoꝝ: ⁊ ꝯuale-
scētiū iuuamēto bono: qm̄ ipiguat corpa eoꝝ
⁊ acq̄rit eis iuuamētū magnū. et oꝫ vt accipi
at̄ cū eo aliq̄d ex medicis q̄ retinēt sanguinē
Et oꝫ vt admīstrēt̄ iste eedē res etiā qn̄ inci
pit huiusmōi euō: ⁊ ē multa mala supflua cū
q̄ ē acuitas: ⁊ remanet diebꝰ multis: ⁊ debili-
tat corpꝰ: ⁊ extenuat ipꝫ. Si aūt h̄ egritudo
accīt cū reuolutionibꝰ flōma venā an̄ horaꝫ
piodi. deīn admīstra res q̄s diximꝰ. ⁊ si h̄ nō
accīt nisi subito absq̄ hora detīminata: tunc
oꝫ vt resistas ei statī: vt nō attrahat vehemē
tiā mali: ⁊ debilitatē v̄tutis: ⁊ principiū male
ꝯplōnis.

Capitulū. xvij. de diabete: et
est multitudo vrine cū vehemētia sitis.

f

Cias ꝙ renes īfirmātur etiā egritu
dine cui sūt tria noīa: qđ ē: q2 noīat̄
dipsacos: ⁊ eiꝰ intentio ē sitire faciēs
qm̄ accīt cū ea sitis vehemēs. Et nomiatur
etiā diabetes: ⁊ eiꝰ intētio ē penetratio: ex h̄
ꝙ penetrat in eo illud qđ bibit̄: ⁊ currit: ⁊ nō
figit̄. Et noiat̄ etiā samida mēsir: ⁊ sunt vri-
nalia. Et qn̄ fit hec egritudo: tūc debilitatur
v̄tꝰ retētiua in renibꝰ. Cū ḡ attrahit virtꝰ at
tractiua q̄ ē in eis attractionē vehemētē: do-
nec accidat in ea sitis vehemēs: tūc ꝓpt̄ illō
fit hec egritudo duabꝰ ex cāis. s. ex debilita
te virtutis ꝯtētiue ⁊ vehemētia virtut̄ attra
ctiue in renibꝰ: ⁊ cā in debilitate v̄tutis reten
tiue in renibꝰ ipsis ē multitudo mēi q̄ attra-
hit̄ ex multitudine ad ipsos. ꝙ ē: q2 qn̄ ipsi ḡ
uant̄ ex multitudine eiꝰ qđ ad eos attrahit̄
nō figit̄ v̄tus retētiua ꝓpter pondꝰ illiꝰ. Cū
ḡ leditur ꝓpter illud virtus retētiua: mouet̄
virtꝰ expulsiua ꝓpter debilitatē qn̄ grauat
suꝑ eā ⁊ euacuat: ⁊ cā vehemētie virtutis at
tractiue: q̄ ē in renibꝰ ē caliditas egritudinis
ab equalitate. Jam ḡ exposuimꝰ ꝙ virtꝰ at
tractiua ꝯfortat̄: ⁊ fit fortis ex caliditate: et
hec caliditas: aut ē cū mā: aut pura absq̄ mā
qn̄ in renibꝰ ē corruptio ꝯplōnis calide sicce
tm̄: ⁊ hec q̄dē egritudo ē silis egritudini lu-
bricitatis ītestinoꝝ in extensione desiderij: ⁊
euōnis volūtate: ⁊ sicut cibi in lubricitate in
testinoꝝ euāntur sicut recipiūt̄. silr̄ h̄ etiā sic
illud qđ bibit̄ aq̄ mellis: aut secaniabin: aut
vinū decoctū: aut aq̄. ꝙ ē: q2 euātur sicut bibi
tur nō mutat̄: ⁊ diuersificat̄ a lubricitate īte
stinoꝝ i hoc ꝙ lubricitas ītestinoꝝ accīt ex e
gritudine vētris ⁊ totiꝰ corpis. Et diabetes
fit ex egritudine renū tm̄: ⁊ i hoc ꝙ appetitꝰ
caninus appetit cibū tm̄: ⁊ diabetes potum
⁊ euō lubricitat̄ ītestinoꝝ fit cū appetitu ca-
nino: q̄ ē cū resolonibus incognitis: ⁊ in dia-
bete qđ euātur est cognitū: ⁊ ē vrina.

Cu
ratio diabetis. Et ē hec egritudo faciēs siti
⁊ qm̄ hec egritudo fit ex corruptiōe vel mali
tia ꝯplōnis calide sicce sicut diximꝰ: tūc ē ne
cesse: vt simus soliciti in ꝯtrarietate ꝯplōis
male. Et ponamꝰ curōēꝫ nostrā huiꝰ egritu
dinis ſm hūc modū: ita vt infrigidemꝰ renes
īfirmos: ⁊ ꝯfortemꝰ eos: ⁊ acq̄ramꝰ corpi to
ti eq̄litatē: ⁊ qm̄ corpꝰ necessario exiccat̄ ꝓpt̄
multitudinē eiꝰ qđ euātur ex hūiditatibus: ⁊
ꝓpter susceptionē siccitatis ⁊ caliditatis: tē
oꝫ vt demus eis q̄ bibūt̄ plus q̄ntitate ꝯsue
tudinis currētis: ⁊ nō dimittamꝰ eū sitire oi-
no: ⁊ demꝰ ex cibis illos q̄ꝝ difficil' est altri-
catio: vt nō subtiliet̄ ⁊ calefiat: ⁊ ꝯburat̄. Eꝑ
enī qn̄ ē calꝫ caliditate acuta siccat̄ cū eo nā
qn̄ attrahit ⁊ finit ex ea hūiditates ciboꝝ. est
ḡ necessariū vt det̄ illis cibꝰ multe grossitu-
dinis vt remaneat i stō sicut sorbitio q̄ fit ex
cādarusio: ⁊ ex tritico: ⁊ ordeo: ⁊ aq̄ ordei: et

aqua çucari: ⁊ citrolt. ⁊ cucur. ⁊ q̄ sūt illis silia
Et sint oīa q̄ bibūt aq̄ cucur. assate: ⁊ aq̄ gra
natoꝝ acetosoꝝ. ⁊ aq̄ prunoꝝ: ⁊ rob de ribes
aut rob citonioꝝ: ⁊ rob de agresta. Et ꝯferūt
illis ex medicis psiliū qn̄ accipit cū aqua ci-
trolt: ⁊ lacte vaccino de q̄ est extractū butiꝝ
⁊ sauic: ⁊ anabac: ⁊ trocissi de spodio: ⁊ aqua
granatoꝝ. Et ꝯferūt iteꝝ iuuamētū manife
stū trocissi: ⁊ eoꝝ modus ē. Re. acacie. ℥. ij. ro
saꝝ siccaꝝ. ℥. iij. balaustie. ℥. iiij. gūmi. ℥. ij. dra-
gaganti. ℥. ß. terat ⁊ cribel. ⁊ ꝯficit cū mucila
gine psilij: ⁊ dent cū aqua fria. Et oꝫ vt caue
ant sibi a medicis ꝓuocantib⁹ vrinā: imo in
genietur vt attrahatur mā ad illud qđ appꝫ
de cute ꝓpe ⁊ euētur p sudorē: ⁊ administretur
exteri⁹ sup emūctoria ⁊ alcati emplm factuꝫ
de farina ordei: ⁊ aceto: ⁊ oleo ro. Et ꝯferūt
extremitates vitis: ⁊ citōia mala: ⁊ extremi-
tates salicū: ⁊ portula. ⁊ sempuiua: ⁊ virga
pastoris: ⁊ altobolub: ⁊ q̄ sunt illis silia. Si
aūt ḡuāt sup illud empla: tūc fiat linimētuꝫ
ƀm hūc modū: cui⁹ descriptio ē hec. Re. aca
cie. ℥. iiij. olib. ℥. ij. succi barbe hirci: ⁊ laudani:
⁊ ramic. oīꝫ aā. ℥. ij. gallaꝝ. ℥. i. terā. ⁊ cri. ⁊ ꝯfi-
ciāt cū aq̄ mirti hūidi: ⁊ limātur cū eo. Et ad
vltimū empla oīa extinguētia ꝯferentia ad
diarriā cū inflātiōe multa ꝯferūt huic egri-
tudini etiā.

Capl̄m. xviij. de distillatiōe vrīe ⁊ lapide.

Scias q̄ lacertus ānexus collo vesi
ce qn̄ extēdit aut debilitat virtus re
tentiua q̄ ē in eo accidit distillatio v-
rine. Debilitas hoꝝ duoꝝ fit aut ex egritu-
dine instrumētali: aut ex malicia ꝯplōnis: et
cū sit de ꝓprietate vesice: vt fiāt in eis omēs
spēs malicie cōplōnis: tūc illud qđ plurimuꝫ
accidit i ea assidue plurib⁹ hoībus ē malicia
ꝯplōnis frīe. q̄propter qn̄ debilitat virt⁹ re-
tētiua ex malicia ꝯplōnis quā dixim⁹ nō pōt
tolerare ḡuitatē supfluitatū: nec spacio bre
ui: imo expellit eas cū distillatiōe paulati. ⁊
fit distillatio vrine ex acuitate qualitat vrīe
ipsius. q̄ ē: q̄ qn̄ accidit in renib⁹ aliq̄ egritu
dinū apud vrinā: aut ex mā acuta: aut ex sa-
nie q̄ currit ex membro aliq̄ ad venas: aut ex
hūore malo aggregato in venis: donec mor
dicet acuitate sua: tūc egredit vrina ante ho-
raꝫ necessariā. Et fit distillatio etiā ꝓpter vl
cus qđ accidit in instrumētis vrine. Si autē
cū difficultate vrīe ē dolor: tūc nō fit nisi: aut
ꝓpter apā: aut excoriationē saniei: aut ꝓpter
vlcus: aut ex malicia ꝯplōnis ꝯposite inordi
nate: aut ex vētositate inflatiua grossa. Si
aūt nō ē cū ea dolor: tūc cā in illo ē: aut ex di-
minutiōe sensus ipsi⁹ vesice: aut ex debilita
te expulsiue v̄tutis q̄ ē in ea ⁊ vtreq̄ accidūt
aut ex retētiōe vrine in vesica spacio longo
aut ex malicia ꝯplōnis frīe. Et appet in oī-
b⁹ istis dispōib⁹ i vesica tēsio: sic accit vt op-
pilet collū vesice ꝓpt hūiditates ḡssas ꝯge
latas: aut ꝓpt san. ḡssuꝫ aut lapidē q̄re accit
difficultas vrine: ⁊ expssio. Si aūt accit diffi
cultas vrine: ⁊ expssio vacua ab extractione
vesice ⁊ coartatiōe ei⁹: ⁊ tēsione ipsius sigt il
lud opilōeꝫ in renib⁹: aut in vijs vrine. Et il-
lud nō accidit nisi ex aliq̄ egritudinū q̄s dixi
mus ex eo qđ p̄missū est ex accidentib⁹ ⁊ si-
gnificationib⁹ q̄ dixim⁹. Sanguinē aūt con
gelatū cognoscimus ex eruptiōe q̄ p̄cessit sā
guinē: ⁊ accidētib⁹ ꝓprijs sequētib⁹ q̄ sequū
tur illud. q̄ ē: q̄ sanguis qn̄ coagulat ⁊ ꝯgele
tur: ⁊ nō in vesica tm̄: imo in stō ⁊ intestinis ⁊
pectore accidit patiēti putas anhelitus ⁊ ci-
trinitas coloris: ⁊ putas pulsus ⁊ duricies
ei⁹: ⁊ ꝯsecutio ipsi⁹: ⁊ nausea ⁊ tristicia ⁊ euō
donec nō euadit nisi raro in oī hora ex illis q̄
rū intrinsecis mēbris coagulat sanguis: ⁊ fit
ꝯgelatus. Malicia autē ꝯplōnis debilitat
vesicā ⁊ alia instra: ⁊ tibi inest vt cogscas per
extimationē ex significationib⁹ q̄s multoti-
ens diximus.

Curō distillatiōis ⁊ lapidis

Nā si distillatio vrine ē ꝓpter acuitatem
sui: aut ꝓpter acuitatē alicui⁹ hūoris q̄ currit
cū ea administram⁹ res tpatas sicut sunt aq̄
ordei lactuce ⁊ ēdiuie: ⁊ cucur. ⁊ malue: ⁊ que
sūt illis silia. Et iuuant ex ablutiōe cū aqua
calida dulci: ⁊ inūctione cū oleo ros. ⁊ ꝓhibe
eos ab oībus reb⁹ acutis. Et ꝯserua eos cū
cibis ⁊ potib⁹ trāquillitate: ⁊ q̄ete: ⁊ paucita-
te tristicie. ⁊ rege eos regie sedāte acuitatem
⁊ da eis in potu assidue psiliū cū oleo ro. q̄
si cā distillatōis vrīe ē malicia ꝯplōis frīe ex
q̄ debilitat virtus retētiua: q̄ est in vesica v-
tant potu vini: ⁊ aliaꝝ reꝝ calefacientiū ⁊ ac
cipiāt ꝯfectionē anacardinā ⁊ mitridatū: ⁊ ie
rā ga. Et ꝯfert eis trifera minor q̄n miscetur
cū saggenea: ⁊ glādib⁹ ⁊ thure. Et ꝯfert etiā
iuuamentū manifestū h̄ medicamē. Re. gra
noꝝ mirti: ⁊ glandiū: ⁊ corticis thuris: ⁊ cimi
ni carmeni: ⁊ cipi aā p̄. i. terāt ⁊ det ex eo. ℥.
ij: cū vino ātiquo: aut sumāt extremitates fo
lioꝝ mirti sicce: ⁊ alūis: ⁊ folioꝝ alcāne oīuꝫ
aā. p̄. i. ⁊ coquant cū vino: ⁊ det ex eo. ℥. i. in
mane: ⁊ hoc iteꝝ ē iuuatiuū ad sanguinē qui

currit ex renib⁹: ⁊ vesica. Cōfert etiā hoc me
dicamē sumanꝰ glādes: ⁊ infūdanꝰ in aceto
vini die ⁊ nocte. deiñ fricēꝰ sup patellā: ⁊ te-
rāt ⁊ sumāt ex eis. ʒ. x. ⁊ ex mirob. citri. ke
bul: ⁊ emblicis torrefact añ. ʒ. vij corticis thu
ris. ʒ. v. granoꝝ mirti. ʒ. x. tera. ⁊ cribel. ⁊ deꝰ
ex eo. ʒ. iij. cū aq̄ in q̄ submergūt ferrarij fer-
rū ignitū. Et ꝯfert etiā hꝰ medicamine.
Medicamē etiā ad illos q̄ mingūt ī lecto
suo iuuatiuū ꝯueniēs valde. ℞. mirob ke-
bul. Embli belli. añ. ʒ. x. glandiū infusaꝝ i a-
ceto vini die ⁊ nocte ⁊ torrefactaꝝ. ʒ. vij. cipi
⁊ granoꝝ mirti: ⁊ thuris masculi: ⁊ enule: ⁊ sto
racis sicce: ⁊ coral. añ. ʒ. v. mirti. ʒ. iij. terātur ⁊
ꝯficiūt cū melle ⁊ sumaꝰ in potu ex eo. ʒ. iij.
Et ex eis q̄ expti sum⁹: ⁊ pbauimus sunt
iste pille. Pille ꝯueniētes ad multitudinē v
rine. ℞. mirre castorei: ⁊ costi amari: ⁊ ba-
basce: ⁊ cupulaꝝ glādiū: ⁊ piretri. añ p̄. i. te.
⁊ ꝯfi. cū aq̄ mirti hūide: ⁊ fiāt pille: ⁊ detur ex
eis apud somnū. ʒ. i. ⁊ min⁹: ⁊ pl⁹ apud quan
titatē ꝟtutis sumētis: ⁊ q̄ sūt illis sitia. Qui-
dā ꝟo dant se. nigelle: ⁊ alij dant se. rute. Q̄
si distillatio vrine ē ex vlcerib⁹ in mēbris vri-
ne curēꝰ cū reb⁹ q̄s diximꝰ in fmōe sup vlce
ra fcā in instrīs vrine. ⁊ qñ ē difficultas vrine
tūc si ē ex apāte ⁊ lapide q̄ coartāt vias vrie
⁊ faciūt accidere difficultatē: tūc oꝫ vt sede-
mus dolorē cū effusione aq̄ calide in q̄ deco
cta sūt comomil. anetū: ⁊ radix altee: ⁊ inun
gam⁹ eū q̄tidie cū oleo albasech: ⁊ oleo ca-
mo. Lapidē ꝟo curam⁹ cū medicis q̄ frāgūt
lapidē ex eis q̄s dicem⁹ p⁹. Et sitr si meatus
opilanꝰ ex hūiditate g̊ssa ⁊ viscosa: aut sanie
habēte fecē: aut sedemē: tūc oꝫ: vt medicenꝰ
cū reb⁹ q̄ abstergūt: ⁊ apiunt cū ꝟtute: sic sūt
meu. ⁊ fu. ⁊ anisū. ⁊ spica: odorifera: ⁊ se. teni.
⁊ se. apij: ⁊ dauc⁹ cū aq̄ decoctiōis petro. aut
siseleos: aut aq̄ apij: ⁊ costi: ⁊ amoni: ⁊ spicis
aromatice. ⁊ se. apij: ⁊ petro. ⁊ anisi. ⁊ deꝰ ex
se. raphani siluelstris aur. i. cū aq̄ almagdinis
⁊ aq̄ apij: ⁊ feniculi p⁹ q̄ꝫ bulierit: ⁊ colatur v-
niuscuiusq̄ꝫ. ℥. ij. ⁊ cibētur pane cū aq̄ rapha-
ni decocti: ⁊ aq̄ ciceris ni. Et cura eos etiam
cū ꝯfcōib⁹ calefaciētib⁹ subtiliātib⁹: sicut cō
fectio noīata saggenea: aut cū q̄busdā ꝯfecti
onib⁹ puocātib⁹ vrinā. ⁊ psunt etiā sq̄lla: ⁊ se
niacabi fcm̄ cū ea: ⁊ medicanꝰ exteri⁹ cū em
broca cū aq̄s calidis in q̄b⁹ sunt decocta fo-
lia lauri ⁊ albelēge siff: ⁊ sisimbriū: ⁊ camo. ⁊
anetū: ⁊ melli. ⁊ fenugrecū: ⁊ caulꝰ nabati: et
armel. ⁊ fim⁹ colūbin⁹. Et fiat eis emplꝰm cu

emplꝰis: q̄ fiūt ex fenugreco. ⁊ armo. ⁊ galba
no. Et ꝯferūt etiā ꝓpe ei cui⁹ egritudo ē ex
flē grosso hoc medicamē. Et mod⁹ ei⁹ ē hu-
iusmodi. ℞. baccaꝝ lauri ⁊ aluis añ. ʒ. x. mel
liloti: ⁊ farie ciceris ni. ⁊ camo. añ. ʒ. x. se. dau
cie siluestris: ⁊ raphani. ⁊ apij ortulañ. ⁊ mō-
tañ. añ. ʒ. vij. amomi. ʒ. x. terēꝰ ⁊ cribel. ꝯficiā
tur cū aq̄ caulꝰ armeni vel nabati ⁊ oleo de li
lio. ⁊ oleo de balsamo: ⁊ fiat emplꝫ cū eo ilijs
⁊ pectini. Et deꝰ in potu p⁹ ip̄m aq̄ apij: ⁊ aq̄
folioꝝ raphani p⁹ q̄ꝫ feruerit: ⁊ colaꝰ: aut de-
coctio aneti cū oleo de amig. dul. ⁊ inūgātur
duo ilia semp de oleo de scorpionib⁹. Si āt
cā difficultatis vrine ē sanguis coagulatus
tūc oꝫ vt dem⁹ medicīas frangētes lapideꝫ
cū sentacabin. Et sit pot⁹ infirmi assidue se-
caniabin: qm̄ acetū ē incisiuū: ⁊ mel cū calidi
tate ē resolutiuū ei⁹ qd̄ incidit acetū. ꝓpter
illō g̊ fit iuuamētū sangui coagulato valde.
Difficultas aūt fcā in febrib⁹: oꝫ vt curetur
ita: vt iungaꝰ pectē ⁊ duo emūctoria cū oleo
anetino: ⁊ oleo camo. ⁊ oleo de raphano: ⁊ o
leo rutaceo. ⁊ si retineꝰ nā: oꝫ vt lineas eam
statī cū clistere ex decoctione fenugreci: ⁊ al
tee cū oleo camo. aut rutaceo: ⁊ sedeāt ī tina
in aq̄ ī q̄ decoquāꝰ camo. ⁊ radix altee: ⁊ alba
asech. ⁊ ꝯfert etiā radix altee siluestris cū de
coq̄tur cū oleo siccionio: ⁊ iungaꝰ cū eo ilia.
Si aūt cā difficultatis vrine sunt īflō ⁊ ven
tositates grosse: tunc dam⁹ ei oleū de kerua
cū aq̄ ꝺ radicib⁹: ⁊ inungim⁹ pectenem: ⁊ ilia
cū oleo balsami: vel oleo sābacino: aut oleo
de spica: ⁊ iitiaꝰ ī virga ex istis oleis solum
aut cū aliquātulo castorei: ⁊ aq̄ rute ⁊ musto
⁊ que sunt illis sitia

Caplm. xix. de gn̄atione lapidis: ⁊ q̄re fit
ꝙ gn̄aꝰ in vesica pueroꝝ semp: ⁊ in renib⁹ se
nū: ⁊ nō forsitan gn̄aꝰ in vesicis puellaꝝ.

Materia ex q̄ generaꝰ lapis ē humor
m grossus crud⁹ q̄ descendit ad renes
⁊ vesicā cū aq̄sitate q̄ attrahiꝰ ex sā
gui e ī uenis: ⁊ cā efficiēs ip̄m ē caliditas: ⁊ hꝰ
calitas fm plurimū ē ignea: ⁊ forsitan ē tpa-
ta. Et cā scd̄a ꝓpꝰ quā fit āplitudo meatuuꝫ
superiorum: ⁊ constrictio meatuum inferio-
rum fortasse ē naturalis: ⁊ fortasse ē ꝓpꝰ egri
tudinē q̄ accidit p⁹ illud. ꝙ ē: q2 hūor grossus
crud⁹ qñ generaꝰ: aut ex gulositate: ⁊ nimie
tate cibi sic fit ī pueris: aut ex debilitate ꝟtu
tis digestiue: vt in decrepitis: ⁊ descēdit ad re-
nes ⁊ vesicā cū vrina: ⁊ calitas efficiēs ī istis
mēbris ē ignea: aut ꝓpꝰ aliq̄d malicie ꝯplōis

accepte cū eis facilis resolonis. Et hᵒ fit aut
ꝓpter aliqd qd currit ex felle ad ea: aut ex a
postemate. qd est flon qd in eis ē. Si gᵒ v̓tus
expulsiua q̄ ē in renib⁹ ꝛ vesica ē fortis: ꝛ vie
in q̄bus euā̄tur vrina sunt p⁹ vesicā̄ ample:
tq̄ vrina q̄ euā̄tur ē grossa. ꝛ si vie sūt strircte ꝛ
v̓tus ē debilis: tūc necio tardaꝶ tpe aliq̄ ꝛ e-
uā̄tur paulatiꝫ clara sbtile qd remanet in fi
ne in eo tm̄ colaꝶ p resudationē: ꝛ remanet il
lud qd ē grossū fex: q̄ ꝓpter qn̄ accendiꝶ hoc
residuū desiccatur ꝛ aduriꝶ ex vehemētia ca
liditatis q̄ ē in istis locis: ꝛ fit ei sba lapidea
ꝛ icipit coagulari ꝓpꝶ hᵒ gᵒ iuenim⁹ semp in
eo qd euā̄tur ex vrina in pncipio aduēt⁹ la-
pidis grana arenosa: qn̄ dam⁹ ifirmo aliqd
ex medicis frāgentib⁹ lapidē ꝛ ꝓuocantib⁹
vrinā̄: aut nā̄ monet ea cū acuitate: ꝛ expellit
ea: ꝛ hūoresꝶ aggregatosꝶ in his mēbris: ꝛ ista
grana arenosa qn̄ remanēt spacio tpisꝶ: ꝛ vni
unꝶ ad inuicē: ꝛ adherēt aggregatur totum
grossū: ꝛ fex q̄ ē in vrina cū eo qd pcessit: ꝛ co
agulatū ē: ꝛ fit lapis cui ē q̄titas in magni-
tudie accīt i aqs termaꝝ: ꝛ in vasis in qb⁹ ca
lefit aq̄ oi die siꝶe huic lapideitati ꝛ coagula
tioni qn̄ residet in aq̄ grane: ꝛ acq̄rit ex cali-
ditate q̄ ē in ea coagulationē: ꝛ coadherēt sē
p ꝛ teneꝶ illud qd residet: ꝛ coagulatur: ꝛ hᵒ
qn̄ remanēt tpe aliq̄ iduratur ꝛ magnificaꝶ
sic lapisꝶ. Cāe gᵒ gn̄atōis lapidis sūt iste q̄s di
xim⁹. Cāe gᵒ gn̄atōis lapidis i pueꝛ i vesicisꝶ
ꝛ i senib⁹ in renib⁹ ē bm qd narro. ꝙ ē: qꝛ opa
tiōes nāles oēs in pueris sunt fortiores: et
caliditas nālis in eis ē fortior: ꝛ pl⁹ ē grossi-
tudo hūoꝝ q̄ descēdūt ad renes eoꝝ liqda et
resoluta. gᵒ resolutio grossitudis ipi⁹ ꝛ for-
titudo oponis renū penetrat in eis facile: et
expellitur ab eis ad vesicā velociꝶ: ꝛ qm̄ vesi
ca ipsa ē fria natura qm̄ ē neruosa pauci san
guinis ex frigiditate sua: etiā sūt i ea raritas
multa ꝛ ꝯcauitates i qb⁹ agregaꝶ reliq̄ gros
situdo q̄ venit ad eā: ꝛ coagulaꝶ illic bm semi
tā quā dixim⁹ nup: ꝛ ex eis q̄ iuuāt sup hāc
viscositatē sunt ille supfluitates: ꝛ grossitu-
do eaꝝ. ꝙ ē: qꝛ supfluitas ipsi⁹ ē velox ꝓpter
vehemētiā caliditaꝭ eoꝝ naturalis. In seni
b⁹ aūt qm̄ iste cāe sūt ecōuerso fit generatio
lapidis in renib⁹ eoꝝ. ꝙ ē: qꝛ grossitudo in su
pfluitatib⁹ eoꝝ ꝛ multitudo ei⁹ i renibusꝶ ipo
rū fit vehemētioris coagulatiōis: ꝛ solitatis
ꝛ ꝓpter debilitatē renū ꝛ diminutionē caldi
tatis naturalis nō puenit hec gᵒssitudo ad ve
sicā: imo figiꝶ in renib⁹ pꝰ qd resoluaꝶ: neqꝫ

spgiꝶ: ꝛ i spacio tpis alteraꝶ sba ei⁹ ꝛ coagu
laꝶ: ꝛ fit sba ei⁹ lapidea dura: sicut dixim⁹. ꝙ
ē: qꝛ qn̄ nos volum⁹ in renib⁹ istis q̄ ponātur
extrisec⁹ liq̄re aliqd de materijs istis grossisꝶ
sicut cera: aut pix: aut racenici: tūc qn̄ effūdi
tur illud qd liquatū ē apud resoloeꝫ ei⁹ a ca
liditate currit cuꝫ facilitate: ꝛ p⁹ facilitatem
cursus ei⁹: si nō calefacim⁹ illud: aut subtilia
mus: neqꝫ calefit ipm in seipso nō resoluiꝶ:
ꝫ remanet in loco suo. Maior gᵒ cāꝝ magis
vincēs in generatiōe lapidis ē grossitudo v-
rine. calitas aūt sufficit: vt sit ꝑata in gene
ratiōe lapidis. ꝙ ē: qꝛ aq̄ ꝶmaꝝ: q̄uis sit tepi-
da appeꝶ gn̄atio in ea lapideitas ꝛ lapis. et
cū igrossationis vrine ē multitudo ei⁹ qd su
miꝶ ex cibis grossis natura ꝛ susceptio eoꝝ
i n̄ sua hora q̄ ē necessaria: ꝛ ꝓpter illud suffi
cit i pueris qn̄ sunt ex illis q̄ lac sugūt in gᵒs-
satione vrine eoꝝ: donec coagulaꝶ: ꝛ in lapi-
deitatē ꝯuertaꝶ q̄titas ei⁹ qd ē in cibis de la
cte grosso. Si aūt sūt maiores hac q̄titate:
tūc gulositas: ꝛ mod⁹ egrediēs ab ordine p⁹
acceptionē ciboꝝ i renib⁹ q̄s dixim⁹ ex cāis
q̄ igrossant vrinā̄: ꝛ generāt lapidē. Et i illis
qᵒꝝ adolescētia iā ꝯpleta ē mltitudo ꝯmesto
rū frioꝝ grossoꝝ ē cā gᵒssitudis vrine ꝛ gene-
ratiōis lapidis sic testaꝶ in illo q̄ multiplicat
ꝯmestionē casei recētis. veꝝ nō oꝫ vt opineꝶ
ꝙ grossitudo vrine sit sufficiēs i gn̄atiōe la-
pidis: imo qn̄ aggregaꝶ illud cum caliditate
ignea egressa a natura eq̄litaꝭ. Cā aūt in
hᵒ ꝙ hec egritudo nō accidit puelꝶ ē ꝙ colluꝫ
vesice ē breue amplū: ꝛ ē ꝓpinquū vulue. ꝓ-
pter illud gᵒ penetrat in ipo vrina gᵒssa facile
ꝛ nō retineꝶ: ꝛ nō tardaꝶ q̄re nō coagulatur
ꝛ nō igrossaꝶ. Cū gᵒ nō ꝓhibeꝶ hec dispō. s. ā
plitudo meatuū in pueris ꝓpꝶ ꝯstrictionem
colli vesice ꝛ longitudinē ei⁹: ꝛ accēdiꝶ ex ca
liditate ignea illa supfluitas sufficit i gn̄atio
ne lapidis: ꝛ cogᵒscim⁹ hᵒ ex euōne vrine aq̄se
ꝛ sedie arenoso ꝙ ē in ea vsqꝫ q̄ faciūt videre
signa q̄ significāt generationē lapidis: ꝛ sūt
prurit⁹ ꝯtinuus in canali v̓ge: ꝛ tensio ei⁹: et
mollificatio ipsius supra mēsurā̄: ꝛ dolor qui
accīt anteriori pte illoꝝ ad inferiora pectinisꝶ
ꝛ fortasse accidit difficultas vrine etiā qn̄ la-
pis cadit in collū vesice: aut foramē cānalis
v̓ge. Et distinguim⁹ inꝶ lapidē generatū in
renibusꝶ: ꝛ iter illū q̄ gn̄atur i vesica p magni
tudinē ꝛ sbam. ꝙ ē: qꝛ ille q̄ fit in renib⁹ ē mi-
nor lenior: ꝛ nō fit minor nisi ꝓpter puitatem
ꝯcauitatis q̄ ē in renib⁹: ꝛ qm̄ nō est possibile

vt tendanf multũ ꝓpter spissitudinẽ corpis
ipoꝝ:qm̄ lapis nõ forsitan figif i eis tpe lon
go:ꝛ fact⁹ ẽ mollior ꝓpẽ paucitatẽ more sue
Lapis aũt q̄ gñatur i vesica ẽ maior:ꝛ vehe
mẽtioris duriciei.ꝙ ẽ:q꞉ vacuitas q̄ ẽ in vesi
ca ẽ maior:ꝛ extẽsio ei⁹ ẽ plus:etiã ꝓpter sb
tilitatẽ ei⁹ q̄ sitatur pãniculo:ꝛ qm̄ ẽ neruosa
figif in eo lapis tempore longo.

Capitulũ.xx.q̄liter ẽ necesse p̄mittẽ cau-
telã ad generationem lapidis.

q Uia iã scim⁹ cãm gñationis lapidis
nõ fit nobis difficile scire:q̄liter pre
termittat hõ cautelã:vt nõ generaf
lapis:ꝛ cũ gñatio hui⁹ egritudis sit ex dua-
bus causis.s.humore grosso viscoso pmixto
cũ aq̄sitate q̄ attrahitur ex renib⁹ in calidita
te ignea q̄ adurit hũc hũorẽ ꝛ exiccat ipz:ꝛ cũ
qñ nos abscindim⁹ has vtrasq꞉:ꝛ destruim⁹
eas abscindũtur cãe ãbaꝝ sif:ꝛ abscindif ẽt
lapidis gñatio. Et abscisio eaꝝ fit p cautelã
ꝛ custodiã a cãis faciẽtib⁹ eã:ꝛ destructione
rei ex q̄ gñatur:ꝛ eradicatiõe eius.nã hũoris
grossi generationẽ añ oẽm rẽ ꝓhibẽt pauci-
tas ciboꝝ ꝛ cautela a malicia digõnis.ꝙ est:
q꞉ de ꝓpetate sacietatis ꝛ malicie digõnis ꝓ
culdubio ẽ attrahere hãc egritudinẽ si autẽ
accidat:ꝛ iã icipit hec egritudo excitat eã ve
hemẽter:ꝛ oꝫ vt adhibeaf cautela ꝛ custodia
p⁹ illud a reliq̄s reb⁹ grossis viscosis.De ꝓ-
ꝑetate q̄ꝝ ẽ teneri cũ mẽbris:ꝛ generare lapi
dẽ. Quã ꝓpter necesse ẽ vt fiat ꝓhibitio ab
admĩstratiõe reliq̄rũ cibarioꝝ factoꝝ ex la-
cte:ꝛ ex ouis duris:ꝛ samit:ꝛ tri.adarmacha
ꝛ cãdarusi.ꝛ oꝫ vt caueãt oĩ cautela a⁹ caseo
recẽti ꝓpe:ꝛ nõ fiat abbreuiatio illis i caute
la a piscib⁹ recẽtib⁹:ꝛ nocẽt eis carnes auiũ
degentiũ i lacunis:ꝛ carnes q̄drupedũ:ꝛ ꝓ
prie vaccaꝝ:ꝛ hircoꝝ mõtanoꝝ:ꝛ q̄ sũt illis
silia.Et cũ hac forma etiã fruct⁹ difficilis ge
neratiõis sic mala:ꝛ psica imatura:ꝛ caro ci
tri.ꝛ q̄ sunt illis silia:ꝛ custodiãtur etiã a mo
tu laborioso ꝛ iordiato p⁹ cibũ a ꝯmestione
panis açimi:aut fermẽtati:q̄ nõ ẽ bene coct⁹
ꝛ silr a vinis vehemẽtia nigredis grossi.ipa
enĩ adiuuãt gñationẽ magno iuuamẽto.Il
lud ꝙ aggregatũ ẽ ex grosso hũore:ꝛ incipit
coagulari.oꝫ vt euẽmus:ꝛ solone educam⁹
ipm cũ cibis ꝛ medicis que nõ sũt vehemẽtis
calefactionis.ꝙ ẽ:q꞉ oẽ cui⁹ calefactio ẽ forti
addit in mãm grossã duriciẽ:ꝛ iuuat ad gña-
tionẽ lapidis.ꝓpter illud ḡ qñ nos cauemus
nobis ab admĩstratiõe haꝝ reꝝ.admĩstram⁹
in p̄mis vomitũ p⁹ ꝯmestionẽ multotiẽs.de
inde p⁹ illud dam⁹ decoctionẽ abscinthij po
tatione ꝯtinua dieb⁹ multis. ipsa enĩ alleui
at multũ valde dieb⁹ multis.Et damus eis
ex cibarijs q̄ sunt pauci nutrimẽti:ꝛ nõ sunt
difficilis digõnis. Et dam⁹ etiã cũ eis aliq̄d
ex oleribus ꝓuocãtibus vrinã apitiuis q̄ abster
gũt:sic baucie recẽtes ꝛ apiũ:ꝛ feniculũ:ꝛ ẽ-
diuia:ꝛ calamĩtũ cãpestre:ꝛ fluuiale.ꝛ ꝯferũt
etiã carnes auiũ mõtanaꝝ:q̄ nõ sũt mlt'ice pi
guedis:qm̄ iste st̄ pauce calitati q̄re penetrãt
ꝛ nõ idurãtur:vt lapis:qm̄ nõ calefaciunt:ꝛ
medulł.citrolli:ꝛ q̄d ẽ i ꝯcauitate bateke:ꝛ fi
cus hũide ꝛ sicce:ꝛ vua alba.Et vtãtur etiaꝫ
in potu vini albi:qm̄ ẽ pauce caliditatis sub
tilis pmixti cũ aq̄ fortiter dulci clara.ꝙ ẽ:q꞉
aqua turbida limosa q̄ ibibif in fluuijs:ꝛ la-
cunales:ꝛ feculẽta:ꝛ illa in q̄ ẽ sapor horribi
lis ꝛ extrane⁹ adiuuat ad generationẽ lapi-
dis.ꝛ oꝫ etiã vt admĩstref decoctio pulleg̃ij
ceruini:ꝛ poliȷ:ꝛ camepiteos:ꝛ vge pastoris
ꝛ radicis alteil:aut decoctio albasech:ꝛ ca-
pilli veneris:ꝛ scolopẽdrie:ꝛ cimini siluestris
ꝛ se.altee:ꝛ samurdine:ꝛ ẽ arboꝝ granoꝝ al
sociati.ꝙ ẽ:q꞉ illa oĩa ꝓhibẽt generationẽ la
pidis magni:ꝛ frangit lapidẽ puũ:ꝛ extrahit
eũ cũ vrina.ꝛ oꝫ vt misceam⁹ etiã cũ istis re-
b⁹ aliq̄d ex medicis calis ꝓuocãtib⁹ vrinã vt
attrahaf cũ acuitate curs⁹ vrine arena para
ad gñationẽ lapidis.aut q̄d factũ ẽ ex lapide
q̄ ẽ illic.Et ꝯfert huic intẽtiõi decoctio apij
ꝛ bautie:ꝛ se.citroll.ꝛ se.cucur.ꝛ se.bateke:ꝛ
acetũ sq̄lliticũ:ꝛ secaniabi factũ cũ eo. Et ẽ
necesse vt decoq̄mus has medicias q̄s dixi-
mus cũ aq̄ quã dixim⁹:ꝛ decoq̄m⁹ in hora cũ
vino subtili:vt sumaf cũ secaniabi fcõ cũ sq̄l
la:ꝛ sic decocte etiã.ꝛ admĩstrem⁹ etiã exerci
tiũ tpatũ:ꝛ iungam⁹ reliquũ corp⁹:ꝛ ꝓpe al
kali:ꝛ qñq꞉ facim⁹ in vnctionẽ cũ oleo antiq̄
ꝛ qñq꞉ absq꞉:ꝛ qñq꞉ cũ medicis q̄ abstergunt
sic abrotanũ:ꝛ fex ꝯbusta ꝛ nitr.ꝛ non oꝫ vt
tardem⁹ in lenificationẽ nãe:donec remane-
at in corpe mã grossa q̄ descẽdit ad locũ i p̄n
cipio.Et icipiamus cũ medicis q̄ euãnt ꝛ sol
uũt cũ facilitate in oib⁹ dieb⁹. Si aũt nõ ap
paret in renib⁹ caliditas ignea:ꝛ nõ ẽ in cor-
pore materia mlt'a grossa:ꝛ nõ ẽ q̄d ꝓhibeat
a medicina forti p̄mittem⁹ motionẽ materie
cũ eo q̄d alleuiat euõnem ꝛ obedientiã medi
cine in attractiõe sua.ꝛ dabimus medicinas
q̄ soluũt cũ vtute p⁹ subtiliationẽ ꝛ appitũ ꝛ
digõnis absq꞉ timore.hẽ ẽ ḡ regimẽ ꝯueniens

in ꝓhibitiõe hũoꝝ grossi: ex q̊ generat̃ lapis
⁊ ad mundificationẽ illi⁹ qδ aggregatũ ẽ ex
eo in corpe absq̃ caliditate appente. nam ca
liditas ignea q̃ generat lapidẽ nõ ẽ nisi ex a-
postemate calido ex genere almessire: aut ex
genere flõnis: q̃ fit in renib⁹ aut ĩ vesica: aut
ꝓpter illud qδ sumit̃ in ꝯmestiõe ⁊ potu ex
reb⁹ vehemẽtis caliditat̃ fortis: sic̃ ꝯmesta ⁊
bibita calida: aut ex admixtiõe medicinaruꝫ
calidaꝝ egressaꝝ ab eq̃litate: aut ĩterius: aut
exteri⁹ qñ ꝓlongant̃ egritudies in istis mem
bris: aut ꝓpt̃ laborẽ vehemẽtẽ ꝯsecutũ. q̃ ꝓ-
pter qñ curam⁹ quosdã eoꝝ cũ eo q̊ curam⁹
flõnem: ⁊ almessire ⁊ herisipilã: ⁊ mutam⁹ me
dicationẽ in q̃busdã eoꝝ: sicut mutamus su-
sceptiõꝫ ciboꝝ ⁊ potuũ calidoꝝ acutoꝝ: que
sumunt̃: ⁊ minuim⁹ in q̃busdã eoꝝ: sicut me-
dicine calide q̃s admistram⁹ interi⁹ ⁊ exteri⁹
⁊ in q̃busdã eoꝝ ꝓhcim⁹ eas: ⁊ dimittim⁹: sic̃
vtẽtib⁹ labore vehemẽtissimo ꝯtinuo redit
caliditas q̃ ẽ in renib⁹ ad eq̃litatẽ: ⁊ ꝓhibet̃ a
generatiõe lapidis. Si g̊ ẽ huiusmõi ex ma-
licia ꝯplõis ex apãte calido: ⁊ ẽ apã h̊ absq̃
duricie. oꝫ vt liniam⁹ illud ⁊ extinguam⁹ ce-
roto fcõ ex oleo ro. aut oleo camo. cũ aq̃ en-
diuie: aut lactuce: aut sempuiue: aut v̈ge pa-
storis: aut portulace. ⁊ admistrem⁹ empl̃a fa
cta ex rasura cucur. ⁊ farina ordei: ⁊ altraba-
lub: ⁊ ponam⁹ ea sup loca apãta: ⁊ dem⁹ ex
cibis aquã ordei cũ secaniabin: ⁊ oꝫ vt ꝑmi-
sceam⁹ cũ rebus q̃s de foris admistram⁹ ace
tum qm̃ iuuat ad submergendũ: ⁊ facit ap-
pere opatiõꝫ eaꝝ: ⁊ iuuamẽtũ ipsaꝝ. Si ãt
apã ẽ calidũ cũ aliquãtula duricie: tũc oꝫ vt
admistrem⁹ res leniẽtes duriciẽ: refrenãtes
iflõnẽ: ⁊ illa q̃ sunt cũ hac ꝓpetate: sũt camo
⁊ anetum ⁊ olea fcã ex eis: ⁊ altea: ⁊ fenugre
cũ: ⁊ se. lini. Et medicamẽ factũ cũ mucilagi
ne: qδ noiat̃ diaq̃lon. h̊ est g̊ qδ admistrat̃ in
ꝓncipio. In fine aũt qñ apparꝫ in apãte ma
turitas: ⁊ lenit̃ illa duricies: tũc nos damus
medicias q̃ ꝓuocãt vrinã iteri⁹: ⁊ admiscem⁹
cũ reb⁹ q̃s admistram⁹ ea q̃ leniũt: ⁊ resoluũt
cũ eq̃litate: sicut armoniacis: ⁊ racienitis: ⁊ sto
rax: ⁊ pinguedines: ⁊ reliq̃s medicias leniti
uas: ⁊ misceam⁹ cũ eis castoreũ: ⁊ mirrã ⁊ ni
trũ: ⁊ oleũ balsami: ⁊ q̃ sunt illis silia. Si ãt
cã malicie ꝯplõis calide ignea est ꝯtinuitas
admistratiõis mediciaꝝ q̃ admistrãt̃ exteri⁹
⁊ interi⁹: tũc si inuenim⁹ admistrationẽ ad di
mittẽdã admistrationẽ eaꝝ ex toto ẽ rectius
q̃ꝫ illud: ꝫ si ꝓuocat nccitas ad admistrandũ
eas ẽ necesse vt q̃ramus alias medicias de
ꝓpetate q̃ꝝ sit efficere opatiõꝫ eaꝝ absq̃ ca
liditate appente: aut minuam⁹ ex medicinis
calidis: ⁊ admistram⁹ eas in oib⁹ dieb⁹: ⁊ la-
borẽ ꝯtinuũ q̃ facit maliciã ꝯplõnis calide:
oꝫ vt ꝑmittem⁹ ad ꝯtrariũ ipsi⁹: ita vt admi
nistram⁹ q̃etẽ ⁊ tranq̃llitatẽ ⁊ ociũ: ⁊ regimẽ
tꝑatuꝫ: ⁊ ꝯueniẽs: ⁊ iuuatiuũ. Cibi aũt ⁊ po
tus grossi tarde digõis: qm̃ ipsi sũt plurimũ
cã gñationis lapidis semꝑ: tũc si nõ abscindi
mus eos nõ ponim⁹ regimẽ in eis sanũ: ⁊ se
cũdũ q̄ ꝯuenit spẽi malicie ꝯplõnis ipsi⁹ dis
cernim⁹ v̈tutẽ ciboꝝ: ⁊ potuũ ẽ corruptio ex
eis maior q̃ꝫ iuuamentũ cũ medicis ꝯuenien
tib⁹. q̄ ẽ: q̄ꝛ ꝯmesta ⁊ bibita sumunt̃ oĩ die ne
cessarie: ⁊ nõ ẽ de ꝓprietate hõis vt accipiat
semꝑ ea. q̄ si possibile ẽ illud in q̃bus de hõi-
bus: nõ ẽ tñ in medicis v̈tus iuuatiua q̃ stet
cũ oppõe regis nociuui. ita g̊ caueat̃ a gene
ratiõe lapidis: donec vbi generet̃ oĩno: aut ñ
moretur: qñ gñatur neq̃ magnificet̃ penit⁹.

Capitulũ. xxi. de illis in q̃b⁹ generatur la-
pis: ⁊ magnificatur.

Cloꝝ q̃dẽ in quib⁹ generat̃ lapis: ⁊
magnificatur: ẽ necesse in principio
vt esse ꝑscrutet̃ cũ significationibus
q̃s dixim⁹ añ: q̄ꝛ sig̃t egritudinẽ: ⁊ loca lesa:
⁊ p⁹ illud si declaratur nobis q̄ lapis ẽ in re
nib⁹: ⁊ q̄ ipse fix⁹ est in loco vno ꝓpe ex quo
nõ ꝑmutat̃: ⁊ h̊ cognoscitur ex assiduitate ĩ-
q̃etudinis ĩfirmi: ⁊ nõ sit dolori eius tranq̃lli
tas: tũc nõ oꝫ vt ꝑ̃sumam⁹ sup extractioneꝫ
lapidis: neq̃ sup mũdificatiõeꝫ ei⁹ cũ medi-
cis ꝓuocãtib⁹ vrinã frãgentes lapidẽ: nisi ĩ
ꝓmis leniam⁹ ipm vaporatiões adhibendo
⁊ empl̃a cũ ceroto solutiuo ⁊ mollificatiuo:
ꝫm h̊ tñ oꝫ q̄ tu haꝝ reꝝ administratiõeꝫ fa
cies cũ vehemẽti cautela. q̄ ẽ: q̄ꝛ nõ oꝫ vt ad-
mistrent̃ multe res q̃ mollificant ⁊ leniũt vt
nõ dissoluatur virt⁹ mẽbri: ⁊ nõ possit expel-
lere a se illud qδ in ipo ẽ extraneũ: aut elõgare
illud a se. ⁊ oꝫ vt tardetur in illo: ⁊ ꝓpe si de-
claratur q̄ aliq̃d ex medicis ꝑuenit ad mem
brꝝ ex hũore malo ĩ corpe: aut ex mẽbro alio
apostemoso: aut alia ex egritudinib⁹: q̃ sunt
cũ medicia. ⁊ si lapis nõ ẽ retẽt⁹ ĩ loco vno: ĩ
mo ꝑmutatur de loco in locũ: ⁊ scimus illud
ex vehemẽtia doloris cũ q̃ete ei⁹ alia vice: et
nõ curritur ad mẽbꝝ lesũ aliq̃d ex m̃a cõert
ad illud vaporatio ex spõgiis ĩfusis aq̃ oleo
aliq̊ ⁊ calefiat: ⁊ ꝯprimat̃. ⁊ ponatur iunctio
cũ ꝯpssiõe stati cũ eo qδ narrauim⁹. ⁊ ponat̃

sup locū dolorosū ſm hāc formā etiā est effu
sio olei rutacei sup locū postq̄ miscent cum
eo galle ꝯtrite: ⁊ camo. Si aūt ē illic ex fri-
giditate vehemēti: tūc oꝫ vt misceātur cum
oleo castoreū. Et ꝓfert etiā emplm̄ fcm̄ cum
oleo: qđ decoctū ē cū careno: ⁊ aggregatū cū
oleo camomillino: ⁊ empl'a q̄ fiūt ex pane ſz
hūc modū: ⁊ q̄ fiunt ex farina tritici: ⁊ deco-
quunt cū aq̄ ⁊ oleo sisamino: ⁊ sale ꝓfert iu-
uamentū magnū valde: ⁊ oꝫ vt ꝯtinuet mu
tatio empl'i ī hora pꝰ horā vt nō īfrigidetur
aut calefaciamꝰ ip̄ꝫ exteriꝰ: donec remaneat
caliditas ī ip̄o dū ꝑmanet sup locū: ⁊ ē nccē
vt administrent ista empl'a: ⁊ vaporationes: ⁊
effusio oleoꝝ: ⁊ inūctiōes ꝓꝑe sup stricturā
dorsi: ⁊ loca vacua vētris: ⁊ ilia: ⁊ pectinē. ꝙ
est: qꝛ qñ ista loca mollificant: ⁊ dilatant me
atꝰ q̄ sūt in eis ē leuius egressioni lapidis qñ
expellitur cū v̄tute medicinaꝝ ꝓuocantium
vrinā. ꝙ si dolor ē vehemēs: ⁊ nō q̄escit ꝓpter
administrationē haꝝ reꝝ redimus ad res que
fiūt cū cortice papaueris: ⁊ iusq̄amo: ⁊ opio. ⁊
miscemꝰ ī empl'is ex eis q̄ ꝑmissa sunt de fo-
ris ꝑtem ⁊ damꝰ ī potu medicinas lenitiuas
ꝯpositas ī q̄bꝰ accidūt ille medicine q̄s narra
uimus sic̄ ē filoniū: ⁊ q̄ sunt illis sīlia. Et pꝰ
administrationē medicinaꝝ stupefacientiū: tūc
vētosa vacūa: qñ ponit sup locū mutat lapi-
dē stati ꝑmutatiōe mirabili: ⁊ sedat acuitatē
doloris. Oportet ḡ in initio vt ponat vētosa
ꝓpe renes. deīn pꝰ illud facimꝰ eā descendē
paulatī: ⁊ dirigamꝰ eā ad āteriorē ꝑtē: ⁊ īferi
orē: ⁊ versus ḡtitatē ī loco ī q̄ sentit īfirmus
dolorē: ⁊ fortasse sentiūt īfirmi dolorē in ilijs
qñ attrahit lapis v̄sus vias vrine: ⁊ ꝓpt ma
gnitudinē suā: aut ꝓpt suā asꝑitatē: nō pōt ꝑ
trāsire ī eis: īmo stat ⁊ retinet ī eis ⁊ facit ac
cidere dolorē vehemētē. tūc oꝫ ḡ vt sedemus
dolorē: ita vt administramꝰ sessionē in aq̄ fenu
greci: ⁊ altee: ⁊ aneti: ⁊ camo. cū q̄ ꝑmixtū est
oleū: vt sedet dolor: ⁊ alleuiet lapidis descē-
sus. Si aūt restringit nā: oꝫ vt soliciti simꝰ
ī lenificatiōe eiꝰ: vt nō ꝑueniet īfirmꝰ ex dif-
cultate doloris lapidis qñ tenet in vijs vrīe
⁊ vesica ad vehemētiā vehemētē: ⁊ sincopim
⁊ penā laboriosā ex duricie lapidis. ⁊ pōamꝰ
solōez eiꝰ ꝑ clisteria. ꝙ ē: qꝛ illi īfirmi nō tole
rāt administrationē medicinaꝝ solutiuaꝝ: ⁊ fit
clistere ex q̄busdā rebꝰ lenibꝰ: ⁊ effūdat ī eis
oleū sisaminū: ⁊ adeps galline recēs: ⁊ oleū
anetinū: aut oleū de altea aut adeps anatis
⁊ oleū de fenugreco. ꝙ ē: qꝛ ista mollificāt cor

pora ⁊ āplificāt poros eoꝝ ⁊ cursus ipsoꝝ. ⁊
iuuātur etiā ꝑ clistere factū ex oleo accepto
cū decoctiōe fenugreci: ⁊ se. lini cū q̄busdam
adipibꝰ: ⁊ q̄busdā oleis q̄ diximꝰ. Cū ḡ seda
tur dolor paꝝ cū euaporationibꝰ: ⁊ empl'is q̄
diximꝰ: tūc ē necesse vt abstieamꝰ eū ab istis
medis q̄ soluūt ꝓpt illud qđ diximꝰ. Et simꝰ
ꝯtēti sup administratiōꝫ clisteris qđ fit cū oleo
anetino: aut oleo camomil. ⁊ dialtea sup ce-
rotū factū cū succis ⁊ adipibꝰ q̄s diximꝰ. Et
oꝫ vt mēsuremꝰ ⁊ ponderemꝰ illud qđ ꝓijcit
ex vnaq̄q̄ haꝝ reꝝ ⁊ horā administratōis eaꝝ
mēsuratiōe artificiali: donec si ꝑseuerat ⁊ ꝓ
longat dolor: ꝓlongamꝰ etiā horā administra
tiōis eaꝝ. ⁊ si ꝓlongat dimissio doloris: tūc
ſm q̄litatē illiꝰ redimꝰ ad administrationē me-
dicinaꝝ frangentiū lapidē ꝓuocātiū vrinaꝫ.
donec egrediat lapis. Iste ḡ res sūt ꝯferen
tes ī eē lapidis q̄ ē in renibꝰ ꝓꝑe. Si aūt est
illic egritudo alia: aut aliqđ accidētiū: oꝫ vt
īcipiamꝰ cū eo qđ opponitur difficiliori ⁊ ve
hemētiori eoꝝ. postq̄ nos ꝑmiscemꝰ cū rebꝰ
q̄ ꝯueniūt lapidi: etiā qđ ꝯueīt illi egritudini
aliȷ. ꝙ ē: qꝛ fortasse accidit cū lapide apā: q̄re
magnificatur dolor. ⁊ fortasse accīt vētositas
ꝑ illud ḡ oꝫ si accidat dolor ex apāte: vt īcipi
amꝰ cū flōia si īfirmꝰ ē sane v̄tutī multi san.
Et si ꝓhibet ab illo aliq̄d ē nccē vt īcipiamꝰ
cum ēpl'is ⁊ effusiōe olei ⁊ vaporatōe quam
diximꝰ añ vt adiuuēt ad maturationē apād
⁊ resolōez etiā rei alicuiꝰ ex eis q̄ sūt ꝯtēta ī
eo: aut qđ effūditur ad ip̄m. cū ḡ maturatur
apā oꝫ vt misceamꝰ cū rebꝰ q̄ administrāt ī teri
us ⁊ extiꝰ medias lenitiuas cū aliq̄ re ex me
dicis resolutis: ⁊ accipiamꝰ ꝯꝑationē q̄titatē
administratōis nr̄e ex sp̄ē sb̄e eoꝝ. ꝙ ē: qꝛ si mā
īdigēs resolōe ē multa: ⁊ ē cū illa dura difficil'
resolōnis: opꝫ ꝙ sit illud qđ ꝓijcit ex medis
lenitiuis ī ēpl'is ⁊ vnguētē quātitas maior et
ex resolutis mior. ⁊ si res ē ſm ꝯ̄riū huiꝰ: do-
nec mā retēta sit multa ſꝫ ē lenis facil' resolō-
nis: oꝫ vt misceāꝰ ď medis plꝰ resolutis: ⁊ ex
lenitiuis minꝰ. si aūt nobis nccē ē administrēꝰ
ex medis ꝓuocātibꝰ vrinā: ⁊ ex soluētibꝰ nāꝫ
donec mūficemꝰ corpꝰ ꝯpleta mūdificatione
sufficiēti. Si aūt coḡuerit ꝙ illic ē vētositas
ḡssa retēta q̄ addit ī dolore cōmisce cum istis
medis q̄ frāgūt lapidē res q̄ resoluūt vēto-
sitates: sic̄ sūt ruta: anisū: ⁊ anetū: ⁊ ameos: ⁊
ciminū: ⁊ carui: ⁊ nigella: ⁊ ē possibile vt qñ ꝑ
miscēt ista ꝑmisceamꝰ cū eis farinā decoctā
⁊ faciamꝰ eis ēpl'm: ⁊ ē possibile etiā vt deco-

ğm⁹ ista cū aq̄s:ꝛ oleo cū q̄b⁹ rectificāť ēpla q̄ diximꝰ:ꝛ vt demꝰ eis ad bibēdū de aq̄ illa: ꝛ gelenīabī ō melle.ꝛ q̄nq̄ȝ etiā decoquūť cū aliq̄ ex reb⁹ q̄s diximꝰ q̄ ꝯueniūt ad frāgēdū lapidē:ꝛ ad ꝓuocandū vrinā:ꝛ vt deť ī potu ex decoctiōe eaꝝ.ꝙ si ī vesica ē magnꝰ lapis tūc forsitan nō fit dolor difficilis vehemens q̄m nō adhēt neq̄ȝ coartať ꝑpť raritatē ꝛ ꝯcauitatē vesice. verūtñ q̄ñ ꝑueīt lapis ad collū vesice:ꝛ ad cānā vĝe nō pōt penetrare ī eis ꝑpter magnitudinē suā.ꝙ ē:q̄ ifirmꝰ tūc ꝑuenit ad ꝑpinq̄tatē ꝑditiōis ꝑpter ꝯpssionē vel vehemētiā doloris q̄ seq̄ť hāc egritudīeȝ Et q̄m vesica ē vehemēď frigoris ī nā sua et pauci sang.tc̄ ē idigēs curōe fortiori.ꝑpť illō ğoȝ vt sedeat ifirmꝰ in aq̄ decocta cū aneto mellilo.camomil.ꝛ radice altee:ꝛ se.lini:ꝛ fenugreci:ꝛ spica:ꝛ capil.ve.ꝛ folia agnicasti ꝛ media q̄ noiať demusurion:ꝛ ē vĝa pastoris ꝛ sansucꝰ:ꝛ sanguasar:ꝛ rose. Et ēbrocāꝰ locū lesū cū q̄busdā oleis lenitis mollificātibꝰ sedātibꝰ dolorē. Et ꝑmiscemus ex istis oleis cū linimētis q̄ cū cera fiūt:ꝛ adipibꝰ ꝛ fortasse liq̄facimꝰ galbanū:aut picē:aut armonia cū ī q̄busdā hoꝝ oleoꝝ:ꝛ linimꝰ cū eo:ꝛ meliꝰ q̄ð admistrať ī h̄ ē bdelliū de mecha:ꝛ ē ncc̄e vt misceamꝰ ī ēpl̄is capilľ.ve.ꝛ folia vĝe pastoris:ꝛ foliū:poliū:ꝛ alteā:ꝛ radicē scolopēdrie:ꝛ radicē alteil:et demus in eo q̄ð bibitur medias fortes frāgētes lapidē:ꝛ medias fortes ꝓuocātes vrinā .mel vō cū aq̄ dulci ī icepriōe sedat dolorē accidētē ꝑpť lapidē in renibꝰ ꝛ vesica:ꝛ pꝰ paululū fit fortis ꝛ difficiľ dolor plus ꝛ corroborať q̄ñ mel cū aq̄ calida mollificat mēbra lesa. ꝑpť illō ğ q̄ñ volumꝰ administrare h̄:oȝ vt administremꝰ illud cū cautela vehemēti ī eo q̄ð ē inť dies cū ēbrocis ex oleis ō ꝑꝑetate q̄ꝝ ē vt ꝯbuēt vtutē ī mēbris lesis sicut oleū ō lilio:ꝛ oleū de alcāna q̄ñ decoq̄ť cū eis vtriſq̄ȝ spica indi:ꝛ misceť.ꝙ si lapis ī trāsitu suo īter renes ꝛ vesicā faē accidē vlcꝰ ī via vrīe:oȝ vt ī potu deť lac cū mel le.ꝛ administreť regimē ꝯueniēs ei q̄ h̄ȝ vlcera Si aūt teneť lapis q̄ñ ꝑuenit ad radicē vĝe donec adhereat ꝛ stet ꝛ nō possit exire oȝ vt ī genieť ad egressionē eiꝰ:ꝛ ipsiꝰ attractioneȝ cū alcatatin minuto.ꝙ si nō egrediť cū h̄:oȝ vt scidať desuꝑ ī lōgitudinē:donec extrahatur:ꝛ ob hoc si nō ē ei ncc̄itas ꝯrigēs ꝑpter exaltationē suā suꝑ ꝑditiōȝ:oȝ vt nos caueamꝰ ꝛ abstineamꝰ illud nisi cogat nos ad illō

tes magna:ꝛ labor difficiľ.ꝙ ē:q̄ ꝭm ꝑlimū ꝯūtiť locꝰ scissure q̄ ē ī cursu vrine ī fistulam ꝛ ex ea currit vrina.hec ē ğ cura eiꝰ q̄ h̄ȝ lapidē ꝑuū.cuiꝰ egressio ꝑ̄pať cū vrina q̄ñ generať ī vesica . illi aūt ī vesicis q̄ꝝ ĝñať lapis magnꝰ:ꝛ nō sufficit ī eis administratio medicinaꝝ frāgentiū lapidē:aut ꝑpť scissurā:aut amorē velocitatis sanatiōis oȝ vt cureňť cum ferro cū q̄ abscindiť lapis:ꝛ fortasse egrediť lapis cū instrō:ꝛ pꝰ extractionē lapidis sit sollicitudo ꝯpleta de loco fixo:donec ꝯsolideť ꝛ sigilleť.ꝛ ē ncc̄e nūc vt rememoremꝰ oīȝ medicīaꝝ simpliciū ꝯferentiū eis q̄ h̄ñt lapideȝ ꝛ faciamꝰ seq̄ illō aliq̄d ex medis ꝯpositū que ꝓbate sūt multotiēs.ꝛ cognoscūť ꝑ experimētū. Et ille q̄ ꝯferūt ei ī cuiꝰ renibꝰ ē lapis in ordīe ꝑmo sūt medicīe q̄ ꝯferūt iuuamēto ꝑuo:ꝛ sūt medīe frāgentes lapidē cū eq̄litate sic̄ radix alteil:ꝛ scolopēdrie:ꝛ se.samurame ꝛ se.altee.ꝛ capil.ve.ꝛ vĝa pastoris:ꝛ cipi:et radix albasech siluestris:ꝛ ciminū siluestr.et se.citrul.ꝛ bateke:ꝛ aq̄ decoctiōis radicis agni casti:ꝛ aq̄ ferrarioꝝ:ꝛ acetū sq̄lliticū:ꝛ aq̄ decocta sicie:ꝛ fortiꝰ istis oībꝰ ē lapis q̄ inueniť ī spōgia:ꝛ camepiteos:ꝛ pulegiū ceruinū:ꝛ poliū:ꝛ aq̄ ciceris ni.ꝛ radix spagi:et bdellium de meca:ꝛ semen ciperi egiptiꝫ:ꝛ radix canne:ꝛ virga pastoris:ꝛ cortices radicis lauri: ꝛ semen raphani . Ex illis autem qui frangunt lapidem qui est in renibus est lapis qui inuenitur in spongia : ꝛ nitrum combustum:ꝛ lapis romanus:ꝛ lapis qui asportatur de terra iudee:ꝛ dicitur lapis iudaicus ꝛ grana alkolb:et est medicina inda. Et cum hoc relique medicine predicte: ꝛ sanguis hircinus postq̄ȝ teritur et siccatur : ꝛ accipitur cum ȥelesabim de melle ꝛ cinis scorpionum ꝛ melior ꝛ fortior omnibus istis: non ad lapidem in renibus tantum : immo ad frangendum lapidem in vesica factum est auis que nominatur atruguludutis. est enim auis in forma sua minor reliquis auibus preter auem que nominatur basilica:cuius intentio est regulus. Qꝛ est:quia ista auis est maior parum illa aui ꝛ color eius est medius inter cinericium ꝛ citrinum. Et habet super alas suas pennas aureas : rostrum eius minutum:ꝛ in cauda eius sunt puncta minuta alba:ꝛ moraȝ eā semp:ꝛ sibilat:ꝛ ē pauci volatꝰ ꝛ habitatio eius ē in pariete ꝛ tētoꝛiis laneis plurimū videť in hyeme:ꝛ ē ei vtꝰ mirabilis ī

frāgendo lapidē generatū: ꝛ ꝓhibēdo illum de q̄ timetur vt generet: ꝛ iuuamētū ei⁹ ad illū q̄ idiget ea vti ē duplicatū. ꝙ ē: q2 fortasse daṫ ex ea corp⁹ ei⁹: ꝛ fortasse datur ex cinere q̄n miscetur cum pipe: ꝛ folio indo: ꝛ fortasse accipiṫ cū vino cocto clari coloris: ꝛ fortasse accipitur ꝯfecta cū melle. Et oꝫ vt scias ꝙ medicine q̄ leniūt lapidē in vesica: ꝛ frāgūt ipm: sūt supfluētes in bonitate sup medicias q̄ frangut lapidē i renib⁹: ꝛ ille q̄ frāgūt lapidē q̄ ē in renib⁹: nō in oi hora frāgūt illū q̄ ē i vesica: ꝛ misceāṫ cū medis alijs frāgētib9 lapidē etiā medicie alie de ꝓꝓetate q̄rū ē vt ꝓuocēt vrinā multā grossā: ꝛ ille que sūt cū hac ꝓꝓetate sūt radix rubee q̄n teriṫ ꝛ bibitur: ꝛ cortex radicis capparis. Si aūt nō ē in corpe hūor quē nccē sit euāre ꝛ egredi cū vrina: tūc oꝫ vt misceātur cū medicinis q̄ leniūt lapidē. medicie q̄ ꝓuocāt vrinā tāttū pter qō euētur cū eis mā grossa: vt sint cum multitudie trāsit⁹ sui sup renes: ꝛ vesicā frāgentē lapidē vt acorus: ꝛ dauc⁹: ꝛ asaꝝ: ꝛ ameos: ꝛ se. apij: ꝛ baucie: ꝛ feniculi: ꝛ anisū: et alkeisim: ꝛ siseleos: ꝛ se. agni casti: ꝛ sq̄nantū ꝛ cordumenū: ꝛ petro. ꝛ meu: ꝛ fu: ꝛ reliq̄ que sūt eis similia: ꝛ cātarides sūt huiusmōi gener̄ sed i admīstratiōe haꝝ reꝝ ē necessaria vehemēs cautela: ꝛ he sūt medicie alie: q̄ mouent v̄tutes nāles: ꝛ oꝫ vt misceāṫ ex eis cū medicinis q̄b⁹ curātur isti sic̄ scordeon: ꝛ camedreos: ꝛ kemeidbeki: ꝛ ē gen⁹ camomille extremitates alfessire. Et he sūt medicie alie q̄ ꝓijciūtur cū istis: ꝛ nō sūt in nā sua velocis penetratiōis si figūtur: ꝛ ꝯfortāt: ꝛ faciūt tardare medicias q̄ frāgūt lapidē: donec agāt i lapidē: q̄n ꝓlongaṫ mora: ꝛ sunt spuma alkessemici: ꝛ ex eis q̄ sūt sicut iste sūt pip ꝛ foliuꝫ ꝙ ē: q2 ipse faciūt penetrare medicias q̄ ꝯferūt lapidi veloci penetratiōe: ꝛ acuitate cursus ſm ꝙ ipsa sūt in nā sua sbtiles spica aūt aromatica: ꝛ calam⁹ aromatic⁹: ꝛ ciminuꝫ: et cordumemū. ꝛ reliq̄ medicie aromatice cū abstersione sua: ꝛ cū ꝓuocatiōe sua q̄ ꝓuocāt vrinā faciūt lucrari mēbra vrine v̄tutē: ꝛ ꝯseruāt: qō ē in eis de v̄tute inata. Et ꝓpṫ illud misceṫ ex eis aliq̄d de medis q̄s dixi⁹: ꝛ ꝓpṫ illō faciūt eas acq̄rē ex arōaticitate. Medicamē ad frangendū lapidē exptū sblime. ℞. se. batake excorticati miliū sol̄ nitri adust̄ dauci añ. teraṫ ꝛ cribel. ꝛ denṫ. ʒ. iij. cum aq̄ decoctionis cicer̄ nigri. Aliō ad hūc modū. ℞. lapidē q̄ iueniṫ i spōgia scolopēdria

capil̄ ve. se. altee. petroselini. oīuꝫ añ teraṫ: et denṫ ex eis. ʒ. iij. cū aq̄ raphani: aut cū aqua apij. Aliud ad lapidē q̄ ē in vesica. ℞. fimi colūbini: ꝛ stercoris galli: ꝛ ꝯdisi añ terant ꝛ cribel. ꝛ denṫ in potu cū aq̄ raphani: aut aq̄ calida. Aliō ad lapidē. ℞. ꝯdisi. ʒ. i. ß. scarabeoꝝ danic. i. ꝛ. ß. teraṫ ꝛ denṫ cū vino.

Aliud ad frangendū lapidē: q̄ ē i vesica ꝛ renibus: deṫ pond⁹. ʒ. ij. capil̄. ve. ꝯtriti cum aq̄ apij: ꝛ aq̄ raphani: ꝛ deṫ i potu. Ad idē deṫ i potu ex segnassere pōd⁹ aur̄. i. cū tepida. Ad aliud: lapidē q̄ ē in renib⁹ ꝛ vesica sublime. ℞e. bateke citrol̄. ꝛ cucumeris excorticati añ. ʒ. v. se. raphani: ꝛ se. napi siluris dauci: petro. añ. ʒ. ij. se. apij: feniculi añ. ʒ. iij. granoꝝ nere. ʒ. iiij. stercoris vacce pascētis inuoluti cū oleo sambacino. ʒ. v. teraṫ: ꝛ cribell. et deṫ ex eo. ʒ. iij. cū aq̄ apij: ꝛ cū aqua folioꝝ raphani bulita ꝛ colata. Decoctio ad lapidē in vesica sublime. ℞e. milij sol̄. ꝯtriti. ʒ. xv. capil̄. veneris. ʒ. septem: scolopendrie. ʒ. v. basech. ʒ. x: dauci petro. añ. ʒ. iiij. ficuū sebegerin. vij. nūero decoq̄ṫ cū q̄ttuor libris aq̄: donec remaneat. l̄. i. ꝛ bibāt oi die tertia vel p⁹ exitū ex balneo. Decoctio ad frangendū lapidē in vesica. ℞e. scolopēdrie. ℥. i. fundatur sup ea ex aq̄ qō submergat ea: ꝛ superfluat digito vno: ꝛ decoquātur bn̄. deiñ coletur ex illa aq̄ quātitas saciati vnius: ꝛ deṫ in potu. ē bona iuuatiua valde. Cōfectio ad lapidē in renib⁹. ℞e. granoꝝ nere excorticatoꝝ aur̄. ij. croci aur̄. i. aristologie ꝯtrite aur̄. ß. ꝯficiātur cū melle dispūato. doß. ei⁹ sit. ʒ iiij. cū vino. ē eni sublimis. Cōfectio ad lapidē in renib⁹ ꝛ vesica: ꝛ ad difficultatē vrine ℞e. granoꝝ nere mualeb nigelle. añ. ʒ. v. castorei storacis liq̄dō āiudē olei balsami añ. ʒ. ij teraṫ gra. almualeb: ꝛ nigella: ꝛ castoreū: ꝛ lineāṫ ex oleo balsami: ꝛ storaci. ꝛ ꝯficiātur cū melle dispūato: ꝛ deṫ potio ei⁹. ʒ. ij. cū aq̄ cimi: ꝛ aq̄ rute: ꝛ raphani. ē sublimis: sana: expta. Aliud ad lapidē q̄ est in renib⁹. ℞ec. semē raphani granoꝝ alcolb añ. teraṫ ꝛ ꝯficiaṫ cū oleo sambacino: ꝛ deṫ ex eo quātitas auellane cū vino bono. Cōfectio scorpionis frangentis lapidē q̄ fit in vesica. ℞eci. scorpionum ꝯbustorum. ʒ. iiij. ꝛ. ß. genciane. ʒ. iiij. ꝛ. ß. çinçi. ʒ. i. melanopi: ꝛ macropi. añ ʒ. ij. ß. radicum alkekengi. ʒ. v. ꝛ. ß. castor̄. ʒ. iiij. teranṫ ꝛ cribel. ꝛ conficiātur cū melle: ꝛ seruēṫ sex mensib⁹: deiñ admistreṫ. sit doß ei⁹ viris dauic. i. ꝛ pueris dauic. ß. cū aq̄ radicū apij.

cōfectio scorpionis

Medicamē aliud: qđ ē de scorpi. frāgens
la. ꝛ pseruās illū ꝗ eo vtit: vt nō generet i eo
lapis: oꝫ vt accipiātur. x. scorpiōes viui: ꝛ po
nātur in olla figuli noua: ꝛ liniat olla ex mas
sa tritici: ꝛ calefiat furn⁹ in ꝗ coquātur tortel
li cū lignis aneti calefactiōe bona: deiñ extra
tur cinis tot⁹ ex furno ꝛ ponat olla in ipsuꝫ
ꝛ sit stricta linita ex massa: ꝛ opilet porta fur
ni bñ: ꝛ dimittat tota nocte. deiñ extrahatur in
mane olla ex furno: ꝛ dimittatur donec ifri-
gidet: deiñ accipiātur scorpiones: ꝛ ꝑuētur i
vase vitreo. cū ğ necessitas vocat ad illū te-
rātur due carates ex eis: ꝛ detur i potu cum
candidicō. ipsi eni frangūt lapidē: ꝛ mingitur
sup̄ illud qđ mirabile ē frustrati. Aliđ frā
gens lapidē. Sumat daurach armeni. ℥. v.
terātur ꝛ ꝯficiātur cū melle: ꝛ dissoluat cum
succo raphani quātitas. ℥. ij. ꝛ detur ex eo in
oībus trib⁹ diebus. Aliud ad h° ex libro. x.
tractatuū. ℞. affari: ꝛ rubee: ꝛ se. apij. añ. ℥.
ij. anisi: ꝛ dauci: ꝛ acori: ꝛ carpobalsami: ꝛ dra
gagāti. se. melonis. añ. ℥. iij. terātur ꝛ cribel. ꝛ
ꝯficiātur cū melle: ꝛ det ex eo cū aq̄ raphani
Medicamē siccū ad lapidē narratū in. x.
tractatib⁹. ℞. carpobalsami: ꝛ lapidis iuen
ti i spōgia: ꝛ calamēti cāpestris sicci: ꝛ se. mal
ue: ꝛ in alia descriptiōe se. granati siluestris
ꝛ ē granū alkalkil: ꝛ betlarogi sicci. añ. terāt
ꝛ cribel: ꝛ ꝯbuet: ꝛ det ex eo coclear. i. cū. ℥. i.
vini pmixti. Medicamē cū sanguīe hirci
ad dolorē renū: ꝛ lapidē: ꝛ nō ē ei sīle: ꝛ ē mi-
rabile valde qm̄ frāgit lapidē: ꝗ generat⁹ est
donec mingit: ꝛ ꝓhibet gñari aliū: ꝛ exire fac
qđ fractū ē cū vrina: ꝛ etiā sedat dolores qui
sunt in renib⁹: si sūt ex apātibus: aut ex lapi
de. Et mod⁹ ei⁹ ē iste: qñ icipit vua denigrari
sumatur olla noua a figulo: ꝛ fundatur in ea
aq̄ ꝛ ferueat: donec auferat ab ea terrestrei-
tas: deide decolletur hirc⁹: ꝛ accpiat ex me-
dio sanguis ꝗ currit ex eo in ollā: ꝛ nō accipi
atur ꝑm⁹ sanguis: neq̄ postrem⁹ ei⁹: ꝛ dimit
tam⁹ ipm: donec coaguletur: deinde icidamus
ipm i ꝑuas ptes eo existēte i ꝯcauitate olle:
ꝛ coopiam⁹ ipm cū reti stricto: aut cū panno
sbtili raro: ꝛ dimittam⁹ ipm sb celo: donec re
cipiat radios solis ꝛ lune: ꝛ dimittam⁹ ipm
donec exiccet bene: ꝛ caue ne veniat ei hume
ctatio ex rore: deinde tereat multū: ꝛ ꝑuetur
ꝛ det ex eo cocleariū vnū cū decoctiōe dulcis
aq̄ apud ꝗetē doloris. nā ita mirabere ex opa
tione eius. ꝙ est: qꝛ ego expt⁹ sū illud. Et est
ꝑm illud qđ dixit fil. agri⁹ in p̄limo ꝑmonū su
oꝝ. necesse ē vt sit hirc⁹ iuuēis i etate sua ex
eis qb⁹ aduenerūt q̄i q̄ttuor āni: ꝛ ꝓyciamus
in h° medicamē foliū indū: ꝛ amomū ꝛ spicaꝫ
ꝛ ꝗ sūt illis sīlia: donec aromatiçet odor eius

Capitulū. xxij. de extractiōe lapidis cum
cathait. s. radio ꝯcauo ꝗ itromittit in virga.

Et qñ necessitas vocat nos ad extrahē
dū lapidē cū ꝑforatiōe: ꝛ nō forsitan
est rectū vt fiat illud in oī hora. for-
tasse. n. idigem⁹: qñ vrina retinet vt alleuietur
egressio ei⁹ alkatatir: aut ꝓpter lapidē ꝗ ca-
dit i collo vesice: ꝛ opilat ipm: aut ꝓpter san
guinē cōgelatū ꝗ coagulat: ꝛ facit sīle illius
tūc oꝫ vt loq̄mur i illo ꝑmōe abbreuiato.
Scias ꝙ qñ lapis gñatur: vbicūq̄ generet
extractio ei⁹ cū ferro ē timor magn⁹ ꝑueniēs
ad vehemētiā. verūtñ illū ꝗ fit i renib⁹ ꝗdaꝫ
antiq̄ꝝ sapiētū p̄ceperūt extrahere cū ferro ex
ꝑforatiōe icidēte retro sup latus duoꝝ ilioꝝ
in loco renū. Ego āt video: ꝙ hec ē audacia
difficilis vehemēs sublimis sup mortē ꝓpt
illā rē ꝑ administrationē hui⁹ curōnis. In la
pide āt ꝗ gñatur i vesica si nos administram⁹
extractionē cū scissiōe: nō ē i administratione
vel opatiōe illa vehemētia sīlis illi: qm̄ eua-
dūt ꝗdā ex illis qb⁹ extrahitur lapis. Et ex eis
sūt q̄ꝝ vulnera ꝯsolidāt. Et ex eis sūt i qb⁹
remanēt in loco ex ꝗ extrahit lapis: via ex q̄
currit vrina: semp qđ ē: qm̄ illi ex qb⁹ apitur
loc⁹ iste absq̄ apāte magno euadūt: ꝛ ꝯsoli-
dātur vulnera eoꝝ. Reliq aūt idigēt eo ꝗ cō
ualescāt: ꝛ nō fit vehemētia curōnis illorum
ex qb⁹ extrahit lapis ꝑ icisiōꝫ ꝛ facilitas ei⁹: nisi
ꝑꝫ q̄ītitatē etat: ꝯplōis: magnitudīs: ꝛ figurā
ei⁹. ꝙ ē: qꝛ pueri sanāt cū facilitate ꝓpt hūi-
ditatē corpis eoꝝ ex facilitate ꝯsolidationis
vulneꝝ eoꝝ: ꝛ ꝓpe in illo cui⁹ etas ē. xiiij. an
noꝝ. ꝙ ē: qꝛ tollerātia eoꝝ ē plus ꝓpter vtu-
tes eoꝝ. Ex reliq̄s āt decrepiti q̄ꝝ caliditas
diminuta ē: ꝛ q̄ꝝ sanguis diminuit sunt faci
lioris sanatiōis qm̄ flegmon nō forsitan fit
cū eis. In iuuenib⁹ aūt: ꝛ in illis ꝗ sūt i ꝑma
senectute: ē difficilis sanatio. ꝙ ē: qꝛ apā cali
dū festinat ad eos ꝓpt multitudinē sanguis
i eis: ꝛ qm̄ ꝯplōnes eoꝝ sūt adhuc calide: aut
ꝓpinq̄ calitati: ꝛ illoꝝ vulnera nō forsitan cō
solidant. Qui vō ex lapidib⁹ magn⁹ ē diffi-
cilis fit ei⁹ retētio: ꝛ ipi⁹ extractio ꝛ fit difficilis
sensus pui: ꝛ fit facil ei⁹ extractio qñ scidit loc⁹
ei⁹. ꝛ eq̄l i magnitudīe ē medi⁹ int hos duos
Et iteꝝ rotūd⁹ ē facil egressiōis: ꝛ ē serratil
ꝗ ē extrio illi⁹. ꝛ oblōgi iti⁹ i collū vesice: ꝛ eē

uide preparatione sanguinis hirci ad lapidē frangendū.

eius in eo est difficilis. Et cū igredit̄ colluꝫ
vesice egredit̄ cū facilitate. Illi aūt in q̄bus
fit lapis asꝑ sūt magis tolerātes laborē ⁊ do
lorē accidētē ex incisiōe ferri ad extrahendū
eū: ⁊ ꝑ illō fit facilis eoꝝ sanatio. ꝙ ē: qm̄ cō
sueti sūt tolerare illos dolores ⁊ apāta. Illi
aūt in q̄bus fit lapis lenior sūt ẜm ꝯtrarium
illius. ꝙ est: qꝛ isti dolores: ⁊ apā nō accidūt
eis multū neq̄ expectāt suꝑ dolores q̄ fiunt
in hora sectiōis: ⁊ nō ē necesse vt admistret̄ si
ringa: nisi qn̄ nō ē illic aliq̄d apātis qō stimu
let apud introitū ei⁹. verūtn̄ significationes
lapidis sūt iuēte: aut ꝑcessit eruptio alicui⁹
rei ex sanguine: ⁊ coagolatū ē in eo: ⁊ oꝫ tūc
vt fiat alcathatir: ẜm quātitatē q̄ ꝯuenit̄ eta
ti ifirmi q̄ curat̄: ⁊ liget̄ lana: ⁊ strigatur cum
filo forti: ⁊ intromittat̄ in ꝯcauitate cathatir
Cū ḡ ꝑuenire fecerim⁹ alcathatir cū prudē-
tia: ⁊ mouerim⁹ ipm̄: trahem⁹ filū in q̊ ligata
est lana ex cathatir sic vt qn̄ exhit̄ lana egre
diat̄ vrina cū ea ꝑ v̄tutē illi⁹ extractiōis. Si
aūt opilat os alcathatir aliq̄d ⁊ nō currit ex
eo vrina: tūc oꝫ vt intromittam⁹ in foramen
aliq̄d: dū ē int⁹ eq̄le ei in magnitudie: ⁊ ipel-
lat̄ cū eo vesica: donec expellat̄ illud qō opi
labat ipm̄: ⁊ anq̄ itromittat̄ alcathatir: ⁊ oꝫ
vt subiungam⁹ eū i aq̄ calida ꝯcussa cū oleo
donec sit introit⁹ ei⁹ facilis absq̄ dolore: si āt
accīt illic apā difficile: ⁊ ties ex ipso timoreꝫ
magnū: tūc oꝫ vt admistrem⁹ ꝑforationē in
loco q̄ ē int̄ testiculos ⁊ anū: ⁊ itromittas i lo
cū ipm̄ cānulā: ⁊ faciam⁹ vt currat vrina i ea
Et silr̄ etiā qn̄ accidit exp̄ssio vrine ex ꝑcussi-
one: aut ex re alia q̄ seq̄t̄ ipm̄ donec attrahat̄
cānula v̄ge: ⁊ attrahat̄ donec nō currat in ea
vrina: tūc oꝫ vt ꝑforet̄: ⁊ dimittāt̄ cānula: do
nec sanet̄ illud qō in circuitu ē loci: ⁊ sit cur-
sus vrine assidue ex ea: qō ē: qꝛ oꝫ vt admini
strem⁹ oī ingenio ea q̄ ꝯtraria sūt istis cāis
ex q̄b⁹ timet̄ ꝑditio viuoꝝ: ⁊ eligam⁹ vt vi-
uat hō in q̄libet pte mali: ⁊ nē moriat̄ statim
subito.

Caplm̄. xxiij. de dolore iūctura
rū: ⁊ sciatica: ⁊ dnaꝝ anchaꝝ: ⁊ podagra.

[S]cias ꝙ in oīb⁹ mēbris ꝑpatis vt ac
cidat eis aliq̄d ex egritudinib⁹ q̄ sūt
ex materijs: necesse ē vt aggregētur
iste due cāe. s. multitudo suꝑfluitat̄: ⁊ debili
tas mēbri recipiētis. Et h̄ debilitas aut est
nālis i ꝓncipio: aut accidētalis ꝓpt̄ aliq̄d le
sionis cui⁹ eu̇t⁹ ꝑcessit. Ex multitudie autē
suꝑfluitatis. s. repletiōe: aggregātur etiā in
dolore iūcturaꝝ. ⁊ podagra. Iste eedeꝫ due
cāe: ⁊ necessario nō sufficit vna eaꝝ: donec sit
cā egritudinis. nā si nos ponim⁹ ꝙ cā dolori
iuncturaꝝ nō ē nisi debilitas tm̄: tūc oꝫ vt e
gritudo sit semꝑ dū ꝑmanet debilitas. Et si
dicim⁹ ꝙ cā ḡnatiōis egritudis ē replo tātū
tūc nō oꝫ vt approꝑetur egritudo iuūctura-
rū tm̄: imo cōicat reliq̄s mēbris eq̄lr̄. ⁊ qn̄q̄
sūt isti dolores in iūcturis tm̄: ⁊ nō fiūt cū ꝑi
odis: ⁊ qn̄ nō inueniūtur i vrina suꝑfluitates
q̄ ꝑueniāt ad iūcturas: tūc cāe effusiōis ma
terieꝝ sunt ille q̄s diximus. Et ꝑpatio membri
ad qō effundūtur mãe ad recipiendū eas. et
h̄ fit: aut ꝓpter raritatē sb̄e viaꝝ i q̄bus cur
rūt: aut āplitudinē eaꝝ ꝓpt̄ multitudinē at-
tractionis: aut ꝓpt̄ locū nālē. ⁊ q̄ ex eis sunt
ex āplitudine viaꝝ: aut raritate sb̄e: aut sūt
nāles: sicut caro mollis ⁊ glādule q̄ accidunt
i collo ⁊ titillicis: ⁊ inguibus: aut accidētales
sic ille q̄ sūt it̄ iūcturas ex teberi: ⁊ euacuato
rijs: q̄ necessario posita sūt motui ⁊ multitu
dini attractionis: ⁊ h̄ fit a nā sicut fit i carne
aut ꝑ accidēs si fit in iūcturis. ⁊ illud ē ꝓpter
dolorē vehementē q̄ accidit in mēbro: ⁊ exci-
tat mām ⁊ opprimit eā: aut ex motu laborio
so. ⁊ iueniūtur iste due h̄itudines in iūcturis
qm̄ nā sua sūt mlti mot⁹. Et ad vltimū dico
ꝙ ipsa st̄ etiā istr̄a motuū. Cū ḡ accidat i eis
egritudo q̄ moueat dolorē: tūc attractio eoꝝ
fit fortis ꝓpter locū naturalē: q̄re mēbꝝ fit
facile ad suscipiēdū illud qō effundit̄ ad ipꝫ
qn̄ sit⁹ ei⁹ fit in iferiorib⁹: sic sūt pedes. ꝓpt̄
illud ḡ accidit ẜm plurimū podagra eis: q̄ n̄
regunt̄ regle qō ē necessariū qm̄ de ꝓꝑetate
hūidatū ē descendere ad iferiora. naꝫ ⁊ situs
pedū ē iferior oīb⁹ mēbris. Cū ḡ ḡnantur in
corꝑe suꝑfluitates: tūc de ꝓꝑetate eaꝝ ē: vt
declinēt ad eos ẜm assiduationē: si nō resistit
eis in corꝑe mēbꝝ aliud vehemēti⁹ appatuꝫ
ad recipiendū eas ex q̄busdā cāis: q̄s narra
m⁹. Cause aūt q̄ generāt suꝑfluitates sūt sa
cietas ⁊ paucitas digōnis: ⁊ tranq̄llitas lōga
⁊ ociositas assidua: ⁊ coit⁹ vltra mēsurā ⁊ e-
brietas: ⁊ paucitas euōis cū q̄b⁹ currit ꝯsue
tudo sic accīt habētib⁹ emoroidas ex q̄bus
ꝯsueuit fluere sanguis: nā qn̄ ꝓhibet̄ illud
qō currebat ex eo replet̄ corp⁹: ⁊ ē illō cā ge
neratiōis hūoꝝ maloꝝ. ⁊ oꝫ ꝙ intelligas ꝙ
ista minuūt caliditatē inatā: q̄re hūectat̄ cor
pus ⁊ minuitur superfluitatum resolutio:
ex eo multiplicantur materie. Et similiter
facietas: ⁊ paucitas digestionis diminuit ca
liditatem innatā sicut ligna multa humida

ſup ignē puū ⁊ debilē: ⁊ adiuuat ſup digōnez hāꝝ ſupfluitatū ⁊ ꝯplō fria: ⁊ hoc qdē ē: aut ꝓpter etatē: ſicut illud qđ accidit in decrepitꝭ aut ꝓpter aliquā egritudinū acutaꝝ. Et ſimilit motus pꝰ cibū inordinatꝰ: ⁊ ſilr balneatio q̄ adminiſtrat ſm ſimilitudinē illiꝰ. Et vniuerſalit dico: ꝙ oēs res q̄ generāt maliciā digeſtiōis ſūt iuuātes ſup generationē ſupfluitatū in dolorbus iuncturaꝝ. Et potus vini multi puri: etiā ante cibū ē adiuuās ſup generationē huiꝰ egritudīs ⁊ euentū eiꝰ: qm̄ abſolute ē nociuū neruis ꝓpter velocitatē ſue penetratiōis ad ipſos. multū eni ex eo ⁊ purū mutat ꝯplōnes eaꝝ velociter ⁊ minuit caliditatē īnatā. Et adiuuat etiā ſup euentum egritudīs podagre hereditario ex patribꝰ et auis. ꝙ eſt: q̄ʒ egritudo mala qn̄ effundiť cuȝ ſpmate ponit ipm̄ ꝑpatum ad recipiendū eā valde. Et mā ex q̄ fiunt iſte egritudines: fortaſſe ē ex caliditate: aut ſanguinea: aut colerica. Et fortaſſe eſt ex frigiditate: ſicut hūoꝛ crudus: q̄ nō digeriť qn̄ aggregať in iūcturꝭ ⁊ iſte in eēntia ſua ē ſimiľ ſaniei groſſe: ⁊ cū morať in iūcturis tpe lōgo nō ſolū ſi ingroſſať: ſed acq̄rit viſcoſitatē multā ſiccā. Et fortaſſe ē cā huiꝰ egritudīs hūoꝛ melācolicꝰ. iūcture aūt q̄s ꝯſequiť egritudo ſm plurimū n̄ redit aliq̄ eoꝝ ad formā ſuā naturalē ⁊ plurimū accīt hec in ſciatica: ⁊ duabꝰ anchis et podagra. Dolores aūt iūcturaꝝ reliquaruȝ fortaſſe reſoluuntꝰ replōne ꝯpleta: ⁊ ꝓpe qn̄ ſunt ex ſupfluitate ſanguīea. nā q̄uis redeant iucture ancharū: aut pedū in egritudīe ſciatica: ⁊ podagra in hora ad diſpōes ſuas naturales: tn̄ egritudo redit ex q̄buſlibȝ cāis ꝓpter ꝑpationē illaꝝ iuncturaꝝ ad recipiēdū materiā velocit: ⁊ ſig̃tur ſup materiā facientē hanc egritudinē ex cāis q̄ preceſſerūt ⁊ ex eo qđ ē ꝓpriū: ⁊ ex eo qđ ſeq̄tur illud. et cognitio tua de eo qđ ꝑceſſit ē qn̄ inq̄rimꝰ de regie ꝑcedēte: ⁊ cognitio tua illiꝰ ē ex eo qđ ē ꝓpriū: ē qn̄ tu expiris illđ ex ꝯplōe īfirmi ⁊ hora ānī: ⁊ regīe: ⁊ etāte: ⁊, cāis reliq̄s. et de eo qđ ſeq̄tur illđ eſt ex iuuamētis ⁊ nocumētis: ⁊ ex rebus q̄ adminiſtrātur cū curōne ⁊ ad fūgā ad illud. ſi g̊ nō ex colore loci: ꝙ ē q̄ʒ nerui q̄ ligāt ipm̄ nō fit in eis egritudo podagre niſi qn̄ impleť ex materia ⁊ ꝑueniūt ad apā: ꝙ ſi ē rubeū ſig̃tur ſanguis. ⁊ ſi ē decliue ad albedinē: ⁊ ad plūbeitatē ſig̃t flegma. ⁊ ſi eſt viride fuſcū ſig̃t mēliam. ⁊ ſi ē citrinū ſig̃t colerā.

Caplm̄. xxiiij. de curōe doloris iūcturaꝝ ⁊ ſciatice: ⁊ podagre ſm cōītatem.

ſ Ciat ꝙ curō ſtaꝝ egritudinū ſm cōītatē ē in euōne hūoris ledētis ex q̄buſcūq̄ʒ modis fuerit: ⁊ ſʒ ꝓpetateſ ſi ē ſanguis: ⁊ ſūt cāe q̄s neceſſe ē ꝯſiderare .ſ. etas: virtus: ⁊ tp̄s: ⁊ reliq̄ q̄ ſequūť eas faciētes illud neceſſariū: tūc nō oȝ vt tardetur extractio ſanguis: ⁊ nō eſt ncc̄e vt flōmemꝰ ip̄m locū leſū ī tribꝰ egritudibꝰ q̄s diximꝰ: ſʒ ſm ſitū mēbri qđ ē leſū ⁊ ponemus attractionē ſemp ad loca q̄ opponuntꝰ ei: ⁊ vt decliet illud qđ remanet in corpe: ⁊ hūore ledēte pꝰ euōnē eius qđ euacuatū ē ex eo: ⁊ q̄eſcat mēbꝝ leſū ꝓpter illud. in egritudine g̊ podogre flōmamus ex iūctura oppoſita pedi īfirmo In ſciatica aūt .ſ. dolore duaꝝ ancaꝝ ex duabꝰ venis q̄ ſunt ſup calcaneū .ſ. extrinſecaȝ cruris q̄ eſt ſup ipm̄ ⁊ venā intrīſecā q̄ ē in inferiori pte calcanei: ⁊ ē pluris iuuamēti. In reliq̄s aūt doloribꝰ oīum iūcturaꝝ fortaſſe leduť ⁊ q̄dā mēbra alia intrīſeca ſicut ep ⁊ ſplē ⁊ mēbra reliq̄. Oportet g̊ pmo vt fiat euō ex duobꝰ lateribꝰ ſilr: ⁊ eligamꝰ vt flōmemꝰ ꝓpe leſa mēbra. ⁊ ſi nō ē hūoꝛ nociuꝰ ſanguineuſ īmo ē hūoꝛ triū reliq̊ꝝ: tūc n̄ ē neceſſe vt euacuemꝰ ipſos cū rebꝰ ꝯuentētibꝰ ⁊ ꝯferentibꝰ ad illū humorē ꝓprie ſupius ⁊ īferiꝰ. Et icipiamꝰ: ⁊ demus illud qđ mouet vomitū q̄dā motōe: ⁊ qđ ſoluat naturā cū facilitate: ſicut caſſiaf. ⁊ tamariđ. ⁊ q̄ ſunt illis ſilīa. Et pꝰ illud qn̄ icipiūt hūores vincentes digeri tc̄ oȝ vt adminiſtremꝰ illud qđ faciūt iſte due ꝓpetates cū v̄tute: ⁊ n̄ oȝ: vt faciamꝰ illđ niſi pꝰ t̄minatiōȝ hore: ⁊ ſm ꝙ oȝ ex adminiſtratōe cū q̄ʒtitate cuiꝰ mēb̄a ꝯfert. Et alia ex eis q̄ oȝ nos ꝯſiderare. ꝙ ē: q̄ʒ oēs ſpēs adminiſtrāť ſʒ aliā viā: aut ponūt egritudinē difficilis ſanatōis aut faciūt ꝑuenire ad illud: cui penitꝰ nō eſt curō fortaſſe gn̄at egritudinē aliā ad quā oȝ ꝯūti ſtudiū noſtꝝ: donec remoueať: ⁊ poſtq̄ʒ euāmꝰ corpꝰ totū: oȝ vt redeamꝰ ad iuuamēta pticularia q̄ adminiſtrāť īriſecꝰ ⁊ extriſecꝰ ex eis q̄ ꝯmeduť ⁊ bibūť. ⁊ cū q̄bus fit ēplm ⁊ caueamꝰ oi cautele a reliq̄s rebꝰ de ꝓpetate q̄ꝝ ē vt exiccēt hūorē retētū in iūcturis. et iſte ſūt oēs res ī q̄bꝰ ſūt due v̄tutes actiue ī victoria .ſ. calitas fritas q̄ ſūt in vltīo. ꝙ ē: q̄ʒ res q̄ calefaciūt ī vltīo qn̄ ſi adiſtrāť an̄ horā ī q̄ digeriť mā: ⁊ corpꝰ ē plenū: aut adiſtrāť ſup mēſurā aut eq̄litatē: aut ī loco vbi n̄ ꝯueniūt: tc̄ ip̄e adurūt ⁊ īcēdūt hūorē q̄ fac̄ egritudinē donec ponūt ip̄m difficilis reſolōnis

Et ille q̄ ĩfrigidãt ip̄m ĩ vltĩo cū h᷑ ꝙ ipsi ĩgſ-
sant hūorē ⁊ ĩfrigidãt ip̄z. acq̄rūt mēbro leso
stuporē: ⁊ difficultatē motuſ: ⁊ paucitatē sen
sus. oꝫ ḡ vt deuitet̃ ꝓprie administratio huiuſ
modi reꝝ ĩ dolore ancaꝝ. s. sciatica. ꝙ ē: quia
hūoꝛ nociu⁹ retent⁹ in ꝓfūdo mēbri indiget
vt acq̄rat̃ ei subtilitas: ⁊ facilitas cursus: et
velocitas resolūois: ⁊ nō acq̄rat̃ ei ꝯtrarium
istaꝝ. Cū ḡ subtiliatur iste hūoꝛ: ⁊ resoluit̃: ⁊
attenuat̃: ⁊ rarificat̃ mēbꝝ in q̄ est retētus: ⁊
nō ē in corpe m̃a multa: qm̄ iā mūdificatū est
ꝑ sp̄ēs euōnis diuersas: tūc si administres me
dicias fortes nō times nocumētū eaꝝ. ⁊ non
intelligas medicias stupefaciētes: imo me-
dicinas ĩcisiuas. ꝙ ē: q꞉ nō ē ꝯueniens vt ad
ministrent̃ nisi ad sedandū dolorē accidentē
in manib⁹ ⁊ pedib⁹ tm̄. veꝝ tñ ista administra-
tio nō ē ꝯueniens nisi ad incidendū: ⁊ mūdi-
ficandū. Et sp̄ēs haꝝ curōnū nō ꝯplent̃ nisi
ꝑ potus ⁊ empl̃a de foris ⁊ linimētū: sicut de
nr̃o desiderio est paulū p⁹: vt narrem⁹ illud
in locis suis. Et oꝫ vt sit ꝯpositio haꝝ medi
cinaꝝ ſ᷑m quantitatē sp̄ēi illius mēi etiaꝫ ad
quā ꝯponunt̃. ꝙ ē: q꞉ si vīcens ex hūoribus
est sanguis: tūc oꝫ vt eligant̃ res infrigidan
tes plus q̄ꝫ hūectantes. ⁊ si hūoꝛ vincēs est
colera citrina ē necesse vt eligant̃ ꝯtrario il-
loꝝ. Et si vincēs hūoꝛ ē flãticus: aut melan
colicus: tūc ipsi vterq̧ ĩdigent curōib⁹ cale-
facientib⁹: ⁊ nō vt oꝫ sint exiccãtes: aut hu-
mectantes ĩ forma vna. ꝙ ē: q꞉ si medicie q̄b⁹
curat̃ flã sunt calefaciētes: ⁊ exiccantes iu-
uamentū fit cū eis in egritudine cui⁹ cã est
ip̄m magnū. hūorē aūt mẏlcū medicie exiccã
tes exiccant ⁊ indurãt ꝓpter illud ḡ fit eius
resolūo difficilis: ⁊ ei⁹ euō: ⁊ res hūectantes
faciūt ip̄m acq̄rere velocitatē resolūonis: ⁊ fa
cilitatē euōnis. Et si hūoꝛ faciēs egritudinē
hãc est ꝑmixtus ꝯposit⁹: tūc oꝫ vt cōponas
tu medicinas q̄s administres ſ᷑m quãtitatē cō
plōnis hūoꝛis. ꝙ si hūores sūt ad inuicē ine
q̄les. tūc oꝫ vt sit multiplicatio illi⁹ ꝙ sit cō
trariū illi vincenti. Et administratio medicina
rū subtiliantiū sedantiū dolores facientium
eos q̄escere est cōis in istis egritudinib⁹ apō
vehmentiã doloris. ⁊ cū ꝑuenit ĩfirm⁹ apud
sincopim ⁊ timorē. verūtñ oꝫ vt administrētur
iste medicie cū eq̄litate terminata ⁊ regimīe
artificiali cū prudētia. ꝙ ē: q꞉ in egritudine fa
cta ex hūorib⁹ calidis subtilib⁹: q̄ꝫuis acuita
tē eoꝝ infrigidãtia ĩfrigident: tñ ipsa nocent
ex ꝑte alia. ꝙ ē: q꞉ ipsa ingrossãt qō effundit̃

ad eos ⁊ faciūt acq̄rere tarditatē in penetra
tione ⁊ diminutiōe submersionis. In egritu
dine aūt fcã ex hūoribus grossis nō acq̄ritur
ei aliq̄d ex istis reb⁹ q̄ dicta sunt: ⁊ nō ꝯueni
unt in hac egritudine nisi vnī mō qm̄ stupefa
ciunt sensū: sedat̃ illud qō timebat̃ de vehe-
mētia doloris. Et ꝓpter illud qn̄ minuis ex
medicis calidis q̄ ꝑmiscent̃ ad istos doloreſ
⁊ est ꝯtent⁹ in eis illis q̄ faciūt venire virtutē
eaꝝ ad ꝓfundū: nō erras. Hoc aūt oꝫ vt ꝑ-
misceas cū eis ex medicis calidis subtilibuſ
quãtitatē q̄ minuat ex nocumēto fcō ex frigi
ditate eaꝝ. ⁊ nō oꝫ vt sis ꝯtētus ſ᷑m pruden-
tiã regie medicinaꝝ q̄s diximus tm̄: imo ad-
ministra sit̃e illius in eis q̄ ꝯmedūt ⁊ bibunt̃
⁊ ita vl̃r dico in reliq̄s egritudinib⁹. ꝙ ē: quia
iste modus ē vt distinguat̃ ſ᷑m sp̄ēm egritudi
nis. Et ꝯsideremus etiam illud quod exigit
hoꝛa ⁊ etas ⁊ cãe q̄s diximus ex eis quaruꝫ
ꝯseruatio ē necessaria. Curō ḡ hoꝝ duorum
doloꝝ oīum q̄ cōicat eos ſ᷑m hanc semitã: oꝫ
vt sit. ꝙ vō ꝓpriū est vnicuiq̧ curabimus cū
eo qō narrabo.

Capitulū. xxv. de cura
tione doloꝝ iuncturaꝝ ꝓpria.

(S)Cias ꝙ illud qō cōe est huic egritu
dini cū egritudie q̄ noiat̃ podagra
est effusio hūoꝛis nociui ad loca lesa
ꝓpter illud ḡ oꝫ: inq̄ram⁹ in ꝑmis ⁊ ꝯsidere
mus an effnudatur ad illud membrum lesuꝫ
materia: aut non. deinde p⁹ illud ꝯsiderem⁹
quis humoꝝ est q̄ effunditur: ⁊ vn̄ effunditur
illud. Deinde ꝯsideremus. nam si m̃a adhuc
currit ad mēbꝝ lesum qm̄ corp⁹ ē plenum ex
humorib⁹: tūc oꝫ vt ꝯsiderem⁹ curōem eius
ſ᷑m duos modos: quoꝝ vnus ē ĩcisio eius qō
currit: ⁊ ip̄ius ꝓhibitio. Et alt̃ ꝯfortatio illi⁹
mēbri: qō recipit illud qō effundit̃ ad ipsum
Et ꝑm⁹ hoꝝ duoꝝ modoꝝ ꝯplet̃ a duabus
dispositionib⁹. s. cū ꝓhibitione a cibis q̄ acci
dere faciūt repletionē in corpe ⁊ ꝓprie ex ci-
bis generãtib⁹ illã sp̄ēm nocentē ex hūorib⁹
⁊ euō repletiōis q̄ ē cã egritudinis. Et incipi
am⁹ cū flōia vene. nam in ea ē iuuamētū ma
gnum ad expellendū lesionē factã ex reple-
tione: p⁹ illud administrem⁹ res que ꝯferūt illi
hūori ꝓprie ⁊ locū que oꝫ. Si aūt doloꝛ iun
cturaꝝ est ex hūoꝛe colerico acuto: oꝫ vt de
mus decoctionē duoꝝ mirob. simul ⁊ aquaꝫ
decoctã absinthÿ: ⁊ fumi terre: ⁊ passularuꝫ
mūdataꝝ: ⁊ prunoꝝ: ⁊ tamaridoꝝ: ⁊ q̄ sūt sil̃
sit̃ia. Si aūt illic ē fe. ⁊ iã factū est in iūctuꝛ
apã calidū mūdificabimuſ illud ⁊ euãbimus

ip̄m cuȝ medicamīe solutiuo: ⁊ cū aq̄ solatri
aut aq̄ alkekengi: ⁊ aq̄ endiuie cū cassiaf. mū
data a cāna sua: aut aq̄ alubleb cū viol siccis
⁊ çucaro. Cū ḡ q̄escit febris: ⁊ appent signa
digōnis: ⁊ ꝯsentit v̄tus. ⁊ oñsū ē ubi: ꝙ remā
sit in iūcturis aliq̄d ex sup̄fluitate ḡssa adde
in sucis q̄s diximꝰ etiā aquā apij ⁊ aquā feni
culi: postq̄ꝫ tu ifūdas eas in sero cū auī. i. ex
iera pig̃. Si aūt egritudo ē ex hūore flātico
ꝯueniūt ad illō pillē q̄ dicūf absq̄ꝫ angustia
⁊ tristicia ⁊ pillē de sectaragi: ⁊ pillē fetide: ⁊
pill. fcē cū turbit ⁊ agarico: ⁊ iera: ⁊ polipo: ⁊
colloq̄ntiō. ⁊ hermodattil: ⁊ meiçabara: ⁊ bu
çiden: ⁊ sectaragi: ⁊ armel: ⁊ rubea: ⁊ alfosso-
ra: ⁊ fassozasten: ⁊ sale īdo: ⁊ piretº: ⁊ bdellio
⁊ armoniaco: ⁊ q̄ sūt illis silia. ꝙ ē: q2 siē vnū
mēbꝝ illud qō generat mām q̄ effunditur ad
mēbrū īfirmū ponimꝰ studiū nostꝝ ī hoc mē
bro: donec rectificef malia ꝯplōis vicens ī eo
ꝓpter quā generaf mā q̄ effundif. deiñ post
illud redimꝰ ad ꝯfortandū ip̄m mēbꝝ lesum
cū linimēto: ⁊ emplis de ꝓpetate q̄ꝝ ē vt cō-
fortēt ip̄m: ⁊ īcidāt sup̄fluitates: ita vt euacu
ent illud qō collectū est ī eo. Si aūt cā egri-
tudinis ē hūor sanguineꝰ: tūc oȝ vt curemus
ip̄m cū medicis īfrigidantibꝰ mēbꝝ resolu ē
tibus illud qō collectū ē in eo: sic sūt sempui
ua: ⁊ cortices ḡnatoꝝ: ⁊ sumac: ⁊ farina ordei
ꝯfert ⁊ cū vino stiptico pōtico. ꝙ ē: q2 ista ꝓhi
bēt illud qō currit ex mā ad mēbꝝ ⁊ resoluūt
illud qō ē collectū in iūcturis: ⁊ exiccāt illud
Et oȝ vt decoquātur cortices ḡnatoꝝ cū vi-
no aut cū aceto decoctiōe vltima. deiñ terāf
⁊ ꝯficianf cū sumach: ⁊ sempuiua coctiōe bo
na ⁊ vltia: ⁊ misceātur cū farina ordei: ⁊ faci-
amꝰ ex eis emplm ꝑpatū in hūiditate: ⁊ ēple
tur cū eo mēbꝝ lesū. ⁊ oȝ vt fiat ēplm cū eo ī
estate dū ē frigidū: ⁊ in hyeme dū ē tepidum
parūp. Si aūt īfirmꝰ nō tolerat vt ēplef: et
ḡuat emplm sup mēbꝝ lesū: tūc uō ē maluȝ
vt admistrētur curōes alie: q̄ ꝯfortāt mēbra
lesa: sicut linimētū fcm̄ ex acacia ⁊ litio: ⁊ san
dal. ru. ⁊ sieff meithe: ⁊ faufel: ⁊ bo. ar. qñ dis
soluif cū aq̄ solatri: ⁊ linif cū eis locꝰ. Et cō
ferūt etiā lētes excorticate: ⁊ trite. ⁊ cribel. ⁊
ꝯfecte cū aq̄ coriādri hūidi cū cāfora. Et si ē
cā egritudīs hūor flāticꝰ ꝯferūt ēpla fcā ex
camo. ⁊ mellilloto ⁊ fenugreco: ⁊ se. lini: ⁊ fo-
lijs lauri: ⁊ armel: ⁊ folijs caul. ⁊ radice almu
gat: ⁊ gūmi albori ⁊ oleo ō spica: ⁊ ex linimē
to h̄. Linimētū ad podagrā. ℞. mirte. ʒ
iij. aloes. ʒ. ij. croci. ʒ. i. folioꝝ lauri. ʒ. v. costi a

risto. ro. oiȝ añ. ʒ. iij. terā. ⁊ cribell. ⁊ ꝯficiātur
cū careno ⁊ vino. ⁊ ꝯuenit etiā linimētū ex li
tio solo qñ terif: ⁊ ꝯficif cū aq̄ caul. arment
⁊ ꝯfert etiā iuuamētū magnū h̄ linimētum.

Linimētū ad ap̄āta flātica ⁊ vētositates
⁊ inflationē ⁊ sanguinē ⁊ hūiditates virulē-
tes. ℞. e. mirre aloes litij sandal. ru. sieff. me
mithe croci oiȝ añ. ʒ. ij. sulphuris ꝯbusti. ʒ. iiij
terā. ⁊ cribel. ⁊ ꝯficiātur cū aq̄ solatri: ⁊ aq̄ en
diuie: ⁊ liniaf cū eo. Et oȝ vt ītēdamꝰ ad re-
gimē: ⁊ mēsuremꝰ ip̄ȝ ƀȝ v̄tutē: ⁊ īfirmitatē: ⁊
demꝰ ex cibis q̄ generāt hūorē laudabilē. nā
si nos ponimꝰ ītentionē nostrā ad q̄dā boꝝ q̄
diximus: donec approꝓemus ea cū curōne ⁊
regimīe: ⁊ dimittimꝰ reliq̄: tūc nos nocemus
alijs. ꝙ si v̄tꝰ indiget curōe multa: si ē sana ī
columis def vice vna: si ē debilis: tūc multis
vicibꝰ. In īfirmitate āt paꝝ cibi ē necessariū
Nos nāq̄ꝫ ꝯsideramꝰ ista duo sic: donec acci
pimꝰ ex eis significationē ñ sup quātitatē et
tēpus: ⁊ ordinē: ⁊ sp̄ēm cibi tm̄: imo sup exer
citiū ⁊ balneationē: ⁊ reliq̄ q̄ ingrediūf in re-
gie: tūc nos resistimꝰ egritudinibꝰ cronicis
difficilis sanatiōis resistētia artificiali: ⁊ nō
cadit nobis error ī admistratiōe curōnum.

Capitulum. xxvi. de curōe sciatice ꝑpe.

S Cias ꝙ dolor anchaꝝ: q̄ noiaf scia-
tica ē de genere doloꝝ iuncturarū: ⁊
dria īter vtrosq̄ꝫ ē: q2 cā faciēs acci-
dere dolorē iūcturaꝝ ē retēta in reliq̄s iūctu
ris: aut ī plibꝰ eaꝝ: ⁊ ī hac nō ē nisi in īteriori
bꝰ iūcture duaꝝ ancaꝝ tm̄: ⁊ dolor q̄ accīt in
ea nō ē nisi ī reuolutiōe duaꝝ ancaꝝ ⁊ locis
ꝓpinq̄s duobꝰ emūctorijs ⁊ duobꝰ īguibꝰ: ⁊
radicibꝰ coxaꝝ. ⁊ fortasse extēdif vsq̄ꝫ ad ge-
nua: ⁊ ēmios pedū. Oportet ḡ si cā egritudi
nis ē multitudo sanguis grossi feculēti adu
sti vt ꝓperet īfirmꝰ cū flōia: deiñ seq̄mur eaȝ
pꝰ illud cū curōibꝰ alijs. ⁊ si nō ꝯsentit v̄tꝰ: tc̄
oȝ vt īcipiamꝰ: ⁊ ꝯfortemꝰ īfirmū duobꝰ die
bꝰ vel tribꝰ: deiñ flōmeꝰ eū. ꝙ si manēt ex e-
gritudīe reliq̄e: pꝰ q̄ꝫ euēmꝰ sāguinē q̄ꝫuis cō
tēti simꝰ ī curōe eiꝰ h̄ tm̄: tūc flōmeꝰ venā q̄
ē sup calcaneū: qm̄ sup calcaneū sūt due ve-
ne: illā quā diximꝰ: ⁊ vena posita retro ī ꝓfū
do loci. Si ḡ pōt v̄tꝰ: tūc oȝ vt ꝓhibeaf a ci-
bo die vno: aut duobꝰ. deiñ flōmeꝰ ei hāc ve
nā. nā ē illō ex eis q̄ ꝯfert iuuamētuȝ magnū
cū attractōe sup̄fluitatō a ꝓfūdo mēbri īfirmi
deiñ pꝰ h̄ reūtimur ad euōȝ hūoris r̄sidui ⁊ cō
sidēmꝰ ī ꝑmis. nā si hūor residuꝰ ē acutꝰ eua
cuamꝰ eū cū aq̄ ēdiuie: aut aq̄ feniculi ⁊ aloe

Et si nõ ẽ calitas neq; forsitan hũor ex̃ñs in
anchis ẽ acut⁹ ẽ ncc̃e vt mũdificem⁹ eos dã-
do in potu medias q̃ ↄferũt huic mõ sic sunt
pilł̃e fitide: ꝛ pilł̃e de tapsia: ꝛ pilł̃e ꝺ̃ hermo
dat. ꝛ pilł̃e inde: q̃ noiantꝛ alnaia: ꝛ cũ clisteri
bus lenib⁹: ꝛ incipiam⁹ i ƥmis cũ administrati
one ei⁹ cũ q̃ iã currit ↄsuetudo ad euõez sup
fluitatũ. deiñ administremus p⁹ illõ clistere ve
hemẽt ṽtut: sic clistere fcm̃ ex cẽtaurea mio-
ri ꝛ maiori: ꝛ pulpa colloquintide: ꝛ aneto: ꝛ
furfure: ꝛ ficubus citrinis: ꝛ cartami ↄtrito: ꝛ
assech: ꝛ bdelliũ: ꝛ ciminũ: ꝛ mel: ꝛ oleũ ꝺ̃ spi
ca ꝛ de costo ꝛ muri. ꝛ itez ↄfert iuuamentũ
h̃ clistere. Clistere ↄferẽs ei q̃ hʒ sciaticã.
℞. melçachara ꝛ saguasor: ꝛ cẽtauree mio.
oim añ põd⁹. ℥. i. radic̃ capar̃ ꝛ elł̃i al. ꝛ nig.
ꝛ armel: ꝛ hmodat. ꝛ piretri: ꝛ collo q̃n. ꝛ gra-
noꝝ anil: ꝛ meçereõ: ꝛ medulł̃ cartãi ꝛ ẽ inti⁹
ei⁹ ꝛ aneti: ꝛ coq̃ntꝛ oia cũ aq̃ bñ et sũatꝛ ex aq̃
decoc̃ eoꝝ q̃ntitas lb. ꝛ fundatꝛ desup olei de
spica. ℥. ij. ꝛ clisteriçetꝛ cũ ea dũ ẽ tepida. Si
aũt infirmo accĩt post curõem inflatio clis̃te
riçamus eũ i successiõe clister̃ ƥmi cũ clisteri
leni extiguẽte postq̃ tu vaporas anũ vapo-
ratõe ↄtinua calefaciẽte dõec rẽaneat intus
tpe lõgo ꝛ eũet sic oʒ euõe sufficiẽti. q̃ est q̃r
ƀm pl̃imũ currũt i hac curõe qñ egrediũtur
hũitates viscose pmixte ↄgelate: et fortasse
eũatꝛ cũ ea ẽt sanguis ꝛ seq̃tur h̃ iuuamẽtuz
magnũ. deiñ liniam⁹ sup ancã lesã p⁹ euõem
h̃ linimẽtũ. Linimẽtũ hñtib⁹ sciaticã pas.
℞. fol̃ lauri. ʒ. xx. piretri. ʒ. v. costi. ʒ. vij. na-
sturcij nitri. ʒ iij. terã. ꝛ cri. deiñ sũatꝛ picis ro-
mane lb. s. ꝛ liq̃fiat i q̃ntitate. ij. ℥. olei samba
cini ꝛ puluericẽtꝛ desup medie puluericate ꝛ
acetũ ꝛ liniatꝛ sup taras ꝛ ãnectatꝛ sup locum
lesum. Et ex eis q̃ ↄfert valde ẽ h̃ medica
mẽ. sũatur lana mũda ꝛ infũdatꝛ i olo ꝺ̃ ruta
aut oleo de alcãna: aut olo siccionio: ꝛ misce
atur cũ eo nitꝝ ꝛ piretꝝ ꝛ acetuz: ꝛ põatꝛ sup
locũ. Si ãt p⁹ administratõem hoꝝ oim nõ sa
natꝛ infirm⁹ nõ teãris ab administratiõe eorum
iterate postq̃ facis q̃escẽ infirmũ dieb⁹ aliq̃t
a curõe. ꝛ caue ne accidat egritudo alia ꝛ co
gat te illõ dittere egritudinẽ quã icepisti cu-
rare ꝛ puẽias ad intẽtõez egritudis ledẽtꝛ et
dolor̃ q̃ accit aut c⁹tietur aduẽt⁹. accit eiz h̃
ei mł̃totiẽs q̃ administrat curões cũ exubera-
tõe. et ↄfert ẽt iuuamẽtũ in hac egritudie vo
mit⁹ ꝛ administretur ƥƥe i ƥnc̃ib⁹ egritudis ẽt
post replõez a cibo. deiñ p⁹ cibũ i fine võitus
qui ƥuocatur cũ medis q̃ ƥuocãt võitũ. võ-
itꝰ ãt p⁹ cibũ fit qñ ↄmedit hõ i ↄmestiõe sua
res diũsas ꝛ expectat paululũ: deiñ euomit
Sʒ võit⁹ cũ medis oʒ vt fiat in ƥmis cũ de-
bili sic alcãcarçer: ꝛ nux võica: ꝛ se. raphani:
ꝛ se. atriplicis cũ aq̃ in q̃ decocta sũt anetũ ꝛ
sal ꝛ secaniabi fcõ cũ aceto sq̃llitico. et ↄfert
ẽt raphan⁹ q̃ infũditꝛ i secaniabin sq̃llitico qñ
ↄmedr̃. Et si p⁹ illõ nob ẽ ncc̃e ƥuocam⁹ võl
tũ cũ medis fortib⁹ sic ẽ elł̃us ꝛ q̃ sũt ei silł̃a
Et qñ appropĩq̃t ifirm⁹ vt patiatꝛ agema. i. cõ
tractõem ꝛ puẽiat res e⁹ ad h̃ vt egrediãtur
iũcture oẽs ex locis suis oʒ vt põatꝛ cauteriũ
sup duas ãcas i trib⁹ locis aut q̃tuor ꝛ ñ dit
tãtur vlcera q̃ fiũt ex cauterijs ↄsolidari ve-
locit: ƀ fricem⁹ ea dieb⁹ mł̃tis cũ medis apiti
uis q̃ corrodũt carnẽ dõec currat tota sanies
virulẽta aggregata i iũctur̃. deiñ curem⁹ vl
cera post illud. Regimẽ ãt hñtiũ sciaticã
oʒ vt sit cũ cibis sb̃tilib⁹ velocis digõis ꝛ ad
mistrẽtꝛ in hora q̃ oʒ vt nutriãtꝛ cũ eis. Et ca-
ueãt illi ab oĩ cibo de ƥƥetate c⁹ ẽ vt gñet in
corpe replõem multã ꝛ multos hũores cru-
dos ꝛ indigestos q̃ ñ digerũtꝛ i corpe sicut co
mestio facta nõ sup mũdificatõem ꝛ sacietas
ꝛ ebrietas ꝛ coit⁹ mot⁹ ptñsiẽs eq̃litatẽ ꝛ ƥƥe
p⁹ cibũ ꝛ ñ ƀm ordinem ꝛ q̃ sunt illis silł̃a.

Ca. xxvij. de curõe podagre que fit ex
humore sanguineo.

Incipiam⁹ i hac egritudie ab ex̃tõe
i sanguis: deiñ cũ medicaie solutio q̃
ↄformis ẽ hũori vicẽti in sanguine.
Si ãt ẽ decliuis ad colerã citri. administram⁹
medias q̃ sunt ex mirob̃ citri. ꝛ prunis: ꝛ ta-
marindõ: ꝛ fumoter: ꝛ absinth. ꝛ aloe et scam̃.
Q; si san. ẽ decliuis ad flã tc̃ administra medi
cinas de ƥƥetate q̃ꝝ ẽ vt attrahat flã cũ ve-
locitate sic turbit: agãic⁹: ꝛ pulp̃ collo. ꝛ g̃na
nil: ꝛ q̃ sũt ill̃ silł̃a i ṽtute. Et p⁹ ista ponem⁹
i r̃ locũ lesũ res sb̃tiliatiãs sic ẽpl̃a fcã ex fo
lijs cauliũ decoc̃ ↄtrit: ꝛ vitelł̃ oui ñ elixati
ꝛ fece aceti vini cũ oleo ro. aut ex folijs rob.
recẽtiũ cũ faria ordei. q̃ ẽ q̃r h̃ ẽpl̃m ↄfortat
mẽbꝝ lesũ cũ ifrigidatõne. ꝛ administram⁹ ƀm
hũc modũ ẽt folia recẽtia viĩ cũ farina sauic
ordei. Q; si fort ẽ dolor ꝛ ledit infirmũ admi
strem⁹ qõ infrigidat pl⁹ sic ṽga pasto. ꝛ faria
ordei: ꝛ oleũ ro. puꝝ. ꝛ administrem⁹ folia solat
qñ fiũt ƀm hũc modũ quẽ dixim⁹. Et magis
iuuatim h̃ ꝛ maior̃ effcũs ꝛ qõ iã multotiẽs
ƥbatũ ẽ ẽ psilliũ qñ infũdr̃ cũ aq̃ ꝛ oleo rob
ꝛ miscetꝛ bñ ꝛ fit ẽpl̃m cũ eo: ꝛ ẽ ei⁹ opatõ pl⁹
qñ ↄficitꝛ cũ aceto ƥƥ ṽtutẽ q̃ ẽ i aceto inuẽta

etiã in fece q̃uis acetũ sit diuersũ a fece in di
spositõne qm̃ acetũ ẽ plus s̃btile q̃ fex ⁊ fex
est vehementis crossitudis. Postq̃ g̊ in ace
to.sũt duo iuuamẽta eq̃lia in ṽtute oꝫ vt sit
maius ãboꝝ in s̃ba loco,aq̃. Q̃ ẽ qꝛ s̃m hanc
dispositõem sedat dolorẽ sedatõe mirabili et
extingũit inflãmatõem ⁊ ebulitõeꝫ q̃ accidit
in mẽbro. Et oꝫ q̃ fiat emplr̃m cũ eo dũ ẽ fri-
gidũ ⁊ ꝑmutet̃ semꝑ donec remaneat frigidi
tas ei⁹.nã q̃uis stipticitatẽ faciat tñ qñ mis-
cetur cũ psillio fit ex vtrisq̃ emplr̃m magni iu
uamẽti podagre nobile. Qm̃ acetũ ꝑ vehe-
mentiã sue ṽtutis ⁊ sue s̃btilitat̃ non ꝓhibet
ip̃m aliq̃d a penetratõe vsq̃ ad ꝓfũdũ mẽbri
dõec repcutiat ⁊ extiguat ⁊ exiccet. Et psil-
liũ ꝓpt̃ viscositatẽ suã ꝓhibet acetũ a mordi
catõe ꝓpter crossitudinẽ suã vt sit opatõ ei⁹
fortior in eo qđ appet de corꝑe. Et possibile
est ẽt vt inspisset̃ acetũ cũ altea donec fiat ex
ea ẽplr̃m qđ ꝯfert podagre p̃cipue qñ ẽ pue
caliditatis. Si ãt dolor ẽ difficilis vehemẽs
quẽ tolerare nõ ẽ possibile tũc ꝯueniũt ei res
stupefaciẽtes sic̃ lactuca ⁊ lac papaueri ⁊ co
riandrũ hũidũ ⁊ mãdragora qñ miscet̃ vnũ-
quodq̃ cũ farina ordei ⁊ oleo ro. ⁊ ponit̃ suꝑ
locũ. verũtñ oꝫ vt caueat̃ a mlr̃titudie admi-
stratõis haꝝ medicinaꝝ stupefacientiũ ⁊ nõ
sit eaꝝ mlr̃tiplicatõ qm̃ nocent nocumẽto ma
gno. Et si vocat necessitas ad administrandũ
eas ꝓpter vehemẽtiã doloris ⁊ inflãmatõis
tũc oꝫ vt administrent̃ s̃ꝫ hũc modũ tñ donec
sedet̃ dolor suꝑfluus. Cũ g̊ incipit dolor alle
uiari ⁊ q̃escere ⁊ ꝓhibeam⁹ nos ab administra-
tõe eaꝝ qm̃ ip̃e faciũt accidere in iũcturi stu-
porẽ ⁊ difficultatẽ motus. ꝓpter illđ g̊ si ac
cidat vt seq̃t̃ hm̃õi accidẽs tunc oꝫ vt admini
stret̃ emplr̃m ex fellibus dissolutũ cũ oleo ca
momillino. Et illud ẽ qꝛ h̃ acquirit iuuamẽ-
tũ ⁊ maturat ⁊ facit redire caliditatẽ inataꝫ
ad mẽbra q̃ ĩfrigidata sũt ex vsu mediciarũ
stupefaciẽtiũ nõ s̃m q̃ necesse ẽ.

Caplr̃m. xxviij. de euacuatõe podagre fri
gide ex hũore colerico acuto.

Primũ q̃ curant̃ podagri ex humo
re colerico s̃btili ẽ euacuatõ illi⁹ hu-
moris postq̃ incipimus ⁊ hũectam⁹
⁊ tẽpam⁹ acuitatẽ ei⁹ ⁊ ipsius mordicatõem.
deide euacuamus eũ nõ vice vna imo vicib⁹
mulť qñ indigem⁹ illo donec mũdificet̃ ex su
ꝑfluitatibus ⁊ mã. Q̃ ẽ qꝛ s̃m h̃ buant̃ iunc
ture q̃ nõ aggregat̃ in eis aliq̃d. Et sit medi
cina solutiua simplex leuis cui nõ admisceat̃
ex medicia calefaciente nisi parũ sic̃ medici-
na fcã ex succo rose ⁊ melle ⁊ scamonea que
dicit̃ sirupus rosatus ꝯfortans ⁊ medicamẽ
solutiuuꝫ factum ex carne citonioꝝ ⁊ reliq̃s
medicis soluentib⁹ hũorẽ colericũ. Et oꝫ vt
ponam⁹ suꝑ mẽbrũ p⁹ mũdificatõem ex em-
plastris qđ leuiat mẽbrũ ⁊ extinguit ⁊ tẽpat
ip̃m ⁊ refrenat acuitatẽ hũoris colerici ⁊ mõ
dicatõem ei⁹ sic̃ portulaca ⁊ altubulub ⁊ lac-
tuca ⁊ psilliũ ⁊ rasura cucurbite ⁊ folia sali-
cis ⁊ nenufar ⁊ viola hũida ⁊ ṽga pastoris ⁊
cerotũ infrigidãs fcm̃ ex cera ⁊ oleo nenufa
rino cũ aq̃ ṽge pastoris ⁊ aq̃ cucurbite ⁊ aliq̃
ex succis infrigidantib⁹. Si ãt dolor est mag
nus vehemẽs tũc oꝫ vt admisceant̃ in cẽroto
opiũ ⁊ succus mandragore ⁊ effusio aq̃ frẽ
etiã suꝑ locũ lesum semꝑ nõ est ꝑui iuuamẽ-
ti. Et ad sũmũ oꝫ vt nõ sim⁹ ꝯtẽti suꝑ illud
quod narrauim⁹ tm̃ imo administremus õe de
cuius ꝓꝑetate est vt infrigidet ⁊ ꝯfortet do-
nec sit regimẽ totũ frm̃ ⁊ hũiduꝫ ⁊ q̃ regim⁹
in egritudinib⁹ calidis fcis ex colera citria.

Caplr̃m xxix. đ curatõe podagre flegma
tice frigide.

Si accidat podagra ex hũore crosso
frõ flegmatico. tũc oꝫ vt inq̃rat̃ i ꝑ
mis de q̃titate illius hũoris ⁊ q̃lita
te ei⁹ ⁊ an est vincẽs in reliq̃ corpore. Et ex
eo effundit̃ ad iũcturas pedũ. aut aggregat̃
in pedib⁹ tm̃. s. ꝓpter debilitatẽ eoꝝ ⁊ ẽ reli-
quũ corpus calidũ in ꝯplr̃one sua. aut tpatũ
Si ãt ẽ multus in q̃titate sua ⁊ nõ ẽ i corꝑe
tm̃. imo in duob⁹ pedib⁹ ẽt. tũc oꝫ in ꝑmis vt
euacuem⁹ cũ euacuatõe cõi suꝑius cũ vomi-
tu ⁊ inferius ꝑ clistere acutũ. ⁊ potũ medica
minis solutiui. Et administret̃ vomitus in ꝑ
mis p⁹ ꝯmestionẽ cibarioꝝ ex cibis mulť diũ-
sis ⁊ potũ vini dulcis. Et p̃cipiam ĩfirmo vt
accipiat ex eo supra sacietatẽ ⁊ intromittat
p⁹ horã in os suũ pẽnã ⁊ moueat eã donec e
uomat. Si ãt ñ sit ei facil̃ vomit⁹ s̃bmergat
pẽnã in oľo sisamio ⁊ intromittat. aut digi-
tos suos ⁊ vomat ⁊ faciat illud bis aut ter. ⁊
faciat illud die ⁊ die ñ. Et p⁹ illud moue või-
tũ cũ rafano infuso in secaniabin fcõ cũ ace-
to sq̃llitico aut elleboro. Et euacuem⁹ inferi⁹
ꝑ clistere qđ fit de centaurea ⁊ decoq̃t̃ cũ ari-
stologia ⁊ baurach ⁊ nitro ⁊ oleo de spica et
melle colato. Et si hũor ꝯtentus in iuncturi
⁊ reliq̃ corpore ẽ crossus viscosus est necesse
q̃ ꝓiclas in clistere cucumerẽ asininũ ẽt. ⁊ đ
coctõeꝫ colloq̃ntide cũ nitro ⁊ melle colato.

Superius vo oz vt bibat pillulas fetidas
aut pillulas de tapsia ⁊ pillulas de hermo-
dactil' ⁊ pillulas indas q̄ nōiant alnaia. et su
mant iste medicie in ꝓncipio apud cursū su-
pfluitatū ⁊ apud declinatōem materie ⁊ ho-
ra tn̄qllitatis ꝑiodoꝝ ⁊ est quies fcā int eos
Et oz vt non sis ɔtentus vt dent eis in potu
vice vna. imo dent eis multis vicib⁹. Qz est
qn̄ supfluitates grosse viscose nō est possibi-
le vt attrahant subito. imo aliquid p⁹ aliqd
⁊ paulatim. Et subtilient hūoꝛ grossus p ɔtinu
atōnem vni⁹ eoꝝ donec facilis fiat attractio
ei⁹ ⁊ ipsius euacuatō plus. Cū ḡ euacuatur
corpus ⁊ nō ē in eo mā̄ c⁹cursus ⁊ effusio ad
mebrū infirmū noceat oz vt solliciti sim⁹ de
mēbris ipsis lesis ꝓpe ⁊ cōiter. Cōiter vo tē
qn̄ damus ɔfectōes narratas in medicia ad
hāc egritudinē. Et nō sit intentō nr̄a ɔforta
tio mēbroꝝ q̄ debilitata sunt ⁊ fcā sūt ꝑpata
ad recipiendas supfluitates q̄ effundunt ad
ea tm̄ ⁊ vt faciam⁹ ea acquirere v̄tutē q̄ ex-
pellant illud qd̄ effunditur ad ea ex supflui
tatibus. imo ꝓhibeam⁹ ne hmōi hūoꝛ gn̄et in
corpore. Et iste qdem ɔfectōes sunt sic̄ cōfec
tio metridati. ⁊ cōfectō kecet regis ⁊ ɔfectio
hermetis ⁊ tyriaca de viperis. ꝓpe āt oz vt
solliciti sim⁹ de pedib⁹ cū ēplis ⁊ linimēt ⁊ ce
rot ⁊ ēbrocis q̄ effundunt sup pedes de ꝓpe
tate q̄rū est vt subtiliēt ⁊ resoluāt. Et nos di
cem⁹ ebrocas ɔpositas q̄ ex eis sūt famose i
tractatu vltīo de medicis ɔpositīs. Sz simpli
ces ex eis dicem⁹ nūc h̄.

Scias qꝫ caulis qn̄ terit ⁊ ponit sup iunc
turas lesas ex flegmate ɔfert iuuame̅ ma
gnū. Et silr̄ emplm̄ qd̄ fit ex tortellis siccis ⁊
vitellis ouoꝝ ⁊ almugatb ⁊ croco. Et qdam
ponūt emplastrū ex farina git ⁊ faria alkes
ne. i. orobi decoctis cū vino pmixtis cū oleo
de spica aut oleo laurino aut oleo de ruta. ⁊
in declinatōe egritudis ɔferūt folia lauri et
nigella ⁊ camomilla ⁊ harmel ⁊ mellilotuz ⁊
que sunt illis silr̄ia in v̄tute. Et ɔfert illis qui
patiunt dolores iuncturarū ⁊ podagrā fcāz
ex flegmate. Cerotū qd̄ fit ex euforbio et
piretro ⁊ nitro ⁊ reliqs medicis in quib⁹ ē v̄-
tus resolutiua calefactiua subtiliatia. Si āt
ponis ēplm̄ ⁊ nō sentit infirmus sedatōez do
loris cogeris tūc administrare ēbrocaz dissolu
tiuā refrenātē. Et vnū ex eis q̄ faciūt illud ē
h̄ curatō. Sumat acetū vehemētis acetosi-
tatis ⁊ decoqntur in eo albahasse ⁊ origanū
⁊ calamētū ⁊ albaarmel ⁊ folia lauri ⁊ camo

Alkesne .i. oroby.

milla ⁊ mellilotū ⁊ anetum ⁊ radix capparis
⁊ centaurea. Cū ḡ decocte sunt medicine bn̄
cole aquā ⁊ effūde ipam sup mēbra lesa non
vice vna tm̄. imo multotiēs in oī die si indi
ges illo. Si āt humoꝛ ledēs ē grossus valde
donec putetur qꝛ ē ex hūore melācolico tunc
nō oz vt administrent medicie de q̄rū ꝓpeta
te est vt calefaciant ⁊ exiccēt vt non addant
ei siccitatē sup siccitatē ⁊ fiat difficilis reso-
lutōis. imo nō fit ei sanatō. Nos āt qn̄ effū
dimus sup loca aquā calidā ponimus super
ea empla ex medicis q̄ calefaciūt cū eq̄lita-
te ⁊ leniunt locū ⁊ resoluūt sicut atriplex sil-
uestris ⁊ bulbus ⁊ est cepa siluestris. Et eua-
cuamus eos cū medicis solutis sicut ex epi
thimo ⁊ polipodio ⁊ elleboro nigro. Si aūt
hūoꝛ est ɔpositus pmixtus cū alio tunc opz
vt ɔponat curatō silr̄. Cōmixtio eim diuſoꝝ
hūoꝝ adinuicē ꝓhibet a significatōe sana. ⁊
qd̄ ē mirabilius h̄ curatō aliq̄ ɔfert mult vi-
cibus in dolore iūcturarū. ⁊ vice aliqua exci
tat eos. h̄ est ḡ significatō sup ɔmixtōem hu
moꝝ effusoꝝ. Et vlr̄ dico qꝛ qn̄ vincit mā fr̄a
tūc oz vt oponamus ita vt calefaciat ⁊ resol
uat. Cū ḡ mā nociua ⁊ q̄litas eius sunt cali-
de tūc oz vt curem⁹ cū eo qd̄ infrigidat ⁊ ex
tinguit. Et spēs regimīs eius q̄ hz dolorem
iuncturarū ⁊ podagrā ex flegmate medicet
cū curatōibus īcisiuis resolutis.

Caplm̄. xxx. de ꝓmissione cautele a dolo
re iuncturarū atqꝫ podagra.

f Scias qꝫ oēs egritudīes q̄ accidunt
in mēbris siliium ptiū aut fiūt ex ali
qua cāꝝ extrinsecarū a corpore ⁊ di
cūtur ꝓmitiue ⁊ ɔtingentes. ⁊ accidētes ex
trinsec⁹. aut ex causis q̄rū materia est intra
corpus ⁊ dicūtur cause intrisece. aut an̄cedē
tes. Qz ē qꝛ q̄ viuit inanit⁹ aut laborat supra
mēsurā eq̄lem aut errat in q̄ntitatib⁹ ciborū
⁊ q̄litatibus ipoꝝ aut in horis vtēdi eis aut
cōuertit in aliq̄ artiū sz diuersitatem ei⁹ qd̄
oz aut erret in q̄ntitate somni aut in vsu coi
tus supra coitū. aut liq̄fit corpus ei⁹ ⁊ adteri
tur cū tristicia ⁊ āgustia absqꝫ necessitate vo-
cante illud. aut adducit supra eos egritudīez
ꝓpter aliud ex causis ꝑdcis. Nos. n. dicim⁹
qꝫ egritudīes eoꝝ sunt ex causis q̄ accidunt
extrinsec⁹: nō ex malicia ɔplōnis corporum
eoꝝ. Illis vo q̄ infirmant semp ꝑter qꝫ errēt
in aliq̄ eoꝝ q̄ enumerauim⁹ egritudīes acci-
dūt ex malicia ɔplōnis corpoꝝ eoꝝ. Et qui
ꝓmptus est sbr rectificatōnem illius indiget

arte alia longa ⁊ tpe sufficiente in rectificati
one ei⁹ ⁊ ꝯfortatione ipi⁹. Et corpoꝝ illoꝝ. q̄
infirmāt semp: ꝓpt aliquā cāꝝ quas diximꝰ
⁊ ꝓpē cuiꝰ egritudo ē ex supfluitate veneno
sa ex qua fiūt dolores iuncturaꝝ ⁊ podagra
necce est vt sint egritudies vna duaꝝ hītudi
nū: aut ex repletiōe: aut ꝓpt malitiā hūoris
ꝓpt illud ğ qñ infirmat homo ex repletione
⁊ signa ⁊ significationes p̄sentes: ⁊ ꝙ p̄cessit
ex regimie: significāt sup illud: sit itētio tua
in toto regimine vt sint hūores qui sunt i co
rpati semp laudabiles cū cibo ⁊ regie sano p̄
ter euacuatōem. Q̄ē qꝛ p̄missio cautele ſm
cōitatez ⁊ custodie ab egritudibus fcīs ex su
pfluitatibus ⁊ repletōe nō est nisi ſm hāc di
spositōem tm̄. Si āt accidat vt infirmet hō
semp ꝓpter hūorē malū ⁊ sunt significatōes
⁊ signa sup illō manifesta tūc sit intentō tua
vt sint hūores q̄ sunt i corpore laudabiles. ⁊
ad vltimū ſm hāc spēm est p̄cessio ⁊ cautela
nō in podagra ⁊ dolore iuncturarū tm̄. ꝫ i re
liquis egritudibus que sunt ex materijs ⁊ re
pletōe. Scōm ꝓpetatē vō cū rebꝰ q̄ sunt cō
trarie istis. s. cū admistratōe medicinaꝝ non
solutiuaꝝ ꝫ ꝯriaꝝ ⁊ cū vnaq̄qꝫ rerū quaruꝫ
rememoratō p̄cessit sit p̄huatio ab egritudi
bꝰ q̄ accidūt. s. qꝛ egritudies fcē ex repletōne
nō accn̄t nisi qñ illō qō soluit ex corpe est mi
nus q̄tꝫ illud qō ingredit ad ipm. ꝓpter h̄ er
go oꝫ vt euacuet ex eo qō coartatū est. Egri
tudies āt q̄ sunt ex hūore malo nō accidunt
nisi qñ est illud qō ingredit corpꝰ illaudabile
ēt nō ē ꝯueniēs neqꝫ ꝯfert ei. ⁊ si nō ē q̄titas
eiꝰ ēt multa sup q̄titatem necessariaꝫ. ita vt
sit q̄titas eius ꝙ ingreditur corpꝰ cū q̄titate
eiꝰ ꝙ egredit ex eo ꝯueniēs ꝓpum ei tūc per
illō acquiritur ꝯseruatio sanitatis. Illis aūt
in quoꝝ corporibꝰ festinat aggregatō reple
tōis donec sint corpora eoꝝ p̄pata ad suscipi
endas egritudies ⁊ ꝓpter illud festinant eis
egritudo podagre ⁊ dolores iuncturaꝝ ⁊ re
lique egritudies q̄ sūt ex materijs ⁊ supflui
tatibus tūc si de ꝯsuetudie eoꝝ sunt exerciti
um ⁊ inunctō añ balneatōem p̄cipimꝰ vt ad
dāt in exercitio paꝝ ⁊ vnctōe ⁊ fricando ⁊ mi
nuimus in eis paruꝫ ex q̄ntitate cibi aut ex
q̄litate eius aut ex vtrisqꝫ sil. s. ex q̄ntitate ci
bi qui suscipiebatur añ ⁊ ex q̄litate eius. Ex
q̄titate q̄dem qm̄ tu minuis in eis parū a q̄n
titate quā recipiebāt ſm ꝙ appet tibi ex cros
situdie corporis ⁊ ex facilitate r̄pletōis. Ex
q̄litate vō qm̄ nos damꝰ eis ex cibis illos qui

nutriunt nutrimento puo. Si āt nō facit sit
aggregatō repletōis neqꝫ multiplicat suffic̄
vt minuamus vnū ex eis tm̄ p illō qō ē ꝯriū
ei qō nutrit. ⁊ est illud de q̄ declarat tibi qꝛ in
diget diminutōe. ⁊ de q̄ eliget infirmꝰ vt mi
nuat. nā si est ex illis q̄ ꝯsueuit comedē car
nem porcinā ⁊ bibere vinū ⁊ reliquos cibos
multi nutrimenti ⁊ nō obedit tibi vt mutet ci
bos suos ꝓ cibis pauci nutrim̄ti tc̄ oꝫ vt mi
nuas ex q̄titate eiꝰ ꝙ r̄cipit ex iᵒ ſm ꝙ idigꝫ
eo egritudo ⁊ ꝙ tolerat v̄tus ⁊ addit in ea. ⁊
vtat exercitio ⁊ iunctōe ⁊ fricatōe cū vnguē
to cum additōe. Et eligit infirmus p̄tē alte
rā tunc oꝫ vt reducas eā ad holera ⁊ semina
⁊ grana pauci nutrimenti. aut ad pisces ⁊ a
ues q̄ꝝ nūtrimētū nō ē multū. Et elige i his
oībus vt sit cibus quo nutritur totꝰ laudabi
lis hūoris ⁊ chimi et ex eis a quibus ꝓrsus
supfluitas ⁊ si gñatur sit res pua. Intentio
āt in regie eoꝝ in q̄ruꝫ corporibꝰ gñat hūor
malus nō est vna sic̄ in regīne illoꝝ in q̄bus
aggregant supfluitates ex repletōe est vna
qm̄ hūor malus gñatus in eis nō ē spēi vniꝰ
Q̄ē qꝛ corpoꝝ alia sunt in q̄bꝰ hūor ē coleri
cus calidus. ⁊ alia in q̄bus hūor malus aquo
sus. ⁊ alia in q̄bus hūor mīcus. Oꝫ ğ vt ꝓ
bibeatur vnusq̄sqꝫ eoꝝ ab oībus cibis et po
tibus et reliquis regimibus q̄ generāt hūo
rē malū q̄ multiplicatur in corporibꝰ eorum.
Et ex iuuatiuis ēt que cōicant in illo ē admi
nistratio rerū lenientiū naturā. Sit ğ admi
stratio tua ex cibis q̄ leniunt nāꝫ cū eq̄litate
sic̄ sunt holera lenientia nām qñ cōeduntur
añ cibū cū muri et oleo. Et in oībus diebus
admīstra medicamē solutīm lene qō euacuat
illā spēm hūoris vincentis ſm facilitatez sic̄
narrauimus añ. Et ꝯfert hoc regimē ꝓprie
ei cꝰ stercoris nā est sicca nāt̄r valde. Et ex iu
uamentō cōibus ei ēt ē eq̄litas in exercitio et
inunctōe. Et est necesse vt vtatur ille in cuiꝰ
corpe hūor vincens ē flegma malū exercitō
et fricatōe plusq̄ʒ alij. Illis vero in q̄bus ag
gregatur hūor colericus malus ꝯfert ꝯriuꝫ
eiꝰ quod diximꝰ. Illis āt in q̄ruꝫ corporibus
aggregat hūor melancolicꝰ ñ ꝯfert aliquod
illoꝝ duoꝝ que diximꝰ. qm̄ exerciū multuꝫ ⁊
forte exiccat et incrossat hūorez qñ declinat
ad hoc ꝓpter illud ğ oꝫ vt ꝯseruet equalitas
q̄ntitatis exercitij et q̄litas eius et regimis
In coitu āt iaꝫ diximꝰ illud qō facit de iuua
mento ⁊ nocumento. ꝫ oꝫ vt referā h̄ illō qō
remansit sup nos de eē eius. Dico ğ ꝙ illiꝰ

in quoꝝ corpꝭbus aggregatur reple⁹ multa non nocet illud nocumento multo si vtātur eo ꝙ diximus in hora que est necessaria cum equalitate. Et est nociuus reliq̄s spēb⁹ hūoris mali. Qꝛ est qꝛ infrigidat ⁊ replet mēbra debilia ⁊ exiccat reliqua. ꝓpter illud q̄ nocet nocumento magno valde ei c⁹ corpus ē expositū ꝑparatū egritudini podagre. ⁊ ꝓpe si dolorem iam incepit in eis. Et ex eis q̄ custodiunt hoīem ne accidat ei podagra est ēbroca cū aq̄ salsa qn̄ funditur sup duos pedes semp. Et sal tritū ēt quādo aggregat cū oleo ⁊ fiat ex eo emplastrū pedibus. Hoc ē regimen qḋ ꝯseruat corpora ne accidāt in eis dolor iuncturarū ⁊ podagra ⁊ rectificat ēt cautelam a reliq̄s egritudinibus q̄ fiunt a materijs ⁊ hūoribus multis mal.

Completus est tractatus q̄rtus breuiarij Johis filij serapionis. Tractatus q̄ntus aggregat⁹ Johis filij serapiōis ⁊ est. xxxvij. capitul.

Capl̄m. i. de dolorib⁹ ⁊ vestigijs accn̄tib⁹ in facie.

Ause dolorū ⁊ īpssionū q̄ accidūt in supficie faciei ⁊ reliquo corpore sūt expulsiones supfluitatū malaruz q̄ expellunt ex ꝓfundo corporis. Et fortasse ē h ex vtute nature quando vult mundificare membra ꝑncipalia quibus sunt compositiones nobiles necessarie ⁊ vt expellat ab eis supfluitates ad mēbra extrinseca pauci iuuamenti. Et fortasse ē ex multitudie sup fluitatū ipsarū qn̄ aggregantur i corpore ⁊ expellit eas natura ad exteriora cutis ⁊ corrumpunt superficiem exteriorem etiā vt accidit h aut ex corruptōe regis aut ex malicia ꝯplonis aeris quando est malus aut ex tempore anni aut ex eo quod accidit in tempore anni ex diuersitate. Qꝛ si egritudies iste quas dixi⁹ accidūt i eo ꝙ appet de corpore ⁊ facie de vtute nature tunc sunt minoris malicie ⁊ facilioris sanatōis. Et si sūt ex multitudie supfluitatū malaꝝ tūc sunt mag prauc ⁊ difficiliores. Et fino in eis ⁊ in illis que accidūt in facie est vnus. verū q̄m facies est nobilior supficie corporis qm̄ ē detecta. Oꝫ vt ꝯnudemus studiū in mūdificatōe ei⁹ ⁊ limpidatōe ipsius. Si āt accidit i facie ex expulsiōe nature aliq̄ ex egritudib⁹ q̄ corrūpūt coloreꝫ ei⁹ aut ponūt supficiē ei⁹ ieq̄lē ⁊ mutāt figurā ei⁹ tūc non oꝫ vt administretur in illo nisi linimentū qḋ abstergat tm̄. Qꝛ ē qꝛ nos sū⁹ nō idigentes euacuatōe nature qn̄ nā ē faciēs illud p se. Nā nō ē nobis possibile vt mūdificemus corpus pl⁹ q̄ mūdificat īpm nā p se. Et si iste egritudies sunt ex victoria sup-

flulcatū aggregataꝝ:incipiem⁹ cū euōne ea
rū i ꝑmis. Si qdē est sanguis vincēs:tūc cū
extractiōe ei⁹. sed si vnus hūoꝝ est vincens
tūc medicamīe solutiuo. ⁊ eligim⁹ medicamē
qđ extrahat illud idē nocumentū. deinde re-
gimē ꝯueniens. Et ē possibile vt cognoscaſ
cām efficientē egritudinē: ita vt cognoscas
eā ex eo cui⁹ precessit vsus: ex cibis ⁊ potib⁹
⁊ reliqs regiminib⁹: ⁊ ex eo ꝙ testificaſ ex co
lore loci lesi: ⁊ que sūt illis silia. Et p⁹ admi-
nistrationē mūdificationis ⁊ regimis ꝺm qđ
oꝫ. est necesse vt redeam⁹ ad curōnes ꝓꝑas
in vnaq̄q; egritudinū: ꝺm qđ ostensuri simuſ
nūc. Curatio vestigioꝝ: ⁊ pāni. ⁊ alkeilen
⁊ magnaꝝ lentiginū: ⁊ verrucaꝝ: ⁊ lētiginū
ꝑuaꝝ: que fiūt in facie. ℞. spume maris: et
baurach armeni: āboꝝ ana ꝑtē vnā: amigda
laꝝ amaraꝝ mūdataꝝ a cortice suo ꝑtes du
as terātur ⁊ misceanſ: ⁊ admistreſ cū vino.

Aliud ℞e. farine lupinoꝝ: ⁊ mirre bone.
⁊ spume maris aduste: ⁊ baurach rubei assa-
ti: equalit liniaſ cuꝫ oleo narcissino: ⁊ liq̄fiat
cū aq̄ calida: ⁊ admistreſ. Ad vestigia nig̃
accidentia in facie. ℞. farine lupinoꝝ: ⁊ fari
ne ordei: ⁊ farine fabaꝝ: ⁊ radicis lilij celestiſ
oīꝫ ana. ʒ. v. salis amoniaci: ⁊ āmoniaci: oīuꝫ
ā̄n. ʒ. ij. Resoluāſ h̄ duo cū aq̄ calida: ⁊ cū ea
ꝯficianſ: ⁊ relique medie: ⁊ fiant trocisci: ⁊ in
hora necessitatis soluaſ unus ex eis cū albu
gine oui: ⁊ liniaſ sup faciē. Aliud ad lenti
gines: ⁊ alchardaus in facie. Liniaſ cū mu-
cillagine fenugreci ꝑ se. Aliud ad lentigi
nes. Liniaſ cū mucillagine granoꝝ citonio
rū cū croco. Aliud ad lentigines. Aggre
ga interi⁹ granoꝝ cucurbite: ⁊ oē illud: ⁊ ꝯte
re ipm cū aqua fenugreci decocta: ⁊ line cuꝫ
eo faciē. Aliđ ꝯfice farinā alkesne: postq̄
teris eū cū aq̄ in qua decoctum est mellilotū
⁊ line cū ea. Aliud. Aggregenſ amigdale
amare excorticate: ⁊ nutrianſ cū aqua in q̄
infusa ē mirra. ⁊ liniaſ cū eis facies. Aliđ
Aggrega serraturā eboriſ cū faria lupioꝝ:
teraſ ⁊ dissoluaſ cū melle: ⁊ liniaſ sup locū.

Aliud ꝙ eradicat vestigia: ⁊ abstergit fa-
ciē. ℞e. ceruse: ⁊ merda sengi abluti: ⁊ serra-
ture eboris. oīꝫ: ana. ʒ. iij. salis amoniaci. ʒ. ij.
saponis. ʒ. v. ꝯfice cū melle: ⁊ liniaſ sup locū.

Ad lentigines magnas: ⁊ pānū: ⁊ ad kei-
len in facie. ℞e. fimi colūbini: ⁊ baurach: eq̄
les ꝑtes: teraſ ⁊ cribelleſ: ⁊ ꝯficiatur cū mel-
le: ⁊ liniaſ cū eo facies multotiens. Lini-
mētū aliud qđ abstergit faciē. ℞. kesnes: et
farine fabaꝝ: ⁊ farine ordei excorticati: oīꝫ ā̄n
ʒ. iiij. lupinoꝝ: radicis narcissi āboꝝ ana. ʒ. ij.
radicis lilij: gumi arabici: oīꝫ ana. ʒ. i. terātur
⁊ ꝯficiātur cū aqua: ⁊ fiāt trocisci: ⁊ resoluāſ
hora necessitatis cū aqua ꝯcauitatis bateke
⁊ liniaſ. Aliud qđ abstergit: ⁊ colorē faciei
efficit bonū. ℞. amigdalaꝝ dulciū excorti-
cataꝝ. ʒ. v. dragagāti: ⁊ gūmi: oīꝫ ana. ʒ. iij. fa
rine fabarum: ⁊ radicis lilij: ⁊ rubee: ⁊ gluti-
nis pisciū. oīꝫ ā̄n. ʒ. x. liq̄fiat gluten cū aqua
⁊ ꝯficianſ cū eo oīa: ⁊ liniaſ. Linimētum
ad pānū: ⁊ lētigines magnas. ℞. ꝯdisi: ꝑtē
i. arsenici citrini ꝑtes duas: ꝯficiaſ cū oleo
⁊ liniaſ p⁹ egressionē de balneo: ⁊ expectet
sup ipm per horā vnā: ⁊ abluaſ. Aliđ. Te
raſ semē raphani multū: ⁊ ꝯficiſ cuꝫ aceto:
aut cū lacte acetoso: ⁊ liniaſ cū eo facies.
Aliud. ℞e. cornu ceruini adusti ꝯtriti. ℥. ß.
semis bateken albarmeni. ℥. i. fabaꝝ egypti
arū: ⁊ herbi: oīꝫ ana. ℥. ij. excorticeſ semē ba
teken: ⁊ decoq̄ſ cū aq̄ ordei: cū herbo. ⁊ exic
ceſ. Et infundanſ fabe ī aceto forti: ⁊ exiccē
tur. Et sumanſ amigdalaꝝ excorticataꝝ. ℥.
ij. virgaꝝ alfassora. ℥. iij. radiciſ vitis araçiki
⁊ gūmi: ⁊ dragaganti: oīꝫ ana. ʒ v. semis mel
liloti ⁊ costi: oīꝫ ana. ℥. i. teranſ ⁊ cribel enſ
oīa: ⁊ misceātur: ⁊ admistrētur ita: vt cuꝫ eis
abluatur facies multotiēs in oī die. Aliđ
℞. farine alkesne: ⁊ lupioꝝ: ⁊ ciceris: ⁊ amili
⁊ stercoris lacerti: et radicis cepe venusaris
⁊ se. eius. in descriptiōe alia radicū lilij: ⁊ se.
ei⁹: lactis almeçerson: ⁊ radicis cāne: ⁊ alfas-
sure: ⁊ fassurastent: oīuꝫ eq̄liter teraſ: ⁊ ꝯfici
antur cū aq̄ ordei: ⁊ liniatur cū eis. Aliud
ad lentigines magnas ⁊ abstergit faciē: ⁊ fa
cit eā splendidā. ℞e. çadargi tinctoꝝ q̄i libre
x. decoquāſ singulariter donec remaneat lib
i. deinde sumāſ ex stercore ꝑuaꝝ auiū. ℥. i. ⁊
lupioꝝ siccoꝝ excorticatoꝝ. ℥. ij. ⁊ ciceris ex
corticati. ℥. i. ⁊ se. bateke excorticati ℥. ij. terā
tur ⁊ ꝯficianſ cū aq̄ açadargi que fuerat de-
cocta: ⁊ liniaſ in nocte: ⁊ abluaſ in mane cuꝫ
aq̄ in q̄ decocta sint camomilla: ⁊ viola sicca

Aliud qđ bonā efficit faciē. ℞. herbi: ⁊ fa
rine ordei excorticati: ⁊ lupinoꝝ: ⁊ ciceris ex
corticatoꝝ: radicū narcisci: oīum ana. ʒ. vi. fa
rine samidi. ℥. i. teraſ totū ⁊ ꝯficiaſ cū albu
gine oui subtili: ⁊ liniaſ cū eo. Aliud. ster
cus galline teraſ: ⁊ liq̄fiat cū aq̄ bateke: ⁊ li-
niaſ cum eo. Aliud qđ eradicat vestigia q̄
accidūt in facie ex vlcerib⁹ que dicūſ varide
⁊ alijs. ℞e. ossiū dactiloꝝ vetustoruꝫ q̄ sunt

in parietib⁹:⁊ ossiū vetustorum putrefcōꝝ
a ntiquoꝝ:amboꝝ añ.ʒ.x.radicis cāne ꝑsice
ſi cce.ʒ.xx.teste albe ex vrceolo nouo.ʒ.x.ami
li ʒ.x.lupinoꝝ.ʒ.xv.ſeīs bateke excorticati.
ʒ.xx.ablutoꝝ multotiēs keſne.ʒ.x. granoꝝ
alben excorticatoꝝ.ʒ.xv. ciceris excorticati
ʒ.i.teraꝛ ⁊ cribel.⁊ ꝯficiaꝛ cū aq̄ bateke:⁊ aq̄
ordei:⁊ liniant cū eo vestigia vlceꝝ:⁊ abluat
cū aq̄ in qua decocta sūt viola ſicca:⁊ ordeuz
Et ſi amas vt addas in abſterſione pl⁹ ꝑmi
ſce cū medīs quas dixim⁹ ex costo amaro.ʒ
i.⁊ aristologia lōga tantūdē. Linimentuz
qđ abstergit faciē:⁊ clarificat colorē.℞.cor-
ticū ouoꝝ:⁊ farine ordei:⁊ farine fabaꝝ:⁊ fa
rine rici:⁊ lupinoꝝ:oīz añ.ʒ.iij.amigdalaruz
amaraꝝ:⁊ dragagāti oīz añ.ʒ.ij. mualeb ẽto
rū cribellatoꝝ:alboꝝ.ʒ.xxij.teraꝛ totū:⁊ cō
ficiaꝛ cū aq̄ bateke: ⁊ liniaꝛ cū eo facies.
Linimentū ad vestigia:⁊ pānū:⁊ lentigi-
nes magnas:⁊ abstergit faciē: ⁊ albificat: et
colorē facit bonū.℞e.farine lupinoꝝ ſicco-
rū:ſeīs bateke excorticati:āboꝝ añ.ʒ.iij.fari
ne fabaꝝ:⁊ farine ciceris:⁊ farine keſne: oīz
añ.ʒ.ij.farine ordei:⁊ farine lentiū excortica
taꝝ:⁊ amili oīz ana.ʒ.i.ſeīs raphani:⁊ draga
ganti āboꝝ añ.ʒ.ſ.teraꝛ ⁊ cribelleꝛ.⁊ ꝯficiaꝛ
cū lacte mulieris:⁊ pauco croco:⁊ liniaꝛ ſup
faciē in nocte:⁊ abluaꝛ in mane cū aqua in q̄
decocta sūt ſemē bateke:⁊ viole ſicce.

Capitulū ſecūdū de impentigine.

ſ Cias ꝙ cā īpentiginis que accidit ī
forma faciei:⁊ tota ſuperficie corꝑis
extrinſeca ē vt⁹ nāe: qn̄ expellit ſu-
ꝑfluitates malas:⁊ remouet eas a membris
ꝓncipalib⁹ ad exteriora. Et cā faciēs mate-
riā:est hūores acuti ſubtiles: q̄ ꝑmiſcent hu
mores terrenos groſſos.Et ꝓpter illud de-
clinat hec egritudo ad duo latera ſimul. qm̄
acuitas humoꝝ:⁊ eoꝝ ſubtilitas: ponit māz
acutam velocis excitationis.Et groſſitudo
humoꝝ terrenoꝝ:⁊ tarditas eoꝝ ꝯtrarie sūt
ei qđ dixim⁹:⁊ ponūt egritudinē difficilꝛ mo-
tus ⁊ tarde ſanatiōis. Si g̊ vincētes in hac
egritudine sūt hūores acuti: tūc ipſa moraꝛ
tp̄e ꝑuo:⁊ reſoluiꝛ velociꝛ.ꝙ ſi in ea vincunt
hūores terreſtres:tūc ſpaciū eius ē longum
⁊ cū labore reſoluiꝛ. Si aūt hūores oēs ī ea
sūt eq̄les:tūc egritudo ē media in mora ſua:
⁊ curōe. Via g̊ curatiōis hui⁹ egritudinis
est vt ſit ꝯpoſita:ſicut dixim⁹.qm̄ hec egritu
do ē ꝯpoſita.ſilr mod⁹ in curatiōe ei⁹ est di-
uerſus:ita ꝙ vnus ē ꝯtrari⁹ alij. qm̄ acuitas
hūoꝝ ſubtiliū:indiget reb⁹ ſedantib⁹ extin-
guētib⁹:⁊ groſſitudo hūoꝝ terreſtriū ex eis
indiget medīs fortib⁹ ſubtilib⁹ vehementis
reſolōnis ⁊ carminationis vel expirationis
Iſta g̊ ſunt ꝯtraria illis. qua ꝓpter qn̄ vicit
hūor ex eis.ꝯuertim⁹ ſtudiū noſtrū ad illuz
pl⁹: ⁊ ponim⁹ illud intentionē:ꝓter qđ dimit
tamus ī alio:⁊ negligamus illud. Et ſi ſunt
eq̄les in egritudine:ponim⁹ curōnez ꝑmixtā
⁊ incipim⁹ cū attractione materiei ad īferio-
ra: deinde euām⁹ eam cū medīs ſolutiuis:
⁊ cū cliſteri.deinde admiſtram⁹ p⁹ illud regi
mē tp̄atum:⁊ balneationē cū aq̄ dulci calida
qm̄ caliditas eius aꝑit poros:⁊ ſubtiliat māz
⁊ nō ꝓhibet eā reſolui:imo ponit eā facilis
reſolutiōis:⁊ hūiditas aq̄ extinguit:⁊ tēpe-
rat humorē malū.⁊ p⁹ balneationē admiſtra
mus linimentū. Qꝫ ſi īpentigo ē multe hu
miditatis:ponim⁹ linimentū exiccatiuū.Et
ſi nō ē hūiditas eius multa:admiſtram⁹ lini
mentū qđ abstergit:⁊ nō exiccat multū. In
impentigine aūt eſtuoſa:nō oꝫ vt admiſtra-
mus ex medicinis niſi illud in q̊ est mordica
tio cū q̄ titate neceſſitatis. Hec ē ergo curō
vlīs ad īpentiginē. Oportet g̊ nūc:vt re-
memoremur curōnū ꝑticulariū : ⁊ incipiam⁹
a ſimplicib⁹ eaꝝ.Aqua ordei excorticati ſo-
la qn̄ cū ea fricaꝛ locus in q̊ est īpētigo pau
ce hūiditatis in balneo ſanat ſanatiōe forti.⁊
ſilr farine fabaꝝ:⁊ ordei:vniuſcuiuſqꝫ earuz
ꝑs vna:⁊ ſola:⁊ ꝯiuncte etiā.Et ꝯfert etiam
ſimile huic iuuamētū ſicla decocta:⁊ furfur
ſamidi:⁊ ſemē bateke excorticatum:⁊ farina
lupinorū:⁊ ciceris.Et ꝯferūt iterū ſemē ra-
phani:⁊ amilū qn̄ aggregāꝛ cū aceto.Et me
li⁹ eis q̄ dixim⁹ ē aduſtio tritici:qn̄ miſceꝛ cū
exꝑſſiōe acetoſitatꝭ citri.⁊ liniꝛ cū eis vtriſqꝫ
Impentigini aūt pueorū:ſi ē in corꝑib⁹ hu
midis:ꝯfert ſputū eius q̄ in die illo nō ꝯme-
dit vel guſtauit:⁊ gūmi ꝑunorū ſilueſtrium
⁊ ſuccus acetoſe.Et ſḿ hūc modū:galle ag
gregate in aceto:⁊ mirob.citrinis. Impen
tigini aūt multe hūiditatis que indiget me-
dicinis fortib⁹ valde.ꝯferūt radix aliſirax:et
duo elki ſimul:⁊ ſterc⁹ algnaril:⁊ ſterc⁹ lacer
ti:⁊ ſterc⁹ turdi:qui comedit ricū:⁊ folia agni
caſti: ⁊ ſemē ei⁹:⁊ folia capparis:⁊ ſemē eius
ꝙ eſt:q̄ vnūqđqꝫ amborū qn̄ miſceꝛ cū cera:
⁊ ratienici:⁊ qn̄ aggreganꝛ etiā iuuat. Im-
pentigo aūt eſtuoſa aſꝑſa eſt illa in qua non
cōferūt res que abſtergūt:neqꝫ que exiccant
cū eq̄litate:⁊ eſtuat velociter ex medis calis

valde.ğ oꝫ vt admīstreť ī ea medicine fortes
valde:q nō mordicāt:sicut sietf memithe cuꝫ
thure:⁊ spuma maris:⁊ dragagāto. aut sul-
fur:⁊ aspaltū:⁊ gūmi: ⁊ tubel eris: aut bau-
rach:aut seken:sebubeti.s.arbor troci ortula
ni:cū aceto. Si aūt ipentigo est ꝓpinq̄ tpis
ꝯferūt in curōne ei⁹ huiusmōi medie. Si āt
ꝓlongať eius mora:⁊ idiges medis fortib⁹
fortiorib⁹ istis:oꝫ vt admīstres in ea istas me
dicīas ꝯpositas. Medicamē ad ipentigi
nem antiquā. ℞.elľi albi.ℨ.iiij.farine thuris
ostracorum combustorum.oīuꝫ aā.ʒ.iij.terať
⁊ misceať:⁊ friceť cuꝫ eo sicco:locus lesus.

Aliud ad ipentiginē in facie. ℞.amonia
ci farine kesne:farine lupīoꝝ oīꝫ aā.ʒ.i.bau
rach rubei:⁊ ē armenū.ʒ.ij..gūmi tantūdem
resoluať amoniacū cū aceto forti:⁊ liniať cū
eo locus.⁊ ꝓpter illud abluať cū aqua calia
fiat illud.vij.dieb⁹. Caplm̄.iij.de baras.

Lbaras alba fit ex debilitate v̄tus
a imutatiue:qn̄ mutat illud qd̄ ꝑuenit
ad corp⁹ ex sanguīe ad albedinē. cū
ergo nutriť caro ex sanguīe flico viscoso an
nexo difficilis mutatiōis ad colorē aliū: tūc
ꝓpter illud fit caro ipsa mutata ⁊ remanet
alba flica qn̄ nō pōt v̄tus mutare nutrimen
tum ad rubedinē:⁊ qn̄ currit ad mēbꝝ hūor
aliquis flāticus. Et qm̄ nō sanať oīs baras
tunc oꝫ vt cognoscať illa que sanať ab illa q̄
nō sanať:per hoc vt pungam⁹ locū cū capi-
te acus taliter vt nō ꝑtranseat cutē. Si ğ vi
des sanguinē currere ex eo:tūc ē illa q̄ sana
tur:⁊ si currit ex eo hūiditas lenis:nō ē ei sa
natio:⁊ ē ex ea que nō sanať. Et oꝫ vt scias
ꝙ illa que capit locū corpis amplū:⁊ illa q̄ ꝓ
cessit:⁊ antiquať:nō habēt curōnem ābe. In
illa v̄o cui sperať curatio ⁊ sanatio: oꝫ vt ici
piam⁹ cū rectificatiōe ciboꝝ in ꝑmis. Et ca-
ueamus a reliq̄s cibis fris hūidis.s. piscib⁹
⁊ lacte:⁊ que fiūt ex lacte:⁊ regam⁹ eos cuꝫ
cibis calidis siccis:⁊ potibus:q̄ similanť eis
vt rectificeť cū eis nutrimentū qd̄ ꝑuenit ad
membrū. Et vtamur etiā in hora p⁹ horam
vomitu p⁹ comestionē ciborū subtiliantium
q̄ abstergūt:deinde p⁹ illud admīstremus ci-
bos calidos siccos:⁊ siľe illis ex potibus. Et
admīstremus p⁹ illud medīas que rectificāt
hāc egritudinē sicut yera galieni: ⁊ yera ar-
chigenis: ⁊ logodion: ⁊ theodoricū. Et acci-
piať vnaq̄q̄ istaꝝ.s.ieraꝝ cū aqua decoctio-
nis mirob.nigroꝝ:⁊ epbi:⁊ passulaꝝ:⁊ salis
indi:polipodij:⁊ que sunt illis siīa:ꝙ si virt⁹

nō tolerat potū yeraꝝ:admīstra pilľas que
purgant hūorem flāticū:sicut sūt pilľe de a-
loes:⁊ hoc medicamē qd̄ narro. Medica
men solutiuū expellēs baras nobile rectius
eis oībus. ℞e.cinamoni:⁊ spice:⁊ carpobal-
sami:⁊ masticis:⁊ asari:⁊ croci:⁊ folij: ⁊ cala-
mēti fluuialis:⁊ pulpe colloq̄ntide.oīꝫ aā.ʒ.
i.aloes.ʒ.xviij.teranť ⁊ misceanť:⁊ denť.do
sis est ei⁹:pōdus.ʒ.i.cū aceto:⁊ melle cuꝫ aq̄
calida:aut ex secaniabin de melle cum aqua
calida. Et p⁹ mundificationē: ꝑcipe infirmo
vt vtať assidue hoc medicamīe: ē eni ꝓbatū
⁊ iā expertū est. Et eius mod⁹. ℞e.ꝯfectiōis
inde q̄ diciť alkekenici.ʒ.ij.⁊ mirob. nigrorū
ʒ.i.epithi.ʒ.ij.misceať totū:⁊ sumať ī potu si
possibile ē potio tota. Et iuuanť etiā h̄ me
dicamīe. ℞.seis agufere:⁊ seis armel oīum
aā ptes.ij. ⁊ seis vrtice ptē.i.⁊ aloes quartā
ptis.i.teranť ⁊ cribelleť:⁊ liniať cū melle dis
pumato:donec aggregeť medicamē:⁊ denť
ex eo.ʒ.iij.aut minus:aut pl⁹ vnicuiq̄ hōi ꝫ
ꝯplōnem suā. Et hoc medicamē ꝯfert nō
minus iuuamentū ꝑmo.⁊ seis agufere:⁊ est
gen⁹ elľi qd̄ ē bicurasten.ʒ.x.amidi.ʒ.iij.aco-
ri.ʒ.ij.epithi.ʒ.iiij.mirob.nigroꝝ.ʒ.v.passu-
laꝝ mudataꝝ ab interiorib⁹ suis.ʒ.iiij. ꝑmi-
sce oīa:⁊ admīstreť. Et ꝯfert etiā iuuamē
tum magnū hoc medicamē. Hec ꝯfectio
est ex arte gabrielis. ℞eci.nucis muscate: ⁊
marmachur:⁊ sseba armēi:⁊ costi: ⁊ gētiane:
⁊ aristologie rotūde triū pipeꝝ:⁊ opopana-
ci:⁊ amoniaci:⁊ serapini:⁊ bdellij: ⁊ scordeon
⁊ prassij:⁊ camedreos:⁊ camepitheos:⁊ meu:
⁊ fu:⁊ dauci:⁊ elľi nigri:⁊ euforbij:⁊ ipicō: et
est media inda:⁊ sq̄lle assate:⁊ folij indi: ⁊ spi
ce:⁊ ginçeberis:⁊ petrosellini:⁊ amomi:⁊ sti-
cados:⁊ cinamoni:calamēti mōtani:⁊ flores
sq̄nanti:⁊ cassie lignee:⁊ xilobalsami:⁊ casto
rei:⁊ ameos:⁊ semis apij:⁊ seis porri:⁊ poli-
podij:⁊ cordūeni:⁊ corticū capparis:⁊ galba
ni.oīuꝫ aā.ʒ.ij.olei balsami:⁊ aloes: ⁊ mirre:
oīꝫ aā.ʒ.v.scamōee:⁊ gariti:⁊ pulpe colloq̄n
tide:⁊ epithi:oīuꝫ aā.ʒ.vij.s.terať ⁊ cribelleť
⁊ conficiať cū melle:⁊ admīstreť.sūma ē.q̄n-
quaginta. Aliud gabrielis:nobile:stās lo
co ierarū. ℞e.elľi nigri.ʒ.v.squille.ʒ.vi.radi
cis cucumeris asinini:aut succi ei⁹.ʒ.iiij.aga
rici.ʒ.x.turbit.xv.ʒ.epithi.ʒ.x.polipodij.tan
tūdē ierepigre.ʒ.xx.seminis agufere: ⁊ ginçi
beris:⁊ sinapis:⁊ nigelle.oīꝫ aā.ʒ.v.masticis
ʒ.x.salis indi.ʒ.viij.sene.ʒ.xx.mirob. kebulo
rū nigroꝝ:⁊ emblicoꝝ:⁊ belľicoꝝ oīuꝫ aā.ʒ.

viij. ysopi sicce: ⁊ origani silvestris: ⁊ anuiden
nigri: ⁊ anisi: ⁊ siseleos oīz añ. ʒ. viij. ameos. ʒ
x. terant: ⁊ cribellent: ⁊ liniant cum oleo al-
botin: ⁊ ē grana virida: aut oleo de nucibꝰ et
ꝯficiant cū melle de fauis: ⁊ passulis mūda
tis ab interioribꝰ suis ꝯtritis ꝯtritiōe multa
⁊ det dosis eiꝰ. ʒ. iij. cū aq̄ cal'a: sūma mediaꝝ
est. xxv. Et ꝯfert etiā hoc medicamē: ⁊ est
gabrielis exptum. ℞e. triū piperꝝ: ⁊ cinamo
mi: ⁊ cinami: ⁊ garlofiloꝝ aromaticoꝝ: ⁊ anto
filoꝝ: ⁊ cipi: ⁊ citri excorticati: ⁊ nucis musca
te oīz ana aur. i. granoꝝ nil. aur. vi. turbith
albi: ⁊ çucari albi: oīz añ: aur. xxiiij. terat v-
naqueq; medicinarum per se: ⁊ cribellentur
aggregentur: ⁊ misceatur cum çucaro: ⁊ con
ficiatur cuꝫ melle dispumato. et dētur ex eo
in principio ꝭm semitam solutiui. aur. viij.
aut. vij. aut. v. omni hōi ꝭm virtutem eius de
inde īterpolatur tribꝰ diebus: ⁊ detur ex eo
in oī die aur. i in ieiunio cum aqua calida di
ebus multis. sūma est. xi. Et admistret ex-
trinsecus linimentū cū medicinis vehemen
tis abstersionis: sicut hoc. Sumatur ell's ni
ger: ⁊ misceatur cum gal'. ⁊ ꝯficiatur cum a-
ceto vini: ⁊ liniatur cū eo Aliud. sumatur
sseitaragi: ⁊ terat ⁊ cōficiatur cuꝫ aceto: ⁊ li-
niatur: aut cōburatur: sseitarengi: ⁊ decoq̄t
cū ol'o mirtino. deīde ꝓiciat cū oleo çegi cō-
tritum: ⁊ inūgatur cum eo locus. Linimē
tuꝫ aliud nobile. ℞e. ellebori nigri ⁊ radicis
capparis: ⁊ ꝯdisi: ⁊ sseitarēgi ꝑsici: ⁊ lupinoꝝ
oīa equaliter terātur: ⁊ conficiant cuꝫ aceto
⁊ liniat. Aliud. ℞ec. sinap. ⁊ meçerion ni
gri excorticati: ⁊ radicis scamōee: ⁊ rubee oīz
equal'r ꝯficiatur cum aceto ⁊ liniat. Aliđ
℞e. sinap. ⁊ meçerion nigri: ⁊ radicis scamo
nee: ⁊ rubee: oīz equal'r: ꝯficiantur cū sang.
scorpionū: aut sanguīe arachamaci: aut san.
irūdinis: ⁊ liniatur. Aliud ꝯficit ostracū
tritū cum sanguine serpentis nigri excorti-
cati: aut cū sanguīe serpentis viridis: aut cū
sanguine serpentis: ⁊ liniatur. Aliud ℞.
ellebori nigri ⁊ sulfuris viridis: ⁊ sseitaragi ī
di: ⁊ piretri. ⁊ radices capparis: ⁊ nasturtii: ⁊
stercoris muris: ⁊ spume maris: ⁊ staphisa-
grie: ⁊ baurach armeni: oīz equal'r: terantur
⁊ ꝯficiantur cum aceto: ⁊ liniatur. Aliud
ad baras bonum mirabile. ℞. sulfuris com
busti: ⁊ euforbij: ⁊ ellebori nigri: omniū ana. ʒ
ij. anacardi. ʒ. v. piretri: ⁊ sseitaragi persici:
omniū ana. ʒ. i. ⁊ ß. teratur ⁊ conficiatur cum
aceto vini: ⁊ liniatur. Aliud kecaurie: et

est vir qui euigilare fecit paganos: ⁊ passus
est baras: ⁊ curauit seipm cu hoc. ℞e. mellis
anacardi. ʒ. vij. piretri. ⁊ rute montane: ⁊ est
atefisia: omniū ana. ʒ. iij. euforbij combusti. ʒ
iiij. sseitaragi persici. ʒ. ij. teratur ⁊ conficiat
cum aqua: ⁊ liniatur. Aliud ad baras. ℞.
squille assate: ⁊ piretri: ⁊ rute montane: ⁊ eu-
forbij: ⁊ anacardi: ⁊ sseitaragi persici: ⁊ aristo
logie longe: ⁊ gētiane: ⁊ ellebori nigri: ⁊ ari-
stologie rotūde combustoꝝ: omniū ana. ʒ. iij
teratur: ⁊ cribellet: ⁊ conficiantur cum melle
⁊ administretur. Aliud. ℞e. anacardi cō-
busti: ⁊ sulfuris combusti: ⁊ ellebori nigri: et
aristologie rotunde combustoꝝ oīz ana. ʒ. i.
teratur ⁊ cribelletur ⁊ conficiatur cuꝫ melle
⁊ administretur. Aliud ⁊ est rectificās pā
num. ℞. amigdalarū amaraꝝ: ⁊ lupinorum
oīum ana. ʒ. v. seminis raphani. ʒ. iiij. draga-
ganti: tantūdem ellebori nigri: ⁊ aristologie
lōge: ⁊ costi amari: ⁊ dulcis: omniū ana. ʒ. ij.
teratur ⁊ administretur. Linimentum ad
baras: ⁊ impentiginē cronicam. ℞. sinapis
⁊ seminis eruce: ⁊ semis caul'. ⁊ nasturcij. oīz
equaliter teratur: ⁊ cōficiatur cū aceto forti.
Aliud. ℞. folioꝝ fici siccoꝝ: ⁊ foliorūz ru
te: ⁊ baurach: omniū equaliter teratur ⁊ con
ficiatur cum aceto liniatur in sole. Si autem
accidant vlcera: tunc accipiatur ex cānis al-
seigi antiquis: ⁊ folijs caul'. terantur ⁊ ponā
tur sup vlcera: donec sanentur. Aliud. El
leborꝰ niger: ⁊ condisi: ⁊ sinapis conficiātur
cū aceto ⁊ liniatur. Aliud ad baras exp-
tum. ℞. gallaꝝ: ⁊ meçerion: ⁊ gūmi: ⁊ sseita
ragi ꝑsici: omniū ana. ʒ. i. teratur: ⁊ conficiat
cū lacte mulieris: aut lacte recenti mulcto: ⁊
liniatur. est enim bonū: exptum mirabile: nō
est quod sit sicut ipsum.

Capitulum quartū de impentiginibꝰ in
quibus excoriatur ⁊ scindit cutis: ⁊ sunt al-
baras nigra: ⁊ pruritus.

i Iste due egritudies simul sūt aspi
tas ī supficie corpis extrinseca cū
pruritu: in quibus excoriatur cutis
⁊ accidūt ex humore melācolico. verū tamē
impentigines excoriabiles: ambulant ⁊ re-
uoluuntur in cōcauitate corpis ꝭm reuoluti
ones: ⁊ cadūt ex eis cortices rotundi. Pru-
ritus aūt est pustule q̄ sunt in eo qđ apparet
de corpe: ⁊ figurantur cum coloribꝰ: ⁊ expel
luntur ostraca furfurea. Et est necesse ī istis
duabꝰ egritudinibꝰ: vt administretur extra
ctio sanguinis: qm̄ est in corpore repletio ve

hemens. deinde administrent medicine post illud: ⁊ sint mouentes: mundificantes humorem melācolicum multotiens. Et postq̄ mundificatur corpus mundificatione sufficienti: redimus ad res que ponuntur exteriꝰ Et ex eis quoꝝ cōicat rectificatio: sunt duo ellebori simul cum calce abluta. Et sit hoc p̄paratum reseruatum apud te postq̄ abluit ⁊ exiccatur. Resoluatur ergo cū aqua apō necessitatem ⁊ administretur. Aliud. ℞. kesne. ʒ. vij. corticum radicis capparis: ⁊ gūmi arabaci: amboꝝ ana. ʒ. v. teratur ⁊ cribelletur: ⁊ conficiatur cum aceto: ⁊ liniatur cum eo. Aliud. ℞. anacardi combusti: ⁊ costi combusti: ⁊ ellebori: ⁊ aristologie combustoꝝ omniū ana. ʒ. v. teratur cribelletur ⁊ conficiatur cum aqua ⁊ liniatur cum eo. Aliud. ℞. amigdalarum amararum excorticataꝝ ⁊ lupinorum amborum. ana. ʒ. v. seminis raphani: ⁊ draganti: amboꝝ ana. ʒ. iiij. aristologie longe: ⁊ ellebori nigri: amborum ana. ʒ. ij teranturꝫ lineatur cum eo. Linimentum ad baras ⁊ impentiginem antiquaꝫ: ⁊ ex eis que delent impentiginem excoriatam ꝑprie Flores papaueris rufi: ⁊ radix vitis albe: et est alfassure ꝯtriti: cōiuncti cum aceto: ⁊ liniatur cum vtrisq̄ locus. In pruritu autē proprie fiunt iste medicine. Sumantur folia oleandri recentia: ⁊ decoquentur cum oleio oliue quantitate libre. i. donec dissoluatur: et pereat oleum: ⁊ terantur: ⁊ proijciantur sup oleum aliud: ⁊ cere. ʒ. iiij. ⁊ liquefiat cū oleo ⁊ expectetur donec liq̄fiat cera: ⁊ infrigida illud: ⁊ puluerisa sup illud sulfuris non combusti. ʒ. iiij. ⁊ liniatur cum eo assidue in balneo: aut in sole.

Capitulum quintum de morphea alba ⁊ nigra.

Species morphee sunt due: alba: et nigra. Alba vero: q̄ est ex eis vtrisq̄ est conformis in specie sua: ⁊ equalis speciei albaras albe. et diuersa fit in hoc ei: q albaras submergitur in ꝑfundo: ⁊ ꝑpter illud nascūtur pili in loco albi. Et morphea ſm plurimum nō mutat nisi illud quod apparet de corpore tantum. Et forsasse est mutatio eius vsq̄ ad profundum corporis. veꝝ tamen non est sicut albaras: imo minus ea. Morphea vero nigra: est ex genere impentiginis excoriate scilicet albaras nigra: ⁊ diuersa fit ab ea per hoc quod est in superficie corporis tantum. Curatio morphee albe ⁊ conferunt morphee albe: ⁊ si est antiqua que iam submersa ē ad interiora corpis: medicine quas diximus in curatiōe albaras albe: ⁊ si est recens in exteriore cute tantum: tunc oportet vt administrentur in ea iste medicine. Medicamen valens ad morpheam albam. ℞. mirobalanigrorum belliricorum: omnium ana. ʒ. x. terantur ⁊ cribellentur. Et sumantur passularum mundatarum a granis suis. ʒ. xxx. terātur multum: ⁊ leniantur cum melle ſm quātitatem necessitatis ad confectionem medicinarum: ⁊ misceantur simul multū: ⁊ dentur in omni die. ʒ. iiij. in ieiunio. Confectio ad morpheam albam. ℞. spice ⁊ masticis: ⁊ nucis muscate: ⁊ sauine: ⁊ silea: ⁊ gingiberis: ⁊ calamenti fluuialis: ⁊ montani: ⁊ costi amari: ⁊ cassia lignea: ⁊ asari: ⁊ seminis apij: ⁊ anisi: ⁊ ameos. omnium ana. ʒ. v. epithim: ⁊ passularum mundatarum ab interioribus suis: ⁊ mirobalanorum nigrorum: ⁊ belliricorum: et emblicorum: omnium ana. ʒ. decem: mellis dispumati quātum necesse est. dosis. ʒ. quattuor: summa est decem ⁊ octo medicine.

Aliud gabrielis. ℞. masticis pondus. ʒ. ij. cassie lignee: ⁊ cinnami: ⁊ gingiberis omnium ana. ʒ. iiij. passularum ablatis interioribus. ʒ. xxiiij. mellis quantum necesse est potio. ʒ. iiij. summa. v. res. Aliud. ℞. cingiberis: ⁊ costi: ⁊ asari: ⁊ masticis. oīum ana. ʒ. i. camedreos: ⁊ scordeon: ⁊ cassie lignee: omniū ana. ʒ. ij. epithim: ⁊ origani montani: ⁊ calamenti campestris: omnium ana. ʒ. iiij. aloes: ⁊ agarici amborum ana. ʒ. vij. mellis q̄tum necesse est. dosis eius. ʒ. iiij. summa est. xij.

Et conferunt ad morpheam nigram: oēs curōes p̄dicte ī esse īpentiginis excorticate. Et est necesse vt administretur etiam in istis medicinis assidue mirob. nigri assidue: ⁊ kebuli: ⁊ belliricí: ⁊ emblici: ⁊ epithim: ⁊ polipodium: ⁊ sal indi: ⁊ sticados: ⁊ agaricon: lapis laçuli: ⁊ que sunt illis similia. Et est necesse vt ponatur super locum in ambabus speciebus morphee linimentū ex duobꝰ ellis simꝉ cū aceto: ⁊ decoctionē lupinorum: ⁊ corticū radicis capparis cū aceto: ⁊ radix rubee cū aceto: ⁊ sleitaragi psicum cum aceto: ⁊ radix lilij cum melle: ⁊ est cōueniens ad morpheā nigrā ꝑprie arsenicū rubeū. quādo miscetur cū nitro: ⁊ sulfure quod non est cōbustū: ⁊ linitur in sole postq̄ fricatur locus cū nitro.

Et ad morpheā albā iste ꝯferūt medicīe.

Linimētū q̄uod est ꝓp̄lū morphee albe gabriel. ℞e. costi amari: ⁊ gentiane: ⁊ aristo logie rotūde: ⁊ piretri: oīz añ. ʒ. i. ſe. raphani ʒ. iiij. terāť: ⁊ cribelleť: ⁊ ꝯficiať cū aceto: ⁊ ki tran diſſoluto cū aceto: ⁊ liniať: sūma est. v.

Aliud ad morpheā albā gabrielis. ℞. sul furis ꝯbusti. ʒ. iiij. euforbij ꝯbusti. ʒ. iiij. anacar di cōbusti. ʒ. ß. elli nigri. ʒ. ij. terāť ⁊ ꝯficiať cū aceto: donec ꝯsumptū ē acetum: ⁊ remaneat alkitran: ⁊ liniatur cum eo. sūma est. iiij.

Caplm. vi. de pruritu qui accidit in corpe

p Ruritus q̄ accidit in corpe fit vlr ex ſupfluitatibꝰ q̄ expelluntť ex venis aut ex mēbris alijs ad cutē: ⁊ figun tur illic: ⁊ ꝓpter multitudinē eaꝝ: aut ipsaꝝ groſſitudinē nō poſſūt penetrare in eā. rema nent ꝗ ſub eā: ⁊ putrefiūt ꝓpter longitudinē more sue. Et mora earū elongatur ꝓpter de bilitatē virtutis expulſiue. Eius ꝗ aliꝰ est q̄ fit ſm ſemitā debilitatis coītantis que accīt ꝓpter etatē: ſicut accīt decrepitis. ⁊ aliꝰ est q̄ fit ex hūore malo: cui est q̄litas acuta mordi catiua: ⁊ ſalſa baurakia. hic q̄dē est ille q̄ fit ī hora retētus ſub cute tm̄: ⁊ in hora ē ꝑmixtꝰ in venis cū ſan. ⁊ cognoſcitur vnuſq̄ſq; mo doꝝ pruritꝰ: ⁊ hūoris ex cāis facientibꝰ ipm̄ ex etate: ⁊ regie: ⁊ regione: ⁊ reliq̄s cāis ki moꝝ ⁊ accidentibꝰ ſignificantibꝰ ſup vnum quēq; eoꝝ. Et curatio pruritꝰ q̄ accidit ſe nibꝰ ꝓpter magnitudinē etatis ſm veritatē nō ē nobis poſſibilis: q̄m nō poſſumꝰ ꝑmuta re eos ad etatē aliā: imo extinguimꝰ ipm̄: et curamꝰ eū cū curōe. Scōm vo genꝰ mitiga tōis ē poſſibile vt cureť cū medis q̄s dicemꝰ pꝰ. ⁊ ille q̄ accīt ex victoria ſupfluitatis noci ue: ⁊ tūc ſi ſupfluitas ē in venis. curamꝰ euz in ꝑmis cū extractiōe ſan. Et pꝰ eā p euōez cum medis ſoluētibꝰ ꝯuenientibꝰ: ſicut ſunt mirobalani: ⁊ fumꝰ terre. ⁊ epithim: ⁊ ell's ni ger: ⁊ pulpa colloq̄ntide: ⁊ que ſunt illis ſilia Et poſt hoc admiſtramꝰ medicinas que ab ſtergūt exteriꝰ in balneo. Si aūt humor malus nō eſt in venis: imo ſub cute tm̄: tunc pꝰ mundificationē cū medis ſolutiuis redi mꝰ ad medias q̄ abſtergūt exteriꝰ. Et incipi mꝰ in eo qui hꝫ egritudinē cū balneatione. deinde medicamur pruritum cū linimēto ſe dante pruritū ex medicis exptis ꝓbatis: ſicͭ eſt aq̄ ſicle: ⁊ aq̄ maluaꝝ cāpeſtriū: ⁊ ortula naꝝ: ⁊ ſuccus acetoſe: ⁊ furfur ſamidi cōfe ctus cū aceto: q̄n fricať cū eo corpꝰ: ⁊ farina fabaꝝ: ⁊ interiꝰ bateke. ꝙ ſi ꝓlongať egritu do: fricamus corpꝰ cū aq̄ apij: ⁊ aceto: ⁊ oleo roſato: ⁊ baurach: ⁊ cū aq̄ decoctōis oleādri

Et ſi ē eius gn̄atio ex hūore albarakin: tc ꝯueniēs ē vt fricet corpꝰ cū farina fenugre ci: ⁊ melle mūdo: ⁊ ſucco cucuēris aſinini: et ſucco capparis: ⁊ etiā aqua granatoꝝ: ⁊ aq̄ decoctionis colloq̄ntide. Et ex eis que ꝯfe rūt iuuamentū magnū: ſūt roſe albe: q̄n acci piūť ex eis. ℥. ij. ⁊ teruntur cū aceto forti: do nec fiat eis ſība ſordiciei balnei: ⁊ miſceť cuz eis ſulfuris. ℥. i. ꝙ fuit tritū ſolū: ⁊ fricať cuz eo corpꝰ in balneo. Et ſi miſceanť medicinaꝝ duaꝝ q̄s diximus ꝑtes eq̄les: erit fortius ad opationē eaꝝ. Et ex eis q̄ cōferūt ad pruri tum valde: eſt apiū recēs: q̄n teriť ⁊ fricať cū eo corpꝰ in balneo: aut nux magna: q̄n fit cū ea ſile illius. Inq̄t ſignifico cortices vnius nucis recētes: ⁊ relique medicīe de ꝓpetate quaꝝ ē vt abſtergāt: ꝑter qō generent vlce ra. Si aūt pruritꝰ ē ꝓpter duriciē. ꝯfert ei balneatio aſſidua cū aq̄ dulci calida: ī q̄ deco cta ē mirtus. ⁊ fricenť cū algueos. Et nō eſt iuuamentū in ſiehesabrem: q̄n cū eo fricatur corpus infra illud. ꝙ ſi pruritus eſt in mēbro virili tm̄. ꝙ ē: q̄r de ꝯſuetudine hominū ē ſm plurimū: vt accidat eis illud: tūc ꝯueniēs eſt eis h' linimentū. Et modꝰ eiꝰ ē. ℞e. ceruſe d̄ plūbo. ʒ. vi. ſulfuris albi. ʒ. i. opij. ʒ. ß. ⁊ miſce anť ⁊ liniať cū aceto ꝯmixto. Linimentū aliud: ad ipetiginē ⁊ pruritum in teſticulis. ℞e. ceruſe de plūbo. ʒ. viij. ſulfuris incōbu ſti. ʒ. ij. ſtafiſagrie. ʒ. i. terať ⁊ ꝯficiať cū aceto ⁊ admiſtreť. Si aūt pruritꝰ eſt in ano: aut ī receptaculo m̄ſicꝝ: ꝯfert ei hoc linimētum. ℞e. alūis rotūdi iamēi aſſati. ℥. ij. kitrā. ℥. i. ꝯficiāť cū aceto: ⁊ liniať ſup pannū lini: ⁊ po nať ſup locū: ſi ē interiꝰ aut exteriꝰ. Aliō ad pruritū in duobus teſticuliſ: ⁊ reſudat aq̄ exptum. ℞ec. achacie: memithe oīz ana. ʒ. ß. aloes ſcortēſis: ⁊ ſumach: ⁊ ſalis amōiaci: oīz ana kiratas. iij. croci paꝝ: ⁊ vſnen q̄ntū ſunt medie: terať: ⁊ cribelleť: ⁊ ꝯficiať cū oleo ſā bacino: ⁊ admiſtreť.

Caplm. vij. de ſcabie.

e Uentꝰ huius egritudīs fit ex ſang. groſſo q̄ putrefit. q̄ ꝓpter fit īceptio curōnis eiꝰ: flōia: ⁊ pꝰ ipſam ſolō vē tris cū decoctione duoꝝ mirob. multotiens deinde poſt illud ſoluimus eos cum aqua fu mi terre humidi: ⁊ mirobalanis citrinis: ⁊ ꝣu caro. et poſt euacuationem ſufficientem ad miniſtretur linimentum. ſcabies autē hūida

cũ medis multe exiccationis:ꝛ scabies sicca
cum illis que sunt pauce exiccatiõis. Et ego
describã tibi duas spẽs sil᷑: donec qñ indiges
curatiõe fiat facile tibi: sicut hoc linimentum
Linimentũ ad scabiẽ. ℞e. cõdisi. ʒ. ij. ar-
genti viui: tantũdẽ aristologie lõge. ʒ. iiij. sco
rie argenti. ʒ. vi. venaꝝ tinctoꝝ. ʒ. iij. terre ar
genti viui. ʒ. ij. terat᷑ ꝛ ꝯficiat᷑ cũ aceto ꝛ oleo
rosato: ꝛ liniat᷑ ĩ sole calido. Aliud. sumã
tur ꝯdisi: ꝛ magra: ꝛ terant᷑ ꝯtritõe bona: ꝛ cõ
ficiant᷑ cũ aceto forti: ꝛ liniãt᷑. Aliud. ℞e.
duoꝝ arsenicoꝝ simł᷑: ꝛ merdasengi de spha
hani: ꝛ scorie argenti: ꝛ terre argẽti viui: ꝛ ve
naꝝ tinctoꝝ: ꝛ cõdisi: ꝛ folioꝝ oleãdri: ꝛ salis
amõiaci: ꝛ aristologie lõge: oĩʒ añ. ʒ. iij. argen
ti viui. ℥. i. terat᷑ illud: ꝛ cribellet᷑: ꝛ ꝯficiatur
cũ aceto vini: ꝛ oleo: ꝛ admĩstret᷑. Aliud.
℞e. aristologie lõge: ꝛ mugatb: ꝛ ꝯdisi ꝛ len
tiũ: ꝛ mirre: ꝛ amõiaci: ꝛ amigdalaꝝ amaraꝝ
ꝛ venaꝝ tĩctoꝝ oĩʒ añ. ptẽ. i. merdasẽgi: ꝛ sco
rie argenti: ãboꝝ añ ptes duas terant᷑ ꝛ cri-
bellet᷑ cũ orali: ꝛ pmisceat᷑ cũ oleo rosato: ꝛ a
ceto vini: ꝛ liniat᷑ cũ eo scabies. Linimen
tum ad ĩpetiginẽ: ꝛ alsahafati: ꝛ scabiẽ ꝓba-
tum. ℞e. Pulpe colloq̃ntide: ꝛ ꝯdisi: ꝛ sul-
furis çegi. oĩʒ añ. ʒ. iij. merdasẽgi: ꝛ memithe
ãboꝝ ana. ʒ. viij. seis harmel torrefacti: ꝛ ver
mis aranee: ꝛ mirre: ꝛ olei: oĩʒ añ. ʒ. xij. argẽ-
ti viui. ʒ. ij. terant᷑ sicca: ꝛ ꝯcutiat᷑ al's liq̃fiat
vermis alcarmeç cũ eo: ꝛ misceat᷑ cũ argẽto
viuo: ꝛ medis siccis pmixtiõe vltima. ꝛ tere
at᷑ ꝛ liniat᷑ cũ eo locus exptũ ẽ. Aliud ad
scabiẽ humidã. ℞ec. sulfuris albi incõbusti:
ꝛ ꝯdisi: ꝛ salis masse: ꝛ cineris ilicis: ꝛ piretri
ꝛ kãbili: oĩʒ equal᷑r ꝯficiat᷑ cũ aceto vini: ꝛ o
leo rosato: ꝛ liniat᷑ cũ eo. Aliud. ℞. scorie
argenti: ꝛ ꝯdisi: ꝛ mirti sicce: ꝛ aristoł. lõge: et
chali: ꝛ heris vsti: ꝛ argenti viui: ꝛ vsnen tin-
ctoꝝ: stercoris canis albi: ꝛ merdasengi: ꝛ fu-
liginis dom᷒ furni: ꝛ sulfuris citrini: duorum
arsenicoꝝ: ꝛ ceruse plũbi: ꝛ gallaꝝ: ꝛ çiçar: et
granoꝝ alben: oĩʒ eq̃liter terat᷑ ꝛ ꝯficiat᷑ cuʒ
oleo. ꝛ oleo rosato: ꝛ oleo laurino: ꝛ admini-
stret᷑. et est eni iuuatiuũ valde: ꝛ nõ est simile
ei in medis: que ꝯueniũt ad hũc modũ. Naʒ
ĩpm eradicat verrucas. ꝛ vestigia pedũ ꝛ pru
rituʒ: ꝛ alsahafati. Aliud ad scabiẽ humi
dam. ℞. scorie argenti: ꝛ merdasengi: ꝛ ve-
naꝝ tinctoꝝ: cineris ilicis: ꝛ salis masse: ꝛ cõ
disi: ꝛ ostracoꝝ furni: ꝛ sulfuris: oĩʒ equaliter
terat᷑ ꝛ ꝯficiatur: cũ aceto ꝛ oleo anetino: ꝛ li
niat᷑ cũ eo scabies. Aliud. ℞. celidoĩe sco
rie argenti cambil merdasengi: venaꝝ tincto
rã oĩʒ equal᷑r cũ aceto vini: ꝛ oleo rosato: et
liniatur cum eo. Capłm. viij. de ssare.
J est euẽtus ei᷒ ex sanguine coleri-
f co sup qð significat᷑ ex caliditate cõ
plõis infirmi: ꝛ acuitate ei᷒: ꝛ ex ru-
bedine que appet ex eo: ꝛ ex estuatiõe ei᷒ in
die ħm plurimũ: tũc oʒ vt ĩcipiam᷒ cũ flõia in
curõe eius: ꝛ extinguam᷒ p᷒ ipsam cũ deco-
ctione tamarindoꝝ ꝛ prunoꝝ: ꝛ aq̃ granato
rũ acetosoꝝ: ꝛ acetositate citri. deide euãm᷒
p᷒ hoc cuʒ decoctione duoꝝ mirobał. ꝛ cum
h᷒ medicamine. Cui᷒ pmixtio hec ẽ. ℞e. mi-
robał. citrinoꝝ. ʒ. ij. ierepigre. ʒ. i. ꝯficiat᷑ cũ se
caniabi: ꝛ põat᷑ potio ei᷒. ʒ. vna: ꝛ admĩstret᷑
Et si ssere est ex flãte falso albauraki sup qð
significat᷑ ex estuatiõe ei᷒ in nocte: ꝛ paucita
te rubedis: ꝛ que appet ex eo: tũc dat᷑ ĩfirmo
aqua nucis cipsi hũide: q̃ñtitas. ℥. i. cũ pon-
dere. ʒ. i. ð aloes. Et ꝯfert etiã aqua almagre
qñ bibit᷑: ꝛ aq̃ lateris noui qñ bibit᷑: aut sumã
tur galle ꝛ terãtur bene: ꝛ ꝯcutiant᷑ cũ aceto
vini forti: ꝛ det᷑ in potu: ex seie agni casti. põ-
dus. ʒ. iij. cũ lacte recent᷑ mulcto. Et ꝯfert ẽt
hoc iuuamentuʒ. Et est vt sumat᷑ ex cubebe
q̃ñtitas. ʒ. i. cũ çucari. ʒ. iij. Ex eis que exp
ta sũt: ꝛ ꝓbata: etiã ẽ h᷒ medicamẽ: cui᷒ pmi-
xtio. ℞e. calamẽti pond᷒. ʒ. i. al's. ʒ. ij. uimeʒ
põdus. ʒ. ij. spodij. ꝛ rosaꝝ rubeaꝝ tritarum:
oĩʒ añ. ʒ. i. cãfore. karattã. i. det᷑ cũ aq̃ ĝnatoꝝ
acetosoꝝ: aut cũ aq̃ citroli: ꝛ cucumeris. aut
ĩfundat᷑ sumach cũ aq̃ ꝛ colet᷑ aq̃ ei᷒: ꝛ sumat᷑
ex ea. ℥. i. ꝛ terat᷑ ex sauina pond᷒. ʒ. i. ꝛ liq̃fi
at cũ illa aq̃: ꝛ det᷑ ĩ potu ex ieiunio. aut det᷑ ĩ
potu ex h᷒ medicaĩe ĩdo ꝙ noĩat᷑ albela põd᷒
ʒ. i. cũ trib᷒ çuchari albi: cũ aq̃ frigida: duob᷒
dieb᷒ aut trib᷒. Est eni mirabile valde.
Capitulũ nonũ de puluerib᷒ aromaticis
qui aromatiçant odorem corporis.
Cias ꝙ mã reꝝ q̃ aromatiçant odo
f rem corpis sũt spẽs: ꝛ plante: ꝛ fru-
ctus: ꝛ succi aromatici boni odoris:
qui boni sũt ꝑ se: nõ ꝑ accidẽs. ꝛ oẽs res que
exiccãt roritatẽ que accidit in locis multi su
doris: sicut sũt titillici ꝛ origines vel ingui-
na coxaꝝ: ꝛ que prohibẽt sudorẽ ex toto cor-
pore: ꝛ exiccãt ĩpm abscidũt odorẽ fetidũ: et
faciũt acq̃rere corp᷒ odorẽ bonũ ꝑ accidẽs ñ
ꝑ se. ꝛ iste sũt sicut alumẽ humidum: ꝛ scoria
argenti: ꝛ scoria plumbi: ꝛ thuthia: ꝛ merda-
sengi: ꝛ reliq̃ res q̃ exiccãt cũ virtute. spẽs ãt
acceptiõis eaꝝ nõ oʒ vt sint vna. qm̃ corpoꝝ

aliud est qȝ est calidū: et aliud frigidū: et aliȝ
humidū multi sudoris: et aliud quod ē siccū
pauci sudoris ꝓpter illud q̊ ē necesse vt spēs
medicinaꝝ acceptarum ad illud ex mā boni
odoris diuersaꝝ virtutū: alias opationū ꝫ
q̄titatē: q2 idiget vnūqdꝗ corpoꝝ ei⁹ cū q̄ti
tate diuersitatis ꝯplōnis eoꝝ. ꝓpter illud q̊
fcē sūt ꝯpositiōes que accipiūt diuersaꝝ spe
tierū: donec vtat vnusq̄sꝗ hominū eo ꝙ ꝯue
nit ipi ꝫ ꝙ narrabo tūc. ¶Puluis aroma
tic⁹ bonū faciēs odorē: ⁊ ꝯfert ipe hn̄tib⁹ cō-
plexionē calidā. ℞. ciperi: ⁊ folij indi: ⁊ floꝝ
sq̄nanti: ⁊ storacis hūide. oīȝ ana. ȝ. x. rosaꝝ
siccaꝝ: ⁊ folioꝝ mirti: oīȝ ana. ȝ. xx. sādali ru-
bei. ȝ. x. Infundant cipi: ⁊ sq̄nantū. ⁊ foliū i-
dis in vino odorifero: ⁊ exiccent ⁊ terāt. de-
inde terāt cū reliq̄s medis cū aq̄ rosata: ⁊ cā
phora: ⁊ exiccent in vmbra: ⁊ terāt tertio: et
pulueriçent sup corp⁹ p⁹ balneatione ⁊ ab-
lutionē cū aq̄ in qua decocta sūt sisimbriū: et
camōilla: ⁊ mirt⁹: ⁊ rosa: ⁊ alusneti: ⁊ calom⁹
aromatic⁹: ⁊ sseha: ⁊ q̄ sūt silia illis. Aliȝ
abscindēs odorē fetidū ex sudore corpis. ℞.
amomi: ⁊ costi: ⁊ spice: oīȝ ana. ℥. ij. scorie ar-
genti. ȝ. iij. floris pulegij: ⁊ corticū citri. exteri
oris. oīȝ ana. ℥. i. folioꝝ mirti: ⁊ rosaꝝ siccaꝝ
⁊ folioꝝ psici: oīȝ an̄. ℥. iiij. thuris boni. ℥. iij.
croci: ⁊ calami: aromatici: oīȝ an̄. ℥. i. climie.
℥. iij. abluat climia: ⁊ scoria argēti cū aq̄ plu
uiali: ⁊ terant reliq̄ cū vino odorifero: ⁊ ꝯfel-
uat croc⁹ cū aq̄ maloꝝ: ⁊ ꝯficiat totū: ⁊ exic
cet i vmbra: ⁊ administret. Aliud abscidēs
odorē titillicoꝝ. ℞. allumis hūidi aur. ij. a-
moni. aur. i. mirre aur. s. terat ⁊ liniat sub ti-
tillicis. Aliud aūt abscindēs odorē sudo-
ris: ⁊ titillicoꝝ: ⁊ ꝯfert multū ei q̄ ē frē ꝯplōis
℞. spice: ⁊ garriofiloꝝ: ⁊ daressati: ⁊ amōi
oīȝ ana. ȝ. iij costi: ⁊ blacte biçantie: ⁊ spice in
di: ⁊ cinamoni oīuȝ ana. ȝ. ij. sansuci sisimbrij
stercoris liq̄de oīȝ an̄ ȝ. iiij. mellis lubrie. ȝ. v.
croci. ȝ. v. terat ⁊ ꝯficiat cū aq̄ sisimbrij: ⁊ ad-
ministret. Aliud ad fetorē titillicoꝝ. ℞.
plūbi ꝯbusti: extincti cū vino: ptes. iiij. ⁊ mir-
re ptē. i. terat cū vino: donec ispissēt: ⁊ fiat in
sba mellis faui: ⁊ administret. Aliud. ℞.
merdasengi ꝯditi: ⁊ scorie argenti: ⁊ scorie fer
ri: ⁊ mirre: ⁊ amōi: ⁊ spice oīuȝ eq̄liter: terat ⁊
ꝯficiat cū aq̄ sisimbrij ⁊ liniat. Aliud. ℞.
allūis hūidi: ⁊ amomi: ⁊ mirre: ⁊ spice: oīȝ eq̄
lr̄ terat: ⁊ ꝯficiat cū aq̄ sisimbrij: ⁊ liniat cū
eo. In descriptiōe v̊o alia cū vino: ⁊ nō dicit
sisimbriū. Capl̄ȝ. x. d̄ fetore oris ⁊ albatra

Vent⁹ fetoꝝ oīs ē ex hūitate putri
e da: q̄ accidit in stō: aut ex putrefcōne
in radice dentiuȝ: ⁊ gingiuis. q̄ ꝓpt
si cā ē in eo ex stō administramus mūdificatio
nē stōi ipsi⁹ cū vomitu p⁹ cibos icisiuos qui
abstergūt os stōi: deinde p potū pilłaꝝ de a-
loe: ⁊ mastice: ⁊ pilłaꝝ alfaufel: ⁊ h̊ ē op⁹ eoꝝ
¶Pillule alfaufel: ꝯuenie͂tes ad fetorē oꝝ
℞e. faufel: ⁊ gariofiloꝝ: ⁊ galāge. oīȝ an̄. ȝ. i
⁊ musci: ⁊ cāphore ana daunich. ij. piretri. ȝ. i
aloes. ȝ. iij. sinap. ȝ. i. terāt ⁊ cribellēt ⁊ ꝯficiāt
cū vino: ⁊ fiāt ex eis pilłe: ⁊ dent ex eis in oī
die in ieiunio. v. pilłe cū vino antiq̊. Et cō
ferūt etiā iste pilłe. ℞. sandali albi: ⁊ macis:
⁊ costi: ⁊ cardamomi: ⁊ heil: ⁊ nucis muscate:
⁊ gariofiloꝝ. oīȝ ana. ȝ. v. cubebe. ⁊ cāphore:
oīȝ an̄. ȝ. i. ⁊. s. terant ⁊ ꝯficiant cū aq̄ rosata
⁊ administrēt postꝗ̄ sint pilłe sicut cicer: ⁊ dēt
vt terantur in ore. Alie. ℞. cinami: ⁊ gari
ofiloꝝ: ⁊ vsnee ⁊ salis indi: ⁊ ssessamiti: ⁊ est
heil: ⁊ cardamoni: ⁊ spice: ⁊ ligni aloes crudi
oīȝ an̄. ȝ. i. aloes. ȝ. iij. ⁊ q̇dā ꝓiciūt ex aloe ad
pond⁹ aliaꝝ medicinaꝝ terant ⁊ ꝯficiant cū
vino: ⁊ fiāt ex eis pilłe: ⁊ administrent. Et
ꝯferūt etiā iuuamentū magnū iste pilłe. ℞.
feremamissch hūidi: ⁊ folioꝝ citri: ⁊ spice: et
nucis muscate: ⁊ gariofiloꝝ: ⁊ neremisch: et
heil: ⁊ çinçiberis: ⁊ cucube: ⁊ macis: ⁊ cipi. oīȝ
ana. ȝ. ij. musci. ℥. ij. cōficiant cū vino āntiq̊ o-
dorifero: ⁊ fiant ex eis pilłe magne: ⁊ dēt oī
die in mane due pilłe. Si aūt cā in fetore oꝝ
est ex putredie dentiū: ⁊ carniū gingiuaꝝ: tē
curent dētes ipsi cū modis q̊s diximꝰ: in ca-
pitulo dentiū: ⁊ gingiuaꝝ: ⁊ in sermone q̇ est
sup dolorē dentium.

Capitulum. xi. de adustione ignis.

Cias ꝙ adustio ignis indiget medis
f q̄ abstergūt cū eq̄litate ꝓter qȝ ap-
pareat eis calefactio seu ifrigidatio
Et illud qȝ ꝯueniēs ē ad h̊: ē marmor iuētuȝ
in luto viridi: ⁊ oē lutū leuis ponderis: qn̄ ex
eo linit cū aceto qȝ nō ē vehemētis acetosi-
tatis: aut ꝯmixto cū aq̄. Ex eis q̄ faciūt in h̊
opationē bonā: ⁊ ꝓhibēt adustionē a vesifica
tione ē albugo oui: qn̄ ꝯcutit cū oleo rosato
⁊ linitur stati sup locū cū pēna. ꝙ ē: q2 h̊ ifri-
gidat cū eq̄litate: ⁊ exiccat absꝗ mordicatio-
ne. Et confert etiam iuuamentuȝ magnum
ad adustionem ignis hoc medicamen. ℞ec.
foliorum altee humidorum: aut foliouȝ mal
uaꝝ librā. i. et decoquēt cū aq̄ donec discocta
sint. deiñ colent et terāt bene: et extrahāt ex

eiſ fila dura oīa ⁊ ꝓiciant̄ ſup ea merdā ſegl
cōdiſi ⁊ ceruſe āboꝝ ana. ʒ. ij. ⁊ ſ. olei roſati
ʒ. iiij. ⁊ aque coriandri hūidi ⁊ ſolatri oīʒ añ
. ʒ. i. miſceat̄ totū cū ꝯmixtōe bona ⁊ fiat em
plaſtrū cū ea. Et ꝯfert hͦ ēt apoſtematibꝰ ca
lidis. In illis āt iā veſicata eſt ꝯbuſtio ꝺco-
quant̄ lentes excorticate ⁊ roſe decoctōe bo
na vehemēti. deīde terant̄ cū farina ordei et
oleo roſato ⁊ fiat emplaſtrū cū eis. Et ꝯfert
hͦ ēt. ℞e. calcis poſtq̄ abluit̄ cū aq̄ dulci ſep
ties ⁊ exiccāt̄. ʒ. iiij. ⁊ cere. ʒ. ij. ⁊ olei ro. ʒ. vi
liquefiat cera cū oleo ⁊ miſceat̄ cū calce bene
⁊ liniat̄. Et quidā faciūt linimētū ex abluta
calce tm̄ abſq̄ cera ⁊ ꝑmiſcent cū eo oleū ro
ſatū ⁊ albuminē oui ⁊ ex ceruſa rē modicaʒ
Et q̄dā accipiunt linimentū ex encauſtro cō
fecto cū aceto. ſup aduſtionē vͦ ex aq̄ buliē
te fundat̄ anteq̄ veſicet̄ aq̄ oliuarū ſalitarū
aut aq̄ ciceris aut muri aut ſumach ⁊ liniat̄
ſup locū. Et poſtq̄ veſicat̄ ꝯfert ei vnguen
tū de ceruſa aut vnguentū de calce. ⁊ hec eſt
opatō eiꝰ. Unguentuʒ de calce valēs ad
aduſtionē ⁊ exiccat vlcera. Accipe ex calce
q̄ntū vis ⁊ fūde ſup eā ꝑ aq̄ ⁊ ꝯficiat̄ cuʒ ea
ꝯfectōe bona ⁊ funde ſup eā aliquid pꝰ aliq̄d
ex oleo ⁊ ꝯterat̄ donec egrediat̄ aq̄ quaʒ fu-
diſti ſup eā. deinde exꝓme ipam bñ ⁊ ꝑmiſce
atur cū oleo donec fiat vnguentū ⁊ admini-
ſtret̄. Si āt nō aleuiat̄ veſicatio ⁊ difficilt̄ fi-
at eius ꝯſolidatio: adminiſtra medicamē ſic
cū fcm̄ ex folijs albethil ꝯbuſtis et eſt arbor
ſīlis tamariſci. aut folijs aliābuth ꝯbuſtis: ⁊
ꝯferūt ēt iuuamē manifeſtū iſta alecxireni
Puluis exireni ꝯferens vlceribꝰ difficilt̄
ꝯſolidatōis ⁊ igni inflāmato ⁊ ſſare puſtulis
in labijs ⁊ naſo ⁊ reliq̄s vlceribꝰ hūidis. ℞.
raſure eris ⁊ ferri āboꝝ ana ptē. i. ꝯficiāt̄ cū
luti q̄ntitate que neceſſaria ē ⁊ miſceant̄ ⁊ cō-
terant̄ forme ſperice ⁊ ꝯburant̄ in furno ⁊ re
ſeruent̄. Cū ġ indiges eis tere vnā ex eis et
inunge locū in ꝓmis cū oleo ro. deinde pul-
uerīça ſup eū ex eo. Eſt. n. bonū exptuʒ. ⁊ cō
fert ad variolas q̄ egrediunt̄ in pueris.

Caplm. xij. de illo qui ſpuit ſanguinem
ꝑpter ſanguiſugā q̄ deglutita ē.

i Llū qui expuit ſanguinē ꝑpter ſā-
guiſugā quā deglutiuit. fac ſtare in
directo oculo ſolis ⁊ ꝑcipe ei vt api
at os ſuū ⁊ ꝓme linguā eius cū meil lato pa
ri ⁊ aſpice in vuulā bene. Si ġ vis ſanguiſu
gā ſuſpenſā in faucibus tūc cape eā cū tena
lijs minutis ⁊ nō ꝑperes intenſione eius vt
nō incidat̄. ſ anecte eā facile paulatiʒ donec
reſoluat̄ in quo ſuſpenſa eſt. Q̄ ſi aſpectꝰ
nō cadit ſup eā adminiſtra has medicias. Et
modus eaꝝ. ℞. aceti vini. ʒ. ij. baurach. ʒ. iij
alliū ortulanū terat̄ alliū cū baurach ꝯtritōe
bona ⁊ reſoluat̄ cū aceto ⁊ gargariçet̄ cū eo
aut ſumant̄ ſinapis. ʒ. ij. ⁊ baurach. ʒ. iiij. terā
tur bñ ⁊ inſufflentur in guttur ſicca. Si aūt
ſanguiſuga ē in ſtomacho ꝯfert hoc medica-
mē. ℞e. ſſeba ⁊ abſinthij rōani ⁊ nigelle ⁊ lu
pinoꝝ ⁊ coſti ⁊ interioꝝ citri ⁊ xiras oīm añ
ʒ. i. teratur ⁊ cribellet̄ ⁊ diſſoluat̄ cū aceto ꝑ-
mixto ⁊ detur. ⁊ ſi caſuʒ ſanguiſuge ſanguis
eruptō ſeq̄tur tunc adminiſtrent̄ medicie ſtipti
ce que abſcindūt ſanguinē.

Caplm. xiij de gonorea.

ſ Cias q̄ euacuatō ſꝑmatis ex nām
aut fit ex ſpaſmo inſtr̄oꝝ ſꝑmatis ſicͭ
accidit in epilēſia ⁊ ē corruptio ſenſꝰ
et mollificatio aut ex debilitate vͤtutis retē-
tiue que eſt in inſtrumentis ſpermatis ꝺōec
nō pōt retinere ſperma. Et totū hoc accidit
ēt qñ mouet̄ vͤtus euacuatiua que ē in inſtr̄is
iſtis motu malo. verūtñ alicui ineſt vt dicat
quare fit q̄ in egritudine epilenſie ꝓhibetur
exitus ſtercoris ⁊ vrine ⁊ euacuat̄ ſꝑma. Di
co ġ q̄ in hora epilenſie ſpaſmant̄ inſtr̄a ſꝑ-
matis cū reliquis neruis ⁊ ledunt̄ cū iſtis ēt
lacerti aſſirengi. i. ptiū q̄ ſunt in circuitu ani.
Et ſm̄ hanc ſemitam ēt quando ſpaſmātur
lacerti conſtringentes collum veſice ꝓhibe-
tur exitus vrine. Inſtrumenta vero ſperma
tis quando ſpaſmantur accidit fluxus ſper-
matis ⁊ exitus eius. Curet̄ ġ hec egritu-
do cum regiminibus ſubtilibus ſanis ⁊ fleu
bothomia vene ſi ē in corpore repletio. ⁊ cuʒ
mundificatōe ſuperius ꝑ vomitum quando
neceſſitas vocat ad illud. Et oʒ vt ꝓhibeat̄
ab euacuatōne per ſolutōnem nature. Naʒ
euacuatō ꝑ ſolutōnem attrahit ad membra
materiam ꝑ vicinitatem. Et proijciatur etiā
ex medicinis que ꝓuocant vrinaʒ. Etiaʒ lu
uatur infirmus per ſtratum frigiduʒ ⁊ vt ia
cet ſuper latus ſuum dextrum. ⁊ ex medicis
infrigidantibus que ponuntur ſuper dorſū
⁊ alcatim inferius ſicut cerotum factum cuʒ
oleo roſato conquaſſato cum aqua frigida ⁊
coriandro humido ⁊ aqua portulace ⁊ lactu-
ce ⁊ ſolatri ⁊ alcaulub ⁊ ſalicis ⁊ lamine plū
bi quando ligantur ſuper alcatim ⁊ ponunt̄
ſup vlia. et iuuat̄ cū hoc etiam ille cui aduenit
pollutio in nocte multum. Et ſumat in potu

ex medicis illas qb⁹ ē ꝓbetas ī curatōe h⁹e
gritudis ex ill'q̄ laʒ cucurrerunt ſicut nenu
far cum vino nigro ſtiptico et aqua decocti-
onis lentium et aqua portulace ⁊ ſemen ei⁹
cū ſeīe lactuce ⁊ cū aq̄ canne hūide. Et ſi nō
eſt caliditas apparens ꝑmiſce ēt ſemen agni
caſti ⁊ rute recētis in cibis eoꝝ. Et oʒ vt hoc
admiſtref in fine nō in ꝑncipio qm̄ calefacit
valde. Et ſilr ſeīn aſſebedenigi cāpeſtris qn̄
comeditur multū exiccat ſꝑma. ⁊ ꝯfert etiaʒ
hoc medicamē ad exiccandū ſꝑma manifeſte

Medicamē ad gomorreā. Re. radic̄ can
ne ꝑſice ſicce ⁊ calamēti mōtani ⁊ iuſq̄ami et
ſeīs lactuce ⁊ ſeīs apij ⁊ ſeiſ rute ⁊ ſeīs agni
caſti ⁊ roſarū rubeaꝝ oīm an̄.ʒ.ij. terat' ⁊ cri-
bellet' ⁊ det' in potu ex eo cū aq̄ fr̄a ⁊ cū ace-
to ꝑmixto. doſis ſit.ʒ.ij. Aliud. Re. ſeīs
rute ⁊ aniſi āboꝝ ana.ʒ.ij. caſtorei ⁊ ſeīs iuſq̄
ami albi āboꝝ an̄.ʒ.ij. roſaꝝ rubeaꝝ ⁊ balau
ſtiaꝝ ābaruʒ ana.ʒ.iij. terat' ⁊ cribellet'. doſis
ſit.ʒ.ij. cū aqua frigida. Aliud. Re. ſemis
lactuce.ʒ.iij. ſſebedenigi.ʒ.iij.⁊.ſ. ſeīs rute.ʒ.
i.⁊.ſ. terat' ⁊ det' doſis ei⁹.ʒ.ij. cuʒ ſecaniabin.

Aliud. Re. ſeīs agni caſti ⁊ rute amboꝝ
ana.ʒ.i. teratur ⁊ cribellet' ⁊ det' cū aceto per
mixto. Et p⁹ iſtos potus fiat vt infirm⁹ vtat'
exercitio donec ſtringat' corp⁹ ei⁹. ⁊ locis le
ſis ſit vtus.

Capl'm. xliij. de rebus q̄ valent ad coituʒ
⁊ faciūt ad emiſſiōem ſꝑmat.

ſ Emē vrtice ⁊ bulbus ⁊ ē cepa cāpe-
ſtris ⁊ ſemē napi ⁊ napi ipi ⁊ baucie
⁊ ſemē eaꝝ ⁊ mēta ⁊ eruca ⁊ cicer et
fabi ⁊ piſcis q̄ dicit' multoꝝ pedū ⁊ grana pi
ni ⁊ calamētuʒ ⁊ radix ſerpentarie plane qn̄
coq̄tur ⁊ cōeditur ⁊ loca q̄ ſunt in circuitu re
nū ſtinci ⁊ oua ꝑdicū addūt in erectōe ⁊ coit⁹
ēt qn̄ accipitur cū geleniabin ō melle aut cū
ſirupo de melle ⁊ teſticuli vulpis ēt qn̄ acci-
pitur ex eis coclearīū vnū addūt in erectōe
Et cepe ⁊ ſpagi ⁊ cēbella paſſarū ⁊ que ſunt
illis ſilīa. Et medicie q̄s dicā faciūt opatōeʒ
fortem. Suffuf qd̄ addit ī ſꝑmate. exptū
Re. ſeīs ſpagi ⁊ ſſecacul ⁊ çinçiberis oīm an̄
ʒ.v. buderangi rubei ⁊ albi ⁊ behem rubei et
albi oīm.ʒ.iij. ſeīs hūide.i. falfaſe ⁊ raphani
⁊ vrtice ⁊ ſeīs albabatialcadia.i. ḡnoꝝ viridi
um ⁊ baucie ⁊ eruce oīm an̄.ʒ.ij. cepe ſquille
aſſate ⁊ ſalis caude ſtinci oīm an̄.ʒ.iij. naſtur
cij.ʒ.viij. lingue paſſaꝝ pond⁹.ʒ.i. çuccari.ʒ.
xl. terat' ⁊ cribellet' ⁊ miſceat' ⁊ det' doſis ei⁹
ʒ.ij. cū rob aut cū lacte recent' mulcto. ſūma

xviij. medicine. Suffuf aliud qd̄ addit in
ſꝑmate. Re. ſeīs eruce ⁊ raphani ⁊ ſeīs vrti
ce oīm ana.ʒ.viij. coſti ⁊ piretri āboꝝ an̄.ʒ.ij.
çinçiberis ⁊ ſecacul oīm ana.ʒ.iij. galange.ʒ
x. buderāgi albi ⁊ rubei ana.ʒ.v. terant' ⁊ cri
bellent' ⁊ miſceātur cum penidijs q̄ ſint illius
pōderis c⁹ ſūt medicie ⁊ det' ex eo. Et ſit oīs
doſis.ʒ.iij. cū rob. ſ. ē. xl. Electuariuʒ qd̄
multiplicat ſperma. Re. ſeīs hūide ⁊ eruce
⁊ narciſci ⁊ baucie ⁊ ſpagi ⁊ albuderangi al-
bi ⁊ rubei ⁊ beem albi ⁊ rubei ⁊ ſeīs eruce et
ſeīs apij ⁊ ſeīs napi ⁊ cauliſ ⁊ bateke ⁊ cepe
⁊ dragagāti oīm ana.ʒ.v. cinamomi ⁊ galan
ge ⁊ ſecacul ⁊ çinçiberis ⁊ macropipis ⁊ beli
⁊ cinami. oīm ana.ʒ.x. terat' ⁊ cribellet' ⁊ ſu-
mantur tereniabin miue.ij. ⁊ infūdant' in no
cte ⁊ colentur in mane ex ſpinis q̄ ſūt in eo.
⁊ decoq̄tur ſup ignē lenem donec inſpiſſetur
ſicut mel ⁊ remoueat' ab igne ⁊ pulueriçetur
ſup ipm ex medicis q̄ ꝑparate ſūt ꝯtritis cri
bellatis ⁊ ꝑmiſceat' bn̄ ⁊ det' ex eo pondus.ʒ
vij. cū lacte vaccino aut cuʒ lacte capꝛino aut
cū rob. ſūma ē. xxiij. medicie. Aliud quod
addit in ſparmate mirabile valde. Re. ſeīs
ſparagi ⁊ eruce ⁊ baucie ⁊ ſeminis cepe oīm
ana.ʒ.v. teſticuloꝝ vulpis.ʒ.vi. çinçiberis et
ſecacul ⁊ macropiperis oīm ana.ʒ.vij. ſemis
feniculi ⁊ humide āboꝝ ana.ʒ.vi. ſalis ſtinci
aut qd̄ ē in circuitu renū.ʒ.x. buderangi ru-
bei ⁊ albi amboꝝ ana.ʒ.vi. cinamōi.ʒ.iij.⁊.ſ.
ſeminis napi pondus.ʒ.vij. ſiſami excortica
ti ⁊ granoꝝ kilkil oīm ana.ʒ.xv. terātur me-
dicine p ſe ⁊ terāt' ſiſamū ⁊ grana kilkil p ſe
deinde miſceant' p ſe vtraq; cū medicis ⁊ li-
ne eas cum ſiſamo ⁊ ꝯfice eas cum melle di-
ſpumato aut cū tereniabin ⁊ det' ex eo pon-
dus.ʒ.iij. cum aqua eruce ⁊ comedat' ſup ipʒ
cepe elixatū ⁊ eruca ⁊ paſſeres aut caro arie
tis cū cepe aut caro pedum ⁊ napi ⁊ baucie.
ſūma ē. xi. Aliud lilmethecli. ſume ex ha-
ſech ſicco q̄ntum vis teratur ⁊ cribelletur et
ſume haſech hūiduʒ in tempore ſuo teratur
⁊ exꝓmatur aqua eius ⁊ fundatur ſup aſech
ſiccū ꝯtritū ⁊ exiccetur in ſole. Cū ḡ exicca
tur ⁊ aq̄ exſuccat' fūde ſup ipm ex aq̄ aſech
alterius donec fiat albaſec ſiccū duplum et
ſi eſt poſſibile vt nutriatur albaſech ſiccum
cum aqua albaſech humidi donec fiat triplū
eſt meli⁹. Eſt.n. res mirabilis. deinde ſuman
tur ex eo tres ptes ⁊ piretro ps.i.⁊ çuccaro
tabarçed pteſ.iiij. terat' ⁊ cri. ⁊ det' doſ ei⁹.ʒ.ij
cū aq̄ calida. eſt eīm bonū addēs in ſꝑmate ⁊

stimulat ad coitum ⁊ est nobile.
Confectō ꝯfortās vgā ⁊ magnificās ſpaꝫ
℞e. çinçiberis ⁊ testiculoꝝ vulpis oim ana
aur. viij. caude stinci ⁊ mirre ⁊ asari ⁊ petro-
sillini ⁊ cordumeni ⁊ siseleos oim ana aur. iiij
in al'. iij. cinamomi ⁊ seis eruce āboꝝ aā aur.
iij. seis buderangi albi ⁊ pipis albi ⁊ seis eru
ce oim ana aur. ij. floris squinanti ⁊ spice aro
matice oim aā. ʒ. ij. sanguis hyrci lib. q̄rtam
dentur ex eo aur. ij. ei qui est debil' coitus cū
lacte recenter mulcto. sūma ē. xvi. Aliud
ad coitū. ⁊ in descriptōe alia mod⁹ scorie fer-
ri addens in spmate. ℞e. calange ⁊ secacul
beem rubei buçidem ⁊ asich talisafir ⁊ macis
⁊ piretri ⁊ sisami excorticati ⁊ buderangi ci-
trini ⁊ macropiperis ⁊ çinçiberis ⁊ radic̄ liq̄
ricie ⁊ seis vrtice ⁊ ciceri ⁊ seis eruce ⁊ rāthe
i. saifasa ⁊ napi ⁊ spagi ⁊ cepe oim ana aur. x
scorie ferri basari q̄ɫtū ē medietas mediciaꝝ
linianᷣ medicine cū butiro vaccino. deide cō
ficianᷣ cū melle ⁊ administrenᷣ. sūma ē. xx.

Ad desideriū coitus. Sumaᷣ cepe albū
⁊ teraᷣ ⁊ extrahaᷣ aq̄ eius ⁊ sumaᷣ ex ea q̄ɫti
tas medie lib. ⁊ ꝓiciatur sup ipsā q̄ntitas li-
bre mellis ⁊ decoquaᷣ lento igne donec ꝯsūa
tur aq̄ cepe ⁊ remaneat mel ⁊ sumaᷣ ⁊ repo
naᷣ in vase vitreo. Cum g̊ vis administrare
ipm̄ da ex ipso apud somnū coclearia. ij. cuꝫ
aqua calida. Medicamē ad coitū. ℞e. se
minis eruce ⁊ seis napi ⁊ rafani ⁊ bateke oi
um ana. ptem. i. teratur vnūquodqꝫ p se ⁊ cri
belletur ⁊ detur ex eo. ʒ. iij. cū lacte recēᷣ mlᷣ
cto in ieiunio exptū est. Aliud sume ex
melle q̄ɫtū vis ⁊ aufer spumā ei⁹ ⁊ ꝓiice sup
ipm̄ granoꝝ pini mūdatoꝝ ptes. ij. ⁊ semis
eruce ⁊ seis bateke excorticati aā ptē. i. post
q̄ɫ bulierit cū butiro vaccino ⁊ piperis parū
⁊ cinamōi ⁊ informenᷣ trocisci ⁊ dimittanᷣ ⁊
accipe ex eis p⁹ cibū q̄ɫtū vis. exptū est.

Trocisci addentes in coitu. Accipe ex ci-
cere q̄ɫtū vis ⁊ pone in aq̄ donec infleᷣ ⁊ fer
ueat sup patellā cū butiro vaccino igne len
to ſm lenitatē ita vt nō ꝯburaᷣ. deide teraᷣ
⁊ sumaᷣ ex eo ps. i. ⁊ ex granis pini paruis
ptes. ij. ⁊ ꝯficianᷣ cū melle dispumato qd̄ iaꝫ
decoctū sit donec inspissetur. ⁊ ꝓiciaᷣ super
mel cū caliditate sua aliquid masticis ⁊ cina
momi ⁊ informenᷣ trocisci ⁊ dimittanᷣ. ⁊ deᷣ
ex eis ante cibū q̄t vis. Aliud qd̄ addit in
desiderio ad coitū. ℞e. farine fenugreci. par
tes. iij. macropipis. ptē. i. ꝯficianᷣ cū melle et
deᷣ ex eo pondus aurei. i. Aliud qd̄ addit
in desiderio coitus. sumanᷣ grana viridia et
in alio botin ⁊ teranᷣ ⁊ decoquanᷣ cum vino
decoctōe bona donec dissoluaᷣ ⁊ coleᷣ ex aq̄
eius lib. i. ⁊ fūdaᷣ sup ipaꝫ ex oleo amigdaᷣ.
dulciū. ʒ. ij. ⁊ deᷣ i potu ⁊ fiat illud. vij. diebꝫ
ꝯtinuis ⁊ comedaᷣ albotin solū. Sal qd̄
addit in coitu. sumaᷣ sal nō frixū ⁊ misceanᷣ
cū eo çinçiberis ⁊ macropipis ⁊ buterangi
rubeū ⁊ album ⁊ menta sicca ⁊ secacul. ⁊ sit
sal ex illo qd̄ qd̄ ē in ventre stinci. Siru-
pus q̄ mouet desideriū coitus ⁊ multiplicat
spma. Sumāᷣ napi ⁊ baucie ⁊ fic⁹ ⁊ dcoquāᷣ
i aq̄ dcoctōe vltia ⁊ coleᷣ. Et decoq̄nᷣ i illa
aqua passule mūdificate a suis interioribus
decoctōe bōa. deinde coleᷣ ⁊ ꝓiciant sup eā
penidij ⁊ dimittaᷣ donec ingrosseᷣ ⁊ fiat vinū
passū ⁊ bibaᷣ. Aliud ad coitū. Sumanᷣ
sal stinci ⁊ semē eruce ꝯtrita ⁊ cribellata ⁊ ꝓij
ciantur sup ea oua nemenbrest idest sorbilia
⁊ sorbeanᷣ. Clistere qd̄ addit in coitu ⁊ i-
pinguat renes. Sumanᷣ caput arietis ⁊ pe
des eius ⁊ ꝯteranᷣ ⁊ ꝓijcianᷣ in ollā ⁊ ꝓijcia
tur sup ea aliq̄d ex iliaci. i. pinguedo q̄ ē ꝯca
caudā incisum ⁊ tritici ⁊ ciceris amboꝝ ana
pugillū vnum aneti camōille ⁊ sansuci oim
aā. ʒ. i. ⁊ asseb. ʒ. ij. decoq̄ntur cum. x. lib. aq̄
donec dissoluatur caro ⁊ coletur ex illa aq̄ et
pinguedie q̄ntitas medie lib. Et fundāᷣ sup
ipam. ʒ. ij. olei sisamini. ⁊. ʒ. i. ⁊. ß. butiri vac-
cini ⁊ olei nardini. ʒ. ß. ⁊ lactis ouis recenter
mulcti aut lactis vaccini recenter mulcti. ʒ.
ij. ei pulueris aromatici et canne aromatice
aur. i. fiat cum illo clistere ⁊ fiat illud trib⁹ no
ctibus sequentib⁹. Et si vis mūdificare inte
stina ante clistere mundifica ea cū hoc medi-
camine.

Medicamen mundificās intestinas. ℞
hasech ⁊ cartami ꝯtriti āboꝝ ana. ʒ. ij. ⁊ ficus
vij. numero ⁊ camomille ⁊ aneti ⁊ fenugreci
⁊ seminis lini oium ana. ʒ. i. coquantur cum
v. lib. aque donec remaneat libra ⁊ accipiaᷣ
medietas eius ⁊ misceantur cum ea. ʒ. ij. olei
sisamini ⁊. ʒ. i. çuccari rubei ⁊. ʒ. i. muri. Cuꝫ
ergo fuerit in nocte futura administra cliste
stere ꝓmum.

Capl'm. xv. de lepra.

Scias q̄ lepra fit ex supfluitatibꝫ co
lere nigre. Quare ē q̄r dū nā pmanꝫ ge
nerās paꝝ hūori mlᷣici ⁊ cib⁹ adiuuat
sr illō ⁊ splē attrahit illō q̄ gn̄aᷣ ex illo sicꝫ oꝫ

tūc non generatꝰ in corpore hmōi ſupfluitas
Cū ḡ aggregant̄ ei cauſe ↄ̄rie ei ꝙ dixiꝰ: aut
oēs aut qdā eaꝝ aggregat̄ hmōi ſupfluitaſ
in venis ⁊ gn̄ant̄ egritudines de qbꝰ ſolliciti
ſumꝰ vt narremꝰ eas. Et cauſe q̄ ſūt ↄ̄rie eis
q̄s dixiꝰ ſunt gn̄atō ep̄is vt gn̄et̄ in eo ſuper
fluitas hmōi. Et cibi de ꝓꝑetate qꝝ ē vt ge-
nerēt ſanguinē groſſum feculentū ⁊ debili-
tas ſplenis. Et iſta qn̄ aggregant̄ in corpore
faciūt hēditare ſanguinē q̄ ē in venis ⁊ groſ
ſitudinē eiꝰ ⁊ groſſitudinē ⁊ corruptōem mul
tā. Proptē illud ḡ fortaſſe expellit̄ ⁊ euacua
tur ſanguis ex venis ip̄is ⁊ euacuat̄ cū exi-
tu eius ex orificijs venarū q̄ ſunt in ano. Qꝛ
ē qꝛ venis ēt ē vꝫtus expulſiua p nāꝫ q̄ expel
lūt ſupfluitates ex̄ neas ſic̄ ē reliq̄s mēbris.
Et fortaſſe nō pn̄t expellē eas q̄re effūdun-
tur acuitate ſua ad loca alia. ⁊ fortaſſe effun
dunt̄ ad ōbiliora mēbra. Et fortaſſe expellū
tur ad reliquū corpꝰ. Si ḡ pueīt ſupfluitas
ad mēbrū vnū ⁊ figit̄ in eo donec fiat reſolu-
tio difficil̄ facit accidere in illo mēbro apoſte
ma mācū aut cancrū. Qꝛ ſi adhēt cū eo ꝫm
diſpoſitōem facilis reſolutōis accidit egritꝰ
q̄ reſoluit̄ velociter ſic̄ vlcera ⁊ morfea nigra
Si āt effūdit̄ h̄ ſupfluitas ad reliquū corpꝰ
facit accidē egritudinē q̄ dicit̄ lepra. Et ī ꝑn
cipio ſue inceptōis occultant̄ ſignificatōnes
Cū ḡ extendit̄ tp̄s detegunt̄ ſignificatōnes
eiꝰ ⁊ cognoſcit̄. Cū ḡ ↄfirmat̄ n̄ dubitat ī ea
aliq̄s. qm̄ in ꝑncipio ſui eē mutat̄ color faciei
Qꝛ ē qꝛ color faciei ⁊ reliq̄ corporis totius al
te at̄ ad nigredinē ⁊ appnt accnᵃ ſignificanᵃ
victoriam hūoris melācolici ſicut ſomnia ter
ribilia mala ⁊ mores mali ⁊ dolus ⁊ res alie
q̄ cognoſcūtur ex ſignificatōibus q̄ p̄ceſſert
Cū ḡ extendit̄ parūp cadunt pili q̄ naſcunt̄
in naſo ⁊ incipit inflari facies ⁊ turpis fit a-
ſpectus eiꝰ. Et ſeq̄tur illud fetor āhelitꝰ ⁊ ſu
doris ⁊ corrūpit̄ armonia vocis ⁊ alterat̄ ad
groſſitudinē aut ad ſubtilitatē. deīde cadunt
pꝰ illud pili ſupciliōꝝ ⁊ pili palpebrarū oculi
Cū ḡ ↄfirmat̄ egritudo cadunt pili oēs inte
gre ⁊ ꝓꝑe illi q̄ ſunt in facie. ⁊ cadūt iuncture
mēbrōꝝ . in at. vngule ſupiores ⁊ vlcerat̄ qd̄
apparet de corpore ⁊ appet in corpe ⁊ in fa-
cie tota eminentie at̄ puſcule dure lapidee ⁊
denigrat̄ facies v tr ⁊ fedat̄ color corpis toti
us ⁊ debilitat̄ vox q̄re audit̄ occulta. Et qm̄
hūor mācus egreſſus a nā diuidit̄ in duas di
uiſiones q̄rū vna ē ille q̄ fit ab aduſtiōe colē
citrīe ⁊ altera ille q̄ fit ex aduſtiōe hūoris me
lācolici ip̄ius tūc ē lepra facta a colera nigra
difficilior ⁊ deterior ⁊ pluris more ⁊ vehemē
tius adurens corpus ⁊ plus vlcerās quod ē
in eo qd̄ apparet de corpe et eſt altera facta
ex aduſtione ſupfluitatū colericarum eſt le-
nior ⁊ minoris malicie ⁊ minus faciēs accide
re aduſtionē ⁊ curatio illius eſt facilior. ⁊ cu-
ratio hꝰ eſt difficilior. ſ. ſi h̄ egritudo ex ſim-
plici colera citrina eſt facilioris ſanatōis qm̄
hūor faciēs eā ē pauce groſſitudinis ⁊ facili-
oris obediētie attractiōi cū medicis ſolutis
Fcā āt ex aduſtiōe colere nigre ē eↄ̄rio. Qꝛ
eſt quia humor generans eam eſt pluris fe-
culentie ⁊ groſſitudīs ⁊ pꝰ laborem obedit e-
uacuationi aut non euacuat̄ penitus. Et oīſ
ſpecies lepre abſolute in inceptōe gn̄atiōis
ſue ſuſcipit curatōem. Qn̄ ergo ↄfirmat̄ ⁊ ſi
gitur non ſpatur ei curatō. Et intētio ꝑᵃ
in curatōe lepre eſt euacuatio hūoris vincen
tis ⁊ hoc in principio ſui ⁊ anteq̄ͣ induretur
⁊ in duriciē lapidis tranſeat obedit medicis
q̄ attrahūt eū ⁊ euacuant ip̄ꝫ. Et reſoluitur
cū medicinis que abſtergunt. Cum ḡ pueniſ
res ad groſſitudinē terreſtrem ↄpletam non
euacuatur omnino neq̄ͣ reſoluitur. Et ꝓꝫ vt
fiat euacuatio in initio egritudīs cū extrac-
tōe ſanguinis multi in ꝑmis ſi ↄſentiūt vir-
tus etas ⁊ cauſe alie. Et ſi nos flebothoma
mus apud raucedinem vocis duas guidegi
ↄfert valde. Deinde adminiſtramꝰ pꝰ illud me
dicinas ſolutiās q̄ euacuant hūorē melanco
licū. Et iſte ex ſimplicibꝰ ſunt ſic̄ epithimum
polipodiū ⁊ mirobalāi nigri ⁊ elleborꝰ niger
⁊ lapis laꝫuli ⁊ ſticados ⁊ q̄ ſūt illis ſīlia. Et
ex compoſitis conferunt pillule ⁊ confectio-
nes ⁊ decoctiones que fiunt ex medicinis q̄s
diximus ⁊ confectiones que fiunt ex polipo
dio ⁊ camepitheos. Quando ergo ſuperflui
tas faciens egritudinem eſt decliuis ad cole
ram tunc conferunt etiam res que fiunt cū
pulpa colloquintide ⁊ cucumere aſinino et
mirobalanis ⁊ ſcamonea. Et pꝰ mundifica
tionem cum iſtis medicinis res magis iuua-
tiua cū q̄ curatur eſt vt cibentur carnibuſ vi
perarum. ⁊ ſumant in potū tyriacam ꝺ vipe
ris cū reliquis medicinis quas dixerunt pri
mi. Ex illis que ↄueniunt ad hanc egritudi-
nem ſicut trociſci de vipis ſoli quando acci-
pitur ex eis pondus aur. i. cum vini antiqui
quantitate. ȝ. i. ⁊. ſ Et ſimiliter etiā faciūt
trociſci ſquillitici. Et hec ē deſcriptō cōis
in curatōe lepre.

Capitulū.xvi. de diuersitate hernie. ꝛ sūt rupture in testiculis.

Oportet vt scias ꝙ sup ventrē sūt duo panniculi: quoꝝ intrinsec⁹ nominaṫ aretidis. ꝛ eius intentō est tegens viscera ꝛ ē zirbum circūdans viscera. Et iuuamentū eius est qꝛ defendit ventrem qm̄ spissitudo eius non pmittit caliditatē q̄ est in eo dissolui. Et ꝑpter vnctuositatē que est in eo addit eis caliditatē. Et alter noiatur pitonon. ꝛ eius intentio est extensio sup ventrē. ꝛ est sifac. Et iuuamentū eius est: qꝛ occultat ꝛ tegit viscera intrinseca. Et est panniculus qui est sup eū ꝛ lacerti defendentes ea velamen inter lacertos qui sunt sup ventrē ꝛ inter intestina: vt non pueniāt īestina ad loca vacua que sunt inter lacertos: et vacuitates eoꝝ. Et premit velamen quod nominaṫ diafragma cōicans cum eo ventrem. donec descendit stercus ex eo velocit̄: ꝛ vt nō aperiant intestina ꝛ venter facile: ꝛ vt ligentur cum eo ꝛ occultent: ꝛ tegant reliqua viscera intrinseca que sunt inferiora velamine ꝑpter illud extensus est sup ventrem totū: ꝛ viscera oīa. Et qm̄ puenit h̄ velamen vsus īestina: ꝛ duo emūctoria ꝓcedunt ex eo duo foramina sicut via in duobus emunctorijs ꝛ descendunt versus duos testiculos. deinde dilatantur ꝛ expandantur: ꝛ fit ex eis vtriq; res vna: que est sicut vas congregans duos testiculos. Et ista duo foramina quando dilatantur ꝑpter humiditatem que facit ea sudare: ꝛ humectat ea: ꝛ mollificat ipa. aut ꝑpt̄ saltum magnum: aut vocem fortem: aut motum aliquē alium necessarium: ꝛ ꝑprie p⁹ repletōem cibi ꝛ potus descendit velamē intrinsecum expansum sup ventrē. ꝛ fortasse descēdūt cum eo intestina ad cutem duoꝝ testiculorum: ꝛ fit ex eo hernia. Et si istoꝝ intestinorū descensus est ad duo inguia tm̄. ꝛ hoc fit ex paruitate illius foraminis: nomiaṫ ramex duorum inguinum. Et si foramen magnū ē donec egrediatur ex intestinis ps magna et perueniat ad cutem testiculorū noiatur ramex intestinoꝝ. Si autem aggregatur ī locis ad que perueniūt intestina aquositas nominatur egritudo ramex aque: Et curatio ramicis qm̄ est magna ꝛ accidit in corporibus duris est cum ferro aut cum ligamēto quod stringitur super duo inguina. Et ꝑpter illō de consuetudine aliptum est. s. medicantium cū ferro. qm̄ volunt cauterizare illum qui hꝫ ramicem: vt eleuent intestina ad superiora. deinde cauterizant inguē lesum donec cōpliatur amplitudo foraminis p vlcus quod fit ex cauterio. Et ramex intestinoꝝ si est magna tunc quando ipsi eleuant intestina sursū: tunc faciunt stricturam sup duos testiculos stare strictam: vt non descendant intestia iterum. ꝛ dimittant eā cum dispositione sua p⁹ cauteriū vsque quo sanet vlcus factū a cauterio. Et si accidit in corporibus humidis lenibus ꝛ est pua curatur cum medicinis stipticis. ꝛ de ꝓprietate quarum est vt aggregent ꝛ coartent ꝛ confortent ꝛ constringant mollificatōem ꝛ foramen: sicut sunt nux cipressi et folia eius. Qd̄ est quia vtraq; exiccant ꝛ fortia faciunt corpora que mollificant ex humiditate ꝛ acacia: ꝛ succus herbe hyrcine: ꝛ cortices granatoꝝ ꝛ capita eoꝝ: ꝛ aloes: ꝛ mirra: ꝛ sarcocolla: ꝛ mastix: ꝛ cortices thuris: et galle īmature: ꝛ sumach preparatoꝝ corij. ꝛ est alreidedi: ꝛ balaustie: ꝛ semacoton: ꝛ mirtus: ꝛ rose: ꝛ alumen: ꝛ gūmi: ꝛ curt: ꝛ tharathit. ꝛ que sunt illis silia. Et misceant cū eis medicine que resoluunt vētositates ꝛ fugāt eas ꝛ leniunt duriciem ꝛ resoluunt eam. ꝛ sedant apostemata si accidant sicut sauina: ꝛ ciminum: ꝛ pix: ꝛ alcanna: ꝛ helkalimbath: ꝛ ratienici: ꝛ bdellium: ꝛ cera: ꝛ q̄ sunt similia illis

In ramice vero aque sunt ex omnibus q̄ pforant locum ꝛ extrahunt aquā cum medicinis acutis que corrodunt ꝛ faciunt accidere ī loco vlceratōem. deinde consolidant ꝛ abstringunt locum. Et medicatur illud vas in quo est aqua aggregata: ita vt ñ redeat neq; aggregetur iterum. Deinde ꝑparant ad curatōem loci lesi cum eis que consolidant ꝛ sigillant. Et ex eis sunt qui incidunt ꝑtē pānniculi qui cōphendit testiculos donec non aggregetur in eo aqua iterū. imo resoluitur cum aere. Emplastrum ad intestina qm̄ descendunt ad inguina. Recipe amoniaci: thuris: ꝛ aloes oim aā pondus. ʒ. iiij. bdellium. ʒ. ij. acacie: ꝛ sarcocolle omnium aā. ʒ. i. teranṫ in mortario: ꝛ infundantur in aceto a vespis deinde mortificentur in mane ꝛ teranṫ multū deīde teratur sauina ꝛ pꝓiciatur desup ꝛ misceatur totum ꝛ submergaṫ frustū coti ꝛ ponatur super locū ꝛ strigaṫ stricte. Emplastrum aliud. Recipe masticis: ꝛ thuris: ꝛ glutinis carpentarioꝝ: ꝛ sarcocolle: ꝛ aloes: et bdellij: ꝛ licij: ꝛ acacie: ꝛ memithe: ꝛ balaustie: ꝛ sāguinis draconis: omniū aā. ʒ. i. teraṫ totū

⁊ conficiatur cū aq̄ solatri ⁊ ponaƚ sup. Ali
ud. ℞ecipe acacie ⁊ nucis cipsli ⁊ aloes ⁊ coꝛ
ticum ḡnatoꝝ oīm eq̄lr teraƚ ⁊ ɔficiaƚ cū aq̄
gūmi ⁊ emplastreƚ ⁊ stringatur. Aliud ad
ramicē teratur bdelliuꝫ variū ⁊ resoluaƚ cuꝫ
aceto forti aut cū vīo ⁊ ponaƚ sup locū. Ali
ud teratur açabarur sicce ⁊ resoluantur cuꝫ
aq̄ glutis pisciū ⁊ liniaƚ sup locū. Aliud
gallarū ⁊ croci amboꝝ aā ptem .i. coꝛiū calci
amenti adustū ⁊ vitellos duoꝝ ouoꝝ misce-
atur totū ⁊ fiat emplm̄ cū eo.

Capituluꝫ .xvij. ō eruptōe sanguīs ex ve
nis ⁊ arterijs.

I eruptio sanguinis est ex veīs ad-
s ministram⁹ ī curatōe ei⁹ vnā medici
narū q̄ abscindūt sanguinē. Et eaꝝ
meliores sunt ille q̄ aherēt ⁊ ānectunƚ ⁊ cō-
ponuntur ex gūmis decoctī. sunt ratienigi ō
coctū ⁊ puluis farīe tritici ⁊ amilū ⁊ gipsum
⁊ q̄ sunt silīa illis. Qꝫ si eruptio sanguinis ē
ex arterijs tunc non est res magl iuuatia q̄
h̄ medicamē. ⁊ ē vt misceaƚ ps thuris ⁊ me-
dietas ptis aloes. Cū g̊ vetat necessitas ag
grega ea cū albumīe oui donec fiat medicīe
sba mellis. deinde sbmerge ex pilis leporis
leniores ⁊ ponatur sup fissurā ex q̄ egrediaƚ
sanguis ⁊ stringatur exteri⁹ cuꝫ ligamēto ex
panno lini. deinde soluatur p⁹ tres dies. Si
g̊ vides medicinā ānexā vlceri ɔtinentē ip̄m
pone in circuitu ei⁹ ex medicīa iterū ⁊ carmi
na pilos leporis ⁊ itera sup ip̄m ligamētum
Cū g̊ cadit medicīa p se ex vlcere tūc p̄me lo
cū digitī tuis donec nō currat ex eo aliq̄d. et
itera sup illud medicinā vice alia. ⁊ nō cesses
facere illud donec nascaƚ caro in circuitu vl-
ceris. Et tibi q̄dē inest vt mediceris cū h̄ me
dicamine s̄m modos diūsos. fortasse ē sic di-
xi tibi est qn̄ miscenƚ cū pte .i. aloes due ptes
thuris. ⁊ fortassis miscenƚ cum eq̄litate: ⁊ foꝛ
tasse miscenƚ cū farina thuris loco thuris. ve
rūtn̄ farina thuris stipticitatē facit pl⁹ q̄ th⁹
ip̄m. ⁊ thus est vehementioris adherentie et
ānexiōis. Oꝫ g̊ vt administreƚ in coꝛporib⁹
duris ex alce plus in coꝛporibꝫ lenib⁹ ex thu
re plus: qm̄ vna earū duaꝝ medicinarū ē ve
hementioris stipticitatꝫ ⁊ altera vehementio
ris adherentie. Et oꝫ vt eligas ex thure qō
est vehemētioꝛl viscositatꝫ sicƚe ratienici. ⁊ fac
illud qn̄ vis vt medicīa sit vehementioꝛl ad
herentie. Et non ɔlongaui s̄monem meum
in h̄ nisi q2 scio φ non ē in reliq̄s medicami-
bus q̄ ɔferūt ī hac egritudīe medicamē magl

iuuatīu eo. ⁊ ɔfert eruptōi sanguīs ex venis
⁊ arterijs etiā h̄ medicamen. ℞ecipe colco-
tar ⁊ tele aranee ⁊ çegi ⁊ alesekifati oīm aā
teranƚ ⁊ aggregenƚ ⁊ ponāƚ sup locū.

Caplm̄ .xviij. de cane rabioso.

Anes incurrūt rabiē s̄m plurimū ī
c calore vehementi sic dixit lucas ēt
in frigore vehementi multo ɔtinuo
⁊ qn̄ rabiosi fiūt ɔhibenƚ ab eis q̄ ɔmedunƚ
⁊ bibunƚ ⁊ sitiunt ⁊ non bibūt ⁊ rauce latrāt
s̄m plimū ⁊ mouent caudas suas ⁊ macres-
cunt ⁊ deponunt caudas suas inter coxas
suas. ⁊ emittunt spumā multā q̄ assilaƚ spu-
me alij ⁊ non est eis vox penitus. ⁊ sūt quasi
infirmi donec ipsi fortasse non cognoscūt do
minos suos ⁊ moꝛdēt p̄ter φ latrēt ⁊ suspen
dunƚ cū ōī cui occurrūt ex aīalib⁹ ⁊ hoīb9 et
moꝛdent ⁊ non apparet in moꝛsu nocumētū
nisi doloꝛ q̄ est in loco moꝛsus. Et in fine ac-
cidit egritudo q̄ noīaƚ timoꝛ aq̄. Et est illa
q̄ accidit cuꝫ spasmo ⁊ rubedīe coꝛpis ⁊ ɔp̄e
faciei. ⁊ sequūƚ illud pmixtio ⁊ aliena° et su-
doꝛ multus. et terrebit ab aq̄ qn̄ videt eaꝫ. et
qn̄ appropīq̄t ei. Et ex infirmis ē q̄ terreƚ ex
ōī re humida. Et ex eis ē q̄ latrat sicut canis
⁊ moꝛdet hoīes. Cū g̊ moꝛdꝫ hoīeꝫ ē cā hmōi
egritudinis. Et cā in illo ē φ venenū qō effū
diƚ in moꝛsu canis rabiosi ɔfluit ī mēbra coꝛ
poris toti⁹. De timoꝛe aūt eoꝝ existimāt
q̄dā φ cā ei⁹ ē illud qō aduenit eis ex siccitate
intpata donec iā quasi euacuata ē ab eis sba
hūiditatꝫ ex toto. Et ℞uffus q̄dē dic̄ φ hec
egritudo ē vna ex spēb⁹ melancolie. qm̄ ve-
nenū ip̄m assilaƚ hūoꝛi melācolico. Et h̄ cā ē
ɔpinq̄ ei φ dicūt q̄dā φ formaƚ eis foꝛma ca
nis q̄ momoꝛdit eos ī aqua q̄re terrenƚ ex ea
Et nō ego cog̊sco aliquē cecidisse ī hac egri-
tudīe et euasisse ex ea. an̄q̄ vō ɔfirmaƚ egri-
tudo ⁊ figatur vidi multos ex illƚ q̄s momoꝛ
derant canes rabiosi euasisse. Et ɔpƚ illō ne
cesse ē nobis ex hoꝛa nr̄a adhibere curatōeꝫ
ex eo qō sanat. verūtn̄ fortasse existimāt mlƚ-
ti anteq̄ cōfirmeƚ egritudo timoꝛl aq̄ φ moꝛ
sus non ē canis rabiosi qō ē q2 de ɔsuetudīe
illius ē s̄m plimū vt accidit p⁹ .xl. dies. et ī q̄
busdā p⁹ sex menses. et dixerunt φ aduenit
eis illud p⁹ septē menses. et ɔptea putāt q̄-
dā medicoꝝ φ canis q̄ momoꝛdit eos nō fuit
rabiosus. student in curatōe eoꝝ cū eis q̄ cō-
solidāt vulnus quare fiūt cā ɔfirmatōis egri-
tudis et ex eo cū q̄ securaƚ erroꝛ a pncipio egri
tudis et scit an moꝛsus sit canis rabiosi aut

alterius ē expientia illi⁹.p h̄ vt teraꝛ nux bo
na ꝛ regaꝛ multū ꝛ ponas ipaȝ sup vulnus
statiȝ.deide accipe eā ꝛ pꝯice ipaȝ galline aut
gallo.si ḡ nō incepit cōedere ex ea:tunc ipsa
qñ paciꝛ famē statiȝ necessario cōedet. Si
ḡ canis q̄ momordit non fuit rabiosus viuet
gallina.ꝛ si fuit rabiosus morieꝛ p⁹ paululū
Et fm plimuȝ in die scđo. Tūc ḡ oȝ vt ꝑpa
res in aperiendo vulnus.deide p⁹ paululuȝ
administra hanc expientiā. Qñ ḡ nō moritur
gallina tūc oȝ vt administres illud qđ ꝯsolidat
qñ tu es secur⁹ a timore q̄ aduēit īfirmo.naȝ
cū hac expientia iā ꝯfisus fuit auritunesius
Et qñ certi sum⁹ ꝙ canis q̄ momordit fuit ra
biosus:dilatam⁹ vulnus cū medicis exiccati
uis.ꝛ medicis q̄ attrahunt ꝛ egredi faciūt ve
nenū:sicut cepe aut alliū aut sinapis aut na-
sturciū aut beçard aut eruca aut ruta aut an
iuden cū sale aut auelane cū cepe. Et magl
iuuatiū h̄ ē medicamē fcm̄ cū opopanaco. et
iste ē modus ei⁹. ℞ecipe opopanaci.ʒ.iiij.pi
ce.lib.i.aceti lib.i.ꝛ.ʒ.misceaꝛ to⁴⁰ ꝛ administre
tur.Et deꝛ in potu ex medicis simplicib⁹ li
ciū ꝛ absinthiū ꝛ gūmi alamuden ꝛ scordeō:
ꝛ camedreos ꝛ poliū. Et ex medicis ꝯposit
h̄ medicamē.℞ecipe cancroꝝ fluuialiuȝ ad
ustoꝝ sup secxir vitis albe ptes.x.radicis gē
ciane ꝯbuste ptes.v.thuris ptē.i.teraꝛ ꝛ cri-
belleꝛ ꝛ detur ex eo cocleariū.i.cū vini puri
ātiqui q̄ntitate.ʒ.iij.facit illud spacio.xl.die
rū.Illis āt q̄ non bibunt medicinaȝ ꝑ⁹ die q̄
ꝯseq̄tur eos morsus oȝ vt deꝛ duplū potōis
aut triplū.aut sumāt ī potu ex ea bis ōi die.
Et iuuantur ex tyriaca viperaꝝ iuuamento
magno.Et vtunꝛ ēt cū h̄ regimie qđ sedat ꝛ
frāgit ex v̄tute veneni.ꝛ extinguit silr ēt qđ
ꝓhibet ipm submergi ad ꝓfūduȝ corpori.Et
ex ꝓpetate vini antiq̄ dulcis puri forti.ꝛ po-
tus lact vt faciāt istas duas ꝓpetates.Et fȝ
hāc formā ēt est comestō cepe ꝛ allioꝝ ꝛ porī
Si āt aduenit eis timor aq̄ q̄ ē cā pditionis.
tunc ingenia in h̄ vt facias eos potare aquā
fm hūc modū.Sumaꝛ mel mūdū ꝛ decoq̄ꝛ
donec coaguleꝛ ꝛ fiant ex eo trocisci subtiles
ꝛ iple eos aq̄ ꝛ cooperianꝛ cū melle coagula
to ēt et ꝓijcianꝛ in os infirmi.aut īfundatur
aq̄ ī vas figuli aut plūbi cui sit cānula longa
ꝛ itromitte eā in os ei⁹ vsq̄ ad radicē lingue
ei⁹ ꝛ coge eū bibere eā.

C.xix.de punctura vespaꝝ ꝛ apuȝ.

f Cias ꝙ in illis q̄s pungūt apes se-
quunꝛ illud.dolor vehemens ī loco
ꝛ rubedo ei⁹ ꝛ apostematō ei⁹ ꝛ eleuatio pti-
um que sūt ī circuitu pūcture.ꝛ remanet acu
leus apis in pūctura.Et illos q̄s pūgūt ve
spe sequūꝛ hmōi accn̄ᵃ ꝛ sunt vehemētia ꝯti
nua.ꝫ aculeus non remanet in loco pūcture
Et ꝯfert eis vtrisq̄ silꝛ linimtū luti pō cōfecti
cū aceto.ꝛ sterc⁹ vaccinū ꝯfectū cū aceto.Et
ē in eo v̄tus exiccatia ꝛ attractiua ꝛ ex folijs
albedarogi tritis ꝯfect cū aceto qñ ēplaꝛ ex
eis locus ꝛ ex maluis:aut atubalub ꝯfectis
cū farina ordei.Et ꝯfert ēt viriditas q̄ ē ī ci-
sternis.ꝛ aq̄ qñ ꝯficiꝛ cū aceto ꝛ liniꝛ aut t̄ra
alcori ꝛ est furnus in q̄ ōcoquiꝛ qñ teriꝛ ꝛ cō
ficiꝛ cū aceto ꝛ linitur sup pūcturā.aut folia
sisanii aut sisamū ipm qñ terunꝛ ꝯfert natu-
ra sua.Et faciūt silꝛ illi⁹ nā capita muscarū.
qñ abscindunꝛ ꝛ fricaꝛ cū eis locus.

Caplm.xx.de pūctura scorpionū.

a Ccidit illis q̄s pungūt scorpiones
vt indureꝛ locus statiȝ ꝛ apostemeꝛ
ꝛ rubeat ꝛ extendaꝛ cū dolore diffici
li.ꝛ sentiūt qn̄q̄ inflāmatōem.ꝛ qn̄q̄ frigidi-
tateȝ.Et qn̄q̄ accidit dolor subito.ꝛ fortasse
minuiꝛ.ꝛ fortasse extendiꝛ ꝛ sequitur ipȝ so-
da sudor.Et sentit punct⁹ oripilatōneȝ ꝛ tre-
morē ꝛ frigus extremitatū:ꝛ eminentiā ing-
uinum.ꝛ extensionē virilis mēbri.ꝓpꝛ illud
ḡ oȝ vt ꝓpet infirm⁹ ad sumendū in potu cō
fectōes calefacientes sic̄ est tyriaca de vipe-
ris.ꝛ tyriaca diatessaron ꝛ saçenea.ꝛ ꝯfectio
de asa.Et ex eis que ꝯferūt iuuamentū ma
gnū ē h̄ ꝯfectō. Confectō ꝓpa ad pūctu-
ras scorpionū.℞.castorei:corticū radicis ca
paris ꝛ raunt ꝛ piretri ꝛ aristologie lōge oīȝ
añ ptem.i.teraꝛ ꝛ cribelleꝛ ꝛ ꝯficiatur cū mel
le dispumato.ꝛ deꝛ ex eo pondus.ʒ.ij.cū vīo
antiq̄ sūma ē.v. Cōfectō alia.℞.piretri ꝛ
aristologie lōge āboꝝ añ ptē.i.teraꝛ ꝛ cribel-
letur ꝛ ꝯficiatur cum melle dispumato.ꝛ de
tur ex ea pondus.ʒ.ij.cū vino antiq̄.sūma ē
duo. Aliud.℞.piretri ꝛ aristologie lōge
āboꝝ añ.ʒ.iiij.piperis albi.ʒ.ij aniuden ꝛ altit
oīm añ.ʒ.i.teratur ꝛ ꝯficiatur cū melle ꝛ deꝛ
ex ea q̄ntū ē lupinus cū aq̄ rute.bonū exptū
Qȝ si medicie iste p̄ntes non sunt dētur.vij.
bondacat nūo q̄s pmisce cū ruta sicca ꝯtrita
ꝛ ficub⁹ aut allijs cū vino.Et oȝ vt fiat ēbroc
ca sup locū cū aqua in q̄ decocta sunt furfuri
andagoga.ꝛ liniatur p⁹ illud cū linimento ex
castoreo.ꝛ allijs ꝯtrit ꝯfectis cū olō antiquo
aut altith infusa cū saliua hoīs.aut sulfure
aggregato cū belkalimbat aut beçard. Et

ex eis que ꝯferūt iuuamentū magnū. sic dixit paulus argentū qn̄ statim ponit sup locum pūctū. Et ꝯfert ēt ligamentū strictū qđ ligat sup locū donec non ambulet venenuꝫ ī corpꝰ totū. ⁊ ꝯfert sudor corporis mltꝰ. ⁊ balneatō cū aq̄ cala. ⁊ potus vini mlti diuriātiq̄.

Capl'ꝫ. xxi. đ morsu vipaꝝ masculinaruꝫ ⁊ feminarum.

Illis q̄s mordent vipe ⁊ q̄ eis sūt
i similia illa ex reptilibꝫ hn̄tibꝰ venenū sequit illud. dolor in pmis in ip̄o loco morso. deide pābulat dolor in corpore toto. Et appnt in loco duo foramia ppinq̄ ex q̄bꝫ currit sanguis ⁊ hūiditas virulenta oleagina. Et h' sic dicit ē deteriꝰ venenū reptilium ⁊ seq̄tur illud ēt excitatō que accidit in loco pūcto declinis ad viriditatē. ⁊ viriditas reliqui corpis ⁊ puitas ābelitus. ⁊ fortasse accidit q̄busdā vomitꝰ colericꝰ ⁊ difficultas vrine ⁊ in ip̄o loco fiūt vesice sic accidit ex adustione ignis. ⁊ spātur vt sanent ⁊ euadant illi q̄s mordent vipere femīe absq̄ difficultate plus q̄ꝫ illi q̄s mordēt mascli. Et ex illis morb ēt sit q̄s r̄gūt medici cū medicis ꝯueniētibꝫ ⁊ cibis iuuantibꝰ bm q̄ videt eis. ⁊ q̄ ꝯparāt ex vehementia. Et fortius iuuamentū est ī cōestione allioꝝ. ē. n. curatō fortis valde. ⁊ potus vini puri donec si tollat morsus sup h' nō idiget curatōibꝫ aliis. ⁊ cōedunt ēt porros ⁊ cepas. Et q̄dā cibant ranis decoctis itsidhabegi. Et plus iuuamentū q̄ꝫ h' ē tyriaca de viperis q̄ recens est ex ea ppe noua. Et ex eis q̄ ꝯferūt ēt est h' medicamē.

Medicamē vrnemesuis ꝯferens morsui viparuꝫ iuuamentū mirabile. ℞. anisi ⁊ piperis oium an̄. ʒ. iiii. ⁊ cassie lignee ⁊ corticis aristologie rotunde ⁊ castorei oīm an̄. ʒ. i. tēatur ⁊ ꝯficiat cū rob ⁊ fiāt forme siles lupinis ⁊ det ex eo bm q̄ntitatem vtut. Aliud ex libro luce. ℞. mirre ⁊ castorei ⁊ aristologie ⁊ arsenici rubei ⁊ pipis oīm an̄. ʒ. i. semis aneti ʒ. i. terat ⁊ ꝯficiat cū careno ⁊ det h' modū pꝰ

Capl'm. xxii. de illis q̄s mordent reptilia hn̄tia venenum. ⁊ q̄s pūgūt bm cōitatem.

Ui mordet aut pūgit ex raptilibus
q hn̄tibus venenū oꝫ vt sugat statim. ⁊ sic ille q̄ suggit eū ieiunus q̄ nōdū sit cibatꝰ. Et coluat os in pmis cū oleo rosato ⁊ vino. Et pꝰ illud si mēbrū ē possibile ponat sup mēbrū vētosa in q̄ sit flāma multa ⁊ scarificent loca ppiq̄ puncture ⁊ suggantur Q ē q' venenū ip̄m attrahit cū attractōe sāguinis ⁊ ventositas. flāma aūt vt inflāment ptes expanse apte ⁊ adurant. Et fortasse incidit illud mēbrū pūctuꝫ: si aial qđ pūxit ē malignū pniciosuꝫ: sicut dipsas. ⁊ ē spens q̄ non audit. ⁊ spens cornutꝰ ⁊ laboriosus ⁊ vipere siles istis sicut narrat galienus optimꝰ de vinitore quē momordit vipa. vbi dixit q̄a cū morsus fuit aspexit viperā ⁊ cognouit eā incisit digitū suū morsuꝫ cū falcastro statim ⁊ euasit ex timore magno. Q si incipit uenenū ⁊ pfluit in reliquū corpus extrahemꝰ sāguineꝫ statim. ⁊ ppe si ē illic repletio. Et detur pꝰ cibū ēt alliū cū vino forti duro. ⁊ bibāt ip̄m purū vt eleuent ex ip̄o vapores ⁊ caliditates homogenee corpis quibꝰ calefiat corpꝰ deide ponant sup locū pꝰ h' empl'a de pprietate q̄rū est vt calefaciant ⁊ excorient ⁊ vlcerent cutē: sicut cinis cauliū aut cinis lignoꝝ fici mixtꝰ cū aceto aut masacunia: aut aq̄ cineris ⁊ calcis ⁊ empl'et cū eo locꝰ: aut muri ⁊ cepe cū saubic: aut calx aut pix calida mixta cū salegēma aut cū kitrā. Et ꝯfert ēt vt embrocet locus cū aceto acetoso calido in q̄ decoctū ē calamentū fluuiale. ⁊ ponant sup locū pūctum galli aut galline hn̄tes vētrē scissum. aut pter has duas spēs ex aialibꝰ. Ipe eiꝫ extrahūt venenū ⁊ sedant dolorē. Et admistrent ēt empl'a ꝯuenientia: sic empl'm factū ex sale ⁊ spuma maris. ⁊ ēpl'm fcm̄ ex cardamomo ⁊ alladburoki ⁊ est spuma q̄ gn̄at ī circuitu canne in mari. Et ad sūmū curat cū ōi re calida forti. ⁊ oꝫ vt sumat in potu queꝫ pupugit aial venenosū aut momordit ipsuꝫ si non puenit nocumentū ad pfundū corporis aquā ataragaton aut bdelliū iudaicū aut turturē đcoctā cū aceti squille q̄ntitate aur. ii. cuꝫ vino aut sanguīe testudis aut castorei q̄ntitate aur. ii. cū vino aut baccis lauri aut cancros fluuiales assatos aut elixatos. aut tyriacā viperis aut hanc tyriacā. Tyriaca ad aialia hn̄tia venenū ⁊ potū medicinaruꝫ ptinentiū. ⁊ mordicatōi scorpionū. ℞. burunie ⁊ est alfesire ⁊ castorei ⁊ radicis lilii celestis. ⁊ radicis meu ⁊ çinciberis oīm an̄. ʒ. iiii. aristologie. ʒ. v. thuris ⁊ rute siluestris āboꝝ an̄. ʒ. iii. farine kesne. ʒ. ii. ꝯficiant cum aq̄ ⁊ fiant trocisci. ⁊ det ex eis aur. 5. cū vino. Et ꝯfert ēt mūdificatio p sudorē cū rebꝰ q̄ mouēt ipꝫ.

Capl'm. xxiii. de flegmōe ⁊ almessire ⁊ igne psico ⁊ variolis.

Uādo effundit ad mēbrū aliqđ san
q guis multus ita vt non capiant ipꝫ

vasa eius imo egrediat᷑ sil᷑ resudatōi ad mē-
bra que approinquāt ei ⁊ secunt᷑ ip̄ȝ. accidit
tunc subito apostēa ex vehementia repletio
nis. Et ꝯtinuat᷑ cū h᷒ ēt extensio cutis toti⁹.
⁊ dolor in mēbro cū ꝑcussiōe ⁊ ꝯtrarietas ta-
ctui. s. qꝛ qn̄ tangit homo illud apostēa expel
lit tangentē. ⁊ apparent febris vehemēs ⁊ ca
liditas. Et h᷒ qm̄ cuti cōicat i eo q̄ ledūt᷑ lacti
qui sūt. Et h᷒ egritudo non ē nisi mā q̄ gn̄at᷑
ex sanguine adusto. ⁊ fit ꝓpe in corporibus
carnosis plus q̄ꝺ ē. Et ē h᷒ egritu⁰ alia que
gn̄atur ⁊ fit ꝓpe in cute. s. hac extrinseca q̄ ē
coopertimentū cōe mēbroꝝ. ⁊ fit in velamine
ꝯp̄hendente vnūquodq̄ mēbroꝝ que sūt i ꝓ
fūdo q̄ꝺ est s̄btile sicut pāniculus ⁊ sicut illa
egritudo p̄ma capit cum carne in aliq̄ parte
cuti. sil᷑r h᷒ egritu⁰ 2ᵃ accipit ēt cū cute i aliq̄ ꝑ
te cuti q̄ ē s̄b ea. ⁊ noīat᷑ h᷒ messire. aut cū vlce
ratione ⁊ noīat᷑ āmbulatiua sicut herpes hesti
omenus. Cū g̊ humor faciēs hāc egritudinē
est vehementis crossitudis ⁊ acuitatis. tunc
ip̄a excoriat supficiem cutis extrisecā ⁊ post
spaciū eradicat᷑ vlceratōe ad interiora cutis et
submergit᷑. Et egritudo p̄ma noīat᷑ flegmō
.s. apostema calidū. Qn̄ g̊ mā non est coleri-
ca neq̄ sanguinea ponitur egritudini nomē
ex illo hūore dominante in ea: donec fortasse
noīam⁹ apostēa calidum messire ⁊ almessire
apostēa calidū. Qꝫ si aliq̄s hoꝝ duoꝝ nō vi-
cit tūc egritudo noīat᷑ noīe medio int᷑ almes
sire ⁊ apostēa calidū: qm̄ de ꝓp̄etate almessi
re ⁊ flegmonis sunt ꝯbustio ⁊ caliditas vehe
mens. Et d̾ria inter vtraq̄ ē ꝙ color rube
us significat flegmonē. ⁊ citritas significat
almessire. ⁊ sil᷑r clarus ⁊ tersus ēt significat
almessire. Et ꝑcussio ꝟ pulsatio adherȝ apo-
stemati calido magno: qm̄ illud ꝑueit v᷑ con
sequitur vsq̄ ad ꝓfundū corporis. almessire
v͛o ƀm ꝑl᷑imū fit in cute non in ꝓfūdo: qm̄ hu
mor colericus est s̄btilis s̄bstantie. ꝓpt᷑ illud
g̊ currit cū facillitate vsq̄ ad cutē ⁊ ꝑtrāsit ꝑ
tes carnosas ⁊ remanet fixus in cute. Et
ē h᷒ egritudo alia que noīat᷑ albumbrati aut
variola aut ignis ꝑsicus. ⁊ ei⁹ gn̄a⁰ est ex hu
more crosso qui feruet. Et accidit cum almes
sire ƀm ꝑl᷑imum vesicatio. Et fortasse incipit
absq̄ vesicatōe ⁊ ƀm ꝑl᷑imū vesicat᷑. Et q̄liter
cūq̄ sit dispositio ipsa incipit cū motu ⁊ vesi
catio cōtinuat᷑ cū h᷒. ⁊ qn̄ rumpunt᷑ iste vesi-
ce remanet locus earū vlceratus. Et nō acci
dit in mēbro qn̄ fricat᷑ vehementi fricatione
vesica tm̄. imo vesice multe ꝑue sicut milliū
adustū annexe membro. Et qn̄ abrūpuntur
iste iterū sequunt᷑ eas vlcēa super que sunt
escare. Et escare ipse fortasse sunt cinericie
⁊ fortasse sunt nigre. Et est in carne ꝯtinēte
vlcus in ōi cui accidit h᷒ egritudo inflāmatio
vehemens. ⁊ non ē color eius sil᷑is almessire
imo ƀm ꝑl᷑imum ē color eius sil᷑is flegmoni.
ƀ est decliuis ad nigredinem valde: sicut cuȝ
miscetur cū re m᷑lte rubedis res nigredis ꝑ-
ue. sil᷑r fit color eius. Et cā ꝓpt᷑ quā fit color
eius ita est sanguis niger crossus acut⁹. ve-
rūtn̄ ignis ꝑsicus est qui facit accidere in car
ne pusculas cū velocitate. ⁊ ille qui fit in ve-
lamine ⁊ neruis morat᷑ spacio tp̄is longo do
nec sint flegmon ⁊ messire ꝑmixta. Et corrū-
punt᷑ loca que sunt al᷑s ex sanguīe cū lesiōe
Et in multis hoībus ꝯūtitur res ad collecti
oneȝ saniei ⁊ in eis sunt in q̄bus sequūt᷑ he fe
bres. Curatio flegmonis. Scias ƀm plu
rimū ꝙ flegmon accidit a cā p̄mitia. aut ex
cā antecedente. Nā de ꝯsuetudīe nr̄a est vt
nominem⁹ p̄mitiaȝ cām extrinsecus sicut ē
ꝑcussio lapidis si g̊ h᷒ egritu⁰ ē ex cā p̄mitia
sic̄ cas⁹ lapidis. ⁊ ꝑcussio lancee. aut res alia
ex eis q̄ sunt illis sil᷑ia. ⁊ non est i corpore re-
pletio incipimus cum euacuatōne hūoris cō
tenti in eo cū medicis mollificatiuis resolu
tiuis. Et si ē in corpore repletio incipim⁹
euacuare ip̄am. Et si ē ex cā an̄cedente. s.
ex mā q̄ currit ad mēbrū ex repletiōe ꝯtenta
in corpore. tunc non oȝ vt incipiamus cū me
dicinis mollificatis resolutis qm̄ attrahunt
ad mēbrū supfluitatem multā plus q̄ȝ illō q̄ꝺ
resoluitur ex eo: neq̄ cū illis que refrenāt ⁊
ꝓhibent ⁊ exiccant ēt vt non faciam⁹ redire
supfluitatem ad mēbra p̄ncipalia. ƀ icipiam⁹
cū extractōe sanguis. deīde ponam⁹ sup mē
brū post illud medicinas de q̄rum ꝓp̄etate ē
vt refrenent ⁊ exiccent ⁊ reducant ip̄ȝ ad eq̄-
litatem donec ꝓhibeat᷑ cū refrenatōe sua ma
teriam currere. ⁊ cum exiccatōe sua finire q̄ꝺ
est aggregatum in mēbro ⁊ cuȝ eq̄litate quā
faciunt extinguere caliditatem. ⁊ ꝯfortat᷑ ip
sum mēbrū donec sit ei possibile mūdificare
illud q̄ꝺ aggregatum est in ipso ⁊ ꝓhibē q̄ꝺ
currit ad ipsum sicut est empl᷑m quod fit ex
sempuiua ⁊ corticibus granatoꝝ ⁊ sumach ⁊
farina saulch ordei que decocta est decoctōe
vltia cum vino ⁊ aceto ꝑmixto. cuȝ vino q̄ꝺ
tunc qn̄ indigem⁹ ꝯfortatōe membri pl⁹ ⁊ cuȝ
aceto qn̄ volumus extinctōem plus. Qꝫ si g̊
uedinem faciunt emplastra super membrum

⁊ nocent ei. facimus ei linimentum sicut cuꝫ
medicinis quibus est hec eadem v̓tus sic sūt
acacia ⁊ sief memithe ⁊ sandali rubei ⁊ fau-
fel tritum ꝯfectum cum aq̄ solatri ⁊ aq̄ virge
pastoris. Et qm̄ huic egritudini sunt ꝑncipi-
um augmentū ⁊ status ⁊ declinatō sic̄ reliq̄s
egritudinibꝰ. Oꝫ vt incipiamus administrare
medicinas facientes stipticitatē expellentes
q̄s diximus. Et in declinatōe qn̄ aleuiat̓ cali
ditas ⁊ resoluit̓ illud qd̓ est in apostemate ex
sb̓tili ⁊ remanet res crossa. curamꝰ ip̄m tunc
cum medicis resolutis. ꝭ in duabꝰ horis me
diis. s. augmento ⁊ statu oꝫ vt administremus
medicinas ꝯpositas ex duabꝰ spēbꝰ sil. s. ex
stipticis ⁊ resolutis. verūt̄n nos in ꝑncipio ⁊
augmento multiplicamꝰ ex medicinis faciē-
tibus stipticitatē. ⁊ ī declinatōe ⁊ statu ex re
solutis plus. ƀm hanc intentōem g̊ ē curatō
flegmōis.

Curatō almessire.

Et almes
sire ēt sicut ex cā ꝑmitiua indiget in ꝑncipio
medicinis que mollificant ⁊ euacuant sicut ē
empl̓m fcm̄ ex farina ordei. Et si ē ex cā an-
tecedente tūc oꝫ vt euacuet̓ corpꝰ cū medica-
mīe soluente coleraꝫ citrinā. Et si idigꝫ fleu
bothōia ꝑmittamus illam ⁊ nō tardamꝰ ipaꝫ
deīde infrigidamꝰ membrū infirmū: qm̄ hu-
mor faciens egritudinem non fortasse nocet
cū q̄ntitate sua tm̄. imo cum qualitate sua ēt
qm̄ accidit in eo inflāmatio vehemens q̄re ī-
diget tunc extinctōe plus q̄ꝫ indigeat ea ī fle
gmone. Et oꝫ vt ponat̓ terminꝰ in infrigida
tōe eiꝰ mutatō coloris eiꝰ. Medicine autem
q̄bus oꝫ vt infrigidet̓ sunt sic̄ solatrū ⁊ arno
glossa ⁊ portulaca ⁊ sempuiua ⁊ psilliū ⁊ ben
gi ⁊ lactuca ⁊ rasura cucurbite ⁊ alcahalub ⁊
cerotū factum cū aq̄ vehement̄ frigiditat̄ ⁊ q̄
sunt illis sil̓ia sicut opiū ⁊ mādragora ⁊ iusq̄
amus. Et fiat cerotū ex cera alba ⁊ oleo ro-
sato. Et modꝰ eiꝰ. ℞. olei rosati tripluꝫ cere
aut quadruplū eius. ⁊ sit oleum ex oleo on-
fancino exp̄sso absq̄ꝫ sale ⁊ fundatur sup ip̄ꝫ
aq̄ frigida paulatim vna vice post aliā p q̄n-
titatē q̄ possibile est vt recipiat eā donec rec-
tificetur. Et si misceat̓ parūꝫ aceti rectificat̓
cerotuꝫ.

Cū g̊ sedat̓ inflāmatō mēbri tūc
pone super ip̄m an̄q̄ꝫ viride fiat empl̓m ex fa
rina ordei. Ipsum. n. ē medicamentū magni
iuuamenti ad messire. Et in hac hora ēt ƀm
q̄ dixerūt q̄dam q̄ ipsi expti sunt ip̄ꝫ empl̓ꝫ
ex farina ordei cum coriandro est medicamē
mirabile ad messire. ⁊ alij inceperūt cum eo ⁊
fuit cā nocumenti magni accn̄tis sup infirmū

Et dico ƀmonē vniūsaleꝫ: q̓ oꝫ vt ponātur
sup mēbrū medicine ꝯuenientes ad expellē
dum illud qd̓ currit sicut res infrigidantes ⁊
resoluatur illud qd̓ aggregatū est cū rebꝰ q̄
calefaciunt ⁊ hūectant cum equalitate an̄q̄ꝫ
viride fiat. aut denigret̓ mēbrū. Et oꝫ vt cōƀ
ues linimentū hūiduꝫ semp ⁊ mutes ip̄ꝫ mu
tatōe ꝯtinua vice vna pꝰ aliam. ⁊ abluat̓ ī ꝑ-
mis ⁊ ꝑmis. Qd̓ ē q̓ multitudo inflāmatōis
mēbri vehement̄ ꝓpter illud qd̓ eleuat̓ ex va
poribus cū velocitate ⁊ ꝯtinuatōe exiccat li
nimentū. Et sic̄ almessire miscet̓ cū flegmōe
multotiens sil̓r ꝑmiscetur cum eo atereul ⁊
nominatur quod ꝯmiscetur ex istis duobꝰ al
messire almuthareil. Et sil̓r ēt qn̄ indurat̓ et
infrigidatur ⁊ difficilis fit eius resolutō. no-
minat̓ messire melācolicꝰ.

Et sic̄ oēs egri
tudines ꝯposite indigent curatōibus ꝯposi
tis. sil̓r fiat in hac egritudine. Et īcipe ꝓprie
cū eo qd̓ resistit egritudini vincenti difficilio
ri ex eis. Et non oꝫ vt dimittat vel negligas
illud qd̓ facit ī illo ꝯmixto cū eo. Hec est via
curatōnis almessire.

Curatio variolaruꝫ

Intentio in curatōe variolaꝝ in ꝑmis ē eua
cuatio illius sanguis crossi melācolici a quo
gn̄atur. Et pꝰ illud oꝫ vt administret̓ curaꝰ
ꝯposita: qm̄ inflāmatio que accidit in mēbro
indiget medicis infrigidantibus extinguen
tibus. Et ꝓpt̓ crossitudinē hūoris ⁊ malitiā
sue dispositōis ƀm quā est non oꝫ vt fiat illō
vt non infrigidet̓ mā. ⁊ noceat mēbris q̄ sunt
in interioribus corporis. Et non oꝫ ēt vt di-
mittas ea currere. imo oꝫ vt ingenies in me
dicinis de ꝓꝑetate quarum est vt resoluant
cum resolutōne pauca: sicut empl̓m quod fit
ex arnoglossa ⁊ lentibus decoctis qn̄ miscet̓
cuꝫ eo aliquid ex pane furni. Et oꝫ vt sit pa
nis non mundus multi furfuris. Q̓ ē q̓ mū
di sb̓a vere est crossior. Et oꝫ q̄ ponat̓ super
vlcus ip̄m aliquod ex medicinis fortibꝰ: sicut
medicamen ꝑtinens ad andoron. aut medica
men ꝑtinens ad sision. Qn̄ soluis vtrūq̄ꝫ cū
aliquo potuꝫ dulciū sicut rob. Et ꝯferūt ēt
sief meithe cū aceto aut arnoglossa sola aut
solatrum.

Capl̓m. xxiiij. de tumore ⁊ inflatione. et
apostemate melancolico.

q Uādo supfluitas q̄ effūdit̓ ad mē-
bꝝ ē flegmatica accidit apostēa mol
le ⁊ noiat̓ vdimia. Et qn̄ humor qui
currit ad mēbrū lesum est vltimus in crossitu
dine ⁊ siccitate. ⁊ accidit apostema lapideum

ꝛ noiaꝛ aschiros. Qꝫ si aggregaꝛ vētositas inflatiua stans. s. habens estuationē in hora motus sb cute. aut sub pāniculis ꝯtinentibꝰ ossa. aut sub pāniculis ꝯtinentibus lacertos noiaꝛ illud apostēa tunc iflatio. ꝛ fortasse aggregantꝛ ventositates multe mltotiens i vētre ꝛ intestinis. ꝛ inē intestina ꝛ velamē noiatuꝫ pitoneon. ꝛ est extensū illō qō est sup vētrē. Et ðria inter hāc inflatōꝫ ꝛ apostēa molle est qꝛ non descendit sub digitis qñ pmiꝛ super ipsuꝫ. neqꝫ remanent vestigia eoꝝ in ipo. ꝛ est ei vox sicut vox timpani. ꝛ fortasse sentitur ēt q̄si ventositas retenta in raritate ꝯcauitatis que sentit. ꝛ h̄ raritas fortasse ē mlta valde. Curatio vdimie. ꝛ est eius intentio mollicies. Scias ꝙ vdimia est apostema molle cum q̄ non ē doloꝛ. Et cura eiꝰ ē ƀꝫ modū quē narro. Qꝫ ē qꝛ si ē ex vētositate crossa vaporosa: sicut illud qō accidit in pedibus ydropicoꝝ ꝛ eiꝰ q̄ hꝫ ptisim. aut i malicia forme vehementi non indiget multa curatōe ꝓpria. qm̄ multotiens est accidēs sequēs egritudinē q̄ fit in corpore. Si ḡ ꝯseq̄tur eā fastidium tūc resolutio eius fit facilis cū inunctione ex aceto ꝯmixto cū oleo tm̄ aut aliq̄ntulo salis. Qꝫ si ē ex hūore flegmatico currente ad membrum. Incipiemus cum curatōne eius cum medicis de quarum ꝓprietate est vt coartent ꝛ resoluant sicꝛ. Quapropē fit antecessio in ꝓnis cū vaporatōe cū spongia noua submersa in aceto ꝓmixto. Qꝫ est qꝛ spongie noue est v̄tus resoluendi quā acq̄siuit ex aq̄ maris qua resoluit. ꝑpē illud ḡ si non hēꝛ ex ea aliq̄d nouū oꝫ vt abluaꝛ cū nitro ꝛ aqua cineris donec acquirat v̄tutē spōgie noue. ꝛ sbmergaꝛ in aceto qm̄ aggregat ꝛ coartat. Et oꝫ si ē apostēa in ꝓnº ꝛ corpus est hūiduꝫ vt sit acetum forte in ꝯpxone sua. Et si ē iam admistratū h̄ ꝛ non iuuat. ꝛ corpus est durū tunc oꝫ vt sit ꝓpiquū puro. Et si iste dispositōes sūt medie. tūc oꝫ vt acetū sit ıpatū sic̄ res quā possibile est hōi bibere. Si āt egritudo est cronica admistra illud de ꝓpetate cꝰ est vt incidat ꝛ resoluat tm̄. s. cuꝫ oleis resoluentibus ꝛ cū vaporatiōe ꝛ pone spongiā infusaꝫ aqua cineris. ꝛ si est athere hil in manu aut pede pone spongiā desup: et alterā sbtus. Et sit illa que ē sbtus stricta vehemenē. ꝛ q̄ est superiꝰ molliē donec nō recipiat mēbrū ipꝫ aliq̄d ex mā distēpatuꝫ. Curatio inflatōis. In curatōe aūt inflatiōis q̄ accidit ex ventositatibus oꝫ vt sit intentio tua cōis euacuatio eius qō egressuꝫ est a natura ex eo qō est retentum in q̄cūqꝫ mēbro fuerit. Et sit intentio tua ꝓpa vt euacues illō cum medicis subtiliū ptiuꝫ ꝛ que sunt fortioꝛis caliditaē. Et qñ remanet inflatio in vētre ꝛ in visceribus tunc curatō eiꝰ cum oleo sbtili in ptibus suis ex eo in q̄ ōcocta ē ruta aut q̄dam semina calefacientia sic̄ ciminuꝫ ꝛ petrosillinuꝫ. ꝛ fortasse ponitꝛ sup vmbilicū vētosa magna cū flāma multa absqꝫ scalpellatōe. Et si est inflatio in iūcturis aut in lacertī qui sunt sb cute aut vno panniculoꝝ ꝯtinentiū ossa ꝛ nō est cū ea doloꝛ. tunc cura ipaꝫ cū aliq̄ humiditatū sbtiliuꝫ cū mensura sic̄ ē aq̄ cineris q̄ noiaꝛ satacata. ꝙ si ē cum ea doloꝛ tunc oꝫ vt inungaꝛ mēbrū cū oleo qō mollificat ipam. deinde in fine admistra emplastra lenientia ꝛ cerotū fcm̄ cuꝫ ysopo sicca. Et oꝫ vt liquefiat cera et oleum anetinū. deide pulueriçetur sup illud ysopū sicca postq̄ teritꝛ et cribellaꝛ cum ozall. ꝛ administreꝛ. Curatio ischiros ꝛ est apostema melancolicuꝫ. Apostemaē melancolici sc̄ duo spēs. ꝙ ē q̄a doloꝛ eius aut sentiꝛ, cū difficultate aut non sentiꝛ. Illi v̄o q̄ non sentiꝛ nō est curatō. Et ille cꝰ difficilis est sensus est ex eis que curātur ƀ cum difficultate ꝛ grauitate vehemēti. ꝙ ē qꝛ humoꝛ q̄ generat hanc egritudinē aut est viscosus aut crossus. aut sunt i eo ābe ꝓpetates sic̄. Et ꝑpē illud est eius curatō cuꝫ medicinis lenientibus. Et oꝫ vt sint calide i ordie scōo aut tertio. ꝙ est qꝛ ille q̄ sunt vehemenē caliditaē r̄soluūt velociter illud qō est subtilius resolutōe veloci. Illud aūt qō est crossius adurūt ꝛ in duriciē lapidis v̄tūt donec nullo penitus resoluitur ingenio. Et oꝫ vt sit siccitas eaꝝ in ḡdu pº. ꝙ est qꝛ si ipe sūt hūide non resoluunt. ꝛ si sunt vehemenē siccitaē adurūt illud quod est grosse materiei ꝛ ponūt ipm inresolubile. ꝛ cū h̄ etiā oꝫ vt sit in eis aliquid ex eo qō adheret ꝛ ex eo qō coartat: sicut illud quod aggregat saniem donec non resoluiꝛ apostēa resolutione multa aut exiccaꝛ ꝛ induratur. Et oꝫ vt sit viscositas que coartat minoꝛ illa que aggregat saniem: qm̄ oꝫ vt euacuet. Et medicīe q̄ sūt ƀꝫ hunc modū sūt duoꝝ generū. ꝙ ē qꝛ ex eis sc̄ leuioꝛes ꝛ crossioꝛes ꝛ humidioꝛes: sic̄ medulle humide non salite. Et eaꝝ melioꝛ ē medulla cerui quia est subtilioꝛ eaꝝ. Et postea medulla vituloꝝ: qm̄ sequiꝛ eam in subtilitate. Et adipes recentes non salite sūt hꝰ generī

etiã. ꝛ ex istis adipibus sunt aidpes auiũ. Et
iterũ ex adipibꝰ auiuz melioꝛ ẽ adeps anatis
qm̃ est subtilis valde non acutus. ꝛ post ip̃m
est adeps galline: qm̃ est vehementioris sicci
tatis ꝙ̃ adeps anatis. Et melioꝛ adipuz qua
drupedũ ẽ adeps leonis: qm̃ est subtilioꝛ eo-
rũ. et post ipsuz est adeps vrsi. ꝛ adeps asini
siluestris. verũ tñ est minoris subtilitat. ꝛ pꝰ
ipsum adeps vaccarũ. ꝁ tñ est vehementioꝛ
siccitatis ꝛ est crossus ꝃrestris. ꝛ siccioꝛ ꝛ acu
tioꝛ hoc est adeps caprarũ. Et ex medicis sꝫ
que sunt pluris v̓tutis ꝛ subtilitat ꝛ exiccati
onis: sicut amoniacũ ꝛ due spẽs bdellij simꝉ
ꝛ ꝓꝑe bdelliuz varium: qm̃ est huiusmoi. Et
ex eis que currũt hoc cursu est storax liquida
Et iste medicie qñ sunt noue recẽtes sũt me
liores. ꝛ oleum antiquũ. Et qm̃ ex mẽbris
in quibus fit hec egritudo sunt q̄dam q̄ sunt
pluris resolutionis nã. ꝛ ex eis que sunt ve-
hementioris spissitudis tunc indigemꝰ neces
sario in euacuatione eoꝝ ẽt spẽbus aliis me
dicinaꝝ. Et ꝓpter illud dixit Gal. Cuz ego
medicatus fui ligamenta ꝛ cordas in q̄bus
est apostema durũ melancolicũ: vidi ꝙ meliꝰ
est vt misceaꝉ cum medicis lenificãtibꝰ aliq̄d
ex medicis incidentibꝫ. Et acutioꝛ mediciaꝝ
illarũ ꝛ fortioꝛ earũ est acetuz. ꝛ ꝓpter illud
vtimur eo multotiens in curatõe mẽbrorum
in q̄bus accidit apostẽa melancolicũ sicꝰ nar-
rabo tibi post paululũ in curatõe cordaruz ꝛ
ligamẽtoꝝ. Utẽ g̊ ip̃o ꝭm hũc modũ. Igne
lapidem cũ igne ꝛ extingue ip̃m cũ aceto. Et
sit lapis si possibile est ille q̄ noĩatur marcha
sita. Ip̃e. n. ẽ melioꝛ. ꝙ si iste nõ inueniꝉ tunc
sit lapis molaꝝ. et postq̃ roraꝉ sup ip̃z acetũ
qñ ex eo eleuanꝉ vapores calidi tunc moue
cordã eiꝰ aut ipsius ligamentũ in quo ẽ apo-
stema durũ sup illos vapores donec r̃soluã
tur supfluitates. ꝛ pꝰ hoc emplastreꝉ cũ me-
dicamine leniẽte. Et oꝫ vt effundaꝉ sup ip̃az
in ꝑncipio sue curatõis ꝛ vsq̄ ad finẽ eiꝰ em-
broca cũ oleo ꝛ non cuz aqua. ꝛ non oꝫ vt sit
in hoc oleo v̓tus faciens stipticitatez penitꝰ
imo sit sicut oleũ de squinãto. Et fortasse de
coquimꝰ oleũ in hora cũ radice altee. ꝛ ĩ hora
cũ radice sictidis. ꝛ oleũ anetinũ ẽt ẽ magni
iuuamenti. ꝛ sitꝛ aliud ex eis quibus hꝰ v̓tus
est ex oleis. Cũ g̊ incipit liniri apostẽa durũ
cũ eq̃litate tũc oꝫ vt resoluatur cũ aceto for-
ti amoniacũ pingne ꝛ liniatur sup mẽbrũ die
bus multis. Et curatio cũ aceto etiã ꝯueni-
ens est postq̃ ꝓlongaꝉ egritudo. In ꝑnciꝰ
aũt eius curetur membrũ in ꝑmis cũ medici
nis lenientibus quas diximꝰ ante. Si g̊ hõ
vtatur aceto cuz equalitate ꝛ in hora in q̄ oꝫ
ꝯfert in hac egritudine: qm̃ incidit ꝛ resoluit
hũores crossos viscosos. Cũ g̊ ptransis mẽ-
suraz in administratõe eiꝰ ab eq̃litate aut in nõ
hora sua tũc ip̃z qñ resoluit ex hũoribꝫ quod
de eis est s̃btile dimittit illud qđ remanet ꝯ
nec induraꝉ vt lapis. ꝛ si vtaꝉ eo homo spatõ
tp̃is tunc ip̃m nocet s̃bstãtie neruoꝝ. q̄propꝉ
non oꝫ vt sit multiplicatio administratõis me-
diciarũ fcãꝝ cum aceto in curatõe cordarũ ꝛ
neruoꝝ. neq̄ curetur cũ eo in principio. neq̄
tp̃e longo. In curatõe ãt splenis aut in ptibꝫ
lacertoꝝ carnosoꝝ qñ est in eis apostema me
lancolicũ administramꝰ istas medicias ñ timẽ
tes ex eis aliq̄d. Qꝛ ẽ qꝛ sunt rare in natura
sua. neq̄ timeꝉ vt rũpaꝉ aliq̄d ex neruis per
v̓tutez aceti. Hec g̊ in apostẽate melãcolico
sufficiẽt.

Capꝉm. xxv. de cancris.

Quando ꝑuenit hũoꝛ melancolicus
ad aliqđ mẽbrũ tũc si ẽ paucꝰ in quã
tate sua ꝛ non ẽ acutus accidit apo-
stema qđ noĩaꝉ ischiros. ꝙ si in ip̃o est multi
tudo acuitat. ꝛ est in mẽbro alio mollis car-
nis ꝛ glandulaꝝ mꝉtarũ sicꝰ sunt mãmille ac-
cidit cancer: qm̃ de cõsuetudine huius egritu
dinis ꝭm plurimũ est vt accidat in istis ptibꝫ
ꝑ hãc g̊ cãm pꝉimum fit in mãmillis. ꝛ fit etiã
in membris aliis q̄rum nã est hꝰ. Cum g̊ inci
pit egritudo tũc mꝉti medicoꝝ hesitãt ĩ ea sicꝰ
in planꝉ qñ oriunꝉ ex terra. ꝙ est qꝛ non cog-
noscunt eas nisi qui ex agricolis sunt prudẽ
tes tm̃ ꝓpꝉ illud qñ apparent in ea accñꝰ oc-
culta decipiunt multos. Cuz g̊ integraꝉ ꝛ cõ
pletur ꝛ ꝯfirmaꝉ apparent in ea accñꝰ magꝰ
apparentia manifesta vnicuiq̄ donec nõ sint
occulta pueris. Et noĩaꝉ hꝰ egritudo cancer
ĩquantũ inflat vt inꝉ mẽbra que ꝯsequitur hꝰ
egritudo ꝛ extendiꝉ sicut pedes cancrorum
q̄ sunt in fluminibꝫ. Et q̄dam dixerũt nõ no-
minaꝉ hꝰ noĩe nisi ꝓpterea ꝙ ipse teneꝉ cum
membro valde. ꝛ non sepaꝉ ab ipsa sicut faci
unt cancer. Et non confert in eo extinctõ. ne
q̄ forsitan resoluiꝉ. neq̄ obedit in euacuatõe
corporis ꝛ alleuiat medicinas. neq̄ alleuiaꝉ
ꝑ medicinas debiles penitus que ponuntur
sup ip̃m ꝛ vilipendit eas. neq̄ curat de eis. ꝛ
medicine in q̄bꝫ ẽ v̓tus excitant ip̃m. cũ g̊ ici-
pit cãcer fortasse possibile ẽ vt ꝓhibeamꝰ ip̃z
ab hꝰ vt magnificeꝉ ꝛ augmenteꝉ. Cũ g̊ ꝯpleꝉ

ꝛ pficiꝛ tunc sanatio ei⁹ est impossibilis in eo.
Quapp dū pmanet cancer in inceptōe ꝛ vo
lum⁹ phibere ipm ad h̄ vt magnificeꝛ oꝫ sta
tim vt euacuem⁹ hūorem grauantē egritudi-
nē sicˈ ē euacua° sanguis. ꝛ p⁹ illō si possum⁹
oꝫ vt phibeam⁹ hūc hūorē aggregari i venis
si ei⁹ euacua° ñ ē possibilꝛ tc oꝫ vt ꝯforteꝛ mē
brū sēp vt ñ effūdaꝛ ad ipꝫ aliqd ex supfluita
tibꝫ hūoꝝ. ꝛ dōec possit expellē supfluitates
q̄ effūdūꝛ ad ipꝫ ꝛ fiat euacua° cū aliq̄ medi
cinaꝝ simpliciū de ꝓpetate q̄ꝝ ē vt faciant
illō sicˈ epithimū qñ acceptū ē ex eo. iiij. aur.
cū aq̄ casei. ꝛ ñ oꝫ vt si ꝯtēt⁹ euacuatōne vice
vna. imo mꝉtotiēs. Cū āt mūdificaueꝝ corp⁹
mūdificatōe sufficiēte tūc itēde ad resoꝉoem
Cū g̊ euacuatō ē pua tūc oꝫ vt sit medicam̄
qd̄ admistras pmixtū ex v̇tute resolutia ꝛ v̇
tute expulsiua ꝛ stiptica. Et elige ex medicis
illā q̄ ē tpa^i v̇tu⁽ vt ñ vicaꝛ pp d̄bilitatē suā
ꝛ ñ igsset sāguinē vehemꝛ pp vehemētiā sue
opatōis. ꝛ ē ncc̄e cū h̄ ēt vt medicie ñ sit mor
dicatie pēit⁹. ꝙ ē qꝛ d̄ ꝯsuetudie h⁹ egritudis
male ē vt exciteꝛ ex medicis mōdicatis q̄pp
oꝫ vt admistres i ea medicias tparas i v̇tute
absꝫ mordicatōe. Ipē. n. ꝯfeꝛt ei. Et ē mā ha
rū mediciaꝝ ex medicis q̄ fodiūꝛ a lutis. ꝙ si
tu ꝓsumis i hora ꝛ vis curatōꝫ cācri cū cācro
tc incipe i ꝓmis cū euacuatōe hūoꝝ mꝉici. cū
g̊ icidis cācrū tūc radicit⁹ abscide illō mēbrū
totū dōec ñ ꝛmaneat ex eo. neqꝫ radix vna ꝛ
dimitte sanguieꝫ currē ex ea ꝛ ñ phibeas ipꝫ
phibitōe vehemti. ꝛ occulta venas q̄ sꝛ in cir
cuitu ei⁹ dōec exꝓmaꝛ sāguis crossus q̄ ē i eis
Et cura vlc⁹ p⁹ illō sicˈ curas reliq̄ vlcera. ꝛ si
vlceranꝛ cācri ipi tc ꝯfert eis absqꝫ ꝛꝉitate qñ
poniꝛ sup locū lesuꝫ ēpꝉm ex aq̄ solatri qñ i-
fundiꝛ in ea pānus lini duplicat⁹. ꝛ oꝫ vt po
nas eū sup ipm. ꝛ pone sup eum lanā lenem
infusaꝫ cū illo empꝉo etiā. ꝛ stude vt nō exic-
cetur ita vt fundas sup ipm ex succo solatri
cum ꝯtinuatōe. ꝛ iuuanꝛ ēt cum empꝉo facto
ex tucia. Et cancri qdem qui sunt in iteriori-
bus corpoꝝ ꝛ sūt occulti. Antiquus ypocꝰs
gꝉiosus inuit ne curēꝛ. nā curatō excitat eos
vel furrere fac̄. ꝛ ē cā pditōis ifirmi. ꝛ iste est
smo ei⁹ i tractatu. vi. libri āphoꝝ. illis qbꝫ ac
cidūt cācri occulti oꝫ ne curenꝛ. ꝙ ē qꝛ qñ cu-
ranꝛ ꝓperat pditio. ꝛ qñ nō curanꝛ remanēt
tpe longo: qñ curatio stimulat eos ꝛ ē cā pdi
tōis velociter. Et oꝫ ēt vt sis sollicit⁹ de cibo
dōec sit laudabilis bonoꝝ chimoꝝ frigid⁹ sicˈ
ordeū excorticatuꝫ ꝛ pisces aradradhi ꝛ lac

ex q̄ extractū ē butirum ꝛ alcatf ꝛ atriplex ꝛ
aleifidategi ꝛ que sunt illis siꝉia. nā si ipsi re-
guntur regimie alio ꝓter hoc tunc cibi gene-
rant qd̄ ē loco ei⁹ qd̄ mūdificatū ē cū medicis
ꝛ remanet egritu° cū dispōne sua ꝓꝛ ꝙ adda-
tur neqꝫ minuaꝛ.

Capꝉm. xxvi. de scrophulis.

Scias ꝙ scrophule sūt caro glādulo
sa q̄ iduraꝛ. ꝛ ei⁹ itentō ē ꝙ sit mꝉica
ꝛ fiūt pꝉimū i collo ꝛ in titillicis ꝛ i
emūctorijs. Curatō āt ipi⁹ egritudis ē ea
q̄ curaꝛ apostēa mꝉicū qd̄ fit i reliq̄s mbꝛis. ꝙ
āt exigit nā mēb̄ ē ꝙ oꝫ vt addaꝛ in curatōe
ei⁹ qd̄ ꝯfert egritudi ꝛ ꝯfert mēbro leso q̄ nō
d̄struiꝛ cū ꝯsūptōe egritudis ēt. Et ñ d̄struiꝛ
nisi qñ abscidim⁹ to⁴⁾ locū apostēosū cū pfo
ratōe. ꝛ qñ putrefacim⁹ ipm cū medicis acuꝫ
ꝛ ē rectū vt ponaꝛ sup ipm ꝓꝓe faria lupio
rū ꝯfecta cū secaniabi aut sterc⁹ vaccinū d̄co
ctuꝫ cū aceto. Hoc. n. resoluit oia apostēata
dura mꝉica. Et ex eis que resoluūt scrophu
las ē empꝉm fcm̄ cū mucilaginibꝫ qd̄ nomia
tur diaqlon. ꝛ ꝯfert ēt empꝉm qd̄ diciꝛ ēpꝉm
ascieniabin ꝛ facit opatōem bonā h̄ medica-
mē ēt. Et ē mod⁹ ei⁹ vt sumanꝛ radices cauꝉ
ꝛ sumaꝛ pix ꝛ liquefiat supra prunas. Cū g̊
resoluiꝛ puluerica sup eā caules q̊s ꝯbusisti.
ꝛ tere eos ꝛ ꝯfice ipos ꝛ empꝉa cū eo.

Capꝉm. xxvij. de gibositate.

Gibositas fit aut ex cā q̄ accidit exte
rius sicˈ ē pcussio aut casus aut ipul
sio. aut ex cā itriseca sicˈ sūt exituꝛ q̄
egrediunꝛ in osse dorsi. aut intrinseca aut ex
triseca. ꝛ oēs sunt ex viscositate viscosa q̄ i-
fundit in ligamenta spondiliū donec expel-
lūt eas ꝛ extrahit ipas. ꝛ fit ex vētositate cros
sa q̄ retineꝛ sb̄ spondilib⁹ donec expellit eas
ꝛ facit eas exire. Et curatō ei⁹ q̄ est ex cāu
aut pcussione aut obuiatōe est cum restaura
tōne ꝛ ligamentis iuuatiuis que ꝯferūt ei cū
empꝉis ꝯfēntibꝫ que ego narrabo. Illa aūt
q̄ fit ex exitura spōdiꝉ dorsi curaꝛ cū curatōe
cāꝝ q̄ faciūt exire ipꝫ. Et illa q̄ ē ex hūidita-
te q̄ facit lubricare spondiles ē cum medicis
calefacientib⁹ exiccantibus sicˈ sūt pillule de
tapsia ꝛ potus decoctōis radicū cum yerapi
gra. Et illa que fit ex ventositatib⁹ crossis q̄
tenentur sb̄ spōdilib⁹. curatio ei⁹ ē cum potu
pillularum d̄ sapino ꝛ potu olei de kerua cū
d̄coctōe aq̄ radicū ꝛ seinū calefaciētiū sbtili
ātiū. ꝛ ꝯfert iuuam̄⁴⁾ mag⁴⁾ h̄ medicam̄ ꝓꝓe
Medicamentū Gabrielis ad gibositatē

Recipe acori ꝛ ſpice ꝛ aſari ꝛ maſticis ꝛ cinamomi oim̄ an̄.ʒ.v.mirre.ʒ.x.çedoarie do ronici oim̄ an̄ ʒ.iij.ſeminis apij ꝛ ſemis harmel amboꝛ an̄.ʒ.iij.teraṫ ꝛ cōficiatur cū mel le.doſis eius eſt.ʒ.i.cum aqua calida aut lactis aſinini tertia libre.ſūma eſt.x. Emplꝫ ad giboſitatem accn̄tem a ventoſitatibus. ℞.ſtoracis ſicce ꝛ melḱ alubne romane oiꝫ an̄.ʒ.viij.coſti ꝛ calami aromaiici ꝛ ſauīe oiꝫ an̄.ʒ.i.euforbij.ʒ.i.cere.ʒ.i.olei nardini ꝛ eſt de ſpica q̄ntum neceſſe eſt .miſceaṫ ꝛ adminiſtretur.ſūma eſt.v.Aut decoquanṫ mirtus ꝛ acor⁹ ꝛ teranṫ ꝛ emplaſtretur locus.aut emplaſtretur locus cuꝫ tyriaca diateſſeron.Si aūt non confert curatio cū medicis tunc oꝫ vt adminiſtretur cauteriū quod exiccat hūiditatem ꝛ ꝯfortat membꝛum ꝛ ſtringit ipſuꝫ ꝛ ꝓhibeat aliſtirſel vt addaṫ ꝛ effundaṫ.

Caplm̄.xxviij.de ꝑfocatōe m̄ricis.

Scias ꝙ ꝑfocatio matricis eſt aſcenſus ei⁹ ad ſuperioꝛa donec pōit mēbꝛa ꝓpe principalia leſa ſicut ſūt arterie que noiāṫ parotide.ꝛ eaꝝ intentio eſt ſeparate ꝛ ſicut coꝛ ꝛ panniculus tegens cerebꝛum qui noiaṫ miringa. ꝛ intentio eius ē rete et plurimum quidē accidit hec egritudo mulieribus viduis.ꝛ illis quarum menſtrua abſcinduntur.Euentus igitur ei⁹ non ē niſi ex abſciſione ſpmatꝭ.et ex abſciſione mēſtruoꝝ.verūtn̄ ego vidi eā ſm̄ plurimum accidē viduis:q̄uis non abſciſa eſſent earum menſtrua.ꝛ non vidi eam accidere habentibꝫ viros:q̄uis abſciſa eſſent earum mēſtrua. Significat ḡ nobis hoc ꝙ euentus ei⁹ eſt ex abſciſione ſpermatis ꝓpe.ꝙ eſt q2 mēſtrua q̄uis faciant accidere accn̄tia multa.ſ. egritudines melancolicas ꝛ ſincopim ꝛ nauſeaꝫ.ꝛ conſtrictōem anhelitus ꝛ accidentia alia mlta.verūtn̄ non eſt de ꝓprietate eoꝛum vt faciant accidere abſciſionem anhelitus: ſic ē ꝺ abſciſione ſpermatis.ꝛ ſpermati ē v̄tus magni iuuamēti natura.ꝙ ē q2 ē adiuuās ad remanendū genus p aſſiduatōem plis. Silr ſi eſt egreſſū a nā eſt ei v̄tus magna in malicia.ꝛ ꝯſequūtur illam cui aduenit illud quādo appꝛopinquat hoꝛa paroxiſmi debilitas cōſilij ꝛ pigricia ꝛ coꝛruptio cogitatōis.ꝛ debilitas crurium ꝛ citrinitas faciei. Cū ḡ locaṫ egritudo facit accidere ſubeth ꝛ pmixtōnem ꝛ deſtructōem ſenſuuꝫ.ꝛ deſtructōem vocis ꝛ ſpaſmum crurīū.ꝛ rubedinem duaꝝ maxillarū.ꝛ q̄n appꝛopiq̄t hoꝛa reſolutōis egritudinis.ꝛ mollificatō incipit pꝛoperare. humiditas quedaꝫ ad ptes recipientis que ſentiṫ tactu.deinde ſaliunt intellectus earum ꝛ redeūt ſenſus ipſarum.ꝙ ē quia hec egritudo mouetur in periodis quibuſdam ſicut epilepſia ꝛ eſt alſara.Et opoꝛtet ergo apō eſtuatōnem huius egritudinis vt ſtringantur pedes cum ligamentis foꝛtibus.ꝛ fricentur pedes fricatōne foꝛti cum coxis ꝛ emūctoꝛijs.ꝛ opoꝛtet vt appꝛoximentur naribus res fetidi odoꝛis:ſicut ſunt capilli aduſti .aut liciniū lampadis extinctum.aut caſtoꝛeum. aut kitrā.aut lana cōbuſta. aut galbanum ſolutuꝫ cum aceto.aut allium.aut calamentuꝫ.ꝛ alia ex rebus calidis acutis ſubtiliatiuis incidentibus humoꝛes croſſos pmixtos cū cerebꝛo: ꝛ ꝙ calefacit maliciā complexionis frigide vicentis.ꝛ curetur matrix ab inferioꝛibus ita vt ponatur ſuper os illius illud cui eſt odoꝛ bonus delectabilis.ꝛ mollificeṫ ꝛ calefiat cū eo de cuius ꝓprietate eſt vt confoꝛtet ꝛ ſoluat ventoſitates ſicut medicamen quod dicitur medicamen de nouem ſpeciebus ꝛ muſcus ꝛ ambꝛa ꝛ oleuꝫ de ben. ꝛ que ſunt illis ſimilia cuꝫ reliquis emplaſtris que liniunt duriciem ſicut emplaſtrum alcolochimō ꝛ emplaſtrum filagrius ꝛ ſatratimedon quando ſoluuntur cuꝫ oleo camomillio aut oleo ꝺ lilio aut oleo de calamēto aut oleo rutatō aut vno ex oleis lenificantibus boni odoꝛis . ꝙ ē q2 nos premittimus iſta.ꝛ ad os matricis donec moueant eam ad inferioꝛa:quoniam matrix declinat ad odoꝛes aromaticos ꝛ nocet ei illud cui non eſt odoꝛ aromaticus.propter illud adminiſtramus in conuerſiōe matricis ad ſuperioꝛa olfatum odoꝛum fetidoꝛum vt ex eo refugiat matrix ab iſtis partibus ad īferioꝛa ꝛ appꝛopinq̄muſ ad os matricis omne quod eſt bōi odoꝛis vt declinet matrix ad inferioꝛa.ſi autem dixerint aliqui ſi matrix letatur ex odoꝛibus ꝛ facit eam fugere odoꝛ fetidus.tunc opoꝛtet vt matrici ſit virtus olfaciendi.ꝛ ſi res eſt ſm̄ hoc tūc matrix ē animal ꝛ neceſſario nominauit eam plato aīal. reſpondebim⁹ illis:ꝙ matrix delectatur rebꝫ bonis non q̄m ipſa ſit aīal.īmo q̄m eſt ei ꝓpꝛietas nālis ſicut epati ꝛ ſpleni eſt ꝓpꝛetas nāṫ vt declinent ad res dulces q̄uis nō ſit in eis vtriſqꝫ virtus guſtus.ſimiliter etiam matrix ſm̄ hāc ſemitā dlectaṫ iſtis rebꝫ bōis.ꝛ ꝯfeꝛt illis vētoſis ſine ſcarificatōe que ponūṫ ſup duo emūctoꝛia ꝛ mirach cū flāma ignis mlta

Cum ꝗ ꝓlongatur paroxim⁹ ꝯfert ēt illō qđ
resoluit ventositates qñ supponit̃ in ano: sicͣ
ciminū ⁊ ruta ⁊ nitrum cū melle ꝺcocto. Et
oꝫ ēt vt euacuetur stercus cū clisteri vt ñ co-
artet ꝑ ꝓpinq̇tatē suā ex ea. Et ꝑcipim⁹ ob
stetrici vt iungat os matricis cū digitis suis
q̇ sint sūmersi in q̇busdam oleis aromaticis
Q: ē qꝛ sperma calefacit cū hmōi cōmotōibꝫ
⁊ motibus. ⁊ descendit. ꝙ si deficiunt intelle
ctus eaꝝ vocabim⁹ eas noībus suis voce al-
ta. ⁊ facimus eas odorare medicīas obtarmi
cat sicͣ castoreū ⁊ ꝯdisi ⁊ piper ⁊ aristologia ⁊
que sunt illis sīlia. Cū ꝗ quiescit infirmi-
tas aplodo cogimus infirmaꝫ vomē. Et ꝯser
uam⁹ eas a cibo aut cibamus eas re pua. Et
sedent ī tina in cui⁹ aq̄ decocta sint folia lau
ri ⁊ calamentū ⁊ bothoꝛ marien ⁊ sanguaso-
ra ⁊ amaracū ⁊ camomilla ⁊ radix altee ⁊ ra-
dix liliȷ̇ ⁊ centaurea ⁊ que sunt illis sīlia. ⁊ po
natur sup caput hoꝛa sessionis in tina oleuꝫ
rosatū purū cū aceto in quo decocta sint ru-
ta ⁊ folia lauri ⁊ aliquid castorei. Et mundi-
ficent̃ corpora eaꝝ p⁹ diē. vii. cū yera ⁊ theo-
doriton ēt. Et p⁹ mundificatōem sufficienteꝫ
ꝯfert potus castorei assidue cū decoctōe ase
guara ⁊ in hora cū aqua mellis. ꝙ ē qꝛ in cu-
ratōe multarū mulierū ab hac egritudīe suf
ficit id qđ narrauim⁹ solū donec sanent̃ sana
tiōe integra ꝯpleta. Et oꝫ vt sit potus illius
semꝑ cū aceto squillitico. Ipꝫ. n. efficit ī hac
egritudīe opatōem mirabilē. Et ex eis q̄ fa-
ciunt opatōeꝫ forteꝫ ē ꝯfectō q̄ noīat̃ diamar
te qñ accipit̃ ex ea aur. i. cū aq̄ almagmacur.
aut cum aq̄ assaguea ssoꝛa: aut cum aq̄ in q̄ ꝺ
cocta sunt q̄ exiccāt spma ⁊ faciūt descēdere
sāguiē m̄struū: sicͣ sē agn⁹ cast⁹ ⁊ folia rute sic
ca: ⁊ assedenigi. et si īuenit̃ agnū castū hūi⁹
da medicam̄⁹ cū succo ei⁹. ⁊ ꝯfert iuuamē⁹
māife⁹ ꝯfectō ꝑsica q̄ noīat̃ kesekebenici qñ
accipit̃ cū aq̄ anisi ⁊ spice ⁊ masticis ⁊ fenugre
ci ⁊ ficuū albaasech ⁊ aneti ⁊ que sūt sīlia ill̄
Et ꝯfert ēt oleū de kerua qñ bibit̃ cum deco
ctōe radicis apiȷ̇ ⁊ feniculi ⁊ squinanti ⁊ sag-
uassoꝛa ⁊ anisi ⁊ spice ⁊ masticis ⁊ fenugreci
⁊ hassech ⁊ ficuuꝫ. Et ex eis que ꝯferunt iu-
uamentū magnuꝫ ꝓfocatōi matricis est pon
dus. ʒ. i. opopanaci cū duobꝫ danikem ex ca
storeo cum vino aut careno forti. Et illaꝝ cū
q̇bus ꝓlongatur h̄ egritudo ponat̃ ꝑncipiū
curatōnis extractio sanguinis ex vena q̄ est
supra calcaneū. ⁊ ꝓpe cui accidit h̄ egritudo
ex retentione mēstruoꝝ. ⁊ est corpus ei reple
tum. et v̄tus ei⁹ locata. i. fortis. Et p⁹ illō mū
dent̃ corpora eaꝝ cū yera fcā ex pulpa collo
quintide. Et confert etiam yera que nomi
natur pigra quando das ex ea pondus. ʒ. i.
confecta cum melle dissoluta cuꝫ aqua ī qua
decocta sunt ruta ⁊ anetum. ꝙ si nō quiescit
hec egritudo cum istis rebus. tunc pone sup
matricem ⁊ duo inguina emplastrum factuꝫ
ex seminibus ⁊ emplastrum fcm̄ ex lauro. et
empl̄a duas coxas ⁊ pedes ⁊ ylia ⁊ anchas.
⁊ pectinē cum empl̄m qđ fit ex euforbio ⁊ pi-
retro ⁊ spuma q̄ aggregat̃ in circuitu canne
in mari ⁊ pipere. ꝙ si egritudo non obedit cū
istis curatōibus. tunc oꝫ vt iteres admistra
tōem earum multotiens donec resoluat̃ egri
tudo violent̃. ⁊ administretur in hora post ho
ram ēt clistere qđ fit cū aqua in qua decocta
sūt cāomilla ⁊ mellilotū ⁊ anetū ⁊ q̄ sūt illis si
milia. ⁊ confert iuuamentū non paruuꝫ. pan
nus lini sup quē sunt aliqua ex medicinis le
nientibus calefacientium ⁊ oleum. ⁊ suppo-
niter ſm ꝙ signabo tibi in sequentibus. Et
pessarium ex lana carminata inuoluta sicut
spera aut ſm figuram digiti. ⁊ cum eo ꝑmit-
tuntur medicine ad matricem. Et si euenit h̄
egritudo mulieri que est pregnans tunc non
oportet vt admistretur fleubothomia neq̧
ventris solutio. īmo ꝯtenti sumus tunc iun-
ctione cum oleo accepto ex oleis calefacien-
tibus resoluentibus sicͣ ē oleū de lilio ⁊ de bē
⁊ q̄ sūt ill̄ sīlia. Et ad vltimum dico sermo-
nem abscindentem quia oportet vt curētur
mulieres quibus accidit hec egritudo ⁊ non
sunt pugnantes ſm quantitatem complexi-
onis earum ⁊ humiditatis corporis earuꝫ et
siccitatꝭ earum. Naꝫ illas ex eis quaruꝫ cor
pus est lene album humidum curamus cum
medicinis debilibus. Et ille que ex eis sunt
ſm contrarium illius donec sint corpora sic-
ca neruosa curantur cum medicinis fortib⁹
Et ſm hunc modum curantur vetule. ⁊ ille
que sentiunt inflāmatōneꝫ ex ventositatibꝫ
inflatiuis cum eis que resoluunt ventosita-
tes. et illis que sentiunt grauitatem ⁊ dātur
res que incidunt ⁊ subtiliant. ⁊ ille que senti-
unt acuitatē curantur cum rebus quibus est
virtus extinctiua. ꝙ si accidit in matricibus
earum spasm⁹ aut apostēa tūc oꝫ vt curētur
cum eis que conueniūt spēi illi⁹ egritudis ex
rebꝫ ꝯuenientibꝫ ad ꝓfocatōeꝫ m̄ricis. ⁊ sūt
sicut illō. ℞. pinguedis anat. ℥. iij. ⁊ ping-
uedis gallie. ℥. iij. cere bōe. ℥. vi. croci ⁊ spice

⁊ amomi ⁊ masticis oīm añ. ʒ. i. olei balsami
⁊ oleum liliꝫ celestis ābo℞ añ. ʒ. iiꝫ. teranť sic-
ca ⁊ liquefiant hūida ⁊ misceanť oīa ⁊ admini-
streť ex eo ī pessarijs. Pessariū aliđ. ℞.
cere albe colate. ʒ. iiꝫ. pinguedis anseri ⁊ gū
mi amigdal. oīm añ. ʒ. vi. masticis ⁊ storacis
liquide. oīm añ. ʒ. iiꝫ. olei de spica. ʒ. vi. croci
aur. iiꝫ. misceanť ⁊ admīstretur in pessarijs.

Aliud nobile iuuatiū exptuꝫ. ℞. storacis
. ʒ. iiꝫ. thuris ⁊ piperi ābo℞ añ. ʒ. i. ⁊. ß. cere al
be. ʒ. vij. pinguedis anať ⁊ pinguedis anseri
añ. ʒ. iiij. pinguedis galline. ʒ. iiꝫ. olei balsa-
mi ⁊ olei liliꝫ albi: ⁊ olei liliꝫ celestis: ⁊ olei spi
ce: oīm quantitatem necessitatis. Si autem
vis vt sit fortius tunc adde in eo cordumēi. ʒ.
iiij. ⁊ seminis vrtice aur. iiij. misceať ⁊ admini
stretur Oleum quo fit inunctio ad dolorē
matricis. ℞. olei sisamini lib. x. semis agni
casti. ʒ. v. rute ⁊ cassie lignee oīum añ. ʒ. iiij.
teranť medicine contritōe crossa ⁊ pijcianť
super oleū ⁊ suspendať ī sole in hora ortus
assare albaabor. i. canis. xl. dieb⁹. deide admī
stretur p⁹ illud ⁊ inugantur cum eo pedes et
manus ⁊ coxe ⁊ inguina ⁊ ylia. Si aūt nō ē
h̄ oleum preparatum tūc decoque in hora q̄
vis medicias quas diximus sup prunas q̄-
bus non sit fumus in vase duplici. ⁊ admini
stra illud. Si aūt vis facere ipm forti⁹ adde ī
ipso euforbium ⁊ castoreū ⁊ adraki. i. butirū
vaccinū ⁊ pip ⁊ piretrum aut baccas lauri. ⁊
mensura q̄ntitatē cuiusq3 ea℞ ſm horā pñtē
ex horis āni ⁊ ɔplxōem infirmi ⁊ spēm egritu
dinis. Aliud qđ lenit ⁊ calefacit ⁊ ɔuenit
ad p̄focatōem matricis. Recipe elkalimbat
⁊ olei masticis spice: ⁊ olei lauri oīm añ. ʒ. v.
olei liliꝫ celestis ⁊ aneti oīm añ lib. i. ⁊ sebede
nigi ⁊ adraki ⁊ piretri oīm añ. ʒ. iiij. piperi et
mellilloti ⁊ cassie lignee ⁊ nigelle: ⁊ calamēti
cāpestris aut fluuialis oīm añ. ʒ. i. teranť me
dicine sicce sic̄ puluis ⁊ liquefiat albelk cum
oleo ⁊ misceanť omnia ⁊ inunganť cū eo al-
mirach ⁊ qđ est sub vmbilico ⁊ almerenen et
anche ⁊ pedes.

Capłm. xxix. de apostemate mr̄icis.

f Cias q3 apostema accidit ī mr̄ice pp
cās multas. s. ex pcussiōe ex casu ex
retentōe menstruo℞ ⁊ ex repletōe ⁊
ex frigore vehementi qñ non resoluiť. Et in
spissať locus ⁊ apostēatur ⁊ ingͦssatur ex īfla
tōe. Et fortasse accidit ex aborsu post partuꝫ
qñ obstetrix facit laborare mulierē. Et qñq3
apostēatur matrix etiā ex multitudie coitus
qñ est supra mensurā ⁊ egritudīes ab eq̄lita-
te. Et sequūť apostēata mr̄icis febris acuta
⁊ soda ⁊ tremor ēt dolent radices oculoruꝫ ⁊
spasm⁹ neruo℞ ⁊ digito℞ ⁊ colli ⁊ dolor vul-
ue. Qr̄ si flegmon ipa est debilis non ē dolor
matricis vehemens. ⁊ si apostēa est magnuꝫ
tunc matrix tota dolet ⁊ sentiť in ea pcussio.
Et si apostēať ex ea ps vna sentitur dolor ī
illa pte. Et si apostēa ē in ptibus postremis
eius est dolor in dorso. ⁊ retineť stercus p co-
artatōem intestini recti. Et si apostēanť ptes
eius anteriores ē dolor in ylijs. ⁊ sequiť illđ.
distillatio vrine ⁊ difficultas eius: qm̄ vesica
ipa coartať ex apostēate. Et qñ apostemanť
latera mr̄icis extēdunť inguina ⁊ ğuāť coxe
Et qñ apostēať ɔcauitas matricis ē dolor ī
vmbilico. Et qñ apostemať os eius tūc ptes
ei⁹ postreme ēt dolēt ille que sunt stricte. Et
qñ tangiť cum digitis inueniť orificiū ei⁹ du
rū lapideū. Cū gͦ magnificať apostēa ⁊ addi
tur sequūtur ipm febres acute ⁊ dolor stōi: et
inflatio almirach. ⁊ ɔsequiť illud flāma mag
na ⁊ grauitas almecnetem ⁊ inguinuꝫ ⁊ ge-
nuuꝫ ⁊ sudor ⁊ oripilatio ⁊ pulsus arteriarū
fit puus frequens ⁊ tristitia ⁊ retentio vento
sitatū ⁊ phibitio vrine ⁊ stercori. Cū gͦ plon
gantur ista accñ͡a seqtur ēt sincopis. Cuꝫ
gͦ icipim⁹ cū extractōe sanguis icipim⁹ cum
fleubothomia vene si non phibꝫ ab illo ali-
q̄d. ⁊ fleubothōem⁹ in pmis basilicā titillica-
rē vt attrahať materia ad superiora. Et si re
manet in fine eius residuū fleubothōamus
venā q̄ appropinq̄t loco. s. q̄ est sup̄ calcaneū
Et post illud si v̄tus est remanens admistra
mus medicamē solutm̄. Et postq3 mundifica
tur corpus mundificatōe sufficienti facimus
emplřm mr̄ici cum emplřis q̄ expellūt ⁊ refre
nāt in inceptōe egritudinis. In statu v̄o ei⁹
⁊ ipsius vehementia tunc miscemus cū me-
dicinis que refrenant ⁊ expellunt res in q̄b⁹
est aliquid virtutis sedatiue. Et in declinatō
ne non conferunt nisi illa que resoluunt tan-
tum ſm descriptōem cōem apostēatib⁹ cali-
dis generať ex sanguie. Et maior ps medici
narū q̄ refrenāt ⁊ expellunt ⁊ stipticitatē fa-
ciunt sunt rose ⁊ lētes excorticate ⁊ cortices
ğnato℞ ⁊ arnoglossa ⁊ cime vitis ⁊ solatruꝫ
⁊ endiuia ⁊ psilliū ⁊ semē portulace ⁊ fruct⁹
ramni ⁊ v̄ga pastoris ⁊ sempuiua ⁊ althaba-
lub ⁊ rasura cucurbite ⁊ farina ordei ⁊ q̄ sunt
illis silřa. Et in statu ⁊ vehemētia egritudis
nos miscem⁹ cū istis medicis ea que resoluūt

ſicut fenugrecū ⁊ altea ⁊ camomilla ⁊ melli
lotū ⁊ anetū ⁊ crocus ⁊ puluis molendini: ⁊
que ſunt illis ſilia. Et in declinatōe apoſtēa
tis pmutamur ſm ordinē ad illud qđ calefac
⁊ reſoluit plus. ⁊ qđ ꝯuenit apoſtematibꝯ fri
gidis ſic ſūt amōiacū ⁊ bdelliū ⁊ ſtorax ⁊ gal
banū ⁊ cera ⁊ elkalimbat ⁊ pinguedies ⁊ me
dulle oēs. ⁊ olea calida q̄ reſoluunt ⁊ aleuiāt
⁊ ſbtiliant. Qꝫ ſi apoſtēa non reſoluitur ⁊ p
uenit ad aggregatōez ſaniei. maturamꝰ ipm
cū iſtis eiſdē medicis q̄s diximꝰ. ⁊ adiūgimꝰ
ad eas qđ ē vehementioris caliditađ q̄ꝫ ipſe.
Cū ḡ plongatur collectō ſaniei ꝯfert in velo
citate maturatōis eiꝰ emplm qđ fit cū fenu-
greco ⁊ farina tritici đcocta cū aq̄ ficuū. ⁊ mi
ſceatur cū eo aliq̄d ex fimo colūbino. ⁊ admi
ſtretur aſſidue peſſariū fcm̄ cū elkalimbat et
mirra ⁊ yſopo ⁊ femin. i. butirū coctū ⁊ ʒubd
Cum ḡ erūpit ſanies ſi effuſio eiꝰ ē ad veſi-
cā adminiſtra potū lacđ ⁊ pſilliū ⁊ ſemē por-
tulace ⁊ ſemen bateke ⁊ dragagantum ⁊ ami
lū ⁊ ʒuccarū. Et ſi erūpit ſanies v̄ſus inteſti
nū rectū cliſteriʒa infirmū ex decoctōe lenti
um cū roſis ⁊ balauſtijſ ⁊ riʒi pſico ⁊ que ſūt
illis ſilia. Et ſi erūpit v̄ſus recipiens ⁊ ſani-
es ē ſpiſſa cliſteriʒa cū oleo roſato. ⁊ emplo
baſilicō fcō cū. iiij. medicis. ⁊ butiro vaccino
recenti. Et ſi ſanies ē ſbtilis fetidi odorī faci
as cliſtere ex eo in q̊ eſt ſtipticitas plus. Et
ſi eſt coartatio apoſtematis in orificio mr̄icis
⁊ non erumpit p medicinas ſbtiliatias q̄ po-
nunt ſup ipm pforamꝰ ipm pꝰ ſbtiliatōem et
atenuatōez corporis mēbris in q̊ ē ſanies cū
ferro ⁊ mūdificamus ſaniem cū medicis ꝯue
nientibꝰ. Lana q̄ reſoluit apoſtemata ma
tricis ⁊ ſedat dolorē. Infundat fenugrecū
⁊ abluat tribus vicibꝰ. deide coquat decocti
one bona. ⁊ extrahat ex eo mucilago ipſius
cū panno mundo ⁊ fūdat ſup ipam pingue-
do anađ aut piguedo galline ⁊ liq̄fiat ſuper
prunas. ⁊ deponat ab igne. Cū ḡ infrigidat
pinguedo leni ipm cū manu tua aut in mor-
tario lenitate bona ⁊ admiſtret cum lana ſb-
merſa in oleo roſato. Aliud decoquat pa
pauer cū vino cocto. i. vino cocto ad tertiam
aut alſula feti donec decoq̄t ⁊ fiat inuolutū
vt recte ⁊ exp̄mat ⁊ extrahatur aq̄ eiꝰ ⁊ liq̄fi
at in illa aq̄ cerebrū cerui ⁊ pinguedo anatis
aut pinguedo galline aut cerebrū vituli ⁊ p-
miſce ea multū ⁊ adminiſtra illud cū lana.
Aliud. Fenugreci ꝯtriti aur. iiij. decoq̄nt cū
careno aut rob vue donec reſoluat deide liq̄

fiāt gūmi amigdal. ⁊ pinguedies anſerī oīm
an̄ aur. iiij. ⁊ olei roſati. ℥. i. in vaſe duplici: ⁊
miſceant omnia ⁊ admiſtret cuꝫ peſſario fcō
ex yreos. Aliud ad apoſtēata grauia vel
dura ⁊ attrahit ſomnū. Sumat ex papauē
media. iij. ⁊ infundant in tribꝰ. ℥. careni. die
⁊ nocte ⁊ decoquant donec fiat diſcocta ⁊ ex
p̄matur papauer ⁊ p̄ijciat ſup exp̄ſſionē eiꝰ
mirre thuris ⁊ opij oīm an̄. ʒ. i. ⁊ caſſie lignee
ꝯtrite pondꝰ. ʒ. iij. ⁊ cerebri cerui ⁊ pinguedi-
nis anađ oīm an̄. ʒ. iiij. olei roſati q̄ntū necc̄ ē
Reſoluatur illud quod mortificatum eſt cū
careno in quo decoctum eſt papauer ⁊ lique
fiat pinguedo cum oleo ⁊ admiſceatur totuꝫ
⁊ adminiſtretur cum lana fuſca tepidum.
Aliud ad apoſtemata matricis. Sumant
ſuccus lilij ⁊ pinguedo anſeris et oleum ro-
ſatum. miſceantur omnia et adminiſtrentur
cum lana. Aliud ad dolores matricis dif-
ficiles. Sumantur papauer nigrum ⁊ albū
⁊ decoquantur cum paſſo ⁊ terantur multuꝫ
⁊ miſceantur cum eis roſe ſicce ⁊ croci trito-
rum pondus. ʒ. i. ⁊ conficiantur cum vino et
oleo roſato ⁊ cera ⁊ adminiſtretur cum lana
Aliud ad dolorem matricis cū ſtomacho
Recipe roſarum ſiccaruꝫ. ʒ. iiij. ſemis lactu
ce ⁊ amili oīum an̄. ʒ. i. croci. ʒ. ij. teratur ⁊ cri-
belletur ⁊ conficiatur cum vino ⁊ oleo roſa-
to. ⁊ lactuce aſinino ⁊ adminiſtretur cum la-
na. Aliud ad apoſtemata dura. ⁊ lenit le-
nitate multa valde. Uſnee infundant in
aqua ⁊ exp̄mantur ⁊ teratur pars panis in
fuſa in ſirupo mellis vel vino mellis ⁊ aliq̄d
ex emplaſtro baſilicon. ⁊ aliq̄d ex emplo dia
q̄lon ⁊ ex oleo de ſpica ⁊ piguedie galline ł
anatis cū eq̄litate. ⁊ liq̄fiāt in vaſe duplici.
⁊ aggregent ⁊ terant: ⁊ inuoluat ſup lanaꝫ
⁊ admiſtret calidū. Et q̄dam ponūt locoꝰ pa-
nis fermentū vehemenđ fermentatōis ⁊ i eo
eſt ſal. Aliud ꝯueniens ad apoſtēata ⁊ in
clinatōez matricis. ℞. vitelli oui aſſati. ʒ. vi.
cerebri cerui. ʒ. iiij. croci ⁊ yſopi oīm an̄. ʒ. ij. ce
re ⁊ helkalimbat ⁊ pinguedis anatis oīm an̄
ʒ. i. vini dulcis ⁊ olei de ſpica q̄ntum necc̄ eſt
liquefiāt ⁊ miſcent oīa ⁊ adminiſtrent. Ali
ud ad illud quod diximus ex egritudinibus.
℞ pinguedis anſeris ⁊ piguedis porci. ōi-
um an̄. ℥. ij. ceroti fci cū oleo roſato aut olo đ
lilio. ℥. iiij. vitelli oui aſſati. ℥. i. cere. ℥. i. mirr
℥. iiij. opij opndus. ʒ. i. miſceat totū ⁊ admi-
ſtret cū lana. Aliđ. ℞ cere. ʒ. vi. pingue-
dinis anſeris. ℥. iij. et pinguedinis porci: et

belkalibat oim añ pond⁹.ʒ.vi.diacodion ⁊ ē electuariū de papauē spissuz sic̄e melli.ʒ.iiij. olei rosati q̄ntum necesse est misceat̄ ⁊ administretur inde pessarium. Aliud ad apostēata mr̄icis. Sumat̄ emplr̄m diaq̄lon q̄ntū necesse ē liq̄fiat cū oleo rosato in vase duplici: ⁊ misceatur cū succo endiuie aut arnoglosse aut solatri aut virge pastoris:aut caules cū lacte mulieris terat̄ ⁊ administret̄ pessariū fcm̄ ex eo qđ est calidū. Aliud. Sumat̄ fenugreci ⁊ semis lini ⁊ altee succus grossus ⁊ liquefiāt cū eo pinguedo anat̄ ⁊ piguedo porci ⁊ misceat̄ cū eis croc⁹:⁊ tere ea ⁊ administra ex eo pessariū. Et oz vt caueas ⁊ obs̄ues q̄n pueniunt apostēata ad statū administrare aliq̄d ex eis q̄ excitant ea ⁊ puocāt sāguinē mēstruū. In hora āt declinatōis egritudis postq̄ sedet̄ apostēa parū:si indiges vt puoces sāguinē mēstruū tūc oz vt facias illud. Si aūt in orificio mr̄icis sūt vlcera ex q̄b⁹ currit sanies: curam⁹ ea cū medicis q̄ ɔferūt vlceribus ⁊ mūdificāt putredies. Qz si ipa mr̄ice ē apostēa qđ iā induratū ē ⁊ alterat̄ ad cācrū :curam⁹ ipm cū istis medicis q̄s narro.

Capl̄m.xxx.de cancris q̄ fiūt in mr̄ice.

Fias q̄ ex cācris q̄ fiūt i mr̄ice.aliq̄ sūt q̄ sūt cū vlcēatōne.⁊ aliq̄ sūt sn̄ vlceratōe. Et īueniť in ill' q̄ fiūt absq̄ vlceratōe os mr̄icis durū apostēatū.⁊ ē ieq̄le in figura sua feculentū in colore suo rubeum.⁊ fortasse est decliue ad viriditatē ⁊ dolēt inguina ⁊ velamē ⁊ ylia ⁊ dorsū ⁊ recipiēs et pecten ⁊ alcatin strictū. Et dolz q̄ hz hāc egritudinē ex q̄libz re ⁊ cā ⁊ ex administratōe mediciar̄ oīusar̄. Cū g̃ cācer cū vlcē ē sequit̄ ipsū.dolor vehemēs ⁊ durities:⁊ vlcēa corrodētia ineq̄l figure. Et bm pl'imū ē sordid⁹ ⁊ reus decliuis ad albedīez. Et ex eo ē q̄ rube⁹ ē in colore suo turbid⁹ aut viridis aut rube⁹. Et egredit̄ ex eo semp sordicies nig̃ fetidi odoris ⁊ fortassis currit ex eo sāguis ēt. Et h̄ egrit⁹ sic̄ dixit ypocs nō fortasse sanat̄. Rege g̃ eā p sessionē in aq̄ in q̄ decocta sīt fenugrecū ⁊ malue.⁊ empl'a ɔuenētia ad hāc egritudinē.⁊ iuuat̄ valde in q̄busdaz horis ex altea ⁊ maluis decoct̄ in sirupo de melle donec sint discocte.⁊ q̄n terunt̄ cū aliq̄ntulo olei rosati. ⁊ ponunt̄ sup locū. Et ɔfert iuuamentū magnū papauer tritū q̄n ponit̄ sup ipam cū aq̄ coriandri hūidi aut v'ge pastoris aut solatri.⁊ p⁹ illud administret̄ cerotū fcm̄ cū oleo rosato Et ex eis q̄ sedant dolorē interi⁹ ē oleū rosatū ex q̄ clistericatur recipiēs cū lacte mlierū ⁊ aq̄ arnoglosse ⁊ aq̄ solatri tepidis aut aqua portulace aut v'ge pastoris.administret̄ cū oleo rosato tepido. Si aūt currit ex eo sāguis mltus misceamus cū istis succis cerusā plūbi ⁊ bolū armenū ⁊ succū barbe hyrcine ⁊ q̄ sūt similia illis.

Capl'z.xxxi. d̄ retētōe menstruor̄ ⁊ cura ei⁹

Quādoq̄ retinent̄ mēstrua q̄n corp⁹ totū ē non sanū.⁊ q̄nq̄ retinent̄ q̄n in mr̄ice ipsa ē aliq̄d p̄hibz sic̄ apostema. Et fortasse tenent̄ mltotiēs p̄pt̄ crossitudinē sanguis menstrui.⁊ pp opilatōem i venis in q̄bus currit sanguis menstru⁹.⁊ pp ɔstrictōez q̄ accidit in orificijs ear̄. Et h̄ ɔtingit aut p̄pter frigiditatē aut siccitatē aut stipticatōem. Et accidit multotiens p̄pt̄ aborsuz ⁊ retinet̄ sāguis mēstru⁹ ēt p̄pt̄ egritudinē aliquā q̄ accidit in q̄buspā mēbris p̄ncipalib⁹ sic̄ epar aut stōach⁹ q̄n cū aliq̄ vno eor̄ ē egritudo cronica. Et retinet̄ ēt pp fluxū sanguinis nariū:aut eruptōem sāguis ad viscera:aut ex pinguedie supflua ⁊ crossicie corporis ēt:q̄m opilat venas ⁊ p̄hibet exuberatōem mēstruor̄. Et fit q̄busdā mulierib⁹ i orificijs matricū ear̄ aliq̄d qđ ē sic̄ pānicul⁹ p̄hibens sanguiez menstruū currere. Et vlcera ēt q̄ accidūt in matricib⁹ q̄n ɔsolidant̄ fortasse opilant viā sanguis menstrui ēt.⁊ sequūt̄ illas q̄rum sanguis menstru⁹ retinet̄ g̃uitas corporis totius:⁊ paucitas ɔsiderij cibi.⁊ dolor dorsi:⁊ grauitas ancharū ⁊ coxarū.⁊ dolor qui accidit in matre capit̄ ⁊ radicib⁹ oculorū ⁊ febres cū oripilatōne ⁊ vrina nigra sanguinea hn̄s colorē muri. Et fortasse accidit eis in aqua hora difficultas vrine ⁊ siccitas nature.⁊ fortasse adueniūt eis egritudies melancolice. Et curatio harū egritudinū est cū remotōe causar̄ facientiū eas. Et remotio earum est cum ɔtrarietate. Nā si retentō menstruor̄ p̄pter apostema aut ex declinatione ei⁹.tūc oz vt studeam⁹ i p̄mis in curatōe har̄ egritudinū.qđ est q̄r q̄n sanant̄ remouētur ea que sequūt̄ ipas ex retentōe mēstruorū. Et si retentō mēstruor̄ ē ex ɔstrictiōe orificior̄ venarū et accidit illud ex vehemētia frigiditat̄ aut ex stipticatōe.tunc sufficit i prouocatione eor̄ vaporatio cum specieb⁹ sicut dixit optimus ypocs i tractatu quinto libri āphorismor̄. Et iste ē bmo ei⁹ q̄ calefactō cū reb⁹ aromaticis est ex eis q̄ puocāt sāguinē menstruū.⁊ iā cōfert in reb⁹ alijs mltis si non

faceret in capite grauedinem.s.illa q̄ fit cuꝫ
cassia lignea ⁊ costo ⁊ amomo ⁊ carpobalsa-
mo ⁊ cinamomo ⁊ flore sq̄nanti.⁊ alijs ex eis
q̄ sunt sil'es eis in v̄tute ⁊ aromaticitate. Nō
ē q꞉ vaporatio cum hmōi spēbus s̄btiliat g̊s-
situdinē sanguis ⁊ incidit eā:⁊ aperit opilati
onē que accidit in instr̄rs mēstruoꝝ. Et talis
facit frigiditatē sanguis in vasis in q̄b' ē re-
tent' ⁊ hūectat vt ros exiccatōnem s̄bstantie
ei' Si aūt cause q̄ ꝓhibēt cursuꝫ m̄struoꝝ
sunt magne fortes:non sufficit tūc calefactō
cū istis rebus aromaticis i ꝓuocatōe m̄stru
oꝛuꝫ. Quapropt̄ oꝫ vt admistret̄ regimē s̄b
tiliatiū:⁊ mundificatio cū medicis s̄btiliatis:
de ꝓꝑetate q̄rū est vt euacuent hūoreꝫ ꝓpt̄
quā ingrossatur sanguis:aut opilant̄ oꝛificia
venarum in q̄b' descendit.⁊ potus sp̄erū s̄b
tiliantiū incidentiū q̄s describā tibi in sequē
tibus. Ille aūt q̄ non menstruant̄ ꝓpt̄ pi-
guedinem superfluam que opilat venas iu-
uantur cū eis q̄ iuuāt ex crossitudīe corpoꝝ
sicut exercitiū freq̄ns ꝯsecutīn ⁊ cibi s̄btilia
tiui ⁊ incisiui ⁊ clistere acutū cū empl'is ⁊ pes
sarijs subtiliatis q̄ ꝓuocāt sanguinē mēstru-
um. Illis aūt quibus accidit h' egritu' ꝓp
extenuatōem:ꝓpter multitudinem egritu-
dinū ꝯfert p' remotōeꝫ egritudinū balneatō
cum aq̄ dulci ⁊ inunctio cū oleis hūectantib'
resoluentib'. Et ex cibis q̄ sunt multi nutri-
menti ⁊ potus vini antiqui ⁊ quies ⁊ trāq̄lli-
tas ⁊ delicie ⁊ ocium ⁊ empl'a ⁊ pessaria leni
entia fcā cum medulla ⁊ pinguedinib'. Et
si ꝓhibitio sanguinis mestrui ē ꝓpter fluxū
sanguis nariū aut eruptōeꝫ sanguis ex lo-
co alio tunc oꝫ vt attrahatur ille sāguis v̄sus
inferioꝛa cū ventosa q̄ ponat̄ sup crura sup
calcaneos ⁊ ventosent̄ vene pedū. Deinde
p' illud administrent̄ iuuamenta q̄ ꝓuocāt
sanguinē menstruū. Illarum v̄o q̄bus ac
cidūt panniculi sup oꝛificia matricū eaꝝ cu-
ratio est vt incidant̄. Et opillatō que acci
dit ꝓpt̄ ꝯsolidatōem vlcerū que sunt in oꝛifi
tio matricis qn̄ ꝯsolidant̄ est difficilis cura-
tōis valde.⁊ fortasse est de c' sanatōe despa
tur oīo. Q si ipelleris ad curatōem illi' tūc
cum empl'is ⁊ pessarijs lenientib' apientib'
oꝫ vt cures eā. Et h' est ex abꝛeuiatōe curatō
nis causarū retinentiū sanguinē menstruuꝫ
verūtn̄ michi videt̄ vt narrem v̄tutem medi
cinaꝝ simpliciū ⁊ ꝯpositarū que ꝯueniūt ad
hāc egritudinē vt sit legens eas prudens cū
curatōe. Medicine simplices q̄ ꝓuocant
sanguinem menstruū qn̄ bibunt̄. Sunt eu-
foꝛbium ⁊ epithymum ⁊ castoꝛeum ⁊ piper ⁊
anisum ⁊ petrosillinū ⁊ sinapis ⁊ nasturciuꝫ
⁊ nigella ⁊ calamentum montanum ⁊ calam̄
tum fluuiale ⁊ albasse ⁊ est alfobura ⁊ acor'
⁊ asarum ⁊ radix lilij celestis ⁊ ciperi ⁊ radix
ꝫpentarie ⁊ flos squinanti ⁊ spica ⁊ cassia li-
gnea ⁊ cinamomū ⁊ mirra ⁊ decoctio enule ⁊
decoctio pulegij ceruini ⁊ amoniacum ⁊ sera
pinum. Illis v̄o q̄rū stomachi dolent doloꝛe
vehemēti ꝯfert opopanacū qn̄ bibit̄ cū aqua
mellis. Et vl'r ōe quod ꝓuocat vrinā ⁊ apit
opilatōes ꝓuocat sanguinem menstruū qn̄
bibit̄ ⁊ qn̄ supponit̄ cum lana ⁊ qn̄ miscet̄ cū
emplastris ⁊ ponitur. Et ꝯponunt̄ ex eis
que diximus medicine nobiles sicut iste.

Medicamen sublime magni iuuamenti
in ꝓuocatōe sanguis menstrui. Recipe fase
oloꝝ rubeoꝝ ⁊ fenugreci de seni āboꝝ an̄ pu
gillū vnum anisi.ʒ.v.rute sicce.ʒ.iij.rubee.ʒ.
v.decoquant̄ cū tribus libꝛis aque donec re
maneat lib.vna ⁊ ꝯfricentur manibus ⁊ cole
tur ⁊ detur ex ea tertia libꝛe tepida. Aliō
Recipe faseoloꝝ pugillū vnū keissim.ʒ.x.
seminis harmel.ʒ.v.petrosillini.ʒ.vij.deco-
quātur cum.vij.lib.aque donec remaneat li-
bꝛa ⁊ coletur ⁊ detur ex ea tertia eius cū pō-
dere.ʒ.i.de diamarte.facit enim operationeꝫ
bonam. Aliud ꝓuocans menstrua. Re
cipe rubee ꝑtes.ij.faseoloꝝ ꝑtem.i.ꝓijciatur
sup ea ex aq̄ ꝙ sufficit ad decoctōꝫ eoꝝ. Cū
g̊ decoquunt̄ bn̄ accipiatur ex aq̄ eoꝝ quanti
tas satraiati ⁊ ex succo rute humide medie-
tas satraiati ⁊ ex oleo balsami q̄si.ʒ.v.et mis
ceantur simul ⁊ sumuntur in potu. Aliud
quod calefacit matricem ⁊ ꝓuocat sāguineꝫ
mēstruū. Rx.epithimi ⁊ euforbij ⁊ agarici et
pipis ⁊ dauci ⁊ anisi ⁊ petrosillini oīum eq̄l'r
terant̄ ⁊ ꝯficiunt̄ bn̄.⁊ detur ex eo pond'.ʒ.
ij.cū decocto ꝑmixto. Aliud Terat̄ nux
cum ruta ⁊ dentur ex eo cum vino puro i'ie-
iunio.ʒ.v. Aliud ex calamento montano
detur quantitas coclearij aut pondus.ʒ.cū
vino ꝑmixto p' balneatōeꝫ i balneo. Aliō
Terat̄ ex castoꝛeo pond'.ʒ.i.⁊ det̄ cū aq̄ ōco
ctōis anisi ⁊ petrosillini. Aliō Ase.ʒ.i.cō-
ficiat̄ cū sirupo ō melle ⁊ fiāt ex eo pil'e ⁊ dē
tur ifirme ad degluttiēdū cū vīo puro. Aliō
Rx.euforbij ⁊ petrosillini eq̄l'r teratur ⁊ det̄
ex eo pondus.ʒ.i.cum aqua asart. Aliud
Rx.cassie costi eq̄lit̄ terat̄ ⁊ cribellet̄ ⁊ dent̄
ex eo.ʒ.ij.cū vino. Aliud Sumat̄ nigelle

pondus.ʒ.i.⁊ sinapis media.ʒ.terat̃ ⁊ cribel-
letur ⁊ detur cum vino cõmixto. Aliud Re
cipe oppopanaci:absinthij amboꝝ añ.ʒ.i.de-
tur cum vino. Aliud quod ꝓuocat sanguinẽ
menstruũ cum v̾tute. Sumatur in potu cas
sie lignee trite pondus.ʒ.i.⁊ medie cuz aqua
rubee. Aliud castorei.ʒ.ß.detur in potu cum
aqua calamenti fluuialis quantitate.℥.ij. ra
dicem peonie aur.i.detur in potu cuz aq̃ mel
lis. Decoctio ꝓuocans sanguinẽ mẽstru
um cũ virtute valde. Recipe agni casti.ʒ.v.
calamenti ortulani.ʒ.iij.rubee ramoꝝ.ʒ.vij
costi.ʒ.vij.absinthij ⁊ spice amboꝝ añ.ʒ.iij.de-
coquatur cum.vi.lib. aque donec remaneat
lib.⁊ coletur ⁊ detur ex eo in oĩ die tertia lib:
tepida ⁊ liquefiat cũ ea mellis albi colati.℥.
.i.⁊ bibatur dum est tepida. Aliud. Recipe
aristologie lõge:⁊ saguasora:omniũ añ.ʒ.v.
sauine.ʒ.iij.teratur ⁊ cribelletur ⁊ conficiat̃
cum melle ⁊ detur cuz aqua rubee. Aliđ Re
cipe corticum radicis mori.ʒ.x.seminis bau-
cie.ʒ.vij.ameos.ʒ.iij.seminis apij ⁊ semis fe-
niculi amboꝝ añ.ʒ.v.decoquant̃ cum.iiij.lib.
aq̃ donec remaneat ex eis lib.. ⁊ eide mãibꝰ
confricent̃ ⁊ colet̃ ⁊ bibatur sicut scripsimꝰ i
ꝑmis. Pessaria que aperiunt ⁊ deponũt
sanguinem menstruũ. Castoreum ⁊ muscus
liquefiant cũ oleo deben ⁊ ponant̃ i lana mũ
da ⁊ detur ad supponendũ. Aliud Recipe
ellebori nigri ⁊ radicum coloquintide campe
stris:⁊ ꝯdisi oĩm equaliter teratur ⁊ cribelle
tur ⁊ conficiatur cũ felle thauri: ⁊ ponatur i
lana munda q̃ iã fuit infusa cum oleo balsa-
mi.⁊ detur ad supponendũ. Aliud Recipe
succi coloquintide campestris:⁊ baurach ru-
bei omnium añ.ʒ.iiij.mirre.ʒ.ij.terat̃ ⁊ ꝯficiat̃
cum aqua rute ⁊ teneatur pessarium. Aliud
Recipe anisi ⁊ cordomeni ⁊ ameos ⁊ bau-
rach ⁊ aristologie longe ⁊ calamenti omniũ
equaliter:teratur ⁊ cribelletur ⁊ conficiatur
cum oleo de spica.⁊ teneatur pessariuz. Ali-
ud. Recipe mirre ⁊ calamenti oĩm añ.ʒ.iiij.
passularũ enucleatarum stafisagrie munda-
te ex granis suis oĩm añ.℥.ij.rute.ʒ.vij. ⁊ te-
ratur ⁊ cribellet̃ et conficiatur cum melle ⁊ fi
at pessarium. Aliud quod aperit opilatio
nem. Recipe baurach armeni ⁊ passularum
kismebeni mundaꝝ ex granis suis :⁊ vsnen
fullonũ oĩm añ.ʒ.vij.nigelle.ʒ.ij.ficuuz decẽ
infusarum in oleo sisamino decocto.ʒ.viij.te
ratur totum ⁊ fiãt ex eo sief lõga ⁊ admistrẽ
tur. Aliud quod apit opilatõem matricis

⁊ ꝓuocat sanguinem menstruuz. Sumatur
herba absinthij ⁊ seba recens ⁊ folia cipressi:
⁊ lupini sicci ⁊ ruta humida equaliter:ficuuz
sebe engir ⁊ carenum q̃ntum ꝙ necesse ẽ.cõ-
ficiantur cum eo oĩa ⁊ administret̃. Aliud
Recipe ellebori nigri ⁊ succi absinthij oĩum
añ.ʒ.ij.mirre.ʒ.iiij.amoniaci.ʒ.i.teratur ⁊ con
ficiatur cum felle thauri recente.⁊ si non iue
neris recentẽ tunc sit siccum ⁊ infundatur in
vino ⁊ teratur totum bene ⁊ adminstrentur
sief longa ⁊ supponant̃ in recipiente. Aliđ
Sumantur cucumeris asinini ⁊ mirre ⁊ cimi
ni oĩm equales ꝑtes terat̃ ⁊ cribelletur ⁊ cõ
ficiatur cum felle thauri:aut cum succo cepi
aut porri. ⁊ administretur. Aliud Sumã-
tur rute recentis:⁊ pulpe colloquĩtide:⁊ ab-
sinthij oĩm equales partes.teratur ⁊ confici
atur cum felle thauri ⁊ administret̃. Aliđ
quod aperit matricem constrictam q̃n ꝓlon-
gatur spaciuz eius. Recipe rute sicce ⁊ bau
rach ⁊ foliorum colloquintide ⁊ pulpe eius ⁊
nigelle ⁊ mirre ⁊ opopanaci ⁊ beçard ⁊ bdel
lij varij omnium añ.ʒ.ij.fellis sabut aut fellis
thauri.ʒ.iiij.si inuenitur recens ⁊ si non infũ
datur siccum cum rob terantur sicca ⁊ cribel
lentur ⁊ resoluatur quod resoluit̃ cum rob.
⁊ ꝯficiatur ⁊ detur cũ lana. Aliud qđ ape
rit orificia venarum.⁊ aperit opilatõem anti
quã ⁊ ꝓuocat menstrua. Recipe pulpe collo
quintide absinthij ⁊ nigelle ⁊ asari ⁊ thuris:
⁊ acori:⁊ radicis ciclamis ⁊ calamenti mon-
tani:aut ortulani.⁊ radicis lilij celestis ⁊ rute
sicce ⁊ piperis oĩm añ.ʒ.ij.amoniaci ⁊ bdellij
⁊ mirre ⁊ baltith ⁊ beçard oĩm añ.ʒ.i.fell̃ sa-
but ⁊ fellis galline ⁊ aque cepe ⁊ aque fenicu
li omniũ añ coclearium vnũ terantur sicca ⁊
resoluantur ea que resoluunt̃ et liquefiãt ex
helkalimbach.ʒ.iij.cum melle ⁊ misceant̃ cuz
eo relique medicine ⁊ conficiantur.⁊ fiat cũ
lana bonũ exptuz. Aliud teratur cinamo
num ⁊ conficiatur cum beçard ⁊ inuoluit̃ cũ
lana infusa in oleo de spica et detur. Aliđ
quod ꝓuocat menstrua retenta.vij.annis.
Recipe mirre ⁊ calamenti montani omniũ
añ.ʒ.iiij.passularum mundatarũ ab interio-
ribus suis.℥.ij.rute recẽtis.℥.iiij.sauine.℥.
.v.teratur et confeciatur cum felle thauri et
admistretur. Aliđ. Sumatur galbani et
castorei ꝑtes equales conficiatur cum aq̃ ru
te et administretur. Aliud exptum: Sta-
fisagria conficiatur cum felle thauri et admĩ
stratur pessariuz ex eo. Aliud.fell̃ thauri

ꝛ nigelle omnium ana. dauich. iiij. euforbij et
megerion. ꝛ opopanaci omnium ana. dauich
ij. comisceantur omnia ꝛ administretur cū la
na fusca. Aliud. Sumant succi cucume-
ris asinini nouem carati. conficiant cum fel
le thauri ꝛ administretur. Ipʒ enī extrahit
fetum siue sit viuus siue mortuus. Aliō
medicamen ad mulierem cuius menstrua re
tinent ꝛ putatur ꝙ ipsa sit grauida. Recipe
castorei ꝛ acori ꝛ anisi ꝛ seminis apij omniuʒ
aā. ʒ. i. teratur ꝛ cribelletur ꝛ bibatur cum vi-
no ꝑmixto. Nam si est grauida calefacit fe-
tum ꝛ confortat ipm ꝛ non nocet ei. Et si im-
pregnatio non est causa retentionis mēstru
orum aperit ea ꝛ ꝓuocat ipsa. ꝛ confert iuua
mentum magnum. Medicine ꝓuocātes
menstrua quando vaporatur cum eis. Sūt
opopanacum ꝯdisi thus blacce bicantie ꝛ li
gnum aloes ꝛ storax sicca. Vaporatōnes
ad eas quaruʒ menstrua abscisa sunt. Deco
que in aqua anetum ꝛ camomillam et squinā
tum ꝛ sansucū ꝛ casseam ligneam ꝛ costum ꝛ
mellilotum ꝛ sulphur ꝛ rutam ꝛ calamentuʒ
ꝛ nigellam ꝛ semen apij ꝛ origanum ꝛ feruba
ꝛ est alhasse ꝛ saguasora ꝛ est abrotanuʒ ꝛ cor
dumeni fac sedere mulierem super sedem et
pone cannulam in orificium vasis in quo est
aqua medicinarum decoctaruʒ ꝛ cooperi ipʒ
ab omnibus lateribus. ꝛ sit caput cānule ali
ud in directo vulue mulieris ꝛ calefiat cū eo
quantum possibile est ꝛ tolat vt calefiat. Est
enim iuuatiuum valde. et si vis vt sedeat in
hac aqua dum est calida confert ei iuuamen
tum mirabile.

Capl'm. xxxij. de eruptōe sanguīs ex mātice.

E Ruptio sanguinis ex matrice est ꝓ
pter debilitatem vasorum in qbus
est retentus. s. venarum ꝛ arteriarū
ꝛ fortasse est propter acuitateʒ sanguinis do
nec ñ remaneat in eis ꝑpter subtilitatē suaʒ
ꝛ fortasse est etiam ꝑpter multitudinem sui:
donec implet vasa ꝛ extēdit ea. ꝛ fit etiaʒ ex
solutione singularis quando accidit in mātri
ce ex vlcere aut corrosione aut scissura. Et
multotiens accidit ꝑpter aborsum donec ex
ea patiens ipsam appropinquet perditōni. ꝛ
fit etiam quando parit mulier partum ꝯple-
tū. Et sequūt illam cui accidit hec egritudo
mutatio coloris ꝛ tumor pedum ꝛ inflatō re-
liqui corporis ꝛ citrinitas coloris. ꝛ vt corrū
patur digestio cibi. Curatio vero eruptō-
nis sanguinis ex matrice est cum destructōe
cause facientis eam. Nam si est ꝑpter debi-
litatem vasorum in quibus est content⁹ tunc
curatio eius est per confortationem eorū cū
cibis ꝛ potibus. ꝛ medicinis. ꝛ emplastris fa
cientibus stipticitatem ꝛ exiccantibus. Et si
est eruptio eius ꝑpter acuitatem sanguinis
ꝛ subtilitatem eius sufficit in ea extinctio et
equatio. Et si est ex vlceribus ꝛ corrosiōe vł
herpete estiomeno. ꝛ scissura que sunt in ma
trice est studium nostrū ad vlcus cum medici
nis conuenientibus ei. Et ꝭm hanc habitudi
nem oportet vt mensuremus herpetem esti-
omenum ꝛ rupturam que fiunt in venis ꝛ ī
matrice. ꝛ si est eruptio ex multitudine sāgui
nis donec impleat vasa ꝛ extēdat ea. tūc oʒ
vt bene considerem⁹ an sanguis sit ꝯmixt⁹
cum alio humore aut non. Nam si non ē cō-
mixtus cum humore alio administra fleubo
thomiā ex iunctura. Et si est ꝑmixtus cū hu
more alio. tunc oportet vt incipiamus cum
mundificatōne illius humoris vincentis. Et
significamus super illō ex etate ꝛ colore ꝛ ex
forma aspectus infirme. ꝛ reliquis causis nā
lib⁹. Et etiam oportet vt addamus in expe-
rientia. ꝛ tribuamus ei que hanc habet egri-
tudinem pannum lini. ꝛ ꝑcipiamus ei vt reci
piat cum illo illud quod currit ex matrice. de
inde ꝑcipiamus exiccari pannum ꝛ conside-
remus tunc: si vides colorem eius rubeū cla
rum. tunc oportet vt scias ꝙ humor vincens
est sanguis. Et si est viridis aut citrinus. tūc
vincens est colera citrina. Et si est niger aut
puluerulentus fuscus. tunc vincens ē colēa
nigra. ꝛ si est infusus aquosus tunc vincens
est flegma. Et ꝭm quantitatem que declatur
ex humore vincente curetur donec quād o sā
guis est ille qui vincit curemus cum fleubo-
thomia vene sic dixi in⁹ nuper. Et si vincēs ē
aliquis aliorum humorum. tūc oportʒ vt mū
dificem⁹ ipm cū eo quod ꝯuenit ad euacuatō
nem eius. deinde redeam⁹ p⁹ mundificatōem
ad administrandum medicinas que abscidūt
sanguinem. Et sunt ꝭm duos modos. Naʒ
ille que conueniunt apertioni venarum ꝛ ar
teriarū ꝛ scissure sunt ille q̄ infrigidant ꝛ stip
ticitatem faciunt sicut sunt rose ꝛ lentes ex-
corticate ꝛ mirtus ꝛ solatrum ꝛ arnoglossa ꝛ
sumac ꝛ virga pastoris ꝛ balaustie ꝛ kessem ꝛ
sunt cortices glandiū ꝛ cortices granatoruʒ
ꝛ alumen ꝛ succus barbe hyrcine. ꝛ que sunt
sīīa illis. Ista ḡ oīa si bibunt aut decoquū-
tur cū aqua aut cū vino puro pōtico. ꝛ sedeāt

in aqua eorum habentes hanc egritudinē: aut supponunt cum lana: aut administrant cum emplastris: tunc ipsa abscindunt sanguinez et māz. Et alie ex medicis sunt ille que cōferunt eruptōni sanguinis ex corrosione sicut aloes et thus: et ꝓpe cortices eius et sanguis draconis et coralli et carabe et mirra et croc⁹ et liciū et memithe et amilū et cerusa et mardasengi et acorus et colcotar et terra sigillata et bol⁹ armenus. et que sūt siēa illis. Et h̄ etiā sunt medicine alie que restringūt sanguinē et mūdificant vlcera. et sunt galle aduste extincte ī aceto. et carte cōbuste et ostraca ꝯbusta. et cornu ceruinum combustum. et res alie multe similes istis. Et h̄ est curatio eruptōis sanguinis ex matrice ꝯm cōitatē. Scōm ꝓpetatez vo illa que rectificant sunt trocisci diascritō. et ꝯfectō que nolaꝶ filoniū ꝑsicum. et sumitur vnūquodqꝫ istorum cum succo quarūdam rerū stipticitatem facientium: sicut decoctio de ḡnis mirti aut aqua rosata. et ex eis que ꝯferꝶ iuuamentū magnum est h̄ medicamē.

Medicamen retines sanguinem fortiter ℞ Recipe sedenigi sanguis draconis et carabe et coralli et aluminis iameni et balaustiaruz et boli armeni et terre sigillate et seminis portulace omnium ana ptes equales teratur et cribelletur et dentur ex eo. ʒ. ij. cū aqua sumach īfusi: aut cum aqua antimonij contriti qd̄ sit infusum die et nocte in aq̄ arnoglosse. Aliō ℞ Recipe çegialesesleꝶsati et cartarum combustarum et cupularum glandium partes equales terantur et cribellentur et conficianꝶ cum aqua mirti humide. et fiant ex eis pillule et detur ex eis ad degluttiendum mulieri pondus. ʒ. i. et fiant ex eo etiam sieꝶ et dentur in lana vt supponantur cum ea et retineat illud sicut pessarium et est exptum. Et clistericetur matrix cum clisteri ex aqua succi virge pastoris et decoctōne corticum granatorum et extremitatū mirti et nucis cipressi et gallarum et rosarum et balaustiarum aut succi arnoglosse solius. aut cum aliq̄ ex medicinis facientib⁹ stipticitatē. Et Gal. dō optim⁹ dixit qꝛ cū vidit eruptōnem sanguinis ex matrice remanere quatuor dieb⁹ ꝯtinuis et administrauit in curatōne eius medicinas retinentes sanguinem et abscindentes ip̄m intrinsecus et extrinsecus. et non contulit aliqua ex eis administrauit succuz arnoglosse et clistericauit matricem cum eo. quare abscindit sanguinez et fecit ipsum stare statim. Et oportet vt sit illud quo clistericaꝶ ex eo quātitas. ʒ. viij. At vero de consuetudie nostra est vt misceam⁹ cum istis succis aliquid ex mēbris retinentibus sanguinem donec qū sunt apertio et fissura in quibusdam vasis magnis misceam⁹ cū eis q̄sdā medicias stipticas fortes: sicut ē acacia et balaustie et barba hyrci et galle imature et çegi et que sūt illis similia. Et si ē egritudo in quibusdā vasis puis tm̄ sufficit vt misceamus cum arnoglossa aloem et terram sigillatam et que illis sunt similia. et emplastra stiptica que ponuntur sup pectinem et dorsuz etiaz sunt iuuatiua valde sicut illa que fiunt cum cassab et citonijs et corticibus granatorum et glantibus et extremitatibus albausigi et dō arabice alaulaik et folijs arboris masticis et balaustijs et acacia et barba hyrci et galle et laudano et almirach et albelab et cupulis et alluminis iameni et coralli et sile illius ex eis que cōferunt diarrie etiaz. Et que ꝯferūt etiam ex pessarijs ex eis q̄ fiunt ex acatia et barba hyrci et cortice thuris aggregatis cuz aceto. aut limatura carabe et cupulis et açegi et mirra et es vstum et laudanum et sanguis draconis et galle et albausigi et cāphora et alramik et carte combuste et cerusa et balaustie quando cōficiuntur cum aqua mirti. Et confert etiā iuuamentum manifestum spongia quādo ifūditur in pice humida quando supponiꝶ. aut cinis spongie quando aduritur et aggregaꝶ cuz aceto aut aqua mirti humide. Et ꝯferūt etiam iste medicine. Succus retinēs eruptionem sanguinis. Galle imature et alumen iameni et acacia et farina thuris. sumantur et terantur et cribellentur et conficianꝶ cuz aqua mirti humide et fiat pessariuz. Pessarium aliud retinens eruptōnem sanguinis valde. ℞ Recipe sedeguaran et cornu ceruini adusti et carte aduste et galle et ramuli et trocis corum de lacca et sandali albi et aluminis iameni et ostracorum figuli nouorum et licij et gallarum adustarum extinctarum cum aceto et sanguinis draconis et calcadis et est calcantum cui⁹ color est viridis. Nam quando antiquaꝶ fit calcadis calcotar et sumach et antimoniuz qd̄ frixuz est cum oleo et sedenigi et spongie combuste extincte cum aceto et ostracorum combustorum et corticum thuris omnium ana partes equales conficiātur cū aq̄ sumach et succo arnoglosse et succo virge pastoris aut aq̄ albela et supponatur cum lana. est enim exptuz. Aliud. Sumantur euforbiū et pann⁹

lini combust⁹ ꝛ alumē iamenū ꝛ ↄficiaꝶ cum aceto aut succo arnoglosse. Aliud. Recipe carte combuste ꝛ acacie ꝛ balaustie et licij ꝛ succi barbe hyrci ꝛ rosarum ꝛ gallarū ꝛ pāni lini cōbusti omnium equales partes terantur ꝛ cribellenꝶ ꝛ conficianꝶ cū aq̄ mirti. ꝛ administretur. Aliud. Sumanꝶ succ⁹ alcurt ꝛ ramich ꝛ cāphora ꝛ laudanū liquefiat cum aqua folloꝝ rāni. aut cum aqua spinarum recentiū ꝛ detur. Aliud. Sumanꝶ granata silvestria. et sunt grana alkilkillata ꝛ ostraca ↄbusta ꝛ ꝗegi equaliter teranꝶ ꝛ conficiāꝶ cuꝫ aceto ꝛ administrentur. Aliud. ℞. cupularū ꝛ antimonij ꝛ opopanaci ꝛ tincar omnium an̄ equales ptes mirti humide cōtrite p̄tes. ꝗ. inuoluaꝶ cum lana fusca ꝛ submergatur in aqua mirti ꝛ aqua sumach ꝛ admīstreꝶ Si autem administras ista omnia ꝛ non abscinditur eruptō sanguis pone sub māmillis ventosam magnam. ꝙ est quia hoc attrahit sanguinē ad supiora māmillaꝝ p cōitatē venarum māmillarū cum venis matricis. verūtamē ip̄e ponunꝶ sub māmillis non supra eas. vt non recipiant supfluitates q̄ attrahūtur ad eas. q2 ipse sunt ex sb̄a carnis mollis ꝛ vt capiat ventosa locū magnum venarum que sunt inter matricem ꝛ māmillas. Et ꝓpt̄ hanc egritudinē oꝫ vt sit ventosa magna vt capiat locum magnū ex venis. Et si ponerētur ventose supra māmillas non esset possibile vt attraherent: qm̄ locus qui est sup̄ māmillas ē vacuus ab istis venis.

Capłm. xxxiij. de mulieribꝫ q̄ non impregnantur.

n On ꝓhibetur impḡnatio nisi ꝓpter cōplexionem matricū. Nam si complexio earū est equalis tunc mulieres impḡnanꝶ ꝛ pariunt. Et si non sunt complexiones earū tp̄ate ꝛ sunt male ↄpositōis tunc si malicia ↄplexionis est parua diminuta generatur ab illa difficultas impḡnatōis Et si est fortis habens eaꝫ est sterilis. Et nō fit sterilis nisi ex corruptōe ↄplexionis frigide. aut ex stipticitate que accidit ī orificijs vasoꝝ matricis donec non annectunꝶ vulue. et qm̄ non adherent ei non mittunt ad eam nutrimentū cum q̄ntitate necessitatis fetus. Et malicia ↄplexionis hūide facit mulierem sterilem qm̄ sperma extinguiꝶ in matrice illarū sicut extinguiꝶ semen in terra multe humiditatis. Et corruptio complexionis sicce ꝓhibet impḡnationem: qm̄ ꝓhibet a fetu illud q̄ indiget ex nutrimento: sicut accidit seminibꝫ q̄n cadunt in areno. s. deserto. aut in terra inculta. Complexio autem calida ꝓhibet impḡnatōnem: qm̄ adurit sperma ꝛ exiccat ipsū sicut accidit seminibus que seminanꝶ in hora ortus canis alsabar. s. assara alababor. Et sufficit in significatōibus sup̄ maliciā ↄplonum suffumigatō cū medicis quā dixit ypocras q̄n non ꝑuenit ad nares. Ipse. n. dixit ī tractatu sexto libri amphorismoꝝ. ꝙ q̄n mulier nō impḡnatur ꝛ vis scire an impḡnetur an non. tunc tege eā cum pānis ꝛ suffumiga sub ea. tunc si vides suffumigatōeꝫ penetrare ī corpus tuū vsqꝫ ad nares ipsius ꝛ os ei⁹ scias ꝙ ꝓhibitio impḡnationis non ē ex pte eius. Cuꝫ ḡ non ascēdit vapor ad nares tūc illud est ꝓpter vehementiam frigiditat̄ ꝛ siccitatis que iam coartauit orificium matricis ꝛ orificia vasoꝝ que sunt in ea. qm̄ frigiditas ꝛ siccitas q̄n opilant matriceꝫ ꝛ orificia istrumentorum que sunt in ea ꝓhibent vapores penetrare in corpus. Et hūiditas sic ip̄a extinguit semen. sılr facit ēt in q̄litate vaporis ꝛ caliditas mutat medicinam ꝛ corrumpit eā Et si non scis hoc ex istis significatōib⁹ tūc sēt tibi etiā significatōes alie que significant h̄. sicut st̄rilitas ꝛ nigredo et multitudo spmatis. Et malicia ↄplexionis calide non accidit in mulieribus nisi raro. Et fortasse ꝓhibetur impḡnatio etiam ꝑ sperma viri ipsius. ꝙ ē q2 malicia complexionis si ī eo est pauca aut cadit in matricem ↄ̄rīam illi parit. Et si malicia ↄplōis est vehemēs n̄ parit. Qm̄ si est frigida valde non parit ꝓpter cruditatē suā Et si est calida valde non parit quasi ꝑ adustionem suam. Et si est sicca valde nō parit qm̄ non expandiꝶ in ↄcauitatē matricis. Et si est hūida valde non gener̄at: qm̄ nō moraꝶ vt effundaꝶ in ↄcauitatē matricis. Et oꝫ vt scias ꝙ ↄplexiones tēpate q̄n occurrūt cōplexionibus tp̄atis. tunc necesse est vt generent. ſ; non ꝑculdubio. Si autem non sunt ābe tp̄ate tūc iam fit raro. Et non sūt ita cōplexiones egresse ab eq̄litate. ſ; q̄n inueniūt ↄ̄rias eis generāt. Et q̄n inueniūt similes sibi non gn̄ant. Et iste est ſmo abreuiatus in causis que faciūt accidē ꝓhibitōem impḡnatōis. Et q̄n frigiditas ē cā ꝓhibitōis impḡnatōis tūc curatō ei⁹ est cū iuuamenꝭ calidis. et si cā ꝓhibēs ē caliditas tūc īfrigidatō ꝛ ↄiūctō ciboꝝ ꝛ potuū ꝛ oleoꝝ ꝛ clisterioꝝ ꝛ pessarioꝝ ꝛ reliq̄ regimīs ē ſm illud ꝛ resistentia

malicie ꝯplexionis vincent. Et sicū istis ē b9
est repletio in corpe ēt. Admistram9 in pmis
mūdificatōem reliqui corporis. deide p9 illō
mūdificatōem matricis cū medicis ꝯferenti
bus. Qꝫ si in matrice ē apostēa curam9 ipsū
cū eo quod ꝯuenit apostemati. Et curamus
vulnera ⁊ vlcera que accidunt in ea cum em
plastris ⁊ vnguentis ꝯuenientib9 ad illud p̄
dictis ante. Et vl'r dico qꝫ oꝫ vt intendamus
cū curatōe ad cām postq̄ p̄cedim9 i ea. Et stu
dem9 cū curatōe corporis totius. deide pōa-
mus studiū nr̄m in fine eius cū re matricis. ⁊
administramus post illud medicinas de con
suetudine quarū ē vt impḡnent sicut sūt iste
q̄s dicemus. Pessariū ꝯueniens mulieri
bus que non īpregnant mirabile. ℞. croci et
amomi ⁊ spice ⁊ melliloti oīm aā. ʒ. iiij. ⁊. ʃ. fo-
lij indi ⁊ cordumeni. omniū aā. ℥. i. pinguedi-
nis anatis ⁊ galline ⁊ caprarū ⁊ cere ⁊ vitelli
oui elixati oīm ana. ℥. ij. olei balsami. ℥. ij. te-
rant medicine sicce ⁊ liquefiant hūide ⁊ pmi
sce eas ⁊ ꝯfice eas. ⁊ supponat sibi mulier in-
de p9 mundificatōnem eius in lana fusca tri-
bus diebus. deinde coeat. Aliud ꝯueniēs
illis que non impregnant. ℞. croci ⁊ spice ⁊
masticis ⁊ storacis oīm aā. ʒ. ij. folij indi pōd9
. ʒ. i. cere. ʒ. viij. olei de spice ⁊ olei rosati q̄tū
necesse ē misceant ⁊ administretur. Aliud
ꝓuocans menstrua ⁊ impḡnans. ℞. bdellij
ʒ. iiij. olei balsami. ʒ. ij. radicis opopanaci ⁊ ra
dicis narcisci oīm aā. ʒ. i. ⁊ mellis coclearium
vnū ⁊ est aur. ij. Resoluat bdellium cū vino
⁊ misceant cum eo medicie alie ⁊ ꝯficiat ⁊ di
stilletur sup illud aliquid ex oleo balsami et
administret. Aliud impḡnans ⁊ sedās do
lores matricis oēs. ℞. cerebri cerui ⁊ ysopi
hūide ⁊ butiri cocti capri ⁊ butiri recent vac
cini ⁊ ouini ⁊ gūmi amigdalarum storacis al
be liquide ⁊ melliloti oīm ana. ℥. i. olei de spi
ca. ℥. ij. gallarum ⁊ masticis ⁊ spice oīm ana
ʒ. ij. terant sicca ⁊ liquefiāt humida ⁊ misceāt
⁊ conficiant ⁊ administrētur in lana trib9 die
bus. deinde coeat. ipa enim īpgnat. Aliō
ad mulieres que non impḡnant. Sumāt co
aguli leporis ⁊ stercoris eius ⁊ mellis mundi
ptes equales terant ⁊ ꝯmisceant ⁊ conficiāt
⁊ sumātur in lana tribus dieb9. Et bibat mu
lier tribus diebus in omni die serraturam
eboris. Ipa enim impḡnatur si sit sterilis. ⁊
confert iuuamentum magnū ēt pessaria aro
matica fcā cum spēbus confortantibus ⁊ p9
illud coeat q̄m ipsa īpregnatur. Lana ad

impḡnatōem bona. Sumant coaguli lepo-
ris ptes due aluminis iameni ps. i. ⁊ ꝯmisce
antur cum melle bene ⁊ administret illō to-
tum post mundificatōnem matricis ipsius.

Aliud ascinedis ad mulieres que non im
p̄gnantur. ℞. mirre. ʒ. iiij. ⁊ radicis lilij cele-
stis ⁊ stercoris leporis ⁊ gūmi omnium ana
ʒ. ij. conficiantur cū aq̄ ⁊ fiant forme glandiū
longe ⁊ supponantur in recipiente p9 mundi-
ficatōnem a menstruis. aut ꝯficiant cuꝫ mel
le ⁊ administrentur. vij. diebus ꝯtinuis ⁊ mu
tet eos in omnibus trib9 dieb9 postea coeat.

Aliud impḡnās ⁊ stringēs matriceꝫ. ℞.
aluminis iameni. ʒ. ij. sumach ⁊ mirre ⁊ croci
⁊ ligni aloes. oīm aā. ʒ. i. mellis quantū suffi
cit misceat ⁊ administretur cum lana quam
inungas cū oleo rosato ⁊ exp̄me eaꝫ manib9
tuis donec egrediatur virtus medicie ad ex
teriora lane ⁊ supponatur post mundificatō-
nem a menstruis tribus dieb9 ꝯtinuis deide
coeat. Aliud fel piscis suppōatur cū lana
⁊ impḡnat impḡnatione bona. Fumigiuꝫ
impḡnans. Sumant alcanne ⁊ pilorum le-
poris ⁊ rute sicce omniū equales ptes teran
tur ⁊ misceantur ⁊ cōficiantur bn̄ ⁊ fiant tro-
cisci ⁊ suffumiget cum eis post mundificatō
nem ex menstruis. Aliud ad ostetrices.
Sumātur arsenici citrini ⁊ nucis cip̄ssi ⁊ sto
racis ⁊ beçar ⁊ baccarū lauri oīm equales p-
tes ⁊ conficiantur cuꝫ vino ⁊ fiant inde pil-
lule ⁊ suffumigetur cū eis postq̄ abluit mu-
lier ex menstruis. Aliud ad ostetrices eti-
am. limetur cornu capre ⁊ sumatur limatura
illa ⁊ conficiat cum oleo de spica ⁊ suppona
tur in recipiente postq̄ mūdificatur trib9 die
bus ⁊ coeat ⁊ locus sit calidus ⁊ ē ꝓbatum.

Lana ad illas que non impḡnant ꝓpt
pinguedinem ipaꝝ postq̄ mūdificat corp9
cum solutōne ventris ⁊ extractōe sanguinis
℞. mellis mundi ⁊ olei de lilio ⁊ mirre oīm
ana ptem. i. Misceat ⁊ det in lana ⁊ ablua-
tur recipiens assidue cū aq̄ decoctōis collo-
quintide. aut sumatur medicia vomitus que
noīatur cancaçard ⁊ cōburitur ⁊ inuoluatur
in lana ⁊ supponatur. Ipa. n. abscindit hūi-
ditatē exn̄tem in matrice totam. ⁊ mundifi-
cat valde. ⁊ confert ēt iuuamentū multū hoc
medicamen. Clistere ad mulierez que nō
humectat apud concubitum ⁊ mūdificat mr̄i
cem ⁊ confortat ꝯfortatōe sana. Recipe cor-
ticuꝫ thuris ⁊ ciperi ꝯtriti ambor aā. ʒ. xxx.
⁊ mirre bone. ʒ. x. decoquāt cū trib9 lib. aque

donec remaneat ex ea lib.i.ꝛ colet ꝛ clistericȩ
tur ex ea in matrice trib⁹ dieb⁹ ꝯtinuis oī die
tertia lib. vnius. Et si ē ꝓhibitō īpgnationis
ex vlcerib⁹ que sunt ī mr̄ice ꝯfert h̄. Lana
ꝯfortās ꝛ strigēs ꝛ mūdificat vlcera exn̄tia ī
matrice. Sumant aqua gallarū ꝛ celido-
nia ꝛ crocus ꝛ vene tinctoꝝ crocu ꝛ ē humor
croci. Misceant oīa ꝛ sb̄mergant in eis la-
na ꝛ supponat. Si aūt abluat obstetrix mu-
lierū infirma trib⁹ vicib⁹ ꝛ mutat sanguis q̄
currit ex ea tunc oꝫ vt ꝯfortes in cognitione
tua ī eo qḋ est cā in eo ꝙ currit ex ea ē vlcus
non menstrua. Si aūt currit ex matrice qn̄
administras h̄ medicamen res nigra fetida.
tunc scias qꝛ est herpes hestiomenus. Tunc
ḡ vt admisceat calidicon cū melle ꝛ admini-
stretur cum cautela. Et si nō est possibile vt
supponat h̄ medicamen aut non tolerat sup
ipsum tunc oꝫ vt abluatur locus assidue cuꝫ
aqua mellis.

Caplm̄.xxxiiij. de illis q̄ aborsū patiūtur

Scias ꝙ muleres aborsum patiūtur
in mēsib⁹ p̄cedētib⁹.s. p̄mo ꝛ secūdo
ꝛ tertio ꝑpt̄ ventositates q̄ expan-
dunt in matricibus. Et aborciūt in mensib⁹
medijs.s. quarto quinto. ꝛ sexto. ꝑpter mul-
titudinem hūiditatis. Qꝛ est qꝛ fetus tūc ḡ-
uat ꝛ lubricat. Et aborciunt in mensibus po
stremis.s. vij. ꝛ octauo ꝛ nono. ꝑpt̄ frigidita
tem que vincit in matrice. Et qn̄q̄ accidit ab
orsus mulieri etiam temperate in forma sua
ex egritudine. sicut in febre difficili. ꝛ almessi
re quod fit in ipsa matrice. Et accidit aborsus
etiā ꝑpter accidens uentris. sicut clisteria et
eruptō sanguinis ꝛ mot⁹ vehemēs. aut cor-
poreus sicut saltus fortis. aut casus. aut ꝑ-
cussio. aut vociferatio. aut aīal sicut ira. aut
timor. Mulieres autem que leduntur ex
ventositatibus oꝫ vt curemus cū medicinis
hmōi.s. cum oleo de kerua cum aqua de radi
cibus ꝛ potu pillularū de serapino ꝛ nastur-
cio torrefacto cum sauina ꝛ semine apij cum
ȥuccaro ātiquo ꝛ diamante ꝛ saggenea ꝛ ela-
cterio facto castoreo ꝛ ȥedoaria ꝛ daronici et
ameos ꝛ ȥuccaro ꝛ clisteri. ꝛ suffumigatione
ꝛ calefactōnibus ꝛ suppositoꝛijs factis cū na
tha nigra ꝛ origano ꝛ oleo balsami ꝛ ameos
Et fit suffumiga⁹ ex nigella ꝛ bdellio ꝛ q̄ sīt
illis similia. Qꝛ si egritudo est ex repletione
corporis totius tunc administra in p̄mis eua
cuatōem reliqui corporis. deinde mundifica
tōnem maricis. Et est conueniens vt mundi
ficetur viscositas existens in matrice. Cli
stere ad matrices illarū que aborciunt in mē
se secundo ꝛ tertio. ꝛ mundificat humiditatē
multam existenteꝫ in matrice. Sumatur
colloquintide campestris equalis in magni-
tudine sua ꝛ concauetur caput ei⁹ ꝛ euacue
tur semen eius ꝛ impleat oleo de lilio ꝛ redu
catur sup foramen cortex qui fuit accept⁹ ex
ea. ꝛ line illud cum massa aut luto ꝛ ponatur
sup prunas ꝛ decoquatur donec ferueat ebu
litione vna aut duabus. deinde coletur illud
oleum cum panno ꝛ clistericȩtur matrix cuꝫ
toto illo ꝛ est calidum ꝛ non remaneat ex eo
aliquid. Et iam dictum est de hac medicīa qꝛ
confert illis que non imp̄gnantur ꝑpter fri-
giditatem ꝛ hūiditateꝫ ēt. Et confert istis ēt
vt supponant sibi lanas que euacuant. ꝛ fiūt
cum fellibus. ꝛ iam p̄terijt modus earum in
curatōne illarū que non mundant ex men-
struis. Et confert iuuamentū magnum hoc
medicamen. Medicamen ad mulierem q̄
habet repletōnem aut ventositates multas
in matrice ꝛ non imp̄gnatur ꝛ si imp̄gnatur
abortit. Recipe olei balsami.ʒ.ij. tyriace ōvi
peris.ʒ.i.ꝛ.ʒ. radicis opopanaci.ʒ.i. ȥedorrie
ꝛ doronici omnium ana.ʒ.ij. castorei.ʒ.ij.et.ʒ.
musci dauich.ij. ysopi humide.ʒ.ij. blacte bi-
sancie.ʒ.ij. terātur sicca ꝛ resoluatur tyriaca
cum oleo balsami ꝛ misceatur bene ꝛ ꝯficiat
ꝛ detur in lana quantitas auellane ꝛ detur ī
potu in omni die etiaꝫ pondus.ʒ.i. quīq̄ die
bus. deīde coeat. Medicamen ad mulie-
rem quā consecunt menstrua sup imp̄gnatō
nem ꝛ non potest mūdificari neq̄ videntur
menstrua ample. Recipe cere.ʒ.x. nastur
cij ꝛ seminis mente omnium ana.ʒ.i. seminis
feniculi.ʒ.ij. proijciantur in vinum quantita
tem lib.ij. ꝛ decoquatur donec consumet me-
dietas. deinde ꝓijciantur super illud sarco-
colle ꝛ licij omnium ana.ʒ.ij. butiri vaccini ꝛ
mellis amborum ana quantitatem coclearij
vnius. ꝛ est aur. iij. deinde teratur paruni et
detur ex eo ad bibendū. ꝛ cibetur in hora ve
spertina. fac illud. iij. diebus.

Caplm̄. xxxv. de mulieribus q̄liter signi-
ficet ꝙ ipse sint pregnantes.

Scitur illa que p̄gnata est ex hoc ꝙ
nō currit ex muliere post coituꝫ sp-
ma ꝛ ex hoc ꝙ sentit in hora coitus
oppilatōnem puam ꝛ dolorem medium iferi
us sub vmbilico apud vuluaꝫ etiā ꝛ ē vulua
tota exiccata ꝛ os vulue compactum absq̄

apostemate ⁊ sine duricie. Et post istas res
significat etiam ex h' ꝙ non desiderat coituz
et ex h' ꝙ non menstruatur in hora menstrui
naturalis. ⁊ ex hoc ꝙ color mām̄illarū est vi
ridis ſm colorē porri ⁊ ex hoc ꝙ eleuant plus
q̄ȝ fuerunt. ⁊ viridia etiā fiūt alba oculoꝝ ea-
rū . ⁊ denigrant facies ipsarum. ⁊ accidunt in
eis lentigines ⁊ baras. Et desiderāt cibaria
horribilia. Et aduenit eis subuersio aīe. Et
nō ē eis appetitus. Et nō ledunt mulieres ex
nausea nisi ex multitudine sanguinis qui d̄
scendebat in omni mense cum mēstruis. Q̄ꝛ
est quia iste sanguis quando respicit ip̄z em-
brion ascendit ad stomachuz. Et ſm quanti
tatem illius hūoris desiderāt ip̄e cibaria hor
ribilia. Et ꝓtendit hec egritudo in eis vsq̄ȝ
ad mensem. iiij. qm̄ in ꝑmis mēsibus sufficit
embrioni paruz sanguis vt nutriat eo. Q̄n̄
vero magnificatur tunc indiget sanguine to
to ꝓpter augmentū nutrimenti sui. Quapp
non accidunt eis accidentia ista. Et hec est si
gnificatio alia super impregnationez ⁊ ē illa
quam dixit ypocras in tractatu quinto libri
amphorismorum cum dixit. quando vis sci-
re an mulier sit pregnans tunc da ei in potu
apud somnum aquam mellis. Si ergo ꝯseq̄
tur eam punctio in ventre eius tunc est pre-
gnans. ⁊ si non consequitur eaz tunc non est
pregnans. Aqua autem mellis facit punctō
nem quoniam generat inflatōnem ⁊ ventosi
tates ⁊ non est possibile eis penetrare in īte
stinū rectum: quoniam coartatum est et stri-
ctum propterea ꝙ coartat ipsuz matrix. Re
uoluitur ergo ventositas in intestinis ⁊ fac̄
accidere punctionem. ⁊ propter illud oportet
vt sit aqua mellis que datur cruda nō cocta.
vt generet ventositates plus. Et sit mulier
postq̄ȝ accepit ipsum quieta repleta cibis. Et
sunt hee etiam significicatōes significantes
an embrion sit masculus an femina. ⁊ sunt il
le quas dixit ypocras. ⁊ extimauit ꝙ quādo
mulier est pregnans ex masculo est color ei'
bonus. Et si est pregnans ex femia est econ
trario illius. Et ꝙ non fit imp̄gnatio ex feti-
bus masculis ſm plurimum nisi in latere de
xtro. ⁊ femini ī latere sinistro. Et tu discernis
huiusmodi ex motu embrionis ipsius. Q̄ꝛ ē
quia motus embrionis masculi fit semper ī
latere dextro ⁊ femine in latere sinistro. Et ī
pregnātur ex masculis in latere dextro: quo
niam est vehementioris caliditatis propter
ꝓpinquitatem sui loci epati. ⁊ vicinitatē suā

ei. ⁊ quoniam vena in qua currit sperma ad
latus matricis dextrum: est ex rene dextro.
Et quoniam testiculus mulieris dexter ex q̄
egreditur sperma ex latere matricis dextro
est vehementioris caliditatis. Et impregnā-
tur ex feminis ex latere sinistro ꝓpter causas
que sunt contrarie istis. Et mulieribus qui-
dem que sunt pregnantes si est eis desideriū
ciborum horribilium conuenit in primis exer
citium temperatum. deinde potent aquā de-
coctionis aneticum melle mundo donec faci
lis fiat vomitus humoris nociui. ⁊ solutō na
ture. Et confert eis ex cibis panis coctus ⁊
carnes auium decoctarum cuz iure condito
delectabili non vnctuoso penitus. Et sit po
tus vinum citrinum suauis odoris antiquuz
⁊ ex fructibus passe ⁊ granata ⁊ citonia ⁊ pi
ra ⁊ mala. Et dentur eis loco luti vt cōedāt
tepidum amilum frixum ⁊ cicer frixum ⁊ fa-
be frixe ⁊ triticum frixum etiaz. Et comedāt
ex olleribus endiuiam ⁊ lactucam ⁊ taraxa-
con ⁊ erucam. Et ponantur super stomachū
de foris vaporationes ⁊ emplastra. ⁊ olea q̄
stringunt ⁊ confortant stomachum: sicut ce-
rotum factum cum cera ⁊ mastice ⁊ spica et
rosis ⁊ absinthio ⁊ oleo d̄ spica. Et conferūt
iuuamentum non ꝑuum etiam emplastra fa
cta in debilitate epatis ⁊ stomacho. Si autē
leduntur ex ventositatibus ⁊ causis alijs in
hora imp̄gnationis. accipiant quasdam harꝝ
medicinarum quas narro. Electuariū dia
margariton iuuatiuum p̄gnantibus ⁊ dolo-
ri matricis ⁊ ventositatibus. Recipe mar
garitarum non pforatarum piretri omnium
ana pondus. ʒ. i. çinçiberis ⁊ masticis omniū
ana. ʒ. iiij. ⁊ çedoarie ⁊ doronici ⁊ semis apij
⁊ acori ⁊ sletaragi ⁊ cardamomi ⁊ nucis mus
cate ⁊ beli ⁊ cinamomi ⁊ gariofil. ⁊ macis. oī-
um ana. ʒ. ij. piperis ⁊ macropiperis amboꝝ
ana. ʒ. iij. cinamomi. ʒ. v. çuccari mundi quan
tum est pondus omnium: terant ⁊ cribellet:
⁊ detur ex eo coclear vnum aut duo coclea-
ria. ⁊ sunt aur. iij. cuz vino permixto. Sūma
est decem ⁊ nouem. Aliud pregnantibus
quarum stomachi sunt debiles ⁊ ipsaruz epa
ta. ⁊ generantur eis ventositates ⁊ aborciūt
Recipe seminis apij ⁊ cimini infusi in ace
to ⁊ frixi amborum an̄. ℥. i. ameos ⁊ çinçiberis
ana amboꝝ. ℥. iiii. castorei. ℥. ij. çuccari. ʒ. xx.
terantur et cribellentur: ⁊ detur ex eo cocle-
ar. i. cum vino permixto. Sūma est. vi.
Aliud pregnantibus ⁊ eis que aborciunt

semper. ℞. çedoarie ⁊ doronici ⁊ castorei et musci ⁊ ase ⁊ sissimin ⁊ ē bell ⁊ licij ⁊ spodij oium ana. ℨ. i. çiçiberis. ℨ. x. çuccari. ℨ. xx. terantur ⁊ cribellentur ⁊ conficiantur cū melle q̄ntum necesse est. dosis sit pondus. ℨ. i. cum aq̄ rosata. Sūma est. x. Aliud mulieribus q̄ impgnantur ⁊ capiunt eas ventositates ⁊ dolor stōaci. ℞. castorei. ℨ. i. çedoarie ⁊ doronici ⁊ seminis apij omniuz ana. ℨ. ij. çuccari. ℨ. xxiij. terantur ⁊ cribellētur ⁊ administretur. ⁊ dosis sit pondus. ℨ. i. cum aqua anisi ⁊ masticis. ⁊ sūma ē. v. Aliud. ad ventositates q̄ eueniunt pregnantibꝫ. ⁊ ad solutōem nature ⁊ nosatur ↄseruans embriones. ℞. castorei ⁊ nucis muscate ⁊ çedoarie ⁊ doronici oīm añ. ℨ. v. ameos ⁊ seminis apij amborū añ pōdus. ℨ. i. seminis iusquiami albi ⁊ margaritarū non pforatarū oīm ana. ℨ. i. çuccari triplū omniū. misceant ⁊ detur. potio sit. ℨ. i. cum vino. Sūma est. ix. Aliud pgnantibus ⁊ vētositatibus in matricibus ⁊ conseruat embrionem. ℞. çedoarie ⁊ doronici omniuz añ. ℨ. ij. margaritarum nō pforatarū ⁊ bdelli ⁊ coralli ⁊ carabe ⁊ sete crude oīm añ. ℨ. i. castorei ℨ. i. ⁊ ℨ. s. vsnee ⁊ spice oīm ana. ℨ. s. beil ⁊ croci ⁊ gariofili. omniū. añ. ℨ. i. mellis quantū necesse est. dosis pondus. ℨ. i. cum vino pmixto aut misceat cum çuccaro ⁊ detur siccuz. Sūma ē. xij. Linimenta ad apostema accidens in pedibus pregnantiuz. Conuenit ad illud papirius quando infunditur ī aceto ⁊ ponitur super ipsuz. ⁊ oleum rosatum quando miscetur cum aceto ⁊ concutitur ⁊ inunguntur cum eo pedes. ⁊ solatrum etiam cum aceto ⁊ kimolea ⁊ est marmor inuentum in luto viridi quando ponitur cum aceto ⁊ linitur. ⁊ cinis caulis ⁊ sal frixum quando teritur cuz oleo ⁊ linitur cum eo. ⁊ conferunt folia caul etiam. ⁊ quando elixantur ⁊ emplastrant cū eis pedes ⁊ licium tritum resolutuz cum aq̄ caulis ⁊ aloes ⁊ faufel. ⁊ sandali rubei quando liniuntur cum aq̄ solatri.

Capitulū. xxxvi. de mulieribus quibꝰ difficilis fit partus.

d Ifficultas partus fit ex parte eius que parit ⁊ ex parte nati. aut ex parte secundine. Et fortasse ē prohibēs ex tertio. Qꝫ est quia aut est ex humore crosso ⁊ pinguedine. aut propter puttatem mrīcis totius. aut ppterea qꝛ ipsa non est assueta dolore. aut ppterea quia ipsa est timorosa aut ppter flegmonem qui est in matrice eiꝰ. aut in vno alioꝝ membroꝝ. aut propter egritudinem preter istam. aut est natura mulierꝭ debilis quare non pōt ↄpssionem facere ⁊ expulsionem propter debilitatem in ea naturalem. Aut propter antecessionem partus añ horam que est necessaria. Et difficultas partus ex parte nati. aut est propter magnitudinem eius. aut ipsius grossitudinem. aut ē puus valde leuis. aut quoniam caput eius est magnum. aut est forma eius mirabilis sic' ille qui duo habet capita. aut quoniam est mortuus. aut est viuus sed est debilis non potest extendi. aut quoniam sunt numero multi: sic dixit abucalis. quia vidit quinqꝫ nasci in vētre. Aut qm̄ est ei figura egressa a nā. qꝛ ē q̄a eiꝰ figura q̄ nascit' nāliter in pmis est vt egrediatur super caput suum ⁊ manus eius extēsas super coxas suas ⁊ non declinat sup orificium matricis. Et figura secūda est vt egrediatur super pedes in pmis absqꝫ ↄclinatōe ad vnum duoꝝ lateruz. Et relique figure diuerse ab istis duabus sunt egresse a natura. Et qñqꝫ fit difficilis ptus ex parte secūdine aut qm̄ non rūpitur ppter crossitudinē suaz aut ipa erūpit' ante horam suā ppter subtilitatem suam. qꝛ est qꝛ hūiditas que ē in ea qn̄ euacuatur ante horam suā non labit' cum lapsu embrionis in exitu ppt' victoriam sue siccitatis. ⁊ difficultas partus propt' res egressas a natura. aut est propter constrictōnē vehementem. aut propter inequalem caliditatem que dissoluit virtutem. Et iam accidit ēt difficultas ptus ex doloribꝫ aīalibꝰ. Si ḡ ē difficultas ptus ppter opilatōem aut ex debilitate embrionis ipiꝰ reducimꝰ ipm ad mollificatōnem ita vt effūdamus in mrīcē oleuz sisaminū calidum cum decoctiōe fenugreci. aut aq̄ decoctōis malue. aut aq̄ in q̄ decoctū est semen lini cū aq̄ mellis. aut cuz aq̄ ⁊ oleo sisamio. ⁊ facimꝰ eas sedere ēt ī tina in q̄ ē aq̄ ī q̄ decoquūt' cāomilla ⁊ fenugrecū ⁊ semē lini ⁊ caulis ⁊ que sunt illis silia. Et q̄dam administrant motus fortes ⁊ medicinas obtarmicas. Timida āt oꝫ vt teneat' donec q̄escat acuitas timoris ⁊ robusta fiat ⁊ ↄfortet'. Illi āt que nō ↄsueuit ⁊ nō ē expta prius pcipimꝰ vt retineat ābelitū suū vehement' aut ipellat ipm ad ptem mirach. Et illā cuiꝰ miorat' ābelitꝰ ⁊ supueit ei sicopis medicā' cū odoriferis bonis. Et cum confortatur vt' cū eq̄lirate cibamꝰ eā cū paucitate ciboꝝ. Et illaz

que est pinguis valde facim⁹ iacere sup ven
trez suum ⁊ faciē suā ⁊ reducim⁹ genua eius
versus coxas ei⁹: donec qñ stringitur matrix
ipsa attrahit matrix ad ptem vulue donec ē
in directo orificij vulue. ⁊ si declinat v̄sus ve
lamen qđ distiguit inter mēbra supiora ⁊ in
feriora confortam⁹ os eius ⁊ mollificam⁹ os
matricis cū ceroto aut cum oleis alijs. Qꝫ si
in aliq̊ mēbroꝝ est egritudo. tunc oꝫ vt sollici
ti simus de ea. Et si est in itestinis stercus sic
cum retentum extrahim⁹ ipsū cū clisteri leni
Et secūdinam que non rumpit incidim⁹ cū
digitis aut cum cultello ponim⁹ eaꝫ int digi
tos ⁊ intromittim⁹ in ꝑmis manū sinistrā ad
ꝯcauitatē mřicis ⁊ clistericam⁹ eā cum aliq̃
ex hūiditatibus oleaginis viscosis. Et si fi
gura embrionis est egressa a figura naturali
reducim⁹ eaꝫ ad figuram naturalē. Qñqꝫ.n.
impellim⁹ ip̄m. ⁊ quandoqꝫ educemus eū et
extrahimus ipsum. ⁊ qñqꝫ ꝯplicamus ipsuꝫ.
⁊ qñqꝫ facim⁹ ip̄m descendere. Si ergo egre
diunt in ꝑmis pedes eius tūc non trahimus
ip̄m cuꝫ vehementia. qꝛ ē qꝛ tenet. q̊ aūt non
egreditur aut inciditur. Si ergo accidit hoc
ĩpellimus ipsum digitis nostris cuꝫ facilita
te ⁊ reducimus iuncturam que exiuit ad lo
cum suum necessarium. Et si embriones sūt
multi numero aut duo. tunc oportet vt ĩpel
lamus eos ad superiora ⁊ extraham⁹ vnum
⁊ vnū. Et oportet vt faciamus istas res oēs
cum facillitate absqꝫ corruptōne. ⁊ effūdam⁹
in hunc locum oleum multotiens. Et si est ꝓ
hibitio embrionis ad egressionem qm̃ ē mor
tuus tunc redimus ad attractōnem eius cuꝫ
ferro. aut cum istis medicinis. Sie q̃ at
trahunt embrionem velociter siue sit viu⁹ si
ue mortu⁹. ℞. mirre ellebori nigri ⁊ opopa
naci ⁊ fellis thauri omnium equales partes
terantur ⁊ fiant sief longi ⁊ supponat ipsum
sibi mulier. descendet enim tūc siue viuus sit
ue mortuus. Aliud ad hanc intentōnem.
Sumant beçard ⁊ mirra ⁊ fustos caulis et
fel thauri misceatur ⁊ suffumigetur cum eo
sub ipsa. Ipsa eniꝫ ꝓijciet ipsum statim.

Caplm. xxxvij. de lapsu matricis.

I lapsus matricis ad exteriora ē ex
ſ dolore ptus aut ex cā alia. tunc oꝫ ĩ
ꝑmis vt euacues intestina ex sterco
re cū clisteri leniente ⁊ ꝓuoces vrinam dōec
non sit in vesica aliquid. deinde p̄cipe mulie
ri vt dormiat. ⁊ sit caput eius inferius ⁊ āche
eius altiores eo. Et collige omne crus cum
coxa sua ⁊ distingue inter ea ⁊ fundat sup lo
cum egressuꝫ ex matrice etiā ex oleo rosato
multuꝫ tepido. ⁊ submerge in hoc oleo lanā
⁊ pone eam in circuitu vulue ⁊ super ptem q̄
egressa est a matrice ⁊ submerge etiam pānū
lini in acacia aut succo barbe hyrcine dissolu
to cum vino aut cum aqua in qua decocta sē
galle ⁊ mirtus humida ⁊ pone ipsum ꝑ ptez
que egressa ē. ⁊ fac eā sedere ad vmbilicū su
um in tina in qua est aqua in qua ꝺcocta sūt
mirtus hūida ⁊ galle ⁊ cupule glandium ⁊ su
mach ⁊ folia oliuarum ⁊ rāni ⁊ nux cipressi.
⁊ da hanc medicinam vt supponat eam.

Lana que cōuenit matrici que lapsa ē ex
terius a loco suo. Sumantur acacie ⁊ mirre
⁊ thuris ⁊ laudani ⁊ balaustiarū mirti hūide
⁊ lentium excorticatarū ⁊ gallarū omniū añ
partes equales terantur ⁊ cribellentur ⁊ cō
ficiantur cum vino pontico ⁊ inuoluant cuꝫ
lana munda ⁊ submergatur in oleo mirtino
⁊ detur mulieri vt supponat eā. Si aūt ledit
eam aliquid ex pruritu ĩ orificio matricis. de
coque folia ramni ⁊ folia granatoꝝ ⁊ lentes
excorticatas cū çuccaro ⁊ da ei cum lana vt
supponat illud.

Completus est tractatus q̃ntus libri Jo
hānis filij Serapionis.

Tractatus. vi. libri Johis filij Serapio
nis. ⁊ est. xx. capitula.

Quintūdecimū de fe. tetratea ⁊ est febris q̄rtana ⁊ cura eius. 88

Sextūdecimū d̄ febre emitritea. s. medietas tertiane ⁊ cura eius. 89

Decimūseptimū de febrib⁹ ēpialos ⁊ liparios. s. que igniunt ꝙ apparet de corpore ⁊ īfrigidant interius eis. ⁊ cura eaꝝ. 89

Octauūdecimū de febrib⁹ accn̄tibꝫ cū locis dolorosis. ⁊ cura eoꝝ. 89

Nonūdecimū de sincopi ⁊ cura ei⁹. 89

Uigesimū de corporib⁹ q̄ resoluunt̄ cū sudore. ⁊ cura eoꝝ. 90

Capl̄m pͥmum de causis febris effimere.

Inquit Johānis filius serapionis.

ſ Cias ꝙ cause facientes accidere febrem effimerā sunt. iiij. Quaꝝ est quia ex eis que occurrūt exteri⁹ sicut frigus ⁊ calor qn̄ fiūt fortiores. aut balneatio cū aqua alumis aut aqua sulphuris. Et ex eis sunt q̄ ingrediunt̄ sicut cibus ⁊ potus ⁊ labor ⁊ medicine ⁊ que sūt ill̄ si[m]ilia. Et ex eis sunt q̄ inferunt passiones sicut isti motus. Ipsi nāq̄ aut sunt corporei sic̄ labor cū ambulatōe multa ⁊ quietatōe assidua aut aīales sicut vigilie ⁊ tedium ⁊ tristitia et ira. Et ex eis sunt que accidūt sicut dolor in aliquo mēbroꝝ.

Capl̄m. ij. de febre effimera accn̄te ex sole ⁊ venenis. i. oleb⁹ venenosis.

ſ Cias ꝙ illoꝝ q̊s inuadit febris effimera ex sole ⁊ venenis igniunt̄ capita ⁊ cutes eoꝝ plusq̄ igniunt̄ ī speciebus alijs febris effimere. Et illoꝝ q̄ ī sole longo tp̄e igniunt̄ capita plus q̄ eoꝝ corpa Et in capite soda ⁊ dolor: qm̄ febris effimēa hmōi ledit spēm aīalez ꝓprie. Et oculi eorū igniuntur ⁊ rubescunt. Quapp oꝫ vt effundat̄ p⁹ resolutōem febris sup capita eoꝝ ꝯtinue aqua tepida dulcis in qua decocta sunt camomilla ⁊ viola sicca. ⁊ flos nenufar̄ ⁊ rosa. ⁊ inungat̄ caput cuꝫ oleo violato aut oľo de nenufare ⁊ rosis. ⁊ fac eos dormire ī domo frigida strata ex salicib⁹. ⁊ ciba eos cum cibarys ⁊ potib⁹ frigidis ⁊ hūidis. Cū ġ redeūt ad ꝯsuetudinē p⁹ resoľoem febris oꝫ vt caueant sibi a reliq̄s rebꝫ q̄ calefaciūt.

Capl̄m. iij. de fe. effimēa q̄ accidit ex frigore.

ſ Cias ꝙ febris effimēa accn̄s ex frigore exiccat corpus ⁊ arefacit ipm̄ ⁊ solidū efficit sic̄ illud qđ fit ex balneatōe cū aq̄ alumis ⁊ aq̄ sulphuris. Et ineniūt illi q̊s inuadit h̄ febris ꝯuitatē ī capitib⁹ suis ⁊ in reliq̄s corporib⁹ suis. Et sunt vrine eoꝝ albe aut decliues ad citrinitatem paruꝫ qm̄ caliditas que est in eis non compleuit tincturam vrine. Et pulsus eoꝝ sunt parue veloces ꝯtinui. paruitas autēz eorum ē ꝓpter frigus. Et velocitas eoꝝ ⁊ ipoꝝ ꝯtinuitas ē qm̄ caliditas tam submersa est ad interiora. ⁊ ꝓpter illud confert post resolutōnem ei⁹ balneatio cum aq̄ calida in q̄ decocta sunt camomilla ⁊ mellilotum ⁊ sansucū postq̄ ponitur sub eis ex aqua hac buliente. Et inungimus eos cum oleis resoluentibus ⁊ sedantibꝫ sic̄ oleum camomillinum ⁊ oleum anetinum et oleum alkeiri. Et vtunt̄ oleo postq̄ sudant. Quaꝝ est quia non oportet vt vtantur oleo an̄ sudorem vt non opilentur pori ꝓpter viscositatem olei. Cum ergo egrediuntur ex balneo cibamus eos cū cibis calefacientibꝫ paꝝ sicut aliſfidabegi ⁊ potu aliquantulū olei cū aqua calida. Et ponim⁹ int̄ manus eoꝝ prunas ⁊ accendimus inter manus eorum ligna tamarisci sicca. Et confortamus spūm aīalē cum olfatu odoramentorum ⁊ speciebus aromaticis sicut sunt sansucum ⁊ narciscus ⁊ alkeiri ⁊ alnesrin ⁊ citrum ⁊ lignum aloes ⁊ q̄ sunt illis similia.

Capl̄m. iiij. de fe. effimera accn̄te ex balneatōe cū aquis stipticis.

e T significatur super febrem effimeram accidentem ex balneatōne cum aquis stipticis ex tactu: quoniaꝫ cutis ē dura filtrata solida extenuata sicca arida plus q̄ illoꝝ quos inuasit febris effimera ex frigore. Et sit̄ illis qui sb̄mergunt manus suas in aqua gallarū aut corticū granatorum ⁊ que sunt illis similia tp̄e longo. Et qn̄ ponis manū tuam super corpus vbicūq̄ sit sentis in pͥmis diminutōem caliditat̄. Et post illud qn̄ expanditur cutis sb̄ manu ostēditur caliditas ⁊ sentis vehementiam ei⁹ pl⁹ Et sit vrina declinis ad albedinē aut ad citrinitatem. Et accidit hoc quoniaꝫ superfluitates aquose de proprietate quarum est vt euacuentur retinentur propter soliditateꝫ cutis Et oculi eorum non sunt submersi. Et fortasse sunt inflati etiam. Et pulsus arteriarū eorum non est paruus sicut illorum quos inuadit febris ex cogitatōne ⁊ tedio ⁊ vigilijs ⁊ labore: quoniam virtus est remanens ⁊ caliditas est submersa in corpore ⁊ non resoluit̄ neq̄ finitur. Et oportet ꝙ scias ꝙ non omne corp⁹ qn̄ īdurat̄ accit ei febris. s̄ ex corpibꝫ ē

ex quibus cum resoluit᷑ vapor calid᷒ hũidus
sanguine᷒ qñ indurant᷑ aggregat᷑ i eis reple
tio. Et quorum vapor est calid᷒ ⁊ sicc᷒ qñ nõ
ē in eis materia q̄ putrefiat iuadit eos febris
effimera. Et si est illic mã q̄ putrefiat iuadit
eos febris putrida. Et curatõ illoꝝ q̄s inua
dit hec febris. s. effimera fit cum reb᷒ q̄bus cu
rat᷑ febris que est ex frigore ⁊ eisdem. verũ tñ
illi tardant in balneo plus q̄ꝫ isti: qm̃ ipi magꝭ
indigent resolutõe. ⁊ non tardant in tina mꝉ
tum. Et sit oleũ quo vtunt᷑ parũ. ⁊ inunctio
sit multa lenis donec leniat᷑ cutis ⁊ resoluan
tur supfluitates retente in corpore. Et oꝫ vt
vtant᷑ cibis velocis digestiõis cũ equalitate
⁊ parũ vini si duricies est pauca. ⁊ si duricies
est multa non vtant᷑ vino. ꝙ est qꝛ de ꝓprieta
te vini ē vt ponat supfluitates expansas pl᷒
⁊ excitat calorem.

Capꝉm. v. ᵭ febre effimera accñte ex cibis
calidis.

Ec febris plus accidit in spũ natu-
h ralique ē in nobis: qm̃ cibi ⁊ pot᷒ le-
dunt plus epar q̄ꝫ mẽbra alia. Et pp
hoc sunt vrine eoꝝ decliues ad caliditatẽ pl᷒
Et sentit ille quẽ inuadit aliq̄d caliditatis in
epate. ꝓpter illõ oꝫ vt dent᷑ ea q̄ ꝯferũt epa
ti ⁊ ꝓuocant vrinã sicut secaniabin fcm̃ cum
çuccaro ⁊ aqua granatoꝝ acetosoꝝ. ⁊ q̄ sunt
illis sitia. ⁊ ponat᷑ sup epar exterius empꝉm
fcm̃ cũ sandal᷑ ⁊ cãfora ⁊ aqua salicis ⁊ rosis.

Capꝉm. vi. ᵭ febre effimẽa accñte ex labo
re corporis.

Lloꝝ qui laborãt in ambulatõe aut
i euectatõe aut pugna igniunt᷑ iunctu
re oẽs. Et sil̄r spẽs aĩalis ẽt ⁊ ꝓprie
aĩalis. Qꝛ ē qꝛ cor ⁊ cerebrũ qm̃ sunt superi᷒
eleuat᷑ ad ea vapor plus. Et ꝑm cõitatẽ cor-
pora illoꝝ qui laborant sunt arida extenua-
ta sicca. Et ꝑm ꝓꝓetatem si non est labor ve-
hemens tunc siccitas apparet in eis tpe par
uo tm̃. deinde egredit᷑ ex corpore hũiditas q̄
est sicut ros aut vapor caliditas qñ attrahit᷑
humiditas humoꝝ ⁊ humectat siccitatẽ eius
⁊ roridã facit eã. Et si est labor multus tunc
ẽt ipe ponit corpus siccũ in declinatõe egri-
tudinis ẽt. et est pulsus tunc puus. Qꝛ si la-
bor non est multus pulsus est magn᷒ ꝯsecuti
uus. Qꝛ ē qꝛ indigent attractõe aeris pp ca
liditatem ⁊ siccitatẽ q̄ ꝯcomitant᷑ eos. Et vri
na est subtilis acuta ꝓpter laborem ⁊ resolu
tõnem. Subtilitas q̄dem eius ē ꝓpter motũ
qui igniuit corpus. ⁊ sentiunt aliq̄d doloris i

iuncturis ꝓpter fricatõem eoꝝ ad iuicẽ apꝺ
motũ. Et oꝫ vt curemus illos in ꝑmis cũ q̄e
te ⁊ tranquillitate. Et p᷒ resolutõeꝫ febris se
deant in tina cuius aqua sit tepida donec hu
mectentur. Et non oportet vt tardent in bal
neo neqꝫ isti neqꝫ illi quos inuadit febris effi-
mera propter venenum. ꝙ est quia egritudo
amborum simul est siccitas. Et inungantur
corpora eorum si tempus est calidum siccum
⁊ ꝯplexio infirmi est decliuis ad hec duo cuꝫ
oleo violato ⁊ cum oleo nenufarino aggre-
gato cum aqua pauca. ꝙ si iste dispositõnes
sunt econuerso inungantur cum oleo de kei
ri ⁊ oleo camomillino. ⁊ hoc cum inunctione
leni valde temperata in multitudine sua do-
nec humectet eos. Et post oleum etiam faci
mus eos sedere in tina aque tepide donec re
cens fiat corpus ⁊ addat᷑ hũiditas que resol
uitur ex eo. Et post tinam administram᷒ ole-
um etiam donec conseruemus humiditatem
quam acquisiuit corpus ex aqua. Et precipi
amus eis vt caueant sibi ab eis que exiccant
proprie a coitu quoniam exiccat corpus ⁊ de
bilitat ipsum. Et nutriamus eos cum cibis
humidis multarum superfluitatum facil᷑ di-
gestionis ⁊ accipiant eos in vicibus multis:
Et demus eis in potu vinum non antiquuꝫ
⁊ ꝑmixtum vt humectet corpus.

Capꝉm. vij. de febre effimera fcã ex festi-
natione aĩe sicut ira.

Llorũm quos inuadit febris effime
i ra ex ira. est oculoꝝ motus velox. ⁊
egrediuntur ⁊ eminent exterius qm̃
caliditas innata mouetur ad exteriora vt vi
dicentur ex nocentibus. Et facies eorum ru
bent ꝓpter motum sanguinis ad illud quod
apparet de corpore. Et ostenditur corp᷒ plu
rimum pingue. Et fortasse fit color citrin᷒ ex
timore permixto cum ira. ⁊ vrina est citrina ñ
acuta. ⁊ pulsus eorum est velox eleuatus ma
gnus propter motum ⁊ attenditur caliditas
Et ingeniemus nunc ad istos in ꝑmis vt se-
demus iram ⁊ bonum faciamus anhelitũ eo
rum cum delicijs. Et delicie non delectant
vnũquemqꝫ eorum non cum eo bonificat ani
mam eius plus. Et post illud regimus eos
cum cibis bonis in complexiõe sua frigidi et
hũidi. ⁊ nõ oꝫ vt potem᷒ eos vino dõec sedet᷑
caliditas. ꝙ ē qꝛ ᵭ ꝓꝓetate vini ē vt excitꝫ irã
Et sil̄r oportet vt ꝓhibeant᷑ etiã a balneo. nã

de ꝓprietate eius est vt adiuuet materiã q̃ e in corporibus eoꝝ ad putrefaciendu3. Et at trahit febrem aut figit ea3 ad quedã membra ꝛ facit accidere apostema. Et oportet vt ad damus in studeo cum corde. qm̃ h febris non est origo ꝛ inceptio nisi ex corde.

Capl'm. viij. de febre effimera accñte ex co gitatione ꝛ ex tristitia.

i Lloꝝ autem quos inuadit febris ef fimera ex tristitia ꝛ cogitatõe oculo rum fortasse motus additur ꝛ ipsoꝝ aspectus ad exteriora. Et fortasse quiescit, ꝛ videntur eẽ submersi. Illoꝝ vero qui cogi tant fortasse est ɔgitatio in eo ꝙ ɔtristat. Cũ ergo solliciti sunt de eo ꝙ timent vt conseq̃r eos submergitur caliditas eoꝝ innata ꝛ mẽ bra eoꝝ que mouent plus ad interiora. ꝑpter illud ergo submerguntur oculi eoꝝ. Et for tasse est eorum cogitatio de euasione: quare accidit eius ɔtrarium illius. Et pulsus eoꝝ quando profundatur natura ad interiora est paruus. Et cum expãditur ad exteriora ma gnificatur. ꝛ est vrina eorũ acuta donec mor dicat membrum per quod trñsit. Et oꝫ vt cu rentur ipsi cum contrario eius quod sequit eos. s. gaudio ꝛ speciem tripudij. Et ingenie mus in remotõne eoꝝ a multitudine cogita tõnis omni ingenio. Qꝛ est qꝛ multitudo co gitatõnis festinat aĩam sicut est sermo vidici sapientis platonis. Et post resolutõnem fa cimus eos sedere in tina aque dulcis tepide donec humectentur parũ. Et inungim⁹ cor pora eorum cum oleo cui est virtus humecta tõis ꝛ infrigidationis sicut est oleum viola rum ꝛ oleum nenufarinum. Et nisi sit inun ctio continua vt non exiccet corpus. Et cibe mus eos cum cibis humidis laudabilis hũo ris sicut est caro pullorum ꝛ coturnicũ ꝛ ca ro hedorum ꝛ piscium aradradhi ꝛ alcacaf ꝛ atriplex ꝛ cucurbita ꝛ his similia. Qꝛ est q̃a de ꝓprietate rei animalis est vt exiccet cor pus valde. Et oꝫ vt significent super illõ ex hoc ꝙ illi qui cogitant neqꝫ tedium patiũtur digerunt totum illud quod comedunt ex ci bis. Et illi qui tedium patiuntur ꝛ cogitant non digerunt totum quod comedũt ex cibis quãuis sit facilis digestionis pauce quantita tis. Et sit illud quod bibunt vinũ cõmixtum mundũ non antiquum. Et accipiãt ex eo pa rum donec non exiccetur corpus ex mltitu dine eius quod administrat ex eo. Qꝛ ẽ quia qñ accipitur cum mensura remouet vigilias ꝛ attrahit somnum. Quapp humectat ꝛ le tificat tristes ꝛ sedat tedium patientium tedi um. Et dico vł oꝫ vt sit regimen totum ĩfri gidans ꝛ humectans. ꝛ elongent a reliq̃s re bus exiccatiuis. Ippe .n. nocent valde ꝛ ꝓpe coit⁹. vt nõ ꝑueniant ex febre effimẽa ad fe brem ethicã.

Capl'm. ix. d febre effimẽa accñe ex vigilijs.

f Ctas ꝙ patienti febrẽ effimerã accñ tem ex vigilijs accidunt iste signifi catões. s. citrinitas faciei ꝛ coloris ꝑ pter motũ colere ex vigilijs ꝛ ꝑpẽ paucitatẽ sompni ꝛ excitat corpus pp paucitatẽ dige stionis ꝛ ꝓfũdant oculi pp multitudinez mo tus q̃ resoluit. ꝛ generat motus palpebrarũ ꝛ pulsus est pu⁹ ex debilitate vtutis. Et vri na q̃uis sit acuta tñ est indigesta turbida. oꝫ g̃ vt curem⁹ et illum quẽ ĩuadit h febris cum reb⁹ ɔ̃rijs vigilijs ꝛ incipiam⁹ ꝛ ĩgeniemus in attractõe sompni eis cũ ẽbrocatõe aq̃ dul cis tepide in q̃ decocta sunt camomilla ꝛ vio la sicca ꝛ rose nenufaris ꝛ ordeũ excorticatũ ꝛ papaũ sup caput ꝛ fricemus manus ꝛ pe des donec attrahat mã ad ĩferiora ꝛ dścen dãt vapores retenti in capite. Et cibem⁹ eos cũ cibis hũidis velocis digestiõis ꝛ potu vi ni ĩsipidi q̃d ñ ẽ antiquũ. Et ꝓhibeam⁹ eos a reliquis q̃ exiccant corp⁹ ꝛ ꝓpe a coitu. et re gim⁹ eos cũ hmõi reb⁹ donec redeat corpus ad hĩtudinẽ ꝓmã suã cũ sõno noctꝭ: qm̃ sõnus noctꝭ attrahit trãq̃llitatẽ pl⁹ sek pp ɔsuetudi nẽ. Et z⁹ qꝛ caliditas nãl ꝑpẽ hũiditatẽ no ctis ꝛ frigiditatẽ ꝓfũdat ad ĩteriora ꝛ fit cã ad ɔplemẽ⁴⁰ digestionis. Et ẽtio qꝛ tenebre noc tis attrahũt sẽsib⁹ q̃etẽ. ꝛ sõn⁹ diei pp ɔ̃rium haꝝ reꝝ effic ɔ̃ ⁴⁰illi⁹. Et sõnus q̃ ẽ int mane vsqꝫ ad. iiij. horas ẽ medi⁹ int istos duos.

Capłz. x. d feb effimẽa accñte ex dolore in guinũ.

f Ctas ꝙ dolor ĩguinũ ẽ dolor almagabini ꝛ lactoꝝ q̃ sũt in radicib⁹ coxaꝝ. ꝙ ẽ qꝛ accit aliq̃d vlcer ĩ pedib⁹ ꝛ cru rib⁹ ꝑpat nã ad vlc⁹ dõec rectificat ip3 ꝛ tra hit secũ sanguinẽ ꝛ vẽtositatẽ. Cũ g̃ trñsit ꝑ inguina replent pp raritatẽ eoꝝ ꝛ ipoꝝ spõ giositatẽ q̃re accidit apostẽa. Si autẽ illa cã incipit sicut vlc⁹. tunc attrahit febrem effime ram. Et si est ex causa precedente sicut reple tõe accit febris putrida. ꝛ significat sr̃ hãc fe brẽ ẽt ex pulsu. ꝙ ẽ qꝛ ẽ magn⁹ valõ velox cõ secutiu⁹. Et ex h ꝙ eleuat v⁹ ebulitõez ex ꝑ fũdo corpis roritas q̃dã cal'a mordicatia. Et ex h ꝙ rubz facies ŝm p'imũ ꝛ iflat. verũtñ

rubedo eius sequitur colorem sanguinis. ꝛ in-flatio ipsius plus. ꝛ ex hoc ꝙ vrina est decliuis ad albedinẽ. Curamꝰ g̃ illũ cui accit hac cũa Incipimꝰ ꝛ intromittimꝰ eos in balneo. ꝛ p̃-cipimus eis vt tardent in eo ꝛ fricent cũ eq̃li tate ꝛ non appropinquent oleo. Qr est qr hu-mectat corpora ꝛ opilat poros eorum. ꝛ regi-mus eos cum cibis subtilibus. ꝛ ꝓhibemus eis carnem.

Capitulum. xi. de febre ethica. ꝛ est adich.

Scias ꝙ febris ethica ꝛ est fixa diui-ditur in duas species. quarũ vna ẽ que accidit ex adustione caliditatis ꝛ sequit eam febris dich semp. Et altera ẽ q̃ accidit in corporibus senum absq̃ febre quã do extinguitur caliditas naturalis que est in eis ex multitudine resolutõis. ꝛ accidit absq̃ dolore. Et hanc nominat filagrius medicus senectam ex egritudine. Et nos iam vidimꝰ multos quos hec egritudo inuasit ex senibꝰ ꝛ pueris ꝛ adolescentibus preterꝙ finita fuerit caliditas eorum naturalis aut extincta fue-rit ex multitudine egritudinuz ꝛ conuersiõe in doloribꝰ. Spẽs vero pma in tres diuiditur species. Qr ẽ qr humiditates que sunt in no bis quatuor sunt ſm apparentiã cognitaz. s. illa que est in instrumentis. ꝛ illa que ẽ in locis vacuis ex nobis. ꝛ illa que est ĩ carne q̃ fabri catur noua ꝛ retinens ꝛ aggregans sbaz vni uscuiusq̃ mẽbroꝝ. Cũ g̃ calefit illa hũiditas que est in instrumentis. s. in venis ꝛ arterijs calefit corpus etiam. Et si putrefiat et cor-rumpat acquirit febres que fiunt ex putrefa ctiõe in venis ꝛ arterijs. Et illa que est ĩ locis vacuis ex nobis si calefiat ꝛ minuat accidit spẽs pma febris adich. Et illa que est in car-ne que fabricat recens si calefiat ꝛ minuatur accidit species secũda febris ethice: que noia tur ꝓprie marasmos. Et eius intentio ẽ cõ-gelatio ꝛ arefactio. Et illa que aggregat mẽ bra solida si calefiat ꝛ mĩuatur accidit caruc rugas marasmos. Et eius intentio est extin ctio ꝛ ꝯfractio. Harum autem specieꝝ pma est facilioris curatõis ꝛ separabilior. ꝛ secun da est difficilior. ꝛ est media in spe. ꝛ tertia est cui non est curatio. Scdm intentõem vero quorundaz alioꝝ diuiduntur iste species. iij. ita. Qr est qr ipi dicũt ꝙ qñ cõplio cordis nã lis inflãmatur ꝛ nõ ꝯsumitur hũiditas q̃ ẽ in ipso adhuc ß appz ĩ ipso quasi ebulitio noia tur tunc pma species ethice. Et qñ accidit ĩ ebulitõe eius consumptio ꝛ finis tũc accidit

species secũda ethice. Et cum leduntur mẽ-bra similiuz ptiuz. s. vene ꝛ velamina. ꝛ q̃ sũt eis sikia. ꝛ capiunt in eis caliditas et siccitas est species tertia ethice. Significatões aũt omnis speciei ex hijs speciebꝰ sunt ille quas dicemus nunc. Si incipit febris effimera ex ira aut tristitia aut cogitatõne multa ꝛ rema net vsq̃ ad diem secundũ ꝛ non quiescit pe-nitus neq̃ addit super illud in quo incipit et apparet in colore ꝛ forma nigredo ꝛ extenu-atio ꝛ citrinitas. tunc oportet vt sciasꝰ tunc ꝙ hec est pma species ethice. Si autem ad-ditur caliditas ꝛ fortior fit cum istis significa tõibus quando datur eis cibus etiã in q̃cũq̃ hora fuerit donec putes ꝙ ipa non est nisi qr ipsa magnificatur ꝛ fit ei reuolutio. Oportz ergo tunc vt scias ꝙ febris tunc iã puenit eẽ eius ad speciez secundã ethice. Et oportz vt firmes in ꝯsideratõne tua ita vt des ex cibis illuz qui est tpati humoris duobus diebꝰ aut tribus ꝛ in horis diuersis. Cum g̃ facis hoc ꝛ illud quod diximus accidere est cum disposi tõne sua. tunc iudica confidenter quia ẽ spe-cies secũda. Significatões autez speciei tertie si sunt manifeste cognite sũt iste ꝙ ocu li sunt sũmersi ꝛ videntur quasi positi sint in ꝓfundo. ꝛ videntur margines spatulaꝝ nu-dia carne. Et apparet in oculis lippitudo sic ca. Et color infirmi cinericius est quasi super ipsum sit puluis. Et cutis faciei ꝛ front ẽ ex-tẽsa arida. Et eleuantur superiora supercī-liorum ꝛ palpebrarum cum grauitate. Cũ g̃ iacent arescũt ꝛ claudũtur oculi eoꝝ preter ꝙ ipsi sunt dormientes ß accidit eis debilitas Et ingrediuntur tempora eorũ ꝛ fiunt absq̃ carne ꝛ videntur ventres eoꝝ quasi sint sine intestinis ꝛ absq̃ visceribus: Et cutes eoruz sunt aride sicce. Et quando tangis eas digi-tis tuis sicut cutis inuenis eos. Et arteria pua est debilis dura ꝯsecutiua ꝛ quando tan gis eam est sicut corda. debilitas vero eius ꝛ ipsius paruitas fiunt ꝓpter debilitatem vir tutis. Et duricies eius est ꝓpter siccitatem Et consecutio eius est ꝓpter caliditatez. Et vrina eorum est oleagina in qua sunt quedaz sikia laminis vel pentalis ꝓpter liquefactio-nem membroꝝ. ꝛ liquefactõem eoꝝ. Et qñ fũ ditur vrina eoꝝ in vas aque auditur vox eiꝰ sicut vox olei. Et significatõnes quidem tri-um specierũ spẽi pme ethice sũt huiusmodi.

Significationes autem speciei secũde q̃ accidũt ex dñio frigiditat ꝛ siccitat sẽ ille q̃s

dicem⁹ tunc.f.pulsus debilis tardus disp-
titus ꝛ vrina alba subtilis substantie. Cu
ratio autez ethice si est absq̃ febre alia ex pu
tredine ꝛ absq̃ materia ꝑparata ad putrefa-
ctõnem est in ꝑmis cũ acceptõe lactis asine:
Et sit asina flaua iuuenis ꝓpinqua tempo-
ri ptus. Et sit lac eius albũ lene tẽperate sb
stantie. donec qñ distillaẽ sup vnguẽ aut spe
culũ nõ expandaẽ vsq̃ ad latera. Et nutria
tur asina herbis frigidis humidis sicut cori-
andrũ humidũ ꝛ altheil plana que nasciẽ su
per flumina ꝛ endiuia ꝛ ordeũ album ꝛ aqua
dulcis bona. Qꝛ ẽ qꝛ lac qd̃ generaẽ ex hmõi
asina est magis iuuatiuuz. Et cibeẽ infirmus
cum mes qui sint ɔ̃cocti cũ atriplicib⁹ aut cũ
olere iamenico aut lactuca aut cucurbita. et
detur ei in potu aqua granati muçi ꝛ aq̃ cu-
curbite. Et facimus eũ sedere in tina ĩ aqua
in qua decocta sunt folia cucurbite ꝛ ordeuz
excorticatũ ꝛ viola ꝛ nenufar. ꝛ que sunt ilĩ
sitia. Et qñ egrediẽ ex ea vnge ip̃z cũ oleo ne
nufarino ꝛ oleo de semine cucurbite dulcis:
ꝛ oleo violato cum cera alba colata. Qꝛ ẽ qꝛ
ista humectant corpus ꝛ ɔ̃seruant humidita
tez quã acquisiuit ex aqua. Et si adiuuat eũ
virtus anteq̃ sedeat in tina mulgemus sup
corp⁹ eius lac mulieris. aut asine. aut capre.
Qꝛ ẽ qꝛ lac humectat corpus valde qñ mul-
geẽ sup ip̃m. Qꝛ si est debilis ꝑmisceatur lac
cum aqua tine quã diximus. Et non sedeat
infirmus in tina multum vt non debilitetur
ꝛ mollificetur ꝛ extenueẽ. Et ante introituz
eius in tina non vngatur vt non opilenẽ po-
ri corporis ei⁹ ꝑꝑ viscositatem olei ꝛ ꝓhibea
tur humiditas aque ingredi in ipsuz. ꝛ sede-
at infirmus in tina vice vna post lac ĩ mane
ꝛ vice alia post cibum. ꝛ potum in vesperis
donec attrahat caliditas intima deint⁹ humi
ditates quas acquisiuit ex cibis ꝛ eleuet eas
ꝛ diuidat eas sup corpus. Si autẽ caliditas
ethice est diminuta ꝛ corp⁹ est mundũ ex ma
teria ꝑpata ad putrefactõnem. dam⁹ etiã lac
vaccinum mundũ a butiro ꝛ vnctuositate. ꝛ
damus ex ipso in initio quasi.ʒ.x. ꝛ addimus
in ipso gradatiz vsq̃ ad.xxx.ʒ. Et si adiuuãt
v̓tus ꝛ digestio. ꝛ das additõnez sup hãc q̃n
titatẽ nõ erras. Et da ip̃m cũ.ʒ.i.ꝛ.5. ex istis
trociscis. Trocisci qui danẽ cum maludh
i.lacte vaccino de quo extrahitur butirũ ĩ fe
bre ethica. Recipe spodij.ʒ.iiij.ro.ʒ.vi. se-
minis citrulli ꝛ semis oleris benedicti ꝛ semi
nis cucurbite dulcis oĩm añ.ʒ.ij.boli arme-
ni.ʒ.iiij.carabe.ij.sũma est vij. teranẽ ꝛ cribel
lentur ꝛ ɔ̃ficianẽ cũ aqua arnoglosse ꝛ fiant
trocisci ꝛ detur ex eis. Isti enim trocisci ꝓhi
bent febrem ad hoc vt fiat. Si autem illic est
febris aut non est corpus ꝑparatum mũduz
a materia ꝑparata vt generet febrẽ a putre-
dine. tunc oꝫ vt custodiatur a lactibus. ꝛ deẽ
loco eoꝝ aqua ordei decocta cũ cancris flu-
uialibus. ꝛ sint recentes in vita ꝛ aɔ̃scindã-
tur pedes eoꝝ ꝛ ipsoꝝ dẽtes ꝛ ablue eos cũ
aqua frigida ꝛ cinere ꝛ sale masse tribus vici
bus donec remoueaẽ fetor eoꝝ deinde ablue
eos cum aqua frigida sola ꝛ tere eos ꝛ deco-
que ip̃os cum aq̃ ordei excorticati. ꝛ da ex aq̃
ordei lib.5. postq̃ datur infirmo aur.i. ex istis
trociscis. Trocisci qui conferũt febre ethi
ce. ℞.arnoglosse.ʒ.ij.boli armeni.ʒ.iiij.pa
paueris albi.ʒ.v.spodij.ʒ.iiij.ro.ʒ.vi.seminis
cucurbite dulcis ꝛ semis oleris benedicti et
seminis citroli excorticati oĩm.ʒ.vi.semis ci-
tonioꝝ excorticatoꝝ.ʒ.vij.succi liquiricie.ʒ.x
gũmi dragaganti ꝛ amili oĩm ana.ʒ.ij.semis
bareke ꝛ cucumeris ãborum ana.ʒ.vij.sũma
est.xv. Teranẽ ꝛ cribellenẽ ꝛ ɔ̃ficianẽ cũ mu
cillagine psilij ꝛ fiant trocisci ꝛ detur ex eis
cum aq̃ granatoꝝ ꝛ citroli sup ieiuniũ aur.i.
ꝛ detur post horam aq̃ ordei ſm q̄ narraui⁹.
Et cibeẽ ex cucurbita cum atriplice cum ole
re iamenico aut cũ mes excorticatis cũ oleo
de amigdalis dulcibus ꝑmixtis cuz oleo de
semine cucurbite dulcis. ꝛ inungaẽ corpus ĩ
vesperis cum aqua granatoꝝ muçoꝝ ꝛ oleo
nenufarino ꝛ oleo de semĩe cucurbite dulcis
ꝛ sedeat si tempus est calidum in domo frigi
da strata salicibus ꝛ rosis ꝛ mirto ꝛ nenufar̃
ꝛ sehassabrem ꝛ illoꝝ filibus. Qꝛ si accidit ei
sincopis tunc pone sup membra eius linimẽ
tum fcm̃ ex aqua mirti ꝛ aqua rosaꝝ ꝛ sanda
lis ꝛ cãfora ꝛ rosis tritis ꝛ ligno aloes crudo
ꝛ roretur semp cum aqua rosata. Et ingenia
omni ingenio vt non resoluaẽ ex corpore ei⁹
aliquid. Et cibetur vitello oui sorbili aut me
dullis panis cum vino insipido nõ antiquo.
ꝛ da ei etiam ex hac decoctõe. Et eius mod⁹
sumaẽ caro rubea ex subtilitate hedi. ꝛ ex co
stis ei⁹ ꝛ incidaẽ minutum ꝛ decoquaẽ ĩ olla
noua lipida leniter cũ aliquantulo salis do-
nec egrediaẽ aqua eius. deinde coleẽ ꝛ fun-
datur super ip̃am equale medietati ei⁹ ex aq̃
maloꝝ ꝛ equale decime oĩm vini boni odori
feri ꝛ tepida ip̃m ꝛ da illud ad potandũ. Qꝛ
si vides v̓tutem iam debilitatam ꝛ mẽbra iaz

veterascunt ⁊ liquefiunt donec videãť vene
vacue sanguĩe. ⁊ iã minorant̃ arundies ma-
nuũ ⁊ pedũ caue a curatõe eius. ꝙ ẽ qꝛ tunc ẽ
laboꝛ timoꝛosus. Et igenia õĩ ingenio vt nõ
resoluaẗ nã eiꝰ q̃ hꝫ febrẽ ethicaꝫ ⁊ peſſim. ⁊ si
resoluit damus ei loco aq̃ oꝛdei sauich oꝛdei
decoctũ cũ millio excoꝛticato aſſato aſſatõne
pauca. ⁊ iaꝫ puluerizamꝰ ſup ip̃m gũmi aſſa
tũ. Et ꝯfert ẽt hͦ medicamẽ. Trocisci q̃ cõ
ferunt ei qui hꝫ ethicã si soluit nã. ℞. boli
armeni. ʒ. v. castanearꝫ aſſatarꝫ. ʒ. iiij. spodij. ʒ.
iij. semis acetose excoꝛticati aſſati. ʒ. vi. rosa
rũ. ʒ. iiij. emiberberis. ʒ. vi. carabe. ʒ. iij. sũma
est. vij. teranť ⁊ cribellenť ⁊ ꝯficianť cũ aq̃ ci-
tonioꝝ aut maloꝝ ⁊ fiãt trocisci. ⁊ deť ex eis
cũ aq̃ piroꝝ in mane. ⁊ deť ĩ vespis psilij aſſa
ti aur. i. ⁊ cãcroꝝ ꝯbustoꝝ pondus. ʒ. i. ⁊ gũmi
toꝛrefacti. ʒ. i. boli armeni aur. ƒ. misceãť ⁊ dẽ
tur cum aq̃ maloꝝ. Et cibeť acetosa elixata
aut cocta in patella cum amigdalis dulcibꝰ
toꝛrefactis cũ coꝛtice suo. ⁊ iterũ lẽtibꝰ excoꝛ-
ticatis ⁊ toꝛrefactis decoctis cũ aq̃ vice vna:
⁊ decoctõe eadem vice secũda decoct̃ cuꝫ aq̃
granatoꝝ ⁊ aqua sumach ⁊ aqua citonioꝝ m
cũ coꝛticibꝰ. ⁊ deť in potu sauich de mespilis
aut de nabach ⁊ sauich de granis granatoꝝ
⁊ sauich de malis absq̃ zuccaro. Et si cogerĩ
da suffuf de granis granatoꝝ cuꝫ coꝛiib ⁊ ta
rathit ⁊ granis mirti si nõ est tuſſis. ⁊ si ẽ illic
ẽt tuſſis da gũmi arabicũ ⁊ bolũ armenuꝫ ⁊
psilliũ ⁊ castaneas ⁊ grana mirti ⁊ sirupum
mirtinũ purũ. Si aũt accidit in intestinis
excoꝛiatõ curamꝰ eos cũ clisteri p̃dcõ in regi
mine excoꝛiatõis. Spẽs aũt scõa ethice
noĩatur senecta ex egritudine oꝫ vt curetur
ita. Ingeniemus in p̃mis in calefactõe coꝛ-
poꝛis. ⁊ incipiamus cũ rebus temperatꝭ. dei-
de cum rebꝰ foꝛtibꝰ in calefactõe. Propť illõ
g̊ oꝫ vt demus in inceptõe melenbegi citri ⁊
zinziberis ⁊ ſſecacul. ⁊ demus ẽt ex alinbiget
ipsis. ⁊ cibemus eos ẽt cum effidabegi facto
ex carne ouis ⁊ pulloꝝ. Et demus eis ĩ potu
vinum nõ antiquũ multũ. Et faciamꝰ eos se
dere in tina cuius aqua sit ꝺcocta cũ cãomil-
la ⁊ sansuco ⁊ lilio. ⁊ q̃ sunt illis siĺia. Et cõ-
foꝛtemus eos cum olfatõe odoꝝ delectabili
um calidoꝝ. sicut sunt narciscus ⁊ citrũ ⁊ sã-
bucus ⁊ sansucũ ⁊ lilium. ⁊ que sunt ilĺ siĺia.
⁊ suffumigemus eos ẽt aſſidue cũ ligno alo
es recente. Et si debilitať coꝛpꝰ parũp damꝰ
eis in potu tyriacã. aut diamuscũ. aut mitri-
datũ. Et caueamus eos a coitu. ⁊ medicemꝰ
eos ẽt cũ clisteri ⁊ est istud. Sumanť caput
arietꝭ ⁊ pedes eius. ⁊ ꝯteranť ⁊ ꝓijcianť ĩ ol-
lam limpidam ⁊ fundať ſup illud aq̃ ex triti-
co ⁊ oꝛdeo de vnoq̃ꝫ pugillus vnus ⁊ aneti ⁊
camomille amboꝝ añ. ℥. i. basech. ℥. i. ficuuꝫ
sebengir ⁊ nigroꝝ. x. numero. decoq̃ť totum
donec redeat ad tertiã ⁊ coleť ⁊ sumať ex aq̃
eius media lib. ⁊ misceať cũ ea butiri vaccini
℥. i. ⁊ olei sisamini. ℥. ij. ⁊ olei de ben. ℥. ƒ. ⁊ mi
sceatur totũ ⁊ clisteriza cum eo tribus diebꝰ
Expectemus. v. diebus. deinde adminiſtremꝰ
hͦ clistere idẽ donec humecteť coꝛpꝰ ⁊ impin-
gueť. Et inungať coꝛpꝰ in nocte ex oleo nar
ciſſino cum cera alba. Et demꝰ in mane vitel
lum oui ⁊ soꝛbeat ipsuꝫ ⁊ parũ vini insipidi.
deinde ingrediať balneum ⁊ non dimittatur
tardari in eo. Et post exitum ex balneo deť
eis altifidabegi conditũ cum zinzibere ⁊ spi
ca ⁊ cinamomo ⁊ galange. et q̃ sunt eis siĺia.
deinde doꝛmiat. Et regať hoc regimĩe donec
redeat coꝛpus eiꝰ ad nãm suã.

Capĺm. xij. de febre sinocha. ⁊ ẽ febris sã-
guinis.

f Ebris que non excitať in hoꝛa ꝁ est
ab inceptiõe sua vsq̃ ad hoꝛam sue
cõsũptõis sicut ꝑiodus vnus. gene-
ratõ eius est ex sanguine: qui qñ calefit cale-
factõne tm̃ accidit febris siĺis febri effimere.
qñ autem putrefit ẽt ⁊ ꝓꝑe in instrumentis
magnis tunc accidit febris que ẽ acutioꝛ illa
⁊ est illa que noĩať vere sinochus. Et huic q̃
dem ip̃i sunt tres dĩe. ꝙ est qꝛ ip̃a aut incipit
cum quiete. deinde addiť paulatĩ qm̃ illõ qd̃
putrefit est plus q̃ illud qd̃ resoluiť. aut ĩci-
pit cum difficultate. deinde minuiť paulatiꝫ
qm̃ illud quod resoluitur est plus q̃ illud qd̃
putrefit. aut remanet cũ foꝛma sua qñ qd̃ re-
soluitur ⁊ qd̃ putrefit sunt equalia Signi
ficatõnem huius febris sunt rubedo faciei et
oculoꝝ ⁊ inflatio tempoꝛũ ⁊ repletio totius
coꝛpoꝛis ⁊ pigritia ⁊ grauitas ⁊ soda cum in
flatõe ⁊ grauitate ⁊ caliditas coꝛpoꝛĩ ⁊ humi
ditas eius ⁊ pulsus eius magnus foꝛtis ple
nus lenis. ⁊ est sb̃a vrine subtilis cũ coloꝛe sã
guinis cõchilioꝛũ. Et foꝛtaſſe accidit ẽt asma
ex multitudĩe sanguĩs ⁊ caliditatꝭ et ex hͦ ꝙ
ascendit aliq̃d ex vapoꝛibus ad pectꝰ ⁊ pul-
monẽ. Febris autem que est simul anfime
rine que accidit qñ ignitur sanguis. nos cu-
ramus eam cum rebus que similantur illis.
⁊ illã que noĩatur sinochus vere. Incipimus
g̊ in p̃mis cum eis cum fleubothomia vene.

Et si adiuuat virtus euacuamus infirmum
vsq3 q̇ pueniat ei sincopis. Qꝫ ē quia in hmōi
euacuatōne est iuuamentū multum in seda-
tione febris. Et fortasse sequūt eum diarria
ꝛ solutio ventris ex colera ꝛ rorato reliq̇ cor
poris statim. aut sudor. Est g̊ hec cā ad exti-
guendum febrem. Et non oꝫ vt ꝯsideres in
numero dieruꝫ qn̄ virtus est remanens. Qꝫ
est qꝛ qn̄ est vehemens tunc non oꝫ vt sis cō
tentus vt fleubothomes in sexto ꝛ in septio
imo in reliquis diebus. Si aūt cogeris i ali-
qua hora ꝓhibere extractōnem sanguis ad-
ministra regimen iuuatiū qd̄ apit opilatiōeꝫ
ꝛ incidit ꝛ sedat ebulitiōem caliditatis. Eua
cua g̊ cum decoctōe prunoꝝ ꝛ tamarindoruꝫ
ꝛ passularum mundataꝝ ꝛ teraniabin ꝛ cas-
siafistula. Qꝫ si non lenitur natura cū hmōi
admistra clistere lene fcm̄ cum camomilla et
violis siccis ꝛ basech ꝛ seuestē ꝛ ordeo excor
ticato ꝛ altea ꝛ çuccaro rubeo ꝛ penidīs cuꝫ
oło uiolato aut sisamī oꝛ sale ꝛ baurach pau
co. Et postq̄ꝫ lenitur natura da aquaꝫ ordei.
Qꝫ si natura est decliuis ad siccitatē damus
eam cum aq̄ granatoꝝ dulcium aut cum iu-
leb aut çuccaro. Et si nō cum aqua granato-
rum muçoꝝ aut cum secaniabin factum cuꝫ
çuccaro. Et damus eis lentes excorticatas
cum atriplice ꝛ olere iamenico cum mes ex-
corticatis. aut cucurbitā cum spinachijs cum
oleo de amigdalis dulcibus ꝛ oleo onfanci-
no abluto. Si auteꝫ non possunt comedere
panem cum huiusmodi rebus tunc datur eis
sauich ordei quod fuit infusum in aqua cali-
da hora vna. deinde fuit ablutum cum aqua
frigida vt non generet rugitū aut inflatiōeꝫ
cum çuccaro pauco ꝛ sauich tritici ablutum
sit. ꝛ sauich dictū sauich de siligine. Et dēt
eis ex fructibꝰ pruna recentia ꝛ granata mu
ça ꝛ mala ꝛ medulla citroli ꝛ cucumeris ꝛ io-
mar palme ꝛ cucumeris ꝛ vua alba. ꝛ q̄ sēt ilł
similia. Et sit potus si natura est decliuis ad
siccitatem aqua prunoꝝ ꝛ aqua cucurbite cū
çuccaro ꝛ iuleb ꝛ aq̄ granatoꝝ muçoruꝫ ꝛ aq̄
citroli. Si autem ē decliuis ad lenitateꝫ tūc
secaniabin ꝛ rob granatoꝝ purum. Et quan
do soluitur natura infirmi solutōne vehemē
ti. tunc da ei in potu aquā sauich ordei cum
trociscis despodio constrictiuis ꝛ elonga ab
ipso iuleb ꝛ çuccarum. ꝛ da ei in potu rob g̃-
natorum ꝛ rob malorum ꝛ rob citoniorū pu-
rum acetosum. Et si accidit soda tunc funde
sup caput oleū rosatū purum ꝑmixtum cuꝫ
aceto vini forti aut cum oleo de salicibus et
aqua rosata. Qꝫ est quia hoc ꝓhibet materi
am ꝛ refrenat eam ꝛ infrigidat etiam. Si āt
volumus extinctōnem tantum preter ꝙ ex-
pellamus. tunc ponamus sup caput aquam
holeris benedicti ꝛ aquam salicū ꝛ aquá ro-
satam ꝛ oleū rosatū ꝛ oleum violatū aut ole
um nenufarinum. Et confert ēt succus ṽge
pastoris qn̄ miscetur cum oleo de nenufare
aut oleo viol. aut oleo ō semīe cucurbite dul
cis ꝛ aceto vini pauco ꝛ cāfora. Et si necessa
ria sunt emplastra ꝯferunt ēt salices recen-
tes qn̄ teruntur ꝛ aggregant ꝛ rasura cucur
bite ꝛ sempuiua ꝛ farina ordei qn̄ conficit cū
aqua rosata ꝛ sandalis alb ꝛ aceto pauco. et
linitur frons cum linimento ex sandalis alb
ꝛ cāphora confectis cum aq̄ citroli ꝛ aq̄ rosa
ta ꝛ re modica aceti. Si autem cū illo sūt vi
gilie ꝯficiemus linimentū cum aqua lactuca
rum ꝛ folijs papaueris recentibus. Et fiat
empłm ex viol recentibꝰ ꝛ nenufare ꝛ lactu-
ca ꝛ papauere cōtritis valde ꝛ misceāt cū fa
rina ꝛ modico altee ꝛ ꝯficiantur ex aq̄ cucur
bite cum oleo viol. Si auteꝫ non quiescit do
loꝛ ꝑ hec ꝛ sunt in capite estus ꝛ vapores ca
lidi ꝛ sicci coartati: administra embroccaꝫ ex
floribus camomille ꝛ viol siccis ꝛ rosis ꝛ or-
deo ꝛ folijs nenufaris. ꝛ que sunt illis silia. ꝛ
folijs papaueris aut semīe eiꝰ aut semīe lac-
tuce. Et si nō quiescit soda etiā cuꝫ embroc-
catōe ꝛ non est febris aut est quieta mulgemꝰ
super caput lac. Qꝫ si virtus est debilis mul
gemꝰ lac mulieris. Et si est fortis mulgemꝰ
lac caprarū. ꝛ post administratōem lactis em
plastramus ipsuꝫ cū emplastris que diximꝰ
ante. ꝛ expectamus hora vna donec sedetur
vel quiescat infirmus. deinde facimus ei ca-
putpurgium ex oleo violato aut oleo nenu-
farino cum lacte puelle: ꝛ si non quiescit per
hec etiā: pone super caput ipsū emplastrum
ex camomilla ꝛ viola ꝛ que sunt illis similia.
Si autem sunt illic vigilie adde i empło cor
tices papaueris ꝛ semē lactuce ꝛ mandrago
ram recentem ꝛ conficiat cum aqua lactuce
loco aque. Et non oꝫ vt cures cum istis cura
tiōibus nisi qn̄ soda est ex vaporatōibus cali
dis siccis. Qn̄ autem caput est plenū vapo-
ribus crossis humidis tunc oꝫ vt caueat lac
ꝛ caputpurgia. ꝙ est quia iste modus sode du
plicat cum hmōi curatōibus. Et significat
super ipam ex grauitate que est cum dolore.
Qꝫ g̊ vt curet tunc vapore aq̄ camomille tm̄

donec resoluant vapores p resolutõnez quã acquirūt port capit ex aq̄ camomille. Et si i-diget embroccatõe facim⁹ eã ex illa p⁹ vapo-ratõez eius. Et opz vt elongetʳ ab oleo quã-do in capite est grauitas aut subet qm̄ retinz materiã minus. ⁊ effūde sup pedes ⁊ manus aquã calidam in q̄ decocta ē camomilla. q̄ si sentit infirmus apud effusionē h⁹ aq̄ vaporē aut materiam descendere in dorsum ⁊ spon-diles tunc scda quiescit. Et si non sentit illō non quiescit qm̄ mã adhuc est sursū. Et pp̄t illud oz vt stringamus manus ⁊ pedes dōec ledant ⁊ doleant. Et si tibi necesse est strige testiculos etiã. Si autē accidant infirmo cō-strictio pectoris ⁊ inflatio. tunc ponant sup os stomachi eius ⁊ ventrez ipsius empla fcã ex cinere arūdinū cum altea ⁊ sandalis albis ⁊ cãphora ɔfectis cum aceto. Et confert etiã rasura cucurbite qñ terit ⁊ ɔiungitur cuz fa rina ordei ⁊ altea ⁊ aqua rosata ⁊ aceto. Et silr̄ holus benedictū qñ terit ⁊ miscet cuz ro sis emollitis ⁊ sandalis albis cōfectis cū aq̄ rosata. aut folia recētia salicis ⁊ virga pasto ris cum aqua rosata ⁊ aceto aut tahalub qñ miscet cum sandalis albis ⁊ cãphora ⁊ aceto Et iaceat infirmus in domo frigida q̄ sit stra ta ex folijs salicis recentibus ⁊ mirto ⁊ alsse hessabrem ⁊ rosis recentibus ⁊ viol recenti-bus ⁊ floribus nenufaris ⁊ liurel cum aqua frigida. ⁊ pmutent q̄tiens igniunt. Et itez cerotū factuz ex oleo rosato ⁊ aq̄ citroli ⁊ cu curbite ⁊ iusquiami. Ipsū eim extinguit qñ ponit super stomachū ⁊ ventrē extinctõe vl tima. Et iterū clistere factū ex aq̄ olei bñdci ⁊ mucillagine psilij cuz oleo rosato extiguit inflãmatõem ⁊ alcafacan. Et sm hanc inten tõem administra ēt aquã virge pastoris ⁊ sa-licis ⁊ psillium cū oleo rosato ⁊ aqua cucur-bite decocte ⁊ aquã citroli ⁊ oleū violatū. Et si accidit in ligua siccitas vehemēs ⁊ asperi tas tunc oz vt infundant grana citonior et psilliū ⁊ semen altee ⁊ sumat mucillago eor ⁊ misceat cum oleo de semine cucurbite dul-cis ⁊ çuccaro ⁊ lãbat infirm⁹ assidue. Et fri-cetur lingua qñ denigrat ⁊ exaspatur cū istis seminibus p̄dcis contritis ligat in panno li-ni donec rubeat color eius. Et accipiat infir-mus p⁹ illud aquã citroli ⁊ oleū viol. ⁊ aquã granator mucor cū oleo de semie cucurbi-te dulcis etiã. Si aūt accidit infirmo subeth multū donec non aperiat oculos suos neq̄ loquatur non ponas sup caput eius oleum.

neq̄ emplastra cum farina ordei. s; fūde sup ipsum embroccatõem ex oleo rosato ⁊ aceto q̄ si vides infirmū qñ fortior fit eius egritu-do p̄icere seipm huc atq̄ illuc et inflat vent eius donec quãdo percutis ipsuz palma tua audis vocem eius sicut timpani ⁊ accidat vt soluatur natura ei⁹ ⁊ non q̄escat inflatio tūc scias q2 morit. ⁊ pp̄e si exeãt i eo variole vi rides. ⁊ p̄cipue si sint late ample ⁊ currit ex corpore sudor multus. q̄ si accidat fluxus sã guinis narium ⁊ eueniat sm semitam crisis. tunc oz vt suscipias eum cum gaudio ⁊ non abscindas eū. Si aūt fiat fortis adeo donec debilitetur virtus curamus eū cum iuuamē tis p̄dcis in curatõe fluxus sanguinis nariū in smone qui est in re nasi.

De curatõe almessire.

ſ J h febris est propter apostema al-messire cū fleubothomia vene ⁊ me dicina solutiua que fit ex duobus mi robalanis ⁊ prunis ⁊ tamarindis ⁊ fumo tre Et si nobis necesse est damus ēt aquã solatri ⁊ aquã alubleb ⁊ aquã endiuie cū cassia fistul Et dam⁹ post illud aquã ordei cum aqua g̃ nator mucorū. Et ponimus sup apostema linimentū ex sandalis rubeis ⁊ faufel ⁊ bolo armeno ⁊ sief memithe cuz aqua solatri ⁊ aq̄ coriandri humidi ⁊ cãphora.

Curatõ variolar.

ſ T si febris est causa vlcerū que no-minant variole administram⁹ fleubo thomiã vene. q̄ si vtus est debil tūc cum ventosa. Et stude cū oculis adeo donec non egrediant in eis vlcera ⁊ frica eos assi-due cuz aqua rosata ⁊ aqua sumac ⁊ aqua g̃ nator. Et quidaz inungunt oculos cū aqua que expmit ex semie rose ⁊ ex pulpa grana-tor. Cuz ergo apparent vlcera distilla i ocu los alcohol quod sit solutum cuz aq̄ coriãdri humidi ⁊ sicci infusi in aqua pluuiali colata.

Et demus eis in potu vt appareant vlcera velociter absq̄ constrictõe pectoris ⁊ sine an gustia ⁊ absq̄ sincopi ⁊ sine nausea lacce. ʒ. v. cum lentium non excorticatar neq̄ abluta-rū pondere ʒ. vij. dragaganti ʒ. iij. decoquã-tur ista cum lib. i. aque donec remaneat tertia; ⁊ coletur ⁊ det. deinde detur i potu aq̄ ordei omni die. Et decoquatur cum omnibus dua bus ptibus ordei pars vna lentiū. ⁊ comedãt mes ⁊ atriplices ⁊ holus iamenicū cum oleo Et si indiget infirmus vt leniat natura leni mus eã cum decoctõne prunor ⁊ iuiubarum

⁊ passulaꝝ ⁊ tamarindoꝝ ⁊ cassiafistul. ⁊ terantabin vsq₃ ad diem .vij.os vt caueat sibi a solutione ventris. Nā de huius egritudinis ɔsuetudīe est vt accidat in fine eiꝰ solutō vētris. qꝫ ē q2ꝰ ɔsuetudine eiꝰ ē qn̄ remanet mā intus ⁊ non egredit vt faciat accidē diarriaz aut excoriatōem ꝓpter acuitatē suā. Et ꝓpē illud ḡ dant post .vij. dies lentes que iaz torrefacte sunt et excorticate et decocte cum aq̄ granatoꝝ mucoꝝ ⁊ loꝰ cucurbite iuniar palme. ⁊ comedāt ex fructibus vuaz albā ⁊ ḡna ⁊ mala. ⁊ que sunt illis sicia ⁊ pira ⁊ citonia. Et si tempus est hiemis accendimꝰ corā eis ligna tamarisci aut sarmenta vitiū. Cum ḡ īcipiunt vlcera exiccari liniat sup ea cum pēna farina rici ɔfici aut farina milij cū radicibus arūdinuz siccis ⁊ croco ɔfectis cum aq̄ rosata. Et alij liniunt infirmū cum sale trito qui solutus sit cum oleo sisamino. Et quidā fricant eos cum aq̄ in qua decoquunt ficus ⁊ sal ⁊ furfur rici. Et expandūt sub eis stratuz iā impletū milio. qꝫ est q2 exiccat vlcera velociter. Et si egredit in naribus aut ī ore aliq̄d ex vlceribus ⁊ vngunt nares cum oleo viol. cū dragaganto ⁊ cera alba ⁊ os tūc quiescūt cū mucillagine granoꝝ citonioꝝ ⁊ mucillagine psilij. Si aūt soluitur nā damꝰ trociscos de spodio ⁊ trociscos de semib2 cum semine acetose.

Modꝰ trociscoꝝ d̄ spodio cū seīe acetose. ℞. spodij .ʒ. iij. rosaꝝ .ʒ. v. semis acetose excorticati .ʒ. vi. gūmi ⁊ balaustiaꝝ oīm an̄ .ʒ. v. boli ar. ʒ. iij. terre sigillate ⁊ emberberis oīm an̄ .ʒ. v. amili molliti croci āboꝝ an̄ .ʒ. iij. terre sigillate emberberis oīm ana .ʒ. v. boli armeni .ʒ. iij. granoꝝ mirti alboꝝ .ʒ. iij. castanearū .ʒ. v. terant ⁊ cribellent ⁊ ɔficiant cum aq̄ citonioꝝ ⁊ fiant trocisci ⁊ siccent ⁊ dent cū aq̄ pirorum recentium. Et si indigent clisteri curamus eos cum vno clisterioꝝ p̄dcōrum ī curatōne excoriatōis. Et non comedant coturnices neq₃ pullos donec exiccent ⁊ mundificet corpus a febre. Et comedāt miliū excorticatum quod sit decoctum cum ordeo emollito aut cum sauich ordei. qꝫ si remanet aliq̄d ex sinocho damus eis istos trociscos.

Trocisci qui finiunt reliquias febris sanguinis. ℞. spodij .ʒ. iij. semis portulace .ʒ. v. seminis citrulli .ʒ. iij. seminis cucurbite dulcis .ʒ. vij. terantur ⁊ cribellentur ⁊ conficiantur cum mucillagine psilij ⁊ fiāt trocisci ⁊ detur cum aqua granatorum aut aqua citrulli aut aqua endiuie ⁊ cuscute.

Caplm. xiij. de febre tertiana.

[S]Cias qꝫ qn̄ febris tertiane mā est extra venas ⁊ arterias tunc ipsa incipit cum tremore difficili. Et si est intra eas incipit absq₃ tremore ⁊ accidit febris tertiana assidua. aut febris comburens q̄ noiat causon. Sed differentia inter tertianaz assiduam ⁊ comburentem est qꝫ tertiana assidua fit ex inflāmatōne colere ⁊ ebulitōne eius in eis ⁊ in omnibus instrumentis ⁊ in reliq̄ corpore equaliter. Et in comburente est inflammatō ꝓprie in instrumētis q̄ sunt in circuitu cordis. Et qn̄q₃ accidit causon sicut dicitur ī libro subuenientiū egritudinum ex flegmate salso. Et est tremor in tertiana sit puncturis acuū que pungunt corpus. aut similis aque bulienti que funditur super corpus subito ⁊ ɔpilatur. qꝫ est quia colera citrina qm̄ ē sbtilium ptium ignearum est aduentus eius vsus illud quod apparet de corpore. Cum ergo cadit sup membra sensibilia mordicat ea quare sbmergitur caliditas naturalis cū sāguine vsus ꝓfundum. quare fit tunc tremor ꝓpter frigiditatem membroꝝ extrinsecoꝝ ꝓpter mordicatōnem membroꝝ sensibilium. Et fit tremor etiam ꝓpter humorū frigiditatē qꝫ constringit membra sensibilia sicut fit ī febre flegmatis. ⁊ febre melācolie. verūtamē in febre flegmatis ꝫm plurimuz non fit in īceptōne ꝓpter crossitudinem flegmatis ⁊ viscositatē eius. Cum ḡ subtiliatur humor venit ⁊ additur donec sit fortis. Et in febre melancolie fit ꝫm plurimum in inceptōe debilis qꝫ est quia illud quod constringit super membra ex humore melancolico ē res parua. qm̄ est crossus ⁊ nō subtiliatur adhuc adeo dōec constringat. ⁊ fit in fine eius vehemens quādo subtiliatur hūor ipse. Et vehementia tremoris in fine est significatio laudabilis. In tremore autem qui est ī febre tertiana ē mordicatio sicut acus ⁊ nominat tremor simplex vel expansus. Et tremor in febre flegmatis est cum frigore sicut nix ⁊ nominatur alcarisati. Et in tremore in febre melancolie est ḡuitas ⁊ dolor ossium. ⁊ noiatur tremor faciēs laborare ossa. Et secuntur febrem tertianaz etiam vomitus colericus ⁊ solutio vētris colerica. Et ꝑiodus eius quando est magnus ⁊ est purus est duodecim horarum. ⁊ quies eiꝰ est .xxxvi. horaꝝ. Et ꝑiodi eius sunt septem

Et accidunt in ea sitis ⁊ inflāmatio ⁊ icida. ⁊
non desiderant illi q̄s ipsa inuadit vt loq̄tur
eis aliquis aut moueat eos. ⁊ vigilant pret
ꝙ grauitas sit in capitib9 eoꝝ. ⁊ fortasse infri
gidantur manus ⁊ pedes. ⁊ sequit̄ resolutō
nem eius sudor qm̄ hūor subtilis resoluitur
cum facilitate ⁊ ꝑuenit ad sup̄ficiē cutis. Et
est vrina subtilis ignea ꝓpt̄ ꝯmixtionē cole
⁊ ꝓpt̄ multitudinē caliditatꝭ ignee. Et puls9
est in inceptōe ꝑuus qm̄ caliditas non expā
dit̄ adhuc sup̄ corpus. Cū ḡ est status fit ma
gnus velox ꝯsecutiuus. Magn9 āt ⁊ velox
est ſm ꝙ vocat necessitas. Consecutiu9 autē
ē ꝓpt̄ caliditatē. ⁊ non est in eo diuersitas ni
si diuersitas febris: qm̄ non est mā que ledat
v̄tutez. Et h̄ est in rebus ex̄ materiā. Ex
naturalibus āt significat̄ sup̄ hanc febrē qm̄
ipsa fit ꝓp̄e ſm plurimū in statu adolescētie
⁊ in ꝯplexiōe calida colerica ⁊ in t̄pe estus ⁊
regionibus calidis ⁊ siccis. ⁊ accidit extenu-
atis ⁊ hn̄tibus corpora macra. Et significat̄
ex innaturalib9 sup̄ eā. qm̄ accidit ꝓp̄e ei qui
vtit̄ mlt̄itudīe ciboꝝ calidoꝝ ⁊ potu assiduo
⁊ exercitijs multis laboriosis ⁊ sublimi ī coi-
tu. ⁊ inq̄ntū videmus eā accidē gentib9 mult̄
in illa hora. Et oꝫ vt sciat̄ qꝛ si non est febris
tertiana pura tunc iste significatōes q̄s dixi
mus non apparent in ea vere īmo diuerse ſꝫ
quātitatem ꝑmixtiōis alimissegi. Ipsa enim
ꝓlongat̄ ⁊ non in ꝑoxismo tm̄ vt moret̄ plus
duodecim horis h̄ in ꝑiodis earū etiā qm̄ fiūt
plures. vij. Et ꝓp̄etas h9 febris est ꝙ illi q̄s
īuadit sentiunt ī epatibus ei9 aliq̄d ebulitōis
⁊ caliditatis ⁊ feruoris. Et oꝫ vt inq̄rat̄ etiā
de colera citrina ⁊ colera nigra q̄uo est possi
bile vt putrefiant cum ipse sint sicce. Et cau
sa dr̄ eē in hoc qm̄ illa que dicunt̄ sicca aut sc̄
sicca in corporibus suis diūsa in ꝯplexioni-
bus suis sicut lapides ⁊ ferrū ⁊ q̄ sunt illis si
milia. aut sunt sicca in complexionibus suis
humida in corporibus suis resoluta sicͭ mel
⁊ vinū ⁊ colera citrina ⁊ colera nigra que pu
trefiunt ꝓpt̄ hūiditatē corporis suoꝝ ⁊ eorū
resolutōnem non ꝓpt̄ ꝯplexiones suas ⁊ su
as v̄tutes. In febre aūt tertiana pura ea
que fiunt sunt due res. s. malitia ꝯplexionis
materiei ⁊ multitudo eius ḡ cogeris adhibē
ꝯ̄ria eis simul. ꝙ ē qꝛ tu cōtraria adhibes ma
litie complexionis calide ⁊ sicce ꝑ illud quod
infrigidat ⁊ hūectat Et adhibes ꝯtraria mlt̄
titudini materiei ꝑ euacuatōem. Et ꝓpt̄ illō
oꝫ post solutōnem nature cum aq̄ ꝑunoꝝ

⁊ tamaridoꝝ ⁊ tereniabin vt detur ante ꝑio
dum tribus vel q̄tuor horis aq̄ ordei aut p9
resolutōem febris ꝙ si ab illo ꝓhibeat aliq̄d
damus aquā cucurbite aut aquā granatorū
muçoꝝ aut secaniabin de çuccaro. Et cibā9
ipsum cum cibis infrigidantibus humectan
tibus sicͭ sunt lactuca ⁊ crisolocāna ⁊ hol9ia
menicum ⁊ malue ⁊ cucurbita ⁊ citrulli ⁊ q̄ sc̄
illis silia. Cuꝫ declarat̄ digestio in vrina tūc
oꝫ vt euacuetur mā ex p̄te ad quā declinat.
Si ḡ ē decliuis ad p̄tem oris stomachi oꝫ vt
euacues eā ꝑ vomitum cum aqua calida ⁊ se
caniabin. Et si est in ītestinis tūc ꝑ clistere le-
ne. Et si ē decliuis v̄sus illud qꝺ apparet de
corpore ꝓp̄e oꝫ vt euacues eam ꝑ sudorem.
Et si est decliuis versus venas ⁊ epar tunc ꝑ
res q̄ ꝓuocant vrinā sicut decoctio fcā cum
apio ⁊ mirobal. ⁊ absinthio. ꝙ est quia in ab
sinthio sunt due v̄tutes. s. ꝯstrictia ⁊ solutia.
Et ꝓpt̄ illud oꝫ vt det̄ post digestionez ⁊ nō
ante ipsaz. Et si febris est pura tūc oꝫ vt bal
neet̄ infirmus etiā anteq̄ ostendat̄ digestio.
⁊ ꝓp̄e si est ei consuetudo illius. Et si non ē
pura ⁊ est flegmatica aut melancolica tunc
non oꝫ vt balneet̄ anteq̄ appareant signifi-
cationes digestionis. Et in febre tertiana nō
pura qn̄ v̄tus est remanens cibet̄ infirm9 in
oībus duobus diebus. Et administret̄ semꝑ
vomitus post cibos subtiliatiuos qui abster
gunt. ꝙ si natura est sicca tunc oꝫ vt admini-
stret̄ ēt clistere acutū qm̄ humor qui facͭ hāc
febrem est viscosus glutinosus difficilis eua
cuatōis ꝓpter cōmixtionem flegmatis. ꝙ si
ꝓhibeat a clisteri aliquid ⁊ volumus euacu-
are superius. Et euacuam9 ipsum si virtus ē
debilis ⁊ caliditas vehemēs valde cuꝫ aqua
algeniabin ⁊ tereniabin aut cum aqua alub-
leb ⁊ viol. siccaꝝ. Si āt v̄tus est remanens
tunc cum medicamine de eupatorio aut cum
istis pillulis. Pillule q̄ dant̄ in febre t̄tia
na qn̄ non est vera. ℞. yere. ʒ. v. absinthij
⁊ succi eupatorij amboꝝ ana pondus. ʒ. iij. se
minis apij ⁊ mirobal. citrinoꝝ ⁊ mirobalano
rū nig. oīm ana. ʒ. iiij. salis indi. ʒ. ij. trocisco-
rum de rosis. ʒ. v. turbit. ʒ. vij. sūma ē. viiij. te
rantur ⁊ cribellent̄ ⁊ conficiant̄ cum aq̄ apij
informent̄ pillule ⁊ dentur ex eis. ʒ. ij. cū aq̄
tepida. ꝙ si natura est lenis ⁊ non indiget me
dicinis solutiuis dam9 ei aquaz algeleniabin
⁊ secaniabin tm̄. ꝙ si indigent aqua ordei de-
coquantur cum eo radix apij ⁊ radix feniculi.
Et cibem9 eos si materia est vincens cum aq̄

ciceris.⁊ si caliditas est magis vencens ꝑtunc
cum sicla ⁊ spagi.⁊ post diem.vij.detur ei decoctio absinthij sic ꝑcepit Gal.in epl'a ad glauconē.q̄ ē quia sbtiliat materiā ⁊ ꝯfortat stōachū.Et p⁹ diē.xiiij.ē aq̄ feniculi ⁊ aqua apij cū çelenīabin sunt iuuatiue ⁊ trocisci de rosis
Si aūt ꝑlongatur et ꝓtenditur damus ei etiam decoctōem eupatorij. Et caueant ne balneantur ante digestionē.q̄ ē q̄ qñ facim⁹ illō attrahimus tres res malas q̄rū vna est mā h⁹ febris:qm̄ in ea ē materia crossa ꝑmixta cū flegmate que qñ effundit̄ ꝓter q̄ digerat̄ et resoluatur facit opilatōem ⁊ putrefactōnez
Et scd̄a est q̄ materia putrefcā retenta ī mēbro vno qñ calefit ⁊ effundit̄ ꝑmiscet̄ cū hūiditate reliqua que nō est putrefcā ⁊ putrefacit eā.Et tertia est qm̄ illud quod sbtiliat̄ qñ euacuat̄ remanet crossum indissolubile.

Capl'm.xiiij. d̄ effimerina febre ⁊ ē febris flegmatis.

[S]Cias q̄ febris effimerina accidit ex flegmate qd̄ iaz putrefcm̄ est aut intra venas ⁊ alaurid aut extra eas.s. stōacho ⁊ locis vacuis q̄ sunt in nobis. Illa aūt que fit intra venas ⁊ alaurid non fac̄ frigus.Et illa que fit extra eas sentit ille cui aduenit frigus ꝓpter ꝑtem flegmaticam q̄ non putrefit adhuc.Et in fine facit oripilatōnem ꝓpter flegma quod iam putrefit ⁊ ignit̄. Et caliditas habentium hanc febrem est rorida cum qua est aliquid caliditatis . quod ē quia eleuat̄ ex hoc humore vapor sicut eleuat̄ ex lignis viridibus.⁊ pulsus ē ꝑuior valde pulsu illoꝝ quibus accidit febris melancolie. verū tamē hūor flegmaticus ñ dissoluit ꝟtutez cū frigiditate sua tm̄.imo cū multitudīe sua ēt q̄ multus est ⁊ est spissus. Qꝫ ē q̄ diminutio multi a iuuamento attrahit spissitudinez
Et vrina in inceptōe est subtilis alba Et h̄ ē ꝓpter cruditatez humoris flegmatici. In fine autem eius apud declinationez fit rubea crossa.⁊ h̄ qñ recipit humor digestionē ⁊ euacuat̄.⁊ quando ꝓlongatur egritudo tūc facies inflatur ⁊ splen magnificatur ⁊ h̄ ꝓpter crossitudinem materiei.⁊ fit color corporis declinis ad viriditatē ꝓpter frigiditatem flegmatis.⁊ facit periodum ꝟm plurimū in vesperis.⁊ natura ꝟz plurimū in ea ē soluta ꝑp flegma si non est compl'o infirmoꝝ calida.et est inuasio eius.xviij.horis.⁊ dimissio eius ē vi.horis.⁊ vrina est īmunda ꝓpter crossitudinē materiei.⁊ accidit eis dolor stomachi ⁊ vomitus multus absq̄ sudore.⁊ est in orificijs eoꝝ humiditas rorida ⁊ minorat̄ sitis eorū
Et si minoratur tunc non sitiunt ꝓpter flegma ꝟ ꝓpter putrefactōnem. Ita q̄ cognoscitur h̄ febris in dispositōibus que sunt ex̄ naturā. Ex ꝑte autē dispositōnuz naturaliū cognoscit̄ ipsa ꝟz hūc modū. Qꝫ ē q̄ accidit ꝟm plurimū in complexiōe flegmatica ⁊ etate pueritie ⁊ senectutis. Sꝫ in pueritia ꝓpt̄ gulositatē. In senectute vō ꝓpter frigiditatē. Et accidit ꝟm plurimū ꝓpe ei qui ē vehementis gulositat̄.⁊ in regionibus ⁊ in regiminibus frigidis humidis. Significatio aūt sup eā ex rebus extra nām est qm̄ ipsa accit ꝟm plurimū eis qui sunt multe ociositatis.⁊ qui non digerunt cibū suū.⁊ eis qui laborāt assidue ⁊ ꝓpe post cibum. Et ꝓpetas hui⁹ febris est dolor stomachi ⁊ ventris. Et oꝫ vt scias q̄ hec febris est longa ⁊ nō est absq̄ vehementia:qm̄ ipsa ledit naturā omni die ⁊ non ꝑmittit eā quiescere die ītegro. Et qm̄ os stomachi ꝟm plurimū est lesuz.⁊ de consuetudine h⁹ dispositōis est vt attrahat nauseā ⁊ prohibitōnem a cibo ⁊ paucitatem digestionis.

Et curatio huius febris vl'r. In inceptōne post.iij.dies aut.iiij.est cum reb⁹ que sbtiliant ⁊ incidunt. sicut secaniabin ⁊ q̄ ꝓuocant vrinam. Et in hora status ei⁹ oꝫ vt ꝯuertas studium ad os stomachi. Et ꝟm ꝓpetatez vt administret̄ vsq̄ ad diem.vij.algelenīabin in aqua calida.⁊ post.vij.detur algelenīabin cū aliqua ex medicinis que cōfortant stomachū ⁊ ꝓuocant vrinā cum virtute.sic̄ sunt mastix ⁊ anisum.ita vt accipiantur eedem ⁊ ferueāt cum aqua ⁊ detur ī potu ex aqua eaꝝ. Et oꝫ vt ꝓhibeant̄ ab aqua frigida.⁊ administret̄ loco ei⁹ aq̄ calida. Et in īceptōe ꝑiodi qm̄ sedat frigus quod accidit in hac hora ⁊ sbtiliat materiā ⁊ resoluit eam ⁊ extinguit sitim. Si āt necessaria est lenitas nature tunc oꝫ vt fiat illud cum aqua algelenīabin ⁊ cassia f.⁊ aqua alubleb:ꝓter q̄ ferueat ⁊ penidijs. Et q̄dam dant cum aqua alubleb medullas cartami. ⁊ alij dant violas siccas cū çuccaro.⁊ fit iuuamentuz cum clisteri leni in inceptōe ⁊ cū acuto in fine. Si āt necessaria est aqua ordei:decoquat̄ ī ea ex radice apij ⁊ radice feniculi q̄ntitas.ʒ.i.⁊ det̄ cum secaniabin cum melle.q̄ si acessit aqua ordei in stomacho damus loco eius aquā mellis decoctā. Si aūt accidat in febre vomitus non oꝫ vt abscindat ipm ⁊ ꝓpe in inceptione ꝑiodi. Et si ꝑtñseat mēsurā

adeo donec ỽtutem debilitet tunc abſcinda-
mus ipm cum ſirupo de citonijs q̄ noīaꝛ mi
na : ⁊ ſirupo de granatis fcō cū melle ⁊ mēta
Et confert etiā h̄ medicamē. ℞. gno-
rū granatoꝝ. ʒ. x. thuris albi ⁊ maſticis ābo-
rū aā. ʒ. v. mente. ʒ. vij. decoquanꝛ cum duabꝫ
libris aq̄ donec ꝑmaneat medietas ⁊ coleꝛ et
deꝛ ex ea aliquid pꝰ aliquid in ōi hora. Et h̄
quidē non oꝫ vt deꝛ aq̄ prunoꝝ ⁊ tamaridoꝝ
⁊ rob de agreſta ⁊ q̄ ſunt illis ſiſia pp frigidi-
tatem coꝝ. Qꝫ ſi nō accidat eis vomitꝰ ex ꝑ-
te nature tunc oꝫ vt attrahamꝰ ipſuꝫ cū arte
⁊ cibemus infirmū rafano infuſo in ſecania-
bin. ⁊ demus ei in potu aquā calidā in q̄ ḋco
cta ſunt anetū ⁊ calamentū ⁊ aliq̄d ſalis. ⁊ ꝑ
miſceamus eā cū ſecaniabin in q̄ infuſus fu-
it rafanus. Et poſt vomitū demꝰ ei ad maſti
candū aliquid ex maſtice ⁊ aniſo ⁊ menta. ꝙ
ſi accidit eis ſoda adminiſtramꝰ eis vaporē aq̄
in qua decocta eſt camomilla. Et p̄cipimus
eis in fine vt ponant manꝰ ſuas ⁊ pedes ſu-
os in hanc aquā dum eſt calida ⁊ ſtringimuſ
crura fortiter ⁊ non adminiſtramus oleū. Et
oꝫ vt adminiſtremus etiā cibos ſubtiles ⁊ ꝓ
prie ſi virtus eſt ſana ꝓpe ſtatum egritudīs
Et pꝰ ſtatum tunc addamꝰ in cibis q̄ntitatē
quā minuimus aū ſtatum. Et ſit hora cibi pꝰ
quietē febris aut aū ſtatum eius tribꝰ aut q̄-
tuor horis. ⁊ ſit cibus aqua ciceris aut ſicla:
aut ſparagus que decocta ſint ⁊ cōdita cum
muri ⁊ oleo abluto. Et ſit potus ſi mā non ē
ꝯgelata croſſitudīs multe cum ſecaniabin. ⁊
ſi eſt croſſa ꝯgelata deꝛ aq̄ mellis ⁊ aq̄ çucca
ri. ⁊ denꝛ pꝰ xiiij. dies aq̄ fenicl'i ⁊ aq̄ apij ⁊ aq̄
endiuie cum geleniabin ⁊ trociſci de roſis et
aq̄ endiuie cum aq̄ mellis. Et euacuemꝰ eos
aſſidue cū pillulis de aloe. aut cū illis in q̄bꝫ
eſt eupatorium. aut cum illis in q̄bus ſūt ſpe
cies. aut cum iſtis pillulis. Pillule q̄ ꝯfe
runt febri flegmatis ⁊ mūdificāt caput ⁊ ſto
machū. ℞. yere pigre. ʒ. vij. turbit. ʒ. x. miro
balꝛ. nigroꝝ. ʒ. v. trociſcoꝝ de roſis. ʒ. iiij. her-
be eupatorij. ʒ. v. ſalis indi. ʒ. iij. bedheguar ⁊
ſucaba. oīm ana. ʒ. iiij. aniſi. ʒ. iij. ſūma eſt. ix.
teranꝛ ⁊ cribellētur ⁊ ꝯficianꝛ cū aq̄ apij bu-
lita colata ⁊ fiant pillule ⁊ deꝛ ex eis ꝑ q̄nti-
tatē ỽtutis. Qꝫ ſi medicaris cum illo ⁊ nō re
ſoluiꝛ febris. da hanc decoctōem. Decoctō
ꝯferens ad febrē flegmaticā antiquā. ℞. ra
dicis apij ⁊ feniculi ⁊ lilij oīm aā. ʒ. x. maſticiſ
ʒ. ij. herbe eupatorij ⁊ roſarū ⁊ abſinthij oīm
aā. ʒ. vij. ſuchaba. ʒ. iiij. bedheguerd. ʒ. v. paſ-
ſularū mundatarum. ʒ. xx. mirobalꝛ. citrino-
rum mundatoꝝ. ʒ. x. ⁊ nigroꝝ. ʒ. vij. decoquanꝛ cū
duabus libris aq̄ donec remaneat libra ⁊ co-
letur ⁊ deꝛ ex ea q̄ntitas tertie libre. i. in ieiu-
nio cum. ℥. i. geleniabin aut ſecaniabin.
Decoctō alia ad febrē antiquā. Re. eupa
torij. ʒ. xx. abſinthij ⁊ ſuchaba ⁊ bedeguard ⁊
fructus capparis ⁊ coriandri ſicci oīm ana. ʒ.
vij. mirobalanoꝝ mundatoꝝ ⁊ fumi terre oīꝫ
ana. ʒ. x. decoquanꝛ cum. iij. libris aq̄ donec re
maneat libra. i. ⁊ coleꝛ ⁊ detur. ꝙ ſi frigus eſt
vehemēs ꝯfert h̄ decoctio. Decoctio alia
que confert ad febrē antiquā ⁊ frigus. Rec.
herbe eupatorij. ʒ. v. ameos. ʒ. iij. ſemis apij ⁊
feni. amboꝝ aā. ʒ. vij. medicie q̄ noīanꝛ grece
aſagereen. ʒ. vi. roſaꝝ. ʒ. v. origani. ʒ. iii. deco-
q̄ntur cuꝫ. iiij. lib. aq̄ donec remaneat libra. i.
⁊ coletur ⁊ denꝛ ex ea. ʒ. tres ⁊ eſt tepida. Et
confert iuuamentum multum hec decoctio.
Decoctio conferens ad febrē antiquā fle
gmaticā ⁊ ſedat frigus vehemēs. Re. origa
num ⁊ ameos ⁊ roſaꝝ omniū ana. ʒ. iij. coriā-
dri ſicci. ʒ. iiij. calamēti fluuialis. ʒ. v. paſſula-
rū mundatarū. ʒ. vij. çinçiberis. ʒ. iij. decoq̄n-
tur cum tribus libris aq̄ donec remaneat lb.
i. ⁊ coleꝛ ex ea tertia eius. Et ſedat frigus in
hac febre ēt aqua calida qñ ponit eā infirmꝰ
ſub ſe poſtq̄ꝫ decoquūꝛ in ea cāomilla ⁊ mel-
lilotum ⁊ ſanſucū ⁊ que ſunt eis ſimilia. Et
ſi inungitur corpus etiam cum oleo de ſeba.
aut oleo de coſto. ⁊ non oportet vt comedāt
pullos neq̄ꝫ coturniceſ donec quieſcat febris
ab acuitate ⁊ ſua vehementia ⁊ minuāt niſi
debilitetur ỽtus. Et ſi accidat in pedibus tu
mor aut in facie damus eis ex iſtis trociſcis
Trociſci qui ꝯferunt ad excitatōem in fa
cie ⁊ febrem flegmaticam ⁊ frigus. Reci.
aniſi. ʒ. v. amigdalꝛ. excorticataꝝ. ʒ. iiij. floris
ſquinanti. ʒ. iij. lacce ablute. ʒ. v. raūd. ʒ. vi. cro
ci. ʒ. iij. yere pigre. ʒ. vij. ſucci eupatorij. ʒ. iij. et
ʒ. ſemiſ apij ⁊ feniculi amboꝝ ana. ʒ. vi. ſūma
eſt. x. terantur ⁊ cribellenꝛ et conficianꝛ cum
aqua ſolatri ⁊ fiant trociſci ⁊ denꝛ cum aqua
calida aut cum aqua de radicibus. Et ſi exi-
git neceſſitas deꝛ in potu etiā diacurcuma ⁊
omoruſia ⁊ diacoſtum ⁊ dialacca. Et ꝯferūt
etiā iuuamentū magnū trociſci qui ſunt ī de
cem tractatibus. Et iſte eſt modus.
Trociſci. ex. x. medicinis valentes ad fe-
brem antiquā ⁊ frigus ⁊ tumorē ī facie ⁊ ma
nibus ⁊ pedibꝰ. Re. aniſi. ʒ. iiij. folij ⁊ aſa-
ri ⁊ abſinthij ⁊ ſpice aromatice ⁊ amigdalaꝝ

excorticatarum omniũ ana.ʒ.iij. aloes.ʒ.iiij. succi eupatorij.ʒ.iij. seminis apij.ʒ.i. masticis ʒ.i. terantur ⁊ cribellentur ⁊ dētur cum aqua apij aut cum secaniabin. Et oportet vt scias quando hec febris non est pura quoniaʒ citrina colera fortasse permiscetur materei eius tunc oportet vt caueas a rebus calefacientibus valde. Et si permiscetur cum ea colera nigra. tunc da res que calefaciunt sicut trocisci de absinthio cũ aqua de radicibꝰ aut confectionem de caulibus aut confectioneʒ diapiperon ⁊ tyriacā. ⁊ electuariũ diaciminũ ⁊ q̄ sunt illis similia.

Capłm.xv. de febre melancolica.

f Cias ꝙ febris melancolica etiaʒ cognoscitur ex rebus extra naturam ꝑm hunc modum. Quia est quia precedit eam aduentus febrium erraticarum scdꝫ plurimum: quoniam humor faciens eam nō est nisi ex adustione humorum aliorum. Et fortasse incipit sicut leditur splen ⁊ non attrahit sicut oportet quare remanꝫ colera nigra et quando multiplicatio fit ex comestis que generant coleram nigrā donec generet colera nigra super illud ꝙ possibile ē spleni mūdificare. Et accidit in inceptōne periodi tremor fatigans corpus ⁊ ledit ipsum. Et est periodus vigintiquatuor horarum quando ē pura. ꝙ si permisceatur cuʒ ea colera citrina minuitur periodus eius. Et si permisceatur flegma prolongatur periodus. Et oportet vt scias ꝙ longitudo periodi non est nisi aut ꝓpter crossitudinem aut propter multitudinē eius quoniaʒ resolutio eius est difficilis. aut quoniam virtus debilitatur quare non pōt expellere aut propter spissitudinem corporis Et prolongatur etiam propter tempus sicut contingit in febre que fit in hieme. Et abreuiatur periodus per causas que sunt contrarie istis. Et dimissio huius febris est vigitiquatuor horarum. Et est corpus mundum quoniam materia eius est sicut cinis. Et est vrina in inceptione sua subtilis alba cruda. et in declinatōne nigra ꝑm plurimum. Et ex eis que addunt in verificatōne illius est quia apparent in hac febre vrine diuerse ꝑm quantitatem coloratōis humorum ex quibus fit. ⁊ pulsus est in initio periodi paruus tardus interfectus ⁊ est in statu magnus consecutiuꝰ ⁊ apparet in eo diuersitas multa. Et magnificatur splen propter multitudinem melācolie. ⁊ fit color viridis ⁊ similatur colori plūbi. ⁊ denigratur cutis ⁊ arescit ⁊ desiccatur. ⁊ exiccat stercus multū ⁊ est color eiꝰ decliuis ad nigredinem ⁊ minoratur sudor. Et significatur super eā ex ꝑte rerum nāliuꝫ. qm̄ accidit ꝑm plurimū i natura melācolica. ⁊ etate media. ⁊ ꝯplexionibus frigidis siccis. ⁊ in illis q̄ vtuntur cibis qui generant coleram nigraꝫ multā sić caro vaccina ⁊ pisces saliti ⁊ lētes ⁊ caules ⁊ caseus antiquus. ⁊ oꝫ ēt in hac febre si vides sanguinem vincentē in īceptiōe vt fleubothōes venā in manu sinistra. ⁊ si nō vides sanguinē vincentē in initio. qm̄ hūor nondū liquefit ⁊ est ꝯpactus crossus difficilꝰ euacuatōis tunc non oꝫ vt attrahamꝰ ipsum velociter ad exitum ⁊ euacuationem. qm̄ q̄n facimus hoc ponimus humorē ledentem vehementioris ꝯpactōis. Illud āt qđ ē ꝯueniens ad euacuatōem ⁊ euacuamus ipsum pꝰ illud est ꝙ q̄n videmꝰ significatōes digestionis tunc oꝫ vt demus medicinas q̄ soluunt hūorem melancolicū sicut epithimum ⁊ elleborus niger ⁊ sticados ⁊ mirobał. nig. ⁊ agaricū ⁊ lapis laçuli ⁊ sene ⁊ q̄ sunt illis sīlia. ⁊ administremꝰ cibos laudabił hūoris q̄ rīcāt maliciā hūoris. Et qm̄ malicia hūori ē f̄ra et sicca oꝫ vt sint cibi q̄ dant calidi hūidi sbtiliatiui inflatōis dissoluti leniētes nāꝫ. ꝙ si non lenit nā ꝑm ꝙ oꝫ tūc oꝫ vt administremus clistere. ⁊ incipiamus cum leni ⁊ post illud cuꝫ acuto etiam. Et vtant comestione ouoꝝ taracoꝝ ⁊ sinapis non ꝑm semitā ciboꝝ ꝫ ꝑꝫ semitam medicine in omni die donec sbtilient crossitudinem humoris qualitate sua. In sbstantia āt sua nō facias aliqđ donec loq̄mur sup ea. Et ꝑm hanc semitā admistrent etiaꝫ confectōes calide in oībus diebus ⁊ deābulatio ⁊ fricatio tempata. Qm̄ est possibile cū hmōi rebus vt rarificetur cutis ⁊ subtilietur mā ⁊ ablutio. aut non administret vt sit sufficientia in ea sup paucuꝫ. ꝙ est q2 accidit vt q̄n materia liquefit pmisceat in ꝑnīs res iuuatiua cum eo in q̄ non est iuuamētū ⁊ corrū pat eā. Et itrū quia q̄n soluit illud qđ sbtiliatur fit reliquū difficilis euacuatōis. ⁊ ēt q̄a res crossa q̄n currit in meatus strictos opilat eos. Cū ḡ appropinq̄t status admistramus regimīa subtiliatia ⁊ quietē ⁊ medicīas que euacuant hūorem melācolicū assidue. Qm̄ hūor q̄n maturat ⁊ subtiliatur ꝑpatur ⁊ obedit euacuatōi cum facilitate. Et demus etiā tyriacam ⁊ medicinas alias sicut medicamē

de asa. Et oportet vt scias ꝙ iste medicine quãdo datur ex eis aliquid in initio egritudinis ⁊ anteꝙ declaret̃ digestio tũc non põt euacuare humorẽ qm̃ medicia mouz mãtiaz motu tm̃ ⁊ facit eam currere. Cum ḡ currit ꝑmiscetur cum hũorib⁹ iuuatis: ⁊ mutat eos ad nãm suã. ⁊ si remanet in loco vno põit febrem magnaz vehementẽ plus ꝙ̃ fuit. Et si remanet in duobus locis acq̃rit duas febres melancolicas. Et si sit in tribus locis tũc oz vt sit sollicitudo ꝓpe de epate ⁊ splene. De epate quidem: qm̃ ipm̃ est causa adustionis ⁊ inflãmatõis. Et de splene quidẽ qm̃ ipe recipit fecem eius qḋ aduritur ⁊ accendit̃. ⁊ sit sollicitudo nostra in inceptõe de vtrisq̃ cum secaniabin. Et quãdo digeritur egritudo cũz istis trociscis. Trocisci conferentes epati ⁊ spleni ⁊ dantur in febre q̃rtana ⁊ ad adustionem colere citrine ⁊ sanguinis post. xx. dies. ℞. succi eupatorij. ʒ. iij. scolopẽdrie. ʒ. v. lacce ⁊ raũd amboꝝ ana. ʒ. iiij. spodij. ʒ. v. semis citrulli ⁊ boleris benedicti oĩm ana. ʒ. iiij. rosarũ. ʒ. vi. spice. ʒ. iiij. semis feni. ʒ. ij. croci. ʒ. ij. ⁊ granoꝝ alben. ʒ. iiij. radicis cappãris ⁊ seminis apij et anisi omnium ana. ʒ. ij. sũma est. xv. terant̃ ⁊ cribellentur ⁊ conficiãtur cum aqua apij ⁊ fiant trocisci ⁊ detur ex eis cum secaniabin aut aqua feniculi ⁊ endiuie ⁊ cuscute. Et conferunt etiã trocisci ḋ absinthio. Et administrent̃ etiam res que vomere faciunt. Et fac ieiunare infirmũ in die ꝑiodi ⁊ vomere ⁊ ꝓpe illos quibus aduenit hec febris ex adustione flegmatis. Cum ḡ ꝓlongatur ⁊ apparent significatões hũoꝝ frigidoꝝ crossoꝝ. damus etiam hanc decoctõz

Decoctio conferens febri q̃rtane que accidit ꝓpe ex adustione flegmat̃. ℞. semis apij ⁊ anisi ⁊ cordumeni oĩz añ. ʒ. v. ameos. ʒ. iiij. origani campestris calamenti fluuiat̃ amboꝝ ana. ʒ. v. passularũ mũdarũ. ʒ. xx. decoquant̃ cum tribus libris aque donec remaneat lib. i. ex ea. coletur et det̃ ex ea tertia eius tepida. Et non accipiatur in die ꝑiodi qm̃ in die ꝑiodi non oz nisi vt sudet ⁊ euomat ⁊ ieiunet. Et confert in hac febre quando ꝓlongatur hoc medicamen ẽt. Medicamẽ cõferens febri quartane post digestionem. ℞ ameos. ʒ. x. carui. ʒ. vij. piperis. ʒ. iij. gingiberis ʒ. iiij. anisi. ʒ. iiij. spice. ʒ. x. asse. ʒ. v. calamenti montani. ʒ. v. cassie lignee. ʒ. viij. terant̃ ⁊ cribellentur ⁊ conficiantur cum melle ⁊ det̃ ex eo pondus. ʒ. i. cum aqua apij ⁊ feniculi. Et ꝯfert etiam vt detur eis in omni ebdomada ex his pillulis. Pillule conferẽtes febri quartane post digestionẽ. ℞. epithimi. ʒ. x. ameos. ʒ. viij. anisi ⁊ feniculi amboꝝ ana. ʒ. ij. turbit. ʒ. x. sal̃ indi polipodij. ʒ. vi. yere pigre ʒ. x. agarici. ʒ. viij. terant̃ medicine ⁊ misceantur cum yera ⁊ conficiantur cum aqua mẽte ⁊ fiant pillule ⁊ detur ex eis pondus. ʒ. i. s. cũ aqua calida ante somnũ in nocte. Et quidã administrant etiam potum piperis solius. ⁊ illud in declinatõe egritudinis.

Capitulũ. xvi. de febre emitritea. s. media tertiana.

Hec febris est composita ex flegmate et colera citrina quando putrefit flegma interius ⁊ colera exterius. Et hec est illa que nominatur emitriteus pura. Et noĩatur non pura que accidit econuerso harum rerum. Cum ergo sunt ambo exteri⁹ aut sunt interius tunc febris que est ſm hũc modum non dicitur emitriteus Q̃ ẽ q2 ypocras dixit in tractatu primo epidimie de emitriteo quia non separatur penitus. s. quia in reliquis febribus est assidua. ⁊ in quibusdam eoꝝ dimittit. Et hec quidem febris est triuz specierum. Q̃ est quia aut vincit super eaz colera citrina pura aut flegma aut sunt cuz equalitate. Et hec quidem febris est in die ꝑma vehemens ⁊ in secunda est quieta. Et cã in illo est quia sunt in die ꝑmo due febres. s. illa que est ex colera citrina. ⁊ illa que est ex flegmate. ⁊ in secũda illa que fit ex flegmate tantum. Et curatio huius febris est ſꝫ q̃ntitatez humoris vincentis in ea Q̃ si vincãt duo hũores facientes eã simul cum equalitate. tunc curatio eius est cum rebus temperatis. Et si est colera vincens magis ⁊ indiget lenificatõne. tunc tereniabin ⁊ cassiafistul̃. et cum aqua prunorum que datur cuz ordeo cũ secaniabin. ⁊ decoquitur mes cum atriplicibus ⁊ holere iamenico. Et si vincens est flegma tunc detur aqua alubleb cum geleniabin. aut detur geleniabin cum aqua apij ⁊ feniculi. Et si sunt equales componimus curationem sit̃r.

Capl̃m. xvij. de duabus febrib⁹ q̃ noĩant̃ emplalos ⁊ lipparia.

Scias ꝙ flegma vetreum ſm valõ ẽ int̃ spẽs flat̃ aut vicit ĩ corpe toto aut in mẽbro vno. Et illud qḋ vincit in cor-

pore toto aut putrefit ex eo aliq̄d. aut ex eo
est quod putrefit et ex eo quod non putrefit
si autem totum est ita ꝙ non putrefit tūc ip-
sum gn̄at in corpore frig⁹ qd̓ ñ calefit absq̧
febre. Et si totū putrefit tunc aut putrefit ex̄
alaurid ⁊ venas ⁊ facit febrē q̄ dr̄ effimerina
hn̄s periodos. aut putrefit ītra alaurid ⁊ ve
nas ⁊ facit febrē assiduā. Si aūt putrefit ps
eius ⁊ non putrefit ps accidit febris q̄ noīaᷣ
empialos. ⁊ ipsa quidez facit frigus interius
⁊ exterius calorez. Et vrina quidem illoꝝ q̊s
inuadit h̄ febris mioris caliditatꝭ est q̄̄ꝫ vrina
illoꝝ quos inuadit effimerina . ⁊ est etiā grof
sior ea. Et pulsus est crossus sepatus. ⁊ for-
tasse est fortior omni die. ⁊ fortasse fit fortis ī
quarto die. ⁊ non significaᷣ sup eaz nisi ex ac
cidentibus eius nō ex dispositōibus suis et
ei⁹ ꝑiodis. ⁊ fortasse est ꝑiod⁹ ei⁹. iiij. horaꝝ. ⁊
fortasse est. viij. ⁊ est etiā xxiiij. hōꝝ. ⁊ fortasse
est plus h̄ ſm q̄ntitatē crossitudīs materiei:
⁊ multitudinis eius: ⁊ spissitudinez corporis
⁊ crossitudinē eius ⁊ debilitatē v̓tutis ⁊ tp̄s
anni. Et feb̄s empialos q̄dē h̄ ñ ꝑmanet mlᷣ
tū. Qz ē qr fortasse moraᷣ. xx. dieb⁹. ⁊ fortas
se addit sup illud parū ⁊ minuiᷣ. Febris aūt
que fit in. v. dieb⁹ aut in oībus. vij. dieb⁹ aut ī
oībus. x. non accidit nisi ex flegmate crosso.
aut ex colera nigra . ⁊ ſm q̄ntitatē crossitudi
nis materiei ⁊ spissitudinis ei⁹ ex q̄ gn̄aᷣ pre
cedit ꝑiodus ei⁹ ⁊ postponiᷣ. ⁊ vrina ⁊ pulsus
sunt ſm q̄ntitatē materiei. Et illa que dr̄ lip
paria sic dc̄m ē a Galieno ē illa in q̄ īfrigidā
tur extremitates mēbroꝝ ⁊ qd̓ apparz ex cor
pore ⁊ aduruᷣ in ea ꝓfundū corporis ⁊ vi-
scera cū siti vehementi ⁊ asperitate lingue. ⁊
pulsus ꝑuus lenis. Et lipparia q̄dem est cō-
traria empialos ꝙ est qr frigus in ēpialos ē
interius. ⁊ inflāmatō exterius. ⁊ in lipparia
accidit ꝯriū illius. Et oz vt solliciti sim⁹ in
empialos ꝓ̄pe de stōacho. s. cū vomitu ⁊ po-
tibus qui infrigidāt ⁊ mūdificāt stōachū ⁊ ꝓ
uocāt vrinā sicut aq̄ feni. ⁊ apij cū gelēiabin
⁊ secaniabin. Et demus in potu ēt infusiōez
de aloes ⁊ yerā pigrā ⁊ pillulas de eupato-
rio ⁊ pillulas de aloe. Et admistreᷣ clistere ī
q̊ ē quiddā acuitatis sicut clistere qd̓ fit ex ca
momilla ⁊ mellilloto ⁊ furfure ⁊ medulla car
tami ⁊ centaurea minori ⁊ aneto ⁊ almuri et
melle. Et comedat aquā ciceris ⁊ muri ⁊ ci-
minū ⁊ oleū de amigdalis dulcibus ⁊ siclam
⁊ spaguz. Et ꝯfert in inceptōe lipparie gelē-
iabin cum secaniabin. ⁊ in fine infusio d̓ alo-
es ⁊ yera pigra ⁊ aq̄ feni. ⁊ endiuie ⁊ apij eti-
am. ⁊ trocisci de rosis ⁊ mastix. Et v̓r oz
vt administreᷣ in hac febre illud qd̓ ē minoꝝ
caliditatis q̄̄ꝫ res q̄ admistraᷣ in ēpialos.

Capl̄m. xviij. de febribus q̄ accidūt cū lo
cis doloris.

Uoniā accidūt febres ex dolore ali
q cuius mēbroꝝ sic illa q̄ accidit ex do
lore epatꝭ ⁊ splenis ⁊ lateris ⁊ renuz
⁊ cū cerebro tunc oz vt ponaᷣ studiū totum
in membro leso . ⁊ curem⁹ ipsū donec qn̄ ab-
scindim⁹ cāz . ⁊ abscidam⁹ qd̓ ipaz fac accidē.

Capl̄m. xix. de sincopi.

Jncopis est res vna ⁊ cāe ei⁹ sꝫ mul
s te. Et ꝓpᷣ illō oz vt ꝯponaᷣ curatō
ſz q̄̄titatē cuiusq̧ cāꝝ ei⁹. Jn illis q̊
q̄bus aduēit sincopis ex colerica passione et
diarria ⁊ reliq̄s euacuatōib⁹ egrediētib⁹ a tē-
peramento. oz vt rorem⁹ sup faciē eoꝝ aquā
frigidā ⁊ retineam⁹ anhelitū eoꝝ ⁊ inungā⁹
os stōachi ⁊ cogam⁹ eos ad vomitū ꝑ introi-
tū digitoꝝ. aut penne. ⁊ stringam⁹ man⁹ eoꝝ
⁊ pedes eoꝝ stricturis fortibus. ꝙ si euacua-
tio est inferius stringim⁹ man⁹. ⁊ si est superi
us stringim⁹ pedes. ⁊ ꝯfert illis q̊s ꝯsequiᷣ si
copis ex hac dispositōne vinū mixtū cuz aq̄
frigida. Balneatio autez ē iuuatiua diarrie
Jllis āt q̊s ꝯsequiᷣ sincopis cā eruptōis sā-
guinis aut euacuatōis ꝑ sudorē sup̄ mēsurā.
balneatō est ꝯria valde: qm̄ necessitas vocat
in esse eoꝝ ad infrigidatōez eoꝝ ⁊ ꝯstrictōez
non ad mollificatōez. Et vinū ꝑmixtū cū aq̄
frigida ē ꝯueniens eis. ⁊ nō ꝯfert eis ꝯstrictō
iūcturarū eoꝝ neq̧ vt vomāt neq̧ vt mouea-
tur penit⁹. imo ꝯfert eis infrigidatō ⁊ ꝯstric-
tio. Quapp ingeniandū est in ꝯtinuatōe vē-
toꝝ frigidoꝝ ad domū in qua iacēt ⁊ mutatō
ne aeris ei⁹ ad q̄litatē frigidā ꝯstrictā. ⁊ ster-
nam⁹ eā cū mirto ⁊ rois ⁊ ramis vitis. Et q̄
b⁹ supuenit sincopis pp repletōez oz vt fricē
tur man⁹ eoꝝ ⁊ ipsoꝝ pedes multū ⁊ calefiāt
⁊ stringantur. ⁊ prohibeamus eos a vino et
cibo ⁊ ablutōe. ⁊ dem⁹ eos aquam mellis in q̄
decocta sunt calamentū mōtanū ⁊ cāpestre
tm̄ aut ysopus ⁊ asse. Et damus eis ēt seca-
niabin. Et cū hmōi oz vt curentur mulieres
quas consequiᷣ sincopis causa matricis ex-
cepto secaniabin. Non enim oportet vt deᷣ
eis. Et stringe pedes earum. ⁊ frica eos. Et
administra ventosas super mammillas ea-
rum quas consequitur euacuatio multa ex
matrice: ⁊ illarum quarum matrices trahūt

ad superiora. aut declinant ad lat⁹ sup emū-
ctoria ⁊ coxas ⁊ fac eas odorare res fetidi o-
doris valde calefacientes mundificātes mol
lificantes. Et si sincopis est ꝓpt̄ debilitatez
stomachi ponimus sup mēbrū empl̄a ꝯfortā
tia fcā ex casab ⁊ vino ⁊ sauich ordei ⁊ croco
⁊ aloe ⁊ mastice. Et inungim⁹ eos cū oleo de
absinthio ⁊ mastice ⁊ citonijs ⁊ spica ꝑmixtis
cū vino. Et si in stomacho sunt caliditas ⁊ i
flāmatio tunc ꝑmisce cū eis quasdā res īfri-
gidantes sicut rasura cucurbite aut succ⁹ lac
tuce aut aq̄ solatri. ⁊ ꝯfert eis iuuamentum
multū fricatō manuū ⁊ pedū etiā. Cū g̊ cu-
rant̄ cū istis rebus bone fiūt dispositōes eo-
rum valde. Et illis q̄ hn̄t inflāmatōez ꝑcipi
mus vt abluant̄ cum aq̄ dulci calida statiz. et
istis qui sentiunt frigus damus ꝯfectōes tri
um piperū ⁊ piper ꝯiunue ⁊ sirupū de absin-
thio. Qr̄ si cā sincopis sunt hūores mali mor
dicatiui dam⁹ eis in potu aquā calidā solam
aut cum oleo ⁊ facim⁹ eos vomere. Si autē
vomitus est difficilis sup eos: calefacim⁹ i ꝓ
mis loca ꝓpinq̄ stomacho manib⁹ ⁊ pedibus
Si aūt non vomunt cū istis etiā intromitta
mus digitos aut pennā. Si g̊ non pn̄t vomē
cū istis damus eis oleū calefactū. Qr̄ ē qꝛ h̊
mouet vomitū multum. verūtn̄ lenit ventrē
Et lenitas nature talib⁹ quales sunt illi ē iu
uatiua valde. ꝓpt̄ h̊ g̊ qn̄ non lenit̄ est neces
se nobis vt adiuuemus cū suppositōe suppo
sitorioꝝ in euacuatōe. Et qn̄ medicant̄ cum
istis rebus ⁊ bone fiūt eoꝝ habitudines val-
de dam⁹ eis aliq̄d ex herba absinthij postq̄ ō
coquimus eā cū aqua mellis. Et ꝯfortemus
stōachos eoꝝ in oī die et oī hora cū reb⁹ q̄ po
nunt̄ desup. ⁊ rebus que recipiunt̄ intra cor-
pus. Et non oꝫ vt administremus in inceptō
ne res constringentes ꝫ post euacuatōez hu
moꝝ maloꝝ. Qr̄ si cā sincopis est multitudo
flegmatī frigidi aggregati in stomacho. cura
mus eā cum embrocis ⁊ oleis cum oleo ō ab
sinthio. Et damus post illud aquā mellis in
q̄ decoquunt̄ ysopus et aliq̄d aliud ex eis q̄
sunt illi sitia. Et dent̄ secaniabi ⁊ piper. Qr̄
est qꝛ oꝫ vt sit curatio eius tota incisiua val-
de. Et si cā sincopis est frigiditas vehemens
tunc iuuamētuz in illo est vt calefaciam⁹ ipsū
in omni dispositōe. ⁊ dem⁹ ei in potu vinum
ꝑmixtū cum aq̄ calida ⁊ cibet̄ cibis calefaci-
entibus ⁊ fricet̄ sup ignez Et oꝫ vt faciam⁹
ꝯtrium haruz rerum in illis quibus caliditas
multa ē cā sincopis: qn̄ mansiones eoꝝ sunt
in loco quieti aeris stricti aut tardant̄ in bal-
neo. Qr̄ est qꝛ istis hora qua debilitant̄ opor
tet vt det̄ aqua frigida quā bibāt. Et flabel-
lemus eos ⁊ faciamus eos sedere in locis in
quibus flant venti. ⁊ inungim⁹ stomachos eo
rū. ⁊ demus eis post illud vinū ⁊ cibuz. Et si
cā sincopis est vehemētia flegmonis aut ma
licia ꝑiodi febris. ⁊ v̄tus eius in inceptiōe sui
ꝑiodi quando infrigidant̄ manus eius ⁊ ipsi
us pedes est cura eius vt calefaciamus eos
⁊ fricemus eos virtuose ⁊ stringimus eos et
ꝓhibem⁹ eos a sompno. Et alienamus eos
a comestione ⁊ potu. ⁊ super q̄s cadit vt con
sequat̄ eos sincopis cā siccitatis in inceptōe
ꝑiodi infūdimus aliquid panis in vino ⁊ da-
mus eis an̄ ꝑiodum. Qr̄ ē quia si tu das ex
eo supfluum parū aut das aliquid difficilis
digestionis tunc plus ⁊ pl⁹ fit fortis sup eos
sincopis. Qr̄ si cā sincopis est ꝑ vehemētiaz
que est in aliq̊ mēbroꝝ ꝑncipaliū da secania-
bin ⁊ aquā mellis in q̄ decoctū est calamentū
cāpestre aut montanū aut ysop⁹ ⁊ cibos sb-
tiliatiuos valde ⁊ fricent̄ manus ⁊ pedes vn
gendo. ⁊ administrent̄ etiam que ꝓuocāt vri
nam. Ipsi enim quando vtunt̄ illis bone fi-
unt dispositōnes eoꝝ. ⁊ bibant vinum albū
ponticū qd̊ non antiquat̄ multū. Et si est cā
sincopis euacuatō colere subito ꝯfert eis q̄
sunt ꝼm hanc dispositōem vt ꝯfortemus eos
cum odoriferis ⁊ cibem⁹ eos cum sorbitōib⁹
facilis digestionis. Qr̄ si causa sincopis est ex
vehemētia tristitie aut ire aut timoris aut he
sitatōnis aut delectatōis ꝯforta eos cū odo
riferis ⁊ retine anhelitū ⁊ coge eos vomere.
Et in illis quibus accidit sincopis cā doloris
vehementis ex colica aut dolore ventris aut
alicui⁹ alioꝝ membroꝝ tūc sincopis q̄escit cū
calefactōe ⁊ fricatōe.

Capl̄m. xx. de ill̄ q̄s debilitat sudor.

Oportet vt ꝓhibeatur sudor illoꝝ q̊
rū resoluit̄ virtus cū rebus faciēti
bus stipticitatē ⁊ rebus exiccatis ex
q̄bus sūt lutū qd̊ asportat̄ ō samos ⁊ merda
sengi ⁊ galle ⁊ antisū ⁊ thus ⁊ alumen ⁊ folia
mirti qn̄ terunt̄ ⁊ puluerizant̄ ⁊ oleum ō flo
ribus vitiū aut oleum rosatū aut oleū de ci-
tonijs aut oleū de arbore masticis qn̄ fricat̄
cum eo corpus. ⁊ ꝯfert eis etiā farina thuris
qn̄ teritur ⁊ puluerizat̄ sup corpus. Et qm̄
iste tractat⁹ iaꝫ ꝑuēit in mēsuratōe stam⁹ vbi
ꝑuenit. Cōplet⁹ est tractatus sext⁹ bre
uiarij Jo̅his filij Serapionis.

Tractatus septimus breuiarij Iohis filij Serapionis ꝛ est antidotariū. ꝛ ē. xxxvij. capitula.

p Rimū de reb⁹ q̄s oꝫ pmittere ꝛ q̄s oꝫ cognoscere illum qui est voluntari⁹ super cōpositōem mediciaꝝ p viam rectitudinis. 90

Scōm q̄ sit nccitas medicinaꝝ ꝯpositaꝝ 91

Tertiū in q̄ rememoramur itentionū cōium i ꝑiectōe mediciaꝝ simpliciū i medicinaꝫ ꝯpositā. 91

Quartū in q̄ dicim⁹ viā qua oꝫ incedē in q̄ntitatibus eius ꝙ ꝑycit ex medicis simplicibus in medicinā ꝯpositā. 92

Quintū inq̄ narram⁹ iuuamentū medicinaꝝ oīm cōit in mēbris lesis. 92

Sextū ō egritudib⁹ ꝯposit̄ ꝓꝫ viā exēpli 92

Septi⁹ de medicinis cōib⁹ accept̄ ex itētōnibus compositis. 93

Octauū de arte tyriacarū ꝛ ꝯfectōnuꝫ. 95

Nonum de yeris. 100

Decimū inq̄ dicim⁹ q̄r soluūt medicie solutiue. 102

Undeci⁹ ō cāone i ꝯpositiōe mediciaꝝ soluentium. 104

Duodecimū de medicis soluentib⁹ coꝉaꝫ ꝛ q̄ntitate potiōis cuiusqꝫ eaꝝ cū rememoratōe rerū quas oꝫ miscere cū vnaq̄qꝫ eaꝝ que expellāt nocumentū eius. 104

Tertiūdeci⁹ ō medicis soluētib⁹ coꝉaꝫ nigꝫ 105

Quartūdecimū ō medicis soluētib⁹ fła. 105

Quintūdecimū de medicis soluentibus aq̄sitatem. 106

Sextūx⁹ ō electuarijs ꝛ ꝯfectōib⁹ solutis 106

Septimx⁹ ō pilluł iuuatis ḡnū diuͦsoꝝ 107

Octauūdecimū ō trociscis iuuatis egritudinū diuersaꝝ. 112

Nonūdecimū de suffufet. 116

Uigesimū ō electuarijs. 119

Uigesimū pmū de loocat. 121

Uigesimū secūdū de ꝺcoctōib⁹. 122

Uigesimū tertiū ō sirupis. 124

Uigesimū q̄rtū ō gargarismis. 128

Uigesimū q̄ntū de oleis. 129

Uigesimū sextū de clisterib⁹. 130

Uigesimū septimū de cathaplasmatib⁹. 131

Uigesimū octauū ō emplꝭis. 133

Uigesimū nonū de linimenꝭ. 133

Tricesimū ō puluēib⁹ q̄ puluerizanł suꝑ mēbra. 135

Tricesimū pmū de caputpurgijs. 136

Tricesimū secūdū de dētifricijs. 136

Tricesimū tͭtiū de medicis ꝯfēntib⁹ doloribus oculi. 141

Tricesimū q̄rtū de q̄ntitate spacij q̄ moratur vnaq̄qꝫ medicinaꝝ ꝯpositarū ꝓuans v̄tutem suā ꝓm sentētiā albandē seburos. 141

Tricesimū q̄ntū de ꝯditis. 141

Tricesimū sextū de medicis vomitis. 141

Tricesimū septimū de mēsuris ꝛ pōdēib⁹ 142

Capłm pmū in q̄ ē rememoratō rerū q̄rū ꝯgnitōe idiget q̄ diligit ꝯpositōeꝫ mediciaꝝ ꝓm ꝙ oꝫ ꝛ ꝑcognitōem simpliciū eaꝝ añ ordinatōem eaꝝ ꝛ ipaꝝ ꝯpositōem.

n Ecesse est illi q̄ vult ꝯponē medicinas ꝓm ꝙ oꝫ vt sit sciēs v̄tutē c⁹qꝫ eaꝝ et non sit ꝯtent⁹ i illo super ꝯgnitōeꝫ v̄tutū eaꝝ q̄ sūt lo⁹ generū sic faciūt q̄dā ex editorib⁹ libroꝝ. Ipsi eīm narrant in libris suis ꝙ h̄ medicia calefacit. ꝛ h̄ medicia infrigidat. ꝛ h̄ desiccat. ꝛ h̄ humectat. imo ꝯgnoscat v̄tutes eaꝝ ꝓm discretōem ꝛ determiatōeꝫ. ꝛ sciat in q̄ gradu sit opatō cuiusqꝫ earum ex vnaq̄qꝫ haꝝ v̄tutuꝫ ꝛ opationum. Qꝛ est quia ex medicinis sunt que faciunt vnā ꝛ vnam harum opatōnum quas diximus. opatōneꝫ occultā valde. ꝛ ex eis sunt que faciūt illā operatōeꝫ manifestā ꝛ ex eis sunt q̄ faciūt illā opatōem fortē. ꝛ ex eis sunt que faciunt illā ꝯpletam ꝛ integram Et cū medicie diuersificentur ꝓm gradus suos tunc non sufficit huiusmodi vt sciat ex eē earuꝫ ꝙ hec medicia calefacit aut infrigidat imo oportet vt sciat q̄ntum est de ꝓprietate medicine vt calefaciat aut infrigidet. Cui⁹ exemplum est ꝙ gūme omnes calefaciunt et hec est res omnibus eis. verūtamen int̄ eas in calefactōne est diuersitas que non est minor. Et similiter etiam inter multa ex lactib⁹ .s. lac arboris que calefaciunt. Et inter ea in calefactione diuersitas multa ex via additōnis ꝛ diminutōnis. Inde est ꝙ quando tu cōparas opopanacum cum asa ꝛ cum serapio tunc est hoc nichil. Et que necessitas est nobis dicere illud quod facit nobis soda. ꝛ nos possumus dicere diuersitatem inter res quarum virtus est virtus vna. in rebus quarum virtus est virtus vna. ꝛ res quas comedunt homies ꝛ quas bibunt i omni die. Inde ē ꝙ anetum ꝛ cepe ꝛ ruta omnia calefaciunt. verūtamen inter ea in calefactōne est diuersitas multa valde. Cognitō ḡ de ordinibus

medicinarū ē ⁊ ṽtute ministrandi eaꝝ in me-
dicatōibus egritudinum vsqꝫ q̄ fit qn̄ stat su-
per mēbro qd̄ īfrigidatū ē vltimo frigore. vt
medicet᷑ ipsū cū medicamine qd̄ est in vltīo
caliditatis. ⁊ qn̄ stat sup mēbrū qd̄ nō ꝯsequi
tur ex frigore nisi q̄ntitas pua medicet᷑ ipsū
cū medicamine qd̄ calefacit calefactōe pauca
⁊ qn̄ stat sup mēbrū qd̄ infrigidatū est mltuz
valde medicet᷑ ipsū cum medicamine calido
multe caliditatis. Cū ḡ res sit in h̄ ꝺm ꝙ
narraui. tunc iam inuenim⁹ ī narratōne nr̄a
vnicuiqꝫ reliq̄rū rerū que calefaciūt. aut faci
unt vnū reliquoꝝ horum capłoꝝ quatuor ḡ-
dus. Discernim⁹ ḡ ⁊ sepauimus p illud īter
res que calefaciūt calefactōe pauca. ⁊ int᷑ res
que calefaciūt calefactōe manifesta. ⁊ res q̄
faciunt illud opatōne forti multe virtutꝭ val-
de: donec ipse cum illo adhurunt. Et dimi
simus hmōi distinctōem eandē in reliquis q̄-
litatibus alijs. s. vnicuiqꝫ. iiij. graduū. iij. man
siones. Nā ex medicis ē q̄ est quasi in pnci⁹
gradus. ⁊ ex eis q̄ est q̄si in fine eius. ⁊ ex eis
q̄ est inter illa. ꝙ ē qꝛ medicīe q̄ vlcerāt calidi
tate sua. sic medicīe q̄ ex eis noīant᷑ putrefa-
ctiue. Et sunt ille que putrefaciunt illud cui
obuiant ex corpore: quarūdā eaꝝ ostenditur
virtus hora q̄ occurrit corpori. ⁊ q̄dam earuz
indigēt vt morent᷑ die sua tota: aut plus illo
deinde ostendit᷑ ṽtus earū. Et sicut indiget
qui vult ꝯpositōz medicīaꝝ ꝺm ꝙ oꝫ vt sciat
de esse medicinarū calefacientiū illud qd̄ nar
raui. silr indiget vt sciat in medicis infrigidā
tibus. ⁊ in medicis humectantib⁹. ⁊ in medici
nis exiccantibus. Materie ḡ medicinaꝝ
sunt. iiij. graduū. quedā eaꝝ sunt ex plantis.
⁊ q̄dā earū ex mineris. ⁊ q̄dā earū ex aīalib⁹
Et vos iam scitꝭ virtutes earum oēs in ꝯpo
sitōe medicinarū simpliciū ꝺm distinctōez. et
determinatōem ex libris q̄ sunt editi de ṽtu-
tibus medicinarū. Et sicut vos indigetꝭ cog-
nitōe ṽtutum medicīaꝝ simpliciū cū pscruta
tōne talit᷑ vt sit vobis possibile p illō vt ꝯpo
natꝭ in omni loco ex rebus q̄s inuenitꝭ ꝓprie
medicinas q̄ ꝯueniant corporibus q̄ indigēt
a nobis medicatōib⁹. silr necesse ē vobis eti-
am vt sitis scientes res accidentes in corpo
re ex eis q̄ sunt ex̄ nām. Et iā sciuistis ꝙ
intentō pma in medicina ad quā intendimus
in medicatōe non attrahit᷑ nisi ex spēbus reꝝ
egressarū a nā. Et qꝛ significat sup hoc sb̄stā
tia mēbri infirmi. ⁊ ꝯplexio aeris ꝯtinentis.
Et multi ex prudētib⁹ medicis ꝯsiderauerūt
ēt cuz suis consideratōibus in istis rēbus q̄s
dixim⁹ in etate infirmi ⁊ hora p̄senti ex horis
anni et dispositione aeris in hora presenti. ⁊
regione. ⁊ quid sit illud quod infirmus cōsue
uerat ⁊ curat᷑ cum eo ex artib⁹. ⁊ quid p̄terijt
de consuetudine eius. Necesse est ḡ vobis vt
sitis seruantes oēs istas res si vultis vt ex-
trahatis in omni loco ⁊ regione illud quo in
digetis ex simplicib⁹ ⁊ compositis donec nō
occultetur vobis medicina. Et opoꝛtꝫ vt
sciatꝭ etiā cum hoc quia multotiens est medi
cina vna simplex ꝺm ꝙ creata est natura. s. ī
sanatione egritudinis ⁊ alioꝝ ex eis que ac-
cidunt in corpore ex rebus accidentibus a na
tura. Et multotiens est indigentia ex illo me
dicinarum compositarū. Et ego suz nūciās
tibi cām que facit illud hic.

Capitulū scōm de indigentia medicinaꝝ
compositarū que sint.

Si possibile essꝫ vt medicaremus oē
quod accidit in corpore ex specieb⁹
rerum egressarū a natura cuz medi
cinis simplicibus non indigeremus penitus
in aliqua horarum medicina composita. ve-
rum res non est ita. Qꝛ est quia tu multotiēs
indiges calefactōne corporis tali qua pueni
at ad aliquam mensuraruz. ⁊ tamen non po
tes inuenire medicinā que calefaciat illa mē
sura. Et non oportet vt medicina qua medi-
catur egritudo: sit nisi ꝺm egritudinem ⁊ per
comparationem eius. Nam si in corpore est
egritudo frigida qua elongatur corpus a cō
plexiōe sua naturali. iiij. numeri. tūc res ma-
nifesta est quia est necessarium vt sit medicia
qua medicatur hec egritudo in quātitate ca-
liditatis addite a complexiōe naturali eq̄lis
huic quantitati. Et multotiens qn̄ nos non
possumus inuenire medicinam simplicem c⁹
calefactio sit huius quantitatis. ⁊ inuenimus
duas medicinas quarū vna ē calidior ꝯpłoe
tp̄ata tribus numeris. ⁊ altera calidior tēpa
ta quinqꝫ numeris pmiscemus ābas. ⁊ poni-
mus complexionē mediam inter vtrasqꝫ. Et
ḡ calidior complexione tempata q̄tuor nūis.
Et in medicinis simplicibꝫ sūt medicīe mlte
de quibus impossibile est vt admistrent᷑ nisi
misceant᷑ cum re alia. sic illud quod accidit si
nobis necesse est vt medicemur aliqō mēbro
rum. ⁊ terat᷑ aut lutat᷑ sup ipsum quod sit sic
emplastrum. Cum ergo volumus non inue
nim⁹ aliquā ex medicis simplicibꝫ que sit cō-
ueniēs vt admistret᷑ sola ī h̄ mō. neqꝫ aspaltū

neq cera neq gũmi pini neq pix neq sordi-
cies alcaguarati neq laudanũ. Et plus lon
ginquũ illo ab hoc vt sit ꝯueniẽs ad h' est q̃ci
niar' ꝛ cerusa ꝛ merdasengi. ꝛ alia ab illis ex
reliquis medicinis fodiendo extractis ex mi
neris. Et silr ex medicinis ex genere planta
rũ. nõ est possibile vt facias ex ea simplici so
la lutamentũ qd̄ luteť sic̃ emplr̃m. Qñ g̃ res
ẽ fm h' tũc iã inuenerũt recte antiqui ꝯposi-
tores ẽplor̃ in h' q ipi pmiscuerũt oleũ in q̃
decoquũť medicine que fodiẽdo extrahunt
in ẽplis ꝛ liq̃factõe eaꝝ etiã iã qua liq̃faciũt
illud qd̄ liquefit ex eis cum oleo ꝛ piectõne
eoꝝ in eis q̃ pŋciunt illud q̃ indigent ex me
dicinis que sunt ex gñe plantaꝝ siccarũ trita
rũ cribellatarũ. Et h ẽt sunt egritudies alie
ex eis in quibus necessaria est vna medicina
simplex sic̃ creata est natura. Verũ nos per
miscem' cũ illa medicia medicias q̃bus qñq
volum' frãgere violentiã ei'. ꝛ qñq volum'
cũ eis expellere horribilitatẽ saporis eius si
cut dixit Ypocs in libro suo q̃ est de regimie
egritudinũ acutarũ vbi dixit. Qꝛ si dolor est
inferior velamine ꝛ hñs ipsuz non inueit ta-
ctuz eius in furcula. tunc oz vt leniam' nãm
cũ elleboro nigro. aut cũ semine plante que
noiaľ daucus ꝛ ẽ portulaca siluestris postq
pmisceňť cum elleboro daucus ꝛ siseleon. et
ẽ keissim campestris ꝛ semẽ apŋ mõtani. aut
ciminũ aut anisuz aut alia ex medicis sbtilib
ꝛ cũ semie ꝛ lacarboris alaniuden. Et in h' q̃
dem fmone oñdit Ypocs q necessitas nõ est
nisi medicie solutie. verũtñ indiget ppť ab-
hominatõnem suã ꝛ horribilitatẽ saporis sui
re q̃ eã faciat bonã vt sit possibile homi bibe
re eã. ꝛ sit possibile vt moreť ꝛ remaneat i sto
macho. Multe enim medicinaꝝ q̃ bibunť p
ueniunt ex abhoiatõne ꝛ horribilitate sui sa-
poris. ꝛ vehementia illius sup bibentẽ ipsas
vt hora q̃ bibit eas accidẽ faciãt ei nauseã do
nec euomat eas statim. ꝛ q̃dã eaꝝ quãuis sit
possibile vt moreňť in stomacho parũ. verũ-
tñ p' illud excitant vomitũ p illud qd̄ accidit
ab eis ex eructuatõe sua mala. Et sic iste me
dicie q̃s dixit Ypocs pmisceňť cũ medicinis
solutis vt bonum faciant odorẽ eaꝝ. silr per
misceňť ẽt cũ medicinis que dicuňť sedatiue
doloꝝ medicie alie vt frangãt v̓tutem earuz
ꝛ expellãt violẽtiã ipsaꝝ sic̃ est illud qñ volu
mus vt in potu dem' opiũ. aut iusq̃amũ. aut
corticez radicis mãdragore. Hoc g̃ ẽ vn' mo
doꝝ necessitatꝭ medicie ꝯposite. Et malor

modoꝝ necessitatꝭ ꝯpositõis mediciaꝝ ẽ quo
indigeť in egritudinib' que indigent medici
nis in q̃bus aggregaňť v̓tutes ꝯ̃rie sil'r. sicut
egritudines que indigent medicis que phi-
bẽt ex supfluo maťiei ꝛ resoluũt aut medicis
q̃ abstergunt ꝛ leniũt. aut medicis q̃ ĩg̊ssant
hũores ꝛ sbtiliant eos sil'r. Et in illꝭ q̃ ex medi
cinis ꝯpositꝭ sunt pl' iuuatie ꝛ nobiliores eaꝝ
ꝛ sunt in ordine supioris q̃ntitatꝭ. tu inuenis
virtutes ꝯ̃rias sic̃ oñdaz illud. Et h ẽt ẽ mo-
dus alius ex modis nc̃citatꝭ ꝯpõitõis medici
naꝝ. Et ẽ qꝛ nos forsitan volum' vt sit nobis
medicia resistens ꝛ expellens venena mlťa
ex venenis aialiũ hñtiũ venenũ. ꝛ medicias
mlťas ex medicis interficientib'. Et iste mo
dus ex mõis nec̃itatꝭ ꝯpositõis mediciaꝝ p-
uocauit hoies ad h' vt facerent tyriacã. ꝛ añ
tyriacã facẽnt medicamẽ qd̄ dr̄ metridatũ. ꝛ
alias ab istis medicis ꝯpositꝭ multas ꝯfectõ
nes. Et necessitati ꝯpositõnis mediciaꝝ sũt
multi alŋ modi quarũ quãtitas est minor q̃n
titate istoꝝ quos narrauim'. verũtñ cogerũt
nos ad ꝯpositõnẽ medicinaꝝ. Et ego faciaz
vos scire illa caplr̃a oia i hoc libro postq nar
rabo vobis intentões sup q̃s fabricam' rem
in ꝯpositõe mediciaꝝ.

Caplr̃. iŋ. de intentõib' ꝯpositꝭ cõib' ad q̃s
intẽdit p piectõez medicinaꝝ simpliciũ i me-
dicinã ꝯpositam.

m Edicie simplices pŋciũť i medicinã
ꝯpositã pp cãs diũsas. Quedã eniz
eaꝝ pŋciunť pp egritudinẽ pp quã
ꝯpõiť illa medicia. sic̃ carnes vipẽaꝝ i tyria
ca ꝛ in descriptõe alia. aut pp mutatõz q̃litatꝭ
nociue q̃ ẽ in ea sic̃ pŋciunť piper ꝛ anisũ cũ
scamonea. Et q̃dã pp medicias alias q̃ pŋci
unť in illã medicinã cõpositã. Et medicinaꝝ
q̃ pŋciũť in illam medicinã ppť medicias q̃
sunt in medicina ꝯposita. Alie sũt p' q̃s q̃riť
ꝯfortatõ illaꝝ mediciaꝝ sic̃ sť radices lilŋ ce-
lestis ꝛ acorus ꝛ agaric' in tyriaca. Et alie' sť
p q̃s q̃riť vt adiuuent alias medicias sup ve
locitatẽ penetratõis in corpus. sic̃ ruta in ty
riaca. ꝛ alie p q̃s q̃riť rectificatõ ei' qd̄ ẽ in illꝭ
medicis ex q̃litate mala et expulsio malicie
ei'. sic̃ pŋciũť cũ scamonea pip ꝛ anisũ. ꝛ alie
p quas q̃riť vt pmaneant ille medicie ita vt
non resoluanť velociter sic̃ opiũ in ꝯfectõib'
calidis. aut vt ꝯtinuent v̓tutes eaꝝ in corpe.
sic̃ vinũ i tyriaca. Caplr̃m. iiŋ. d̄
cãonib' q̃ posui ab initõ rei i q̃ntitatib' ei' q
pŋciť i medicinã ꝯpõitã ex medicis siplicib'

c Canon igitur eorum primus est quod oportet vt proijciatur in medicinam compositam ex omni medicina cuius virtus est virtus vehemens
quantitas parua. et ex omni medicina cuius virtus
est debilis quantitas multa vt consequatur per multitudinem quantitatum suarum illud a quo deficit
virtus eius. Canon secundus est quod oportet vt sit illud quod proijciatur in eam ex medicina cuius
iuuamenta sunt multa. aut sunt pauca sed sunt
velocia quantitas multa. Et ex medicina cui
non sunt nisi iuuamentum vnum. aut iuuamenta duo. aut sunt ei iuuamenta multa sed non sunt
velocia quantitas parua. Et intentio sermonis
mei medicina fortis aut vehementis virtutis
est in cuius parua quantitate est qualitas vehemens et operatio eius est fortis in calefacione
aut in infrigidatione. aut in exiccatione. aut in humectatione. sicut est euforbium et opium. Et intentio sermonis mei et multorum iuuamentorum est de
cuius proprietate est vt conferat egritudinibus
multis quamuis virtus eius non sit vehemens sicut agaricum. Canon tertius est quod oportet vt sit
quantitas medicine secundum situm membri ad quod
intenditur cum ea. quod est quia si medicina confert
membro longinquo a loco. tunc oportet vt proijciatur
in eam quantitas multa: quoniam virtus eius resoluitur et debilitatur antequam ipsa perueniat ad ipsum
propter longitudinem vie super ipsam. Et si non
attenditur per medicinam nisi ad membrum propinquum. tunc oportet vt sit medicine quantitas parua. Canon quartus est quod si iuuamentum medicine est iuuamentum nobilis quantitatis sublimis proijcitur ex ea quantitas multa. Et si iuuamentum eius non est nobilis quantitatis neque sublime sis contentus ex ea super quantitatem paruam. Canon quintus est quia si illud quo iuuatur
ex medicina est inuentum in alia ex medicinis que cadunt in illam medicinam compositam sis contentus ex ea super quantitatem paruam. Et si est ei
iuuamentum proprium non iuuamentum in aliqua medicinarum aliarum ponatur illorum quod ex
ea proijcitur quantitas multa. Canon sextus
Et ipse quidem facit necessariam diminutionem
si medicina permiscet cum iuuamentis aliquid nocumenti. aut in corpore aut in compositione.
Quare oportet vt sufficiat ex ea quantitas parua
Canon septimus. Et ipse quidem facit necessariam esse additionem. quia si cum medicina sunt
medicine alie que destruunt virtutem eius et obilitant eam. tunc oportet vt proijciatur ex ea quantitas multa.

Capitulum .v. qualiter conferunt medicine omnes totaliter membris lesis.

e Et oportet vt inquiramus in primis de causa propter quam proijcimus ex medicina
multorum iuuamentorum quantitatem multam. et ex medicina paucorum iuuamentorum quantitatem paruam. Et est nobis necesse ante inquisitionem de illo vt premittamus et sciamus qualiter est iuuamentum cuiusque medicinarum que
sunt ad vnamquamque egritudinum membrorum. Dico ergo quod hoc proculdubio est. aut quoniam substantia illius
medicine peruenit ad membrum in quo est egritudo aut virtus eius tantum. aut ambe simul. Et
illud fit aut quoniam membrum lesum trahit vtramque
ad se. aut quoniam ambe currunt ad ipsum ex seipsis
Necesse est nobis vt inquiramus an substantia medicine perueniat an virtus eius. et an aliquod ab vtrisque
attrahat ambas. aut attrahantur ad illud.
Dico ergo quod substantia est possibile vt attrahatur. sed et
quod virtus vacua a substantia impossibile est vt
attrahatur. Quod est quia similitudo propter quam attrahitur
res non est nisi per quantitatem quandam complexionis
iiij. elementorum. Impossibile est ergo vt illa qualitas sit separetur a substantia a qua generata est absque
corruptione eius. Lapis enim magnetes non attrahit virtutem ferri immo attrahit ipsum ferrum
Et similiter carabe attrahit cortices tritici
ipsius non virtutem eius. et triticum attrahit aquam
non virtutem aque. Et similiter etiam attrahit fel coleram
et renes aquositatem. et epar kilum. et est succus
ciborum non virtutes eorum. quod si non peruenit medicina ad membrum lesum nisi per attractionem. tunc
manifestum est quia non attrahitur nisi substantia eius
non ipsius virtus tantum. Et si non membrum ipsum
attrahit medicinam immo non medicina nisi ex
seipsa attrahitur ad membrum. tunc manifestum
est quia non nisi virtus tantum peruenit. aut cum partibus
que cum tunc ex substantia eius subtilibus valde currentibus. quod si substantia medicine ipsius ex seipsa peruenit
ad membrum lesum et facit in ipso quod possibile est vt
faciat. et illud fit quando attrahit ipsam spiritus qui
est in nobis et recipit virtutem eius. et peruenit
cum peruentione eius ad membrum lesum propter inuentionem equalitatis anhelitus in corpore sicut recipit aer odorem medicinarum et odoramentum
earum et peruenit cum eo ad locum longinquum. tunc manifestum est quia sequitur ex hoc quia non peruenit ad
membrum lesum tantum neque ad plura membra. sed
ad ea omnia equaliter. Et cum hoc sit ita tunc non
est possibile ei vt faciat in membrum infirmum
operationem debilem. Et possibile est quia quando permutatur membrum lesum ex dispositionibus egressis

a natura ad dispositōez nālem ꝑmutent etiā
mēbra sana que sunt ƀm dispositōnem nālez
ad dispositōez egressaz a natura. Turpe igi
tur vt dicamꝰ ꝙ medicina non agit i lesū mē-
brū nisi quando v̄tus eius peruenit ex seipsa
ad ipsuz. ⁊ Remanet ergo nunc vt dicamꝰ ꝗa
per attractōnem peruenit medicina ad mem
brū. Et fortasse aliquis dubitat ⁊ dicit ꝙ oīs
attractor non attrahit nisi qđ simile est sibi. ⁊
qūo ē possibile vt attrahat natura mēbri me-
dicinam ⁊ ipsa est ꝯtraria nature eius. Dico
ġ ꝙ mēbrum dum ꝑmanet ƀm dispositōez na
turalē non attrahit nisi quod sibi assimilatᷣ ⁊
qđ sit sibi ꝓpꝛium. s. cibū. Cum ġ accidit ei di-
spositio aliqua egressa a natura est ꝯtrariuz
illi dispositōi per desiderium quiescendi a le-
sione. Taliter ġ attrahit membruz mediciaz
quā accipit ꝗuis sit contrariū ei natura. Et
hꝰ quidem fit quādo non potest medicina age
re ex longinquo sicut medicina solutiua. Et
in descriptōne alia. ꝙ est quia medicina solu
tiua qm̄ ipsa sola quando est longinqua pos
sibile est ei vt attrahat humorē cuiꝰ attractō
possibilis est ei. Cum ġ est ꝓpinquius anne-
xus ei dimittit attractionem eius ⁊ nō attra
hitᷣ nisi ad mēbrum lesuz. ꝸ ipsa attrahit hūo
rem qui ledit ipsam ex longinꝗ ⁊ reducit ipz
in vias in quibus vadit cibus donec ꝑuenit
ad ipsam. Cum ergo adheret ei grauat sup
naturam stomachi ⁊ intestinoꝝ. Qꝛ est quia
medicina solutiua non soluit nisi qn̄ est elon-
gata ab eo tm̄. Qn̄ ġ appropinquat ei ⁊ ꝯti-
nuatᷣ cum eo tunc quiescit ab attractiōe. ⁊ nō
attrahitur nisi a mēbro leso attractōe. imo n̄
attrahitur ab ipso nisi ƀm longitudinem hu
moris ledentis ipsum donec ipsa reducit ipz
in vias in quibus vadit cibus vsqꝫ ꝗ ꝑuenit
ad ipsam. Cum ġ ꝯtinuatur cuz ea ⁊ leditur
natura stomachi ⁊ intestinoꝝ ex medicina et
humore attracto expellit vtraqꝫ ⁊ reicit ipsa
. s. medicinam ⁊ humorem ledentē . ⁊ euacuat
vtraqꝫ simul. Et fortasse aliquis dicit si illud
est ita. quare ergo fit qn̄ sb̄a medicīe attrahit
mēbrum lesum ꝙ non mutatᷣ illud mēbrū tm̄
ꝸ multotiens mutatur totum corpus simul.
Dico ġ ꝙ medicina ꝓculdubio qn̄qꝫ dat ex v̄
tute sua spūi qui est in nobis. ergo peruenit
cum eo vsqꝫ ad totum corpus. ⁊ mutat ipsuz
verūtn̄ ꝑua est eius mutatio qua mutat reli-
quū corpus q̄ntum ad mutatōnem suaz qua
mutat membrum lesum. Qꝛ est quia sb̄a eiꝰ
cum plurimo virtutis non attrahit membrū
lesum nisi ꝓpe. Ad reliqua vero membra at
tracta non mutat nisi rem paruā. Quia ġ
ostendimus has res tunc manifestum est ꝙ
de medicina que confert membris multis oz
vt ꝓiciatur quantitas multa vt ꝑueniat ex
ea ad vnūquodqꝫ membroꝝ lesoꝝ cum quan
titate qua indiget. Ex medicia autem cuius
iuuamentū est vnuz aut duo iuuamenta suf
ficit quantitas parua qm̄ non diuiditᷣ i mem
bra multa.

Capitulum. vi. de conceptōe intentōnum
ƀm semitam exempli.

Ex istis ergo nunc intentōibus cōibꝰ
componuntᷣ intentōnes alie que sūt
vehementioris determinatōis ad q̄-
litatem suā aut pluris. cuius exemplum ē ꝙ
quando medicina ē fortis ⁊ iuuamēta eiꝰ sūt
pauca. aut membrum in quo agit est ꝓpīquū
aut non sunt oꝑatōnes sublimes aut nō sūt
iuuamenta eius ꝓpria tunc oz vt ꝓiciatᷣ ex
ea parum. Et quando cum istis rebus quas
diximus est ei iuuamentū ꝓpꝛium aut est eiꝰ
iuuamentū rarū facile. tunc oz vt ꝓiciatᷣ ex
ea quantitas parua. Et si est fortis ⁊ multoꝝ
iuuamentoꝝ. aut iuuamentorum sublimiuz
aut membrum in quod agit est lōginquū tūc
oz vt ꝓiciatur in eam quantitas temperata
Et quando medicina est debilis ⁊ est multo-
rum iuuamentoꝝ. aut eorum que sunt subli-
mia. ⁊ membrum in quod agit est ꝓpinquuz
tūc oz vt ꝓiciatur ex ea q̄ntitas multa. Et si
cum istis rebus sunt ei iuuamenta ꝓpa. aut
iuuamentum in rebus paucis tunc oz vt ꝓ-
iciatur ex ea quantitas multa. Cum ġ medi
cina est debilis ⁊ est paucoꝝ iuuamentorum
⁊ non sunt iuuamenta eius sublimia. s. ꝓpa.
aut membrum quod agit est longinquū. aut
iuuamenta eius sunt in rebus multꝭ tunc oz
vt ꝓiciatur ex ea q̄ntitas temperata. Qꝛ si
est debilis v̄tutis ⁊ iuuamenta eius sunt mlᷣ-
ta et est ei res ꝓpria tunc oz vt ꝓiciatur ex
ea quantitas multa. Et si est vehementis v̄-
tutis ⁊ membrum in quod agit est ꝓpinquuz
⁊ iuuamenta eius sunt vilia ⁊ sunt in rebus
multis tunc oz vt ꝓiciatur ex ea quantitas
ꝑua valde. Et tibi inest vt componas has i-
tentiones vehementiori ꝑscrutatione q̄ꝫ hic
qn̄ tu combinas eas ⁊ duplicas ipsas ⁊ tripli-
cas ipsas ⁊ quadruplicas ipsas. Sed illud
quod narrauimus tibi ex istis quas scripsi ē
ƀm viam exempli.

Capl̄m.vij.de significatōibus cōibus acceptis ex intentōibus cōibus.

i

Ntentō oīm earū est hec. Si aggregatur ex omnibꝰ intentōibꝰ que exigunt q̄ntitatem multam ⁊ minuitur intentō vna tunc oportz vt proijciatur ex ea quantitas parua. Et quando aggregantur omnes que exigunt quantitatem paruam aut minuitur vna tantuz. tunc oportet vt ꝓijciatur ex ea quantitas multa. Cum ergo ꝑmiscentur iste intentōnes que exigunt multitudinem cum illis que exignnt paucitatez consideramus tunc si ille que exigunt paucitatem sunt pauciores illis que exigunt multitudinem proijcimus quantitatem minorez Et si sunt equales in quantitate proijcimus q̄ntitatem equalē.

Hoc capl̄m in descriptōne alia. Et intentio cōmunis omnibus eis est hec ex partibus que significant quantitatem multaz aut significant vnam tantuz quando aggregantur tunc oportet vt proijciatur ex eis quātitas parua. Cuz ergo permiscentur species que significant quantitatem multuz ex rebꝫ que significant quantitatem diminutam tūc oportet vt ꝓijciatur ex eis parum. Et si fuerit multum ex rebus que significant multitudinem. tunc oportet vt ex eis multuz. Et si fuerit multum ex eis que significant multuz tunc oportet vt proijciatur ex eis paruz. Et si sunt in numero eq̄les tunc oꝫ vt ꝓiectō sit media. Completum est hoc capitulum ex descriptione alia.

Capl̄m octauuz de permixtione tyriacarum ⁊ aliarum confectōnum. descriptio alta completa nobilis ex descriptōibus tyriace ⁊ est hec.

r

Ecipe trociscoꝝ squille. aur. xlviij. ita proiecit andromacus ⁊ omnes medici alij post ipsuz. verūtamen Ardimitrius medicus tantuz qui fuit in tempore Galieni minuit ex hac quantitate aur. ij. tantum ⁊ trociscorum viperarum aur. xxiiij. trociscoruz andaracoron ⁊ piperis nigri ⁊ opij omniuz sic̄e illius. Ex cinamomi autem omnes antiq̄ proiecerunt aur. xij. nisi magnus qui fuit rex medicorum in tempore Galieni. Ipse enim duplicauit hoc pondus predictum ⁊ rosaꝝ aur. xij. seminis napi siluestris ⁊ scordeon ⁊ ē allium siluestre ⁊ radicis lilij celestis ⁊ agarici ⁊ succi liquiritie ⁊ olei balsami alti omnium eq̄les huius ponderis ⁊ mirre ⁊ croci ⁊ gingiberis ⁊ raund ⁊ pentafilon in descriptōne albetafilon ⁊ est quinq̄foliuz: ⁊ calamenti montani ⁊ prassij ⁊ petrosellini ⁊ est semen apij mōtani ⁊ sticados ⁊ costi ⁊ piperis albi ⁊ macropiperis ⁊ aldbachathamon ⁊ est pulegiū ceruinum ⁊ thuris ⁊ floris squinanti ⁊ gūmi alboti ⁊ cassie lignee nigre ⁊ ē algingran ⁊ nasturcij albi ⁊ spice aromatice ⁊ spolij omium ana aur. vi. ⁊ storacis liquide ⁊ ē mel alubne ⁊ seminis apij ⁊ siseleos ⁊ seminis agufera ⁊ ameos ⁊ camedreos ⁊ camepitheos ⁊ succi ypoquistidos ⁊ est herba hyrci ⁊ spice romane ⁊ folij ⁊ meu ⁊ gentiane ⁊ seminis feniculi ⁊ terre sigillate ⁊ calcadis vsti ꝫm medietatē sue adustionis ⁊ amomi ⁊ acori ⁊ carpobalsami ⁊ ypericon ⁊ rubee. ⁊ in descriptōne alia ⁊ fu ⁊ gūmi ⁊ cordumeni ⁊ ē carui agreste ⁊ anisi ⁊ acacie omnium ana. ℨ. i. bdellij aur. iiij. et dauci ⁊ est semen baucie siluestris ⁊ begard ⁊ est galbanum ⁊ aspalti ⁊ opopanaci ⁊ cētauree minoris ⁊ aristologie oīum ana. ij. Ex aristologia vero antiqui proiecerunt longam sed nobis videtur vt ex ea proijciamus rotūdā. de castoreo āt ꝓijciunt quidā aur. ij. ⁊ q̄dā. iiij. de serapino vero proiecit andromacus aur. iiij. kesicatris ⁊ democritus ⁊ magnus ꝓiecerunt ex eo aur. ij. ⁊ mellis siluestris mundi quod colligunt apes ex albahasse dispumati. lib. x. ⁊ vini āntiqui odoriferi acuti kist. ij. ⁊ sunt lib. iij. Iste ergo sunt medicine ex quibus fit tyriaca. liquefiant que ex eis liquefiunt ⁊ infundantur que infunduntur ⁊ terantur sicca ⁊ cribellentur ⁊ conficiantur cū melle ⁊ ponatur in vase de stagno aut de argento. ⁊ non impleatur vas imo sit in eo sup̄fluitas vt expiret medicina. Et oportet vt detegatur assidue vt expiratio eiꝰ sit plus ⁊ possibile sit vti ea velocius. Quoniam hec medicina indiget tempore longo donec maturet Et summa medicinarum preter mel ⁊ vinuz est. lxiiij.

De hora admistrādi tyriacaz.

Iuuenescit quidem hec medicina post duodecim annos. Quidam autem volunt administrare ipsam dum est propinqui temporis fortis. Administrant ergo eam in anno quinto ⁊ anno octauo ⁊ plurimum illius apō pūcturam animalium habentium venena ⁊ potum medicinarum fortium interficientium. Malicia enim accidens ex istis indiget medicinis fortibus. Iam ergo feci vos scire horam administrandi eam. Apud morsum vēo

viperarum et serpentum ꝛ morsum canis rabiosi ꝛ reliquorum animalium habentiū venena. et apud potum venenarum administra hanc medicinam quando est propinqua temporis. Et in reliquis vermibus ꝛ reptilibus quando est antiqua. quoniam non indigent hac virtute tota. Et hec medicina quidem est recens vsq̧ ad᷒ tres annos ꝛ antiqua ad complementum. xxx. annorum. Post h̄ autem temp᷒ aut nihil penitus agit aut debilem efficit operationem. Probatio tyriace. Tibi possibile est vt probes tyriacā altam ꝛ que est propinqui temporis ab antiqua ꝛ separes inter antiquā ex ea. ꝛ que ē ꝓpinqui temporis. et inter illam in qua non ē falsitas ex alia. Et probatio eius est tribus modis. Primus est vt intendas ad hominem qui in potu sumpsit medicinam solutiuam aut medicinam vomitiuam. s. elleborū album aut scamoneam. aut aliam ab vtrisq̧ ex medicinis fortibus. ꝛ detur ei ī potu ex tyriaca quantitas lupini. ꝛ est quantitas medietatis aur. vnius. Si ergo destruitur per ipsam actio medicine solutiue in operatōe sua tūc scias quia tyriaca est bona ꝛ si soluit tūc scias quia est debilis non agit. Et secundus est modus ille quo probauit eam Galienus. Et est vt accipias gallum siluestrem q̄ non est nutritus in domibus sicci corporis ꝛ incita super eum quedā animalia habentia venena ꝛ mordeant ipsum. ꝛ da ei in potu ex illa tyriaca aut anteq̄ incites super ipsum aut hora qua mordetur. Si ergo euadit et viuit tunc scias quia illa tyriaca est bona. Et si moritur tunc scias quia ē tyriaca mala cui non est operatio. Et modus tertius est ille quo probant tyriacam quidam medicorū ex illis quorum tempus est propinquum ꝛ ē quia accipiunt medicinam interficientē. aut opiū aut aliā. ꝛ dāt ī potu ex eo gallo aut cani aut aliq̄ ab istis duobus animalibus. deinde dant ei in potu ex tyriaca post eam. Cognoscunt ergo per illud bonitatem eius ab ipsi᷒ malicia. Jam ergo peruenimus super expositionem probationis tyriace. Ergo loq̄mur nunc de iuuamentis eius.

De iuuamentis tyriace ꝛ quantitate quā oportet in potu sumere ex ea in vnaq̧q̧ egritudinum et materia ex rebus cū quibus datur. Primum iuuamentum tyriace ꝛ nobilius eorum est iuuamentum quod facit ad medicinas perniciosas ꝛ percussionem habentium venena. Et oportet vt sit quantas eius quod datur in potu illis ex ea sicut quātitas auellane cum. iiij. vncijs ꝛ media vini. Et significo per medicinas fortes opium ꝛ iusquiamum ꝛ albengi ꝛ alcarun ꝛ cantarides ꝛ reliqua que sunt illis similia. Et significo per habentia venena viperas ꝛ serpentes in quorum capitibus est quod est simile duobus cornibus ꝛ facientes sitim. ꝛ sunt illi in quibus sunt vestigia nigra. ꝛ scorpiones ꝛ dracones ꝛ serpentes qui dicuntur serpentes aquosi ꝛ sicci. et quercini. s. qui habitant in radicibus quercus ꝛ est eis odor fetidus ꝛ faciētes fluere sanguinem. s. facientes descendere sanguinem et rutela. Et inquit Abuamanbran. Potio eius integru est aureus vnus ꝛ media medietas aurei. et minor eius pōdus carati ꝛ in eo quod est inter illud. Et rectificat hec medicina illō quod accidit in corpore ex corruptione veneni habentium venena. Et datur in potu ex ea illi qui habet illud aure᷒ vnus antiqua ꝛ recenti ī descriptōe alia. Et datur in febre ad rectificandum corruptionē accidentem similem qualitati veneni interficientis ꝛ tussim recentem et antiquam. et ei q̄ habet aliquid doloris in pectore suo et suis costis. Et datur ex ea istis quantū est lupinus ꝛ ad dolorem pectoris ꝛ costarum quantitos lupini. Qui ergo ex illis habet febrem bibat ipsam cum sirupo de malis. ꝛ in descriptione alia cum iuleb. Et qui non habet febrem bibat eam cum melle. Et sumat in potu ex ea qui habet inflammationem in stomacho suo aut punctiōem in intestinis suis aut dolorem colicum quantitate lupini in mane cum aqua ei qui habet febrem ex eis ꝛ ei qui non habet febrem cum aqua mellis. Et cui᷒ appetitus est fortis valde. aut cuius appetitus est debilis oportꝫ vt detur in potu ex ea illis. aut cum aqua aut cum vino ꝛ nō sit q̄ntitas aque plus quatuor vncijs ꝛ medie neq̧ minus tribus vncijs. Et expellit tremorem qui fit cum infirmitatibus ꝛ frigus ꝛ vomitū que accidunt in inceptione paroxismi febris quando sumitur in potu ſm q̧ narrauimus. Et ipsa cum hoc prouocat menstrua ꝛ extrahit fetus mortuos ex matricibus quando bibitur ex ea quantitas lupini cū secantabin aut cum aquamellis in qua decocta sunt pulegium ceruinum ꝛ ruta. Et confert etiā q̄n do bibitur cum decoctione asari yctericie. et confert etiam ydropisi. verūtamen quidam

medicoꝝ dant ex ea habentibus ydropisim aliqđ vt degluttant ipsam p⁹ comestionē cibi Et quidā eoꝝ dant eā eis in potu solutā cuꝫ q̄ntitate. ʒ.i.⁊.ſ.ex aceto ꝑmixto. Et si bibit eā q̄ hꝫ abscisionem vocis cuꝫ geleniabin de melle aut cum coagulato vue sanat eā. ⁊ similr si tenet eā in ore suo cum eo q̄ꝺ sit duplū ei⁹ ex dragaganto. Et confert ēt sputo sanguinis quando est ex pulmōe aut ex pectore. verūtñ qñ est egritudo ꝓpinqui tpis tūc oꝫ vt bibat eā habens eaꝫ cum aceto ꝑmixto. Et sit q̄ntitas potionis ex ea lupinus aur. Et si est egritudo antiqua tunc oꝫ vt bibat eā cuꝫ ʒ.iiij.⁊.ſ.aque in qua decocte sunt seuesten. Et oꝫ vt detur in potu istis in mane aut i vesperis. ⁊ ꝯfert etiā ad dolorem renū qñ bibit͛ cum geleniabin de çuccaro. ⁊ ad ulcera intestinoꝝ ⁊ fluxum sanguīs ex ventre qñ bibit͛ cum aqua in qua decoctū est sumach. ⁊ ad lapidem generatū in vesica ⁊ renibus qñ bibit͛ cum decoctōe absinthij aut apij montani. et ad destructionē anhelitus qñ bibit͛ cum secaniabin facti cuꝫ aceti squilitici trib⁹ quartis ʒ.vnius. ⁊ ad apostemata dura melācolica. ⁊ apostemata epatꝭ ⁊ splenis antiq̄ qñ bibit͛ cum secaniabin facto cum melle faui. ⁊ ꝯfert ad epileptiā qñ administram⁹ eā in gargarismo. Deinde post illud dat͛ in potu ex ea q̄ntitas.ʒ.ſ.cum aqua aut cum secaniabin squillitici q̄ntitate.ʒ.viij. ⁊ confert etiā ad sacietatē nauseatiuā ⁊ casacan ex colera nigra. Ista g̊ sunt iuuamenta tyriace nobilia ꝓꝓa. Et i ea etiā sunt iuuamenta alia multa que secūtur ea que diximus necessario. Qꝛ est qꝛ si cōfert epilepsie tunc iā certificat͛ qꝛ confert sode antique ⁊ emigranee ⁊ vertigini. Et si dissoluit apostemata que sunt in epate ⁊ splene. tunc iam certū est qꝛ ēt aperit opilatōneꝫ que est in eis. Et si ꝓuocat vrinam tunc iam certum ē qꝛ etiā sanat ex difficultate vrine. ⁊ si valet ad sacietatem nauseatiuaꝫ tunc iam certū est qꝛ retinet resolutionē nature. Ista g̊ sunt iuuamenta tyriace in sanatōe egritudinis ⁊ ex eis que facit tyriaca ⁊ sunt operatōnes quas non facit sua ꝓprietate. ⁊ sunt ex opationibus que secunt͛ eius p̄mas ex necessitate sunt qꝛ facit exire ascarides. ⁊ qꝛ sanat illum sup cuius stomachū fit difficilis digestio cibi. Ipsa etiā confortat stomachū ⁊ epar ⁊ qꝛ ꝓhibet ⁊ retinet sudorem exiccantē cuꝫ v̄tute. ⁊ qꝛ aperit orificia emoroydarū ⁊ ꝓuocat menstrua ⁊ sanguinē qui egreditur ex inferiori pte qñ retinetur retentōe ꝓuocat ipm ⁊ retinet ipsum ⁊ ꝓhibet eum qñ supfluit et debilitat hñtem ipsum ⁊ res alie multe similes istis. Et est ei iuuamentū magnuꝫ in cōseruatione sanitatis. Qꝛ ē qꝛ qñ bibit͛ cuꝫ abscidit q̄ꝺ incipit ex egritudinibus sicut mordicatio reptilium venenosoꝝ ⁊ potus veneni interficientis ⁊ corruptio aeris ⁊ aque. ⁊ ꝓhibꝫ egritudies antiq̄s ad hoc vt generent͛ ex eis egritudines in corporibus. Jam g̊ dedimus ꝯplementum sermonis in opatione tyriace ⁊ iuuamentis eius vere. Et oꝫ vt loquamur nunc de medicis ꝯpositis que cadunt in ea.

Fractura trociscoꝝ de viperis.

Qñ nos recedimus a reliq̄s sp̄ebus s̄pētuꝫ eligimus ex eis genus nominatum vipera. Et eligimus ex istis feminas sine masculis Et dr̄a quidem inter masculos est quia masculi habent duos dentes tantū. ⁊ femine plures duobus dentib⁹ ⁊ color earum est declinis ad flaueitatem. ⁊ motus earuꝫ est velox ⁊ tendunt capita eius versus altum. ⁊ oculi earum sunt decliues ad rubedinem ⁊ est cuꝫ eis audacia ⁊ aspectus earum est siluestris. ⁊ capita earum sunt lata. ⁊ ventres earuꝫ sūt collecti solidi. Et reliqua corpora eaꝝ sunt s̄m hanc formam. ⁊ exitus stercoris earum ē apud extremuꝫ caudarū earum. ⁊ cursus earuꝫ est velox absq̄ quiete .agit͛. ⁊ oꝫ vt sit hora in qua capitur in p̄ncipio veris aut in medio veris. Et locus ex quo capit͛ oꝫ vt sit locus qui non appropinquat littori maris. naꝫ de illis que ex eis capiuntur ex littore maris Dicit͛ qꝛ accidit illi qui vtitur eis sitis vehemens que forsitan interficit hñtem eā. Cū g̊ capiuntur non dimittantur imo abscindātur capita earum ⁊ ipsarū caude statiꝫ absq̄ tardatione. Si ergo non dimittuntur et non currat ex eis sanguis post abscisionem capitum iparum ⁊ caudarum earum non cōueniunt ad artē tyriace. Qꝛ est quia sunt debiles infirme. Et si remanet motus in eis post abscisionem capitum iparum ⁊ caudaꝝ earū ⁊ currit ex eis sanguis hora lōga. tūc s͛t cōuenientes ad faciendam tyriacam. Qꝛ est qꝛ hoc significat q̄ ipse sunt fortes sane. ⁊ mensura q̄ abscinditur a duobus lateribus ex vnaquaq̄ est.iiij.digitorum. Et excoriet͛ tota cutis earum ⁊ extrahatur pinguedo earum que ē in intestinis earum ⁊ reliquo ventre. deinde ꝓiciantur in ollam figuli nouam aut ollaꝫ ēī stagnatam ⁊ fundantur super eas aq̄ fontis

et sal recens z rami aneti. Et quidaz moder
norum fundunt super eos oleum et ponunt
sub olla carbones quercus et dimittatur sup
ignem donec decoquantur carnes earum sic
oportet. Et mensura decoctionis earum est
vt separetur caro ab ossibus. Cum ergo ele
uatur olla ab igne separentur carnes ab ossi
bus. Et sit inter manus tuas scutella vitrea
in qua sit de iure earum res modica vt ꝓici-
antur in eam de carne que separatur ab ossi
bus vna pars post aliam. Cum ergo cōplet
separatio carnis ab ossibus tunc exprime eā
bene a iure. deinde pondera eam et tere eaz
in mortario quod sit de lapide molari in alio
de lapide cocorum et tere eam et rora sup ip-
sam de iure viperarum paulatim donec tera
tur contritōe bōa ꝯpleta et permisce cum ea
panem. Et andromacus quidem et est ille q̄
ingeniauit vt intromitterentur carnes vipe
rarum in tyriacam non nominauit mensurā
veram ponderis carnis viperarum et vini.
Magnus autem et democritus z Galien⁹
ꝓiecerunt ex vnoquoqꝫ partem cū equalita
te. Quidam autem modernorum eligunt vt
sit illud quod ꝓijcitur ex pane sit quarta
carnis aut quinta. Faciunt g̊ ita z est opatio
bona. Et oz vt panis sit ex simila munda et
ꝓiciuntur in confectōe eius fermentuz z sal
cum equalitate et coquatur cum studio i fur
no addito et exiccetur in domo arida in qua
nō sit roritas donec exiccetur et sit possibile
terere ipsum in mortario. Et oportet vt ifū-
das panem anteqꝫ permisceas ipm cū carne
vipeaz i pte cū iure vipaz. deide ꝯmisce cū
cū carne z ꝯfice illō et fac ex eo trociscos sb-
tiles et submerge digitos tuos in oleo balsa
mi. deinde ponantur in vase vitreo et exiccē
tur in domo calida et conuerte eos in ōi die.
et absterge sbtile quod inuenitur super eos
et inunge eos cuz oleo balsami. Et similiter
fac donec exiccentur exiccatione completa.
et conserua eos in vase vitri in domo calida
hoc ergo est melius quod fit ex trociscis de
tyris.

Opus trociscoꝝ de squilla. Et nunc loq̄
mur super facturam trociscorū de squilla oz
vt eligamus ex cepa squille illam que ē gra-
uis plena media in magnitudine sua et non
inuoluas cum luto sicut faciunt quidā vt nō
remaneat in ea sordicies ß inuolue eam fer-
mento et assa eam in furno sicut oportet aut
in sartagine in q̄ coquitur panis aut in tanor
qui iam fit calefactus et caue cinerez eius z
qn̄ decocta est accipe interius cepe lene post
decoctionem et tere eaz contritiōe vltima cū
sūma cautela et cōmisce cum ea farinam re-
centem ex farina herbi. Et andromacus qui
dem ꝓijciebat ex cepa partem vnam ex fa
rina partes duas. Magnus autem conuer
tebat illud. ꝓijciebat enim ex cepa squille
duas partes et ex farina partem vnam. Et
democritus ꝑmiscebat ambas cum equalita
te. Et tu oportet vt compares quantitatem
mensurarum tuarum ꝭm quantitatem v̄tuꝭ
cepe sicut facis in quantitate carnium vipe-
rarum. Qꝫ est quia ꝭm quantitatez vehemē
tie viperarum et virtutis earum et operatō-
nis ipsarum oportet vt compares. Cum er
go confeceris squillam cum farina herbi cū
superfluo studio fac ex eis trociscos subtiles
et submerge digitos tuos in oleo rosato et
exicca eos et conserua eos sicut fecisti ō tro
ciscis viperarum. Ista ergo oportet vt facias
trociscos de squilla.

De opere trociscoꝝ andaracaron. Tro
cisci andaracaron sunt diuersi. Qꝫ est quia
descriptōnes artis eorum sunt diuerse ī qn̄
titate medicinarum et etiā in qualitate pōde
rum. Verūtamen nos significamus hic cō-
plexionem descriptionum que ex eis est me-
lioris equalitatis ꝭm ꝙ scitimus eam ex sa-
nitate ponderum eius et est hec. Recipe cor
ticis radicum darsessahan aureos. vi. et ca-
lami aromatici et costi et xilobalsami et asa
ri et meu et amomi et masticis et coen rubee
in alio albe et su ꝭm hoc pondus. z i alio z ru
bee omnium ana aur. vi. et floris sq̄nanti au
reos. xx. et aristologie. z in descriptione alia
raūd et cassie lignee et cinamomi ꝭm hoc tē-
pus et spice inde et est spica altibaureos. xij
z folij tantūdez et mirre clare aureos. xxiiij.
et croci aureos. xij. terantur vnaquaqꝫ harū
medicinarum et cribelletur per se. deinde pō
derentur in istis ponderibus. deinde misceā
tur in mortario et conficiantur cum vino an
tiquo odorifero dulci. Et fac ex eis trociscos
et exicca eos in vmbra. Et serua eos sic ser-
uasti trociscos de viperis et trociscos de sq̄l
la. Ista ergo sunt composita que ꝓijciuntur
in tyriaca. et sūma medicinaꝝ ē. xviij.

Questio mirabilis de tyriaca et iuuamē
to eius in egritudinib⁹ ꝓdictis per q̄d est.

u Erũtamen foꝛtasse contradicit nob̃ qui dubitat in quibusdam illoꝝ ⁊ dicit proptꝫ quid confert tyriaca ĩ vnaquaqꝫ egritudinũ quibus confert. an ex medicinis quibus componitur. sicut ex agarico in moꝛdicatõe reptiliũ ⁊ costo in epate ⁊ splene an per cõmixtionem omnium earuꝫ. Q̄ si dicitis ꝙ confert per medicinas ex quibus componitur tunc quis conuenit vobiscuꝫ ꝙ quantitas parua valde que cadit in vnaqꝫ potione ex medicinis simplicibus confert ⁊ in potione ex ea vna ex vnaquaqꝫ medicinarum simpliciũ est quantitas parua. Et si ꝓijceretur ex eis decuplum illius non esset possibile vt conferret per quantitateꝫ necessitatis. ⁊ ex eo quod est negandum etiã. est vt coꝛpoꝛa sint diuisa per partes ꝑuas ⁊ aggregẽtur per humiditatem vini ⁊ mellis ⁊ non patiatur vnaqueqꝫ earum a cõpare sua ⁊ agat in eam. Cum ergo alterantur omnes ⁊ mutantur fit eis complexio cõmunis que non ẽ vnicuiqꝫ medicinarum simplicium. Q̄ si dicitis quia iuuamentum tyriace est per cõmixtionem harum tantuꝫ. tunc iam sequuntur sermonem verum cause negande et destruit hunc sermonem illud quod respondistis ex causa in proiectõnem vniuscuiusqꝫ medicinarum. Opponimus ergo huic dubitatõi ⁊ dicimus ꝙ tyriaca facit has operatõnes ꝑ cõplexionem cõmunem reliquis ex quibus cõponitur. Et huic complexioni cõmuni est v̾tus reliquarum operationum cuiusqꝫ medicinarum de qua diximus quia possibile est vt efficiat eam vnaqueqꝫ medicinarum simplicium. ⁊ formantur operationes simplices ĩ cõposita. ⁊ foꝛtasse adiungitur eis operatõ cõmunis etiam. ⁊ est illa que generatur ex cõmixtione omnium earum. Et significatões super illud sunt manifeste. Q̄ est quia vnaqueqꝫ medicinarum simplicium quando ẽ cõposita ex quatuoꝛ naturis alteratur ⁊ cõmiscetur ⁊ acquirit complexionem cõmunẽ. nã operatõnes cuiusqꝫ naturarum ex quib᷒ cõponitur sunt remanentes in complexiõe ei᷒ cõmuni ex qua componitur sicut rosa. Q̄ ẽ quia acquirit frigiditatem ⁊ stipticitatem ex terra ⁊ caliditatem ⁊ subtilitatẽ ex aere. Ista ergo acquirit ex naturis ex quibus compõitur. Et acquirit ex cõmixtione harum cõmuni confoꝛtationem stomachi. Q̄ est quia hoc non est in aliqua naturarum simplicium. Et similiter etiam tyriaca. Ipsa .n. acquirit ex vnaquaqꝫ virtutum medicinarum simpliciũ ex quibus diximus ipsam componi. Ex cõmixtione autem earum iste operatõnes confoꝛtantur ⁊ duplicantur sicut confoꝛtatur stipticitas in calidis ⁊ est colcotar ex cõmixtione eius ⁊ additur ad stipticitatem terre. Et generatur ex complexione tyriace etiam operatio ꝓꝑia sicut stipticitas reliquarum q̃ egresse sunt ab equalitate ⁊ reductio eius ad equalitatem. ⁊ etiam violentia que est ĩ vnaquaqꝫ medicinarum frangitur per aggregatõnem earum adinuicem sicut caro viperaꝝ ⁊ opium. Q̄ est quia ista duo quando ꝑmiscentur cum tyriaca temperantur ⁊ permiscẽtur ita ꝙ caro viperarũ non est caro neqꝫ opium opiuꝫ. sed est tyriaca quod similatur carni viperarum ⁊ acquirit operationem eius. ⁊ ꝙ similatur opio acquirit operationem ei᷒ sicut ignis in homine non est ignis neqꝫ aqua aqua sed ꝙ similatur istis duob᷒. s. colẽ ⁊ flegmati.

Modus tyriace diatesseron conferentis ad duriciem in epate ⁊ splene antiquaꝫ. ⁊ ad egritudines stomachi ⁊ ad apoplexiã ⁊ amissionem intellectus ⁊ vertiginem ⁊ moꝛdicationem reptilium maloꝛum ⁊ alfacan ⁊ ventositates que incitantur super viscera ⁊ coꝛpora. Recipe gentiane romane ⁊ baccarum lauri ⁊ aristologie longe ⁊ mirre omnium añ equales partes terantur ⁊ cribellentur ⁊ cõficiantur cum mellis dispumati quantitate necessaria. Et detur ex ea vnicuiqꝫ egritudinum quas diximus cũ eo quod conuenit ex potib᷒. Inquit Abubabran minoꝛ potõ ei᷒ est carath ⁊ maioꝛ est aur. vsqꝫ ad duas. ʒ. nõ oꝫ vt transeat illud oĩo.

Modus confectiõis metridati ex descriptione Galieni. Scias ꝙ metridates iste qui cõposuit hanc confectioneꝫ studuit in ꝓbatione oĩm medicinarũ simplicium que sũt contrarie venenis moꝛtiferis nisi paucis. ⁊ expꝰtus est virtutes earum super malos homĩes super quos necessaria erat moꝛs ⁊ ex eis eaꝫ sunt quas inuenit conferentes cum ꝓꝑetate sua moꝛdicatõi rutele ⁊ ex eis que ꝯferunt pũcture scoꝛpionũ. ⁊ ex eis que conferũt moꝛsui viperaꝝ. ⁊ ex eis que ꝯferunt aconiton ⁊ ẽ strangulatoꝛ adhib. ⁊ ex eis lepoꝛi marino. ⁊ ex eis alijs venenis ab istis. Metridates ergo permiscuit oẽs istas ⁊ fecit ex eis medicinam vnã sperans ꝙ sit conferens oĩbus venenis perniciosis. Et post illud Andromac᷒

rex medicoꝝ ī aron cū addidit ī numero me-
dicinaruȝ ⁊ minuit fecit confectionē q̄ noiat
tyriaca. Et metridates non permiscuit aliq̄d
ex carne viperarū nisi parū cū medicis alijs
que non sunt in hac confectione. ꝓpt illud fa
cta est tyriaca valde iuuatiua ad mordicatō
nem viperaꝝ supra iuuamētū metridati. ve-
runtamen in egritudinibus alijs nō abreuia
tur metridatuȝ a tyriaca. imo est in quibusdā
rebus magis vltimū q̄ꝫ ipsa. Permixtio
metridati. Recipe radicis lilij aureos vi. ⁊ ca
rath. xij. opij aur. iiij. ⁊ carath. vi. castorei au-
reos. vi. ⁊ carath. vi. polij aur. v. ⁊ carath. vi.
costi aur. vi. ⁊ carath. vi. piperis aureos. vi. ⁊
carath. xij. ⁊ quidā ꝓijciunt ex eo carath. ix.
piperis albi aur. v. ⁊ carath. vi. spice monta-
ne aur. vij. ⁊ carath. ix. cassie lignee aur. v. et
carath. vi. thuris aur. vi. siseleos aur. v. ⁊ ca-
rat. vi. succi barbe hyrcie aur. vi. acori aur. ij.
scordeon aur. ij. ⁊ carath. vi. ⁊ quidam ꝓijci-
unt aur. v. carath. vi. folij. aur. iiij. sal aureos
v. ⁊ carath. ix. ⁊ quidam ꝓijciunt aur. vi. cina
momi aur. vi. ⁊ carath. vi. serapini aur. ij. car
pobalsami. aur. ij. ⁊ quidam ꝓijciunt aur. v. et
carath. vi. mirre aur. vi. croci aureos. vij. ⁊ ca
rath. vi. storacis aur. v. ⁊ carath. ix. cinamomi
aur. vij. ⁊ carath. vi. seminis baucie siluestris
aur. vi. ⁊ carath. ix. fu ex eo quod asportat de
terra ethiopie aur. ij. petrosillini aur. iiij. ari-
stologie aur. iiij. feniculi ⁊ spice romane oim
ana aur. iiij. ypericon aur. ij. çinçiberis aure-
os. vij. ⁊ carath. vi. acacie aur. ij. ⁊ quidam ꝓij
ciunt aur. iiij. auellanarū romanaꝝ munda-
tarum aur. ij. in descriptōne alia auellanarū
alaurki romanarū aur. ij. s. radicis lilij alurki
gentiane aur. iiij. anisi aur. iiij. pulegij ceruini
aur. vi. ⁊ carath. xij. meu quod asportat ď ter
ra almutiki aur. iiij. ⁊ quidaȝ ꝓijciunt aur. ij.
rosarum siccaruȝ aur. iiij. squinanti aur. vi. ⁊
carath. vi. gūmi aur. ij. cordumeni aur. iiij. ⁊ q̄
dam ꝓijciunt aur. ij. opopanaci aur. vi. gūmi
balsami aur. vi. ⁊ carath. xij. beçard. aur. vij.
⁊ carath. vi. secancor aur. ij. ⁊ carath. vi. ⁊ qui
dam ꝓijciūt aur. vi. helkalimbat. aur. vi. ⁊ ca
rath. vi. vini murlius quantū necesse ē. mell
dispumati sitr. ꝑmisce vtraqꝫ ⁊ administra ea.
sūma medicinaꝝ est. xlv.

Modus metridati descriptione cōi. Et
Metridates quidē fuit rex ꝯfert eis quoꝝ
infrigidant corpora ⁊ decrepiti in nō hora se
nij. ⁊ illis qui hn̄t constrictionē ābelit⁹ ⁊ tus-
sim antiquā ⁊ ad saniē q̄ est ī pectore ⁊ opila
tionē in epate ⁊ putrefactōēȝ hūoꝝ ⁊ diarri
am ⁊ facit appetere cibū ⁊ facit bonū coloreȝ
corporis ⁊ liquefacit lapidē in renib⁹ ⁊ sanat
vrine difficultatē ⁊ destruit ꝯstrictōēȝ pecto-
ris et refrenat colerā ⁊ ꝓhibet colerā nigraȝ
nocē corpori ⁊ buat fetus in matrice ⁊ sanat
ex soda ⁊ acuit visū ⁊ ꝓhibet oīa venena ꝑ-
niciosa nocet hōi ⁊ facit euadē ab oīb⁹ spēb⁹
veneni mortis. Et pp illud postq̄ꝫ ꝓbauit ip
sū metridates approbauit ipm ita q̄ nomia
uit ipm imortale. Cuius ꝑmixtio ℞. mir
re croci ⁊ agarici ⁊ çinçiberi ⁊ cinamōi ⁊ dra-
gaganti oim an̄. ʒ. x. spice ⁊ thuri ⁊ mescatra
messir ⁊ est raccamesi ⁊ squinanti ⁊ xilobalsa
mi ⁊ sticados ⁊ costi ⁊ camepitheos ⁊ galbāi
⁊ elkalibat ⁊ macropipis ⁊ succi barbe yrci ⁊
castorei ⁊ siseleos ⁊ folij ⁊ storacis ⁊ opopāaci
oim an̄. ʒ. iij. ⁊ in descriptōe alia. ʒ. viij. cassie
lignee ⁊ leucopiperis ⁊ melanopiperis ⁊ her
modactiloꝝ ⁊ polij ⁊ scordeon ⁊ dauci ⁊ mel-
liloti ⁊ i ďscriptōe alia carpobalsami ⁊ gētia
ne ⁊ olei balsami ⁊ trociscoruȝ cocon ⁊ bdellij
oim an̄. ʒ. vij. rute. ʒ. vij. amoniaci ⁊ spice cre-
tensis ⁊ ē rōana ⁊ masticis ⁊ gūmi ⁊ petrosil
lini ⁊ cordumeni ⁊ fenickli opij ⁊ rosaꝝ rubea-
rū ⁊ mescatramessir. ⁊ in descriptōe alia loco
mescatramessir catanus oim an̄. ʒ. v. anisi et
acori ⁊ meu ⁊ bapini ⁊ asari oim an̄. ʒ. iij. fu. ⁊
acacie ⁊ pinguedis stinci ⁊ semis ypicō oim
an̄. ʒ. iiij. ⁊. ʒ. vini ātiq̄ odoriferi vt infūdat illō
q̄ indiget ⁊ mellis dispumati q̄ntū ncc̄e ē per
misce ea vtraqꝫ ⁊ cū eis permisce reliq̄. ⁊ ad-
ministra ex eo p⁹ vi. mēses. Sitqꝫ dosis sicut
auellana cū eo quod ꝯfert ex potib⁹. Et sūa
mediciaꝝ ē. lvi. medicie. ⁊ in hac descriptōne
sūt medicie que nō sūt in descriptōe galieni
xiij. ⁊ sunt agaricū ⁊ hermodactili ⁊ ruta ⁊ a-
moniacū ⁊ mescatramessir et asarū et draga
gantū et sticados ⁊ camepitheos et mellilo-
tū et carpobalsamū et piper nigrū et bdelli-
um. Et in descriptōe altera Sal ex medicis
q̄ n̄ sē i ďscptōe ꝯi sē due medicie ⁊ sē radix li
lij ⁊ sal. Descriptio codon qō igredi
tur in cōfectōem metridati. ℞. passulaꝝ kesi
neni mundataꝝ interius et exteri⁹. ʒ. iiij. hel
kalimbat. ʒ. xxiiij. mirre et sq̄nanti oim an̄. ʒ.
xij. cinamomi ⁊ bdellij et blacce biçācie et spi
ce romane et cassie lignee et melliloti et cipe
ri et baccarum lauri omnium ana. ʒ. iij. et ca
lami aromatici. ʒ. vij. croci. ʒ. vnam darsessa-
han pondus. ʒ. ij. et. ʒ. vini et mellis quantum
necesse est. sūma mediciaꝝ ē. xv.

Cōfectio psica que dicitur keskinegi:q̄ cō
fert multis egritudinibus ⁊ proprie egritudi
nibus infantium ⁊ puerorum quibus aduenit
epilepsia ⁊ est sarara ⁊ tortura ⁊ colica ⁊ al-
cuçeç ⁊ mulieri pregnanti ex qua currit san-
guis menstruus ⁊ p̄focationibus matricis ⁊
mulieribꝫ que abortiunt semp ⁊ ledūtur a vē
tositatibus. Et ista est permixtiō eius. ℞.
cassie lignee ⁊ gufeferand ⁊ est radix mandra
gore ⁊ seminis harmel ⁊ feniculi ⁊ carpobal-
sami ⁊ aristologie longe ⁊ aristologie rotūde
⁊ musci ⁊ ambre omnium ana.ʒ.iiii.opij ⁊ co
sti ⁊ nucis muscate ⁊ mirobal.citrinoꝝ.oīm
ana.ʒ.xij.gariofiloꝝ.ʒ.xxiiij.cinamomi ⁊ p-
mixtiōis aggregate que dicitur kesrete ⁊ ar-
senici citrini ⁊ seminis lilij omnium ana.ʒ.ij.
heil.ʒ.xiiij.⁊ in descriptiōe alia.xx.⁊ in descri
ptione.xij.acori.ʒ.viij.serapini ⁊ doronici et ī
descriptione alia ⁊ mu ⁊ est aghasen ⁊ detur
seminis aradameran omnium añ.ʒ.vi. nebel
set ⁊ neremiscik ⁊ macis ⁊ ciperi ⁊ croci oīm
ana.ʒ.x.mugath.ʒ.xv. storacis humide.ʒ.v.
seminis maru ⁊ murdasacrani ⁊ folioꝝ mirti
⁊ nucis cipressi ⁊ seminis albabel omniū añ
ʒ.iij.terantur ⁊ cribellentur ⁊ conficiant cuz
melle dispumato ⁊ administretur.sūma me-
dicinarum est.xxxiiij.

Descriptio kefethe que cadit in keskine-
gi.℞ecipe calami aromatici ⁊ blacte bisan-
cie ⁊ thuris omnium ana.ʒ.iiij. vsnee ⁊ cina-
momi ⁊ croci omnium ana.ʒ.i.storacis humi
de ⁊ ē mel storacis calamite.ʒ.iiij.musci ⁊ lig-
ni aloes amboꝝ ana.ʒ.ſ. conficiatur cuz vi-
no ātiquo odorifero ⁊ dimittatur donec exic
cetur ⁊ administretur.sūma ē.xi.

Confectio inda que nominatur kelkeleni
ci.confert ad mollificatōnem stomachi ⁊ fri-
gus eius ⁊ febres antiquas ⁊ sincopim ⁊ dif
ficultatem anhelitus ⁊ albaras ⁊ morfeam ⁊
vigilias ⁊ fractionem ⁊ tussiz humidam ⁊ ex
tenuatis qui non habent febrez ⁊ ei cuiꝰ cor-
pus infrigidatur ⁊ ad emoroydas ⁊ spleneti
cos ⁊ spleneticos ⁊ addubelati et colicam et
ydropicos ⁊ ad pregnantē infirmā ⁊ ad p̄fo-
cationem matricis ⁊ ad ventositates in iun-
cturis ⁊ inflationem ⁊ dolorem ancharum et
genuū ⁊ dorsi. Cuius pmixtio ℞ecipe miro
balanoꝝ nigroꝝ ⁊ belliricoꝝ ⁊ seremblegi ⁊
piperis ⁊ macropiperis ⁊ çinçiberis ⁊ sebe,⁊
ē medicina inda ⁊ setaragi indi ⁊ calcaliō et ē
medicia ida ⁊ sal kidi ⁊ sal rubei ⁊ sal naptici
⁊ salis gēme ⁊ salis masse ⁊ lingue auis ⁊ ci
peri ⁊ hesl ⁊ cinamomi ⁊ abrengi ⁊ origani p-
sici ⁊ nigelle ⁊ granoꝝ nil ⁊ cimini idi ⁊ ē car
meni ⁊ folij ⁊ semis apij ⁊ coriandri sicci. Et
inuenimus in descriptione alia additōez ha-
rum medicinarum.⁊ sunt dustekikil ⁊ est has
sikikil et āmut omnium ana.ʒ.iiij.castorei .ʒ.
viij.turbit libram.i.et sextbria.iiij. passulaꝝ
mundatarū aur.c.emblicoꝝ aur.cc. penidiō-
rum.lib.vi.⁊.ſ.olei sisamini lib.iij.⁊ in descri-
ptione alia inuenimus lib.i. terant medicine
⁊ cribellentur sicce ⁊ decoquant passule sole
cum aqua ⁊ coletur ⁊ fundatur in ea castore
um ⁊ terāt emblici crosse ⁊ īfūde eos i.xxiiij.
lib.aque die ⁊ nocte ⁊ decoquant donec r̄ma
neant.viij.lib.aque ⁊ coletur ⁊ p̄ijciantur em
blici.deinde reducatur aqua emblicoꝝ ad ol-
lam ⁊ confricetur manibus castoreum qō īfu
sum fuit in aqua passularū ⁊ colet super aq̄
emblicorum ⁊ proyciantur penidij super eaz
⁊ decoque eam lento igne donec liquefiāt pe
nidij ⁊ inspissetur aqua sicut mel.deinde p̄ij-
ce super eam oleum sisaminū ⁊ moue ipsum
manu tua donec misceatur cum aqua bñ.Et
pmisce medicinas tritas ⁊ cribratas cū orali
⁊ repone eam in vase vitri.potio eius sit .iij.
auriū aut.iiij.omni homini s̄m quantitatem
sue etatis ⁊ sue virtutis.sūma medicinarum
est trigintadue.

Descriptio alia likelkelengi .cōfert ydro
picis ⁊ spleneticis ⁊ dolori epatis ⁊ ycteric‍ie
⁊ opilationi ⁊ habentibꝰ adhubelati sana ex
perta electa.permixtio eius ℞ecipe mirob.
citrinoꝝ.ʒ.xx.mirobal.nigrorum ⁊ bellirico-
rum omnium ana.ʒ.xv.emblicoꝝ lib.iiij. ta-
marindoꝝ.ʒ.l.passularum mundatarū lib.i.
funde super eas.xxx.lib.aque ⁊ decoque eas
donec remaneant.viij.lib.⁊ coletur ⁊ sumat
ex cassiafistul. que sit mundata ex arundine
sua ⁊ granis suis lib.i. ⁊ fundantur sup eam
viij.lib.aque quas colasti ⁊ bule eam in ea et
confrica eam bene ⁊ cola eam in cribello do-
nec non remaneat in ea aliquid ex rotulis .⁊
sume.iiij.lib.penidiorum ⁊ proijce eas super
eam ⁊ decoque eam donec liquefiant penidij
⁊ fiat substantia eius sicut substantia mellis.
deinde funde super eam ex oleo sisamino re-
centi libram mediam et permisce ea ⁊ buli ea
duabus ebulitionibus et remoue ea ab igne
Deinde accipe ablute ⁊ spice et rosarum et
meu et dauci ⁊ petrosillini ⁊ rubee et raund
seni ⁊ salis indi ⁊ radicū lilij celestis ⁊ agarici
oīm añ.ʒ.vi.camedreos ⁊ sesileos ⁊ asari et

masticis ⁊ aristologie longe ⁊ xilobalsami et
gentiane ⁊ citri excorticati ⁊ cassie lignee oi-
um ana.ʒ. iiij.succi eupatorij succi absinthij
ciperi floris squinanti omniū añ.ʒ.v.seminis
cuscute semis atriplicis semis lilij scamonee
omniuꝫ ana.ʒ.x.seminis apij ⁊ costi ⁊ acori ⁊
semis feniculi ⁊ anisi oīm ana.ʒ.c.turbit.ʒ.l
⁊ ī descriptiōe alia turbit.ʒ.c.⁊.l.cimini carme
ni.ʒ.iiij.terant ⁊ cribellent cum ozali ⁊ sumā
tur megerion boni.ʒ.xx.⁊ ꝓiciat sup ipsum
libra.i.aq̄ ⁊ olei de amigdalis dulcib.℥.iij.et
decoquant donec ꝯsumat aq̄ ⁊ remaneat oleū.dei
de cola oleū ⁊ line ex eo medicias ⁊ ꝓice eas
sup penidios q̄ cocti fuerūt ⁊ pmisce vtraqꝫ
mixtū ⁊ pone illud in burnia viridi.sitqꝫ potō
.ʒ.iiij.cum lacte camelarum aut aq̄ casei aut
aqua solatri aut kekengi.Et sūma medicia-
rum est.xlv.

Modus confectionis fagçenee que con
fert egritudinibus frigidis omnibus et ven
tositatibus crossis et inflationi et frigidita-
ti stomachi et malicie digestionis et dolori
colice ⁊ duriciei epatis ⁊ difficultati vrine ex
flegmate et frigore ⁊ illis qui mingunt qua-
si muchos. ⁊ dolori dentium quando ponis
ipsam super locum corrosum ⁊ locum doloris
cuius permixtio.Recipe castorei et opij ⁊ ci
namomi ⁊ asari ⁊ fu ⁊ meu ⁊ dauci omnium
ana.ʒ.i.mirre et pipis et macropiperis ⁊ gal
bani et costi omnium ana.ʒ.vi.croci.ʒ.mediā
resoluatur quod resoluitur cum rob et in de-
scriptione alia loco rob aqua mellis.Et que
sicca sunt terantur et cribellentur ⁊ liquefac
galbanum cum melle et permisce ea ⁊ admi-
stra eam post sex menses cum eo quod ꝯueni
ens est ex potibus.summa medicinarum est
xij.

Modus confectionis diamarte que
confert ad opilationeꝫ epatis ⁊ splenis ⁊ fri
gus matricis ⁊ inflationem in stomacho ⁊ ꝓ-
uocat sanguinem menstruuꝫ et confert febri
quartane ⁊ tussi humide ⁊ constrictioni ābe-
litus ⁊ ycterície ex opilatione ⁊ mollificatio
ne membrorum.cuius permixtō. Recipe
harmel.lib iij.thuris ⁊ masticis ⁊ carpobal-
sami ⁊ cassie lignee ⁊ mellilotí ⁊ croci ⁊ pipe-
ris ⁊ spice omnium.ʒ.x. aristologie longe et
aristologie rotunde omnium añ.ʒ.xx.çedoa
rie ⁊ doronici omnium ana.ʒ.iiij.opij ⁊ çinçi-
beris ⁊ costi ⁊ cassie lignee omnium añ.ʒ.xij.
gariofilorum.ʒ.vi.ellebori albi ⁊ rosaruꝫ sic-
carum nigelle omnium ana sextaria .vi. ci-
peri sextaria.xx. aloes.ʒ.xiiij.⁊ in descriptiō
ne alia ciperi sextaria.x.mellis dispūati q̄n-
tum necesse est administretur post sex meses
Potio fit.ʒ.i.cum eo quod conuenit ex poti
bus.sūma est.xxiij.

Modus confectionis nominate alfarse
lim que confert ad colam nigram ⁊ ventosi-
tates ⁊ cafacan ⁊ pueros ⁊ egritudines ma-
tricuꝫ.Et hec est eius permixtio.Recipe pi
peris albi ⁊ çingiberis ⁊ salis indi omniū añ
ʒ.vij.opij ⁊ exforbij ⁊ castorei ⁊ gariofilorum
⁊ croci ⁊ masticis ⁊ piretri omnium ana.ʒ.v.
costi.ʒ.vi.alfassire ⁊ alfassiresteni ⁊ ciperi ⁊ çe
doarie ⁊ doronici ⁊ aristologie longe omniū
ana.ʒ.ij.olei balsami ⁊ aque cāphore omniuꝫ
ana.ʒ.iiij.terantur medicine sicce ⁊ infundāt
que necesse est infundi in vino ⁊ conficiātur
cuꝫ melle dispumato ⁊ detur ex eo omni ho
ꝭm quantitatem complexionis sue. summa
medicinarum est.xix.

Modus confectionis omorusie que con
fert ad dolorem stomachi ex frigiditate ⁊ ma
licie digestionis ⁊ duriciei vel grauitati epa
tis ⁊ splenis in quibꝰ est duricies.⁊ ad tumo
rem multum.cuius permixtio.Recipe dau-
ci ⁊ cimini ⁊ carmeni ⁊ carpobalsami ⁊ cassie
lignee ⁊ cordumeni ⁊ floris squinanti ⁊ semi-
ne apij ⁊ anisi ⁊ spice omnium ⁊ mente sicce
et ameos eemaçmacur ana.ʒ.vnam macro-
piperis ⁊ leucopiperis ⁊ costi omniuꝫ ana.ʒ.
mediam mirre.ʒ.ij.baccarum lauri.x. nume
ro acori ⁊ croci omniuꝫ ana.ʒ.ij.mellis dispu
mati quantum necesse est misceātur ⁊ admi-
nistrentur.sitqꝫ potio eius quantitas auella
ne vnius cum aqua calida ⁊ vino permixto
sūma medicinarum est.xix.

Modus confectionis curcume conferen
tis ad debilitatem ⁊ duriciem in epate ⁊ sple
ne in quibus est duricies ⁊ stomacho ⁊ egri-
tudinibus antiquis ⁊ ydropicis ⁊ bonum ef-
ficit colorem.cuius permixtio.Recipe spice
romane ⁊ croci ⁊ cassie lignee omniuꝫ ana.ʒ.
ij.cinamomi ⁊ costi ⁊ mirre ⁊ floris squinanti
omnium ana.ʒ i.mellis quantuꝫ necesse est.
Dosis pondus.ʒ.i.cū aqua decoctionis ra-
dicum apij ⁊ masticis ⁊ anisi. sūma medicina
rum est vij.

Modus confectionis lacce maioris que
confert ad debilitatem ⁊ duriciem antiquaꝫ
in epate ⁊ splene ⁊ aperit opilationem ⁊ pro-
uocat vrinam ⁊ frangit lapidem in renibus ⁊
etiam ad inceptioneꝫ ydropisis est iuuatiua

valde .cuius permixtio. Recipe lacce.ʒ.viij.
amigdalarum amararum excorticatarum et
cinamomi ⁊ folij ⁊ gariofilorum .omnium añ
ʒ.v.camepitheos ⁊ meu ⁊ fu ⁊ mirre ⁊ yſopi
ſicce omnium ana.ʒ.iiij.ſpice.ʒ.xij. gentiane
et ariſtologie rotunde omnium ana.ʒ.vij.a-
loes ſcrotenſis.ʒ.xiiij.dauci ſeminis apij pe
troſellini cimini carmeni çinçiberis omniũ
añ.ʒ.viij croci.ʒ.iij.aſari.ʒ.vij.rubee.ʒ.xv.car
pobalſami ⁊ bdelij omnium ana.ʒ.vij.⁊.me-
diam caſſie lignee ⁊ maſticis ⁊ calami aroma
tici omnium ana.ʒ.vij.thuris.ʒ.iij.⁊.ſ. macro
piperis et ariſtologie longe omnium ana.ʒ.
vij.ſucci liquiricie.ʒ.xij.⁊.ſ.raund.ʒ.xv. polij
⁊ ſquinanti amborum ana.ʒ.iij.piperis ⁊ co-
ſti omnium ana.ʒ.x. ſiſeleos et olei balſami
omnium ana.ʒ.iij.terantur ſicca ⁊ cribellentᷣ
cum ozali ⁊ reſoluantur que reſoluuntur cũ
vino et conficiantur cum quantitate mellis
que neceſſaria eſt ⁊ adminiſtretur. Sitq; po
tio quantitas auellane cum eo quod conue-
nit ex potibus.ſũma eſt.xxxviij.

Confectio dialacce minor que confert ad
debilitatem epatis ⁊ ſtomachi ⁊ frigiditatẽ
amborum ⁊ duriciem antiquam ⁊ aperit opi
lationem que eſt in epate ⁊ ſplene.cuius per
mixtio Recipe lacce ⁊ coſti ⁊ baccarum lau
ri ⁊ lupinorum ⁊ fenugreci ⁊ piperis omniũ
ana pondus.ʒ.ij.et ariſtologie.ʒ.iij.mellis q̃n
tum neceſſe eſt. Sitq; potio pondus.ʒ.i.cuꝫ
aqua decoctionis abſinthij. Summa eſt ſe-
ptem.

Confectio epatica mirabilis ex arte Ga-
lieni et cum ea curauit parmenum collecto-
rem ſpecierum cum infirmatuꝫ fuit epar eiꝰ
cuius permixtio. Recipe croci aureos.ij.
meu et aſari et fu ⁊ ariſtologie et dauci ⁊ pe-
troſellini et mirre omnium ana.aureos .iiij.
ſpice inde ⁊ ſpice romane omnium ana aur.
vi.coſti et caſſie lignee ⁊ floris ſquinanti om-
nium ana.ʒ.vnam.carpobalſami aureos.iij.
et medium.rubee aureos.viij.et mediuꝫ. ſuc
ci liquiricie ⁊ ſcolopendrie ⁊ polij et eupato-
rij omnium ana aureos.iij.olei balſami aur.
vi.medicine andaracon aureos.v.mellis q̃n
tum neceſſe eſt. Potio quantitas auellane
vnius cum aqua mellis ſuper vnciam vnam
geleniabin de melle.ſũma ẽ.xxij.

Confectio athanaſie maioris facte cuꝫ
epate adhib que confert ad dolorem epatis
⁊ ſplenis et ſtomachi ⁊ excoriationem et vẽ-
toſitatem ⁊ tuſſim antiquam ⁊ ſputum ſang
uinis ⁊ eſt ſedans ab egritudinibus ſic con-
fectio filonij.cuius permixtio. Recipe cro
ci mirre et opij ⁊ caſtorei ⁊ ſeminis iuſquiami
albi ⁊ coſti et cordumeni ⁊ ſeminis papaueris
et ſpice et eupatorij et epatis adhib et cornu
dextri ex cornibus capre combuſti omnium
ana partes equales. terantur que teruntur
ex eis ⁊ liquefiant cum vino et conficiantur
cum melle diſpumato et adminiſtretur poſt
ſex menſes. Sitq; potio ex ea quantitas ci-
ceris cum eo quod conuenit ex potibus. Et
Galienus quidem loquitur ſuper epar ad-
hib in libro ſuo decẽ tractatuuꝫ ſic. Simile
eſt ꝙ operatio epatis adhib eſt cum tota ſub
ſtantia eius non cum qualitate vna aut dua
bus. Quare eſt quia ego iam probaui illud pro-
batione ſufficienti. Et adminiſtratõ eius eſt
vt teratur multum ⁊ detur ex eo aureus vnᵘˢ
cum vino parum cocto dulci. Quare eſt quia pa
rum coctum dulce vadit ad epar ſuauiter et
eſt paratum ad nutrimentum et eſt medium
in caliditate ⁊ frigiditate. Et quoniam non ẽ
iuuamentum eius cum qualitate vna tantũ
aut cum duabus .imo cum tota natura eiuſ
factũ eſt qđ iuuat ad reliquaſ ſpẽſ malicie cõ
plexionis. Et non eſt iuuamentum in mali-
cia complexionis calide tantum .ſed ipſum
non nocet malicie complexionis frigide. Il-
li autem qui habent febrem occultam.⁊ in đ-
ſcriptione alia manifeſta.excepta febre ethi
ca ſicut accidit quibuſdam ex parte epatis.
oportet vt accipiant hanc medicinam cuꝫ aq̃
aut cuꝫ vno ſuccorum quorũ premiſimus re
memoratõnem ſicut eſt ſuccuſ endiuie.minu
te. Et dixit in libro ſuo đ medicis ſimplicibꝫ
ego ꝓieci ex epẽ adhib mł'totiẽs ĩ medicinã
eupatorij ⁊ confert dolori epatiſ. verũtamen
ego iam diſtinxi inter eã ⁊ inter illam que cõ
miſcetur abſq; epate cum raciocinatione. et
non ſteti ſuper ſuperfluitatem virtutis eius
⁊ cornu dextri non aduſti.ſũma ẽ .xij.

Athanaſia minor ad has egritudines.
Recipe ſtoracis et croci et coſti et ſpice ⁊
opij et caſſie lignee omnium ana.ʒ.iiij. ſucci
eupatorij.ʒ.viij.radicis lilij.ʒ.xij.mellis quã-
tum neceſſe eſt. Potio auellana vna cuꝫ eo
quod conuenit ex potibus. Medicine ſunt
octo.

Confectio amara nominata cokie. que
valet ad duriciem epatis ⁊ tuſſim et ſſoſati.
Et primi quidem qui compoſuerunt hanc
medicinam fuerunt egyptii et vtebantur ea

quando suffumigabât ylia sua. cuiꝰ pmixtio Recipe mirre ꝛ belkalimbath ꝛ est memith omnium ana. ʒ. iiij. spice ꝛ croci cinamomi ꝛ cassie lignee omnium ana. ʒ. i. floris squinanti ꝛ calami aromatici ꝛ bdellij omniū ana ʒ. ij. ꝛ. ſ. ꝛ in descriptōne alia loco bdellij dat ssessaban passularum corasceni mundatarū ab interioribus ꝛ cortice. ʒ. xxv. mellis quantum necesse est. potio sit pondus. ʒ. i. cum decoctione ysopi ꝛ infundantur que infundun tur ꝛ resoluantur que resoluuntur ex medicinis cum passulis cum vino odorifero ꝛ terantur sicca ꝛ cribellentur ꝛ liquefiat belkalimbat cum melle ꝛ misceatur totum ꝛ moueatur summa est. x.

Confectio filonij persici quod confert ad eruptōnem sanguinis ex emoroydibus ꝛ solutione menstruorum ꝛ quod currit ex sanguine menstruo pregnantibus ex quibus descendunt menstrua ꝛ ventositates que fiunt in matricibus ꝛ conseruat embrionem in vētre matris sue ꝛ constringit os matricis. cuius permixtio Recipe piperis albi ꝛ seminis iusquiami albi omnium ana. ʒ. xx. opij et terre sigillate amborum aā. ʒ. x. croci. ʒ. viij. ꝛ i alia. v. euforbij ꝛ spice ꝛ piretri ꝛ mirre oīum ana. ʒ. ij. castorei. ʒ. i. çedoarie ꝛ doronici ꝛ margaritarum non perforatarū ꝛ musci oīum ana. ʒ. ſ. cāphore dauich. i. ꝛ. ſ. mellis colati dispumati quantum necesse est. Potō sit pondus. ʒ. i. cum eo quod conuenit ex poti bus. sūma est. xv.

Confectio filonij tarsensis. ꝛ dicitur filonium romanum que confert ad dolores multos ꝛ proprie ad dolores colice ꝛ est sedatiua doloris. cuius permixtio. Recipe leucopiperis ꝛ seminis iusquiami amborū ana aur. xx. opij aur. x. croci. v. euforbij ꝛ spice ꝛ piretri omnium ana aur. i. mellis dispumati quātum necesse est. Potio sit quantitas ciceris cum aqua calida. summa est. vij.

Descriptio filonij alia q̄ confert ad colicā ꝛ dolorē epatis ꝛ splenis ꝛ stomachi ꝛ vertiginem et difficultatem vrine et tussim antiquam ꝛ constrictionem anhelitus et ad ventositates accidentes in matrice. ꝛ ad mulieres que non impregnantur. Recipe piperis albi ꝛ seminis iusquiami amborum aā. ʒ. xx. opij. ʒ. x. croci. ʒ. v. petrosellini ꝛ seminis apij ꝛ spice omnium ana. ʒ. iiij. cassie legnee ꝛ folij ꝛ euforbij ꝛ piretri et carpobalsami omnium ana. ʒ. i. mellis quantum necesse est. potio est quantitas ciceris vnius ad dolorē colice cum aqua decoctiōis aneti. ꝛ ad dolorē epatis cum aqua decoctionis polij. ꝛ ad dolorem splenis cum secaniabin facto cum corticibus radicis capparis. ꝛ ad dolorē renū ꝛ difficultatem vrine cum decoctione feniculi: et apij. et ad asma cum aceto squillitico. et ad tussim assiduam cum aqua ordei aut cum decoctione ysopi. sūma est. xij.

Confectio de vsnee que confert ad debilitatem stomachi ꝛ epatis propter frigiditatē cuius permixtio. Recipe cinamomi ꝛ vsnee ꝛ calami aromatici ꝛ spice romane. ꝛ masticis ꝛ cassie lignee omnium ana. ʒ. vnā floris squinanti ꝛ costi ꝛ croci ꝛ mirre omnium ana. ʒ. iij. beil ꝛ nucis muscate ꝛ macis ꝛ xiloaloes et musci omnium ana. ʒ. ſ. terantur medicine sicce et infundantur mirra ꝛ crocꝰ cū aliquo potuum conuenientium. et conficiat cum melle ꝛ administretur. sūma est. xv.

Cōfectio diamusci dulcis que confert ad cafacan et constrictionem anhelitus ꝛ ad reliquos dolores accidentes ex colera nigra. cuius permixtio. Recipe çedoarie ꝛ doronici omnium ana. ʒ. ij. margaritarum non pforatarū et carabe et coralli omniū ana. ʒ. i. sete crude. ʒ. i. et. ſ. beem albi ꝛ rubei ꝛ folij et spice ꝛ cardamomi ꝛ gariofilorum et castorei omnium ana. ʒ. ſ. çinçiberis et leucopiperis omnium ana danicos. ij. musci carat. iij. terātur et cribellentur et conficiantur cum melle non decocto et administretur. Potio ex eo est quantitas ciceris cum vino odorifero. summa est. xv. Et in descriptōne alia vsnee et gariofilorum amborum ana. ʒ. ſ. summa est decem ꝛ septem.

Diamuscum amarum factum cum absinthio et aloe quod confert ad cafacan ꝛ apostemata epiglotis ꝛ humiditates multas in stomacho. cuius permixtio. Recipe absinthij ꝛ aloes oīm aā. ʒ. vi. raūd. ʒ. vi. ameos ꝛ croci et seminis apij omnium ana. ʒ. iiij. musci ꝛ spice ꝛ folij ꝛ mirre omnium ana. ʒ. ii. castorei. ʒ. i. et media terantur et cribellentur et conficiantur cum melle et administretur. sūma est vndecim.

Confectio alia diamusci que confert ad coleram nigram que est ex adustione colere citrine. cuius permixtio. Recipe masticis et croci omnium ana. ʒ. mediam floris absinthij. ʒ. vnam. et in descriptiōe alia masticis et croci āborū aā. ʒ. ſ. ꝛ bederanjubia ꝛ epithi.

omnium ana.ʒ.i.xiloaloes ⁊ fuch omniū an̄
ʒ.i.⁊.ʒ.musci.ʒ.ß.zedoarie ⁊ doronici oīuz an̄
.ʒ.ij.margaritarum non perforatarꝫ ⁊ coralli
⁊ carabe ⁊ sete crude omnium an̄.ʒ.iij.aloes
ʒ.xxiiij.mellis quantum necesse est. potio cō
pleta est pondus.ʒ.ij cum aq̄ calida. summa
est.xvij. Confectiō que nominatᷓ caserte
ꝓuocat vrinam ⁊ aufert difficultatem eius.
⁊ frangit lapidem ⁊ inuenta fuit in thesauris
regum.cuius ꝑmixtio. ℞.opij ⁊ euforbij
⁊ castorei ⁊ spice atib ⁊ cinamomi ⁊ zinziberis
⁊ macropiperis ⁊ croci oīm an̄.ʒ.iiij. seminis
iusquiami albi.ʒ.ij.olei balsami.ʒ.xxx.teran-
tur sicca ⁊ infundantur opium ⁊ crocus ī vi
no ⁊ ꝑmisceantur ⁊ liniantur cuz oleo balsa
mi ⁊ ꝯficiantur cum melle.⁊ administretᷓ post
mensem quantitas auellane cum aqua cali-
da.aut cum aqua apij aut cum aq̄ anisi. ⁊ in
descriptiōne alia post.vi.menses. sūma est.x.

Confectio alia que ꝓuocat vrinam ⁊ con
fert illis quorꝫ corpora sunt frigida.⁊ confert
ad dolorem epatis ⁊ opilatiōem que accidit ī
eo.⁊ ad illos qui non bene digerunt.⁊ illos q̄
bus non ꝑparatur coitus ꝓpter frigus renū
⁊ illis quibus est difficultas vrine alleuiat ꝓ
uocationem eius.cuius permixtio. ℞.sq̄
nanti ⁊ dauci ⁊ carpobalsami ⁊ anisi et asari
⁊ petrosellini ⁊ raund ⁊ spice ⁊ croci et cassie
lignee ⁊ meu ⁊ fu.⁊ camepitheos ⁊ ciamomi
omnium ana.ʒ.iij.granorꝫ pinearum.ʒ.xxx.
mente.ʒ.i.mellis quantuz necesse est. sūma ē
xvi. Confectio alia que ꝓuocat vrinam ⁊
frangit lapidem ⁊ sanat apostemata dura q̄
sunt in renibus ⁊ vesica ⁊ difficultatez vrine
cuius permixtio. ℞.asari ⁊ meu ⁊ fu ⁊ pe-
trosellini omnium ana.ij.acori ⁊ dauci ⁊ car-
pobalsami ⁊ anisi ⁊ seminis apij ⁊ dragagan
ti omniū ana.ʒ.i.terantur ⁊ cribellentur ⁊ cō
ficiantur cum rob ⁊ detur.sitq̄ potio pondꝰ
ʒ.i.cum aqua decoctionis capilli veneris ⁊ ra-
dicis liquiritie. sūma est.x. Confectio me-
dicine alibsulidus aut alissulidos ⁊ est alke-
kengi que confert renibus ⁊ vesice in quibꝰ
sunt vlcera.⁊ ei qui mingit sanguinem sana
expta.cuius permixtio. ℞.seminis iusq̄a
mi ⁊ seminis apij ⁊ seminis feniculi omniū an̄
ʒ.vij.seminis cucumeris.ʒ.v.fimion ⁊ est ius
quiamū nigrum ⁊ semis acetose ⁊ opij ⁊ pi-
nearum torrefcārꝫ ⁊ croci ⁊ abuse ⁊ est auella
na assata ⁊ amigdalarum amararū torrefcā-
rum omniū ana.ʒ.iij.granorꝫ alkekēgi.xxv.
numero ⁊ est besulidꝰ ⁊ dragaganti.ʒ.iiij.terā
tur ⁊ cribellentur ⁊ conficiantur cum rob et
detur ex eo pondus.ʒ.i.cum candidicon aut
aqua mellis post.vi.menses.⁊ quidam faciūt
ex eo trociscos.sūma medicinarum est.xiij.

Confectio diayrundinis que confert ad ꝑ
focatiōes.cuiꝰ permixtio. Recipe anisi ⁊ se
minis apij ⁊ ameos ⁊ floris squinanti et lilij
celestis ⁊ cinamomi ⁊ amomi ⁊ aristologie lō
ge ⁊ aluminis iameni ⁊ semis harmel ⁊ mir-
re ⁊ radicis liq̄ricie ⁊ cassie lignee ⁊ croci oīz
ana.ʒ.i.crocomagmatis.⁊ est medicina com
posita.⁊ descriptio eius in sequentibus ⁊ se-
minis rosarū aut rosarū sicca. omniū an̄.ʒ.
ij.costi ⁊ cineris yrundinū recentis omnium
an̄.ʒ.iij.spice amili oīm an̄.ʒ.ß.gallarū viri-
dium mediarum in magnitudine viij. nume-
ro teranᷓ ⁊ cribellenᷓ ⁊ conficianᷓ cum melle
dispumato ⁊ administretur ⁊ sumatᷓ ex ea q̄n
titas galle ⁊ dissolue eam cum aqua mellis
aut aqua ordei aut decoctione rosarum ⁊ lē-
tiuz ⁊ radicis liquiritie ⁊ ꝑcipe vt gargarize
tur cum ea ⁊ liniatur de foris tribus vicibus
aut.iiij.in die. medīe sūt.xxi.dīt abuhabrain
q̄ hec medicina non bibitᷓ ⁊ non fit ex ea ali-
quid nisi quia gargarizatᷓ ⁊ linitᷓ exteriꝰ aut ī
fine apostematū gutturis quando desꝑatur
de apertiōne eorꝫ.Et est fortior stercore canis
⁊ fortior omnibus medicinis aperientibꝰ apo
stema quod est ī gutture. Dixit Galienꝰ
de virtute huius medicīe.Ꝗr medicina quā
diximus est composita ex medicinis contra
riū virtutū.⁊ non sunt cōtrarie tm̄ sed sunt
due species fortes simul.ꝭ medicine resolu-
tiue sunt pluris v̓tutis q̄ꝫ constrictiue.Et ster
cus quidem yrundinum est calidū resolutiū
Nam sicut stercus reliquorꝫ animalium ad
inuicem addit vnum super aliud. similiter ci
nis eius quādo aduritur.Et albaarmel ē in
calefactiōne in ordine tertio. Propter illud
ergo in eo est virtus resolutiua ⁊ in cinamo-
mo est virtus subtiliatiōis plus q̄ꝫ in reliq̄s
medicinis remanentibus ⁊ est solutiuum ⁊ li
lium ⁊ aristologia.nam ista etiaz sunt ex me-
dicinis resolutiuis sicut mirra etiam.In ip-
sa enim est v̓tus ꝑmixta ex resolutiōe ⁊ stipti
citate.Et in cassia lignea ⁊ croco ⁊ spica ⁊ a-
momo ⁊ costo vincens super ea est virtus ca
lefactiōnis ⁊ resolutiōis ꝓꝑe in costo.Et ī flo
re squinanti etiam est virtus permixta.verū
tamē est debilis in duabus dispositionibus
.s.in calefactiōne ⁊ constrictiōne.Et galle sūt
ex medicinis que ꝯstringunt cum quātitate

ſicut alumen lameni. In roſis vero ſtiptici-tas eſt debil̄. In amido aūt et liquiricia ē v̄-tus leniens res aſperas. Sup yrundies vo andromacus et abues loquunt̄ ſmonē occul tū. Et loquūtur ſup eas alij ab iſtis duobus aptius q̄uis ſint diſſentientes. q̄ eſt q̄ꝛ q̇dā ꝫ coꝝ ꝑcipiunt ꝯburi nidū yrundinū p̄rimū cu ius fabricatuꝫ eſt ex ſtercore eaꝝ. Et q̇dā eo-rum ſunt qui comburunt yrundines ipſas. ⁊ quidā ſūt qui ꝯburūt fillos eaꝝ. Et oꝫ vt lau detur aſclipiades qm̄ ipſe loquit̄ ſup eaſ pla nius et oñdit q̄uo oꝫ comburi fillos yrūdinū Inquit enim non oꝫ vt ꝑmiſceant̄ cū medici na yrūdies niſi ſtercus eoꝝ. deinde inq̇t ita oꝫ vt ꝯburant̄ yrundines ſm̄ hūc modū.

Modus ꝯburendi yrundies. Sumant̄ pulli yrundinuꝫ ⁊ pulueriçet̄ ſuper eōs ſal ⁊ ponantur cum pennis ſuis in vaſe figuli ⁊ ſtringat̄ caput eius cum luto ⁊ ponat̄ ſuper prunas quarū acceſſio eſt in ſtatu.

Modus crocomagmatiſ. ſ. cōmixtionis croci quod cadit in dia yrundinē ⁊ confectio-nes aliaſ. ℞. croci ⁊ cinamomi amboꝝ añ. ʒ. ij. roſarū ſiccarū amomi coſti oīm añ. ʒ. i. ⁊ in deſcriptōe alia. ʒ. ij. mirre. ʒ. iiij. radicis lilij ce leſtis ⁊ folij indi oīm añ. ʒ. ij. ⁊. ſ. terant̄ ⁊ cri-bellentur ⁊ ꝯficiant̄ cū vino et fiant trociſci ⁊ exiccent̄ in vmbra. ⁊ vbi inuenis rememo-rationē croci ꝑmixti p̄ijce ex hoc. ſūa ē. viij.

Confectio dyaſulfuris valens ad febres que ſunt cum ꝑiodis cū tremore. ⁊ ad illuꝫ q̇ hꝫ tuſſim ⁊ ſputū ſaniei ⁊ ſanguinis ⁊ ꝯſtric tōnē anhelitus ⁊ alcuçeç. ⁊ deponit lapideꝫ ex renibus ⁊ veſica ⁊ ꝯfert ydropicis ⁊ con-fert ſpleneticis valde ⁊ ꝓuocat vrinā ⁊ ꝯfert mordicatōi reptiliū ⁊ reſoluit venena morti-fera. cuius ꝑmixtio ℞. ſulphuꝛ̄ citrini et ſe minis iuſquiami albi ⁊ cordumeni ⁊ ſtoracis ⁊ mirre oīm añ. ʒ. viij. rute ⁊ coſti amboꝝ añ ʒ. x. opij ⁊ croci amboꝝ añ. ʒ. ij. caſſielignee. ʒ. vij. ⁊ in deſcriptōne alia. ʒ. xij. piperis albi. ʒ. xxij. terāt̄ ⁊ cribellēt̄ ⁊ ꝯficiant̄ cuꝫ melle pᵒ ⁊ admiſcet̄. vi. m̄ſes. Et det̄ añ ꝑiodū febris ſm̄ q̄ntitatē etatis infirmi ⁊ v̄tutꝭ. ſūᵃ ē. xi.

Confectio lacune liberans ex venenis ꝑ nitioſis ⁊ a mordicatōe reptiliū maloꝝ ſana cuiꝰ ꝑmixtio ℞. luti de lacuna ⁊ arciatidos ⁊ ē granū iuniperi oīm añ. aur. ij. coaguli ga çel. aur. viij. coaguli leporis aur. iiij. gentiane ⁊ baccarū lauri ⁊ ariſtologie rotūde ⁊ ſemis rute ſilueſtris ⁊ mirre oīm ana aur. i. terant̄ ⁊ cribellent̄ ⁊ ꝯficiant̄ cum melle diſpumato ⁊ det̄. Potio eius ſit q̄ntitas fabe. i. cuꝫ eo quod ꝯuenit ex potibus. ſūma eſt. viiij.

Tyriaca ſcorpionum ℞. calamenti flu uialis ⁊ montani amboꝝ añ. ʒ. vij. gētiane. ʒ. viij. piperiſ ⁊ opopanaci oīm añ. ʒ. i. ꝯficiatur cū melle q̄ntū neceſſe eſt ⁊ det̄. potio ſit pon dus. ʒ. i. cum vino puro.

Confectio de aſa ꝯferēs ad pūcturā ſcor pionum ⁊ oīm reptiliū maloꝝ ⁊ tremoreꝫ in periodis febris Recipe aſſe ⁊ mirre ⁊ pipis ⁊ folioꝝ rute oīm equales p̄tes ꝯficiant̄ cuꝫ melle ⁊ detur. Sitq̄ potio pōdus. ʒ. i. ad pū cturā ſcorpionum cum vino ⁊ ad febrem cuꝫ ſecaniabin ante periodū febris ꝑ q̄ntitatem hore. ſūma eſt. iiij.

Confectio Galieni que ꝯfert ad punctu-ram ſcorpionū. Rec. Ariſtologie aur. iiij. pi peris aur. ij. opij aur. i. piretri aur. iiij. ꝯfician tur ⁊ fiant pillule cū quantitate potionis. et det̄ vt degluriant̄ ex eis due cū vini puri q̄n titate. ℥. iij. Medicine ſunt. iiij.

Confectio alia Galieni ad ſcorpiōes q̄n mordicāt. Reci. ariſtologie ⁊ çiçinberi āboꝝ añ aur. vij. ⁊ iueīmᵘi deſc̄ptiōe alia aur. i. et calamenti fluuialis ⁊ cimaꝝ rute ſilueſtri oīꝫ ana carath. ix. conficiant̄ cum ſanguīe teſtu-dinis ⁊ fiant trociſci. ſitq̄ pōdus cuiuſq̄ tro ciſci carath. xij. ⁊ det̄ cum vino puro. Medi cine ſunt. iiij.

Confectio alia ad mordicatōem ſcorpio-nū Gal. Reci. cimini ⁊ herbi. ⁊ in deſcriptio ne alia cimini ethiopij ⁊ non dicit̄ herbi ⁊ ſul phuris quod non tetigit ignis ⁊ piperis al-bi oīm añ. aur. iij. caſtorei aur. i. ⁊. ſ. aniudē et andacoca ana aur. i. ⁊. ſ. terant̄ ⁊ ꝯficiant̄ cū vino ⁊ detur ex eo aur. i. cum vino puro. me dicine ſunt. vi.

Confectio alia Galieni ad pūctos a ſcor pionibus. Reci. cimaꝝ rute ſilueſtris ⁊ cima rū eruce. ⁊ in deſcriptiōe alia loco eruce bau cie piretri ſtoracis ſulphuꝛ̄ quod non tetigit ignis oīm añ aur. vij. caſtorei aur. ij. conficiā-tur cum ſanguine teſtudinis. ⁊ detur pondᵒ carath. xij. cum vino puro ⁊ emplaſtret̄ cum ea locus cum folijs lauri decoctis cum vino aut emplaſtra ip̄m cum radice lilij. ⁊ in d̄ſcri ptōe alia liquit̄. cum aceto. ſūma eſt. vij.

Confectio de coſto conferens ad duriciē ꝓcedentem in epate ⁊ opilatōeꝫ venaꝝ alau rid que ſunt in eo. cuius ꝑmixtio. Reci. coſti ⁊ cinamomi amboꝝ ana. ʒ. viij. ſemis apij eti aniſi ⁊ cimaꝝ ſquinanti oīum añ. ʒ. viij. caſſie

lignee.ʒ.vij.et.ʒ.asari ⁊ croci amborũ ana.ʒ. iiij. raund.ʒ.ij.mellis quantũ necesse est.sũma est.x.

Confectio dyasarasicon ꝯferẽs ad febres antecedentes.cuius pmixtio ℞. raund se ni ⁊ succi absinthij ⁊ succi eupatorij oĩm ana ʒ.x. cinamomi ⁊ spice ⁊ cinarũ squinanti et anisi ⁊ asari ⁊ amigdalaꝝ in descriptõe alia amigdalaꝝ amaraꝝ excorticatarũ ⁊ cassie li gnee oĩm ana.ʒ.v.⁊ in descriptõe alia amigdalarũ amararũ ⁊ cassie lignee añ.ʒ.i. mirre ⁊ croci oĩm añ.ʒ.iiij.terant et cribellent ⁊ cõficiantur cũ melle ⁊ administretur.sũma ē.xij

Confectio ad resolutõem nature ⁊ solutionem eius ⁊ ꝯfert ad splenem ⁊ punctionem ⁊ tussim assiduã.cuius pmixtio ℞. castorei ⁊ storacis ⁊ opij et semis iusquiami ⁊ croci et asari ⁊ mirre oĩm equales partes mellis q̃ntum necesse est.potio q̃ntitas herbi.sũma est septem.

Confectio anacardini cuius descriptõez transmisit salube filius gabrielis ex gende i saboꝝ ⁊ curauit cum ea multos a ꝯtractõne cuius pmixtio ℞.mirobal.nigroꝝ ⁊ bellirico rum ⁊ emblicoꝝ oĩm ana.ʒ.xxxvi.nigelle ʒ.xxiiij spodij.ʒ.vi.turbit.ʒ.v.heil.ʒ. vij. cipi.ʒ.vi.anacardi.ʒ. vi.pipis ⁊ macropi.çiçiberis ⁊ felgamuneti ⁊ anisi oĩum añ.ʒ.xij.terantur ⁊ cribellent ⁊ misceant cũ medicis penidiorum.ʒ.sexcente postq̃ liquefit cum aqua q̃ntitate necessaria ad ꝯfectionẽ medicinarũ et ꝯficiatur ⁊ ponatur in vase ⁊ sepeliat in ordeo.vi.mensibus.deinde administret. Si q̃ est hora alfasi tũc oꝫ vt sumat in potu hdañ acceptionez olei de kerua.ʒ.v.diebus et det in potu in his.v.diebus ex pillulis desseitaragi.iij.diebus.deinde dent in potu ex hac medicina diebus aliquib⁹ oĩ die aur.ij.⁊ in non alfasi dentur in potu ex ea.ʒ.i.⁊.ʒ.ƀm mensurã vtutis eius qui bibit eã ⁊ etatem eius.sũa cũpenidijs est.xiij.

Dyanacardinũ ƀm descriptõnem Pauli cui⁹pmixtio ℞.anacardi ⁊ ẽ albeladhoꝛ.ʒ. i.castorei ⁊ aloes omnium añ.aur.lx. agarici aur.xxiij.croci ⁊ cassie lignee ⁊ aristologie ⁊ acori ⁊ asari ⁊ cinamomi ⁊ masticis oĩm ana aur.vi.costi ⁊ semis rute ⁊ piperis albi oĩum añ aur.viij.xilobalsami ⁊ asari ⁊ camedreos ⁊ meu oĩm añ.aur.iiij. spice aromatice aur. iij.epithimi.ʒ.i.mellis quantũ necesse ē.sitq̃ potõ aur.ij. cũ sirupo de melle.sũa ē.xviij.

Descriptio alia dyaanacardini que ꝯfert ad dolores stomachi oẽs ⁊ ei qui est maniaticus ⁊ quẽ inuadit vertigo ex egritudĩe stõachi ⁊ ad guessegues ⁊ sodã antiquã ⁊ doloreẽ pectoris ⁊ epatis ⁊ splenis ⁊ renũ ⁊ maliciã cõplexionis ⁊ podagrã ⁊ doloreẽ matricis ⁊ leprã ⁊ egritudĩes que sunt ex melancolia oẽs cuius pmixtio ℞.spice ⁊ mirre.⁊ in descriptione alia loco mirre meu ⁊ croci ⁊ cassie lignee ⁊ folij ⁊ çinçiberis ⁊ aloes ⁊ bdelli ⁊ mirre ⁊ epithimi ⁊ sq̃nanti ⁊ granoꝝ albel ⁊ aristologie ⁊ gariofiloꝛũ ⁊ carpobalsami ⁊ olei balsami oĩm añ.ʒ.i.⁊ masticis ⁊ mellis anacardi ⁊ agarici oĩm añ.ʒ.viij. margaritarũ ʒ.ij.radicũ lilij celestis.ʒ.ij.corticũ feniculi libras.iij.aceti.lib.v.⁊ in descriptõne alia loco lib.aceti.iij.infũde cortices feniculi in aceto iij.diebus.deinde ꝓice illõ in ollã ⁊ coq̃ illõ paulatim ⁊ cola illud ⁊ exꝓme radices ⁊ ꝓijce eas ⁊ ꝓice sup illõ aceti lib.i.⁊ mediã mellis ⁊ decoq̃ illud sup prunas cũ facilitate donec inspisset paulatim ⁊ misce cũ eo medicinas ⁊ reponat in vase ⁊ detur ex eo pondus ʒ.i.cum eo quod ꝯuenit ex potibus.sũma est xxi.

Confectio ad podagrã ℞.hermodactiloꝝ.ʒ.xx.agarici.ʒ.ij. scamonee dauich i.⁊.ʒ.alfessire ⁊ fasirastent oĩm ana dauich.ij. folioꝝ cappari.ʒ.iiij.pipis ⁊ macropipis ⁊ çiçi.⁊ cimini oĩm añ.ʒ.i.⁊ in descriptõe alia.ʒ.ij cinamomi dauich.i.⁊.ʒ.beẽ albi.ʒ.i.mebeurç in alio non erat cognita akaragi dauich.ij.et in descriptõne alia dauich.i.alcãne.ʒ..ijterãtur ⁊ cribellent ⁊ ꝯficiant cum melle ƀm q̃ntitatem necessitatis.sitq̃ potio ex.ʒ.i.vsq̃ ad ij.cum aq̃ calida.medicĩe sunt.xiij.

Confectio alia ad poddgrã mirabil. ℞ecipe mirobalanoꝝ citrinoꝝ.ʒ.v. piretri.ʒ.iij. leucopiperis.ʒ.i.hermodactiloꝝ.ʒ.v. cimini ʒ.vij.enule.ʒ.iiij.çinçinçiberis.ʒ.i.⁊.ʒ.opij.ʒ. ʒ.agarici.ʒ.iij.ꝯficiant cum melle ⁊ administretur.sũma est.viij.

Confectõ alia ad podagrã mirabilis effectus.℞ecipe hermodactiloꝝ alboꝝ aur.xij. alcanne ⁊ folioꝝ capparis aut corticis capparis ⁊ piperis ⁊ macropiperis ⁊ çinciberis et cimini carmeni oĩm ana aur.i.salis amoniaci ⁊ salis indi ⁊ spume maris ⁊ storacis sicce oĩum ana q̃tam aur.i.terant ⁊ cribellent ⁊ cõficiantur cum melle ⁊ dent ex ea aur.ij.i hora somni cum aq̃ calida.sũma est.xi.

Confectio ad colerã nigrã.℞ecipe mirobalanoꝝ nigroꝝ ⁊ belliricoꝝ ⁊ emblicoꝝ oĩz ana.ʒ.iij.çedoarie ⁊ doronici omniuz ana.ʒ.i

margaritarum non perforatarum sete crude corralli oim ana.ʒ.i.et in descriptione alia.ʒ.ii. gummi et dragaganti et papaueris nigri oim ana ʒ.i.camedreos et asari et masticis et spice et cimarum squinanti oim ana.ʒ.ß.lapidis laculi.ʒ iii.agarici aur.vii.aloes abluti aur.xiiii.epithimi cretensis aur.vii.terant et cribellentur et conficiant cum melle.et administretur. summa est viginti.

Alia ad coleram nigram.Re.epithimi.ʒ.iiii. lapidis laculi et salis indi oim ana.ʒ.i.mirobalanorum nigrorum.ʒ.v.turbit albi.ʒ.xiiii.conficiant cum melle et administret.summa est.v.

Confectio conferens colere nigre quod est cum timore.Re.coralli et carabe et aluminis lameni oim ana.ʒ.i.suc.et rosarum ana.ʒ.ii. papaueris nigri.ʒ.iiii. mirobalanorum nigrorum.ʒ. x.boli armeni.ʒ.ii.terre sigillate.ʒ.i.terantur et cribellent et conficiant cum diacodion et est sirupus qui fit et componitur.sitque potio podus ʒ.i.cum aqua calida.summa est.ix.

Confectio alia que confert ad coleram nigram Re.mirobalanorum nigrorum.ʒ.iii.epithimi.ʒ.ii masticis dauich.i.et salis indi.ʒ.ß.bucas et in desciptione alia loco bucas plumbi et passularum mundatarum a suis interioribus oium ana.ʒ.vi.terant et cribellent et conficiant cum melle.sitque potio.ʒ.iiii.cum aqua calida. summa est.vi.

Confectio ad coleram nigram que est ex colera citrina.Re.turbit et margaritarum et carabe et radicis lilii oim ana.ʒ.ii.et cudibon et est buglossa.ʒ.v.epithimi.ʒ.xxiiii.lapidis laculi ʒ.iiii çuccari.ʒ.octuagintaquatuor.et in descriptione alia.xliiii.terantur medicine et conficiantur cum çuccaro.et det potio.ʒ.ii.summa est.viii.

Alia ad coleram nigram et timorem et alcafacan.Re.masticis et croci amborum ana.ʒ.ß. cimarum absinthii pondus.ʒ.i. bederanbina et epithimi oim ana.ʒ.i.xiloaloes et suc.oium ana.ʒ.i.et.ß.musci ʒ.ß.gurubed et doronici oium ana.ʒ.ii.margaritarum et carabe et coralli et sete crude oim ana.ʒ.iii. aloes.ʒ.xxiiii. mellis quantum necesse est.potio sit pondus.ʒ.ii.cum aqua calida.summa est.xv.

Alia que aperit opilationem et confortat virtutem animalem et subtiliat coleram nigram. Reci. asari et cimarum squinanti et anisi et spice et masticis oim ana.ʒ.iii.cardamomi et gariofilorum amborum ana.ʒ.ii. çedoarie et doronici et carabe et margaritarum non perforatarum et musci omnium ana.ʒ.i.camphore.ʒ.ß.mellis quantum necesse est potio pondus.ʒ.i.summa est.xiii.

Confectio ad coleram citrinam et dat cum aqua casei.Re.mirobal.citrinorum et nigrorum oium ana.ʒ.i.epithimi.ʒ.ii.salis indi beil amborum ana.ʒ.i.bucas.ʒ.xii.et in descriptione alia ceru se.terant et conficiant cum çuccaro et det. sit que potio ex ea.ʒ.iii.cum aqua casei summa est.vi.

Confectio ad ydropicos et dat cum lacte camelarum.Re.lacte mundate semis apii et anisi et dauci et petrosillini et spice aromatice et asari et squinanti et herbi absinthii et cassie ligneе mirre et costi et cimini et croci et cinamomi et aristologie rotunde et gentiane et polii et siseleos et calamenti montani et masticis et succi liquiricie et succi eupatorii et amigdalarum amararum excorticatarum et ysopi sicce et folii indi et seminis feniculi et acori omnium ana.ʒ.i.sapini et bdellii et salis indi oim ana.ʒ.ii. aloes .ʒ.xvii.conficiat cum melle.potio sit.ʒ.ii. cum aqua calida et lacte camelarum.summa est.xxxii.

Alia ad inceptionem ydropisis ex caliditate et apostemate epatis.Re.raund et folii et rosarum et asari oim ana.ʒ.ii.lacte munde ʒ.iiii.petrosillini et dauci et seminis feniculi et semis apii et acori omnium ana.ʒ.i. licii.ʒ. v.terantur et conficiantur cum çuccaro quantum necesse est.potio.ʒ.ii. cum aqua solatri et endiuie quantitate sacratati et cassiefistule.ʒ.iiii.summa est.xi.

Confectio ad dolorem dorsi et renum. Re. squinanti et interioris sedenigi et interioris cepe squille .et in descriptione alia loco medulle cepe squille medulla granorum alkilkil. et seminis apii et bdellii omnium ana.ʒ.ii.penidiorum.ʒ.xx.çuccari tabarçed.ʒ.xx.terantur et cribellentur et conficiant cum penidiis et çuccaro et detur.sitque potio.ʒ.iiii.cum aqua calida.summa est.vii.

Confectio ad ventositates crossas et opilationem.Recipe trocisco rum.amarorum et sunt trocisci de absinthio et yere pigre omnium ana ʒ.ii.serapini.ʒ.i.buccas.ʒ.iiii.terant et conficiantur cum melle.potio sit pondus.ʒ.ii. cum aqua calida.summa est.iiii.

Alia ad inflationem et ventositatem in stomacho et intestinis et ano. Recipe mirobalanorum nigrorum.ʒ.xv.ameos et seminis apii oim.ʒ.iiii. petrosellini.ʒ.iiii.nasturcii.ʒ.iii.bdellii et serapini oim ana.ʒ.v.turbit.ʒ.xliiii.mellis quantum necesse est. potio.ʒ.i.cum aqua calida. summa est.vii.

Confectio que ꝯfert ad opilatõem i epate ꝛ ventositates ꝛ inflatõem ꝯstrictõem accidentē in instrumẽt anhelitus. cuiꝰ ꝑmixtio ℞e. mirre ꝛ helkalimbat oīm ana. ʒ. i. spice aromatice croci cinamomi cassie lignee oīm ana. ʒ. i. ꝛ. s. darsessaban ꝛ cimarũ squinanti oīm ana. ʒ. iij. kissimess. ʒ. iiij. lacte mundate ꝛ costi ꝛ grãnoꝝ iusquiami ꝛ lupinoꝝ ꝛ raũd seni oīm ana. ʒ. ij. anisi ꝛ asari ꝛ seminis apij ꝛ folij oīm ana. ʒ. i. aloes. ʒ. x. teranꝰ ꝛ ꝯficianꝰ cum melle. potio sit pondus. ʒ. i. ꝛ. s. ad põdꝰ cum aqua passularũ ꝛ ficuũ ꝛ capilli veneris ꝛ detur in potu ad opilatõem cuꝫ aqua ḋ radicibus apij ꝛ feniculi ꝛ squinanti. Et ex eis sunt. q̇ dant eã i potu cũ aq̄ calida. sũª ē. xix.

Confectio que ꝯfert solutõi vẽtris ex colera cina ꝛ tussi ꝛ facit appetere cibum. bona. ℞e. Citonioꝝ mundatoꝝ ex granis suis librã. i. ꝛ maloꝝ acetosoꝝ mundatoꝝ interius lib. s. ꝛ piroꝝ ponticoꝝ mundatoꝝ a granis suis libre. i. tertiã decoquanꝰ cum aceto vini forti aut cum aqua sumach in olla lapidis lipida donec discocta sint bene. deinde terantur in mortario lapidis aut ligni donec fiant sicut emplastri ꝛ sumanꝰ ex melle tabarçed libre. ij. ꝛ buliat ꝛ auferaꝰ spuma eius. Cũ ĝ incipit coagulari ꝓijciantur sup ipsũ citõia ꝛ poma ꝛ pira ꝛ moue illud sup prunas donec coaguletur. deinde accipe succi berberis. ℥. ij. spodij ꝛ semis acetose excorticati oīm ana ℥. i. teranꝰ ꝛ cribellenꝰ cum ozali ꝛ ꝓijciãtur super ea ꝛ misceanꝰ ꝛ reponaꝰ in vase vitri ꝛ detur ex ea pondus. ʒ. iij. cum aq̄ frigida aut cuꝫ rob agreste puro aut cum aq̄ citri aut cũ rob citri. sũma ē. vij.

Confectio acetosa que ꝯfert ad debilitatem. ℞e. semis caulis. ʒ. vij. boli armeni carabe amboꝝ ana. ʒ. iij. berberis ꝛ semis cuscute ꝛ ĝnoꝝ nabach excorticatoꝝ ꝛ buglosse oīm ana. ʒ. v. semis portulace. ʒ. iiij. cãphore. ʒ. ij. teranꝰ ꝛ cribellentur ꝛ ꝯficianꝰ cũ rob citri acetosi. potio eius. ʒ. ij. cuꝫ aqua granatoꝝ acetosoꝝ aut rob agreste aut cum aq̄ niuis. Oꝫ si natura est sicca tunc cum rob prunoꝝ aut cũ decoctõe prunoꝝ. sũma ē. ix.

Confectio acetosa que ꝯfert ad cafacan ꝛ caliditatē ꝛ ebrietatē. ℞e. berberis ꝛ semis cucumeris ꝛ semis citrulli oīm ana. ʒ. iiij. spodij et charabe omnium ana dragmas. iij. rosarũ. ʒ. ij. boli armeni. ʒ. ij. ꝛ. s. seminis cuscute ꝛ xiloaloes amboꝝ ana. ʒ. v. semis portulace. ʒ. iij. ꝛ. s. coralli ꝛ margaritaꝝ non ꝑforatarũ oīꝫ ana. ʒ. ij. masticis. ʒ. ij. ꝛ. s. buglosse. ʒ. ij. ꝛ. s. cãphore aur. i. teranꝰ ꝛ cribellenꝰ ꝛ ꝯficiantur cum rob citri ꝛ detur cuꝫ aqua frigida sũma est. xv.

Confectio conferens ad vertiginē accntem ex flegmate ꝛ colera nigra ꝛ mundificat stomachũ ꝛ abscidit vomitũ accidentē ex flegmate et colera nigra. sana. ℞e. mirobolanoꝝ nigroꝝ et belliricoꝝ ꝛ emblicoꝝ ꝛ kebuloꝝ ꝛ sticados oīm ana. ʒ. iij. epithimi. ʒ. iiij. salis indi. ʒ. ij. yere pigre. ʒ. x. agarici. ʒ. iiij. terãtur ꝛ cribellentur ꝛ misceanꝰ cuꝫ secaniabin ꝛ denꝰ ex ea. ʒ. iij. in mane sup ieiuniũ cuꝫ aq̄ calida. sũma ē. ix.

Confectio medicine alssema ꝛ nominatur alsselithe ꝯfert ad egritudines que accidunt ex flegmate ꝛ colera nigra sicut sunt epilepsia ꝛ palisis ꝛ tortura ꝛ apoplexia. cuius permixtio ℞e. musci ꝛ amomi ꝛ semis harmel et euforbij et nasturcij et in descriptiõne alia loco nasturcij asari ꝛ semis apij ꝛ seminis rute ꝛ vsnee ꝛ stercoris vaccini ꝛ stercoris hyrci montani ꝛ sulphuris citrini ꝛ cãphore ꝛ elebori albi ꝛ cipi ꝛ storacis ꝛ celidonie ꝛ sparagi ꝛ nere ꝛ sinkind ꝛ xilobalsami ꝛ fessire ꝛ fessiressin oīm ana. ʒ. ij. margaritarũ non perforatarũ ꝛ croci ꝛ folij nucis muscate ꝛ castorei ꝛ seminis eruce ꝛ in descriptione alia seminis baucie ꝛ seminis ysopi. ꝛ in descriptione alia loco ysopi açuferei ꝛ squinanti oīum ana. ʒ. x. auri ꝛ argenti ꝛ rustie ꝛ est berengi ꝛ dicitur çurũb ꝛ pedes locuste ꝛ alsseigçeneie ista omnia sunt nomina huiꝰ medicine ꝛ carpobalsami ꝛ masticis ꝛ çegi alessekefati ꝛ nigelle ꝛ stercoris vulpis ꝛ radicis capparis et terre quadriuij. ꝛ nos ponimus loco terre citrullos quatuor ramoꝝ oīꝫ ana. ʒ. s. sete cru de ꝯbuste ꝛ çedoarie ꝛ doronici ꝛ çinçiberis ꝛ leucopiperis ꝛ semis aneti ꝛ radicis eius ꝛ gentiane. ꝛ in descriptione alia loco gentiane floris alnesengi ꝛ cimarũ ꝛ salis idi ꝛ bell ꝛ piretri ꝛ psilij ꝛ coralli ꝛ citrulli ꝛ origãi oīum ana. ʒ. iiij. gariofiloꝝ ꝛ spice ꝛ costi ꝛ cardamomi ꝛ ramoꝝ capilli veneris oīum ana ʒ. viij. macis ꝛ radicis lilij celestis ꝛ saguasora ꝛ hacol ꝛ ase omnium ana. ʒ. viij. ꝛ in ḋscriptione alia oīum ana. ʒ. i. poma. xx. numero cassie lignee ꝛ corticis cassie lignee omniũ añ ʒ. v. cimarum squinanti. ʒ. x. seminis feniculi ꝛ ysopi sicce omniũ ana. ʒ. vi. bedeguard ꝛ raund ꝛ ligni palee. ꝛ in descriptiõe alia nodorũ palee accepte ex parietibus omniũ añ. ʒ.

vij.piperis ⁊ macropiperis ⁊ opij ⁊ aristologie rotunde et longe ⁊ seminis iusquiami omnium ana.ʒ.xx.bodac inde.ʒ.iiij.⁊.ij.tertias extremitatū salicū ⁊ radicum alendebeneia. et estimant quia est seieduguaran ⁊ bedesacan ⁊ est medicina ꝺ qua estimant qꝛ asportatur ex adrabachan ⁊ est rotunda oīm ana.ʒ.i.⁊ ī descriptōne alia.ʒ.iiij.⁊.ʒ.⁊ semis alaniuden ʒ.iiij.⁊.ʒ.⁊ mellilotī.ʒ.iiij.⁊.ʒ.se.citrulli.ʒ.iiij.⁊ etiam.⁊ in descriptōne alia loco citrulli cucumeris ⁊ capilli veneris ⁊ kest balcust omniū ana ʒ.ij.⁊ in descriptōne alia kost barcost digiti alcol ⁊ ligni inuoluti ⁊ camoruz alcanne ⁊ ferangemisck ⁊ radicis alkeiri citrini oīum ana.ʒ.iij.⁊ in descriptōne alia.ʒ.iiij.serapini ⁊ cordumeni omnium ana.ʒ.i. terantur medicine sicce ⁊ cribellentur ⁊ infundantur que necesse est infundi ⁊ misceantur ⁊ conficiantur cum melle ⁊ ponatur in vase vitri et seruet' sex mensibus ⁊ detur ex eo potio sicut cicer cum decoctione radicis feniculi ⁊ apij aut decoctione radicis aneti ⁊ fiat caputpurgiū cū eo sicut granum tritici cum succo assedenigi aut cuz succo sansuci. Et oportet vt fiat ī hora ortus alsabari.sūma ē.xcvij.

Confectio kermid regis que ꝓfert ad podagram frigidam. Recipe seminis rute mōtane ⁊ prassij ⁊ scordeon ⁊ camepitheos ⁊ gētiane ⁊ sticados ⁊ opopanaci ⁊ cordumeni et storacis oīum ana.ʒ.v.mirre ⁊ croci ⁊ costi et leucopiperis ⁊ squinanti ⁊ aneti ⁊ euforbij ⁊ corticis radicis mandragore ⁊ amoniaci ⁊ calamenti ⁊ seminis feniculi ⁊ fu ⁊ rosarū siccarū.⁊ in descriptōne alia loco fu dauci ⁊ carpobalsami oīm ana.ʒ.iij. cinamomi ⁊ galbani ⁊ succi eupatorij ⁊ radicis eius ⁊ keissim ⁊ handacoca ⁊ gūmi asiniar ⁊ est gūmi amigdalarū omnium ana.ʒ.iiij.opij ⁊ seminis iusquiami omniuz ana.ʒ.vi.terantur ⁊ cribellētur ⁊ conficiantur cum melle dispumato et detur potio ex ea sicut auellana. Et quidam etiam liniunt ex ea super pedes infirmorum ⁊ soluunt eam cum aceto ⁊ sudant pedes eorum statim ⁊ quiescit dolor.sūma medicinarū est.xxxvij.medicie.

Confectio hermetis que confert ad dolorem iuncturarum ⁊ podagram ex frigiditate ⁊ dolorem ancharum ⁊ frigiditatez epatis ⁊ siccitatem eius ⁊ splenē ⁊ ydropisim ⁊ ycterieciam ⁊ vertiginē ⁊ epilepsiā ⁊ ꝓprie dolorem iuncturarum accidentem ex viscositate.cuius ꝓmixtio Re.agarici ⁊ asari ⁊ acori ⁊ cordumenti ⁊ seminis rute ⁊ euforbij ⁊ fu ⁊ ī descriptione alia loco fu dauci ⁊ ysopi sicce omnium ana.ʒ.i.ameos ⁊ gariofil. omnium ana ʒ.ij.⁊ gentiane.ʒ.vi.balsē ⁊ seminis apij omnium ana.ʒ.ij.⁊ centauree minoris.ʒ.vij. cassie lignee ⁊ costi ⁊ aristologie longe oīum aā ʒ.iij.mirre ⁊ calamenti montani ⁊ petrosillini omnium ana.ʒ.ij.opij et prassij.et polij oīum ana.ʒ.iij.camepitheos ⁊ camedreos et scordeon .i.est allium agreste omnium aā.ʒ. viij.mellis quantū necesse est. potio.ʒ.ij. aut aur.i.in vere.⁊ vnaquaqꝫ earuz sanat ex podagra integre.⁊ hora qua accipiūt ex ea sudant pedes eorum.sūma ē.xxvi.

Capitulum.ix.de yeris ⁊ compositōne earuz opa medicine amare q̄ fit cū aloe.

q Uod est quia multi medicorum nominant eaz hoc noīe.⁊ alij nominā't eam pigram.⁊ eius intentio est amara. ſm descriptionem Galieni nomen yere ē absolutum medicine facte cum colloquintida ⁊ est yera rufi.medici verificant illud qui ante medicabantur rome ⁊ nominauerunt medicinā yerā ⁊ distinxerūt īt eas per hoc qđ addiderunt ad nomen vnius earum qꝛ est facta cum aloe et altera cum colloquintida .et scripserunt yera colloqntidos ⁊ yera aloes.

Descriptio yere aloes. Et permiscetur hec yera ſm.iij.modos. Quidam enim componunt eam ſm ꝙ composuit eam Andromacus ponentes ſm omnes centum aur. ex aloes.sex aur.ex vnaquaqꝫ aliarum medicinarum que proijciuntur in eam. Et medicine quidem reliqne sunt etiam.vi.s. cinamomuz ⁊ xilobalsamum ⁊ asaruz ⁊ spica et crocus ⁊ mastix. Et in libro de conseruatione sanitatis galieni loco xilobalsamu carpobalsamū. et crocus ⁊ mastix. Hec est ergo yerapigra quam fecerunt homines oēs rome. Et Andromacus quidem addidit istis sex medicis medicinā aliā septimā ⁊ est cime squinanti ⁊ proijciebat aloem postq̄ abluebat ipsuz. Et reliquorum quidam fuerunt qui proijciebant ipsum ablutum. Et quidam qui non abluebant ipsum. Et oportet vt sciamus nos ꝙ aloes qui non abluitur est conuenientior in solutione ventris .ꝙ est qꝛ plus solutiuus ⁊ minus confortatiuus stomachi. Et ablutus est econtrario illius. Quod est quia est minoris acuitatis ⁊ calefactiōis illo. ꝓpter illud ē ergo minoris mundificatōnis ⁊ plus cōfortatiuus ⁊ confortat stomachū ⁊ ꝑcipue aloes hmōi.

Medicus enim confortat seipsum in dādo
cum ei qui habet febrem. Et non oportet eti
am quando est febris acuta vt detur. Imo qñ
est debilis valde. ꝙ est quia aloes quamuis
ablutus sit tamen est contrarius ei qui habꝫ
maliciam complexiōis calide sicce absqꝫ hu-
miditatibus malis. Et etiaꝫ ego permisceo
cum hac medicina duas medicinas alias et
multiplicatio in vna earum quantitatem me
dicinarum calefacientium. ꝛ in altera minuo
ex eis. Multitudo autem quantitatis eaꝝ
est quando minuimus ex quantitate aloes
donec nos proycimus super octuaginta au
reos aloes ex vnaquaqꝫ mediciaꝝ reliqꝝ. vi
aur. aloes. ꝛ minuimus ex quantitate earuꝫ
quando multiplicamus quantitatem aloes
ꝛ addimus super eam. xl. aureos donec nos
proycimus super centum viginti aureos ex
aloe . sex aur. ex vnaquaqꝫ reliquarum medi
cinarum. Et illa que permiscetur ꝫm. c. aur.
aloes est equata inter illam ī qua cadunt oc
tuaginta. ꝛ inter illam in qua cadunt centuꝫ
ꝛ viginti. Et oportet vt scias etiam ꝙ illa in
qua cadunt ex aloe centum ꝛ viginti aureos
vehementius soluit ventrem ꝙ̄ illa in cuius
permixtione cadunt octuaginta aur. Et il-
la in cuius permixtione cadunt centum aur.
est media inter vtrasqꝫ. Et fortasse minuitur
aur. i. croci quoniam multi ex eis qui accipi-
unt eam leduntur ex odore croci tantum. ꝓ-
pter illud cogitaui ꝙ melior harum compo
sitionum est illa in qua cadunt ex aloe octua
ginta aur. ꝛ ex croco aur. v. ꝛ non administra
tur ꝫm hunc modum nisi illis qui non tole-
rant odorem croci quoniaꝫ venter cerebri re
pletur ex eo velociter. Et permisceamꝰ hāc
medicinam ꝛ proyciamꝰ in ea. iiij. aur. aut. iij.
cinamomi. Et si non inuenimus cinamomū

A Cinamomo Cassia lignea ꝛ duplū :

proyciamus in ipsam ex cassia lignea bōa in
duplum. ꝙ est quia ī cassia lignea ē que ē me
lior adeo donec in virtute cinamomi est debi
lis. ꝙ est quia cinamomum bonum quando
comparatur ad cassiam ligneam bonam tūc
virtus eius est diminuta valde ab eo. verum
nos facimus sicut est actio eius qui non iue
nit panem mundum ꝛ comedit illum qui ē ī-
fra ipsum. similiter nos administramus cassi
am ligneam electam quando non inuenimꝰ
cinamomum. Et fit bona etiam hec medicīa
si pieceri mus loco asari kerkesebe ꝛ est cu-
bebe. Et ego quidem iam composui in qui-
busdam horis ꝛ proieci ex vtrisqꝫ simul. Et

potio integra ex hac medicina est aur. i. ꝛ cir
citer quatuor. ℥. aque. Et minor potio est me
dietas aur. i. ꝛ media que est inter illas duas
Et mensuramus eam ꝫm quantitatem eta-
tis ꝛ crossitudinem cutis ꝛ quantitatem con
suetudinis.

Sermo de virtute huiuius medicine cō-
posite ex aloe.

Cias ꝙ virtus huius medicine ē sb
ſ tilis calefactiua aperitiua resolutti-
ua cum ꝗ̄ sunt abstersio ꝛ apertio ꝛ
solutio. Propter illud ergo facta est resolu
tiua materierū malaꝝ ꝛ hūoꝝ crossoruꝫ qui
vincunt in membris.

De iuuamentis huius yere facte cū aloe
Et quandoqꝫ accidit ex aloe nocumentuꝫ si
mile huic ꝛ ei qui habet maliciam complexio
nis sicce quamuis sit cum iuuamento. Et oī
no est nociuus omni cui aduenit ī vno mem
brorum suorum malicia complexionis sim-
plicis qualitatis in cōmixtionibus suis. ꝙ ē
quoniam ex complexionibus malis indigē-
tibus medicinis que soluunt humores ꝛ edu
cunt eos . non est nisi illa que ex eis est cum
aliquo humoruꝫ. Quando vero curatur ali
quis habentium complexiones malas cum
quibus non sunt humores cuꝫ yera facta cū
aloe tunc res peruenit cum eo ad arefactio-
nem. Et quando res est ita tunc yera facta
cū aloe ñ ꝓfert nisi in locis ī ꝗbus ē hūor no
ciuus. Et propter illud fit proiectio eius ī ea
propterea ꝙ iuuamentum huius yere fcē cū
aloe non est nisi ad hūiditates malas que sb
merguntur in rugis stomachi qm̄ ipsa mun-
dat humiditatem proculdubio ex eo cuius ē
hec egritudo. ꝛ fortasse accidit ei nausea ve-
hemens aut debilis. Et euacuatio huius hu
moris contristantis non est nisi per aloeꝫ so
lum ex medicinis que sunt in hac compositō
ne. quoniam virtus eius in euacuatione est
debilis. verūtamen quantitas virtutis eius
est vt euacuat illud cui occurrit ex rebus ꝗ̄s
inuenit in stomacho. Et si addatur in quan
titate eius quod datur ex eo ꝑuenit ad epar
virtus eius. At vero non est aloes medicina
euacuās totum corpus. Ex medicinis auteꝫ
que cum eo miscentur mastix non cōmiscet
nisi vt confortet stomachum ꝛ vt sedet prau
tatem aloes cum delectatōne sui odoris. Et
cinamomum proycitur in ea vt subtiliet par
tes bonitate sui odoris et aperiat meatus sto
machi ꝛ abstergit ꝛ subtiliet humores si est ī

eis viscositas aliqua aut crossitudo. ꝙ est q̄
aloes non potest attrahere humiditates vi-
scosas ꝓpter debilitatē virtutis que est i eo
ad euacuatōem. Propter illud ergo fit me-
dicina bona ei in cuius stomacho sunt egri-
tudines ex colera donec forsitan sanat i die
vno homines multos ex eis quorum ledun-
tur stomachi. Et confert ad istas causas et
ad reliquas egritudines ex malicia humoris
Et non permiscetur cinamomum in hac me
dicina nisi quoniam in eo est virtus alterati
ua qualitatum malaruꝫ ⁊ reducit eas ad na
turam. Et crocus digerit ⁊ confortat mēbra
⁊ digestio eius est cum equalitate in calidita
te ⁊ confortat cum stipticitate que est in eo.

Et asarum est ex medicinis que deponunt
humiditates malas cum vrina. Ex reliquis
autem medicinis que cōmiscentur cum ea est
vt confortet stomachum. ⁊ ex eis que cōmi-
scentur cum ea quoniam est abstersiua subti
lis. Et oportet ꝙ habentes egritudines ac-
cidentes in stomacho ⁊ ventre propter hūo
res malos iuuantur cum medicinis factis cū
aloe. Res autem stiptice cibi sint siue potus
aut medicine nocent eis nocumento magno
Quando autem est in mēbro leso humiditas
multa. ⁊ est in eo res similis mollitiei ⁊ illud
non ledit nisi quantitate sua tantum. preter
ꝙ illic sit malicia in humoribus ⁊ humiditas
iam posuit os stomachi quasi sit res infusa
humecta. tunc administratio ciboꝝ ⁊ potuū
⁊ medicinarum stipticarum est ex magis iu-
uatiuis rebus. ꝙ est quoniam mēbrū infirmū
in illa hora est mollificatū sicut iuncture mol
lificate quas non rectificant etiā ⁊ redire fa-
ciunt nisi medicine stiptice. In yera autem
amara sicut cadit cinamomum similiter ca-
dunt in ea relique medicine. Quedam enim
earum permiscetur ex via quia confortat sto
machum. Et quedam earum ex via quia est
subtilis abstergit. Et omnes sunt debilioris
virtutis q̄ cinamomum multum. verūtamē
operatio earum ⁊ operatio eius sunt vnius
generis. Uirtus autem huius medicine qua
operatur est virtus subtilis. ⁊ incidit et ab-
stergit ⁊ aperit. Ipsa ergo propter illud ab-
stergit virus ⁊ humores qui vincunt super
membra. ⁊ accidunt i eis. Et hoc ergo modo
fit ꝙ ipsa confert ad istas egritudines quas
diximus quoniam resoluit ſm ꝙ dixi istō qđ
est in istis mēbris infirmis ex veneno ⁊ hu
moribus malis. Et propter hᵒ confortat illud

quod diximus conferre egritudinibus stōa-
chi in quibus agit yera amara vt soluat so-
lutione equali. quoniam hec medicina soluit
semel. Sed exiccat in primis paulatim. Et
quando res est in hac medicina ſm ꝙ narra
ui tunc yera amara est melior ⁊ magis vtilia
ipa in hmōi egritudinibus.

Ars yere amare que dicitur pigra ſm de
scriptōem vsitatā iuuatiua ad hūiditates i ca
pite ⁊ dolorem iuncturarum ⁊ colicam ⁊ tor-
turam ⁊ grauitatem ligue ⁊ mollificationeꝫ
mēbrorum. Recipe masticis et cinamomi et
spice ⁊ carpobalsami ⁊ asari ⁊ croci ⁊ xilobal
sami ⁊ cassie lignee oīm ana. ʒ. i. ⁊ aloes boni
duplum medicinarū terant ⁊ cribellent po-
tio integra ex ea pondus. ʒ. ij. cuꝫ melle ⁊ aq̄
calida. sūma est. ix.

Yera ruffi facta cum colloquintida confe
rens ad fistulas ⁊ adustionem in cerebro qm̄
euacuat humores crossos ex capite ⁊ cōfert
ad sodam ⁊ epilepsiam ⁊ paralisim ⁊ torturā
⁊ permixtionem consilij ⁊ destructōem men-
tis ⁊ confortat stomachum super digestionē
⁊ resoluit ventositates ⁊ soluit cum equalita
te. Re. colloquintide iterioris aur. xx. came
dreos ⁊ agarici omnium ana. ʒ. x. ⁊ in descri
ptione alia loco sermonis sui. ʒ. x. vel aureos
xi. serapini et opopanaci omnium ana. ʒ. viij
⁊ in descriptione alia loco. ʒ. aur. ⁊ petrosilli-
ni ⁊ aristologie rotunde ⁊ piperis albi omni
um ana. ʒ. v. cinamomi ⁊ spice ⁊ croci ⁊ mirre
⁊ poly omnium ana. ʒ. iiij. terantur ⁊ cribellē
tur ⁊ conficiantur cum melle dispumato et
detur ex ea plurimum eius. aur. iij. summa ē
xiij. Paulus alagintie addebat in ea cassie
lignee aur. viij. sticados aur. iij.

Yeralogodion descriptione cognita ⁊ vsi
tata mūdificat corpus ab humoribus diuer
sis preter ꝙ debilitet ⁊ sanat ab infirmitati-
bus antiquis que fiunt in capite sicut emig̃
nea ⁊ dolor cranei ⁊ mania ⁊ taciturnitas et
corruptio rationis ⁊ vertigo ⁊ surditas ⁊ e-
pilepsia ⁊ asma antecedens ⁊ dolor renum
⁊ vesice ex frigiditate ⁊ sciatica ⁊ dolor renū
iuncturarum ⁊ podagra ⁊ tremor ⁊ mollifi-
catio mēbroruꝫ ⁊ lepra ⁊ baras et scabies et
pruritus ⁊ furfures ⁊ scrophule ⁊ cancri ⁊ re
ctificat cōplexioneꝫ corruptaꝫ et confert ad
dolorem auris ⁊ sanat doloreꝫ oculi ⁊ prouo
cat sanguineꝫ menstruū ⁊ sanat a febribus
antiquis ⁊ alopicia ⁊ tyria ⁊ vlceribus anti-
quis que fiunt i capite ⁊ vniuersaliter sanat

: yera ex viij rebꝫ qua utimur :

ex reliquis egritudinibus que generant ex
colera nigra ⁊ flegmate crudo. cuius permi
xtio ℞ecipe colloquintide interioris. ʒ. v. ce
pe squille assate agarici ⁊ scamonee ⁊ ellebo
ri nigri ⁊ amoniaci ⁊ scordeon omniũ ana. ʒ.
i ij. ⁊. s. epithimũ ⁊ camedreos ⁊ mudulimun
⁊ est bdellium ⁊ aloes oim̃ ana. ʒ. iij. basse et
ypericon ⁊ folij ⁊ prassij ⁊ cassie lignee ⁊ po
lij ⁊ piperũ trium ⁊ croci ⁊ cinamomi ⁊ opo
panaci ⁊ polipodij ⁊ serapini ⁊ castorei oim
ana. ʒ. ij. mirre ⁊ petrosillini ⁊ aristologie lon
ge ⁊ succi absinthij ⁊ euforbij ⁊ spice ⁊ amo
mi ⁊ çinçiberis oium an̄. ʒ. ij. gentiane ⁊ stica
dos oim an̄. ʒ. i. ⁊. s. mellis q̃ntũ necesse ẽ. po
tio integra aur. iij. cum aqua calida. aut cuz
decoctione epithimi ⁊ passularũ mundatarũ
sũma est. xxxvi.

Yeralogodion s̃m descriptionẽ filiagrij.
℞. colloquintide interioris ⁊ agarici ⁊ amo
niaci ⁊ scamonee ⁊ corticis ellebori nigri. et
in descriptione alia albi ⁊ ypericon oim ana
aur. x. epithimi ⁊ polipodij ⁊ bdellij ⁊ aloes ⁊
camedreos ⁊ prassij ⁊ cassie lignee oim ana
aur. vij. piperũ trium ⁊ cinamomi ⁊ croci et
mirre ⁊ opopanaci ⁊ serapini ⁊ castorei ⁊ pe
trosillini ⁊ aristologie lõge oim ana aur. iij.
terantur ⁊ cribellentur ⁊ ↄficiant cum melle
dispumato. ⁊ detur potio aur. iij. aut. ij. aut
aur. ij. vnicuiq̃ s̃m mensurã virtutis sue cuz
aqua mellis ⁊ sale. sũma est. xxiij.

Yeralogodion descriptione Pauli ala
geniti. ℞e. colloquintide interioris aur. xx.
squille assate ⁊ agarici ⁊ amoniaci ⁊ corticis
ellebori nigri ⁊ scamonee ⁊ ypericon oiz an̄
aur. x. polipodij ⁊ epithimi ⁊ bdellij ⁊ aloes
⁊ camedreos ⁊ prassij ⁊ cassie lignee oim an̄
aur. viij. mirre ⁊ opopanaci ⁊ serapini ⁊ pe
trosillini ⁊ macropipis ⁊ leucopiperis ⁊ me
lanopiperis ⁊ cinamomi ⁊ croci ⁊ castorei et
aristologie longe oim ana aur. iij. mell' q̃tũ
necesse est. sũma. est. xxv.

Jera archigenis sup quã est aggregatio
cõferens ad egritudines antiq̃s ex colera ni
gra oẽs ⁊ ad flegma crudũ quod non dige
ritur ⁊ ad asma ⁊ vertiginẽ ⁊ inceptiõz aque
in oculo ⁊ raucedinẽ vocis ⁊ sinantias ⁊ al
çuçeç. ⁊ colicã ⁊ ydropisim ⁊ exituras que fi
unt in corpore ex hũoribus crossis viscosis
⁊ impetiginem ⁊ furfures excorticatos ⁊ pru
ritũ ⁊ morsum canis rabiosi. donec nõ time
at morsus ab aqua s̃m q̃ misceamus ad mor
sum cum omni potione ex ea cancrorum fluuia
lium combustorum pondus. ʒ. i. ⁊ ad illos q̃
bus iam accidit timor ex aqua misceam' cuz
ea succi colloquintide carath. iij. cum cõmi
xtione aque in qua decocta est res parua ex
agno casto ⁊ est alsaguassora. ⁊ in descriptiõ
ne alia ex agno casto ⁊ ex alsaguassora ⁊ ad
dolorem stomachi ⁊ matricis cum aqua in q̃
decocta est ruta. et permiscentur cum ea ca
storei carath. iij. ⁊ ad dolorem partium dorsi
cum aqua in qua decoctum est apiũ ⁊ ad ca
facan cũ aq̃ in qua decocta est centaurea mi
nor. cuius permixtio ℞e. colloquintide ite
rioris. ʒ. xxxij. prassij ⁊ sticados ⁊ ellebori ni
gri ⁊ camedreos ⁊ scamonee ⁊ leucopiperis
⁊ macropiperis omniuz ana. ℈. ij. cepe squil
le assate ⁊ euforbij ⁊ aloes ⁊ croci ⁊ colloqui
tide. ⁊ in descriptione alia ypericon loco eu
forbij. ⁊ loco colloquintide gẽtiane romane
⁊ petrosillini ⁊ amoniaci ⁊ opopanaci omni
um an̄. ℈. i. polij ⁊ cinamomi ⁊ serapini ⁊ mir
re ⁊ spice ⁊ squinanti ⁊ calamenti montani
⁊ aristologie rotunde oim ana. ʒ. ij. mellis q̃n
tum necesse est. potio aur. iij. cum decoctiõe
epithimi ⁊ passularum mundatarum. summa ẽ
xxiiij.

Jera archigenis s̃m descriptionẽ pauli
℞e. prassij agarici ⁊ camedreos ⁊ colloquin
tide interioris ⁊ sticados omnium an̄ aur. xx
opopanaci ⁊ serapini ⁊ petrosillini ⁊ aristo
logie rotunde ⁊ piperis albi omniuz ana au
reos. v. cinamomi ⁊ spice aromatice ⁊ polij
⁊ croci omnium ana aur. iij. contere medici
nas siccas ⁊ attere gũmas et ĩfundantur cũ
melle ⁊ misceantur ⁊ detur potio aur. iij. cũ
salis triti pondere. ʒ. i. cuz aqua mellis sũma
est. xiiij.

Jera Galieni descriptione vniuersitatis
super quam est aggregatio cõferens ad tor
turam ⁊ spasmum ⁊ mollificatõnem ⁊ mun
dificat corpus ab humoribus diuersis pret
q̃ accidat vehementia neq̃ dolor neq̃ debi
litas ⁊ est conueniens ei qui mingit assidue
sine voluntate. cuius permixtio ℞e. collo
quintide interioris ⁊ agarici ⁊ cepe squille as
sate ⁊ amoniaci ⁊ scamonee ⁊ ellebori nigri
⁊ ypericon ⁊ euforbij omnium ana. ʒ. vi. poli
podij ⁊ epithimi ⁊ bdellij ⁊ camedreos ⁊ pras
sij ⁊ cassie lignee omnium ana. ʒ. viij. mirre ⁊
serapini ⁊ aristologie longe ⁊ piperun triuz
⁊ cinamomi ⁊ opopanaci ⁊ castorei ⁊ petro
sillini omnium ana. ⁊. iij. Et in hominibus
sunt qui proijciunt etiam croci ⁊ aloes ãborum

ana.ʒ.iiij.terantur ⁊ cribellentur ⁊ confictātur cum melle.potio aur.iiij.cum decoctōne epithimi.sūma est.xxvi.

Jera galieni ſm deſcriptiouem Pauli Recipe camedreos ⁊ leucopiperis ⁊ macropiperis ⁊ agarici ⁊ ſticados ⁊ ellebori nigri ⁊ ſcamonee ⁊ ſpice aromatice ⁊ cepe ſquille aſſate ⁊ epithimi omnium ana.aur.vi.mirre ⁊ croci ⁊ amoniaci ⁊ ypericon omnium ana aur.viij.mellis quantum neceſſe eſt.ſumma eſt.xiiij.

Jera Galieni ſm deſcriptionem aaron. Recipe colloquintide interioris.ʒ.iiij.camedreos cepe ſquille aſſate agarici ſcamonee ellebori nigri ⁊ ſticados ⁊ amoniaci ⁊ ypericon omnium ana.ʒ.ij.⁊ tertiam epithimi et poly ⁊ bdellij ⁊ camedreos ⁊ praſſij ⁊ aloes ⁊ caſſie lignee ⁊ ſcolopendrie ⁊ eſt naſſengi omnium ana.ʒ.i.⁊.ʃ.piperum trium ⁊ mirre ⁊ cinamomi ⁊ croci ⁊ opopanaci ⁊ ſerapini ⁊ caſtorei ⁊ petroſillini ⁊ ariſtologie rotūde ⁊ gentiane ⁊ euforbij omniuꝫ ana oaguanich.v.mellis quantum neceſſe eſt. potio ſic̄ de logodion et adminiſtratio. Summa eſt vigintitres.

Jera theodoricon facti cum nucemuſcata conferens ad omnes egritudines capitis antiquas ⁊ ad tenebroſitateꝫ in oculis ⁊ maniam ⁊ ſodam ⁊ algueſegeuſ ⁊ vertiginem ⁊ lepram ⁊ ſcabiem ⁊ reliquas egritudines q̄ ſunt ex colera nigra ⁊ ad febres antiquas ⁊ dolorem epatis ⁊ ſplenis ⁊ renum ⁊ colicuꝫ ⁊ podagram ⁊ dolorem ancharum ⁊ ad mūdificationem mulierum a menſtruis ⁊ prefocationem matricis ⁊ ſoluit etiam naturaꝫ et euacuat abſq̄ anguſtia.cuiꝰ permixtio. Recipe aloes.ʒ.xl.agarici.ʒ.xxiiij.croci.ʒ.vi.raund.ʒ.ij.aſari ⁊ liiij celeſtis ⁊ allei ſiılueſtris ⁊ opobalſami ⁊ carpobalſami ⁊ xilobalſami omnium ana.ʒ.iiij.coſti.ʒ.vij.⁊ in deſcriptōe alia acori ⁊ maſticis ⁊ gariofilloꝝ ⁊ cinamomi omniū ana.ʒ.vi.caſſie lignee ⁊ nuciſ muſcate omnium ana.ʒ.xij.epithimi.ʒ.xviij.ſpice.ʒ.vi.camedreos.ʒ.ij.mirre.ʒ.ij.⁊ in dſcriptione alia loco mirre mu piperum trium et euforbij omnium ana.ʒ.iiij.cimarum ſquinanti.ʒ.ij.gentiane.ʒ.iiij.amomi ⁊ ſcamonee omnium ana.ʒ.xviij.mellis diſpumati quantuꝫ neceſſe eſt.potio.ʒ.iiij.cum decoctione epithimi.ſūma ē.xxv.

Deſcriptio theodoricon alia. Recipe aloes.ʒ.lx.agarici.ʒ.xxiiij.maſticis.ʒ.vi.croci ⁊ acori ⁊ cinamomi ⁊ ſpice omnium ana.ʒ.vi.raund ⁊ opobalſami ⁊ carpobalſami ⁊ euforbij ⁊ piperū triū ⁊ gentiane oīm ana.ʒ.iiij camedreos ⁊ coſti oīꝫ an̄.ʒ.viij.caſſie lignee ⁊ epithimi omnium ana.ʒ.xij.ſcamonee.ʒ.xx.meu ⁊ cimaꝝ ſquinanti ⁊ amomi oīꝫ ana ʒ.ij.mellis q̄ntum nec̄c̄e eſt ad adminiſtrationē. ⁊ quantitas potionis ſit ſic̄ q̄ eſt ante ipam. ſūma medicinaꝝ ē.xxiij.

Dico qualiter in potu oꝫ vt demꝰ yeras magnas. Oꝫ vt miſceatur cum potōne vna ex yeris magnis pondus.ʒ.i.ſalis maſſe et detur in potu cum aqua in qua decoctuꝫ eſt pondus.ʒ.iiij.epithimi ⁊ paſſularum a ſuis īterioribꝰ denudatis.ʒ.x.⁊ mirobalanoꝝ mūdatoꝝ a nucleis ſuis.ʒ.vij.ſticados.ʒ.ij. Dꝫ eſt q2 iſte decoquit cū.ij.lib.aq̄ donec remaneat ex ea medietas lib.⁊ colatur ⁊ ꝓijciatur in eam yere ⁊ ſal ⁊ datur ī potu. Et an̄ cibatōeꝫ accipiat ex aqua calida quantitateꝫ.ʒ.ij.⁊ poſt horaꝫ detur ſeis altee pondus.ʒ.i.⁊ ſemis malue pondus.ʒ.ʃ.cū aqua tepida cū re parua ex oleo de amigdalis dulcibus ⁊ detur gibꝛabegi tribus diebus.⁊ det̄ ī potu apud ſitim vinum ꝯmixtū.

Capłm.x.de medicis ſolutis q̄lr ſoluāt.

ſCias q̄ medicina ſolutiua q̄n peruenit ad ſtomachum tūc attrahit cum v̄tute attractiua que eſt in ea hūorē ꝓꝑum ſibi. Qꝫ ē q2 non peruenit ipſa ad eum neq̄ lapis magnetis etiā attrahit ad ferruꝫ īmo ferrum ad magnetē. Et ſi medicia eſſet illud quod penetraret ad hūorem remanēnt ābo ſit in mēbro p̄ter q̄ euacuaret. At vero medicina remanet ī ſtomacho ⁊ attrahit humorem ꝓꝑum ſibi in ꝑmis. Remanentia āt eius eſt q̄n non eſt aliq̄d quod attrahat ip̄m neq̄ attrahit q̄m nō eſt illic mēbrū ꝓꝑum ei. ⁊ q̄n aggregant̄ iſti hūores in ſtomacho ⁊ leditur virtus expulſiua in ſtomacho ex qualitatibꝰ eoꝝ ⁊ grauat̄ ex multitudine ipſoruꝫ tunc vadit ad expellendū eos ḡ euacuat pꝰ hūorem ꝓꝑum ei illū qui eſt ſubtilior hūoꝝ ⁊ euacuatur cum facilitate. Et poſt iſtum q̄ currit cum difficultate ꝓpter groſſitudinem ſuam. Et in fine eius ſanguis.quoniam ē ꝓprius cuꝫ prohibitione pluſq̄ reliqui hūoreſ.ſ.q2 q̄n medicia que euacuat coleram tūc ꝑmū q̄d euacuat̄.eſt colera citria ⁊ pꝰ illd̄ fla. ⁊ pꝰ illud colera nigra.⁊ ī poſtrēo eiꝰ ſāguis. Qꝫ ſi detur medicina q̄ euacuat flegma euacuatur in ꝑmis flegma.⁊ poſt ipſum colera

citrina ⁊ post illud colera nigra ⁊ in fine eius
sanguis. Si autem datur medicina que eua
cuat coleram nigram. euacuatur in primis
colera nigra ⁊ post eam colera citrina ⁊ post
illud flegma ⁊ in fine eius sanguis. ⁊ currit
ex vasis sicut currit ex corpore non crescen-
te. Cum ergo debilitantur virtutes in eo ve
hementer peruenit ad laborem alium. Eru
ptio autem accidit ꝑpter vehementiam me-
dicine ⁊ propter illud accidit etiam mordica
tio. debilitas autem vasorum est propter ve
hementiam laborum quia consequuntur ea
ex labore ⁊ medicina fugit ea in euacuatio-
ne eius propter maliciam complexionis ad
quaꝫ peruenit. Quod est quia si euacuatur ali
quis humorum vniuersaliter fit fortior mali
cia complexionis in euacuatōne eius neces-
sario. Expositio eius Indiget sermo quē
diximus in ordine euacuationis vt verifice-
tur ḃm. iiij. modos. Primus quorū est quia
non est necessitas prouocans ad euacuatio-
nem. iiij. modorum absq̄ equalitate. Quod ē q꞉
non est possibile quando euacuatur ex eis
vnus aut duo vt pereat animal. Et con-
ditio secunda est quia nō est necessitas vt sit
medicina solutiua iuuatiua in solutione hu-
moris vnius. quod est quia hic sunt medicie sol
uentes duos humores. Et tertia conditō
est quod hic ordo non conuenit proculdubio in
omni hora. quod ē quia humor colere citrine qn̄
est recens in stomacho ⁊ intestinis. ⁊ humor
coartatus in vasis longinquis a stomacho ⁊
datur infirmo medicina euacuans colerā ni
gram tunc illud quod euacuatur in primis ē
colera citrina ḃm semitam accidentis. quod ē q꞉
stomachus ⁊ intestina quando leduntur per
qualitates medicine extraneas excitatur vⁱ-
tus expulsiua in eis ⁊ expellit coleram citri
nam coartatam illic anteq̄ attrahat colera
nigra per hanc medicinam. Necessitas ergo
certificandi hunc sermonem cum istis tribus
conditionibus contingēs. Et iste sermo cer
tificatur si virtus moratur vsquequo euacu-
antur humores. iiij. ⁊ non est humor qui non
appropietur medicine solutiue propinquus
ei minus illo qui est ei proprius. et medicina
est simplex in specie ⁊ actōe.

Ex sermone iuuaminis super solutioneꝫ
per medicinaꝫ que mundificat. Non est res
ḃm quod putant quidam quod medicina solutiua
quando peruenit ad stomachum attrahit hu
mores ab extremitatibus corporis ad stoma
chum tunc fit solutio. Et primum illius est
que attrahitur si peruenit ad membrum qd̄
attrahit ipsum donec tangant se adinuicem
tunc similius est ḃm illud quod est necessari-
um facit sermo quod ābo remanent in loco vno
⁊ morantur ambo simul. Et post illud pro-
pterea quia possibile est vt effundatur infe-
rius quod attrahitur ad intestina et euacue
tur inde tunc leuius et rectius et melius est
vt euacuetur inde q̄ vt ascendat ad stoma-
chum. quod est quia non est in ascensione eiꝰ ad
stomachum iuuamentum. imo ē ei vt ledat
ipsum ⁊ angustiet ipsum cum malicia dispo
sitōnis nocentis. que est in ipso propter illō
quod est in stomacho de multitudine sensus
si est humor ex colera citrina. aut ex colera
nigra. aut est humor crudus. Colere etiaꝫ ci
trina in stomacho quando aduenit ei qd̄ ip-
sum facit acquirere ex angustia et tristitia et
vertigine ⁊ inquietudine ⁊ soda ⁊ nausea do
nec fortasse est ex ea epilepsia. Et colere ni-
gre quod est plus malignorum accidentium
donec sit colera citrina per comparationem
suam ad eam salua pauci nocumenti. ⁊ hūo
ribus crudis quando perueniunt in stoma-
cho est ex generatione inflationis ⁊ ventosi
tatum ⁊ tersionis stomachi ⁊ capitis ⁊ infri-
gidationis vtriusq̄ quod non est occultum.
Si autem est possibile vt descendant humo
res constringentes ab intestinis ⁊ euacuent
⁊ expellantur per virtutem expulsiuaꝫ que
est in eis. tunc que necessitas est in ascensio-
ne eorum ad stomachum quando non est qd̄
cogat eos ad illud. Et declaratur quod non est
quod cogat eos ad ascendendum ex hac p-
te. Et illud est quoniam non inuenitur ī sto-
macho virtus expellens res contristantes
cuius similis non sit in intestinis. imo melior
ea. quod est quia intestina expellunt superfluita
tes que perueniunt ad ea cum duobus pan-
niculis ⁊ stomachus superfluitatem que ge
neratur in eo cum panniculo suo extrinseco
verūtamen intestina consueta sunt receptō
ni supfluitatum contristantium extranearū
quas necesse est expellere sicut supfluitates
colerice ⁊ sunt ei similes. Iste sunt q̄ quāto
plus remanent in eis acquirunt maliciaꝫ ad
ditaꝫ. ⁊ stomachꝰ nō recipit nisi cibos ⁊ potꝰ
delectabiles ꝑpos. isti sunt q̄ quāto plus re-
manent in eo acquirūt additōem ⁊ iuuamen
tū. Iā ḡ appet q꞉ n̄ ē locꝰ opiniōi quod illō qd̄ ef
tūdr̄ ad itestīa ex ptibꝰ cōpis ascēdat ad cēbr̄

neqꝫ ꝙ nā regēs corp⁹ dimittat viā ꝓpīquā facilem in qua non est vehementia ⁊ icedat ↄtraria eius in via longinqua in qua ē vehementia.⁊ ipsa est attrahens cū sapientia vt faciat totum qđ facit vnaquaqꝫ medicinaruꝫ solutiuarū.qm̄ iam data est ei a creatore glorioso ⁊ excelso v̾tus quedam propria qua attrahit humorē ꝓpriū sibi ex hūoribus ꝗ sūt in corpore hol̄s. Cuius exemplū est qꝛ datur scamonee ⁊ aloe ⁊ que sunt ei silia v̾tus que attrahit coleram citrinam. ⁊ posita est virt⁹ que attrahit colerā nigrā in epithimo ⁊ elleboro nigro ⁊ polipodio ⁊ que sunt illis silia. Et v̾tus que attrahit flegma ⁊ reliquos humores crudos in centaurea ⁊ pulpa colloqntide ⁊ agarico ⁊ que sunt eis similia. Et virtus que attrahit aquositatem in corporibus in quibus est aquositas multa ex corporib⁹ ydropicoꝝ est in meçerion ⁊ tubel eris ⁊ que sunt illis similia. Qn̄ ergo ex omnibus harū duaruꝫ medicinarum simplicium aut pluribus duabus ↄponitur aliquid appropriatur v̾tutibus multis que soluunt humores diūsos donec medicina que componitur ex scamonea ⁊ pulpa colloquintide attrahit hūorem qui est ex flegmate ⁊ colera citrina. Et quando accipitur medicina composita ex elleboro nigro ⁊ scamonea euacuat hūorem ꝗ est ex colera nigra ⁊ colera citrina. Et tu quidem inuenis simile huic ⁊ in reliquis humoribus. In hmōi autem medicina ↄposita ad euacuationem q̄ntitatis vnius duarum medicinarum diuersarū est plus q̄ alterius per quantitatem ponderū medicinaruꝫ simplicium ex quibus cōponitur. Et illius exēpluꝫ est ꝙ qn̄ homo vult cōponere medicinā que soluit colerā citrinā ⁊ flegma ex scamonea ⁊ pulpa colloquintide tunc ei inest si vult euacuare ex colera citrina plus vt addat in quātitate quam ꝓicit in eam ex scamonea ⁊ eil̄est si vult facere ↄtrarium illius vt ponat cōpositōem eius econtrario illius. nam medicinarum solutiuarū ita est operatio. Qn̄ ergo dixi compositōem medicinarū solutiuarum tunc oꝫ vt scias cum illo ꝙ medicine facientes vomitū sunt cum eis etiā. Qꝛ est quia iudicium sup eas est iudicium vnū ſm ꝙ non ē inter vtrasqꝫ in attractōe differētia. Et illō ꝙ inter ambas est ex differentia est ꝙ medicinarum solutiuarum motus est quietior motu earum que faciunt vomitum ⁊ operatō earum etiā. ⁊ ille que faciunt vomitum sūt ecōtrario illius. Et ꝓpter hoc nō attrahūt medicine solutiue attractiōe necessaria sicut faciunt que faciunt vomitū attractione vehementi. Et medicine quidem solutiue mundificant superfluitates ex corpore ꝑ hoc ꝙ attrahunt eas ad inferiora tm̄. ⁊ inde euacuāt eas. Et medicine que attrahūt vomituꝫ mūdificant sup̄fluitates. deinde corpus ꝑ hoc ꝙ ipse attrahunt eas ad sup̄iora. Qm̄ virtus medicine que est in stomacho vincit virtutē expulsiuam que est in intestinis ⁊ supat eam per illud ꝙ est ei de vehementia. Qꝛ ē qꝛ medicine facientes vomitum sunt fortes velocis motus valde. Et necessitas illarum in hūoribus ad quos n̄ peruenit mundificatio absqꝫ motu necessario. aut ꝓpter longitudinem loci in quo ipsi sunt. aut propter crossitudinem eorum. aut propter viscositatē ipsorum. aut ꝓpter eorum maliciam est vt superent eos ⁊ extrahant ipsos a corpore. verūtamen medicine que faciunt vomitum possibile est cum huiusmodi virtute vt attrahant humores ad superiora ⁊ extrahant eos inde

Medicinarum solutiuarū quādo peruenit vna ad stomachum non indigꝫ virtute q̄ attrahat humores inferius. ꝙ est qꝛ ego non sum indigens in medicinis que faciūt vomitum vt dicam humorem quem possibile ē ipsas extrahere vndecunqꝫ sit ex corpore. ⁊ ꝙ sit locus eius ꝓpinqu⁹ aut lōginquus ī via per quam peruenit cibus ad corpus. ꝙ si est in loco extrinseco tunc ipse peruenit ad intestina velociter. Et quando peruenit ad ista vincunt eam sicut rem extraneam ⁊ mouentur ad expellendum eum subito ad locū vbi est ei per naturam vt expellatur scꝫ ad inferiora. Et si est in loco longinquo spargitur proculdubio in venis quando spargitur ex longinquo ad propinquum paulatim donec peruenit ad intestina. Cum ergo peruēit ad intestina facit operationem similem operationi illius quoniam attrahitur ex propinꝗ ⁊ dolorem sicut est lesio eius. Et diuersificātur per hoc ꝙ humor ꝗ attrahit ex ꝓpinquo est facilioris malicie ⁊ breuioris punctionis et angustie et extensionis. Et ille qui attrahitur ex longinquo facit torsionem et angustiam ⁊ tersionem plus et vehementius. ꝙ ē quia ſm quantitatem longitudinis mēbroꝝ ex quibus attrahuntur humores ad intestina ⁊ ipsoꝝ ꝓpinquitatem ē augmentuꝫ ⁊ diminutio in istis accidētibus. verū n̄ attractō

hūorū ex reliq̄s humoribus ab istis ē vni⁹ et
eiusdē mōi. ꝙ ē q2 est effusio eoꝝ ad intestina
ex mēbris longinq̄s valde tunc ipsi descēdūt
inferius ⁊ euacuāt̄ inde. ⁊ illud est q2 sunt ēt
in manibus ⁊ pedibus ⁊ in mēbris alijs. ve-
rūtamē si sunt in manibus tūc ipsi nō attra
hunt̄ in ꝑmis ⁊ penetrant nisi in venis illi.q̄
sunt in duabus manibus ⁊ p⁹ illud in duab⁹
venis que sunt sup spondiles dorsi desuper
⁊ post illud in venis que dicunt̄ coli quarum
origo ex latere gibbositatis epatis. deinde
penetrant in venis que sunt in capite ipso ⁊
post hoc i venis que noīant̄ messaraice ⁊ sūt
minute. Et iterū qñ transeūt per orificia ve
narū aperta ad intestina ingrediunt̄ eas et
ꝑueniunt ad eas ⁊ ex eis euacuant̄. Si aūt
in pedibus sunt tunc ipsi penetrant ⁊ currūt
in venis que sunt in pedibus in ꝑmis. p⁹ illō
in venis que sunt sup spondiles dorsi subt⁹
⁊ post illud in vena coli. ⁊ post illud ēt venis
que sunt in epate ⁊ post eas in mesaraicis. et
iterū qñ ingrediuntur in orificia venarū ap-
ta ad intestina expelluntur ad inferiora ⁊ e-
uacuant̄. ꝙ est q2 si supfluitas que euacua-
tur per medicinā solutiuā est i epiglotti ⁊ cā-
na pulmonis tunc ipsa qñ attrahit medicia
que est in stomacho illud quod est in meri ꝑ
cōicatōem que est in pāniculo intrinseco sto
machi cū epiglotti ⁊ mēbris que sunt in ea ꝑ-
uenit ad stomachū per mēbrū attrahens ex
pectore ⁊ pulmone cum eo quod ipsū attra-
hit ex epiglotti. Cum ḡ ꝑuenit h̄ supfluitas
ad stomachū expellitur ex eo ad inferiora. ⁊
non est h̄ supfluitas multa neq3 acuta. Dici
mus q2 non est possibile vt mltiplicet̄ super-
fluitas in instr̄is anhelitus. ⁊ hoc totū sic ml
tiplicatur i instr̄is cibi. neq3 est acuta qm̄ cor
non generat supfluitatē acutā neq3 acquirit
dispositōem aliā. ꝙ est q2 hora qua generan-
tur in eo supfluitates ꝑuenit aīal ad interi-
tum siue sint aut non sint acute. Qñ aūt su-
pfluitas est in capite tūc possibile ē qñ atra
hit ipsam et accipit eam stomach⁹ ꝑ meri vt
sit penetratio eius in vuula ⁊ dscēdat ad sto
machū. ⁊ hoc non fit in vigilijs nisi p⁹ laborē
⁊ penā. ꝙ est q2 ꝓpter lacertos voluntarios
positos sup caput meri tunc hora qua sentit
hō in vigilijs illud quod descendit ex vuula
ad meri rascat ⁊ ꝓicit illud cum sputo. In
somno vō possibile ē vt descēdat supfluitas
in meri ad stomachū ꝑter ꝙ sentiat eā dormi
ens. verūtñ ꝓpterea ꝙ hec supfluitas descē
dit ex cerebro ⁊ est ꝓpa natura eius tūc ē ꝫ
hoc frigida subtilis viscosa non faciens casa
can neq3 angustiā neq3 nauseā. verūtamen si
non mouet̄ nisi motiōe medicine solutie. aut
extractione humoris colerici q̄uis sit pauc⁹
valde. tc̄ ipsa dñdit inferi⁹ cū facilitate absq3
lesione. ꝙ si non est aliquid excitās eā ad de
scēdendū ⁊ indiget vomitu qui mūdificꝫ vo
mitū ex ea. Supfluitates aūt fixe in vasis
cerebri ꝓpe qñ sunt crose decliues ad crossi
tudinē sicut relique supfluitates q̄ attrahū-
tur ex corpore toto est eaꝝ attractio in ꝑmis
qñ extrahunt̄ ex vasis cerebri in alacduam.
Et post illud descendūt ex eis ad duo vasa
posita s̄r spondiles q̄ sunt sup̄ velamen ⁊ po
stea ad spondiles que sunt sub velamine. et
post vtrasq3 ad venā q̄ noīat̄ kili. ⁊ ex ea ad
venas que sūt in gibbositate epatis. ⁊ ex eis
ad venas que diuidunt̄ ex vena que nomia
tur porta in latere epatis ꝯcauo. deinde de-
scendūt ad venas que diuidunt̄ ex istis i lo-
co qui est inter intestina ⁊ epar que noīatur
meseracon ēt. ⁊ egrediunt̄ ex orificijs haruꝫ
venarū aptis ad intestina ⁊ euacuant̄ sic re-
lique supfluitates que euacuant̄ ex oīb⁹ mē-
bris. verū tamen attractio harum medicina-
rum solutiuarū est res que meret̄ qñ cogno-
scitur ex genere suo vt miretur ex cognitiōe
eius. ⁊ hoc etiam oportet vt memoremur ei⁹
ꝙ est q2 medicia solutiua quando ingreditur
corpus tunc ipsa nō attrahit in ꝑmis nisi qō
sibi ꝓpum est. Et post hoc tunc si remanet i
ea v̄tus euacuat illud qō possibile est vt eua
cuet ex hūore ꝓpo sibi. Ipsa enim euacuat
ex humoribus alijs subtiliores humores ⁊ q̄
ex eis sunt vehementioris obediētie ad eua
cuatōnem. Et narro in sermone meo illō qō
possibile est vt euacuet ex hūore proprio. qm̄
non est possibile vt educat aliquem ex hūo-
ribus. iiij. ꝫm complementum ex corpore et
remanet homo in vita. Et duꝫ permanet re
manens in medicina virtus solutiua tūc ip-
sa facit hanc actionem semper donec interfi
cit cum virtute sua illum qui accipit eam. Et
hec est causa propter quam necesse est medi-
cis vt destruant actōnem medicine solutiue
quando non fit solutio eius cum equalitate.
Quando autem accipitur medicina que sol
uit coleram citrinam tunc primum quod sol
uit est ꝙ possibile est ipsaꝫ attrahere ex hūo
re colerico ꝙ si remanet v̄t⁹ ei⁹ p⁹ euacuatōeꝫ
cole euacuat f̄ta p⁹ colaꝫ. ꝙ ē q2 istud ē qō ē

subtilius ex reliquis hūoribꝰ remanētibꝰ. ꝛ si remanet in ea virtus pꝰ euacuatōnem eius qō possibile ē euacuet ex flegmate euacuat colerā nigrā. Qꝫ si accipiatꝫ medicīa q̄ euacuat flegma tunc ipsa incipit ꝛ soluit flegma. ꝛ post ipm colerā citrinā. ꝛ post ipsā colerā nigrā. Si autem accipiatꝫ medicina que soluit colerā nigrā tunc ipsa incipit ꝛ soluit melancoliā. Deinde post illud colerā citrinā ꝛ post eā flegma. ꝛ vnaquaqꝫ medicinaꝝ solutiuaꝝ si remanet in ea v̄tus ēt pꝰ euacuatōnem horum triū hūoꝝ tunc ipsa euacuat sanguinē non qm̄ humor iste sit grossior reliquis hūoribus. ꝛ ꝑpter illud fiat difficilis eiꝰ solutio ſꝫ qm̄ est ꝑxior nature ꝛ est magis necessariꝰ ꝑpter illud ergo est vehementiꝰ retinens et ꝯseruans ipsū ꝛ separatꝫ ab eo penitus dōec debilitatꝫ v̄tus eius in fine.

Capłm. xi. de canone cōpositōis medicīarū solutiuaꝝ ꝛ quātitate potōis ex eis.

Q Uando volumus cōponere ex medicinis simplicibus mediciam cōpositā oꝫ vt accipiamus ex vnaqꝫ medicinarum simpliciū potōem integrā ex tota ꝯpositiōe accipiamus potōem que ꝯpletꝫ ex vna simplicium. nam si sunt due accipiamus ex vnaquaqꝫ mediā potōem. ꝛ si sunt. iij. tertiaꝫ ꝛ si sunt iiij. quartā. Et ita fit ꝑ ratiocinatōeꝫ ſm mensurā numeri mediciaꝝ ex quibus cōponitur ꝑmixtio. Cuius exemplū ē qꝛ cū sit medicina cōposita ex scamonea ꝛ colloquintida ꝛ aloe ꝛ agarico tunc qn̄ potio ex scamonea ē. ʒ. ß. ꝛ potō colloquintide est. iiij. daguanik. ꝛ potio ex aloe est. ʒ. ij. ꝛ potio ex agarico. ʒ. i. ꝛ. iiij. daguanik. ꝛ ī descriptōe alia agarici. ʒ. ij. tunc oꝫ vt sit potio ex tota hac cōpositōe. ʒ. i. ꝛ danik. i. ꝛ tirssugi. i. ꝛ in descriptiōe alia potio. ʒ. i. ꝛ danich. ij. exceptꝫ duobꝰ ḡnis.

Capłm. xij. de medicis soluentibus coleram citrinā ꝛ q̄ntitate potōnis ex vnaquaqꝫ eaꝝ ꝑ q̄ntitatē q̄ non noceat.

E X medicinis soluentibus colerā oꝫ vt detur sanis qui sunt fusci macilēti pilosi in ꝑncipio iuuentutis ꝛ ꝑpe in estate ꝛ viris plus q̄ꝫ mulieribus. ꝛ illis quorum cibi corrūpuntꝫ semp. ꝛ illis quoꝝ restringuntꝫ nature ꝑpter siccitatē stercoris. ꝛ illis qui irascuntꝫ ꝛ quoꝝ vrina est pauca ꝛ vtuntꝫ multū cibis calidis siccis. Et ex infirmis illꝫ qui habent ytericiā ꝛ alteratōem coloris ex dolore ꝛ carabicū ꝛ est apostema qō fit in cerebro aut maniā ꝛ est ō genere epilepsie. aut messire. aut vlcera excoriata. aut formicā aut febrē tertianā. Et ſm plurimū ēt illis q̄ hn̄t pleuresim aut dolorem oculi. aut sodā. ꝛ vtꝛ in egritudine que generatꝫ ex colera citrina.

Aloes. oꝫ vt detur ex eo aur. i. cū aq̄ mellis. Et quidā dant ex eo in vesperis. et illud qō oꝫ est vt detꝫ in mane. Et illi qui dant ex eo post cibū errant. Et ipse q̄deꝫ euacuat colerā citrinā grossaꝫ non aquositatē. Qꝫ si detur ex eo q̄ntitas ꝑua. s. ix. carath. iiij. danich ꝛ. ß. soluit stercus tm̄ cum mensura. Et cum medicine solutiue sint nociue stomacho aloes cū hꝰ qꝛ non nocet ei ꝯfert ipsi. Quapropꝫ ꝯfert illis quoꝝ stomachus debilis ꝯgregat superfluitates. ꝛ illis qui sentiūt grauitates ī capite. ꝛ quibus aduenit obtalmia. ꝛ eis qui sitiunt multū. ꝛ illis quos ꝯsequitꝫ imaginatio ledens in somno absqꝫ febre. ꝛ illis q̄ sentiunt oripilatōis ābulatoeꝫ in corporibꝰ suis ꝛ illis qui euacuant inferius vētositates frigidas aut calidas aut mordicantꝫ intestia eoruꝫ. aut sentiūt in stomachis suis inflatonē aut sꝫuersione aīaruꝫ suarū. Et illis q̄ ꝑptꝫ multitudineꝫ superfluitatū retentarū ī eis nō possūt medicari cū clisteri. Et mūdificat stomachū ꝛ ventrē ꝛ intestina ꝛ loca ꝑpinq̄ istis corpus aūt totū non euacuat nisi detꝫ ex eo q̄ntitas exuberās. s. circiter duo. aur. aut. iij. ſꝫ sniam antiquoꝝ. ſm modernoꝝ v̄o sententiā ʒ. ij. aur. i. ꝛ circiter ipꝫ. ꝑpterea ꝯmiscentꝫ ei masticis ꝛ reliq̄ medicine facientes stipticitatē. ꝛ ipse nocet ano.

Absinthiū depōit humorē colericū quiescē in stomacho ꝛ solutiōe educit ipsū inferius ꝛ ꝑuocat vrinā. Et proꝑetas eius est vt mundificet superfluitates colericas que sunt in venis. Et ꝑptꝫ hoc ēt qn̄ flegma est retentum in stomacho si datꝫ absinthium non confert aliquid. Et cum reliquis speciebus absinthij sint due qualitates ꝛ due virtutes in illo quod asportatur ex pōto et est qualitas faciens stipticitatem multam. Et in reliquis spēbus absinthij remanētibus est qualitas amaritudinis mītē valde. Stipticitatem quando tu gustas ipsum aut sentis sensu occulto debili. aut nō sentis stipticitatē penitus. propter illud ergo oportꝫ vt eligatur absinthium quod asportatur de ponto in egritudine epatis ꝛ stomachi ex flegmone. Et folij huius speciei ꝛ cime eius sūt sꝫtiliora valde reliquis spēbus absinthij. ꝛ ī flore huiꝰ est odor aromaticitatis cuiusdā. ꝛ odor reliquarū est fetidus. Quapropꝫ oꝫ vt

fugiatur ab eis ⁊ administretur sempꝫ illud qđ
asportatꝰ de potito. Oꝫ est q: hoc ꝯfortat sto
machū ⁊ epar ⁊ aperit opilatōem qm̄ cuꝫ eo
est v̓tus amara ⁊ abstergit ⁊ subtiliat. Et po
tio integra ex eo vt des ipsum cū decoctiōe
aut infusione ex.v.ʒ. vsq; ad.ʒ.vij. Et si acci
pitur solū ꝯtritū tunc in eo est qđ est int̄ aur.
vsq; ad.ij.ʒ. Elleborus niger. Elleborus
niger soluit colerā citrinā crossam valde plꝰ
q̄ȝ scamonea. ⁊ datur in egritudibus recen-
tibus ⁊ in egritudinibus antiq̄s qn̄ indiget
medicīa que soluit colerā citrinaꝫ sic̄ mania
⁊ soda ⁊ emigranea ⁊ materie q̄ descendunt
ad oculos et egritudīes pectoris. ⁊ ipse ē iu-
uatiuus in mundificatōe viscerū valde ⁊ ma
tricis ⁊ vesice ⁊ egritudibus antiquis in can
na pulmonis ⁊ yctericia. ⁊ illis qui sentiūt sic̄
puncturā acuū ex melancolia aut scrophulꝰ
aut bothoꝝ aut formice aut vlceribꝰ hn̄tibus
escaras excoriatis ⁊ soluit ex reliquo corpo-
re absq; vehementia ⁊ sine angustia ⁊ ꝓꝓe co
lerā citrinā. soluit.n. ex ea multū. et fortasse
soluit colerā nigrā ⁊ soluit ita cum facilitate
donec datꝰ ex eo ei qui non hꝫ febrē difficileꝫ.
⁊ oꝫ vt detur ex radicibus eius aur.i. ⁊ ꝓprie
cū aq̄ mellis ſm sn̄aꝫ antiquoꝝ. Moderni
aūt dant ex eo. aur.ʒ. ⁊ quod ipꝫ efficit bonū
est pmisceri ei calamentū ⁊ origanū ⁊ reliq̄s
medicias subtiles calidas ꝯferentes stōacho
⁊ oꝫ ei qui accipit ip̄m vt p̄cedat ⁊ ꝓhibeatꝰ
a cibis. Scamonea soluit colerā citrinaꝫ
plus q̄ȝ elleborus ⁊ est mala stomacho plus q̄ȝ
medicine solutiue oēs ⁊ euacuat coleras re-
tentas in sanguīe. ⁊ oꝫ vt caueat eaꝫ ille qui
hꝫ febrem ⁊ qui est debilis stomachi. et potō
integra ſm sn̄aꝫ antiquoꝝ est. viij. carati. et
ſm sententiā modernoꝝ est duo dauich. ⁊ oꝫ
vt misceantꝰ cum ea medicine que ꝯferūt sto-
macho ille que faciunt eā descendere cito a
stomacho sicut piper albū ⁊ çinçiber ⁊ anisū
⁊ sal. Oꝫ si necessitas ꝓuocat ad hoc vt detꝰ
ex ea illi qui hꝫ d̄bilitatē stomachi tūc oꝫ vt
misceantꝰ cū ea medicīe facientes stipticita-
tem sic̄ aloes ⁊ mastix ⁊ succus rosaꝝ ⁊ rob
citonioꝝ. Pulpa colloquintide soluit co
leram citrinā pmixtā cum hūiditate viscosa
non ex sanguine sicut elleborus niger ⁊ sca-
monea. imo ex neruis ⁊ mēbris neruosis. Et
oꝫ vt detur ex ea plurimū eius ſm sn̄aꝫ āti-
q̄ꝝ. viij. carat ⁊ sūt. iiij. daguanik ⁊.ʒ. et q̄dā
dant ex ea vsq; ad aur. i. ⁊ ſm sn̄aꝫ moder-
noꝝ aur.ʒ. ⁊ datur cuꝫ aq̄ mellis q̄ntitate.ʒ.

: trituratio Colloquintide :

iij. in aqua decocta ē ruta. ⁊ oꝫ vt teratꝰ mul-
tum. nam si nō teritur multū generat vlcus
in intestino ⁊ ledit neruos ⁊ non nocet inte-
stinis si pmisceatur cum ea dragagantū. Et
oꝫ vt demus eā illi in cuius capite est egritu
do. aut in miringis et est velamen qđ ē supꝫ
cerebrū. aut in velamine quod est supꝫ algem
gēma sic̄ illis qui habent v̓tiginem aut emi-
graneā. aut dolorem cranei. aut epilepsiam
⁊ est alsecrati. aut spasmū mandibule. aut re
liquꝰ corporis. ⁊ ad humiditatē oculi antiquā
⁊ ad expansionem anhelitus ⁊ asma ⁊ tussiꝫ
antiquā ⁊ dolorem iuncturarum ⁊ ad sciati-
cā. ⁊ ad egritudines que sunt in renibꝰ ⁊ vesi
ca. Agaricus soluit sic̄ colloquintida. ve-
rūtamen debilius ea ⁊ operatō eius tardatꝰ
⁊ nō nocet stomacho. Et oꝫ vt dentꝰ ex eo ſꝫ
sententiā antiquoꝝ aur.ij. contriti cū aq̄ mel
lis. ⁊ ſm sententiā modernoꝝ.ʒ.ij. Et eligatꝰ
ex eo albū frangibile in quo non est lignum.
neq; est crossum. neq; est ꝑforatū corrosuꝫ.

Succus cucumeris asinini. Electuariuꝫ elacterium
⁊ est succus cucumeris asinini soluit sic̄ scāo
nea. Et oꝫ vt dentur ex eo ſm sn̄am antiq̄ꝝ
ix. cararit cum lactis recenī mulcti q̄ntitate
ʒ.i. ⁊.ʒ. ⁊ ſm sn̄aꝫ modernoꝝ dauich.ij. ⁊.ʒ.
aut.ʒ.ʒ. Alictuba et est spēs ex meçerion
etiā soluit sicut scamonea. Et oꝫ vt dentꝰ ex
eo. s. ex lacte eius. iiij. grana aut. v. tm̄ cuꝫ sa
uich aut ficubus aut passulis. ⁊ oportet vt d̄
glutiatur cito vt non vesicet os ⁊ linguam.

Lacterides. s. almeudena cuius fructꝰ di
citur esse amarus soluit sicut scamonea. Et
oꝫ vt dentur ex ea ſm sententiam antiquoꝝ
ex. vij. granis vsq; ad. xv. grana. Et ſm sen
tentiā modernoꝝ. v. grana. Oꝫ si stomachus
est fortis dentꝰ sana. ⁊ si est debilis dentꝰ ꝯtri
ta. Radix lilij celestis soluit sicut agaricꝰ
⁊ ꝓꝓe ex visceribus. Oꝫ ergo vt dentur ex
eo ſm sn̄aꝫ antiquoꝝ ⁊ modernoꝝ.ʒ.ij.

Centaurea quando est recens soluit cole
ram citrinā viscosam mucilaginosā. ⁊ cōfert
ꝓꝓe ei qui habet sciaticam ⁊ bibitur decoctō
eius. Et oꝫ vt dentꝰ ex eo aur.ij. qn̄ decoquā-
tur cuꝫ ea. iij. quarte. lib. vniꝰ aq̄ donec cōsu-
matur medietas. Almeçerion soluit sicut
elleborus. Et oꝫ vt detur ex decoctione eiꝰ
qn̄ decoquitur aur.i. cuꝫ tribus.ʒ. aq̄ mellis
⁊ absinthij duplo. Et quidā faciunt ex eo ēt
pillꝰas. ⁊ miscetꝰ ex eo ēt aur.ʒ. ⁊ ex absinthio
aur.i. ⁊.ʒ. Polipodiū soluit sic̄ colloq̄ntida
.s. hūorē viscosum mucilaginosū ex stōacho

⁊ iuncturis ⁊ facit nauseā. Et oportʒ vt teraꝰ tur ex radice eius q̄ntitas aur.ij. ⁊ bibat cuʒ aq̄ mellis aut cuʒ aqua ordei. Aristologia habēs ramos. s. longa q̄n bibitur ex ea aur. i. cū aqua mellis soluit sicut colloquintida ⁊ est conferens visceribus. Mirobalani citrini soluunt colerā citrinā. Et potō integra ex eis est vt bibatur ex aqua infusionis eoꝝ aut aq̄ decoctōis ipsoꝝ ex.ʒ.vi. vsq ad.ʒ.xx. Q si accipiantur contriti tunc ex tribus.ʒ. vsq ad.v.ʒ. q̄n liniunt cum oleo de amigdal dulcibus ⁊ misceant cum çuccaro. Et ꝯfert hn̄tibus complexiōes calidas. Mirobalani nigri soluunt colerā adustā ⁊ stringunt stōachū ⁊ anū. Et potio ex eis si accipiunt infusi aut elixati est ex.vij.ʒ. vsq ad.v.ʒ. ⁊ i descriptōe alia ex.ix.ʒ. vsq ad.x.ʒ. Si autez accipiunt ꝯtriti tunc ex duabus.ʒ. vsq ad.v.ʒ.

Mirobalani kebuli soluunt coleram nigrā cum vtute ⁊ ꝯfortant stomachū ⁊ vētreʒ valde ⁊ ꝯferunt ēt emoroydibus. potio ex eis est sicut mirobalanoꝝ nigroꝝ.

Aqua granati dulcis acetosi. q̄n accipiūt ⁊ terunt cum pulpis suis ⁊ bibit ex succo eorum q̄ntitas lib.s. cum.xx.ʒ. çuccari soluit colerā citrinā ⁊ ꝯfortat stomachuʒ.

Aqua anabac soluit colerā citrinā aggregatā in stomacho ⁊ intestinis ⁊ refrenat etiā caliditatē. ⁊ potio ex ea ē q̄d est inter tertiam lib. vsq ad lib.s. cum çuccaro. Cassia fistula soluit coleram ⁊ sedat acuitatē sanguinis ⁊ resoluit etiā apostemata acuta ⁊ lenit pectꝰ. ⁊ potio ex ea est ex.ʒ.iij. vsq ad.x. et ex xxx.ʒ. vsq ad.x.ʒ. ⁊ soluit cum aqua calida ⁊ bibitur. Alterantiabin lenit nām lenitate bona debili. ⁊ potio ex ea est ex.vij.ʒ. vsq ad xx.ʒ. ⁊ oʒ vt eligatur ex eis alba recens.

Viole sicce soluunt colerā citrinā ⁊ sedāt sedā ⁊ sinātiā ⁊ potio ex eis est ex tribus.ʒ. vsq ad.vij.ʒ. terunt ⁊ misceant cum eq̄li mensura çuccari ⁊ bibunt cum aq̄ calida.

Aq̄ volubilis soluit colerā citrinā ⁊ potio ex eo est medietas lib. colate ⁊ bulliat cū pōdere.ʒ.xx. de çuccaro.

Capl'm.xij. de medicis q̄ soluūt coleraʒ nigrā

Ex medicis que soluūt colerā nigraʒ oʒ vt dent sanis quoꝝ color trahit ad nigredinē ⁊ sunt macilenti quoꝝ corpora sunt sicca ⁊ sunt neruosa et sanguis quoꝝ est diminutꝰ ⁊ eoꝝ vene ample ⁊ eoruʒ etates etas ꝑmoꝝ senū. ⁊ illis in q̄rū natura est ira ⁊ acuitas ⁊ odiūt hoīes ⁊ sunt eorum pectora stricta ⁊ illis q̄ euadūt ex egritudibꝰ antiquis ⁊ sunt indigentes solutōe ex egritudine. ⁊ illis quoꝝ egritudies sunt melācolice sicut lepra ⁊ cācer ⁊ reliq̄ egritudies mlice.

Epithimum est fortius medicis oibꝰ soluentibus melācoliā. Et oʒ vt detur ex eo q̄ntitas multa. nam si non fit illud nō soluit. Et nos iā dedimus ex eo multotiēs vsq.v. aur. ꝓm sniam antiquoꝝ. ꝓm vō sniaʒ modernoꝝ aur. duo ⁊ datur cum lacte recente mulcto ⁊ cum aq̄ mellis. Et in descriptione alia loco aque mellis aqua lactis. ⁊ ꝯfert etiā decoctō eius cum ellebore nigro. Calamentū campestre soluit coleram nigram. ⁊ oʒ vt dentur ex eo aur.iij. cum aqua mellis. Cime alba asse ⁊ origani ⁊ ipe etiā soluunt colerā nigrā verūtamen debiliter. Quapropt oʒ vt misceatur cum eis sal. et in hoibus etiam sunt qui dant vtrūq cum aceto. Lapis laçuli soluit coleram nigram ⁊ oʒ vt detur ex eo aur. .i. postq abluitur ⁊ si dat non ablutus facit vomitum.

Capl'm.xiij. de medicis soluentibꝰ fl'a.

Ex medicis soluentibꝰ flegma oʒ vt detur sanis ei sup quē vincit frigus ⁊ humiditas. ⁊ ei cuius etas est etas senecta ⁊ in tpe hiemis. Et ex infirmis illis quibus est mollificatio ⁊ apoplexia. ⁊ illis q̄ habent excitatōnem ⁊ apostema in carnibus gingiuarum dentiū. ⁊ illis i. quoꝝ stomachis ⁊ quoꝝ pectoribus aut quoꝝ venis aggregatur flegma multū. ⁊ mulieribus q̄ hn̄t fluxū sanguinis. ⁊ illis qui hn̄t multū fluxum sanguinis. ⁊ quarū multiplicatur mucilago ⁊ sē crosse. ⁊ illis quorum appetitus destruitur. ⁊ illis qui habent egritudinē sciaticam q̄n ē ex humore viscoso quare resoluit iūcturā ancharū ⁊ extrahit. ⁊ illis qui habent ydropisiʒ carnosam. ⁊ illis qui hn̄t leprā ex hūore crosso n̄ calido. Mel storacis calamite soluit flegma. ⁊ oʒ vt detur ex eo aur.i. cum aur.i. belkalimbat. ꝓm sniaʒ antiquoꝝ ⁊ modernoruʒ.

Agaricum et hoc etiam soluit ꝓm hanc formam. Et oportet vt dentur ex eo ꝓm sniam antiquorum.ʒ. due ⁊ dauich.i. et.s. et ꝓm sententiam modernorum.ʒ. due tantum.

Cime alnoas et in descriptione alia cime alba asse duo aur. ex eis sunt potio vna cum aceto et aqua. Radix arboris marie et est facsemus. potio ex ea est aureus vnus et medius cum aqua mellis.

Camepitheos. potō ex ea ē aur.i.⁊.s. q̄n

terit et fiunt ex eo pillule et deglutit soluit flegma cr...u. Tubel eriscipzũ qñ teritur ex eo medius aur. ⁊ miscet cuz helkalimbat aur. i. ⁊ fiunt ex eo pillule soluit flegma cum virtute. Cortex radicis cucumeris asinini. Qñ bibit ex eo. ʒ. ß. ẜm sententiã antiquo᷑. ⁊ modernoꝝ soluit flegma cũ virtute. Alkerua ⁊ hoc etiaz soluit flegma solutõe debili. Oz ergo vt excorticet ⁊ dentur ex eo vndeciz grana ⁊ plurimũ eius. xvij. grana ẜm sententiaz antiquoꝝ. ⁊ ẜm snĩaz modernorum. xi. tantũ Bdelliũ soluit flegma. ⁊ oz vt dentur ex eo ẜm sñaz antiquoꝝ ⁊ modernoꝝ aur. ij. cũ aqua mellis. Et ꝯfert ꝑpe illis quoꝝ ocꝛos abscindũt humiditates.

Caplm. xv. de medicis soluentib⁹ aquositatem.

Oportz vt administrent medicie soluentes aquositatẽ ei qui hz ydropisim asclitẽ. ⁊ mulieribus quibus est fluxus mẽstruoꝝ alboꝝ ⁊ illis quib⁹ sunt vlcera ex quibus egredit sanies ⁊ illis in q̄ruz membris est inflatio ad excitatõem ⁊ ptisim. Tubel eris. oz vt sumatur ex eo aur. i. ⁊. ß cum aqua mellis. ⁊ oz vt odoret post parum acetum vt non euomat ipsũ. Semen vrtice qñ excorticat ⁊ teritur ⁊ ꝯficitur cuz melle decocto ⁊ deglutitur soluit cũ virtute. Et oz vt non tangat liguam longe ⁊ caput meri ꝓprie vt non adurat vtrũq;. Et potio ex eo ẜz sententiã antiquoꝝ ⁊ modernoꝝ est. xx. grana aut. xxv. ⁊ plurimũ eius. xxx. Euforbium qñ sumit ex eo aur. i. ⁊ plus cuz melle decocto soluit flegma ⁊ aquã. Medulla cartami quando sumunt ex ea aur. v. excorticatur ⁊ terit cum ordeo ⁊ aliquantulo salis soluit flegma. Amoniacum qñ bibunt ex eo duo aur. cum aqua mellis soluit aquositatẽ Et quidã dant ex eo ydropicis cum aceto ꝑmixto.

Caplm. xvi. de solutõnibus ⁊ electuarijs soluentib⁹. ⁊ ꝑmuz illius est medicia solutia que fit sikis algegueris ⁊ soluit flegma.

Recipe sisincabar ⁊ est heil anisi oĩum ana. ʒ. i. cinamomi salis idi ⁊ scamonee omnium ana. ʒ. ß. macropiperis dauich. i. ⁊. ß ɀuccari. ʒ. iij. terant ⁊ cribellent et det. potõ ʒ. iij. cuz aqua calida. sũma medicinaꝝ ẽ. vij.

Electuarium bonum solutiuum Recipe turbit albi triti cribellati. ʒ. ij. gariofil. ⁊ nucis muscate ⁊ croci ⁊ xiloaloes crudi oĩm añ dauich. i. ⁊. ß. ⁊ in descriptõe alia dauich. ij. scamonee dauich. ß. mellis tabarɀed. ʒ. iij. misceantur ⁊ da totũ eoꝝ potio vna. sũma ẽ. vi.

Medicina alia soluens illuz cuius complexio est calida. Re. turbit aur. i. scamonee dauich. i. ⁊ in descriptõe alia dauich. i. et. ß. rosaꝝ siccarũ et spodij et croci oĩm ana dauich. i. et. ß. mellis tabarɀed. ʒ. iij. et si addis i ea cimini carmeni ĩfusi ĩ aceto torrefacti dauich. iij. ⁊. ß. erit bonum. ꝑmisce et da totum potionẽ vnã. sũma medicinaꝝ ẽ. v.

Medicina soluens coleram citrinã bona Re. ɀuccari albusar. ʒ. x. scamonee. ʒ. i. ⁊ dauich. ij. terat et cribelletur ⁊ liniat cum oleo de amigdalis dulcibus ⁊ detur pond⁹. ʒ. iij. cum iuleb. Et quidam ꝑmiscent ẽt in ea croci parum. medicine sunt. ij.

Medicina solutiua que fit cum amigdal dulcibus sublimis. Reci. amigdal. dulcium excorticataꝝ ex duobus corticibus suis ⁊ cinamomi omniuz ana pondus. ʒ. i. turbit bõi ʒ. ij. scamonee dauich. ij. teratur ⁊ cribellet ⁊ conficiatur cum melle ⁊ detur. potio ex ea. ʒ. iij. in estate cum aqua frigida ⁊ in bieme cum aqua calida. sũma mediciaꝝ ẽ. iij.

Medicina alia solutiua que fit cum turbit ad humorem mucilaginosum frigidũ viscosũ bõa. Re. turbit ɀiɀiberis ɀuccari oĩz eq̄les partes teratur ⁊ cribelletur et det. potio ex ea. ʒ. iij. cum vino cõmixto. sũma madiciarum est. iij.

Medicina que nõiatur berasim fortem efficiens stomachum ⁊ confert ad maliciã digestionis ⁊ punctõem in ano. Recipe mirobalanoꝝ citrinoꝝ ⁊ nigroꝝ ⁊ ɀuccari oĩm añ ʒ. i. ⁊ ɀinɀiberis. ʒ. ß. teratur ⁊ cribelletur ⁊ detur potio ex ea. ʒ. iij. sũma medicinaꝝ ẽ. iij.

Medicina alia solutiua bona. Re. aque citonioꝝ lib. iij. mellis boni. lib. ij. aceti. ʒ. vi. decoquatur sup prunas donec fiat ei substãtia mellis. deinde sumatur ɀinɀiberis ⁊ piperis albi oĩm ana. ʒ. i. scamonee aur. iij. terantur ⁊ cribellentur cum otali ⁊ puluerizent super illud ⁊ detur ex ea in potu aur. i. ⁊. ß. soluit enĩz colerã citrinã. ꝙ si vis vt euacuet flegma tunc ꝑmisce cum ea loco scamonee cartami excorticati ex corticibus suis cõtriti põdus scamonee. si autem vis soluere coleraz nigram ꝑmisce cum ea epithimum aut polipodium aut elleborũ nigrum. sũma medicinarum est. vi.

Medicina solutiua que fit cum citonijs Sumantur citonia ⁊ cooperiant cũ prunis

⁊ assentur ⁊ sumantur ex carne eoꝝ.ʒ.iiij.et piperis ⁊ çinçiberis amboꝝ ana dauich.ij.et scamomee.ʒ.i.terantur ⁊ cribellentur ⁊ ꝯficiantur cum melle ⁊ detur.potio pondus.ʒ.i.cũ vino.medicine sunt.iiij.

Electuariuz dyacitoniten solutiuũ. ℞e.citonioꝝ mundatoꝝ decoctoꝝ ꝭm moduz p̄dictum in operatõne electuarij dyacitoniten firmati in capitulo electuarioꝝ lib.i.mellis lib.ij.çinçiberis ⁊ macropiperis oĩm anã.ʒ.iiij.cinamomi.ʒ.ij.cardamomi heil amboꝝ ana.ʒ iij.masticis.ʒ.v.turbit.ʒ.xxx.scamonee.ʒ.x.misceatur ⁊ incidatur.sitq̧ pondus omnis icisionis.ʒ.iiij.⁊ detur cum aqua calida. Et q̄ vult accipere eam moreẽ ieiunus.sũma medicinarum est.x.

Electuarium solutiuuz ad illũ in cuiꝰ stomacho est flegma .⁊ ad illum qui non digẽit cibum suũ.⁊ eius natura est stricta. ℞e.mirobalanoꝝ nigroꝝ.ʒ.vi.piperis ⁊ macropiperis çinçiberis ⁊ felfel ⁊ mumati oĩz ana.ʒ.i.nacas.ʒ.vij.terantur ⁊ cribellentur ⁊ sumatur ex penidijs q̄tum necesse est.⁊ liquescãt ⁊ misceanẽ cum medicinis .⁊ detur potio ex eo per q̄ntitatem nucis cũ vino.sũma medicinarum est.viij.

Descriptio medicine dulcis experte de q̄ sumiẽ in potu ex.iiij.ʒ.vsq̧ ad.viij.ʒ.Recipe scamonee.ʒ.ij.excepta quarta.turbit arundinosi.ʒ.i.çinçiberis ⁊ hermodactiloꝝ ⁊ spice ⁊ darsus ⁊ cardamomi oĩm anã.ʒ.iij.teraẽ totum ⁊ cribelleẽ ⁊ ꝯficiatur cum melle dispumato ⁊ administretur cũ cautela.potõ sit vt dictum est supra.

Electuarium quod confert ad tremorem cordis ⁊ confortat stomachũ ⁊ digerit comesta ⁊ soluit ventrem. ℞.mirobalanoꝝ kebuloꝝ.xv.ʒ.talisafar.ʒ.v.masticis ⁊ çedoarie ⁊ doronici ⁊ cinamomi.⁊ in loco alio loco cinamomi cassie lignee oĩm ana.ʒ.iij.turbit.ʒ.xx scamonee.ʒ.iij.penidiorũ.ʒ.xx.ꝯficiaẽ cũ melle potio.ʒ.iij.in descriptione alia scamonee ʒ.iij.sũma mediciaꝝ ẽ.ix.

Electuariũ alseiraran ꝯferens ad frigiditatem multã in epate ⁊ stomacho ⁊ ad ydropicos ⁊ reliquas complexiões.cuiꝰ pmixtio ℞e.mirobalanorũ nigroꝝ ⁊ belliricoꝝ ⁊ emblicoꝝ ⁊ piperis ⁊ macropiperis ⁊ çinçiberi oĩm ana.ʒ.iiij.cinamomi.ʒ.ij.cardamomi et gariofiloꝝ ⁊ heil oĩm ana.ʒ.i.⁊.ſ.nucis muscate.ʒ.ſ.seitaragi neremisch oĩum ana.ʒ.iiij.turbit.ʒ.x.scamonee.ʒ.iiij.croci.ʒ.i.mellis q̄ntum necesse est.aut çuccari per pondus reliquarũ medicinarũ.sũma mediciaꝝ ẽ xvi.

Seirearan.aliud descriptõe ambrã. ℞.heil cardamomi ⁊ macropiperis ⁊ çinçiberis neremisch cinamomi oĩm ana.ʒ.iiij.scamonee aur.v.turbit aur.xx.misceanẽ ⁊ ꝯficianẽ cum melle dispumato ⁊ detur.sũma medicinaꝝ est.x.

Electuarium de dactilis qõ accipiẽ in febre ⁊ absq̧ febre i estate ⁊ hieme ⁊ soluit absz lesione. ℞e.çinçiberis leucopiperis oĩz ana.ʒ.i.scamonee.ʒ.ij.⁊.ſ.girin tamarheirõ aut alfabracan amigdalarum dulciuz excorticatarum ex corticibus suis folioꝝ rute oĩz ana.ʒ.iiij.terantur medicine singulariter ⁊ infundanẽ dactili in aceto vini fortis ⁊ terantur p se ⁊ coleẽ et teranẽ amigdale ẽt p se et misceanẽ post illud cum cautela ⁊ ꝯficiãtur cum melle. potio.ʒ.ij. summa medicinarum est.vi.

Electuariuz solutiũ qõ fit cũ masacumã ꝯferens ad podagrã ⁊ dolorem iuncturaruz ⁊ egritudines accidentes ex frigiditate ⁊ inflatõem in mirach.℞e.scamonee ⁊ cinamomi ⁊ seitaragi ⁊ çinçiberis oĩm ana.ʒ.viij.piperis.ʒ.vi.turbit.ʒ.x.macropiperis ⁊ cardamomi ⁊ gariofiloꝝ ⁊ seminis apij ⁊ ameos oĩum anã.ʒ.iiij.salis amoniaci ⁊ salis indi omnium anã.aur.ij.mascacumie.ʒ.iij.çuccari penidioꝝ oĩm ana.ʒ.xx.galbani.ʒ.ij.⁊.ſ.terãtur ⁊ ꝯficiantur cũ melle.potio.ʒ.iiij.aut.ʒ.ij.cuz aqua calida.sũma mediciaꝝ ẽ.xvij.

Electuariũ solutiuũ ad dolorẽ colice mirabile.℞e.mirobalanoꝝ citrinoꝝ ⁊ nigrorũ ⁊ seitaragi ⁊ çinçiberis ⁊ piperis ⁊ macropiperis ⁊ cinamomi gariofili heil cardamomi ⁊ neremisch ⁊ amili ⁊ cassie lignee ⁊ masticis ⁊ ameos ⁊ seminis apij ⁊ seminis feniculi ⁊ anisi oĩm ana aur.vi.macis aur.ij.epithimi aur.xij.scamonee aur.x.turbit aur.xvi.spice et mente sicce oĩm ana aur.iij.penidioꝝ ex çuccaro lib.iij.mellis quantũ necesse est.teranẽ medicine ⁊ cribellenẽ ⁊ ꝯficianẽ cũ melle.potio aur.iiij.exptum sanũ ad colicã ⁊ dolorem stomachi cũ siccitate nature.sũma medicinarũ est.xxvi. Inquit Abuãbran cõpositio huius medicine est descriptõ mala.qm̃ mirobalani sunt frigidi quare fiũt materie colice ⁊ nocent in visceribus qñ in eis est hec egriꝰ.

Electuarium solutiũ ad dolorẽ colice et noiatur asaudei.℞e.scamonee aur.vi.turbit aur.v.piperis ⁊ macropiperis ⁊ macis ⁊

macis ⁊ cardamomi ⁊ çinçiberis omnium añ
aur.iij.emblici gariofil.cinamomi nucis mus
cate omnium ana aur.i.⁊.ſ.çuccari tabarçed
lib.ſ.terantur ⁊ cribellentur ⁊ liniantur cum
oleo de kerua et conficiantur cum melle et
detur potio ex eo.ʒ.iij.aut.ʒ.ij.ſm quantita-
tem virtutis ⁊ etatis.sũma mediciaꝝ ẽ.xij.
Et dixit Amubraman ꝙ hoc electuariuȝ al
saudi est bonũ quando ponitur loco scamo-
nee pulpa colloquintide. Ipsuȝ eniȝ efficit
in materia colice operationem ꝯgruam bo-
nam. Et ego abhorreo in eo scamoneã.

Electuariũ de radice lilij celestis ⁊ alaniu
den ad ydropicos. Recipe piperis.ʒ.xx.ra
dicis lilij celestis.ʒ.xxiiij.çinçiberis.ʒ.ij.anisi
masticis seminis feniculi omnium ana.ʒ.iiij.
aniuden siracsi.ʒ.xvi.ameos seminis apij oĩ
um ana.ʒ.viij.mellis quantum necesse ẽ.po
tio quantitas nucis.sũma mediciaꝝ ẽ.ix.

Medicina solutiua alleuians vrinam et
nominatur alnumdeicum mirengi. ⁊ eius in
tentio est mingere faciens. Recipe turbith
radicis lilij aristologie longe serapini origa
ni ⁊ corurion ⁊ in descriptione alia ⁊ cotrum
⁊ est succus eupatorij ⁊ absinthij ⁊ colloqui-
tide ⁊ amoniaci ⁊ opopanaci ⁊ semis apij oĩ
um equales partes.terantur ⁊ infundantur
cum çuccaro ⁊ vino et ponantur in sole ⁊ ad
ministretur.sũma ẽ.xi.

Medicina solutiua que abstergit yctericiam. Recipe scamonee aloes siras seminis
attriplicis oĩm equales partes terantur et
detur in potu ex eo pondus.ʒ.i.cum melle ⁊
aq̃ buliente.sũma mediciaꝝ ẽ.iiij.

Medicina alia solutiua ad yctericiã mi-
rabilis valde. Re.scamonee.ʒ.iiij.mirobal.
citrinorum.ʒ.vi.succi eupatorij.ʒ.ij.terantur
⁊ cribellentur ⁊ detur potio ex ea.ʒ.ij.cũ aq̃
endiuie ⁊ çuccaro.sũma mediciarũ.ẽ.iij.

Alia ad yctericiã. Reci.aloes ⁊ sulphuris
amborum ana.ʒ.iij.cassie lignee.ʒ.ij.terant ⁊
detur ex eo pondus.ʒ.ij.cum candidicon per
mixto cum aqua decoctionis feniculi.sũma
medicinaꝝ ẽ.iij.

Alia ad yctericiam.capillus veneris tera
tur ⁊ cribelletur ⁊ detur ex eo pondus.ʒ.iij.
cum aqua decoctionis anisi. Et alij ꝑmiscẽt
cũ eo etiã mirobalanos.

Medicina solutiua ad yctericiã experta
certa. Succus ciclaminis viridis pondus.ʒ.
iij.sumatur ⁊ solue eum cum tribus lib.çuc-
cari ⁊ decoque ipsum donec remaneat tertia
⁊ detur in mane.certum exptũ.

Alia ad yctericiam ⁊ ꝯceptõeȝ ydropisis
⁊ detur cum lacte camelarum ⁊ aqua casei.⁊
si ẽ illic caliditas cuȝ aqua solatri ⁊ endiuie
⁊ volubilis. Recipe succi eupatorij raund
croci omnium ana.ʒ.i.et.ſ.lacce seminis cu-
scute omnium ana.ʒ.ij.cimrum squinanti se
minis citrulli seminis cucumeris seminis por
tulace ⁊ scamonee ⁊ antiochene assate in ci-
tonio omnium ana.ʒ.i.terantur ⁊ cribellent
⁊ detur potio ex ea pondus aur.i.cum eo qđ
videtur ex robub predcis.sũma ẽ.ix.

Alia que fit cum meçerion ⁊ soluit cole-
ram nigram. Reci.meçerion infusi in aceto
exiccati epithimi omnium ana.ʒ.i.salis idi
mirobalanoꝝ citrinoꝝ cimini carmeni oĩum
ana.ʒ.ſ.terantur ⁊ cribellẽtur ⁊ detur potio
ex ea.ʒ.ij.sũma medicinarũ ẽ.vij.

Medicina solutiua que fit cuȝ febrẽ sol
uit coleram nigram ⁊ flegma. Re.febrem q̃
ex eo est decliuis ad rubedinem.℥.i.miroba
lanoꝝ citrinoꝝ.℥.ij.terantur ⁊ cribellent et
proijciatur sup illos aque feniculi recentis
preter ꝙ ferueat donec cooperiat eos ⁊ põa
tur in sole diebus aliquot donec exiccetur ⁊
ponantur in vase. Cum ergo exiccatur ⁊ ꝓ-
uocat necessitas ad ipsum tere ex ea pondꝰ
ʒ.i.aut.ʒ.ij.ſm quantitatem virtutis eius q̇
bibit ipsam.⁊ permisce eam cum çuccaro et
da eam cum aqua calida.

Capłm.xvij.de pillulis conferentibꝰ ad
genera egritudinum omniũ. Ex illis sũt pil
lule conferentes ad febres que sunt cum pe
riodis ⁊ ad dolorẽ epis expte.

r Ecipe aloes ⁊ succi eupatorij ⁊ suc-
ci absinthij ⁊ mirobalanoꝝ citrino-
rum omniũ ana.ʒ.iij.masticis pondꝰ
ʒ.i.croci.ʒ.ſ.raund feni.ʒ.ij.terantur ⁊ cribel-
lentur ⁊ conficiantur cum aqua endiuie ⁊ fi-
ant pillule.potio ex eis pondus .ʒ.ij.i scđo i
hora febris.sũma ẽ.vij.

Pillule alie q̃ valent ad febres antiquas
ex humoribus diuersis generatis a putrefa
ctione viscosa. Re.raund ⁊ masticis ⁊ succi
absinthij ⁊ succi eupatorij et succi liquiricie
omnium ana.ʒ.i.mirobalanoꝝ citrinorum.ʒ
ij.⁊.ſ.seminis apij et seminis feniculi omni-
um ana daguanich.iiij.⁊.ſ.trociscoꝝ de rob
pondus.ʒ.ij.et.ſ.yere pigre.x.ʒ.terantur et
cribellentur et conficiantur cum aqua feni-
culi et fiant pillule et dentur.potio pondus
ʒ.ij.cuȝ aq̃ calida post occasũ ꝑ duas horas

sūma medicinarū est.x.

℞illule que conferunt ad febres antiqͣs
ex hūoribus diuersis ꝛ ad dolorē epatis ꝛ ī-
ceptōem ydropisis iuuatiue valde. ℞e. ab-
sinthij ꝛ succi eius ꝛ succi eupatorij ꝛ mirob.
citrinoꝝ ꝛ aloes ꝛ masticis ꝛ croci ꝛ raund et
lacce ablute ꝛ anisi. ꝛ in descriptōe alia loco
anisi asari ꝛ setaragi sicci ꝛ yere pigre oīuz
ana partem.i.terant͛ et cribellentur ꝛ consi-
ciantur cum aqua solatri et fiant pillule et
det͛ ex eis pōdus.ʒ.i. cū aq̄ tepida ī nocte.et
si est tussis pmisce cū medicinis ēt ex succo
liquiricie quod sit eq̄le medietate ponderis
medicinaꝝ.sūͣ mediciaꝝ ē.xij.

℞illule ad febres antiquas. ℞e.trocis-
corum de rosis mirobalanoꝝ kebuloꝝ oīum
ana.ʒ.iij.succi eupatorij bedeguard oīm ana
ʒ.ij.absinthij romani suchaba omniū ana.ʒ.
i.ꝛ.ʃ.mirobal.citrinoꝝ seminis cuscute oīuz
ana.ʒ.iiij.turbit.ʒ.x.agarici aloes oīum ana
ʒ.viij.salis indi pondus.ʒ.i.terantur ꝛ cribel
lentur ꝛ ꝯficiantur cum aqua feniculi.potio
pondꝰ.ʒ.ij.ꝛ.ʃ.sūma medicinaꝝ ē.xij.

℞illule de eupatorio ad dolorē epatis ꝛ
yctericiā ꝛ febrem iuuatiue. ℞e.aloes succi
eupatorij mirobalanoꝝ citrinoꝝ oīm equa-
les partes terant͛ et cribellentur ꝛ ꝯficiātur
cum aq̄ apij ꝛ fiāt pillule.ꝛ det͛ potō.ʒ.ij.

℞illule ad febres ꝛ dolorē epatis ꝛ sple
nis. ℞e.trociscoꝝ berberi aloes succi eupa
torij succi absinthij mirobalanoꝝ citrinoruz
omniū equales ptes terant͛ ꝛ conficiant͛ cuz
aqua solatri ꝛ fiant pillule ꝛ administrentur
potio.ʒ.ij.sūma ē.vi.

℞illule que conferunt ad febrē quarta-
nam. ℞e.costi amari spice aromatice came
dreos cinamomi croci asari cimarum squi-
nanti carpobalsami amomi scordeon aristo
logie rotunde folij.ꝛ in descriptōne alia loco
polij masticis gariofil.gentiane ellebori ni-
gri omniuz ana.ʒ.ʃ.epithimi cretensis ꝛ aga
rici ꝛ polipodij ꝛ mirre oīz ana.ʒ.iij.aloes ab
luti.ʒ.viij.terant͛ ꝛ cribellent͛ ꝛ conficiantur
ꝛ fiant pillule.potio.ʒ.ij.cum aqua calida.sū
ma est.xxi.

℞illule alie ad febrem q̄rtanam. ℞eci.
epithimi cretensis ꝛ mirobal. nigroꝝ ꝛ elle-
bori nigri ꝛ succi eupatorij oīm ana.ʒ.i. salis
gēme.ʒ.ʃ.aloes.ʒ.vi.ꝛ.ʃ.terant͛ ꝛ cribellētur
ꝛ conficiant͛ ꝛ fiant pillule.potio ꝭm q̄ntita-
tem v̓tutis.medicie sūt.vi.

℞illule que fiunt cuz altit ad febrez ter
tianā ꝛ quartanā. ℞e.mirobalanoꝝ nigroꝝ
ꝛ succi eupatorij omniū ana.ʒ.ij. granorum
nasturcij.ʒ.ij.altitz.ʃ.terantur ꝛ cribellētur
ꝛ fiant pillule ꝛ dent͛ vnicuiqꝫ ꝭm v̓tutez eiꝰ
ꝛ ipiꝰ ꝯplonez.sūma mediciaꝝ ē.iiij.

℞illule ad melancolicos ꝛ ꝯploem fri-
gidam ꝛ ad febrem q̄rtanā ꝛ ad dolorez sple-
nis. ℞e.aloes colloquintide interioris oīm
ana.ʒ.v.nigelle çedoarie sinapis mirobala-
noꝝ nigrorum oīm ana ptem.i.altit ptez.ʃ.
terantur ꝛ cribellent͛ ꝛ conficiantur cum aq̄
porri ꝛ administrent͛.sūma mediciaꝝ ē.vij.

℞illule ad ventositates ledentes epar ꝛ
stomachuz ꝛ ad febrem. ℞e.aloes.ʒ.v.succi
eupatorij pondus.ʒ.i. absinthij romani.ʒ.i.
ꝛ.ʃ.masticis cinamomi carui ameos seminis
apij anisi omnium ana dauich.ij.ꝛ in descri-
ptōne alia.ʒ.ʃ.agarici.ʒ.i.fiant pillule ꝛ den
tur omni homini ꝭm quantitatez v̓tutis sue
sūma medicinaꝝ ē.x.

℞illule valentes ad omnes febres cole
ricas ꝛ humiditates spissas in stomacho et
paucitatem appetitus ꝛ maliciā digestionis
℞e.rosaꝝ pondus.ʒ.i. medulle seminis ci-
trulli raund seni omnium ana dauich.i.ꝛ.ʃ.
masticis.ʒ.mediā succi eupatorij.ʒ.ij.miroba
lanorum citrinoꝝ.ʒ.ij yere iacaii omniū ana
ʒ.vij sūma medicinarū ē.vij.terant͛ ꝛ cribel-
lentur ꝛ fiant pillule. Et dent͛ oī homini ꝭm
q̄ntitatem virtutis sue.

℞illule de mastice ꝛ aloe mundificātes
stomachū ꝛ conferentes ad sodā ꝛ recipiun
tur in omni hora. ℞e.aloes ptes.iij.masticis
partem.i terant͛ ꝛ cribellentur ꝛ conficiātur
cum succo solatri ꝛ fiant pillule.potio.ꝛ.ij.

℞illule que sumunt͛ post cibum mundi-
ficantes stōachū ex flate ꝛ confortātes ipsū
ꝛ soluunt humorem crudum absqꝫ nocumen
to. ℞ecipe mirobalanoꝝ nigrorum ꝛ masti-
cis ꝛ anisi et ameos ꝛ seminis apij omnium
ana ptem vnā salis indi ptem mediā aloes
ꝭm pondus omnium terantur ꝛ cribellētur
ꝛ ꝯficiantur cum aqua citri viridis ꝛ fiāt pil
lule.potio.ʒ.ij.sūma mediciaꝝ ē.vij.

℞illule que conferunt stomacho ꝛ cōfor
tant ipsum. ℞ecipe absinthij rōani.ʒ.v. tro
ciscoruz ꝺ rosis.ʒ.iij.masticis cimarum squi
nanti oīum ana.ʒ.ij.salis indi.ʒ.i.aloes bōi
ad pondus omnium terantur ꝛ cribellentur
ꝛ ꝯficiantur cum aqua foliorum citri bōisodo
ris ꝛ fiant pillule ꝛ administrentur.potio ex
eis.ʒ.iij.sūma medicinarum ē vij.

Pillule allebeen que dicunt pillule abri Reci. aloes.ʒ.vij.masticis.ʒ.iiij.turbit.ʒ.ix. rosaꝝ.ʒ.iij. mirobal.citrinorum.ʒ.v.croci.ʒ.ij.terantur ⁊ cribellētur ⁊ administrent. summa meadiciaꝝ ē.vi.

Pillule nr̄e magne mundificantes stōachum ⁊ caput ⁊ conferunt oībus cōplexiōibꝫ in hieme ⁊ estate. Re.piperis ⁊ macropiperis ⁊ zinziberis oīm ana dauich.ij.mirobal. citrinoꝝ.ʒ.ij.aloes scamonee oīm ana pondus.ʒ.i.turbit.ʒ.vij. croci.ʒ.s. terantur ⁊ cribellētur ⁊ fiant pillule magne ⁊ administrētur. sūma medicinaꝝ ē.viij.

Pillule que cōferunt ad vapores qui eleuantur ex stomacho ad caput ⁊ tenebrositatem visus ⁊ faciunt descēdere hūores grossus diuersos. Re.mirobalanoꝝ citrinorum ⁊ mirobalanoꝝ nigroꝝ omniū ana.ʒ.i.ij.mirre succi liquiricie ucij oīz ana.ʒ.ij.folij cassie lignee cimarum squināti rosaꝝ masticis colloquintide agarici oīm ana.ʒ.i.aloes.ʒ.xxi. terant ⁊ cribellentur ⁊ cōficiantur ⁊ fiant ex eis pillule ⁊ administrent. sūma ē.xiij.

Pillule alie que sūt conuenientes ad mūdificatōem stomachi ex flegmate ⁊ expellūt ventositates grossas. Re.aloes.ʒ.ij.⁊.s.anisi ameos seminis apij bdelli masticis serapini mirobal.citrinoꝝ omniū ana.ʒ.s. salis gēme turbit ana.ʒ.iiij. yere pigre pōdus.ʒ.i.terantur ⁊ admīstrent. summa mediciaꝝ ē.xi.

Pillule q̄ mūdificant stomachū ⁊ soluūt colerā ⁊ incidūt hūores grossos viscosos. Re. mirobalanoꝝ citrinoꝝ zinziberis seitaragi masticis oīum ana.ʒ.i.radicis capparis.ʒ.ij. aloes.ʒ.vij ⁊.s.mirobal.nigroꝝ rosaruz croci semis apij anisi oīum ana.ʒ.s.terant ⁊ cribellentur ⁊ fiant pillule ⁊ administrent summa mediciarū est.xi.

Pillule ad sodaz antiquā cronicaz. Rx. yere pondus.ʒ.i.seminis apij masticis oīum ana pondus.ʒ.i.colloquintide interioris.ʒ.s. scamonee dauich.ij. salis gēme dauich.i.absinthij dauich.ij.terantur ⁊ administrentur summa est.vij.

Pillule que aperiunt opilatōnes ⁊ auferunt hūores grossos ⁊ deponunt hūorem mucilaginosum viscosuz. Re.folij indi mirre cimarum squinanti cimarū absinthij masticis croci omniū ana.ʒ.s.seminis apij anisi bdellij serapini omniū ana.ʒ.i.aloes.ʒ.vij. turbit agarici omniū ana.ʒ.iij.⁊.s.terantur ⁊ cribellent ⁊ fiant pillule ⁊ admīstrent. summa medicinaꝝ est.xiij.

Pillule salmabahari ⁊ sumuntur in omī momento. Reci.mirobalanoꝝ citrinoꝝ aloes turbit oīm ana.ʒ.xx. rosaꝝ spice mastic. oīm ana.ʒ.v.anisi.ʒ.iij.croci.ʒ.ij.terant ⁊ cribellentur ⁊ fiant pillule.potio.ʒ.iij. summa medicinarū ē.viij.

Pillule barcuiatī sapientis. Re.aloes turbit mirobalanoꝝ citrinoꝝ omniū ana.ʒ.iiij.rosaꝝ ⁊ masticis ⁊ anisi ⁊ salis idi ⁊ croci omnium ana.ʒ.i.fiant pillule. summa medicinarū ē.xiij.

Pillule sabor regis. Re.turbit.ʒ.vi.aloes.ʒ.iiij.scamonee.ʒ.s.rosaꝝ.ʒ.i.salis indi.ʒ.ij.masticis anisi oīm ana.ʒ.s. terantur ⁊ cribellentur ⁊ fiant pillule.dosis.ʒ.ij. sūma medicinaꝝ ē.vij.

Pillule teido. Rx.scamonee ⁊ bdellij oīum ana aur.i.aloes aur.ij. terant ⁊ cribellētur ⁊ fiāt pillule sic̄ cicer. potio.vij. numero aut ſm q̄ntitatē virtutis ⁊ etat.

Pillule galieni que nominantur kokie Re.colloquintide ⁊ masticis ⁊ aloes ⁊ absinthij aut succi eius ⁊ scamonee oīm equaliter terantur ⁊ cribellent ⁊ ꝯficiantur cū aq̄ solatri ⁊ fiant pillule magne ⁊ dentur oī homini ſm q̄ntitatem virtutis eius pondus.ʒ.i.sūma medicinaꝝ ē.v.

Pillule iacissuba regis medicoꝝ ⁊ soluunt sodā. Re.turbit epithimi mirobal. citrinoꝝ oīm ana pondus.ʒ.ij salis indi aloes scamonee omniū ana pondus.ʒ.i.croci.ʒ.s. terantur ⁊ fiant pillule.potio.ʒ.ij.summa est septem.

Pillule ad solutōem.dauid filij serapionis expte certe. Re. turbit.ʒ.xxx. epithimi ʒ.xij.granoꝝ nil.ʒ.x.sarcocolle.ʒ.viij. colloquintide interioris.ʒ.vi scamonee.ʒ.vij.aloes.ʒ.xx.terantur ⁊ cribellent ⁊ conficiantur ⁊ fiāt pillule.potio.ʒ.ij.⁊.s.cū aq̄ calida. summa mediciaꝝ ē.vij.

Pillule que soluunt hūores diuersos. Re.turbit triti ptem.i.granoꝝ nil tritoꝝ ptem.s.aloes triti ptem q̄rtā scamonee ⁊ colloquintide tritarum oīm ana ps octaua terantur ⁊ admīstrent. summa est.v.

Pillule que soluūt flegma. Re.turbith yere oīm ana.ʒ.ij. colloquintide.ʒ.s. agarici ʒ.i.conficiantur ⁊ fiant pillule ⁊ dentur. sūma medicinarum ē.iiij.

Pillule albe aleith que soluunt flegma Re.turbit.ʒ.xl.colloq̄ntide.ʒ.xx.dragagāti

ʒ.x.mirobalanoꝝ citrinoꝝ.ʒ.x.sarcocolle.ʒ.
v.terantur ⁊ conficiantur ⁊ dent᷑. potio.ʒ.ij.
sūma medicinarū est.v.

Pillule ad humectatos ⁊ flegmaticos.⁊
sunt bone valde.℞e.aloes ptes.iiij.miroba
lanoꝝ citrinoꝝ ptes.ij. mirobalanoꝝ nigro
rum ptem.i.salis indi ptēm.ß.agarici parteo
ij.terantur ⁊ fiant pillule cū succo porri.po-
tio.ʒ.i.ante cibū.sūma medicinarū ē.v.

Pillule que soluunt colerā citrinā. ℞e
mirobalanoꝝ citrinoꝝ pigre amboꝝ ana.ʒ.
ij.scamonee.ʒ.ß.granoꝝ nil.ʒ.i.et quartaz.te
rantur ⁊ conficiantur ⁊ administrent᷑. sūma
medicinarum ē.iiij.

Pillule que conferūt ad egritudines co
lere citrine ⁊ sanguinis.℞e.mirobalanoꝝ
citrinoꝝ.ʒ.viij. belliricoꝝ emblicorum oīm
ana.ʒ.ij.rosarum.ʒ.iij.yere pigre ex illa q̄ fit
cuz aloe abluto aut aloe solo.ʒ.v.scamonee
assate in ꝯcauitate citonij aut mali.ʒ.iij.suc-
ci absinthij.ʒ.iij.seminis apij salis indi oīm
ana.ʒ.ij.agarici sseitaragi amboꝝ ana.ʒ.iiij.
terantur ⁊ conficiantur cum aqua endiuie et
fiant pillule ⁊ dentur.potio.ʒ.ij. cum aq̄ cali
da.sūma medicinarum est.xi.

Pillule que soluunt coleram nigrā.℞e
cipe epithimi.ʒ.iij.agarici.ʒ.ij. ellebori nigri
ʒ.i.yere.ʒ.iij.scamonee.ʒ.ß.conficiant᷑ ⁊ admi
strentur. sūma mediciaꝝ ē.v.

Pillule ad colerā nigrā grossam difficil᷑
digestōnis.℞e.yere colloquītide scamonee
agarici lapidis laçuli epithimi bdelij omni-
um ana pondus.ʒ.i.turbit.ʒ.vi.terant᷑ ⁊ ꝯfi
ciantur ⁊ fiant pillule ⁊ administrentur.sum
ma medicinaꝝ ē.viij.

Pillule ad egritudīes melācolicas.℞e
cipe aloes epithimi polipodij colloquītide
agarici omniuz ana.ʒ.v.mirobal᷑.nigrorum
ʒ.xv.⁊ in descriptione alia mirobalanoꝝ.ʒ.x
cinamomi spice scamonee carpobalsami oīz
ana.ʒ.ij.croci.ʒ.i.conficiantur cum aqua ꝺco
ctionis epithimi.potio ex eis pondus.ʒ.ij. cū
aqua calida.sūma mediciaꝝ ē.xi.

Pillule ad egritudīes melācolicas oēs
℞e. epithimi.ʒ.iiij.polipodij.ʒ.iij.yere pi-
gre.ʒ.viij.mirobal᷑ nigroꝝ.ʒ.v.sal᷑ naptici.ʒ
ij. agarici.ʒ.iiij. sseitaragi.ʒ.v. lapidis laçuli
abluti.ʒ.iij.terātur ⁊ ꝯficiant᷑ cū aq̄ apij ⁊ ad
mistrent᷑ sūma medicinarū est.viij.

Pillule ad illuz qui hȝ colerā nigrā.℞e
cipe turbit.ʒ.ij.sal᷑ indi.ʒ.ß.scamonee dauich
i.⁊.ß.epithimi.ʒ.i.terātur ⁊ ꝯficiant᷑ cū aqua
porri ⁊ fiant pillule.potio.ʒ.i.⁊.ß.medicie sūt
quatuor.

Pillule que mundificant hūorē melāco
licū.℞e.epithimi.ʒ.i.agarici aloes amborū
ana.ʒ.ß.colloquintide salis indi omniū ana
dauich.i.terant᷑ ⁊ ꝯficiant᷑ cum secaniabin ⁊
fiant pillule ⁊ det᷑ ex eis.oēs sil᷑ sī potō vna.

Pillule de lapide laçuli ad colericos et
melancolicos ⁊ in descriptione alia ad hn̄tes
melancoliā. ℞e.lapidis laçuli abluti.ʒ.iij.
gariofiloꝝ anisi oīm ana.ʒ.ij.scamonee.ʒ.ß.
agarici.ʒ.v. epithimi.ʒ.iiij.polipodij.ʒ.iiij.ye
re.ʒ.vi.terant᷑ ⁊ ꝯficiant᷑ cum aqua endiuie ⁊
fiant pillule.potio.ʒ.ij.cū aqua casei.summa
medicinarum ē.viij.

Pillule de aloe cum spēbꝰ multis.℞e.
cināomi calami aromatici ⁊ cassie lignee çē-
gui ⁊ xilobalsami cimarū squinanti cinamo-
mi gariofil᷑.omnium ana.℥.iiij.terantur ⁊ ꝺ
coquant᷑ cū.xij.lib.aque pluuialis.aut.octo
lib.donec remaneat medietas ⁊ sumatur ex
aloe bono lib.i.⁊ abluatur cū aqua pluuiali
in quantitate necessaria ⁊ ponat᷑ in sole ꝺōec
exiccetur ⁊ fundatur sup ipsū ex aqua spēꝝ
quas decoxisti ⁊ teratur donec exiccetur.de
inde sumatur croci ⁊ mirre ⁊ masticis oīum
ana.℥.i.⁊ misceantur cū aloe qui ablutus ē
⁊ ꝯfice ea ⁊ fac ex eis pillulas magnas po-
tio.ʒ.iij.

Pillule de spēbus diminuto aloe ℞.si
vis vt facias eas diminuto aloe.tūc accipe
ex vnaquaqꝫ spērum quas diximꝰ.℥.iij.⁊ ex
aloe lib.i.⁊ ablue ipsum in primis cū aq̄.dei
de exicca ipsum ⁊ funde super ipsum aquaz
specierum in fine. Cum ergo exiccatur mis-
ce cum eo croci mirre ⁊ masticis omniū ana
℥.iij.⁊ fac illud pillulas.sūma ē.iiij.

Pillule de speciebus cum mirobal᷑. Si
ergo vis facere eas cum mirobal᷑.tunc ablue
lib.aloes in primis cum aqua in qua deco-
cti sunt mirobal᷑ citrini. Et modus eius ē vt
accipias ex mirobalanis citrinis lib.i.⁊ ꝺco
que eos cum aq̄ pluuialis lib.x.donec rede-
ant ad lib.iiij. Cuz ergo exiccatur aloes ab-
lue ipsum cum aq̄ specierū. Spēs aūt ⁊ mir
ram ⁊ crocū ⁊ masticem oȝ vt ꝺm quantita-
tem specierum pillularum q̄s vis facē i mł-
titudīe aloes ⁊ paucitate eiꝰ.

Pillule que conueniūt ad dolorem sto-
machi ⁊ singultū.℞e.aloes abluti pondus
ʒ.i.⁊.ß.spice.ʒ.ß.⁊ piperis.⁊ in ꝺscriptōe alia
loco piperis musci conficiant᷑ cuz vino puro

⁊ detur. totū ē potō cū aq̄ feruente.

Pillule que abstergunt pectus. Re. agarici turbit ⁊ mirre oīuꝫ ana. ʒ. iij. radicis lilij celestis prassij ana. ʒ. i. yere. ʒ. iiij. colloquintide sarcocolle oīm aā. ʒ. ij. terantur ⁊ cribellentur conficiantur cuꝫ rob aut iuleb aut iumumi. potio. ʒ. ij.

Pillule ad furfures que sunt in capite. Re. spice asari cassie lignee croci masticis oīum ana. ʒ. i. licij. ʒ. ij. colloquintide. ʒ. i. aloes. ʒ. v. semis apij costi calami aromatici omniuꝫ ana. ʒ. ʃ. teranꝭ et ꝯficiantur ⁊ administrenꝭ.

Pillule ad puncturā scorpionum. Re. aristologie ⁊ gentiane çedoarie piretri ⁊ radicis cappari oīm ana equales ptes fiāt pillule. potio. ʒ. ij. sūma mediciaꝝ est. v. ⁊ in descriptōne alia loco çedoarie doronici.

Pillule ad velositatem vrine glandium decoctarū cum vino exiccatarū corticis thuris mirre ⁊ amoniaci partes sumantur equales terantur ⁊ ꝯficiantur vino in quo infusi sunt glandes ⁊ fiant pillule. potio. ʒ. ij. medicine sunt. iiij.

Pillule de felle thauri iuuatiue ad scabiem ⁊ pruritum. sane. Re. epithimi agarici mirobalanoꝝ citrinoꝝ oīum ana. ʒ. v. aloes colloquintide fellis thauri. omnium ana. ʒ. iij. scamonee. ʒ. ij. ꝯficiantur ⁊ fiant pillule et administrenꝭ. sūma medicinaruꝫ ē. vij.

Pillule de agarico que aperiunt opilatōnes ⁊ dantur cuꝫ lacte camelarū ⁊ soluūt ydropicos ⁊ conferunt epati valde. Re. epithimi aloes amboꝝ ana. ʒ. vi. agarici. ʒ. iiij. scamonee petrosillini anisi siseleos seminis apij dauci. omnium ana. ʒ. ij. sūᵃ mediciaꝝ ē ix. ⁊ potio est. ʒ. ij.

Pillule alie que recipiunꝭ cum lacte camelarum ad ydropicos. Re. euforbij ⁊ salis indi ⁊ scamonee omniū aā aur. ij. mirre aur. iiij. turbit aur. vi. aloes aur. x. fiāt pillule cū aqua porri. potio aur. viij. ꝓicianꝭ i os ⁊ lac post eas ⁊ in descriptōne alia loco lactis aq̄ calei.

Pillule que dantur cū aq̄ lactis mundificantes coleram citrinā. Re. mirobalanoꝝ citrinoꝝ aloes abluti omniuꝫ ana. ʒ. ij. salꝭ indi ⁊ masticis omniū ana. ʒ. i. scamonee. ʒ. ij. teranꝭ ⁊ ꝯficiantur cum aqua endiuie ⁊ dētur medicīe sūt. v.

Pillule alie que danꝭ cum aqua casei et soluunt colerā citrinam ⁊ colerā nigrā. expte. Re. ellebori nigri epithimi aloes omniuꝫ ana. ʒ. ij. salis indi masticis scamonee oīum ana. ʒ. i. terantur ⁊ conficianꝭ cū aqua endiuie. potio integra est. ʒ. ij. ⁊ ƀm vtutē.

Pillule que conferunt ad humorē ī stomacho ⁊ deponunt ex capite. Re. çinçiberis cinamomi cassie lignee asari spice folij ⁊ cimarum squinanti raund seni omniū ana. ʒ. i. seminis apij ⁊ anisi ⁊ origani cāpestris ⁊ aristologie rotunde ⁊ corticum radicis capparis infuse in aceto. ʒ. vij. succi absinthij oīum aā ʒ. ij. licij. ʒ. v. aloes. ʒ. x. colloquintide. ʒ. iiij. teranꝭ ⁊ fiant pillule ⁊ administrenꝭ. summa medicinaꝝ. est. xviij.

Pillule ad ramicem q̄ fit in testiculꝭ. Recipe castorei ⁊ macropiperis ⁊ almenesi ⁊ est calamentū fluuialē cinamomi ⁊ masticis omniū ana. ʒ. ʃ. mirre ⁊ croci ⁊ ameos ⁊ anisi et semis barmel ⁊ nigelle ⁊ semis apij ⁊ serapini ⁊ bdellij ⁊ amoniaci ⁊ opopanaci. ⁊ açori ⁊ ligni acori ⁊ costi ⁊ galange et çedoarie ⁊ doronici omnium ana. ʒ. i. aloes. ʒ. x. licij. ʒ. v. fiant pillule. sūma medicinarū est. xxiij.

Pillule alie que ꝯferunt ad vētositates crossas ⁊ inflatōeꝫ que inuoluit neruos ⁊ testiculos qui apostemanꝭ. iuuatīe valde. Reci. semis apij seminis barmel anisi masticis oīm ana. ʒ. i. mirobalanoꝝ nigrorum ⁊ belliricorum ⁊ emblicoꝝ omnium ana. ʒ. ij. serapini ⁊ bdellij. omniū ana. ʒ. i. ⁊ ʃ. calamentiˢ fluuialis petrosillini cimarum squinanti asari ⁊ costi ⁊ çedoarie ⁊ acori omniū ana. ʒ. ʃ. fiāt pillule. medicīe sūt. xviij.

Pillule que conferunt ad ventositates crossas ⁊ colerā nigram ⁊ radicē priapi. Recipe seminis apij cassie lignee spice oīm aā. ʒ. i. mirobalanoꝝ nigroꝝ ⁊ belliricoꝝ omniuꝫ ana. ʒ. ij. bdellij. ʒ. v. amoniaci serapini yere omniū aā. ʒ. ij. colloquintide interioris agarici omnium ana. ʒ. i. turbit. ʒ. vij. terantur ⁊ cribellentur ⁊ administrenꝭ. potio. ʒ. ij. cum aqua calida. sūma medicinaꝝ ē. xij.

Pillule de serapino ꝯuenientes ad dolorem genuum ⁊ ancharum ⁊ duoꝝ lateruꝫ iuuatiue expte. Re. seminis barmel ⁊ seminis apij omnium ana. ʒ. i. serapini bdellij oīum ana. ʒ. ij. yere. ʒ. i. colloquintide interioris ⁊ agarici omnium ana. ʒ. i. turbit. ʒ. vi. fiant pillule. potō. ʒ. ij. cū aqua tepida. medicine sē octo.

Pillule de serapino conuenietes ad dolorem duarum partiū dorsi. ⁊ dolorem matricis. ⁊ soluunt nām. ⁊ prouocant menstrua.

¶Recipe semis apij ameos anisi semis harmel omnium ana.ʒ.i.bdellij serapini amoniaci opopanaci omnium ana.ʒ.ij. seitaragi et acori ⁊ polij ⁊ calamenti fluuialis ⁊ centauree ⁊ costi ⁊ salis gēme omniū ana.ʒ.ꝭ.aloes ʒ.v.colloquintide.ʒ.iij.⁊.ꝭ.terantur ⁊ fiāt pillule ⁊ dentur..sūma mediciaꝝ ē.xvij.

¶Pillule ad dolorem genuū.¶Re.serapini ⁊ bdellij ⁊ seminis apij ⁊ aristologie rotūde ⁊ mirre ⁊ croci ⁊ cimini ⁊ ameos oīum an̄ .ʒ.i.acori sinapis, macropiperis çinçiberis omnium ana.ʒ.ij.seitaragi.ʒ.iiij.aloes.ʒ xx. penidiorum.ʒ.xl.conficiantur cum penidijs ⁊ fiant pillule.potio.ʒ.ij.,sūma medici arum ē.xv.

¶Pillule ad dolorem genuū ⁊ dorsi ⁊ dolorem ventris. ⁊ matricis ⁊ frigiditatem intestinorum ⁊ stomachi ⁊ soluunt colerā nigrā. ex pte sane.¶Re.aloes agarici omnium ana ʒ.i.⁊.ꝭ.seminis harmel.ʒ.ij. colloquintide.ʒ. ij.⁊.ꝭ.⁊ in descriptōe alia ʒ.i.⁊.ꝭ.salis idi turbit omniuz ana.ʒ.i.conficiantur cū aqua porri ⁊ dentur.potio eaꝝ est.ij.medicie sūt .vi.

¶Pillule absq̧ angustia que conferūt ad dolorem colice ⁊ dolorem dorsi ⁊ dant̄ cum oleo de kerua.⁊ bibuntur in omni momēto. ¶Re.turbit.ʒ.xxx.ameos.ʒ.x.⁊ in descriptione alia loco ameos vera mirobalanoꝝ citrinoꝝ.ʒ.xv. mirobalanorum kebulorum.ʒ.x. bdellij serapini salis indi semis harmel oīz ana.ʒ.x.⁊ in descriptione alia serapini.ʒ.xx. seminis apij anisi omnium ana.ʒ.iij. terantur ⁊ conficiantur ⁊ infundatur bdelliū ⁊ serapinum cum aqua porri ⁊ conficiātur sicca ex eis ⁊ fiant pillule.potio.ʒ.iij.⁊ minus s̄m virtutem accipientis eas ⁊ obedientiam nature eius.medicie sūt.x.

¶Modus alius pillularū absq̧ angustia. ¶Re.aloes mirobalanoruz citrinoꝝ seīs anisi masticis ameos croci omnium ana.ʒ.i.seminis harmel ⁊ serapini omnium.ʒ.ij.turbit ʒ.xx.soluatur serapinū ⁊ terātur sicca ⁊ cōficiantur ⁊ fiant pillule.sūma medicinarum est decem.

¶Pillule egiptie ad dolorē iūcturaū ⁊ podagrā ⁊ dolorē dorsi ⁊ genuū.¶Reci.origani cāpestris sal̄ frustoꝝ nigelle oīz an̄ aur.i. nasturcij aur.ij.masticis aur.x.sarcocolle seitaragi bdellij mirobalanoꝝ citrino.⁊ nig.⁊ serapini ⁊ hermodactiloꝝ oīz an̄.aur.iij.colloquintide interioris aur.vij.aloes aur.iij. infūdāt̄ serapinū ⁊ bdelliū in aq̄ caul̄ donec leniātur ⁊ ɔficiant̄ cū eis medicie ⁊ fiāt pillule.potō ē aur.iij.i tpe ⁊ in nō tpe.aur.ij.sū^ mediciarū est.xiiij.

¶Descriptio pillulaꝝ egiptiaꝝ aliaꝝ q̄ ɔferunt ad podagram ⁊ dolorem iuncturarū in pmo egritudis sane.¶Re.mirobal̄. nigrorū ⁊ belliricoꝝ et emblicoꝝ ⁊ çinçiberis omniū ana.aur.ij.⁊ in descriptōe alia aur.iiij. seitaragi aur.xi.origani persici aur.vi. hermodactiloꝝ alboꝝ aur.xx.penidiorum aur.iiij.sal̄ indi aur.ij.bdellij aur.xv.fiant pillule cū aq̄ adeib aut cauliū aut porroꝝ. potio ex eis.ʒ. iij.cum aq̄ calida.medicie sūt.x.

¶Pillule de seitaragi maiores conferentes ad dolorem duaꝝ ptium dorsi ⁊ ancharum ⁊ sciaticam anteq̄ extrahunt humorem crudū viscosum.¶Recipe serapini amoniaci bdellij euforbij opopanaci omniū ana.ʒ.i.et in descriptiōe alia.ʒ.ij.aloes epithimi ⁊ agarici omniū ana.ʒ.ij. ⁊.ꝭ. aristologie rotunde centauree castorei oīm ana.ʒ.ij .macropipis çinçiberis cimini ameos seminis apij anisi mirre croci omnium ana dauich.iiij. mirobalanoꝝ citrinorum hermodactillorum radicis meiçecheragi omnium ana.ʒ.ij.⁊.ꝭ. sinapis seitaragi colloquintide acori salis indi oīuz ana.ʒ.i.⁊ dauic.iiij.sed in descriptōe alia dauich.iiij.tm̄ .conficiantur cum aqua alkekēgi.potio ex eis.ʒ.ij.cum aqua calida.summa medicinarum ē.xxvij.

¶Pillule de seitaragi minores conferētes ad mollificationem ⁊ paralisim ⁊ dolorem ancharum ⁊ genuum ⁊ iuncturarum ⁊ podagram frigidam ⁊ solutōne educunt humorem crudum ex corpore. ¶Recipe mirobalanorum citrinorum.ʒ. decem aloes.ʒ. viginti.çinçiberis.ʒ.duas piperis et macropiperis omnium ana.ʒ. vnam sinapis.ʒ.iij. seitaragi et salis indi ⁊ colloquintide interioris omnium ana.ʒ.duas penidiorum.ʒ.q̄tuor.fiant pillule cum aqua caulium ⁊ dentur potio ex eis.ʒ.ij.cū aqua calida.sūma medicinaꝝ ē.x.

¶Pillule fetide maiores facientes ad dolorem colice ⁊ podagrā ⁊ dolorem dorsi ⁊ genuū ⁊ soluunt humorem crossum viscosum ¶Recipe amoniaci opopanaci bdellij serapini seminis harmel colloquintide aloes epithimi oīm an̄.ʒ.decē scamee.ʒ.vi.cinamomi spice croci castorei omnium ana.ʒ.ij.euforbij ʒ.i.infunde quod humectanduz ē in aq̄ porri ⁊ i descriptōe alia loco aque porri aqua caul̄

⁊ fac ex eis pillꝉas. potio. ʒ. ij. medicie sᷓ. xiiij.

Pillule fetide minores soluentes hũo-
rem crossum viscosum ex dorso ⁊ genibus.
℞e. serapini de spahan amoniaci opopana
ci bdellij ⁊ mirre omniũ ana. ʒ. x. turbit. ʒ. xx
colloquintide. ʒ. xij. teranᷓ sicca ⁊ infundãᷓ
que infũdi debẽt ⁊ fiãt pillule. potio. ʒ. ij. cuȝ
aqua calida. medicine sunt. vij.

Modus alius pillulaꝝ fetidarũ minoꝝ
℞e. serapini bdellij opopanaci amoniaci
oĩm ana ptem. i. aloes ⁊ mirre oĩm ana pteȝ
ʒ. seminis harmel ⁊ masticis omniũ ana par
tes. ij. turbit ptem. i. scamonee ad oĩes. ij. ʒ.
ex toto dauich. ʒ. sũma medicinaꝝ ẽ. x.

Pillule de serapino lisaimlun cõferen-
tes ad egritudines flegmatis sicut doloreȝ
duoꝝ genuũ ⁊ dorsi ⁊ paralisim ⁊ torturã et
que sunt similia illis. ℞e. çinçiberis piperis
macropiperis seitaragi indi ameos miroba
lanoꝝ citrinoꝝ belliricoꝝ emblicoꝝ turbit
scamonee mirre croci castorei omniũ aã. ʒ. ij.
opopanaci hermodactiloꝝ serapini bdellij
amoniaci pulpe colloquintide oĩm aã. ʒ. x.
aloes. ʒ. xx. teranᷓ sicca ⁊ infundanᷓ in aq̃
porroꝝ ⁊ fiant pillule. potio. ʒ. ij. sũma medi
cinaꝝ est. xx.

Pillule hunaim ad tremorem iuuatiue
℞e. piretri castorei steiraragi oĩm ana. ʒ. iij.
serapini. ʒ. iiij. colloquintide succi cucumeris
asinini oĩm ana. ʒ. ij. yere pigre. ʒ. v. potõ põ
dus aur. i. medicie sunt. vij.

Pillule gabrielis ad tremorẽ iuuatiue.
℞e. yere pigre. ʒ. x. colloquintide interioris
piretri omnium ana. ʒ. vij. castorei salis indi
oĩȝ ana. ʒ. iiij. baurach. ʒ. v. teranᷓ ⁊ cribellẽᷓ
⁊ fiant pillule. potio. ʒ. ij. cũ aqua calida. sũ-
ma est. vi.

Pillule alnaia ad paralisiȝ. ℞e. yere. ʒ.
x. centauree. ʒ iij. colloquintide. ʒ. ij castorei
ʒ. ij. teranᷓ ⁊ cribellenᷓ ⁊ administrenᷓ. ⁊ in
descriptõne alia colloquintide interioris et
agarici. sũma. medicinaꝝ ẽ. iiij. potõ. ʒ. ij.

Pillule de euforbio ꝯferentes ad fleg-
ma ⁊ ad mollificatõeȝ ⁊ hũores crudos qui
descendũt ad neruos. ℞e. agarici colloqui
tide euforbij serapini bdellij oĩm ana. ʒ. i. alo
es. ʒ. ij. teranᷓ et conficianᷓ cũ aqua porri et
fiant pillule ⁊ deᷓ ex eis. ʒ. ʒ. ⁊ ƀm plimũ. ʒ. i
summa medicinaꝝ ẽ. vi.

Pillule alie ad paralisim ⁊ mollificatõȝ
⁊ spasmum ⁊ dolorem dorsi ⁊ podagram fri-
gidã ⁊ soluunt flegma viscosũ. ℞e. amonia
ci bdellij serapini opopanaci aloes castorei
seminis harmel oĩm ana. ʒ. iiij. euforbij. ʒ. iij.
colloquintide. ʒ. vi. teranᷓ ⁊ fiant pillule cuȝ
aqua porri. potio. ʒ. i. cum aq̃ calida. summa
medicinaꝝ est. ix.

Pillule inde que dicunᷓ alnaia ⁊ ꝯueni-
unt ad paralisim ⁊ torturã ⁊ doloreȝ genuũ
⁊ dorsi ⁊ dolorẽ iuncturarũ ⁊ flegma. ℞eci.
medicine inde que diciᷓ hure meri ⁊ medicie
alterius inde que diciᷓ albanexiru ⁊ ascuner
xisu. ⁊ medicine que diciᷓ setil vtiliᷓ abenil i-
diꝙ si nõ inueniᷓ satil pone loco eius ex al-
banerxiru ascunecxisu duplũ. ⁊ si ñ iueniᷓ
abenil idi sũaᷓ ex arachi duplũ ⁊ herbe eu
patorij oĩm ana aur. xx. ⁊ coquanᷓ cũ q̃nqua
ginta lib. aq̃ donec cõsumetur medietas. de
inde cola ipsam ⁊ ꝓijce medicinas ⁊ decoq̃
aquã eaꝝ solam donec fiat ei substantia mel
lis. deinde accipe lauri seni mundate ex cor-
ticibus extrinsecis ⁊ mundate intrinsecꝰ ex
corticibus subtilibus que sitanᷓ lingue auis
⁊ sunt in medio eius ⁊ agarici et masticis et
aloes scotrensis ⁊ albrengi. ⁊ in alio citri ex
corticati ⁊ succi liquiricie oĩm ana aur. xx. te
ranᷓ ⁊ cribellenᷓ cum orali excepto lauro. d̃
inde tere laurũ solã ⁊ permisce eam cuȝ me
dicis quoniam non cribellatur ꝑpter vnctu
ositatem suã ⁊ permisce ea omnia. deinde ac
cipe ex aqua quam decoxisti ⁊ cui facta ẽ sb
stantia mellis ⁊ confice istas medicias cũ ea
⁊ fac pillulas ꝑuas ⁊ da ex eis pondus da-
uich. ij. in potione vna. aut. ʒ. ʒ. ⁊ quando mlᷓ
tiplicas dauich. iiij. cũ aq̃ calida in nocte.

Pillule de bdellio ad emoroidas. ℞eci.
mirobalanoꝝ nigroꝝ ⁊ belliricoꝝ ⁊ emblico
rum ⁊ sserebiegi oĩm ana. ʒ. x. bdellij. ʒ. ij. ⁊ in
descriptione alia. ʒ. xxx. terantur ⁊ infunda-
tur bdellium cum aqua porri ⁊ mortificet eũ
bene ⁊ proijciantur medicine sicce super ip-
sum ⁊ sunt cõtrite ⁊ cribellate ⁊ fac ex eis pil
lulas ⁊ da potõeȝ ex eis. ʒ. ij. aut. ʒ. i. añ cibũ
⁊ post cibum cum aqua calida aut vino per-
mixto. medicie sũt. v.

Modus alius pillularum de bdellio q̃
conueniunt ad emoroydas ⁊ abscindũt san
guinem currentem ex ano ⁊ ex matrice etiã.
⁊ ex fistulis que fiunt in ano. ℞eci. mirobala
noꝝ nigrorum ⁊ belliricorum ⁊ emblicorum
et venerearum combustarum ⁊ carabe oĩm
ana. ʒ. v. seminis ameos. ʒ. vi. bdellij. ʒ. xx. in
funde bdellium in aqua porri ⁊ confice cũ eo
medicias ⁊ fac ex eis pillꝉas ⁊ administra eas

potio ex eis. ʒ. iij. sup ieiuniũ cum aq̃ calida. summa medicinaꝝ ẽ. viij.

Modus alius pillularũ de bdellio que conferunt ad emoroydas ex quibus egreditur sanguis mult⁹. Re. mirobalanoꝝ nigrorum ꝛ belliricoꝝ ꝛ emblicoꝝ oim ana. ʒ. ij. ç gl. ʒ. i. bdellij. ʒ. vi. soluatur bdelliũ cum aqua porri ꝛ ꝯficiant cũ eo medicie ꝛ fiãt ex eis pillule ꝛ administrent. sũma ẽ. v.

Pillule que conueniunt ad emoroydas que fiunt in ano ꝛ exiccant virus qḋ egredit ex eis. Re. mirobal. kebulorum frixoꝝ cum oleo onfancino mundatoꝝ. ʒ. v. seremblegi belliricoꝝ sebedeguaran karabe oim añ. ʒ. iij. dedhi. ʒ. vi. venerearum cõbustaꝝ. ʒ. v. gallarũ viridiũ nõ pforatarũ. ʒ. iij. bdellij. ʒ. xv. soluatur bdelliũ cum aqua porri ꝛ ꝯficiãtur cũ eo sicca ꝛ fiant pillule ꝛ administrent. potio. ʒ. ij. in mane ꝛ in sero ꝛ dent cũ dedhi cõtriti cribellati cum aque calide pondere aur. Et in descriptiõe alia potio. ʒ. i. summa est nouem.

Pillule que ponuntur in foramen ani ꝛ constringunt sanguinem qui descendit ex eo ꝛ confert matrici. Re. acacie sebedeguaran. omnium ana. ʒ. x. cartarum combustaꝝ ʒ. vij. sanguinis draconis ceruse merda feni gi omnium ana. ʒ. iij. cupularum glandiũ balaustiarum omnium ana. ʒ. iij. licij. ʒ. v. mirre ʒ. iij. s. opij. ʒ. iij. succi barbe yrcine. ʒ. iij. terãtur ꝛ cribellentur. deinde sumant gummi et thus ꝛ terantur ꝛ cribellentur ꝛ ꝯficiantur cum aqua spinarũ humidaꝝ aut ramni aut aglenten cum lana alba ꝛ ꝯficiantur medicine ꝛ fiant ex eis sief longa ꝛ inungantur cuꝫ oleo rosato ꝛ ponatur in anũ. summa medicinarum ẽ. xij.

Sief alia que ponuntur in anũ ad emoroydas ꝛ pcussionẽ ꝛ pruritum que fiunt in ano iuuatiua expta. Re. mirti sicci. ʒ. ij. nigelle. ʒ. iij. terantur ꝛ cribellent ꝛ conficiantur cũ eis. ʒ. iij. amigdale cum cortice suo interiore ꝛ conficiant cũ melle ꝛ fiant sief longa et ponantur in anũ. iuuatiua. sũma medicinaꝝ est tres.

Sief quod abscidit tenasmon. bonũ. Re. mirre ꝛ thuris croci opij omniũ equales partes terantur ꝛ cribellentur ꝛ fiãt ex eis sief longa ꝛ ponatur in ipsum filum lini ꝛ ponatur in anũ ab initio noctis vsq; ad mane. deinde extrahat. sũma medicinaꝝ ẽ. iij.

Pillule que degluciuntur ad diarriaꝫ. s. in anuꝫ ad ꝯcauitatẽ ei⁹. bone. Re. sumach ʒ. ij. gallarum. ʒ. i. corticũ granatoꝝ. ʒ. s. terãt ꝛ ꝯficiant cũ aceto ꝛ in descriptiõe alia cum vino ꝛ fiãt pillule ꝛ dent. sũª mediciaꝝ ẽ. iv.

Pillule que fiũt cũ gallis ꝛ ꝯferũt ad diarriã antiquã ꝛ lubricitatẽ ꝛ singultũ. Re. gallarũ viridiũ capitum granatoꝝ puoꝝ balaustiarũ xilocaractarũ sumach thuris mirre gũmi croci oĩm equalis ptes terant ꝛ fiãt pillule cum aq̃ mirti humide ꝛ dent ex eis. ʒ ij. cũ aq̃ decoctõis mirti. m̃. ij. sũma ẽ. ix.

Sief ad ventositates intrinsecas. Recipe nigelle mirti sicce oĩm añ ptem. i. radicuꝫ capparis tertiã ptis sleitaragi qrtam ptis. terantur ꝛ cribellent ꝛ inungantur butiro butiro vaccino ꝛ fiãt sief ꝛ suppõat nocte tota.

Sief quod supponit in anũ ꝛ soluit nãm ferueat mel donec coagulet aut çuccarũ rubeũ teratur ꝛ resoluat cum aq̃ pauca ꝛ ferueat donec coaguletur. deinde puluerizẽtur sup ipsum sal contritũ ꝛ baurach. Et fiat ex ipso sief longũ ꝛ ponat in anũ.

Sief qḋ ponat in anũ ꝛ sedat dolorẽ colice. cõficiatur opiũ cum succo lactuce ꝛ fiat ex eo liciniũ ꝛ supponat. aut itingat in eo lana ꝛ ponatur in anũ. aut terrat alliũ ꝛ inuolue ipsum in lana ꝛ pone ipsum in anũ.

Sief aliud quod sedat dolorẽ colice sanũ expertum. Re. opij ꝛ castorei omnium añ ptem. i. terantur et conficiantur ꝛ fiant sief et ponatur in anũ.

Sief aliud ad anuꝫ ꝛ soluit naturã. bdellium colloquintiď. terantur cum equalitate ꝛ ꝯficiat cũ aq̃ porri ꝛ administretur.

Aliud ad hunc modum. Recipe sal masse teratur ꝛ cribelletur ꝛ misceatur cũ eo eq̃le ei de altea cribellata ꝛ ꝯficiat cũ aq̃ ꝛ fiat sief. ꝛ administretur.

Aliud ad dolorem colice ꝛ soluit naturam absq; tarditate. Recipe colloquintide aureum vnum fellis thuri. ʒ. duas. salis baurach omnium ana. ʒ. vnam conficiantur cum melle coagulato ꝛ linent cũ oleo ď ben ꝛ ponat in anũ.

Pillule que aromatiçant odorem oris Recipe cardamomi nucis muscate fausel et cãphore ꝛ gariofilorum ꝛ cinamomi ꝛ galange omnium ana. ʒ. i. musci ʒ. ij. xiloaloes. ʒ. iij et in descriptione alia loco xiloaloes aloes ꝛ conficiantur cum vino odorifero aut canterãt didicon ꝛ dentur. summa medicinaruꝫ est nouem.

Pillule que aromatiçant odorem oris.
Recipe cubebe.ʒ.ij.macis gūmi cinamomi
nucismuscate omnium ana.ʒ.i.heil.ʒ.iiij.xilo
aloes aromaticati.ʒ.i.musci.ʒ.s.cāphore pō-
dus ij.dauich terantur ⁊ conficiantur cuz vi
no antiquo ⁊ fiāt pillule ⁊ administrent᷑. sū^a^
medicinarū est.ix.

Alie que aromatiçant odorē oris. Reci.
musci pondus.ʒ.i.cāphore.ʒ.iij.gallie bōe.ʒ
.i.ligni aloes gariofilorū cardamomi cube
be calami aromatici spice omniū ana dauich
i.galange ⁊ çinçiberis omnium ana dauich
s.gūmi.ʒ.i.conficiantur cum vino antiquo ⁊
fiant pillule sicut cicer ⁊ administrent᷑.sūma
mediciaꝝ ē.xij.

Pillule inde que fiunt cum musco cōfe-
runt stomacho ⁊ delent fetorem oris ⁊ hor-
ribilitatem que fit ex concauitate dētiū.⁊ stri
gūt gingiuas ⁊ mundificant cerebrum ⁊ faci
unt desiderare coitum ⁊ excitant appetituz
eius. ℞.harmel comar ⁊ thuris amborū aā
lib.i.terantur ista ⁊ abluantur cum aqua ⁊ p
iiciatur in ollam ⁊ proiiciantur super eaz ex
aqua lib.xl.⁊ decoquantur donec remaneāt
lib.v.⁊ coletur ⁊ proiiciantur medicine in p-
te ab'ea.deinde accipe ollam limpidam ⁊ de
coque aquam secūdo donec fiat ei substātia
mellis ⁊ tu moue eam cuz coclearī donec nō
comburatur ⁊ accipe eam ab igne ⁊ pone eā
in vas vitreatum viride ⁊ exicca eam in vm
bra sicut exiccatur aloes qui abluitur. Et qñ
vis vt permisceas pillulas tūc accipe ex ea
aur.xx.teratur ⁊ cribelletur cum orali ⁊ sūa
tur heil ⁊ gariofil᷑ ⁊ nucismuscate ⁊ macis et
xiloaloes indi boni ⁊ folij indi ⁊ gentiane a-
cracantan ⁊ sandali albi ⁊ hermui ⁊ cubebe
omnium ana aur.i.musci aur.v.cāphore au-
reos.x.teratur vnūquodq; per se ⁊ cribelle᷑
cum orali.deinde permisce ea omnia. ⁊ post
illud accipe scdō harmel aur.v.⁊ proiice su-
per ipsam.ʒ.vi.aque ⁊ decoque eam donec
remaneant.ʒ.ij.⁊.s.⁊ infrigidentur ⁊ confici
antur cum ea medicine ⁊ fiāt pillule sicut ci-
cer magnum ⁊ exiccen᷑ in vmbra ⁊ ponātur
in vase vitreo ⁊ administrentur.medicie sūt
xiiij.

Pillule que constringunt gingiuas ⁊ a-
romatiçant odorem oris. Re. gariofil᷑. cina-
momi corticum thuris ciperi omnium aā.ʒ.
v.terantur ⁊ conficiantur cum menisus ⁊ fi-
ant pillule sicut cicer ⁊ suman᷑ in ore. sūma
medicinarum est.v.

Pillule que accipiuntur sub lingua ⁊ ex
tinguūt sitim. Re.seminis citrulli domesti-
ci.ʒ.vi.radicis liquiricie contrite cribellate.ʒ
vij.seminis portulace.ʒ.iij.terantur ⁊ cribel
lentur ⁊ conficiantur cum albumine oui sub
tili ⁊ fac ex eis pillulas ⁊ administra eas.me
dicine sunt.iij.

Pillule que conferunt ad ptisim cū tus-
si. Re.fisticor̄ amigdalarum dulcium excor
ticatarum dragaganti succi liquiricie oīum
ana.ʒ.ij.terantur ⁊ cribellentur ⁊ confician᷑
cum rob ⁊ fiant pillule ⁊ administrentur.sū-
ma ē.iiij.

Pillule ad tussim. Reci.dragaganti gū
mi seminis citrulli domestici omniuz ana.ʒ.i
succi liqricie.ʒ.iiij.pēidior̄.ʒ.iij.terā᷑ ⁊ ꝯfici
an᷑ cū rob aut iuleb ⁊ fiāt pillule ⁊ admīstrē
tur.sūma mediciaꝝ est.v.

Pillule que fiunt ad asperitatem que fit
in pectore.bone. Infundantur gūmi ⁊ dra-
gagantum cum lacte asine ⁊ quando hume-
ctata sunt cōiunge vtraq; simul ⁊ cola ea et
exicca ipsa.deinde terantur ⁊ cribellen᷑ cuz
orali ⁊ misceantur cum eis radix liquiricie ⁊
semen portulace ⁊ confice illud cum lacte a-
sine ⁊ fac ex eo pillulas ⁊ administra eas.sū
ma medicinarū est.iiij.

Pillule ad clarificatōem vocis ⁊ tussim
continuam. Re.amigdalarum dulcium ⁊ a-
migdal᷑.amararum que vtreq; sint excorti-
cate ⁊ seminis lini ⁊ amigdal᷑.de pino omni
um ana.ʒ.ij.dragaganti anisi gūmi omnium
ana.ʒ.i.radicis liquiricie contrite cribellate
aut succi eius pondus.ʒ.i.penidiorum' ⁊ çuc
cari oīm ana.ʒ.ij.terantur ⁊ conficiantur cū
succi feniculi pte vna ⁊ mellis pte vna ⁊ fiāt
pillule ⁊ administrentur.sūma medicinaruz
est.decem.

Pillule ad clarificationē vocis. Re.dra
gagāti ⁊ gūmi amigdalarū amararū oīm aā
ʒ.ij.mirre dauich.iiij succi liquiricie.ʒ.iij.se-
minis apij ʒ.i.terantur ⁊ cōfician᷑ cum rob
⁊ administren᷑.medicie sunt.vi.

Pillule que ponun᷑ sub ligua ⁊ ꝯferunt
ad tussim siccā. Re.passularū corasceni mū-
datarū a granis suis ⁊ succi liqricie ⁊ amig-
dal᷑.pini ⁊ semīs cucumeris ⁊ dragaganti et
dactilor̄ heiron ⁊ fisticor̄ ⁊ amigdalarū dul
ciū ⁊ cinamomi et seminū papaueris ⁊ pe-
nidiorum ⁊ amigdalarū amararū oīm aā.ʒ.
ij.⁊ seminis apij.ʒ.i.teran᷑ ⁊ cribellen᷑ ⁊ mis
cean᷑ cū rob.medicie sūt.xiij.

Pillule ad clarificatōem vocis. ℞e. dragagāti gūmi amigdal. amaraꝝ oīm añ. ʒ. ij. mirre dauich. iiij. succi liqric̄. ʒ. iiij. seīs apij. ʒ. ij. teranᷣ ⁊ ꝯficianᷣ cū rob aut melle aut gehemuri. medicīe sūt. v.

Pillule alie ad illū q̄ hꝫ ptisiꝫ ⁊ tussiꝫ cōtinuam expte. ℞e. passularū mundatarum casmeni succi liquiricie oīm ana. ʒ. iij. penidiorum papaueris oīm ana. ʒ. ij. amili gummi dragaganti semis citrulli semis portulace omnium ana aur. i. ꝯficiantur cum mucillagine granoꝝ citonioꝝ ⁊ administrentur. sūma madicinaꝝ est. ix.

Pillule ad tussim que accidit infantibus ex ventositate. bone. ℞e. anisi. ʒ. v. galbani ʒ. ij. fiant pillule ⁊ denᷣ.

Pillule ad tussim ex caliditate. ℞e. gūmi dragaganti radicis liquericie penidioꝝ oīm equales partes ꝯficianᷣ cū mucillagīe psilij ⁊ fiant pillule ⁊ ponanᷣ sub lingua. sūma mediciaꝝ est. iiij.

Pillule ad euꝫ qui spuit sanguinē. ℞e. amoniaci. ʒ. i. croci. ʒ. ij. çiniar. ʒ. i. teranᷣ ⁊ fiāt pillule ⁊ ponanᷣ sub lingua. ⁊ in descriptōe alia çiniar. ʒ. ij. sūma mediciaꝝ ē. iij.

Pillule que ponunᷣ sub lingua ⁊ ꝯueniunt ei qui odit dulcia. ℞e. gūmi dragaganti oīm ana. ʒ. iij. seminis citonioꝝ excorticatorū seminis maluaꝝ ⁊ semis altee. omniū añ ʒ. iiij. amigdalaꝝ dulciūꝫ excorticatarū a corticibus suis fabaꝝ excorticataꝝ semis citrulli excorticati oīm ana. ʒ. vij. teranᷣ ⁊ cribellētur. ⁊ teranᷣ amigdale p se ⁊ misceanᷣ cū reliquis medicinis ⁊ liniantur cū oleo de amigdalis dulcibus ⁊ ꝯficiantur cum mucillagine granoꝝ citonioꝝ ⁊ mucillagine psillij ⁊ fiant ex eis pillule magne ⁊ administrentur. Et si est illic inquietudo adde sup medicīas pdcās semis lactuce ⁊ papaueris albi oīm ana. ʒ. v. medicīe sunt. x.

Pillule ad habentes febrem ethicā ⁊ tussim ex caliditate. iuuatīe expte. ℞e. succi liqricie. ʒ. x. semis cucurbite dulcis amigdalaꝝ dulciū mundatarū oīm ana. ʒ. v. amili gūmi dragaganti oīm añ. ʒ. iij. semis citrulli excorticati semis lactuce semis bateke excorticati. semis portulace semis cucumeris excorticati oīm ana pondus. ʒ. ij. papaueris. ʒ. vij. seminis citonioꝝ excorticatoꝝ. ʒ. v. teranᷣ et cribellenᷣ ⁊ ꝯficianᷣ cum rob ⁊ fiant pillule ⁊ denᷣ ifirmo. medicīe sūt. xiiij.

Pillule que bibunᷣ ad tussim. ℞e. belkalimbat colati. ℥. i. penidioꝝ bonoꝝ. ℥. ij. passularum kesmeni mundataꝝ. ℥. iij. terantur passule cum belkalimbat ⁊ penidijs ⁊ fiant ex eis forme auellanaꝝ quaꝝ vnaqueq₃ sit. ʒ iiij. ⁊ da ex eis mane sup ieiuniū cui vis. sūᵃ medicinarū est. iij.

Pillule alie ad tussim. ℞e. succi liquiricie ⁊ dradaganti ⁊ gūmi omniū ana. ℥. i. passulaꝝ kesmeni mundatarū decoctarum cuꝫ oleo de amigdalis dulcibus vncie terciā. teranᷣ ⁊ ꝯficiantur cum eis ⁊ fiant pillule magne. sūma medicinaꝝ est. iiij.

Benedikí que dātur ī potu ad tussiꝫ. ℞e. amigdalarum dulcium ⁊ amigdalaruꝫ amararum que vtreq₃ sint excorticate omniū añ ℥. i. sisami excorticati. ℥. ij. penidioꝝ. ℥. iiij. succi liquiricie. ℥. s. terantur ⁊ conficianᷣ cuꝫ rob ⁊ fiant benedikí ⁊ deᷣ in mane vna. ⁊ ī sero vna. medicīe sūt. v.

Pillule que ponunᷣ sub lingua ⁊ abscidunt caliditatē ⁊ leniunt epiglotī ⁊ pectus. ℞e. radicis liquiricie. ʒ. xx. seminis portulace. ʒ. x. amigdalarū dulciū excorticataruꝫ. ʒ. viij. gūmi dragaganti ana. ʒ. v[illegible] mili farine ordei excorticate cribellate omnium ana. ʒ. x. seminis citrulli domestici. ʒ. xx. semis batekekesne papaueris penidiorum omniuꝫ añ ʒ. x. seminis citoniorū. ʒ. viij. ꝯficiantur cum mucillagine psillij. sūma. mediciaꝝ ē. xiij.

Pillule que conueniunt ad opilationes in pectore ⁊ pulmone ⁊ soluunt ⁊ conferunt ad constrictionē anhelitus ⁊ tussiꝫ. Recipe aloes. ʒ. iiii. succi liqricie. ʒ. iij. sarcocolle. gūmi anisi seminis apij. omnium ana. ʒ. ij. raūdseni pondus. ʒ. i. aristologie lōge castorei oīum ana. ʒ. s. seminis harmel. ʒ. i. scamonee. ʒ. ij. agarici serapini omnium ana. ʒ. iij. papaueris. ʒ. i. granorum pini. ʒ. ij. terantur ⁊ conficiantur cum mucillagine psilij et fiant pillule ⁊ administrentur. potio ex eis aur. ij. cuꝫ aq̄ calida. sūma mediciaꝝ ē. xv.

Pillule ad epilensiaꝫ bone. Recipe colloquintide sticados castorei omnium ana. ʒ. vnam yere pigre. ʒ. iiij. conficiantur cum secaniabim squillitico ⁊ fiant pillule ⁊ dentur potō ē. ʒ. i. ⁊. s. sūᵃ mediciaꝝ ē. iiij.

Pillule alie ad epilensiaꝫ. Recipe yere ʒ. iiij. scamonee colloquintide omnium añ. ʒ. ij. mirobalanorum nigrorum. ʒ. x. masticis. ʒ ij. terantur ⁊ conficiantur cum aqua epithimi ⁊ dentur. potio ex eis est aur. i. sūma medicinaꝝ ē. v.

Pillule alie ad epilensiam. Re. agarici
yere oīm ana. ʒ. i. sticados dauich. ij. ellebori
nigri dauich. i. ⁊. ʃ. centauree dauich. i. ⁊. ʃ. te-
rant ⁊ ꝯficiant ⁊ fiant pillule ⁊ dent. medici-
ne oēs sunt potō vna.

Pillule alie ad epilensiam expte. Reci.
aseleos aristologie rotunde castorei salis in
di oīm ana. ʒ. iiij. radicis peonie trociscorum
squilliticoꝝ oīm aā. ʒ. vi. yere pigre sticados
epithimi omniuz aā. ʒ. x. polipodij. ʒ. vij. aga
rici. ʒ. xij. colloquintide interioris. ʒ. xi. turbit
albi. ʒ. xv. ⁊ in descriptōne alia. ʒ. v. mirobal.
nigroꝝ belliricoꝝ emblicoꝝ oīm ana. ʒ. iij. la
pidis laçuli abluti. ʒ. xiij. mirobalanoꝝ citri-
noꝝ ellebori nigri camepitheos camedreos
oīm ana. ʒ. viij. terant ⁊ cribellent ⁊ ꝯficiant
cum secaniabin squillitico ⁊ fiant pillule. po
tio. ʒ. ij. ⁊. ʃ. sūma mediciaꝝ ē. xxi.

Pillule bone ad baras ⁊ morfeā nigram
⁊ epilensiā ⁊ soluunt colerā nigram. Re. ye
re. ʒ. v. epithimi. ʒ. x. lapidis laçuli. ʒ. vij. sca-
monee colloquintide ellebori nigri spice oīz
ana. ʒ. ij. terant ⁊ cribellentur ⁊ conficiantur
cum aqua mellis ⁊ fiant pillule ⁊ dent cū aq̄
epithimi ⁊ passulaꝝ decoctaruz. medicie sūt
septem.

Pillule alie ad daras expte. Re. opo-
panaci amoniaci serapini bdellij sarcocolle
cuiuscunqꝫ vis oīm ana. ʒ. v. aloes. ʒ. xv. aga
rici. ʒ. vij. ⁊. ʃ. ⁊ colloquintide. ʒ. iij. terantur ⁊
cribellent ⁊ ꝯficiant ⁊ fiant pillule. potio. ʒ.
ij. cū aq̄ calida. sūma ē. ix.

Pillule filagrij soluentes aquositatem.
Re. camedreos. ℥. i. cimaꝝ squinanti cētau
ree minoris. ʒ. ʃ. tubel eris rubee. ℥. ʃ. eufor-
bij recentis. ℥. ʃ. fiant pillule ⁊ dent in ꝑma
vice. ʒ. i. ⁊ in secūda. ʒ. i. ⁊ dauich. ij. ⁊ in tia. ʒ
iij. sūma mediciaꝝ ē. v.

Pillule herberem ad ydropisim ⁊ opila
tōez in epate ⁊ splene. Re. raūd seni et mir-
re ⁊ bdellij ⁊ amoniaci ⁊ serapini ⁊ masticis ⁊
thuris masculi ⁊ aloes ⁊ castorei omniuz aā
℥. i. rubee gentiane lacce costi omniuz aā. ℥.
iij. cinamomi spice croci piperis oīum aā. ʒ.
ij. cimini seminis apij anisi omniuz aā. ʒ. i. te-
rantur ⁊ ꝯficiant cum succo caulis ⁊ fiāt pil
lule. potio. ʒ. ij. medicie sūt. xx.

Pillule asse haie conferētes ad maliciā
cōplexionis. Re. aloes. ʒ. xx. epithimi. ʒ. xij
scamonee. ʒ. viij. spice cassie lignee turbit ma
sticis oīz ana. ʒ. iiij. baurach. ʒ. iij. terant ⁊ cri
bellent ⁊ conficiantur ⁊ fiant pillule. potio
ʒ. ij. cum aqua calida. Summa medicinarū
est. viij.

Pillule xiraxeg regis medicorum ꝯferē
tes ydropicis. Re. lactis titimalli serapini
oīm ptes sumant equales decoquant cū vi-
no ⁊ fiant pillule sicut cicer. potio ex eis pil
lule. ij. aut. iij. plurimū eius cuz vino ꝑmixto
ante cibū ⁊ post cibū.

Pillule ad ydropisim ex dolore splenis
Re. meçerion infusi in aceto ⁊ exiccati ꝯtri
ti colloquintide sauich ordei omnium equa-
les ptes terant ⁊ ꝯficiant cum melle ⁊ dent
omni homini ſm quantitatem virtutis cum
vrina infantium. soluūt enim aquā valde. sū
ma mediciaꝝ ē. iij.

Pillule de raund cōferentes ad opilatō
nes epatis et splenis ⁊ ydropib. ⁊ soluūt cū
quantitate necessitatis. Re. raund. ʒ. vij. se-
rapini bdellij amoniaci omnium aā. ʒ. x. lacce
ʒ. viij. opopanaci. ʒ. iiij. gūmi almeçeriō. ʒ. iiij.
turbit. ʒ. x. spice polipodij aloes omniū ana
ʒ. v. masticis. ʒ. ij. mirobal. citrinoꝝ. ʒ. x. salis
sextaria. iiij. solue que soluuntur cum vino ⁊
ꝑmisce cum eis sicca ⁊ confice ea ⁊ da ex eis
potio. ʒ. ij. cū vino aut cū tile.

Pillule de meçerion ad ydropicos. Re
cipe meçerion īfusi ī aceto exiccati eris vsti
anisi oīum equales partes terantur et confi
ciantur cum succo solatri. potio ex eis. ʒ. ʃ. et
medicine sunt. iij.

Descriptio alia pillularum de meçerion
ad ydropicos. Re. meçerion infusi in aceto
exiccati turbit et epithimi oīm ana. ʒ. i. anisi
seminis apij mirobalanoꝝ citrinoꝝ omnium
ana. ʒ. ʃ. terantur et conficiant. potio ex eis
ʒ. ij. medicine sunt. vi.

Pillule ad matricem. Re. cassie lignee
amomi omniū ana. ʒ. i. spice folij oīm. aā. ʒ. ij.
masticis croci costi squinanti omnium aā. ʒ.
ʃ. piperis. ʒ. iij. cinamomi gariofil. ʒ. ʃ. terant
et ꝯficiantur cuz secaniabin. potio. ʒ. i sūma
mediciaꝝ ē. x. et in dscriptōe alia loco gario-
fil. calami aromatici. ʒ. i. et. ʃ. medicie. x.

Pillule ad ydropicos et vētositates gs
sas vaporosas. Re. seminis apij. anisi masti
cis omniū aā dauich. ij. aristologie longe a-
cori gentiane omniū ana dauich. i. salis indi
serapini omnium ana. ʒ. i. et dauich. i. aloes
ʒ. v. terantur et fiant pillule et dentur. potio
ʒ. ij. cū aq̄ calida. sūma ē. x.

Pillule ad ydropicos. Re. cētauree mi
noris camedreos polij seis apij anisi mastic

cinamomi squinanti asari croci cassie lignee oīm ana. dauich. ʒ. s. serapini bdellij salis indi omniū ana. ʒ. ij. & in descriptōne alia dauich ij. epithimi. ʒ. i. agarici dauich. ij. aloes. ʒ. iiij. colloquintide dauich. ij. potio. ʒ. ij. cū aq̄ calida. summa est. xviij.

Pillule ad ydropicos. Re. mirobalanorū nigrorꝫ. ʒ. iiij. rosarū & semis apij & eupatorij & amigdal. amararum & seitaragi oīum ana. ʒ. i. & in descriptōne alia loco seitaragi fumi terre serapini. ʒ. ij. aloes. ʒ. xi. fiant pillule magne cum aqua solatri. potio. ʒ. ij. cum aqua calida. summa ē. viij

Pillule de serapino ad ydropicos. Re. aloes epithimi oīum ana. ʒ. iiij. agarici. ʒ. ij. serapini. ʒ. vi. terant̄ & cribellentur & fiāt pillule. potio. ʒ. i. summa medicinarū ē. iiij.

Pillule ad ydropicos que soluunt cū virtute. Rec. eris vsti lacce mundate epithimi salis indi omniū ana. ʒ. vij. meçerion succi epithimi succi eupatorij bdellij serapini oīum ana. ʒ. v. euforbij cimarum squinanti cimarū centauree minoris camedreos seīs apij anisi petrosillini asari masticis spice cinamomi croci cassielignee aristologie rotunde gentiane omniū ana. ʒ. iij. aloes. ʒ. viij. polij agarici omniū ana. ʒ. vi. radicū lilij celestis. in alia radicis liquiricie & non dō radicum lilij. mirobalanorꝫ citrinorꝫ mugath. oīum ana. ʒ. ix. raund seni. ʒ. v. terantur & fiant pillule cum aq̄ solatri & dentur omni hōi ſm quātitatē vtutis. summa medicinarꝫ est. xxx.

Pillule de spica aperientes opilatōnes epatis & splenis ꝯferentes ydropicis & soluunt naturam. Re. spice. ʒ. iiij. agarici raud amomi epithimi masticis croci costi camedreos oīm an̄. ʒ. iij. mirre cinamomi gariofil. squinanti omniū ana. ʒ. i. aloes. ʒ. viij. fiāt pillule cū vino antiq̄ & dent̄. potio. ʒ. ij. cū vino ꝑmixto an̄ cibū & pᵒ cibū. summa medicinarꝫ est. xliij.

Pillule ad colicā & hūorem crossum crudū & ventositates & inflatōez. Re. mirobal. nigrorꝫ bellirricorꝫ emblicorꝫ omnium ana. ʒ ij. fumi terre talisafar hermodactilorꝫ. & i descriptōne alia loco fumi terre seitaragi çinçiberis piperis ameos serapini bdellij amoniaci opopa. oīm an̄. ʒ. i. & s. sal idi. ʒ. s. aloes abluti. ʒ. ix. agarici. ʒ. iiij. et. s. terāt̄ & ꝯficiant̄ cum aq̄ apij & fiant pillule. potio. ʒ. ij. cum aq̄ calida. sūma medicinarꝫ ē. xvi.

Pillule de galanga ad illos qui hn̄t colicam & ventositates. Re. galange spice folij gariofilorꝫ seitaragi cinamomi piperis oīuz ana. ʒ. i. & s. scamonee et agarici oīum ana. ʒ i. & in descriptōe alia. ʒ. s. epithimi. ʒ. iij. & s. aloes. ʒ. iiij. fiant pillule & administrentur. sūma medicinarꝫ ē. xij.

Pillule ad colicā sane. Re. serapini corascent sabzem ana ꝑtem. i. terat̄ sabzem et cribellet̄ & infundat̄ serapinū cum aqua rute & leniatur in mortario. deinde ꝓice super ipsum alsabzem & fiant pillule. potio ex eis pondus. ʒ. i. cum aqua aneti. medicie sunt. ij.

Pillule de neremisch conferentes illi q̄ leditur in omni hora dolore colice. Re. piperis felfelemuni cinamomi gariofil. folij macropiperis salis indi origani psici çinçiberis beli cinamomi neremisch omniū ana. ʒ. i. & s. mirobalanorꝫ. ʒ. iij. aloes sextaria. iij. fiāt pillule cū succo solatri & fiant pillule pue & detur. xxx. numero cū vino ꝑmixto an̄ cibum. medicine sunt. xij.

Pillule mirabiles que cōferunt ad colicam & sedant dolorem. Re. mirobal. citrinorum & seminis altee & rosarū siccarꝫ omniuz ana. ʒ. x. lingue auis granorꝫ pini semis eruce çinçiberis macropiperis secacul mirobal. nigrorꝫ bellíricorꝫ semis asparagi semis vrtice piretri cepe squille assate itfend. omniū ana. ʒ. iiij. aloes turbit omniū ana. ʒ. xv. croci. ʒ. iiii. terantur & cribellent̄ & conficiantur cum aq̄ eruce & fiant pillule magne & dentur ſm quantitatem vtutis infirmi. & sunt mirabiles. sedant eni; dolorem stomachi. medicine sunt. xix.

Pillule mesiriohe medici. valentes ad hūorem crossum viscosuz & inflatōem in mirach & stomacho & emoroydas & dolores iūcturarū & colicā & soluunt supfluitatē siccā. & ꝓuocāt vrinā & frangūt lapidē in renibus & dol. dorsi & genuum & sciaticā & podagram ex flegmate. Re. bdellij mirobalanorꝫ nigrorum bellíricorꝫ emblicorꝫ. oīm ana. ʒ. iij. seis apij anisi semis feniculi carui et ameos origani rosarū siccarum seitaragi indi seminis harmel hermodactil. salis indi masticis amoniaci omniū an̄. ʒ. i. çinçiberis cinamomi cardamomi acori spice croci cassie lignee oīum ana. ʒ. s. serapini. ʒ. iij. colloquintide. ʒ. ij. penidiorum alborꝫ turbit oīm ana. ʒ. iij. aloes scotrensis. ʒ. xij. terantur & cribellēt̄ur & conficiant̄ cum aq̄ caulis nō abluti & fiant pille & inunge manus tuas cū oleo sābucino qn̄

p

tu facis eas. potio est. ℥. ij. cum aq̄ calida. sūma medicinaꝝ est. xxix.

Pillule que fiunt ex. x. medicis ad podagram. ℞. ciciberis macropiperis seitaragi indi ⁊ piperis nigri ⁊ emblicorum ⁊ mirobalanoꝝ nigroꝝ ⁊ belliricoꝝ ⁊ ameos ⁊ cipi omniū ana. ℥. ij. aloes. ℥. xviij. teranť ⁊ ꝯficiātur cum succo solatri ⁊ fiant pillule ⁊ dentur potio. ℥. ij. ⁊. ʒ. sūma. medicinaꝝ ē. x.

Pillule de hermodactil. ad dolorē iuncturarum ⁊ ad sciam. Recipe hermodactilorū ⁊ turbit omniuz ana. ℥. i. aloes. ℥. iiij. ꝯficianť cū aqua caulium ⁊ dentur. potio. ℥. ij. medicine sunt. iij.

Pillule alie ad podagrā ⁊ dolorē iuncturarum. ℞. aloes. ℥. i. mirobalanoꝝ nigroꝝ meiçabara satirion oīm ana. ℥. iiij. fiant pillule. potio. ℥. ij. medicine sunt. iiij.

Pillule ad podagram ⁊ grauitatez que fit in corpore q̄cunq; sit ⁊ ad dolorem epatis ℞. aloes ptes. ij. amoniaci mirre satirion omnium ana ptem. i. ⁊ in descriptōne alia loco saurion serapini turbit ptes. iij. ꝯficiantur cum succo caulis ⁊ fiant pillule. summa medicinarū est. v.

Medicamen ad podagrā exptum. ℞. mirobalanoꝝ nigroꝝ ⁊ belliricorum ⁊ ēblicoꝝ oīm ana. ℥. x. seitaragi cardamomi meçabara scamonee omniū ana. ℥. v. ꝯficiātur cum succo solatri ⁊ fiant pillule ⁊ bibantur. potō. ℥. i. ⁊ medicie sunt. vij.

Pillule alie. ℞. mirobalanoꝝ citrinoꝝ been albi hermodactiloꝝ radicis almeiçabara aloes omniū equales ptes teranť ⁊ fiant pillula. potio. ℥. i. medicie sunt. v.

Pillule alie ad podagrā. ℞. satirion. ℥. i. yere. ℥. iij. hermodactil. ℥. i. meiçabara oīum ana. ℥. ij. hermodactil. ℥. i. terantur ⁊ fiāt pillľe ⁊ denť. oēs sunt potio vna. summa medicinarum ē. iij.

Pillule ad dolorem iuncturarū ⁊ podagram. ℞. yere pigre turbit oīum ana. ℥. iiij. satirion hermodactiloꝝ meiçabaran oīz aā. ℥. ij. mirobalanoꝝ citrinoꝝ. ℥. iij. bdellij. ℥. ij. salis indi aur. i. serapini seminis apij oīm aā ℥. ij. seitaragi. ℥. ij. ⁊. ʒ. origani psici çinçiberis omniū ana aur. i. teranť ⁊ conficianť cum aq̄ caulis. potō ē. ℥. iij. cū aq̄ calida. sūma medicinarum est. xiij.

Pillľe abuseid valentes ad podagraz expte sane. ℞. hermodactil. satiriō meiçabara rubee seitaragi oīm ana. ℥. v. salis indi. ℥. iiij. folioꝝ capparis ⁊ in descriptōe alia ⁊ fructus eius ⁊ alcāne de mecha oīum ana. ℥. v. mirobal. kebuloꝝ. ℥. vij. mirobal. citrinoꝝ. ℥. x. agarici. ℥. x. turbit. ℥. xv. yere. ℥. viij. bdellij ℥. iiij. infunde bdelliū cum aq̄ feniculi aut aq̄ solatri ⁊ mortifica ipsum bñ ⁊ ꝯfice cū eo medicinas ⁊ fac ex eis pillulas ⁊ iunge digitos tuos oleo de lilio. potio est. ℥. iij. aut. ℥. ij. ⁊. ʒ. sūma mediciaꝝ ē. xv.

Pillule alie abuçeid que bibunť apud inceptionem egritudis. ℞. mirobal. citrinoꝝ belliricoꝝ emblicorū çinçiberis oīm aā. aur. ij. origani psici aur. iij. seitaragi indi aur. vi. ⁊ ʒ. salis indi aur. ij. hermodactil. aur. x. ⁊. ʒ. penidiorum aur. vi. ⁊. ʒ. bdellij aur. ix. ⁊. ʒ. cōficianť cum aqua solatri ⁊ fiant pillule. potio. ℥. ij. ⁊. ʒ. medicie sunt. x.

Pillule abbalfadhil ad podagrā. Reci. salis indi origani psici oīz ana. ℥. ij. mirobal. citrinoꝝ belliricoꝝ emblicorū çinçiberis oīz ana. ℥. iiij. ⁊ in descriptione alia loco. ℥. iiij. dauich. iiij. bdellij. ℥. vij. hermodactiloꝝ. ℥. xxij. penidioꝝ. ℥. xv. seitaragi. ℥. xiij. turbit. ℥. xx. aloes. ℥. x. mortificeť bdellium cū aq̄ solatri aut aqua caulis ⁊ fiant pillule. potio. ℥. iij. sūma medicinarū ē. xij.

Pillule Ysaie ad dolorē iuncturaruz et podagram expte ꝑbate. ℞. aloes. ℥. i. meiçabara mirobal. nigrorum oīm ana. ℥. ij. ⁊ in descriptōe alia. ℥. iiij. satirion ⁊ peonie oīum ana. ℥. ij. gariofil. ℥. iij. fiant pillule cum succo caulis. potio. ℥. ij. cū aq̄ ꝺcoctiōis aneti ⁊ melle. medicine sunt. vi.

Pillule ad hūorē crossuz viscosum ⁊ vētositates crossas ⁊ venena sciaticaz ⁊ podagrā ⁊ stuporē ⁊ ꝯfortāt stōachū ⁊ soluunt naturā absq; nocumento expte. Reci. sapini bdellij amoniaci salis indi seitaragi ⁊ alfessire ⁊ fessirestin seminis harmel acori seminis apij oīm aā aur. i. yere ionia salti oīm ana. ℥. v. colloquintide interioris. ℥. iiij. terantur ⁊ fiant pillule. potio est. ℥. ij. ⁊. ʒ. medicine st. xiij.

Pillule que vocanť deschir ⁊ conueniūt ad inceptōez aq̄ in oculo. ℞. aloes. ℥. xxxij. masticis mirobal. citrinoꝝ rosarū oīm aā. ℥. x. croci. ℥. ij. turbit albi. ℥. iij. fiāt pillule cuz aq̄ solatri. aut cū aq̄ endiuie.

Pillule de piretro ꝯferentes ad dolorē iūcturarū. ℞. aloes. ℥. xv. masticis. ℥. v. mirobal. citrinoꝝ. ℥. viij. draganti leucopipis oīm ana. ℥. ij. piretri. ℥. iiij. serapini ⁊ colloqntide iterioris ⁊ epithimi ⁊ gūmi oīm aā. ℥. vi.

ſcamonee.ʒ.iiij.turbit.ʒ.xx. granoꝝ nil.ʒ.v. teranť ⁊ cribellenť ⁊ conficiantur .potio.ʒ.ij ⁊ plus ⁊ minus ſm quantitatē virtutis.medicine ſunt.xiij.

Pillule de yera mundificantes ſtōachū ⁊ ꝓhibent vapores aſcendere ad caput. bōe expte. ℞e.yere.ʒ.v.turbit.ʒ.viij.ſalis indi.ʒ.i.⁊.ſ. mirobalanorum kebuloꝝ.ʒ.v. bdellij iudaici.ʒ.iij.terantur ⁊ cribellenť ⁊ infundatur bdellium ⁊ conficiātur cum eo medicine ⁊ fiant pillule.potō.ʒ.ij.⁊.ſ.cum aqua calida medicine ſunt.v.

Pillule ſtomatice gabrielis filij meſangue. ℞e.turbit.ʒ.xxx.epithimi.ʒ.xij. granorum nil.ʒ.x.ſarcocolle.ʒ.viij. colloquintide ĩterioris.ʒ.vi.ſcamonee.ʒ.vij.aloes.ʒ. xx. terantur ⁊ cribellenť ⁊ fiant pillule potio.ʒ.ij.⁊.ſ.medicĩe ſunt.vij.

Pillule alie. ℞e.yere.ʒ.x.mirobalanoꝝ citrinoꝝ epithimi agarici polipodij ſalis ĩdi granoꝝ nil ſcamonee omniuꝫ ana.ʒ.iiij. turbit aloes omnium ana.ʒ.xiiij.colloquintide ſene de mecha omniū ana.ʒ.ij.bdellij pōduſ ʒ.i.terantur ⁊ conficianť cum aq̄ aniſi ⁊ fiant pillule.potio.ʒ.ij.et.ſ. ſūᵃ medicinarū ē.xiiij

Pillule que dicūť teſibir ⁊ cōueniūt ad inceptōem aque in oculo expte. ℞e.aloes.ʒ xxxij.maſticis mirobalanorū citrinorum roſarum omnium ana.ʒ.x.croci.ʒ.ij.turbit albi ʒ.iij.

Capl'm.xviij. de trociſcis cōferentibꝰ ad omnē egritudinem. Trociſci ſtelle valenteſ ad omnē egritudinē ſtomachi debilis q̄ ſuſcipit materias ⁊ eructuatōnem acetoſam ⁊ ad dolorem capitis qn̄ bibunť. ⁊ linitur ex eis ſup frontē cum aceto .⁊ ad ſputum ſanguinis ⁊ excoriatōem ⁊ ad mordicatōneꝫ reliquorum reptiliū quando ſumunť cū aq̄ rute ⁊ ad coriçaꝫ ⁊ tuſſim antiquā ⁊ febres que ſunt cū periodis ⁊ ad dolorem auriū qn̄ funditur ex eis in aurē cū aq̄ ſanſuci ⁊ ad fluxū ſanguinis ⁊ ad dolorem gingiuarū qn̄ ꝯficiuntur cuꝫ galbano ⁊ etiā qn̄ ponunť in loco corroſo.⁊ quoꝝ ꝑmixtio talis eſt. ℞e.mirre ſpice caſtorei caſſie lignee terre ſigillate corticis radicis mandragore omnium ana.ʒ iiij.croci opij coſti omniuꝫ ana.ʒ.v.papaueri ʒ.vi.al'.viij.dauci aniſi ſiſeleos ſemis iuſquiami albi ſtorač ſicce ſemis apij omnium ana ʒ.viij.⁊ in deſcriptōe alia talk.ʒ.iiij.terantur ſicca ⁊ ſoluanť que ſoluunť cū vino odorifeō ⁊ fiant trociſci.ſitq; trociſcus.ʒ.ſ.⁊ exiccenť in vmbra ⁊ adminiſtrenť. ſūma mediciarum eſt.xvi.

Trociſci de ſeminibus valentes ad illuꝫ cuius ſoluitur natura ex debilitate viſceruꝫ ⁊ vlcera que fiunt in inteſtinis ⁊ ad illos qui non digerunt cibos ſuos ⁊ ad punctōem vehementē ⁊ tenaſmon ⁊ fluxum ſanguinis aſſiduum mulierū expti. ℞e.granoꝝ mirti.ʒ.ij.ſeminis feniculi aniſi ameos ſemis apij ſeminis iuſquiami dauci.omniuꝫ ana ℥.i. opij .ʒ.vi.teranť ⁊ ꝯficianť cum vino et adminiſtrentur trociſci.ſitq; trociſcus pondus.ʒ.ſ. adminiſtrenť trociſci poſt vi.menſes.medicine ſunt.viij.

Trociſci de roſis deſcriptōne aſclipiadis infrigidant ⁊ ꝯfortant ſtomachū mollem ĩ q̄ eſt ꝓncipiū leſionis calide hūide ⁊ ſbuerſionē ſtomachi ad eū qui hꝫ aduſtionē ⁊ inflatōnem.quoꝝ ꝑmixtio. ℞e.roſarū recentium aur.vi. radicis liquiricie aur.iiij.ſpič aur.i.terantur ⁊ cribellentur ⁊ conficiantur cuꝫ rob ⁊ fiant trociſci.ſitq; trociſcus.ʒ.i.⁊ exiccenť ĩ vmbra ⁊ adminiſtrenť.medicĩe ſūt.iij.

Trociſci de roſis ſm deſcriptiōꝫ ſup quā eſt aggregatio. qui cōferunt ad febreꝫ ex flegmate ⁊ ad dolorē. ſtomachi ⁊ mundificant ⁊ exiccant ſtomachū humidū .ſani. ℞e.roſarum.ʒ.xx.ſucci liquiricie aut radicis eius ⁊ ſpič omnium ana.ʒ.xv.terantur ⁊ ꝯficianť cum rob ⁊ fiant trociſci ⁊ exiccentur in vmbra.ſitq; pondus trociſci.ʒ.i.⁊ denť cū eo qui conuenit ex potibus.ſūma mediciaꝝ ē.iij.

Trociſci de roſis conferentes ad dolorē ſtomachi ⁊ apoſtema quod fit in eo. ℞e.roſarum ſiccarū.ʒ.vi.ſpice radicis liquiric' oīꝫ ana.ʒ.iiij.mellilloti cimarū camomille ſūmitatum ſquinanti omniū ana.ʒ.iij. maſtič carabe oīum aū.ʒ.ij.teranť et ꝯficianť cum rob ⁊ fiant trociſci.ſitq; trociſcus aur.i.⁊ exiccēť in vmbra ⁊ admiſtrenť. ⁊ denť ad apoſtēata cum aqua ſolatri ⁊ ad dolorem ſtomachi cuꝫ aqua aniſi ⁊ maſticis aut cum miua.medicĩe ſunt.viij.

Trociſci de roſis valentes ad ſtomachū ex febre flegmať. ℞e.roſaꝝ ſiccarū.℥.ij.ſpice radicis liquiricie oīm ana.℥.i. carabe maſticis oīm ana.ʒ.vij.alibi.ʒ.vi. xilobalſami.ʒ v.teranť ⁊ cribellentur ⁊ ꝯficianť cū rob antiquo ⁊ fiant trociſci ⁊ denť medicie ſť.vi.

Trociſci de roſis ſolutiui ⁊ capiūť ĩ eſtate. ℞e.roſarū.ʒ.x.ſpice radicis liquiricie oīum ana.ʒ.v.ſcamonee.ʒ.iij.terāť et cribellēť

ꝛ fiant trocisci ꝛ detur ex eis trociscus.i. cū aq̄ fria.sūma medicīaꝝ ē.iiij.

Trocisci qui conferūt ad febrē tertianam cū tussi ꝛ soda ꝛ inquietudine ꝛ ꝯstrictōe nature ꝛ vomitu. Re.meçerion qui asportatur alacard ꝛ farine ordei et çuccari tabarçed et mirobalanoꝝ citrinoꝝ oīm ana.ʒ.ij. teratur meçerion cum mirobalanis ꝛ cribellet cum orali ꝛ cribelletur farina ordei ōsup. deinde tere çuccarū ꝛ pmisce ipsum cum eo ꝛ ꝯficiatur cum aq̄ rosata alibi cū aq̄ frigida ꝛ fiant trocisci.sitq₃ pondus.ʒ.i.trociscus.ꝛ detur cum aq̄ rosata.sūma mediciaꝝ ē.iiij.

Trocisci auctrion ꝛ est eupatoriū ꝯferentes ad febres antiquas ꝛ dolorē epatis ꝛ yctericiā. Re.rosarū.ʒ.v.spice.ʒ.ij.spodij.ʒ.i. succi eupatorij.ʒ.viij.terantur ꝛ ꝯficiant cū aqua altereniabin ꝛ fiant trocisci ꝛ dent cum eo qui conuenit ex potibus.sūa medīciarum est.iiij.

Trocisci ō spodio ꝛ tereniabin q̄ ꝯferūt febri ꝛ extinguūt. Re.rosaꝝ.ʒ.vi. tereniabi ʒ.iiij.amili.ʒ.iij.gūmi dragaganti spodij croci oīum ana.ʒ.ij.terant ꝛ cribellentur ꝛ soluat tereniabin cū mucillagine psilij ꝛ ꝯficiātur cum eo medicine ꝛ fiant trocisci ꝛ administrent.sūma medicinaꝝ ē xij. Et qdā addūt in eis citrulli ꝛ semis holeris bn̄dicti ꝛ seminis cucurbite dulcis oīm ana.ʒ.ij.

Modus alius trociscoꝝ de spodio cōferentium ad febres ꝛ inflāmatōm ꝛ extiguūt Re.rosarum.ʒ.vi.spodij dragaganti gūmi omniū ana.ʒ.iiij.semis citrulli ꝛ seminis cucumeris ꝛ semis cucurbite dulcis omniū excorticatoꝝ ꝛ semis holeris benedicti ꝛ radic̄ liquir̄.oīum ana.ʒ.vij. croci.ʒ.ij.amili.ʒ.iiij. cāphore pondus.ʒ.i.terant omnia ꝛ ꝯficiāt cum mucillagine psilij ꝛ fiant trocisci ꝛ detur medicīe sūt.xij.

Trocisci de spodio cū sēce acetose valentes ad febrē tertianā que est cum solutiōe colere citrine. Re.rosarū siccarū.ʒ.vij. gūmi seminis acetose torrefacti excorticati amili torrefacti omniū ana.ʒ.iiij. spodij.ʒ.iij.croci.ʒ.ij.terant ꝛ cribellentur et ꝯficiant cū aq̄ acreste aut aqua granati acetosi ꝛ fiant trocisci ꝛ dent cum rob acreste puro aut cū rob ribes.sūma.medicīaꝝ ē.vi. Et alij addūt boliarmeni ꝛ sucri berberis omniū ana.ʒ.ij. castaneaꝝ torrefactarū.ʒ.ij.

Trocisci alcon valentes ad febrem cum solutiōe colere citrine. Re.cort spodij semis acetose torrefacti granoꝝ mirti alboꝝ glandium oīum ana.ʒ.iiij.masticis terre sigillate oīm an̄.ʒ.i.terant ꝛ ꝯficiantur cū aqua ꝛ fiāt trocisci ꝛ dentur cū rob citonioꝝ puro.summa medicinaꝝ ē.vij.

Trocisci abicurels ꝯferentes ad lenitatē nature ꝛ inflāmatōem ꝛ caliditatē in epate. Re.spodij berberis xiloaloes crudi seminis acetose excorticati masticis suc galie omniū ana aur.i.gūmi aur.iij.rosarum aur.v.terantur ꝛ conficiant cum aq̄ rosata ꝛ fiant trocisci ꝛ dentur cū sirupo de citro.

Trocisci de balaustijs ꝯferentes ad solutōem nature ꝛ ad eū qui egerit saniem ꝛ sanguinē ꝛ viscositatē ꝛ tenasmon. Re.balaustiarū cort sumach glandium torrefactarum extinctarū in aceto sauich acreste. ꝛ in ōscriptōne alia loco acreste nabach ꝛ granorum mirti oīum ana.ʒ.vij.gallarū torrefactaruꝫ extinctarum in aceto cimini infusi in aceto ꝛ torrefacti.oīm ana.ʒ.iiij.terant ꝛ cribellētur ꝛ conficiant cum succo rosarū aut succo arnoglosse aut succo maloꝝ ꝛ fiant trocisci q̄ꝝ vnusquisq₃ sit.ʒ.i.ꝛ dentur cum eo qð cōfert ex potibꝰ.medicine sūt.viij. Et alij addunt eis suc ex galia.ʒ.ij.

Trocisci de berberis valentes ad febreꝫ acutam ꝛ apostema epatis ꝛ sitim multā vehementem. Re.berberis aut succi eiꝰ.ʒ.iiij. semis citrulli masticis spodij oīum ana.ʒ.ij. lacce raund oīm ana.ʒ.i.rosarū.ʒ.xij.croci.ʒ.i.spice succi eupatorij radicis liquiricie tereniabin omnium ana.ʒ.ij.terantur ꝛ fiant trocisci.ʒ.i.ꝛ dentur cum eo quod conuenit ex potibus.sūma medicinarū est.xij. Et alij addunt succi absinthij.ʒ.ij.ꝛ asari ꝛ seminis apij ꝛ seminis feniculi omniuꝫ ana.ʒ.i.rubee tinctoꝝ.ʒ.ij.ꝛ.s.

Descriptio alia trociscorum de berberis qui conferunt ad dolorem epatis cum febre ꝛ tussi ꝛ ycterícia. Reci.rosarum recentiū.ʒ.vij.succi berberis tereniabin omniū ana.ʒ.iij.cuscute sicce aut seminis eius.ʒ.i.ꝛ.s.succi eupatorij.ʒ.ij.seminis citrulli.ʒ.ij.ꝛ.s.spice spodij omnium ana.ʒ.i.ꝛ.s.croci lacce raund seni omnium ana.ʒ.i.succi liquiricie.ʒ.ij.ꝛ.s. terantur ꝛ conficiantur cum aqua tereniabi aut succo endiuie.sūma medicinarum ē.xij.

Species alia trociscoꝝ de berberis ꝯferentiū ad febres ꝛ inflāmatōem ꝛ sitim ꝛ angustiam extinguunt valde. Re.berber aut succi eius ꝛ succi liquiricie ꝛ spodij oīum an̄

ʒ.iiij.ꝛ.ʃ.ſpice.ʒ.ij.ſemis citrulli.ʒ.iij.ꝛ.ʃ. roſarū.ʒ.vi.ſeis portulace croci amili dragaganti oim ana.ʒ.ij.cāfore.ʒ.ʃ.terantur ꝛ ↄficiantur cū aq̄ tereniabin ꝛ fiant trociſci ꝛ adminiſtrentur.non rememorant in deſcriptōe alia ſpic neqꝫ ſemē citrulli.

Trociſci conferentes ad febres ꝛ iflāmatōem ꝛ aſma ꝛ inquietudinē ꝛ vomitū ꝛ leniunt nām.ꝛ ſunt ſani valde,ꝛ expti. Re.roſarū.ʒ.vi.ſeis cucumeris ꝛ maſticis ꝛ raund ſeni ſucci eupatorij oim ana.ʒ.iij.croci.ʒ.ij. aloes.ʒ.i.terant ꝛ cōficiant cū aq̄ frigida ꝛ fiant trociſci.ſitqꝫ trociſcus.ʒ.ʃ.ꝛ da ipſū in potu cū aq̄ citrulli.ſūma mediciaꝝ ē.vij.

Trociſci de raund ↄferentes ad grauitatē in epate ꝛ ſplene ꝛ apoſtemata in eis ꝛ pcuſſionem cadentē in epate.cū pmixtio Re. raund ſeni.ʒ.viij.rubee lacce oium ana.ʒ.iiij ſeis apij ſucci eupatorij aniſi oim an̄.ʒ.ij. terantur ꝛ cribellentur ꝛ fiant trociſci quorꝫ vnuſquiſqꝫ ſit.ʒ.i.ꝛ dent cum eo q̄ cōuenit ex potibus.medicie ſūt.vi.

Trociſci de lacca conferentes ad opilationes in epe ꝛ ſplene ꝛ febrē antiquā ꝛ puocant vrinā. Re.lacce mundate rubee aniſi ſeminis apij abſinthij aſari amigdal.amararū excorticatarū coſti raund ariſtologie longe ſucci eupatorij ſucci liquiricie ſucci berberis oium an̄ ptes equales terant ꝛ cribellentur ꝛ fiant trociſci quoꝝ vnuſq̄ſqꝫ ſit.ʒ.i.ꝛ dētur cū eo qui cōuenit ex potibus.ſūma medicinarū ē.xiij.

Trociſci de abſinthio aperiūt opilatōes in epate ꝛ cōferunt ad febrē antiquā ꝛ puocant vrinā. Re.abſinthij ꝛ aniſi ꝛ aſari ꝛ ſeminis apij ꝛ amigdal.amararū excorticatarū oim equales ptes terantur ꝛ ↄficiant cū aqua ꝛ fiant trociſci ꝛ adminiſtrent. medicie ſunt.v.

Trociſci de aniſo cōferentes ad epar ꝛ febrem antiquā ꝛ aꝑiunt opilatōes ꝛ ſoluunt naturas. Re.aniſi.ʒ.iij.abſinthij aſari ſeminis abſinthij amigdal.amaraꝝ excorticatarū ſpice maſticis folij indi ſeis aneti oim an̄ ʒ.i.eupatorij.ʒ.iij.aloes.ʒ.iiij.ꝛ.ʃ.terant ꝛ cōficiant cum aqua decoctionis abſinthij ꝛ fiāt trociſci.quoꝝ vnuſquiqꝫ ſit.ʒ.i.ꝛ ↄficiant cū ſecaniabin.medicie ſt.xi.

Trociſci de ruben ↄferentes ad grauitatem in ſplene ꝛ dolorem epatis ꝛ febrē antiquā. Re.rubee.ʒ.xij.cortic radic cappari ariſtologie longe radic liquiric oium equales ptes terantur ꝛ ↄficiantur ꝛ fiant trociſci cū ſecaniabin ꝛ dent ex eis pondus.ʒ.ij. cū aq̄ decoctionis abſinthij.ſumma medicinarū eſt.iiij.

Trociſci ad febres antiquas. Re.ſucci eupatorij ſucci abſinthij aloes oim ana.ʒ.v. ꝛ mirobalanoꝝ.ʒ.iij.raund maſticis oim an̄ ʒ.i.croci.ʒ.ʃ.terant ꝛ ↄficiant cū ſecaniabin ꝛ fiant trociſci ꝛ dent cū aq̄ endiuie ꝛ cuſcute.ſūma medicinarū ē.vij.

Trociſci de cuſcute valētes ad febres antiq̄s ꝛ extinguūt. Re.ſeis citrulli ſeis boleris benedicti ſeis fumi terre oim ana.ʒ.ij.ſuchaba bedeguard fumi terre oium an̄.ʒ.iiij. dragaganti gūmi amili omnium ana.ʒ.i.ꝛ.ʃ ſpodij ꝛ roſarū ꝛ ſeminis cuſcute oim an̄.ʒ. iiij.tereniabin.ʒ.xxx. çuccari albi ſir.ʒ.xxx. croci.ʒ.ij.terant ꝛ cribellent ꝛ ↄficiant cum aq̄ ꝛ fiant trociſci ꝛ adminiſtrentur.medicie ſt decē ꝛ quinqꝫ.

Trociſci de.x.medicis ↄferentes ad febres q̄rtanas antiquas ꝛ dolorē epatis ꝛ excitatōem ꝛ inflatōem. Re.aniſi.ʒ.iiij.aſari folij indi abſinthij ſeminis apij ſpic amigdalarum amararū excorticatarū maſticis oium ana.ʒ.i.aloes.ʒ.ij.ſucci eupatorij.ʒ.iiij.terantur ꝛ cribellentur ꝛ conficiantur cum decoctione abſinthij ꝛ fiant trociſci q̄ruꝫ vnuſq̄ſqꝫ ſit.ʒ i.ꝛ dent cū aq̄ calida.ſūma mediciaꝝ ē.x

Trociſci alij ad febrē q̄rtanā. Re.abſinthij polli fulfulumini ſeitaragi oium ana.ʒ.i radic liquiric piretri ſpice taliſſafar oim ana ʒ.ii.ſucci eupatorii.ʒ.iii.aloes.ʒ.iii. terantur ꝛ cribellentur ꝛ ↄficiant cum aq̄ ꝛ fiant trociſci ꝛ adminiſtrent.ſumma mediciaꝝ ē.x.

Trociſci de cāfora valentes ad febrē inflāmatiuam ꝛ ſodā ex caliditate ꝛ extinguūt valde. Re.ſpodii.ʒiiii.roſarum.ʒvii.ſeis citrulli ſeis portulace ſemis cucurbite dulcis dragaganti gūmi ſpice liquiricie xiloaloes crudi cardamomi oim an̄.ʒ.iii.croci.ʒ.ii. çuccari tabarçed teraniabin ana.ʒ.vii. cāphore ʒ.i.ꝛ.ʃ.terantur ꝛ conficiantur cum mucillagine pſillii ꝛ fiāt trociſci ꝛ adminiſtrent. Et quidam addūt in deſcriptōne ſandali albi.ʒ v.ꝛ lacce mundate.ʒ.iii. Inquit abubabrā ego ſum abhorrēs h̄ valde.

Trociſci alrodunon ad ſitē illius. Recī. roſarū.ʒ.vi.ſpice croci omnium ana.ʒ.ii.ſucci liquiricie tereniabin omniū ana.ʒ.iii. dragaganti ꝛ gūmi arabic omnium ana.ʒ.i.ↄficiant ꝛ fiāt trociſci ꝛ adminiſtrent.ſūa ē. vii.

Trocisci de capparibus ad spleneticos. Re. corticis radicis capparis amoniaci oīũ ana sextaria duo aristologie longe pipis seminis agni casti ⁊ seis alfaigdi omniuʒ ana ʒ.iij. soluatur amoniacũ cũ aceto ⁊ conficiãtur cum eo sicca ⁊ fiant trocisci vnusquisq̃. ʒ i. ⁊. ʒ. ⁊ dent̃ cũ secaniabin.

Trocisci ad spleneticos. Re. spice asari masticis omnium ana. ʒ.i. succi eupatorij succi absinthij oīm ana. ʒ.ij. corticis radicis capparis rubee semis agni casti omnium ana. ʒ. vi. alibi. vij. fiant trocisci quoꝝ vnusq̄sq̃ sit. ʒ vnius ⁊ deẽ.

Trocisci ad spleneticos quibus est. s. apostema in splene antiquũ. Re. corticis radicis capparis infusi in aceto rubee semis agni casti aristologie longe asari masticis succi absinthij succi eupatorij raund seni costi cinãomi polij amigdal̃. amararũ origani campestris calamenti montani gentiane anisi granoꝝ alkekengi ⁊ in descriptõne alia petrosillini loco alkekengi seminis apij siseleos oīum equales partes terant̃ et cribellentur ⁊ ꝯficiant̃ cum aceto ⁊ administrent̃. sũma ẽ. xx.

Trocisci ad spleneticos mirabiles valde Re. corticis radicis capparis infusi in aceto exiccati. ʒ. viij. seminis agni casti aristologie longe scolopendrie oīm ana. ʒ. iij. oppopanaci. ʒ. iiij. radicis liquiricie ⁊ in alio buglosse. ʒ. viij. terãtur ⁊ conficiantur cum aceto ⁊ administrent̃. medicie sunt. vi.

Trocisci de scolopendria ad dolorẽ epatis ⁊ splenis. Re. scolopendrie. ʒ. iij. polij fruct⁹ tamarisci nigri granoꝝ alben granorum alkekengi montani glandiuʒ opopanaci costi omnium ana. ʒ. ij. absinthij. ʒ. iij. terantur ⁊ fiant trocisci cũ aceto ⁊ administrent̃. medicine sũt. viij.

Trocisci valentes ad splenem. Re. fructus tamarisci ⁊ est alcarmeẓik. ʒ. x. scolopendrie. ʒ. vij. granoruʒ alben. ʒ. vi. seminis agni casti polij omnium ana. ʒ. v. corticis radicis capparis. ʒ. vij. aristologie longe. ʒ. vi. rubee ʒ. v. terant̃ ⁊ conficiant̃ cum aq̃ extremitatũ salicis ⁊ extremitatũ tamarisci. alibi aut cũ aqua tamarisci ⁊ fiant trocisci ⁊ dent̃ in potu cũ vino. medicie sũt. viij.

Trocisci ad spleneticos ⁊ liquefaciunt apostemata que f iunt in splene. galieni. Re. fruct⁹ alberki ⁊ est fruct⁹ albatul ⁊ dicit̃ rãn⁹ ⁊ inueni in breuiario cristelli fru ct⁹ tamarisci aur. iiij. pipis albi spice amoniaci oīm ãn. ʒ. ij terant̃ sicca ⁊ cribellent̃ ⁊ soluatur amoniacum cum aceto squillicico ⁊ ꝓijciatur sup sicca ⁊ fiant trocisci. sitq̃ pondus cuiusq̃ aur. i. ⁊ detur cum pondere. xij kirath secaniabin. ⁊ ille qui dedit nobis hanc medicinam dixit q̄ dedit in potu ex ea porcello tribus dieb⁹. deinde scidit eũ ⁊ non inuenit ei splenem. sũma medicinaꝝ ẽ. iiij. Inquit abubambran isti sũt fortiores trociscis de capparibus ⁊ sunt bõe cõpositõis. ⁊ inquit non nego q̄ sint galieni ꝓpter bonitatem compositõnis medicinaꝝ eorum.

Trocisci alij galieni qui liquefaciũt splenem. Re. amoniaci extremitatũ tamarisci ⁊ ramni omnium ana aur. viij. corticis radicis capparis aur. iiij. fructus tamarisci scolopẽdrie omniũ ana aur. ij. interioris cepe squille assate piperis albi omnium ana aur. ij. cõficiantur cum aqua ⁊ fiant trocisci. potõ aur. i. cum secaniabin.

Trocisci ad eum qui spuit sanguinẽ. Re. rosarũ gũmi carabe omnium ana. ʒ. iij. amili spodij coralli liquiricie terre sigillate balaustie omniũ equaliter cõficiant̃ cum mucillagine psillij et administrent̃. medicie sũt. ix.

Trocisci qui stringunt sanguinem. sani. Re. dragaganti gũmi sanguinis draconis succi barbe hyrci. omnium ana. ʒ. ʒ. amili acacie terre sigillate sebedeguaran omniuʒ ana ʒ. i. ⁊. ʒ. cãphore ʒ. ʒ. cõficiantur cum aqua arnoglosse ⁊ administrent̃. sũma mediciaꝝ ẽ. ix.

Trocisci de citonijs conferentes ptisicis ⁊ ad sputũ sanguinis ⁊ extinguunt adustionẽ ⁊ sitim ⁊ ꝯueniunt ẽt apostematibus calidis. Re. seminis citrulli excorticati seminis holeris benedicti seminis cucumeris excorticati ⁊ seminis cucurbite dulcis excorticati semis citonioꝝ excorticati croci omniuʒ ãn ʒ. i. succi liquiricie lacce mundate seis rosarũ omniũ ana. ʒ. ij. gũmi dragaganti. oīum ana. ʒ. iiij. boli armeni terre sigillate oīm ãn ʒ. v. terãt̃ ⁊ cribellent̃ ⁊ ꝯficiant̃ cum aq̃ solatri ⁊ administrent̃. sũma mediciaꝝ ẽ. xiiij.

Trocisci de corallo conferentes ei q̄ spuit sanguinem ⁊ conferunt ad solutionem nature. Re. coralli sextaria duo thuris acacie balaustie omniuʒ ana. ʒ. iiij. gũmi. ʒ. i. terantur ⁊ conficiantur cum albumine oui ⁊ fiant trocisci ⁊ administrentur. sũma mediciarum est. v.

Trocisci ad illum qui spuit sanguinem. ⁊ sunt illi quibus sum vsus. Re. acacie. ʒ. iiij.

rosarū balaustie omnium ana.ʒ.viij.gūmi.ʒ
iiij.dragaganti terre sigillate oīum ana.ʒ.iij
terantur ⁊ cribellentur ⁊ ꝯficiantur cū aqua
pluuiali ⁊ administrentur.medicīe sunt vi.

Trocisci de papauere ad illū qui spuit sā
guinem ⁊ ad febrem ⁊ tussim. Re.rosarum
gūmi omnium ana.ʒ.iiij.amili dragaganti
succi liquiricie papaueris albi omnium ana
ʒ.ij.spodij croci omnium ana.ʒ.ʒ.cōficiantur
cum aqua ⁊ fiant trocisci dragmei ⁊ dent̄ ad
tussim cum decoctione ysopi.⁊ ad sputū san
guinis cum rob aut aqua mente aut cum si
rupo de fructibus.sūma medicinaꝝ est.viij.

Inquit abubambran isti trocisci cogniti
sunt conueniunt pectori ⁊ renibus ⁊ vesice
vlcerate ignite ⁊ inflāmate.

Trocisci rebeubati medici ad eū qui spu
it sanguinem. Recipe dragaganti ⁊ gūmi ⁊
sanguinis draconis ⁊ succi barbe hyrcine oī
um ana.ʒ.ʒ.amili talk acacie terre sigillate
sebedeguaran omniū ana.ʒ.ʒ.⁊ in descriptiō
ne alia omniuꝫ ana.ʒ.i.⁊.ʒ.croci.ʒ.i.⁊ dauich
ij.terant̄ ⁊ conficiantur cum aqua mente ⁊ fi
ant trocisci ⁊ dentur cum eo qui est ꝯueniēs
ex potibus medicīe sunt.x.

Trocisci iohannis ad illum qui spuit sā
guinem. Recipe acacie.ʒ.iij.seminis citrulli
excorticati.ʒ.iij.gūmi.ʒ.iij.croci opij omniuꝫ
aā.ʒ.ij.amili.ʒ.iiij.coralli combusti incuꝫ no
ua.ʒ.ij.balaustie.ʒ.iij.hematitis succi barbe
hyrcine licij omnium ana.ʒ.iij.terre sigillate
ʒ.iiij.cimarum rosarum talk.omnium ana.ʒ
iij.spice.ʒ.ij.carabe.ʒ.iiij.anisi.ʒ.i terantur ⁊
cribellentur ⁊ conficiantur cum aqua arno
glosse ⁊ fiant trocisci quorum quisqꝫ sit aur.
vnius ⁊ dentur cum aqua plantaginis recē
tis aut aqua foliorum rosarum persicarum
recentium quantitate.℥.i.aut cū aq̄ in q̄ īfu
sa sunt spodiū ⁊ gūmi ⁊ bolus armenus ⁊ fo
liū.medicīe sūt.xvij.

Trocisci conferentes ad excoriatōnem
et eruptionem saguinis menstrui supra mē
suram ⁊ eruptionem sanguinis ex pectore.
Recipe antimonij folij sanguinis draconis
omnium ana sextaria.iij.sebedeguaran sex
tarium vnum suc galie laudani croci omni
um ana.ʒ.iiij.balaustie gallarum omnium
ana.ʒ.xx.licij cornu ceruini combusti acacie
omnium ana.ʒ.x.terantur ⁊ cribellentur et
fiant trocisci cuꝫ aqua plantaginis. Et den
tur.iij.ṡm dispositiones ad eruptōnem qui
dem sanguinis inferius tunc clisteriça eos
ex receptaculo.aut cum lana que suppōitur
aut bibantur cum rob citri aut cum aq̄ vir
ge pastoris ⁊ ad sputum sanguinis ex pecto
re cum aqua portulace ⁊ ad excoriatōnem et
dyssinteriam cum rob de citonijs puro.sani
expti.sūma medicinaꝝ ē.xij.

Trocisci qui constringunt menstrua.
Recipe balaustie ⁊ sumac omnium ana
ʒ.tres.acacie.℥.duas capitum granatorum
.ʒ.duas terantur et conficiantur cum succo
plantaginis ⁊ dentur cum rob granatorum
mirti.medicīe sūt.iiij.

Trocisci conferentes ad tenasmon et
diarriam. Recipe sumach.ʒ.quatuor san
guinis draconis.ʒ.duas.gallarum.ʒ.tres.
croci.ʒ.vnam gummi.ʒ.qutatuor seminis
iusquiami.ʒ.vnam capitum granatoruꝫ ba
laustie acacie omniuꝫ ana.ʒ.duas opij.ʒ.me
diam.terantur ⁊ conficiantur cum vino ⁊ fi
ant trocisci. Sitqꝫ trociscus.ʒ.medie.et den
tur cum eo qui conuenit ex potibus.summa
medicinaꝝ ē.x.

Trocisci de arsenico albhābd filij al
labagelegi ad excoriationem. Recipe ar
senici citrini ⁊ rubei omnium ana libraꝫ vnā
calcis non extincte libras duas ⁊ in descrip
tione alia libram vnam ⁊ mediam acacie car
tarum combustarum omnium ana.ʒ.viij.et
in descriptione alia.℥.iij.terantur ⁊ confici
antur cum succo arnoglosse ⁊ fiant trocisci
et infundantur in aquam passularum trita
rum absqꝫ granis suis et riçi persici abluti
multotiens et exiccati ⁊ rosarum rubearum
omnium aā.ʒ.x.decoquātur ista cum duabꝰ
libris aque donec remaneat medietas libre.
et coletur ⁊ proijciatur in eam ex trociscis q̄
facti sunt ṡm quantitatem que videtur aut
ʒ.i.aut minus aut plus omni homini ṡm quā
titatem virtutis sue ⁊ etatis sue. Et quidam
addunt succi atharathit aut succi barbe hyr
cine.℥.viij.summa medicinaꝝ est.vij. Inq̄t
abubambran cū istis clisteriçat̄.⁊ sē pmixtō
alkalichis q̄m q̄n ponunt̄ sup testam vitrea
tam in furno sunt trocisci de arsenico. Et q̄n
ponunt̄ iste medicīe in sole ⁊ mingūt super
eas est calicon.⁊ q̄n ponunt eas ī cucurbitā
⁊ dimittunt eas in furno donec resudant et
accipiunt sordiciem earum nominant eā dik
bardik.

Trocisci cōferentes ad excoriatōem ⁊ so
lutōem ex sanguine ⁊ sanie q̄n p̄cedit vlcus
expti sani ꝓbati.⁊ ꝯferunt ad assellatōnem.

℞e.arsenici rubei ⁊ citrini oīm ana.ʒ.i. cal-
cis non extincte.℥.ij.panis cōbusti cartaruȝ
ꝯbustarū opij oīm ana.℥.ß.acacie ⁊ succi a-
tharathit ⁊ succi barbe hyrci.nō dicit̄ in de-
scriptione alia barbe hyrci.oīȝ ana.℥.iij.te-
ratur vnaqꝫ medicinaꝝ p se ⁊ cōficiant̄ cuȝ
succo plantaginis ⁊ fiant trocisci quoꝝ q̄sꝫ
sit.ʒ.ß.⁊ exiccent̄ in vmbra ⁊ clistericent̄ i aq̄
interioꝝ passulaꝝ ⁊ rici ⁊ rosarū.

Trocisci qui dicunt̄ sotira ⁊ ꝓijciunt̄ i cli
stere ⁊ abscindūt tenasmon ⁊ solutōeȝ natu
re.℞e.panis cōbusti.ʒ.iij.arsenici rubei ⁊ ar
senici citrini eris vsti ⁊ alumis iameni ⁊ gal
larū ⁊ calcis nō extincte oīm ana.ʒ.x.opij.ʒ.
v.acacie glandiū gūmi sanguis draconis oi
um ana.ʒ.iiij.terantur ⁊ ꝯficiant̄ cum rob g̃
natoꝝ mirti ⁊ fiant trocisci quoꝝuȝ vnusq̄sꝫ
sit.ʒ.ß.⁊ ꝓijciant̄ in clistere ⁊ clistericent̄ cū eo
sani.

Trocisci alesculidus ꝯferentes ad vlcēa
renū ⁊ vesice ⁊ ad illum q̄ mingit sanguineȝ
⁊ ad difficultatē vrine.℞e.seis iusq̄ami se-
mis apij seis feniculi oīm ana.ʒ.vi.croci g̃-
noꝝ pini seis acetose excorticati opij amig-
dalarū amararū excorticataꝝ omnium ana
ʒ.iij.granoꝝ alkekengi.xxxv.numēo ⁊ ī de-
scriptōne alia inuenimus ea.l.sebedenigi.ʒ.
viij.semis citrulli.ʒ.xij.⁊ inuenim⁹ in descrip
tōne alia thuris.ʒ.i.terant̄ ⁊ cribellēt̄ ⁊ ꝯfi-
ciantur cū rob aut iuleb aut aqua tepida ⁊
fiant trocisci.ʒ.⁊ admistrētur p⁹.vi.mēses.

Trocisci ad vlcera que fiunt in vesica .sa
ni.℞e.seis citrulli seis cucumeris seis cito
nioꝝ excorticati seis portulace seis lini seis
feniculi omniū ana.ʒ.i.⁊ in descriptōe alia lo
co seis portulace ponit̄ seis acetose draga-
ganti gūmi amili amigdal̄.dulciū excortica
taꝝ oīm ana.ʒ.ij.granoꝝ pini.ʒ.v.papauerī
nigri.ʒ.iij.mirre croci oīȝ ana.ʒ.ß.terant̄ ⁊ cō
ficiant̄ cuȝ rob ⁊ admistrēt̄ .medicie sunt.xii

Trocisci ad vlcera in vesica ⁊ renibus et
abstergunt saniem.sani.℞eci.granoꝝ ana-
bac seis cucumeris seis bateke seis cucurbi
te dulcis excorticati succi liquiricie seis ace-
tose excorticati muhaleb excorticati oīm an̄
ʒ.v.amili auellane assate amigdal̄.dulcium
excorticataꝝ oīm ana.ʒ.iij.seis altee semis
malue seis portulace seis citonioꝝ excorti-
cati seis feniculi oīm ana ʒ.iij.⁊.ß.granoꝝ pi
ni amigdal̄ excorticataꝝ oīm ana.ʒ.iij.seis
apij dauci oīm an̄.ʒ.iiij.⁊.ß.seis iusquiami o-
pij.oīm ana.ʒ.ij.boli armeni.ʒ.x.terant̄ ⁊ cri
bellent̄ et cōficiant̄ cum mucillagine psillij
⁊ fiant trocisci ⁊ dentur cum rob aut cū lac-
te asine aut iuleb. medicie sūt.xxiij.

Trocisci qui cōferunt ad apostēa ⁊ vlcēa
in renibus ⁊ vesica ⁊ ei qui mingit sanguinē
expti.℞e.auellane excorticate amigdalarū
amararū excorticatarū seis citrulli excorti-
cati oīm ana.ʒ.viij.⁊ in descriptōe alia .ʒ.iij.
seis alfucaran ⁊ est almalcard ⁊ croci ⁊ seis
maluarū ⁊ opij oīm ana.ʒ.vi.seis apij semi-
nis iusq̄ami albi oīm ana.ʒ.xij.fiant trocisci
cum rob ⁊ dent̄.potio pondus.ʒ.ß. cū aqua
mellis aut cū aq̄ calida.

Trocisci qui ꝯferūt ad adustionē ⁊ calidi
tatē supfluā in vesica ⁊ vlcera calida q̄ sūt in
ea ⁊ in renibus.℞e.seis citrulli ⁊ seis cucu
meris excorticatoꝝ ⁊ seis portulace ⁊ semis
altee ⁊ seis malue ⁊ papaueris albi. oīm an̄
ʒ.iiij.⁊ papaueris nigri.ʒ.iij.⁊ seis citonioꝝ
excorticati.ʒ.v.⁊ succi liquiricie.ʒ.vi.⁊ amili
ʒ.iiij.⁊ gūmi ⁊ draganti oīm ana.ʒ.iij.⁊.ß.
seis bateke excorticati seis cucurbite dulcis
excorticati oīm ana.ʒ.vij.fructus alkekengi
montani.ʒ.x.terant̄ ⁊ ꝯficiant̄ cū rob ⁊ fiāt
trocisci oīs trociscus.ʒ.ij.⁊ det̄ in potu cum
aqua arnoglosse aut cū mucillagie psillij et
vtere eis p⁹.vi.menses. ⁊ nō dī in descptōe
alia post.vi.menses.

Trocisci asclepiadis ad vlcera que fiūt i
intestinis vrine.℞e.asclepiadis granoꝝ pi
ni torrefcōrū.xxij.numero papaueris nigri
draganti oīm ana.ʒ.ij.croci spice alumis
ameni anisi ⁊ in d̄scriptōe alia loco spic̄ suc
galie dauci oīm ana.ʒ.i.costi.ʒ.ß.fiant trocis-
ci cū rob ꝑmixto.sūma mediciaꝝ ē.ix.

Trocisci q̄ ꝓuocant vrinā ⁊ frangūt lapi-
dē in vesica ⁊ sanāt apostemata dura in vesi
ca.sani.℞e.asari petrosillini oīum an̄.ʒ.iiij.
meu fu acori oīm an̄.ʒ.vi.dauci.ʒ.viij.semis
anisi apij carpobalsami dragagāti oīm ana
ʒ.iiij.seis citrulli seis cucumeris excortica-
toꝝ oīm ana.ʒ.v.seis bateke excorticati.ʒ.x
terant̄ ⁊ cōficiant̄ cū rob ⁊ fiāt trocisci ⁊ dē-
tur cū aq̄ rafani ⁊ apij aut aq̄ cicēis nigri d̄-
cocti.medicie st:xiij.

Trocisci ad illū q̄ mingit sanguinē ex re
nib⁹ et vesica.℞e.amili dragagāti semis ci
trulloꝝ excorticatoꝝ oīm an̄.ʒ.viij.al.℥.iiij.
balaustie.ʒ.ij.alumis iameni.ʒ.ß.fiāt trocisci
⁊ admistrent̄.sū^a mediciaꝝ ē.v.

Trocisci ad illū q̄ mingit sanguinem ex re
nib⁹ ⁊ vesica.℞.amili drag̃.se.citrol̄ excor-

oīꝫ an̄.ʒ.viij.⁊ in descriptōe alia.ʒ.iij. balau
stie.ʒ.ij.alumīs iamēi.ʒ.ſ.fiāt trocisci cū rob
mirti ⁊ admīstrenť.medicīe sūt.v.

Trocisci qui conferunt ad singultū. ℞ e
cipe costi mirre aloes cimaꝝ squinanti sisim
brij sicci calamenti fluuialis mente rute sicce
semīs apij olibani asari petrosillini oīm an̄
ʒ.ij.dragaganti.ʒ.ij.castorei.ʒ.ſ.⁊ in descrip-
tōne alia.ʒ.i.terantur ⁊ cribellentur ⁊ confi-
cianť cū aq̄ sisimbrij aut aq̄ mente ⁊ fiāt tro-
cisci ⁊ administrentur.

Trocisci de menta ad apostemata antiq̄
in stomacho ⁊ epate.expti. ℞ e.cimarū cāo-
mille cimarū asucharan omniū ana.ʒ.x.⁊ i
descriptōne alia loco asucharan acoben san
dali rubei.ʒ.viij.fufel.ʒ.vi.radicis liquiricie
ʒ.vij.radicis lilij celestis spice oīm ana.ʒ.iij.
⁊ in descriptione alia.viij.masticis.ʒ.ij. cara-
be.ʒ.iiij.rosarū siccaꝝ.ʒ.v.melliloti.ʒ.iiij.sū-
mitatum squinanti.ʒ.iij.⁊ in descriptiōe alia
viij.teranť ⁊ cribellētur ⁊ ꝯficianť cum rob
⁊ fiant trocisci.sitq̄ trociscus.ʒ.ij.⁊ denť cuꝫ
aqua mellis aut iuleb aut aqua feniculi aut
apij.

Trocisci andras descriptōe asclepiadis.
℞ e.capitū granatoꝝ.ʒ.x.alumīs iameni.ʒ.
iiij.calcadis.ʒ.xij.mirre.ʒ.iiij.olibani.ʒ.viij.
aristologie.ʒ.xij.cōficianť cū rob q̄ntitate ne
cessitatis.⁊ ſm descriptōem aliā aristologie
gallarū non pforatarū oīm ana.ʒ.viij.⁊ reli-
que medicinaꝝ ſm modū suū.

Et ſm descriptōem arclidis. ℞ e. corticū
granatoꝝ.ʒ.x.aristologie gallarū nō pfora-
tarū oīum ana.ʒ.viij. salis amoniaci thuris
aluminis iameni omniū ana.ʒ.iiij.calcant ⁊
mirre omniū ana.ʒ.ij.teranť ⁊ cribellentur ⁊
ꝯficianť cū vino dulci.sūma medicinaꝝ ē.viij

Et ſm descriptōnem andromachi. ℞ eci.
capitū granatoꝝ.ʒ.x.gallaꝝ non pforatarū
.ʒ.viij.mirre aristologie oīm ana.ʒ.iiij.calcan
ti dragaganti aluminis iameni oīm ana.ʒ.
ij.gegi.ʒ.iij.ꝯficianť cum rob ⁊ fiant trocisci
sūma ē.viij.

Trocisci colidus ſm descriptionē ascle-
piadis. ℞ e.corticū granatoꝝ.ʒ.x.mirre alo
es oīum ana.ʒ.viij.aluminis iameni.ʒ.v.thu
ris.ʒ.iiij.calcanti.ʒ.iij.fellis thauri.ʒ.vi. cōfi-
cianť cū vino dulci.sūma medicinarū ē.vij.

Et ſm descriptōnem andromachi ℞ eci.
alumīs iameni.ʒ.iij.thuris.ʒ.iiij.calcāti.ʒ.iij.
fellis thauri.ʒ.vi.⁊ mirre.ʒ.viij.capituꝫ gra-
natoꝝ.ʒ.x.aloes.ʒ.viij.conficianť cuꝫ vino
pontico ⁊ admīstrenť.medicine sunt.vij.

Trocisci de violis ꝯferentes ad febres et
soluūt nām. ℞ e.violarū siccarū.ʒ.x. turbit
ʒ.v.succi liquiricie ʒ.ij.⁊.ſ.ꝯficianť cum vino
⁊ fiant trocisci.sitq̄ q̄ntitas oīs trocisci.ʒ.iij
aut.iiij ⁊ denť cū pondere.ʒ.x.çuccari.

Trocisci de violť ſm descriptōeꝫ alelme-
resten.q̄ soluūt nām. ℞.violť.ʒ.ij. turbit.ʒ.i.
succi liquiric̄.dauich.iiij.⁊ fortasse ponunt in
eis scamonee kirath.

Capitulū.xix.d alcamaieba suffuf.i.pul
uis ad ventositates crossas ⁊ hūorē crossum
q̄ ē in stomacho.bonū. ℞ e.ameos seīs apij
anisi omniū ana.ʒ.v.masticis.ʒ.iij.thuris ma-
sculi.ʒ.iiij.radicis squinanti costi oīum ana.ʒ
iij.nasturcij albi torrefacti.ʒ.xxx.terāť ⁊ cri-
bellenť ⁊ denť potio ex eo.ʒ.iij.cū aq̄ calida
medicīe sunt.viij.

Suffuf de xiloaloes ad hūiditatē stoma
chi ⁊ vētositates crossas q̄ sunt in eo:sanuꝫ.
℞ e.masticis cubebe gariofilť.oīꝫ an̄.ʒ.v. xi-
loaloes indi.ʒ.xx.galie aur.iij.çuccari tabar
çed.ʒ.xxx.terantur ⁊ cribellenť ⁊ ꝯficiantur
potio ex eis.ʒ.iij.cū miua.medicīe sť.vi.

Suffuf d almaçinacur ad frigiditatē sto
machi ⁊ ad pgnātes ⁊ vētositates crossas.
℞.trociscoꝝ de rosis,⁊ trociscoꝝ de berbis
⁊ carabe omniū ana.ʒ.vij.masticis.ʒ.iiij. ani
si semīs apij omnium ana.ʒ.iij. xiloaloes.ʒ.
v.galie.ʒ.ij.marmacur sicci.ʒ.vij.terāť ⁊ dēť
potio ē aur.i. cū miua.sūᵃ mediciaꝝ ē.ix.

Suffuf ad stomachū frigidū. ℞ e.çiçibe
ris pipis albi,xiloaloes indi cinamōi oīm an̄
aur.ij.çuccari triplū medicinaꝝ teranť ⁊ dē-
tur ex eo.ʒ.ij.cū miua.medicīe sūt.v.

Suffuf qui confert ad doloreꝫ stomachi
⁊ confortat ipsum valde. ℞ ecipe xiloaloes
ʒ.iij.mente cardamomi spice marmacur cipe
ri omniū ana.ʒ.ij.anisi masticis seminis apij
oīm ana.ʒ.duas et mediam galie squinanti
omniū ana.ʒ.i.teranť ⁊ cribellentur ⁊ dētur
ex eo in potu.ʒ.i.⁊ media cuꝫ vino bono aut
cū miua.medicīe sūt.xiij.

Suffuf ad dolorem stomachi ex calidita
te. ℞ ecipe carabe ⁊ rosarum omniū ana.ʒ.
v.xiloaloes crudi.ʒ.iij.emirberis.ʒ.v.masti-
cis.ʒ.iij.spodij ⁊ ramich omnium ana.ʒ.iij.
spice cāphore omnium ana.ʒ.ij croci cimini
carmeni seminis apij omnium ana.ʒ.ij.⁊ me
diam terantur ⁊ cribellētur ⁊ detur in potu
ex eo pondus.ʒ.vnius ⁊ medie cum rob de
malis q̄titate.ʒ.i.in ieiunio.summa ē.xij.

Suffuf ad dolorem stomachi ex frigiditate ⁊ confortat ipsuꝫ valde. ℞e. masticis trociscoꝝ de rosis oīm ana. ʒ. iij. carabe mēte xiloaloes crudi oīm ana. ʒ. ij. terant̄ ⁊ cribellentur ⁊ det̄ ex eo pondus. ʒ. i. cum miua aut cū aqua anisi ⁊ masticis ⁊ gariofil. decocto. summa medicinarū est. v.

Suffuf ad vomitū colere citrine ⁊ flegmatis. ℞e. xiloaloes crudi spodij oīm ana ʒ. iij. rosarū mente emirberis oīum ana. ʒ. v sumach. ʒ. iiij. granoꝝ granati acetosi. ʒ x. terantur ⁊ cribellent̄ ⁊ detur ex eo pondus. ʒ iij. cū rob de malis puro aut cū rob de ribes aut cū aq̄ tamarindoꝝ. medicīe sūt. vij.

Suffuf conferens ad yctericiā ⁊ doloreꝫ epatis ⁊ vomitū colore citrine. ℞e. lacce ablute aur. i. spodij. ʒ. ij. croci. ʒ. i. raund seni dauich. i. ⁊. ʒ. in alio loco raund seni cinamomi ⁊ cāphore dauich. i. terant̄ ⁊ cribellent̄. ⁊ det̄ ex eis. ʒ. ij. cū decoctōe prunoꝝ aut aq̄ tamarindoꝝ q̄ntitate lib. ʒ. sūma medicinarū ē. v.

Suffuf exptum sanū p̄rimū iuuamētuꝫ cui⁹ ē ad singultū vehementē ex repletōne. ℞e. petrosillini ⁊ est semē apij montani ⁊ ciperi ⁊ cimini carmeni omnium ana. ʒ. iij. terātur ⁊ cribellētur ⁊ dent̄ ex eis aur. i. cū aqua sisimbrij. sūma medicinaꝝ ē. iij.

Suffuf ad punctiōeꝫ absq̄ solutōe nature. ℞e. amomi carpobalsami cordumeni oīum ana. ʒ. ij. seminis apij. ʒ. iij. nasturcij albi. ʒ. v. terantur ⁊ cribellent̄ ⁊ dent̄ ex eis. ʒ. ij. cuꝫ aq̄ calida.

Suffuf ad punctōnem absq̄ illo. ℞eci. granorū iuniperi carpobalsami omniū ana ʒ. ʒ. ⁊ in descriptōne alia. ʒ. i. seminis apij. ʒ. iij terant̄ ⁊ cribellent̄ ⁊ dent̄ ex eo. ʒ. iij. cum aq̄ calida. medicīe sunt. iij.

Suffuf ad febrē ⁊ excitatōem ⁊ diarriam cuius cā est ex stomacho ⁊ excoriatiōeꝫ. ℞. lacce mundate. ʒ. iij. raund ʒ. ij. sūmitatū squinanti semis anisi seminis apij masticis oīuꝫ ana aur. i. spice. ʒ. iij. mirobalanoꝝ kebulorū torrefactorū. ʒ. iiij. scorie ferri nutrite in aceto torrefcē sup patellam. ʒ. x. terantur ⁊ cribellentur ⁊ det̄ ex eo potio. ʒ. i. aut aur. i. cuꝫ rob de citonijs aut aq̄ frigida. sūma ē. ix.

Aliud quod cōuenit ei qui hꝫ febreꝫ ⁊ ad doloreꝫ epatis cū diarria colerica. ℞e. fecis vini raund spice lacce mūdate, omnium ana aur. i. scorie ferri afonori. ʒ. vij. terāt̄ ⁊ cribellentur ⁊ detur ex eo aur. i. cū aq̄ coriandri sic ci q̄ntitate. ʒ. i.

Suffuf ad cafacan ex caliditate. ℞e. buglosse. ʒ. vij. carabe coralli margaritarū non pforatarū sete crude omnium ana. ʒ. iij. boli armeni. ʒ. v. alumis iameni torrefacti paruꝫ sup sartaginē ferreā. ʒ. iij. coriandri nō torrefacti. ʒ. v. seis agni casti ciperi bederanbina omnium ana. ʒ. iij. terant̄ ⁊ cribellent̄ ⁊ dent̄ in potu ex eo. ʒ. ij. cū rob de citro.

Aliud ad dolorem epatis ex caliditate. ℞. rosarū. ʒ. x. emberberis. ʒ. vij. spodij. ʒ. vi croci. ʒ. iij. cāphore. ʒ. ij. sandali rubei gariofil omnium ana. ʒ. iiij. in alio loco gariofil. fufel sandali albi lacce ablute oīm an̄. ʒ. vi. raund seni succi eupatorij succi liquiricie omnium ana. ʒ. iij. seis feniculi seis endiuie semis cuscute omnium an̄. ʒ. iiij. seis apij. ʒ. ij. rubee. ʒ. iij. terant̄ ⁊ cribellent̄ ⁊ detur ex eis aur. i. cū aqua granatoꝝ acetosoꝝ aut secaniabī aut cū aq̄ solatri ⁊ kekengi ⁊ endiuie ⁊ cuscute.

Aliud ad dolorē epatis. ℞e. lacte spodij anisi omniuꝫ equales p̄tes ꝫuccari q̄ntuꝫ de omnibus terant̄ ⁊ detur ex eo pondus. ʒ. ij. cum secaniabin.

Aliud ad caliditatem epatis ⁊ ycteriCiaꝫ ⁊ opilatōnes ⁊ ad illum qui spuit sanguinē ℞eci. seminis citoniorum excorticati anisi seminis citrulli oīum ana. ʒ. iiij. boli armeni xiloaloes rosarum spice nigelle omniū ana ʒ. i. spodij. ʒ. ʒ. masticis dauich. ij. potō dauich ij. cū aq̄ fr̄a. Imo. ʒ. i.

Suffuf ad illum qui cecidit ex bestia aut ex loco alto. ℞ecipe lacce mirre croci oīuꝫ an̄. ʒ. ij. ⁊ in descriptōne alia loco croci ꝫinꝫiberis. veruntamen. ʒ. i. fenugreci et castorei omnium ana. ʒ. ʒ. boli armeni. ʒ. iij. terātur et dent̄ cū vino pmixto.

Suffuf ad illum qui spuit sanguinem. c⁹ causa est casus aut cuius causa est singult⁹. ℞ecipe arsenici citrini lacce aluminis iameni omnium ana. ʒ. i. boli armeni. ʒ. iij. terātur ⁊ cribellentur ⁊ detur ex eo. ʒ. i. aut. ʒ. ij. cū vino pontico.

Suffuf ad percussionem in epate ⁊ ī visceribus. ℞e. spodij boli armeni terre sigillate. omniū an̄. ʒ. iij. mellíloti. ʒ. iiij. lacce ablute raūd seni omnium ana. ʒ. iij. croci. ʒ. duas calami aromatici. ʒ. tres costi. ʒ. duas terantur ⁊ cribellentur ⁊ detur ex eo pondus ʒ. ij. cum aqua solatri ⁊ cassiefistule in mane ⁊ sero ⁊ dant mumie pondus. ʒ. ij. cum oleo de amigdalis ⁊ fūditur super aqua ciceris ⁊ dāt in potu.

Suffuf ad illū q̄ hʒ diabetē ⁊ ē fluxus vri ne cū siti ⁊ hora q̄ sentit illō nō tolerat. ℞e. cipi spice sticados thuris oluʒ ana ptes eq̄les terant et cribellent ⁊ dent ex eo.ʒ.ij.cuʒ aq̄ calida.sūma ē.iiij.

Suffuf ad multitudinē vrine. ℞e.cimini carmeni thuris masculi granoꝝ mirti glandiū oīm ana equales ptes terant ⁊ cribellē tur ⁊ administretur.

Aliud ad distillatōeʒ vrine ⁊ diarriā. ℞. dragaganti thuris glandiū cum cupul sale cipi cimini oīm equales ptes terant ⁊ cribel lentur ⁊ dentur ex eo.ʒ.iij.in mane ⁊ in sero tantundē.

Suffuf ad dolorem renū. ℞e.costi spic amomi cordumeni semis apij oīm equales ptes terant ⁊ det cū vino i potu.

Suffuf ad adustionē colere citrine. ℞e. seis cucumeris.ʒ.iiij.seminis cuscute.ʒ.ij.ro sarū siccarū podij somnū ana.ʒ.i.çuccari ta barçed.ʒ.x.potio.ʒ.ij.cū aq̄ frigida cum olei rosati.ʒ.i.

Suffuf qui digerit cibū ⁊ ꝯfortat stoma chū. ℞e.çinçiberis macropiperis oīm ana ʒ v.masticis macis oīm ana.ʒ.i. heil carda momi gariofil.oīm ana.ʒ.iij. penidioꝝ aut çuccari tabarçed.ʒ.xx.terant ⁊ cribellent et dent potō ē.iiij.ʒ.cū aq̄ calida.

Suffuf qui ꝯfortat stomachū. ℞.radic squinanti.ʒ.xx.sandali albi.ʒ.x. xiloaloes bo ni gallie oīm ana.ʒ.v.terant ⁊ dent cuʒ rob de malis.

Suffuf qui facit appetere cibū ⁊ ꝯfortat stomachū bonū. ℞.radicis squinanti.ʒ.i.spi ce.ʒ.ß.terāt ⁊ det totū ei cū aq̄ fra potō vna

Suffuf ad podagrā. ℞e.alfassura sasso rasteni oīm ana.ʒ.ij. hermodactil.ʒ.v. origāl costi ⁊ rosarū oīʒ ana.ʒ.i.potio.ʒ.ij.cū aqua calida.

Suffuf ad egritudinem podagre sedans eam statim. ℞e.hermodactil.ʒ.vi. cimini ca lamenti fluuialis oīum ana.ʒ.ij.piperis albi pondus.ʒ.i.çuccari.ʒ.iiij.terantur ⁊ cribellē tur ⁊ administrent

Aliud ad podagram ⁊ dolorē iuncturaꝝ ℞e.alfassura pōdus.ʒ.i.hermodactil.ʒ.xij. ⁊ in descriptione alia.ʒ.xxij.cimini indi.ʒ.i.⁊ dauich.i.cinamomi ⁊ origāl psici ⁊ çedoarie ⁊ piperis ⁊ çinçiberis ⁊ folioꝝ capparis ⁊ ci neris yrūdinuʒ retentiū oīm ana.ʒ.i.terant ⁊ cribellentur ⁊ misceant ⁊ dentur.potō.ʒ.i. aut.ß.cū melle ⁊ butiro ꝑ q̄ntitateʒ cocleariꝫ vni cū aq̄ aneti.ʒ.ij.

Suffuf ad ipinguandū. ℞e. tortellaruʒ de samid amigdalarū excorticatarū oīʒ aā ʒ.iiij.papaueris albi.ʒ.vi.nucis bendem.ʒ ij.terantur ⁊ cribellent crosse ⁊ det ex eo oī die q̄ntitas lib.ß.

Aliud ad ipinguādū ⁊ teneritatē corpis ℞e.kessille granoꝝ sacri nucis bendem el. lebori albi sauich ciceris oīum equales par tes terant ⁊ administretur sorbitō.

Suffuf ad ipinguandū. ℞e.ciceris īfu si in lacte vaccino aut lacte ouis ⁊ exiccati.ʒ l.risi qd ablutū est multotiens ⁊ exiccatū.ʒ. xx.tritici ⁊ ordei tritoꝝ excorticatoꝝ omniū ana.ʒ.xxx.amigdal.dulciū mundatarūʒ ex corticatarū.ʒ.l.papaueris.ʒ xl.panis de sa mid sicci tritici.ʒ.xl.çuccari tabarçed lib.i.te rantur ⁊ detur ex eo omni die q̄ sorbeat pō dus.ʒ.xxx.postq̄ decoq̄tur cū lacte aut aq̄ furfuris samidi ⁊ ꝓiciatur in eo q̄ñ decoqui tur.ʒ.cimini.

Suffuf ad ipinguandū ⁊ bonū efficit co lorem. ℞e.farine samidi mecuk.i.sarcocolle ʒ.v.liniant omnia cum butiro ⁊ ꝯficiant et fiat vt panis in furno ⁊ exiccetur ⁊ detur ex pane trito pōdus.ʒ.x.in mane cū aq̄ frigida diebus mltis.⁊ liniatur sup faciē çardaçi a lassor postq̄ decoq̄tur ⁊ coagulatur diebus aliquot.⁊ hoc etiā eradicat vestigia faciei.

Suffuf ad ipinguandū. ℞e.dragagāti beem albi mugath çedoarie carabe papaue ris nucis bendem omnium ana ptem.i. terā tur ⁊ cribellent ⁊ buliant cū butiro ⁊ sumāt ex eis.ʒ.i.⁊ misceantur cū mekuch.i.sauich bibant sic cibus. sanū exptum.

Suffuf ad ipinguandū. ℞e.lanerd et ē semen asonati papaueris albi papaueris ni gri carmeçit dragaganti carabe seminis al kikil çedoarie seminis liliꝫ omnium ana par tem vnam terantur ⁊ cribellentur et dentur ex eo in die primo.ʒ.v.cum.ʒ.x.samidi ⁊ lac tis caprini libra media cum butiri.ʒ.i.⁊ dco quat ⁊ accipiat.

Suffuf ad impinguandum. Recipe bu derangi papaueris semis lini girgirced mū di ⁊ est semen asonnati ⁊ schedenegi ⁊ cara be ⁊ çinçiberis ⁊ çedoarie ⁊ mugat ⁊ sisami excorticati torrefacti ⁊ nucis bendem omni um ana partem vnam.misceantur omnia et terantur et frigantur cum butiro ⁊ bibat ex eo pondus.ʒ.x.pmixtū.

Suffuf de granis granatorū valens ad diarriā ex cā stomachi. ℞e. seminis granatorꝫ acetosoruz torrefacti sextaria.xx. cimini carmeni infusi in aceto die ꝛ nocte torrefacti granorꝫ mirti alborꝫ sauich anabach carub de spinis coriādri sicci torrefacti sumach glādium oīm ana sextaria.x. curt tharathit omniū ana sextaria.v. Et si das ipsum illi cuiꝰ stomachus est frigidus adde in ipso mastič ſm q̄ntitatē q̄ tibi videt.

Suffuf aliud de granis granatorꝫ ad diarriam. ℞e. bdellij ex eo qui asportatur de mecha torrefacti balaustie gallarū non pforatarū capitū granatorꝫ recentiū acetosorꝫ agreste torrefcē spodij rosarꝫ semis acetose rubee cupularum glandiū castanearū carabe torrefacti omniu ana.℥.i. granorꝫ granatorꝫ torrefactorꝫ coriādri sicci carub alssank cimini carmeni infusi in aceto torrefacti curt tharathit sumach sauich anabac sauich de mespil oīm aṅ.℥.ij. ramich acacie barbe hyrci oīm ana.℥.i. granorꝫ mirti alborꝫ pirorum siccorꝫ torrefactorꝫ omniū ana.ʒ.xx. terant ꝛ dentur potio.ʒ.iij. cum aqua granorꝫ mirti ꝛ pirorꝫ siccorꝫ torrefactorꝫ decoctorꝫ. aut aq̄ foliorꝫ rāni ꝛ alssank ꝛ carub.

Suffuf ad diarriā antiquā bonū exptuz mirabile valde. ℞e. balaustie alumis iameni sumach glādiū carub alssank sauich anabac granorꝫ mirti granorꝫ granatorꝫ acetosorū semis iusquiami spice germeçegi curt tharathit talk coriandri torrefacti interiorū passularum torrefactarū corticū thuris ꝛ antimonij ꝛ opij ꝛ gallarum omnium ana.ʒ.vi. terant ꝛ cribellentur ꝛ ponderetur ex medicina ps.i.ꝛ ex cicere frixo bono trito cribellato ptes.v.ꝛ misceātur ꝛ dētur ex eo.ʒ.ij. in estate cū aqua frigida ꝛ in hieme cum aqua calida.

Suffuf de psillio conferens ad excoriatōem et diarriā que sunt in intestinis. ℞eci. psillij.℥.ij. semis assebessabrem ꝛ semis acetose excorticati ꝛ semis portulace ꝛ seminis arnoglosse si inuenis ipsum ꝛ seminis rosarū ꝛ amili omniū ana.℥.i. gūmi.℥.ij. boli armeni.℥.iij. terre sigillate aut ciprie.℥.ij. frigantur oīa sup patellā ꝛ terant. deīde pīce medicinas oēs ꝛ pinisce cum eis ex papauere albo.℥.i.ꝛ.ß.ꝛ dentur ex eis.ʒ.iij. cuz sirupo de citonijs puro.

Suffuf almiclete conferens ad tenasmō ꝛ punctionē ꝛ emoroydas. ℞e. nasturcij albi sextaria.vi. cimini infusi ī aceto frixi seis lini semis porri torrefci omniū ana.ʒ.xij. masticis.ʒ.iiij. mirobalanorꝫ nigrorꝫ frixorꝫ cum butiro vaccino.ʒ.viij. terant ꝛ cribellent ꝛ detur.ʒ.iij.

Suffuf aliud miclete cuius iuuamentuz est sicc eius qui est ante ipm. ℞eci. mirobalakebulorꝫ belk. emblicorꝫ oīm ana lib.i. feruēant cum aqua citoniorꝫ. deinde exiccent ꝛ frigantur super patellā donec exiccent valde. deinde sumant seminis lini torrefacti ꝛ seis porri ꝛ masticis oīm ana.ʒ.iij. nasturcij torrefacti lib.ß. boli armeni lib.i. terant ꝛ administrent.

Suffuf q̄ retinet sanguinē q̄ currit ex ano ꝛ matrice. ℞e. coriandri sicci torrefacti sumach omniū ana.ʒ.x. gallarū non pforatarꝫ glandium infusarū in aceto ꝛ frixarū garitilorꝫ ꝛ balaustie omniū ana.v. castorei pondꝰ ʒ.ij.ꝛ.ß. veneriarum combustarū ꝛ carabe et coralli oīm ana.ʒ.iij. terant ꝛ cribellentur et detur ex eo pondus.ʒ.ij. cū aq̄ frā.

Suffuf ad tussim antiquā exptum. ℞e. amigdal. dulciū excorticatarum ex corticibꝫ suis çuccari oīum ana.℥.i. semis feniculi.℥.ij. terant ꝛ cribellētur ꝛ det ex eo pondus.ʒ.ij. cum iuleb ꝛ in descriptōe alia potio.ʒ.ij.

Aliud ad tussim hūidam. ℞e. elcalimbat liquefacti colati aut neisset.℥.i. penidiorum ℥.ij. terantur ꝛ cribellent. ꝛ dent.ʒ.iij. cū aq̄ calida aut cū aq̄ mellis.

Aliud qui confert hn̄tibus cōplexiones calidas ꝛ solutōem colericā ꝛ facit appetere cibum. Salgēma frangat in frusta pua ꝛ frigatur sup sartagine de ostrachis aut ferreā deinde spargatur sup ipam acetū vini multotiens: deinde terat ꝛ cribellet ꝛ misceatur cū eo ex granis granatorꝫ parūp ꝛ sumach mundato ex granis suis circiter triplū salis ꝛ coriandri sicci torrefacti ꝛ succi alimberbis triti ꝛ cribellati ꝛ admīstret.

Aliud qui confert hn̄tibus cōplexiones frigidas valde. Salgēma frangat ꝛ cteratur ꝛ spargatur sup ipsum acetū vini boni. deinde terantur ꝛ misceant cū eo origanum cāpestre ꝛ nigella torrefacta ꝛ marmacur siccum ꝛ folia citri sicca contrita ꝛ semē sauine ꝛ folia sansuci sicca contrita ꝛ admīstrent.

Et oꝫ vt caueāt assebedenigi ꝛ sisamum. qm̄ assebedenigi facit sodā ꝛ nocet stōacho. et comburit ꝛ exiccat sperma ꝛ sisamuz nocꝫ ori ꝛ mollificat stōa ꝛ ōstruit ōsidēiū cibi

Aliud ꝯferēs paraliticis bonū stomaco frō. sanū. Sumatur salbasari torrefcm et spargatur sup ipsum acetū squilliticū ꝛ tēa tur ꝛ misceaꝛ cum eo baltit bona ꝛ sinapis ꝛ nigella torrefcā ꝛ pip ꝛ gincib ꝛ cinamōi paꝝ ꝛ origanū ꝛ misceanꝛ ꝛ administrenꝛ.

Aliud ad illū cᵘ epar dolz. Salgēma torrefiat ꝛ aspgaꝛ sup ipsuz acetū vini teratur ꝛ cribelleꝛ ꝛ misceanꝛ cum eo anisuz semen apij ꝛ semē feniculi ꝛ sumach ꝛ administreꝛ. Et si est illic dolor splenis adde in eo fructū capparis. In sale vero eiᵘ in cᵘ vesica ē dolor admisceanꝛ amigdale dulce excorticate ꝛ sisamū ꝛ grana mirti ꝛ sebedenigi.

Aliō exptū. Sumaꝛ salbasari ꝛ spargatur sup ipsū vinū ꝛ misceanꝛ cū eo mēta sicca ꝛ sisimbriū siccū ꝛ folia citri exiccata ptrita ꝛ origanū ꝛ anisum ꝛ altit parū ꝛ aniudē ꝛ administrentur.

Suffuꝛ ad mulierē que parit ꝛ sequiꝛ eā punctio ꝛ est filis vlceribᵘ pᵘ ptuz. Re. ameos seis apij zinciberis carui macropiperis oim ana equales ptes zuccari q̄ntū sunt oia teranꝛ ꝛ misceanꝛ ꝛ detur ex eo coceariū .i. ꝛ pᵘ ipsū deꝛ ei in potu ex vino cōmixto.

Aliud ad impgnantes q̄s ledunt ventositates. Re. zedoarie doronici seis apij cinamomi omnium ana. ʒ. ij. ameos cimini ꝛ thuris omniū ana. ʒ. s. castorei. ʒ. i. zuccari. ʒ. xl. teranꝛ ꝛ administrenꝛ.

Simile illi ad impgnantes. Re. olibani masculi. ʒ. viij. seis apij cinamomi castorei oium ana. ʒ. i. zuccari. ʒ. x. teranꝛ ꝛ admistreuꝛ.

Aliud qō abscindit sanguinē cū vtute.

Re. folij sanguis draconis carabe corallīaꝛ alumis iameni balaustie boli armeni oium ana. ʒ. iij. terantur ꝛ cribellentur ꝛ infūdaꝛ ex sumach pugillus in sero ꝛ coletur in mane. Et sumanꝛ ex medicia. ʒ. ij. ꝛ pulverizenꝛ sup ipsam ꝛ denꝛ ex eo diebᵘ. vij.

Capłm. xx. de alguarisset algueris. i. de electuarijs grossis tritis. diaciminī galieni cōferens ad digestiōem ꝛ subtiliat humores crossos frigidos ꝛ resoluit inflatione ꝛ vētositates. Re. baurach medietatem ptis cimini carmeni infusi in aceto torrefci ꝛ leucopiperis ꝛ macropiperis ꝛ melanopiperis ꝛ foliorꝫ rute omnium ana ptem. i. Et h̄ fit sm̄ duas descriptiones. fortasse eīm fit ex ptibᵘ equalibus in oibᵘ ꝯmixtionibus suis. s. pipere cimino ꝛ ruta ꝛ baurach. Et iste modus soluit naturā valde. Et fortasse pmiscet ex pmixtionibus reliquis q̄ntitas eq̄lis et ex baurach medietas huiᵘ quantitatis. Et eligitur ex cimino carmenū ꝛ infundiꝛ in aceto forti ꝛ torrefiat. Et sit piper album qō est q̄ confortat stomachū plus q̄ due spēs alie piperis. s. piper longū ꝛ piper nigrū. Q̄ si nō inueniꝛ piper albū vtere loco eius ex electo nigro. Et istud est illō qō non ē puū neq̄ cōtractum ꝛ non est cortex eius crossus imo ē ex illo qō noiaꝛ grauis ponderis. et eligaꝛ ex eo magnū sanū ꝛ baurach si medicina fiat ei cᵘ natura retinetur sit baurach dictum behericon ꝛ est rubeū. Et ego quidē q̄n facō eaꝫ illi q̄n nā est soluta administro baurach aliud. Et est illud de q̄ pficiꝛ medietas vniuscuiusq̄ q̄ntitatis cuiusq̄ medicinarū quaꝛ diximus. Et folia rute etiaꝫ sint exiccata cū mensura. Q̄ ē q̄ si exiccentur vehementer sunt acuta nociua ꝛ est calefactō eorꝫ supra mensuram. Et si non exiccantur cū vehemētia remanet in eis hūiditas quedam superflua que non ꝯsequiꝛ veritatem digestionis. Et pter illud non deleꝛ inflatio eius omnino. Et iste. iij. species q̄nꝫ misceꝛ cum melle despumato ꝛ q̄nq̄ non pmisceꝛ cum aliquo. imo reseruanꝛ p se absq̄ melle. Et q̄n eorꝫ est necessitas pciuntur in aquam ordei aut in cibum alium conuenientē. Et hec quidā medicina sumitur singularis vel simplex añ cibum. Et illa que miscetur cuꝫ melle dispumato non est in hac dispositiōe. Q̄ est q̄ delet inflationē penitus. ꝛ oꝫ vt sit mel bonum si est necesse vt hec medicina sit fortis in solutiōe ventositatis inflatiōis ꝛ euacuet cum virtute. Et oꝫ vt scias q̄ q̄n vis vt euacuatō eius sit plus vt sit contritio mediciaꝝ crossa. Q̄ ē quia ego scio virum qui ꝯtriuit hāc medicinam contritiōne vltima q̄n ignorauit qō dixi de ea. quare nō soluit naturā penitᵘ sed pvocat vrinam valde. Et venit ad nos admirans ꝛ querens de causa in illo. Q̄ est quia putauit q̄ corpus illius viri esset pprietas que esset causa i eo quod accidit. postq̄ ergo fecimus eū scire q̄ causa est illud. s. dispositō compositōnis eiᵘ ꝯposuit eam secūdo sicut p̄cepi ei ꝛ completa est operatō eiᵘ. Oportet ergo vt fues hanc determinatōeꝫ in compositōne reliquarum medicinarum ꝛ aliarum.

Electuariū diaciminū sm̄ descriptōnem cognitā ꝛ confert ad frigiditates multas in stomacho ꝛ acetosam eructuatōꝫ ꝛ appetitū

caninā ⁊ singultū accidentem ex repletione
⁊ ad hūores crossos flegmaticos ⁊ febres an
tiqs ⁊ paucitatē digestionis. ℞e. cimini infu
sum aceto torrefacti sextaria. xv. pipis çinci
beris rute baurach omnium ana. ʒ. xx. teran
tur ⁊ cribellent ⁊ ɔficiantur cum melle dis
pumato ⁊ admistretur. medicie sē. v. numēo

Electuariū diapiperon bm descriptiōem
galieni qđ confert ad mltitudinē hūoꝝ cru
doꝝ coartatoꝝ in venis pcedentiū ⁊ ad fri
giditatē in stōacho ⁊ hūorem flegmaticū q
est in ipso. bonū. cuius pmixtio. ℞e. triū
piperū aur. i. ⁊ in descriptōe alia cuiusqꝫ tri
um piperū aur. i. ⁊ oꝫ vt misceantur cum eis
anisi ⁊ basse ⁊ çinciberis omniū ana aureos
vij. Et h̄ est leuius eoꝝ ⁊ minoꝝ pmistionū
Et leuius eo est illud quod est absqꝫ çincibē
Et quidā faciūt ipsū ex istis spēbus tribus
verūtamē pꝗciūt sup oēs l. aur. cuiusqꝫ triū
spēꝝ piperis. s. piperis nigri ⁊ piperis longi
⁊ piperis albi aur. xvij. cuiusqꝫ spērū medici
naꝝ. s. anisi ⁊ albasse ⁊ çinciberis. Et opꝫ ēt
si est possibile vt sit anisū ex cretensi ⁊ albas
se exicalikie ⁊ ē terra romanoꝝ aut ex locis
altis siccis necesse est vt sit inde. Et oꝫ vt p
ꝗciantur cum extremitatibus suis ipsoꝝ flo
res ⁊ pꝗciantur ipsoꝝ ligna. Et pip longuꝫ
ēt oꝫ vt sit sanū non pforatū. ⁊ silr çinciber.
Qꝛ ē qꝛ ābo sit pforantur. Et piper nigruꝫ
admistretur ex eo magnū bonū ⁊ ē grauis
ponderis. Et pip albū eligitur bm hanc for
mā qđ est maius ⁊ sani⁹. Cū g̊ teruntur oīa
⁊ cribellantur cribro minuto pmiscētur cum
melle cui⁹ spume extractio pscrutata ē. Et
istud est boni odoris valde clarū dulce acutū
⁊ nō est crossum in sb̄a sua neqꝫ subtile hūi
dū donec abscidatur. verū qn̄ ponis digitos
tuos in ipso ⁊ eleuas eos sursū extēditur cō
tinue ⁊ nō abscinditur. Et oꝫ vt sit decoctio
eius sup prunas aut ligna vehemētis exic
catōis vt nō sit ei fum⁹. Et oꝫ vt def ex hac
medicina in os die multotiens. Qꝛ ē qꝛ ē cō
ueniens vt accipiatur an̄ cibū ⁊ p⁹ ipꝫ ⁊ apō
somnū. Et sit illud qđ accipitur ex ea in omi
vice coclearū exuberās ei c⁹ corpus ē cros
sum. ⁊ ei c⁹ corpus est extenuatū coclearīuꝫ
pruū. Et corporib⁹ q̄ sūt int̄ h̄ duo coclearīū
cū mensura eoꝝ. ⁊ non pꝗciuntur ī hāc me
dicinā pipera tria. nisi qn̄ virtus eoꝝ ē vna.
verūtn̄ in vnoqꝫ eoꝝ vincit q̄litas q̄ ē alia a
q̄litate alteri⁹. Qꝛ ē qꝛ pip albū vincit p cali
ditatem ⁊ nigrū p siccitatē. ⁊ longū pip vin
cit p crossitudinē ⁊ fixionē. ppt̄ illud g̊ fcā sē
tria eoꝝ p q̄litates q̄s diximꝰ fortia qn̄ pꝗci
untur dōec ipsa calefaciāt ⁊ exiccāt. ⁊ ē opa
tōi eoꝝ fixio p crossitudinē longi piperī ⁊ n̄
resoluitur v̄tus eoꝝ velociter.

Descriptō electuarij diapiperon vsitata
cōferens ad frigus stomachi ⁊ totius corpo
ris ⁊ febrē q̄rtanā ⁊ malıciā digōis ⁊ mūdifi
cat hūiditatē ex stōacho. ℞e. triū piperum
oīum ana. ʒ. ij. ⁊ in descriptōe alia ⁊ est dscri
ptio aaron oīum ana. ʒ. iiij. xilobalsami. ʒ.
i. spicis amomi omniū ana. ʒ. iiij. çinciberī se
minis apij cassie lignee siseleos asari enule
sicce oīum an̄. ʒ. i. mell̄ q̄ntū necesse ē. miscea
tur ⁊ administrentur. medicie sūt. xij.

Electuariū felemeki ⁊ est calamentū flu
uiale descriptōe galieni qđ subtiliat hūores
crossos viscosos ⁊ soluit ventositates cros
sas ⁊ puocat vrinā ⁊ sāguinē mēstruū. ℞e.
calamenti fluuialis: ⁊ calamēti cāpestris et
petrosillini ⁊ siseleos oīum an̄ aur. xij. çinci
beris aur. vi. seis apij seis baasse oiꝫ an̄ aur.
iiij. ⁊ cum istis ēt alkeissim aur. xvi. ⁊ piperis
aur. xlviij. terantur ⁊ ɔficiantur cū melle di
spumato. sūma medicinaꝝ ē. x. Et oꝫ vt sit
pip qđ noīatur grauis ponderis et siseleos
sit ex sime siselise. alibi nessiselime ⁊ ē regio.
Et h̄ medicia amudē rōana ⁊ petrosillinum
sit ex macedonia ⁊ est ex terra romanoꝝ ēt
⁊ melius ex eo ē illđ qđ ē ex incatimerie ⁊ ē
regio romanoꝝ ēt. Et duo spēs calamēti oꝫ
ꝙ sint ex creta. ꝙ si nō īuenis vtrāqꝫ elige ex
eis q̄ nascūtur in locis altis siccis. Et simili
ter albasse. ⁊ oꝫ ꝙ pꝗciatur ōe qđ est durum
ex ligno harū medicinaꝝ. ⁊ pꝗciātur in medi
cinis folia eoꝝ. Et meliora eoꝝ sūt q̊ꝝ folia
sūt minuta ⁊ subtiliantur ⁊ q̊ꝝ natiuitas est
bōa ⁊ sūt ī extremitatib⁹ ramoꝝ. ⁊ pꝗciātur
cū eis flores eoꝝ ⁊ rami minuti subtiles q̄ sē
cū florib⁹. ⁊ terantur oīa ⁊ cribellent cribro
minuto valde. ꝙ ē qꝛ medicine q̄ sunt bꝫ hāc
dispositōem penetrāt ī reliquū corp⁹ velocit̄
⁊ crosse remanēt ī stōacho. qm̄ nō penetrant
ī orificia venaꝝ. q̄propt̄ teruntur oēs spēs q̄
pꝗciūtur in hāc medicinā vt penetrēt in reli
quū corpus velocit̄. ⁊ pmiscētur cū melle bo
no dispumato. Et oꝫ vt admistret p⁹ iunctō
nē cū fricatōe ī mane ⁊ p⁹ exercitiū ⁊ balnea
tōeꝫ. p⁹ cibū āt nō accipiatur h̄ medicia neqꝫ
alia penetrās qm̄ penetrat velocit̄. ꝙ ē qꝛ nō
oꝫ vt penetrēt cibaria nisi postqꝫ digerūtur

Electuariū diacalamentuꝫ descriptōn:

vsitata ꝯferens ad oēs egritudies frigidas que accidūt in stomacho ꝛ epate ꝛ tremorez antiquū ꝛ febres ꝙ sunt cū periodis. ℞.e.calamēti fluuialis ꝛ montani ꝛ petrosillini ꝛ siseleos oīꝫ ana.ʒ.xij.seis apij ꝛ capitū albasse ꝛ çinciberis oīm añ.ʒ.iiij.keissim romani.ʒ.xvi.pipis.ʒ.xlviij.mellis q̄tū necesse ē.potō ʒ.vnius.

Electuariū alcadidicon faciens ad stōachū ꝛ epar f̄ra debilia que gn̄ant ventositates ꝛ maliciā digestionis iuuatm̄ valde. ℞.çinciberis seis apij anisi pipis masticis spic̄ oīm ana.ʒ.vi.ameos.ʒ.iiij.mente aut calamēti.ʒ.v.cimini cassie lignee carpobalsami pire tri oīm ana.ʒ.ij.folij indi.ʒ.i.mellis q̄tuꝫ necesse est.potio.ʒ.i.

Electuariū de granis mirti ꝯferēs ad solutionē nature ꝛ vomitū ex frigiditate ꝛ digestiōis maliciā ex stomacho. ℞.e.granorū mirti ex siccis bōis minā.i.mirobalanoꝝ nigroꝝ ꝛ bellricoꝝ emblicoꝝ talisafar oīm añ ʒ.xx.gariofil.et cimini ꝛ calami aromatici et beil.ꝛ carpobalsami oīm añ.ʒ.xij.pipis macropiperis ꝛ çinciberis oīm añ.ʒ.x. masticis cordumeni carabe.ꝛ in descriptōe alia loco carabe carui anisi ꝛ cimini ꝛ spic̄ ꝛ cassie lignee ꝛ cardamomi ꝛ costi oīum añ.ʒ.vi. nucis muscate seis apij ameos oīm añ.ʒ.v.folij amomi oīm añ.ʒ.iiij.terantur ꝛ cribellentur ꝛ ꝯficiant̄ cū melle dispumato.potio.ʒ.i.

Electuariū canc̄i faciens ad illū cᵘ solutur nā absq̄ digestōe ꝛ stomachū debilē f̄m ℞.costi cimini gariofil.spice carpobalsami cassie lignee oīm ana.ʒ.xij. nucismuscate calami aromatici cardamōi mellilotī anisi seitaragi oīm ana.ʒ.iiij.macis.ʒ.ij. croci.ʒ.vij. raund boni aristologie longe oīum ana.ʒ.ij. ciperi sextaria.x.pipis macropiperis oīum ana sextaria.iiij. ꝛ inuenimᵘ in descriptōne alia aaron oīm ana sextaria.v. çinciberis sextaria.x.mirobal. nigrorū sextaria.iij. ēblicoꝝ sextaria.vi. granoꝝ mirti lib.i.ꝛ in dscriptōe alia aaron non est neremisch neq̄ mac̄ neq̄ citrū. Et quidā p̄iciūt ex granis mirti duplū medicinaꝝ terātur ꝛ cribellētur ꝛ cōficiantur cū melle tabarçed ꝛ administret̄ pᵒ duos menses.potio.ʒ.ij.

Electuariū qđ stat loco alcāc̄i ꝛ ē bonū. ℞.e.granoꝝ mirti kelegati.i.ꝛ.ʒ.ꝛ spic̄.ʒ.iiij. nucismuscate cū corticibus lib.ʒ.cinamōi gariofil.cardamōi anisi torrefacti seis apij torrefacti vsnee oīꝫ ana.ʒ.ij.macis.ʒ.i.ꝛ.ʒ.cassie lignee.ʒ.iiij.mirobalanoꝝ kebuloꝝ bellricoꝝ emblicoꝝ oīm.ʒ.iij.buliant cum vino ebulitōe vna. deide exicca ea postea buliēt cū aq̄ citonioꝝ.deinde exp̄me eos ꝛ exicca ipsos sup sartaginē ignitā.deide tere eos cū medicis ꝛ ꝯfice ea cū mina ꝛ dētur ex eo ʒ.iij.cū rob citonioꝝ.medicīe sūt.xliij.

Electuariū diacitoniten valēs ad frigiditatē stomachi ꝛ debilitatē eiᵘ ꝛ diarriā ꝛ vomitū ꝛ maliciā digestiōis ꝛ colorē efficit bonū ꝛ stringit. ℞.e.citonioꝝ mūdatoꝝ ex granis suis ꝛ suis corticibᵘ lib.ij melt lib.ij.ꝛ pipis ꝛ macropi.oīm añ.ʒ.v.beil.ʒ.vij.çincibis cardamōi gariofil.oīꝫ añ.ʒ.iiij.cinamōi.ʒ.iij.croci.ʒ.i.decoquātur citonia in p̄mis cū vino puro antiq̄ dōec sint discocta ꝛ terātur bene ꝛ buliat mel sup ignē lenē donec incipiat coagulari ꝛ tu accipe spumā eiᵘ q̄tiēs eleuatur. deide p̄ice sup ipsū citonia q̄ ꝯtriuisti et moue ipm̄ bn̄ donec remoueatur hūiditas q̄ ē in citonijs tota.deinde accipe ipm̄ ab igne ꝛ p̄ice in ipsū medicias q̄s p̄parasti ꝛ permisce oīa studiose donec p̄misceantur bn̄. deinde cū cicla ex ligno ꝛ inunge ea cū oleo rosato aut sisamino ꝛ expāde sup eā medicias ꝛ dimitte eā donec exiccetur bn̄ q̄ntitate duoꝝ dierū aut triū. deide incide eā in frusta.sitq̄ vnūquodq̄ frustū q̄ntitas.ʒ.iiij.ꝛ inuolue ea cū folijs citri recētibᵘ ꝛ vtere eo.

Electuariū galieni cū aq̄ de citonijs ꝯferēs ad destructōem appetitᵘ ꝛ ad illū cᵘ cibus nō digeritur ꝛ ꝯfortat stomachū ꝛ ꝯfert eiᶜᵘ epar ē debile valde. ℞ cci.citōia magna muça ꝛ munda ea a granis suis ꝛ suis corticibᵘ ꝛ ꝯtē ea ꝛ exp̄e ex succo eoꝝ duo kist p̄ kist romanū et ē lib.i.et.ʒ.et duo kist sunt lib.iij. ꝛ p̄misce cū eo mellis mūdi qđ sit ei eq̄le ꝛ ex aceto lib.ij. ꝛ in descriptōe alia lib.i.ꝛ.ʒ.i.et ʒ.et eleuetur et decoq̄tur super ignem lenez ō prunis cū facilitate.et tu dispuma spumā eiᵘ.deide p̄misce cū eo çinciberis.ʒ.iij.et piperis albi.ʒ.ij.et decoq̄tur sup prunas iterū donec fiat ei sba melt sic facis medicinas ad os. Et h̄ q̄dā medicia ē ꝯferēs illi cᵘ ep ē dbile.et oꝫ vt accipiatur multotiēs añ cibū p̄ duas horas aut.iij.q̄ntitas.ʒ.ij.et nō ē nociuū si accipiatur pᵒ cibū et. Q. si tu facis ip̄aꝫ illi in q̄ꝝ stomachis ē malicia ꝯplonis calide.et illis q̄ꝝ stōachi replentur colera f̄m modum aliū ab isto. tūc oꝫ vt extrahantur ab eo piper et çinciber et fiat cū aq̄ citōioꝝ et melle ꝛ aceto tm̄ f̄ꝫ q̄ntitatē mēsure quā diximᵘ. Q. si

facis ipsam illis q̄rū stomachoꝝ ꝓplo ē me-
dia donec nō aggreget in eis supfluitas co
lere neq; flegmatis ꝓyce in eā medietatē q̄n
titatis quā diximus ex çingibere ⁊ pipe sicut
ꝓycis in ipsam ex pipere. ʒ.i.⁊ ex çingibere
ʒ.i.⁊.ß. Et si tu facis ipsam illi. in cᵒ stōacho
est malicia ꝯplōnis frigide ⁊ hūide ꝓyce in
ipsaʒ ex çiçibere. ʒ.iij.⁊ ex pipere. ʒ.ij. aut
ʒ.ij.⁊.ß. Et tibi inest vt ponas hanc medici-
nā cū pōderibꝫ medīs. Cū ḡ necesse ē tibi ad
mīstrare ipaʒ ꝓyce in eā pip in hora.

Electuariu aliud cū aq̄ citoniorum quod
facit appetere cibū valde. Sumant aq̄ cito-
nioruʒ lib.iij. mellis. lib.iij. aceti fortis lib.iij.
decoquant sup prunas ⁊ accipe spumā eius
deinde sumant çingiberis. ʒ.v. pipis nigri et
macropipis ⁊ leucopipis oīm ana. ʒ.iij. cina
momi. ʒ.ij. xiloaloes. ʒ.iij. terantur ⁊ misceāt
cū aq̄ citonioꝝ ⁊ melle ⁊ aceto ⁊ decoquant
donec fiat ei substātia mellis ⁊ det. potō eiᵒ
est cocleariū.i.i mane et est aur.i. sup ieiunū
añ cibū duabus horis.

Electuariū anacardinū ꝯferens ad dolo-
rē stomachi antiquū ⁊ obliuionē ⁊ destructō
nem hūatōis ⁊ facit citrinū colorē ⁊ acuit co-
gitatōem ⁊ ipso vsi sunt sapientes ⁊ dī ꝙ trās
latum est a salomone. cuius ꝑmixtō Re. ma
cropiperis pipis ⁊ mirobalanoꝝ nigroruʒ ⁊
belliricoꝝ ⁊ emblicoꝝ ⁊ castorei oīm añ. ʒ.iij.
costi anacardi burūgi çuccāi tabarçed ⁊ bac
carū lauri oīm ana. ʒ.xij. ciperi. ʒ.viij. terant
anacardi p se bñ ⁊ terant ea q̄ sunt sicca et
cribellent ⁊ buliant cū butiro vaccino ⁊ mel-
le equaliter ⁊ ꝓyciant sup medicinas p quā
titatem necessitatis ⁊ ꝯficiant ⁊ dimittat. vi.
mensibus ⁊ detur. potō eiᵒ. ʒ.ij. cū aq̄ decoc
tionis apij ⁊ feniculi ⁊ custodiat seipsū ille q̄
accipit ipʒ a vino mltō ⁊ ab ira ⁊ labore ⁊ coi
tu ⁊ comedatius subtile.

Electuariū de ambra quo vtunt liberi et
prudentes q̄n senescunt ⁊ quos ledit frigidi
tas ⁊ dolor stomachi ⁊ tremor cordis ex frigi
ditate bonū ⁊ exprū ⁊ ꝯfert ad maliciā dige
stionis ⁊ egritudīes matricū. Re. siniser et
est heil cinamomi ⁊ cardamomi ⁊ macis oīʒ
ana. ʒ.iiij. macropipis et çingiberis omnium
ana sextaria. ij. vsnee. ʒ.ij. cinamōi. ʒ.iij.⁊ ī de
scriptōne alia cinamomi. ʒ.i. gariofil. ⁊ croci
oīm añ. ʒ.x. nucis muscate. x. numero. ⁊ in d̄
scriptōe alia. v. numēo spice masticis ⁊ ābre
oīm ana. ʒ.ij. musci iusquiami opij oīm añ. ʒ.
i. olei balsami. ʒ.vi. infūdat opium in q̄ntita-
te. ʒ. vini ⁊ liquefiat ambra cū oleo balsami
⁊ ꝯficiant cum eis medicine. deinde ꝯfice ea
vtraq; cū melle et vtero eo pᵒ duos menses.
medicine sunt. xviij.

Electuariū de ambra aliud ꝯferēs ad fri-
giditatē stomachi ⁊ ventositates grossas in
eo ⁊ calefacit stomachū ⁊ ꝯfortat stōachum.
⁊ silr calefacit totū corpus ⁊ attrahit eis di-
gestionē. Re. cardamomi maior̄ cacalle mi
noris macis nucismuscate oīm añ. ʒ.xij. pipe
ris ⁊ macropipis ⁊ leucopiperis ⁊ çinciberi
oīm. ʒ.xv. cinamomi. ʒ.vi. vsnee. ʒ.x. cinamōi
ʒ.v. gariofil. ʒ.ij. croci. ʒ.i. spice ⁊ mastic̄ oīʒ
ana. ʒ.v. musci xiloaloes ambre oīm añ aur.
i. liniant medicine cum oleo balsami ⁊ ꝯfici
ant cum melle dispumato q̄tū necesse ē.

Electuariū salomōis quod ꝯfortat stoma
chū ⁊ ꝯfert ad maliciā digestionis ⁊ ē electu
ariū quod sanauit israhelem maiorē domus
Re. spice gariofil. ⁊ in descriptōe alia loco
gariofil. cinamomi nucismuscate cinamomi
cardamomi galic bone oīm ana. aur.i. pipis
albi ⁊ çingiberis ⁊ castorei oīm añ aur. ij. thu
ris masculi albi aur. iij. çuccari tabarçed q̄n-
tum est pondus medicinarum omnium mi-
sceat çuccarū cuʒ medicinis ⁊ ꝯficiant cum
mello dispumato ⁊ det. potio eiᵒ est aur. ij.

Electuariū de seibus vases ad inflatōeʒ
in stō ⁊ diarriā ex malicia digōis. Re. carui
anisi cimini heil cinamōi ameos se. apij oīm
añ. ʒ.iij. gal. carda. oīʒ añ ʒ.ij. çinçi. macropi.
oīm ana. ʒ.iij. çuccari tabarçed aur. xx. terā.
⁊ administrentur. potio. ʒ.ij.

Electuariū ad ventositates ⁊ inflationē
⁊ maliciā digestionis. Re. seis apij ⁊ ameos
oīm añ. ʒ.ij.⁊ in descriptōe alia. ʒ.iij. masticis
cinamomi galāge oīʒ añ. ʒ.iij. nasturcij torre
facti. ʒ.xx.⁊ in descriptōe alia. ʒ.x. sauine. ʒ.
v. terant ⁊ cribellentur ⁊ ꝯficiant cum melle
aut cum çuccaro. potio pondus. ʒ.ij.

Electuariū alcançi nominatū trifera mi-
nor faciens ad mollificatōeʒ ⁊ hūiditatē sto-
machi ⁊ emoroydas ⁊ colorē efficit bonum.
Re. mirobalanoꝝ kebuloꝝ belliricoꝝ ēbli-
coꝝ oīm ptes equales terant ⁊ cribellentur
⁊ liniant cum oleo de amigdal dulcibus ⁊ cō
ficiant cū melle dispumato ⁊ anmistret.

Trifera ꝯferens ad emoroydas ⁊ flegma
⁊ calefac̄ stomachū. Re. mirobalanoꝝ kebu
bel. emblicoꝝ anisi masticis oīm ana. ʒ.x. a-
meos. ʒ.x.⁊ in descriptōe alia. ʒ.v. terantur ⁊
cribellēt ⁊ liniāt cū olō d̄ nucleis crisomiloꝝ

ꝛ in descriptõne alia loco olei đ nucleis chri
somiloꝝ oleo sisamino. ꝛ sumāt bdellij. ʒ. xx.
ꝛ teratur ꝛ resoluat cū aq̄ calida pauca. aut
cū aq̄ porroꝝ ꝛ ↄficiantur cū eo medicie ꝛ de
tur ex eo pondus. ʒ. iij.

Trifera alia mūdificās stōachū ex colera
ꝛ flegmate ꝛ soluit' nām cū facilitate ꝛ fac ap
petere cibū. ℞e. mirobal. citrinoꝝ kebuloꝝ
belliricoꝝ ēblicoꝝ oīm ana. ʒ. x. radicis liqui
ricie. ʒ. v. turbit albi mūdati. ʒ. vij. çinçiberis
ʒ. v. cinamomi beil oīm añ. ʒ. ij. terant ꝛ cri-
bellentur et liniant cum oleo de amigdalis
dulcib⁹ ꝛ ↄficiātur cū melle ꝛ det ex eo potō
integra. ʒ. iij. cū aq̄ calida.

Trifera alia ↄferēs illis q̄ ledunt ex ven-
tositate emoroydaꝝ ꝛ nature eoꝝ sunt equa
les semp ꝛ senciūt in stomachis suis rugitū
ꝛ ventositates. ℞e. mirobal. nigroꝝ ꝛ belli
ricoꝝ ꝛ emblicoꝝ oīm añ. pōdus. ʒ. x. turbit
albi. ʒ. xx. bdellij mūdi. ʒ. l. pijce bdelliū i mō
tarium ꝛ fūde sup ipsū butirū vaccinū cali-
dū ꝛ puluerica ipsū paulatim donec fiat em
plastrū. deinde pmisce ipsū cū medicis ꝛ cō-
fice illud cū melle ꝛ da. potio. ʒ. iij.

Trifera alia munddificans stomachū ex
hūiditate ꝛ calefacit ipsū ꝛ ↄfert ad ipetigi-
nē. ℞e. mirobalanoꝝ citrinoꝝ. ʒ. xx. mirob.
belliricoꝝ nigrorū emblicoꝝ oīm añ. ʒ. xv. ra
dicis liquiricie passularū mūdataꝝ ex interi
oribus suis omniū ana. ʒ. v. masticis cinami
oīm añ. ʒ. ij. terant ꝛ cribellent ꝛ liniant cuꝫ
butiro vaccino ꝛ ↄficiantur cū melle dispu-
mato. potio. ʒ. ij. cum aq̄ calida.

Trifera maior ↄferens ad mollificatōem
stomachi ꝛ vētositatē emoroydarū bonū ef-
ficit colorē ꝛ addit in coitu. ℞e. mirobal. nigͦ
rum ꝛ belliricoꝝ ꝛ emblicoꝝ bdelli ꝛ piperis
ꝛ in descriptōe alia loco piperis gariof. ma
cropiperis oīm añ ptes. iij. çinçiberis buçidē
seirdruba ꝛ i descriptōe alia loco seirdruba
seitaragi secacul ꝛ in descriptōe alia mac oī
um añ ptem. i. buderangi rubei ꝛ albi lingue
auis bedenac ꝛ est semē granatoꝝ siluestriū
ꝛ sunt grana kilkil. ꝛ in descriptōe alia loco
illius darsissaban ꝛ ē bederam sisami excor
ticati çuccari oīm añ ptes. iiij. ꝛ in descriptō-
ne alia ptes. ij. behem albi ꝛ rubei oīm añ p-
tem. s. terant sicca p se ꝛ sisamū p se. deinde
misceant ꝛ liniantur cū butiro vaccino ꝛ cō-
ficianrur cū melle ꝛ amistrent.

Fangius qđ calefacit stomachū ꝛ cōfert
ad emoroydas ꝛ stringit ventrē ꝛ colorē effi
cit bonū ꝛ addit in coitu. ℞e. mirobal. nigꝝ
belliricoꝝ emblicoꝝ seitaragi çinçiberis pi-
peris macropiperis ciperi spice oīm añ. ʒ. x.
seis aneti seis porri oīm añ. ʒ. iiij. scorie ferri
nutrite cū aceto. xiiij. diebus exiccate ꝛ tor-
refacte. ʒ. x. ꝛ i descriptōe alia scorie nutrite
cum aceto. ʒ. x. exiccetur ꝛ torrefiat. x. diebus
ꝛ terant ꝛ conficiant cum melle ꝛ butiro vac
cino ꝛ administret p⁹. ij. mēses. potio integra. ʒ
ij. sūma medicinaꝝ. xij.

Alfangius factū cū musco qđ calefac sto
machū ꝛ ↄfortat ipsum ꝛ confert ad emoroy
das ꝛ addit in coitu sanū ꝛ est scoria musca-
ta. ℞e. mirobalanoꝝ kebuloꝝ belliricorum
emblicoꝝ piperis macropiperis çinçiberi ci
mini seis aneti seis apij: seis porri seminis
eruce semis napi seis baucie seis vrtice fele
niati rosarū rubearū ꝛ cassie lignee ꝛ ciperi
ꝛ cinamomi gariofil. nucismuscate oium añ
ʒ. i. macis beil cardamomi suc galie xiloalo-
es crude musci oīm ana. ʒ. i. seis nasturcij al-
bi. ʒ. iij. scorie ferri q̄ntū est pondus mediciaꝝ
terant ꝛ cribellentur ꝛ conficiantur cuꝫ mel-
le ꝛ administrentur.

Fangius aliud fcūꝫ cū musco qđ confert
ad emoroidas ꝛ ad debilitatē stomachi ꝛ co-
lorem efficit bonum. ℞e. seitaragi ꝛ çurūb
talisafar beil mirobalanorum citrinorum et
nigrorum cassie lignee gariofilorum carpo-
balsami granorum nere oīm ana aur. vi. mē
te feleniati çedoarie doronici macropiperis
belliricorum emblicorum omnium ana aur.
iiij. cinamōi cimini spic nucismuscate costi çi
çiberis fulfulimon omnium ana. ʒ. viij. cipēi
aur. x. çuccari aur. xvi. scorie ferri miuaꝫ vnā
musci. ʒ. s. terantur ꝛ conficiantur cum mel-
le dispumato.

Sr scorie ferri descriptōne alia que ↄfert
ad frigiditatem stomachi ꝛ emoroydas. ℞e
cipe mirobalanoꝝ kebuloꝝ belliricorum em
blicorum radicis liquiricie çinciberis xiloalo
es crudi nucismuscate galie rosarū spic squi
nanti masticis omninm ana. ʒ. x. musci. ʒ. i. li-
mature acuum fm pondus medicinarū. Et
infundatur limatura acuum in vino odorife
ro. vij. diebus. deinde teratur ꝛ frigatur sup
sartaginem ꝛ teratur ꝛ misceatur cum medi-
cinis ꝛ liniantur cum oleo de amigdalis dul
cibus ꝛ conficiantur cum melle ꝛ dent ex ea
aur. ij. cuꝫ vino odorifero antiquo aut miua

Scoria ferri descriptōne alia conferens
ad debilitatem stomachi ex caliditate. ℞ec.

mirobala.kebulorum belliri.⁊ emblicoꝝ ⁊
radicū liquiricie rosarum squinanti omniū
ana.ʒ.x.scorie ferri ꝑm pondus medicinarū
infundatur scoria.vij.diebus in aceto ⁊ cole
tur ⁊ frigat̃ sup patellam ⁊ teratur ⁊ misce-
atur cum medicinis ⁊ conficiatur cum melle
tabarçed ⁊ detur ex ea pondus.ʒ.ij. cum aq̃
malorum.

Scoria ferri decocta ad illum cuius com
plexio est calida. ℞e.scorie ferri albasari mi
robal̃. citrinorum nigrorū belliricorum ēbli
corum rosaꝝ balaustie squinanti omniū eq̃
les partes terantur ⁊ coquant̃ cum vino et
dentur.ʒ.ij.ex ea.

Scoria ferri decocta conferens ad ꝯfor-
tandum stomachū frigidū ⁊ emorordas ⁊ ef
ficit bonum colorē ⁊ addit in coitu. ℞.seis
apij seis feniculi anisi ebel ⁊ nasturcij semis
rute seminis raphani semis eruce seis bau-
cie semis aneti semis napi cimini carmeni se
minis porri papaueris albi semis cepe aniu
den nigri masticis mirre thuris omnium an̄
ʒ.iiij.cassie lignee origani psilci coriandri spic̃
melliloti ferentamisch beil nucmuscate car-
damomi nucis bendem ciperi vsnee cinami
semis aratabe se.vrtice bebē alb.bebē rubei
buderengi albi buderengi rubei seminis vr-
tice seitaragi mirobalanoꝝ kebuloꝝ belliri-
corum emblicorum omnium ana pondus.ʒ.i
scorie ferre infusi in aceto diebus aliquot ex
iccate.ʒ.x.⁊ in descriptone alia quantum est
medietas medicinaruz.⁊ in descriptōne alia
scorie.ʒ.c. decoquantur cum vini lib.iij.dōec
consumatur medietas ⁊ coletur et dent̃ ex
eo omni die.ʒ.iij.in mane sup ieiunium.

Electuarium ad humiditatem stomachi.
℞ecipe emblicorum ⁊ ginçiberis omniū an̄
ʒ. .beil anisi masticis omniū ana.ʒ.iij.teran
tur ⁊ cribellētur ⁊ conficiantur cū melle.po-
tio.ʒ.ij.cum aq̃ calida.

Electuarium d̄ neremisch ⁊ recipitur an̄
cibum ⁊ post cibum ⁊ ꝯfert ei in cuius stoma
cho est humiditas mucilaginosa. ℞eci.beil
pondus.ʒ.i.cardamomi cinami omnium an̄
ʒ.ij.musci.ʒ.iij.ginçiberis.ʒ.vi.macropiperis
ʒ.v.gariofilorum cinamomi oīum ana.ʒ.ij.
çuccari tabarçed.ʒ.xxx.terant̃ ⁊ cribellent̃.
potio.ʒ.ij.

Electuarium altalisafar conferens ad fri
giditatem stomachi ⁊ ventositates acciden
tes in epate ⁊ in stomacho.℞ecipe talisafar
ʒ.v.ginçiberis.ʒ.xx.macropiperis.ʒ.xij.beil
cinami gariofil̃.omniū ana.ʒ.vij. çuccari q̄n
tum est pondus medicinaruz terant̃ ⁊ cribel
lentur ⁊ ꝯficiant̃ cum melle ⁊ det̃.

Electuariū de macis quo vtunt̃. qđ con
fert ad frigiditatē stomachi ⁊ ventositates ī
ventre ex malicia digestionis.℞e.macis ga
riofil̃.cinami beil cinamomi ginçiberis asari
oīm ana.ʒ.i.cardamomi.ʒ.v.piperis albi pō
dus.ʒ.ij.çuccari.ʒ.xl.terant̃ ⁊ administrentur.

Electuariū de beil conferens ad frigidita
tē stomachi .bonū. ℞e.beil cardamomi ne-
remisch cinamomi macropipis.ʒ.v. ginçibe-
ris.ʒ.x.cinami.ʒ.iiij.çuccari lib.i. mellis q̄tū
necesse est.

Electuarium serapion medici ad stoma-
chum ⁊ digerit cibuz ⁊ subtiliat flegma. ℞.
cinamomi cinami gariofiloꝝ macropiperis
ginçiberis cardamomi ⁊ nucismuscate oīum
ana.ʒ.v.galange.ʒ.vij.croci.ʒ.i.çuccari.ʒ.xl.
terant̃ ⁊ cribellentur ⁊ administretur.

Electuariū qđ ꝯfortat stomachū ⁊ calefa
cit ipsum. ℞.gariofil̃.ʒ.vi.cardamomi.ʒ.iiij
cinamomi.ʒ.v.ginçiberis.ʒ.viij.macropipe-
ris.ʒ.vij.neremisch.ʒ.vi.ī alia ʒ.iiij.beil.ʒ.iiij.
asari.ʒ.iij.cinami.ʒ.ij.xiloaloe s aromatici.ʒ.
i.galie.ʒ.iiij.cāphore.ʒ.ij.çuccari tabarçed.ʒ.
vi.terantur ⁊ detur.

Electuariū faciens ad debilitatez stoma
⁊ confortat desiderium coitus. ℞e. ginçibe-
ris cinamōi macropiperis beil talisafar ga-
riofil̃.macis galie cinami xiloaloes spic̃ om
nium ana.ʒ.ij.piperis albi nucismuscate om
nium ana.ʒ.i.cāphore musci omnium an̄.ʒ.ß.
misceatur ℥.i.ex medicis ⁊ administret̃.

Aliud ꝯfortatiuū quod stringit naturam
solutaz ex debilitate ⁊ frigiditate stomachi.
℞ecipe ginçiberis.ʒ.vi.cardamomi beil cina
momi omniū ana.ʒ.iiij.gariofiloꝝ.ʒ.ij.vsnee
ciperi cinami oīum ana.ʒ.i. neremisch.ʒ.iij.
ameos semis apij omniū.ʒ.ij.granoꝝ mirti
ʒ.xxx.terantur ⁊ cribellent̃ ⁊ cōficiant̃ cum
miua aut rob de citonijs ⁊ detur ex eo.potio
ʒ.iiij.

Capl̃m.xxi.de allobocath.

l Oboc de granis pini ꝯferēs ad as-
ma ⁊ tussim ⁊ ad illos sup quos in-
crossatur sputum.℞e.astroculibe ⁊
sunt grana pini ⁊ dragaganti et auellane et
radicis lilij celestis ⁊ gūmi omnium an̄ libr.
.i.semis lini torrefacti dactiloꝝ bebiron mū-
datorum oīum ana.ʒ.vij.butiri ⁊ mel̃ q̄tum
necesse ē misceant̃ ⁊ administrent̃.

Methamen de granis pini faciens ad tussim antiquã et asma et cõstrictõem anhelitus Re. granorum pini dragagãti seis cucumeris et citrulli et gũmi fenugreci amigdal. dulcium excorticatarũ ex corticibus suis duabus radic̃ liquiricie amili capilli veneris oim an̄. ʒ. v. amigdalarũ amararũ excorticatarum. ʒ. ij. dactilorum hebirõ mũdatorum electorum. ʒ. xx. butiri recentis. ʒ. xl. mellis q̃ntũ necesse ẽ misceant et admistrent. medicie sunt. xij.

Methamen de liquiricia qđ expellit materias ex pectore. Re. succi liquiricie dragaganti sarcocolle amigdal. amararũ excorticatarũ seis feniculi omnium eq̃les ptes terant et pficiant cum melle et butiro et detur ex eo qđ sit sicut auellana cũ decoctõne ysopi. medicine sunt. v. in descriptõe alia loco sarcocolle galbanũ.

Methamen et est loboc ad tussim infantiũ iuuatm̃ valde. Re. succi liquiricie gũmi dragaganti sarcocolle penidiorum oim ana. ʒ. iiij. seis citoniorum excorticati pondus. ʒ. i. pficiant cum melle et butiro et det ex eo q̃ntitas ciceris liquefcõ cum lacte mulieris. medicine sunt. v.

Loboc ad tussim ex caliditate et siccitate Re. seis citrulli excorticati. ʒ. v. amigdalarum dulciũ excorticatarum. ʒ. vi. seis altee seis malue oim ana. ʒ. vi. gũmi dragaganti amili seminis citoniorum excorticati oium ana. ʒ. ij. succi liquiricie penidiorum caganieti oim an̄. ʒ. iii. et s terant et cribellẽt. deinde sumant radix liq̃ricie mundate et seuestẽ et passule dulces carnose mũdate et decoquant cum aq̃ donec inspissetur et misceat cum ea rob et cõficiantur medicine cum illo et detur cũ pultibus de furfure samidi et farina fabarũ et penidijs et oleo de amigdalis dulcibus et detur cũ aq̃ ordei. medicine sunt. x.

Methamen aliud ad tussim ex caliditate. Re. seuestẽ pugillos. iij. iuiubas magnas l. nũero radicis liquiricie excorticate attrite ʒ. xxx. et passularũ kesmeni mũdatarũ. ʒ. xl. cassiefistul. mundate ex cãna sua. ʒ. xx. decoquant cũ vij. lib. aq̃ donec sit residuũ lib. i. et colet et fũdatur sup illud rob lib. s. et penidiorũ lib. tertia et decoquatur donec fiat ei sba mellis et misceatur cũ farina fabarũ cribellata cũ orali q̃ntum necesse ẽ et admistret. medicie sunt. v.

Loboc qđ pfert ad illos qui infirmantur ex febre etbica et expellit saniẽ et lenit tussim et mundificat pectus et pulmoeẽ. Re. seis citrulli seis citoniorũ dragaganti gũmi amuli oim ana. ʒ. vi. papaueris albi spodij seis lini torrefacti croci amigdalarũ dulcium excorticatarũ oim ana. ʒ. iij. nasturcij granorum cocti amigdalarũ amararum excorticatarũ fabarũ oim ana ʒ. i. et s. penidiorum. ʒ. lxx. terat vnũ quodq; eorum p se et soluant penidij cũ aq̃ pauca donec fiat sicut mel et conficiantur cum ea medicine. potio ex eo ʒ. ij. cũ aq̃ mellis. medicine sunt. xiiij.

Loboc serapionis ad tussim et asma. Sumatur radix liquiric̃ hũida et abluatur et fricetur et incidatur in frusta pua aut ponderẽtur ex ea lib. iiij. et decoquantur cũ. xv. lib. aq̃ donec remaneant lib. iij. deinde colẽtur et pĳciantur et reducatur ad ollã et pĳciantur i eã ex penidijs lib. ij. et butyro et oleo de amigdalis dulcibus et melle aut rob. lib. i. et decoquãtur cũ igne lẽto donec fiat sba mellis. deide sumantur succi liquiricie et gũmi et dragagãti et passularũ mundatarũ et seis citrulli excorticati et seis portulace et seis citoniorum excorticati et amili et papaueris albi oim an̄ aureos. iiij. keissim latiaur. ij. terant et cribellẽtur et misceantur cum illis que decocta sunt potio. ʒ. iiij. ad illum qui habet febrem cum aq̃ calida. et ad alios cũ lacte caprarum recenẽ mulcto. medicie sunt. xi.

Loboc helcalimbat et est belkalbotin cõferens ad raucedinem vocis valde bonum et ad sputum saniei et mundificat pectus et sãguinẽ et aperit opilatõnes. Re. seis lini torrefacti et passularũ enucleatarũ oim ana lib. i. granorum pini magnorum amigdalarum amararũ et dulciũ excorticatarum omnium ana. ℥. vi. auellanarum torrefactarum belcalimbat radicis liquiricie gũmi omnium an̄. ℥. ij. dragaganti fenugreci omnium ana. ℥. iij. piperis albi farine fabarum et ciceris et aristologie et amili et ameos et storacis liquiricie et nasturcij et yreos et est lilium celeste omnium ana. ℥. i. mirre thuris croci omnium ana. ℥. s terantur et cribellentur et pficiantur cũ lacte asine et fiant trocisci et exiccentur in vmbra. deinde terantur et pficiantur cũ melle et lambatur ex eo in diluculis et vesperis. et fiãt ex eo pillule que teneantur sub ligua in nocte. et ipse iuuant iuuamento magno. medicine sunt. xxiiij.

Loboc de aq̃ feniculi faciens ad tussim et raucedinem vocis. Re. amigdalarũ dulciũ

⁊ amararum excorticatarũ storacis liquide seminis lini .i. alio loco seminis lini seis apij anisi gũmi dragaganti omniuz ana.ʒ.iiij.radicis liquiricie aut succi eius.ʒ.i. çuccari et penidioꝝ oim ana.ʒ.v.terant̃ ⁊ cribellent̃ ⁊ conficiantur cum succo feniculi recẽtis ⁊ detur.medicine sunt.x.

Loboc ad tussim ⁊ ꝯstrictõem anhelitus ⁊ asma. ℞ e.granoꝝ pini magnoruz auellanarũ amigdalaꝝ dulciũ gũmi amigdał helk masticis piperis basse origani ꝑsici calamenti omniũ equales ptes mellis quantum necesse est ad ꝯficiendũ.medicie sũt.x.

Loboc ad tussim antiquã ⁊ raucedinẽ vocis exptum. ℞ e.cassie lignee thuris oim aã ℥.i.radicis liquiricie.ʒ.ij.mirre.ʒ.ij. dragagãti spice oium ana.ʒ.iiij.mellis quantũ necesse est misceantur ⁊ administrentur. medicie sunt.vi.

Loboc de semine lini ad illuz qui tussit ⁊ non spuit aliq̃d. Semen lini torrefcm̃ terat̃ ⁊ conficiatur cum melle ⁊ admĩstret̃.

Loboc de cepa squille ꝯferens ad asma ⁊ ꝑparatõem anhelitus. Sumatur succus squille mel equali mẽsura decoquãt̃ cũ igne donec fiat ei spissitudo ⁊ lãbatur añ cibum ⁊ post cibum.

Aliud ad tussim hũidam ⁊ ptisim ⁊ humiditates ⁊ stringit nãm. ℞ e.thuris.ʒ.x.opij ʒ.iij.çuccari tabarçed ʒ.iiij.keiss m.ʒ.ij.arsenici rubei pondus.ʒ.i.croci.ʒ.ß.terant̃ ⁊ ꝯficiãtur cum melle.potio ex eo sicut cicer vnum cũ aq̃ calida.medicie sunt.vi.

Capłm.xxij.de decoctõibus.

d Ecoctio de agarico ⁊ epithimo conferens calefactis. ⁊ accipit̃ pł mum eius in vere ⁊ estate. ℞ e.mirobał.citrinoꝝ enucleatoꝝ.ʒ.x.in alia.xx.mirobalanoꝝ nigrorum mundatorũ.ʒ.xij.pruna.xxx. numero iuiubas.xx.numero tamarindoruz ʒ.xx.fumi terre.ʒ.x. passulaꝝ mundatarum ʒ.xx.Et si tu facis ipam illi sup quem vicẽs est colera nigra projice in ipaz ex polipodio pondus.ʒ.iij.⁊ decoque illud cum quinq̃ lib. aque donec remaneat ex ea lib.i. deinde ꝓijciatur in eam ex epithimo cretensi pond᷒.ʒ.iij.aut minus aut plus ꝭm quantitatem etatis ⁊ crossitudinem hũoris melancolici ⁊ dimittatur hora vna.deide coletur ⁊ detur ex ea quantitas medie libre cum pondere.ʒ.i. de agarico albo trito cribellato cum ozali et medietate.ʒ.i.ex yera pigra aut pondere.ʒ.i ex turbit albo mundo aut plus ꝭm quantitatem virtutis ⁊ etatis.medicie sunt.xij.

Decoctio alia ex agarico ⁊ epithimo ad illũ cuius complexio est frã ⁊ datur plurimũ eius in autumno ⁊ hieme. ℞ ecipe mirobał. nigrorum ⁊ kebulorum enucliatorum omnium.ana.ʒ.x.belliricorum emblicorum omnium ana.ʒ.vij.radicis apij ⁊ corticum radicũ feniculi omnium ana.ʒ.x.passularum mundatarum pondus.ʒ.xxx.fumi terre.ʒ.vij.polipodij.ʒ.iij.sene.ʒ.iiij.spice.ʒ.ij.masticis anisi oium ana.ʒ.i.decoquantur cuz quinq̃ lib. aque donec remaneat libra vna ⁊ projiciant̃ in eam anteq̃ remoueatur ab igne epithimi ʒ.iiij.⁊ dimittatur hora vna et coletur ex ea media libra vsq̃ ad.℥.viij.⁊ projiciatur in eã turbit albi.ʒ.i.agarici.ʒ.ß. yere.ʒ.i.salis indi ʒ.ß.medicine sunt.xviij.

Decoctio de eupatorio ad illum qui habet febrem quartanam et febrem flegmaticam ⁊ omni die erraticam ⁊ ad illum cuius natura est sicca. ℞ ecipe mirobalanorum nigrorum passularum mundatarum fumi terre bedeguard eupatorij suchaba omniuz ana equales partes decoquantur ⁊ administret̃.medicine sunt.vi.

Decoctio de radicibus conferens ad febrem omnis diei et dolorem epatis et stomachi et confert ad difficultatem vrine. ℞ ecipe radicis apij corticis radicis feniculi radicis squinanti capilli veneris anisi masticis omnium ana equales partes decoquantur simul et administrentur.summa medicinarũ est.vi.

Decoctio de ysopo conferens ad tussim et dolorem pectoris et pleuresim et dolorem costarum. ℞ ecipe radicis liquiricie excorticate contrite.ʒ.decem capilli veneris .ʒ.tres feuesten pugillum vnum iuiubas viginti numero ficus albas decez nũero passularum mũdatarum.ʒ.xx.decoquatur totuz ⁊ administretur.

Decoctio alia conferens ad febres acutas valde. ℞ ecipe corticis radicis apij radicis feniculi omnium ana.ʒ. decem radicis squinanti et corticis radicis alhacol corticis radicis alsuk acute ⁊ est allebrue et corticum radicis suchabalagi et est muthabal. et nominatur alferech omnuim ana.ʒ.septẽ rosarum.ʒ.quinq̃ spice.ʒ.duas coriandri sicci.ʒ.quinq̃ fumi terre suchaba bedeguard

fructus capparis omnium ana.ʒ.v.herbe eu patorij.ʒ. decem absinthij romani.ʒ.quinq. anisi.ʒ.ij.masticis.ʒ.vnam passularum mundatarum a granis suis.ʒ.xxx.mirobalanorum citrinorum mundatorum a nucleis suis.ʒ.decem et quinq. decoquantur cum septem libris aque donec remaneat vna libra et coletur et detur ex ea tertia libre in ieiunio quibusdam cum gelaniabin et alijs cum secaniabin.medicine sunt.xviij.

Decoctio ad febrem antiquam que est cum dolore stomachi. Recipe radicis apij radicis feniculi radicum squinanti omnium ana.℥.vnam.anisi.ʒ.quatuor masticis.ʒ.duas succi eupatorij.ʒ. mediam decoquantur cum duabus libris aque donec remaneat medietas et colet et detur omni homini secundum etatem suam.medicine sunt.vi.

Decoctio de absinthio conferens ad febres antiquas et dirumpit sanguinem menstruum et prouocat vrinam. Recipe anisi asari absinthij seminis apij seminis feniculi radicis squinanti omnium partes equales decoquantur et administretur.medicine sunt sex.

Decoctio ad febrem flegmatis et ad frigiditatem in neruis. Recipe origani.ʒ quatuor seminis apij et seminis feniculi et eupatorij omnium ana.ʒ.tres et mediam passularum mundatarum.ʒ.septem turbit.ʒ.quatuor decoquantur et detur vnicuiq. secundum quantitatem virtutis sue. In descriptione alia loco turbit nakas.medicine sunt.vi.

Decoctio ad febrem quartanam in alia ad flegma. Recipe mirobalanorum kebuli.cipi afargirbeben omnium ana ʒ.quinq. et in descriptione alia mirobalanorum et ciperi omnium ana.ʒ.decem fulfulimoni.ʒ.iij.terantur et decoquantur cum quinq. libris aque donec remaneat libra vna et coletur et detur ex ea omni die tertia libre vnius.summa medicinarum est.iiij.

Alia ad reliquias febris emitritei et est febris composita ex medietate febris tertiane. Recipe radicis apij et radicis feniculi omnium ana.ʒ.quinq. passularum mundatarum.ʒ.quatuor eupatorij.ʒ.iij.alcanne.ʒ.iiij. decoquantur cum tribus libris aque donec remaneat libra vna et coletur ex ea tertia libre et administretur.summa medicinarum est octo.

Decoctio alia ad febrem flegmatis et colere. Re.eupatorij bedeguard fumi terre passularum mundatarum radicum apij et radicum feniculi et radicum squinanti et anisi et masticis omnium ana.ʒ.v.mirobalanorum citrinorum.ʒ.xv decoquantur cum quatuor lib.aque donec remaneat lib.i.et coletur ex ea et detur in potu omni die tertia libre vnius.medicine sunt.x.

Decoctio ad reliquias febris tertiane et caliditatis. Re.radicis apij et feniculi omnium ana.ʒ.ij.mirobal.citrinorum et nigrorum et bellericorum et emblicorum et passularum mundatarum omnium ana.ʒ.v.bedeguard eupatorij omnium ana.ʒ.v.turbit albi contriti.ʒ.iij.pruna.xxx.numero tamarindos xx.numero fumi terre.ʒ.vij.decoquantur cum.iij.lib.aque donec remaneat lib.i.et coletur et detur ex ea omni die lib.ß.medicine sunt.xiij.

Decoctio ad reliquias febris emitritei et est medietas febris tertiane. Re.radicis liquiricie et radicis apij et radicis feniculi omnium ana.ʒ.ij sucbaba eupatorij omnium ana.ʒ.iij.origani et masticis omnium ana.ʒ.ß.coriandri sicci et rosarum omnium ana.ʒ.iij.tereniabin.ʒ.xx.decoquantur cum tribus lib.aque donec remaneat lib.i.et.ß. et coletur et detur ex ea libra.ß.omni die. medicine sunt decem.

Alia ad hunc modum. Re.herbe eupatorij fumi terre passularum mundatarum omnium partes equales decoquantur cum aqua et detur in potu.

Decoctio ad febrem flegmatis cum frigiditate. Re.eupatorij et absinthij omnium ana.ʒ.iiij.coriandri sicci passularum mundatarum omnium ana.ʒ.ij.decoquantur cum tribus lib.aque donec remaneat lib.i.et.ß.et detur.

Decoctio alia que confert ad febrem acutam. Re.coriandri sicci.ʒ.x.coquatur cum tribus libris aque donec remaneat libra vna et media et coletur ex ea media libra. et si natura est constricta detur cum teraniabin.et si non est constricta tunc cum.℥.i.gelentabin.et cum equali ei de secaniabin.

Alia ad febrem antiquam. Re.mirobalanorum citrinorum.ʒ.vij.mirobalanorum nigrorum.ʒ.v.radicum apij et radicum feniculi et fumi terre omnium ana.ʒ.ij.bedeguard.ʒ.iij.cassiefistule.ʒ.iij.passularum mundatarum.ʒ.v.decoquantur cum duabus lib.aque et detur.

Decoctio conferens ad frigus vehemens cum febre. Re.medicine inde nominate haros ʒ.iij.ciperi et emblici.omnium ana.ʒ.v.decoquantur cum lib.aque donec remaneat medietas libre et dentur ex ea.℥.ij.cum aqua calida.medicine sunt.iij.

Alia conferens ad febres antiquas ꝛ tremorem vehementē. Re. coriandri sicci rosarū rubeaꝝ oīum ana. ʒ. ij. seīs apij origani ꝑsici omniuz ana. ʒ. iij. infundant in libra aque calide die ꝛ nocte ꝛ dent ex ea in mane. iij. ℥. ꝛ in oibꝫ duobus diebus ꝑmutent medicine Cū ꝗ ꝑtrāsit tremor damus ei aquā calidam in qua decocte sunt anetū ꝛ sal cū secaniabī de melle vt vomat medicīe sunt. iiij.

Alia ad febres antiqꝫ. Re. radicis alsuk ĩmo radicis liquiricie fumi terre. ʒ. iij. ꝛ in descriptōne alia radicis nenufaris radicis lilij ʒ. v. ꝛ ī descriptōe alia loco lilij alcalchol passulaꝝ mundataꝝ. ʒ. x. eupatorij. ʒ. iiij. radicis apij ꝛ radicis feniculi oīꝫ aā. ʒ. v. bedeguard suchaba oīm ana. ʒ. ij. decoqͣnt cum. vi. libris aq̄ donec cōsumat medietas. potio. ℥. iij. medicine sunt viij.

Alia ad febrē antiquā. Decoquant ameos. ℥. i. b sse pondus. ʒ. v. iuiube. x. nūero ꝛ ī descriptōe alia loco iuiube bors decocti ꝛ. x. pruna cū duabus lib. aq̄ donec cōsumat medietas ꝛ dētur in potu ex ea. ℥. iij. in ieiunio. sūma est. iij. nō dicūt albusir neqꝫ pruna ī descriptione alia.

Alia ad tremorē difficilem q̄ fit in febre. Decoquant cipi ꝛ gingiberis ꝛ calamēti fluuialis cū aq̄ ꝛ dent in potu. aut dent ex calamēto fluuiali ꝑtrito pōdus. ʒ. ij. ꝛ ex çuccaro cōtrito equale ei cū aqua calida ꝛ ē bonū valdꝫ aut decoquat calamentū fluuiale cū oleo sisamino ꝛ inungat cū eo corpus. ipm nāqꝫ abscindit tremorem.

Alia ad tremorē ꝛ sudorē supfluū. Reci. calamenti. ʒ. vi. terantur ꝛ ꝓiciant in ollā et fundat sup ipsū medietas lib. aque ꝛ decoq̄tur donec remaneāt. ℥. ij. ꝛ bibat dieb⁹ aliqꝫ

Decoctio ad sodā cū febre ex hūore crosso. Re. radicis apij ꝛ feniculi ꝛ suchaba oīm ana. ʒ. iij. turbit. ʒ. ij. anisi. ʒ. i. decoquant ꝛ colentur ꝛ ꝓiciat in eā pondus. ʒ. i. ex yera et medietas. ʒ. ex turbit ꝑtrito ꝛ dent. medicine sunt. v. in alia loco turbit nacas.

Alia ad dolorē stomachi ꝛ vomitū ꝛ colicam ex epate ꝛ splene ꝛ febrez ex flegmate. Re. anisi. ʒ. ij. masticis spice aromatice oīm aā. ʒ. i. decoquant ꝛ detur.

Alia ad dolorē stōachi ꝛ maliciā digestionis ꝛ febrem frigiditatis ꝛ opilatōnes ꝛ colicā. Re. spice. ʒ. i. galāge. ʒ. ij. cimini. ʒ. iij. decoquant ꝛ dent. medicīe sunt. iij.

Alia ad nauseā. Re. mirobalāoꝝ nigroruz. ʒ. iiij. mirobalanoꝝ citrinoꝝ ʒ. viij. belliricoꝝ emblicoꝝ oīm aā ʒ. vi. fumi terre. loco fumi terre seitaragi ciperi oīm ana. ʒ. iij. decoquant cū aq̄ sicͭ ē decoctio epithimi ꝛ dent ī potu ex ea q̄ntū ē auellana. medicīe st. vi.

Decoctō alia ad dolorē epatis ex opilationibus ꝛ adustionē ꝛ splenē. Re. eupatorij herbe absinthij spice asari masticis rubee capilli veneris raund seni ciperi carpobalsami oīm aā. ʒ. i. decoquant ꝛ dent in potu. medicīe sunt. x.

Alia q̄ ꝓuocat sanguinē menstruū. Re. prassij calamēti rute recēs saguasora ꝛ ē albe lēgesir radicis mori oīm aā. ʒ. ij. decoquant cū vino aut cū aq̄ ꝛ dent in potu.

Decoctio ad ventositates ꝛ inflatōem in ventre. Re. costi cassie lignee asari polij oīꝫ ana. ʒ. ij. mirobalanoꝝ nigroꝝ belliricoꝝ emblicoꝝ oīm ana. ʒ. viij. masticis. ʒ. i. turbit attriti. ʒ. viij. decoquant cū trib⁹ lib. aq̄ dōec cōsumant due tertie ꝛ colent ꝛ dent oī hōi ƀm q̄ntitatem v̄tutis sue. medicine sunt. ix.

Decoctio que ꝓuocat vrinā ꝛ sanguinez menstruū ꝛ apit opilatōes. Re. sirakius fagus ꝛ est centaurea minor camedreos rute oīm ana. ʒ. v. decoq̄ntur cū aq̄ ꝛ dent in potu sūma medicinarū ē. iiij. in alio loco siraki⁹ v̄ga pastoris.

Aliud ad dolorē ancharū ꝛ genuū. Re. fenugreci. ʒ. xv. passulaꝝ mundatarū. ʒ. vij. galange. ʒ. iiij. radicis apij ꝛ radicis feniculi ꝛ radicis squināti oīm aā. ʒ. v. turbit. ʒ. iiij. decoquant cū. iij. li. aq̄ donec remāeat medietas ꝛ coletur ꝛ dent ī potu ex ea. ʒ. iij. trib⁹ dieb⁹ tepida cū oleo de kerua ꝛ yera pigra.

Alia ad dolorē ancharꝝ iuuatiua valdꝫ. Re. fic⁹ nigꝫ. x. nūero nigelle galāge ƀmodactil. oīm aā. ʒ. xv. petrosillini ꝛ ameos oīm aā. ʒ. iij. dcoquant ƀm medietatē ꝛ colent ꝛ dent cū butiro vaccino. ʒ. vi.

Ad palisiz. Re. acori çīgiberis seīs apij seīs feniculi petrosillini siseleos costi oīꝫ aā ʒ. iiij. belliricoꝝ ēblicoꝝ oīꝫ aā. ʒ. viij. dcoq̄nt cū. ij. lib. aq̄ dōec remaneat medietas ꝛ colent ex ea. ℥. iij. ꝛ ꝓiciant sr eā olei d costo aur. ij. ꝛ dent. xxi. die. medicīe sunt. ix.

Alia ɔferēs ad dolorē iūcturarū. Re. radicis feniculi ꝛ radicis liq̄ric̄ ꝛ radic̄ apij oīꝫ aā. ʒ. iij. anisi ʒ. i. ƀmodactil. ʒ. ij. passulaꝝ mūdataꝝ. ʒ. v. dcoquant cū. ij. lib aq̄ donec remaneat medietas ꝛ colent ꝛ detur oī hōi ƀm q̄ntitatem v̄tutis.

Alia ad dolorē renum ⁊ duriciē stomachi ℞.e. cassie lignee spice costi oīm añ.ʒ.i. squinanti anisi seīs apij oīum añ.ʒ.iij. passular̄ bñ mundatarū.ʒ.v. decoquant̄ cū.ij.lib. aq̄ donec ꝯsumat̄ medietas ⁊ colet̄ ⁊ det̄ in potu oīm hōi ꝺm q̄ntitatē virtutis sue ⁊ sue etatis. medicine sunt.vij.

Ad dolorē renū. ℞e. meu fu dauci oīum ana.ʒ.iij. petrosillini anisi seīs ameos rubee asek oīm añ.ʒ.ij. prassij scordeon sticados floris fadicon oīm añ.ʒ.i. decoquat̄ cum.iij.lib. aque donec remaneat medietas ⁊ detur cuꝫ oleo de kerua.

Alia ad dolorē renū ⁊ difficultatē vrine. ℞e. cimini anisi radicis liquirē. seīs citrulli seīs batheche oīm ana.ʒ.iij. psillij seīs malue oīm ana.ʒ.ij. ⁊ in descriptōe alia loco anisi absinthij. ⁊ loco psillij kekengi. sanū ē illō decoquant̄ cū tribus lib. aq̄ donec remaneat medietas ⁊ dent̄ ĩ potu ex ea.℥.ij.

Alia ad renes ⁊ lapidem. ℞e. fenugreci ameos seīs baucie seīs apij oīm ꝑtes eq̄les decoquant̄ ⁊ detur in potu cū çuccaro ⁊ ē sana. medicie sunt.v.

Aliud ad sitē illius ⁊ opatur cū velocitate ⁊ ad ꝯstrictōem anhelitus. Cancri terantur ⁊ exꝑmant̄ ⁊ det̄ ĩ potu ex exꝑssiōe eoꝝ

Alia ad splenē exptā. Terant̄ folia capparis cū aceto ⁊ exꝑmat̄ ex eo q̄ntitas.℥.ij. que bibat̄ tribus dieb9 ⁊ pueri sumant ĩ potu ex ea postq̄ exꝑmitur absq̄ aceto.

Alia ad ventositates ⁊ angustiā. turbit ⁊ ysopus sicca ꝺcoquant̄ ⁊ det̄ in potu cū oleo de amigdalis dulcibus.

Alia. Sagnassora ⁊ est alfelengesif terantur ⁊ exꝑmat̄ aq̄ eius ⁊ det̄ ex succo ei9.

Equale ei. det̄ in potu pondus.ʒ.s. salis emoniaci cū aq̄ raphani ⁊ misceat̄ cū fece raphani qui exꝑssus fuit q̄d sit equale ei de sisamo ⁊ terat̄ ⁊ fiat empłm sup splenē tribus diebus exptum est.

Ad tremorē qui accidit p9 coitum. In aq̄ sa[..] suci soluat̄.ʒ.i. de opopanaco ⁊ det̄ ĩ potu tribus diebus ꝯtinuis.

Decoctio ad vomitū vehemētez. Botin sumach vehementis acetositatis cortices fistici supiores grana granatoꝝ acetosoꝝ aniuden lini cançi ⁊ menta. Infunde ista cum aqua in vase vitreo.iij. diebus ⁊ da in potu ex ea oī die semp. medicie sunt.vij.

Decoctio ad ydropicos. ℞e. camedreos ⁊ camepitheos ⁊ petrosillini ⁊ ysopi sicce et squinanti ⁊ spice romane ⁊ belengesif ⁊ ē sagnasora ⁊ sisileos oīm ana.℥.i. mirre aristologie rotunde gentiane epithimi dauci oīuꝫ ana.℥.s. aloes scotrensis.℥.iij. decoquātur cum decem libris aque donec remaneat t[..]ia ⁊ coletur ⁊ dent̄ in potu ex ea.℥.ij. vsq̄ ad.℥.v. omni hōi ꝺm q̄ntitatē v̄tutis. medicie sūt decem ⁊ quatuor.

Alia cum serapino valens ad ydropicos ⁊ soluit cū virtute. ℞e. serapini sextaria.ij. opopanaci amoniaci aristologie longe oīm añ.ʒ.iiij. in alia oīm ana.ʒ.i. turbit meçerion oīm añ.ʒ.ij. eupatorij basse fumi terre colloquintide interioris calamenti ⁊ ireos et mirobalanorum citrinorum omniuꝫ ana.ʒ.i. cepe squille.ʒ.ij. terantur omnia ⁊ infundātur cum çuccaro ⁊ ponantur in sole septem diebus et colet̄ et dētur ex ea oī die.℥.iij. septē diebus confert enī valde. medicine sunt tredecim.

Alia ad ydropicos apꝫ opilatōes valde ⁊ est sana. Recipe gentiane raund seni squinanti omnium ana.ʒ.iiij. radicis apij corticis radicis feniculi ⁊ seminis vtriusq̄ ⁊ mirre et aristologie ⁊ absinthij omnium ana.ʒ.iij. spice cina nomi ana.ʒ.ij. fumi terre.ʒ.iiij. ligni a[..] cori.ʒ.ij. fenugreci.ʒ.vi. anisi.ʒ.iij. masticis.ʒ.ij. eupatorij.ʒ.ij. fundātur super ea lib. aq̄.iiij. ⁊ decoquantur donec consumatur medietas ⁊ coletur ⁊ detur tepida omni homini ꝺꝫ q̄ntitatem virtutis sue cum confectōne de lacca ⁊ athanasia quantitatis que sit inter.iij.℥ ad minus. medicie sunt.xvi. in alio loco confectōis lacce ꝯfectio regis.

Medicina que soluit ydropicē. quando non est febris. ℞e. aq̄ radicis lilij celestis.℥.i. vrine caprarum.℥.ij. infusionis aloes.℥.s. ⁊ in descriptōne alia loco aloes yera pigra proĩce in ista stercoris collumbarum que nutriuntur croco ortulano pondus.ʒ.iij. et coletur ⁊ proĩciatur in ea pondus.ʒ.i. croci et detur in potu. Ipsa enim soluit multuꝫ. medicine sunt.v.

Decoctio ad baras. Recipe radicis squinanti.ʒ.xx. çedoarie doronici omnium ana.ʒ.iij. sauine seba armeni omnium ana.ʒ.iiij. decoquantur cum duabus libris aque donec consumetur medietas. Deinde coletur et detur in potu septem diebus. Medicine sunt.vi.

Alia ad albaras. ℞. radicē feniculi ⁊ apij ⁊ sq̄nāti oīꝫ añ.ʒ.v. passul̄. mūdatar̄ epithi

mirobal. nigrorum oim ana. ʒ. iij. decoquantur cū. iiij. lib. aq̄ donec ɔsumat medietas. deinde colet̄ ⁊ det̄ in potu. vi. diebus.

Sirupus illius. Re. mirobalanorum belliricorū emblicorum oim ana. ʒ. i. passularū mundatarū. ʒ. ij. epithimi. ʒ. v. polipodij. ʒ. iij. ellebori nigri. ʒ. ij. decoquant̄ cū. iiij. lib. aq̄ dōec remaneat medietas ⁊ colet̄ ex ea medietas libre ⁊ det̄ cū pondere. ʒ. i. ⁊. ʒ. de yera. ⁊. ʒ. i. de agarico. sūma ē. ix.

Infusio aloes ɔferens ad albaras. Re. seis ysopi ameos masticis epithimi oim añ ʒ. v. mirobal̄ nigrorum. ʒ. x. belliricorum emblicorū turbit oim ana. ʒ. vij. amili. ʒ. x. passularū mundatarū. ʒ. xx. decoquant̄ cū. v. lib. aq̄ donec remaneat lib. i. ⁊ colet̄ ⁊ ꝓyciatur in eam aloes boni scotrēsis. ʒ. v. aut yere pigre ⁊ dētur ex ea in ōi die. ʒ. iij. in mane añ cibum. et det̄ in potu nasturcij pondus. ʒ. ij. cum aq̄ calida: ⁊ cibet̄ sup ipsā ex aq̄ ciceris cū oleo et spuma sinapis ɔtriti. medicine sūt. xi.

Infusio aloes ɔferens ad sodā antiquam. Re. mirobalanorum citrinorum ⁊ nigrorum ⁊ absinthij oim ana. ʒ. v. bedeguard fumi terre oium ana. ʒ. x. decoq̄ntur cū. iiij. lib. aq̄ donec rēmaneat lib. i. ⁊ colet̄ ⁊ ꝓyciant̄ in eam aloes. ʒ. v. ⁊ ponat̄ in vase vitreo in sole ⁊ dent̄ ante cibū in oi die. ʒ. ij. ⁊ det̄ in poto nasturcij pōdus. ʒ. ij. cum aq̄ calida ⁊ det̄ gibzabegi ⁊ det̄ vinū insipidū. fac illō septē dieb᷒. medicine sunt. vi.

Infusio aloes mundificans stōachū ⁊ caput ⁊ ɔfert ad sodā vehemētē assiduā ⁊ emigraneā ⁊ febres antiquas. Re. mirobal. citrinorum. ʒ. x. kebulorum ⁊ nigrorum ⁊ belliricorum et emblicorum oim añ. ʒ. ij. masticis. ʒ. iij. seis cuscute. ʒ. v. seitaragi. ʒ. x. ⁊ in descriptōe alia loco alseitaragi fumi t̄re bedeguard. ʒ. viij. absinthij romani. ʒ. v. decoquāt cū. iiij. lib. aque donec remaneat lib. i. ⁊ colet̄ ⁊ ꝓyciant̄ i eam ex yera ⁊ aloe. ʒ. v. ⁊ ponat̄ ad solē in vase vitreo ⁊ dent̄ ex ea omni die. ʒ. ij. nouē diebus mirabile ē. medicīe sunt. xi.

Decoctō que sūt̄ cū oleo de kerua ad sodā ex frigiditate ⁊ colera nigra ⁊ vertiginem ⁊ epilepsiam. Re. radicū squinanti calamēti montani aristologie rotunde spice oim añ ʒ. i. seitaragi. ʒ. vij. ⁊ in d̄scriptōe alia loco seitaragi fumi terre ⁊ bedeguard. ʒ. v. mirobal. nigrorum. ʒ. viij. epithimi. ʒ. iiij. masticis. ʒ. ij. et ʒ. polij. ʒ. iiij. decoquant̄ cum. iiij. lib. aq̄ dōec remaneat libra. i. ⁊ ꝓyciant̄ in eam cū caliditate sua yere pigre. ʒ. iiij. ⁊ ponat̄ in vase vitreo ⁊ detur ex ea tertia lib. oī die cū olei de kerua aur. ij. medicine sunt. x.

Simile illius ad dolorem stomachi ex frigiditate. ⁊ confert ad apostemata frigida etiam. Recipe mente. ʒ. iij. masticis: spice: anisi oim ana. ʒ. ij. ⁊. ʒ. marmachur. ʒ. v. semis apij ⁊. ij. dauci cimini indi carpobalsami cassie lignee cordumeni floris squināti oim añ ʒ. ij. garlofil. ʒ. iij. decoquant̄ cum trib᷒ lib. aq̄ donec remaneat lib. i. ⁊ coletur ⁊ dēt̄ ex ea. ʒ. ij. cum pondere aur. ij. ex oleo de kerua. medicine sunt. xij.

Sirupus illius ad dolorē epatis ⁊ splenis ex frigiditate ⁊ ad dolorē colicū. Re. raūd seni ɔtriti. ʒ. iij. spice. ʒ. ij. ⁊. ʒ. flor squināti ʒ. iij. polij. ʒ. iiij. radicis apij ⁊ radicis feniculi oim añ ʒ. v. anisi masticis seis apij lacce mundate a lignis oium ana. ʒ. iij. fructus tamarisci carmegegi corticū radic capparis omnium añ. ʒ iij. calami aromatici. ʒ. iij. scolopendrie. ʒ. v. gētiane. ʒ. ij. ⁊. ʒ. camepitheos. ʒ. iij. ⁊. ʒ. asari ʒ. iij. ⁊. ʒ. aristologie longe ⁊ rubee omniū añ ʒ. ij. ⁊. ʒ. decoquant̄ cum. iiij. lib. aq̄ donec remaneat lib. i. ⁊ coletur ⁊ det̄ ex ea tertia lib. cum pondere. ʒ. ij. ex oleo de kerua. medicine sunt. xvij.

Decoctio in qua datur oleū de kerua ad dolorē renū ⁊ vesice ⁊ frangit lapidē q̄ est in renibus. Re. meu fu dauci petrosillini seminis raphani oium añ. ʒ. iij. nere excorticate. ʒ iij. seis apij seis feniculi anisi asari oim añ. ʒ iij. ⁊. ʒ. ciceris nigri contriti. ʒ. x. spice radicis squināti oim añ. ʒ. iij. ⁊ miuj sol. ʒ. v. decoq̄nt̄ cū. iiij. lib. aq̄ donec rēaneat li. i. et colet̄ ⁊ det̄ ex ea t̄tia li. cū pōdē. ʒ. ij. olei de kerua ⁊ olei astribulion ⁊ olei de granis pini aur. i. ⁊ cōedat sup ipȝ raphanū ⁊ aquā ciceris ⁊ apij cū oleo de amigdal̄ dulcib᷒. ⁊ in descriptōe alia pōd᷒ ciceri nigri. ʒ. xij. ⁊ lo᷒ miuj sol passularum.

Decoctō i q̄ dat̄ oleum ō kerua ad apata dura mtica. Re. amōiaci opopāaci bdellij serapini oim añ. ʒ. ij. radicis alte e radic liq̄r. oium añ. x. mellilloti. ʒ. vij. ficus sebemair. vij. nūero senestē. l. nūero. vij. grana pipis albi ⁊ storac sicce. ʒ. iij. masticis. ʒ. iij. basek. ʒ. x. īterioris cartami ortulani. ʒ. ix. fenugreci. ʒ. vi. seis lini. ʒ. v. passularum mūdatarum. ʒ. xv. radic feniculi. ʒ. x. decoq̄ntur cū. v. lib. aq̄ dōec rēmaneat lib. i. ⁊ colet̄ ⁊ det̄ ex ea media lib. cū pōdere. ʒ. iij. ex oleo de kerua. ⁊. ʒ. ij. ex oleo de amigdal̄ dulcib᷒. medicīe sūt. xvi.

Sirũ illius ad dolorẽ dorsi ⁊ genuũ ⁊ ancharũ. Re. rubee feitaragi bugiden hermodactil omnium ana. ʒ. v. passulaꝝ mundatarũ fenugreci oĩm añ. ʒ. x. radicis apij ⁊ in descriptõe alia radicis capparis ⁊ radicis feniculi oĩm añ. ʒ. vij. ʒinziberis. ʒ. iij. masticis anisi oĩz añ. ʒ. ij. ⁊ .s. radicis squinãti. ʒ. iij. decoquãt cum iij. lib. aq̃ donec remaneat medietas ⁊ coletur ⁊ detur ex ea tertia lib. cũ duobus aur. ex oleo de kerua. sũma medicinaꝝ ẽ. xvj.

Sirũ illi' ad podagrã ex frigiditate. R. hermodactil. amoes alcanne de mecha radicis capparis oĩm añ. ʒ. v. seis rute montane cordumeni sticados camepitheos oĩm añ. ʒ. iij. radicis apij radicis feniculi oĩm añ. ʒ. vij. passularũ mundataꝝ. ʒ. x. dauci meu carpobalsami oĩm añ. ʒ. ij. ⁊. s. keissim seis andacoche oĩm añ. ʒ. ij. ⁊. s. cassie lignee. ʒ. iij. basse. ʒ. iij. rubee. ʒ. v. decoquant cũ. vij. lib. aq̃ donec remaneat libra vna ⁊ media. ⁊ coletur ⁊ det ex ea tertia lib. cũ oleo de kerua bm q̃ntitatẽ vtutis ⁊ cõplonis. medicie sũt. xviij.

Alia que dat cũ oleo de kerua ad illuz q̃ hz mollificatõem ⁊ palisim ⁊ torturã. Reci. amoniaci opopanaci oĩm ana. ʒ. ij. folioꝝ rute hũide. ʒ. v. acargereben ⁊ coralli. ⁊ i dscriptõe alia denidẽ ⁊ radicũ nẽufar ⁊ enule sicce ⁊ secacul oĩm ana. ʒ. iij. medulle alcartami ⁊ ex illa vsq; ad finẽ descriptõis ⁊ radicis nenufaris ⁊ enule sicce ⁊ secacul oĩm ana. ʒ. iij. ⁊ benden ⁊ est radix alkeiri. ʒ. iij. medulle cartami siluestris. ʒ. x. seba. ʒ. viij. ʒingiberis ʒ. iij acori. ʒ. iij. feitaragi indi. ʒ. v. piretri. ʒ. ij. costi. ʒ. iij. nigelle. ʒ. ij. satil ⁊ satracan oĩum ana ʒ. iij. ⁊ in descriptõe alia loco satil talisafar ꝑtere ea ⁊ decoque ipa cũ. v. lib. aque donec remaneat lib. i. ⁊ det in potu ex ea tertia lib. cũ pondere. ʒ. i. de kerua ⁊ yera pigra bz q̃ntitatem virtutis.

Alia que dat cũ oleo de kerua ad paralisim ⁊ dolorẽ dorsi. Sumat ex herba noiata betilon ⁊ est asseulla in hũiditate sua terat ⁊ exꝑmat ⁊ excipiantur ex aq̃ eius. ℥. iij. decoquat lento igne donec clarificet bñ. deide ꝑmisceat cum ea mellis quãtitas. ℥. i. ⁊ olei de kerua ⁊ olei calicalide ⁊ olei kelenigi põdus aur. ij. ⁊ det in potu q' si non inuenit ex hac herba aliquid hũidũ accipiat ex ea sicca pondus. ʒ. xxx. ⁊ decoquat cũ. iij. lib. aque donec remaneat lib. i. deinde colet ⁊ det ex ea sicut diximus.

Decoctio que datur cũ oleo d kerua ad dolorem pectoris ⁊ dorsi ⁊ laterũ ex frigiditate. Re. passularũ mundatarũ. ʒ. x. fenestẽ i. numero ficus sebegebit. iij. numero iuiubas. x. numero radicis liquiricie ⁊ radic apij ⁊ radicis feniculi oĩz ana ʒ. vij. spice. ʒ. iij. cassie lignee. ʒ. ij. ⁊. s. calami aromatici. ʒ. x. ⁊ in descriptõe alia. ʒ. v. vel. xv. floris squinanti ʒ. iij. gũmi amigdalarũ atriti. ʒ. v. decoquãtur cum iiij. lib. aq̃ donec remaneat libra. i. et coletur ⁊ detur ex ea tertia lib. cũ pondere. ʒ. ij. ex oleo de kerua. ⁊ pondere. ʒ. ij. ex oleo de amigdal' dulcibus.

Alie que ꝓuocant sanguinẽ menstruum Re. pulegij ceruini belengesir ⁊ est saguasora oĩm añ. ʒ. v. prassij. ʒ. iiij. piretri. ʒ. iij. rubee ʒ. vij. polij. ʒ. iiij. rute. ʒ. iiij. faseolorũ rubeorũ ʒ. x. acori. ʒ. ij. ⁊ cimarũ squinanti xilobalsami asari costi camedreos costi anisi ameos oĩm ana. ʒ. iij. seis apij seis feniculi meu oĩm ana. ʒ. iiij. decoquãtur cuz. v. lib. aq̃ donec remaneat lib. i. ⁊ colet ⁊ detur ex ea tertia lib. cum olei de kerua pondere. ʒ. iij. Medicine sunt. xix.

Alia ad dolorem dorsi ⁊ vẽtositates que accidũt in intestinis. Re. seis apij ameos oĩum ana. ʒ. iij. asari. ʒ. ij alfassura ⁊ farassim oĩum. añ. ʒ. i. decoquant ⁊ det omni hõi bm q̃ntitatẽ sue vtutis.

Decoctio que stringit stõachũ ⁊ soluit colerã. Re. mirobalanoꝝ citrinoꝝ ⁊ nigrorũ ⁊ belliricoꝝ ⁊ emblicoꝝ oĩm ana. ʒ. x. feitaragi. ʒ. v. ⁊ at' fumi terre ciperi masticis omniũ añ. ʒ. i. decoquant cum trib' lib. aq̃ donec remaneat medietas lib. ⁊ det. medicie st. vij.

Capitulũ. xxiij. de sirupis.

s Irup' de lilio valẽs ad ꝯfortatiõẽ stõi ⁊ epatis q̃n ẽ ex frigiditate ⁊ ad illũ quẽ cõseq̃t sincopis ex euacuatõe sãguis mẽti ⁊ diãria ⁊ alcafacã ex frigiditate ⁊ ad ꝑgnãtes q̃bo adueit sicopis. Sumãt ex liliis alegdei lilia. xiiij. ⁊ i descҏtõe alia loco. xiiij. lilioꝝ sẽ q̃drigẽta lilia ⁊ abstergat q̃d ẽ sup ea ex croceitate ⁊ accipiat ex eis cũ vngue rubedo pẽdens q̃ ẽ in radice folioꝝ ⁊ expãde ea sr pannũ lini die ⁊ nocte ⁊ accipe in mane costi ⁊ calami aromatici ⁊ gariofil. ⁊ folij oĩm añ. ℥. ij spic amomi mastic oĩm añ. ℥. i. sat gẽme cassie lignee oĩum añ. ℥. iij. xilobalsãi. ℥. iiij. storacis colate. ℥. iiij. croci. ℥. s. musci aur. ij. olei balsami. ℥. i. tere medicinas siccas ⁊ cribella cribellatiõe grossa ⁊ line ex oleo balsami cũ

storace liquida linitõe bona. deide pỹce sup
eã salē. τ pº illud pone ea in vase vitreo aut
scutella vitreata ita q̃ vnũ sit sup aliud do-
nec finiant lilia τ seruent die τ nocte donec
recipiant medicine odorez liliorũ. τ pỹce sup
ea in die scdo vini mõtani antiqui odoriferi
lib. x. τ solue in eo muscũ τ crocũ. deinde stri
ge caput vasis cũ carta τ sup ipsuz sit pãnº
lini. deinde luteture luto capitũ ceculiarũ cũ
aceto vini aut cũ luto cõfecto cũ furfure or-
dei τ pone ipsũ in loco vmbre in q̃ sit aer tē-
peratº τ declinet ad septentrionē τ seruetur
vi. mensibus. deide admĩstretur.

Sirupus de citro iuuatiuus ad vene
nosos dies estatis τ vtiginē ex potu vini et
refrenat colerã bene τ ɔfert ad ĩpetiginē q̃n
ex eo linit sup locũ: bonus. Sumant ex suc
co acetositatis citri lib. x. que sit aq̃ τ decoq̃-
tur lento igne donec fiat ei sba spissitudinis
sicut oz. deinde pỹce in ipsũ çuccarũ tabar-
çed τ decoque eũ τ cole ipsũ τ vtere eo.

Operatio alia rob citri bona. Sumatur
acetositas citri τ mundet ex granis suis et
ponat in vas vitreũ viride τ exꝑmat τ cole
tur cũ pãno lini spisso τ dimittat dõec clari-
ficetur bñ. τ ponat in illa aq̃ in ꝑmis τ infũ-
datur in pixidē viridē. Cũ g̊ aggregat hº aq̃
decoque ipsã in olla de lapide limpida igne
lento donec cõsumat medietas eiº cola ipaz
τ dimitte ipsam donec infrigidetur τ coopēi
eã τ dimitte ipsã tribº dieb9 τ decoq̃ ipsã len
to igne zº donec remaneat ps. i. ex. v. ptibus
τ infrigida eã τ pone ipsã in vase vitreo. cũ
g̊ venit estas pone hũc succũ in sole τ tu iaz
coopi caput vasis τ stringe. τ q̃to plus anti
quantur est melius.

Modus alius sirupi de citro. Dimitte
citra donec putrefiãt. deide extrahat aceto-
sitas τ exꝑmatur τ colet τ pỹciãtur sup oēs
vij. lib. hº aque mellis mundi lib. iij. τ decoq̃n
tur lento igne donec fiat ei spissitudo sbstan
tie τ cola illud τ repone ipsũ τ vtere eo.

Operatõ hedrunion τ ē iuleb cõferēs ad
febrē τ sitim τ adustionē in stomacho τ tussiz
τ caliditatē τ pleuresim. Sumãtur rosaruz
rubearũ mundataruz lib. iiij. ponant in pixi
dem τ fũdantur sup eas aq̃ calide lib. x. τ stri
gatur caput vasis bñ τ dimittatur die ac no
cte τ exꝑmatur in mane τ pỹciantur sup eã
çuccari boni lib. x. τ decoquat lento igne do-
nec fiat ei substãª spissa τ colet τ admĩstret.

Iuleb. Sumat mina çuccari τ fũdãt sup
ipsũ aque lib. iiij. τ decoquãtur lento igne et
fundãtur sup ipsũ. ℥. g. aque rosate τ dimit-
tatur sup igne τ colet τ admĩstretur.

Operatio sirupi de violis ɔferēs ad tus
sim τ pleuresim τ lenit vētrē τ cõfert iuuam
tum magnuz ei qui hz ptisim valde. Sũat
ex violis humidis mundatis lib. i. τ põatur ĩ
vas vitri aut testã vitreatam τ fundãtur su
per ipsas aq̃ calide lib. iiij. τ dimittantur die
τ nocte. deinde colantur τ pỹciantur sup eã
penidiorũ aut çuccari tabarçed lib. iiij. τ dco
quatur donec fiat spissitudo substãtie τ cole-
tur τ admĩstretur. Si aũt sirupũ de nenufa
re facere volueris fac ipm ꝺm hũc modũ.

Operatio secaniabin ꝺm descriptõez ga
lieni. q̃n ponis mel bonũ sup prunas τ acci-
pis spumaz eius τ funde sup ipsũ eq̃le ei de
aceto quod cũ tu gustas non sit vehemētis
acetositatis neq̃ sit dulce τ decoq̃tur super
ignē dõec ꝑmisceas ꝑmixtõe ɔdecēti τ assu
mat vnũ saporē alterius τ non sit acetũ cru
dum. deinde eleua illud. Cum g̊ vis admini
strare ipsũ ɔmisce ipsuz cũ aq̃ sicut vinũ. Et
si ille qui eo vtitur non leditur ipso si est ve-
hementis acetositatis. aut vehementis dul-
cedinis assidua vsuz eiº. Et si leditur eo ad-
de in ipsuz quod minuitur ex ipso τ dcoque
ipsum secũdo. q̃ est q2 non est laudabile vt fi
at cum mensura vna. q̃uis sit hoc sil'e ei qd
facit hõ q̃n ꝑcipit oĩbus qui bibũt vinum vt
bibant ipsum cum aqua. ꝑter q̃ sciat q̃ ĩ eis
est qui iam consueuit bibere ipsũ insipidum
Nã quando bibit ipsum forte paulatim ledi
tur caput eius statim. Et qui cõsueuit ipsum
bibere forte q̃n bibit ipsũ multe cõmixtiõis
facit sibi nauseã. Cũ g̊ sil'e huic accidat ĩ po-
tu vini τ de ɔsuetudine hoĩum sit vt bibant
ipsũ multotiens. q̃liter g̊ non accidit ĩ potu
secaniabin plus. τ cõsuetudo nr̃a sit bibē ip
sũ minus q̃ bibere vinũ valde. τ est eo fortiº
Oz g̊ vt sapient fiat equalitas ꝺm illuz qui
bibit ipsũ non ꝺm nos. Et oz vt scias q̃ ɔue
nientiº ei q̇ ipsum accipit est suauis apud ipz
Et ꝑpt illud est iuuamentũ eiº plus tũc. Et
ille qui leditur eo ē ille q̇ abhorret seipsũ. Et
tꝑatior harũ spērũ est vt fiat in ꝑmis cuz eo
qd ɔuenit pluribº hoĩbº. Et ita oz vt fiat su
per oēz ptē aceti misceãt cũ ea mell' dispũa-
ti. ij. ptes τ decoq̃nt sr̃ ignē lentũ dõec misce
ant eorũ sapoēs. τ silr̃ sapor aceti ēt si rema-
neat crudº. ꝺ frangatur cũ aq̃ a ꝑncipio sui.
et silr̃ oz vt fiat secaniabĩ sr̃ oēz ptē mell'. iiij

ꝑtes aque electe clare. deinde coquaꝶ cū eq̄
litate donec eleuetur spuma mell'. Qm̄ mel
malū est cuius spuma leuaꝶ multa. ⁊ silr̄ re
tineꝶ decoctio eius plus. ⁊ mel bonū ē mino
ris spume. Quapropṫ nō indiget decoctiōe
sua multū sicut illud qđ ē ante ipsū. ⁊ pṙimū
qđ remanet ex ꝑmo qđ ꝑmiscetur ē q̄rta. ⁊ ĩ
descriptiōe alia medietas hoc est qn̄ misceꝶ. ĩ
eo ex aceto q̄ntitas medietatis eius. Et ite-
reꝶ decoctio eiꝰ donec ꝑmisceanꝶ q̄ntitates
eius bene ⁊ nō remaneat acetū crudū. Et sit
secaniabin qn̄ ꝑmiscenꝶ spēs. ij. ab initio rei.
Funduntꝶ ergo sup ipm̄ ex aceto ꝑs vna et
ex melle ꝑtes due ⁊ ex aqua ꝑtes. iiij. ⁊ deco
quitur hoc donec remaneat tertia. ⁊ in đscri-
ptiōe alia q̄rta ⁊ auferaꝶ spuma. ⁊ qn̄ vis fa-
cere ipsuꝫ fortius pone acetū q̄ntū ē mel et
bibaꝶ sicut bibiꝶ vinū ꝑmixtū ⁊ nō bibat ip-
sum assidue. imo die ⁊ die nō vt non noceat
stomacho. ipe enim submergiꝶ in iuncturis
⁊ attrahit chimū ab intestinis inferioribus ⁊
resoluit hūiditatē in corpore. ⁊ in eis est q̄ bi-
bit ipsuꝫ sine aqua. s. secaniabin sicut bibit vi
nū aut minus ⁊ ꝺm mensurā eiꝰ qđ vult ha-
bens egritudinem vt attrahaꝶ hūiditas ex
ore stomachi ⁊ attrahat ipsū inferius. Et ille
qui bibit ipsuꝫ expectat sup ipm̄ vsq̄ ad me-
ridiē. deinde vtaꝶ pullis ⁊ ꝑdicibus.

Operatio secaniabin ꝺm descriptiōeꝫ vsi
tatā ⁊ ꝯfert ad adustionē i stamacho ⁊ febrē
acutā ⁊ subtiliat ⁊ abstergit flegma ex stōa-
cho ⁊ refrenat colerā citrinā ⁊ aperit opilatiō
nes i epate ⁊ splene ⁊ ꝓuocat vrinā. Sūan
tur aceti vini fortis boni decliuis ad albedi-
nē lib. x. ⁊ infundanꝶ in eo radicis apij ⁊ cor-
ticū radicis feniculi omnium ana. ℥. ij. ⁊ ani
si ⁊ seminis apij ⁊ seīs feniculi omniū ana. ℥.
i. ⁊ dimittaꝶ die ⁊ nocte ⁊ ponatur in ollaꝫ et
fundaꝶ sup ipsam ex aqua ꝺm q̄ntitateꝫ ace
tositatis aceti ⁊ q̄ntitatem que necessaria ē il-
li egritudini si vis ipsum acetosū aut dulce
aut ꝑpatum ⁊ decoquatur lēto igne. s. ferue
at duobus feruorib' aut tribus deinde r̄mo
ueaꝶ olla ab igne ⁊ cola ipsum ⁊ ꝓijce venas
⁊ semīa ⁊ dimitte ipsum donec clarificeꝶ ace
tum ⁊ resideat fex seminū ⁊ venaꝝ inferius
deinde coleꝶ scđo ⁊ ꝓijcianꝶ sup ipsū emine
x. çuccari tabarçed ⁊ decoquatur lento igne
donec fiat ei substātia crossa. Preꝶ q̄ tarda
tio fiat in acceptiōe spume quotiēs eleuatur
donec clarificetur bene. deinde aufer ollā ab
igne ⁊ infrigida ipsū ⁊ cola ipsū cū panno li

ni ⁊ sit in ipso aliquantulū caliditatis. Naꝫ
si dimittis ipsū donec infrigidetur nō sepaꝶ
a panno. deinde administra ipsū. Et si vis ꝓ
ijcere in ipsū crocū. tunc pone croci non tri
ti in pāno lini limpido pondus. ʒ. ij. ⁊ decoq̄ꝶ
in olla cū eo donec ferueat ⁊ accipiat colorē
eius. Si aūt vis facere ipsū cū melle. tūc oꝫ
vt facias ipsum ꝺm q̄ terminauimꝰ tibi.

Operatio secaniabin soluēs colerā. Su
manꝶ mel dispumatū aut çuccarū ⁊ acetuꝫ
forte ꝺm q̄ntitatem quā descripsimꝰ an̄ ⁊ de-
coquanꝶ lento igne ⁊ sumanꝶ succi cucume-
ris asinini aut scamonee quātitas nccītatis
aut. ℥. i. aut plus aut minus teraꝶ multū et
ponaꝶ in pāno lini sb̄tili raro ⁊ suspendaꝶ in
olla ⁊ exꝓmaꝶ oī hora donec liquefiat ⁊ non
remaneat in pāno aliquid. Cū ḡ fit sb̄a spis
sa eleua ipsū ⁊ vtere. Et quidā coquūt loco
scamonee radicē scamonee cū radice apij et
feniculi in inceptiōe.

Operatio secaniabin soluens flegma.
Sumanꝶ mel ⁊ cepe squille cū radicibus ꝺꝫ
q̄ diximꝰ ⁊ decoq̄nꝶ ⁊ sumanꝶ lauri de semi
⁊ interioris cartami q̄ntitas quā vis ⁊ teraꝶ
⁊ ponaꝶ in ligatura pāni ⁊ suspendaꝶ i olla
⁊ decoq̄ꝶ sicut ille q̄ est an̄ ipsū ⁊ eleueꝶ ⁊ ad
ministretur. Modꝰ faciēdi secaniabi soluē
tē colerā nigrā. sumāꝶ mel aut çuccaꝝ ⁊ ace-
tū ⁊ đcoq̄nꝶ sicˀ ille q̄ ē an̄ ipꝫ ⁊ sūaꝶ đ epitho
q̄tū vis ⁊ polipodij ⁊ elli nigri ⁊ terāꝶ ⁊ pōan
tur i ligatūa pāni ⁊ suspēdāꝶ ir̄ ollā ⁊ đcoq̄ꝶ
sicˀ ille q̄ ē an̄ ipm̄ ⁊ eleuetur ⁊ administretur.

Modꝰ faciēdi acetū sq̄lle đscꝓtiōe diasco
ridis. Qn̄ accipis sq̄llā albā ⁊ mūdas eā ⁊ ĩ
cidis eā cū cultello ligneo ⁊ ifiles ipāꝫ cū fi-
lo pṫ q̄ q̄dā sectō adhēat alij ⁊ exiccat ipāꝫ ĩ
vmbra. xl. dieb;. tūc accipe ex ea miuā vnā ⁊
fūde sr̄ ipāꝫ aceti bōi lib. xv. ⁊ dimitte eā do-
nec hūectēꝶ i sole. lxx. diebꝰ ⁊ opila vas stu-
diose. deide exhe pꝰ illō sq̄llā ⁊ exꝓmaꝶ i ipꝫ
⁊ ꝓijciaꝶ ipā ⁊ coletur acetū ⁊ eleuetur i va-
se. Quidā vo fūdūt sr̄ oēꝫ miuā sq̄lle aceti li
bras. vij. ⁊ colāt. Et q̄dā nō exiccāt sq̄llā. imo
sicˀ pforāt eā ꝓijciūt ex ea h̄ idē pōdꝰ ⁊ dimit
tunt ipāꝫ. vi. mēsib;. Et illō ḡ qđ fit ꝺm hūc
modū plus solutiuū ⁊ ꝯfert qn̄ cū eo colluū
tur gingiuarū carnes q̄ mollificantur et mo
uentur. Ipsuꝫ eim ꝯiungit eas ⁊ restringit
ipsas ⁊ confortat eas ⁊ confortat dentes qui
mouentur. Et mouet alterationem mali
odoris oris cum virtute vehementi. ⁊ sor-
beatur ex eo aliquid confert cānali pulmōis

⁊ indurat ipsum ⁊ facit vocem fortẽ claram:
et confert etiã ei cuius stomachus est lesus
⁊ ei qui habet maliciã digestionis ⁊ epilensiã
⁊ ei cuius oculi in sero ⁊ in nocte non vident
⁊ ei qui hꝫ vᵗiginẽ. ⁊ ei sup quẽ vincit colera
nigra ⁊ desipientibus. ⁊ confert etiã ad ꝓfo-
catõnem matricis ⁊ ad apostematõem ⁊ scia
ticã ⁊ ꝯfortat illũ qui vehementẽ hꝫ debilita
tẽ ⁊ sanat corpus ⁊ colorem efficit bonũ ⁊ a-
cuit visum ⁊ sanat ex grauitate auditus qñ
funditur i aures. Et vniuersalit̃ ꝯfert ad re
liquas lesiones quas diximus si non ẽ vlcus
interius. Et dat̃ ex eo vt sorbeant̃ in oĩ die a
ieiuno in ꝑncipio sui. ℥. ij. ⁊ plus paulatĩ do
nec ꝯsequat̃. ℥. i. ⁊. ß. Et q̃dã dãt ex eo. ℥. iij.
Operatio sirupi de citonys ⁊ est miua
conferens ad debilitatem stomachi ⁊ vẽtris
⁊ epatis ex vomitu ⁊ nausea ⁊ singultu ⁊ so
lutione nature. Sumant̃ ex succo citonio
rũ acetosoꝝ lib. xxx. ⁊ vini antiqui boni lib.
xv. decoquant̃ lento igne donec ꝯsumat̃ me
dietas ⁊ tollatur spuma eius quotiens ele-
uatur. Deinde coletur bene donec clarificet̃
⁊ reducatur ad ollã ⁊ ꝓyciantur sup illud ex
melle mũdo claro dispumato lib. x. ⁊ buliat
lento igne ⁊ sumant̃ çinçiberis mastic̃ oĩum
ana. ʒ. ij. cardamomi minoris ⁊ maioris ⁊ ci-
namomi ⁊ beil omnium ana. ʒ. iiij. gariofiloꝝ
ʒ. iij. croci non triti. ʒ. iiij. terant̃ crosse ⁊ ponã
tur in panno lini ⁊ ꝓyciant̃ in ollam ⁊ fricẽ-
tur mãibus oĩ hora donec fiat ei spissitudo
subie ⁊ remoue ollã ab igne ⁊ cola illud ⁊ ac
cipe ex musco pondus. ʒ. ß. ⁊ solue ipsum cũ
pauco vino antiquo ⁊ ꝑmisce ipsum cũ medi
cinis bene ⁊ eleua ipsum ⁊ administra illud.
Q. si vis facere miuã absq; spẽbꝰ ex succo ci
tonioꝝ ⁊ melle ⁊ vino tm̃. tũc ꝑmisce illa bm
mensurã quã scripsimꝰ.
Operatio miue alterius. Sumant̃ succi
citonioꝝ lib. xij. çuccari boni. lib. vi. decoquã
tur lento igne donec ferueat ⁊ auferat̃ spũa
eius. deinde colet̃ ⁊ infundant̃ super illõ vi
ni antiqui boni lib. iiij. ⁊ sumantur gariofil̃. ⁊
cardamomi ⁊ beil ⁊ cinamomi et çinçiberis
oĩum ana aur. iij. croci aur. i. galie bõe aur. ß
terantur crosse ⁊ ponant̃ in pãno lini limpi-
do ⁊ ꝓyciatur in ollã. Et decoquat̃ donec fi
at ei spissitudo temperata. deinde auferatur
ab igne ⁊ coletur ⁊ ponatur in vase vitri ⁊ re
ducat̃ ligatura spẽrum ad ipsũ ⁊ administret̃.
Operatio miue alterius. Re. succi cito-
nioꝝ muçoꝝ postq; decoquit̃ sup ignem bm
medietatẽ ⁊ colat̃ lib. ij. succi maloꝝ mõrano-
rũ acetosoꝝ postq; decoqtur bm medietatẽ
⁊ colat̃ lib. i. vini antiqui boni lib. i. mellis mũ
di aut çuccari lib. i. decoquant̃ lento igne do
nec fiat ei spissitudo sbẽ ⁊ accipiat̃ spuma q̃
tiens ascendit. deinde sumant̃ xiloaloes cru
di boni. ʒ. ij. galie masticis croci ciperi oĩm añ
ʒ. i. macis. ʒ. i. ⁊. ß. spice gariofil̃ nucis muscate
beil cardamomi cinamomi çinçiberis oĩum
ana. ʒ. ß. musci dauich. ij. terant̃ oĩa exceptis
musco ⁊ galia ⁊ stringant̃ in panno lini mun
do ⁊ ꝓyciantur in vas in quo est succus ⁊ te
rant̃ galia ⁊ muscus ꝑ se ⁊ soluant̃ in vino
⁊ misceantur cum succo ⁊ administret̃.
Operatio candicon ad illum cuius stõa
chus est frigidus ⁊ ad illũ qui non digerit ci
bum suum ⁊ ad senes ⁊ flegmaticos ⁊ ad il-
los quos inuadit febris quartana ⁊ ad debi-
litatẽ epatis ex frigiditate. Re. vini antiqui
lib. v. mellis mũdi lib. i. ⁊. ß. çinçiberis. ʒ. v. cro
ci. ʒ. i. cardamomi beil omniũ ana. ʒ. ß. gario-
fil̃. dauich. i. cinamomi dauich. i. ⁊. ß. piperis
musci omniũ ana dauich. i. ⁊. ß. terantur me
dicine crosse exceptis musco ⁊ croco ⁊ ponã
tur in pãno lini cum croco ⁊ decoquatur do-
nec fiat ei spissitudo substantie. Cũ g̊ remo-
uetur olla ab igne ⁊ ꝓyciatur in ea muscus
⁊ bua illud ⁊ vtere ipso.
Candicon aliud. Re. spic̃ ⁊ gariofil̃. car-
damomi xiloaloes crudi omnium ana aur.
ij. çinçiberis cinamomi ⁊ piperis oĩũ añ aur.
iij. croci aur. i. galie aur. ß. musci q̃rtaꝫ aur. i.
terantur medicĩe crosse ⁊ stringantur in pan
no lini limpido exceptis galia ⁊ musco ⁊ po-
nantur in vase ⁊ fundantur sup eas lib. xij.
vini odoriferi antiqui ⁊ dimittantur duobus
diebus et duabus noctibus. deinde ponan-
tur in olla ⁊ fundantur sup illud mellis mu-
di. lib. iij. ⁊ çuccari lib. ij. ⁊ decoquantur dõec
fiat ei substãtia spissa ⁊ remoueatur ab igne
⁊ ꝓyciantur in ea galia ⁊ muscus ⁊ reponat̃
⁊ administretur. ẽ bonũ.
Sirupus almuniari cõfortãs stomachũ
⁊ cõfert ad casacan ⁊ facit appetere. Re. cor
ticis citri lib. i. marmacur. ℥. i. gariofil̃. aur.
xij. ⁊ in d̃scriptõe alia aur. ij. xiloaloes crudi
aur. i. terantur ⁊ fundantur super ea. v. libre
vini odoriferi ⁊ dimittatur tribus diebus et
coletur ⁊ ꝓiciantur sup ip̃m libre. iij. çuccari
tabarçed cum aur. i. masticis ⁊ medietate. ʒ.
vnius croci ⁊ põdere duoꝝ dauich galie bõe
decoquãtur lento igne dõec fiat ei substãtie

spissitudo τ clarificet. deinde remoueat ab igne τ colet τ reponat τ administret sic iuleb.

Sirupus alius qui confortat stomachū τ cor τ bonū efficit anhelitū. Re. corticuz citri lib. ℥. τ ex citōijs bols. ij. τ ex malis. x. nūo τ in descriptōe alia mala. v. Incidāt citonia τ mala τ pyciant grana coꝝ τ sumant musci τ gariofili. τ çinçiberis τ cinamomi τ mastices omniuz ana aur. ij. τ in desciptōne alia loco musci spice terantur τ ponantur in vase τ fundant sup ea lib. iij. vini odoriferi antiqui τ dimittat tribus dieb᷒. deinde pyciat in ollā τ bulliat ebulitōne τ colet. deinde reducat illud vinū ad ollam τ pyciantur super illud lib. ij. mellis boni mundi τ lib. ij. çuccari tabarçed τ lib. i. aque rosate bōe τ medietas ℥. i. croci τ dauich. i. galie τ decoquant donec fiat ei spissitudo substātie τ auferat spuma quotiens eleuatur τ ponatur in vase vitri τ detur in potu ex eo ī autumno τ estate sicut iuleb.

Sirupus ꝯferens pectori τ mundificat pectus τ cannam pulmonis ex huiditate et confert ad tussim humidā τ stricturā humidam. Re. ficuum albarum carnis multe. ℥. vi. squille. ℥. iij. passularum kesmeni dulciū carnosaꝝ mundatarum. ℥. ij. anisi. ℥. ʒ. τ fūdatur super illud lib. i. aceti vini et lib. ij. aq̄ dulcis et dimittatur tribus diebus. deinde ferueat τ coletur τ fundant sup illud ex melle mundato colato libꝫ. ij. decoquatur lento igne donec fiat ei substantie spissitudo τ nō curatur in acceptōne spume. deinde colet et detur ex eo omni mane quantitas. ℥. vnius cōmixto.

Sirupus alius qui confert pectori τ mūdificat cānalez pulmonis τ confert etiaz ad tussim antiquā τ cōfert epati. Re. ℥. i. capilli veneris radicis liquiricie mundate excorticate contrite. ℥. ij. ysopi sicce. ℥. ʒ. pyciant super illud. iij. lib. aque τ dimittatur die τ nocte. deinde bulliat ebulitōibus numero aliq̄bus τ coletur τ pyciatur super ipsum mellis mundi. lib. i. çuccari tabarçed lib. i. aque rosate. ℥. vi. decoquatur lento igne donec fiat ei sbstantie spissitudo τ coletur τ administret.

Sirupus alius qui confert pectori τ cōfert pulmoni τ ad tussim valde. Reci. ℥. vi. passularum mundataruz ficuū sebegirin. ℥ iij. capilli veneris radicis liquiricie excorticate contrite omniū ana. ℥. ij. ysopi sicce. ℥. i. fundantur sup illud. iij. lib. aque τ coquat donec remaneat medietas τ coletur τ pyciatur super ipsam çuccari albori. ℥. vi. decoq̄tur secundo lento igne dōec clarificet τ fiat ei substantie spissitudo τ coletur τ pyciatur in vas vitreū τ bibat sicut iuleb.

Sirupus de granis mirti confortās stomachū τ confert ad solutōnem nature τ multitudinē descensus sanguinis menstrui τ cōfortat τ strigit membra. τ in alia τ stringit viscera. Sumantur succi de granis mirti decocti colati. x. deguarik τ omnis deguarik ꝫm autorem lib. ē sexagīte lib. τ fundatur super ipsam mellis mundi dauich. i. τ misceatur et decoquat donec fiat ei substantie spissitudo.

Alius de granis mirti. Sumant ex granis mirti humidis magnis lib. ij. terantur et fundantur sup ea ex vino pontico. vi. libꝫ. et decoquatur leto igne donec ꝯsumat medietas τ coletur τ detur.

Sirupus de granis mirti purus. Decoquatur succus granoꝝ mirti solus donec fiat ei spissitudo substantie τ administret.

Sirupus de rob citoniorū valens ad vomitum τ sitim τ diarriā τ confortat stōachū Re. succi citonioꝝ acetosoꝝ ex eo qui iam decoctus est donec ꝯsumpta fuit ei᷒ medietas τ colatur. x. deguarik aceti τ mellis oiz ana durch. i. misceant τ decoquantur donec fiat ei substātie spissitudo τ administret.

Sirupus de citonijs purus faciens ad assellatōnem colere τ sitim τ cōfortat stomachū τ ventrē. Succus citonioruz acetosoꝝ solus decoquatur igne prunorum donec cōsumat medietas. deinde remoueat ab igne τ coletur τ dimittatur die vno. deinde reducatur ad ollam τ decoquat donec fiat ei substantie spissitudo bene τ colet τ administretur

Rob granoꝝ factum cum specieb᷒ valēs ad vomitū τ nauseā τ singultū τ solutionez nature ꝯterantur grana acetosa τ dulcia cū pulpis suis τ decoquantur dōec ꝯsumatur medietas. et sumātur ex eo lib. ij. τ ex succo mente τ melle aut çuccaro oīum ana lib. ij. τ decoquat donec fiat ei substantie spissitudo bona τ reponatur τ administret.

Sirupus de granis purus valens ad febrem τ inflāmatōem τ sitim vehementē. Decoquatur aqua granatorum muçorū p se super ignem lentū donec remaneat medietas deīde auferatur olla ab igne τ colet τ dimittatur duobus diebus. deīde reducat ad ollā et coquatur iterum donec fiat ei spissitudo

ſubſtantie ⁊ reponat̃ ⁊ adminiſtret̃.

Rob de prunis faciens ad febrē calidā ⁊
ſitim ⁊ exiccatōem ⁊ lenit naturā. Sumant̃
pruna nigra ⁊ extrahant̃ nuclei eoꝝ ⁊ ponā
tur in ollā ⁊ fundat̃ ſup ea aq̄ dōec ſit ſup ea
⁊ decoquat̃. deinde colet̃ ⁊ reducat̃ ad ollā
⁊ decoquant̃ lento igne donec fiat ei ſpiſſitu
do ⁊ reponat̃ ⁊ admiſtret̃. Q̄ ſi vis reſuare
ipſū tunc ꝓiice cū eo çuccarū ⁊ decoque ipz
⁊ admiſtra ipm.

Sirupus de malis valens ad ꝯfortatiōz
ſtomachi ⁊ ventris ⁊ ad alcafacan ex calidi-
tate ⁊ abſcindit vomitū ex colera ⁊ aufert ſi
tim ⁊ ſedat eā. Sumāt mala acetoſa monta
na ⁊ terant̃ ⁊ exꝓmant̃ ⁊ decoquant̃ vſq̄ ꝑ
ueniat ad medietatē ⁊ coletur et reducat̃ in
mane ad ollā ⁊ decoquatur igne lento dōec
fiat ei ſubſtātie ſpiſſitudo ⁊ coletur ⁊ ponat̃
in vaſe vitreo. ⁊ ſi eſt eſtas pone ipm in ſole
diebus aliquot donec ꝯſumat̃ aquoſitas eiꝰ
⁊ ſi vis ꝯſeruare ipm tūc ꝓiice ad oēm: miuā
ſucci lib. i. çuccari ⁊ decoq̄ ipm ⁊ repone euz
⁊ vtere eo.

Modus faciendi ſirupū d̄ piris ꝯferētē
ad ſoloꝝ nature ⁊ ſtringit ſtōm bene. Sūan
tur pira q̄bus ē aliq̄d cruditas ⁊ decoquant̃
cū aq̄ donec diſcocta ſint ⁊ colētur ⁊ reduca
tur aq̄ ad ollā ⁊ decoquatur donec fiat ei ſb̄
ſtantie ſpiſſitudo ⁊ coletur ⁊ adminiſtretur.

Alius ex piris qui retinet nāz valde. ℞
piroꝝ ſiccoꝝ. ʒ. xxx. granoꝝ mirti hūidoꝝ
ſi ſunt inuenta ⁊ ſi non: ſiccoꝝ. ʒ. xl. kirat tha
rathit omnium ana. ʒ. x. ꝯterantur ⁊ decoq̄n
tur cū aq̄ maloꝝ ⁊ citonioꝝ ⁊ granatoꝝ ace-
toſoꝝ oīm ān lib. i. ⁊ decoquant̃ igne lēto do
nec ꝯſumatur tertia eius ⁊ coletur ⁊ detur ī
potu ex eo aſſidue.

Sirupus ſanās colerā citrinā ⁊ ſincopīz
cordis ⁊ ꝯſtrictōem pectoris ⁊ v̄tiginē ⁊ ſco
tomiā ⁊ ebrietatē ⁊ vomitū. Sumantur aq̄
granatoꝝ acetoꝝ libr̄. i. ⁊ aq̄ acetoſitatꝭ citri
lib. metha. ⁊ aq̄ prunoꝝ acetoſoꝝ lib. i. ⁊ aque
tamarindoꝝ lib. i. decoquantur ſ̄m facilita-
tē donec fiat ei ſpiſſitudo ſubſtātie ⁊ detur ī
potu cū aq̄ frigida ⁊ cū aq̄ niuis.

Sirupus de albella faciēs ad ſolutōz na
ture ⁊ vomitū ⁊ ꝯfortat ſtomachū. Suman
tur bellabaſuen aut mela ſuce. ⁊ extrahant̃
nuclei eoꝝ ⁊ terant̃ ⁊ exꝓmātur ⁊ decoquā-
tur donec remaneat t̄tia ⁊ coletur ⁊ admini-
ſtretur.

Sirupus de acreſta ꝯferens ad ſtōachū
calidū ⁊ ad ſolutōem nature ex colera citri-
na ⁊ egritudines accn̄tes ex corruptōe aeris
⁊ abſcindit ſitim ⁊ ſtringit ſtomachos ꝑgnā-
tiū donec nō recipiant hūores malos ⁊ ꝯfor
tat ēbrionē ⁊ ſtringit ipſuz. Succus acreſte
decoq̄tur donec ꝯſumatur medietas ⁊ cole-
tur ⁊ dimittatur nocte. i. deide reducatur ad
ollā in die ſcd̄o ⁊ decoq̄tur cū pondere. ʒ. ij.
d̄ garioſil̃ donec ꝯſumatur grauis odor eiꝰ
deinde fiat ei ſpiſſitudo ſubſtātie ⁊ coletur ⁊
reponatur ⁊ admiſtretur. Q̄ ſi vis ponere
in ipo çuccarū poſtq̄ decoq̄tur aq̄ donec cō
ſumatur medietas tunc ꝓiice in ipſo ex çuc
caro/ q̄ꝺ tibi videtur ſ̄m q̄ntitatē ſubtilitatis
acreſte ⁊ ſpiſſitudinē eius.

Sirupus de fructibus cōfortans viſcēa
⁊ ꝯfert ad vomitū ⁊ ad diāriā ⁊ ad mulieres
ꝑgnātes ⁊ abſcindit nauſeā. Sumātur ma-
la ⁊ pira ⁊ citōia ⁊ granata muça ⁊ çabarur
⁊ ſumach eq̄li menſura ⁊ decoquantur cum
aq̄ ⁊ coletur ⁊ reducatur acreſta ad ollā ⁊ d̄-
coquatur donec fiat ei ſpiſſitudo ſubſtātie et
admiſtretur. Q̄ ſi vis ipſū purū ꝓiice i eū
çuccarū tabarçed donec fiat ei ſpiſſitudo ſb̄
ſtātie ⁊ reponatur ⁊ admiſtretur.

Sirupus ſuauis ſaporis delectabil̃ con
fortans ſtomachū. Sumatur ex cortice citri
extrinſeco bōi odoris lib. i. ⁊ decoq̄tur cū. ij.
lib. ⁊. ſ. ⁊ in deſcriptōe alia. decoq̄tur cuz kiſt
i. ⁊. ſ. aq̄ donec ꝯſumetur t̄tia ⁊ coletur aq̄ et
ꝓiciatur ſup ipm mellis tres q̄rte lib. i. aut
çuccari ſi abhorretur mel ⁊ decoq̄tur lēto ig
ne donec ſpiſſetur ⁊ repōatur ⁊ admiſtretur
ſic iuleb.

Modus faciēdi aquā mellis ⁊ aquā çuc
cari faciētes ad egritudīes frigidas ⁊ tuſſiz
ſ̄m ſiñaz medicoꝝ modernoꝝ. Q̄ ē q2 aqua
mellis decoq̄tur ſ̄z duos modos. quoꝝ vnꝰ
eſt vt d̄coq̄tur lib. mell̃ mūdi cū. vij. lib. aque
donec eleuetur ſpuma eiꝰ ⁊ accipiatur tota
deinde coletur et detur ex ea in potu. Et ſi
vis aromatiçare eā cū ſpēbus tūc ꝓiice i eā
q̄n decoquitur cinamū ⁊ çingib̃ ⁊ macropip
ħ. n. q̄n decoq̄tur ſ̄m hūc modū bibitur icō-
mixta. Si āt antiq̄tur ⁊ iduratur ⁊ fit ſicut
vinū de paſſis bibitur cōmixta. Et modꝰ ali
us ē vt ſūatur mellis mūdi ps. i. et aq̄ ptes. ij
et decoq̄tur et aggregetur ſpūa eiꝰ q̄n bulit
donec ꝑueniat ad t̄riā. Et ſil̃r aq̄ çuccari. Et
ſi vis ponere in eis ſpēs tunc pone in pāno
lini limpido cinamomū ⁊ çinçiberis ⁊ maſtic̄
⁊ crocū et hell ⁊ nucē muſcatā et mac ꝯtrita

cõstricta et decoquant᷑. Cũ ḡ fit ei spissitudo
substãtie eleua eã et pmisce ipam sicut iuleb
ꝛ detur in potu. Et oꝫ vt scias ꝙ aq̃ mell᷑ q̃n
to decoquitur ẽ minꝰ soluẽs nãm et plurĩ nu
trimẽti sic̃ illa q̄ non coqtur ẽ minoris nutri-
menti et plus soluãs.

Sirupus de enula. Sũatur ex enula et
excorticetur et ꝓyciant᷑ ex ea. x. lib. in ollam
lapideã et fũdãtur sup eã ex aq̃ dulci libꝛ. x.
et buliat donec remaneat medietas et coopi
atur in loco eiꝰ donec ĩfrigidet᷑ et exꝑmatur
donec egrediatur totũ qȯ ẽ ĩ ea et egrediat᷑
sicut acetũ et vinũ et ꝓyciatur ad oẽꝫ miuã
ex eo lib. mellis et lib. çuccari tabarçed. et ꝓ
ýciatur sup illȯ çinçiberis aur. iij. cinami ga
riofil. et masticis et xiloaloes crudi et croci et
heil et spice aromatice oĩm añ aur. i. terãtur
et ꝓyciãtur cũ eo et buliat zº et sũatur spu
ma eiꝰ dȯec fiat sicut secaniabin aut sirupus
violatus.

Cȯpositȯ q̄ fit cũ papauere pura quã no
minãt greci diacodion et siri noĩant eã dia-
cuda. Et descriptio gal᷑. inmeibuctegi quod
fit ex musto qȯ nȯ exꝑmitur ex vua pȯtica
ꝫ ex dulciori qȯ eẽ pȯt. Et ñ fit ex musto qȯ
currit in ꝑmis ꝫ ex postremo qȯ currit. nã si
mustũ ẽ ita tũc oꝫ vt decoq̃tur donec rema-
neat ꝺ̃cia. Et si est ex eo qȯ currit postremo
tunc dȯec remaneat medietas.

Sermo ruffi sup v̇tutẽ almeibuctegi sci
as ꝙ rob ẽ v̇tus calida ꝫ ñ appropinq̃t ꝑ illȯ
vino. Et pp illud putauerũt q̄dã ꝙ ipm ĩfri
gidat. Ego ãt dico q꞉ non est q̄ infrigidãt ita
sicut putant illi. Qm̃ almeibuctegi nc̃cio ẽ
suaue et suauitas in eo est abluta. et in descri
ptȯne alia ꝯfirmata. Et iste sunt opatȯes ca
liditatis. Et nȯ ꝓperat descẽsus eiꝰ ad vrinã
et non penetrat velocit᷑ ꝫ tardatur ĩ stȯacho
Et cã in illo ẽ crossitudo eiꝰ. et ipm pȯit san
guinẽ q̄ gñatur ex eo crossus. et almeibucte
gi q̄dem ingrossat epar et splenẽ.

Ex ꝫmone gal᷑ in mellicrato et ẽ aq̃ mell᷑
nȯ ẽ aq̃ mellis ꝯferens colericis ꝙ ẽ q꞉ altẽa
tur ad colerã si non festinat ad ĩtestina et ve-
sicã eius descensus. Q꞉ ẽ q꞉ si descendit pre
ter ꝙ noceat magnificatur eiꝰ iuuamẽtũ. qm̃
descendit cũ eo supfluitas colerica. quare oꝫ
vt ex eo detur istis naturis qȯ ẽ aq̃sum insi
pidũ vt non excitet sitim et vt nȯ venerit co
lerã. Et sic ipm nȯ ꝯfert hñtibꝰ colerã. simr ẽt
nȯ ꝯfert ei in cꝰ visceribꝰ ẽ crossitudo q̃n ledũ
tur ex apostẽate melãcolico. aut apostẽate

qȯ noĩatur flegmon aut inflatio. Q꞉ ẽ q꞉ est
ẽt malũ in illis qm̃ nȯ ẽ possibilis vt euacue-
ter in eis in apostẽa qȯ est flegmon calida ꝓ
pter vehementiã caliditatis. Et ꝓpterea ꝙ
mel ẽ dulcius istis spẽbus q̃n occurrit ꝯple-
xioni calide alteratur ad hũorẽ colericũ tũc
cũ ꝑuenit ad stomachũ anteq̃ꝫ penetret ĩ ve
nas si aũt accedit et penetrat añq̃ꝫ alteretur
ĩ stȯacho tũc q̃n ꝑuenit ad venas nc̃cẽ ẽ vt al
teretur. Spẽs aũt alie dulces reliq̃ ꝫm q̃ꝫti-
tatem dulcedis sue ꝓpat earuꝫ alteratȯ aut
tardatur. Et ꝫm hanc ratiocinatȯeꝫ ẽ velo-
citas alteratȯis eaꝝ in eo cꝰ natura ẽ calida
In eo v̇o cuius nã ẽ frigida valde est plꝰ tar
dans. Mel ãt q̃n alteratur in egritudibus
acutis ad colerã citrinã tũc ledit. Q꞉ ẽ q꞉ aq̃
tardatur penetratȯ et ꝓlongatur eiꝰ mora ĩ
renibꝰ multũ. et oꝫ vt penetret ab eis. Illud
eĩm qȯ ꝯfert ex illo ĩ potu illud qȯ narro. et
ẽ vt misceatur parũ mellis cũ aq̃ multa dȯec
maturet aquã et faciat eã penetrare. Q꞉ est
q꞉ cursus vrine et ascensus sputi sũt cũ vir-
tute q̃n miscentur ꝫm h̄. Et si misceatur mel
multũ cũ aq̃ dulci facit sitim et inuiscat sali-
uam. et in descriptȯe alia facit accidẽ sitiꝫ et
inuiscate saliuã. Et illud qȯ ꝯfert illis plus
est aq̃ mellis aq̃sa insipida. Pura ãt ex ea
ẽ iuuatiua in solutȯe nature. Et que nȯ ꝺ̃co-
quitur ẽt ẽ plus soluens. et illa cꝰ bona fit ꝺ̃-
coctio est plus nutriens. et oꝫ vt accipiatur
aq̃ mellis ꝫm hũc modũ. et ẽ vt ꝑmisceatur
cũ aq̃ multa et melle pauco. deide decoqua-
tur donec q̃escat ascensũ spume. Et nos iaꝫ
ostendimus q꞉ spũa oꝫ vt accipiatur in ꝑmis
apud ꝯtinuatȯeꝫ eleuatȯis sue. Q꞉ ẽ q꞉ quã
do facis eã ꝫm hũc modũ delet᷑ eiꝰ acuitas.

Sermo gal᷑. in acumeli et est aq̃ de fauis
et acumeli ẽt dibitur sicut bibũtur res infri-
gidãtes. qm̃ delet sitim ĩ estate q̃n ꝑmiscetur
cum aq̃ frigida. Et ꝯfert ẽt illi in q̄ aggregã
tur hũores crudi qui non digeruntur et ꝓpe
q̃n acescit. Q꞉ ẽ q꞉ leditur cum hac egritudi-
ne ille q̄ accipit eã cũ multitudĩe et paucita-
te. Q꞉ ẽ q꞉ q̃n fit cũ quacũq̃ꝫ aq̃ fuerit p̄sens
et non fit cum aq̃ pluuie sicut fit sirupꝰ mell᷑
Et iste est modus eius vt extrahatur mel bo
nũ a fauis. deinde in vas vitreatũ in quo est
aq̃ fontis clara dulcis et ꝺ̃coquatur dȯec cȯ-
sumatur reliq̃ aq̃sitas q̄ est in eo. deinde ꝺ̃po
natur aq̃ et reseruetur et admĩstretur et de
tur in potu ex ea. Et noĩauerũt antiq̃ aquã
hꝰ potus auesecucu et eiꝰ intentio ẽ almuçũ

Et ex ſmone gal'.eſt ꝙ idrumon ⁊ ē aq̄ mell'
quā antiq̄ fecerūt cū aq̄ pluuie poſtq̄ ꝗeſcit
⁊ remouet' a pte ꝯgelatōis accidit ei equali
tas vini. ꝓpter illō ḡ admiſtrāt eā poſtq̄ ꝑ-
miſcetur cū melle diſpumato. Et ꝯſuetudo
nr̄a eſt vt noiemus hūc ſirupum admelim.⁊
diaſcorides noiauit ipm̄ ydromel. et dico ꝙ
modus faciendi ipm̄ ē vt ꝓȳciantur ſup par
tē vnā mellis due ptes aq̄ pluuialis antique
⁊ ponatur in ſole. Et quidā fūdunt ſup ipm̄
aquā fontiſ ⁊ decoquūt illud dōec remaneat
tertia ⁊ conſeruāt ipm̄. Et ſilr oꝫ vt ſcribat'
opatio aque mellis ꝯferens ad egritudines
frigidas ad pectus ⁊ tuſſim ſm̄ intentōꝫ me
dicoꝝ modernoꝝ.

P Ermixtō fcā cū papauē puro quaꝫ
noiant greci diacodion.⁊ in deſcrip
tōe alia noiant eaꝫ ſiri diacude ;⁊ ex
ſmone deſcriptōis galieni. ℞.aq̄ lib.i.⁊.ʒ.⁊
ꝓȳciantur in eā.x.papauera media non ma-
gna neq̄ pua q̄ infundantur ſi ſunt hūida le
nia die ⁊ nocte .⁊ ſi ſunt dura ſicca tunc infū
dantur plus. Et oꝫ vt eliges papauer qđ ñ
indurauit adhuc.⁊ ſilr qđ ex eo eſt lene ⁊ re-
manet ſiccū vehementis exiccatōis qm̄ hu-
mor in eo eſt paucus ⁊ in hūido ē humor mł'
tus.verūtñ eſt ſubtilis aquoſuſ debil'. Qua
propter oꝫ vt remaneat papauer qđ oritur ī
locis hūidis lacunoſis croſſis. Et oꝫ vt itel-
ligas hūc nūerum quē dixi. ꝓȳciatur eiꝫ ex
papauere in quantitate aq̄ quantitas ꝙ ſer
mo meus ē ſup papauer mediū in magnitu-
dine.nam eſt in papauere qđ eſt maius me-
dio.⁊ in ipo eſt qđ eſt minus ⁊ in eo quod eſt
mediū ſicut inuenitur in papauere magno.
ꝓȳce ḡ in ipo abſq̄ electōe nūeri quē dixi.et
terminus in decoctōe eſt dōec remaneat ter
tia aut quarta aq̄. Qr̄ ē volumus vt diſcoq̄
tur papauer valde vt accipiamus ſuccū ei⁹:
Qm̄ ſcimus qꝛ qñ diſcoquitur poſſibil'e ē no
bis vt accipiamus aquā eius ſic oꝫ. Et qñ
decoquit' plus illo tūc eſt ex ſupfluitate. Et
oꝫ vt admiſceatur cū aq̄ ex melle q̄ntitatem
medietatis menſure eius.⁊ decoquantur ſu-
per ignē cui non ſit ignis donec fiat ei' ſpiſſi-
tudo mellis bona. Et quidam decoquūt pa
pauer cum aq̄ pluuie qm̄ non mutat' ad qua
litatem aliam putridam. Et nos quidē con-
tenti ſumus aqua fontis qñ non inuenimus
aquā pluuialeꝫ. Qr̄ ē qꝛ excuſat ſi eſt calida
munda ex ea quā non cooperit aliq̄d ⁊ ꝯmi-
ſcetur cum ea. Et oꝫ vt adminiſtretur h̄ me
dicina ei qui eſt indigens ea in hora ſomni.⁊
fortaſſe eſt nobis neceſſe vt demus iſtis me-
dicinas que miſcentur cum lacte papaueris
⁊ eſt opiū. Et qui plus indigent medicis hu
iuſmodi ſunt ex quoꝝ capitibus deſcendūt
ad cānalem pulmonis materie ſubtiles non
ꝑmittentes eos dormire ꝓpter tuſſim q̄ ſeq̄
tur illud. Et ei qui eſt ſm̄ hanc diſpoſitōnem
oꝫ vt fiat h̄ mediū cum meibuctegi. Ipa.n.
eſt melior q̄ fcā cum melle qñ materia ē ſub-
tilis valde.ꝙ eſt qꝛ nos ſcimus ꝙ in melle ē
virtus ſubtiliatiua: qua opꝫ vt caueatur ab
eo qm̄ magnificat fluxus ſubtiles qui deſcē
dūt ⁊ nutrit eos. Oꝫ ergo vt miſceat' ī hac
medicina qñ decoq̄tur radix liquiricie donec
coquatur cum ea.ꝙ ſi materia que deſcēdit
cum ea ex capite fuerit retenta ſicut ī pecto
re tūc fcm̄ cū melle eſt conuenientius.ꝙ ē qꝛ
quanto plus indiget ſomno .ſilr indiget eo
quod expellat illud quod retinetur in pecto
re ⁊ eſt illud qđ eſt fcm̄ cum melle. Et qñ eſt
res que nocet in hora ſomni infirmo in ꝓmiſ
tunc non datur niſi ex medicina fcā cū melle
aut abſq̄ melle.⁊ fortaſſe miſcetur ei vtraq̄
ſimul. ⁊ fit intentio cōmixtionis vtriuſq̄ vt
ꝓȳciatur ex vna eoꝝ plus ſm̄ quantitatem
eius ad quā ꝓuocat neceſſitas ⁊ non intelli
go ꝑ illud ad quā ꝓuocat neceſſitas niſi illō
cuius iuuamentum plus eſt neceſſariuꝫ. Et
potio tēperata eius eſt quantitas.ʒ.i. ī mag
no.in alio duo coclearia equalia . Oꝫ ḡ vt ꝓ
ȳciatur ex hac quantitate ⁊ addas ⁊ minuaſ
ſm̄ quantitatem quaꝫ vides ex multitudine
corporis qđ accipit ipſam ⁊ etatem eius ⁊ tē-
pus anni ⁊ regionem.nam qñ omnia iſta ad
frigiditatem ſunt decliua oꝫ vt detur ex me-
dicina plus. At vero qñ ad caliditatem ſunt
decliua tunc neceſſe eſt vt ex ea detur min⁹.
ꝙ eſt qꝛ oꝫ vt addatur ⁊ minuatur ſm̄ mēſu-
ram q̄ntitatis rei que deſcendit ad pectus ⁊
qualitatis eius. Et hec eſt ꝓꝓetas eius ī re-
liquis iuuamentis. Et tu quidē p̄cipe īfirmo
quando tenet eā in ore ſuo hora aliq̄ vt de-
glutiat illud quod liq̄fit ex ea paulatim.ꝙ ſi
vis vt retineas naturā ⁊ materia q̄ ē in ſtōa-
cho ⁊ pulmone ⁊ eruptōnem ſanguinis ī lo-
cis que ſunt ſupra velamen.tūc fac ipſū hoc
mō.cōpletus eſt ſermo galieni.

Diacode ꝯpoſitū faciens ad illos quibuſ
deſcendūt materie ⁊ cōfert ad ſputū ſangui
nis. Sumantur ex papaueribus mūdaſ du
centa nūero.⁊ ī d̄ſcriptōe alia.xij.aq̄ pluuial'

lib.xv.⁊ in alio aque pluuialis kist.xv.⁊ īfū-
datur in ea tribus diebus.deinde coquaꝛ do
nec ꝯsumatur medietas ⁊ exp̄manꝛ papaue
ra ⁊ ꝓijciantur ⁊ coleꝛ aqua bene ⁊ mensurē
tur ex ea lib.iiij.⁊.ſ.ex melle ⁊ musto ex vno
quoqꝫ lib.i.⁊.ſ.⁊ decoquaꝛ donec fiat ei spissi
tudo substātie.deinde teraꝛ acacie rubee et
croci ⁊ mirre ⁊ balaustie ⁊ barbe hyrci.oīum
ana.ʒ.i.misceaꝛ bene ⁊ reponaꝛ ⁊ administreꝛ

Diacode aliud ad tussiꝫ ex caliditate.℞
papaueris albi.ʒ.xx.papaueris nigri.ʒ.x.se
minis altee dragaganti seis malue seis cito
nioꝝ.oīm ana.ʒ.v.radicis liquiricie contrite
mundate.ʒ.xx.psillij.ʒ.x. Infundanꝛ in aq̄
pluuialꝛ quantitate lib.v.die ⁊ nocte ⁊ decoq̄
tur donec ꝯsumaꝛ medietas ⁊ coleꝛ pꝰ illud.
⁊ fūdatur sup eā ex meibuctegi.lib.i.⁊ ꝓij-
ciatur supra lib.i.penidioꝝ ⁊ decoq̄tur igne
lento donec incrossetur ⁊ reponaꝛ ⁊ admini
stretur.⁊ in descriptōne alia ex albis.xx. nu
mero ⁊ ex nigris.xx.

Species alia ex diacode. Papauera ni
gra centū numero infundanꝛ in.v. lib. aque
pluuialis die ⁊ nocte ⁊ decoquaꝛ in mane do
nec ꝯsumatur medietas ⁊ coleꝛ ⁊ ꝓijciātur
papauera ⁊ fūdanꝛ sup aquā ex meibuctegi
bono lib.i.⁊ ex penidijs lib.i.⁊ decoquaꝛ len-
to igne donec fiat ei substantie spissitudo et
admistreꝛ infirmis multe caliditatis.

Descriptio diacode. Sumanꝛ papauēa
hūida ex eis que iam incrossata sunt si sunt
inuenta.xx.aut lib.i.seis papaueris recentis
⁊ fūdantur sup ea aque lib.iiij. ⁊ dimittatur
die ⁊ nocte.deinde coquaꝛ donec ꝯsumatur
medietas ⁊ coleꝛ ⁊ ꝓijciatur sup eā ex musto
almeibuctegi bono lib.i.⁊ ex çuccaro lib.i.et
decōquaꝛ dōec fiat substātie spissitudo ⁊ co-
letur ⁊ reponaꝛ ⁊ admistreꝛ. Q̄ꝫ si vis ipsuꝫ
ad illum in cuius pectore ē hūiditas coarta
ta multa tunc pone loco çuccari mel mūduꝫ

Sirupus qui ꝯfert ad tussim ⁊ pleuresiꝫ
⁊ ꝯfortat stōachū.℞e.aq̄ granatoꝝ dulciuꝫ
lib.iiij.aque malorꝫ de seni lib.i.aque arūdi-
num de çuccaro li.ij.decoquaꝛ totum illō do
nec ꝑueniat ad medietatē ⁊ coleꝛ ⁊ reducaꝛ
ad ollā ⁊ ꝓijciatur cum ea ex çuccaro tabar
çed aut penidijs lib.i.⁊ decoquaꝛ donec fiat
ei sbe spissitudo ⁊ admistretur.

Sirupus alkismes ꝯferens ad tussiꝫ ⁊ pe
ctus.decoquantur alkismes.i.passe sine gra
nis cum aq̄ ⁊ sumatur ex ea ps vna ⁊ ex pe-
nidijs medietas ptis ⁊ decoquaꝛ donec fiat
ei substātie spissitudo ⁊ admistreꝛ.

Sirupus de absinthio ꝯferens ad mali-
ciā ꝯplexionis ⁊ molliciē stomachi ⁊ duriciā
epatis ⁊ extenuat splenē ⁊ soluit naturam.
℞e.vini boni antiq̄ lib.vi.mellis dispuma-
ti lib.ij.⁊ in descriptōe alia melꝛ kist.ij.⁊ sunt
lib.iij. ⁊ sumach ⁊ masticis omnium ana.ʒ.ij.
costi amari ⁊ masticis oīm ana.ʒ.iiij. squinā-
ti folij spice rosarū rubearū siccarum aloes
boni agarici oīm ana.ʒ.ij.herbe absinthij ro
mani.ʒ.vij.croci.ʒ.i. teranꝛ ꝯtritōne crossa ⁊
ponantur in panno lini subtili limpido ⁊ īfū
dantur in vino ⁊ melle.vij. diebus in sole in
estate ⁊ exp̄maꝛ ligatura pāni in oī die in vi
no ⁊ post illud coletur ⁊ recondatur ⁊ admi
stretur.⁊ detur potio ex eo.℥.i.in ieiunio.

Rob de nuce valens ad dolorē gutturis
⁊ squinantias expertū. Sumanꝛ succi corticū
nucis hūide postq̄ꝫ decoq̄tur ad medietateꝫ
lib.iiij.meibuctegi boni ⁊ mellis oīm ana lib.
i.decoquatur donec fiat ei spissitudo substā-
tie ⁊ remoueatur ab igne ⁊ recondatur et ad
ministretur. Si āt vis miscere ipm cū medi-
cinis misce cum eo mirre ⁊ aluminis iameni
oīm aā aur.i.⁊.ſ.croci.ʒ.i.⁊.ſ.ꝯcutiatur bene
⁊ administretur.⁊ in descriptione alia inueni-
mus mirre.℥.i.⁊.ſ.croci ⁊ alumis iameni oīꝫ
ana.℥.i.

Rob de moris faciens ad dolorē gutturꝭ
⁊ ꝑfocatōes. Sumanꝛ succi de moris postq̄ꝫ
decoquitur ad medietatem lib.v.mellis ⁊ mu
sti meibuctegi oīm ana lib.i. decoquatur len
to igne dōec fiat substātie spissitudo ⁊ admi
stretur. Q̄ꝫ si vis ipsū cū medicinis tere mir
re ⁊ aluminis iameni oīm aā.ʒ.i. croci.ʒ.i.⁊.ſ
misceantur ⁊ recōdātur ⁊ admistretur.

Capitulū.xxiiij.ō gargarismis.

(g) Argarisma quod mūdificat caput
⁊ depōit flegma.℞e.piretri macro
pipis çinçiberis oīm aā.ʒ.ij.sinapis.ʒ
vi.ḡnoꝝ granati acetosi.ʒ.iiij.⁊ in ōscriptiōe
alia granoꝝ grana.ʒ.ij.teranꝛ ⁊ ꝯficiātur cū
melle ⁊ administretur.

Gargarisma aliō ad hāc egritudinē.℞
sinapis sansuci oīm ana.ʒ.i.acetosi melꝛ q̄n
tum necesse est.misceaꝛ ⁊ admistretur.

Aliud ad hāc egritudinē.℞e.masticis.ʒ
ij.⁊ in descriptōne alia.ʒ.i. stafisagrie piretri
sinapis oīm ana.ʒ.ſ.ꝯficiātur cū melle ⁊ ad
ministretur. Aliud.℞e.gūmi gariol.ʒ.ſ.
origani cāpestris yere pigre oīm aā.ʒ.i.ꝯfici
antur cū secaniabin ⁊ ꝓijciaꝛ in aquā calidā

⁊ fiat cum eo gargarismus.

Gargarismus quod deponit ex capite ⁊ confert ad torturam ⁊ flegma. ℞e. baurach nitri radicis lilij celestis oīm ana. ʒ. iij. piretri sinapi stafisagrie calamenti montani ⁊ acori ⁊ artamun ⁊ est calamentum oīum ana. ʒ. iiij. salis amoniaci. ʒ. iij. ⁊. ſ. yere pigre. ʒ. v. terantur ⁊ misceātur cū yera pigra ⁊ ꝯficiant̄ cū secaniabin ⁊ soluatur cū aq̄ calida ⁊ gargariçetur cum eo.

Gargarisma aliud ad palisim ⁊ grauitatē lingue. ℞e. sinapis origani cāpestris çinçiberis leucopiperis macropipis ⁊ melanopipis et piretri oīm añ. ʒ. iij. baurach armeni ʒ. iiij. ysopi sicce radicis lilij celestis radic̄ capparis stafisagrie oīm ana. ʒ. iij. granoꝝ granati torrefactoꝝ sansuci sicci oīm ana. ʒ. viij. terantur ⁊ conficiant̄ cum melle ⁊ dissoluat̄ cum secaniabin mixto cuꝫ aqua calida ⁊ gargariçetur cū eo.

Capitulū. xxv. de oleis.

o Leum veriden. i. nardinū ꝯferēs ad reliquas egritudines frigidas ⁊ vētositates q̄ accidūt in mēbris intrinsecis ⁊ ad ignitatē matricis ⁊ sedat dolorem auriū accidentē ex frigiditate ⁊ vētositates ⁊ ꝯfert ad colicā ⁊ punctōem accidentē ex vētositatibus retenti in intestinis ⁊ q̄n distillat̄ in virgam confert silr̄ ad vesicā frigidā. ℞e. calami aromatici ciperi folioꝝ lauri xilobalsami folij enule squināti ebel mirti cordumeni sansuci omniū ana. ℥. ij. terant̄ crosse ⁊ ponantur in ollā ⁊ fūdantur sup̄ eā vinū ⁊ aq̄ dulcis donec infundant̄ ⁊ sumant̄ olei sisamini lib. vij. ⁊. ſ. Et decoquant̄ in vase duplici lento igne. vi. horis ⁊ tu moueas ipsum oī hora. deinde aufer ollā ab igne ⁊ dimitte eā infrigidari. deinde cola oleū ab aq̄.

Decoctio secūda. ℞e. rosaꝝ rubeaꝝ cassie lignee succi mirti humide ⁊ mirre oīm añ ℥. iij. ⁊ inuenimus descriptū ī alio ⁊ cinamomi ⁊ amomi oīm ana. ℥. ij. ſ. teratur illō crosse ⁊ ꝓiciatur sup̄ illud in olla vinum aut aq̄ dulcis donec infundatur ⁊ oleum quod dcoxisti cum medicinis p̄mis. ⁊ decoque illud lēto igne. iij. horis et moue illud. deinde aufer ollā ab igne ⁊ dimitte donec infrigidetur oleum ⁊ coletur ab aq̄.

Decoctio tertia. ℞e. spice ⁊ gariofil̄. storacis liquide oīm ana. ℥. iij. nucis muscate. ℥. v. olei balsami. ℥. vi. terantur sicca ꝯtritōne crossa ⁊ ꝓiciantur in ollam ⁊ fundat̄ sup̄ ea aq̄. Cum ḡ calefiunt fundatur sup̄ ea oleuꝫ quod decoctum est cum oleo balsami ⁊ storace liquida ⁊ dimittantur donec ꝯmisceantur ⁊ decoquantur donec cōsumetur aq̄ ⁊ remaneat oleū ⁊ coletur ⁊ administretur.

Oleum de mirto ꝯfortans capillos. ℞e. olei sisamini lib. iiij. mirti humide. lib. iiij. teratur mirtus ⁊ fundatur cū vini lib. i. ⁊. ſ. de vino ⁊ ꝓiciantur in ollam cum oleo ⁊ decoq̄tur cum facilitate. ⁊ tu interim moue ipsum assidue. Et si sit ei postq̄ȝ tu decoxisti ipsum color ꝓice in ipm succū folioꝝ mirti recent̄.

Modus alius olei mirtini. Accipe ex aq̄ mirti hūide q̄ꝫtum vis ⁊ funde sup̄ ipsam qō sit equale ei de oleo ⁊ coque illud dōec ꝯsumatur aqua mirti ⁊ remaneat oleū. Et si vis remouere ollā ab igne accipe laudanuꝫ ⁊ solue ipsum cū vino ⁊ p̄misce ipsū cū eo et reponatur ⁊ admistretur.

Oleum de storace ꝯferens iuncturis ad quas funduntur matēie ⁊ calefacit lacertos ⁊ apostēata frigida ⁊ matricē frigidam ⁊ calefacit vesicā ⁊ renes. ℞e. olei abluti ⁊ ē radix ⁊ olei sisamini lib. i. ⁊. ſ. storacis sicce. ℥. iij decoq̄tur in vase duplici lēto igne vsq̄ꝫ q̊ coctum sit ⁊ accipiat oleum virtutem storacis ⁊ coletur ⁊ repōatur ⁊ admistretur.

Oleum de camomilla. ℞e. olei siricini librā. i. ⁊. ſ. floris camomille mundate exiccate in vmbra ⁊ fenugreci oīm añ. ℥. ij. ⁊ ꝓiciatur in vas vitreum ⁊ reponatur in sole. xl. dieb᷒ et coletur et admistretur.

Oleum de mastice conferens ad debilitatem stomachi ⁊ lenit duriciem. ℞e. olei sisamini lib. iij. masticis lib. vi. teratur mastix et ꝓiciatur super oleum et decoquatur in vase duplici et administretur.

Oleū de absinthio confortans membra frigida iuuatiū. Fundantur ex oleo sisamio in pixidem durach vnū herbe absinthij. ℥. ij. ponatur in sole. xl. dieb᷒ ⁊ admistretur.

Oleū de aneto. ℞e. olei sisamini lib. i. ⁊. ſ. seis aneti exiccati. ℥. i. ꝓiciantur in vase vitreo ⁊ ponatur in sole. xx. diebus et administretur.

Oleum de alsek ad eū qui habet difficultatem vrine. ℞e. aque lib. i. et q̄rtam çinçiberis. ʒ. iiij. asek. ʒ. x. olei sisamini. ℥. i. terantur medicine crosse et ꝓiciantur in ollam et fūdantur sup̄ eas aqua et oleuꝫ sisaminum: et decoquatur donec cōsumatur aq̄ et remaneat oleū sericinū et accipiatur et fūdat̄ ī v̄gā

est eim iuuatiū valde.

Oleum de alsek aliud conferens iūcturis ꝛ colorem efficit bonum ꝛ addit in coitu ꝛ augmentat sup coitum ꝛ confert renibus ī dorso qñ bibitur ex eo.℥.i.cū melbuctegi ꝛ funditur in clistere ꝛ ꝓfert multū.℞.eci.olei sisamini succi albassek hūidi ꝛ lactis vaccini recenter mulcti oīm ana lib.x.penidioꝝ carsenī.ʒ.x.gingiberis lib.i.ꝛ.ſ. terantur ꝛ cribellētur penidȳ cura cribello stricto ꝛ ꝓterat gingiber ꝛ ꝓȳciantur omnia in ollam figuli lipidam ꝛ accendant sub ea lenꝭ ignis ꝛ moueatur semp donec ꝯsumat lac ꝛ aq̄ albasek ꝛ remaneat oleū totū ꝛ auferatur ab igne ꝛ bibatur ex eo sicut dixim⁹ añ.ꝛ ꝓfert debilitati renum ꝛ addit in coitu.in descriptōne alia non dicit vaccinū.ꝛ dicit ꝙ illud qđ accipit ex penidȳs ē.lib.v.

Oleū de sisamo cum lilȳs pmixta.℞ec. cassie lignee costi carpobalsami masticis oīz ana.℥.i.croci.℥.ſ. terant ꝛ ꝓȳciantur ī vas vitreū cū lib.i.ꝛ.ſ.olei sisamini lilia.xxx. nūero ex lilȳs alecde postq̄ ꝓȳciūtur quod ī eis est ex croceitate ꝛ radices ꝛ folioꝝ eoꝝ ꝛ ponatur in vmbra in loco tēpati aeris vsq̄q̄ accipiat oleum v̄tutem medicinarū ꝛ coletur ꝛ administret.

Modus faciendi oleum de lilio purum. Sumantur ex lilȳs albis mundatis.ʒ.x.ꝓȳciantur in lib.i.et.ſ.olei sisamini ꝛ moueat donec accipiat v̄tutem lilioꝝ ꝛ colet ꝛ administretur.

Modus olei masticini expti. Sumatur mastix.℥.i.ꝛ ponat in vase duplici et ponat sup seipsum.℥.vi.olei ro.ꝛ vini lib.i.ꝛ decoquant donec ꝯsumetur vinuz ꝛ remaneat oleū ꝛ administretur ad stomachū.

Oleum rutaceū conferens illi cuius īfrigidant renes ꝛ vesica ꝛ cadit ēt in cerotū doloris duoꝝ laterū fundant in ollā ex olo lib.iiȳ.ꝛ.ſ.ꝛ ex folȳs mirti recentis.℥.iiȳ.ꝛ ex aqua dulci lib.i.ꝛ.ſ.ꝛ decoquant lento igne quiete donec ꝯsumat aq̄ ꝛ exiccentur folia ꝛ remaneat oleū ꝛ coletur ꝛ fundat in vas vitreum ꝛ seruetur et ꝓȳciātur in ipm folia rute humida diebus paucis donec accipiat oleum virtutem rute plus ꝛ administretur.

Oleū de serpentibus ꝯferens ad impetiginē ꝛ debilitatē stomaci ꝛ asabafati.fundātur in ollā figuli.iiȳ.lib.ꝛ.ſ.olei ꝛ accipiātur serpentes nigri ꝛ stringant dū sunt viui ꝛ ꝓȳciantur ex eis in ollā.v.aut.x.ꝛ coopatur ꝛ lutetur cū massa ꝛ coquatur donec discoq̄t caro eoꝝ ꝛ dissoluatur donec nō cognoscat deinde sta alonge ꝛ discooperi ollā donec egrediatur ventositas ꝓpentiū hora vna ꝛ sumatur vapor eoꝝ ꝛ coletur oleū et ponat in vase vitreo et seruetur. Cuz ergo indigētia eius est liniatur sup locum cum penna ex eo in descriptōne alia.xv.nūero.

Oleū de laudano.℞e.olei sisamini lib.ȳ origāi.ʒ.xv.rubee.℥.ȳ.opopanaci et serapini ꝛ mirre bdellȳ amoniaci aloes thuris oīm ana.ʒ.ȳ.et in descriptōe alia serapini et que cum eo sunt ex medicis oīm ana.℥.ȳ.que sic hec terātur et ꝓȳciant in eo coclear ferreuz et fūdant sup ipm aq̄ parum et dimitte ea ī fundi bene.deinde funde sup ea oleum et bulli ipm igne lento donec inspissetur et vtere ipso.

Oleū aliud de laudano.℞e.laudani.℥.i mirobal.vncias.ȳ.et ꝯtere eos et olei lib.i.ꝛ aq̄ sansuci lib.ſ.et ꝓȳce totū in coclear ferreum et decoq̄ ipsū et cola illud et fūde ex eo in aurem.

Oleum darssessaban ꝯferens ei cui⁹ stōachus est solutus et ad debilitatem stomachi ℞e.skelib et ē darssessaban.vncias.vi. cassie lignee vncias.viȳ.costi vncias.iiȳ. cinamivncias.v.calami aromatici vncias.ȳ. olei lib.vȳ.et.ſ.decoquant bene lento igne et coletur ꝛ administret.

Oleū de costo conferens qñ bibit ad frigiditatem epatis et stomachi et ꝯseruat capillos.℞e.costi amari.ʒ.x.cassie lignee.ʒ.vi.folioꝝ sansuci sextaria.x.terantur crosse et ꝓȳciantur in decoctum die et nocte et fundat super illud ex oleo lib.i.et.ſ et decoquat ī vase duplici donec ꝯsumat aq̄ et remaneat oleum et coletur et administretur.

Modus alius de costo ꝯferēs ad dolorē epatis et stomachi et frigiditatē iūcturaruz et mollificatōem earum.℞e.gariofil.vnciā vnā calami aromatici spice folȳ storacis radicum lilȳ celestis cinami vsnee costi omniū ana.vncias.ȳ.enule cassie lignee oīm añ vnciam vnā mirre vnciā.ſ.terant ꝯtritōne ꝗssa et infundantur in aqua die et nocte et ꝓȳciātur in mane in ollam et ponatur sup ignem ꝛ fundat super ea olei sasamini mine.ȳ.ꝛ aq̄ dulcis mine.v.et decoquant igne lento a vesperis vsq̄ mane et fundat aq̄ in cucumā et ponatur apđ ignē. Cum ḡ minuit aq̄ ex olla fundat sup eā ex ipā.Cū ḡ decoq̄tur oleum

effūde ipm ⁊ funde et sup medias residuas olei sisamini. ℨ. ij. ⁊ decoque ipm sicut coxisti pmū. Cū ḡ decoctū est colet oleū et misceatur cum oleo pmo qđ decoxisti colet et admistretur.

Oleū kelikelid ⁊ est iuuatiū ad mollificatōez neruoꝝ. Re. gallie ramick ⁊ acori ⁊ sei taragi ⁊ enule ⁊ pipis ⁊ macropipis ⁊ nucis vomice ⁊ radicis lily ⁊ seis feniculi ⁊ costi amari ⁊ benden ⁊ çedoarie ⁊ doronici oīm añ ʒ. v. terātur medicine ꝯtritōe ḡssa ⁊ pyciantur in ollā ⁊ fūdant sup eas lactis recēt mulcti ⁊ aq̄ olei sisamini oīm añ minę. ij. ⁊ pyciantur in vase duplici ⁊ decoq̄t vsq̄ꝫ finiant aq̄ ⁊ lac ⁊ remaneat oīm colet ⁊ recōdat ⁊ admistretur.

Oleū alkelenici ⁊ ē iuuatiū ad apoplesiā ⁊ palisim ⁊ mollificatōem ⁊ frigus renū ⁊ stomachū debilē lesuz ex frigiditate ⁊ ad dolorē dorsi ⁊ sciaticā ex frigiditate ⁊ puocat mēstrua ⁊ ꝓfert etiā ad colicā. Re. mirobal. kebuloꝝ ⁊ nigꝛ ⁊ belliricoꝝ ⁊ ēblicoꝝ oium añ ʒ. x. radicis apij radicis feniculi oīm añ. ʒ. vij macropipis ⁊ pipis ⁊ çinciberis oīum ana. ʒ. vi. opopanaci amoniaci serapini oīm añ. ʒ. v turbit. ʒ. iiij. hassek hūidi caulis recent rute recentis omnium ana pugillū. i. terant sicca crosse ⁊ mundent hūida ⁊ pyciantur in ollaz ⁊ fūdant sup eā aq̄ lib. xxiiij. ⁊ dcoquatur donec ꝯsumat aq̄ ⁊ remaneat oleū ⁊ colet ⁊ admistret. Et q̄dam addūt radicē lily sextaria ij. seitaragi. ʒ. iiij. anisi ⁊ vsnee ⁊ kerkereben oīm añ. ʒ. ij.

Oleū qđ ꝯgruit ad apoplesiā et palisim ⁊ mollificatōem. Re. costi amari sextaria. v. folioꝝ maçmacoꝛ baccarū lauri omniū añ sextaria. iij. cassie lignee. ℨ. i. storacis sextař. ij. terantur sicca ⁊ pyce ea in vino die ⁊ nocte deinde fūde sup ea minā. i. olei siricini ⁊ decoq̄tur donec ꝯsumatur vinū ⁊ accipiatur ab igne ⁊ pyciatur in ipa storaꝝ ⁊ moueat ⁊ colet ⁊ inungat cū eo corpus.

Oleū qđ denigrat capillos ⁊ ꝯfortat eos ⁊ ꝓlongat ipos. Re. folyamomi poly vngule inde gallarū costi oīz ana. ℨ. iij. laudani. ℨ. i. olei onfancini lib. i. ⁊. ʒ. ⁊ vini lib. iij. terant medicine crosse ⁊ pyciant in ollā ⁊ fundat super eas vinū ⁊ oīm ⁊ decoquat donec ꝯsūat vinū ⁊ remaneat oleū ⁊ administretur.

Aliud qđ denigrat capillos. Sumātur ēblicoꝝ aur. xx. ⁊ decoquant cū. iij. lib. aq̄ donec rēaneat li. i. ⁊ sūat li. i. succi mirti hūīd et fundatur sup ipm ista lib. aq̄ ēblicoꝝ ⁊ decoquat donec remaneat medietas. deinde pyciant in eā laudani. ℨ. iij. ⁊ olei de ben. ℨ. vi. ⁊ decoquant lento igne donec ꝯsūatur aq̄ et remaneat oleū ⁊ colet ⁊ iungat cū eo caput ⁊ barba est eīm bonū nobile.

Oleum de ouis qđ facit nasci capillos. Sumant. v. oua aut plus ⁊ elixent bñ donec decoquantur. deinde pyciant albugines ⁊ accipiant vitelli ⁊ moueantur bñ. deide pyciāt in coclear ferreū aut patellā vitreatā ⁊ accēdat sub ea ignis lent⁹ ⁊ moueatur cuz ferro ⁊ accipiat oleū cū pāno lini aut coto ⁊ admistret: exptum sanū.

Capłm. xxvi. de clisteribus.

Clistere ꝯferēs ad diarriā ⁊ excoriatōez ⁊ lubricitatē intestinoꝝ. Re. rosarū siccaꝝ folioꝝ mirti hūide granoꝝ mirti balaustie oīum ana. ʒ. v. cupularū glandiū. ʒ. iij. decoquant cū. iij. lib. aq̄ donec remaneat lib. i. ⁊. ʒ. deinde colet ex ea lib. ʒ. et pyciat in eā vitelli vni⁹ oui assati soluto cuz oleo rosato bono q̄ntitas. ℨ. i. ⁊ marmoris inuente in luto viridi triti cribellati cū ozali et gūmi ꝯtriti ⁊ carte cōbuste ⁊ amili torrefacti ⁊ ceruse de plūbo ⁊ acacie ⁊ sanguis draconis triti cribell. cū ozali oīum ana. ʒ. ʒ. ⁊ clisteriçetur cū aq̄ frigida.

Clistere aliud vsitatū ꝯferens ad excoriatōez. Re. risi pstci abluti bis ordei torrefacti folioꝝ mirti oīm ana. ʒ. v. rosaꝝ siccaꝝ. ʒ. vij. balaustie. ʒ. iij. cupularū glandiū. ʒ. ij. decoq̄ntur ista cū. iij. lib. aq̄ donec remaneat lib. Et colet ex ea medietas lib. ⁊ pyciat in eā vitelli oui vnius assati soluti in oleo 2⁰ decēti q̄ntitas. ℨ. i. et marmoris inuenti in luto viridi ꝯtriti cribellati cū ozali ⁊ gūmi torrefacti ⁊ amili torrefacti ⁊ cartarū cōbustarū ⁊ ceruse d plūbo ꝯtriti ⁊ cribellati cū ozali oīm ana pōdus danich. ij. ⁊ clisteriçet cū aq̄ frīa.

Aliud ad excoriatōem. Re. sanguis draconis ceruse de plūbo cartaꝝ ꝯbustaꝝ amili gūmi oīum añ. ʒ. i. vitellos triū ouoꝝ assatorū olei rosati sextaria. vi. ⁊ q̄rtā ⁊ succū ordei decocti cū sepo renū capraꝝ ⁊ sit ex renibus nō salib medietas lib. misceāt ⁊ clisteriçetur cum eo tepido.

Clistere ad excoriatōem in intestinis iferioribus ⁊ ventositates emoroydarū. Reci. succū almolokie ⁊ in descriptōne alia loco almolokie maluaꝝ ⁊ altee decoquant cū decoctōe rosaꝝ ⁊ vitell. ouoꝝ duoꝝ ⁊ oleo ros. ⁊

clistericetur cū eo. Et clistericetur p⁹ ipm cuz
istis succis calidis. s. succo arnoglosse succo
rute succo porri ꝛ cartis ꝯbustis ꝛ terra sigil
lata misceantur ꝛ clisterizet cū eis. Et expe
ctet sup ipm die toto.

Clistere ad illū quē ꝯsequitur punctō ex
acuitate eius qd soluit ipm ꝛ mordicatō. ꝛ fit
p ipam excoriatō. Decoquat adeps capraꝝ
quisit ex adipe renū cū ordeo excorticato et
rizi psico ꝛ coletur ꝛ ꝓiciat in ipam sief ocli
albū cū vitello oui assati ꝛ oleo rosato ꝛ cli-
stericetur cū eo.

Clistere ad illū qui hz egritudinē acutaz
ꝛ eius natura est sicca. Re. camōille ꝛ hasek
ꝛ violaꝝ siccaꝝ ꝛ altee ꝛ seuesten ꝛ ficuū ꝛ se
mis lini ꝛ iuiubaꝝ oīm añ pugillū. i. decoqn
tur cum. iij. lib. aq̄ donec remaneat lib. i. et. s.
ꝛ fūdant sup eā olei siricini. ℥. ij. sal. ʒ. ij. bau-
rach. ʒ. s. muri ꝛ zuccari oīm ana. ℥. ij. ꝛ cliste
rizetur cū eo tepido.

Clistere ad dolorē colice. misceantur col-
loqntide cū reb⁹ q̄s infra dicem⁹ ꝛ decoquāt
deiñ fūant castorei aur. s. ꝛ colloqntidō trite. ʒ
vni⁹ q̄rtā ꝛ centauree pondus. ʒ. ij. mellis. ℥.
i. ꝛ salis triti. ʒ. ij. ꝛ baurach. ʒ. s. clisterizet cū
eo tepido. ꝛ i hōib⁹ sunt qui addūt serapinū
ꝛ amoniacū ꝛ bdelliū variū ꝛ opopanacū.

Clistere ad colicam mirabile. Re. opopa
naci serapini castorei amoniaci colloqntide
asuen passeꝝ oīm ana. ʒ. v. iuiubarum ficuū
seis lini cāomille hassech radicis altee ꝛ si ñ
inuenitur altea fenugreci oīm ana. ʒ. iij. terā
tur ꝛ decoquant in olla ꝛ fundantur sup ea
aq̄ lib. x. ꝛ decoquant donec remaneant lib.
ij. ꝛ accipiat lib. i. ꝛ ꝓiciatur in eam salis et
baurach oīm ana ʒ. i. mellis mundi. ℥. i. olei
sābacini. ℥. i. misceantur bñ ꝛ clistericetur cū
eis. est. n. mirabile.

Clistere qd est ꝯueniens ad dolorē dorsi ꝛ
colicā ꝛ soluit hūorē crossū ex intestinis infe
rioribus ꝛ ꝯfert sciatice ꝛ dolori ancharum.
Re. seis lini fenugreci cētauree maioris et
minoris ꝛ aneti oīm ana. ℥. i. medulli carta-
mi. ℥. ij. hassech. ℥. i. ꝛ. s. ficus. x. nūero furfu-
ris samidi. ℥. ij. camomille. ℥. i. ꝛ. s. keruba cō
triti. ℥. i. serapini opopanaci bdellij colloquī
tide nasturcij amigdal. amararū ꝯtritarum
oīm añ. ʒ. v. ꝛ ex vgis masculinis. v. numero
caulis sicle oīm añ. ℥. i. rute. ℥. i. decoquant
cū. vij. lib. aq̄ donec remaneāt lib. ij. ꝛ colet ꝛ
dentur ex eo ptes. ij. ꝛ in descriptōe alia duo
tertij lib. vni⁹ ꝛ baurach. ʒ. s. muri. ℥. i. ꝛ mell
℥. i. ꝛ fellis thauri. ʒ. i. ꝛ olei sisamini ꝛ olei o-
liue oīm ana. ℥. i. olei de ben. ℥. i. de spica. ℥.
s. misceant ꝛ clisterizet cū eo tepido.

Clistere ꝯferens ad dolorē dorsi ꝛ dolorē
colice. Re. fenugreci seis lini ficuum siccaꝝ
iuiubarum seuesten altee asech aneti camo-
mille melliloti oīm ana pugillum. i. decoquā
tur cum tribus lib. aque donec remaneat q̄r
ta et coletur ex ea lib. i. et ꝓiciantur in eaz
℥. i. mellis et pondus. ʒ. ij. salis et baurach. ʒ
mediaz ꝛ olei siricini. ℥. duas et clistericetur
cum eo.

Clistere ad dolorē dorsi. Sumātur amo-
niacum serapinum ōpopanacuz sarcocolla
infundantur cum vrina thauri. iij. diebus et
clistericetur ex eo. quantitate. ℥. iiij. in omni
die quinq; diebus.

Sile ei. Sumantur. vij. virge masculoꝝ
ꝛ decoquantur cum. vi. lib. aque donec rema
neat lib. i. ꝛ coletur et clistericetur cum eo in-
frigidato aut tepido.

Clistere ad frigus matricis. Re. amonia
ci bdellij serapini oīz añ. ʒ. v. opopanaci. ʒ. v
seis feniculi seis apij ameos oīm ana. ʒ. iij.
fenugreci camomille asech oīm añ planta. i.
decoquātur cū. iij. lib. aq̄ donec remaneat ter
tia et coletur ex ea lib. i. ꝛ misceantur ex mel
le coclearia. ij. ꝛ sunt octo aur. ꝛ sacraiati olei
siricini et clistericetur i ieiunio. et expectz su
per ipm q̄tū pōt.

Clistere ad mulierem que peperit et acci-
dit ei apostema in coxis suis ꝛ radicibus co
xarum eius. Re. solatri. ℥. iij. terant ꝛ expri
mant ꝛ clisterizet cū eo.

Clistere quod confert ad debilitatem re-
nū et diminutōem spermatis. Re. hasech se
xtaria. vi. radicuz sicle plantas. v. fenugreci
pugillum. i. adipis hyrci non castrati olei ca-
pitis hyrci et testiculoꝝ eius contritoꝛuz q̄n
tū libet ponant in ollā et fundātur super ea
lactis caprini recenter mulcti lib. i. et. s. et aq̄
hasech lib. iij. et decoquantur bene et colen-
tur et clistericetur cum eo tribus diebus in ie
iunio quantitate sacraiati vnius aut plus.

Clistere quod confert ad frigus renuz
et duriciem matricis. Recipe olei nucis
olei de amigdalis amaris olei cartami oīm
añ. ℥. i. ꝛ in descriptōne alia oīum añ. ℥. iij.
butiri vaccini. vnciā. s. fūdant sup aq̄ in q̄ de
coctū est fenugrecū q̄titatē medie lib. ꝛ cliste
rizetur cū eo in ieiunio. iij. dieb⁹.

Clistē ad dolorē emoroydaꝝ ꝛ dol. renū.

℞e. succi rute succi porri mellis olei d' spica butiri oim an̄. ℥.i. aque fenugreci lib. ß. misceantur ⁊ pterant ⁊ clistericetur cum eo.

Clistere ad emoroydas itrinsecas ⁊ hūorem qui accipit in almeruen. ℞ec. olei oliue olei de kerua olei de costo oim ana. ℥.ß. vini q̄tū d' oibus ꝯmisceātur ⁊ clistericetur cū eo tribus diebus.

Aliud ad emoroydas itrinsecas. ℞e. succi porri lib. iiȷ. olei de nuce. ℥. iiȷ. misceātur cū aq̄ radicum lilioꝝ tritoꝝ ex p̄ssoꝝ ⁊ clistericetur cū eo. Clistere ad illū qui q̄rit impinguatōem. galbanū decoctū misceat̄ cū lacte caprino ⁊ clistericetur cū eo.

Clistere qd' addit in corpore. lactis asine lib. iȷ. adipis vrsi lib. iȷ. misceātur ⁊ clistericetur cum eo. Aliud ad impinguandū qd' ipinguat ⁊ excitat desideriū coitus. ℞e. olei de ben ⁊ sābucini olei ⁊ olei de lilio oium an̄ ℥.i. olei mirtini ⁊ pedū capraꝝ oium ana. ℥ iȷ. olei de botin olei de raphano oim an̄. ℥.ß. olei siricini. ℥.i. aquā in qua decocte sūt hermodactiloꝝ tritoꝝ. ʒ.x. cētauree. ʒ. viȷ. basek ℥.iȷ. decoquant̄ cum. iiȷ. lib. aq̄ donec remaneat medietas lib. ⁊ coletur ⁊ fundant̄ super eā olea ⁊ clistericet̄ cū ea.

Caplm. xxviȷ. de dhimadhec.

d Dhimadh curkimun conferens ad ydropicos ⁊ epati ⁊ spleni ⁊ visceribus ⁊ stomacho. ℞e. amomi spic̄ cōdumeni macropipis cassie lignee thuris costi amari piretri masticis bdelliȷ carpobalsami amoniaci aloes storacis siseleos aristologie rotunde ⁊ longe ⁊ melliloti ⁊ gariofiloꝝ ⁊ radicis liliȷ celestis ⁊ olei balsami oim ana ℥.i. croci. ℥.ß. laudani. ʒ. iȷ. ⁊.ß. helcalimbat cere oim ana. ʒ. xxx. que soluunt̄ soluāt̄ cū oleo de spica ⁊ fundant̄ sup sicca ⁊ misceant̄ ⁊ administretur.

Dhimadh darskiditon faciens ad stomachū mollificatū ⁊ reliqua viscera confortat. ℞e. seis apiȷ cordumeni ciperi melliloti sūmitatis lauri spice cassie lignee amomi radicis liliȷ celestis anisi croci sansuci amoniaci oim ana. ℥. vi. storacis. ℥. v. sepi caprini resine pini oim ana. ℥. iiȷ. cere lb. i. ⁊.ß. olei sansuci q̄tū necesse est ꝯponat̄ ⁊ administret̄.

Dhimadh filagriȷ faciens ad dolores stomachi ⁊ epatis ⁊ apostemata, ⁊ egritudines matricis qn̄ linit̄ exteri' ⁊ qn̄ supponit̄ cū lana. ℞e. croci pōdus. ʒ. iȷ. ⁊ in descriptōe alia inuenimus. ʒ. xiȷ. bdelliȷ masticis amoniaci aloes storacis hūide oim ana. ⁊. viiȷ. gūmi sextaria. iiȷ. pinguedinis anatis. ʒ. xiȷ. ysopi sicce ʒ. xxx. olei de spica q̄tum necesse est. misceatur ⁊ administretur.

Dhimadh stomaticon faciens ad dolorē stomachi ⁊ epatis ex frigiditate ⁊ maliciā digestionis ⁊ ventositates. ℞e. croci aloes oium ana. ʒ.i. masticis. ʒ. iiȷ. absinthiȷ. ʒ. iȷ. spice ʒ.i. ⁊.ß. gūmi. ʒ. xiȷ. olei de spica q̄tum necesse est. misceantur ⁊ administretur.

Aliud conferens ad dolorē stomachi. ℞e. absinthiȷ spice cassie lignee oium ana. ʒ. iiȷ. aloes storacis oim ana. ʒ. iiiȷ. xilobalsami. ʒ.i. croci. ʒ. iȷ. ⁊.ß. olei de spica ⁊ cere quantū necesse est.

Dhimadh de melliloto ꝯferens ad apostemata accidentia in epate ⁊ stomacho ⁊ reliquis mēbris. exptū. ℞e. melliloti. ʒ. l. amoniaci ⁊ helcalimbat oim ana. ʒ. x. ⁊ i d'scriptōne alia amoniaci ⁊ galie oim ana. ʒ. c. cere. ʒ. cc. alibi. xiȷ. spice. ʒ. xx. ciperi cordumeni mirr̄ radicis liliȷ oium ana. ʒ. xviȷ. croci. ʒ. viiȷ. olei de spica aromatica ⁊ vini q̄ntum necesse est. ⁊ administret̄.

Aliud cū melliloto faciens ad apostemata dura in stomacho ⁊ splene ⁊ epate ⁊ resoluit apostēata calida ⁊ apostēata dura. ℞e. melliloti fenugreci sūmitates camōille baccaꝝ lauri altee eupatoriȷ oim ana. ʒ. iiiȷ. absinthiȷ. ʒ. iiȷ. amoniaci bdelliȷ oim ana. ʒ. iȷ. ficuū slebenigir. x. numero ficus ⁊ fenugrecū decoquant̄. ⁊ in descriptōe alia decoquant̄ ficus cū aceto ⁊ resoluant̄ q̄ resoluunt̄ in decocto ⁊ misceat̄ ⁊ pcutiat̄ bn̄ ⁊ fundatur sup illud aliq̄d ex butiro vaccino ⁊ epithia fiat cū eo.

Dhimadh de sandal' ꝯferēs apata cl'ida i pate ⁊ stō. ℞e. rosaꝝ. ʒ. x. sandali albi sādali rubei oiū an̄. ʒ. v. croci. ʒ iȷ. cāfore. ʒ.i. cere. ℥.i. olei rosati. ℥. iiiȷ. misceāt̄ ⁊ administrent̄.

Dhimadh de sempuiua ꝯferēs epi duro ex caliditate. ℞e. sūmitates sempuiue recētis sūmitat̄ viol. sic. rosarum siccaꝝ sandali albi oim ana aur. iiiȷ. cāphore pōdus. ʒ.i. oberati non aromaticati aur. i. cere sextaria. iiȷ olei rosati quantū necesse est. misceantur et administretur.

Cerotum ifrigidatiuum. Recipe cere romane albe. ℥.i. olei rosati puri ⁊ est illō quod accipitur ex oliuis crudis que non maturantur vncias quatuor aceti parum albi clari ⁊ aque vehementis quantum necesse ē misceātur ⁊ administretur ad mestire, ⁊ inceptionem

flegmonis ⁊ febres. ⁊ oz vt ponatur medicina sup mẽbrũ qđ icipit dolẽ aut cor aut epar aut aliud ab istis duob⁹.

Bhimadh ad epar qđ ꝯsecuta ẽ cõpssio ℞. merdasẽgi xiloaloes baccarũ lauri deberati croci mirre oĩz añ. ʒ. ij. cere. ℥. i. olei sãbacini q̃tũ necesse est. misceant̃ ⁊ admistrẽt̃

Bhimadh ad gibbositatẽ. ℞ec. granoꝝ iunipi baccarũ lauri oĩm añ. ʒ. x. costi dulcis costi amari oĩm añ. ʒ. vij. storacis sicce. ʒ. xv. aloes ⁊ mirre oĩm añ. ʒ. viij. croci castorei oĩuz añ. ʒ. vi. cordumẽi. ʒ. x. alfessire ⁊ farassesti oĩm añ. ʒ. vij. ⁊ in descriptõe alia. ʒ. iij. ligni acori. ʒ. viij. corticũ thuris. ʒ. xij. acacie licij balaustie ramik oĩz añ. ʒ. v. granoꝝ mirti. ʒ. viij. masticis. ʒ. x. nigelle. ʒ. xv. rosarũ siccaruz. ʒ. x. alumis. ʒ. vi. spice. ʒ. x. terantur ⁊ cribellentur ⁊ ꝯficiant̃ cũ cera nõ colata cũ oľo đ lilio aut oleo de spica aut oleo de costo ⁊ epithimetur cum eo.

Bhimadh ad diarriã ⁊ debilitatẽ stõachi Sumãt̃ folia rãni recẽtia ⁊ albasech ⁊ folia mori ⁊ folia citonij ⁊ mala ⁊ pira põtica ⁊ aq̃ sũmitatũ vitis ⁊ aq̃ folioꝝ mirti ⁊ aq̃ rosata ⁊ aq̃ lilioꝝ ⁊ misceant̃ cũ eis acacia ⁊ sumach ⁊ galle ⁊ succus barbe hyrci. ⁊ galle nõ pforate ⁊ sandali albi ⁊ rose ⁊ calam⁹ aromatic⁹ ⁊ laudanũ ⁊ xiloaloes cruduz ⁊ mastix ⁊ ramik ⁊ gallia ⁊ absinthiũ. terant̃ sicca ⁊ cribellent̃ cum orali ⁊ ꝯficiãtur cũ succis q̃s dixi⁹ ⁊ misceant̃ cũ decocto antiquo ⁊ cãphora et misceatur ⁊ epithietur cũ eo.

Bhimadh qđ fit cũ extremitatib⁹ mirti cõferẽs ad debilitatẽ stõachi. ℞e. panis romani ⁊ ẽ tortella. i. biscoct⁹ sextaria. iij. acacie licij laudani thuris croci xiloaloes sumach oĩum añ. ʒ. iij. terant̃ multũ ⁊ infũdãtur in vini ãtiqui odoriferi aromatici q̃ntitatẽ. ℥. iij. aut plus ſm q̃titatẽ necessitatĩ ⁊ ponant̃ i sole ⁊ accipiant̃ extremitates mirti recẽtes ⁊ extremitates citonioꝝ ⁊ sũmitates maloꝝ ⁊ pirorũ ⁊ rãni ⁊ rose recẽtes si sũt inuẽte aut sicce ex vnoq̃z p se donec fiat sic ẽpľm. deide pmisce vtraq̃ sil' pmixtõe bõa. aut accipe ex vnoq̃z q̃ntitatẽ sextarioꝝ. ij. deide accipe medicinas q̃s posuisti in sole ⁊ pijce eas sup extremitates q̃s ꝯtriuisti ⁊ pmisce eas ⁊ pulueriza sup ipam cãforã ⁊ sandalos albos ⁊ xiloaloez aut çuccarũ tritum cribellatũ ⁊ aspge sup eas aquã rosatam ⁊ sirupũ de lilio ⁊ liniatur super pannũ ⁊ suffumiget' cũ xiloaloe ⁊ epithimet̃ cũ eo.

Bhimadh qđ cõfert ad diarriã antiquaz ⁊ debilitatẽ stõachi ⁊ viscerũ. ℞e. mirre acacie licij masticis oĩm añ. ʒ. iiij. in alio. ʒ. ij. laudani mirre obesacrem oĩum ana. ʒ. i. sandaľ albi croci sũmitatis vitis gallaꝝ granorum mirti oĩm añ. ʒ. iij. alumis iameni cimini carmeni infusi in aceto die ⁊ nocte balaustie et sumach oĩm añ. ʒ. i. rosarum siccarũ tortellarum siccarum oĩm añ. ʒ. v. aloes. ʒ. iij. xiloaloes cãphore oĩm añ. ʒ. ß. olei mirtini olei rosati cere q̃tum necesse ẽ misceatur ⁊ admistretur ⁊ ꝯficiatur cũ sirupo de lilio ⁊ epithimet̃ cum eo.

Bhimadh ad solutõem nature ⁊ ad illuz qui euomit cibum. exptum. Casb citonia pira viridia licitũ rose balaustie decoquãtur cũ vino pontico donec discocta sint ⁊ tere ea et sumant̃ masticis et absinthij oĩum ana. ℥. i. aloes pondus. ʒ. ij. laudani. ℥. iiij. ⁊ in descriptõe laudani. ℥. ij. terantur ⁊ cribellentur et conficiantur cum sirupo de lilio ⁊ epithimet̃ cum eo.

Bhimadh ad stõachum debilem. ℞eci. laudani masticis aloes absinthij cimini infusi in aceto bono thuris balaustie sũmitatũ vitis sicce oĩum equales partes terãtur ⁊ cribellentur ⁊ conficiantur cũ sirupo đ lilio et epithimetur cũ eo stõachus.

Bhimadh qđ cõfert ad debilitatem epatĩ et stomachi. ℞e. aloes masticis succi absinthij oĩm añ. ʒ. iiij. rosarũ siccarũ spice. ʒ. ij. croci. ʒ. i. xiloaloes gallie oĩm añ. ʒ. ij. olei mirtini ⁊ sirupi de lilio quantũ necesse ẽ. misceantur ⁊ administretur.

Aliud ad solutionem nature ⁊ vomitum ℞e. absinthij romani masticis oĩm ana. ℥. i. in alio. ℥. ij. aloes. ʒ. iij. gallie. ʒ. ij. terant̃ ⁊ cribellentur ⁊ conficiantur cum aqua citonioꝝ ⁊ epithimetur cũ eo.

Aliud ad diarriam. Bdellij colati aluminis iameni sumach masticis balaustie omnium partes sumantur equales terantur ⁊ cõficiantur cum aqua mirti humide ⁊ epithiet' cum eo.

Bhimadh quod confert mulieri pregnanti que menstruatur. Farine lentium corticis granatorum gallarum mirti sicce omnium equales partes sumantur terantur ⁊ cribellentur et conficiantur cum aceto ⁊ aqua mirti humide ⁊ epithimetur dorsum ⁊ duo emunctoria.

Aliud ad impregnationem cum apparet sanguis. ℞. ciperi

rosaꝝ siccaꝝ absinthij balaustie laudani oīm
ana. ʒ. i. casb. ʒ. iij. aluminis iameni oīm ana
ʒ. s. infundanť alcasb in vino ⁊ terat ⁊ misce
atur cū reliq̄s medicinis ⁊ ɔficianť cū sirupo
de lilio ⁊ epithimeť cū eo.

Ebimadh ɔferēs ad duriciē splenis ⁊ sto
machi ⁊ ɔfert ad reliq̄s exituras ⁊ apostēa
calida. Re. bdellij. ʒ. ij. amoniaci. ʒ. i. ficuuz
ʒ. v. farine fabarū ⁊ alkesne ⁊ ciceris ⁊ melli
loti ⁊ fenugreci ⁊ seīs lini ⁊ camomille ⁊ alu
minis ⁊ aneti ⁊ farine lupinoꝝ oīum aā. ʒ. s.
olei rutacei olei camomillini q̄ntuz necesse ē
infūde ficus in meibuctegi die ⁊ nocte ⁊ te-
ranť attritōe multa ⁊ misceanť cū medicinis
soluanť que soluunť cum meibuctegi in q̄ in
fudisti ficus ⁊ rectifica illud ⁊ admīstra ipm.

Aliud ad splenē amoniacū soluať cū ace
to forti donec fiat sicut loboc ⁊ line ipsū sup
pānuz lini ⁊ epithima cū eo. Aliō ad sple
nem. Sumanť mirra bdelliū amoniacū th⁹
equali pondere ⁊ soluanť cū aceto ⁊ teranť ⁊
epithimeť cū eo. Sił'e illi. abscindať pga
menū aut carta bm q̄ntitatē splenis ⁊ liniať
sup ipm fauus mellis ⁊ puluerizeť sup ipsū
sinapi būectatū non tritū ⁊ epithimeť cū eo
nocte tota. Sił'e illi. Re. ficus. x. nūero
amoniaci bdellij oīum. ʒ. i. fructus tamarisci
vsnee oīm ana. ʒ. i. ⁊. s. ⁊ in descriptōe alia oī
um ana. ʒ. s. folioꝝ rute. ʒ. ij. baurach saľ oīz
aā. ʒ. i. sulphuris. ʒ. s. infundanť fic⁹ ⁊ amo-
niacū ⁊ bdelliū in aceto forti ⁊ teranť multū
⁊ misceanť cum eis medicine sicce ⁊ pcutian
tur bñ et epithimeť cū eo splen postq̄ inun-
gať cū oleo rosato. Sił'e illius. farina or-
dei ɔficiať cū aq̄ endiuie ⁊ dimittať quousq̄
fermenteť. deinde dissoluať cū aceto ⁊ coq̄ť
paululū ⁊ puluerizetur sup eū baurach ⁊ fū
dať sup illud oleū anetinū ⁊ epithimetur cū
eo apud somnū.

Ebimadh qō ɔfert ad duriciē splenis ve
hementē ⁊ duriciē epatis ⁊ aldubelat. Rec.
resine pini. ʒ. xxxviij. cere picis oīz aā. ʒ. xxx
alumīs iameni sulfuris thuris oīum aā. ʒ. x.
piretri radicis capparis oīm aā. ʒ. v. amonia
ci bdellij dabach aristologie croci cōdumenī
amomi olei de spica oīm ana. ʒ. iij. aceti q̄tū
necesse ē. misceanť ⁊ epithimetur cū eo.

Ebimadh qō lenit apostēata dura. Re.
sūmitatū camomille mellilotī sandali rubei
fusel' fenugreci viol. siccarū radicū altee oīm
aā. ʒ. ij. dragaganti sandarche albe radicuz
vitis ɔbuste gūmi amigdał. seīs lini oīm aā
ʒ. i. croci. ʒ. i. ⁊. s. adipis anseruz ⁊ vituloꝝ ⁊
gallinaruz ⁊ medulli cruris cerui aut thauri
oīm ana. ʒ. i. ⁊. s. iliaci liquefacti. ʒ. ij. cere ru
bee. ʒ. iij. olei de lilio olei de narcisco oīum
aā. ʒ. ij. Et si sunt calida ponātur loco horū
oleoꝝ oleū violatū ⁊ siricinū ⁊ liq̄fiant ad-
eps ⁊ medulla ⁊ cera ⁊ solue gūmi amigdał
⁊ pone ipsū in meibuctegi die ⁊ nocte ⁊ pmi
sce adipes ⁊ olea ⁊ ɔfice cū eis medicias sic-
cas.

Ebimadh ad dubelet ⁊ apostēata dura ⁊
resoluit valde iuuat tm̄. Re. taraxacon sicci
cōtriti cribellati. ʒ. iiij. fenugreci triti cribel-
lati. ʒ. ij. seīs marui ɔtriti. ʒ. i. misceanť ⁊ cō
ficiantur cū lacte recenť mulcto ⁊ oleo de li-
lio terať ⁊ fiat epithima cū eo sanū ē.

Ebimadh qō extendit spasmum neruo-
rum. Re. amili adipis porci medulle vacce
liq̄facte oīm equales ptes liquefiāt que liq̄fi
unt ⁊ terať amilū ⁊ misceatur cū eis ⁊ epithi
metur cum eo.

Aliud adhūc modū bo⁴⁰. Sūanť belcali
bat ⁊ medulla vacce ⁊ liquefiāt in oleo sāba
cino ⁊ coletur ⁊ inungatur cum eo loc⁹ spas-
matus.

Ebimadh quod lenit nodatōem neruoꝝ
Serapini. ʒ. iij. castorei. ʒ. ij. euforbij. i. et. s.
bdellij. ʒ. iiij. terantur ⁊ leniantur cum aq̄ cali
da. ⁊ sumātur cere. ʒ. xv. ⁊ olei sābacini. ʒ. iij.
liquefiāt ⁊ misceantur cū medicis ⁊ epithieť
cū eo locus lesus.

Ebimadh ad neruos qui incidunť. Re.
cere picis medulle vaccine oīm aā. ʒ. i. gūmi
amigdalarum. ʒ. s. olei rosati. ʒ. ij. liquefiūt
⁊ epithimetur cū eo.

Ebimadh ad apostemata frigida. Reci-
pe mirre ptes. iij. aloes ptes. ij. croci ptem. i.
folioꝝ lauri ptes. v. costi aristologie rotūde
oīum ana partes. iij. terantur ⁊ cōmisceātur
⁊ conficiantur cum anacardinis ⁊ epithime
tur cum eo.

Ebimadh ad podagram frigidā. ⁊ ī alio
ad podagrā calidā. Re. lentiū excorticataꝝ
ʒ. x. fausel. ʒ. x. mellilotī sandali rubei omniū
aā. ʒ. x. camomille. ʒ. iij. memithe croci oīum
ana pondus. ʒ. ij. terantur ⁊ humectentur cū
aq̄ coriandri ⁊ accipiātur cere albe. ʒ. xv. oľi
rosati. ʒ. iij. liquefiant ⁊ dimittentur quousq̄
infrigidentur ⁊ pijciantur super ea medicie
⁊ terantur in mortario ⁊ effūdatur sup illud
aceti vini parū ⁊ aq̄ boleris benedicti ⁊ epi-
thimeť cū eo.

Ebimadh' ad dolorẽ iũcturaꝝ ex sãguĩe
Re. sandal. rubeaꝝ mellilotí lentí excortica
te. oium añ. ʒ. x. i alia. ʒ. i. acacie. ʒ. ij. memithe
ʒ. v. croci. ʒ. iij. ꝯficiãtur cũ aq̃ coriandri hũid
olo rosato ꝛ liniatur cũ eo.

Ebimadh qȯ ꝯfert ad apostẽata calida ꝛ
adustionẽ ignis ꝑsici nobile. Re. calcis ab-
lute cũ aq̃ dulci. vij. vicibus colate ꝛ exiccate
ʒ. iiij. folioꝝ sicle. ʒ. ij. cere colate. ʒ. iiij. olei
rosati sublimis. ʒ. vi. misceant ꝛ terãtur cuꝫ
oleo rosato ꝛ epithimet cũ eo. nã tu mirabe
ris ex opatõe ei⁹.

Ebimadh ad apostemata q̃ feruẽt ex ca-
liditate multa ꝛ abscidit materias. Sumãt
cortices granatoꝝ decocti cũ aceto ꝛ terant
multũ ꝛ sumach ꝛ fempulua et farina ordei
eq̃li mẽsura terant ꝛ misceãtur ꝛ cõficiãtur
cũ oleo rosato ꝛ epithimet cũ eo. quidã aũt
ponũt loco sumach rosas rubeas.

Ebimadh qȯ ꝯfert ad apostẽata ꝛ almes
sire ꝛ ignẽ ꝑsicũ ꝛ adustionẽ ꝛ apostẽata q̃ fi
unt sup inguina ꝛ nasos. Re. folioꝝ altee re
centiũ lib. i. ꝛ decoq̃tur cũ aq̃ dulci ꝛ terat et
mũdificent fila q̃ sũt i ea. et ꝓiciãtur sup eã
litargiri ꝛ ceruse oiꝫ añ. ʒ. ij. ꝛ. ʒ. olei rosati. ʒ.
iiij. pmisce ea oia ꝯtrita cũ coriãdro et sola-
tro aut sẽpuiua donec fiat sicut emplm ꝛ e-
pithimetur cũ eo.

Ebimadh ad podagrã calidã. Infunde
papauer cũ lacte mulieris ꝛ liq̃fac cerã cum
oleo rosato ꝛ pmisce ea ꝛ terat ꝛ epithimet
cum eo.

Aliȯ ẽt ad hũc modũ. Psilliũ ꝯficiatur
cũ aceto vini ꝛ olo rosato ꝛ ifrigidetur ꝛ epi
thimet cũ eo. Aliȯ ad hũc modũ. Farina
ordei ꝯficiatur cũ aceto ꝛ epithimet cum eo
bonũ. Sile illi⁹. Succus vge pastoris te-
rat ꝛ accipe succũ ei⁹ ꝛ misceat cũ eo farina
ordei cũ sale ꝛ epithimet cũ eo. Sile illi⁹
Sumãtur solatrũ ꝛ rasura cucurbite ꝛ bo-
lus bñdictũ ꝛ altea ꝛ farina ordei ꝛ oleũ ro-
satũ ꝛ misceant ꝛ administret.

Aliȯ ẽt ad hũc modũ. Sumãtur tholub
panis samidi infusus cũ aq̃ frigida ꝛ vitelli
duoꝝ ouoꝝ ꝛ oleũ rosatũ ꝛ croci parũ pmis-
ceantur ꝛ epithimet cũ eo. Sile illi⁹. Su
mat panis samidi sicc⁹ ꝯtrit⁹ cribellat⁹ pmis
ce cum eo eupatoꝝ. Sile illius. Suman
tur vitellus oui ꝛ croc⁹ ꝛ altea ꝛ oleũ rosatũ

Aliud ad dolorẽ pectoris fenugrecũ sem
lini altea camomilla mellilotũ farina ordei.
terant ꝛ cribellent ꝛ decoquant cũ oleo ca-
momille ꝛ narcisci ꝛ alkeiri cũ aq̃ ꝛ epithime
tur cũ eo ꝛ ẽ tepidũ nobile.

Ebimadh ad apostemata testiculoꝝ cali
da. Farina fabarũ cribellata decoq̃tur cũ aq̃
ꝛ oleo rosato ꝛ linit sup pãnum ꝛ epithimet
locus. Aliud sile illi⁹. Folia alkekengi re
centia terantur ꝛ misceãtur cuꝫ farina ordei
ꝛ olo rosato ꝛ vitell duoꝝ ouoꝝ ꝛ epithime
tur cum eo.

Ebimadh ad illũ qui mingit sanguinem
ꝛ est in eius emũctorijs apostema. Re. seis
rute seis fenugreci seis altee seis aneti oim
añ. ʒ. x. sũmitatis vitis. ʒ. xx. cere. ʒ. iiij. oli ca-
momillini. ʒ. viij. terantur sicca ꝛ liquefiant
hũida ꝛ misceantur ꝛ coopiatur sup panno
lini ꝛ ponatur sup vesicã. ẽ eim iuuatiũ.

Ebimadh qȯ maturat ꝛ rũpit apostẽata
aldubelet. Fermentũ baurach sal calamẽtũ
basse stercus colũbinuꝫ stercus galline terã
tur cũ oleo ꝛ epithimetur cũ eo.

Ebimadh qȯ rũpit apostẽata. cucumer ꝛ
in desciptõne alia ficus decoq̃tur ꝛ fũdatur
sup ipm oleũ ꝛ baurach ꝛ misceantur ꝛ epi-
thimetur cũ eo.

Ebimadh ad stõachũ qui nõ digerit. Su
mãtur ciminũ carmenũ mastix belengesif et
est alsaguassora semen apij eq̃li mẽsura terã
tur ꝛ liquefiant cera ꝛ oleũ de spica ꝛ fũdan
tur sup ea ꝛ misceãtur ꝛ epithimet cũ eo.

Ebimadh ad ꝟpentes. i. lũbricos ꝛ semia
cucurbite. i. ascarides interficit eim ea qñ po
nitur sup stõachũ. Sumãtur colloq̃ntiȯ mir
tus sicca nigella condisi lupini sicci semẽ li-
ni sseba eq̃li mensura terant ꝛ cribellentur ꝛ
decoq̃ntur cũ aq̃ ꝛ olo ro. ꝛ epithietur cũ eo.

Ebimadh qȯ ꝯfert ad spasmũ ꝛ mollifi-
catõem. Re. cere sextaria. v. euforbij piperis
ysopi hũide amoniaci croci olei balsami ca-
storei helcalimbat opopanaci oiꝫ añ. ʒ. ij. sto
racis. ʒ. i. olei lib. i. ꝛ. ʒ. ꝛ liquefiat cera cũ oleo
ꝛ ꝓiciantur super vtraq; medicine alie q̃ liq̃
fiunt ꝛ liquefac oia ꝛ tere medicias alias sic
cas ꝛ cribella ꝛ ꝓice sup ea ꝛ misceantur et
liniatur carta de pãno ꝛ epithimet cũ eo.

Aliud qȯ ꝯfert ad huiusmodi egritudies
Re. mirre opopanaci ꝛ vsnen sauine ꝛ polij
ꝛ amigdal. amaraꝝ. ꝛ in descriptõe alia casto
rei gũmi rute mõtane thuris oim añ. ʒ. ij. se-
minis agnicasti piretri galbani euforbij oim
añ. ʒ. i. cere. ʒ. vij. gũi pini. ʒ. vi. oli cucũeris asi.
ʒ. iij. oli laurini. ʒ. iij. oli de gall ꝑ põtio. ʒ. i. mi
sceãt ꝛ administret i epithiate sr õe mollificatũ

Capitulum .xxviij. de vnguentis.

V Ngentū d cerusa faciēs ad cōbustionē ignis τ excoriatōem τ sciaticā. ℞e. merdasēgi. ʒ.i. ceruse. ʒ.v. cere albe. ʒ.vij olei rosati. ℥.ij. soluat cera cū oleo τ pijciat sup eā cerusa τ merdasengi in mortario τ terantur bn̄ τ misceant cū albumine oui vni⁹ τ terant iterū dōec misceantur. τ administra illud.

Modus ali⁹ vngenti de cerusa boni. ℞e. ceruse plūbee. ʒ.vij. merdasēgi. ʒ.iij. scorie argenti. ʒ.ij. dragaganti. ʒ.i. terantur τ cribellentur cū ozali. accipiat cere alb. ℥.i. τ liquefiat cū. ℥.iij. olei rosati τ fundat sup medicias i mortario teratur τ administretur.

Ungentū basilicon malus noiatū tetrafarmacū. τ ei⁹ intentio ē medicamē ex. iiij. medicis faciens ad apostēata dura τ mūdificat saniē τ fac nasci carnē τ resoluit apstēata bn̄ ℞e. cere τ resine τ picis et sepi vaccini τ olei q̄tū necesse ē. τ quidā ponūt loco sepi butirū vaccinū. Et quidā administrant in hieme i ipo aliqd ex galbano cū medicis q̄s dixim⁹ añ. cera ex eis est media int caliditatē τ frigiditatē ꝓpt illud q̄ nomināt ipm carrotin. qm̄ carrotin intentio ei⁹ ē pmixtio τ est pmixtuz pmixtū τ resina ē calida in pncipio gradus ētij. τ pix ē calida τ sicca in gradu scdo τ ē resolutiua. Et ꝓpt illud noiant greci pice feiseiselen. c⁹ intentō ē dans digestionez. τ sepū vaccinū ē calidū in gradu p⁰ dōec ptransit vt noletur h̄ ꝯpositō tō calida resoluens apostēata. Et in dscriptōe alia tūc ꝓp illō noiat ipm keir⁹. c⁹ pmixtio ē intentō.

Ungentū basilicō min⁹. ℞e. resine picis cere omnium ana ptes eq̄les liq̄fiāt cū oleo τ colet τ administretur.

Ungentū tebedurniaci qd̄ facit nasci carnē i vlceribꝫ τ mūdificat ea τ icarnat τ ꝓfert ad pcussionē ensiū τ cutelli iuuamtū mag⁴ ℞e. merdasengi. ʒ.xlv. olei. lib.i. sanguis draconis radicū lilij sarcocolle amōiaci τ aristologie oīum ana. ʒ vi. terat merdasengi soluz τ cribellet cū ozali τ pijciat in ollā cū oleo et decoquat igne lento donec liq̄fiat almerdasengi bn̄ τ pterat amoniacū τ infūdat cū q̄ntitate. ℥.ij. aceti τ terant reliq̄ medicie τ misceātur cū sarcocolla. τ postq̄ tu vides merdasengi iā liq̄fcm̄ remoue ollā ab igne et dimittatur donec infrigidet parū. deide pijce sup ipz amoniacū qd̄ iā ifudisti i aceto. qm̄ si pijcis ipm sup merdasengi dū feruet nō accidet ei h̄. deinde reduc ollā ad ignē τ sit q̄et⁹ τ decoqtur dōec coaguletur merdasēgi. deide pijce reliq̄s medicias τ pmisce eas τ administra ipm.

Ungētū alselenlabin ad apostēata dura τ ad emoroydas τ scrophulas τ dol. matric ℞e. merdasēgi aurei. ℥.iij. amōiaci. ℥.iij. τ .s cere. ℥.ix. colifonia τ ē ratinigi ℥.ix. galbani mirre ciniar fricati opopanaci aristologie lōge oīm an. ℥.i. bdellij farine thuris oīm ana ℥.i. τ .s. tubel eris. ℥.i. olei antiq in hieme lib. i. τ .s. aut lib. ij. τ in estate. lib. i.

Ungentū de ciniar faciens ad vlcera antiqua. ℞e. ciniar. ʒ.ij. cere resine oīm an. ʒ.v. liquefiant in oleo τ administret.

Ungentū de mucillaginibꝫ τ ē diakilon faciēs ad oēm duriciē. ℞e. mucillagis fenugreci τ mucillagis seis lini τ mucillagis altee oīm ana. lib. s. decoquant donec inspissētur. deide sumatur lib. s. merdasengi τ decoq̄tur cū lib. i. olei. deide pijciant super ipm mucillagines τ percutiātur cū manu donec misceātur τ fiant res vna τ administretur.

Ungentum de merdasengi τ aceto. merdasengi teratur τ cribelletur τ ponatur in caminile τ fūdatur sup ipm oleū τ acetū τ misceatur cū manu τ reponat et administretur.

Ungentum de calce ad adustōnem ignis τ exiccat vlcera. accipe ex calce q̄tū vis τ fūde sup ipam aquā paulatiz τ ꝯfice eas bn̄ et funde super eas oleum paulatim τ percutiatur cum manu donec egrediatur aqua quaz fudisti in ea. deinde exp̄me eam bn̄ τ pmisce eā cū oleo τ administra illud.

Adherens quod exiccat vulnera. merdasengi de spaban lib. vnam sumatur et teratur multum et cribelletur cum ozali τ ponatur super patellam τ fundatur super ipm libra vna aceti vini τ lib. ij. olei et ꝺcoquatur lento igne donec fiat ei sbe spissitudo τ reponatur et ꝯseruetur et administretur.

Ungentum de calcadis quod nominauit Galienus conochi alias cabrosi τ ei⁹ intentio anadi .i. de palma faciens ad vlcera difficilis consolidationis. et ad vlcera in q̄bus est sanguis et ad apostemata nominata abānon .i. pestilentiat τ exiccās τ adustiōz τ pssiōz τ attritōez et apa⁹ q̄ st ex matēis oibꝫ ℞e. adipis antiqui que vēditores greci nomināt aucusuron lib. ij. olei antiqui lib. iij. merdasengi lib. iij. calcadis. ℥.iij. mūdificet adeps ex venis τ velaminibus que sunt i co

⁊ teratur residuū eius dōec liquefiat velociter. deinde liquefiat illud sup ignē ⁊ cola ipsum cū colatorio donec fiat clarus mundus in quo nō sit ex velamie aliq̄d penitus ⁊ pōdera ex eo illud qḋ dixi tibi ⁊ ē lb. ij. ⁊ tere. ℥ iiij. calcadis ⁊ misceanṫ cum lib. iiij. olei. ⁊ tere ex merdasengi lib. iij. ⁊ cribellentur ⁊ misceanṫ cū eis ⁊ cū adipe in mortario vno. deinde pone ea i sartaginē limpidā ⁊ cōmoue eā cū spatula recenti. Qz ē q2 spatula exiccaṫ pꝰ spacium quare cōsumiṫ humiditaſ eiꝰ. Et oz vt sit incisio eius ex palma añ illud p diē si est hiemps. ⁊ si est estas tunc incide eaz in die in quo decoquiṫ medicina. Et sit spatula grossa magna donec sit motio tua q̄ moues medicinā cum radice eius grossa sili glomeri magno. Et ita noīant rē cū q̄ꝰmouent illō qḋ accipitur. Reliquū aūt spatule qḋ ē post locū grossum eius radūt ex alcohod que sṫ in duobus lateribus eiꝰ ⁊ ꝓiciūt illud deide abscindūt illud in ptes ⁊ sepant eas a corticibus suis ⁊ submergūt eas in medicinā donec cadat in eā illud quod incisum ē ⁊ recipiat hūiditatem que ē in eo qḋ est in medicina est virtus resolutiua refrenatia qm̄ olei antiqui ⁊ adipis virtus est resolutiua ⁊ calcadis ⁊ aq̄ palme v̄tus est virtus refrenatiua stipticitatem faciens cū calcadis aut nō ē ꝙ multum adiuuet medicinas in refrenatione materierū que currūt neq̄ʒ in resolutiōem eius qḋ iā locatū ē in mēbris ex crossitudie verū in eo est v̄tus exiccatia parū ⁊ nō ꝯponitur in hac medicīa nisi ꝓpter illud ꝙ est in eo ex iuuamento ⁊ ꝯuenientia ⁊ aptitudine in cōpositōne vnguenti. Et decoquitur cū medicinis q̄s diximꝰ donec fiat ei spissitudo quaz nō resoluit aq̄. Adeps aūt oz vt sit nō salitus ⁊ sit antiquus q̄ꝰtū est possibile. Et silr oleū oz vt sit antiquū ƀm hanc formā.

Vnguentū ad torsionem virilis m̄bri ⁊ i descriptōe alia ad foramē. Re. mirre. ʒ. ij. croci. ʒ. i. costi ⁊ aristologie longe ⁊ euforbij oīm ana. ʒ. iij. helkalbotin cere mellis storacis calamite oīm añ. ʒ. v. liquefiāt helkasibach ⁊ cera ⁊ mel storacis calamitis cū oleo de ben et teranṫ sicca ⁊ cribellenṫ cū ozali ⁊ infūdātur mirra ⁊ crocus ⁊ ꝯmisceanṫ.

Vnguentū qḋ corrodit carnez additā et apit apostēata absq̄ʒ ferro ⁊ absq̄ʒ vehemētia. Sumaṫ dabac ⁊ frangaṫ ⁊ excorticeṫ ⁊ sūatur ƀm pondꝰ eiꝰ aq̄ sapōis ⁊ teranṫ simul in mortario: ⁊ dabac teraṫ in prunis. deinde misceatur cū eo aq̄ua saponis ⁊ teraṫ. Cū ḡ lenit adabac ⁊ ꝯmisceṫ cū aq̄ sapōis ꝓyce sup ipm q̄rtā ponderis sui de venis tinctoꝝ tritā cribellatā cū ozali ⁊ ponaṫ sup loca.

Vnguentū ad pulsatōem ani ⁊ vētositates in iferiorib. Re. aq̄ porri ⁊ aq̄ rute oīuz añ ptē. i. ponanṫ sup patellā. deinde sumanṫ mumie ⁊ cere albe oīm ana ps. i. ꝓyce super illā ēt adipē caprarū ⁊ adipē q̄ ē in gibbo cameli ⁊ ꝯteranṫ ābo multū donec fiāt sic massa ⁊ ponanṫ i patella ⁊ sūaṫ iteꝝ pix romana ⁊ oleū sābacinū ⁊ oleū de nuce ⁊ fundantur super ea et accendatur sub eis ignis lentus cum facillitate dōec liquefiāt ⁊ fiāt res vna ⁊ recōdaṫ in pixide. Cū ḡ necessitas ꝓuocat ad illud accipe ex eo ⁊ calefac ipsū cū igne ⁊ inuolue cotonē ƀm silitudinē glandis ⁊ cooperi ipz ex medicīa ⁊ intromitte ipsū i anū.

Vnguentū aliud ad emoroydas ⁊ pulsatōez ani. Sumanṫ adipis qui ē in gibbo cameli liq̄fci colati ⁊ cere albe oīm ana. ʒ. v. soluanṫ sup ignez. Et q̄n liquefcā sūt ꝓyce sup ea picis romane. ʒ. iij. kitram de seni pondus ʒ i. aq̄ porri. ℥. s. ⁊ buliant donec ꝯmisceanṫ ⁊ deponaṫ ab igne ⁊ administreṫ sic primū.

Capḿ. xxix. de epithimatibꝰ. Differētia inṫ ohimadh ⁊ tile.

Differentia inṫ ohimadh ⁊ thile ē ꝙ epithima aggregatarū ptiū existēs extēdiṫ sub digitꝭ ⁊ p̄ter ꝙ abscidaṫ ⁊ ohimadh abscindiṫ q̄n nō admistratur ꝓnt multū crossitudini eius.

Emplm̄ faciens ad alopiciā. ℞. euforbij ʒ. v. rute montāe baurach sinapis ⁊ in descriptōe alia loco sinapis rute athanasie oīz añ eq̄les ptes teranṫ ⁊ cribellenṫ ⁊ cōficiantur cū aq̄ cepe squille aut cū aq̄ cepe acute epithimetur.

Sile illiꝰ. Sumanṫ vngularū caprarūz ꝯbustarū ptes. ij. ⁊ in descriptōe alia loco vngularū folioꝝ tamarisci ps. i. ⁊ algar ptes. iij rute montane ptes. v. teranṫ ⁊ cribellenṫ et ꝯficiāṫ cū sanguīe leporis ⁊ epithimeṫ cū eo

Aliḋ ℞. euforbij. ʒ. v. rute mōtane. ʒ. iiij. nigelle ꝯbuste. ʒ. i. seisharmel ꝯbusti. ʒ. iij. corticis arboris fici ⁊ folioꝝ eiꝰ ⁊ spūe maris cōbuste oīm añ. ʒ. ij. teranṫ ⁊ ꝯficianṫ cū aq̄ cepe sq̄lle ⁊ epitheṫ cū eo. x. dieb9 donec rubeat locꝰ ⁊ sāguinolētꝰ fiat ⁊ epitheṫ sup ipsum aristologia rotūda ⁊ laudanū ⁊ absinthium cōbustum ⁊ sisimbrium ⁊ liciū de oibus eq̄liṫ cū aqua solatri.

Epithīa expertum quod ꝯfert ad impetiginem ⁊ pruritū corporis totius ⁊ scabiem. Sumanť scoria argēti ⁊ duo arsenica ⁊ vsnen tinctorum ⁊ çedoaria ⁊ sulphur citrinū ⁊ sulphur albū ⁊ merdasengi ⁊ galle ⁊ çegi ⁊ condisi equali mensura teranť ⁊ conficiātur ⁊ terantur cum aceti ⁊ olei omnium ana lib. i. ⁊ teratur ⁊ epithimeť cū eo.

Aliud ad scabiem. ℞e. folioꝝ oleandri ptem. i. arsenici rubei ptez. ß. sulphuris licij olium ana q̄rtam ptis teranť ⁊ cribellētur ⁊ cōficiantur cū aceto ⁊ oleo rosato ⁊ liniatur in balneo ⁊ expectetur cū eo hora vna deinde abluatur.

Aliud conferens ad scabiē ⁊ impetiginē humidā. Sumantur folia oliuaꝝ ⁊ sūmitates oleandri recentes ⁊ terātur ⁊ exp̄mātur ⁊ sumanť ex succo eoꝝ ptes. ij. ⁊ ex olō ps. i. ⁊ decoquantur sup prunas dōec ꝯsumatur succus ⁊ remaneat oleū ⁊ coletur ⁊ ꝓjciať super ipsum arsenici ⁊ sulphuris q̄tū necesse est ⁊ liniatur cū penna.

Aliud ad ipetiginē que fit ī corpore. ℞ecipe sanguis draconis. ʒ. vij. venarū tinctoꝝ ʒ. v. scorie argenti condisi omninm ana. ʒ. iij. terantur ⁊ cribellentur ⁊ ꝯficianť cū aceto vini ⁊ oleo rosato ⁊ liniatur.

Aliud ad hunc modū. ℞e. alcāne de mecha. ʒ. v. fuliginis furni. ʒ. iiij. coriādri sicci cōbusti. ʒ. vij. scorie argenti merdasengi omniū ana. ʒ. iij. terantur ⁊ cribellentur ⁊ ꝯficiātur cū aceto ⁊ oleo rosato ⁊ liniatur.

Epithima ad vlcera hūida que fiūt in facie ⁊ circa os ⁊ caput. Sumanť teste ortoruz virides ⁊ terātur multū ⁊ cōficiantur cū aq̄ porri ⁊ oleo ⁊ liniatur cū eo.

Epithima ad ipetiginem que fiūt in manibus ⁊ pedibus ⁊ facie ⁊ capite. Sumatur gallarū q̄ntū necesse est. ⁊ ponantur in vase eris ⁊ fundatur sup eas oleū ⁊ buliant sup ignem donec fundanť ⁊ soluantur cum oleo ⁊ liniatur.

Epithima aliud ad sabafati ⁊ ipetiginez Sumantur merdasengi ⁊ feruse plūbee et venarū tinctoꝝ ⁊ alumis iameni ⁊ foliorum capparis ⁊ seis rosarū siccarū ⁊ climie ⁊ amigdaľ. amararū omniū equales ptes terātur ⁊ cribellentur ⁊ ꝯficiantur cū aceto ⁊ liniať cum eo.

Aliō ad sabafati ⁊ ipetiginē bonū. Sumantur merdasengi ⁊ cerusa plūbea ⁊ vene tinctoꝝ ⁊ scorie argenti equali mēsura terāť et cribellenť cum orali ⁊ ꝯficiantur cum aceto ⁊ oleo ⁊ liniatur.

Aliud ad has egritudines. ℞e. aristologie longe mugath venaꝝ tinctoꝝ ꝯdisi lentiū mirre amoniaci amigdaľ. amararū excorticatarū omniū ana ptem. i. scorie argenti ptes. ij. merdasengi ptes. ij. ⁊ ß. terantur ⁊ cribellentur cū orali ⁊ cōficiantur cū oleo ⁊ aceto vini ⁊ liniatur cum eo.

Aliud ad seirenegi que fiunt in capitib᷒ infantiū. Merdasengi scoria argenti amigdaľ. amare excorticate cōbuste celidonia. terantur ⁊ cōficiantur cū aceto ⁊ oleo rosato. ⁊ inungatur cum eo.

Aliud ad hunc modū vene tinctoꝝ scoria argenti merdasengi equali mensura accepta. terantur ⁊ ꝯficiantur cum aceto ⁊ olō rosato ⁊ inungatur cuz eo.

Epithima ad ipetiginē ⁊ sabafati hūidā. Sumantur teste ortoruz virides combuste doronici vene tinctoꝝ equali mensura terantur ⁊ ꝯficiantur cū aceto ⁊ oleo rosato ⁊ liniatur cum eo.

Epithima ad scabiē hūidam sublime exptum. Cinis glandiū salis masse condisi scoria argenti merdasengi teste furni sulfuris equali mensura accepta terantur ⁊ ꝯficianť cum oleo rosato ⁊ liniatur.

Epithima ad vlcera que fiunt in īguibus Crocus teratur ⁊ ꝯficiatur cum aceto ⁊ olō rosato ⁊ liniatur.

Aliud ad sabaphati humidaz ⁊ siccā ℞e. tucie. ʒ. x. sseba combusti. ʒ. ij. merdasengi. ʒ. ij. terantur ⁊ cribellentur ⁊ conficiantur cuz oleo rosato ⁊ stet infirmus in sole parū ⁊ abstergatur.

Epithima ad vlcera que egrediuntur in corpore ⁊ scabiem ⁊ pruritū. ℞e. vsnen armeni nitri de seni omniuz ana. ʒ. x. scorie argenti merdasengi omnium ana. ʒ. vij. testaꝝ orteorum viridiū. ʒ. xv. terantur ⁊ cribellentur ⁊ ꝯficiantur cum oleo ⁊ liniatur.

Epithima ad alopiciam ⁊ impetiginem hūidā. Sumantur spume maris cartarū cōbustarum fustium lauri partes equales terātur omnia ⁊ conficiantur cum aceto ⁊ liniatur cum eo.

Aliud ad sabaphati. Sumantur vene tictorum bdelliuz iudaicū amigdaľ. amare ex corticibus suis equali mensura ⁊ terantur ⁊ cōficiantur cū aceto ⁊ fiant ex eis trocisci et exiccētur. Cū g̊ ꝓuocat necessitas accipiať

vn⁹ ⁊ teratur ⁊ ꝯficiaꝛ cū aceto ⁊ admīſtreꝛ.

Sile illius. maigdale amare ⁊ dulces eq̄li mēſura ſumantur ⁊ terātur ⁊ ꝯficiātur cū aceto ⁊ liniantur.

Epithima ſblime qđ abradit pilos ⁊ lenit corpus. ℞e. amili. ʒ. x. ⁊ in deſcriptione alia ʒ. c. calcis ſblimis. ʒ. l. arſenici ſublimis. ʒ. xx teratur vnūquodqꝫ pſe ⁊ ꝯficiatur cū aq̄ calida ⁊ admiſtretur.

Epithima ad balneū qđ ꝯfert ad ſcabiem ⁊ pruritū. ℞e aloes boli armeni mirre memithe colloquintide venarū tinctoꝝ ariſtologie longe cōdiſi ſſebedaguaran feniculi celidonie piretri calamenti oīm añ ptem. i. terātur ⁊ cribellentur et ꝓyciatur in ea hora liniendi ex calce. ℥. i. ⁊ admiſceaꝛ bñ ⁊ adminiſtreꝛ

Epithima ad aduſtionē cū igne. Chimolea ⁊ eſt creta q̄ dī chimolea. teratur ⁊ cribelleꝛ ⁊ cōmiſceatur cū oleo roſato ⁊ albumine oui ⁊ aceto pauco ⁊ liniaꝛ.

Aliud ad hūc modū. calx ſublimis abluatur decies cū aq̄ calida ⁊ conficiatur cū oleo roſ. ⁊ ceruſa plūbea ⁊ albumīe oui ⁊ liniaꝛ.

Aliud ad meſſire. Sumanꝛ lentes excorticate ſandaꝛ rubei fufel ſieꝛ memithe ⁊ terātur ⁊ cribellentur cū ozali ⁊ conficiantur cuꝫ aq̄ coriādri hūidi ⁊ aliquātulo cāfore ⁊ liniaꝛ

Epithima ad ſciſſuras q̄ ſunt ī ano. merdaſengi ablutū cera alba oleū roſatū liq̄fiāt ⁊ ꝓyciantur ſup ea vitellus oui vni⁹ aut duoꝝ ouoꝝ ⁊ ꝑmiſce illud bñ ⁊ iple fiſſuras.

Sile illius. medulla vacce fermētū maſſe eq̄li mēſura liq̄fiāt ⁊ inungaꝛ cū eo.

Epithima ad pruritū ⁊ apoſtēata ani. roſe rubee lentes excorticate mollite ſumanꝛ ⁊ ꝑmiſce vtraqꝫ ſilꝛ cū aq̄ ſolatri donec fiāt ſicut maſſa. deīde fūde ſup illud oleū roſatuꝫ ⁊ epithima cū eo locū.

Ephithima ad fiſſuras ⁊ apata in ano ⁊ labijs. ℞e. cere albe olei ſiricini butiri vaccini olei violati oīm añ. ℥. i. ꝑmiſce ea in ſartagine ⁊ frige ea donec liquefiat cera ⁊ fiāt res vna ⁊ recōde illđ ⁊ ſerua ipꝫ. Cū ḡ neceſſitaſ ꝓuocat illud vtere eo. Epithīa ad fiſſuraſ q̄ fiūt in matrice. ſūaꝛ ps. i. ex adipe renū yrci. ⁊ ps. i. fermēti maſſe ⁊ miſceanꝛ ſilꝛ ⁊ liq̄fiāt cū igne. ⁊ īple locū. ⁊ vngm̄ ſit calidū tēperatū. Sile illius. medulle oſſis dorſi. pſ i. cere albe ps. i. miſceanꝛ et liq̄fiant ⁊ ipleaꝛ fiſſura. Aliud ad ſiccitatē inferioris ptis pedū ⁊ fiſſuras. alcāne de mecha ptes. iiij. ſebarmel ps. i. teranꝛ ⁊ cribellenꝛ ⁊ ꝯficianꝛ cū lacte recenꝛ mulcto ⁊ liniaꝛ venter pedis die vno aut duob⁹ dieb⁹ fiat illđ dōec ſanetur.

Aliud ad fiſſuras manuū ⁊ pedū. ſemē alkeruha teratur multū ⁊ fūdaꝛ ſup ipm aqua calida ⁊ ꝯfriceꝛ manib⁹ ⁊ conficiatur cū ea alcāna ⁊ ponatur ſup locū nocte vna ⁊ abluaꝛ ī mane cū ſiſamo molito aut interiore nuclei criſomiloꝝ. Aliud ad fiſſuras q̄ fiūt ī manib⁹ ⁊ pedibus ex colera nigra. butirū vaccinū ⁊ cera eq̄li mēſura liq̄fiant ⁊ ipleaꝛ locus fiſſuraꝝ. Ephithīa ad ſiccitatē in manib⁹ ex colera citrina liq̄fiāt oleū violꝛ. ⁊ cēa alba ⁊ admīſtretur. Aliud qđ abſtergit facieꝫ ⁊ eradicat pānū. ℞e. lupinoꝝ ſiccoꝝ fabarū ſiccarū excorticataꝝ ⁊ ſeis bateke oīum ana ptē. i. ciceris excorticati ptem. ʒ. terātur ⁊ cribellenꝛ ⁊ ꝯficiātur cū aq̄ bateke ⁊ liniatur.

Aliud ꝯferens ad pānū ⁊ efficit colorē bonū. Cōdiſi decoquatur cū ordeo excorticato a mane vſqꝫ ad noctē. Et accipianꝛ cortices ⁊ mūdificenꝛ cortices eius ⁊ exiccetur ī vmbra ⁊ fricetur cū lacte caꝑno recenꝛ mulcto. ⁊ liniaꝛ exptum. Aliud ad pannū in facie cortices oui vſnen cāpeſtris farine ordei radices cāne pſiče fabe ſpuma maris eq̄liꝛ tēatur ⁊ cribelleꝛ ⁊ ꝯficiatur cū lacte recenꝛ mulcto ⁊ liniatur. Aliud quod abſtergit faciē ſumanꝛ eupatoriū vene tīctoꝝ dragaganti vitrū ſemē bateke fabe excorticate eq̄li menſura terantur ⁊ ꝯficiantur cū lacte recenꝛ mulcto cū caliditate ſua ⁊ liniaꝛ ſup faciē.

Aliud ad apoſtēa faciei. fenugrecū tritū cribellatū ⁊ farina ordei eq̄li mēſura. ſumantur ⁊ cōficiātur cū aceto vini forti ⁊ liniaꝛ certū eſt. Aliud ad puſculas duras in facie ex hūore croſſo. Stercus galline teratur et ꝯficiaꝛ cū melle. deīde ſumāꝛ fabe excorticate ⁊ puluericeꝛ ⁊ ꝯficiaꝛ cū melle ⁊ liniatur.

Aliud ad apata calida. ℞e. boli armeni gūmi arabici licij ⁊ eſt feilneragi ſieꝛ mēithe ſucci alcortlentiū excorticatarū mugath ſumach balauſtie roſarū rubeaꝝ corticū ḡnatoꝝ ſādali rubei fufel radicū lilij añ eq̄les ꝑtes terātur ⁊ cribellenꝛ ⁊ ꝯficianꝛ cū aq̄ ſolatri aut cū aq̄ endiuie ⁊ liniatur. Epithima quod ꝯfert oculo ad quē deſcendit mā ⁊ confert ēt ad apata. aloes ſieꝛ memithe licij mirre acacie croci opij eq̄lꝛ mēſura ſūaꝛ teraꝛ ⁊ ꝯficiatur cū aq̄ ſolatri ⁊ admiſtreꝛ. Epithīa qđ dormire facit. Semē lactuce opiū ſemen iuſq̄ami albi mādragora terātur ⁊ ꝯficiāꝛ cū aq̄ decoctōis papaueris ⁊ liniātur ſupcilia.

Epithīa ad pulsatōꝫ tīpoꝝ. ℞. acacie ⁊
mirre ⁊ gūi oīum ana. ℥. i. opij. ʒ. ß. balaustie
ʒ. ij. croci. ʒ. ß. teranť ⁊ ꝯficianť cū aceto ⁊ lini
atur. Epithīa ad lūbricos ⁊ ascarides in
vētribꝰ īfantiū. sumanť lupini ⁊ ꝯficianť cuꝫ
felle thauri ⁊ liniať sup vmbilicū. Aliud
ad fetorē assellaꝝ. ℞. aluīs iameni. ʒ. i. mir
re. ʒ. i. ⁊. ß. mirti ⁊ rosaꝝ oīm ana. ʒ. ij. merda
sēgi. ʒ. v. terantur ⁊ cribellenť ⁊ ꝯficianť cum
aq̄ decocta aut cū aq̄ rosata. Epithīa ad
podagrā calidā. teratur opiū ⁊ crocꝰ cū lacte
recēt mulcto ⁊ misceanť cū aceto fcō cū oleo
ro. ⁊ liniať sup pānū lini ⁊ ponať sup eā.

Aliud ad podagrā ⁊ soluit apata. liciū te
rať ⁊ ꝯficiatur cū aq̄ cauľ ⁊ liniať. Aliud
ad excitatōem ⁊ īflāmatōꝫ. ꝯburanť. v. folia
cauľ ⁊ seis albarmel aur. i. misceāť cū. ij. auř
euforbij ⁊ aloes ⁊ mirre ⁊ sieť meithe oīm aā
aur. i. ꝯficiāť cū oľo sirīcino aut ð keiri ⁊ liať

Capitlm. xxx. de pulueribꝰ ⁊ metalľ siccis.

Uluis ꝗ ꝯfert ad vlcēa hūida ⁊ sor
p dicie ⁊ facit nasci carnē ⁊ īcarnat vl
cera valde ⁊ abscīdit. ℞. sarcocol
le. ʒ. xx. balaustie thuris masculi sāguīs dra
conis oīum aā. ʒ. x. aristologie mirre oīm aā
ʒ. v. teranť ⁊ cribellenť ⁊ ꝯficiātur ⁊ admini
strētur. ⁊ iungať locꝰ in ꝑmis cū oleo oliue.

Puluis ad ꝑcussionē ensis aut curtelli ⁊
corrodit carnē mortuā paulatī ꝓpť çiniar qð
ē in eo. ⁊ si ñ pōiť i eo hꝰ ñ corrodit carnē. ℞.
sarcocolle sāguīs draconis aloes mirre car
tarū ꝯbustarū venaꝝ tīctoꝝ ⁊ carabe ⁊ gal
le ⁊ amoniaci ⁊ balaustie ⁊ folioꝝ rob. oīꝫ aā
ptē. i. çiniar ptē. ß. teranť ⁊ cribellenť cū cribľ
lo subtili ⁊ administreť. Puluis ꝗ faē na
sci carnē ⁊ īdurat carnē ⁊ īcarnat vlcera. ℞.
sarcocolle farine kesne oīum ana. ʒ. ij. aristo
logie radicis lilij celestis thuris oīm ana. ℥.
i. rosaꝝ almarukim. ʒ. i. teranť ⁊ cribellenť et
administrentur. Puluis ꝗ corrodit carnē
additā ⁊ ꝯfert ad corrosiuā. colcotar ꝯbustū
galle çiniar calcadis çegi eq̄li mēsura sūanť
⁊ teratur ⁊ administreť. Puluis ð aloe cō
ferēs ad vlcera q̄ꝝ ꝯsolidatō fit difficiľ. ℞.
aloes ptes. ij. thuris ptē. i. balaustie ptē. ß. te
ranť ⁊ administretur. Puluis ꝗ minuit cā
nem ⁊ liq̄facit eam. ℞. çiniar tubel eris alu
mis iameni suminis oīm ana. ptē. i. teratur ⁊
liniatur. ⁊ q̄nq; pulueriçatur siccus. Pul
uis ꝗ vlcerat ⁊ minuit ⁊ fabricat ⁊ efficit opa
tōem bonā. ℞. aluīs thuris eq̄les ptes ce
ruse q̄ꝫtū de oībus inuoluať cū oľo ro. ⁊ ꝯfi
ciatur cū decocto ⁊ liniatur. Puluis qui
ꝯfert ad oīa vlcera que accidūt ⁊ sananť cuꝫ
labore. ℞. farine kesne. ʒ. iiij. aristologie et
rosaꝝ oīum ana. ʒ. i. thuris. ʒ. i. terātur ⁊ cri
bellentur ⁊ ꝯficiantur cū aq̄ ⁊ liniatur cū ea

Puluis ad corrosiuā. i. herpetē estiome
nū facit nasci ⁊ incarnat certus exptus. ℞.
sarcocolle bdellij meithe aloes croci oīm aā
ʒ. x. sieť meithe. ʒ. iiij. arsenici. ʒ. vij. teranť ⁊ cō
ficiantur cū vino antiq̄ ⁊ fiant trocisci ⁊ exic
centur in vmbra. deiñ terātur sicut puluis et
administretur. Alius ꝗ exiccat variolam
q̄ egreditur in labijs ⁊ naribꝰ ⁊ reliq̄s vlceri
bus hūidis. ⁊ variole q̄ egrediūť infantibus
puis. ℞. rasure eris ⁊ ferri oīm ana ptem. i.
terre sigillate rubee q̄ꝫtum necesse est ad con
fectōem eoꝝ ⁊ teranť ⁊ fiant sperule ⁊ ꝯburā
tur in furno ⁊ ꝯseruētur. Cū ḡ indiges illis
frange vnū ex eis ⁊ tere eam ⁊ inunge locū
in ꝑmis cū oleo ro. deinde pulueriça sup ipꝫ
ex medicis certū exptum. Puluis ꝗ īcar
nat vlcera valde. ℞. rosarū almarukine ce
ruse balaustie sarcocolle oīm equales ptes
terantur ⁊ administretur certus. Puluis
ꝗ faē nasci carnē. ℞. sarcocolle ptes. ij. thu
ris ptem. i. terātur ⁊ administreť. Puluis
ad vlcera q̄ꝝ tardatur ꝯsolidatō. ℞. mirre
plūbi ꝯbusti gallaꝝ merdasengi climie ceru
se oīm ana. ʒ. i. terantur ⁊ administreť.

Aliud ad illum cui aduenit sagitta. ℞.
aluīs iameni tucie mirre tele aranee munda
te çinçiberis sarcocolle oīm aā. ʒ. ij. carabe. ʒ
viij. teratur et administretur. Puluis ð car
tis valens ad putrefactōes ⁊ corrosiuā. i. esti
omenū ⁊ mundificat vlcera ⁊ īcarnat ea. ℞.
cartaꝝ ꝯbustaꝝ arsenici citrini oīm ana. ℥. i.
arsenici rubei aur. iiij. cinami aur. xij. mirre.
thuris eris vsti gallarū calcadis oīm aā. auř
ij. terātur ⁊ cribellētur ⁊ administretur.

Puluis ad mollificatōem gingiuaruꝫ et
corrosionē q̄ fit in eis ⁊ ꝯfert ad dolorē den
tiū molariū. ēt ꝓbaui ipm ⁊ est certus. ℞.
capitum granatoꝝ dulciū carnobalssuk oīꝫ
ana. ʒ. vij. mirobaľ citrinoꝝ ⁊ nigroꝝ oīm aā
ʒ. ij. gallarū. ʒ. i. çiniar tubel ferri alsuled ma
cropipis oīm ana dauich. i. aluīs cineris al
sekis oīm ana. ʒ. ij. gafar ⁊ baraen oīm aā. ʒ.
i. salis indi celidonie. oīm aā. ʒ. ß. teranť ⁊ ad
mistretur. Puluis de sarcocolla retinēs
sanguinē ⁊ valet ad ꝑcussionē cū ense ⁊ vul
nera capitis. ℞. sarcocolle ptes. ij. balau
stie sanguīs draconis omniū ana ptē. i. thuris

ptem.i.terantur ꝛ cribellent ꝛ puluerizetur sup locū ꝛ ṗmaꝛ cū palma man⁹ ꝛ strigat...

Medicamē alcorkiō nigrū valēs ad corrosiuā q̄ accidit in vlcerib⁹. Re. merda sengi arsenici citrini ꝛ rubei ꝛ colcothar ꝛ alcanne de mecha oīum ana. ʒ.i. calcis acacie oīum añ. ʒ.ij. terātur ꝛ ɔficiātur cū aceto ꝛ administrentur. Alius rube⁹ valēs ad corrosiuā ꝛ est exptus. Re. arsenici rubei ꝛ citrini oīm ana. ʒ.ij. calcis acacie. oīm añ. ʒ.vi. colcotar adusti. ʒ.iij. ɔficiant cū succo arnoglosse et aceto ꝛ administretur.

Alius. Re. acacie. ʒ.xxxv. calcis. ʒ.xlij. arsenici rubei ꝛ citrini oīm añ. ʒ.xij. aluis lameni. ʒ.v. mirre. ʒ.ij. gallarū. ʒ.i. teraṫ ꝛ ɔficiatur cū aceto ꝛ aq̄ plātagis ꝛ administretur.

Alius q̄ ɔfert ad corrosiuā q̄ fit in ore bonus. Re. folioꝝ rāni recētiū ꝛ folioꝝ oliuarū ꝛ acacie oīm ana. ʒ.xx. aluis lameni zegi colcotar omnium ana. ʒ.iij. teranṫ ꝛ administreṫ. Nutritura almerda sengi valēs ad variolā ꝛ adustionē cū igne ꝛ vesicas q̄ accidūt pueris ex caliditate ꝛ abscidit odorē sudoris valde. merda sengi mina.i. teraṫ bñ valde ꝛ fūdanṫ sr̄ ipm salis mine.ij. ꝛ fūdanṫ super vtraq̄ aq̄ dulcis cū q̄ntitate q̄ sbmergat vtraq̄. iij. digit̄ ꝛ dimittaṫ. vij. dieb⁹ ꝛ moue illō oī die manu tua bis ꝛ in die octauo moue illud ꝛ fūde aquā illā ab eo et fūde sr̄ illō aquā aliā sīr. xl. dieb⁹ ꝛ muta aquā oī die semel dōec dulcescat aq̄ ꝛ albificeṫ almerda sēgi ꝛ fiat sicut cerusa ꝛ sicceṫ ꝛ fiāt trocisci et administretur s̄m necessitatē. Calidicon ali⁹ hunaim. Re. calcis nō extīcte. ʒ.xx. ex arsenicis trib⁹. ʒ.x. acacie. sedeguaran oīm añ ʒ v. cū aceto vini ꝛ moueanṫ in sole dieb⁹ aliq̄t ꝛ administreṫ. Nutritura alia litargiri. sumaṫ litargiri triti mina.i. saṫ mūdi misceanṫ ꝛ bñ ectetur cū aq̄ ꝛ ponaṫ i sole. vij. dieb⁹. d̄inde colliḡ aq̄ salsa ab eo ꝛ ifundatur sup ipz aq̄ fr̄a. ꝛ in oī die moue ipsum manu tua bis fac illud. xl. diebus vsq̄ albificenṫ ꝛ administretur. Ablutio calcis. Calcis q̄ntū necesse est pōe in ciminile ꝛ fūde sup eā aquā calidā. ꝛ rege eā. xl. dieb⁹ dōec albificeṫ. Albificatio alia calcis. calx ponatur in ciminili ꝛ fūdatur sup eā aq̄ cala ꝛ moueaṫ ꝛ dimittatur dōec q̄escat. ꝛ muta aquā ꝛ moue ipaz et dimitte eā clarificari ꝛ cola ipaz. ꝛ fac ita m̄ totiēs. deide exicceṫ calx ꝛ fiāt trocisci ex ea ꝛ exiccenṫ. Cū ḡ indiges ea pmisce eā cū aq̄ fr̄a ꝛ line. ipa eīm extinguit. Puluis regū ad dolorē gutturis ꝛ sināciā. Re. amili. ʒ. v. spody. ʒ.ij. rosaꝝ. ʒ.iij. croci. ʒ.i. zuccari tabarzed. ʒ.iij. helli. ʒ.s. cāfore dauich. i. ꝛ. s. teratur ꝛ cribelletur ꝛ abluatur cū eo epiglotis certum est eīm.

Capl̄m. xxxi. de caputpurgijs.

Caputpurgiū ɔferens ad sodā accīntez ex vētositatib⁹ ꝛ ad torturā. Re. condisi. ʒ.x. nigelle. ʒ.i. ꝛ in descriptiōne alia nigelle. ʒ.viij. ꝛ ex lētib⁹ amaris ꝛ origani psici oīm añ. ʒ.v. opij. ʒ.iij. licij. ʒ.iij. opopanaci castorei croci oīum ana. ʒ.ij. cāfore. ʒ. i. teranṫ ꝛ cribellenṫ ꝛ ɔficiātur ꝛ fiāt pillule pue ꝛ soluatur apō necessitatē cū lacte mulieris ꝛ oleo viol. ꝛ fiat caputpurgiū cū eo.

Caputpurgiū Jacob filij marzoch ad sodā ātiquā ex vētositatib⁹ ꝛ flegmate ꝛ dolorē oculoꝝ ex ventositatib⁹. Re. fell̄ thauri musci mirre oīum ana ptē. i. aloes ptē. s. terātur ꝛ fiāt pillule sic lens ꝛ administreṫ. Aliud ad sodā. Re. castorei opopanaci croci fellis adib oīum eq̄les ptes terātur ꝛ ɔficianṫ ꝛ fiāt pillule pue ꝛ soluātur apud necessitatē cū lacte mulieris ꝛ oleo viol. ꝛ fiat caputpurgiū cū eo. Caputpurgiū qō sedat sodā ꝛ abscindit descēsuz lachrymaꝝ ad oclos Fel adib fel arathā succ⁹ sicle ex his fiat caputpurgiū. certū exptū. Caputpurgiuz qō ɔfert ad sodā ātiquā q̄ noiaṫ dolor cranei capit̄ ꝛ emigraneā ex frāte ꝛ vētositatib⁹ ḡsis. Re. opopanaci fell̄ saboc oīm añ. ʒ.ij. et lentiū amaraꝝ. ʒ.vi. serapini origāi psici oīz añ. ʒ.i. terātur ꝛ cribelletur ꝛ fiāt pillule ꝛ solvaṫ ex eis pond⁹ granoꝝ duoꝝ ordei cū oleo de amigdal. dulcib⁹ ꝛ olo de auellanis ꝛ olo de seie cucurbite dulcis ꝛ fiat caputpurgiuz cū eo in capite oīs mēsis. Caputpurgiuz ad furfures in capite. Re. cāfore croci oīum añ dauich. ij. spody dauich. s. sseireberenigi ꝛ est lac ordei dauich. s. terātur ꝛ ɔficianṫ cū albumine oui subtili ꝛ fiāt pillule ꝛ ponātur ī vmbra. Et fac caputpurgiū ex eo cū medio dauich aq̄ pluuiaṫ aut cū lacte mlieris et oleo viol. Pillule alie q̄ distillantur in nares. Re. mirre aloes licij croci zuccari tabarzed ɔdisi oīm ana. ʒ.ij. teranṫ ꝛ ɔficianṫ ꝛ fiāt pillule ꝛ distillenṫ in nasū. Caputpurgiū qō ɔfert ad sodā ex caliditate. Re. spody. ʒ. ij. opij. ʒ.i. croci. ʒ.s. teranṫ ꝛ ɔficianṫ cū aqua ꝛ administretur. deinde fiat caputpurgiū cum lacte puelle aut cum oleo de nenufare. aut cū oleo viol. in descriptiōe alia fiāt pillule et

exiccenť ⁊ fiat caputpurgiũ cũ lacte mulierꝭ
lactãtis puellã. Aliud ad dolorem capitis
ex caliditate. ℞. amili ⁊ çuccari tabarçed oĩ
um ana. ʒ. ij. opij. ʒ. iij. spodij. ʒ. i. croci. ʒ. ß. te-
ranť ⁊ ꝯficiãtur cũ aq̃ ⁊ fiant pillule. Ca-
putpurgiũ quod resoluit vẽtositates ⁊ scro
phulas certũ exptũ. aliud alguathit in ꝯsert
ptõne mulieris q̃ venit ad eũ. ℞e. gũmi ara
bici aloes ⁊ mirre ⁊ licij macis nucismuscate
oĩm ana. ʒ. i fellis ericij marini cãfore oĩum
ana dauich. i. ⁊ ß. croci. ʒ. ß. cõdisi. ʒ. ij. teranť ⁊
cribellenť cum ozali ⁊ conficiãtur ⁊ fiant pil
lule ⁊ exiccenť ⁊ distilleť ex eo in nasũ q̃nti-
tas dauich. i. cũ aq̃ pluuie. iij. diebus. ⁊ dimit
tatur dieb⁹ aliq̃t. deinde fiat caputpurgiũ ex
eo. resoluit eĩm scrophulas.

Capitulũ. xxxij. de dentifricijs.

Dentifriciũ heron alkessed q̃ꝺ ab-
d stergit dentes ⁊ aromatiçat odorez
oris ⁊ stringit gingiuã. ℞e. carme-
çith çinçiberis macropiperis spume maris
cardamomi oĩm ãn. ʒ. ij. salis torrefci. ℥. i. xi-
loaloes crudi cõbusti. ʒ. v. gallie aur. ij. panis
ordei ꝯfecti cum vino antiquo odorifero cõ-
busti in furno. ʒ. vij. terantur ⁊ admĩstretur.
Aliud mamnõis faciẽs ad carnes gingiua
rũ dentiũ ⁊ stringit ⁊ abstergit ⁊ resoluit hũi
ditatem ⁊ sbtiliat crossitudinẽ ⁊ expellit ven
tositates. ℞e. salis indi lib. iiij. ordei munda
ti lib. ij. sicha. ℥. iiij. aristologie rotũde. ℥. ij. te
ranť ⁊ cribellenť ⁊ misceãť ⁊ conficiãtur cum
melle ⁊ modico sirupi de lilio. s q̃ntitate que
conuenit ad ꝯfectõem. kitram boni clari. ℥. i
⁊ fiant trocisci subtiles ⁊ ꝯburanť. Et isti q̃-
dem trocisci p⁹ ꝯbustionẽ redeũt ad. ij. tias
teranť ⁊ cribellentur ⁊ sumanť çinçiberis. ℥.
ij. ⁊ spume maris. ℥. i. ⁊ carmeçith boni ⁊ gal
lie. ℥. i. ⁊ cassie lignee. ℥. i. misceanť ⁊ admini
stretur Aliud gabrielis q̃ꝺ abstergit den-
tes. sũatur ordeũ albũ mundum ⁊ teratur et
cribelletur ⁊ teratur cũ oleo antiq̃ aut siru-
po de lilio ⁊ ꝯficiatur cũ melle mundo ⁊ fiãt
ex eo trocisci pui subtiles ⁊ exiccentur in fur
no aut sup patellã ⁊ caue ne ꝯburanť. cuz g̊
rubẽt valde moue eos ⁊ dimitte eos infrigi-
dari. deinde tere eos ⁊ accipe ex eis. ℥. i. ⁊ ex
salꝭ gẽma ℥. iij. ⁊ ex spuma maris tantũdem
⁊ ex fructu tamarisci. ʒ. v. ⁊ ex xiloaloe arõa
tiçato q̃ntitate q̃ aromaticeť ⁊ admĩstretur.
Sikeillius est gabrielꝭ q̃ꝺ abstergit dẽtes
⁊ mũdificat ⁊ strĩgit. ℞e. sq̃nãti. ʒ. v pirerri
ʒ. iij. salꝭ. ʒ. x. farine ordei. ʒ. xij. ⁊ in descriptõe
alia. ʒ. v. pĳce salẽ sup farinã ordei ⁊ confice
eã cũ melle ⁊ ꝯbure eam. deinde tere ipam ⁊
pĳce sup ipam piretrũ ⁊ squinantũ ꝯtrita ⁊
cribellata ⁊ vtere eo. Aliud filij mesague
q̃ꝺ abstergit dentes ⁊ clarificat eos ⁊ strĩgit
carnes gingiuarũ ⁊ est nigrũ. ℞e. cineris ca
dib ferrarioꝝ. ʒ. xxx. salis albi torrefacti. ʒ. xx
fruct⁹ tamarisci. ʒ. x. spume maris tantũdez
carpobalsami excorticati. ʒ. iij. ⁊ in alio. ʒ. viij
xiloaloes aromatiçati ꝯbusti. ʒ. x. piretri. ʒ.
vij. aristologie rotũde. ʒ. i. ⁊ in descriptiõe aª
ʒ. v. terantur ⁊ cribellẽtur ⁊ abstergãť dẽtes.
Aliud filij mesague q̃ꝺ abstergit carnes
gingiuaꝝ ⁊ abscidit sanguinẽ qui currit ex
eis ⁊ est rubeũ. ℞e. cuputarũ glandiũ ba
laustie rosaꝝ rubearũ granoꝝ mirti alborũz
capitum granatoꝝ acetosoꝝ sumach salꝭ tor
refacti fructus tamarisci gallaꝝ nõ pforata-
rũ torrefcãꝝ extinctarum in aceto de granis
mirti aut aceto vini ⁊ granatoꝝ cãpestriũ ⁊
sunt grana alkilkil lata armeli ⁊ est medicia
inda silis cinamo gariofilꝭ. omniũ ãn. ʒ. x. te-
rãtur ⁊ cribellenť cũ ozali ⁊ ponať sup gingi
uas ⁊ fiat succio cũ eo. ⁊ post ipm cũ aceto ꝺ
g̃nis mirti ⁊ aqua rosata. Cum g̊ vis abscin
dere sanguinẽ q̊ currit ex carnibus gingiua
rũ plus ꝯmisce cũ pondere. ʒ. v. h⁹ medicine
ʒ. i. calidicon. ⁊ admĩstreť. Dentifriciũ sa
lamiuia. Sal masse teratur ⁊ cribelletur et
conficiatur cuz melle mundo ⁊ inuoluať cũ
folijs fici aut cũ cartis ⁊ ꝯburatur ⁊ sumať
ex eo ps. i. ⁊ ex fructu tamarisci ꝯtriti cribel
lati ps. ß. ⁊ ex spuma maris ps q̃rta. teratur
⁊ cribelletur ⁊ admĩstretur. Si vero vis vt
strigantur dentes plus tere cortices grana
toꝝ plus siccos et cribellatos ⁊ confice eos
cum aq̃ mirti hũide ⁊ ponanť in furno donec
exiccenť. deinde terantur ⁊ pĳcianť ex eis
sup medicinas quas dixim⁹ ⁊ administrenť
Aliud nigrũ ꝯferens q̃ꝺ stringit dentes.
℞e. carbonũ alcadib spume maris carme-
çith ⁊ ẽ fructus tamarisci ⁊ salis crossi ⁊ gal
larũ oĩm ana ptem. i. teranť et cribellentur ⁊
absterganť cũ eo dentes.
Aliud albũ q̃ꝺ abstergit dentes. ℞e. salꝭ
gẽme. ʒ. x. spume maris. ʒ. v. fruct⁹ tamarisci
ʒ. iij. terantur ⁊ cribellentur ⁊ admĩstreť.
Aliud ad mollificatõem gingiuaꝝ. ℞ec.
venarũ tinctoꝝ. ʒ. xij. balaustie. ʒ. vi. sumach
ʒ. iij. gallaꝝ nõ pforataꝝ corticũ granatorũz
recentiũ oĩm ana. ʒ. iiij. aluminis iameni. ʒ. i.
terantur et admĩstretur.

Aliud rubeū qḋ bastergit dētes ⁊ ꝯfortat Re. sal rubei. ʒ. x. tarathit. ʒ. v. terāt ⁊ cribl' leur ⁊ administret. Aliud qḋ stringit dentes q̄ mouent. Re. piretri stafisagrie mirre pipis oīm ana. ʒ. iiij. baurach armeni. ʒ. vi. corticis radicis capparis amonilicij folij oīum ana. ʒ. ij. terāt ⁊ anectatur sup dentes q̄ mouent ⁊ tremūt. Aliud. Sauina corticē radicis capparū piretrū eq̄li mēsura sumāt terāt ⁊ cribellent ⁊ admistret. Aliud qḋ ꝯfortat dentes ⁊ gigniuaꝝ carnes. Re. cōnu ceruī ꝯbusti. ʒ. x. folioꝝ lilij ꝯbustoꝝ. ʒ. v. ⁊ in descriptōe alia loco lilij cipsi nucis aldulb ʒ. v. radicis pentafilon ⁊ frustū folimie. ʒ. x. capill' ve. ꝯbusti. ʒ. v. rosaꝝ spicē oīm añ. ʒ. iij. terāt ⁊ administret. Aliud gal. ꝯferens ad dentes q̄ mouent ⁊ vtebant eo semp. Re frustū capilli veneris lib. i. ⁊. ʒ. aluis iameni ʒ. iij. spice. ʒ. ij. aluis rotūdi. ʒ. iij. folij pipis ʒ. i. piretri aur. v. ꝯterāt ⁊ puluericēt oīa ⁊ fiat vt adhereat carnibus gigiuaꝝ cū radicibus dentiū. Et in descriptōe alia dentifricitiū galieni. Re. ramoꝝ capilli veneris ⁊ costi ⁊ aluis iameni. ʒ. iij. spice romane. ʒ. ij. aluminis rotūdi. ʒ. iij. polij. ʒ. i. piperis albi. ʒ. i. piretri aur. v. terāt vnūquodq̄ p se ⁊ cribellet ⁊ misceāt ⁊ administretur puluericādo super radicib' dētiū. Aliḋ galieni qḋ abstergit dentes ⁊ facit nasci carnē gigiuaꝝ ⁊ ꝯsumit hūiditatē ⁊ ꝯueit ad dolorē dentiū ex frigiditate. De medicinis q̄bus fricant dentes bm q̄ ostendi in h̄ libro ex his q̄ ego ꝓbaui ⁊ expertus sū. Et inueni in eis ex vehemētia v̄tutis q̄ merent qḋ scribat in hoc libro. Et p̄ma eaꝝ est medicina q̄ sanat egritudinē dentiū ex frigore aut ꝓpt sublimitatē ī potu aq̄ f̄re aut ex niue aut ex eo qḋ infrigidatur ex niue. aut ex cibis calidis. aut ex potib' frigidis. Et cū h̄ ēt fortasse ē cā hūoꝝ frigid' currēs ad eos ex capite. Conferunt. n. eis res q̄ masticantur ⁊ q̄bus gargarizāt. ⁊ ex eis q̄ dēponūt flegma. Qualr aūt oꝫ vt cū eis operetiā dixi' in caplo alio. Dentes āt q̄ infrigidātur absq̄ hūore f̄ro q̄ currit ad eos oꝫ vt curent cū media quā dicā nūc solū. Q̄r ē quia oꝫ vt administretur absq̄ eo quo gargarizet ⁊ sine eo qḋ masticat vt nō deponat flegma sic tu nō sis ꝯtentus vt abscindas hūorē nocentē tm̄ s̄ cures egritudinē quā fecit ēt.

Cōpositō h' medicie ē bm hūc modū. sumant due herbe q̄rū vna vocatur seritis ⁊ ē sanguis draconis ⁊ altera quidikion ⁊ ē herba que sicatur a sebaltefrem. ⁊ cū ea abstergitur vitrū. ⁊ exiccetur paulatiz in domo sicca quā nō ingreditur radius sol. Cū ḡ siccate sūt paꝝ donec sint nō hūide neq̄ sicce ad urere eas in olla donec sit possibile ꝯterere eas ⁊ cribellare ipsas. Cū ḡ ꝑueniūt ad hūc terminū tūc dimitte adustionē eaꝝ. Q̄r ē q̄a v̄tus eaꝝ corrūpitur si additur in adustiōe ipsaꝝ. ⁊ ꝯbure in olla alia sal gēma cū alumie iameni ꝯfectā cū melle subtili. deinde ꝯmisce istō cū illo alio ⁊ teratur et cribellatur cū cribro subtili et teratur iterū ī mortario. Q̄r ē q̄ ꝯtritō fit bona q̄ñ multiplicatur ei' ꝯtritio. ⁊ oꝫ vt dministres eā ita vt frices cum ea dētes tm̄ absq̄ aliq̄ re ex carnib' gigiuaruz annexis admixtis eis nisi accidat vt carnes gingiuaꝝ ip̄e sint molles. q̄ñ in hac medicia est v̄tus exiccatiua ḡ est ꝯueniēs carnib' gingiuarū hūidis et ꝯ̄ria carnibus gigiuarum siccis. Radices āt dentiū q̄ sūt p' carnes gigiuarū oꝫ vt frices sicut fricas dentes. Modus āt spēꝝ q̄s diximus est h̄. Sumātur ex herbis postq̄ ꝯburis eas aur. xvi. et ex sale quē ꝯbuxisti cū alumie aur. xv. Et oꝫ vt sūatur ex herbis anteq̄ ꝯburātur pond' vnum cū eq̄litate ⁊ ex sale q̄druplū pondecis aluis Et nō oꝫ vt reliq̄ spērū ꝯburātur p̄ter cornu ceruinū. verūtn̄ ꝓyciant ⁊ sunt sicce bm ista pondera ex extremitatib' calamenti mōtani aur. ij. et ex pipere aur. ix. piretri aur. ij. costi aur. iij. seis apij aur. iij. radicū lilij celestis aureos. v. m̄te sicce aur. ij. cornu ceruini ꝯbusti aut cornu capꝛni ꝯbusti aur. ij. siseleos aur. ij. ysopi aur. ij. Q̄r si vis vt sit suauis odoris tūc ꝯmisce in ea cassie lignee aut amōi aur. ij. si aūt facis eā regi tūc ꝓyce in eā cinami aur. i. et adde in ipam folij indi aur. ij. ⁊ vtē eo sicut scꝑsi tibi.

c Apitulū. xxxiij. de medicis q̄ ꝯferūt oculo ex eis q̄s ꝓbauert facientes alcohol i baldach. Capitulū puluerū acrimaticon ⁊ sunt pulueres citrini maiores vsitati ꝯferētes ad matēias oēs ⁊ apā caka in oculis. Re. sarcocolle. ʒ. xvi. sief memithe. ʒ. iiij. opij. ʒ. ij. aloes. ʒ. i. mirre. ʒ. ſ. croci ʒ. ij. terant ⁊ cribellentur ⁊ admistrent. ⁊ in d̄scriptōe alia s̄t due descriptōes alie ⁊ s̄t medicie duoꝝ puluerū citrinoꝝ. sarcocolle. ʒ. x amili. ʒ. ij. ⁊ ex puluē magno pond'. ʒ. i. terātur ⁊ cribellent et admistrent. ⁊ alrēa puluerīs magne sācocolle. ʒ. ix. sief meithe. ʒ. ij. opij ʒ. i. aloes scotrensis. ʒ. ij. mirre. ʒ. ſ. croci melli

loti.ʒ.i.ʒ.terãtur ⁊ admĩstreƭ. cadit ad taba
renos. Citrinꝰ cimiticon aliꝰ ad dolorẽ ocu
loꝝ valẽs ad fractiõem palpebrarũ cũ vento
sitate ⁊ ad postremũ obtalmie ⁊ dolores pu
eroꝝ. Re.sief memithe.ʒ.ij.sarcocolle.ʒ.v.a
loes seis rose croci oĩm ana.ʒ.ʒ.opij pondus
dauich.ij.teraƭ ⁊ cribelleƭ ⁊ admĩstreƭ.
kakamitricõ alius ⁊ est allatrinissꝰ ⁊ ẽ pul
uis citrinus alius. Re.sarcocolle.ʒ.xx.mei
the.ʒ.x.aloes.ʒ.v.opij croci oĩm anã.ʒ.ij.celi
donie.ʒ.i.vtẽ celidonia in estate ⁊ i hieme po
ne loco eiꝰ mirrã teranƭ ⁊ cribelleƭ ⁊ admini
streƭ.⁊ in descriptiõe aᵃ. Puluis aliꝰ citrinꝰ
ad obtalmiã ⁊ vẽtositatẽ. Re.sarcocolle.ʒ.
x.sief memithe.ʒ.v.croci.ʒ.ʒ. Descriptiõ
alia in descriptiõe gramatici. Sarcocolle.ʒ.
x.memithe.ʒ.v.aloes.ʒ.ij.opij croci feluça
baragi oĩm ana.ʒ.i.mirre ⁊ seis rose oĩm anã
ʒ.ʒ.celidonie.ʒ.i.redit ad tabarenos. Aliꝰ
citrinꝰ çacharie faciens alcohol ⁊ cũ eo medi
cabaƭ medicꝰ. Re.sarcocolle.iij.ʒ.meithe.ʒ
i.⁊ in descriptiõe alia croci.ʒ.i.teranƭ ⁊ cribel
lenƭ cũ orali ⁊ admĩstreƭ. Aliꝰ puꝰ citrinꝰ co
gnitꝰ vitalis. Re.acramiticõ maioris.ʒ.v.⁊ sã
cocolle.ʒ.xx. misceãtur ⁊ teranƭ ⁊ cribellenƭ
cũ orali ⁊ admĩstreƭ. Puluis citri
nꝰ cognitus vitatis. Re.acrimiticon maio
ris.ʒ.xv.sarcocolle.ʒ.xx.misceanƭ ⁊ teranƭ
⁊ cribellenƭ cũ orali ⁊ admĩstreƭ. Alius ci
trinus ꝓpĩus ꝓportionatꝰ ad batfrual henim
⁊ ẽ mirabile valde cũ q̃ fit alcohol deintꝰ ⁊ li
nitur de foris bonꝰ iuuatiuus. Re.sarcocol
le.ʒ.xx.sief meithe.ʒ.ij.⁊.ʒ.croci aloes oĩum
ana.ʒ.i.opij dauich.i.⁊.ʒ.seis rose et affor.i.
crocus ortulanꝰ oĩz ana.ʒ.ʒ.teranƭ ⁊ cribellẽ
tur cũ orali ⁊ admĩstreƭ. Citrinꝰ aliꝰ q̃ cõ
fert ad carnẽ additã ⁊ albedinẽ. Re.mirob.
citrinoꝝ sarcocolle oĩm anã.ʒ.iiij.⁊ in descrip
tiõe alia.ʒ.ij.çuccari gallaꝝ sief meithe vena
rũ tinctoꝝ aloes croci oĩm anã.ʒ.ʒ.teraƭ ⁊ cri
belletur ⁊ admĩstreƭ. Catamiticon alius
nelue ⁊ ẽ puluis albꝰ ꝯferẽs ad vlcera ⁊ ab
stergit ⁊ ẽ cognitꝰ melcara ⁊ hꝰ ẽ nomẽ eiꝰ fm
descriptiõem Zacharie. verũtñ est apõ illos
q̃ factũ alcohol q̃uis sit in descriptiõe eoꝝ
additiõ aut diminutio q̃ ꝯfert ad obtalmiam
q̃ñ ẽ ex caliditate supflua ⁊ ẽ vt sũatur ami
lũ ⁊ gũi ⁊ sarcocolla nutrita cũ lacte asine ⁊
çuccarũ tabarçed eq̃li mẽsura ⁊ teraƭ ⁊ cri
belletur ⁊ admĩstretur. Acrimaticon aliꝰ
albus lenis. Re.sarcocolle nutrite cũ lacte
asine albe oĩm ana.ʒ.v.dragagãti.ʒ.iij.ami
li.ʒ.ij.gũi.ʒ.iij.climie.ʒ.iij.teraƭ ⁊ admĩstreƭ.
Alius puluis ꝯferens ad vlcera. Sumã
tur sarcocolla crossa ⁊ nutriatur cũ lacte asi
ne ⁊ exiccetur ⁊ cribelletur cũ orali ⁊ pulueri
çetur cũ ea oculus sola. Alkamadi ꝯfens
ad vlcẽa q̃ sunt ex sanguĩe ⁊ cola citria. Re.
thucie.ʒ.x.çuccari tabarçed.ʒ.iij.veneraꝝ ꝯ
bustaꝝ.ʒ.ij.terãtur ⁊ cribellentur bñ ⁊ admĩ
stretur. Descriptio alkamadi in descriptiõe
gramatici diũsa ab ea q̃ ẽ h. Et ẽ tucie inde et
antimonij de spahan ⁊ tubel eris abluti exic
cati ⁊ gallie oĩm anã.ʒ.v.celidonie.ʒ.ij.teran
tur ⁊ administretur.cadit ad tabareni. Ali
us haly puius ram di valẽs ad vlcẽa sãgui
nis ⁊ colẽ citrine. Sumãtur ostraca ꝯbusta
et terãtur ⁊ cribellentur ⁊ admĩstrentur.
Aliꝰ haly pui ꝯfẽns ad vlcẽa q̃ sũt ex fle
gmone. Re.amili sãcocolle oĩm ana.ʒ.x.cõ
disi.ʒ.v.terãtur et cribelletur cũ orali ⁊ admi
stretur. Alius albꝰ lenis cognitus. Re.gũi
ʒ.iiij.opij climie oĩm anã.ʒ.iij.terãtur et cribel
lẽtur ⁊ admĩstretur. Alius ad guardenigi
Re.sãcocolle nutrite cũ lacte asine.ʒ.iiij.⁊.ʒ
croci dauich.ij.stercoris lacerti celidonie alo
es oĩm ana.ʒ.ʒ.⁊ in descriptiõe alia loco aloes
mirre sief memithe dauich.ij.terãtur ⁊ cribel
lentur et admĩstretur. Aliꝰ ad guardenigi
iteꝝ. R.lẽtes croci paꝝ.terã.⁊ cri.admĩstreƭ
Aliꝰ ad guardenigi iterũ .vitelli oui assa
ti exiccati in sole.ij.diebꝰ.ʒ.ij.sarcocolle nu
trite.ʒ.iiij.stercoris lacertoꝝ aloes mirre celi
donie oĩm anã.ʒ.ʒ.sief memithe croci oĩm anã
dauich.ij.terantur ⁊ cribellẽtur cũ orali ⁊ ad
mĩstretur. Et ad hanc egritudinẽ infãtiũ
Sũantur asenicũ rubeũ liciũ crocus equa
li mẽsura ⁊ terãtur ⁊ cribellentur ⁊ ꝯficiãtur
cũ sanguĩe galloꝝ ⁊ exiccẽtur in vmbra ⁊ te
rãtur ⁊ cribellẽtur et admĩstretur. Alius
albus.q̃ ꝯfert ad mãz et egritudĩes difficiles
Sarcocolla nutrita cerusa eq̃li mẽsura sũp
te terãtur ⁊ cribellẽtur et pulueriçentur cũ
stilo sic alcohol. Aliꝰ haly pui q̃ ꝯfert ad
carnẽ additã i angulo oculi ⁊ est vngula. Re.
tubel eris.ʒ.x.çiniar.ʒ.i.terãtur et cribellen
tur et admĩstrentur.

c Apitulũ de albumidet burut albꝰ qui
ꝯfert ad albuginẽ ⁊ obtalmiã vmtñ ẽ
extraneꝰ. Re.climie.ʒ.xvi.ceruse.ʒ.xij.opij
dragaganti gũi amili oĩm ana.ʒ.ij.⁊ in descri
ptiõe alia.⁊.iiij.sarcocolle.ʒ.viij.misceãtur et
admĩstretur. Aliꝰ q̃ abscidit mãz et remo
uet dolorẽ. Re.citri ⁊ sarcocolle oĩm anã.ʒ.

ſief meſithe.ʒ.ij.aloes celidonie non pforā
te oīm ana.ʒ.ij.terantur ⁊ cribellētur et fiat
alcobol cū eo aut puluerizetur īplēdo.
Alius ad illos q̄ nō vident ex q̄ est nox.⁊
inceptōem aq̄ in oculo ⁊ lachrymas. Accipi
atur citrū ⁊ teratur ⁊ exp̄mat̄ sicut ē ⁊ sumā
tur argenti viui aur.iiij.⁊ p̄iciāt̄ sup aquā ci
tri ⁊ terat̄ argentū viuū cū ea donec moriat̄
deinde sumant̄ p⁹ illud marchasite ⁊ antimo
nij ⁊ tucie ⁊ sulphuris citrini oīm añ aur.iiij.
terant̄ ⁊ cribellētur cū ozali.⁊ p̄iciatur sup
ea aq̄ citri ⁊ argentū viuū ⁊ misceātur bñ et
exiccet̄ in vmbra. Cū ḡ exiccat̄ bñ tē illud z°
⁊ cribella illud cū ozali ⁊ fac cum eo alcobol
vice vna in mane ⁊ altēa in sero. Ali⁹ qui
noīatur roseus ⁊ ē rube⁹ ⁊ ꝯfert ad almusa-
ragi ⁊ est eminentia vlceris ⁊ albedis ⁊ ē co-
gnitus. ℞e.ceruse folij gūi eris ꝯbusti oīuz
ana.ʒ.i.dragaganti.ʒ.iij.mirobal̄.citrinorum
margaritarū coralli zuccari tabarzed oīz añ
ʒ.i.opij dauich.i.⁊.ʒ.teran.et cribellentur et
fiat cū eo alcobol in mane.nā ip̄e ē expt⁹ cer
tus. In descriptōe gramatici in sero folij
vsti amili oīm añ.ʒ.viij.ceruse.ʒ.lxiiij climie
argenti.ʒ.lxiiij.gūi arabici.ʒ.xxiiij.⁊ in d̄scri
ptōe alia est additō croci.ʒ.i.cāfore kirat.i.ca
dit ad tabarenos. Alius haly pui q̄ admi
strat̄ p⁹ abscisionē almussarach. ℞ec.aloes
ʒ.ij.celidonie.ʒ.iiij.venerarꝫ ꝯbustarꝫ.ʒ.iij.co
ralli.ʒ.i.terāt̄ ⁊ cribelletur cū ozali ⁊ admini
stret̄. Alius roseus qui ꝯfert ad vlcera et
īplet ea.⁊ ad albuginē ⁊ est cognit⁹. ℞e.eris
vsti folij margaritarū opij thuris ⁊ mastic̄ oīz
ana.ʒ.ij.runegi ⁊ ē lapis sikis cācro.ʒ.iij.ami
li.ʒ.i.terātur ⁊ cribellent̄ ⁊ administretur.
Roseus alius ꝯferēs ad vlcera ⁊ almus-
serach q̄ vtebat̄ zachariaſ faciēs alcobol. ℞
eris vsti amili opij oīm añ.ʒ.i.gūi.ʒ.iiij.ceru-
se.ʒ.iij.climie.ʒ.vi.misceant̄ ⁊ administretur.
Ali⁹ zacharie qui ꝯfert ad almussarach.
℞e.ceruse zinziafur oīm ana.ʒ.ij.gūmi opij
oīm añ.ʒ.i.croci baurach oīm añ dauich.ij.et
ʒ.terāt̄ ⁊ cribellēt̄ c̄ ozali ⁊ administret̄. Ali
us alb⁹ mulkelib iuuatiu⁹ valde. ℞e.limaci
arū ꝯbustarū sseba ꝯbusti ceruse margarita
rū n̄ pforatarꝫ oīm ana.ʒ.ij.amili.ʒ.i. cāphor̄
dauich.i.⁊.ʒ.terāt̄ ⁊ cribellēt̄ ⁊ administret̄.
Ali⁹ qui acuit visū ⁊ bōas fac̄ palpebras
lenes molles ⁊ eleuat eas sursū.⁊ ē filij faci
entis alcobol. Spica bona nuclei dactil̄. vsti
eq̄li mēsura sumāt̄ ⁊ tēant̄ ⁊ cribellēt̄ ⁊ admī
stretur.cert⁹ exptus. Alius rubēs valēs
ad albedinē ⁊ est filiorꝫ faciē⁽ᵗⁱ⁾ alcobol. ℞e.
folij eris vsti margaritarꝫ coralli oīm ana.ʒ.
iij.opij.ʒ.iiij.gūi ceruse oīm añ.ʒ.ij.⁊.ʒ.amili
ʒ.ʒ.spume maris.ʒ.viij.⁊ in descp̄tōe alia oī
um añ dauich.iiij.climie.ʒ.ij.dragagāti.ʒ.ʒ.te
rat̄ ⁊ cribelletur ⁊ fiat alcobol cū eo. Ali⁹
alb⁹ q̄ extinguit. ℞e.ceruse climie oīm ana
ʒ.i.⁊ dauich.i.⁊.ʒ.amili zuccari tabarzed oīz
añ.ʒ.i.opij spume maris gūi dragagāti oīm
añ.ʒ.ʒ.tucie cācri folij margaritarꝫ n̄ pforata
rū oīm añ.ʒ.ij.terātur ⁊ cribellētur ⁊ admini
stret̄. Ali⁹ zacharie ad vētositatē q̄ ē i fa-
cie ⁊ ē vētositas alsebel. ℞e.pipis albi.ʒ.i.
emblicorꝫ.ʒ.ij.venere d̄ q̄ extracta ē caro ei⁹
⁊ ꝯbusta ē.ʒ.iij.⁊ in descriptōe alia loco vene
re feigi mūdatē ex carne sua ꝯbuste thucie.ʒ.
iiij.marcasithe.ʒ.v.antimonij.ʒ.vi. tēat̄ ⁊ cri
bellet̄ ⁊ administret̄ sic̄ alcobol. Ali⁹ zacha
rie ad albuginē oculi. ℞e.sarcocolle.ʒ.x. sa
brie.ʒ.i.spume maris.ʒ.v.baurach.ʒ.ij.zinzi-
beris.ʒ.i.zinziberis.ʒ.iij.zuccari.ʒ.iiij.terant̄
⁊ cribellent̄ ⁊ ꝯficiāt̄ cū melle dispūato ⁊ ad
ministret̄. Mellitū ad coartatū ⁊ albugi
nē antiquā ī oculo zinzar.ʒ.iiij.amoniaci.ʒ.ij.
tēant̄ ⁊ cribellētur ⁊ ꝯficiātur cū melle dispu
mato ſm q̄ volūtas ē ⁊ reponat̄ ī vase eris
aut vitri Mellitū aliud ap albuginē. ℞.
sabrie.ʒ.x.sarcocolle spume maris oīm añ.ʒ
v.baurach.ʒ.ij.⁊.ʒ.leucopipis zinziberis oīz
ana.ʒ.ʒ.terāt̄ ⁊ cribellētur ⁊ ꝯficiant̄ cū mel-
le dispumato ⁊ administret̄. Aliō ꝯfēns ad
coartatōem vlcerū ⁊ est egiptium. ℞e.zinzi-
ar amoniaci sal̄ amoniaci oīm añ.ʒ.vi. collo
q̄ntide fel̄ thauri oīm añ.ʒ.ij.baurach rubei
ʒ.ij.⁊.ʒ.leucopiperis.ʒ.iiij.terant̄ ⁊ cribellen
tur ⁊ puluerizent̄ sup mel dispumatū q̄tum
ncc̄e est ⁊ pōat̄ ī vase eris ⁊ fiat alcobol cū eo
tibi in mane ⁊ in sero. Aliud ad albuginē
q̄ accidit sbito.sumāt̄ baurach rubeū ⁊ oleū.
⁊ terat̄ et fiat alcobol cū eo in mane ⁊ sero.ē
eīm iuuatiū.valde certū. Aliud ad incep
tōem albugis exptū. ℞e.tucie climie rubee
ssebigi ꝯbusti croci ortulani oīm eq̄les ptes
⁊ in descp̄tōe alia loco croci ortulani stercorī
lacti terant̄ ⁊ cribellētur ⁊ ꝯficiantur cum eo
musc⁹ ⁊ q̄to pl⁹ multiplicatur ī eo musc⁹ est
meli⁹ ⁊ administretur. Aliud qō tingit albu
ginē in oculo.lac asine accipiatur calidū ⁊ fi
at coliriū cū eo.bonū exptū. Aliud ad al
buginē ⁊ almusaragi.climie auri pond⁹.ʒ.i.
stercoris lacerti.ʒ.vi.granorꝫ granatorꝫ loco
tubel eris rubie viue cancri marini sādarace

albe oĩm aña.ʒ.ij.ambre musci oĩum ana pon
dus dauich.i.teranť ⁊ cribellẽtur. Aliud
ad albuginẽ acutũ.℞e.sfebigi ꝯbusti ⁊ ẽ ge
nꝰ venerarꝫ.ʒ.i.⁊.ſ.stercoris lacerti baurach
armeni spume maris oĩm aña.ʒ.i.terantur et
misceãtur ⁊ admistreť.ad albuginẽ antiquã
sicut puluis.Et si vis ꝯfice illud cũ melle ñ
cocto ⁊ fiat alcobol cũ eo. Aliud ad albu-
ginẽ.℞e.spũe maris.ʒ.i.çuccari tabarçed.ʒ
ij.ꝑmisce vtraqꝫ ⁊ vtẽ eis sic puluere. Ali
ud lene ad albuginẽ oculorꝫ ⁊ almussar.℞e.
tubel eris tucie aloes marcasithe antimonij
sandarace gũi rubee oĩm ana.ʒ.i.margarita
rũ nõ ꝑforatarũ.ʒ.ij.teranť ⁊ cribelleť ⁊ ad
mistretur. Aliud ad albuginẽ recẽtẽ ⁊ an
tiquã in oculo sublime.℞e.climie.ʒ.iiij.ster-
coris lacertis aut stercorĩ stelliõis oĩm aña.ʒ.i
sandarace tucie thuris albi scorie plũbi oĩm
aña.ʒ.i.musci dauich.i.teratur bñ ⁊ admĩstre
tur. Aliud ad caliditatẽ egressã a nã ⁊ vl-
cera in oculo.bonũ.ꝓijciant sarcocolla trita
in lacte asine ⁊ ponať in sole ⁊ terať bñ ⁊ ad
mistreť. Aliud ad acuitatẽ visus. ℞e.cli
mie.ʒ.xx.fecis vini pipis albi oĩm aña.ʒ.v.sa
lis gẽme.ʒ.x.arsenici.ʒ.ij.baurach dauich.ij.
folij dauich.i.⁊.ſ.terãtur et cribellẽtur et ad
mistreť. Aliud ad acuitatẽ visus ⁊ albu-
ginẽ oculorꝫ exꝑtum. ℞e.nitri de seni ꝑtes
.ij.farine ordei cribellate ꝑtem.i.climie auri
tertiã ꝑtis teranť ⁊ cribelleť nitrũ ⁊ farina
bñ ⁊ ꝯficiant cũ aqua ⁊ fiat ex eis panis ĩ fur
no.Cũ ꝙ decoqtur bene extrahať ⁊ ꝯburať
⁊ climia terať bñ ⁊ cribelletur cũ orali ⁊ ĩ oĩ
die fiat alcobol ex eo cũ radio in mane ⁊ pul
uerigetur in sero.certũ ⁊ exꝑtum.
Aꝑlm ex burudet.burut nigrũ per
c sicũ valẽs ad albuginẽ in oculo ⁊ la
chrymas ⁊ ꝯseruat oculũ.⁊ fit ex eo
alcobol sicut cũ alcobol ⁊ est cognitũ.℞eč.
anthimonij tucie oĩm aña.ʒ.xij. marcasithe.ʒ.
viij.margaritarꝫ.ʒ.ij.folij croci oĩꝫ aña.ʒ.i. mu
sci dauich.i.cãfore dauich.i.terãtur ⁊ cribel-
leť. Aliud quod noiatur burudun ⁊ ẽ ite
rũ cognitũ.℞e.folij.ʒ.xij.eris vsti.ʒ.viij.ru-
bee tucie margaritarꝫ licij celidonie oĩm aña.
ʒ.iiij.aloes opij croci oĩꝫ aña.ʒ.i.musci dauich
ſ.terãtur ⁊ cribelleť ⁊ admistretur.
Aliđ çacharie nigrũ qđ facit nasci palpe
bras oculi.℞e.antimonij.ʒ.vi.nuclei dactilľ.
ꝯbusti.ʒ.i.amili.ʒ.ij.folij.ʒ.ſ.teranť ⁊ cribellẽ
tur ⁊ admistreť. Aliud quod ꝯfert ad icep
tõem aq̃ ⁊ inceptõem muscarꝫ ⁊ albuginẽꝫ ⁊

tenebrositatẽ ⁊ lachrymas.℞e.antimonij.ʒ.
xij.climie margaritarum marcasithe coralli
eris vsti tubel eris dentiũ cancri fluuialľ ru-
bee fellis alrachamati fellis gruis fellis vul
turis fellis galli fellis alsaboc fellis colũbe
oĩm ana.ʒ.i.musci pondus dauich.ij.misceã
tur et administretur. Aliud nigrũ frigidũ
qđ ꝯfortat neruos ⁊ exiccat.℞ec.antimonij
ʒ.vi.amili.ʒ.ij.folij dauich.iiij.nucleorꝫ dactilľ
ꝯbustorꝫ.ʒ.i.terãť ⁊ cribellẽtur ⁊ admistreť.
Aliud marie ꝑfice.℞e.marcasithe.ʒ.iiij.
climie antimonij oĩm aña.ʒ.ij.ař.iiij.margari-
tarũ croci oĩm aña.ʒ.ſ.cãfore dauich.i.teranť
cũ aq̃ bñ ꝑter crocũ ⁊ cãforã ⁊ exiccẽť ⁊ admĩ
streť. Aliud ad albuginẽ ⁊ vlcera.℞e.sse
denigi.ʒ.xij.eris cõbusti.ʒ.i.tubel eris.ʒ.iij. ⁊
in descriptõe alia loco sedenigi.ʒ.i.folij mar
garitarũ ʒ.i.venere ꝯbuste ⁊ sť ostraca pur-
purea.ʒ.i.tucie celidonie oĩm aña.ʒ.ij.misceã-
tur ⁊ admistreť.⁊ in descriptõe alia margari
tarũ.ʒ.ij.sedenigi ꝯbusti.ʒ.i. Aliud nigrũ
quo vtebať q̇dam gloriosus qđ ꝯfert ad al-
buginẽ subtilẽ.℞e.antimonij.ʒ.iiij.marcha-
sithe climie oĩm aña.ʒ.i.croci petrelaçuli mar
garitarꝫ oĩm ana.ʒ.ſ.cãfore musci oĩum ana
dauich.i.nigredis lapidis q̃ accendiť cuꝫ bu
tiro vaccino.ʒ.iij.teranť lapides cũ aq̃ ⁊ ad-
ministretur. Aliud nigrũ ꝯueniẽs liphau
nati.℞e.tucie antimonij tubel eris omniuꝫ
ꝑtes eq̃les teranť ⁊ cribelleť ⁊ admistreť.
Aliud qđ ꝯfert ad caliditatẽ ⁊ pusculaꝫ q̃
est vt clauus ⁊ ẽ extraneũ.℞e emathitis.ʒ.
vi.⁊.ſ.margaritarũ.ʒ.ij.⁊.ſ.eris ꝯbusti.ʒ.i.et
ſ.çuccari tabarçed.ʒ.iij.⁊.ſ.teranť ⁊ cribellen
tur ⁊ admistreť.
Aꝑlm albasilicũ ⁊ est alkussenent.
c Basilicõ cognitũ qđ ꝯfert ad lachri
mas ⁊ tenebrositatẽ visus.℞e.cli-
mie auri eris vsti oĩum ana.ʒ.vi.salis amõia
ci pipis macropipis antimonij vsnee garioſi
lorꝫ beil spice salis gẽme oĩm an a.ʒ.ij.spũe
maris.ʒ.x.cãfore ⁊ musci oĩm aña dauich.i.te
ranť ⁊ cribellẽtur et admistretur. Aliud
libatinati.℞e.ssedenigi.ʒ.xx. macropiperis
.ʒ.ij.⁊.ſ.melanopiperis spice oĩm aña.ʒ.vi.⁊.ſ
salis amoniaci.ʒ.i.⁊.ſ.çiniar.ʒ.vi.spume ma-
ris.ʒ.vij.teranť ⁊ cribelleť ⁊ admistreť.
Inueni in descriptõe alia gramatici burud
basilicon qđ diuersũ est ab istis duabꝰ descri
ptõibus ⁊ eius descriptõ est burud basilicon
qđ abstergit visũ.⁊ exiccat lachrymas ⁊ au-
fert pruritũ ⁊ grauitatẽ palpebrarũ ⁊ remo-

net scabiē būldam ab oculo. Re.climie.ʒ.x.
aloes.ʒ.viij.piperis macropipis oīm ana.ʒ.
i.çiniar.ʒ.iiij.baurach armeni.ʒ.iij. cardamōi
gariofil.spice oīm an̄.ʒ.i.salis amoniaci.ʒ.i.
ꝛ.ſ.cāfore dauich.i.musci dauic.i.ꝛ.ſ. Ba
silicō aliud. Re.eris vsti.ʒ.iij.climie auri an-
timonij oīm ana.ʒ.i.gariofil.spice oīm an̄.ʒ.i
heil cardamōi celidonie croci oīum ana.ʒ.ſ.
spume maris vsnee oīm an̄.ʒ.i.sief memithe
aloes oīm an̄.ʒ.ſ.terant̄ ꝛ cribellētur ꝛ ad-
mistret̄. Aliud cognitū bn̄faciēs oculo et
festinat ad eradicatōem albedis:cadat ad ta
barebeni ꝛ noīat indū. Re.baurach armeni
ʒ.v.spume maris.ʒ.iij.salis amoniaci.ʒ.ij.dē
tiū cancri salis indi oīm ana.ʒ.ij. fellis gruis
seis porri excorticati oīm ana.ʒ.i.çiniar.ʒ.ij.
pipis.xvi.numero.terant̄ ꝛ cribellētur ꝛ ad-
mistret̄ cū melle dispumato aut absq̧ melle
Inueni in descriptōe gramatici burudē idū
diūsum ab h̄ indo.ꝛ est eris vsti tubel alsost
çiniar oīm ana.ʒ.iiij.ēblicoꝝ baurach aloes
scotrensis oīm ana.ʒ.ij.pipis çinciberis çegi
oīm ana.ʒ.i.fumi alcaguari sinapis ꝯbusti oī
um ana.ʒ.ſ.. terant̄ ꝛ cribellent̄ ꝛ admistret̄

Aliud rubeum quod noīatur gloriosuz et
ꝯfert ad descensum aque ꝛ abscidit lachrias
ꝛ bonū efficit visum ꝛ ꝯuenit senibus. Rec.
emathitis antimonij climie auri folij indi.cā-
cri marini cōbusti tucie inde eris vsti aloes tu
bel eris oīm ana.ʒ.i.pipis macropiperis sal̄
amoniaci oīum ana.ʒ.ſ.croci.ʒ.ij. camphore
dauich.i.musci dauich.ſ.terant̄ ꝛ puluerizēt̄
ꝛ cribellētur ꝛ admistret̄. In descriptōe gra
matici de scriptō alia ꝛ est aliud glosū. Rec.
climie auri sedenigi tucie inde eris vsti tubel
alsost cancri marini antimonij de spaban oī
um ana.ʒ.ſ.terant̄ cū aq̄ donec exiccent̄. dei
de misceatur cum eis aloes scotrensis ꝛ folij
indi oīm ana.ʒ.i.piperis ꝛ macropiperis ꝛ sa
lis amoniaci oīm ana.ʒ.ſ.croci.ʒ.ij. terantur
ꝛ cribellentur ꝛ administretur.ꝛ inueni in de
scriptōe ḡmatici additōez ferememisch spic̄
oīz an̄.ʒ.v.musci dauich.ij.ꝛ cāfore.ʒ.i. redit
ad tabarenos. kusmeni busir
album ꝯferens ad pruritū ꝛ lachrimas ꝛ ab
stergit visū. Re.climie aur.ij.sedenigi eris
vsti oīm ana.ʒ.v.aloes çiniar baurach oīum
ana.ʒ.i.piperis macropiperis omnium an̄.ʒ.
ſ colloquintide interioris croci ameos oīum
ana dauich.ij.misceantur ꝛ admistret̄. Et i-
ueni in alia descriptōtōe mirre.ʒ.ſ.ꝛ in d̄scri
ptōe alia ḡmatici mir̄.ʒ.ſ.ꝯpciāt̄ ex ameos
due tertie.ʒ.i.ꝛ ex croco.ʒ.ſ.indq̄ ꝛ ꝯficiāt̄ cū
aq̄ sansuci ꝛ coletur ꝛ exiccet̄ ꝛ administretur.

kusmeni busir iteꝝ qd ꝯfert ad pruritum
ꝛ tenebrositatē ꝛ vtebat̄ eo multū. R.climie
spume maris oīm ana.ʒ.x.eris vsti.ʒ.vi.salis
gēme ceruse folij pipis macropiperis spice
aromatice antimonij oīm ana.ʒ.iij. gariofil.
heil vsnee oīum ana.ʒ.i.cāfore.ʒ.ſ. terantur
ꝛ cribellentur et fiat alcobol cū eo sapientia
ꝛ subtilitate.ꝛ alburut post ipm. Et illud q̄a
est certū exptū. Aliud sublime mirabile
valde ꝛ est galbon algaçi. Re.climie.ʒ.xv.
eris vsti.ʒ.v.ceruse.ʒ.iiij.gariofiloꝝ.ʒ.i.salis
amoniaci folij sal̄ gēme macropiperis vsnee
antimonij pipis oīm an̄.ʒ.ij.spume maris.ʒ.
x.heil spice oīm ana.ʒ.i.musci cāphore oīuz
ana.ʒ.ſ.misceantur ꝛ administretur. Aliud
munibubiba. Re.eris vsti.ʒ.v. climie.ʒ.iij.e
mathitis.ʒ.v. çiniar baurach armeni aloes
oīm ana.ʒ.i.colloquintide interioris dauich
ij.melanopiperis ꝛ macropiperis ꝛ leucopi
peris oīm ana .ʒ.ſ.ameos croci oīm ana da-
uich.iiij.misceantur ꝛ administretur.

Et inueni in descriptōe gramatici kussenez
ꝛ est h̄. Inquit ꝯfert ad pruritū ꝛ alsulach.
Re.piperis macropipis salis amoniaci col-
loq̄ntide interioris croci oīm ana.ʒ.i.çiniar
aloes scotrēsis baurach armeni climie auri
oīm an̄.ʒ.ij.eris vsti sedenigi vsti ablutorum
oīm ana.ʒ.v.ameos.ʒ.i.terant̄ ꝛ cribellentur
ꝛ admistret̄.redit ad tabareni. Aliud mu-
nibubiba puū. Re.climie.ʒ.x.eris vsti spūe
maris oīum ana.ʒ.v.salis gemme ceruse oī
um ana.ʒ.iiij.salis amoniaci folij piperū tri-
um omnium ana.ʒ.ij.vsnee gariofilorum oī
um ana.ʒ.i.misceantur ꝛ administretur. Et
ei ē aliud iuuatīn ad illū c⁹ ocli adurūt̄ ꝛ cor-
rodūt̄ ꝛ tenebrositatē:ꝛ ad illū q̄ vidz sic̄ mu
scas inter oculos suos ꝛ oculos in q̄b⁹ sunt
scrophule ꝛ ad carnem additā ꝛ pruritū ꝛ vi
suz qn̄ fit vt luna certū exptum nō ḡ vilipen
datur. Recipe climie romane.ʒ.iiij.antimo-
nij vsnee margaritarum rubee tucie eris vsti
tubel eris coralli marchasite omnium ana.ʒ
duas macropiperis.ʒ.vnam et mediam pi-
peris albi.ʒ.mediam fellis perdicis sief albi
fellis alracam fellis sfaboc omnium ana pō-
dus dauich duorum musci dauich vnum ce-
lidonie çuccari tabarçed folij salis amoniaci
croci omnium ana.ʒ.quatuor misceantur et
admistret̄. Aliud
saleo. Recipe:climie argēti antimōij rubee

margaritaꝝ equales terãtur oĩa cũ aqua bñ ⁊ exiccent̄ in vmbra. ⁊ fũat musci ⁊ cãfore põdus dauich. ij. ⁊ tere vtraq; p se bñ. deinde pmisce oĩa ⁊ terãtur ⁊ ɔficiãtur ⁊ cribellẽtur cũ orali ⁊ fiat alcohol ex eo sapient̄ ⁊ subtilit̄.

Aliud ffeite ⁊ ipm illuminat visũ. ℞e. climie auri. ʒ. ij. folij. ʒ. ß. margaritarũ dauich. ij. al̄. dauich. i. croci dauich. ij. fell̄ pdicis fell̄ me çimele oĩm añ dauich. ij. fellis adib dauich. i ⁊. ß. ⁊ in descriptiõe aᵃ loco adib leporis musci dauich. ß. terantur ⁊ cribellentur ⁊ misceãtur ⁊ dimittãtur. xl. dieb⁹. deinde administret̄.

Aliud eius qõ illuminat visũ ⁊ abscidit lachrimas. ℞e. ffeidenigi. ʒ. iiij. eris vsti. ʒ. ij. ⁊. ß. çiniar dauich. ij. coralli margaritaꝝ piperis macropipis ffebigi oĩm añ. ʒ. i. sal amoniaci dauich. iiij. ffebigi vsti. ʒ. i. ffebigi cõbusti. ʒ. i. aloes dauich. ij. meithe dauich. i. ⁊. ß. cãfore ⁊ musci oĩm ana kirat. i. misceant̄ ⁊ administretur. Descriptõ burud duoꝝ ⁊ sif. q̃ curantur vlcera ⁊ alserengi ⁊ phibet oculũ vt emineat p⁹ aptõem venarũ ex descriptõe gmatici. ℞e. antimonij de spaban abluc. ʒ. x. ffedenigi abluti. ʒ. v. misceant̄ ɔtrita cribellata ⁊ administret̄. Aliud hunaim. ℞e. ffedenigi abluti. ʒ. iij. amili ⁊ climie argẽti ⁊ opij oĩum ana. ʒ. i. gũmi sarcocolle oĩm ana. ʒ. ij. ãtimonij. ʒ. i. ceruse plũbee. ʒ. v. terãtur ⁊ cribellent̄ ⁊ administret̄.

c Aptm õ siefec. Siefrubeũ altaracmaticon lene inuatm ad scabiẽ ⁊ ad carnem additã ⁊ ventositatẽ sebel ⁊ ẽ aggregatũ cognitũ. ℞e. emathitis. ʒ. xij. gũi. ʒ. x. çiniar. ʒ. v. ⁊ in descriptõe alia. ʒ. vi. eris vsti ⁊ colcotar vsti. omniũ añ. ʒ. iiij. opij. ʒ. i. Et inuenimus iterũ additõem mirre. ʒ. ij. Et i descriptõe gramatici. ʒ. ij. opij. ʒ. i. conficiãtur cũ decocto antiquo ⁊ fiant sief ⁊ administretur. ⁊ quidã addũt alumis. ʒ. i. Aliud magnũ rubeũ qõ ɔfert ad ventositates sebel vehemẽtes antiq̃s descriptõne ⁊ est cognitũ. ℞eci. ematithis. ʒ. x. çiniar. ʒ. vi. alumis iameni. ʒ. v. colcotar vsti. ʒ. v. climie. ʒ. iij. croci. ʒ. i. aur. ij eris vsti. ʒ. v. gũi. ʒ. x. terãtur et cribellent̄ et conficiãtur cum vino antiq̃ ⁊ fiant sief ⁊ administret̄. Aliud çacharie rubeũ qõ cõfert ad dolores difficiles ⁊ caliditatẽ ⁊ turbatõez ⁊ rubedinẽ in oculo. ℞e. emathitis. ʒ. v. dragagãti gũmi oĩm añ aur. ij. opij aur. i. terãtur ⁊ cribellent̄ ⁊ conficiãtur cũ vino antiq̃ et administretur. Aliud iesus ⁊ bisk. ⁊ iste ẽ modus eius. ℞ec. emathitis. ʒ. xv. ⁊ in alio. ʒ. v. gũmi tantundẽ çiniar. ʒ. x. colcotar vsti. ʒ. vi. calcucecaumenon opij. ʒ. iij. aluis iameni croci oĩm ana. ʒ. iij. ɔficiãtur cũ vino antiq̃ ⁊ fiant pillule et administrent̄. Taracmeticon bire rubeũ ⁊ eius intentõ ẽ acutũ. ℞e. emathitis. ʒ. xij. gũmi çiniar oĩm ana. ʒ. vi. calcecaumenon colcotar vsti. oĩum ana. ʒ. iiij. opij ʒ. ij. croci. ʒ. i. terantur ⁊ cribelletur ⁊ ɔficiantur cũ vino antiquo ⁊ fiant sief. ⁊ administretur. Aliud bire rubeũ quod ɔfert ad materias in oculo ⁊ albuginẽ subtilẽ ex pcussione lapidis sup oculũ donec mollificatũ ẽ et viridis factus. ℞e. emathitis. ʒ. vi. eris vsti ʒ. iiij. coralli margaritarũ nõ pforatarũ ceruse sebede ⁊ est vcifur omniuz ana. ʒ. ij. gũmi dragaganti oĩm ana. ʒ. vi. fufel sanguis volatiliũ sicci oĩm ana. ʒ. ij. carabe kirath. i. ⁊ in õscriptõe alia. ʒ. i. sanguis draconis. ʒ. ß. croci. ʒ. ß. terantur ⁊ fiant sief ⁊ administret̄.

Sief aliud rubeum ad tenebrositatẽ ⁊ alfusoba ⁊ ẽ vngula ⁊ abscindit lachrimas. ℞ aluminis iameni. ʒ. ij. ffeidenigi gũmi omniũ ana. ʒ. v. calcucecaumenon çiniar omniuz añ ʒ. i. ⁊. ß. colcotar vsti. ʒ. ij. climie. ʒ. ß. opij. ʒ. ij. terant̄ et cribellentur ⁊ conficiantur cum vino antiquo ⁊ fiant sief ⁊ administret̄.

Aliud acutum. ℞e. ffedenigi calcucecaumenon çiniar omnium añ. ʒ. v. gũi. ʒ. iij. opij ʒ. ij. climie alumis iameni colcotar vsti oĩum ana. ʒ. iij. terant̄ ⁊ cribellentur ⁊ cõficiantur cum vino antiquo ⁊ fiãt sief ⁊ administrent̄.

Aliud acutuz valde ⁊ confert ad tenebrositatem. ℞e. euforbij. ʒ. ij. croci. ʒ. iij. aloes. ʒ. ʒ. iiij opij. ʒ. i. çuccari. ʒ. iij. calcucecaumenon vi. conficiantur cum aqua endiuie ⁊ fiant sief ⁊ administretur.

Aliud sublime ad tenebrositatem. ℞ecipe sedenegi. ʒ. xij. ß. çiniar calcucecaumenon aluminis iameni gummi omnium ana. ʒ. vi. climie auri colcotar vsti omnium ana. ʒ. i. ß. terantur ⁊ cribellẽtur et conficiantur cum vino antiquo ⁊ fiant sief ⁊ administretur.

Hec descriptõ est gramatici ⁊ nomen ei⁹ est sief rubeum. ⁊ inueni ei descriptõnem aliã

℞ecipe sedenigi. ʒ. xij. colcotar vsti eris vsti omnium ana. ʒ. iiij. çiniar. ʒ. vi. gũmi arabici. ʒ. x. opij. ʒ. i. croci. ʒ. ß. terãtur ⁊ cribellentur ⁊ conficiantur cum decocto ⁊ fiant ex eis sief. redit ad tabarent.

Aliud filij facientis alcohol qõ administratur postq̃ abscidit̄ vngula ⁊ strigit valõ. ℞ gnatorũ acetosoꝝ gũi oĩm ana. ʒ. vi. thuris

mirre acacie tubel eris opiꝫ spice oim an̄.ʒ.i.
terātur ⁊ cribellent ⁊ ꝯficiant cū aq̄ pluuiali
⁊ fiāt ex eis sief. redit ad tabarieni.

Sief lene mirabile qđ ꝯfert ad māz i ocu
lo ⁊ albuginē subtilē ⁊ ad illū cᵒ oculi pcuti-
unt ⁊ fiūt virides. Re. ssedenigi.ʒ.vi. coralli
margaritaꝝ foliꝫ oim ana.ʒ.iiij. gūi dragagā
ti ⁊ mirre oim ana.ʒ.v. ceruse carabe oim an̄
ʒ.i. ⁊ strengi ⁊ alcucecaumenon oim an̄.ʒ.iiij.
sanguis draconis croci oim an̄.ʒ.ß. terātur ⁊
cribellētur ⁊ fiāt sief. Sief iesus. Re. sar
cocolle.ʒ.vij. sief meithe.ʒ.vi. dragagāti.ʒ.v
croci.ʒ.iij. opij.ʒ.ij.⁊.ß. colcotar.ʒ.ij. çiniar.ʒ.ij
⁊.ß. aloes.ʒ.ij. mirre.ʒ.iiij. gūi ssedenigi oiꝫ an̄
ʒ.x. Sief viride valēs ad sulach.i. reuolu
tōez palpebrarū ⁊ vētositatē sebel.i. inflatu
rā venaꝝ in oculo ⁊ corrodit carnē additā et
vngulā qn̄ nō abscidit ⁊ ē aggregatiuū. Re.
çiniar.ʒ.iij. ceruse climie argēti gūi amōiaci
oim an̄.ʒ.ij. Infūdat amoniacū die ⁊ nocte
cū aq̄ rute ⁊ leniat in mortario ꝯficiant ⁊ ad
ministretur. Aliud viride cū aq̄ rute. Rec.
climie aq̄ rute exiccate oim an̄.ʒ.iiij. stercoris
stellionis pōdus dauich.i. gūi.ʒ.iiij. amonia-
ci.ʒ.ß. fiāt sief ⁊ administret. Aliđ viriđ nr̄ꝫ
cū bdellio. Re. climie.ʒ.vij. sief meithe.ʒ.iiij.
celidōie.ʒ.ij. amili.ʒ.iij. scamōee dauich.ij. gūi
çiniar oium ana.ʒ.x. bdellij.ʒ.xv. thuris.ʒ.i.
bdelliū aūt ⁊ thus infūdant cuꝫ aq̄ rute ⁊ tē
vtraqꝫ bn̄ donec fiat sicͭ lac ⁊ pꝫce medicias
siccas sup ea tritas cribellatas cū orali ⁊ mi
sceātur ⁊ fiat sief. Aliđ viride. Re. çiniar
ʒ.iij.⁊.ß. amoniaci ceruse gūi oim an̄.ʒ.ij. ami
li.ʒ.i. infūdat amōiacū cū aq̄ rute ⁊ fiant sief

Sief qđ noiat emteikiticon. ⁊ ē rubeū le
ne iuuatiuū ad iceptōem aq̄ ⁊ oculos molles
tenebrosos ⁊ ad albuginē siccā ⁊ ē aggrega-
tū cognitū. Re. climie croci opij pipis oium
an̄.ʒ.iiij. sal indi.ʒ.i. baurach armeni mirre
oiꝫ an̄.ʒ.xij. leblilidi.ʒ.ij. gūi meithe sarcocol
le oim an̄.ʒ.viij. arsenici rubei.ʒ.ij. infūdatur
mirra die ⁊ nocte in vino antiq̄ ⁊ misceātur
sicͭ miscet sief albū ⁊ ꝯficiātur ⁊ fiant sief. Et
inueni in descꝑtiōe alia ⁊ est sief citrinū ⁊ iue
ni ipꝫ diūsū i rebᵘ ⁊ sūt baurach armeni mir
re oim an̄.ʒ.iiij. arsenici rubei croci oim ana
ʒ.ij. climie ⁊ opij oim ana.ʒ.iiij. sal indi.ʒ.i. pi-
pis ⁊ macropipis ⁊ sief meithe ⁊ sācocolle ⁊
gūi oiꝫ an̄.ʒ.ix. ameos.ʒ.ij. ꝯficiāt cū aq̄ ⁊ admi
stret. rđit ad tabarēi. Sief viriđ mirabile
valđ. R. sācocolle.ʒ.x. sief meithe.ʒ.x. croci
ʒ.i.⁊.ß. arsenici rubei.ʒ.ij. baurach armeni pi
pis albi opij oim ana.ʒ.iiij. terant ⁊ cribellē
tur ⁊ fiant sief ⁊ administret. Sief alistiki-
ticon limunaginati. Re. croci climie opij ari
stologie oim an̄.ʒ.iiij. ⁊ in descriptiōe alia re-
manet aristologie.l. pipis nigri ēblicoꝝ salis
indi oim an̄.ʒ.i. sarcocolle gūi mirre masticis
oim an̄.ʒ.xij mirobal. citrinoꝝ.ʒ.ij. ⁊ i descri
ptiōe alia loco mirobal. cit. baurach armeni.
misceantur ⁊ administret.

c Aplꝫ al sief nigri aggregati iuuatiui
in tile apatū bonū. Re. climie auri ce-
ruse gūi oim an̄.ʒ.ij. opij calcucecaumenon
oim an̄.ʒ.iiij. coralli margaritarū marchasi-
the mirre costi spice croci oiꝫ ana.ʒ.i.⁊.ß. aca
cie.ʒ.xxiiij. amōiaci pipis longi oim ana da-
uich.ij. terātur ⁊ cribellētur ⁊ ꝯficiātur cū aq̄
solatri ⁊ administret. Inueni hᵒ sief nigruꝫ
in descriptiōe gramatici diūsum huic. ⁊ ē aca
cie.ʒ.xxx. eris vsti gūi arabicͥ oim an̄.ʒ.v. mir
re.ʒ.ij. croci dragaganti oim ana.ʒ.ij. spice.ʒ.
xiij. margaritaꝝ nō pforataꝝ.ʒ.i. calcis.ʒ.ß.
thuris masculi.ʒ.ij. opij.ʒ.iiij. ꝯficiant cū de-
cocto ⁊ fiant sief ex eis. redit ad tabareni.

Aliud iesus nigrū valēs ad vngulā i ocu
lo. Re. ātimonij çiniar folij oim an̄.ʒ.i.⁊.ß. a-
moniaci macropipis oium an̄.ʒ.ß. climie.ʒ.ij.
terant ⁊ cribellētur ⁊ ꝯficiant ⁊ fiāt sief ⁊ fi-
at alcohol cū eo in ocul.

Aliud nigrū cū fumo vitri qđ ꝯfert ad te
nebrositatē ⁊ palpebras q̄ rubēt ex sulach et
facit nasci pilos. Re. climie acacie oim an̄.ʒ.
v. çiniar.ʒ.iiij. calcucecaumenon.ʒ.ij. opij mir
re oim an̄ dauich.ij. gummi dauich q̄tuor. fu-
mi vitri antimonij oim an̄.ʒ.i. terant ⁊ cribel
lent ⁊ ꝯficiant cū vino antiq̄ ⁊ fiāt sief.

Medicamē ad pilos natos in palpebris
Euellant in pmis pili ⁊ liniant sup locū san
guinis rane viridis aut cinis veneraꝝ mari
naꝝ pmixtᵘ cū kitran aut terat rasura ferri
Cū g euulsi sūt pili liniant palpebre cū spu
to. deide pulueriçet sup locū piloꝝ ex rasu-
ra ferri ⁊ dimitte ipꝫ hora vna ⁊ absterge eā
deide puluerica sup eā vicezᵃ. fac illud .vij.
vicibᵘ aut.v. qm̄ rasura ferri ē acuta valde et
nō pmitte pilos nasci. Ex medicis sūt q̄ ifri-
gidāt locū piloꝝ infrigidantibus dōec stupe
fit ⁊ nō nascūtur pili. Q̄ ē vt accipiat psilli
um ⁊ terat cū aq̄ frā ⁊ liniatur super locum
alium quare nō nascitur i eo pilus. aut sūat
opiū ⁊ terat cū aq̄ ros. ⁊ liniatur sup locum
Stupefacit eīm ipm ⁊ nō nascit. aut suma-
tur fel capre ⁊ teratur cū aq̄ caul ⁊ liniat su

Vt pili nō nascāt postq̄ fuerit euulsi

per locū. Et q̄dā medicoꝝ linīūt palpebras cū visco ⁊ eleuāt pilos ad supiora ⁊ inuiscāt eos cū visco. Et ex eis sunt q̄ accipiūt acū sb tilē ⁊ pforant cū ea supra locū pili ⁊ itromittūt pilū in ipsū ⁊ non reuertit i. feri°.

c Apitulū de sief albo fcō cū thure et est iuuatiuū. Re. sarcocolle nutrite cū lacte asine opij dragaganti oim añ. ʒ. i. thuris albi. ʒ. ß. ceruse. ʒ. viij. gūi. ʒ. iiij. ꝯficiāt cū aq̄ ⁊ fiant sief ⁊ administretur.

Sief albū noīatū heidinon. Re. ceruse climie oim ana. ʒ. x. opij. ʒ. iij. ⁊. ß. amili. ʒ. i. dragagāti. ʒ. i. ⁊. ß. terant ⁊ cribellent ⁊ fiāt sief.

Sief albū coste ad vlcera saniosa ⁊ puncturas ⁊ pcussiones ⁊ abstergit ⁊ sedat. Re. sarcocolle nutrite cū lacte asine ceruse oium añ. ʒ. v. dragaganti. ʒ. iij. amili. ʒ. ij. gūmi. ʒ. iiij opij climie oim ana. ʒ. i. ꝯficiant cuȝ albumīe oui ⁊ fiant sief ⁊ administrent. Sief albuȝ Re. ceruse. ʒ. vi. dragaganti gūmi amili oiȝ ana. ʒ. iiij. climie. ʒ. iij. opij. ʒ. i. terant ⁊ cribellētur ⁊ ꝯficiātur cū albuīe oui ⁊ fiant sief ⁊ admīstrent ad obtalmiā ⁊ caliditatē in īceptōe sanatōnis. Repi hāc ðscꝑtōeȝ in descꝑtōe gramatici. Sief aliud albū. ℞. sarcocolle dragaganti opij omniū añ. ʒ. i. ceruse. ʒ. viij gūmi arabici. ʒ. iiij. terantur ⁊ ꝯficiant cu albumine oui.

c Apituluȝ de sief de plūbo faciētis ad vlcera in oculo ⁊ abstergit ⁊ mūdat saniē ex eis ⁊ incarnat ea ⁊ nō pmittit eos eminere ad exteriora. Et si eminēt postq̄ incarnātur ⁊ incipiūt in illa q̄ dr vīat aut ē in eis. ⁊ abscidit fiat alcohol oculo cuȝ alcohol qđ noīat rosatū. Re. plūbi vsti antimōij ð spahan eris vsti tucie inde gūmi dragaganti oiȝ ana. ʒ. viij. opij. ʒ. ß. terant medicie. iiij. ꝓme cū aq̄ multa cōtritōe bona. deinde ꝯficiātur cōmixta cū aq̄ pluuie ⁊ fiant sief ⁊ administrentur. ⁊ inueni in descriptōe gramatici.

Aliud cū plūbo faciens ad vlcera ⁊ albuginē antiquā ⁊ ad eminētiā aspicientis. Re. climie. ʒ. xvi. calcucecaumenon ātimonij plūbi vsti cornu ceruini ꝯbusti mirre ⁊ acacie oium añ. ʒ. xx. opij. ʒ. vi. ꝯficiātur cū aq̄ pluuie ⁊ fiant sief ⁊ administrentur. Aliud cū plūbo ꝯferēs ad vlcera. Re. climie argenti plūbi vsti gūmi oim añ. ʒ. iij. margaritarū n̄ pforatarū. ʒ. i. ⁊. ß mirre opij dragagāti oium ana. ʒ. ß. amili. ʒ. i. thuris. ʒ. ij. terātur et cribellentur ⁊ ꝯficiant cū aq̄ pluuie ⁊ fiant sief et admīstrent.

c Apitulū de sief q̄rūdā que ꝯferunt ad oēm egritudinē ⁊ sief diaunecon valēs ad scabiē ⁊ ad obtalmiā ⁊ albuginē ⁊ rubedinē. Re. climie vsifur çuccari arsenici rubei oim ana. ʒ. i. gūmi amoniaci ceruse oim ana ʒ. ß. margaritarū amili seis citonioꝝ dragagāti sanguis draconis oim añ dauich. i. mirre opij croci venarū tinctoꝝ oim añ. ʒ. ß. terātur ⁊ cribellent ⁊ fiant sief ⁊ admīstretur.

Sief birs ex eis q̄ admīstrant in die suo ⁊ sedat. Re. mirre. ʒ. ij. croci. ʒ. vi. spic. ʒ. v. fumi nitri subtil' gūmi oium ana. ʒ. ij. ꝯficiant cū aq̄ pluuie ⁊ fiant sief. Sief salomonis q̄ curabat vngulā. Re. climie opij oim añ. ʒ. ij. ceruse gūi amoniaci çiniar oim ana. ʒ. iij. ꝯficiantur cū aq̄ rute ⁊ fiant sief ⁊ admīstrent

Aliud. Re. gūmi ceruse amoniaci oium añ. ʒ. ij çiniar. ʒ. iij. terant ⁊ cribellēt ⁊ fiāt sief

Sief emudrurū ⁊ ē nomē viri q̄ medicabat cū eo ad caliditatē ⁊ mollificatōem ⁊ lachrimas ⁊ debilitatē ocli. Re. arsenici rubei fellis galli albi cū sanguine vene eius. ꝯficiant ⁊ teratur ⁊ exiccent in vmbra ⁊ fiāt sief ⁊ admīstrent. Sief birs ꝯferēs ad materiā in oculo ⁊ adustionē ⁊ lacrimas ⁊ carnē additā. ℞. mirre. ʒ. i. seis rose climie opij gūmi oim ana. ʒ. iiij. calcucecaumenon croci oiȝ añ ʒ. ij. terātur ⁊ cribellent ⁊ ꝯficiāt cū decocto antiq̄ ⁊ fiant sief ⁊ admīstrent. Sief cesaris faciēs ad scabiē in oculo. Re. sebedenigi ʒ. xij. climie calcucecaumenon oim ana. ʒ. vi. çiniar colcotar vsti oium ana. ʒ. iiij. ⁊. ß. opij ʒ. i. ⁊. ß terant ⁊ cribellēt ⁊ ꝯficiant cū dcocto

Sief quod administratur ex die suo qđ sedat inceptōnem vlcerum in oculo magne Recipe mirre opij omnium ana. ʒ. ij. ⁊ in descriptōne alia loco opij çiniar omnium ana ʒ. iiij. croci spice oim ana. ʒ. vi. vitri faraonis ʒ. xij. gūmi. ʒ. iij. terant ⁊ cribellentur et conficiantur cum aqua pluuie ⁊ fiant sief ⁊ administrentur.

Sief romanum ad scabiem. Recipe pumicis ⁊ magne ⁊ limaciarum antiquaruȝ oium ana. ʒ. i. gummi. ʒ. ij. infundantur gummi in aqua et terantur medicine ⁊ cribellent et cōficiātur cum gūmi ⁊ fiāt sief.

Sief de pumice iacob filij marçuc valens ad scabiē ⁊ vētositatē sebel ⁊ multitudinem hūiditatis ī oculo iuuat m̄ valde. Re. climie auri spume maris çiniar pumicis gūmi arabici tubel eris oim eq̄les ptes terātur ⁊ cribellētur ⁊ ꝯficiant cū aq̄ rute ⁊ fiāt pillule.

Sief de mirobal. iacob faciens ad calidi
tatē ⁊ hūiditatē ⁊ pruritū in oc'lo valde. R̷.
mirobal. citrinoꝝ zinziberis thucie. oīm ana
ʒ. v. licij. ʒ. x. infundaẜ liciū cū decocto antiq̄
⁊ conficiatur bn̄ ⁊ puluerizenẜ sup medicinas
cribellatas cū orali ⁊ fiāt sief. ⁊ administreẜ.

Sief ad albuginē ⁊ tenebrositatē. Reci.
baurac armeni. ʒ. iiij. sal'idi folij ⁊ ī alio sebe
denigi climie auri macropipis oīum ana. ʒ.
i. croci gariofil. oīum an̄ dauich. ij. gūmi sief
memithe cāfore omniū ana. ʒ. ʃ. terātur ⁊ cri
bellentur ⁊ ꝯficiātur cū aq̄ aut cū meibucte-
gi ⁊ admīstreẜ. Sief israel ꝯferēs ei qui
imaginaẜ valud muscas inter oculos suos.
Re. fellis albessik ⁊ fellis asaboc fellis vul-
pis fellis galli oīm ana dauich. i. fellis acci-
pitris dauich. ij. terātur ⁊ cribellenẜ ⁊ ꝯficiā-
tur ⁊ fiant sief ⁊ admīstrenẜ ⁊ fiat ex eis alco
bol cū aq̄ ī duob' radijs. Cobol emecauti
rion ad scabiem ⁊ hūiditatez ⁊ corrosionem.
Sumatur climia cipria ⁊ frangaẜ in parteẜ
puas ⁊ ꝯficiātur: ⁊ ꝓijciantur in vrce oleum
nouū ⁊ stringaẜ os eius ⁊ pforetur in medio
coopertorij dōec egrediaẜ ex eo vapor ⁊ pōa
tur in furno aut sup̄ carbones nocte. i. deīde
extrahe illud. deinde reduc illud ad ignē ⁊ ꝺ̄
coq̄ illud cū vino ⁊ exicca illud ⁊ ꝯtere illud
Cū g̊ indiges eo accipe ex eo aur. viij. ⁊ eris
vsti aur. viij. ⁊ antimonij vsti aur. viij. tere il-
lud ⁊ administra illud cū capite radij in mane
⁊ sero. Sief ad tenebrositatē visus ⁊ īcep
tōez aq̄ ī oculo. Re. fellis arachamati ⁊ suc
cū prassij ⁊ mel qđ currit ex fauis ⁊ sit succ'
prassij duplū ponderis fell. Et funde sup ea
succū ramoꝝ feniculi ⁊ fel thauri albi recenẜ
cū eq̄litate ⁊ ex melle ptes. ij. ⁊ fiat cū eo al-
cobol aut ex felle adib ps. i. cū aq̄ fenicli aut
succi prassij ptib' duab' ⁊ fiat cuz eo alcobol
⁊ h̄ ēt ē iuuatiū ad tenebrositatē visus ⁊ īce
ptōem aq̄ qm̄ subtiliat ⁊ calefacit ⁊ ꝯfortat.
Et oz vt admīstrenẜ iste medicine in alcobol
acutis oībus qn̄ nō ē in capite repletio ⁊ ī lo
co cui' aer ē mūdus locus clarus subtil' tē-
peratus in frigore ⁊ calore. Aliud qđ re-
soluit aquā ab oculo. fenugrecū laueẜ cuz aq̄
trib' vicib'. deinde coq̄tur cū aq̄ donec ꝯsu-
maẜ aq̄ ⁊ inspisseẜ ⁊ reponaẜ in carorati vitri
⁊ reserueẜ in ea ⁊ fiat alcobol ex eo. Aliđ
Sumatur ex tyriaca alfaroc fcā cū viperis
⁊ misceaẜ cū melle ⁊ ē vltimū iuuatiū expttū

Ad tenebrositatez ⁊ dilatatōem pupille.
fel adib ⁊ fel fani equali mensura sumanẜ et
misceantur ⁊ reserueẜ ⁊ fiat alcobol ex eo.

Ad inceptōem aq̄ ēt alsabacrati. Euacue
tur fel thauri sicut ē in vas vitri ⁊ dimitteẜ
x. diebus deīde ꝓijcianẜ sup ip̄m mirre ⁊ cro
ci citroꝝ oīm ana. ʒ. i. ⁊ suspendaẜ vas in so-
le. iij. diebus ⁊ fiat alcobol cū eo. Aliud ad
sabacrati. Sumanẜ ex epate capre ptes. vij
pue ⁊ sepeliaẜ in eis pip longū in oī portōne
epatis granum vnū longi pipis ⁊ friganẜ ī
frixorio testeo. Cū g̊ decoquitur parū aufe-
ratur piper lōgū ab eo et tere ip̄m ⁊ ꝯfice cū
melle ⁊ vtere eo. Aut hoc. sepeli longuz
piper in epate equi ⁊ assetur ⁊ sūatur longū
piper ⁊ teraẜ ⁊ misceẜ cū eo pondus dauich
i. de musco ⁊ fiat cū eo alcobol. Aut hoc
ex medulla cruris gruis fiat alcobol. Aut
h̊ ꝓmisce aquā ⁊ vrinā pueri ⁊ fac cuz eo al-
cobol. Et ad acuitatem visus. fel' pdicis
ps. i. mellis faui dispumati ptes. ij. aq̄ fenicli
ptes. iij. misceanẜ ⁊ suspendātur in sole dōec
sit ei spissitudo ⁊ est cooptū ⁊ admīstretur.

Ap'm caputpurgioꝝ. Caputpur.
c ad pueros q̄ dormiūt sup facies su-
as ⁊ ad guardenigi ⁊ est infirmitaẜ q̄
oritur ī palpebris ⁊ nō dimittit oculū apire
⁊ rubet intus ⁊ q̄ non pōt apire oculos suos
Re. ꝯdisi licij olibani oīm an̄ ʒ. iiij. ⁊ in descri
ptōne alia oīm ana dauich. iiij. origani psici
croci aloes mirre omniuz ana. ʒ. ij. terātur ⁊
cribellentur ⁊ fiet sief parua ⁊ fiat caputpur
gium cum oleo viol. ⁊ lacte puelle.

Caputpurgiū ad sodam ⁊ sedatur bene.
opopanacum castoreum fel adib crocus eq̄li
mensura sumpta teranẜ ⁊ cribellentur ⁊ fiāt
sief pua sicut almess ⁊ admīstrenẜ.

Caputpurgium ad sodam descriptōne
Zacharie. R. opij castorei serapini opopa-
naci croci aloes oīm ana. dauich. iiij. terātur
⁊ cribellenẜ ⁊ ꝯficiaẜ ⁊ fiāt sief pua ⁊ admini-
strentur. Caputpurgiū ad illos q̄ vident
sil'ia muscis. fiat caputpurgiū cū aq̄ sansuci
Aliud. Re. fellis aracamati fel' pdicis
fel' adib musci castorei oīm an̄ dauich. iiij. te-
rantur ⁊ cribellenẜ ⁊ ponanẜ in vas vitri et
admīstretur ad sabacrati ⁊ vētositatē sebel.

Caputpurgium quod confert ad vento-
sitatem sebel ⁊ palpebras in quibus est cros
situdo ⁊ ad sodam capitis. Castoreum sto-
rax crocus opopanacum equali mensura ac
cepta terantur et cribellentur et ꝓijcian-
tur in aqua. Et ꝓijciantur super illud o-
leum siricinū. Cum ergo necessitas ꝓuocat

fiat caputpurgiũ ex eo. ⁊ oīa ista caputpur gia sunt nob̄ ⁊ eis vtimur.

Caputpurgiũ qđ ꝯfert ad sodā ex frĩtate Castoreum opopanacum crocus fel adib. equali mensura sūpta soluant cum aqua frīa ⁊ fiat caputpurgiū cū eo.

c Apl'm trigesimũq̄rtũ de medicinis ꝯpositꝭ q̄tũ remanet opatō ea᷑ ꝑm intentōem illo᷑ degendra saboc. tyriaca remanet ex. vi. mēsib᷒ vsq᷑ ad. xxx. annos. Trocisci regis in alio de lacca ⁊ kokiũ ⁊ hedrumerō ⁊ trocisci de sq̄lla remanēt ex duob᷒ mēsib᷒ vsq᷑ ad. ij. annos. tyriaca ex dre. ex. ij. mēsibus vsq᷑ ad. ij. ānos. tyriaca sunadh remanet ex. vi. mēsib᷒ vsq᷑ ad. vij. ānos Cōfectō arastō ex. vi. mēsib᷒ vsq᷑ ad. iij. ānos Sagçenea ex. vi. mēsibus vsq᷑ ad. iij. ānos. Filoniū psicū sile ei. Et gal. de medicia filonij dixit q̄ qñ dat p᷒. ij. ānos aut. iij. aut. iiij. ē magꝭ iuuatiū ꝯfert p᷒ illud vsq᷑ ad. x. ānos. ⁊ p᷒ illud iuuat odor ei᷒ ⁊ fit insipidū ⁊ debilitatur op᷒ ei᷒. Cōfectō āıq̄ scoti. ex. vi. m̄sib᷒ vsq᷑ ad. iij. ānos. Sācgenea. ex. vi. m̄sib᷒ vsq᷑ ad. iij. ānos. Cōfectō diagnarictica ex. vi. mēsib᷒ vsq᷑ ad. ij. annos. Cōfec᷒ dialacca ex vi. mēsib᷒ vsq᷑ ad. iij. ānos. Cōfectō ð sulfur̄ ex vi. mēsib᷒ vsq᷑ ad. xvij. mēses. ⁊ p̄ꝯmū ei᷒ vsq᷑ ad ānū vnū ⁊ mediū. Omorusius ex. ij. m̄sib᷒ vsq᷑ ad. ij. ānos. Stomaticō. ex. iij. mēsib᷒ vsq᷑ ad. iij. ānos. Et ꝯfectō de musco ex. vi. mēsib᷒ vsq᷑ ad vnū ānū. koki ex. ij. mēsib᷒ vsq᷑ ad vij. ānos. Medicamē diayrūdis ex. vi. mēsibus vsq᷑ ad. iij. ānos. Cōfectio anacardia ⁊ ē albaladur. ex. vi. m̄sib᷒ vsq᷑. iij. ānos. medicamē ð musco ex. ij. m̄sib᷒ vsq᷑ ad. ij. ānos. Reliq̄ ꝯfectōes q̄ ꝑuocāt vrinā. ex. vi. mēsibus vsq᷑ ad. iij. ānos. Diamarte ex. ij. mēsib᷒ vsq᷑ ad. ij. ānos. Fangius ex. ij. mēsib᷒ vsq᷑ ad. iij. ānos. Selithe ex. vi. mēsib᷒ vsq᷑ ad. xij. annos. athanasia ex. vi. m̄sib᷒ vsq᷑ ad. vi. ānos Due descriptiōes theodorichi sil' ⁊ logodiō ⁊ archigenis ⁊ yera galieni ex. vi. mensibus vsq᷑ ad. iiij. ānos. Reliq̄ alnacaser q̄ sumūt cū aq̄ frīa ⁊ aq̄ calida ex hora sua vsq᷑ ad duos mēses faciūt opatiōem fortem ⁊ p᷒ illud vsq᷑ ad. vi. opatō eo᷑ ē debil'. Reliq̄ āt pillule ꝑm veritatē ex. ij. mēsib᷒ vsq᷑ ad. vi. mēses et cū facilitate. p᷒ illud suffufalmidiete ⁊ alcarmesieck faciūt illa. ⁊ tria gña grano᷑ ex hora sua vsq᷑ ad. ij. menses opatōem fortē. ⁊ p᷒ illud vsq᷑ ad. vi. opatō ē debilis. Reliqui āt trocisci qui sunt ad febres ex die suo faciunt opatōem fortē. ⁊ vsq᷑ ad. vi. mēses debilē. et ille q̄dem medicine que ꝯferunt sicut trocisci de stella ⁊ trocisci alkulidijs ⁊ qui sunt ex vtrisq᷑ siles opant' ex duob᷒ mēsib᷒ vsq᷑ ad ij. ānos. Trifera magna maio᷑ ⁊ minor ⁊ alcandidicō sicut algegueferic. Olea oīa operant' donec rancida fiūt. Cū ḡ incipiūt rancida fieri nō ꝯueniūt ad aliq̄d. Oleū v̄o balsami ⁊ aqua cāfore q̄to plus antiquant' fit operatio earum fortior. Emplastra ⁊ vnguēta omnia ex hora sua vsq᷑ ad annū. Siropi omnes ex hora sua vsq᷑ ad duos annos. et galienus q̄dem dicit q̄ remansit apud eum rob citonio᷑um. vij. annis ꝑter q̄ mutaretur v̄tus eius neq᷑ gustus ipius.

c Apitulū. xxxv. ð abaigibet ingiba citro᷑um valens ad confortādu᷑ stomachū ⁊ digestionē cibi. bonū. Sumantur citri bona ⁊ abscidantur in longum vnumquodq᷑ quatuor sectōibus et extrahatur acetositas ab eis ⁊ ponantur in vase vitreo ⁊ infundantur in aqua clara munda cū sale grosso alba. ix. diebus donec indurētur deinde post illud. vij. diebus cum aqua sola absq᷑ sale vsquequo mutetur colo᷑ eius ⁊ sit album extrinsecum sicut intrinsecum. deide gusta aquam vt non sit in ea salsedo. deinde accipe mellis mundi ꝑtem. i. ⁊ aque partes duas ꝑm mensuram quantitatis citro᷑ū donec submergantur citra ⁊ decoquantur igne lento duabus horis. deinde tollant' ab aqua ⁊ melle. Et in die secūdo sumatur mel nouū et ferueat feruo᷑e vno cum citris ⁊ inbibant' citra ⁊ reponātur in vitreato. deinde puluerizentur super illa iste medicine ad omnem minam citro᷑um croci heil cardamomi oīu᷑ ana aur. i. gariofilo᷑um cinamomi omniū ān aur. ꝭ. musci dauich. i. ⁊ ꝭ. terantur medicine ⁊ pulueriçentur super citra a duobus lateribus ⁊ pone illa in burniam ⁊ sit mel semp supra citra egredit' sublime.

Jngiba citonio᷑ ad stringendū nā᷑ ⁊ ad maliciā digestionis ⁊ vomitū ex stōa᷒. Sumantur citonia bōa magna in q̄bus ñ sit co᷑ruptō ⁊ mūdent' intrisec᷒ ⁊ extrisec᷒ ⁊ excorticētur excorticatōe subtili ⁊ incidant' i. iiij. sectōes aut i. ij. ⁊ ðcoq̄nt' cū melle ⁊ aq̄ ita q̄ aq̄ sint due ꝑtes ⁊ mell' ꝑs. i. Quidā v̄o ðcoquūt ea cū melle ⁊ vino. ⁊ decoquūt' ꝑm h' in ꝑmo die ⁊ reponunt'. Jn die āt scðo decoq̄nt' cu᷑ melle solo. deinde ponātur i vitreata ⁊ pulueriçentur sup ea medicie oēs sic̄ narraui᷒

in igiba citroꝝ. ⁊ sit mel supra citonia semp. Nec ē q̄n̄ fiūt bona nisi ita. ⁊ caue in pn° ne si fundanť citonia in aq̄ vt n̄ corrūpātur.

Jngiba maloꝝ valens ad vomitū. Deco q̄ntur mala de seni dulcia cū. ij. ptibus aq̄ et pte. i. mellꝭ. deide decoq̄ntur cū melle solo et p̄iciant in pixidē ⁊ ponať sr̄ ea mel dispūa- tum ⁊ medīe odorifere ⁊ effinati sic̄ ille q̄s di xim° in ingiba citroꝝ. Jngiba prunorū si culoꝝ. si sūt hūida decoq̄ntur p° q̄ auferanť nuclei eoꝝ cū melle ⁊ aq̄. deinde abluať sola. Et efigiati sint ꝫm ꝙ diximus ante. Et si sť sicca infundanť in aq̄ iij. diebus. deide deco quanť. Jngiba bauciarū. Sumāť baucie magne ⁊ mūdenť excortice suo extriseco sb tili ⁊ absc̄idať crossuz qd̄ est in capitib° earū .s. radicū ⁊ decoq̄nť bis sic̄ dixi°. Jngiba naponū. Sumāť napi bōi ⁊ īcidantur in du as sectōes aut q̄tuor ꝫm q̄titatē magnitudi nis capitꝭ ⁊ puitatē ei° ⁊ mundētur ex cortice suo extrinseco. ⁊ infūdātur aq̄ et sale. iiij. di bus: et iterū. iij. diebus cū aq̄ calꝭa ⁊ decoqua tur cū aq̄ ⁊ melle. deinde abluanť solū et po- nātur ala foguiaci in eis sicut dixim° añ.

Jngiba nenufaris. Sumātur ligna ne- nufaris recētia p̄ter ꝙ ifūdanť ⁊ d̄coq̄ntūr. ij vicibus ⁊ pōatur sup ea mel. Jngiba in mur. scias ꝙ fruct° h° arboris ē i idia ⁊ sitať neregil ⁊ ꝯdiť dū ē recēs in idia sic̄ citonia.

Jngiba mirob. kebuloꝝ. sciaſ ꝙ igiba mi robalꝭ: kebuloꝝ fit dū sť recētes i sin ⁊ i idia ⁊ qd̄ asportať ide ē bonū valde. Et fit apud nos ꝫm modū aliū. Sumātur mirob. chebu li sblimes ⁊ fodiť tra i loco rorido hūi° areno so et pōitur ex mirobalꝭ. strat° vn° dōec finiū tur mirob. ⁊ hūectať cū aq̄. Et in oib° duobꝫ dieb° fit fouea ⁊ auferuntur mirob. et pmu- tanť ad arenā nouā hūidā dōec nō sit arida sicca et fac illud. x. diebꝫ. Cū g̊ vides mirob. iā magnificatos ⁊ iflatos ⁊ hūectatos ablue eos cū aq̄ calꝭa trib° vicib° aut. iiij. ⁊ sūanť da ctili ⁊ ordeū ⁊ decoquātur cū aq̄ mlꝭta ⁊ p̄ice mirob. i aq̄ quā d̄coxisti ⁊ d̄coq̄ eos ꝫz lent- tatē. Cū g̊ d̄cocti sť ablue eos. deide accipe mel mūdū ⁊ decoq̄nť cū eo. deide accipe ala faginati p̄dcās in igiba citroꝝ teranť et stri- gātur in pāno lini lipido sbtili ⁊ suspēdanť i olla ⁊ moueatur sēp ⁊ exp̄mať cū manu do nec egrediatur virtus alafaginati. i. spērum que sunt vt piper ⁊c. Cum ergo decoquun tur proice eos i vitreatam viridē ⁊ dimitte eos die. i. aut. ij. dieb° dōec egredianť cū eis

medicīe. deide pone eos in pixidez ⁊ accipe mel optimū dispūatū ⁊ pōe in ipo musci et croci ⁊ ābra paꝝ ꝫm mēsurā q̄ntitatꝭ rei quaz facis et p̄ice sup mirob. et strige caput pixi- dis. et q̄to pl° ātiq̄ntur sť meliores ⁊ sbtilio- res. Jngiba secacul. scias ꝙ secacul sť ra dices sic̄ çiçib et asportať ex idia et fit ex eo igiba cū ē recēs in loco suo et est sblime val de. Apud nos v̄o fit ꝫm hūc modū. Made fit i p̄mis cū aq̄ calꝭa donec mollificať cortex ei° exterior et mūdificatur cū cultello ⁊ infū ditur iterū cuz aq̄ fr̄a. vij. diebꝫ et mutať sup ipm aq̄ in oī die. et oīo fiat illd̄ donec hūcteť intrisecū ei° ⁊ ipi° extrisecū. deide coq̄ť cum aq̄ et melle ⁊ sint aque ptes due mellis ps. i deide bullat cū melle solo bulitōe vna. dein de ponatur i pixidē. Cū g̊ sbtiliať mel ex hu miditate secacul extrahatur ex illo melle et pōatur ī mel aliō dispūatū cū alafāgnimati q̄s dixi°. Jngiba çiçibis. çinçib ē vene q̄ egrediūtur d̄ vētre tre sic̄ vene tictoꝝ. Et q̄ dā sepeliūt ipm in arena sic̄ mirob. deide de- coq̄tur et fit ꝫm ꝙ dixi° i mirob. Jngiba ēblicoꝝ. Eligātur ex ēblicis sblimibꝫ q̄ n̄ sit fracti et ifūdātur. vij. diebꝫ cū aq̄ fr̄a absq̄ sa le dōec magnificētur et iflētur et hūectenť deide d̄coq̄nť. ij. vicibꝫ ꝫz ꝙ dixi° et p̄iciātur sup eos alafaginati ⁊ stringātur et ꝯhuētur

Jngiba nucis. sūatur nux hūida añq̄ i- duretur cortex ei° et decoq̄tur cū melle ⁊ aq̄ deide abluatur sola. et i hōibꝫ sť q̄ auferťt cor ticē extrisecū hūidū cū cultello et pforāt nu cē i duobꝫ locis aut tribꝫ. deide d̄coq̄tur cuz melle et ꝯditur cū alafaginati. Jngiba auellane. Eligatur ex eis dulcis magna dū ē recēs et cortices ei° et decoq̄ntur p̄t ꝙ ifū datur neq̄ pforatur et ponatur in ea alafagi mati bōi odoris. Jngiba lignoꝝ balsami hūidoꝝ. Et ex lignis balsāi hūidis ēt fit igi ba et ex arborib° et fructib° multꝭ. Et fit etiā ex iomar palme. i. radicibꝫ palme. verū tn̄ nō deletur sr̄ illū cui fiūt alungiber q̄ dixi° illud qd̄ vlꝭt vt fiat ei ex aliis fructibꝫ hūis. ⁊ siccis

Caplm. xxxvi. de medicis vomitus.

c Ondissi feis atriplicis terātur et su mātur i potu cū aq̄ i q̄ d̄coctū ē ane tū. Aliud sinapis. ʒ. ij. baurach. ʒ. i. ꝯdisi dauich. ij. terātur et cribellentur et dē tur i potu cū aq̄ aneti et sale et secaniabin.

Aliud teratur sinapis et p̄iciātur sr̄ ipz capita rafani et cōedatur et bibātur p° ipsuz aq̄ calꝭa et mel et euomat.

Aliud qđ facit euomē colerā ⁊ euacuat il
los q̄ in potu sūpserūt venenū. ℞e. sal indi
carabe baurach oīm ana ptē .i. sinap̄ ptez .ʒ.
terant᷑ ⁊ det᷑ i potu cū aq̄ mell᷑ ⁊ euomat. ē. n.
iuuatiū valde. Aliud. ℞e. cācarçed nucis
vomice seis rafani oīm añ. ʒ. i. terant᷑ ⁊ dētur
ī potu cū aq̄ mell᷑ ⁊ decoctōe aneti. Aliud
ypoc̄tis qđ facit vomē cū facillitate. qñ vult
hō vt leue sit ei vomē tūc cōedit in cōestione
sua .ij. cepas aut .iij. ex cepis trocisci aut post
cibū suū. Qr̄ ē qꝛ nos iuenim⁹ duos modos
sil᷑ sc̄ptos aut sumat ex cepis narcisci pond⁹
aur. iiij. aut. v. ⁊ incidat᷑ ⁊ elixet᷑ cū aneto ⁊ bi
bit ex eo q̄ vult vomē. ipm. n. fac̄ bonū vomi
tū ei⁹. Qr̄ ē qꝛ i cepis narcisci ē v̄t⁹ attracti
ua q̄ abstergit sic̄ gal᷑. Aliud ad hūc mōz.
radix bateke terat᷑ ⁊ det᷑ ex ea pond⁹. ʒ. ij. cū
aq̄ mell᷑ p⁹ cōestionē fac̄ ei euomē cū facilita-
te. Aliđ ad vomitū. cepe bulbi qđ asportat
vomitū incidat᷑ ⁊ decoq̄t᷑ ⁊ dent᷑ ex decoctōe
ei⁹. ℥. ij. cū melle. ipa. n. mūdificat cū vomitu

Aliud decoq̄tur anetū ⁊ calamētū fluuia
le ⁊ sal ⁊ faseoli rubei ⁊ cōedat i p̄mis rafanū
q̄ ifusus ē cū secaniabin. deide effūdatur i vl
timo secaniabī in q̄ infusus fuit rafan⁹ super
medicias q̄s dixi⁹. ⁊ sūat in potu ex eo ⁊ in-
tromittat digitos aut pēnā in os. ipe euomet
valde. Aliud sil᷑ illi. cācarçed ⁊ ē gūmi al
corsof. ʒ. iij. terant᷑ ⁊ soluāt᷑ cū aq̄ cal᷑a in sēo
⁊ colent᷑ ī mane ⁊ det᷑ ex ea. deide det᷑ p⁹ pau
lulum oleū siricinū cū aq̄ calida ⁊ melle. ipm
nāq; mouet vomitū. Aliud. sūat᷑ nuc̄ vo-
mice pond⁹. ʒ. ij. ⁊ ɔficiātur cū melle ⁊ dissol-
uat᷑ cū aq̄ cal᷑a ⁊ detur ex eo. nā ipm fac̄ vo-
mere. aut cōedat caseū cū piscib⁹ salitꝰ sic̄ ssa
bot assato dū est calid⁹. Cū ḡ sitit ⁊ vult aq̄
da ei aq̄ calidā cū melle. Cū ḡ nauseat aīa
ei⁹ itromittat pēnā i os suū ⁊ moueat vōi⁹.

Caplm. xxxvij. de mēsuris ⁊ pōderibus.

Am excusat⁹ suz ab h̄ caplo i h̄ lib⁹
i qm̄ ego ñ dixi oēm mēsuram ⁊ pōd⁹
⁊ feci vnū p⁹ aliud nisi q̄ ē cognituz
apud illos q̄ linguā arabicā noscūt in caplis
suis. verūtñ q̄dā in tñslatōem meā sblimit in
spexer᷑t. rogauer᷑t me tñslatōem ei⁹ vt p illō
fieret iuuamtū i libris alijs ab isto. Et h̄ ē ei⁹
expositō. Scias q̄ nomē kist apđ gentes
q̄ grece loquūt᷑ est cognitū. sup mēsurā vo ñ
iuenlūt oēs. Qr̄ ē qꝛ q̄dā vtunt᷑ kist qđ ē aliđ
a kist q̄ vtunt᷑ alij. Et kist qđ apud romanos
capit lib. i: ⁊ duas t̄tias. ē. ḡ. ℥. xx. ⁊ kist alica
ticū capit lib. i. ⁊ .ʒ. ⁊ lib. est. ℥. xij. Et miua ro
mana ē. ℥. xx. Et miua alicatica ⁊ basaria est
℥. xvi. Et miua est sextaria. xl. lib. ē. xx. sex-
taria. Et sextariū ē. ʒ. vi. ⁊ dauich. ij aut aur᷑
iiij. ⁊ .ʒ. Et dorkimi est aur. i. Et duruk alitati
ki ē caus ⁊ caus vnū ē sex acsetirōana. coti
lū vnū ē. ℥. ix. mukitrū magnū ē. ℥. iij. muki
trū puū ē sex darkimi. in d̄scriptiōe alia loco
oīs itatichi in h̄ libro italici. ⁊ loco oīs muka
tron mastarō. In h̄ caplo acsunefun. ʒ. xviij
cohat⁹ vl᷑ ciat⁹ ℥. i. ⁊ .ʒ. harme q̄rta. ʒ. i. aut da
uich. ij. Aurulij in descriptōe alia aurei ⁊ au
guen. ratō vna ē ⁊ vnūquodq; eoꝝ ē aur. vij
aben mel᷑ miue. ij. aben olei miua .i. ⁊ .ʒ. kist
mel᷑ libr̄. ij. et. ʒ. adburich. lib. iij. albemimon
sextaria. xxv. Sēminem pōd⁹ ei⁹ harme ⁊ .ʒ.
fababasiria. iiij. seumen ⁊. iiij oboli ⁊ obol⁹ da
uich. i. et. ʒ. chemeraxi alexādrina oboli. iij. fa
ba greca semunen. ij. ⁊ oboli. ij. Et faba alex
andrina oboli. iij. ⁊ semunec. iij. auellane pon
dus est. ʒ. i. nux est. xiiij. semunen. asabafa p-
ua septem seguinen asacraiati sextaria. vi. ⁊
q̄rta. coclear mel᷑. iiij. aur. coclear medic̄ aur᷑
i. in descriptōe alia ⁊ aur. mediē. ʒ. i. asatis se
xtaria. ij. ⁊ darchimi. vi. oboli. et obolus. chi
rat. iij. ⁊ chirat grana. iiij. Et. iij. oboli. ix. chi-
rat. ⁊ alconuani. iij. ℥. almumeisi. ℥. i. ⁊ .ʒ. ale
aubolo. xxiiij. chirat ⁊ alcuathu. ℥. i. ⁊ .ʒ.

Completū est postremuz aggregati ex li
bro medicine edictōne Jōhis filij serapiōis.

Et hūc librū tñstulit mgr̄ Gerhard⁹ Cre
monensis in collecto de arabico in latinum.

Descriptō mugath experti. ℞e. euforbij
⁊ spice inde piperis albi ⁊ cardamōi piretri ⁊
croci ⁊ ellebori albi ⁊ seminis iusquiami albi
omniū ana ptem .i. castorei et opij oīm ana
ptes. ij. teratur omnis medicina p se ⁊ cribel
letur et conficiatur cum melle dispumato et
administretur in oī quod dr̄ imugath.

Completa sūt hec opa. s. simpliciū ⁊ egri
tudinum pticularium Jōhis filij Serapio-
nis: ac impressa Venetijs sūmo studio ⁊ ar-
te magr̄i Rainaldi nouimagēsis Alemani
Atq; emendata p claros medicos solertissi-
mos: ita q̄ existimātur esse absq; errore aliq̄
cum auxilio summi redemptoris q̄ sit bene-
dictus. Amen.

Alliasef.i.puncti rubei qui sunt vt pullicis morsus ⁊ sunt in oībus mēbris ⁊ p̄cipue in oculis ⁊ cito recedunt.
algoçodie.i.nodi qui sunt ī collo ⁊ gula ⁊ sb asellis ⁊ in inguinibus.
alguafedi.i.paxillus.
alranna.i.cibus de agresta.
alcefuts.i.psillium.
alauis tria est.finis os ⁊ ve.
atula que ad finē tendit.
apij siluestris.i.petrosilī.macedonicū.
alleid.i.brachiuz.
alfesur.i.radix vitis albe.
almuseragi.i.vuea.
albaficet.i.pluuinar.
alcordine.i.tucia inda.
asarū amomū ⁊ acor⁹ atq3 assarū ad inuicez mutuanī vnū p alio ponendo.
albasafa desudatio.
alchorsof.i.cardini capita.
adesia citrina cibus est qui fit d̄ lentibus coctis cum aq̄ quibus additur acetum parum ⁊ çafrani.
asebicū.i.cooptoriū instrumentū aq̄ rosee.
aderebei.i.corruptio stomachi.
alguasegues.i.inquietudo .s.quando hō loquitur secum ⁊ non potest dormire.
asaragi.i.virga pastoris psice vocatur bersienda.
adaleumi.i.decrepita.s.senecta in qua hō se mouere non potest.⁊ omnes sue vires sunt destructe.
assamam.i.dies caniculares in estate ⁊ in hyeme molesti.
andaroze.i.sulfurace vel mandragora.
aliatran.i.edera.
algerarat.i.paruorum scorpionū post se trahentium caudas.i.restellatoꝝ.
alucine.i.ameos.
aloes scotrenses.i.cicotrini a loco.
alcatys.i.renū.
albechell.i.tamariscinas.
alucruben.i.scolopendria.
albossos.i.cauda vel os caude.
alue.i.palpitatio.
aluia hec fit de çuccaro sicut sisamum de melle.
alusnen.i.sulfurata ⁊ bm quosdā sosa .i.herba de qua fit albali.
assubul.i.oculi q̄ sr medij inter nigrū ⁊ variū.

açegi.i.atramentum.
anabada est cibus sicut phaludeç nisi q2 in eo ponunt sisamum.
açubd.i.butirū crudū.
alocuē.i.herba silīs cotile fetide.
asem.i.butirū coctum.
alkitran.i.pix liquida.
antuden.i.radix herbe de qua fit assa fetida.
albeihoragi.i.basilicon cū lati folijs.
assaatfati.i.robur pustulosus quia pparet in facie.
alchuabe.i.impetigo.
arfex.i.altare.
asanetu.i.piscis magnus ⁊ salitus.
acatia que fit de succo fructus cuiusdam paue arboris que iunco assimilaī in alexandria .i.albuit.
açeracib.i.magna arbor.
altit dulcis.i.assa dulcis.est eīm assa fetida dulcis.
albundacati.i.auellana.
albabi.i.calcanei.
alchaabar.i.cauilla.
atfur.i.crocus ortulanus.
adememil.i.carbūculi.
alcaris.i.sicut caput ⁊ pedes agni cum aceto coquuntur ⁊ ꝯgelantur.
almosos.i.sicut colūba coquitur cum aceto in cuius ventre ponitur menta.
aluminis scisci aluminis iameni.
albilat hoc pōderat tria grana ordei.
aldebei.i.boni odoris.
alguenin.i.malus appetitus vt cū aliquis appetit carbones vel lutū ⁊ his sīī.
atibu.i.res odorifere ex quibus fit suffumigatio.
almeçeçet.i.res acetositatē habens cuz dulcedine vt malagranata muça.
amisul.i.quando apparent radices piloꝝ albe cum extremitates sint nigre q2 punctura tardatur.
almerchatb idest flos salis q̄ tinctores vtūī.
açardat.i.acetosa montana.
aque absinthij humidi.i.succi.
açaruech.i.auripigmētum.
alaulatch.i.rub⁹ q̄ facit moras.
açuech.i.fricatio cū corticibus.

alase.i.ysopus ortulanus.
alguasegueli.i.alienatõ.
atib.i.boni mores.
aleifidabegi.i.iura vel cibus in quo ē caro.
alabraxij.i.plūbū.
alurafar.i.dilatatõ pupille.
arillaꝝ.i.seis vue.
alchabes.i.mice panis de adarmia ꝑ⁹ frixe ī oľo ⁊ postea posite in melle ⁊ frixe cuz eo.
açedarach.i.arbor magna.
allafaniati.i.spēs vt piper.
atber.i.squinantū.
abrengi.i.semen cuiusdā herbe.
aroamatiquedam ꝯfectio.
alcaboas.i:rose.
aqua casei.i.serū.
adbog.i.lac acetosum:
aqua lactis caprini.i.seri.
albedilem.i.incubus:
alchacum.i.incubus.
alcafar.i.passio qñ minuiť caro vel ꝯcauitas
almasal de lacte acetoso ⁊ farina ordei.
alafasca.i.m̄tum.
alchifar.i.mice panis ad armacini frixe ꝑus in oleo deinde posite in melle ⁊ frixeť cū eo.
assaitba.i.bultes multum ex aq̄ ⁊ farina.
alcola.i.pustule q̄ in ore fiunt.
alcubeth.i.caro sup prunas assata.
alues vel alleleguatu.i.dulcia sicut ꝯfectões de melle.alcaiasumi.i.strictura nariū.
albosin.i.tediū vel tristicia de ꝑcio ⁊ fac̄ dormire:
altass.i.inflatio.
apij seis montani ⁊ domestici petroseli.macedonici.
albatal.i.distillatio.
arthanitha.i.cicla tñ non est buchor.
alisen pānus est altus q̄ opilať os vasis vt per ipm possit exire vinum vel aq̄ et ꝑcipue si in ea sunt sanguisuge.
alimasafara.i.oblongum multū vtrūq; planū vt coopertura domus.
alberengesiff.i.ozimura cū floribus nigris.
aluthili.i.fructus tamarisci.
alrasin.i.enula.
alteieç.i.ꝑdix masculini sexus.
allalceieç.i.amoniacū.
algedeguil.i.vene q̄ ꝯtenduť a fundo stōachi ⁊ intestinis ad epar ꝑ q̄s trāsmittiť succositas ad epar.
alfuis vel alefius.i.psillij vel psilliū.
alchir quidā dicūt q̄ est furnus alchimistaꝝ.⁊ qnidā dicūt eē carbōes.
araçachi.i.bñs alas.
asarei vel amaius.i.spica celtica.
alcule.i.ꝑue pustule in ore.
alacce nulba herba silis cotule.
albecla locus inter duas spatulas sb̄ collo.
alchell.i.locus vbi ꝯiungitur collū dorso.
alefeniati.i.spēs q̄ sunt vt pip ⁊ cinamomuz
alabasech.i.tribulus:
almamarcur.i.marubiū.
escebere.i.vna de.28.mansionibus lune.
albel caculla maior.
apocrustica.i.repcussiua.
alledenegi.i.ematbites.
albotin.i.terbentina.
adbobo.i.lac acetosū de q̄ extractū ē butirū
adhebeeç.i. satirion vel testiculi vulpis.
alcobol.i.puluis ad oculos.
alchomaba.i.rumex.
almeius vene inde.
atfron sinape albū.
arassed nasturcij.
allumis iameni.i.scissi.
alabaçir.i.centaurea.
albudachati.i.auellana.
albellatoriū anacardini.
apium montanū petrosili.macedonicū.
adriboc.i.archamithe.
alessius.i.psillium.
alnasus.i.cassia.
assebebeça.i.mandragora.
albeçar galbanū.
alsessira çereacem.
aessimē pondus.
alneme ameos.
alrechengi spēs solatri.
alber sandaru v̄ga pastoris.
aliada polij.
atardilon spēs siseleos.
alminiut cost barcost.
alfar simigi sparagus.
abrengi semen est.
albel accis.
alfel cameactis.
eçaruech auripigmentum.
allobochat electuaria que lambunť.
almebela almes.
almclessis nasturciū.
alres recti alines.
adarsessaban.asclibz.
alasceie.amoniacū.
alseis nasturciū babilonis.

albel calculla maior.
altitise abrotanū silvestre.
alfelegesiff idē est.
aleikind herba.s.albamel alba.
alguafac amoniacū.
almabaleb.i.nere.
aldibic glutinum.
alfelcan.i.digitalꝫ q̄ vtunt sutores.
albered.i.pforantia.
albobonoc.i.plūbum.
albacoban.i.pes corui.
albigati genus laticinoꝝ.
almarastani hospitaꝫ.
albehemers laurinū.
alsora spēs lepre.
alguerissen genus colūbaꝝ.
alguadi.i.humor egrediens de v̄ga cū aliquis tangit mulierem.
alsemine lube romane.
assanregi puluis q̄ cadit de parietibꝫ saꝫ.
auricula muris maiorana arabice.
aloes sigeni.i.epaticū.
almereige qui sunt vt later.
aramaticū aderue.
adbububa.i.lupi.
algardaiane celidonia magna.
albange spēs fungi.
albautegi farecon.
arachamati.i.auis frangens os.
alchonoson.i.squilla.
alchacoban.i.pes corui.
aragdan.i.gruge.
alacarib.i.ypericon vel vna demonis.
alesaidon.i.scordeon.
artetica.i.sulla.
achambo.i.cletis eius.
altich.i.aça.
alentu.i.alincibar illud de q̄ fiūt vasa.
agaaredenigi infirmitas q̄ oriꝫ in palpebris intus ꝛ nō dimittit apire oculū.
anab psillitrū.
assenar.i.aloes.
amonia.i.amoniacū.
alcarapse.i.agnus castus.
aseb.i.apium.
asobe.i.alumen.
aueldum.i.argentū viuū.
aloça.i.anetum.
abelesen.i.amigdaꝫ.
arermamein.i.carpobalsamū.
argula.i.bolū vel lutū.
arfarual.i.bedeguar.
almargen.i.cipssus.
alinati.i.corallus.
alchafar.i.cerusa.
alcust.i.cappan.
andai.i.costus.
alcanfor.i.colloquintidā.
aleninuraim.i.cāfan gūma ē cᵒdaz arboris.
algir.i.celidonia.
algaspit.i.calx.
aliana.i.eupatoriū.
adidalatcors.i.enula vel ala.
açuirar.i.calcucecumeno.
almarthath.i.es vstum vel flos eris.
atarinas.i.litargirū.
alpissiues.i.lupinus.
almisch.i.passe sine granis.
algengi.i.muscas.
albork.i.fracula.
algarda.i.nasturciū.
anguarutb.i.rosa.
almea.i.sarcocolla.
acacures.i.vua sicca.
alchisas.i.storacis.
alfenith.i.papauer.
albellathoch.i.penidij.
astrodilibe.i.cana cordi.
alchelet h.i.grana pini.
alrabosathis.i.citroli.
alsseis.i.tamarindi.
assageni.i.nasturciū babilonicū.
alchibertb.i.sanguis draconis.
alchalimbat i.sursur.
alsarica.i.terbentina.
alsetaragi.i.epilensia.
asabracati.i.cassia.
alberadu.i.vidipe.
apopria ꝯfectio anacardia.
aradrabi.i.secrati ꝛ edisie.
adudarici.i.cuncte.
algimut.i.pnix.
alkilkrata.i.carnes q̄ sunt ī gingiuis.
asuriticū.i.granata silvestria vel cāpestria.
armarij nomē electuarij.
alaurudth.i.mā ī aq̄ q̄ ē silis cinamo.
alauind.i.mesarace.
alistisca.i.lenticula de stagnis.
almarij.i.ydropicis.
almubaar.i.scalea mercimōsa ocā.
alacrobi.i.intestinū rectū.
arala.i.cetarach.
almassire.i.flores dactiloꝝ.
alchathir.i.apa calidū.

açena.i.siringa.
alchir.i.contractio:
aleccati.i.neruia.
alcadaus.i.apoplesia.
açufere.i.laceratões que fiunt in facie cum vnguibus.
aresisia que est genus ellebori quod est bicu rastani.
alfa sure.i.ruta montana.
asirecb.i.radix vitis albe.
alteidei id est partes que fiunt in circuitu ani.
alteidei idest sinuantur quo preparantur coria.
aladurochi.i.spuma que generatur i circuitu cãne in mora.
arcarie purtiõ.i.sepanite.
asulafer.i.vinum coctũ ad t'tiã:
alsulafeti.i.febris ethica minuta.
aldic.i.tremor cordis.
alfacam.i.pulegium ceruinum.
aldbacaramõ idest cassia lignea nigra.
algingiati.i.mu.
acafeti.i.auellana assata.
abuse.i.kalkekengi.
alibsulsõ aut alifodelos.i.grana iuniperi vł cedri.
anacardin.i.albellabor:
alsaguafora.i.agnus castus.
almenesi.i.calamentum fluuiale.
algenia.i.spẽs meçeriẽ.
atharathib.i.berba q̃ nascit' in locis desertis sine folijs ꝛ ei⁹ stipes ẽ ru.
aluenexitu.i.medicia inda.
autrion.i.eupatoriũ.
alcharmeçicb.i.fructus taradarci.
alerchus est albacul.i.ramus.
alfungaran.i.almaroartb.
astrocube.i.grana pini.
almeibuctegi.i.rob de musto stareno.
acumeli.i.aqua de fauis.
auesefacu.i.almuçãi.
alkissinesf.i.passe sine granis.
alkissinesf.i.calamentuz.
artanum.i.partes que sunt ad nasum ad renes.
affor.i.crocus ortulanus.
asecb.i.ens'palmur.
alramadi.i.ciner eius.
almisaroa.i.eminentia vlceris.
algomuib idest caro retinens radices dentium.
alfucboab.i.vngula oculi.
alcrasecti.i.tenebrositas.
alekilati berpes estiomenus.
alecbef.i.pparatio corioꝝ.
almeseinir vel almurinar.i.claui.
arincbar.i.torace.
alneccian.i.postrema ps capiť.
alchelbel.i.mediũ colli.
almabasen.i.iunctura que est inter brachiuz ꝛ manuz.
alcisassim.i.supior pars narium.
alchesb.i.sisamum.
accunis.i.tortum.
asseitbecb.i.fricatio dentiũ ꝛ labioꝝ ꝛ gingiuarũ interius.
arosz.i.an.
alfacan cordis.i.motus cũ saltu.
Bessescen.i.balsamus.
berberitb.i.bberas.
batura eris.i.tubel.
bedemrabuia.i.basilicon pua.
bulbul.i.cepa siluestris.
bueuis.i.cepa siluestris.
buremeri medicina inda.
bedenacb.i.semina granatoꝝ siluestrium et sunt grana kilkil.
bedem.i.radix alcoza.
bilon .i.ascuilla.
bengi.i.iusquiamũ albũ.
borongi semen est nigrum similis piperi.qõ uenit de seni amare.
botbor.i.pustule pue que fiũt in pueris.
babatba id quod fit ex lacte ꝛ çuccaro.
bocbor masen radix est piretri similis berbe valẽs ad suffumig.
berengesisi.i.spẽs abrotani.
blacte biçãtie spẽs in qua multa existit vtilitas epilentic ꝛ pfocatõi matricis.
bresiendara.i.virga pastoris.
bersiendarabaurac quodlibet genus salugtnis de q̃libet sale intelligi põt.
becaidorç.i.oçonũ magnũ.
buchormarien.i.incensi maxĩe kbasti.
bulisimus.i.fames vaccia.
bundacba.i.auellana.
budaronigi.id est radix herbe similis çedoarie.
bacbatb pondus ẽ.
burniati.i.vitreatum vas.
beritb.i.pforans.
beneçimum.i.sãbacus domestica.
beconoçi.i.camomilla.

borogn semen nigrum simille piperi quod p̄
uenit de seni amarum ꝓ quo ponitur. deide
⁊ etiā dicit̄ ꝙ sit herba.
birach.i.afodilli.
baras genus est egritudinis.
beçar.i.lapis viridis omne.n.expellit vene-
num.
bundaketen genus ponderis.
bachun.i.brasil.
baucie.i.pastinace.
barbari in antro inguinis.
bodoringi radix herbe sitis çedoarie.
buçuamē.i.çedoaria.
bedeguard spina alba vel odor rose.
belçrad.i.galbanū.
biremin.i.lapis.s.leges vel beres vel bitene
belesis.i.corallus.
bruma.i.pixis.
buçidem.i.testiculi vulpis ⁊ dicitur satirion.
baçe.i.ysopus de yspania.
bather.i.pustulle vel eminētia carnis fetida
bucholie.i.herba sitis camōtille cotula fetida
baaç boroç.i.cum multe plante parue in olo
fricte ponuntur in patella sup aliam locan-
do melle inter duas posito atq̧ vt simul sic
coquant̄.
berengi p eo ponit̄ serapinū.
batheca.i.mello.
baucia siluestris.i.daucus.
Cheruba.i.mirasol.
citel elchimor.i.cucumer asininus.
cadurcalla.i.cardamomū.
carbusrathaltur.i.capil.ven.
centurion.i.centaurea.
carogueg.i.carui.
camedetus.i.camedreos.
chemonarmē.i.ciminū alcor
cholçachoroch vel panis simie vel argenti
.i.siclamē vel malū terre.
cathacus.i.ꝯgelatio capitis.
calufar.i.oleum indi.
caltata.i.appetitus cōedendi ⁊ sitia.
curati vel curataci.i.frusta subtilia.
caphadurt.i.prassinū.
calcadis calcāt cuius color est viridis ⁊ quā
do antiquatur fit colatura calcadis.
corch.i.flōr croci.
calcabuni.i.medicina inda.
cuclion.i.buglossa.
cutrū.i.succus eupatorīj.
carmeçit.i.fructus tamarisci.
cangaçed ē gūmi ascorsof ⁊ alcorsof sunt ca-
pita cardonū q̄ue cōedunt̄.
cancamminū.i.sale ꝯdita vt oliue.
canchuaraich.i.ea que nascuntur in gula et
suffocant vt squinantia.
caubeç fit in mice panis ad asma cuz in oleo
frixe ⁊ in melle dispumato posite paruz de-
coquantur. postea vero super sectamen po
nuntur vt mel p foramina separetur ab eis
⁊ sic comeditur cabis.i.de
pane.
cathaith cum multe pla-
cente depasta pue i olo frixe
ponuntur i patellā vnū
super aliam locando mel-
le posito inter duas atq̧
simul coquūt̄.
cander.i.genus cardiū qđ vocatur ca-
nerta.
calef.i.pannus faciei.
caminamidem aniudē sal ꝯdi-
tum.
cairacsebeth.i.anetum sa-
le conditum.
cabeth.i.squama ferri.
curcuma.i.vena citrina que
dicit̄ siradonia qua vtun-
tur tinctores.
canguamich.i.fulcita quorum que-
dā ꝓdūt̄ cū sale quedā sine sale.
cordumeni.i.carui agreste.
cartamē.i.semen croascromen-
sis.
cafacan.i.tremor.
curth.i.iuncus de nilo de quo aca-
chia fit.
canbil.i.terra rubea minuta
que affertur de media me-
cha vt arena ⁊ confricatur su-
per manum ingreditur cu-
tem de qua fit vnguentum
quod penetrat manum que in-
undat multum in mari qđ
est iuxta sibiliam.
cacule vocantur anche que mū-
dant vitrū ⁊ nascitur in ma-
ri quod est iuxta sibiliā.
canatelu.i.cauda equina ⁊ gre-
ceāpirias.
charis.i.alcharis.
cortex eris.i.batitura eius.
calidicon.i.flos
eris.

crecesseunus.i.trociscus de arsenico factus
cananit.i.stelle.
cabuba.i.caulus impialis.
casmech.i.vinũ albũ τ debile.
cumemicarme.i.antimonium.
ciminum carmenũ.i.siseleos.
coch.i.terra iuxta locũ vbi inclusit alexãder
goth. τ magoth.
cola.i.vlceratõ oris cum puis pustulis vel
pustule que nascunt in lingua.
cali.i.cinis clauellatus τ fit de quadã herba
salsa τ vtunt ea tinctores.
camicalca par ciminum album est.
corigibra.i.salmusa capparis ꝯdita.
chilus herba est de qua fit scamonea τ ẽ ge-
nus volubilis hñs lac.
chimus.i.succositas fcã i ꝑma digestione ci-
bi in stomacho.
cesmi.i.semen album lenticule sile.
cherri flores sũt siles violis relucentes in no
cte et non in die.
colb.i.grana solis est herba in hyspania na-
scens d qua multa gingũt nolie que semini
canip assilantur lz eo fit albius τ ad frangẽ-
dum lapidẽ valz multũ.
chachille herba est noie solebra silis vermi-
culari acetosũz hñs saporẽ τ salsũ τ fit inde
alkali.
choleodia datio.
caguamach ea que sunt simplicia τ ꝯposita
τ comeduntur post cibum sicut cappar τ oli-
ue τ ãi.
cotila pondus est.ix.ʒ.
canesis.i.scabei.
caisesces.i.vespertiliones.
cabamadurz.i.cecipuit.
caguamichi omnia que aceto τ sale ꝯdita sũt.
carobitũ.i.frenesis.
caras.i.carobita cum digerit bona est.que
vero non digeritur in humorẽ conuer-
titur adeo malũ ꝙ diffinire nescio.
comatre.i.pirus.
carathin.i.lumbrici terrestres.
carimesis.i.spẽs tamarisci.
cuscute.i.podagra lini.
cacule.i.cardamomi minus.
carpobalsami.i.fructus balsami.
caras.i.apiũ.
curcuma est radix que fertur de trans-
marinis partibus τ est qdam confe-
ctio que est in serapione.
condisi herba que assimilatur spatu-
le iuncturarum auricle ꝓficiunt ei⁹
flores quidam sunt similes violis. τ
quidam citrini.s.glauci de nocte non in die
relucentes.
cheiri.i.basilicũ.
carta inda.i.de papiro.
cordumeni.i.carui agreste.
cacathar.i.atramentũ ru-
beum.
celidonia.i.herba irũdinũ.
calcantũ.i.vitreolũ.
calcanil.i.ocimũ montanum.
cobç bague.i granum simile car-
damomo τ affert de sclauona.
cantauron.i.centaurea.
cancon.i.celidonia.
cantaris.i.derria.
chus herba cuius.vij.sunt spẽs.
calab.i.almes indum.
cici.i.ramus.
culcasia.i.radix.
choch.i.salsisicati.
chel ẽ herba in vere nascens que ra-
mos habet longos τ folia longa τ co-
meditur cruda τ vocat camibal.
ceubaran est succus niger cum quo falsifica
tur muscus çalgolla. τ dicunt quidã gummi
glandium ꝟ mentiuntur quia non est nisi gũ
mi in radicibus xilocarac-
tei inuentũ.
conclisilla.i.simula.

Dora.i.melica.
duib vocatur sophe ira ꝟ non est illa cũ qua
in yspania tinguntur panni.immo est arbor
super quam stipitem eleuata τ est parua cu-
ius folia xilocaracte similia sunt eiusꝙ cor-
tex vocatur a barbaris emaith reubarbarũ
rigidum efficit.Hanc vero diascorides ka-
lirams vocat:cuius apozima bibitum genu
um dolori confert.
durananech.i.çedar est.iij.modus.alia de co
rasten alia vt yerusolimitana alia yspana.
deuidar spẽs est que nascitur in india τ simi-
latur cipsso.
desenen.i.adeps gibbi ca-
meli.
debotũ.i.terbentina.
desaragin.i.acetosorum.
dirsin.i.sustentatio.
deneriden.i.scatapucie.

dalach.i.fera filis vrfis.
deben oleū.i.de sese quod dicitur piper album.
demesen.i.lapides virides quibus acuuntur sceubōi ⁊ sunt de mecha.
danici.i.pondus sex granorum ordei.
dauich.i.pondus.v.granorum ordei.
duuz.i.spēl.

Ebel.i.semen iuniperi.
egie.i.pisces.
endiuia.i.saraga vel senū.
elençegi.i.quando aliquis caput impetuose vertit retro vel ante vel cum loquitur mouet ipm̄.aut faciunt crepitum ore quando loquitur ⁊ semper pfert idem verbum neq; scit quid dicat.vel cum aliquis somnum socijs cum loquitur vt recordetur.vel aliquid facit qd̄ non honestum videtur.
enbula quoddam est quod est simile arūdini.⁊ enbula dicitur foramen longum vt fistula.
elebeil.i.aniuden herba de qua fit assa fetida.
elem.i.locus vbi nerue dorso iunguntur.
enbroca tedium vel tristicia ⁊ facit vigilare.
erapnma.i.effusio cum ab alto pycitur.
edis elmelith.i.sanitositas.
eleser.i.corona regis.
elufestides.i.vitis.
enbut.i.ypoquistidos.
enbuch.i.spuma alba florem faciens citrinum.
elhanabar.i.racemus muruchie.i.amara.
esie.i.genus rubeum.

Firfir.i.genus portulace.
fastasa.i.grana impinguatiua sulla vel semen trifolij ⁊ melius citrinum.
feregemisch.i.ocimum gariofilatū.
fu.i.sisbea.
fesire.i.vitis alba vel brona.i.viticella.
fasarastin.i.vitis agrestis ⁊ nigra.
fulfelenite.i.radix piperis ⁊ suum lignum.
feluçabaragi.i.fel elefantis.
fenich.i.lapis vulcani ⁊ est corp̄ pparator.
feuden.i.cor.
fandetigi.i.boroç semen nigrū.
fucaa potus qui fit de ordei aqua.
futeris.i.natura.
fescisis.i.animal.
fungus.i.futurati.
fusuricon.i.medicamen ad scabiem.
fufel.i.piper vsuale.
fughalesus.i.genus arcanice spēs buchor marie.
feturach.i.interpretatōes.
feristrele nessefidar.
fulfulinon.ocimū montanum.
floris squinanti.i.superioris.
felmi.i.peonia.
felugerasi.i.arbor licij.
fufel.i.herba que similatur nuci muscate.
felifelati.i.agnus castus.
faba egiptiaca.i.lupinus.
farmacia.i.catarticū.
fasiricon.i.prassiū.
fidem.i.pannus vel aliquid aliud quo obturatur os vasis ne per ipsum possit exire vinum vel aqua ⁊ pcipue si fuerīnt sanguisuge ibi.
faufel.i.auellana inda.
farmaticon.i.almenum.
funion.i.iusquiamū nigrū.
facsenius.i.arbor marie ⁊ est athanasia.
falemichi.i.calamentum fluuiale.
fagus.i.centaurea minor.
feulelegen.i.dans digestionē.
feuseseben.i.licium.
fufel.i.piper.
forbion.i.euforbiū.
focabathaci.i.squināū

Golie.i.genus tuberis. vt dicit abicen⁹.
galdi.i.ceraciũ.
gilbenech.i spẽs elleboris.⁊ ꝑm quosdaz mi
noica.i.nux vomica.
genseir.i.opopanax.
guasima.i.basilicon demõis.
genbuc.i.spina alba florem faciens citrinũ.
gar.i.laurus.
gafit.i.eupatoriũ.
gesse.i.qñ oculi p⁹ dormitõem aperiri ñ pñt.
granaçelem.i.pip ethiopium.
granum viriden.i.semen lenticule.
gedagail.i.vias vel canal ⁊ qñq ꝓprie di
cunt meseiraice.
gaçel.i.capriolus.
garab.i.lachryme.
guarçen.i.genus colũbax.
gesse.i.duricies palpebrarum.
galsania.i.caro pãniculosa annexa palato
subuua pendens coopiens caput carne.
gurre.i.costi.
guassamabras.i.stellio.
gasmeum folium nil.
guaril.i.stellio.
gomera.i.confectõnes liquide quas mulie
res faciũt ex quibus liniũt faciem.

Hocboen.i.margaça silis camomille licz
sit maior.
horf.i.nasturciũ.
hasse.i.ysopus yspanie.
hasech.i.cicer impatoris herba est expansa
sup terram multos ramos ⁊ semen eius spi
nosum est vt cicer.
hara.i.iuniperus.
haelkalimbat.i.gũmi fistici.
herua.i.pentadactili.
hedel.i.sauina vel iuniperi.
harmel herba est.
habenil.i.abrech.
hasce.i.sandonicum.
hiscimati.i.ꝯtritio.
hunaim.i.iohãnicius.
hekif.i.acutis.
helcabocori.i.tebertina.
hedel amomi ⁊ acorus.
helk.i.viscus.
helçerebasen.i.vitis alba ⁊ ꝑm quosdam rã
phanus.
hilbaugue.i.cardamomũ min⁹.
harf.i.semen alcanabaris.
hod.i.lignũ aloes.

heuifistides.i.ypoquistidos.
heuisus.i.roara salomonica.
hasasti.i.altea.
heifistides.i.succus plantule que dicitur plã
ta hyrcina.
hemfolus.i.lactuca asinina.
hearfelus lignum indũ notum.
hesideen.i.amomi.
heumenie.i.stafisagria.
habaras.i.fructus iuniperi.
hosmat.i.quarta ps libre.
heumenia.i.amomũ.
hodbelesen.i.xilobalsami.
haarasis.i.stafisagria.
hbarasula.i.cubebet.
horoçus.i.liquiricia.
holus iamenicus.i.blitus.
hedrumon.i.vileb.
hemenati.i.vitta longa quã deferũt sarrace
ni in capitibus suis aç.
hlelatere.i.palanca.
hekileten.i.estiomenus.

Idromel.i.aqua mellis.
iesse.i.duricies palpebre eleuaꝛ.
iumeiç.i.fructus q̃ sunt sicut ficus agrestes
acetosa ⁊ dure in quibus semen vt i papaue
re sonat.
indae.i.polium malus.
iffidaragel.i.testa alba.
isligar.i.salsa que fit ex aniuden ⁊ sale ⁊ aq̃.
insalepidis.i.gipsum.
ibelhor.i.cardamomũ nigrũ.
iudebei.i.cibus qui vocaꝛ riçi.
iudebegi.i.cibus qui fit de nucis ꝑuis placẽ
te sup quas pinguedo a carne fluens fundiꝛ
cui qñq herbe admiscenꝛ cocte.
iubeida.i.poliũ minus.
iudbi.i.nuce de adamarc
sup q̃s funditur pinguedo pul
lox colũbarũ cũ assantur.
iagueris.i.electuariũ nic.amaritudĩs habẽ
tia siue sint solutiua siue nõ.
iasseas.i.sinciput.
iskiros vel sclirosis.i.apostema la
pideum.
iariech.i.barba hyrcina.
iosbaugue.i.nux muscata.
iliati.i.naris.
iosbague.i.semen assiñati.
ioniar.i.radix palme sil
uestris.

illati.i.natis.
iulinar.i.balaustia.

kalb.i.lac acetosum.
keissim.e herba silis ferule habens semē albū lenticule sile.
keuelun.i.herba in vere nascens que ramos habet longos ⁊ folia longa ⁊ comeditur cruda ⁊ vocatur caradus vel corallus.⁊ h̄ testat diascorides.
klus.i.succositas.
kilkil.i.grana valen.i.tremule arboris.
kilos.i.salis de torrente.
kari sunt flores quarundā viol.similis in colore.alij sunt glauci in nocte tantū redolentes ⁊ non in die vt odor violaꝝ.
karmisich.i.semen tamarisci.
kisille.i.fustes nigredini attinentes radicibus rubee siles.
keste.i.berus.s.hōstans oculis aptis non mouens.
kist.lib ⁊.s.
kildaru.i.silix.
kerfe.i.cinamomū.
kina.i.galbanū ⁊ est gūmi pastinace.
khalagie.i.cibus quifit ex corde pulmone ⁊ epate incisis minutim ⁊ cū oleo frictis in quo post remotōēz p̄dcāꝝ parū aceti ⁊ oua ⁊ çafran ponit.
kebdei.i.herba portulace silis ꝗ cum frangitur emittit lac.
kisse.i.cibus qui fit de simula ordei.
kelkingi spēs ē solatri.
karabitus.i.apostema calidū in velamine cerebri.
kucubich.i.color sanguinis putrefacti in facie.
kateme.i.puluis.
kath.i.tortelle.
kitran ē genus arboris que facit gūmā qua corpora inunguntur ⁊ non putrefiunt.
keissim.i.leuisticū.
kesmess passule parue que non hn̄t interiora.
kerua.i.pentadactil.
karfati.i.cinamōi maius.
kaifur.i.balhasedh.
kichen.i.guinae.
kilinelicumalich.mellilotū.
kurit.i.gūmi.
kerelenigi.i.medicia indat
kosen.i.cortices glandiū.
kimolea.i.marmor inuentū in luto viridi qn̄ ponitur cū aceto.
kesim campestris.i.siseleos.
keschenei.i.confectio psica.
kerchesebe.i.cubebe.
kellus.i.pmixtio.
kindichion.i. herba que assilat ansobeesese frē.⁊ cum ea abstergit vitrū.
kitran ē illud qd̄ emanat de cera ⁊ pburitur vel ad instar olei fraxini extrahit.
kitran kermon.i.illud q̄ liniuntur naues postq̄ pate sunt cū pice silis siseleos.

Licium ē qd̄ fit de aq̄ in q̄ coquunt cortices berberis.
laniz.i.amigdale.
legia.i.genus titimalli.s.laccarora vel esula
leossenegi.hoc fit cū amigd̄.parū ptrite atq̄ in melle dispumato posite coquunt a quibus pue pillule formant ⁊ sic cōedunt.
litri.i.bliti.
lupuli.i.volubilis.
luf i.herba serpentarie.
lubie.i.pure.
lutum armenicum.i.bolus.
laccune.i.terra sigillata.
lapis iudaicus.i.agapis.
lac papaueris.i.opiū.
lupinus.i.faba egiptiaca.
lingua auis.i.fruct⁹ fraxini.
lutū comedendum quod dicitur iusabor ad comedendum sapidum semen album habens saporē māne.
liquiricia.i.māmille canis psica lingua.
litargia.i.subeth.s.obliuio cum somno.
lubie.i.apium.
lubie.i.almeaç.alij dicūt
lisiti qd̄ currēs ⁊ alij sicea.
luben.i.thus.

Margdir.i.cibarijs de lacte ⁊ carne.
mirahabās.i.cōditis que in sole fuerūt sine igne vt çuccarū rosatū.
mes.i.grana pua faselt mirora hn̄tia oculū in medio sicut oculus faseoloꝝ ⁊ vocantur.
fantula.i.faseoli pui.

masal h fit de lacte acetoso ⁊ farina ordei et est album.
malchid vel magor.i.lac quod post butiri extractionem remanet.
mahaleb.i.fructus nigri cuiusdã arboris.i.nere.
meu latine vocatur molorana habens hastã vt hasta aneti mu cuius corona sue corone assikatur.semen vero eius vt ciminuz est sapor vt fistici qđ bonũ hꝫ odorẽ.
mumia est res que inuenitur in terris vbi corpora mortuoꝝ aloe ꝯduntur a quibus húor motus cuꝫ aloe mixtus resoluitur ⁊ sikatur pice marine.
melçahara.i.sene yspanuꝫ
⁊ vocať amon ⁊ sibç.i.sene.
meubedhecia.i.catapucie.
mugaih h diciť esse radix granati agrestis et dicitur eẽ radix nesen.i.tremule arboris.
meçenon.i.leo terre que a quibusdaꝫ dicitur laureola ⁊ a quibusdã anabula.
merdasengi.i.puluis de plumbo ꝯbusto ⁊ ſꝫ quosdam litargirũ.
mudaba.i.ꝯditum.
miscatramefir.i.pulegiũ ceruinũ.
mestoracis.i.pure medulle.
miua.i.sirupus de succo citonioꝝ ⁊ pomoꝝ granatoꝝ dulcium ⁊ acetosoꝝ ⁊ vino fcũs.
memiremsin.i.celidonia.
meliche.i.cibi de babilonia.
musacunia.i.illud quo vitreantur vasa ⁊ ſꝫ quosdã aqua vitricoꝝ.
mugaih.i.radix vnde fit assa.
musagaraih.i.salsa.s.cibariũ qđ fit sñ carne
mauidi.i.curuatura brachÿ.
muragenach.i.cibus qui fit in caçola.
mulacha.i.malua cortina vel maior.
mucha.i.ps q̄ de oculo videť.
maroch.i.radix silis anidi eo tñ debilior.
mitradhi.i.forfices.
mirach.i.interior pellicula ventris.
miscurum.i.mensura.
moripsia vel moripsiarũ.i.almuri.
mucillago.i.bauositas in aľ fauositas.
mulsoguatin.i.terra vbi sunt colles pul:
mebachicit.i.opiũ.
meimeram.i.celidonia.
mesus.i.liquor acetosus.
midhoaih.i.liquor.
mest.i.lac acetosum coagulatum.
matra.i.corta rubea.
meihuen.i.tortuscus herba fetida.
marmathir.i.marubiũ.
masal fit de lacte acetoso ⁊ farina ordei.
mabadach.i.bdellium.
mamudha.i.scamonea.
macur.i.carmeiçi grana vnius alcarmes.
meiçen.i.locus qui est a natura inferius.
maiorana.i.grece auricula muris.
marsilÿ.i.faba lupina.
mecha.i.storax.
mensulen.i.lingua sparagi.
masia.i.epulium.
malachia.i.malua ortina.
marmemur.i.farina centicoꝝ.
marchas citrini a loco.
mudealcaſſ bdellium.
meçanella.i.camomilla.
men.i.marina manna.
melachion.i.opium.
mastache.i.mastix.
meer.i.mirra.
merasmos.i.extenuatõ cũ siccitate vel eminentia vmbilici.
meseraice.i.vene graciles que sunt in epate.
miringe.i.rete cerebri.
marosmos.i.secũda spẽs ethice ⁊ dicitur ꝯgelatio.
marid.i.lac vaccinum concussum de quo extractum est butirum.
masa.i.sirupus de citonÿs.
melabane idest storax liquida.
meldulimon idest bdellium.
marchade.i.opium.

Nabach est istud quod est illius magnitudinis sicut est granum vue.
neremisch idest semen peonie.
nemfra idest sisimber.
nabas idest fructus sibie et iuiube siluestres.i.lambrusce ⁊ vue siluestris.
naragil.i.nuces indie.
nisabor.i.lutũ cõedendi.
nefrim.i.rosa seni sãbucus siluestris.

neberemisch dicit rosa asinina.
nanphla.i.petroli-
um album.
nocra.i.posterior ps colli.
naban idē est q̄ in septemtrio-
nali parte.
nil.i.iamdicū.
nuces meche castaneole ad vomi-
tum ⁊ est cuiusdam arboris equa-
lis fere baculo gigei vsq̄ ad mor-
tem dormire faciēs ⁊ na-
scitur sibilie.
napi siluest is.i.cāpestris.
nabith.i.potus qui fit ex dac-
tilis ⁊ ficub9 vel ex alijs vuis.
nuella.i.ea quibus post cibum vti
mur vt citonia ⁊ marciaria ça-
çercula.
nuerati.i.locus vbi collū iun-
git craneo.
nacortica.i.stupefactiua.
nessecengi.i.amiluz.
nemeiretin.i.vulpecula.
neriden.i.spica romana.
nere grana cerasi siluestris.
nenucha.i.ameos.
nemebrest.i.sorbilia.
nesegei.i.scolopendria.
nardinū.i.oleū.
nichalan.i.corium sup quod iacent ho-
mines.

Orithi.i.artiā vel arteria.
orali.i.flagmena de se-
rico.
oçimum citrinum.i.basili-
con maius.
oçimum fluuiale.i.balsami-
te aquatice.
oleum onfancinum.i.viri-
de oleum quod fit de oliuis vi
ridibus.
oua aliquando p̄ testiculis.
oggi.i.acorus.
olixatri.i.semen macedonici.
onachocha.i.nasturciū.
obadelchara.i.cucurbita.
osaraga.i.virga pastorie.
oasahar.i.origanum.
oanfaricon.i.herba que vocatur gra-
mia.
oamemen sisimbriū.
oamari.i.mirre vel mente.
olcherua.i.pentadactili.
offien.i.opiū.

Peludeiç fit qn̄ mel tādiu coqui-
tur vt cū supra marmor oleo inunc-
tum induret q̄ postea incisū frusta-
tim comedit sicut sūt penidȩ de melle.
pumex vocat lapis coriȳ p̄paratoꝝ ⁊ vocat
fenic.ac lapis vulcani.
phibith.i.rapax.
pilis.i.ariditas.
paroxismus.i.exacbatio egritudis.
petrosellini aliqn̄ semē apij macedonij mōtiū
pip aq̄ bolus est.
pupilla oculi.i.apiū aq̄.

Quēt.i.sulfur.

Rotab.i.dactili hūidissimi qui non statiz
comeduntur dissoluunt ⁊ fiunt qua-
si mel ⁊ non habent ossa.
robelie legumē est ⁊ dicunt quidam q̄ est ci-
cereole.
reobithe.i.cicade marine.
rethis aqua que super lac acetosum eleua-
tur.
raib.i.lac acetosum vel mel.
resin.i.pentadactilis.
rob.i.succus vsq̄ ad spissitu-
dinem decoctus vel ctiā ptē.
ramich ꝯfectio de qua fit gallia.
roonesin.i.egritudo in q̄ eger sem-
per ridet.
rusatigi.i.es vstū.
raunt seni.i.reubarbarū bo-
nū a loco.
ramex.i.locus sub anchis vel ostra-
ca.
roam salomonica similis est ane-
to humido.
ragsus.i.stagnum.
regeben.i.lapis sic cancer.
rakibalam.i.fum9 terre.
ribes.i.flos salicis torrenb.
reib.i.iuncus de nilo de quo fit acacia.
rebichet.i.herba portulace silis ⁊ cū stringit
emittit lac.
rubine.i.sapia abluta.
remericon.i.species apij cam-
pestris.
restiniar.i.lactuca asini.

reselgen.i.napus.
resaculò.i.climia que residet.
resaufuriũ auis est.
resarath.i.ferrũ.
resasaf.i.salix.
resisceleos.i.armiò romanũ.
resuffuf.hoc fit quando puluis iacit᷑ in os et
postea humoꝛ vł aqua transglu-
titur.
resseich.i.sanguis dꝛaconis.
rescenegi.i.amilũ.
ressapa.i.de succis fructuum ad spissitudi-
nem decoctis vel de hijs que fiunt ex aqua
vel cum aqua aliqua buliens miscet᷑ bis vel
ter vel multotiens ⁊ ex çuccaro vel ex
melle.
restiados.i.quod de venere fit quod de sãcto
asportatur iacobo postq̃ exterioꝛ coꝛtex fri-
cando ablutus fuerit ⁊ similatur marga-
rite.
reen.i.mutus.
raunt seni.i.rei.
ratinigi.i.scolophena.
radix arboꝛis inaie idest atha
nasia.
risati.i.penna.

Simbagith.i.ciberus
vel salsamenta liquida in qui-
bus intingitur aliquid vel ca-
ro vel aliud.
sare idest minoꝛibus q̃ui cito fiunt ⁊ ci-
to redeunt ⁊ pꝛecipue cum ali-
quis se scalpit.
scoob.i.mutatio coloꝛis que fit in facie a so-
le vel a vento.
sibd.i.bestiola magni capitis.
secaniabin.i.oximel.
sare.i.pustule parue.
subeth.i.suram pfunditas.
sarsem.i.frenesis.
sirax.i.felix.
sulbeç.i.sene.
sebara.i.canis maioꝛ.
sanguich triticum fractum c̃um multa aq̃ua
coctum.
sabara.i.insõnietas.
sièla.i.bleta.
seene i.de falce de piscibus qui fiunt inegi-
pto.
saal.i.demon.

scedauran.i.succus niger q̃uo falsificat᷑ mu
scus.⁊ est gũmi inuentum in radicibus xilo-
caracte.
sumbedigi.i.sinerglu3 quo alij lapides pfo-
rantur.
senguteregi.i.ptes.
senachouch.i.sticus vel de mari rubꝛo.
semi.i.pira poꝛcina.
saafati pustule faciei vł capitis vel ruboꝛ fa
ciei.
sicle.i.blete.
sumechich.i.mel marinu3 vel pui pisces.
sesabaren est grecum ⁊ interpꝛetamur mus-
cus regis vel mirtus ⁊ ipsa est basilicon oꝛi-
ginale parua habens folia:sũmitate3 quoq3
habens longam in qua eius nascũtur floꝛes
quarum coloꝛ est vt coloꝛ viola-
rum.
seba.i.sticados arabicus.
siga.i.stoꝛax liquida.
suel.i.stella que est in extremitate ramoꝛum
nauis.
sagen.i.sanguis dꝛaconis.
salegithea.i.cassia lignea.
sandaros idest vernix que dicitur saranica
sandaros ẽ armeirol.
seb.i.sambucus.
sidre est arboꝛ cuius fructus est na-
bach.
siraxar.i.buxus.
simbair.i.salsa que fit in aceto ⁊ carui.
seluestren.i.mukeica mãmille canis persica
lingua.
setegiegi.i.opopanacũ.
siphasmare.i.linire.
saculi suclinõ scolopendrie.
saduram.i.scotomie.
sauich pomoꝛum fit vt sauich de tritico co-
quuntur cum multa aqua ⁊ cum infrigidata
fuerint cum aq̃ frigidant᷑.
senchar.i.pes columbinus cũ q̃ tingit᷑ ocul⁹
vel cera.
stefisia.i.ruta agrestis.
stecline.i.emathite.
segisucaa.i.fumus terre.
çebençeb.i.herba marie.i.athanasia.
seminis albedẽgi.i.basilicõ cõe.
sachabach.i.flos papaueris rufi.
spice alselne.i.viriden.
sistaf.i.tunica.
seleniabin çuccarum rosatum vel mel ros.
sulu3.i.nigellũ.

sief memithe h' ita fit' succus memithe in sole desiccatur ⁊ ex eo formant' pillule vel magdaliones pul.
sauic.i.ordeum vel triticum paruum fractuz in pua frusta.
seilen.i.herba que intritico nascitur cum est tempus pluuiosum habens minutissimū semen vt margarita lucidū.s.lolium.

seres idest lac acetosum coagulatum sine sale.
seicharaginō.i.cassia.
sadaffa.i.quod fit de venis que a sancto asportantur iacobo postq̄ exterior cortex fricādo ablutus fuerit ⁊ simulatur margarite.
sindan.i.sochin.
salis napachi qui inuenitur vbi ē naupta.
solbeç.i.meiçara vnus est de titimallis ⁊ est arbor parua vnius brachij habens folia parua vt buxus.
socoç.i.ↄgelatio.
salara subecia.i.vigilatio dormitiua.
such.i.gallia mercata.
sabaoth.i.piscis.
sumach.i.semē coloris inopos vel sic lacca. ⁊ est.f.⁊ s.satis notū.
suchaba.i.herba.
sumachia.i.cibus qui fit cum succo sumach.
soda lesio vel dolor capitis.
sedeasemen.i.storax vel ossa pectoris.
serasif.i.vene rubee que sunt in albo oculoꝝ
sebel idem.
setarbeiç.i.siuestris.
simula idest que fit sic triticum bene ablutū ⁊ siccatum fragil' parum per bonas ⁊ grossas de mola ⁊ vocatur tunc simula que cum in subtilem fuerit versa farinam vocabit' damarcha.
spasmus.i.ↄtrectio neruoꝝ.
stirgar h' fit ex radice kicisum ⁊ aceto.
sechisech.i.mandragora.
succubegi.i.acetosuscrocus.
sabarara.i.panniculus qui est inter grana ḡnati.
sabaran vel esula vocatur latine lacterola ⁊ barbarice tanagath ⁊ est interficiens.
sisamum idest semen vnde fit oleum sisaminum.

silla idest aposterna quod quandoq; collectū augetur licet in principio sit sicut glandula.
scedenigi.i.emathites.
sebedengi.i.semen canapꝫ.
sillaticon.i.cocerea marina.
siregi.i.oleum sisaminū.
surabeç.i.fumus terre.
sief.i.trociscus paruus de quibuslibet rebus ad oculos.
sechaichal mecheon.i.papaueris rufi.
saterion.i.interfector patris sui.
suceudriuni.i.alliū eggreste.
sal inō.a loco ⁊ est rubeuz.
sucimē.i.sempuiua.
scotrensis a loco.
semabs.i.lentiginosa.
suffufef sunt puluercs qui samuntur p se.
sutrion.i.testiculus muris.
secacul.i.sigillum sancte marie.
seremblegi.i.emblici conditi cum lacte.
suste.i.ysopus.
sebebet.i.anetum.
sec[illegible]b.i.ruta.
securans participium latinum est ⁊ satis notum quia descendit a securo ras.cum ō hūoribus tñ dicitur vel alijs rebus humidis putridis sensus huius est ne putrefiat vel corrūpatur quia facit nos certos et securos q̄ non putrefiet.
sabor.i.formicarū.
saraçathi.i.alas hñtiū.
sumen.i.pinguedo pectinis vel in pectine.
sara iuleb.i.oximel quod fit ex çuccaro vel melle ⁊ aceto ⁊ etiam herbis.
secaniabin quod fit ex çuccaro ⁊ aqua rosata tantum.
sansaran.i.abrotanum.
secabinici.i.serapini.
saleca.i.cassia lignea.
scamonea.i.diagridium.
soringen.i.hermodactil'.
setherigit.i.fumus terre.
satre.i.origanū siluestre.i.sn.
sethara gūdi.i.tapsia que d' sartāla.
saltifactrosa.i.spica.
succusicis idest siccus.
secere idest vnxiue nimiū.
subrati idest cecitas visus de nocte.

ſiſerū.i.creſones.
ſenchenſebubati.i.arboꝛ croci oꝛtulani.
ſenura.i.butirū coctū.
ſeguſoꝛa.i.abꝛotanū.
ſiſamin.i.beilbeil.
ſpicea albib.i.ſpica inda.
ſara.i.epilenſia.
ſete.i.medicia inda.
ſoſati.i.pleureſis.
ſuch.i.gallie.
ſinſichabar.i.beil.
ſatil.i.medicina.
ſulach.i.reuolutio palpebꝛaꝝ.
ſinſeb beil.
ſaguaſſoꝛa.i.abꝛotanū.
ſechelib.i.dareſſeſaban.
ſeigi ꝯbuſti.i.genus venenoꝝ.
ſeherebegei.i.lac oꝛdei.
ſuchaba.i.herba pua dulcis et extendit̃ ſup terrā ꝛ facit copiā croſſa ꝑpe radicē ꝛ exeūt ex ipſis radicibus floꝛes ſanguinei.
ſatagie.i.aſtelle.
ſcodie.i.pinguedo inteſtinoꝝ.
ſeritis.i.ſanguis dꝛaconis.
ſumbei.i.ſpica.
ſathaar.i.epithimū.

Tarchon.i.ſatureia.
talea.i.caput palme.
tharo.i.grana viridia.
tereniabin.i.ſemē albū hñs ſapoꝛē mãne.
thulup herba q̄ in flumīe naſcit̃ ꝛ vocat̃ aga.
taliſaphas.i.macis.
tuden in tectis naſcit̃ ꝛ vocat̃ olirapſen.
thil.i.aneſine ꝛ mergi.i.grana.
tafeada ē duplex vna q̄ ē alba altera viridis alba eſt q̄ fit ex ſola aqua ꝛ carne. viridis q̄ fit ex aq̄ ꝛ carne ꝛ coꝛiandro vł aliqua herba viridis coloꝛis.
taro.i.lentiſcus.
taguebil.i.ſpēs q̄ cibis admiſcet̃ ꝑ ſapoꝛe et cōdimēto vt piper.
tirid.i.cruſte panis ſup q̄s fundit̃ ius aliqḋ.
taſil.i.cibus de lentibus coctis cū aq̄.
taguid.i.auis que hʒ in palato dentes.
tanagath.i.ſaccarola.
tarfati.i.macula rubea.
teuigi auis ē.
tabarçed albiſſimū.
tarathꝛe.i.radix rubee q̄ ſupꝛa naſcit̃.
tipſana.i.aq̄ oꝛdei.
thabebiʒ.i.ebulus.
tirbum.i.amētū vel reticulū.
traulitas.i.balbitans.
teſifie ī terra barbaroꝝ naſcit̃ ꝛ vocat̃ inari es q̄ cū vehemēti ſit caloꝛis nō mł̃tū ē ſicca ꝛ eſt gūma rute agreſtis.
tauguebil.i.oēs ſpēs q̄ in cibarijs ponuntur ſicut pip ꝛ cinamomū.
terine.i.aq̄ calide nature.
toꝛtelle.i.panis biſcoctus.
thoꝛathit.i.ypoquiſtidos.
tille.i.ſpēs vini.
tonginoctau.i.ametas nauſea.
taraſacon.i.ſpēs cicoꝛee.
teſul.i.genus fiſtule vbi caro eleuata hūoꝛē emittit.
tharo in terra ihꝛł̃em plantat̃ in oꝛtis ꝛ tunc acuitas ꝛ eius ſupflua caliditas auferuntur vñ ad cōedendū bñ ſapida reddit̃ cuiꝰ grana carpobalſami ſiłia ſunt cū q̄bus balſamum q̄nq̄ ſofiſticat̃. eſt.n.lignū ſiłe ligno alſami ꝛ oleū oleo.
tenub arboꝛ nota cuiꝰ ħe ē ſpēs eiꝰ ꝛ caſmeto nix eſt pix ſilueſtris ex ea ſumit̃.
tuderi folia eius ſiłant̃ folijs pꝛaſſij.
tincar capiſtrū cuue.
tareſaton.i.endiuia.
teſiſie.i.ruta agreſtis.
tangandeç.i.piretrum.
tabaſith.i.ſpodium.
tincuris.i.aſpitas.
taluſius.i.exiccatio.
tillem.i.vinū coctū.
tocina.i.ſacietas nauſeatice.

Varaoꝛadi.i.foliū.
vena tinctoꝝ.i.radix rubee.
vertex.i.algēgemati.
vomia.i.apoſtema molle.
vene citrine.i.citrine.
vſnen.i.herba vniꝰ palmi vel paꝝ plꝰ ſapoꝛē ſalſū hñs cū acetoſitate ꝛ aſiłat̃ vermiculari ꝛ vtunt̃ ea tinctoꝛes abluendo.
vrbias loca q̄ ſunt in extremitatibꝫ coxaruʒ vbi ſunt glandule vbi vertebꝛū ꝯiūgit̃ ſcie.
varices.i.vene toꝛtuoſe in cruribꝫ ł alibi.
vdimie.i.apoſtēa molle vt lutū paludis.
venera.i.coclear qḋ defert̃ pegrini a ſancto iacobo.
vene citrine.i.radices celidonie.
vſnee.i.lanugo q̄ fit in arboꝛibꝰ ꝛ ī lapidibꝰ ꝛ h̄ dicit̃ epatica.
vinū ꝺpaſſis ſic fit ponunt̃ ī aq̄ calida ꝛ exꝓmunt̃ ꝛ eſt vinū.
vſifur.i.minium.

vinedeſ ſūt ſic̄ fruct⁹ agreſteſ acetoſe ⁊ dure in quibus ſemen vt in papauere ſonat.

Ziraſech. i. rob de ſuccis frc̄uū ſolubiliū
çineluge h̄ fit de farina canarthe ⁊ aq̄ ⁊ melle ſimul mixtis ⁊ in oleo frixis.
çarur: i. ſorbe.
çafaran. i. crocus orientalis.
çurumbeth. i. çedoaria.
çarnab folia arboris magne nō faciens fructum ſimile ſalici hñs odorem vt odor citri.
çimar viride eris.
çibrara vel çirabeç qđ ex carne cocta ⁊ ouis ſimul coctis vel tafea mixta cum ouis:
çelen. i. piper ethiopium.
çemuietum. i. priuatio greſſus.
çarore. i. forbe.
çahir. i. dolor extenſiuus abraſiuus in inteſtino recto.
çelaniabin. i. ſirupus roſatus vel mel roſatum ꝓ vtroq; ponitur.
çarnab. i. pſilotrū.
çobode. i. ciperi.
çunçedebuſter. i. caſtoreum.
çufeſeſe. i. iuiube.
çilçibil. i. çinçiber.
çuchemen. i. coriça.
çubd. i. butirū crudū.
çuferant. i. radix mandragore.

Completū Anno dñi M°cccc°lxxix. in kalendis menſis aguſti.

Incipit regiſtrū chartarū breuiarij Iohannis filij Serapionis.

A
Primū vacat.
tractatus pmus.
piretrū.
pillulis de yera.

B
et ex cōmotōe
et euacuantiū
vt curent
niſi ꝑ hoc

C
Et iſta quidem
linimento ex
foramen

D
De curatōe
mali qui
ſimile illius
quod eſt q̄

E
Gargariſmū
corall ⁊ draga.
.ſ. currentes
albederanbina

F
Augmentat
digeſtionis multotiens
excoriatio ſanguinea
hyrci. que ſunt

G
Eis aquā
mundificare
motuū
quantitate

H
Qz eſt quia
aqua çuccari
accepte cū eis.
in ꝓhibitōe

hh
Etiam in fece
arte alia longa
fluitatum aggre.
valde. ergo oz

I
Capitulum. xli.
alterius
vaſa eius
et nominatur.

k
⁊ nigelle.
lini cōbuſtus.
donec remaneat.

L
Dicemus tunc.
et ſi adiuuat.
et paſſulaꝝ.
ciceris et ſi

M
A natura.
viperarū.
et ſal recens.

N
Sicut alumen
margaritarū.
vij. piperis.
eis viſcoſitas.

O
Et aſſentur
ſūma medicinaꝝ:
ʒ. x. mirobal.

P
Cinamomi
ſcamonee. ʒ. iij.
ʒ. iij. ⁊ ʒ. ſpice.

Q
Aliud cōferens.
viſitata
⁊ in deſcriptione.
methamen

R
Spiſſitudo
conſtricta ⁊
lib. xl. ⁊ in alio.
eſt eim iuuatm̄.

S
Vnus ⁊ teratur.
ptem vnam
Aliud rubeum.
ſief memithe.

T
Aliaſef. i. pūcti
albel calculla
borocn.
dalach. i. fera.

Finis.

. **Serapion, Johannes, sen. [Jahiah Ben Serabi].** BREVIARIUM MEDICINAE, de arabico in latinum traductum a Gerhardo Cremonensi. **Venetiis,** Raynaldus de Novimagio, Kal. Aug. **1479.** Car. goth.; 150 ffnch. [dont. le 1r blanc]; signat.; 2 cols.; 52 ll. In-folio. Vélin.

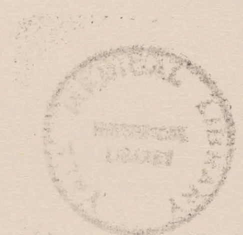
EDITIO PRINCEPS.

Hain-Copinger 14693. Proctor 4434.

« Serapion the Elder, or Jahia Ben Serabi [802-849]; Christian physician of Damascus. Advocated the treatment of disease by diet, regimen and internal remedies. Author of the « Aggregator », « Practica », « Breviarium ». He employed venesection largely and gave directions as to the veins to be « breathed » in particular diseases. His identity was concealed by the fourteenth century physicians under the name of John Damascene. Serapion the Younger lived about the end of the eleventh century and wrote, in Arabic, a large work on pharmacology which was translated into Latin. The works of both Serapions have been printed ». [P. & Th.].

Choulant, Handbuch, p. 345: « Jahiah Ben Serabi [Serapion senior s. Damascenus], ein Syrer aus dem IX. oder X. christlichen Jahrhundert, von Damaskus gebuertig, von den bekannten arabischen Historikern und Biographen nicht erwaehnt, von Rhazes mehrfach angefuehrt. Man darf ihn weder mit dem aeltern oder juengern Mesue, noch mit dem juengern Serapion verwechseln . . . Er schrieb in syrischer Sprache zwei medizinische Hauptwerke [oder zwei Bearbeitungen desselben Werkes] eines in zwoelf, eines in sieben Buechern, welche von Musa Ben Abrahim Al Hodaithi und Ebn Bahlul in's Arabische uebersetzt wurden. Wir besitzen noch die Uebersetzung des in 7 Buecher geteilten Werkes, dessen letztes Buch ein Antidotarium ist, unter dem Titel: Pandectae, aggregator, breviarium, practica, therapeutica, methodus, ein Versuch, die Meinungen der griechischen und arabischen Aerzte ueber Krankheiten und ihre Behandlung zu sammeln und in einen kurzen Abriss zusammenzustellen. Arabisch ist es noch nicht gedruckt ».

Volume fort intéressant et d'une très grande rareté. — Çà et là un peu bruni dans l. marges, mais en général en très bon état. — Au commencement un Index de 6 ff. écrit d'une main contemporaine.

286. SERAPION, Joh., senior [JAHIAH BEN SERABI]. - BREVIARIUM MEDICINAE, de arabico in latinum traductum a *Gerhardo Cremonensi*. Venetiis, Raynaldus de Novimagio, **1479**. Caract. goth.; 150 ffnch. [le 1r bl.], signat.; 2 col. à 52 ll. In-folio. Vélin ancien. 250.000

EDITIO PRINCEPS. Hain-Copinger 14693. Osler 1734. Waller 142. Choulant, Handbuch, 345. Klebs 9111, 1. Stillwell S 420. « Serapion the Elder or Jahia Ben Serabi [802-849]; Christian physician of Damascus. Advocated the treatment of disease by diet, regimen and internal remedies. Author of the "Aggregator", "Practica", "Breviarium". He employed venesection largely and gave directions as to the veins to be "breathed" in particular diseases. His identity was concealed by the fourteenth century physicians under the name of John Damascene... » [*Power & Th.*].

INCUNABULUM MEDICUM FORT REMARQUABLE, D'UN TRES GRAND INTERET ET DE TOUTE RARETE. Les prem. ff. légèrement tachés d'eau dans les marges, mais *bon exemplaire, large de marges.* — Au commencement un Index écrit d'une main contemporaine.

Rappaport Cat. 133 April 1959

No. 37 1960 ex.

Inc. II

EL